BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

Anul LXXV Sibiu, 1 Ianuarie 1927 Nr. 1—2

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

1927

«Să stăpânim durerea, care pe om supune».

Și, cercetându-ne propriile adâncimi, să cumpănim bunurile, cu cari intrăm în noul an.

Sânt ele produsul vredniciei și râvnei noastre de progres, sau sânt talanții pe cari alții, cari s'au dus dintre noi, ni i-au lăsat spre păstrare și adăogire? Avem o țară, pe care ne-au lăsat-o, scut și ocrotire libertății, alții. Avem o cultură, abia mijindă, pe care ne-a înjghebat o truda atâtor mucenici. Am avut o credință, care a fost izvorul de nădejde al strămoșilor. Azi abia ne mai aducem aminte de ea.

Ce este al nostru? Căci noul sol al veșniciei, care pentru treisute șaizeci și cinci de zile, vine martor al bucuriei ca și al durerei, al strădaniei, ca și al nepăsărei, vrea să știe acest lucru.

El nu este tinărul frumos din basme, care ne așteaptă, s'așeze cu mână de frate cununi de lauri pe frunțile noastre. Și ne înșelăm, când credem că îl mulțumim cu o cupă de vin și cu strigătul entuziast, pe care-l ridicăm în onoarea lui, când ciasornicul, la miezul nopței, bate a douăsprezecea lovitură.

Salve ție!... Dar noul an nu ne vine tovarăș de petrecere. Nici nu vine să tindă vălul uitărei pe nepăsarea trecutului, netezind cărarea spre indolența viitorului. Sfinx cu ochi de judecător neîndurat, el ne întreabă cu ce am însemnat existența noastră în anul ce s'a dus, ca să putem pretinde răsplata dela el, care acuma vine?

Ce am făcut cu talanții pe care ni i-au lăsat înaintașii? Ce am făcut ca să creștem prestigiul țărei noastre? In ce chip am obosit, ca libertatea întronată de ei să-și poată revărsa tot harul luminei? Care năzuință spre întruparea armoniei s'a tradus în faptă prin sprijinul nostru? Ce dureri s'au alinat prin jertfa noastră?

Dacă mărturisirea fără de rezerve a greșalelor este începutul îndreptărei, să avem curajul și să recunoaștem că nu ne-am arătat prin nimica vrednici de realizarea celui mai îndrăzneț dintre visurile ce s'au visat pe pământ.

Am fost căzuți. Bunătatea cerească ne-a ridicat, unde aspirațiile noastre nu cutezau să se avânte. Și, odată ajunși sus, ne-am arătat răi, nemilostivi cu suferința, neîngăduitori cu de-aproapele, cruzi cu cei slabi, lași în fața celor zișI puternici, disprețuitori ai izvoarelor cari au adăpat viața trecutului, nevrednici de cei cărora le-am luat locul.

Ei și-au pus în cumpănă viața și au înfruntat moartea în mii de feluri, ca să vadă pentru noi triumful dreptății. Noi nu riscăm o infamă situație de dragul de a vedea strălucind adevărul. Noi, spre a nu ne deranja din confortul nostru, menajăm susceptibilități anormale, și cu ipocrizia fariseului ne descoperim înaintea mutrelor, pe cari le disprețuim. Noi am ridicat secătura netrebnică până la apoteoză și lui burtă verde i-am creat cult special.

Ce găsește la noi anul rupt din veșnicie spre a veghia asupra pulsațiilor vieței noastre?

O banală alternare de noapte și zi, de foame și saturație, de instincte și izbucniri animalice, cari toate la un loc formează pentru noi *viața*.

Domnule recent îmbogățit, nu te gândi la alții. De dta este vorba. Ți-ai spart jitnițile și mai mari ți le-ai zidit. Dar ce năzuință frumoasă a primit prin dumneata întrupare? O, în îngustimea orizontului ce ți l-ai creat, te crezi cine-va? Și nu ești decât o pată pe ceea ce eroii trecutului au înțeles a fi viață.

Nu. Anul acesta, ca și cei cari s'au dus și ca și cei ce vor veni nu se ilustrează în fața eternității decât prin eroii, cari, deslegându-se din lanțurile humei, au știut să-și închine viața unui ideal.

La mulți ani! Dar materia este așa de neputincioasă în fața târnăcopului vremei!... Mulți ani numai spiritul încălzit de dragostea luminei și de alinarea durerei poate să-i întâmpine. S'a cufundat de mult în uitare bogatul nemilostiv, ale cărui comori ascunse, le găsește din întâmplare, după sute de ani, săpătorul, fără să se aștepte. Ci umilul cerșetor Lumânărică trăește și sfidează anii prin duhul care i-a încălzit haina de lut a existenței lui mizerabile pe pământ. Trăiește prin eroismul lui.

Voi, cari ați dat vieței noui forțe în copiii voștri nevinovați, voi cari sunteți chemați a'ndruma tinerele odrasle spre viața cea adevărată, modelați aceste suflete, ca din fiecare să se ridice un erou. Veți da patriei un brat puternic spre apărare și umanității o nouă stea în întunerecul, în care se sbate.

Anul martor acestei nobile năzuințe va fi adevăratul «An nou fericit». O, de ar fi 1927 anul reculegerei sufletești a acestui neam românesc! Noi îl vom binecuvânta. Și vom binecuvânta truda sfântă a eroilor cari vor îndruma viața noastră spre această reculegere.

Anul nou cu avânturi nouă!

I. U. Soricu.

Alte pastorale de Crăciun, cu frumoase cuvinte și părintești îndemnuri am mai primit dela PP. SS. Lor: Episcopul *Iosif* al eparhiei Caransebeșului, Episcopul *Gherontie* al eparhiei Constanței, Episcopul *Lucian* al eparhiei Romanului.

Nașterea Domnului

Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului au fost prăznuite și anul acesta în centrul mitropoliei noastre cu deosebită solemnitate.

In ziua primă a oficiat sfânta liturgie în catedrală I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* cu mare asistență.

In decursul slujbei I. P. S. Sa a hirotonit întru diacon pe absolventul Academiei noastre teologice Inocențiu Țiruța. Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al catedralei condus de prof. T. Popovici.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa Mitropolitul a rostit una din cele mai frumoase cuvântări. A început cuvântarea cu cuvintele dela Ioan 1, 27 «*In mijlocul vostru stă Acela, pe care nu l cunoașteți*», arătând, că deși cărturarii și fariseii aveau proorociile despre sosirea Mesiei — la sosirea lui — nu l-a cunoscut. In cuvinte înălțătoare descrie locul nașterii Mântuitorului *peștera*, unde a luat ființă cea mai minunată făgăduință dată de cer omenimei.

In partea a doua a cuvântării a descris personalitatea Mântuitorului, care prin nașterea sa a despicat istoria omenimei în două, rămânând *El* centru — întemeind împărăția sa pentru vecinicie, în care se înrolează tot mai mulți ostași și apostoli, arătând că împărăția înremeiată de Mântuitoriul e fără de hotară, fără de sfârșit, împărăția dreptății, a binelui, împărăția în care e stăpână voința atotsfântă a lui Dumnezeu. Scoate la iveală însemnătatea cea mare a sfintei Scripturi. Cuvântul cel scris al lui Dumnezeu, care pentru suflet e aceea ce este apa pentru pește și arată cum s'a îndeplinit dealungul veacurilor opera de înaintare culturală, de adevărat progres bazat pe cuvântul neînșelător al evangeliei...

A arătat ce înseamnă și ce este Mântuitorul Hristos pentru fiecare din noi. El bate astăzi și în toate zilele vieții noastre la ușa sufletului nostru, pentru binele și fericirea noastră să-l primim cum se cuvine. Cu El să ne trăim fiecare clipă a vieții. In fine a dorit tuturora ca aceste sfinte zile să le petreacă în pace, liniște și mulțumire.

Cuvântarea I. P. S. Sale ascultată într'o liniște solemnă de numeroși credincioși, a făcut adâncă impresie.

A doua zi a Nașterii Domnului I. P. S. Sa a asistat la sfânta liturgie în biserica din suburbiul-losefin a orașului nostru, ținând la finea slujbei credincioșilor din acea parohie o instructivă și luminoasă predică, ascultată cu multă atențiune.

In catedrală, a doua zi, la finea sfintei liturgii, părintele protopop E. Cioran a cetit pastorala I. P. S. Sale Mitropolitului publicată în numărul precedent al ziarului nostru și trimisă tuturor parohiilor de pe teritorul arhidiecezei.

247.

Sfânta Mănăstire dela Sâmbăta de sus

— Reclădirea părţilor dărâmate. — Tiparniţă. — Adăpost pentru bătrânii preoţi. — Şcoala de călugări. — Apelul arhieresc. —

(=) Nu putem începe mai bine şi mai potrivit vorba ce o adresăm cititorilor noştri, în primul număr din noul an al acestui organ de publicitate, decât oprindu-ne mai întâi şi în deosebi asupra *cuvântului arhieresc*, trimis, în 1926 de ziua Naşterii Mântuitorului, tuturor credincioşilor sfintei biserici ortodoxe române din arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu.

Cartea pastorală a I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, dată la acest mare praznic vesteşte clerului şi poporului *ridicarea din ruine a unui vechi altar şi înfrumseţarea lui cu podoabe nouă.*

Dorinţa şi planul înaltului prelat este reclădirea părţilor dărâmate ale sfintei Mănăstiri brâncoveneşti dela Sâmbăta de sus, împreună cu chiliile pentru călugări, şi creiarea tiparniţei, a căminului preoţesc şi a şcoalei de cucernici călugări, — toate acestea adăpostite în cuprinsul sfântului lăcaş din ţara Oltului.

Ştim că arhiepiscopia ardeleană n'are astăzi nici o mănăstire, cu toate că istoria mănăstirilor ortodoxe ne spune, că şi în Ardeal au existat, în veacurile 17 şi 18, — va să zică în trecutul nu prea depărtat, — un însemnat număr de asemenea sfinte aşezăminte, înălţate prin evlavioasa dărnicie a credincioşilor ortodocşi.

In locuri ferite de sgomotul lumesc, la poale de munţi, sau în mijloc de codru verde, «frate cu românul», s'au înfiinţat mici mănăstiri, alcătuite de comun dintr'o bisericuţă şi câteva chilii, separate una de alta, pe seama călugărilor.

După un act aflător în arhiva judeţului Făgăraş, (Vezi: Dr. A. Bunea, Episcopii P. P. Aron şi D. Novacovici, pag. 331 şi urm.) de-alungul Carpaţilor de sud ai Transilvaniei existau 24 de mănăstiri, şi anume în următoarele locuri: Comana de sus, Şinca de jos, şi de sus (sau nouă), Şercaiţă, Buciumi, Berivoi, Recea de sus, şi de jos, Dejani, Breaza de sus, şi de jos, Netot, Lisa, Sâmbăta de sus, şi de jos, Drăguşul de sus, şi de jos, Viştea de sus, şi de jos, Arpaşul de sus, şi de jos, Cârţişoara, Scorei, Porumbac.

Mai erau mănăstiri: în ţara Haţegului (a Prislopului), la Geoagiul de sus, Rimeţ şi în numeroase alte locuri.

Din mănăstirile ridicate în părţile Făgăraşului n'a rămas nici una: în 1761 toate fură nimicite, după ordinul generalului de tristă pomenire, Buccov: cele de lemn sânt arse, cele de peatră dărâmate cu tunurile. Una singură din aceste mănăstiri a scăpat în acel an de furia generalului: cea dela *Sâmbăta de sus*, situată pe proprietatea familiei Brâncoveanu. Dar, după 24 de ani, (în 1785) fu în sfârşit şi ea dărâmată, (Dr. A. Bunea, o. c. pag. 337), fără ca familia Brâncoveanu să o mai poată mântui de peire.

Mânia aceasta stăruitoare şi înviforată îşi îndreptă năpăstuirile asupra credincioşilor ortodocşi ardeleni, pentru a-i forţă să se lapede cu toţii de veche credinţă şi să treacă la papistăşie.

Amarnica prigonire, a bisericii ortodoxe ardelene, şi năzuinţa ne nimicire decretată şi prin legi votate, îşi găseşte un jalnic ecou în câteva glăsuiri de pe acele vremuri vitrege: sânt tânguioasele versuri, cunoscute sub numirea de: «*Plângerea mănăstirii Silvaşului*», care zice:

Atunci pizmaşii s'au sculat
Şi de toate părţile m'au prădat,
Cei de prin prejur calvini,
Şi cu uniţii români,
Unii au luat satele şi moşiile,
Alţii grădinile şi viile,
Şi din odoare ce au vrut,
A luat cine ce a putut.
...De mânie s'a umplut ca un pardos
Şi asupra cinului călugăresc s'a întors,
Ca de tot să-l prăpădească,
Prin Ardeal să nu se mai găsească,
Mănăstirile de peatră le-au surpat,
*Schiturilor de lemn foc li-au dat...**)

*

Biserica mănăstirii de lângă Sâmbăta de sus, a fost zidită între anii 1697—1714 de Voevodul Munteniei, Constantin Brâncoveanu.

*) V. Dr. Il. Puşcariu, Domumente p. limbă şi istorie, I. 389.

Purtase hramul Sfintei Născătoare de Dumnezeu. Deşi în ruine, biserica are unele părţi bine conservate: se compune din pridvor, tindă, loc de mijloc şi altar.

Răposatul arhiereu şi scriitor, Dr. Il. Puşcariu, ne dă (în o. c., pag. 395) următorul tablou: «Partea din mijloc, cu cupola, poartă semne învederate despre un stil îngrijit arhitectonic... Pe altar sânt arhanghelii zugrăviţi în mărime naturală, cu culori vii, desemn regulat şi cu aureole de aur strălucitor... Biserica întreagă nu este edificiu mare, dar proporţionat şi de mult gust. Lungimea bisericii este de 18 metri, înălţimea cupolei, din fundament până sus, asemenea; lăţimea e de 6 metri... Exteriorul bisericii, acoperit la anumite locuri cu earbă şi arbori mici, face o impresiune tristă (în 1889). In jurul bisericii se cunosc încă şi astăzi gropile, unde au fost aşezate chiliile călugărilor, precum şi unele morminte. Ear ceva mai departe, pe lângă biserică, pe o luncă frumoasă, romantică, percursă de râuleţ, sânt mai mulţi pomi bătrâni, precum: meri, nuci ş. a.»

Stricarea mănăstirii au început-o vrăjmaşii neamului românesc, şi au continuat-o timpurile nestatornice.

Grecii din Braşov, cari au primit dominiul din Sâmbăta de sus dela prinţul Grigorie Brâncoveanul, prin testamentul din 1823 făcut la Braşov (Dr. A. Bunea, o. c., după Monografia lui B. Baiulescu, 337), au restaurat castelul prinţului în comuna amintită, — dar mănăstirea, dela o depărtare cam de-o jumătate de oră, a rămas şi mai departe în ruină.

Acest sfânt lăcaş, din zilele grele ale părinţilor noştri, are să învie acum la o nouă viaţă şi să răspândească mângâere şi lumină pentru întreg poporul românesc.

Apelul Inaltului nostru prelat cheamă să contribue, după îndemnul apostolesc: Fiecarele precum se îndură cu inima, nu dintru părere de rău, sau de silă; că, pe dătătorul de bună voie, îl iubeşte Dumnezeu, (II Cor. 9, 7).

Inceputul contribuirilor pentru *sfânta Mănăstire a lui Constantin Brâncoveanu*, creştinescul domn al Ţării româneşti, îl face însuşi cel ce adresează apelul, semnând în acel scop una sută de mii de lei.

Poporul credincios, primind lămuririle necesare dela cucernicii protopopi şi preoţi, nu va refuza să vie în ajutorul desăvâr-

FOIŞOARA

„Tatăl nostru“

de **N. NEAGA**, licenţiat în teologie

A) Introducere. Nu există latură a vieţii, nu există acţiune a omului, pe care Domnul nostru Isus Hristos să nu o fi lămurit în toată adâncimea înţelesului, la care să nu aflăm călăuză dreaptă în învăţătura Salvatorului nostru. Aici, — în învăţătura lui, — e filosofia vieţii, etica cinstită, aici logica raţională, fericirea adevărată.

«Tatăl nostru», e un mic mărgăritar din tezaurul nesecat al învăţăturii sale, o fărâmitură numai, din mina de aur a «Buneivestii». E o rugăciune ce ne învaţă să ascultăm de ceriu nu de pământ, de Dumnezeu nu de oameni. E o metodă de acţiune a creştinului, pe care ni-o redau doi dintre sfinţii Evanghelişti: Matei la capitolul VI, 9—13; Luca la XI, 2—4. Intâiul ni-o expune în succesiune firească în centrul prelegerii, cunoscută după locul unde s'a ţinut, sub: «Cuvântarea de pe munte»; al doilea cu totul aparte de această, dar argumentată bine din punct de vedere istoric.

Gândiri asemenea cererilor din «Tatăl nostru», sânt resfirate şi în epistolele sfântului Pavel. Aşa: «Dumnezeu Tatăl nostru», (I Cor. 1, 31 etc.) «Ava părinte», (Rom. 8, 15) «să se proslăvească numele Domnului», (II Tes. 1, 12) «şi mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, şi mă va mântui»... (II Tim. 4, 18) etc.

Intrucât nu fac critica textului, nici nu stabilesc diferitele raporturi dintre un scriitor sfânt şi altul, ci încerc a pătrunde în înţelesul acestei rugăciuni, voi lua în considerare textul aşa, cum îl aflăm depus în «Mărturisirea de credinţă» a bisericii noastre.

B) Despre rugăciune. Pe timpul activităţii pământene a Domnului Isus Hristos, situaţia religioasă era foarte confuză. Poporul ales, şi din sinul lui îndeosebi fariseii nu respectau din cele ale legii decât invelişul (Mat. 23, 27). Formalismul czas îl caracteriza. La rugăciune preferau pieţele publice şi colţurile de străzi (Mat. 5, 5). De i surprindea momentul destinat rugăciunii în mijloc de stradă, acolo stăteau locului, şi cu faţa îndreptată spre templu ori «sfânta sfintelor», îşi sbierau rugăciunea (Meyer A. W. Kommentar zu Matthäus. Götingen 1898. pag. 129). Ei nu se rugau dintr'un îndemn intern al sufletului, ci mai mult de dragul laudei oamenilor (Mat. 23, 5). Inchipuirea lor de a se spăla prin o pocăinţă exterioară era cu totul injustificată.

Păgânii se rugau repetând incontinuu aceeaş rugăciune, în aceleaş cuvinte, numai să aibă ce borborosi (Mat. 6, 7). «Baal auzine!...» strigau din zori şi până'n amiazi de zi, şchiopătând în jurul altarului (Steinmeyer L. Die Rede des Herrn auf dem Berge Berlin 1885. pag. 89). Credeau că prin multă vorba lor, sau prin o rugăciune artistic alcătuită, vor izbuti mai îndată să atragă atenţia divinităţii asupra lor (Mat. 6, 7).

Păgânii borboroseau, fariseii cinsteau cu buzele. Şi unii şi alţii departe cu sufletul de Dumnezeu.

Hristos a răsturnat părerile lumii despre cultul pietăţii. A trebuit să schimbe calea pe care lumea se grăbia spre Dumnezeu. El zice: «voi când vă rugaţi, nu fiţi ca făţarnicii, că iubesc în adunări şi în unghiurile uliţelor stând să se roage ca să se arete oamenilor... Tu când

şirii unui aşezământ apărător al legii strămoşeşti şi propovăduitor de cultură şi iubire evanghelică.

Planul de clădire şi întocmire al Sfintei Mănăstiri dela Sâmbăta de sus este cu mult mai frumos, mai măreţ şi mai trebuitor, decât ca înfăptuirea lui să mai poată fi amânată pentru altă vreme.

Cler şi popor, cu toţii luându-se la nobilă întrecere, vor şti să dea dovezi, că focul credinţei şi al jertfirii pentru podoaba înălţătoare a casei Domnului nu se poate distruge niciodată şi prin nimic din sufletele lor.

Aşa să fie!

In urma unei întrevederi — anunţă ziarele din capitală — între dl ministru al instrucţiunii şi I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, se va cerceta din nou chestiunea învăţământului religios în şcoalele normale de stat. I. P. S. Sa a cerut să se admită în aceste şcoale câte două ore de religie în fiecare clasă, şi între obiectele de învăţământ să se ia şi cântarea bisericească şi tipicul bisericesc: — pentru că în Ardeal trăiesc tradiţiile învăţătorilor cu alipire şi dragoste de biserică şi de credinţă strămoşească, ear învăţătorii, fără această dragoste sacră, trezesc în credincioşii ardeleni, părinţii copiilor de şcoală, nu numai o răceală, ci o explicabilă neîncredere, care nu poate fi prielnică şcoalei şi operei ce are de îndeplinit.

Religia în învăţământul secundar. Comisia pentru reforma învăţământului secundar şi-a încheiat lucrările prin întocmirea definitivă a proectului de lege. In chestia învăţământului religios s'a primit punctul de vedere al bisericii, adecă va fi menţinut în *toate* clasele scoalelor secundare, până la clasa a şaptea inclusiv.

In câte ore pe săptămână?

De altfel noua reformă va fi aplicată, în totalitate, abia în toamna din 1929.

In acelaş gând. Ziare din capitală se ocupă de alegerile recente pentru congresul mitropoliei noastre ardelene, şi numesc — cu toată dreptatea — *mentalitate greşită* felul cum unele foi înregistrează rezultatul alegerilor:

«Dl X. din partidul poporului,
„ Y. „ „ liberal,
„ Z. „ „ naţional ţărănesc».

Este cu desăvârşire greşit a înfăţişă candidaţii ca reprezentanţi de partide politice. Biserica cere o singură calitate pentru a putea fi ales în corporaţiile sale: *calitatea de fiu credincios al bisericii.* Aşa zicem şi noi.

Dăruiri grăitoare

pentru refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus

Iniţiativa luată de bunul nostru păstor sufletesc, de a ridica din ruine, de a reface şi a întregì sfântul aşezământ de-asupra comunei Sâmbăta de sus, judeţul Făgăraş, este întimpinată, din partea tuturor celor cu dragoste pentru Hristos, cu cea mai curată însufleţire.

Credincioşii se grăbesc, cu mic, cu mare, să aducă prinosul lor întru realizarea neîntârziată a planului de zidire şi întocmire a Manăstirii brâncoveneşti.

Cucernicii protopopi şi preoţi au început, cum ni se anunţă, a face propagandă îndemnsă, pentru ca toţi credincioşii cu oarecare dare de mână să aibe putinţa d'a se înscrie cu obolul lor, dat cu dragă inimă, între sprijinitorii şi ctitorii sfântului lăcaş.

Publicăm, de astădată, următoarea listă de subscriere în Sibiu:

	Lei
I. P. C. Sa Dr. Vasile Stan, arhimandrit	12000
Dr. Vasile Bologa, consilier mitropolitan	12000
Matei Voileanu, consilier arhiepiscopesc	10000
Dr. George Proca, consilier arhiepiscopesc	10000
Virgil Nistor, consilier arhiepiscopesc	10000
Timotei Popovici, profesor	10000
Aurel Popovici, profesor	10000
Ioan Diuu, diacon	10800
Traian Scorobeţ, consilier arhiepiscopesc	5000
Dr. Andrei Gâlea, consilier arhiepiscopesc	5000
Traian Petrişor, consilier mitropolitan	5000
Pr. L.-Col. **Ios. Serafin**	5000
Romul Perian, şef-contabil	4000
Emilian Cioran, protopop	2000
Ieronim Grovu, consilier arhiepiscopesc	2000
Dumitru Coltofeau, consilier arhiepiscopesc	2000
Patriciu Marcu, exactor	2000
Iosif Trifa, dir. orfelinatului	2000
Buertmes şi Stenzel, arhit.	2000
Ioan Circov, protocolist	1200
Enea Hodoş, redactor	1000
Gheorghe Maior, profesor	1000
Dr. Nic. Ferchilă, profesor	1000
Andrei Cuzneţov, econom la Academia teologică	1000
Dumitru Eli, contabil la Tipografia arhidiecezană	1000
George Poponea, conduc. Tipografiei arhidiecezane	500
Ioan Marcu, conduc. Librăriei arhidiecezane	500
Evloghiu Athanasiu, eclesiarh	500
Ioan I. Benţia, inspector de realităţi	500
Mih. Racoţă, referent	500
Spiridon Moian, casier	500
Olga Mangesius, funcţionară	400
Liviu Dejenar, funcţionar	400
La olaltă Lei:	**130,800**
Dela I. P. S. Sa:	**100,000**
Total Lei:	**230,800**

Deci suma iscălită, în decurs de câteva zile în Sibiu, se urcă la Lei 230,800. Sperăm că în curând vom avea să înregistrăm succese şi mai mari.

---

te rogi întră în cămara ta, şi încuind uşa ta, roagă te Tatălui tău, celui întru ascuns şi Tatăl tău celce vede întru ascuns, va răsplăti ţie la arătare. Şi rugându-vă să nu grăiţi multe ca păgânii, că li se pare că întru multă vorba lor vor fi auziţi... căci ştie Tatăl vostru de ce aveţi trebuinţă mai înainte de a cere voi dela dânsul» (Mat. 5, 5—8).

Precum existenţa trupului e condiţionată de neîntrerupta legătură cu aerul, aşa: ca viaţa religioasă în om să nu se stângă, sufletul fără încetare trebue să fie în comunicare cu Dumnezeu (Dr. N. Cotos, Tatăl Nostrul Buc. 1914 pag. 6). Omul nu poate nimic fără ajutorul Lui. Hristos chiar, n'a lucrat nimic fără a cere sfatul şi fără a exprima mulţumită Părintelui ceresc După botez s'a rugat, (Lc. 3, 32) la minunea înmulţirii pânilor iarăş, (Mt. 14, 23) în urma învingerii ispitei la fel, (Mc. 1, 35) înaintea patimei fiind a invocat ajutorul sfânt prin cuvintele: «Părinte, de este cu putinţă, treacă dela mine păharul acesta; însă nu precum voesc eu, ci precum Tu» (Mat. 27, 39). Chiar în culmea durerilor sale fiind, şi a revărsat durerea inimii prin cuvântul psalmistului: «Dumnezeule, că mai lăsat» (Mat. 27, 46, Ps. 21, 1).

Ajutor ne-a învăţat Mântuitorul să solicităm şi noi, prin rugăciune, dela Tatăl ceresc. «Cereţi şi vi se va da, bateţi şi vi se va deschide, căutaţi şi veţi afla» (Mat. 7, 7). Dar ca opera noastră să aibă aprobarea divină, trebue să urmăm ordinea arătată de Hristos. Ceeace simţim în internul nostru, cu aceea să păşim şi înaintea lui Dumnezeu. Să ne ferim de a îngrămădi cuvinte, de a face risipă de vorbă mormăind automatic, fără gândire şi suflet, sau de a reduce valoarea rugăciunii la un strigăt de alarmă.

Prin Hristos legătura dintre Dumnezeu şi om a devenit intimă de tot. El ni-a pus în mână o armă cu care putem câştiga teren spiritual. Aceasta e rugăciunea, iar cucerirea o poate începe omul însuşi. «Prin rugăciune te înalţi până la izvorul cunoştinţei şi luminei, te înalţi ca o ciocârlie drept spre soare, spre soarele spiritual, în mijlocul zămăslirii vieţii, pentruca de acolo să te întorci la datoriile tale din lume pe pământul întunecat şi posomorât» (Rev. Bis. ort. rom. pe 1922 N. 12). Pecând credinţa ne apropie de Dumnezeu, «rugăciunea ne deschide uşa ca să intrăm să vorbim cu Dânsu» (E. Piteşteanu, Păşune duhovnicească, Bucureşti 1922 pag 209).

Pentru a ajunge în această comunitate spirituală pe o cale plăcută Tatălui, Hristos ni-a spus clar, să căutăm mai întâi împărăţia cerului (Matei 6, 23). Creştin adevărat nu i acela, care face aparenţe evlavioase, în sfânta biserică plecăciuni cu miile, ci celce în toate acţiunile se lasă pătruns de duhul învăţăturii lui Hristos. Acela, care nu cu buzele, ci cu sufletul îşi manifestă dorul după sfinţenie, dorul de a se împreuna cu Dumnezeu. «Rugăciunea cea cu inima înfrântă pătrunde nourii» (Ps. 50, 18).

Domnul cere dela ai săi, ca la rugăciune să evite zgomotul şi privirile lumii, căci o atare rugăciune aduce mai multă osândă decât alinare. «Duh este Dumnezeu şi celce se închină să se închine cu duhul şi cu adevărul» (Ioan 4, 21).

El accentuează izolarea (I. Olariu: Evan. după Matei, Mc. şi Lca, pag. 73). Retras în singurătate află spiritul contact cu Dzeu, şi tocmai în aceasta constă realitatea unei rugăciuni. Nici nu cuvinte articulate, pentrucă Dumnezeu

De eşti tu Hristos, Spune-ne nouă?

Aceasta a fost întrebarea pe care au adresat-o lui Hristos bătrânii poporului, arhiereii, şi cărturarii întruniţi în sinedriu.

Şi este interesant că după sute şi sute de ani omul curios şi pătimaş, fără să vrea, ajunge în situaţia că trebue să întrebe şi el: «Cine este Hristos, de ce nu vine în mijlocul nostru, să ne spună ce vrea cu noi?»

Cămătarul cel mai învârtoşat la inimă, care râde sarcastic de iluziile şi naivităţile oamenilor, începe să-şi peardă puţin din linişte când este tras la răspundere în numele lui Hristos, şi cu cât ar vrea mai energic să alunge din socotelile lui de păiangin flămând acest nume, cu atât se simte mai slab. Iubirea şi mila lui Hristos îi pune în faţa ochilor o oglindă înspăimântătoare şi îl înmoaie ca focul fierul.

Ucigaşul ascuns de lume şi de oameni în fundul temniţei nici ei nu scapă de acest nume. Când se crede singur ca fiara în desişul codrului, se deschide uşa temniţei şi preotul îi vorbeşte de Hristos, care are o vorbă bună şi miloasă şi pentru cel mai rău şi cel mai decăzut om. Numele lui Hristos îl frământă şi pe el, şi în întunerecul temniţei şi al gândurilor ucigaşul se întreabă ce o fi având cu el Hristos?

Savantul care aşa de uşor se crede atot ştiutor, scapă peana din mână, când aude pe proprii lui copii cu câtă dragoste vorbesc de Hristos.

O, câtă stăruinţă s'a depus, câtă energie s'a cheltuit şi se va mai cheltui cu opera nefericită de a scoate pe Hristos din cultura omenească, din familia omenească, din mintea şi inima omenească. Şi tot în zădar! Hristos, ori cât l-am ignora ori cât l-am supăra, ori cât l am huidui, El tot rămâne prietenul nostru.

Sinedriul care, din îngâmfare omenească, a condamnat pe Hristos când li-a adus sluga lor, Iuda, cei treizeci de arginţi înapoi, nu a voit să-i primească. Conştiinţa a biruit în ei, şi oamenii judecători s'au prăbuşit.

Câtă lume nu trăieşte şi astăzi pentru care, Hristos, biserică, preoţi, slujbă nu sânt decât naivităţi ale trecutului. Cu buzele vor spune şi ei vorbe frumoase despre toate lucrurile acestea, dar în sufletele lor nu cred nimic şi stau miraţi ca şi membrii sinedriului şi se întreabă cine este Hristos acesta şi ce vrea cu noi? Ei nu văd în lumea aceasta decât oameni; oameni cu averi mai mici ori mai mari, oameni cu drepturi mai multe ori mai puţine, oameni norocoşi, ori nefericiţi.

Duh ceresc, duhul lui Hristos pentru ei nu există în lumea aceasta. Numai şi numai într'un caz ar admite pe Hristos: Dacă Hristos este Hristos, zic ei, să ne aducă, pâne, haine şi situaţie, — celor mai pretenţioşi le trebue la tot cazul glorie, să fie ea oricât de nemeritată!

Şi vai, cum se prăbuşesc şi aceşti oameni moderni, cum s'au prăbuşit şi membrii atotputernici ai sinedriului.

Am cunoscut în viaţa mea un om «rău». Zădarnic i-au vorbit neamurile prietenii, preoţii, învăţătorii şi altă lume binevoitoare, — omul a rămas egoist, cânos şi fără milă. Şi vai ce miel nevinovat s'a făcut pe patul morţii, cum i-a părut de rău de fiecare vorbă nesocotită, de fiecare faptă urâtă. Ultimul lui gest a fost o privire caldă şi iubitoare în care şi-a înfăşurat caznicii, vecinii şi prietenii.

Şi am convingerea sfântă, ca după fiecare viaţă trăită fără Hristos, urmează o prăbuşire groaznică, fiindcă lui Hristos este dată toată puterea în ceruri şi pe pământ, şi nu oamenilor îngâmfaţi, dar slabi.

Azi e anul nou. Azi sufletele oamenilor se aseamănă cu puişorii de rândunea cari stau pe marginile cuiburilor şi ar vrea să sboare, dar nu ştiu încotro? Azi se gândeşte toată lumea, ori de anul nou le rezerva lacrimi de bucurie, ori de durere?

Şi îndoelnicilor şi puţin credincioşilor le vine azi biserica în ajutor, spunându-le: o singură cale, sigură, este în această viaţă: calea arătată de Hristos.

Tu, cel ce locueşti în palat, de ce eşti trist şi de ce eşti nemulţumit? Ah, nu mai găseşti nici o plăcere, fiindcă toate le-ai gustat pe rând...

Mai există o plăcere, la care nu te-ai gândit niciodată.

Sânt atâţia oameni nenorociţi de soarte, cari niciodată n'au cunoscut în viaţa lor, plăcerea aceasta, cea mai de jos pe scara plăcerilor, de a fi îmbrăcaţi odată măcar în haine întregi şi curate. Dă-le haine acestora, şi ai să vezi, cum au să te îmbrăţişeze şi cum o să se vindece şi inima ta de inima lor, care va plânge de bucurie.

Ştii tu că sânt oameni cari nu cer altă favoare dela soarte, decât a putea măcar odată să se satură, fiindcă ei se nasc şi mor mâncând sfirmituri? Aceşti oameni, săturaţi odată la masa ta, îţi vor deveni fraţi buni, cari au să te apere şi să te mângâie.

Şi tu, săracule, pe care te-a încărunţit şi te a pipernicit sărăcia, pleacă din loc, mişcă-te; undeva, departe în lume, trebue să fie şi pentru tine un loc şi un ceas de noroc.

Hristos e prietenul tău, nu te teme. Îndreaptă-te, luptă-te, crede şi vei birui.

Doamne! De eşti tu Hristos, Spune-ne Nouă, vină la noi, întăreşte-ne, ridică-ne, ca pe slăbănogul dela lacul Vitezda şi nu ne lăsa pe noi pradă prăbuşirii!

Prot. *Dr. Ştefan Cioroianu.*

Hristos şi probleme sociale

In Graz a păşit, în anii din urmă, un profesor universitar, ţinând discursuri fulminante, care au stârnit discuţii vehemente, pro şi contra. Este profesorul de etică creştină şi dogmatică, Dr. Ioan Ude, dela universitatea din Graz

Profesorul Ude a rostit cuvinte apăsate, despre moda din zilele noastre, despre alcool, despre inflaţiune, sbiciuind cu multă putere de convingere flagelele societăţi actuale.

Reglementat din partea superiorilor săi, silit să tacă pentru câtva timp, acum iar şi-a luat apostolatul.

In Noemvrie 1926 a chemat pe vinezi în sala cea mare din primărie, şi li a vorbit. Sala gemea de public, din toate clasele sociale. A vorbit despre «Hristos şi problemele sociale». In aceeaş legătură de idei, a doua oară, despre «Mizeria socială şi iluzia putinţii de a-ţi minţi conştiinţa».

O să înţeleagă şi cetitorul român că are interes să ştie şi el ce a vorbit profesorul Ude vinezilor.

Ce idei a căutat să răspândească Ude în mijlocul lor? A pus mai întâi întrebarea: oare învăţăturile date de Hristos nu ar mai fi potrivite astăzi, să rezolve problemele sociale? A mai întrebat ce poziţie a luat Hristos faţă de problemele sociale?

Hristos, după profesorul Ude, n'a putut să pună norme, un «program» pentru rezolvirea problemelor sociale, deoarece fiecare epocă îşi are întrebările sale speciale de rezolvit. Întrebările, problemele sociale ale epocei păgâne, au fost altele decât acelea ale Evului Mediu, în care preponderanţa o aveau problemele, care se referau la ţărănime. Astăzi, în epoca noastră înaintată, au precădere problemele muncitoreşti, cari se ocupă cu consumul, cu producţia şi cu împărţirea materiilor. Hristos este o personalitate istorică şi nu e un mit. Trebue să fim în

---

aude rugăciunea tăcută a cugetului. Dat fiind însă că organul sufletului ne împinge la simţăminte vizibile, cugetarea sau gândirea noastră să exteriorizează. Dar părintele nostru nu-i orgolios, El cere puţine vorbe, însă mult suflet, şi spre scopul acesta nu-i nevoe de discursuri lungi (Papini G. Storia di Christo, Firenze 1923 pag 146).

Un om întrebând pe sfântul Macarie cum să se roage, «frate»! — îi răspunse sfântul — «Când te rogi, nu e nevoe să spui vorbe multe, ajunge să ridici mânile spre ceriu şi să spui: «Doamne, facă-se voia Ta!» iar când te simţi muncit de vre-o ispită, care te tot necăjeşte spune din fundul inimii tale: «Părinte, ajută-mă!» căci ştie Dumnezeu de ce ai trebuinţă.

De părţi esenţiale ale unei rugăciuni sânt a se privi: umilinţa, încrederea şi sinceritatea. O rugăciune adevărată trebue să fie cuprinsă de duhul umilinţei: «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, dar celor smeriţi le dă har» (I Petru 5, 3). Ea trebue să se facă cu încredere: «Dumnezeu dă tuturor cu mână largă; dar să se ceară cu credinţă fără să se îndoească, pentrucă cine se îndoeşte seamănă cu valul mării turburat şi împins de vânt încoaci şi încolo» (Iacob 1, 6).

Soarele să nu apună întru mânie, dimineaţa şi seara înainte de a-te ruga adă-ţi aminte cine te-a supărat, iartă-l, împacă te cu el, şapoi adu-ţi darul tău. Să mergem la Dumnezeu pe calea sinceră, aceasta i dorinţa Lui.

S'ar putea crede că Domnul, prin mustrarea didactică de mai nainte, exclude rugăciunile lungi, ca cele din maica noastră biserică, ca cele din sfintele mănăstiri. Nu. El combate cultul sterp, nu însă unul sincer şi cu inimă curată. Prin desele rugăciuni creştinul e abătut în mod psihologic dela gândurile josnice ale lumii, e smuls din haosul intereselor vremelnice. «Celce se roagă se depărtează de pământ, se apropie de ţărmurile înalte, de căile de sus» (Olariu op. cit. pag. 76). Hristos ne asigură că «unde sunt doi sau trei adunaţi în numele Lui, va fi şi El în mijlocul nostru» (Mat. 18, 20). Îndemnând la rugăciune comună, (Mat. 18, 19) El însuşi a îngenunchiat, (Luca 22, 41) şi a ridicat ochii spre cer (Ioan 17, 1).

Cel mai ales loc pentru rugăciune e celconsfinţit pentru sfânta jertfă: biserica, (E. Voiutschi Morala p. III-a script.) dar ea se poate face oriunde: în biserică ori în chilie singuratică; «ne pot servi spre serbarea sfântă: câmpul, deşertul, naia, staulul, închisoarea, tot locul în care ne mână nevoia — zice Dionisie din Alexandria (la Mitrofanovici Liturgică pag. 186). «Dumnezeu vede până la marginea pământului şi pătrunde totul ce e sub cer», — cetim în sfânta Scriptură (Iov. 28, 24).

Mântuitorul s'a rugat, adică a petrecut în convorbire cu Tatăl ore, nopţi întregi: *în biserică*, «L-au aflat în biserică», (Luca 2, 46), «Isus eşia din biserică» (Mat. 24, 1, Marcu 1, 35), *în pustiu*, «foarte de dimineaţă sculându se a eşit şi s'a dus în loc pustiu, şi acolo se ruga»; *pe munte*, «şi dând drumul noroadelor s'a suit în munte singur să se roage» (Mat. 14. 23), în grădina *Getzemani* etc. etc.

S'a rugat în «Rugăciunea arhierească», pentru sine, pentru lumea întreagă. La rugăciune şi-a îndemnat ucenicii, cari probabil în urma multor îndemnuri au fost împinşi la cuvintele:

curat ce ţinută să avem faţă de Hristos, întocmai ca acum 1900 de ani.

Problema socială se poate resolvi cu Isus, ori fără de El?

«Cine crede că va găsi în evanghelii un program social lucrat până în amănunţimi, se înşală; misiunea bisericii este numai să facă cunoscut omului normele morale, cele corecte, care sunt baza pentru traiul împreună pacinic şi convieţuirea pacinică. De sigur, Hristos a venit la săraci, în prima linie, dar aceasta nu înseamnează câtuşi de puţin că ar fi fost un «proletar» în senzul comun al cuvântului. Ţinuta Sa faţă de bogăţie e dependentă de felul cum este folosită bogăţia. Hristos n'a fost nici socialist, nici comunist sau anarhist, dar n'a fost nici naţional sau rasist, deoarece stând deasupra oricărui naţionalism, a propoveduit iubirea. Iubirea şi dreptatea sânt cele două puncte principale ale doctrinei Lui şi legea: «Iubeşte pe deaproapele tău ca pe tine însuţi» e de aplicat şi în ziua de astăzi ca să rezolve toate problemele sociale — dacă este urmată. «Tatăl nostru» o spune chiar şi prin cuvântul dela început: «nostru», că toţi sântem fraţii şi surorile unui tată».*

De o deosebită importanţă ţine prof. Ude principiile lui Hristos faţă de familie şi căsnicie. Bazele societăţii le vede Hristos pe aceşti doi pilastri fundamentali. «Dacă e vorba să se însănătoşeze sufletele, trebue să se înceapă cu rădăcinile societăţii».

In mijlocul aplauzelor de nedescris a declarat oratorul: «Durere! Societatea, care s'a numit şi se numeşte creştină, foarte adeseori nu şi-a îndeplinit îndatoririle. Dacă societatea ar fi o societate creştină şi dacă ar trăi după principiile lui Hristos, nici n'ar exista probleme sociale, fiindcă cele zece porunci, pe care le avem, sânt îndestulitoare şi în ziua de astăzi ca să aplaneze toate antagonismele şi ca să aducă pe oameni la o viaţă pacinică, în care să-şi poată găsi fiecare fericirea şi mulţumirea sa. Nici Liga Naţiunilor nu va putea să rezolve multele probleme a căror rezolvire este aşa de trebuincioasă, până ce nu va sta la masa de discuţii şi Hristos şi până ce nu se vor lăsa cuprinşi oamenii de spiritul Lui, cei ce s'au adunat la o astfel de muncă. Hristos nu cunoaşte o morală dublă pentru bărbat şi femee, pentru oameni politici şi pentru alegători. — El şi-a ridicat programul pe bazele acelor zece paragrafi, cari tratează legătura oamenilor cu Dumnezeu. Când vreme nu îşi vor veni oamenii în ori şi nu vor începe, ***atât în viaţa privată, cât şi în viaţa publică***, să urmeze aceste zece porunci, după cuvântul şi după înţelesul poruncilor, nu va fi în stare omenirea să rezolve nici o singură problemă din problemele ce se consideră ca fiind sociale şi cele mai arzătoare ale timpului de faţă».

Aplauze, aplauze furtunoase!

Bat numai palmele, fără de aplauzele inimelor? *H. Petra-Petrescu*

* Excerptele: din «N. W. Journal», 22/XI 1926.

Să înceteze privilegiile...

In trecutul apropiat şi mai depărtat, biserica noastră ortodoxă, împreună cu smeriţii slujitori ai altarelor sale, era privită ca un fel de sectă din partea stăpânitorilor dispăruţi ai ţării.

Impotriva uneltirilor duşmane, această prigonită biserică totuşi a durat până azi, înfruntând ca o stâncă neclintită în mijlocul valurilor furioase toate năpustirile îndreptate asupra ei.

Slujitorii săi au trăit cu nădejdea de un viitor mai bun, drept răsplată pentru nedreptăţile suferite din partea celor de altă lege şi limbă.

Au trecut 8 ani dela decretarea alipirii Ardealului la ţara mamă, şi abea acum sântem pe cale ca legiuitorii ţării să facă deplină dreptate bisericii ortodoxe prin votarea legii cultelor, reducând şi revizuind privilegiile ce le-au avut bisericile minoritare în defavorul bisericii ortodoxe române.

E timpul suprem ca preoţimea ortodoxă română să fie pusă, dacă nu mai sus, cel puţin pe acelaş picior de egalitate, în beneficii şi salarizare, cu preoţii minoritari cari şi în ţara românească se simţesc mai la adăpost de grijile traiului zilnic decât preoţii români ortodocşi.

Vedem cum conducătorii cari s'au succedat la cârma statului în cei 8 ani, nu numai că n'au retras nimic din privilegiile cultelor minoritare, dar au dat din bugetul statului mai multe ajutoare bisericilor minoritare, decât bisericii ortodoxe.

Din dosarele dela ministerul cultelor am putea arăta cu cifre câte sute de mii s'au dat ca ajutoare pentru biserica gr. catolică şi pentru alte culte minoritare, şi ce sume neînsemnate s'au votat pentru biserica noastră ortodoxă din Ardeal.

Pentru a fi mai aproape de chestiune, să vedem ce împărţire a făcut comisiunea pentru repartizarea fondului despăgubirilor de războiu în suma de 27,500,000 lei, destinată Ardealului şi Bănatului.

Luăm un caz precis: Pentru parohia bisericii uniaţilor din Sebeş, jud. Alba, s'au votat 50,000 Lei, iar pentru cele 3 parohii ale bisericii ortodoxe din aceeaş localitate nici un ban. Bisericii uniate din Cluj s'au votat 500 000 Lei, bisericii române unite din Sătmar 200,000 Lei, episcopiei unite a Lugojului 600 000 Lei; pentru toate bisericile şi episcopiile ortodoxe din Ardeal şi Bănat — nici un ban.

Astfel de nedreptăţiri trebue să aibe sfârşit. Nu se mai poate îngădui să se perpetueze era privilegiilor pentru bisericile minoritare chiar cu «rizicul» ca din nou să-şi înainteze memoriile către societatea naţiunilor...

Prin noua lege a regimului cultelor cerem să se facă dreptate bisericii dominante a statului, şi toate privilegiile să fie desfiinţate, iar fondurile regnicolare ale statului ungar să treacă în stăpânirea statului român, ca sa fie împărtăşite în egală măsură tuturor cultelor din ţară.

In legătură cu aceasta mărturisim că ne-am bucurat de hotărârea Nr. 49 838 din 1926 a ministerului de culte, care dispune să nu se mai subvenţioneze decât parohiile cu peste 200 familii. Cu toată înfrigurarea ce a cuprins pe domnii din redacţiile unor ziare, ne îngăduim a susţinea de bună dreptate a ministerului de culte, care nu primejduieşte nici decât bisericile ortodoxe, ştiut fiind că până acum s'au plătit salarii unor preoţi minoritari cu parohii dela 10—100 suflete, nu familii, beneficiind aceşti preoţi şi de pământuri bisericeşti până la 40 jugăre.

Cerem cruţare în ceeace priveşte salarizarea preoţilor fără parohii cari sânt numai de formă în parohii neîndeplinind nici un serviciu cum e b. o. cazul în comuna Vingard, jud. Sibiu, unde preotul reformat are numai 11 credincioşi, şi totuşi, pe lângă salarul dela stat cu toate gradaţiile, mai are casă parohială, beneficiază de o sesiune parohială de 32 jug. pământ cl. I, în aceaş comună preotul român a fost silit să renunţe la parohie neavând casă parohială, nici sesiune decât 6 jugăre pământ puţin productiv.

Legiuitorii actuali aşteptăm să fie mai înţelegători ai situaţiei bisericii ortodoxe ardelene. Către ei ne îndreptăm cu rugarea, să nu se lase înrâuriţi de sirenele amăgitorilor de după culise. E timpul ca slujitorii bisericii-ortodoxe să fie puşi la adăpostul grijilor zilnice, iar cei de altă lege să înţeleagă în sfârşit că în această ţară sântem noi stăpâni, şi nu ca pe vremuri: «misera plebs contribuens». Pr. *Ioan Crăciun.*

Deputaţi congresuali mireni pe teritorul arhidiecezei de Alba-Iulia şi Sibiu, au fost aleşi următorii:

1. In cercul Sibiu: *Ioan de Preda* advocat, fisc. cons. Sibiu.
2. In cercul Sebeş: *Dr. Nicolae Comşa* prefect, Sibiu.
3. In cercul Haţeg: *Dr. Petre Groza* ministru, Bucureşti.
4. In cercul Orăştie: *Dr. Gheorghe Dubleş*, advocat, Deva.
5. In cercul Deva: *Dr. Simion Câmpean* prefect, Deva.
6. In cercul Zarand: *Nicolae Colan* prof. la Acad. Teologică, Sibiu.
7. In cercul Sighişoara: *Octavian Goga* ministru, Bucureşti.
8. In cercul Mediaş: *Dr. Ilarie Holom* advocat, Elisavetopole.
9. In cercul Braşov: *Alexandru Lapedatu* fost ministru, profesor de Universitate, Cluj.
10. In cercul Făgăraş: *Ioan Ionică* inginer, directorul fabricei de celuloză, Zârneşti.

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

«Doamne, învaţă-ne să ne rugăm» (Luca 11, 1).

Prin rugăciune lăudăm pe Dumnezeu, (Ef. 4, 19) îi mulţumim şi-i cerem (2, Tim. 2, 1). Fructele ei sânt cele mai frumoase. Ea ne dă înţelepciune, (Înţel. Sol. 9, 4) aduce cumpătare, (Înţel. Sol. 8, 21) întăreşte credinţa şi ne înmulţeşte dragostea; (I Tes. 3, 10) scapă pe celce pătimeşte, (Iacob 5, 13) însănătoşează pe cel suferind (Iacob 5, 14—15). Rugăciunea alungă dela noi orice ispită, (Mat, 26, 41) ne izbăveşte de orice lucru rău, (II Tes. 3, 2), ba ce e mai mult mijloceşte, înaintea tronului ceresc, iertarea greşelelor noastre (Iacob 5, 15).

Orice rugăciune adevărată îşi are efectul dorit, (Psalm 50, 18), Dumnezeu ascultă totdeauna, (Isaia 65, 24), dă din belşug însă numai acelora cari cer dela Dânsul. «Nu aveţi, pentrucă nu cereţi», (II Cor. 3, 5) — zice dumnezeescul Pavel.

Fiindcă se cade pururea şi neîncetat a ne ruga, (Luca 18, 1) să dăm ascultare lui Hristos şi când ne rugăm să zicem: «*Tatăl nostru*»...

c) Tatăl nostru. «Tatăl nostru, carele eşti în ceriuri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în ceriu aşa şi pe pământ; pânea noastră cea spre fiinţă dă-ni o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre precum iertăm şi noi greşiţilor noştri, şi nu ne duce pre noi în ispită, ci ne mântueşte de cel rău. Că a Ta este împărăţia, puterea şi mărirea în veci. Amin».

Care rugăciune poate fi mai dulce, mai pătrunzătoare şi mai bogată în efecte, decât cea ruptă depe buzele Dumnezeescului Fiu în clipa când ucenicii îi agrăiau cu cuvinte: «Domne, învaţă-ne? (Dr. I. Broşu, Casa dela Ierihon pg. 13).

Aceasta e rugăciunea credincioasă ce ne călăuzeşte din faşe până le încredinţarea sufletului nostru dreptului Judecător, ce ce rosteşte de 2000 de ani aproape şi va continua a se rosti cât timp omul va trăi pe acest glob terestru.

E un model al tuturor formelor de rugăciune. (E Voiuţschi, Morală script). Principiile ei sânt atât de simple încât un copil le înţelege, dar au atât conţinut încât dă de cugetat celor mai încercate raţiuni. («Das Vater-Unser ist unendlich auszulegen, drum ist's auch ein Gebet von unermessenem Segen; Dar Vater-Unser ist unendlich auszudeuten, drum ist's auch im Gebrauch bei gar verschiedenen Leuten». Steinmeyer op. cit. pag 100). E o casă clădită pe fundament solid bine cimentat. Nimic nu poţi lua fără să sfarmi, nimic adauge fără să diformezi. «Habet haec formula verba rebus aptissima, ordinem sapientissimum, plenitudinem in brevitate admirabilem». (Steinmeyer op. cit. pag. 93). Tertulian o numeşte: «Breviarium totius evangeli», (Schanz op. cit. pag. 211), noi îi zicem: «Rugăciune Domnească».

I. Adresa: «Tatăl nostru carele eşti în ceriuri».

II. Şapte cereri: Dintre care primele trei — 1, «sfinţească-se numele Tău, 2, vie împărăţia Ta, 3, facă-se voia Ta precum în ceriu aşa şi pre pământ», — se referă la ceeace aparţine lui Dumnezeu, iar restul de patru — 4 «Pânea noastră cea spre fiinţă dă-ni-o nouă astăzi, 5 şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştrii, 6 şi nu ne duce pre noi în ispită, 7 ci ne mântueşte de cel rău» — la cele mai inevitabile necesităţi ale omului...

III. Incheerea: «Că a Ta este împărăţia, puterea şi mărirea în veci. Amin.

Sărbarea dela orfelinatul arhidiecezan

Ca în toţi anii, şi în anul acesta în preseara Naşterii Domnului, Direcţiunea orfelinatului nostru a pregătit orfanilor o frumoasă sărbătoare.

In sala cea mare era împodobit un splendid pom de Crăciun.

La ora 4 d. a. micii orfani au cântat mai multe colinde, au declamat poezii ocazionale şi au jucat piesa Vine Crăciunul.

La această producţie a asistat I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, având micii orfani bucuria de a avea şi de astădată în mijlocul lor pe ocrotitorul şi binefăcătorul lor, dl general Tomescu, consilierii arhid., profesori etc.

La finea producţiunei zelosul director al orfelinatului păr. Iosif Trifa a mulţumit tuturora celor ce au contribuit cu daruri pentru orfani, în primul rând părintelui orfelinatului I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, care şi de astădată le a trimis o mulţime de bunătăţi, un porc gras, o ladă de zahăr, făină pentru cozonaci, bomboane, şi n'a uitat nici de jucării. A mulţumit apoi gloriosei noastre armate, pentru hainele şi papucii donaţi, arhimandritului Dr. V. Stan pentru suma de 500 Lei.

I. P. S. Sa a ţinut apoi micilor orfani o frumoasă vorbire plină de sfaturi părinteşti, amintindu-le între altele, că ei au avut părinţi vrednici, cari azi cu bucurie de sus din locaşul Tatălui ceresc privesc la ei, îndemnându-i ca în rugăciunile lor să şi aducă aminte de ei. A mulţumit apoi reprezentantului armatei dlui general Tomescu pentru viul interes ce îl arată faţă de orfelinat, părintelui Trifa pentru grija ce o are de orfani, precum şi învăţătorilor dela şcoala normală cari au aranjat producţiunea şi pedagogului Circov

A urmat apoi împărţirea darurilor de Crăciun între orfani.

Nou abonament
la Telegraful Român

Cu 1 Ianuar 1927 deschidem nou abonament, la **Telegraful Român**, cu preţurile arătate în fruntea ziarului.

Ne adresăm bunilor noştri cititori, cari cred că apariţia acestui ziar este o trebuinţă neapărată întru apărarea intereselor clerului dreptcredincios din cuprinsul ţării întregite, — şi-i rugăm, la acest prilej, să răspândească acest organ în cercuri cât mai largi, câştigându-i noi şi noi abonaţi.

Invităm şi pe vechii şi credincioşii abonaţi să-şi înoească din vreme abonamentul prin mandat poştal.

Numele abonatului şi domiciliul, (ev. poşta ultimă), să se scrie cât mai *citeţ* la adresa: Administraţia **Telegraful Român, în Sibiu.**

INFORMAŢIUNI

Urăm cititorilor şi sprijinitorilor ziarului nostru:

Anul nou cu bine!

Acţiune culturală. Guvernul începe o vastă acţiune culturală, cu deosebire pentru sate. In acest scop este însărcinat dl M. Sadoveanu cu conducerea unei mari publicaţii poporale care se va tipări în un milion cinci sute de mii (?) de exemplare, — cel mai mare tiraj de până acum al unei publicaţii româneşti.

Pentru orfani. Un vapor american a adus din America 20 lăzi de cărţi şi jucării, spre a fi împărţite orfanilor de război români, la sfintele sărbători ale Naşterii Domnului.

Societatea de misionari ai creştinismului ortodox, înfiinţată de studenţii teologi din Bucureşti, desfăşură în fiecare Duminecă, în periferia capitalei, o propagandă plină de făgăduinţă, făcând educaţia religioasă a copiilor de şcoală şi desăvârşind educaţia adulţilor dela marginea Bucureştilor. Sub supravegherea superiorilor, studenţii îşi urmează cu râvnă o lucrare de însănătoşire morală, întorcând la calea cea bună pe mulţi credincioşi amăgiţi de sectanţi.

Curs de limba română. Dl profesor Claudiu Isopescu a inaugurat earna aceasta cursul de limba română la universitatea din Roma. Decanul facultăţii de litere, dl Cardinali, a adus salutul rectorului şi al consiliului facultăţii. Apoi dl Isopescu a ţinut conferinţă, vorbind despre poezia populară română. La inaugurare au asistat numeroşi studenţi italieni, ministrul României la Roma, dl Lahovary, împreună cu membrii legaţiunii şi întreaga colonie română.

Biserică ortodoxă în Sighet. Avem câteva biserici ortodoxe române în Maramureş; capitala judeţului, Sighetul însă, care geme de mulţimea sinagogelor, n'are decât o modestă capelă, unde în zile de Duminecă şi sărbători se pot închina ortodocşii din acel oraş. Epitropia face apel la bunii creştini s'o ajute în scop de-a clădi o biserică la Sighet. Loc potrivit de zidire a fost donat prin bunătatea fostului ministru de domenii, A. Constantinescu. Sighetul aşteaptă încurajare, ca să-şi vadă visul împlinit.

Din Sătmar. Un festival, împreunat cu coruri, cântece solo, concert la pian, dansuri naţionale şi tombolă, s'a organizat în 19 Decemvrie a. tr. la Sătmar, în scop de-a spori fondul de clădire a bisericii ortodoxe române de acolo. S'a realizat un beneficiu de peste 40 mii de lei.

Bibliotecă românească. Direcţiunea spitalului judeţean din *Sighişoara* roagă călduros pe toţi bunii creştini să binevoiască a i da concursul, dăruind după putinţă cărţi bune şi folositoare, în scop de a forma o bibliotecă pe seama suferinzilor români din acel spital. Dăruirile se trimit direcţiunii.

Urcarea preţului abonamentului la „Telegraful Român". In vederea scumpirii portului postal dela 10 la 25 bani de exemplar, a braţelor de muncă, cum şi a hârtiei, administraţia foii se simte nevoită a urca preţul abonamentului dupăcum urmează: Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Timbre nouă fiscale sânt puse în circulaţie cu ziua de 1 Ianuar 1927, şi anume de 1 leu, 2, 3, 5, 10, 20, 30 şi 50. Timbrele vechi sânt valabile numai până la 1 April 1927, dar se pot schimba cu cele din noua emisiune până în 1 Iulie 1927.

Act de mulţămire. Doamna *Aurelia Cionca-Pipoş*, Bucureşti, a fost încredinţată cu facerea unei colecte, în scop de a se cumpăra vestmintele şi odăjdiile bisericeşti, pentru comuna Cacova-Sebeşului, jud. Alba. La întregirea sumei trebuincioase au binevoit a contribui următorii: Intreprinderile generale techice ing. Eremia s. a. Bucureşti 1500 lei; Creditul tehnic Bucureşti, Creditul tehnic transilvănean Bucureşti, Pavel Suru Bucureşti, câte 500 lei; Horia şi Aurelia Cionca-Pipoş Bucureşti 400 lei; Aurelia Cionca Bucureşti, Tomat-Cnie: Soc. în nume colectiv Bucureşti, Ing. Tiberiu Eremia şi Mihail Eremia, Bucureşti, Banca Românească Bucureşti, Metalica Bucureşti, Unitas Bucureşti, Dr. Victor Mihu Cristian-Sibiu, «Calea» s. a. Bucureşti, Preotul I. Murgău Ruda Hunedoara, Banca Poporului Bucureşti, Exploat. Sandu Bucureşti, Petroasa Bucureşti, Eramie Safa Bucureşti, câte 200 lei; Traian şi Lucia Pipoş Bucureşti, Ing. N. N. Bucureşti, Romulus şi Livia Cionca Cluj, Gh. Bucurescu, N. N., N. N., N. N. câte 100 lei; Jan Stanciu 60 lei; Fam. Xenofon Ionescu Bucureşti, Tâmplăria Românească Bucureşti, N. N., N. N., Vasile Popa Bucureşti, N. N., N. N., câte 50 lei. Total: 7110 lei. — Subscrisul, în numele bisericii ortodoxe române din Cacova, le exprim cele mai călduroase mulţămiri, rugând pe bunul Dumnezeu să le scrie numele în cartea vieţii fericite.

Pr. *A. Riureanu.*

ŞTIRI LOCALE

Teatru. Artiştii teatrului naţional din capitală, au jucat a treia zi de Crăciun, în sala de la teatrul Sibiului, o sguduitoare dramă, *Puterea Intunerecului* în 5 acte, de Leo Tolstoi. Moravurile din viaţa sătenilor Rusiei, zugrăvite în culori realiste, cer o interpretare adânc studiată şi actori de întâia mână. Am avut, Luni seara, ocazie să constatăm că interpretarea dramei tolstoiane a fost una dintre cele mai desăvârşite. Puteri artistice ca *Atanasescu, Ana Luca, Melişana* şi toţi ceialalţi, au izbutit să cucerească din primele scene întreg auditorul şi să producă

I. Adresa: «*Tatăl nostru carele eşti în ceriuri*».

«Tatăl nostru», e o rugăciune de cerere. Inceputul şi partea primă a unei rugăciuni de cerere trebue să fie o preocupare de calităţile Aceluia căruia îi e adresată, o meditare asupra însuşirilor Lui, o determinare detaliată din diferite laturi ale Lui, căci altcum sufletul n'are de ce se agăţa spre a-şi urca cererea la El. Aşa la «Impărate ceresc»: «mângăitorule carele pretutindene eşti»; la alta: «Prea sfinte treime», la «Rugăciunea Domnească» cuvintele: «Tatăl nostru carele eşti în ceriuri...» au puternicul efect de-a concentra şi orienta sufletul nostru spre fiinţa agrăită. Rugăciunea care produce mai perfect efectul intenţionat e cea «Domnească». Agrăirea şi cele trei cereri cu subiectul: «Tău», «Ta», «Ta», au puternicul efect de-a L învia pe El în sufletul nostru, de-a ne transporta pe noi în El, de-a face astfel vie şi strânsă comunicaţia cu El în rugăciune.

«Tată» ne adresăm aceluia a cărui faţă n'o văd decât îngerii, (Matei 18, 10), care iartă, (Luca 23, 34), scoală pe morţi şi-i înviază, (Ioan 5, 21), care a trimis pe Hristos să săvârşească lucruri minunate, (Ioan 5, 36), şi ne trimite pe «Mângăitorul» Său duh, (Ioan 14, 26), numim pe părintele luminilor, (Iacob 1, 17), Dumnezeul a toată mângăerea, (II Cor. 1, 3), al cerului şi al pământului, (I Msi. 24, 7).

Dumnezeu unul este, (Marcu 12, 29) nu este Dumnezeu afară de celce este (I Cor. 8, 4). Acenta e «Tatăl nostru», al nostru al tuturora (Mat. 5, 48). El ne-a întocmit, (Gen 1, 27) ni-a dat fiinţă. El răsare soarele, lasă să cadă ploaia, (Matei 5, 43), înverzeşte natura, (Matei 6, 28), care aducând rodul ei mulţumeşte toate făpturile.

Ii zicem «Tată», pentrucă El e creatorul universului, (Gen. 1, 1), şi purtătorul de grije a omenirii, (Matei 6, 32), întocmai ca un părinte îngrijitor al familiei sale. «Tu Doamne eşti Tatăl nostru, ce din veşnicie te numeşti Mântuitorul nostru», (Isaia 53, 13).

Ii zicem «Tată», pentrucă aşa ne a învăţat Mântuitorul Isus, care ne-a arătat înrudirea cerească, (Matei 5, 9; Luca 20, 36; Ioan 1, 11). care ne-a spus să ne rugăm lui Dumnezeu ca unui tată.

In acest sens se ruga şi Dânsul: «Mă suiu la Tatăl meu, şi Tatăl vostru, şi Dumnezeul meu şi Dumnezeul vostru», (Ioan 20, 17). I se adresa cu predilecţie cu cuvintele: «Tată», (Ioan 5, 39). «Părinte», (Luca 22, 42), «Tatăl meu», (Matei 12, 52), «Părintele meu», (Matei 26, 37), «Tatăl tău», (Matei 6, 4), «Tatăl nostru» (Matei 6, 9; Luca 11, 2), «Tatăl vostru», (Matei 6, 16), etc.

L-a numit «Domn al cerului», (Luca 10, 21), «Tată ceresc», (Matei 6, 29), «Impărat al cerului», (Matei 13, 43), «celce locueşte şi umblă împrejurul cerului»... (Psalm. 2, 3).

Prin cuvântul «Tată» noi recunoaştem pe Dumnezeu de părinte. El părintele carele e, nu aici, ci în alte regiuni mai înalte, opuse păcatului, opuse materiei, în sfera spiritului, (Iob. 20, 14), în ceriu, e un părinte cu adevărat al nostru. «El e Dumnezeul nostru şi sprijinul mântuirii noastre» (Ps. 28, 26). (Va urma)

Reclama este sufletul comerţului

emoţiuni, de care teatrele provinciale sânt de obicei văduve. Ceice au lipsit dela această admirabilă reprezentaţie, au cuvânt de a regreta că n'au văzut o.

Concert. Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu invită la concertul ce-l va aranja în 6 Ianuarie 1927 (Botezul Domnului) în sala mare dela Unicum. Inceputul la ora 8 seara. După Concert urmează dans. Bilete de vânzare la Librăria arhidiecezană şi seara la cassa. *Comitetul.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 12 din 1929. Cuprinsul este următorul: N. Colan: Hristos se naşte, măriţi L. Gheorghe Secaş: Sadhu Sundar Singh. Creştinism practic. Prof. N. Colan: Clerul şi sănătatea publică. Pr. Gheorghe Maior: La Naşterea Domnului. V. N.: Refacerea Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus. Prof. N. Colan: Mişcarea literară: Betleem — casa pânii sufletului. Unterwegs zur Heimat (In drum spre patria eternă). Sfântul Ioan Botezătorul după Evangheliile canonice. Necuice: Cronică: Statul şi subvenţiile acordate bisericii. Lupta pentru învăţământul religios în şcoala secundară. Situaţia profesorilor de religie din Ardeal. O campanie folositoare: Pentru Calendarul îndreptat. *** Note şi informaţii. Bibliografie.

Biserica Ortodoxă Română, revista sfântului Sinod. A apărut Nr. 11 din 1926 cu bogat cuprins, şi anume: Cuvântări la naşterea lui Hristos, de † Nicodem. Denaturarea istoriei lui Origen, de Teodor M. Popescu. Studii şi Comentarii, de Pr. Popescu Mălăeşti. Tot despre învăţământul religiei în liceu, de econom St. Arşic. Liturgia în bisericile reformate evanghelice din Franţa, de Pr. Gr. Criveanu. Cronica bisericească, Insemnări mărunte, Ştiri, Cărţi, Reviste, Ziare. de arhim. Scriban.

Luminătorul. Revista bisericii din Basarabia. Cuprinsul Nrului 24 din 1926: După partea oficială: Cuvântări la Postul mare, traducere de Nicodem. E necesar a lupta cu spiritul vremii, preot Ioan Poclitaru. Influenţa învăţăturii Mântuitorului în viaţa omenirii, preot Simeon Mihnevici. Despre răbdare, preotul Ioan Poclitaru. Există o sectă a inochentienilor? Mihail Vasilache. Flori din «Câmpul duhovnicesc», prot, Mitrofan Ignatiev. Evanghelia ca bază a vieţii, Laura Scriban ş. a.

Noua Revistă Bisericească, Nr. pentru Noemvrie—Decemvrie 1926, are bune articole şi notiţe: Salarizarea Clerului, de T. P. Păcescu. Comentariile Sfintei Evanghelii, Introducere — din ruseşte după B. Glatcov, de arh. Galaction Cordun. Predică ce se poate rosti la sărbătoarea oricărui sfânt, de Pr. Manea Popescu. Invăţământul religios la răspântie? de Pr. D. I. Popescu. Vizitele Pastorale, traducere de Diacon A. N. C. Pe cine încălzim? (Adventiştii) de Pr. G. Simionescu. Activitatea mea pastorală la biserica Târca din Capitală, de Pr. D. Micşunescu. O comemorare în biserica apuseană, de Pr. M. Ştefănescu, ş. a.

N. Giulea: Şcoala Poporului (probleme sociale) Biblioteca «Semănătorul» Nr. 155. Preţul Lei 5. Studiu sintetic, despre învăţământul primar, despre învăţământul de întregire şi desăvârşire, publică dl prof. universitar N. Giulea în modesta critică din Biblioteca «Semănătorul». Studiul ar trebui răspândit în zeci de mii de exemplare atât în oraşe, cât şi sate.

Transilvania, revista Asociaţiunii. A apărut Nr. 11—12 cu articole, versuri şi notiţe de: Emil Isac, Horia P. Petrescu, A. Bârseanu, G. Bogdan Duică ş. a. — Abonamentul anual 100 lei pentru membrii Asociaţiunii; 200 lei pentru alţii. Redacţia şi administraţia: Sibiu, strada Şaguna 6.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

A apărut

Calendarul Bunului Creştin pe anul 1927

Se vinde la LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ în SIBIU, şi la alte librării.

Nr. 374/1926. (126) 1—3

Concurs

Se publică concurs, cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante **Cinciş** cu filia **Cerna**, din protopopiatul Hunedoara.

Venite parohiale:

1. Sesiune parohială: *a)* pământ arător 7 jugăre 744 st. □; *b)* fânaţ 1060 st. □.

2. Naturalii: *a)* din materă câte una măsură (30 litri) porumb nesmicurat; *b)* din filie câte una măsură (30 litri) porumb smicurat sau 2 măsuri nesmicurat.

3. Lemne de foc pentru trebuinţa anuală a preotului.

4. Stola obicinuită în comună.

5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de enoriaşi.

Hunedoara, 23 Noemvrie 1926.

Oficiul protopopesc ortodox-român Hunedoara, în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasilie Oană,
protopop.

Nr. 418/926. (128) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Colibi**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat. Sesia parohială de 20 jug. arător şi fânat, câte o ferdelă de cucuruz şi o zi de lucru dela enoriaşi.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Sebeş, 10 Decemvrie 1926.

In înţelegere cu consiliul parohial.

Oficiul protopopesc:
Sergiu Medean,
protopop.

Nr. 921/926. (122) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei **Breaza** cl. II şi **Voivodenii mari** cl. III, protopopiatul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Eolumentele împreunate cu postul din:

1. **Breaza**, cele fasionate în coala B, cu întregirea dela stat, şi casa parohială cu curte şi grădină;

2. **Voivodenii-mari**, cele fasionate în coala B, congrua dela stat, folosirea progăzii şi două jugăre eclejie pământ arabil.

Concurenţii au a-şi înainta cererile conform normelor în vigoare în terminul dat subsemnatului oficiu protopopesc şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra şi cuvânta.

Făgăraş, la 26 Noemvrie 1926.

In înţelegere cu consiliile parohiale.

Oficiul protopresbiteral ort.-român:
Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 211/1926 (130) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III a **Chitid** şi **Valea Sângeorgiu**, din protopopiatul Haţegului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Chitid**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 20 jugăre sesiune parohială, câte 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare familie.

Casă parohială nu este.

2. **Valea Sângeorgiu**, cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 10 jug. sesiune parohială, câte una măsură porumb nesfârmit dela fiecare familie şi câte o zi de lucru.

Casă parohială nu este.

Concurenţii îşi vor înainta cererile în terminul legal subsemnatului oficiul protopresbiteral şi se vor prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Haţeg, la 16 Dec. 1926.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale.

Dr. C. Popescu,
protopop.

Nr. 535/1926 (131) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului II de paroh, în parohia de cl. I (întâia) **Sighişoara**, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B şi întregirea dela stat.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi a-şi trimite petiţiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare, în termen subsemnatului şi după prealabila încuviinţare din partea subsemnatului a se prezenta în termenul concursului în vre o Duminecă sau sărbătoare în biserica parohiei sore a cânta, cuvânta, eventual a celebra la sfânta liturgie.

Sighişoara, la 12 Decemvrie 1926.

Oficiul protopopesc al Sighişorii în înţelegere cu comitetul parohial.

Emilian Stoica,
protopresbiter

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi francò.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 2—32

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din viețile sfinților

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

I. Spre Emaus

Prețul Lei 35, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Prețul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Din «Biblioteca Bunului Pastor» se găsesc la Administrația Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

1. Mineiul lunei Maiu

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopească la 1854, legat, ceva cam întrebuințat, 120 Lei.

4. Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Hașdeu. Ediținea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebuințată, 80 Lei.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15·—, plusspese de poștă Lei 5·—

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Episcopul Roman Ciorogariu:

ZILE TRĂITE

Prețul Lei 350·—

Dr. Ioan Felea:

Simboluri liturgice

Prețul Lei 25·—

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Prețul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele și troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când servește arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a prețului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate la administrația ziarului

Telegraful Român

Dela **Librăria Arhidiecezană** se pot procura următoarele cărți editate de dl profesor **Dr. Gr. Cristescu:**

Capernaume, Capernaume! Lei 25·—

Fapte și orientări creștine Lei 30·—

Căile de urmat pentru răspândirea învățăturei creștine în popor Lei 5·—

Sinteze etico-sociale Lei 40·—

Un capitul de pimenică ortodoxă Lei 30·—

Pentru înviorarea entuziasmului pastoral Lei 30·—

Percepția misterului Lei 20·—

„Slujba ta, fă-o deplin!" Lei 50·—

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date și îndrumări din economia câmpului, pomărit și vierit, legumărit și florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comșa

Tomul I Economia câmpului . . . Lei 90
Tomul II Pomăritul și vieritul . . . „ 50
Tomul III Legumăritul și florăritul . „ 60

Se expedează numai contra Ramburs

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu

Prețul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Prețul 50 Lei.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoș. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

In partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulcețuri, compoturi, numeroese menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înțelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea țării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din țara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înțelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuța (versuri). Muntele Athos. Moaștele sf. Dumitru. — Colindă ostășească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunțuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moștenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. In apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

In celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu *Șematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheți și învățători, — și altă ediție *fără Șematism.*

Prețul: Ediția cu Șematism 50 Lei, — fără Șematism 20 Lei.

Plus porto postal Lei 10, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV | Sibiu, 8 Ianuar 1927 | Nr. 3

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Anul nou în Sibiu

Conform vechiului și frumosului obicei, ca în ziua de anul nou să se aducă mai întâi felicitări capului bisericei noastre, fiii sufletești ai I. P. S. Sale Arhiepiscopului și mitropolitului nostru *Nicolae*, după ieșirea din sfanta biserică, s'au prezentat în număr mare în salonul de recepțiuni al rezidenței mitropolitane, pentru a-i aduce urări de bine din prilejul intrării în anul cel nou, și a-l asigura de stima și iubirea fiască.

S'au prezentat mai întâi Dnii ofițeri superiori aflători în Sibiu, conduși de Dl General *Mironescu*. In cuvinte bine simțite Dnul General roagă pe I. P. S. Sa să primească cele mai respectuoase urări pentru anul pe care îl începem, dorindu i dela Dumnezeu sănătate și putere, ca să poată păstori cu aceiaș dragoste și devotament, cu care a păstorit și până acum.

I. P. S. Sa mulțumind pentru aceste urări de bine și accentuând importanța raportului amical ce trebue să existe între armată și biserică, a rugat pe Dnul General și ceilalți reprezentanți ai armatei să primească și din partea sa și a bisericii aceleași urări de bine pentru cei prezenți și pentru scumpa noastră armată pe care se razimă întreaga țară și care ne dă siguranța de a ne putea desvolta în pace și liniște.

Au urmat apoi intelectualii din Sibiu. S'au prezentat consilierii mitropolitani și arhiepiscopești, precum și ceilalți funcționari consistoriali, profesorii dela Academia teologică și Școala normală Andrei Șaguna în frunte cu directorul arhimandritul Dr. Vasile Stan, profesori dela școalele secundare din localitate în frunte cu Dnul inspector regional Ioan Bratu, organele jus itiei — precum și o mulțime de onoratiori între cari am remarcat pe dl advocat Dr. Vasile Pop Harșianu în respectabila etate de 97 de ani în deplină vigoare și sănătate, pe dl advocat I. de Preda, dl senator Dr. I. Beu etc.

Oratorul festiv de astă-dată a fost consilierul arhiepiscopesc *Trandafir Scorobeț*, care a adresat I. P. S. Sale următoarea cuvântare:

Inalt Preasfințite Părinte,

Societatea românească din Sibiu are privilegiul deosebit de a Vă putea felicită cu graiu viu de ziua Anului nou.

Noi suntem încredințați, că toți fii sufletești ai I. P. S. V. se asociază la urările de bine ce Vi le aducem și se roagă lui Dumnezeu împreună cu noi să Vă dăruească vieață îndelungată spre a îndeplini marea misiune de Ierarh și Părinte sufletesc.

E obiceiul în ziua aceasta să facem o reprivire asupra trecutului și să căutăm spre viitor. Trecutul e pecetluit în cartea vremii și nu se poate reface. Prezentul e precum îl vedem și-l simțim în conștiința noastră. Iar Viitorul e în mâna lui Dumnezeu, dar atârnă în mare măsură și de la chipul în care vom întrebuința libertatea, cu care ne-a înzestrat Tatăl ceresc.

Un lucru e cert, că trăim într'o epocă de sbucium, cu multe și mari contraste. Asemenea soldaților de pe front cunoaștem ceeace se întâmplă la dreapta și la stânga noastră, însă pentru a cunoaște icoana realității avem nevoie de o perspectivă. De aceea puțini cunosc exact icoana epocii noastre.

O întâmplare nostimă, culeasă din ziare și văzută de la distanță, îmi pare un simbol al epocii noastre. Un vestit savant era invitat să țină o conferență într'un oraș. Public ales aștepta la ora fixată, într'o sală fixită.

Conferențiarul călătoria cu un tren, care sosia întârziat. Când a sosit în gară, învățatul a alergat repede la un automobil, se urcă și zise șoferului, să mâne repede. Acesta porni îndată și traversa cu zor stradă după stradă. Conferențiarul observă că cu toată goana șoferului, n'ajunge la locul destinat. Intreabă deci pe șofer, dacă știe, unde are să-l transpoarte? Acesta dete din umeri și a zis: — Habar n'am, dar mă țin de ce mi-ai spus: să mân repede! Atunci intervені conferențiarul. Șoferul a apucat în direcția cea bună și a ajuns la locul destinat.

Mie mi se pare că această întâmplare se proiectează într'un stil mare și zugrăvește o epocă întreagă.

Lumea aleargă nebună și zorită: legi, reforme, proiecte, avere, mărire... Unii se întreabă plini de îngrijorare: Unde vom ajunge? Și răspund — mergem în spre prăpastie!

Dar alții sunt convinși că totuși este o salvare: Să luăm altă direcție!

Această direcție ni-o indică Dumnezeu, Isus Hristos și evanghelia sa, Biserica sa cea sfântă, păstrătoarea adevărurilor neclintite și a darurilor mântuitoare.

Și aceasta e cea mai sigură mântuire. Iată prilejul de mântuire prin sfânta Biserică!

La multe cumpene mari, sfânta noastră Biserică ne-a arătat cărarea mântuirii. Suntem convinși că și de astă dată ne va putea mântui.

Prin înțeleapta cârmuire a I. P. S. Voastre, sfânta noastră Biserică e gata să ne arate direcția și calea mântuirii.

I. P. S. Voastră aveți viziunea adevăratului progres religios. Ați reluat legăturile cu venerabilele patriarhii ortodoxe dar ați luat contactul și cu marile curente religioase din Apus. Progresul adevărat este combinarea înțeleaptă a celor vechi cu cele nouă.

Dacă Biserica s'ar mărgini numai la păstrarea comorilor moștenite, ar deveni insensibilă față de progresul modern și limbajul ei ar rămânea neînțeles lumii de azi, iar când s'ar ocupa numai de problemele nouă, și-ar pierde gravitatea istorică și ar periclita conștiința de veacuri.

Biserica progresistă trebue să scoată din visteriile sale lucruri vechi și noi, vechi cât iubirea lui Dumnezeu, și nouă ca nevoile sufletești de azi.

Și I. P. S. Voastră aveți darul de a face această sinteză a celor vechi cu cele nouă.

Cunoscând criza acută de preoți, ați înființat apostolatul laic prin ceea ce mirenii se simt în Biserică la ei acasă asemenea preoților.

Iar când de serbătorile Crăciunului ne-ați surprins cu ideea mănăstirii de la Sâmbăta de sus, cu o școală de misionari, ați arătat că nu vă îngrijiți numai de nevoile de azi, ci aveți în considerare și necesitățile generațiilor viitoare.

Pentru tot ce ne-ați dat și ne veți da în viitor, noi Vă mulțumim și vom fi recunoscători și dorim ca bunul Dumnezeu să Vă învrednicească a vedea rodurile binecuvântate ale luminatei voastre păstoriri.

Inalt Prea Sfințite, Vă zicem din tot sufletul, să trăiți mulți ani fericiți!

La această cuvântare, urmată de călduroase aclamațiuni, la adresa I. P. S. Sale, — I. P. S. Sa a răspuns prin o cuvântare ale cărei idei le redăm sumar în următoarele:

Prea Cucernici Părinți,

Prea Stimați și iubiți Domni,

Vă mulțumesc din toată inima pentru urările ce mi le faceți cu ocazia Anului Nou, urări pe cari eu le văd izvorând din iubirea ce o aveți față de sfânta noastră biserică.

Mă bucur să constat această iubire către așezământul divin al bisericei, care ni-a fost pavăză de mântuire în trecut și la care facem apel astăzi și vom face în viitor, ca prin opera sa religioasă și națională, să-și reverse binecuvântările sale asupra vieții poporului nostru românesc.

In anii din urmă biserica noastră s'a ocupat în mare măsură de chestiunea, foarte necesară, a organizării sale unitare în întreg cuprinsul țării. Indeplinită această lucrare, cred că suntem datori să ne concentrăm de aici înainte cu râvnă sfântă toate silințele și puterile pentru realizarea țintelor spirituale și a misiunei religioase a bisericei. Trebue să facem ca darul și adevărul care prin Hristos ni s'a dat, să străbată cât mai adânc în sufletul fiilor credincioși ai bisericei și neamului nostru.

In scopul acesta trebue să înzestrăm și întărim biserica noastră cu instituțiuni bine organizate, pe cari vitregia vremilor trecute nu ni le a îngăduit, dar cari astăzi ne sunt indispensabile ca tot atâtea organe pentru îndeplinirea tot mai desăvârșită a funcțiunilor bisericei în viața de astăzi a poporului nostru.

Din această preocupare a rezultat şi apelul ce l-am adresat fiilor mei sufleteşti, în cartea pastorală ce le-am trimis de sfintele sărbători ale Naşterii Domnului, ca să-mi stee într'ajutor cu toţii la refacerea şi organizarea unei mari instituţiuni pe locul vechei Mănăstiri care a fost zidită de Principele Constantin Brâncoveanu la Sâmbăta de sus. Nu mă îndoesc că chemarea mea a fost primită cu bucurie şi cu înţelegerea rosturilor ei înalte.

Şi nu mă voi opri aici. In programul meu de activitate mai am şi alte proiecte cari îşi aşteaptă rândul şi momentul oportun al înfăptuirii.

Din pragul Anului Nou nu putem întrezări, ce taine ascunde pentru noi acest an. Il privim totuşi cu încredere în Dumnezeu care ne va ocroti ca întotdeauna, şi în vitalitatea neamului care nu s'a desmințit nici în cele mai grele încercări. Iar dacă noi toţi, cari avem rolul de îndrumători pe diferite tărâmuri ale vieţii poporului nostru, identificându-ne cu interesele ţării şi stând neclintiţi în jurul Tronului glorios al ei, vom turna în munca ce ne aşteaptă în noul an toată credinţa şi tot devotamentul curat al sufletelor noastre, atunci acest an fără îndoială va da roduri bune pentru binele obştesc. Să dee Domnul ca la sfârşitul acestui an nou, să putem privi cu mulţumire sufletească progresele lui. Cu această dorinţă, rugând pe bunul Dumnezeu să-şi coboare darul şi binecuvântarea sa asupra Domniilor Voastre, Vă zic din toată inima: «An Nou fericit».

Cuvântul Suveranului

La urările pentru începutul anului, aduse suveranilor noştri de dl preşedinte al consiliului de miniştri, în numele ţării şi al guvernului, M. Sa Regele a răspuns următoarele:

Inceputul fiecărui an este pentru Mine prilejul binevenit de a implora dela bunul Dumnezeu să dea ţării tot ce i trebue: pace în interior şi belşug; dar este şi un prilej pentru a arăta sfetnicilor Mei încrederea ce am într'înşii, ştiind că toţi depuneţi toată râvna şi munca să ajungem ţinta noastră comună: binele ţării. Mult este încă de lucrat în frumoasa noastră ţară, dar am convingerea că fiecare dintre d-voastră, precum şi fiecare cetăţean îşi va da toată silinţa să ajungem ca ţara să fie bine statornicită şi pe temelii trainice.

Rog pe bunul Dumnezeu ca anul ce vine să fie cu belşug, rod pe câmp şi pace înlăuntru.

Se înscriu zilnic tot mai mulţi

— Refacerea Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus —

Adunarea darurilor, prin apelurile-liste de subscripţie, în scop de-a înfăptui refacerea măreţului lăcaş din Ţara Oltului, se urmează cu râvnă neobosită şi vrednică de asemenea act.

La îndeplinirea planului, de reclădire şi de întregire a sfintei mănăstiri, se cer câteva milioane. De aici, necesitatea întinsei propagande pentru contribuiri în favoarea înălţării altarului vechi mănăstiri, menite să fie de o parte loc de cucernicie şi închinare creştinească, de altă parte loc pentru a răspândi cultură morală, şi a oferi clipe de mângăere sufletească şi reculegere bătrânilor preoţi, la vremea când s'au învrednicit să le aibe.

In curând se vor întruni adunările generale, convocate de instituţiile noastre financiare: să sperăm, că şi ele vor urmă exemplul bun al clientelei lor, şi se vor înscrie între primii ctitori ai restauratei mănăstiri.

S'au trimis apoi dela Sibiu, zilele acestea, şi *carnetele cu cărămizi*, pentru răscumpărare de iubitorii bericii: între dânşii nu se va găsi nici unul, care să nu pună cel puţin *o cărămidă* la terminarea zidirii începute, şi a întocmirii aşezămintelor din jurul ei.

In acest fel, sfântul locaş dela Sâmbăta de sus se va înălţa falnic, ridicat din evlavia jertfelnică a generaţiei de astăzi, urmaşă demnă a cucernicilor săi străbuni, pururea credincioşi legii drept măritoare a răsăritului.

Publicarea listelor de contribuiri o vom continuà în numerele viitoare.

Botezul Domnului în Sibiu

Praznicul Arătării Domnului s'a sărbat şi anul acesta în centrul mitropoliei noastre cu deosebită solemnitate şi paradă militară. Intreg oraşul a fost împodobit cu drapele.

In presara praznicului începuse se plouă. O ploaie caldă de primăvară. Peste noapte a început să ningă, aşa că dimineaţa întreg oraşul era îmbrăcat în haină albă. Ninsoarea n'a contenit, ci fulgi de zăpadă, au căzut toată ziua.

După terminarea sfintei liturgii, pe ninsoare a pornit procesiunea dela catedrală, prin strada Mitropoliei, spre piaţa Regele Ferdinand. Cortegiul oferea un aspect feeric.

Inainte mergea compania de onoare, apoi muzica militară, care atât la mergere, cât şi la întoarcere a cântat imnuri religioase; urma corul mixt al catedralei condus de prof. T. Popovici, preoţimea celebrantă, apoi sub baldachin I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* îmbrăcat înmantia arhierească cu mitra şi cârja.

După baldachin urmau Dnii Generali cu ofiţerii din garnizoană, în frunte cu Dnul Comandant de Corp General *H. Cihoschi* şi autorităţile civile în frunte cu Dnul ministru de finanţe *Ioan I. Lapedatu*, Dnul senator *Dr. Ilie Beu* şi Dnul prefect *Dr. N. Comşa.*

In Piaţa mare, frumos decorată cu drapele naţionale, erau postate trupele garnisoanei. A fost un moment sărbătoresc, când gorniştii au anunţat ajungerea procesiunii în piaţă. In mijlocul pieţii, era aşezat un podiu, pe care s'a oficiat sfinţirea apei.

In faţa podiului erau ridicate trei cruci de blocuri de ghiaţă. Un imens public umplea spaţioasa piaţă.

In decursul serviciului divin, la rostirea ectheniei din partea I. P. S. Sale, pentru *Majestatea Sa Regele Ferdinand*, corul acompaniat de muzica militară a intonat Imnul Regal, iar la finea slujbei a cântat «In Iordan botezându-te Tu Doamne».

I. P. S. Sa a botezat apoi pe cei prezenţi cu apă sfinţită. Au fost botezaţi mii de oameni.

A urmat defilarea trupelor în decursul căreia I. P. S. Sa a stropit drapelul şi pe soldaţi cu apă sfinţită.

In ordinea în care a mers procesiunea în piaţă, a urmat întoarcerea în catedrală. Ajunşi în biserică, I. P. S. Sa a terminat serviciul divin, a distribuit anaforă, apoi a împărtăşit bine cuvântarea.

Propaganda culturală. Comisia de propagandă de pe lângă Casa şcoalelor a hotărât să dea o nouă îndrumare propagandei culturale în întreagă ţara. Se înfiinţează 450 centre culturale împărţite în 7 regiuni. Dintre acestea, ultimele trei regiuni cuprind judeţele: Caraş, Hunedoara, Severin, Timiş-Torontal (cu 80 centre); Arad, Bihor, Maramureş, Sătmar (cu 72 centre); Cluj, Sălaj, Someş, Turda (cu 70 centre). Conferenţiarii vor fi repartizaţi pe regiuni, pentru ca după sărbători să şi înceapă activitatea prin conferenţe şi înfiinţarea de căminuri şi biblioteci culturale.

Spre luare aminte

— Pentru oficiile protop. şi parohiale din arhidiecezã. — Educaţia religioasă. —

Credem a nu fi de prisos să reamintim, în coloanele ziarului nostru, unele dispoziţii luate în timpul din urmă de către Consiliul arhiepiscopiei noastre de Alba Iulia şi Sibiu, şi comunicate prin circulare celor de-a dreptul interesaţi.

Pe seama bibliotecilor din parohiile noastre s'a trimis, ca dar de sfintele sărbători, scrierea din Biblioteca bunului păstor, *Un păstor model*, de Gr. Petrov, în traducere de P. S. Sa episcopul Nicodem, o lucrare în formă de povestire, care va fi de bun ajutor preoţimii în deslegarea multor probleme de păstorire.

Fiecare preot este autorizat a trimite, cât mai în grabă, din banii parohiei luaţi în buget pentru procurarea de cărţi, suma de 150 lei, la Cassieria Consiliului arhiepiscopesc Sibiu, pentru procurarea cărţilor «Mai aproape de Tine Doamne» de Pr. Dr. Gr. Cristescu, şi «Statistica românilor din Ardeal», de Dr. Virgil Cioban, două publicaţii dintre cele mai valoroase apărute în timpul mai nou.

Pe lângă aceste scrieri, se mai recomandă şi altele, împreună cu abonarea şi răspândirea organelor noastre bisericeşti: *Telegraful Român, Revista Teologică, Lumina Satelor*, care nu trebue să lipsească din casa nici unui slujitor al bisericii noastre.

Pentru acoperirea cheltuelilor necesare, se încuviinţează luarea în bugete a sumelor în mărimea admisă de averea parohiilor. Preoţimea este îndatorată să lucreze la completarea *bibliotecilor parohiale* cu scrieri de valoare. Cele scrise pe înţelesul tuturor, se vor putea citì înaintea poporului în Casa culturală, sau se vor recomanda spre citire credincioşilor.

Cu ocazia vizitaţiilor canonice se va putea constata, întrucât părinteştile îndemnuri, trimise preoţimii, au prins rădăcini şi au dat roadele dorite, sau încă nu le-au dat.

*

In legătură cu dispoziţiile amintite, s'a putut vedea că o seamă din parohii n'au cumpărat cărţi pentru biblioteca parohială, din banii destinaţi în acest scop în bugetele parohiilor. De aceea fiecare parohie primeşte însărcinarea de-a prelimina în bugetul pentru 1927 o sumă cât mai mare în scopul sporirii bibliotecii parohiale, ear suma aceasta se va întrebuinţa *întreagă* pentru cumpărarea de cărţi în cursul anului bugetar, — folosirea acestei sume spre alt scop nu se admite.

*

In vreme ce mulţimea credincioşilor noştri, fără considerare la situaţia lor materială mai bună sau mai modestă, jertfeşte cu mână largă pentru repararea sfintelor biserici, pentru procurarea de clopote, haine şi odoare sfinte, se impune cu atât mai vârtos o deosebită îngrijire a sfintelor lăcaşuri şi sub raportul curăţeniei nu numai în sfântul altar, ci în biserica întreagă şi în jurul ei.

Negligenţele, observate în unele părţi, trebue să înceteze. In consecvenţă, s'au luat dispoziţii amănunţite, înşirate punct de punct, în circulară (Nr. 10010 Bis.) care au să fie aduse la cunoştinţa consiliilor parohiale în cea mai apropiată şedinţă.

Cei încredinţaţi, cu exercitarea controlului cerut, vor avea îndoită răspundere.

*

S'a adus la cunoştinţa preoţimii următorul ordin:

Sfântul Sinod comunică adresa ministerului de răsboi (Nr. 4224 din 1926) de cuprinsul: *«la oficierea slujbelor religioase pentru pomenirea eroilor şi a celorlalte sărbători naţionale Biserica ortodoxă este aceea, la care trebue să se oficieze serviciul religios, indiferent de gradul erarhic, pe care-l are slujitorul; iar programul oficial odată stabilit trebue respectat de toate confesiunile».*

Preoţimea e îndatorată a aplică ordinul cu toată demnitatea.

*

Cu raport la problema educaţiei religioase s'a atras atenţiunea profesorilor de religie, a catecheţilor şi a educatorilor tinerimii, asupra următorilor factori ai vieţii religioase a tinerimii:

1. Rugăciunea privată şi serviciul public religios;

2 Citirea sfintei Scripturi şi a cărţilor religioase;

3. Impărtăşirea cu sf. Taine;

4. Societatea Sfântului Gheorghe, organizarea ei în mijlocul tinerimii şcolare, câştigând dragostea elevilor pentru ea şi pentru idealurile ce le urmăreşte.

Circulara scoate la iveală câteva probleme demne de zelul încordat al celor puşi în slujba educaţiei religioase; dar catiheţii şi profesorii de religiune, devotaţi înaltei lor misiuni, nu vor pierde din vedere nici celelalte elemente importante pentru formarea caracterelor religioase-morale.

Mai presus de toate, — termină circulara — ţinem să îndemnăm pe catiheţii şi profesorii noştri de religiune ca să tindă ei înşişi în primul rând a-şi desăvârşi caracterul şi personalitatea religioasă-morală prin rugăciune, meditaţie, studiu, prin cultul divin, cercetând regulat sfânta biserică, prin împărtăşirea deasă cu sfintele taine, prin citirea Sfintei Scripturi şi a operilor teologice, în deosebi a celor ce cad în specialitatea lor, ei înşişi să-şi perfecţioneze şi adâncească metoadele de predare a învăţământului religios, ca să scoată printr'însul la suprafaţă şi să apropie de mintea şi inima tineretului bogăţia cugetării şi simţirii religioase-morale a evangheliei creştine; să întreţină calde şi înţelegătoare legături duhovniceşti cu ceilalţi profesori pe cari cu tact şi înţelepciune să-i predispună spre religiune şi în chipul acesta să se obţină o concentrare a tuturor silinţelor din şcoală în jurul scopului ei suprem: formarea de caractere religioase-morale; în genere catiheţii şi profesorii noştri de religiune să fie modele de evlavie, de virtute şi iubire de carte, modele de suflete concentrate prin puterile credinţii mântuitoare şi purtătorii năzuinţelor spre cele ideale şi divine, contribuind prin personalitatea lor întru toate distinsă la crearea unei atmosfere spirituale înălţătoare în tot cuprinsul vieţii din şcoală şi în legătură cu şcoala.

Nou abonament
la Telegraful Român

Cu 1 Ianuar 1927 deschidem nou abonament, la **Telegraful Român**, cu preţurile arătate în fruntea ziarului.

Ne adresăm bunilor noştri cititori, cari cred că apariţia acestui ziar este o trebuinţă neapărată întru apărarea intereselor clerului drept redincios din cuprinsul ţării întregite, — şi-i rugăm, la acest prilej, să răspândească acest organ în cercuri cât mai largi, câştigându i noi şi noi abonaţi.

Invităm şi pe vechii şi credincioşii abonaţi să-şi înoească din vreme abonamentul prin mandat poştal.

Numele abonatului şi domiciliul, (ev. poşta ultimă), să se scrie cât mai *citeţ* la adresa: Administraţia **Telegraful Român, în Sibiu.**

INFORMAŢIUNI

Starea M. Sale Rgelui este bună. Profesorul Ha tmanu va veni earăşi dela Paris spre a constata efectul noului regim de hrană prescris Suveranului nostru.

La cei săraci. A. S. Regală Principesa Elena a participat, de sfintele sărbători, la distribuirea de haine, merinde şi jucării pentru copiii săraci din capitală.

La palatul regal din Cotroceni au fost primite, de sărbători, elevele dnei Lucia Cosma, profesoară de canto la conservator. Elevele, sub conducerea profesoarei, au cântat la acest prilej câteva dintre cele mai frumoase colinde.

Publicaţie. Declaraţiile pentru impunerile la impozitele directe pe anul 1927, se vor face în cursul lunei Ianuar 1927 şi se vor înainta până la data de 31 Ianuar 1927 la percepţiile fiscale urbane respective. Contribuabilii sânt avizaţi să înainteze neapărat aceste declaraţiuni cerute de lege până la termenul arătat mai sus.

Dl senator Dr. Ilie Beu, dăruleşte pe seama Mănăstirii Brâncoveanu 2500 Lei, drept răscumpărare a felicitărilor de anul nou.

Donaţiune. P. S. Sa episcopul *Nicolae* al Clujului a instituit o fundaţiune pentru ajutorarea *Institutului de orbi*, al statului, din Cluj. Actul de fondare şi un livret de depunere, despre suma de 10 mii de lei, au fost remise directorului Institutului în 24 Dec. 1926. Din interesele fondului se vor distribui 80 la sută orbilor cari ies din institut şi îmbrăţişează o meserie, ear 20 la sută se capitalizează.

La Paris. Dl profesor N. Iorga a plecat Marţi, în 4 l. c., la Paris, spre a şi face cursul la şcoala română dela Fontenay aux Roses.

Vagoane de clasa a treia se ataşează de aici încolo la unele trenuri accelerate, şi adecă la trenurile de pe liniile B cureşt—Oradea, Bucureşti—Galaţi, Bucureşti—Turnu Severin, Timişoara—Arad.

Trecere. Primim: In 12 Decemvrie a. tr. s'a botezat în religia bisericii noastre ortodoxe Sidonia Löbl din Bumla, de către preotul nostru din Cerişor, prot. Hunedoara, Ioan Manica care în botez i-a dat numele de Eugenia. Botezului i-a premers catehizările prescrise de tipic, precum se arată pentru jidovii cari primesc creştinismul.

Comunism! La ultimul congres al internaţionalei din Moscova au participat numeroşi comunişti germani, francezi ş. a. cari au rămas consternaţi de lucrurile constate în Rusia comunistă. Tovarăşii se întreabă: Mai există oare comunism în Rusia, când funcţionarii călătoresc în wagons lits, ear lucrătorii în vagoane de animale? când specialiştii muncitori câştiga 250 ruble pe lună, ear cei necalificaţi 25? când ofiţerii primesc soldă de douăzeci de ori mai mare decât soldaţii? Muncitorii de azi ai Rusiei sânt cu mult mai rău plătiţi ca înainte de războiu. Acestea sânt «bunătăţile» comunismului.

Ştiri scurte. Cursurile şcolare vor începe în dimineaţa zilei de Luni în 10 Ianuar.

— Liga culturală pune în vânzare cărţi poştale cu ilustraţii din istoria neamului românesc în scopul construirii unui palat propriu.

— Preschimbarea vechilor bancnote de 500 lei se poate face până la 31 Ianuar 1927.

— In vreme ce magnaţii unguri, plutind cu mintea în evul mediu, visează imposibilitatea restaurării Ungariei dispărute, meseriaşii minoritari ardeleni cer mereu înfiinţarea cursurilor libere de limbă română.

— Statele Unite nu recunosc guvernul rus sovietic, cât timp acesta nu renunţă la propaganda comunistă în celelalte ţări şi nu şi recunoaşte datoriile făcute.

— Germanii se pregătesc, în ascuns, pentru războiul de revanşă.

— Revoluţie nouă se vesteşte din Rusia.

— Uzinele Ford din America au hotărât să introducă săptămâna de muncă de cinci zile.

ŞTIRI LOCALE

Conferenţă publică. Duminecă, în 9 Ianuar 1927, la ora 5 p. m., va ţinea dna *Maria Pop din Craiova* o conferenţă publică în sala cea mare a prefecturii judeţului, ca delegată a *«Asociaţiei pentru emanciparea civilă şi politică a femeilor române»*. Publicul sibian e rugat să ia parte în număr cât mai mare la această conferenţă, care promite a fi de mare interes. Preţurile obişnuite la conferenţe e de Duminecă (10 şi 3 lei). *Comitetul aranjator.*

Concertul meseriaşilor. Ca în anii precedenţi, aşa şi în anul acesta, Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu a organizat, pentru seara de 6 Ianuar (Botezul Domnului), un concert cu variat şi interesant program. Corul mixt al Reuniunii, dirijat cu pricepere şi stăruinţă nefrântă de dl Ioan Stanciu, a cântat bucăţi alese de muzică poporală, din operele compozitorilor noştri: Dima, N. Oancea, Ventura, T. Popovici, T. Brediceanu, — cântece care vor face încă multă vreme deliciul ascultătorilor iubitori de artă ţărănească. In câteva coruri, publicul a avut prilej să aplaude pe solistul tenor, dl N. Bozoşan. A plăcut nu mai puţin şi solo sopran, clar şi puternic, al dşoarei Anicuţa Făgădar. La vioară a cântat bucăţi (din Gluck, Martini şi Porumbescu) dl N. Vintilă, stud. la Academia teologică, un mănuitor promiţător al arcuşului. Recitarea dlui D. Axente, cu subiect din viaţa tinerească a satelor, a fost d'asemenea bine primită. Călduroase aplauze au răsplătit toate prestaţiile din această seară ale vechei Reuniuni. Lume multă meseriaşească şi câţiva intelectuali. Fondul bibliotecii, pentru care era menit profitul curat, se va fi ales cu un venit satisfăcător. După concert a urmat dansul obişnuit.

Reun. cult. naţ. a meseriaşilor rom. din Sibiu credincioasă creştinescului obicei introdus de regretatul V. Tordăşianu, în ziua de anul nou — după vorbirea instructivă a dlui I. Stanciu, ucenicilor români dela diferitele meserii li-a împărţit la peste 200 de inşi cozonaci şi mere.

Electorale. Atragem din nou atenţiunea publicului, că *listele electorale pentru cameră şi senat*, acum întocmite, stau vederii publice în cursul lunei Ianuar 1927, atât la primăria municipiului, cât şi la judecătoria mixtă, în care timp se pot face contra acelora contestaţii la această judecătorie.

Administraţia financiară a dispus prin ordinul Nr. 2750/926 distribuirea rentei (împrumutului) de războiu austro-ungare proprietarilor pe lângă încasarea certificatelor eliberate cu ocazia stampilării acestor titluri. In caz de pierdere a certificatului se va cere proprietarului o declaraţie prin care declară că a primit în bună ordine titlurile ce le-a depus cu ocazia recensământului. Administrator financiar: (L. S.) ss. *Indescifrabil*, şeful serviciului: ss. *Dreganu.*

Concert simfonic poporal a organizat orchestra oraşului Sibiu, Duminecă în 2 l. c. la ora 11 a. m. în sala teatrului. Sub dirigenţa probată a maestrului A. Nowak, orchestra noastră, de vechi renume, a executat o bine alcătuită programă din bucăţi de Mendelsohn-Bartholdi (Uvertura din V sul unei nopţi de vară, de Shakespeare), Grieg (din Peer Gynt, de Ibsen), cu un solo de prim-violinistul orchestrei, dl E. Grieffel; o simfonie de Haydn; ear din muzica poporală română, cântece pentru orchestră, de Ionel Dimitrescu. Vaisul Dunării albastre, de I. Strauss, a încheiat programa scurtă şi aleasă a concertului ascultat de o sală arhiplină, care a rămas deplin satisfăcută de opera folositoare artistică a orchestrei sibiene. Aşteptăm continuarea.

Societatea sportivă «Şoimii» invită la Balul mascat-costumat care se ţine Sâmbătă, 22 Ianuar 1927, ora 8·30 seara în saloanele «Urania».

CĂRŢI ŞI REVISTE

Biserica ardeleană în 1916—1918. Un studiu, datorit profesorului universitar din Cernăuţi, *R. Cândea*, Broşura de 46 pagini, cuprinde după introducere: Alegerea de mitropolit la Sibiu în 1916, internările de preoţi, legea despre ajutorarea bisericilor necatolice, comisar ministerial la Sinoade, şi treceri silite. Broşura costă 25 lei.

Arhimandritul Clement C. Popovici, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani, de R. Cândea, Cernăuţi, edit. «Glasul Bucovinei», 1926.

Sfârşitul unei ireligiosităţi: al marxismului. Studiu de R. Cândea, Cernăuţi, edit. «Glasul Bucovinei», 1926. O broşură de 29 pagini. Preţul?

Biserică şi stat, câteva consideraţii istorice şi principiale, de R. Cândea, Cernăuţi, editura «Glasul Bucovinei», 1926. — O broşură de 24 pagini. Preţul?

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Nr. 374/1926. (126) 2—3

Concurs

Se publică concurs, cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante **Cinciş** cu filia **Cerna**, din protopopiatul Hunedoara.

Venite parohiale:

1. Sesiune parohială: *a)* pământ arător 7 jugăre 744 st. □; *b)* fânaţ 1060 st. □.

2. Naturalii: *a)* din materă câte una măsură (30 litri) porumb nesmicurat; *b)* din filie câte una măsură (30 litri) porumb smicurat sau 2 măsuri nesmicurat.

3. Lemne de foc pentru trebuinţa anuală a preotului.

4. Stola obicinuită în comună.

5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român Hunedoara, în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de enoriaşi.

Hunedoara, 23 Noemvrie 1926.

Oficiul protopopesc ortodox-român Hunedoara, în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasilie Oană,
protopop.

Nr. 418/926. (128) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Colibi**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat. Sesia parohială de 20 jug. arător şi fânat, câte o ferdelă de cucuruz şi o zi de lucru dela enoriaşi.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Sebeş, 10 Decemvrie 1926.

În înţelegere cu consiliul parohial.

Oficiul protopopesc:
Sergiu Medean,
protopop.

Nr. 211/1926 (130) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III a **Chitid** şi **Valea Sângeorgiu**, din protopopiatul Haţegului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Chitid**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 20 jugăre sesiune parohială, câte 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare familie.

Casă parohială nu este.

2. **Valea Sângeorgiu**, cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 10 jug. sesiune parohială, câte una măsură porumb nesfârmit dela fiecare familie şi câte o zi de lucru.

Casă parohială nu este.

Concurenţii îşi vor înainta cererile în terminul legal subsemnatului oficiul protopresbiteral şi se vor prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Haţeg, la 16 Dec. 1926.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale.

Dr. C. Popescu,
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

Nr. 535/1926 (131) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului II de paroh, în parohia de cl. I (întâia) **Sighişoara**, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B şi întregirea dela stat.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi a-şi trimite petiţiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare, în termen subsemnatului şi după prealabila încuviinţare din partea subsemnatului a se prezenta în termenul concursului în vre o Duminecă sau sărbătoare în biserica parohiei spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra la sfânta liturgie.

Sighişoara, la 12 Decemvrie 1926

Oficiul protopopesc al Sighişorii în înţelegere cu comitetul parohial.

Emilian Stoica,
protopresbiter

Prefectura judeţului Sibiu

Nr. 11852/1926 A. G. (1) 1—1

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă publică, că dintre lozurile «Loteriei Plugarului» s'a pierdut în mod necunoscut un carnet cu lozuri cu următorii numeri şi anume Nr. 3864501—3865000.

Aceste lozuri se declară de anulate în mânile oricui s'ar afla şi nu vor lua parte la tragere, care va avea loc în ziua de 9 resp. 23 Ianuar a. c.

Sibiu, la 3 Ianuar 1927.

Gooss m. p., şef de birou. — **Dr. Comşa** m. p., prefect.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str Regina Maria 10
(127) 3—32

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înţelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea ţării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din ţara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înţelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuţa (versuri). Muntele Athos. Moaştele sf. Dumitru. — Colindă ostăşească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunţuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moştenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. In apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei.

Plus porto postal **Lei 10**, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 11 Ianuar 1927 Nr. 4

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Cruciada sufletelor

— Nevroză... suspiciune... inerție —

Primim spre publicare, ca închinare anului 1927, următoarele rânduri, care deși conțin unele exagerări de formă, exprimă totuși mult adevăr în fond.

Și-a cernut vremea fulgii clipelor, învăluind 8 ani dela plinirea dumnezeescului vis milenar, al închegării aproape depline a unității noastre etnice.

Ani de înfiorări, griji, și nădejdi!.

Atâtea speranțe, încolțite în suflete, timid ridicat-au creștetul lor de sub crusta de nea ce le coperise în anii de bejenie ai războiului.

Se aștepta și prevestea o neasemuită primăvară, o purificare a sufletelor prin focul celor câțiva ani de intensă durere educativă.

Ci... anii s'au dus, luând cu ei parecă prea multe din nădejdile noastre.

Drumeți, nu obosiți, dar care vor să cuprindă sub pleoape calea rămasă îndărăt, ne uităm și noi o clipă, îngrijorați de golul din urmă, iluminați totuși de scurtele bucurii și fapte din acest timp, întrebând anul 1927:

An nou, ce ne aduci?!

Și acum prindem a tâlmăci rostul celor trei jaloane ale subtitlului:

Nevroza.

Suflete stăpânite de materialism, profitori și parveniți, — reducând la ființa lor întregul Kosmos, nemulțumiți, și criticând totul, pentru care nimic nu mai e bun, nobil și perfectibil, creind și năruindu-și în fiece clipă idolii, neașteptând dela munca onestă și datoria împlinită conștient de fiecare, vindecarea rănilor întregului organism de stat, râvnind după timpuri trecute și bunuri materiale, care azi sânt unica balanță a fericirii, toți sânt atât de prinși de maladia vremii: Nevroza generală și cultul vițelului de aur, pervertind simțurile, idolatrizând mediocritatea și trivializând sacra noțiune de Om și creștin...

Rândunici, întorcându-se sub streașină, la cuibul lor vestind primăvara, dornici de mucenicie, dar și de a cunoaște deaproape frații pe care îi smulsese un vitreg destin, de a strânge mânile care se căutau cu înfrigurare prin beznă, — de dincolo de Munți, — frânt brâu ce înlănțuise mijlocul unui neam, — venit-au Crainici destui cu gând curat. Nu au sburat rândunicile «Regatului», să «fure» rodul gliei «Ardealului»...

Ci... dela primul fâlfâit de aripă, în loc de a se înviorà de bucurie, prins au sufletele să se zăvorească în ele; painjenișul suspiciunii să se țese, ori ce sol venit de dincolo să fie bănuit, chiar înainte de a-l cunoaște.

Ci... sufletele închise în ele, multe poate și din decepții, multe poate greșit întunecate creindu-și singure nemulțumiri, pornite din exageratul cult al «eului», alții care *altfel* crezuseră noua libertate, au mers atât de departe, până la a lăudà trecuta stăpânire a pajurei cu 2 capete și a plânge pe ruina «paradisului» pierdut.

Uitându-se înțeleptul dicton bătrânesc: «fie pânea cât de rea, tot mai bună'n țara mea», cântecul zilei a devenit durerosul: «Ubi bene,.. acolo e și patria!».

Și fatal, acestor denigrări, și suspiciuni continue, a urmat: «*inerția*», eclipsa voințelor, provinciile desrobite au căzut într'un letargic somn, orașele ridicat-au ziduri chinezești, izolându-se de restul țării!...

Vânturi pline de miasme internaționale, fermenți ce tind a distrăma ființa neamului, ieftină *demagogie* fără nici un scrupul și crez bântue, tulburând apele, răscolind în fund nămolul omenescului din noi în ce are el mai josnic: *instincte și patime.*

Dar mai presus de micile noastre «eternități» de o clipă și dincolo de cadrul îngustelor bisericuțe de partide, implacabilă stă veșnicia neamului și largul altar al patriei.

Smulgeți dar din suflet germenul suspiciunii veșnice și al neîncrederii, sfărâmați zidurile ce ne întemnițează de voe, frângeți zăgazul ce stăvilește curgerea aceluiaș sânge ce nu se poate face apă, înfiorați-vă de neasemuita frumusețe a unității naționale înfăptuite!

Nici să se mai pronunțe măcar vorbele: «noi și voi» sau: «ardelean și regățean», sunând atât de fals și dureros acest refren ce tulbură somnul marilor mucenici adormiți întru viața veșnică. Dureroasă e rana cuvântului și mai profundă, când o produce însuși fratele, sau cel aproape sufletului tău.

Să cercăm a descoperi unii în alții părțile *bune*, cultivând calitățile, cu bunătate să ne îndreptăm greșelile, recunoscându le mai întâi, fiind atenți că răul se contagiază mult mai lesne.

Primiți cu drag, cu brațele deschise, pe ceice vă întorc vizita făcută în regatul redus la atât de mica, dar larg ospitaliera, Moldova sfântă, în cele mai tragice zile ale epopeii noastre.

Ridicați-vă deasupra «tinei» omenescului din noi până la frumusețea clipei ce ni-a fost dat să trăim, tăceți-vă fiecare micile dureri, și nici să ne prea chiuim bucuriile; norii mărunțelor griji și preocupări, intrigi, ambiții, ori interese să nu ne separe, oferind străinilor prilej de bucurie și vitregi nădejdi.

Anul nou să aducă acest har sublim.

In locul nevrozei, suspiciunii și inerției să readucă între noi duhul blândeței, dragostea și încrederea reciprocă, singurele pietre ce pot întări edificiul neamului, între ale cărui ziduri am jertfit de voe atâtea vieți spre a-l veșnici. An nou, 1927, toarnă în suflete balsamul răbdării și înțelesul muncii tăcute în fiecare ins, și nu ne duce pe noi în ispită, căci mai grea fi-va rătăcirea din urmă decât cea dintâi, și nu puțini sânt dușmanii noștri văzuți și nevăzuți.

Am vrea purificarea scrisului prin autocenzurare.

Toți critică, fără a avea simțul măsurei și al criticei de sine; ci am vrea înălțarea presei actuale, al cărei nivel redus face rău serviciu țării și o prea slabă educare masselor populare prin invectivele și acuzările ce-și aruncă fiecare împrumutat, ducând fatal la: lipsa de respect din partea mulțimii față de «surtucari».

E nevoe urgentă de o Cruciadă a sufletelor neîntinate și a caracterelor tari.

Purtătorii cuvântului și ai slovei românești să ia aminte. *Cezar Gr. Cristea.*

FOIȘOARA

„Tatăl nostru"

(Urmare din Nr. 2).

de **N. NEAGA**, licențiat în teologie

Prin botezul credinței în fiul Său, am devenit părtași la averea cerească, (Rom. 8, 15) fii ai Lui (Rom. 8, 17). «Cel pământesc pe cel din ceriuri, cel muritor pe cel nemuritor, Celce încă ieri era abia pulbere, numește «Tată» pe acela, care este Dumnezeu din veșnicie» — zice Ioan Gură de Aur (la Dr. I. Broșu op. cit. pag. 16).

Demnitatea ce ni s'a încredințat se afirmă prin încredere și dragoste. Datoria copilului e, să asculte de tată, să-l respecte să-l iubească; așa a creștinului să îndeplinească legea cu toate colțurile ei, să nu supere cu nimic pe Părintele cel prea bun din ceriuri. Origen zice: «Numai cine este fiul lui Dumnezeu și poate zice lui Dumnezeu «Tată», și fiu (adevărat) a lui Dumnezeu este numai cel fără de păcat... Cine păcătuește și totuși zice lui Dumnezeu «Tată», este un mincinos» (Rugăciunea Domnească după: Or gen Cl. Alexandrinul și Ciril d. Ierusalim, de I. M hălcescu (Rev. Biserica Ort. Rom.) pe 1924 pag. 67).

II. 1. Intâia cerere: **„Sfințească-se numele Tău"**

Precum «diamantul stropit cu tină nu pierde nimic din valoarea sa», (N. Cotos, Tatăl nostru Buc. 914 pag. 43) așa Dumnezeu rămâne acelaș. El e sfânt prin sine și n'are trebuință de a fi sfințit din partea noastră. «Sfânt, sfânt, sfânt e Dumnezeul nostru» (Isaia 6, 3), sfânt numele Lui (Luca 1, 49; Ps. 32, 21).

In această cerere rugăm — cum spune Origen — pe Dumnezeu să ne ajute să-i cunoaștem mai bine însușirile sale absolute, (I. Mihălcescu op. cit. p. 67) «ca să sporească convingerea noastră despre sfințenia numelui Lui» (Ibidem 71).

Dumnezeu ne ajută a ajunge la această convingere, dar să realizăm și noi din parte-ne ceeace putem. Pe Dumnezeu trebue să-L deosebim de cele profane, «căci nu ne-a chemat pre noi spre necurăție, ci spre sfințenie» (I Tes. 4, 7).

Ca fii ai lui Dumnezeu aparținem cerului și ca atari nu ne este îngăduit a coborâ dela înalta noastră demnitate pentru a admira lucrurile lumești și pentru a ne închina numai lor. Nu vom face pe fiul rătăcit și vom părăsi pe Părintele nostru cu toată avuția spre a ne crea zei sărăcăcioși pe pământ, necinstind pe cel din ceruri. «De Dumnezeu să te temi și Lui unuia să-i servești» (Deut 6, 12) — citim în sf. Scriptură. Majestatea Atotputernicului nu poate fi degradată nici în gândul omului măcar, știind prea bine, că: «El este judecător cugetelor și gândurilor inimii» (Evrei 4, 12). Toată viața noastră se cade să fie luminată de sfințenia Lui. N'avem voie s'amestecăm sfântul Nume în gura noastră de amărăciune și otravă (Iacob 3, 10). «A jura nu-ți învăța gura, a numi pe cel Sfânt nu te obișnui», (Is. fiul lui Sirah 23, 7) «cuvânt putred din gura ta să nu iasă», «căci precum sluga care adesea se cercetează multe bătăi ia; așa celce jură, și pururea numește pe cel sfânt, de păcat nu se va curăți (Ibidem 9). Prin aceea că învârți cu multă dibăcie hulă la adresa Lui nu-i vei sfinți numele. In felul acesta stăm chiar împotriva împărăției lui Dumnezeu. Inzadar vom zice atunci: «vie împărăția Ta»...

REFACEREA

mănăstirii brâncovenești dela Sâmbăta de sus

— Contribuirl nouă —

Chemarea arhierească, trimisă fiilor bisericii noastre ortodoxe, pentru a se înscrie cu darurile lor între sprijinitorii şi ctitorii Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, este întâmpinată în toate locurile unde a ajuns, cu însufleţire rară şi vrednică de măreţia lucrării plănuite.

Preoţii noştri, apostoli ai ortodoxiei, nu întârzie nici de astă dată a duce cu sinceritate şi entuziasm, cuvântul creştinesc în mijlocul bunilor credincioşi, luminând şi îndemnând la toate prilejurile bine venite.

In asemenea împrejurări, izbânda dorită încă nu va întârzia, şi gândurile frumoase şi cucernice se vor realiza.

Continuăm cu publicarea numelor dăruitorilor şi a sumelor oferite.

Din Sibiu au mai contribuit:

	Lei
Dr. Gr. Cristescu, profesor la Academia teologică, Sibiu . .	5000
Ioan Dăncilă, prot. militar . .	5000
Dr. Ilie Beu, senator, Sibiu . .	2500
Ioan de Preda, advocat, fiscalul Consiliului arhiepiscopesc, Sibiu	1000
Ioan Pinciu, culegător tipograf .	100
Stefan Duca, culegător tipograf	100
Ilie Baciu, culegător tipograf. .	100
George Trifan, culegător tipograf	100
Alexandru Muntean, cul. tipogr.	100
Nicolae Ucenic, culeg. tipograf	100
Cornel Chivariu, culeg. tipograf	100
Augustin Staincu, cul. tipograf	100
George Poponea jun., cul. tip.	100
Ilie Ganea, culegător tipograf .	100
George Moldovan, cul. tipograf	100
Maximilian Dopp, maşinist tip.	100
Lei:	14,700
Suma de mai 'nainte Lei:	230,800
Total Lei:	245,500

Invăţământul secundar. Ministrul instrucţiunii publice, dl Petrovici, a dat proectului de lege pentru organizarea învăţământului secundar redactarea definitivă. Proectul se află în cercetarea consiliului legislativ.

Conform proectului de lege, liceul e redus la 7 clase, cu învăţământ unitar. Inscrierile în liceu se fac pe temeiul certificatului de 4 clase primare şi a unui examen de admitere. Promovarea dela o clasă la alta se face pe baza unui examen de fine de an.

Certificatul de absolvire al ultimei clase de liceu poartă numele de certificat de absolvire a liceului. El conferă titularilor avantagiile reducerii serviciului militar. Pentru a cere inscrierea în universitate şi în celelalte şcoli superioare, e nevoe de diploma de bacalaureat.

Examenele de bacalaureat se ţin înaintea unei comisiuni speciale, formată din 7 membri aleşi din profesorii secundari dela liceele statului şi un membru numit de ministru, dintre profesorii universitari. Vor fi două sesiuni de examen: una în Iulie, la care absolvenţii liceelor cu limbă de predare minoritară vor da examenul în limba minoritară respectivă, dacă nu cer, odată cu înscrierea, să-l treacă în limba română. In orce caz, examenul de limba română şi istoria românilor se va face în limba statului.

Directorii liceelor vor fi numiţi de ministru, după o listă de trei profesori definitivi dela şcoala respectivă, recomandaţi de consiliul inspectorilor generali. Directorii sânt numiţi pe trei ani.

Proectul prevede că noua reformă intră în vigoare la 1 Septemvrie 1927.

Ştri d n lumea mare creştină

I

O săptămână rugăciuni colective

Alianţa confesiunilor evangelice din lume a aranjat un program de rugăciuni pentru promovarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ. Programul cuprinde vecernii cu rugăciuni, predici şi discuţi. Textele predicilor sunt luate din Apocalipsă 1, 17. 18. Matei 28, 20 B. 48—14. Isaia, 42, 9. 10. Evrei 13 8.

Luni predică despre umilinţă în rugăciune.

Marţi predică despre unitatea spirituală a Bisericii.

Mercuri predică despre destinul naţiunilor şi conducătorii lor.

Joi predică despre misiune.

Vineri predică despre familia creştină.

Sâmbătă predică despre sufletul copiilor.

Broşuri de propagandă pentru această septămână de rugăciune s'au răspândit pretutindenea printre protestanţi.

II

Situaţia religioasă din Europa

Episcopul Edgar Blake a publicat o carte pentru trebuinţele misiunii externe ale Americei. Arată că mai bine de jumătate din suprafaţa pământului e controlată de Europa. Două treimi din populaţia pământului e stăpânită de Europa. Continentul nostru e nervul central şi strategic al pământului. Dar Europa trece printr'o grea încercare. Popoarele Europei plătesc pe zi un milion do'ari datorie de războiu. Şi vor avea să plătească 62 ani de fiecare zi această sumă.

Protestantismul puternic în nordul Europei, era religia dominantă în 11 state, în cari azi biserica e despărţită de Stat. Cea mai grea stare a protestantismului e în Germania. De la reformaţie încoace n'a avut protestantismul o situaţie mai anevoioasă ca azi.

Situaţia Ortodoxiei încă e foarte grea. In Rusia de cinci ani de zile şcolile teologice n'au mai avut nicio promoţie de cand daţi de preoţie. Iar în Patriarhiile ortodoxe situaţia e analogă cu situaţia de pe timpul invaziei mohamedanilor.

Situaţia Romano-catolicilor e mai favorabilă decât înainte de războiu în unele ţări, dar are mari dificultăţi în altele. Papismul a pierdut mult prin prăbuşirea monarhiei habsburgice. Episcopul crede că în România blocul catolic ar fi reprezentând unul din cele mai influente partide politice ale ţării noastre. Cea mai puternică ţară catolică din Europa e Polonia cu aproape 30 milioane de credincioşi. Totuş, spune Episcopul, e departe Papa de vremea când provoca războaiele între ţări şi neamuri, umilia împăraţi şi ţinea în mână soarta lor.

Episcopul Balke apelează la toţi protestanţii din America să vie într'ajutorul coreligionarilor lor din Europa, cari trec printr'o criză cumplită.

Sfinţim numele lui Dumnezeu: dacă ne conformăm cu severitate ordinelor date de Fiul Său, ne pregătim cu exactitate perfectă ucenicia, şi încărcaţi cu tot confortul de lipsă misiunei evanghelice, pătrundem cu creştinismul. Aceasta e voia Tatălui, să propovăduim vestind pe fiul înaintea oamenilor (Mat. 10, 7—32).

Trebuind să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni, (Fapte 5, 29) ne lepădăm la nevoe de tată şi mamă (Mat. 10, 35). Ne desfacem de legătura poftelor personale, numai şi numai pentru a răspândi miresmele tari ale creştinismului.

Prin cuvânt cinstim, prin faptă respectăm pe Părintele nostru. Atunci nu vom aduce Tatălui nici o ruşine, când «ori de mâncăm, ori de bem, ori de alt lucru facem, toate servesc spre mărirea Lui» (I Cor. 10, 31). In preamărirea lui Dumnezeu întregul Univers îşi găseşte ultima ţintă în baza legilor sale imanente (Dr. D. Spânu: Suferinţele sociale şi Hristos, pag. 63).

2 „Vie împărăţia Ta"

Dintre toate cererile, aceasta e cea mai însemnată. Prin ea ne adresăm Tatălui ceresc cu rugămintea: Să vie împărăţia Lui. Sub aceasta înţelegem împărăţia cerului, a iubirii, cea a evangheliei; (G. Papini: Storia di Christo pag. 145), viaţa fericită de dincolo, cea plină de adevăr şi dreptate absolută (Ioan 16, 22; Ps. 35, 8; Apoc. 21, 13—26; Rom. 14, 17). Fiindcă în ea domneşte voinţa lui Dumnezeu, Prof. Dr. Gh. Ghia: Impărăţia lui Dumnezeu) după Noul Test. Craiova 925, pag. 45) în a cărui cumpănă sceptrul domnitorului şi bâtul cerşetorului au aceeaş greutate, e o mulţumire şi o bună stare generală, din ea ura e exclusă, invidia lipseşte, nemulţumire nu-i.

După învăţătura «Evangheliei», viaţa în împărăţia numită «a Cerului» e pur spirituală, în ea e desăvârşire deplină, va dispărea vălul secretelor, se va rezolva orice enigmă. «Ceice se vor găsi vrednici de ea, vor avea viaţa veşnică» (Ioan 10, 28). «Nu vor face nici însurători, nici măritişuri, nici nu vor mai fi cu trupul», care ne duce la fel de ispite, «ci vor fi ca îngerii» (Luca 5, 35, 36).

Despre existenţa acestei împărăţii ne a mărturisit Isus Hristos «fiul casei». «Să nu se tulbure inima voastră, aveţi credinţă în Dumnezeu, şi aveţi credinţă în mine, în casa Tatălui meu multe sălaşuri sânt». (Ioan 14, 21). Dorul după împărăţia lui Dumnezeu, şi după un împărat al lumii, care avea să mijlocească pacea dintre Dumnezeu-om, şi creatura iraţională, e întreţesut dealungul întregei Scripturi a vechiului aşezământ. (Isaia 6, 13; 11, 6—8; Ier. 31, 31; Mal. 3 şi 4, etc.).

Ioan Botezătorul, care formează veriga dintre cele două Testamente, (Prof. Dr. Ghia cit. pag. 27), punând capăt acestor aspiraţii ale sufletului uman, anunţă în cuvinte clare apropierea împărăţiei lui Dumnezeu. «Legea şi profeţii până la Ioan, şi deatunci împărăţia lui Dumnezeu bine se vesteşte», (Luca 16, 16). Pocăiţi vă că s'a apropiat, zice el, «pregătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Lui», (Mat. 3 2).

Impărăţia vestită a devenit realitate prin Hristos. (Luc 4, 17, 21), care a întemeiat împărăţia Sa pe pământ, (Dr. D. Spânu. Suferinţele Sociale, pag. 71.) «Dacă scot draci cu spiritul lui Dumnezeu, înseamnă că împărăţia lui Dumnezeu a sosit», (Mat. 12, 28). «Iată deci în mijlocul vostru împărăţia lui Dumnezeu», (Luca 17, 21).

Impărăţia lui Dumnezeu este un bun prezent, dar întrucât ea nu poate sta alături de păcat e un obiect de speranţă, realizarea desăvârşită a ei aparţine viitorului, (Prof Dr. Ghia, op. cit. pag. 42). Desăvârşirea aceasta nu se face în mod mehanic ,cum se formează un stat pământean, ci prin desvoltare organică. Nu va veni cu pândire, (Luca 17, 20), dar semânţa aruncată de Domnul trebue să crească, aluatul învăţăturii Sale să dospească. «Asemenea este împărăţia

III

Arabii ortodocşi din Palestina au înaintat un memoriu guvernorului englez din Ierusalim cerând să li se permită şi lor un număr proporţional de căugări în mănăstirea Sfântului Gheorghe de la Sfantul Mormânt, în care sunt numai greci. Patriarhul Damian a apelat la Patriarhul Meletie din Alexandria să se asocieze în apărarea drepturilor istorice de păzitor al Sfântului Mormânt.

IV

Englezii au o lege veche prin care se interzice particularilor de a dispune peste sf. moaşte de sfinţi şi obiecte sa re istorice. Această lege s'a pus în aplicare în imperiul britanic întreg de peste toate Continentele. Moaştele sfântului Spiridon făcătorul de minuni erau în proprietatea unei familii greceşti, care avea mari beneficii pe urma pelerinilor, la sfintele moaşte. Englezii zidesc o biserică frumoasă, unde se vor păstra sfintele moaşte, iar din veniturile pelerinajelor se vor augmenta fondurile pentru întreţinerea bisericii şi a călugărilor cari se vor aşeza la acea biserică.

V

Societatea arheologică britanică face de trei ani săpături în jurul Ierusalimului. A descoperit al treilea zid care încunjura cetatea Ierusalimului. Lucrurile descoperite prin săpăturile de până acum adaugă capitole nouă în arheologia Pământului Sfânt şi face să se schimbe radical cunoştinţele de până acum. Săpături se fac şi în alte părţi şi mulţi arheologi din Franţa şi Germania sunt atraşi de rezultatele săpăturilor făcute de Englezi.

VI

Un mare agitator comunist din Anglia, Mr. Cook a fugit în Rusia, unde şi-a strămutat întreaga familia. S'a pus în serviciul bolşevicilor. Lucrătorii din Anglia l-au escomunicat din rândurile lor.

VII

Papa a condamnat ziarul: Action Francaise din Paris pe motiv că acest organ dă întâietate politicei naţionaliste iar nu religiei. La acest organ colaborează scriitori cu diferite convingeri, religioase, care nu sunt pe placul papalităţii. Acţiunea războinică a Papei e considerată de naţionaliştii francezi ca un *brutum fulmen.*

VIII

Istoricul englez A. E. Burn a publicat un studiu prin care dovedeşte că autorul Te Deumului e Sf. Niceta de Remesiana născut pe la 340.

IX

La: Diverse, a publicat un ziar din capitală ştirea că B. Shaw cel mai mare scritor dramatic al Englezilor de azi, ar fi spus că nu s'a putut împaca niciodată cu sărbătoarea Crăciunului. Un scriitor profan nu e un teolog de profesiune, dar părerea despre creştinism a lui B. Shaw, se poate cunoaşte, între altele şi din următoarea scenă a dramei sale: *Androcles şi Leul.* Un căpitan roman îndeamnă pe martira creşină să aprindă tămâie înaintea statuei zeului păgân. Refuzând ea e condamnată la moarte.

Căpitanul zice fecioarei: — Vrei deci să mori pentru nimic? Lavinia: — Da, aceasta e prea minunat lucru. De când sau prăbuşit toate istorisirile şi visurile. — n'am nici o îndoeală că trebue să mor pentru ceva cu mult mai măreţ decât acele visări şi istorisiri. Căpitanul: Dar ce e aceea pentru care mori? — Lavinia: Nu-ţi pot spune. Căci de ar fi lucru neînsemnat, nici moartea n'ar avea rost! Căpitanul: — Ce e Dumnezeu? Lavinia: — Dacă l-am putea cuprinde cu mintea noastră, o căpitane, şi noi am fi nişte dumnezei.

Dar Bernard Shaw şi-a spus părerile despre creştinism în recenta sa scriere «*Perspectivele creştinismului*» (trad. germană: *Die Aussichten des Christentums*, Berlin, 1925).

X

Generalul Chang Kai Kiang din armata Chinei a distribuit în a doua jumătate a anului 1926 un număr de 10,500 exemplare din sfânta Scriptură între soldaţii săi creştini. Din acestea exemplare 4500 sunt din Biblia întreagă, iar 6000 din Testamentul nou.

INFORMAŢIUNI

Dl general Răşcanu numit comisar superior al guvernului pentru Basarabia şi Bucovina, cu rangul unui ministru de stat, a primit o misiune grea şi complicată de a statori armonia şi pacea deplină în provinciile româneşti realipite. Întreaga ţară îi doreşte cea mai desăvârşită izbândă.

Revenire la credinţa religioasă se înregistrează chiar şi în capitala lumii, în Paris. Bisericile sale sânt tot mai pline de cei nemulţumiţi cu raţionalismul excesiv. Predicile unor preoţi obţin sucese de care nu s'au mai văzut de cât pe timpul marilor oratori bisericeşti. Însufleţirea pătrunde nu numai în anumite pături sociale, ci este generală în toată societatea franceză, — anunţă corespondentul unui ziar bucureştean, observând că: omenirea, obosită de prea multă gândire inutilă, simte necesitatea d'a se odihni un moment în seninătatea iluminată a unei credinţe adânci.

Societatea femeilor ortodoxe, secţia Cluj, organisează şi în postul mare din anul acesta o serie de conferenţe cu caracter religios, ţinute de profesori şi preoţi invitaţi.

Caz de moarte. Din Cristian (judeţul Braşov) ni se scrie, că în 31 Decemvrie 1926, a răposat în Domnul un vrednic slujitor al şcoalei noastre învăţătorul pensionat Nicolae Munteanu, care aproape o jumătate de veac a fost dascăl în aceea comună. Răposatul terminase studiile gimnaziale la liceul nostru din Braşov, ear cele teologice la seminarul din Sibiu. Ca să-şi poată servi locul natal a rămas toată viaţa dascăl. A răposat în Domnul în etate de 76 ani. Îi jelesc fiii săi, Dr. L. Muntean, profesor la Academia teologică din Cluj şi V. Muntean, învăţător în Cristian.

Cercul de adulţi «Sf. Gheorghe». Această organizare a tinerimii adulte — scrie *Gazeta* din Braşov — a prins rădăcini şi în Braşov Tocile, graţie părintelui prof. N. Furnică. Deşi are o existenţă care numără abia câteva luni, deci tânără, totuşi prestaţiunile ei publice dau dovadă de un început de maturitate. În seara zilei de anul nou, s'a dat a doua serbare, al cărui program a satisfăcut publicul pe deplin. Piesele corale au fost executate îngrijit sub conducerea elevului Const. Zamfir. Pr. Furnică, directorul societăţii, însărcinat cu îngrijirea religioasă-culturală a membrilor, salută, asistenţa, precizând în scurte cuvinte scopul societăţii. Programul serbării a fost rodul unei munci serioase şi în bună înţelegere. Preşedintele, dl N. Badea, în afacerile administrative, îşi înţelege chemarea.

Ziare date în judecată. Cotidianele din capitală *Viitorul* şi *România*, au afirmat că la ministerul artelor s'ar fi jefuit banul public. Titularul departamentului, dl V. Goldiş, căruia numitele ziare îi aduc o serie de acuzaţii grele dar nedovedite, s'a văzut îndemnat a le da în judecată pentru calomnie.

Reforma calendarului se introduce şi în Bulgaria, în felul celui românesc îndreptat. În acest mod se va pune capăt anomaliei de a avea calendarul într'un fel, ear sărbătorile în alt fel.

Act de recunoştinţă. Din prilejul renunţării la conducerea reprezentanţei noastre din Galaţi—Făgăraş ţinem de datorinţă noastră a aduce P. O. domn Nicolae Aron, sincera noastră mulţumită pentru munca cinstită depusă întru promovarea intereselor institutului nostru. Sibiu, în 10 Ianuar 1927. *Direcţiunea băncii generale de asigurare «Transylvania» s. p. a.*

Nr. 2 (1—1)

Ştiri scurte. Guvernator al Băncii naţionale a fost numit dl D. Burileanu, care îndată după serbători şi-a luat postul în primire.

— Guvernul grec a permis introducerea studiului limbii Esperanto în şcolele secundare.

— Lege bună împotriva cametei exagerate s'a votat în Bulgaria, unde societăţile pe acţii operau cu împrumuturi după care încasau 50—60 la sută.

ŞTIRI LOCALE

Logodnă. Dl Emanoil Băncilă, măestru croitor în Sibiu, s'a logodit cu dşoara Victoria Gaşpar din Mărgineni, Duminecă în 9 Ianuar 1927.

Căminul ucenicilor Victor Tordăşianu. Ca în tot anul, aşa şi acum, s'a sărbat pomul Crăciunului în penultima seară a lui moş ajun. Într'o sală mică cei 70—80 ucenici au cântat duioase colinzi, care de care mai melodioase, aducându-ţi aminte de micii vestitori a Naşterii Domnului de pe sate.

Băieţii, bine îmbrăcaţi şi curaţi, dau dovadă unei îngrijiri părinteşti. Dl inspector Stan, cu dna de sigur conduşi de adevărul poetului că: «Omul este mare, nu prin al său nume, naştere, avere, ci prin fapte bune», n'au cruţat nimic, ca să procure bucurie nevinovaţilor noştri ucenici. După debutul reuşit al colindătorilor, dl inspector Stan ni a zugrăvit într'o vorbire frumoasă datinile strămoşeşti moldovene, aşa de asamănătoare cu cele ardelene.

Rugăm pe unii dintre dnii patroni, ca având în vedere că: «ordinea este inima tuturor lucrurilor bune», să nu reţină pe ucenici în ateliere până noaptea târziu, turburând astfel programul de casă intern al căminului; ear, când e vorba, ca şi ucenicii să aibă parte de bucurie, să le permită un ceas de repaus.

Se zice, că la unele ateliere mai mari, ucenicii români sânt întrebuinţaţi la lucru ca pălmaşi cu ziua, şi astfel sânt stingheriţi dela meseria lor de a deveni sodali iscusiţi, — şi în urmă tot ei ucenicii români sânt arătaţi ca nedestoinici de a se instrua în meseria respectivă.

Ucenicilor li s'au împărţit apoi cozonaci, mere, smochine etc.

Au participat: un delegat al primăriei, dl inspector I. Bratu, dl inspector ing. S. Crăciunaş şi alţi membri ai eforiei, cari ni au promis, că vor face tot posibilul ca acest cămin să fie provăzut cu o sală mai mare. *Dela plug.*

---

cerului omului care a semănat sămânţa... bună în ţarina Sa». (Mat. 13, 24). «Asemenea este aluatului» (Mat. 13, 33). etc.

Ea se va realiza aici pe pământ, când se se împlineşte cu acurateţă învăţătura lui Isus. În toată strălucirea va sosi: când evanghelia va fi vestită la toată lumea, (Mat. 24, 14). când toţi se vor întoarce dela întuneric la lumină, dela Satană la Dumnezeu.

Cel rău profitând de debilitatea omului şi-a inaugurat aici o domnie, aceasta a utilizat-o în direcţia lui. Sântem în lumea răutăţilor, atâta durere, năcaz şi plângere, atâta chin sufletesc în jurul nostru. Binele-i de scurtă durată, dulcele-i amar, mângăerea înşelătoare, dragostea întreolaltă foarte fătarnică. Toate aceste sânt impedimente — aduse de deavol — cari încetinesc paşii noştri spre împărăţia lui Dumnezeu.

Împărăţia lui Dumnezeu e cel mai mare bun, deaceea sântem obligaţi la cea mai mare datorie. Trebue să mijlocim ca viaţa creştinească să se cimenteze, evanghelia dragostei să cuprindă cercuri din ce în ce mai largi. Numai atenuând nefericirea satanică vom înlătura răul şi vom ajunge la pacea lumii. Lui Hristos primul lucru i-a fost de-a răpune pe Satana, primul cuvânt pocăinţa (Mat. 4, 3—10),

Prefacerea lăuntrică e condiţiune esenţială, e pentru întregul gen omenesc poarta de intrare în împărăţia fericită ce va să vie. «De nu se va naşte cineva de sus, nu va vedea împărăţia lui Dumnezeu — cetim la Ioan 3, 3—5.

3 „Facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ"

Împărăţia lui Dumnezeu se apropie, dacă sfinţim numele Lui, dacă pe pământ ascultăm de glasul poruncii, facem voia Lui. «Noi sântem creaţi cu condiţia că vom da ascultare lui Dumnezeu, că L vom căuta numai pe el, şi-i vom urma numai Lui» (Commenius A.: Didactica magna, pag. 90) — scrie Lactanţiu.

Voia lui Dumnezeu o îndeplinim, dacă nu ne potrivim chipului veacului acestuia, ci ne prefacem prin înoirea minţii noastre întru cele bune, plăcute şi desăvârşite (Rom. 12, 2).

Esenţa religiei este de a însoţi divinitatea întru realizarea dorinţei, de a îndeplini ceeace locuitorii cerului fac în acea împărăţie (Ioan 6, 38—39; Psalm 103, 5; Mat. 6, 10).

Dacă aspiraţia sufletului nostru e îndeplinirea voei lui Dumnezeu, atunci dorim Supremul bine, adică «legea bunătăţii să domnească în spirit şi materie, în lumea văzută şi nevăzută» (Papini: Storia di Christo, pag. 146).

(Va urma)

Nr. 374/1926. (126) 3—3

Concurs

Se publică concurs, cu termin de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante **Cinciș** cu filia **Cerna**, din protopopiatul Hunedoara.

Venite parohiale:

1. Sesiune parohială: *a)* pământ arător 7 jugăre 744 st. □; *b)* fânaț 1060 st. □.

2. Naturalii: *a)* din materă câte una măsură (30 litri) porumb nesmicurat; *b)* din filie câte una măsură (30 litri) porumb smicurat sau 2 măsuri nesmicurat.

3. Lemne de foc pentru trebuința anuală a preotului.

4. Stola obicinuită în comună.

5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în terminul indicat, și candidații se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Hunedoara, 23 Noemvrie 1926.

Oficiul protopopesc ortodox-român Hunedoara, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasilie Oană,
protopop.

Nr. 418/926. (128) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Colibi**, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat. Sesia parohială de 20 jug. arător și fânat, câte o ferdelă de cucuruz și o zi de lucru dela enoriași.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Sebeș, 10 Decemvrie 1926.

În înțelegere cu consiliul parohial.

Oficiul protopopesc:
Sergiu Medean,
protopop.

Nr. 211/1926 (130) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III a **Chitid** și **Valea Sângeorgiu**, din protopopiatul Hațegului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Chitid**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 20 jugăre sesiune parohială, câte 2 măsuri porumb cu tuleu și câte 1 zi de lucru dela fiecare familie.

Casă parohială nu este.

2. **Valea Sângeorgiu**, cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 10 jug. sesiune parohială, câte una măsură porumb nesfârmit dela fiecare familie și câte o zi de lucru.

Casă parohială nu este.

Concurenții își vor înainta cererile în terminul legal subsemnatului oficiul protopresbiteral și se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Hațeg, la 16 Dec. 1926.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Hațegului în înțelegere cu consiliile parohiale.

Dr. C. Popescu,
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Mețianu**, arhiepiscop și mitropolit.

Prețul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

Nr. 535/1926 (131) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului II de paroh, în parohia de cl. I (întâia) **Sighișoara**, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B și întregirea dela stat.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți a-și trimite petițiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare, în termen subsemnatului și după prealabila încuviințare din partea subsemnatului a se prezenta în termenul concursului în vre o Duminecă sau sărbătoare în biserica parohiei spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra la sfânta liturgie.

Sighișoara, la 12 Decemvrie 1926.

Oficiul protopopesc al Sighișorii în înțelegere cu comitetul parohial.

Emilian Stoica,
protopresbiter

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

Mineiul lunei Maiu

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopească la 1854, legat, ceva cam întrebuințat, 120 Lei.

Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Hașdeu. Ediținea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebuințată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15·—, plus spese de poștă Lei 5·—

SEMINȚERIE

ARPAD DERI, Depozit de Semințe,

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod,** fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str Regina Maria 10
(127) 4—32

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

În **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din viețile sfinților

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

I. Spre Emaus

Prețul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Prețul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înțelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea țării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din țara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înțelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuța (versuri). Muntele Athos. Moaștele sf. Dumitru. — Colindă ostășească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunțuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moștenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. In apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

In celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu *Șematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheți și învățători, — și altă ediție *fără Șematism.*

Prețul: Ediția cu Șematism 50 Lei, — fără Șematism 20 Lei.

Plus porto postal **Lei 10,** și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 18 Ianuar 1927 Nr. 5—6

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Sănătatea satelor și preoțimea

(=) Ni s'a anunțat, zilele acestea, că ministerul sănătății și ocrotirilor sociale a oferit un premiu de zece mii lei pentru o lucrare, care să trateze subiectul: ***Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială***, și care ar avea să călăuzească pe preotul de sat în propagarea igienei individuale și sociale.

Prin această hotărâre ministerială se recunoaște, din nou și pe față, rolul însemnat al preoțimii în combaterea boalelor tot mai respândite, ca b. o. tuberculoza, alcoolismul, și alte rele omorâtoare, care fac astăzi adevărate dezastre în satele, odată atât de viguroase, ale țării românilor.

In arta vindecării boalelor preoții s'au deosebit, din timpurile cele mai vechi, mai la toate popoarele. Egiptenii, evreii, grecii din anticitate, asirienii ș. a. își aveau preoții cari, pe lângă rugăciuni, se ocupau de medicină și aveau leacuri împotriva ori căror boale corporale.

In vremea d'acum, când medicina își are specialiștii săi, preotul firește nu mai poate să fie doftorul de odinioară; — dar, poate să fie cel mai bun și cel mai potrivit *ajutător* al medicului, în deosebi la satele și săticelele, pe care doftorii prea rar au putința de-a le vizită cu temeinicie.

Unul dintre medicii români desvăluià, nu tocmai de mult, într'un ziar din capitală, următoarele nimerite observări:

«Nimeni, ca preotul, nu vine în contact mai strâns cu populația rurală; la el aleargă orce locuitor la vreme de nevoe, chiar la boală, cerându-i sfaturi și ajutor; numai preotul cunoaște în mod amănunțit pe fiecare locuitor din satul lui, pe el și copiii lui, din toate punctele de vedere. Cât folos nu li-ar aduce el dacă, pe lângă citirea din cărțile sfinte, li-ar da sfaturi medicale, sfătuindu-i cum să se îngrijească, cum să aplice tratamentul, indicat de medic.

Sfaturile medicale, date de preot, vor folosì, căci vor fi aplicate cu sfințenie. Nu se poate nega folosul, pe care l-ar aduce preoții în descoperirea și combaterea maladiilor contagioase; ei sânt primii, la cari aleargă bolnavul, de ei bolnavii contagioși nu se ascund, cum se ascund adesea de medici și de agenți sanitari...

Pentru realizarea acestui scop frumos este absolută nevoe, ca preoții în timpul cursurilor preparatorii, să urmeze și cursurile unei școli sanitare speciale, unde vor căpăta toate cunoștințele necesare medicale și igienice, cu aplicațiuni practice la populația rurală.

Această pregătire este posibilă, ea cere o muncă supra-adăogată, dar care va fi compensată prin rezultatele de valoare imensă atât în interesul populației noastre rurale, deci al neamului nostru, cât și pentru prestigiul bisericii și al preoțimii ortodoxe, — prestigiu, de care ea are absolută nevoe acum, când atâtea secte, așa zise religioase, dar cu scop subversiv, lucrează la dărâmarea credinței strămoșești».

*

Când, din cercuri mirenești, se trimitea asemenea chemare către preoțimea ortodoxă a țării, în aceeaș săptămână se discută în presă chestiunea, ridicată în parlament de dl ministru al cultelor, V. Goldiș, despre subvențiile acordate bisericilor de statul român: S'a remarcat, la acest prilej, faptul surprinzător și ciudat pentru mulți, — dar pentru clerul ortodox, durere, prea cunoscut, — că statul român acordă cultelor minoritare o cotă proporțională *mai mare decât aceea acordată bisericii ortodoxe.*

Biserică de stat românească este — după lege — cea ortodoxă; conform acestei legi, însuși ministerul de răsboi dispune ca, la oficierea slujbelor religioase cu prilejul sărbătorilor naționale, ***biserica ortodoxă*** este aceea la care trebue săvârșit serviciul religios, ear programul oficial stabilit trebue respectat *de toate confesiunile...*

Este logic să fie așa. Dar biserica aceasta, zisă de stat, — dela ai cărei slujitori se cere să îndeplinească nu numai rolul strâns legat de tagma lor, ci pe d'asupra se așteaptă dela dânșii să desfășoare o mare operă socială, — este cât se poate de îndreptățită d'a se împărtăși din partea statului de un tratament ***cel puțin*** egal, cu al minoritarilor, în ceea ce privește subvențiile acordate bisericilor.

Preoții noștri nu se feresc de munca grea și cinstită, și multilaterală, ce li se cere, — nu trebue decât să li se dea putința de a o săvârși în condiții vrednice de dânșii și de instituția ce o reprezintă.

FOISOARA

Apărarea bisericii strămoșești

— Câteva date statistice interesante, care ilustrează mai bine decât cuvintele, situația —

Sub titlul de mai sus se publică în ziarul *Universul*, dela 15 l. c., câteva grăitoare date statistice oficiale.

Nu prea credem că ziarul *Cuvântul*, care în mod atât de ostentativ a apărat, în diferite rânduri, biserica unită, va reproduce aceste date atât de dureroase pentru biserica noastră ortodoxă:

Dela o vreme, se îndreaptă contra bisericii noastre strămoșești o mulțime de atacuri și se săvârșesc acțiuni dușmănoase pe căi ascunse, ca și printr'o propagandă neîngăduită, desfășurată de adventiști și de alte secte, care încearcă să zdruncine credinta străbună a populației ortodoxe.

Cârmuitorii țării și ai bisericii au îngrijit încă de acum câțiva ani, — după stăruitoare și rodnice studii și desbateri, — să asigure bisericii ortodoxe dominante în stat, o administrație și o organizare unitară, ca și putinți și căi de apărare a drepturilor ei, întemeiate pe tradiție, pe îndreptățiri istorice, ca și pe rosturile ei naționale în viața statului. Astfel s'a votat și promulgat legea de unificare a organizației și administrației bisericii ortodoxe române.

Legea a început de atunci să se aplice și o serie de măsuri, care necesitau vreme de studii, s'au aplicat treptat, de îndată ce realizarea lor era cu putință. Intre acestea a fost și recenta decizie a dlui ministru V. Goldiș, prin care se rânduiau, după noua lege, înființarea noilor parohii, ca și condițiile de existență a celor vechi. Decizia aceasta a stârnit discuții numeroase și în parlament și în presă, în urma atacurilor conduse de celelalte culte și de reprezentanții cultelor minorităților.

Din răspunsul dat de dl ministru al cultelor, în senat, interpelatorilor greco-catolici, desprindem principalele date statistice oficiale, care ilustrează îndeajuns cât de nejustificate au fost toate atacurile îndreptate contra hotărârilor ministeriale, — care nu erau decât cele legale, — și mai ales cât de neîndestulitor era ajutorul statului dat bisericii strămoșești, în comparație cu cel dat cultelor minoritare în proporția numărului credincioșilor.

Dar să lăsăm cifrele să vorbească:

Subvenția statului

După cifrele oficiale, luate din bugetul 1926, subvenția statului, acordată anual diferitelor culte este următoarea:

Ortodocșilor, cari numără 12 milioane suflete, 330 milioane lei.

Uniților (greco-catolici), cari împreună cu rutenii numără 1.386,000 suflete, 50 de milioane lei.

Protestanților (reformați, luterani, unitari), în total 1.060,000 suflete, 36 894,342 lei.

Musulmanilor, la 153 000 sufl., 4.619,112 lei.

Romano-catolicilor, cari numără 1.270,000 suflete, 20.666,818 lei.

Israeliților, cari numără 1.030,900 suflete (230 mii în Transilvania și 800 mii în Vechiul Regat) 400 mii lei, acordați numai celor din Transilvania, întrucât cei din Vechiul Regat nu primesc subvenție.

Biserica ortodoxă română nu vrea să ie un aşezământ împietrit în ritualism, nici să întrupeze pompa deşartă. Dimpotrivă. Biserica noastră, prin slujitorii ei tot mai conştienţi, vrea să cultive stăruitor bunătatea de inimă, stând gata de jertfă pentru tot ce este adevărat, bun şi folositor obştei credincioase. Şi de aceea, pe lângă alinarea durerilor sufleteşti, preoţimea va căuta a fi de ajutor medicilor şi în alinarea durerilor corpului celor suferinzi, — întru cât le permite cealaltă, principala, ocupaţie, şi întru cât statul va lua măsuri în consecvenţă pentru sprijinirea acelei activităţi, în opera de ocrotire şi de medicină socială.

Nr. 10737/926 Ep.

Notificare oficială

Administraţia Casei Pădurilor cu adresa Nr. 44489 din 27 Noembre 1926 face cunoscut, că din cauza cheltuielilor prea mari ce are cu refacerea pădurilor, nu mai poate acorda dela 1 Ianuar 1927 nici un fel de material lemnos din pădurile Statului cu preţ redus sau gratuit.

Se pune deci în vedere organelor parohiale, că atunci când ar fi să ceară material lemnos dela stat, acel material trebuie şi plătit cu preţul tarifar.

Sibiu, din şedinţa consiliului arhiepiscopesc ca senat epitropesc, ţinută la 12 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Numar jubilar. Cu începutul anului 1927, organul eparhiei ortodoxe române a Aradului, ***Biserica şi Şcoala***, a intrat în anul al 51-lea al existenţei sale. Este o aniversare rară în viaţa organelor noastre de publicitate. Cu prilejul acestui jubileu, după munca de jumătate de veac în serviciul bisericii şi al şcoalei, revista bisericească dela Arad a luat haină de sărbătoare şi a apărut în număr festiv, la care au colaborat mai mulţi fruntaşi ai vieţii noastre publice. După cuvântul din fruntea revistei, scris de P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului, urmează contribuţiile date de: PP. SS. LL. episcopul Roman al Orăzii şi Nicolae al Clujului, dnii miniştri V. Goldiş şi I. Lupaş, dl N. Iorga, dl Dr. A. Cosma, prot. Dr. Gh. Ciuhandu, consilierul M. Păcăţianu, Dr. T. Botiş, Arhim. P. Moruşca, prot. Al. Munteanu, prot. Dr. Ştefan Cioroian ş. a. Urăm confraţilor arădani, dela Biserica şi Şcoala, izbânde tot mai mari în lupta ce i aşteaptă pentru apărarea şi întărirea ortodoxiei la frontiera de vest a ţării, în care am ajuns liberi şi stăpâni pe soarta noastră.

(Numărul jubilar, de 24 pagini, cu numeroase portrete, se vinde cu 20 Lei).

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Luarea unei sume în bugetele parohilor. — Alte contribuiri —

Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu a dispus ca în bugetele pe anii 1927, 1928 şi 1929 ale tuturor parohiilor din cuprinsul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, să se ia o sumă mai însemnată, potrivită cu situaţia materială a fiecărei parohii, pentru refacerea sf. Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus şi pentru ridicarea aşezămintelor împreunate cu ea, întru mărirea lui Dumnezeu şi întru amintirea zilelor glorioase pe care le-a ajuns neamul românesc.

Pe urma contribuţiei din partea parohiilor şi a colectelor printre credincioşi, se va putea zice că sf. Mănăstire a fost refăcută din simţemântul de curată jertfă al tuturor parohiilor şi al evlaviosului nostru popor.

Contribuiri nouă înregistrăm mai jos, de astă dată, dela: vrednica noastră preoţime a tractului protopresbiteral al Sibiului, care întrunită săptămâna trecută în conferenţă preoţească, sub preşedinţia Prea Cucernicului şef tractual, a părintelui protopop Emilian Cioran, a dat dovadă că înţelege deplin apelul arhieresc îndreptat către clerul şi poporul credincios ale sfintei noastre biserici, contribuind fiecare „nu dintru părere de rău, sau de silă", ci ca prinos de laudă şi recunoştinţă către Atotputernicul Dumnezeu, din a cărui milostivire nemărginită ne vedem astăzi alcătuind un stat naţional, în frunte cu un Domnitor al tuturor românilor.

Nu ne îndoim nici un moment, că fapta pilduitoare a preoţimii din protopopiatul Sibiu va găsi răsunetul cuvenit în toate celelalte protopopiate ale arhidiecezei.

Cu vie satisfacţie anunţăm şi contribuţia profesorilor de la Academia teologică „Andreiană", în frunte cu I. P. C. Sa păr. Arhimandrit Dr. Rosca.

Păr. Vasile Paşcău şi-a arătat şi de data aceasta însufleţirea sa pentru aşezămintele sfintei noastre biserici.

Au dăruit pentru sf. Mănăstire Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus:

	Lei
Vasile Paşcău, paroh, Rapoltel .	10,000
I. P. C. Sa Arhim. Dr. Eusebiu R. Roşca, rectorul Acad. teol., Sibiu	5000
Păr. Dr. Aurel Crăciunescu, prof. la Academia teol., Sibiu .	5000
Păr. Ilie Beleuţă, prof. la Acad. teol., Sibiu.	5000
Nicolae Colan, prof. la Academia teol., Sibiu	5000
Dr. Iosif Hradil, prof. la Academia teol., Sibiu	5000
Pe lista de subscriere a P. C. prot. Em. Cioran, următorii:	
Romul Bucşa, paroh, Sibiu . .	2500
George Modran, paroh, Poplaca	2000
Maniu Lungu, paroh, Răşinari .	2000
Ioan Roman, paroh, Tălmăcel .	2000
Nicolae Topolog, paroh, Turnişor	2000
Ioan Bânda, paroh, Roşia . .	2000
Isaia Popa, paroh, Ocna-Sibiului	1500
Mihail Neagu, paroh, Slimnic .	1500
Andreiu Milea, paroh, Şura-mare	1500
Ioan Druhora, paroh, Boiţa . .	1000
Toma Modran, paroh, Bungard	1000
Iosif Aron, paroh, Cisnădie . .	1000
Victor Slăvescu, paroh, Mohu .	1000
Ioan Demian, paroh, Nucet . .	1000
Alex. Vidrighinescu, paroh, Ocna-Sibiului	1000
Emil Dancăşiu, paroh, Răşinari	1000
Ilie Brad, paroh, Rusciori . . .	1000
Dumitru Bunea, paroh, Sadu .	1000
Ioan Marin, paroh, Rîusadului .	1000
I. B. Boiu, paroh, Sibiu Josefin .	1000
Nicolae Dorca, paroh, Loamnăş	1000
Nicolae Măniţiu, paroh, Vurpăr	1000
Ioan Ioanovici, paroh, Ruşi . .	1000
Nicolae Vlad, paroh, Şelimbăr .	1000
Lei: 67,000	
Suma de mai 'nainte Lei: 245,500	
Suma totală Lei: 312,500	

Faţă de uniţi, ortodocşii fiind de 9 ori mai mulţi ar trebui să primească 450 milioane lei; faţă de protestanţi, fiind de 12 ori mai mulţi, li s'ar cuveni 446 milioane lei; faţă de musulmani fiind de 80 ori li s'ar cuveni 369 milioane, şi ***în realitate au primit 330 milioane lei.***

Din cifrele de mai sus se vede aşa dar, clar, că ***ortodocşii*** primesc, în raport proporţional cu numărul sufletelor, mai puţin de cât toate celelalte culte şi că ***cei mai favoriţi sânt uniţii.***

Episcopii

Ortodocşii la 12 milioane de suflete au 18 episcopi; ***uniţii*** la 1·386.000 de suflete au 4 episcopi, deci ortodocşi proporţional ar trebui să aibă 36; ***protestanţii:*** reformaţii la 230 mii de suflete au 2 episcopi, lutheranii la 358 mii de suflete au un episcop, proporţional ortodocşii ar trebui să aibă deci 40 de episcopi; ***romano-catolicii*** la 1,430,000 suflete au 5 episcopi (3 în Ardeal şi 2 în Vechiul-Regat) deci proporţional ortodocşii ar trebui să aibă 45 de episcopi; israeliţii şi musulmanii n'au episcopi, ci rabini şi hoge.

Aşa dar şi în această privinţă ortodocşii sânt nedreptăţiţi.

Statistica oficială ne mai arată că şi în ce priveşte numărul canonicilor sau consilierilor, greco-catolicii şi romano-catolicii întrec cu 60% îndreptăţirile faţă de numărul sufletelor, pe care le reprezintă, şi tot asemenea şi în ce priveşte numărul protopopilor.

Salarizarea

Dar unde statistica oficială conţine date cu desăvârşire întristătoare pentru biserica noastră strămoşească, e la capitolul salarizării preoţilor. Aici statistica ne spune, că preoţii ortodocşi cu seminarul inferior sânt salarizaţi abia cu 250 lei lunar salar de bază, cei cu seminarul superior cu 350 lei lunar, cei cu teologia academică sau cu titlurile de licenţiaţi şi doctori cu 500 şi 600 lei lunar. Şi statistica oficială ne aduce exemplul nominal următor: pe când părintele catolic Zomora din Alba Iulia, celibatar, are dela stat o plată lunară de 16 140 lei, preotul ortodox-român Victor Uscătescu din munţii Halmagiului care hrăneşte zece suflete, are o congruă dela stat de abia 3415 lei lunar.

Exemplul acesta este într'adevăr cum nu se poate mai întristător pentru vitregia, cu care e tratat clerul ortodox faţă de cel minorita sau catolic.

Parohiile

Dacă într'adevăr sânt multe parohii, care au îndreptăţirea să existe, fiindcă credincioşii lor întrunesc un număr însemnat, apoi statistica ministerului cultelor ne arată că ***uniţii*** (greco-catolicii) au parohii în jud. Făgăraş, bunăoară, la Rucăr cu 10 suflete, la Calbor cu 20 suflete, a Bălţ cu 82, la Ludişor cu 112, la Hurez cu 133, apoi în jud. Trei-Scaune la Sf. Gheorghe cu 20 suflete, la Arcuş cu 30 şi în Hunedoara la Goslău, Beriu şi Sebeşul-nou cu 2—3 familii, ear ***reformaţii*** au de asemenea parohii la Cricău, la Benic, la Teiuş şi Sântimbru, tot numai cu două sau trei familii.

•

Am publicat aceste interesante date statistice oficiale, care ilustrează destul de limpede cât de nejustificate sânt plângerile celorlalte culte din ţară contra măsurilor legale, pe care biserica strămoşească le ia ca să-şi asigure trăinicia şi temeliile acestei instituţii naţionale, pavăză de atâtea zeci de veacuri pentru păstrarea fiinţei noastre etnice.

Emil Cioclana.

Preotul ca om cu vieaţă de model

Modul de gândire şi acţiune, pe care are a-l observa preotul în toate ramurile vieţii sale particulare şi publice este indigitat în mod imperativ în cuvintele Mântuitorului: «Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să premărească pre Tatăl vostru cel din Ceriuri».

După doctrina creştinismului vieaţa omenească este un dar dela Dumnezeu, încredinţat nouă, ca prin punerea în aplicare a principiilor evangeliei, să conlucrăm la înaintarea şi fericirea noastră, precum şi la înaintarea societăţii, căreia aparţinem.

După programa indigitată de Mântuitorul în cuvintele de sus, precum şi după natura instituţiunii preoţeşti, preotul instruiază şi conduce credincioşii în spirit creştinesc numai atunci, dacă credincioşii văd într'ânsul un om cu o viaţă creştinească de model; iar această viaţă creştinească consistă întru a pune în aplicare principiile de credinţă şi moralitate ale creştinismului, aşa precum a făcut aceasta bărbaţii cei mari, cari au dat direcţiune bisericii.

Preotul reprezentează şi activează în mod viu şi văzut pre Mântuitoriul Hristos în întreita lui misiune, şi anume ca învăţător al neamului omenesc, ca preot adecă mijlocitor între om şi Dumnezeu şi ca rege, stăpân şi stăpânitor asupra modului de gândire şi acţiune al credincioşilor, prin activarea doctrinei evangeliei.

Acestei întreite misiuni preotul satisface cu succes numai atunci, — dacă tot ceeace vorbeşte, şi simbolizează prin acţiunile sfinte ale cultului divin public şi privat va întări prin fapte, prin exemplul său propriu.

Din acest motiv cere apostolul Pavel în epistolele sale către Timoteiu şi Tit dela preoţi, ca întru toate să aibă o viaţă fără prihană. «Intru toate dându-se pe sine pildă de fapte bune, întru învăţătură, întregime, cinste, nestricăciune».

Spre a putea servi ca model de viaţă creştinească credincioşilor, preotul se va nizui, ca în viaţa sa particulară să aibă o casă de model, o casă, în care predomină spiritul bisericei creştine: pacea, lucrul şi iubirea de oameni; iar în viaţa publică în toate acţiunile sale se va nizui să reprezinte spiritul şi direcţiunea bisericei. Va stărui să pună în aplicare doctrina pe care o vesteşte de pe amvon, şi ceeace lucrează în sfintele acţiuni, cari îi sunt încredinţate în şi afară de biserică.

Va stărui neîncetat a predomni şi a-se înălţa peste orice patimă omenească; se va feri de vorbe nesocotite, de vătămări. Va fi blând, îndelung răbdător, activ, zelos şi mai presus de toate va îngriji, ca prin tot ceeace lucrează, se contribue cu exemplul său la alimentarea şi ridicarea sentimentului de pietate creştinească al credincioşilor.

De modul de gândire şi acţiune al preotului, după cum se manifestează în viaţa lui particulară şi publică, — sunt legate multe şi mari interese ale poporului credincios; pentrucă poporul nu este totdeauna dispus a se capacita şi a asculta de vorbe, — ci voeşte a vedea şi a-se capacita prin faptele acelora, cari au luat angajamentul să-l înveţe şi să-i dea o direcţiune sănătoasă pentru o desvoltare şi propăşire sigură şi succesă.

Această împrejurare pedagogică reclamată de firea poporului, trebue s'o aibă preotul în continuu în vedere pentru a putea produce rezultate întru ameliorarea mersului poporului spre perfecţiunea creştinească.

Cumpăna unică dreaptă şi neînşelătoare, cu care se poate măsura cu deplină dreptate valoarea şi preţul real al activităţii preotului este numai una şi anume: încât a contribuit dânsul prin activitatea sa pastorală şi în special prin modul său de viaţă la înaintarea poporului în cele bune şi folositoare; chiar pentru aceasta modul, în care se prezentează preotul lumii în viaţa sa particulară şi publică este pentru educaţiunea poporului de o valoare atât de însemnată, pentrucă preoţia şi funcţiunile ei nu sunt un mijloc de câştig şi de trai; ci o instituţiune menită a produce rezultate văzute întru înaintarea poporului pe care îl păstorim, iar pentru realizarea acestor rezultate văzute, mijlocul cel mai puternic este modul de viaţă al preotului.

Stimulul principal, care îndeamnă şi conlucră neîntrerupt, ca preotul se înveţe poporul prin exemplul său, prin o viaţă de model, este conştiinţa sa oficială, ambiţiunea sa preoţească şi greutatea răspunderii, ce o are faţă de Dumnezeu şi de oameni, iar mijlocul prin care cumpăneşte şi judecă, dacă şi încât viaţa sa particulară şi publică este o viaţă de model sau nu, — este starea în care se găsesc credincioşii şi anume dacă ei înaintează în bunele moravuri şi în genere în cele bune şi folositoare — atunci este dovadă, că preotul are un bun mod de viaţă, iar dacă nu observă aceasta, atunci să stăruiască de a-şi schimba însuş modul de viaţă, — ca viaţa sa creştinească de model se schimbe în spre mai bine modul de viaţă al al credincioşilor săi.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate la administraţia ziarului

Telegraful Român

Despre orbul însănătoşat de Isus Hristos aproape de Ierichon

— Meditaţie —

«Şi a fost când s'a apropiat El de Ierichon un orb şedea lângă cale cerşind, şi auzind norodul trecând a întrebat ce este aceasta. Şi a zis lui, că Isus Nazarineanul trece. Şi a strigat, zicând: Isuse, fiul lui David, miluieşte-mă. Iar ceice mergeau mai înainte certau pe ei să tacă, ear el cu mult mai vârtos striga: Fiul lui David, miluieşte-mă». (Luca XVIII).

Aici vom considera virtuţile acestui orb arătate în rugăciunea sa. Prima virtute a fost credinţa şi încrederea mare în Hristos, crezându l că este Mesia, Fiul lui David şi Dumnezeu şi carele toate le poate. De aceea lui singur i se cuvine a ne milui şi a ne aduce ajutor în necazurile noastre.

A doua virtute a fost zelul şi afectul rugăciunii, care proveniau fie din cunoaşterea orbiei şi mizeriei sale, fie din nădejdea concepută că Hristos îi va da sănătate.

A treia virtute a fost constanţa şi perseveranţa în rugăciunea lui, deoarece fiind admoniat să tacă, aceste observaţiuni mai vârtos l-au încurajat de a-şi ridica şi mai tare glasul şi a repeţi neîncetat cererea sa.

In acest orb trebue să mă văd pe mine orb duhovniceşte, de dublă orbie a ignoranţei şi greşelei, a eroarei şi pasiunei cari orbesc cei doi ochi sufleteşti cari sânt cunoaşterea şi iubirea. De aici trebue să înţeleg că toată viaţa am şezut otios neglijând faptele virtuoase la care am fost obligat în forţa stării mele de creştin, ci din contră m'am ocupat de a cerşi dela creaturile lumii lucruri de o importanţă trecătoare, care desfătându mă cu plăcerile, onorurile şi bogăţiile lor false mă ţin preocupat în viaţa mea. Dar toate aceste desfătări sânt nişte nimicuri trecătoare, precum e milostenia celor săraci dată de trecători. Examinând această mizerie a sufletului meu, orb, otios şi cerşetor, trebue să strig şi eu către Isus Hristos ca unul şi singurul ajutorul meu zicând: Isuse, fiul lui David, miluieşte-mă. Dar această rugăciune trebue împodobită şi ea cu virtuţile susnumite ale orbului, ferindu-ne mereu de cele patru piedici cari obvin mereu în decursul rugăciunii. Aceste piedici sânt urmatoarele:

1. Diferite distracţiuni şi cugetări străine care nu ne lasă să fim atenţi şi ne fac să ne îndepărtăm dela rugăciune, neştiind nici ce cerem.

2. Mustrarea conştiinţii pentru păcatele săvârşite, care năvălind asupra noastră nasc în noi neîncredere şi ne înspăimântează, zicând: Cum îndrăzniţi a ridica glasul către Dumnezeu fiind noi aşa de păcătoşi?

3. Diferitele preocupări şi mizerii ale trupului, şi pe urmă

4. Multiplele şi feluritele ocupaţiuni şi griji ale acestei lumi.

Câteodată se întâmplă că aceia cari însoţesc pe Isus Hristos, adecă confraţi ai noştri, ne întrerup în rugăciunea noastră seducându-ne sub vălul evlaviei false, şi prin purtarea lor puţin corectă ne face să deviem din sfera unei adevărate rugăciuni. Dar noi, cu toate aceste obsta-

Mâni

necunoscute mi-au trimis, prin taina înserării fumurii, un crin înalt şi firav. Toată noaptea mi-a veghiat la căpătâiul muncii, înflorindu-mi gândurile. El însă a plâns.

Da, în surâsul dimineţii îi găsii tăcutele petale înlăcrimate. Ori poate era numai roua îndureratului meu suflet?...

Taina lacrămilor îmi fură lumina gândului, doar fermecat îmbrăţişam, cu priviri înfrigurate, sclipirile de curcubeu vrăjite de raza proaspătă a soarelui în răsărit. Da, frageda rază mângâia lacrima crinului şi înflorat surprinsei în minunata-i oglindire icoana inimii cu podoaba şi sărăcia cămăruţei de taină.

...In colţul de dupa uşă încremenise cenuşa copilăriei; o mângâiau blând mohorâtele umbre ale uitării. Sub fereastră înverzia, în freamăt înăbuşit, arbuştii tunşi ai dorurilor nestajnice. Pe înrămuritele lor tulpini se încolăceau şerpii verzi ai poftelor cu ochi de aur. Din gurile lor fumegau neadormitele ispite.

Din glastre de mărgărint visurile ofilite îşi scuturau duioasa strălucire a petalelor de trandafir. Doar ancestrala invidie le răbufnea galben fum de otravă.

In umbra arbuştilor înfloreau timide viorelele credinţii. In sânge le svâcnea fiorul temerii de a nu fi înecate de volbura îndoielilor ori de spinii desnădejdii chinuitoare!

Sub icoana Domnului, ţăsută din lumina viorelelor, zâmbia floarea tinereţii veşnice, miruită cu surâs de îngeri, doar în cădelniţă ardeau cărbunii dragostii divine.

Bunătatea, luminată de candela strămoşilor cucernici, odihnea parecă obosită în ungherul de taină. Increderea în biruinţa veşnică îl înflorea faţa de cheruvim, iar privirile-i de pace îmblânzeau năpârcile poftelor cu timbi de ispită.

Numai durerea plângea pe pragul uşii. Lacrămile ei pătrundeau la rădăcinile vieţii...

Z. Sandu.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

„Tatăl nostru"

(Urmare).

de **N. NEAGA**, licenţiat în teologie

După spusele Mântuitorului aceasta e cheia ce deschide cerul. «Nu celce zice Doamne, Doamne, va intra în împărăţie... ci celce face voia Tatălui», (Mat. 7, 21), «acela care are porunca mea şi o ţine, acela care mă iubeşte» (Ioan 14, 21), — zice Hristos.

Mântuitorul tuturor oamenilor s'a lăsat condus întru toate de voinţa Prealnaltă. (Luca 22 42). El şi-a manifestat ascultarea sa prin întreagă viaţa. Ascultarea sa a fost cea mai perfectă ascultare de Dumnezeu.

Strălucită pildă de ascultarea glasului dumnezeesc au dat sfinţii părinţi şi martirii bisericii noastre: Valentinian ameninţă pe Vasile cel Mare în caz că nu trece la Arianism cu despoiarea averii, exil, moarte. Atunci răspunse Sfântul: «Nu mă tem de despoiarea averii, căci nu-mi poţi lua decât hainele şi cărţile, nici de moarte, că mă voi apropia de împărăţia după care inima-mi însetează».

cole, ca tari credincioşi, nu trebue să încetăm a ne ruga în sufletele noastre, ci din când în când să strigăm şi cu gură: Isus fiul lui David, miluieşte-mă.

Şi dacă aceste obstacole şi distracţii ale altora vor continua a ne distrage din rugăciune, să ne însuşim de aci prilejul de a ne ruga cu evlavie mai mare exclamând asemenea lui David: Izbăveşte-mă Doamne, că sărc şi mişel sunt eu şi inima mea s'a tulburat înăuntrul meu. Ca umbra când se abate, aşa şi eu m'am luat în laturi dela Tine şi scuturatu-m'am ca lăcustele «prin cugetările mele depărtându-mă dela Tine în alte locuri». (Ps. 108).

Înăduşeşte Doamne cugetările cari mă ţin departe dela Tine şi întăreşte-mă ca să mă pot ruga şi să te pot lăuda pe Tine.

Punctul II.

«Şi stând Isus, a poruncit să-l aducă pe el la Sine»; ear apropiindu-se de dânsul l-a întrebat zicând: Ce voieşti să-ţi fac? ear el a zis: Doamne să văd! Şi Isus a zis lui: Vezi?»

Întâi vom considera că Isus Hristos deşi îndată a priceput strigarea acestui orb, totuşi a disimulat ca şi când nu l-ar auzi pe el, pentru a pune la probă constanţa cererii sale, pentru a-i creşte dorinţa lui spre însănătoşare. De multe ori acelaş lucru îl face şi cu noi, pentruca perseverenţa în cerere să fie ca dispoziţie pentru a primi ceeace cerem. Dar Isus Hristos îndată îşi arată blândeţea şi bunătatea sa oprindu-şi paşii la glasul unui cerşitor orb, pe care deşi a fost cu dânsul o mulţime de oameni, i-a oprit pe ei, poruncind să-l aducă pe el la Sine pentru a-l însănătoşa. O, Isuse Hristoase, soarele justiţiei care asculţi de cuvântul omului în mijlocul cerului oprind paşii tăi pentru a-i da vederea dorită, auzi glasul meu şi luminează orbia mea, deoarece nu pot avea bucurie dacă nu voiu vedea lumina cerului.

A doua: vom considera, că acest orb auzind că este chemat de Isus Hristos: «lăpădându-şi haina sa s'a sculat şi a venit la Isus». (Marcu X 50). Aci ni se arată bucuria sufletului acestui orb care simţind chemarea internă a lui Dumnezeu şi inspiraţia divină pentru executarea acestei chemări renunţă la toate şi le abandonează în nădejdea de a găsi toate cele ce le doreşte pentru mântuirea şi perfecţiunea sa. Astfel fac cei chemaţi la starea călugărească şi preoţească.

In fine vom considera taina întrebării lui Isus Hristos: Ce voieşti să ţi fac? şi al răspunsului orbului: Doamne, fă să văd, — şi în fine al cuvântului lui Hristos «vezi?» Cu acest singur cuvânt Isus Hristos a împlinit toată dorinţa orbului ca răsplată a credinţii lui mari prin care cerea vederea.

O Doamne Dumnezeule, ştiu că ai întrebat pe cel orb ce voieşti, pentru a ne învăţa că tu voieşti a împărtăşi darul milei Tale numai acelora cari se predispun pentru primirea lor. O! aş dori să-mi spui şi mie: Ce voieşti să-ţi fac? Eu îndată îţi voi răspunde: Doamne, să văd! cu ochii credinţii celei vii pentru mântuitorul meu dar nu orice lucru şi în orice mod, ci să văd pentru a-l cunoaşte şi a-l iubi, deoarece această cunoaştere unită iubirii este însăşi viaţa veşnică.

Rogu te Doamne, ca să văd voia Ta cea divină şi legea Ta cea sfântă pentru a o observa, să mă văd şi pe mine pentru a mă cunoaşte, să văd şi creaturile Tale nu cu ochii mei cei trupeşti din curiozitate, ci cu cei sufleteşti, pentru a vedea în ele pe Tine, creatorul meu, dela care primesc toate bunurile şi în fine să văd la timpul său Dumnezeirea Ta şi Treimea persoanelor, în societatea căreia sufletul meu să fie părtaş viziunei fericirii Tale.

Punctul III.

«Şi i-a zis lui Isus: Vezi credinţa ta te a mântuit şi îndată a văzut şi a mers după El mărind pe Dumnezeu» (Luca); Vom considera că Isus Hristos a dat credinţei orbului tot ceeace se ţinea de Atotputernicia şi mila sa pentru a l premia şi pentru a ne stimula şi pe noi la iubirea credinţei, deoarece credinţa este aceea care ne predispune la lucruri minunate, precum o spune şi Isus Hristos când celor orbi cari cereau vedere le a grăit: «Credeţi că pot să fac eu aceasta, grăit-au lui: Aşa Doamne. Atunci s'a atins de ochii lor grăind: după credinţa noastră fie vouă! şi s'au deschis ochii lor». (Matei IX).

Azi trebue să observăm că în ambele cazuri aceşti orbi pentru credinţa lor mare în acelaş moment au căpătat sănătatea, pe când un alt orb pentru puţina credinţă a sa nu deodată, ci pe încetul şi în intervale şi-a recăpătat complet vederea. Deşi Isus Hristos «scuipa pe ochii lui şi punându-şi mânile pe el l-a întrebat de vede ceva şi ridicându-şi ochi a zis: Văd oameni ca copacii umblând, după aceasta iarăşi şi a pus mânile pe ochii lui şi l-a făcut de a văzut şi s'a îndreptat şi a văzut luminat pe toţi» (Marcu VIII). In aceste vindecări Isus Hristos ne propune duplul mod prin care ne împărtăşeşte nouă lumina cea spirituală şi perfecţiunea sufletului. Primul mod este extraordinar, grabnic şi momentan, precum e şi convertirea lui Saul. Al doilea este ordinar încet şi efectuat pe nesimţite împărtăşindu ne la început cunoaşterea obscură a misterelor sale şi apoi mai clară, crescând această claritate a cunoaşterii după dispoziţiunile primitorului, pânăce toate le vede clar şi lucrurile cele divine cu atâta lumină, şi atât este de sigur despre ele, încât le ar deosebi, suindu-se, precum zice apostolul, din mărire în mărire pânăce se preface în chipul măririi sale (II Cor. III, 18)

In fine vom considera că acest orb văzându se sănătos «a mers după Isus mărind pe Dumnezeu». Fiind faptele lui Isus Hristos perfecte cu vederea cea trupească, i-a dat şi vederea cea sufletească, că uitând toate lucrurile să i urmeze Lui dela care a primit atât de mari binefaceri. De aici trebue să învăţăm că lumina cea internă care o primim în rugăciune, are în vedere ca ţintă imitarea lui Hristos şi virtuţile sale, precum şi preamărirea şi mulţămirea pentru binefacerile primite.

Fă, Doamne, ca deschizându mi ochii sufletului meu să Te văd pe Tine şi să îţi urmez Ţie, rugându-Te de a mă întări cu darul Tău, pentru a-Ţi putea urma Ţie în întreagă viaţă, până ce ajung a Te avea în mărirea Ta. Amin.

Lidarh.

Cărţi nouă

I

Au apărut:

Zile trăite, de P. S. Sa Episcopul Orăzii *Roman R. Ciorogariu.* Oradea, 1926. Un volum de 519 pagini. Preţul 350 Lei.

Cartea Preasfinţitului episcop dela Oradea este alcătuită cu toată competenţa şi avântul scriitorului cunoscut astăzi, ca şi pe vremuri, sub numele mângâios şi smerit de «Uncheaşul».

Materialul, distribuit în patru părţi, ne înfăţişează evenimentele petrecute sub ochii generaţiei actuale în ultimii 12 ani, începând cu războiul mondial până la armistiţiu, urmat de revoluţie şi păţaniile autorului în aceea vreme la Oradea: fapte şi caracterizări de sub imperiul român, şi la sfârşit pagini din războiu şi pace, cu interesante articole apărute în presa ardeleană, scrisori şi discursuri, mai ales în legătură cu viaţa din ţinutul bihorean.

Publicaţia Părintelui episcop dela Oradea este o lucrare voluminoasă bine gândită şi frumos expusă. Tipărită cu îngrijire, merită să fie recomandată spre citire tuturor intelectualilor români, cari se interesează de mişcările culturale, bisericeşti şi naţionale din Ardealul de astăzi.

*

Dintr'o recenziune mai lungă, apărută în ziarul basarabean, ***România Nouă***, şi semnată de medicul Fr. I. Pop, despre aceeaş carte, redăm pasajiile ce urmează:

Puţine sânt lucrările conştiincioase, care să traducă real marile evenimente ce au precedat şi au contribuit la întregirea României Mari. E o pagubă mare pentru istoria şi pentru înţelegerea stărilor, lucrurilor şi oamenilor, faptul că se scrie puţin şi diluat. De aceea ne bucură apariţia cărţilor ca cea P. S. Episcopul Orăzii: Roman R. Ciorogariu.

E sugestiv titlul cărţii, în care «uncheaşul» — cum i se zicea pe vremuri şi-i se zice şi azi în cercurile sale intime — arată ca într'un caleidoscop, expuse într'un limbaj de vechi povestitor, lăsând să treacă pe dinaintea ochilor noştri sufleteşti, filmul unirii Ardealului cu Ţara-Mamă.

Autorul e unul dintre cei mai intransigenţi luptători ai cauzei româneşti în Ardeal de pe timpul ungurilor şi ai revoluţiei postbelice, din care cauză a avut de suferit extrem de mult din partea diferitelor guverne ungureşti, cum şi din partea «roşi»-lor lui Bela Kun, bolşevicul ungaro-evreu, care voia să facă reală ameninţarea şovinistă că: ***Ardealul va trece la România, fără Ardeleni.***

E o carte extrem de interesantă, ce palpită în scene emoţionante. Oameni, fapte, documente, sânt evocate puternic de peana măiastră a autorului.

Şi, autorul — «uncheaşul» — îndeamnă astfel generaţiile actuale şi viitoare la iubirea de ţară, la dragostea faţă de România Mare:

«Gândurile acelea să ne fie izvorul de îndemn de a ne consacra întreaga viaţă României, ca să nu mai ajungem în robie. Gândul acela trebue să fie cuprins în toate rugăciunile

---

Martirul Epictet căruia i se jupuise pielea şi care a fost ars de viu, striga întruna: «Doamne, facă-se voia Ta! Doamne, facă-se voia Ta! prin ei» (Liguori A. M.: Der vollkommene Christ pag. 289).

Omul zilei crede că cuprinde universul cu speculaţiunile raţiunii, desleagă enigmele lumii cu ascuţişul spiritului său. Se sbate un lung şir de ani în această rătăcire, ca să cadă apoi apăsat şi ros de dinţii vremii, la poalele bătrânei sentinţi: *οἶδα οὐδὲν εἰδέναι.*

Nimic nu se poate fără voia lui Dumnezeu, nimic fără ştirea lui». «El a numărat nisipul mărilor, picăturile ploii, şi zilele veacului»; în mâna lui e soartea Neamurilor. Dumnezeu e acela, care aude pe nefericit şi-l scapă de toate necazurile; (Ps. 34, 5) El păstorul credincios, care caută turma rătăcită, cloşca, care ocroteşte puii sub aripile sale.

Dreptaceea esenţa acestei cereri: ca noi, să nu cunoaştem alt glas, decât pe cel al bunului «Păstor».

Numai păşind pe urmele Lui, vom frânge arţul răutăţii pentru totdeauna, vom avea: nu

sbucium, lupte, şi războae monstruoase, ci «pe pământ pace, între oameni bună învoire» (Luca 2 4).

4. „Pânea noastră cea spre fiinţă (cea de toate zilele) dă-ni-o nouă astăzi"

Părinţii bisericeşti vorbesc la locul acesta de o pâne spirituală, durabilă, spre deosebire de cea pământească. Ei referau atributul ἐπιούσιος la sfânta taină a Euharistiei (Neu. Test. Studien col. pe 1914 Lipsca A. Seeberg: Vater-Unser u. Abendmahl pag. 109).

Tertulian zice «Pânea cea de toate zilele se referă la nevoile noastre pământeşti, cu toate acestea e bine a înţelege pânea spirituală» (la Knöpfler A., Vater-Unser in Bild u. Wort, Freiburg 911 pag. 26).

Origen o numeşte: «pânea pe care ni-o dă Isus», dar nu vom greşi — zice el — dacă vom înţelege amândouă, atât pe cea spirituală, cât şi pe cea corporală (Knöpfler: op. cit. pag. 27). *Ciprian* îi zice: «pâne spirituală, dar îndeosebi «corporală» (Zahn T.: Ev. des Heiligen Matth. Leipzig 1903 pag. 275). *Atanasie* înţelege: pânea lumii viitoare; (Godet T: Kommentar z. d. Ev. des Lukas (Deutsch. von Wunderlich) Hanover 1872 pag. 282) *Hieronim:* «panem superstantialem» (Zahn op. cit. p. 276). *Augustin* dă prioritate celei spirituale, dar o aduce în legătură cu cea trupească ca o a doua pâne (Zahn op. cit. pag. 276). *Ioan Hrisostom*, a fost primul care a aderat la înţelesul corporal al pânii (Seeberg op. cit. pag. 109).

Părinţii vechi s'au bazat în afirmările lor, cu privire la chestiunea aceasta, pe diferite părţi din vechiul aşezământ; (Exod 13, 14; Gen. 30, 3 etc.). Ei s'au referit şi la cuvinte de ale Mântuitorului: «Nu vă grijiţi ce veţi mânca», (Mat. 6, 31) «lucraţi nu pentru mâncarea cea peritoare, ci pentru cea care rămâne spre viaţa veşnică» (Ioan 6, 17) etc. Astfel au ajuns ei să asemene «pânea cea de toate zilele» cu pânea cea viitoare şi veşnică.

Azi cei mai încercaţi tâlcuitori ai Sfintei Scripturi înţeleg cuvintele acestea ale rugăciunii domneşti ca pâne a vieţii pământeşti, de care avem nevoe pentru a ne pune în serviciul Domnului. «Fără un strict necesar de hrană şi fără locuinţă, iar în cele mai multe părţi ale pământ-

de toate zilele ale copiilor noştri, că în pietate către Patria Mamă să crească apărători de ţară».

Volumul «Zile trăite» e o expunere inteligentă, şi documentată a stărilor, oamenilor şi treburilor dinaintea războiului mondial, din timpul lui şi de după el.

Face falâ oricărei biblioteci, şi e indispensabilă pentru oricine voeşte să cunoască în amănunte viaţa contemporană ardelenească.

Comemorarea

semicentenarului războiului pentru independenţă

Universitatea liberă din capitală a luat iniţiativa patriotică şi culturală de-a întocmi un ciclu de instructive conferenţe.

Implinindu-se, în 1927, ani 50 dela declararea războiului din 1877—78 Universitatea liberă va ţinea la Ateneul român din Bucureşti, între 3 Februar şi 7 April, o serie de prelegeri menite să lămurească multe chestiuni în legătură cu războiul pentru neatârnare, necunoscute până acum marelui public. Conferenţiari sânt dnii: A. Lapedatu, I. I. C. Brătianu, V. Brătianu, generalul Radu Rosetti, I. Nistor, ş. a.

Cu ocazia comemorării semicentenarului războiului pentru independenţă, Universitatea liberă a luat iniţiativa pregătirii marelui public prin conferenţele ce se vor ţinea la Ateneul român. Totodată, conferenţiarii ei vor ţinea în zilele de 8 şi 10 Mai, atât la toate ateneele populare din Capitală, cât şi în toate oraşele ţării, de comun acord cu ministerele de război, de culte şi de instrucţie, precum şi cu concursul societăţilor culturale locale, conferinţe cu caracter istoric, slăvindu-se faptele de arme şi lămurindu-se, mai ales în teritoriile alipite, importanţa războiului pentru independenţă şi proclamarea regatului.

Conferinţele ţintesc la închegarea sentimentului de demnitate naţională şi la slăvirea faptelor strămoşeşti, cultul eroilor şi al virtuţii fiind pietre sigure puse la temelia existenţei nedruncinate a unui popor.

Sbuciumări de prisos

— Isprava unui „călugăr" —

Ziarele din capitală raportează despre un incident petrecut pe amvonul patriarhiei, unde un oarecare Ioan Voinescu, călugăr venit cum spune dela Sf. Munte, a citit un fel de «afurisenie» asupra tuturor acelora cari întrebuinţează calendarul îndreptat.

Despre acest rătăcit ni se comunică, din Bran, următoarele amănunte:

In sărbătorile Bobotezei un individ s'a strecorat pe amvonul sf. Patriarhii şi de acolo a început a-şi ţinea o vorbire care a produs resenz între ascultători. Oprit să continue vorbirea, s'au găsit totuşi câţiva indivizi suspecţi, se zice că sectanţi, cari au ajutat pe îndrăzneţul «predicator» şi l-au făcut scăpat.

Lucrul ar fi trecut poate neobservat, dacă nu se repeta a doua zi, cu «anatemă» la adresa Chiriarhilor şi preoţilor.

Acum «predicatorul» a fost deţinut şi înaintat prefecturii poliţiei din capitală pentru a i se dresa actele necesare şi a fi trimis la urmă.

Dar să vedem cine e autorul acestui incident. El e născut în comuna Măgura, din jud. Braşov. Incă din primii ani se deosebea cu totul de băeţii normali: nu era în toată firea. Ajungând vârsta căsătoriei, ia fata unui bun şi cinstit gospodar. In decursul căsătoriei socrul observă că ginerele său e ţicnit deabinelea, — şi a comis unele fapte pentru care în scurt timp căsătoria se desface. Deatunci a rămas hoinar, pânăce a ajuns la schitul Ialomiţa, din munţii Bucegi, acolo a cerut să fie călugărit, dar cunoscându l ca zăpăcit, l-au sfătuit cu binele să-şi caute întâi de sănătate. Hoinărind mai departe a ajuns la sf. Munte, unde neştiind, se vede, cu cine au de-a face, l-au călugărit.

Astăvară, îmbrăcat în haine de călugăr, cu faţă smerită şi plete lungi, a venit din nou pe la Bran, crezând că în astfel de port lumea i-a uitat trecutul. A început a face propagandă contra calendarului, — însă a păţit-o, — deoarece poporul l a huiduit. Oamenii ziceau atunci: un singur prieten mai are vechiul calendar, — dar nici acela nu-i cu mintea întreagă...

Pr. N. Cârmănaş.

INFORMAŢIUNI

In ziua de 11 Ianuar a. c. Iubiţii noştri Suverani au sărbătorit aniversarea a 35-a a căsătoriei. Toţi bunii patrioţi din ţara întregită au luat parte cu omagială dragoste la frumoasa prăznuire a MM. LL. Regelui şi Reginei. Dorim, şi la această ocazie, deplină însănătoşire înţeleptului nostru Stăpânitor, ca să ne poată cârmui mulţi fericiţi ani, alături de neîntrecuta Suverană, M. Sa Regina noastră Maria.

Cu prilejul anului nou, MM. LL. Regele şi Regina şi Augusta Lor Familie primind din toată ţara cele mai călduroase felicitări şi urări, M. S. Regele a însărcinat pe dl preşedinte al consiliului să arate viile Sale mulţumiri: înaltului cler, d-lor reprezentanţi ai naţiunii, autorităţilor civile şi militare, comerţului şi diferitelor corporaţiuni, precum şi tuturor persoanelor particulare care prin adrese şi telegrame, ca şi prin înscrieri la palat, s'au grăbit să mărturisească simţemintele lor de respect, iubire şi devotament pentru tron şi dinastie.

In Italia. A. S. Regală Prinţul Moştenitor Mihai a plecat Duminecă în Italia spre a petrece câteva săptămâni la mare. A. S. R. Principesa Elena, după ce-l va instala, se înapoiază în ţară.

Igiena socială şi preoţimea. Ministerul sănătăţii şi ocrotirilor sociale ofere un premiu de zece mii de lei pentru o lucrare privitoare la datoria preoţimii d'a participa activ la propaganda igienei sociale. Lucrarea va purta titlul: Preoţimea în slujba operelor de ocrotire şi medicină socială.

Incuviinţare. Ministerul instrucţiunii, în urma adresei Sf. Sinod al bisericii ortodoxe române, a aprobat ca elevii din toate clasele cursului primar, să aibă câte o zi liberă înaintea unei sărbători sau Dumineci în cele două mari posturi: de Crăciun şi de Paşti, spre a fi spovediţi şi împărtăşiţi, după datinele credinţei noastre strămoşeşti.

In ajutorul moţilor. E cunoscută situaţia tristă a locuitorilor din Munţii apuseni ai Ardealului. Moţii, bântuiţi de sărăcie şi de boale, s'au adresat din nou guvernului, ca să li să facă dreptate şi să li se dea în stăpânire pădurile şi păşunile din munţi lor, precum şi dreptul cuvenit asupra minelor. In acest scop este necesară o lege specială care să fie adusă în favoarea bravului popor muntean, cu un trecut din cele mai glorioase în istoria acestei ţări.

Şcoala normală. Din Arad se anunţă: Pe ziua de 1 Ianuar şcoala normală, confesională şi şcoala normală de stat din Arad, s'au contopit sub numele de «Şcoala normală ortodoxă română de stat Titu Maiorescu». Profesorii dela şcoala confesională vor fi trecuţi la stat, ear director al şcoalei va fi dl Şt. Ciuceanu. Profesorii vor fi numiţi pe viitor numai dintre ortodocşi şi după recomandaţiunea Consiliului eparhial, care va avea drept de control şi asupra şcoalei.

Din Basarabia. Situaţia, în chestiunea calendarului îndreptat, este peste tot îmbucurătoare. După ce s'au luat din timp măsurile cuvenite pentru sărbarea Crăciunului din 1926, clarificarea definitivă a neînţelegerii se va putea face în scurtă vreme. Unde preoţii şi învăţătorii, împreună cu tineretul şcolar îndemnat de profesorii săi, au explicat ţărănimii înţelesul calendarului îndreptat, credincioşii au ascultat de cuvântul înţelept şi s'au convins de necesitatea îndreptării calendarului. Astfel, Crăciunul, Anul nou şi Boboteaza s'au sărbătorit, în acele comune, de întreg poporul după calendarul îndreptat.

Caz de moarte. Văduva preoteasă Domniţa Truţa din Stremţi a răposat în 10 Ianuar a. c. O jeleşte fica sa Elena n. Puşcaş şi fiul Ioan preot în Gary Indiana (America). Odihnească în pace!

Rectificăm, după Neamul Românesc din 10 Ianuar a c., că dl profesor N. Iorga a plecat la Paris spre a-şi face cursul la Sorbona şi a îngriji de şcoala ce o conduce la Fontenay-aux-Roses.

Incorporarea contigentului 1927. La 1 Februar se face încorporarea contigentului 1927. Ministerul de război a dat la timp ordinele necesare pentru primirea noilor recruţi. Pe aceeaş dată va fi eliberat contigentul 1925. Trecerea în miliţii s'a fixat pentru ziua de 1 Iulie.

---

tului nici fără îmbrăcăminte, omul nu poate exista» (Dr. D. Spânu: Suferinţele sociale şi Hristos pag. 89). Prin această cerere Domnul ţine seamă de necesităţile noastre corporale. El ne îndeamnă să ne rugăm şi pentru pâne, şi pentru toate cele de lipsă existenţei trupeşti.

Pânea deşi o avem, e în paza Domnului. Nimic nu atârnă numai de noi. Cel de sus ne poartă dulcea îngrijire de «Tată». Dumnezeu ni a dat viaţa. El este custodele fidel al ei.

Nu voim bogăţie, ci numai acel puţin comfort de trebuinţă corpului pentru a se pune în serviciul Dreptăţii. De înotăm în abundanţă materială, sântem uşor abătuţi dela preocupările duhovniceşti, (Dr. W. Capitaine, Die Moral des Clemens von Alexandrien Padeborn 1903 pag. 158), deaceea Mântuitorul ne învaţă să cerem numai pânea cea de toate zilele. Dar Hristos nu vroia să zică, că prin cerere primim pânea, deci putem s'o cerşim în fiecare zi şi încolo să nu lucrăm nimic trăind în lenevire. Când zicem: «Pânea noastră dă-ni-o Doamne...» trebue să ştim că numai prin muncă o câştigăm. «Omul e făcut pentru muncă ca pasărea pentru sbor» (Iov. 5, 7). Aceasta este concepţia adevărată a Sfintei Scripturi muncă şi nu cum se reproşează că revelaţiunea creştină desconsideră sau are chiar oroare de muncă. «In sudoarea feţii tale vei mânca pânea ta», (Gen. 3 19), «ostenelele rodurilor vei mânca», (Ps. 127, 2), «şase zile să lucrezi», (Exod. 20, 9).

Isus a lucrat în atelierul de teslar al părintelui său până la etatea de 30 ani (Mat. 13, 55). Din cercul lucrătorilor şi-a ales ucenicii, deacolo figuratele sale pilde învăţătoriale. Pe apostoli îi sileşte la lucru: «Eu vă trimit pe voi să seceraţi», (Mat. 9, 39). iar alteori zice: «lucraţi până este ziuă».

Pavel, care era împletitor de corturi, (Fapte 18, 3) s'a ostenit mai mult ca orişicare; (I Cor. 15, 10) el zicea: Dacă cineva nu voeşte să lucreze, nici să nu mănânce» (II Tes. 3, 10).

«Petru mergea suflecat la lucru», «trăgea pânza şi prindea peşte...» (I. Hrisostom la: Dr. D. Spânu op. cit. pag. 87).

«Câştigarea pânii prin muncă neîntreruptă este un fel de filosofie: inimile astorfel de oameni sânt doar mai curate şi sufletele lor mai tari». Cu astfel de cuvinte preamăreşte Sf. I. Hrisostom munca» (Ibidem).

Numai prin muncă putem înlocui sau cel puţin suporta suferinţa, discordia şi fărădelegea înlocuindu-le cu bucurie şi pace. Munca şi înfrânarea transformă «eul» omului. Organismul nostru chiar, e aşa întocmit că-i în perpetuă lucrare: pulsul inimei, stomacul, creerul sânt predestinate să funcţioneze o viaţă întreagă. Munca ne îndulceşte calea către unirea cu Dumnezeu, şi spre a intra în patria din care am fost expulzaţi, avem nevoe de această călăuză credincioasă.

Fiinţa omului e dublă: corporală-spirituală. Partea corporală îşi primeşte nutremântul dela pământ, cealaltă dela ceriu. Precum omul trupesc moare dacă nu-l nutrim, aşa sufletul neprimindu-şi alimentaţia. Trupul se reîntoarce în pământ de unde a fost luat, va fi colb şi cenuşă, lut galben din care olarul îşi întocmeşte vasele sale, pecând sufletul după pelerinajul pe globul terestru îşi continuă calea spre viaţă.

Pe noi nu ne pot mulţumi desfătările ce ni le ofere această lume. Ele sânt întocmai ca viziunile unui caleidoscop ce prezintă tablour

Catedrală în Oradea. Actuala catedrală ortodoxă din Oradea, nefiind încăpătoare pentru numărul de acum al credincioşilor din acel oraş, P. S. Sa episcopul Roman a cerut consiliului comunal să destine locul zidirii viitoarei catedrale. Delegaţia permanentă a decis, ca acest loc să fie în parcul Ştefan cel Mare dinaintea tribunalului din Oradea.

Gest nobil. Un fiu recunoscător al bisericii ortodoxe române din Ardeal, ***Dr. Aurel Cândea***, directorul Spitalului de stat, medic primar chirurg în Timişoara, fiul bătrânului nostru protopop Ioan Cândea din Avrig, a folosit în anii 1901—1907 stipendiu din fundaţiunea fericitului şi neuitatului Mecenat «Emanuil Gozsdu» suma de 3860 cor. (treimii optsute şasezeci coroane) şi anume 260 cor. ca student pe clasa a VII şi VIII-a la gimnaziul evanghelic din Sibiu, iar 3600 cor. ca medicinist în Cluj şi Budapesta — deci dupăce bunul Dzeu l-a înzestrat cu calităţi alese şi a ajuns în poziţia care se află — şi-a adus aminte de binefăcătorul acestei fundaţiuni, şi şi-a rescumpărat cele 2860 cor. cu 10 000 Lei (zece mii Lei) cari i-a vărsat la cassa fundaţiunii Gozsdu în Sibiu în 5 Iunie 1926 spre a se putea folosi şi alţi tineri sârguincioşi de binefacerile acestei fundaţiuni. Să dee Dumnezeu ca vrednicul fiu al bisericii să afle mulţi, mulţi imitatori.

Sectele religioase încep a se sporî şi în Viena. Una din acestea introdusă abea în anul trecut, este secta mormonilor, care se iveşte în Austria, sub numele de «biserica Domnului Isus». Se ştie că unul dintre principiile de căpetenie ale mormonilor este poligamia; nu ştim, oare mormonii vienezi au renunţat sau nu la acest principiu. Secta mormonilcr are de alt fel şi în Germania câteva mii de adepţi. Altă sectă vieneză este aşa numita ***Comunitate religioasă germanică***, un păgânism în toată forma; membrii comunităţii germanice se închină, ca vechii teutoni, lui Votan şi celorlalte zeităţi păgâne germanice; «preotul» sectei din Viena este un profesor medic, care «păstoreşte» un însemnat număr de aderenţi, recrutaţi şi din intelectuali vienezi nemulţumiţi, se pare, cu romano-catolicismul.

Congresul al 13-lea internaţional de agricultură se ţine la Roma între 23—28 Mai 1927, sub înaltul patronaj al regelui Victor Emanuel şi sub preşedinţia de onoare a dlui Mussolini, şeful guvernului italian. La congres se vor discuta, în secţiuni şi în şedinţe publice, probleme ce interesează de aproape ţările agricole, îndeosebi: problema producţiunii, a târgului mondial al cerealelor, chestiunea cărnei şi laptelui, şi o mai ştiinţifică organizare a muncii. Dl prof. Gh. Ionescu Şişeşti, director general al îndrumărilor agricole, a luat iniţiativa alcătuirii unui comitet de propagandă în România, pentru o largă participare a cultivatorilor şi particularilor la congresul dela Roma.

Concursul pentru şampionatul de şah al ţării. Zilele acestea s'a terminat primul concurs pentru şampionatul de şah al României, început în ziua de 28 Decemvrie 1926 în Sibiu. Interesantele lupte şahiste s'au sfârşit cu rezultatul următor: Premiul I, şi în legătură cu acesta, titlurile de măestru şi şampion al României pentru anul 1927 a fost câştigat, cu 6 puncte, de dl Alexandru Tyroler, reprezentantul oraşului Timişoara. Dl Zeno Proca, reprezentantul oraşului Bucureşti, a câştigat premiul II având cu o jumătate de punct mai puţin ca primul, adică $5^1/_2$ puncte. Premiul III l-a primit dl Dr. Ioan Balogh reprezentantul oraşului Cluj, ear premiul IV dl Aurel Lernovici, reprezentantul oraşului Iaşi, cu $3^1/_2$ puncte. Primii premiaţi vor fi delegaţi a reprezenta România la concursul internaţional din Londra.

Nouă invenţie. Doi ingineri suedezi, dnii Larson şi Vogel, au inventat un aparat telefonic special care permite a primi şi a înregistra comunicări chiar în absenţa abonatului şi a le repeta apoi cu glas tare la rândul lui. La baza acestei invenţiuni se află principiul gramafonului. Experienţele, făcute înaintea autorităţilor şi a jurnaliştilor din Stokholm, au dat rezultate minunate.

Despărţământul Teiuş al Asociaţiunii a fost reorganizat a doua zi de Crăciun, prin delegatul comitetului central, dl *Dr. V. Bologa*. Adunarea de reorganizare a fost bine cercetată, prezenţi 77 membrii, popor şi tinerime. Delegatul comitetului central, un fiu al acestui ţinut, în cuvântul său de deschidere, a împrospătat interesante momente istorice din trecutul părinţilor noştri de pe aceste plaiuri. Figuri alese ale neamului, de a căror suflet mare avem să legăm firele pentru continuarea operei de educaţie şi cultură a poporului român. Noul comitet s'a ales în sensul Statutelor mai nouă ale Asociaţiunii, anume: 15 membri, dintre care 7 funcţionari, în frunte cu preoţii noştri din Teiuş: Dl *Petru Suciu*, preşedinte, dl *Vasile Bârluţiu*, vice preşedinte, ear dl *Iosif Pop*, secretar, etc. Alegerea comitetului a fost aclamată unanim, de care legăm cele mai bune nădejdi. In decursul adunări s'au înscris 4 membri noi pe viaţă, 12 activi, şi s'au încasat, ca taxe 2700.— Adunarea a avut şi un *epilog*. Seara la 8 ore tinerimea intelectuală din loc a dat o reprezentaţie teatrală bine succesă, anume 2 piese de câte un act. Subiectul uneia din viaţa şcolară a fetiţelor adolescente, foarte bine reprodus. Se vedea, că unele dintre dşoarele diletante erau încă aievea pe băncile şcoalei, ear altele abia răsărite încă de pe băncile şcoalei, încât toate se simţiau de-abinele în elementul lor. Vivacitatea spiritului cu petulanţa şcolăriţelor desmerdate, au fost bine redate. A doua piesă cu subiect din viaţa socială: *Clubul Doamnelor* cu lectură literară, cu afecţii la modă, rivalităţi etc. din viaţa Doamnelor tinere, cu atâta dispoziţie pentru distracţii. Piesa s'a desfăşurat cu mult umor. Un cavaler, diletant bine consumat e cuprins de o grea dilemă, din *vânător* ajunge însuşi *vânat*, apoi o ploaie de săgeţi se descarcă asupra sa, în urma căreia rămâne uluit şi nedecis, iar publicul plăcut amuzat. Diletanţii şi declamantele s'au degajat bine de rolurile lor. Au deşteptat dispoziţie bună sufletească, care s'a continuat până târziu în valurile horei, etc. Câteva piese muzicale încă, fie de un cor mixt sau de bărbaţi, ar fi completat ansamblul foarte nimerit. Rostul şcoalei noastre va năzui, fără îndoeală, ca să complecteze în viitor. Inceputul s'a făcut şi e promiţător. Floreat et crescat!

Ştiri scurte. Ieftinirea trenului, pusă în vedere cu începerea anului 1927, nu s'a făcut. Preţurile de până acum rămân deocamdată neschimbate.

— Societatea internaţională a vagoanelor de dormit introduce pe câteva linii din Cehoslovacia vagoane-lits şi pentru clasa a treia.

— In Mai 1927 se ţine la Praga un congres internaţional al nefumătorilor. Va fi şi o expoziţie, care va avea să prezinte un tablou al vătămării sănătăţii pe urma fumatului.

— In vederea aplicării legii viitoare a învăţământului secundar în România, ministerul instrucţiunii a dispus prelungirea de drept a aprobării tuturor manualelor didactice de curs secundar.

ŞTIRI LOCALE

La fondul Victor şi Eugenia Tordăşiano pentru înzestrarea fetelor sărace, dar cu alipire către Reuniune, a colectat vornicul ospeţelor Ioan Imbăruş suma de Lei 1005·50 dela nuntaşii dşoarei Mioara Tordăşianu cu dl căpitan O. Iliescu. Naşi au fost dl şi dna Dr. Ieronim Stoichiţă, dimpreună cu tot comitetul Reuniunii cult. nat. a meseriaşilor români din Sibiu. — Pentru prinos mulţumeşte: *Comitetul.*

Concertele simfonice poporale, organizate de orchestra oraşului Sibiu, se urmează regulat Duminecă de Duminecă, cu programe potrivite şi excelent executate. Lumea sibiană le ascultă în număr tot mai considerabil, — dovadă că ideea întocmirii lor este cât se poate de nimerită.

Mişcarea poporaţiei în 1926. In anul trecut 1926 s'au încheiat în Sibiu 364 căsătorii, şi adecă: române 83 (ortodoxe 73, greco-cat. 10), 119 săseşti, 21 rom.-cat., 7 reformate, 1 unitară, 5 izraelite, 127 mixte. Naşteri: 1014, între cari: ***404 române*** (321 ortodocşi şi 83 greco cat.), 391 saşi, 52 reformaţi, 10 unitari, 2 baptişti, 19 izraeliţi. Cazuri de moarte: 856, între cari 287 ortodocşi, 93 greco-cat., 291 saşi, 110 rom.-cat., 46 ref., 8 unitari, 20 izraeliţi, 1 fără confesiune.

Anunţ. Sesiunea I a examenelor particulare va începe în 26 Ianuar. Elevii înscrişi la acest examen se vor prezenta în aceasta zi la orele 8 a. m. în biroul Direcţiunii. Sibiu, 8 Ianuar 1927. *Direcţiunea.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

«Veghează» cuvinte creştineşti către tineret, este titlul unui interesant volum de 157 pagini, publicat de părintele protoiereu militar Ioan Dăncilă. Conţine cuvinte adresate elevilor şcoalei militare de infanterie din Sibiu, al căror păstor sufletesc este. Se află la Librăria arhidiecezană.

---

din ce în ce mai variate. Pânea zilnică, sănătatea şi altele sânt date numai spre a fi cheltuite pentru un ţel mai înalt.

Avem chemarea nobilă de a sporî razele luminei divine şi de a susţinea flacăra vieţii sufleteşti. Nici sufletul nu trebue înfometat, nu e voe a-l lăsa o clipă măcar să înseteze. Prin neglijenţă îi stângem flacăra vieţii, îl ucidem, şi valorile durabile ale sufletului sânt mult mai presus de plăcerile fugare ale materiei.

«Pânea cea de toate zilele» se referă prin urmare mai întâi la nevoile noastre pământeşti, dar cu toate acestea ea înseamnă şi pânea spirituală. «Nu numai cu pâne va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu» (Mat. 4, 4). Mâncarea lui Hristos a fost pâne materială, dar în măsură strict necesară, nutremântul lui principal a fost să facă voia celui ce l-a trimis. Conformându-ne voii acesteia, şi noi nutrim sufletul nostru. Dar la aceasta Mântuitorul a adaus şi o altă hrană sufletească pentru noi, adecă împărtăşirea cu trupul şi sângele lui Hristos la sfânta taină a euharistiei. «Trupul meu cu adevărat este mâncare, şi sângele meu cu adevărat beutură; celce mănâncă trupul meu şi bea sângele meu, întru mine rămâne şi Eu întru el» (Ioan 6, 55, 58). «Eu sânt pânea vieţii: celace vine întru mine nu va flămânzi şi celace crede întru mine, nu va înseta niciodată.

Astfel trebue orice creştin să înţeleagă cuvintele: «*Pânea noastră cea spre fiinţă (cea de toate zilele) dă-ni o nouă astăzi*».

5. „Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri"

Dupăce-şi isprăvî Kant — filosoful dela Königsberg — excursiile sale prin spaţiul gândirii, erumpe cam în următoarea cugetare: «Nimic nu mă miră atât de mult, ca bolta cerului instelat şi legea binelui din internul omului». E acelaş mister ce l-a preocupat pe «Apostolul lumii», capitole dearândul în scrisorile sale, e «legea înscrisă întru inimi», «legea binelui», «legea duhovnicească», «legea lui Dumnezeu». Acea potenţă a sufletului uman «ce ne spune c'o voce ce numai inima omului o poate înţe lege, că va aproba numai o faptă bună şi va desaproba orice faptă rea» (Prof. Dr. V. Gheorghiu; Epistola către Romani. Cernăuţi 924, pag. 15). Legea, a cărui fruct — întrucât nu-i omul prisonier membrelor sale — este dragostea, dragostea, marea roată mişcătoare pe calea binelui.

Diadema legislaţiunii creştine o formează legea dragostei. Înţelesul întregei învăţături stă în această lege. Ce-i altceva decât dragoste? «Intinde-ţi obrazul tău, fă bine celui ce te urăşte, roagă-te pentru celce te persecută. Iubirea este puterea şi scăparea lumii. Ea desleagă veşnicul conflict dintre individ şi mulţime» (Dr. D. Spânu op. cit. pag. 67). «A afirma universalismul prin principiul dragostei, aceasta e cel mai sublim principiu, partea cea mai divină a legislaţiunii lui Hristos» (Dr. S. Ionescu: Morala antică şi morala creştină. Bucureşti 1923 pag. 14).

Plinirea dragostei nu este o lege mai presus de puterea omenească; epoca clasică a creştinismului ne ilustrează limpede că a voi e cu putinţă omului. Iacob, fratele Domnului aruncat depe creasta zidului, a îngăduit graiului său să se roage încă înainte de moarte pentru greşiţii săi: «Te rog sfinte Dumnezeule şi părinte, iartă-i că nu ştiu ce fac».

Convocare

Neintrunindu-se în 16 l. c. numărul prevăzut de lege, se convoacă din nou adunarea generală ordinară pentru anul 1926 a *Societăţii române de înmormântare* din Sibiu, care va avea loc *Duminecă, 23 Ianuarie 1927,* la ora *3 d. a.* în sala festivă a Societăţii naţionale culturale a meseriaşilor români din Sibiu (strada Bruckental 17) cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării şi numirea membrilor verificatori ai procesului verbal.

2. Raportul general despre activitatea societăţii în anul 1926.

3. Bilanţul şi inventarul pe a. 1926 dimpreună cu raportul casierului despre situaţia casei şi a averii societăţii.

4. Alegerea unei comisiuni pentru censurarea bilanţului şi inventarului societăţii. Aprobarea lor de către adunare şi darea descărcării comitetului şi casierului pentru gestiunea anului 1926.

5. Hotărâre cu privire la propunerea comitetului pentru augmentarea fondului pentru întemeierea unui asil pentru bătrânii săraci, neputincioşi şi a destinării unei cote de binefacere din fondul disponibil ca ajutoare la săraci în anul 1927.

6 Exprimarea condoleanţei pentru membrii decedaţi în 1926 şi în special pentru fostul membru al comitetului Iosif Marcu senior, decedat în 7 Dec. 1927.

7. Exprimarea mulţumirii societăţii pentru dăruirile făcute în anul 1926 la fondul pentru întemeierea unui azil pentru bătrânii săraci, neputincioşi.

8. Hotărâre cu privire la crearea secţiei a V-a cu ajutor de înmormântare de lei 3000, pe lângă cele existente şi schimbarea statutului în acest senz.

9. Eventuale propuneri.

10. Alegerea Comitetului pentru periodul de 3 ani 1927—29.

Sibiu, 17 Ianuar 1927.

Timotei Popovici,
preşedinte.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Diaconul Ştefan a fost ucis cu pietre, dar în pragul morţii fiind striga într'una: «Doamne nu le socoti lor păcatul acesta» (Fapte 7, 60).

La dragoste ne împinge obligaţia de membri ai împărăţiei mesianice. In împărăţia lui Hristos nu se permite răsbunarea. Nici când să nu răsplătim rău cu rău. Pentru greşeli şi vătămări dragostea cere iertare, (Dr. Spânu op. cit. pag. 67) căci cuvântul Mântuitorului e nu de 7 ori, ci de 70 de ori iertare (Mat. 18, 22).

Creştinul nu blastămă, ci se roagă pentru duşmani. Nu cu ocară, ci «cu dragoste unul pe altul iubind, unul pe altul cu dragoste să ne întimpinăm» (Rom. 12, 22).

Toţi oamenii trebue trataţi cu respect, nu putem servi «Dragostei» şi a tiraniza pe asociatul nostru. Cine zice: «Iubesc pe Dumnezeu şi uresc pe aproapele, acela minţeşte»; (Ioan 4, 9) iar de iubim duşmanul, nu iubim răutatea dintr'însul, ci pe el ca om şi creatură a lui Dumnezeu (Capitaine op. cit. pag. 248).

(Va urma)

Nr. 171/1927 Ep. (4) 1—1

Prăvălie de închiriat

Localul cel mare de prăvălie din Sibiu, Piaţa Unirii Nr. 10, este de închiriat pe termin de trei ani, începând din 1 Iunie 1927.

Reflectanţii să-şi înainteze ofertele lor până la 15 Februar a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45, unde se pot lua şi informaţiuni.

Consiliul arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

Sibiu, 12 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 399/1926 (3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II. a **Şibot,** protopopiatul Orăştiei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt toate venitele statorite în coala B. cu folosinţa eclejiei în mărime de 12 jug. cad., stolele uzitate înainte de războiu după valoarea lor actuală, şi câte o zi de lucru dela 280—300 familii.

Casă parohială nu este.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-şi înainta cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi au să se prezinte la faţa locului în persoană, spre a face cunoştinţă cu poporul în biserică.

In înţelegere cu comitetul parohial din Şibot la 5 Decemvrie 1926.

Orăştie, 20 Dec. 1926.

Vasile Domşa,
protopop

P. T.

Am onoare a Vă face cunoscut că am înfiinţat în acest oraş **strada Menajului 6/a** o

COMPACTORIE

sub firma

Transilvania

Cunoştinţele mele dobândite prin o practică îndelungată mă fac să sper că voi putea îndeplini toate comenzile, cu cari voiu fi însărcinat.

Sunt în stare a efectua lucrări dela executarea cea mai simplă până la cea mai elegantă d. e.: broşuri, registre comerciale, blocuri, volume în jumătate sau întreg în pânză, volume luxoase în piele sistem semi francez, lucrări de galanterie în piele, montaje de casete, mape etc.

Vă rog să binevoiţi a sprijini tânăra mea întreprindere asigurându-Vă că veţi fi serviţi în modul cel mai conştienţios.

Cu toată stima

(4) 1—1 **LACZKO JULIU**

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str Regina Maria 10

(127) 5—32

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86 Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260 Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 80. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203 Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Ereziile» Pag. 180. Lei 70

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

Mineiul lunei Maiu

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopească la 1854, legat, ceva cam întrebuinţat, 120 Lei.

Psaltirea

publicată româneşte la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic şi un glosar comparativ de B. Petriceicu-Haşdeu. Ediţiunea Academiei Române. Tomul I. Bucureşti, 1881, legată solid, neîntrebuinţată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare cartea:

Cei ce nu trebue uitaţi:

SIMEON BALINT,

Din istoria vieţii sale, Fapte şi lupte din Munţii apuseni ai Ardealului, de **E. HODOŞ.** — Cuprinde pe 96 pagini: Clipe din viaţa eroului dela 1848 şi a locuitorilor din munţi. Războirea cu ungurii, în numeroase localităţi. Hatvani. Kemény. Cum a fost omorât Dragoş în Abrud. Interesantă corespondenţă. Cât au pierdut românii ardeleni în revoluţie. Câteva cântece de pe ac-le vremuri. — Preţul: 40 Lei. Cu poşta 8 Lei mai mult.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăţi literare: povestiri, călătorii, cărţi pentru copii medicale, pedagogice, economice, poveşti; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toţi, Minervei, Căminul Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimei, Biblioteca Energia, Cunoştinţe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă şi Biblioteca «Semănătorul», Biulioteca creştinului ortodox.

La **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiu,** se mai află de vânzare

Noul Testament

(cu litere cirile)

de

Andrei baron de Şaguna

Preţul: crudo **Lei 10**·—, broşat **Lei 20**·—, plus porto postal **Lei 10**·—.

Citiţi

MEMORIILE

Arhiepiscopului şi Mitropolitului

Andrei Şaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustraţiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Şaguna despre fapte şi întâmplări momentuoase din viaţa sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Preţul: 25 Lei

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Preţul Lei 50

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Preţul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele şi troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când serveşte arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a preţului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

Reclama este sufletul comerţului

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se pot comanda următoarele **odoare bisericeşti:**

Potire	**Copie**	**Căldăruşe cu mătăuz**
Disc	**Linguriţe**	**Clopoţele pt. altar**
Steluţe	**Cruci**	**Cănuţe pt. Sf. mir**
Cădelniţe	**Cruciuliţe**	**Garnitură pt. bolnavi**
Candele	**Cununi**	**Prapori**

Toate aceste odoare bisericeşti sunt din **Alpaca** (Argint de China) aurite şi foarte frumos executate, cu preţuri favorabile.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înţelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea ţării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din ţara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înţelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuţa (versuri). Muntele Athos. Moaştele sf. Dumitru. — Colindă ostăşească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunţuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moştenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. In apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei. Ediţia fără Şematism epuizată

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 25 Ianuar 1927 Nr. 7—8

Telegraful R

Organ național-bisericesc

Gratuit

Onor. Internat de fete al Asociațiunii

(Str. Șaguna) Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Principele Basarab Brâncoveanu și reclădirea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș

— Ilustrul vlăstar, al familiei de Voevozi ai Țării Românești, se adresează către Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul NICOLAE al Ardealului. — Scrisoarea Principelui. —

București, 15 Ianuarie 1927.

Inalt Prea Sfințite,

Intorcându-mă dela Cezieni unde am petrecut sfintele sărbători cu familia mea, primesc înălțătoarea și prea frumoasa scrisoare pe care Inalt Prea Sfinția Voastră ați binevoit să mi-o adresați, însoțită de documentele privitoare la opera măreață pe care o proectați, de a reclădi Biserica, precum și Mănăstirea, înființate de Constantin Brâncoveanu la Sâmbăta de sus, spre a face din ele un sfânt locaș de înaltă cultură umană și creștină.

Ideea așa de frumoasă, născută din cugetările Inalt Prea Sfinției Voastre și chemată să dea poporului nostru roade așa de binefăcătoare, îmi umple inima de bucurie, și va fi pentru mine o dulce misiune de a da operei intreprinse de Inalt Prea Sfinția Voastră întregul meu concurs moral și material.

Mai mult ca ori când, după reîntregirea neamului românesc, și după ce s'au dăruit poporului nostru drepturile cetățenești cele mai largi, prin care i se încredințează lui destinele unui neam astăzi liber și de sine stătător, după atâtea veacuri petrecute în durerile iobăgiei, se impune datoria de a lumină spiritele prin cultură și de a înălța sufletele ridicându-le până la sferele superioare unde strălucește sfânta morală creștină propovăduită pentru mântuirea omenirii de Domnul nostru Isus Hristos.

Mă voi ocupă fără întârziere cu adunarea subscrierilor, și nu mă îndoesc că, fiind dat însemnătatea operei al cărei Inițiator Inalt Prea Sfinția Voastră sânteți, rezultatul demersurilor mele va fi pe deplin satisfăcător.

Personal mă voi înscrie în capul listei, pe care mi-o încredințați, cu suma de Lei 100,000...

Nu vreau să închei această scrisoare fără a mulțumi Inalt Prea Sfinției Voastre, în numele meu și al întregii mele Familii, pentru prețioasele urări ce binevoiți a mi le face cu prilejul sfintelor sărbători, și rog pe Inalt Prea Sfinția Voastră să primiți expresiunea sentimentelor mele cele mai respectuoase și cele mai devotate.

*

(ss) **BASARAB BRÂNCOVEANU.**

Principele Basarab Brâncoveanu, glorios prin originea sa de vlăstar al vechei Familii de voevozi ai Munteniei, nu întâia oară își îndreaptă privirile spre plaiurile ardelene: Incă în anul 1921, va să zică înainte cu șase ani, ilustrul urmaș de Domn, adus de dorul să vadă așezămintele sfinte ale strămunilor săi pe pământul de dincoace de munți, participase la peregrinajul din acel an făcut, în frunte cu Mitropolitul Ardealului la mănăstirea brâncovenească dela Sâmbăta de sus, lângă Făgărașul, a cărui biserică este legată tot de numele lui Constantin Brâncoveanul, cucernicul Voevod din mari și cumplite vremuri.

Familia brâncovenească a dat neamului învățați boeri, i-a dat fii și fiice care, — în conformitate cu tradiția familiară, — au devenit ctitori de măreție așezăminte creștinești, culturale și filantropice.

Ocrotitori ai sfintei biserici, pe timpurile când ideea națională era contopită cu ideea religioasă, voevozii principatelor românești au înzestrat sfintele locașuri, biserici și mănăstiri, cu un belșug de daruri, care se întindea până în cea mai depărtată străinătate.

Această concepție, despre îndatorire în fața credinței strămoșești, s'a păstrat vie și puternică si în vrednicii urmași, aflători în viață ai Familiei Domnitorului, a acelui Constantin Brâncoveanu despre care știm că e nemurit în tradițiile și în legendele poporului nostru poate mai mult decât ori care alt stăpânitor de țară.

Când «boerul vechi și Domnul creștin» se apropia de groaznicul sfârșit de-a fi tăiat de turci, cu «trei coconi», nădejdea și mândria lui de părinte, închipuirea poetică din versul poporului tălmăcește faptul așa:

«Brâncoveanul se sculă, față blândă își spălă, barbă albă-și pieptenă, la icoane se 'nchină... Și cu lacrimi cuvânta: Doamne, fie 'n voia Ta!» — Ear vorbele cele din urmă, ale chinuitului Voevod martir, sânt astfel plăzmuite în acelaș cântec:

«Să știți c'a murit creștin, Brâncoveanul Constantin!»

Viața și-a pierdut-o, dar sufletul lui a rămas pururea viu.

Adevărat creștin, ca și fericiții săi înaintași, și cu înțelegătoare dragoste pentru nevoile poporului de astăzi, grija evlaviosului Principe Basarab Brâncoveanu se îndreaptă, prin rezidirea vechei ctitorii a străbunului său, spre cultivarea și întărirea bunelor calități ale neamului românesc azi stăpân pe destinele sale, prin o cultură de caracter religios și prin menținerea legii românești în țara cu idealul național înfăptuit și cu aspirații de înaltă propășire în drumul ce-i stă larg deschis.

Rostul faptului princiar îl căutăm nu numai în mărimea sumelor bănești puse în vedere, ci în ideea de a povățui și a pregăti poporul nostru în direcție culturală religioasă, păstrând tradiția sănătoasă a trecutului, bogat în făptuiri creștinești, spre consolidarea neamului și a bisericii lui Hristos.

Pe locul unde vrăjmașii bisericii și ai neamului au surpat sfântul locaș, se va înălța din nou monumentul de pietate prin jertfa credincioșilor cari țin s'aducă prinosul de recunoștință ca dar al tuturor fraților români, liberi și desrobiți, începând dela Chiriarhi și dela coborâtori din Suverani, și până la smeritul creștin al norodului.

Sectanții și tovărășia lor

De sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, «Studenții bibliei», dela Cluj, au împrăștiat în țară o «expunere» a credinței lor, cu scop d'a face propagandă pentru lățirea sectei între români.

Lucrul nu este tocmai nou. Căci nu de astăzi, ci cam de multă vreme, vrăjmașii cari nu pot dormi de grija bisericii și a neamului nostru, își înalță capetele când mai îndrăzneț, când mai sfios, sub diferite forme și chipuri: odată ca Studenți în biblie, altădată ca Nazaricuși, Sâmbătari, Adventiști, și cum îi va fi chemând.

Numitele «confesiuni» se asamănă mult în scopul urmărit, deoarece ele în realitate nu sânt decât rezultatul influenței comuniștilor, a evreilor și a altor dușmani neîmpăcați, cari sub formă «religioasă» ar vrea să desființeze neamul nostru.

Toți cel rătăciți propagă, pe o linie întinsă, și prin deosebite mijloace, mai ales dismembrarea bisericii ortodoxe.

«Studenții bibliei» dela Cluj prin manifestul lor distribuit în țară, acum de Crăciun, descriu în modul cel mai insolent biserica, îndeamnă să se ducă lumea la ei că «omul n'are suflet», că va veni împărăția lui Hristos de 1000 de ani, că biblia a prezis războiul mondial cu 2500 ani mai nainte... și multe alte sfătoșenii și minuni de acelaș fel.

Pocăitul Ilie Mârza, de profesie ucenic de prăvălie, astăzi îș zice «popa pocăiților» din Deva și jur, îmi face ofertă să trec eu, subscrisul, la ei, că voi fi... «Episcop».

Mai mult: S'au pornit asupra credincioșilor ortodocși și frații noștri greco-catolici: In comuna Folt, preotul misionar uniat ține zile întregi proselitism în favoarea uniaților.

Protopopul uniat Stupineanu, dela Geoagiu, pretinde reversalii, în care se cere ca toți copiii *a lor 2 ortodocși* să fie botezați greco-catolici, ear pe cantorul meu din Rapoltel l-a învitat să treacă la unație, că-i va mijloci să-l sfințească de preot într'o comună cu uniați...

(Observ, în paranteze: La Poiană, uniații au primit prin reforma agrară 50 jug., eclejie, pe seama lor, câtă vreme biserica ortodoxă de vreo 700 suflete, nu are decât cimiterul. Noroc, că la predare n'a avut cine luà în primire darul, nefiind în Poiană uniați și nici biserică).

Așa e în Ardeal.

In Basarabia, ne spun ziarele, *evreii* dau mână de ajutor pentru lățirea sectanților.

Și de sigur, așa se lucrează în nenumărate locuri din țară.

Cerem de aceea stăruitor ca tulburătorii și răsvrătitorii să fie aduși la minte, ear străinii să fie trimiși peste granță, acolo de unde au venit.

Nedreptățile trecutului trebue vindecate.

Ear biserica neamului, împotriva tuturor svârcolirilor dușmane, are să-și desfășoare misiunea sfântă de mântuirea și fericirea vremelnică și veșnică a credincioșilor săi, învredniciți de Dumnezeu să trăiască în patrie română și liberă.

Mai ales frații preoți să se pună la lucru, lucru intensiv și luminat, căci numai prin el vom putea răsbi împotriva celor ce uneltesc în contra bisericii.

Pr. *Vasile Păscău.*

Nr. 182/1927 Ep.

Notificare oficială

Ministerul de interne direcțiunea comunală cu ordinul Nr. 7714/1926, trimis prefecturilor de județ a dispus, ca prefecturile să ia măsuri, ca comunele politice la distribuția lemnelor de foc și de construcție din parchetele anuale ale pădurilor comunale să țină cont de trebuințele parohiilor, de preoți și de oficiile parohiale.

Comunele politice sânt îndatorate să provadă cu lemne de foc și construcție din pădurile comunale autoritățile și instituțiile comunale, între cari fiind luată și parohia cu biserica și personalul ei, trebue să se dee și bisericii și personalului ei lemne în acele comune, unde biserica nu are pădure proprie.

Comunicăm această dispoziție On. oficii protopresbiterale și parohiale, spre a se avea în vedere la satisfacerea trebuințelor de lemne de foc și construcție ale parohiilor.

Sibiu, din ședința consiliului arhiepiscopesc ca senat epitropesc, ținută la 20 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

„Dela Asociațiunea pentru lit. română și cultura poporului român, Astra".

Pentru lămurire

Primim următoarele:

Vă rugăm să publicați în prețuitul Dvoastră organ de publicitate următorul:

Comunicat

Cu multă părere de rău ia la cunoștință «Astra» că în unele ziare se poartă o campanie de ponegrire a dlui președinte al «Asociațiunii», actualul ministru *Vasile Goldiș*, și de discreditare a acestei instituții. Pentru lămurirea opiniei publice se aduc la cunoștință cele ce urmează:

Este foarte adevărat că statutele «Astrei» opresc în cadrele instituției să se facă vre o politică confesională sau de partid, și acest lucru se respectă. Rămâne însă liber oricărui membru al «Astrei» să și exercite drepturile sale cetățenești și credințele sale religioase, așa, precum cred de cuviință și precum îi dictează interesele. Deci: în ceeace privește dispozițiile luate de dl ministru *Goldiș*, cu privire la aplicarea legii de organizație bisericească, rămâne o problemă de stat, care se resolvă de ministerul cultelor, așa precum dictează interesele obștești. Ținem să remarcăm numai că în vederea alegerii dlui președinte *Goldiș* la Astra, dsa era calificat prin ziarele de toate nuanțele politice din cuprinsul întregii țări și — în special — ale Ardealului, drept om al școalei și al bisericii. Noi cari avem prilejul a lucra mai deaproape pe lângă dsa, ne am putut convinge că calificarea făcută odinioară (chiar și de cei cari îl ponegresc în prezent) rămâne și astăzi îndreptățită, deoarece în cadrele instituției noastre dl președinte rămâne ferventul apărător al tuturor cauzelor care privesc școala și biserica.

In statute nu se prevede faptul că alegerile de președinte să se întâmple, urmându se regula ca după un ortodox să urmeze un gr.cat. — totuși a fost considerată ca o datină, dela care însă adunările generale ale «Astrei» (singurele îndreptățite să aleagă pe președintele) nu s'au abătut pentru întâia oară, deoarece între anii 1877 și 1903 s'au perindat la prezidența «Astrei» trei președinți de confesiune gr.-cat. (Cipariu, Barițiu și Ioan Micu Moldovanu).

Acuzele ce se aduc dlui *Goldiș* cu privire la conținutul lucrării meritorii, premiate de «Astra», a dlui Ioan Clopoțel, sânt neîntemeiate, deoarece această lucrare a fost prezentată unui comitet de cenzură înaintea venirii dlui președinte *Goldiș* la prezidență, ca o lucrare pentru concurs, la premiul Seton Watson. Lucrarea a fost recomandată de acest comitet și întârzierea apariției se datorește faptului că manuscrisul trimis Casei Școalelor a stat rătăcit mai bine de doi ani.

In privința închirierii teatrului din Brașov despărțământului respectiv, atragem atențiunea că conducătorii acestui despărțământ au justificat printr'un comunicat, adresat «Viitorului», neexactitatea acuzărilor aduse. Resumăm chestiunea, declarând că statul nu se obligă la nici o reparație, acestea căzând în sarcina despărțământului, care în două luni, de când are închiriat localul a făcut reparaturi de aproape 200,000

Lei, fără să se poată prevedea că incasările vor fi milioane, aşa precum se susţinea în ziarele acuzatoare. De altfel intenţiile curate ale «Astrei» şi dorinţa de a ajuta şi nu de a «jefui» se pot vedea şi din faptul că liceul de fete al statului din Sibiu se găseşte în clădirile «Astrei», din 1919, fără ca să i se plătească vre-o chirie.

Modestia dlui preşedinte *Goldiş* va putea fi atinsă, dar pentru lămurirea opiniei publice sântem datori a aduce la cunoştinţă, că dsa prin activitatea şi interesul ce l-a depus întru realizarea scopurilor «Astrei», merită admiraţia noastră şi lauda tuturor celor ce s'au convins despre această activitate. Menţionăm în treacăt: organizarea secţiilor, a despărţămintelor, întocmirea noilor statute şi regulamente, organizarea şi patronarea numeroaselor serbări, în care au fost comemoraţi oamenii mari ai ţării şi — mai presus de toate — stăruinţa pe lânga organele competente pentru obţinerea mijloacelor materiale la realizarea scopurilor «Astrei» etc.

Este cunoscut de toţi cum împrejurările materialiste de astăzi au adus un indiferentism faţă de idealurile culturale şi — deci — faţă de instituţiile menite spre realizarea acestor idealuri. Sprijinul material public micşorându se, «Astra» crede că statul este în primul loc chemat să o sprijinească şi — dacă nu o poate subvenţiona băneşte, direct — cel puţin indirect, prin mijloace *neoneroase* de exemplu: prin anumite concesiuni. Consecventă cu întreaga sa activitate, cinstită, din trecut, «Astra» nu a cerut şi nici nu i s'a oferit vreodată monopolul în vreo-o asemenea concesiune; ea crede că este just, pentru realizarea scopurilor ei, să obţină astfel de concesiuni, cu atât mai mult, cu cât pe fiecare zi iau extensiune diferitele ei organizaţii şi oricine se poate convinge că pentru buna lor întocmire şi funcţionare este nevoe de sprijinul pecuniar.

Aşa, precum ne-am mândrit cu faptul că guvernul de astăzi are în sânul său patru membri din comitetul central, ne mândrim deci şi cu dispoziţia ce sperăm să o realizeze dl ministru *Goldiş*, asigurând buna funcţionare a «Astrei» şi a altor instituţii similare, prin acordarea de concesiuni de cinematografe.

Prin acordarea acestor concesiuni s'ar pune stavilă rulării filmelor imorale şi — în acelaş timp — s'ar uşura şi metodiza propaganda culturală, în special la sate, prin filme, care ar ajuta mai mult la înţelegerea problemelor aduse în faţa ţărănimii.

Activitatea «Astrei» fiind astăzi cunoscută aproape în cuprinsul întregei ţări, condamnăm ţinuta luată de unii ziarişti politici, — cari în dorinţa de a lovi în persoana dlui preşedinte *Goldiş* — amestecă activitatea şi rolul societăţii noastre cu activitatea şi rolul dlui ministru, calomniind şi «Astra», şi pe preşedintele ei. Nu ne îndoim însă că diferiţi conducători ai partidelor politice — unii chiar membri conducători ai organizaţiei societăţii noastre — desaprobă, ca şi noi, această campanie de discreditare şi că vor lua pe viitor măsuri, ca atacurile să nu se repete, *lăsând «Astra» cu totul în afară de luptele politice.*

«Astra» este a tuturora, şi acei cari cu entuziasm lucrează la idealurile ei ar rămânea mâhniţi şi decepţionaţi dacă ar vedea că ea este târâtă în polemici de presă, risipindu-se astfel energiile. care ar putea prea bine fi folosite în alte direcţiuni.

Dr. Octavian Russu, m. p., vicepreşedinte al «Astrei». **Dr. Gh. Preda**, m. p., vicepreşedinte al «Astrei».

Despre convertirea lui Zacheu, mai marele vameşilor

— Meditaţie —

Punctul I:

«Şi intrând Isus, trecea prin Ierichon, şi iată un om anume Zacheu, şi acesta era mai marele vameşilor şi era bogat. Şi căuta să vadă pe Isus cine este, şi nu putea de norod, că era mic de stat. Şi alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-L vadă pe El, că pe acolo vrea să treacă» (Luca XIX).

Vom considera începutul convertirii acestui om bogat şi puternic între ai săi, fiind totodată un om păcătos, şi zgârcit. Zacheu era cel dintâi şi cel mai mare între vameşi, pe cari poporul evreu îi ţinea de cei mai mari păcătoşi şi înşelători. Începutul convertirii sale a fost dorinţa fierbinte de a vedea şi de a cunoaşte pe Isus, convins fiind că singura vedere a lui Isus îi va aduce ceva câştig. In nădejdea sa n'a fost înşelat, căci începutul mântuirii noastre este de a vedea pe Isus cu credinţa vie şi de a-L cunoaşte în aşa fel, precum a trăit în lumea aceasta reprezentată şi închipuită prin Ierichon, privindu L ca sărac, blând, umil şi răstignit, ca astfel vederea Sa să ne mişte atât de mult, încât să ne lăpădăm de păcatele şi poftele noastre.

O, Isuse, dă-mi şi mie dorinţa prielnică de a Te vedea astfel, că precum «cei muşcat de şerpi adevăraţi în pustie când se uita la şarpele cel de aramă, trăia» (Num. XXI) tot astfel şi eu să mă scap pe deplin de toate păcatele mele, când mă voi uita la Tine, adevăratul Dumnezeu şi om răstignit pe cruce sub chip de păcătos.

A doua oară vom lua în seamă tăria dorinţei lui Zacheu şi stăruinţa folosită pentru îndeplinirea ei. Ne ţinând seamă de consideraţia lumească şi nesocotind ce vor zice despre el oamenii văzându-l alergând ca un copil, s'a urcat într'un smochin pentru a vedea pe Isus. Din exemplul citat reiese adevărul, că şi eu când Dumnezeu îmi inspiră o idee sau o dorinţă bună, trebue să las la o parte onorurile acestei lumi pentru a executa dorinţa inspirată pentru mântuirea mea. Conform mijloacelor utilizate de Zacheu, trebue să urc şi eu smochinul şi să las deşertăciile, bogăţiile şi onorurile lumii acesteia, îmbrăţişând crucea lui Hristos.

Isuse, care pentru mine Te-ai suit pe arborele crucii unde ai fost dispreţuit şi defăimat de oameni, fă ca şi eu să mă sui pe arborul crucii acesteia, care «celor aleşi este puterea lui Dumnezeu şi înţelepciunea, ear pentorilor acestei lumi este nebunie» (I. Cor. 1, 18). Sânt sigur, Doamne, că, dacă mă voi sui cu duhul, cu ochii milei Tale mă vei privi, aşa cum ai privit pe Zacheu.

Punctul II:

«Şi dacă a venit la locul acela, căutând Isus l-a văzut pe dânsul: Zachee, grăbeşte de te pogoară, că astăzi în casa ta Mi se cade să fiu» (Luca XIX).

Vom lua în seamă iubirea infinită şi mila lui Isus Hristos care au strălucit în această faptă răspunzând dorinţelor acestui vameş, întrucât nu numai că a văzut pe Isus, ci El s'a oferit a-i fi oaspele casei lui. Fiecare cuvânt îşi are înţelesul. Intâi îl numeşte pe numele său, de Zacheu, deşi nu l-a văzut nici odată, pentru a ne arăta că numele lui îl ştie şi îl cunoaşte ca înscris în cartea vieţii. Isus Hristos doreşte ca să umple golul care era în numele ce-l purta Zacheu. Deoarece Zacheu înseamnă curat sau îndreptăţit, şi aşa, până acum, folosise cu nedrept acest nume, fiind el necurat şi spurcat. Dar, la prima convorbire, pe care a avut o cu Hristos, a început a se curăţi pentru a face parte şi el din ceata celor drepţi şi curaţi. Isus i-a mai spus: «Grăbeşte de te pogoară», ca să ne arate marea aplecare ce o avea pentru a aduce la capăt îndreptarea lui, şi că nu dorea să peardă nici un moment din ocaziunea binevenită pentru el în justificarea lui Zacheu. Inainte d'a i se slăbi această dorinţă, Isus a voit a o îndeplini, învăţând pe cei cari sânt puşi pentru convertirea sufletelor, că îndată ce văd sufletul viu mişcat de puterea dumnezească, să nu întârzie a executa cu fapta *intenţiunile concepute*, înainte de a fi risipite prin vântul ispitelor sau veştejite prin tăria persecuţiunilor.

De aceea Isus Hristos doreşte slujitorilor Săi ca dorinţele inspirate în sufletele credincioşilor să le execute cu mare zel, fără a se simţi umiliţi, pogorându-se din poziţia lor înaltă către deaproapele, şi fără de a se simţi stângeniţi în misiunea de apostolat, în care tuturor toate trebue să se facă, conform sfatului Apostolului.

A treia oară a zis Isus: «Astăzi în casa ta Mi se cade să fiu». N'a zis mâne sau altă zi, ci a precizat «astăzi». Lui Hristos nu-i place să amâne intenţiunile bune, când ştie că se pot îndeplini astăzi, deoarece ziua de azi este sigură, dar cea de mâne e nesigură. De aceea voeşte Isus Hristos să făptuim fără amânare, primindu-l pe El ca oaspe, pentrucă s'ar putea ca mâne să L dorim, şi atunci să nu izbutim: Isus Hristos va trece pe lângă noi, lăsându ne la o parte, ca pedeapsă pentru negligenţa noastră de ieri şi pentru refuzul de a-L primi.

De aceea, suflete al meu «astăzi de vei auzi glasul Domnului, să nu-ţi învârtoşezi inima ta», (Ps. 94) deoarece Domnul astăzi te cheamă şi e posibil că mâne nu te va chema, şi dacă «astăzi» ţi s'a oferit a fi oaspele casei tale, ear tu îl refuzi de a-L primi, se prea poate ca atunci când îl vei chema, nu va veni.

In fine spune Isus: «Mi se cade să fiu în casa ta». Cu alte cuvinte Isus Hristos voieşte să rămână în casa lui până ce va desăvârşi fapta pe care a început o, adecă îndreptarea lui pe calea cea bună.

FOIŞOARA

„Tatăl nostru"

(Urmare).

de **N. NEAGA**, licenţiat în teologie

Dragostea cuprinde în sine observarea tuturor legilor. «Credinţa — scrie Augustin — pune temelie casei lui Dumnezeu, speranţa înalţă clădirea, dragostea o isprăveşte» (V. H. Rein: Morala pag. 75).

Iubirea, iubirea de duşmani, o recunoaşte şi lumina naturală a minţii. Ce greu e să trăieşti în duşmănie, cât de amare sânt mustrările cugetului, cum se alungă bucuria, cum se acreşte viaţa celor învrăjbiţi. Sufletul răsbunătorului e lipsit de orce seninătate, e stăpânit de o continuă zbuciumare; şi voluptatea răzbunării cât durează?

Cain ascultând de ura sa, şi-a ucis fratele; Iuda, cel plin de ură, suferea grozav.

Prin duşmanie chiar şi rugăciunea noastră e abătută dela destinaţia ei. «In pragul uşei, afară rămân rugăciunile acelora cari la înălţarea lor nu duc cu sine dragostea care să deschidă porţile» (S. Radlinger, Die Feindesliebe, pg. 150).

Mărturisirea de credinţă a bisericii noastre referindu-se la această cerere a rugăciunii «Domneşti» învaţă următoarele: «Dacă noi nu voim să iertăm cele mai mici greşele ale fraţilor noştri cu cari ne-au mâhnit, cum va ierta Dumnezeu păcatele noastre, pe care le-am făcut cu neasemănare mai mari împotriva Lui, prin cari L-am necinstit în toată ziua, în tot ceasul, în tot minutul»? (Mărturisirea ort., răspuns la întrebarea 22-a).

Cererea aceasta n'are să se înţeleagă ca o condiţie prin care constrângem pe Dumnezeu în mod imperativ la iertare, ci exprimă subtilitatea lui Dumnezeu în exerciţiul dreptăţii sale, «care dă cununile nu după rezultatul final al succeselor dobândite, ci după buna intenţie a celor ce le săvârşesc», (Dr. S. Ionescu: Atitudini etico-sociale din viaţa lui Hrisostom, Buc. 1920, pag. 67).

6. „Şi nu ne duce pe noi în ispită".

Spiritul rău izbuteşte a pune prin Eva o stavilă în calea desvoltării binelui. Omul se depărtează de binele primordial. De atunci drumul lui se bifurcă: unul e al binelui, celalt al răului, o cale duce spre Dumnezeu, alta spre diavol. Intre aceste alternative Dumnezeu nu ştirbeşte omului gândul slobod şi libertatea de alegere, (Deuter 30, 15—16). Istoria Sfântă ne înregistrează cazuri diferite: Eva, Iuda... au ascultat de diavolul, — Avraam, Iov... de Dumnezeu.

Răutatea originală, care se fundează pe căderea primei perechi, şi care e inherentă tuturor oamenilor, propăşeşte prin ispite care ne dau asalturi din toate părţile. Lumea, care pare câteodată atât de frumoasă, ne invită la fel de încercări, iar omul pradă materiei, (Papini: Storia di Christo, pag. 147) îş pierde echilibrul sufletesc, ajunge în situaţia de a face răul care nu-l voeşte, în ispită, care e «acea ocaziune când omul e aproape să cadă în păcat» (Prof. Dr. V. Gheorghiu, Ev. după Matei, curs profesat în Cernăuţi, Script).

Astfel purcede şi cu noi când se grăbeşte a merge în sufletul fiecăruia, dar nu se grăbeşte a ieşi, dacă sufletul primitor nu-L înlătură.

O, Fiule al lui Dumnezeu, celui veşnic, cu care vii în suflete pentru a-ţi face locaş în ele, rogu-Te Doamne, vino şi în sufletul meu şi rămâi într'însul statornic, ca nici odată să nu-l părăseşti, dar nici sufletul meu să nu ajungă la sminteală să Te alunge dela sine. Amin.

Lidarh.

Repartizarea daunelor de răsboi către internaţii din Ardeal

In 19 l. c. s'a întrunit la ministerul de finanţe sudcomisiunea însărcinată cu repartizarea despăgubirilor de răsboi pentru Ardeal.

A prezidat dl subsecretar de stat M. Manoilesc.

La ordinea de zi a fost stabilirea modalităţilor de repartizare a sumei de 8 milioane lei rămasă din totalul de 27 milioane destinat Ardealului.

Restul de 8 milioane lei erau hotărâţi ca despăgubiri pentru internaţii din Ardeal, după ce alte sume mai importante din cota de 27 milioane fuseseră repartizate diferitelor instituţiuni culturale şi bisericeşti.

In privinţa împărţirii celor 8 milioane, subcomisiunea a hotărat, ca pe lângă despăgubirile ce se vor împărţi global internaţilor, să se acorde despăgubiri excepţionale tuturor acelor personalităţi, care au jucat un rol important în conducerea politică şi culturală a românilor din Ardeal şi care, datorită tocmai patriotismului lor, au avut de suferit şi mai mari daune morale şi materiale în timpul răsboiului de pe urma autorităţilor maghiare. In sânul acestor personalităţi se vor stabili trei grupări cu trei categorii de despăgubiri.

Hotărâri definitive în această privinţă se vor lua de plenul comisiei centrale a despăgubirilor de răsboi.

Glasuri de presă

Cu raport la refacerea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, cotidianul bucureştean, *Cuvântul*, are, din condeiul dlui *Nae Ionescu*, următoarele aprecieri:

«Inalt Prea Sfinţitul Nicolae Bălan, arhiepiscop de Sibiu şi mitropolit al Ardealului, a trimis, de ziua Naşterii Domnului, tuturor credincioşilor săi, o epistolă pastorală, cerându-le să contribue la reclădirea vechii mănăstiri brâncoveneşti dela Sâmbăta de sus. Scrisoarea însufleţită de un larg şi înalt spirit păstoresc găseşte cuvinte grave şi emoţionante pentru îndemnul acesta, pe care îl socotim drept cea mai caracteristică manifestare a ortodoxiei ardelene dela unire încoace.

Căci nu este vorba numai de reconstituirea unui monument istoric, operă care, e drept, şi-ar avea interesul ei artistic şi cultural-naţional, — ci, trecând cu mult peste aceste intenţii, de reclădirea unui centru de viaţă călugărească, înţeles a devenì focar de ofensivă creştină.

Dar refacerea nouei mănăstiri în Ardeal este un lucru nou şi întru toate semnificativ. Căci ortodocşii din vechiul regat şi din Basarabia, cari îşi mai dau seamă încă de ceea ce ar putea să însemneze ortodoxia, — dacă, printr'o misiune, i s'ar pune din nou în lucru resorturile intime, — au constatat totdeauna cu îngrijorare bunăvoinţa redusă pe care prelaţii noştri ardeleni o puneau în înţelegerea problemei călugăreşti.

Este adevărat, de atâta vreme, în Ardeal tradiţia vieţii monacale a fost pierdută. Lupta, care de aproape trei veacuri s'a purtat în potriva bisericii ardelene de răsărit, lovise mai ales în aşezămintele mănăstireşti. Infrânta tânguire din «Plângerea mănăstirii Silvaşului»:

...De mânie s'a umplut ca un pardos
Şi asupra cinului călugăresc s'a întors
Ca de tot să-l prăpădească,
Prin Ardeal să nu se mai găsească,
Mănăstirile de peatră le-au surpat,
Schiturilor de lemn foc li-au dat...

pe care o reproduce «Telegraful Român» dela Sibiu, este o credincioasă resfrângere a realităţilor istorice de pe vremuri. Biserica noastră de peste munţi a fost constrânsă deci a se desfăşura mai ales pe linia de viaţă a clerului de mir.

De aici, adică din această lipsă forţată de tradiţie monacală, autudinea uneori chiar mai mult de cât indiferentă a ortodoxiei ardelene faţă de puterile spirituale ale călugărismului; de aici şi banuiala de tendinţă laicizantă care, pentru noi, apasă asupra bisericii orientale de dincolo.

Inalt Prea Sfinţitul Nicolae al Sibiului ne desminte, şi anume prin cea mai bună metodă: printr'o mare faptă creatoare. Să-i fim recunoscători. Şi să dorim ca toţi oamenii de bine să se grăbească a fi sprijinitorii înaltului său gând».

*

Alte gazete, din capitală şi din provincie, au luat de asemenea notă despre planuita reclădire şi întregire a pomenitului aşezământ, şi au publicat, în parte sau în întregime, apelul arhieresc dela Sibiu.

Cărţi nouă

II

A apărut:

«*Activitatea pastorală a preotului*» de Pr. *D. Voniga*. Editura tipografiei şi librăriei Diecezane din Arad. — Preţul Lei 40.

Cartea apare cu binecuvântarea Sf. Sinod şi a P. S. Sale episcopului Grigorie al Aradului.

Autorul ei este unul dintre cei mai activi autori în domeniul literaturii pastorale; lucrarea sa se dă în mânile preoţimii cu recomandarea şi a unui distins profesor dela Academia teologică din Sibiu.

In partea I-ia autorul face pastoraţia la *individ* şi la ocaziile din viaţa religioasă şi bisericească a credincioşilor. Indrumările, întemeiate pe o lungă experienţă pastorală, le face mai accesibile prin prezentarea unor modele de alocuţii potrivite pentru cazurile anumite.

In partea a II-a se arată pastoraţia *socială* a preotului.

O pot ceti cu folos şi preoţii cu mai mulţi ani de pastoraţie; ear pentru cei tineri este un povăţuitor, de care nu se pot lipsi.

Dăm, pentru mai bună orientare, cuprinsul acestei cărţi:

I. Pastoraţia individuală:

a) Vizitele pastorale.
b) Cercetarea bolnavilor.
c) Vizitele pastorale în şcoală.
d) Preotul în contact cu autorităţile.
e) Preotul în contact pastoral cu credincioşii.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Darul princiar. — Colecta tinerimii. — Altă contribuire. —

Anunţăm, la alt loc al ziarului nostru, generosul dar făcut de Principele Basarab Brâncoveanu, din Bucureşti.

Cu laudă şi sufletească mulţumire amintim propaganda studenţilor dela Academia teologică Andreiană din Sibiu, care, în urma îndemnului primit dela conducătorii lor, au adunat în vacanţa sfintelor sărbători ale Naşterii Domnului o respectabilă sumă.

Au contribuit:	Lei
Principele Basarab Brâncoveanu, Bucureşti	**100,000**
Studenţii Academiei teologice, Sibiu	**12,284**
Banca Românească, sucursala Sibiu	**3,000**
Lei:	**115,284**
Suma de mai 'nainte Lei:	**312,500**
Suma totală Lei:	**427,784**

Ispita vine dela diavol (Eva Cain), dela Dumnnezeu (Avram), şi dela oameni (Salomea-Irod). La toate acestea se adaug primejdiile ce vin dela bunurile lumeşti: frumseţă, glorie şi alte plăceri de ale simţurilor (Capitaine op. cit. pg. 307).

Intrucât ispita e cauza răului, ea vine dela diavol, însă cu învoirea lui Dumnezeu. Pecând «diavolul ispiteşte ca să ne submineze, Dumnezeu ispiteşte ca să ne încununeze (E. Voiutschi, Morala, partea II-a pag. 222, Cernăuţi 1907).

Gravitatea ispitei reiese din cuvintele Mântuitorului: «Priveghiaţi şi vă rugaţi ca să nu cădeţi în ispită» (Mat. 26, 41).

Un lucrător mai slab în ogorul lui Hristos e ameninţat prin ispită cu pierderea sufletului, şi acesta-i o comoară nemărginit de preţioasă. Diavolul a promis Mântuitorului lumea întreagă în schimb. Un «miles crucis» nu se teme că nu le va supune, duşmanul se înfrânge până e mic, ispita la fel se alungă uşor fiind încă în pragul ei. Primul mijloc, de-a repurta cu victorie o ispită, e rugăciunea, al doilea rugăciunea, al treilea ear rugăciunea. (Liguori: op. cit. pag. 265).

Sf. Apost. Iacob referindu-se la acest loc zice: «Fraţii mei, să priviţi cu o mare bucurie feliuritele încercări prin care treceţi, căci încercarea credinţii voastre aduce răbdare». (Iacob 1, 2—3). Diferitele tentaţiuni ce ne încearcă în decursul vieţii, ne supun unor riguroase examene. Această gimnastică spirituală oţeleşte puterea noastră de rezistenţă, mijloceşte cunoaşterea de sine, nutreşte umilinţa şi face să crească alături de ea alte virtuţi. Acestea ne îndeamnă să vorbim mai mult de Hristos, «să ridicăm mai des ochii spre munţi de unde vine ajutorul». (Psalm 121, 1). «Tocmai asprimea, violenţa, silnicia, frica în casă şi'n inimă... rătăcirile şi draciile de tot soiul, tot ce e rău, îngrozitor, tiranic, răpitor, au servit spre înălţarea speciei om, mai mult decât celelalte condiţii. (Nietzsche: Ienseits von Gut und Böse, pag. 56, la C. Radulescu Motru, *Nietzsche* pag. 39. Buc. 1922, ed. III-a).

Nimeni nu ştie ce poate, nimeni nu-şi cunoaşte slăbiciunea decât prin ispită. Sf. Petru se mândrea că mai de grabă moare decât să se lapede de Hristos, (Mat. 28, 33), dar celce n'a fost încercat nu ştie nimic» — cetim la Eclesiast 24, 9.

Nimic n'a făcut Dumnezeu rău, ci toate le-a făcut foarte bune, (Dr. Spânu op. cit. pag. 95), aşa şi ispita, e necesară, ea este în mâna lui Dumnezeu «un mijloc educativ, o cură de păcat». (I. Mihalcescu, op. citat. pag. 69).

7. „Ci ne mântueşte de cel rău"

Scriptura Sfântă ne învaţă, că Dumnezeu prin activitatea sa absolută, şi fără de nici o cauzalitate în afară de sine, a adus la existenţă inexistenţa. «Toate printr'însul s'au făcut şi fără de Dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut». (Ioan 1, 2).

Lumea există, răul din ea nu se poate contesta. Dar Dumnezeu care este Dumnezeu al dragostei, Sfânt după însaşi natura sa, poate fi autorul acestui rău?

Biserica lui Hristos, care clădeşte pe aceeaş autoritate dumnezeiască, des ridică acest văl punându-ne în mână cheia la înţelesul acestei enigme. Ea învaţă categoric, că răul este o consecinţă a abuzului de libertate din partea creaturilor raţional libere, o abatere dela starea na-

f) Pastoraţia cu prilejul sfinţirilor.
g) La alte ocaziuni.

II. Pastoriţia socială:
Cercuri pentru propagandă religioasă.
Cercuri misionare.
Corporaţiuni, societăţi, reuniuni.
Casele naţionale (culturale).
Preotul în viaţa politică.

Blând

Îşi îndeamnă seara tăcerea încărcată de mirosmele câmpiilor aprinse în florile macilor gingaşi şi ale rasurilor fragezi. Tăinuită în părăluşul adormit sub stânca muntelui, îşi ţese cu sârg haină nouă, din borangicul umbrelor subţiri şi mătăsoase. Le strânge apoi mulţumită în mânile ei lungi şi fine şi călcând hoţeşte le flutură deasupra codrilor ce-şi freamătă dragostea pe costişele de munte, şi deasupra mării ce suspină adânc în urma soarelui ucis după dealuri. Imi pare o soartă vitregă ce-şi flutură fără milă borangicul durerii deasupra miresei văduvite...

«Dar îi străpung penumbra mii de ace,
Sclipind lumini ca piatra de olmaz
Şi vălul tainic cerul îl desface
Şi blând sărută luna mareа pe obraz».—

In grădinile spânzurate pe malurile mării florile se trezesc şi în ochi cu roua fericirii îşi cădelniţează miresmele de vrajă, şoptindu-şi visuri şi poveşti de duioasă dragoste...

Fermecat de taina înserării, mă fură credinţa că numai pentru mine se împodobeşte cerul cu argintul stelelor tremurătoare; că numai pentru tămăduirea inimii mele îşi topeşte luna aurul înflorit în apele mării; că numai mie-mi cădelniţează florile aromele lor îmbătătoare ca vinurile tari; şi că numai pentru mine îşi freamătă codrii visători dragostea pe coştişe...

Şi'n clipele acestea ale înserării sfinte, când vrăjiţi cresc mugurii nopţii, simt cum mai puternic bate valul vieţii în malurile inimii mele însănătoşite.

Simt cum tinereţea codrilor şi fragezimea valurilor, liniştea odihnitoare a zărilor şi visurile înmiresmate ale florilor, simt cum toate se ridică în sufletul meu, ca fumul de tămâie din bisericuţa strămoşilor cucernici.

Şi strunele inimii mele tremură, parecă le atinge o mână mai uşoară, mai gingaşe decât mângâierile mamii... E sufletul mărit, al codrilor, al florilor, al cerului cu luna şi turmele de stele, el face să vibreze strunele inimii desprinzându-i imnuri de slavă, prinos Celui ce-mi luminează cu dragoste cărările vieţii şi-mi îmblânzeşte soarta duşmană...

Stăpâne a toate, mărire ţie! *Z. Sandu.*

---

turală în care le-a aşezat Creatorul. (Comoroşan, Dogmatica specială pag. 238).

«Primul autor şi tatăl a toată răutatea este diavolul», (idem pag. 266), despre care Sfântul Ioan zice că dintru început păcătueşte, şi pe care Izbăvitorul îl numeşte «ucigaşul de oameni». Existenţa lui o probează îndeajuns Sf. Scriptură. Aşa citim la Matei, că Judecătorul suprem va pronunţa, la judecata universală, următoarea sentinţă celor răi: «Duceţi-vă dela mine blăstămaţilor, în focul cel veşnic, care e gătit diavolului», (Matei 25, 41), ear marele misionar îndeamnă pe cei îndrăciţi «să se scape din cursa diavolului». (II Tim. 2, 26). In scrierile sfinte obvine el sub numiri foarte diferite, e numit: «satana», (Mat 4, 10, Marcu 1, 13, I Tes. 2, 18), «diavol», (Matei 4, 1, Marcu 1, 34, Luca 4, 33, Ioan 10, 21), «cel rău», (Fapte 19, 15), «vrăjmaş», (Luca 10, 19), «cel viclean», (Ioan 17, 15), «ispititor», (Ioan 4, 3), «stăpânitorul lumii», (Ioan 12, 31), «înger rău», (Psalm 77, 54), «înger nemilostiv», (Prov. 17, 11), «drac», (Iacob 2, 19), «demon», (Mat. 10, 1), «lucifer», (Isaia 14, 12), «velzevuv», (Luca 11, 15).

(Sfârşitul urmează).

INFORMAŢIUNI

Cursul dela Sorbonna, ţinut de dl N. Iorga, este cercetat de multe personalităţi din intelectualitatea franceză şi română, precum şi de un mare număr de studenţi. La deschiderea cursului a luat parte şi fostul prinţ moştenitor Carol al României.

Tricolorul naţional. Profesorul universitar, dl G. Dogdan-Duică, a tratat, în două conferenţe la Cluj, originea tricolorului român. Conferenţiarul constată, că tricolorul nostru s'a născut în timpul revoluţiei dela 1848. Simbolul naţionalităţii româneşti a fâlfâit întâia oară pe Câmpia libertăţii la Blaj. Steagul însă n'avea atunci culorile de astăzi, ci era albastru, alb şi roşu. Un preot l-a păstrat multă vreme. Ideea culorilor venea din vechea ţară. Drapelul lui Mihai Viteazul nu era tricolor: avea numai culorile roşu—albă. Regulamentul organic a fixat culorile cavaleriei moldoveneşti: roşu—albastru, ear ale celei munteneşti roşu—galben. Tinerii liberali de după 1848 au contopit apoi cele două simboluri, la Paris; ear colonia românească a salutat noul guvern provizoriu dăruindu-i un tricolor naţional. După 1848 drapelul a rămas neschimbat. Sub Cuza Vodă tricolorul a luat formă oficială. Ardealul a imitat pilda fraţilor din regat. Stăpânirile ungare au prigonit în toată vremea culorile româneşti, (cu toate că Budapesta, capitala, are şi astăzi aceleaşi urgisite culori).

Registrul betivilor. In oraşul locuit mai ales de săcui, Chezdi Oşorhei, s'a făcut conform legii sanitare, numărătoarea alcoolicilor, pentru a fi prezentată ministerului. Au fost introduşi în registru 32 alcoolici, dintre 6000 locuitori ai oraşului pomenit. Numele celor 32 închinători lui Bacchus este indicat numai cu iniţialele lor.

Radio. Pe lângă oficiul poştal Sibiu funcţionează o subcomisiune pentru examinarea cererilor de autorizaţiuni Radio. Cererile pentru aprobări de instalări de noi posturi radio a locuitorilor din judeţul Sibiu şi Hunedoara, să se înainteze oficiului poştal Sibiu, alăturând actele cerute de lege. Proprietarii posturilor Radio, cari au autorizaţii, sânt invitaţi a se prezenta tot la acest oficiu, pentru achitarea taxelor de abonament, aducând cu sine şi autorizaţia originală. Aparatele de recepţie radio care nu sânt încă verificate de Direcţiunea Poştelor, pot fi supuse verificării şi la numitul oficiu. *Popalov*, dirigent.

Dela Asociaţiune. «Astra» culturală pregăteşte o serie de conferenţe poporale, întovărăşită de diapozitive, pentru proiecţiuni luminoase. Dl prof. la Acad. teologică «Andreiană» din Sibiu, Dr. Gr. Cristescu scrie conferenţa: Viaţa lui Isus. Celelalte vor trata: oamenii mari ai istoriei româneşti, oamenii de seamă ai scrisului şi artei româneşti, prin România, locuri şi oameni, despre alcoolism. Afară de aceea se pregătesc conferenţe poporale, tip, întovărăşite de fotografii «Diafilme», nu pe sticlă, ci pe pelicule de cinematograf, de proectat pe ecran: Viaţa lui Isus, pe urmele apostolului Paul, din Tarsus până la Roma, elemente geografice, ţara sfântă, minunile cerului înstelat, electricitatea şi agricultura, economia unui gospodar bun, pomicultura, icoane împotriva alcoolismului, oraşul Pompei, etc. Diafilmele se pot uşor folosi cu ajutorul unui aparat pitic de proiectat. Conferenţele vor apărea pe rând, urmând să se anunţe la timp.

De pe la Sibiu. Un confrate clujan povesteşte: Deunăzi în autobus veneam dela gară. Doi domni vorbeau nemţeşte, lângă mine. Unul, pe semne, era sas din Sibiu.

— «Ce e nou prin Sibiu?» l-a întrebat tovarăşul.

— «Ce să fie, a căpiat lumea, cu balurile astea».

— «Cum aşa?»

— «Uite aşa, vezi ce n'ai mai văzut de când eş i. Femei bătrâne şi mame eu trei-patru copii umblă să ia lecţii de dans».

— «Se poate?»

— «Da, domnule. Un prieten m'a rugat aseară, să l însoţesc. Mergea să şi aducă nevasta dela lecţia de dans. Era pe la 11 ore. Când am intrat în sală, am rămas trăznit. Femei cu părul aproape alb cu «Bubikopf» şi haina până la genunchi, de se vedeau picioarele ca acele ale cailor de Maeklenburg, săreau şi se strâmbau în fel şi chip, în braţele unor băeţandri, de par'că mie îmi era ruşine».

— «Ei, şi dta o iei prea tragic», îl întrerupse zimbind pe sub musteţi tovarăşul.

— «Ba, de loc. N'am nimic în contra tineretului, poate să sburde cât vrea. Dar, când vezi lucruri cum am văzut eu aseară că se petrec în neamul nostru, care-i un neam potolit, un neam greoi, să ştii că nu-i semn bun, să ştii că ne ducem de râpă...»

ŞTIRI LOCALE

Conferenţe. Seria nouă a conferenţelor din sala prefecturii s'a început în 16 l. c. cu prelegerea dlui medic Dr. I. Stoichiţa, despre tuberculoză. In 23 l. c. a vorbit dl Dr. V. Stoica, despre Societatea Naţiunilor.

Publicaţiune. Noi, primarul municipiului Sibiu, aducem la cunoştinţa tuturor, că începând cu anul nou, toate prescripţiunile legale şi statutare referitor la construcţia clădirilor se vor aplica cu cea mai mare stricteţă; orce abatere dela regulament se va pedepsi, şi clădirile executate cu călcarea dispoziţiunilor vor fi dărâmate; în deosebi *nu se va mai tolerà începerea lucrărilor* de construcţii înaintea eliberării autorizaţiunii respective. Primar: *Dr. Goritz;* Secretar general: *Dr. Bărbat.*

Publicaţiune Se aduce la cunoştinţă generală că termenul de predarea declaraţiunilor de impunere pe anul 1927 s'a stabilit până la 31 Ianuar 1927. Pentru revizuirea şi impunerea veniturilor proprietăţilor clădite (case) declaraţia se va da pe formular Nr. 3, declarându-se veniturile acestor imobile aşa cum ele sânt realizate la data facerii declaraţiei. Când imobilul e locuit de proprietar, venitul impus la recensământul din 1923. Pentru impunerea veniturilor din comerţ, industrie, profesiuni şi alte ocupaţiuni necomerciale, se fac pe formularul Nr. 4. Societăţile anonime, comercianţii şi industriaşii cari au registre în regulă şi bilanţ întocmit, pe formularul Nr. 4 bis. Pentru impunerea venitului global pe formularul Nr. 5. Spre a obţinea şi pe anul 1927 scăderile pentru sarcini familiare sau pentru datorii ipotecare ori chirografare, trebuie să se facă declaraţie, şi la impunere să aducă aceste dovezi. Declaraţiunile se predau şi se înregistrează la Percepţiile fiscale.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Icoane din viaţa bisericii. Anul 1804. De *Matei Voileanu,* protopop, consilier arhiepiscopesc. — Volum tipărit în tipografia arhidiecezană, în 1926, conţine, pe 136 pagini, preţioase însemnări istorice, din protocolul şedinţelor consistoriale dela 1804, ca tot atâtea date privitoare la viaţa bisericii noastre dela începutul veacului al 19-lea. Preţul cărţii: 30 Lei. Se vinde la Librăria arhidiecezană în Sibiu.

Dela Asociaţiune. A apărut Nr. 143 din «Biblioteca poporală a Asociaţiunii»: «Grivei şi alte povestiri» de Dr. Horia Petra-Petrescu. Nouă schiţe potrivite ca lectură în şezătorile culturale, (5 Lei, de vânzare la administraţia «Astrei» Sibiu, strada Şaguna Nr. 6).

— A apărut a doua ediţie, sporită, din buletinul «18 al despărţământului Sibiu al Astrei»: «Ia-mă cu tine». Sfaturi date unuia, care vrea să cetească ceva bun. Se răspândeşte gratuit, pe cât ajută tirajul, (adresa: «Astra» despărţământul Sibiu, strada Şaguna Nr. 6). Dacă nu se primeşte broşura, e dovadă că s'a epuizat. Broşura e scrisă mai cu seamă pentru elevi de şcoală, pentru meseriaşi, pentru tineretul dela şcoală, arătându le o listă întreagă de cărţi ieftine, vrednice de cetit.

«Veghează» cuvinte creştineşti către tineret, este titlul unui interesant volum de 157 pagini, publicat de părintele protoiereu militar, Ioan Dăncilă. Conţine cuvinte adresate elevilor şcoalei militare de infanterie din Sibiu, al căror păstor sufletesc este. Se află la Librăria arhidiecezană.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Nr. 399/1926 (3) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II. a **Şibot**, protopopiatul Orăştiei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt toate venitele statorite în coala B. cu folosinţa eclejiei în mărime de 12 jug. cad., stolele uzitate înainte de război după valoarea lor actuală, şi câte o zi de lucru dela 280—300 familii.

Casă parohială nu este.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-şi înainta cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi au să se prezinte la faţa locului în persoană, spre a face cunoştinţă cu poporul în biserică.

In înţelegere cu comitetul parohial din Şibot, la 5 Decemvrie 1926.

Orăştie, 20 Dec. 1926.

Vasile Domşa,
protopop

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 6—32

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înţelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea ţării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din ţara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înţelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuţa (versuri). Muntele Athos. Moaştele sf. Dumitru. — Colindă ostăşească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunţuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moştenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. In apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei. Ediţia fără Şematism epuizată

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50

Dr. V. Gheorghiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86 Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84 Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203 Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 28 Ianuar 1927 Nr. 9

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Preotul conștiențios

Nu mai încape îndoeală că rolul preotului, în organizația socială, ocupă unul dintre rezorturile ei principale.

Poporul român a definit acest fapt în proverbul său: «*Mai bine fără sare, decât fără preot.*»

Parohiile vacante resimt îndeajuns această lipsă a slujitorilor altarelor.

Rolul și ativitatea preotului depinde în mare măsură dela societatea care-l înconjoară, dela înclinările sale, mai pe sus de toate dela desvoltarea energiei sale, și dela modul practic cum știe să-și aplice această energie.

De sus, din partea arhiereilor noștri, noi preoții am avut și avem cele mai sfinte și curate povețe și îndemnuri.

Fericitul între fericiți, Marele Andrei, răsplătea după merit fiecărui preot, lăudând vredniciile preoților din vremuri de restriște, și pedepsind pe cei negligenți.

Larg este câmpul de activitate al preotului conștiențios!

Și cu toate acestea ignoranța multora vine și se împedecă și de cele mai nevinovate elemente ale ei. Eată b. o. ce putem citi într'un organ de publicitate: «Preoții, cari au o zi (?) de lucru în săptămână, primesc dela stat leafă mai mare decât notarii, și pe deasupra ei — preoții — au venite stolare»...

După concepția acestor puțin credincioși, preoții ar avea *o zi* de lucru în săptămână...

In realitate, preoțimea conștientă nu este liberă nici o oră pe zi. In ogorul Domnului acțiunea preotului reclamă servicii de zi și noapte.

Abstracție dela cele 52 Dumineci și 41 sărbători bisericești, cum și dela aniversările și sărbătorile naționale și ale Familiei Regale, se adaugă cu prisosință servicii diferite religioase la credincioși: botez, cununie, înmormântare, feștanie, Maslu, serviciu pentru vite, sfințiri de case și cruci la hotare, procesiuni la țarini, pentru holde, tempestăți, tedeumuri școlare și altele, de diferite trebuințe. Nu e de ajuns atâta:

Preotul, în orce sat, este și judecătorul celor împricinați, este doctorul bolnavilor prin ajutorarea, mângâerea și supravegherea până la însănătoșare. Este notarul în caz de trebuință. Preotul este inițiatorul și sufletul corporațiunilor culturale. Casă culturală, festivități religioase-naționale, reuniuni de femei, organizarea tineretului, sfaturi economice, industriale, comerciale și altele, toate reclamă prezența necondiționată a preotului, mai totdeauna inițiatorul lor.

In daraveri administrative și politice intervenirea preotului este cu deosebire indispensabilă, cu toate protestările celor nemulțumiți. S'a constatat în frământările recente, la alegerile din primăvară, că acolo unde preotul n'a fost ascultat, lucrurile n'au ieșit neted, și neînțelegerea și turburarea se mențin și acum în multe locuri.

Orce mișcare publică sătească, săvârșită în lipsa preotului, nu reușește cum ar trebui.

Mergem mai departe:

Se face o șezătoare sau o clacă cu tineretul din comună; acea șezătoare, fiind preotul prezent, pe nesimțite se schimbă în adunare culturală, sau națională, sau religioasă, și mai ales morală, — în contrast cu șezătorile fără preot.

O clacă altcum iese dacă preotul este prezent între credincioșii săi, și altcum, dacă nu este de față.

Eată, cum împrejurările cer hotărât, ca preoțimea să-și desvolte activitatea pastorală, totdeauna și în orce loc, nu numai în biserică, la zile de Dumineci și sărbători.

Muncitorul conștient și sârguincios se și bucură când își poate împlini datoria deplin în locul ce-l ocupă ca om al bisericii și al satului său.

Dar ceice cred că preotul n'are decât o singură «zi de lucru» în săptămână, aceia uită îndatorirea preotului de a intra zilnic în școală și a catehiza. Este adevărat că puțini preoți catehizează, dar a sosit timpul ca preoții noștri să iee asu-

FOIȘOARA

Titanicul...

— Fragment dintr'o meditație, despre deșertăciunea plăcerilor și a bunurilor pământești —

De prof. **VALERIU MAXIMILIAN,**
absolvent de teologie.

...Afară era noapte posomorâtă și ceață adâncă, dar în sălile grandioase ale vaporului era lumină ca ziua...

Pasagerii, partea cea mai mare oameni avuți, între cari vre-o trei miliardari, — își petreceau benchetuind și dansând vijelios, uitându-și de grijile și necazurile vieții.

Pretutindeni fețe vesele, rumenite de focul dansului și de beția plăcerilor; pretutindeni voie bună, râsete de domni și de dame îmbrăcate în haine sclipitoare de mătasă, pretutindeni viață însuflețită la extaz, al cărei sgomot nervos și haotic se topea în ciocnetele arginții ale clondirelor înspumate de șampanie. Toți se simțiau atât de bine, încât ar fi dorit să dureze o veșnicie clipele acelea de fericire.

O ușă a sălei de dans se deschise și în bătaia luminii orbitoare din lăuntru apăru un tânăr palid care se îndreptă tremurând spre bariera bordului, unde se opri, și căutând îngrijorat în adâncul ceții, suspină.

— Harry, Harry! — se auzi un glas tânăr de femee. Unde ești Harry?

— Aici, Elsa dragă! De ce mă cauți?

— Ce ai astă seară, Harry, de ai părăsit dansul atât de brusc?

— Nu mă simt bine, Elsa!

— Ce ai, de ești așa de posomorât?

— Ah, dacă totdeauna vom fi împreună, Elsa! — suspină tânărul, care nu era altul decât bărbatul ei. Erau căsătoriți de o săptămână și acum erau în voiaj de nuntă spre Washington...

— De ce vorbești așa, Harry? Spune-mi ce ți s'a întâmplat!

— Ascultă, Elsa! Era pe la mijlocul bostonului, când ajunserăm la fereastră. Aruncând o privire afară, de odată mi se păru că din ceață se desprinde o scăfârlie ca zăpada, care îmi rânjia atât de straniu, încât îmi pierdui orice voie și fui silit să te las și să ies pe bord... Am presimțiri urâte, Elsa! Sgomotul din sală îmi face rău...

— Lasă gândurile negre, Harry! Tot cu presimțiriie tale de aseară? N'auzi cât de voioasă e orhestra? Vino să dansăm!

Tânărul șovăind se întoarse cu soția, dar la ușă se opri și aruncând o privire pe valurile sbuciumate, oftă, apoi dispăru în sală în vârtejul dansului.

...Și giganticul vapor înaintă în noaptea tăcută cu iuțeală vertiginoasă, apropiindu-se tot mai mult de fantoma plutitoare a morții...

Ear, cum mijeau prin ceață luminile dela etaje, ai fi crezut că e un monstru cu mii de ochi de sânge, ce alerga furios pe talazurile sbuciumate ale apelor, spre a da piept cu aceea apariție nedeslușită din ceață, care a îndrăznit să-i calce apele la ora asta a fiorilor...

Și se apropie tot mai mult, eată în sfârșit că se distinge silueta fantomei stranii...

Dar el nu se teme de ea! Din contră, pare că se irită, ochii i se încruntă și mai tare, și ca apucat de o furie demonică își ia direcția înspre fantomă...

Și oare de ce s'ar teme de ea, el copilul răsfățat al geniului omenesc, care sfidează furia viforelor, el semețul rege al mărilor...

«Vai, nenorociților, dacă ați ști ce vă așteaptă peste câteva clipe!»...

Ci ei își petrec fără grijă, alintați de vraja visărilor unei nopți petrecute în beția dansului, legănați de sunetele fanfarei, ale cărei acorduri se pierd în noapte ca umbra, înghițite de cântecul etern al talazurilor. Nime nu simțea că din clipă în clipă acordurile erau de colorit tot

pra lor această latură a misiunei lor. Nu se mai poate admite ca preotul să nu catehizeze. N'ar mai trebui admis la altar acel preot care nu-şi va face datoria de a face instrucţia şi educaţia micilor credincioşi în şcoală.

Dar predica, nu reclamă timp de rugăciune şi meditaţie în decursul săptămânei întregi, pentruca Dumineca să poată fi ţinută spe edificarea credincioşilor.

De sigur cei ce învinueşc preoţimea că n'are lucru, aceia nu se cugetă la timpul de rugăciune pe care e dator preotul să o facă zilnic pentru nevoile propriului suflet, la meditaţia asupra celor sfinte, la cetirea sfintei Scripturi, fără de care nimeni nu poate sluji cu adevărat lui Hristos; la cetirea cărţilor teologice din care să-şi înarmeze sufletul etc. etc.

Vorba e, să avem cât mai mulţi păstori sufleteşti de felul acesta. Şi eu cred tare, că-i vom avea în număr covârşitor.

Pr. *Vasile Păşcău.*

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuiri nouă —

Continuăm înregistrarea sumelor marinimoşilor donatori pentru refacerea Sfintei Mănăstiri brâncoveneşti.

Au contribuit:	Lei
Dl I. D. Simian, mare industriaş, Sibiu	10,000
Dl Alexandru Tătulescu, notar public, Diciosânmărtin . .	500
Ziarul **„Universul“,** Bucureşti .	500
Credincioşii din par. **Şelimbăr**	170
Următorii preoţi din protopopiatul **Olt:**	
David Chiujdea, Şinca nouă .	3000
Ioan Capătă, Şona	2000
Dumitru Bărbat, Şercăiţa . .	2000
Pantilimon Nastea, Perşani .	2000
Ilarie Cocan, Mândra . . .	1500
Valeriu Boeriu, Grid . . .	1000
Cornel Pop, Părău	1000
Lazăr Popa, Şinca nouă . .	1000
George Mijea, Comana de jos	1000
Septimiu Popa, Vineţia de jos	1000
George Cristea, Vineţia de sus	1000
Alex. Comşa, Comana de sus	1000
Lei:	28,670
Suma de mai 'nainte Lei:	427,784
Suma totală Lei:	456,454

Glasuri de presă

— **Refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu** —

Universul din 22 Ianuar 1927 scrie:

Un glas profetic a răsunat în cuprinsul Ardealului pentru învierea vechilor mărturii de credinţă strămoşească. Este chemarea Inalt Prea Sfinţitului *Nicolae*, vrednicul conducător spiritual al bisericii ţinuturilor ardelene.

Arătând cumplita vrăjmăşie şi prigonire pe care a îndurat-o biserica ortodoxă din partea stăpânitorilor dela Viena, Inaltul prelat cere poporului drept credincios să ridice zidurile mănăstirilor doborâte cu tunurile, din ordinul împăratului şi ale papistaşilor, cum a făcut generalul Bucow în părţile Făgăraşului, pe la mijlocul veacului al 18-lea.

Această reînălţare a mănăstirilor ardelene a şi început cu sfânta mănăstire a lui Brâncoveanu Constantin dela *Sâmbăta de sus,* în ţinutul Făgăraşului, sfânt altar strămoşesc ridicat acum din ruine, până la acoperiş.

Dorinţa însufleţitului ierarh e să aşezea colo, *tiparniţa* de seamă pentru întocmirea cărţilor de mântuire; să adăpostească în liniştea plină de rugăciuni a mănăstirii pe *bătrânii preoţi* dornici de pietate şi să facă *şcoală* de cucernici călugări, demni misionari pentru propăvăduirea cuvântului Domnului în rândurile poporului.

Pentru această frumoasă înfăptuire se cere însă *jertfa curată* a fiecărui bun român.

Credem că jertfa aceasta nu va lipsi şi că dărnicia drept credincioşilor va grăbi împlinirea măreţului gând creştin, pentru că spre fericirea neamului nostru, poporul român a început să înţeleagă puterea cuvântului Sfântului Ioan Gură de Aur, că dărnicia este singura scară prin care ne ridicăm la cer, din pământul plin de patimi şi răutate până la marginile lumii, până la Dumnezeu.

*

Ziarul din Cernăuţi, *Glasul Bucovinei,* dela 21 Ianuar, publicând conţinutul apelului I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, sfârşeşte cu următoarele cuvinte:

Indemnăm credincioşii din acest colţ de ţară — al Bucovinei — să sprijinească gândul măreţ pe care înaltul prelat dela Sibiu o pornit să l înfăptuească, contribuind cu ce i lasă inima pentru mănăstirea dela Sâmbăta de sus, care va avea tiparniţă, loc de adăpost pentru preoţii bătrâni, şi o şcoală de călugări.

Uneltiri de-ale uniaţilor

Ajunsă vacantă, parohia din satul *Bucureşti*, de lângă Brad, jud. Hunedoara, prin deplasarea părintelui S. Bexa în parohia Şoimuşul-murăşan, fraţii noştri, uniaţii dela Lugoj, au început degrabă acţiunea de proselitism.

In parohia satului Bucureşti, întreagă ortodoxă, cu excepţia celor 5 sau 6 familii uniate, situată într'o vale ale cărei ape mari îneacă mereu grădinile satului cu pietriş, deci o parohie nă căjită şi săracă, — aici uniaţii au intenţiunea să sporească şi mai mult necazul şi sărăcia oamenilor, prin instituirea unui ţăran de acolo în rangul de preot uniat, — ţăran fără altă pregătire decât că ştie ceva ceti şi scrie.

Astfel, în sărbătorile Naşterii Domnului, eată descind în parohie dl Doctor în sfânta teologie, Fireza, din Lugoş, şi prin multă capacitare ademeneşte pe săteanul Ion Dămian de acolo, să primească a se face «popă uniat».

Scopul, de a tulbura liniştea parohiei şi a produce desbinarea ei în două tabere, e pe cale de-a se realiza în toată forma în urma demersului dela Lugoş.

De dragul «unaţiei» ce n'ar fi în stare să facă dnii doctori în teologie dela «propaganda fide?!» Şi aşa, eată o comună nouă sfăşiată în două, în care uşor se vor putea pe viitor paraliză toate acţiunile de progres, de disciplină, de ordine şi de ridicarea satului la un nivel mai înalt cultural şi de bunăstare...

«Unaţia», fiica bună a Romei papale, îndată s'a prezentat şi aici cu vechea ei lozincă: «Fă-te, măi, bade unit, că la noi nu se cer atâtea, ca la voi!»

Ţăranul numit, Ion Dămian, a făcut prima mărturisire de trecere la «unaţie», înaintea administratorului parohial din Şesuri, şi ducându-se apoi la Lugoş a primit cărţi de «teologie» să înveţe «acasă»... Şi bun e Dumnezeu, în scurt timp, noul «teolog» va fi învestit cu darul preoţiei în parohia aproape toată ortodoxă,..

Cine este dar celce atacă? Evident e că atacul îl pun la cale căpeteniile uniaţilor dela Lugoş, — prin urmare asupra *lor* trebue să cadă şi răspunderea pentru situaţia deplorabilă, ce se pregăteşte bieţilor bucureşteni de lângă Brad.

Coresp.

---

mai jalnic. Nime n'auzea isonul straniu al morţii, îngânând ironic sunetele arginţii ale clondirelor, ale fanfarei şi sbuciumul colosului vapor ce se apropie de clipa tatală...

Ultima clipă!... Un hohot sălbatec de râs isbucni de undeva din adâncuri; colosul vapor pare că şovăe, se înfioară, tremură... apoi o bubuitură surdă şi o sguduitură puternică îngălbeni feţele vesele şi un fior de groază îi străfulgeră pe toţi...

Un moment rămaseră înmărmuriţi, apoi înţelegând grozăvia ucigătoare a realităţii, deteră năvală, nebuni de groază, pe sutele de trepte căutând să ajungă fiecare cât mai iute pe bord şi de acolo pe bărcile de salvare, care într'o clipă fuseseră lansate pe valurile răsvrătite ale Oceanului.

In locul veseliei, în locul chiotelor de bucurie şi în locul ciocnetelor arginţii ale clondirelor, plânsete şi ţipete de desperare se auzeau în tăcerea fioroasă a nopţii.

Şeful radio-telegrafiei sări treptele în culmea desnădejdii şi tăbărând în camera postului răcni celor doi subalterni, cari priviau încremeniţi la aparat:

— Aţi dat signalul? Ce se aude din larguri?

— Până acum nimic, dle locotenent!

Locotenentul se anunţă la aparat şi cu o forţă exaordinară apăsă cu ambele mâni tremurătoare signalul: «SOS! SOS! SOS! Titanic».

Lacrimile îi încremeniră în ochii cari priviau cu ultima încordare la receptor...

— Nici un răspuns...

Tăcerea din cameră fu întreruptă de plânsetele disperate de afară, ce se depărtau în haosul ţipetelor... La auzul lor pe toţi cei dela post îi podidiră lacrimile...

Unul dintre ei trânti scaunul şi căzu pe podele isbucnind în hohote sfâşietoare de plâns...

— La post, camarade, căci nu e vreme de plâns!

— Logodnica mea, dle locotenent! Ah logodnica mea şi scumpii meu părinţi, pe cari i am lăsat plângând în Southampton!...

— Ei sânt fericiţi, dragă! — îi replica locotenentul cu glas înecat de lacrimi... «Să ne vedem de sufletele noastre!...»

Deodată aparatul se agită...

Toţi săriră în picioare cu respirarea reţinută la fila rotativă.

Unul câte unul se descifrau cuvintele de mângâere:

«Venim în ajutor! Sântem la 200 de noduri de voi!... Carpathia».

»Ajută-ne, Doamne!»

Locotenentul sări la uşă să vadă ce mai e pe afară, dar fu lovit brusc de pieptul căpitanului Smith:

— Aţi dat alarma? Ne vine cineva?

— Ne vine Carpathia, dle căpitan, dar e la 200 de noduri de aci!...

— Sântem pierduţi! Repede încă un signal, căci vaporul e pe sfârşite!

SOS! SOS! SOS! — porniră din nou undele în larguri, vestind depărtărilor strigătul desnădăjduit al celor 2000 de suflete, care se luptau cu furia valurilor...

— «Sântem în drum spre voi cu vitesă mare! Ajutaţi-vă până la sosire cum puteţi!» — fu răspunsul imediat al Carpathiei îndepărtate.

Doamne, cât ai fost de bun faţă de oameni, încât chiar şi când au îndraznit să se lupte cu forţele supreme ale naturii, chiar şi când în sunetele fanfarei din mijlocul apelor îşi uitaseră de Tine cu desăvârşire, totuşi le-ai întins mâna de ajutor!... Doamne, îşi vor mai aduce oare aminte de acest ajutor şi vor şti ei oare cum să-Ţi mulţumească?...

— «Edith, Edith!» — striga desperat un lord bogat, soţiei sale.

— «Aruncă-te fără frică cu copiii în barcă, căci pentru voi mai e încă loc! Dacă bunul Dumnezeu Vă va ajuta să ajungeţi cu bine pe

Servicii divine, urmate de festivaluri cu programe naţionale şi patriotice, s'au ţinut pretutindeni în centrele ţării, în ziua de 24 Ianuar, pentru comemorarea unirii principatelor române dela 1859. Au participat la serbari reprezentanţii autorităţilor civile şi militare, tinerimea şcolară dela toate şcoalele, şi alt numeros public.

In catedrala noastră din Sibiu, serviciul divin a fost săvârşit de I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. V. Stan, asistat de păr. Dr. A. Gâlea consilier arhiepiscopesc, E. Cioran protopop, prof. Gh. Maior şi Ioan Popa, care a rostit şi cuvântarea ocazională. A asistat I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE, comandantul de corp Cihoschi, şi alţi distinşi reprezentanţi ai autorităţilor din oraş.

Tratat franco-român. Ziarele franceze şi române publică şi comentează importantul act diplomatic dela 10 Iunie 1926, încheiat la Paris, pe termin de 10 ani. Tratatul de garanţie şi amiciţie, între Franţa şi România, exprimă dorinţa şi voinţa părţilor de-a asigura pacea statorită pe temeiul tratatelor existente. Ambele ţări voesc să facă politică pacifică, bazată pe îmbunătăţirea relaţiilor între toate popoarele şi luând garanţii împotriva eventualilor turburători ai păcii Europei.

Din alte eparhii

— Activitate pastorală în eparhia Romanului —

Cercurile pastorale din eparhia ortodoxă română a Romanului vor avea să desvoalte, în cele mai apropiate şedinţe publice ale cercurilor, următoarele teme:

Taina Mărturisirii; Foloasele învăţăturii (frequentarea şcolii); Ce învăţăm la biserică? Cultura sistematică a pământului; Taina Sf. Impărtăşiri; Imbrăţişarea meseriilor; Patriotismul; Impotriva înjurăturilor de cele sfinte; Respectarea legilor ţării; Inlăturarea proceselor prin bună învoială; Urmările beţiei; Cultivarea pomilor roditori şi zarzavatului; Foloasele cooperaţiei; Creşterea copiilor din punct de vedere fizic şi moral; Datoriile copiilor către părinţi; Milostenia; Rugăciunea; Clevetirea şi relele ei urmări; Primejdia luxului şi modei la sate; Prevenirea bolilor molipsitoare; Economia (bănci populare); Păstrarea datinelor creştineşti din sărb. Crăciunului; Iubirea de aproapele; Jurii de împăciuire; Ingrijirea animalelor; Cum să serbăm Dumineca şi celelalte sărbători? Infrumseţarea cimitirelor; Respectul lucrului public; Infrumseţarea gospodăriilor (interiorul caselor şi ograda); Ce cărţi şi reviste să citim? Şcoala fiica bisericii; Cum sa ne purtăm în biserică? Cum se cuvine să postim? Cum să locuim? Cum să ne îmbrăcăm?

INFORMAŢIUNI

Comemorare. Academia Română va comemora în cursul lunii lui August a. c., 20 de ani dela moartea lui Bogdan Petriceicu Haşdeu.

Numărul studenţilor. In anul şcolar 1926/27 s'au înscris la facultatea teologică a universităţii din *Bucureşti* 950 studenţi români şi 2 bulgari; la toate facultăţile acestei universităţi au fost înscrişi 17,140 cetăţeni români şi 1452 străini, (evrei 2637) — La universitatea din *Cluj:* 2491 cetăţeni români, 14 străini. La *Cernăuţi:* în facultatea teologică 134 români, 6 străini; în toate facultăţile: 1161 români, 139 străini, (280 evrei). — Numărul studenţilor români şi creştini, înscrişi la universităţi, este în creştere.

Distincţie. S. Sa părintele protopop militar, *Ion Dăncilă*, a fost decorat cu «Steaua României», cu insigniile militare de pace, în gradul de cavaler. Felicitări!

Act de mulţămire. Subsemnatul, în numele credincioşilor ortodocşi români din comuna Bicsad, jud. Treicaune, aduc cele mai călduroase mulţămiri dlui *Dr. Ioan Popa*, medic în Sf. Gheorghe, pentru faptul că, rămânând biserica noastră fără clopot, D-Sa a binevoit să ne dăruească un clopot în valoare de 6—7000 lei. Dumnezeu să-i răsplătească însutit. Pr. *Dumitru Trifan*, paroh.

Protestează înverşunat o gazetă budapestană, rău indignată, împotriva faptului cum cenzura filmelor a îndrăznit să permită a se prezentă în «Ungaria ciuntită» filmul relativ la călătoria triumfală a reginei «valahilor» în America. Bieţii unguri!

Ziare noui săptămânale se ivesc în mai multe centre de judeţe ardelene. Ar fi să ne bucurăm când presa românească face progrese şi numărul publicaţiilor sporeşte dintr'odată cu mai multe organe nouă. Bucuria însă trebue să ne scadă simţitor când vedem că publicaţiile nou născute nu s decât gazete *de partid*: laudă adecă pe patroni şi i ridică în slavă, şi ocărăsc sau ignorează lucrurile săvârşite în alte partide. Cine simte plăcere d'a se amestecă în această «înaltă» politică şi în cearta partidelor, poate să citească asemenea gazete, cu mult «folos», — dacă n'are alt lucru mai bun de făcut.

Faptele vorbesc. Domnul advocat din Sibiu Dr. Eugen Piso, fost deputat, a cumpărat şi a donat apoi elevilor merituoşi ai Acad. teologice şi ai Şcoalei Normale: 100 (una sută) cărţi, «Veghează» — cuvinte creştineşti către tineret de Ion Dăncilă, în valoare de 6000 (şase mii) Lei. Să ne bucurăm că în aceste zile grele, avem bărbaţi cari, din banul lor, jertfesc bucuros pentru scopuri atât de nobile, cum este şi educaţia morală a tineretului nostru. *Un student recunoscător.*

Cununie. Dşoara Victoria Gaşpar şi dl Emanoil Băncilă anunţă căsătoria lor religioasă care are loc Duminecă în 30 Ianuar 1927 la ora 4 d. a. în biserica catedrală din Sibiu.

Ofertă refuzată. Un consorţiu american a făcut guvernului turc una dintre cele mai ciudate — ca să nu zicem altfel — propuneri, şi adecă: d'a schimba măreaţa catedrală Sfânta Sofia din Constantinopol într'o — sală de dans, unde apoi s'ar instala un iazz-band monstruos şi barbar. Se spune că Turcia, cu toată reputaţia ei de ţară barbară, a refuzat oferta.

Femei marinari. In portul italian Livorno a sosit zilele acestea vaporul sovietic «Karl Marx», al cărui echipagiu se compune numai din femei. Singurul bărbat pe bord este căpitanul, care a declarat reprezentanţilor presei că n'a avut nici odată un echipagiu atât de harnic şi care să-şi îndeplinească datoria atât de conştienţios ca acesta.

ŞTIRI LOCALE

Invitare. Comitetul şcolar împreună cu corpul didactic al liceului de fete «Domniţa Ileana» din Sibiu, va da cu concursul unui grup de doamne din societate, Miercuri 2 Februar în saloanele cercului militar-civil, un *ceai* cu un bogat program artistic-literar, executat de elevele şcoalei. Toţi profesorii tuturor şcoalelor, părinţii şi gazdele elevilor, elevii şi elevele precum şi toţi cari vor să sprijine şcoala, sânt rugaţi să participe în număr cât mai mare. Donaţiuni benevole pentru bufet şi tombolă se primesc la cancelaria direcţiunii (Str. Şaguna 8) în fiecare zi dela 8—12 şi 2—4.

Reuniunea română de înmormântare din Sibiu — ni se comunică — şi-a ţinut adunarea generală în 23 Ianuar 1927, pentru anul trecut. Puţin interes se arată acestei instituţiuni, al cărei scop este umanitar, creştinesc şi de ajutor reciproc. Sibiul nu-i sărac în români harnici, unii în stare bună, alţii mai sărmani, cari prin muncă perseverantă îş câştigă traiul vieţii. Dumnezeu aşa a rânduit lumea, ca pe lângă cel tare să trăiască şi cel slab, pe lângă cel tinăr şi cel bătrân. Reuniunea are numai 4 sute membri. Pe lângă puţină bunăvoinţă şi oare care propagandă, dacă numărul membrilor s'ar întregi la vreo 2 mii, reuniunea şi-ar vedea întrupată şi ridicarea unui «Azil al bătrânilor noştri neputincioşi». Comitetul reuniunii s'a achitat conştienţios de îndatoririle impuse de statute. In anul premers capitalul său, pe lângă solvirea premiilor prescrise după cei reposaţi, s'a dublat asigurând reuniunii o funcţionare normală. Comitetul vechi s'a reales, completat cu un membru nou, dl Petru Moga, franzelar. Modificarea statutelor a rămas ca o problemă a viitoarei adunări generale extraordinare. *Dela plug.*

---

continent, nu uita de averea mea! Transcrieţi-o de numele vostru! Adio, Edith scumpă! Adio, copilaşii mei dragi! Ah, averea mea! Ah castelele mele! Bucuraţi vă voi de ele, Edith! Ingrijiţi-le bine! Adio, Edith! Adio, pe vecie!»

Edith isbucni în răcnete sfâşietoare, în timp ce lordul îşi ştergea lacrămile şi căuta să şi înăbuşe hohotele de plâns.

(Sfârşitul urmează).

„Tatăl nostru“

(Sfârşit)

de **N. NEAGA**, licenţiat în teologie

Acest «duh necurat», lucrează în omenire nu direct, ci prin instrumentele sale, ispitele, etc. etc. Astfel trece omul în decursul vieţii sale prin multe furtuni, umblă pe căi pline de spini înţepători, de mizerii zdrobitoare. Fericirea şi binele lui sânt foarte problematice, orice farmec îi dispare, nici o posesiune nu-i este asigurată pe acest glob.

Toate acestea, fiindcă numele lui Dumnezeu nu se sfinţeşte, voia Lui nu se îndeplineşte, împărăţia Lui nu se respectă. Hristos dacă a venit, n'a fost idealul Lui, ca lumea să aibă ce mânca, ce bea, ci acela de a face să dispară discordia din cosmos, discordia din natura omului, de-a face să trecem cât mai repede prin această vale a plângerii, cât mai în grabă să ne împreunăm cu Dumnezeu.

Omul are idealul de desăvârşire, care îl scoate din acest prezent, care-l mână dincolo de marginea acestei vieţi. Acest ideal de spiritualizare ni l-a sădit Hristos întru inimi, când a zis: «fiţi desăvârşiţi». (Mat. 5, 48).

Hrisostom la fel, pleacă în afirmarea principiilor sale morale dela posibilitatea omului de perfecţiune. (S. Ionescu: Atitudini etico-sociale din viaţa lui Hrisostom. Buc. 1920 pag. 65). A fi desăvârşit însamnă a fi asemenea lui Dumnezeu; a fi lipsit de orice rău, a ajunge în gradul cel mai superior, binele şi adevărul. Pe când «Tatăl ceresc» e Dumnezeu desăvârşit, noi să fim oameni desăvârşiţi. «Pentru a nu slăbi în cucerirea acestui ideal, e nevoe de dragoste, de iubire. (S. Ionescu: Atitudini... pag. 73). Numai de vom rămânea întru dragostea lui Hristos, vom zădărnici minciuna, vom înfrânge răul, vom fi în stare a eluda toate obstacolele ce ne stau în calea biruinţii. «Pentru aceea sânteţi puşi, ca să stârpiţi şi să sfărmaţi răul, să-l distrugeţi şi să-l înlăturaţi, ear binele să-l plantaţi», (Ieremia 1, 10, Ps. C. 1. 5, Rom. 13, 4).

Omul face opoziţie răului, dar întrucât disordinea din lume e cauzată tot prin voia lui, opoziţia sa n'are efect deplin. Prin slăbiciunea firii lui, fapta îi rămâne mai prejos decât voinţa.

«A voi se află în el, dar a face nu, nu face binele care-l voeşte, ci răul care nu-l voeşte acela face». (Rom. 8, 19). El îşi dă seama de slăbiciunea firii, conştiinţa aceasta umilă deşteaptă în el dorinţa după un ajutor de sus, (Spânu, 71, 72), deaceea se adresează prin rugăciune aceluia, în a cărui mână e globul universului cu soarta neamurilor, ca El să rezolve în mod favorabil orice cerere adresată Lui, să zdrobească pe satana şi să alunge orice gând sau faptă ce-ar fi împotriva orânduirii eterne.

III

«Ca pe o temelie trainică de stâncă toată comoara bogată a nădejdilor noastre se spijineşte deopotrivă pe cuvintele încheerii: (Dr. I. Broşu, op. citat pag. 81), *«că a Ta este împărăţia, puterea şi mărirea în veci»*.

El înviorează în noi speranţa, că Atotputernicul împărat, izvorul bunătăţilor, ascultă toate rugăciunile noastre, rezolvă în mod favorabil orice cerere adresată în numele Său. Prin atributul *«Amin»*, mărturisim această încredere în Dumnezeul căruia îi aparţin împărăţia şi puterea, cu angajamentul însă de-a lucra în conformitate cu voia Lui, de-a ne conforma strict celor exprimate în cererile rugăciunii.

Nr. 399/1926 (3) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II. a **Şibot**, protopopiatul Orăştiei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt toate venitele statorite în coala B. cu folosinţa eclejiei în mărime de 12 jug. cad., stolele uzitate înainte de război după valoarea lor actuală, şi câte o zi de lucru dela 280—300 familii.

Casă parohială nu este.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-şi înainta cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi au să se prezinte la faţa locului în persoană, spre a face cunoştinţă cu poporul în biserică.

In înţelegere cu comitetul parohial din Şibot, la 5 Decemvrie 1926.

Orăştie, 20 Dec. 1926.

Vasile Domşa,
protopop

(6) 1—1

Publicaţiune

Biserica ortodoxă română din comuna Roadăş, judeţul Târnava mare, vinde prin licitaţie publică împreunate cu oferte închise 1873 bucăţi stejari.

Volumul lemnos 6269 m³ depe suprafaţa de 8·34 Ha. pădure.

Estimaţiunea din oficiu . . Lei 2.183 930
Garanţă provizorie . . . „ 218.393

Licitaţia se va ţinea în ziua de **1 Martie 1927,** ora 12, la Casa Pădurilor în Bucureşti şi Direcţiunea XII Reg. Silv. Mercurea Ciuc.

Prefectul judeţului Sibiu

Nr. 971/1927 (8) 1—1

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă publică, că la tragerea «Loteriei Plugarului» care a avut loc la această Prefectură în 9 Ianuar a. c. au fost trase următoarele lozuri câştigătoare, şi anume:

1. Lozul Nr. 3902438 a câştigat premiul I (una vânturătoare); proprietarul acestui loz este Milea Ioan Nr. 245 din Veştem.

2. Lozul Nr. 3907687 a câştigat premiul II (una grapă); proprietarul acestui loz este Ioan Scheitz Nr. 623 din Turnişor.

3. Lozul Nr. 3861548 a câştigat premiul III (una grapă), proprietarul acestui loz este Ilie Beştiu Nr. 646 din Jina.

4. Lozul Nr. 3869754 a câştigat premiul IV (un plug), propietarul acestui loz este David Kramer Nr. 296 din Apoldul de sus.

5. Lozul Nr. 3 879107 a câştigat premiul V (un plug), proprietară acestui loz este Maria Sabie Nr. 78 din Daia.

6. Lozul Nr. 3893859 a câştigat premiul VI (un plug), proprietara acestui loz este comuna politică Sebeşul de jos.

Goss m. p.,
şef de birou.

Dr. Comşa m. p.,
prefect.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

Fiecare sat întră în legătură

cu toată lumea...

Totuşi mari sânt descoperirile ştiinţei. Căci iată satul în care trăesc eu, în care mă plictisesc în lungile zile de iarnă: — printr'o mică maşinărie, **un aparat radiofonic,** pot întra în legatură cu lumea largă, pot auzi veşti bune din Bucureşti, Viena, Paris, Londra, Milano, Berlin, pot auzi conferenţe îndrumătoare, concerte minunate, opere mari. Toate astea **cu'n aparat radiofonic.**

Iată de ce atâţia preoţi, proprietari de pământ, primari, notari, şi-au cumpărat câte un aparat radiofonic, fiindcă e cel mai bun mijloc de petrecere în comună, şi totdeauna auzi lucruri mereu noui, frumoase, încântătoare.

Cereţi lămuriri cum să comandaţi un aparat radiofonic, dela firma **TUNGSRAM** s. a. de electricitate, Cluj, Calea Regele Ferdinand 127. (Telefon 201)

(5) 1—1

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 7—32

A apărut

Calendarul Bunului Creştin

pe anul 1927

Se vinde la LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ în SIBIU, şi la alte librării.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. «*La cine ne vom duce?*» de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. «*La luptă dreaptă!*» de Nicolae Colan, profesor.

La **Librăria Arhidiecezană** din **Sibiu** se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Au apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântările bisericeşti

după melodiile celor 8 glasuri ale sf. biserici ortodoxe, culese, puse pe note şi aranjate de

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 100, plus spesele poştate Lei 15.

Cântări funebrale

pentru cor de bărbaţi, de:

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 30, plus spesele poştale Lei 12.

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaumel Capernaumel» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86 Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 80. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stănca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203. Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 4 Februar 1927 Nr. 10—11

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Activitate pastorală

(=) Desfășurarea, cu nădejde de succes, a lucrării pastorale în cursul anilor slujiți la o parohie, și în deosebi la o parohie săracă și înapoiată, cere, înainte de toate, pe lângă bunăvoință, și *încrederea* păstoriților în părintele sufletesc chemat să muncească în mijlocul lor.

Ridicarea acelor păstoriți, la un nivel mai însemnat cultural și religios și economic, cade și astăzi aproape întreagă în sarcina preotului.

Opera, depusă în via Domnului, progresează mai mult sau mai puțin în legătură cu împrejurările și condițiile locale.

Cercul de activitate pastorală este pretutindeni, cum se știe, cât se poate de larg și variat. Acest fapt l-am scos la iveală, în rezumat, și în articolul nostru *Preotul conștiențios*, apărut în numărul precedent.

Reluăm firul.

La intrarea sa într'o nouă parohie, slujitorul sfântului altar își îndreaptă privirile mai întâi spre *locașul Domnului*, să vadă starea și felul cum a fost întreținut, până în momentul sosirii sale între noii credincioși. Interiorul sfintei biserici, ca îngrijire și curățenie, vestmintele și odoarele sale, cărțile de ritual, vechi sau mai nouă, icoanele, pictura șcl., nu mai puțin exteriorul și împrejurimea cea mai apropiată, toate acestea alcătuesc unul dintre obiectele preocupărilor de căpetenie ale chivernisirii păstorului sufletesc. Va căutà felul și modul, ca prin apel la colaborarea enoriașilor și a binevoitoarelor autorități din partea locului, să aibă putința d'a îndeplini toate îmbunătățirile necesare. La prilej potrivit, și în fața sfântului altar, se dă apoi socoteală exactă și amănunțită de tot ce s'a săvârșit în scopul îngrijirii interiorului și exteriorului bisericii, — cum s'au adunat mijloacele trebuincioase scopului, cât s'au cheltuit, și cum va trebuì să se urmeze mai departe cu îmbunătățirile viitoare.

Evanghelizarea sufletului creștinesc al enoriașilor îș are earăș căile sale bune și felurite. Una dintr'însele este întrunirea oamenilor în zile de Dumineci, după amează, în sala școalei, sau în casa națională, unde li se vorbește din Sfânta Scriptură, din viețile sfinților, și din alte cărți de seamă, instruind și deșteptând tot mai mult gustul de citit al poporului. Citiri, în asemenea conveniri, este de dorit să le facă înșiși enoriașii mai pricepuți, povățuiți, mai mult întâmplător, de preot.

Serbările școlare, cu program religios, sânt de nu mai puțină însemnătate pentru cultura și morala atât a copiilor, cât și a părinților și a altor săteni, prezenți la asemenea serbări. Un cor religios face totdeauna servicii prețioase la întruniri și conveniri, și la alte serbări, care se obișnuesc astăzi până în cele mai retrase coițuri ale patriei române.

Alt bun mijloc de activitate pastorală este: vizita parohului la *casele* enoriașilor săi.

Această vizită nici decum nu trebue redusă, cum se întâmplă nu arareori, la o singură dată într'un an: la umblarea cu sf. cruce, la Bobotează.

O vizită pastorală, despre care se știe că nu e împreunată cu nici o remunerație materială din partea credinciosului, poate avea efect de sănătoasă restatornicire sufletească, — împrejurare de mare preț în lupta cu greutățile traiului zilnic.

Și, cu toate acestea, — dacă nu ne înșelăm, — prea puțini păstori înțeleg valoarea vizitelor pastorale, — și, de altă parte, adese aceiași păstori sufletești se plâng de viață *singuratică*, petrecută în sate amărâte și părăjinite...

Țăranul român de alt fel, nu este, peste tot, străin de drumul ce duce la casa parohului, — și numai o purtare negândită și puțin creștinească ar putea îndemnà pe săteanul credincios să se abată din drumul bătut spre casa păstorului sufletesc, de ale cărui povețe binefăcătoare are earăș și earăș mare trebuință...

FOIȘOARA

Călătoria Sfântului Părinte Nicolae în Rusia

— Legendă rusească nouă —

Se apropià Crăciunul, vremea când Sf. Nicolae umblà pe pământ.

— Unde te duci, Sfinte Nicolae?

— Încă nici eu nu știu. Mă cheamă lumea din toate părțile. Mă roagă Sfinții poporului rus: «Du-te, Nicolae, la noi, că nu există țară mai nenorocită ca a noastră».

Sfinții altor popoare îmi zic:

— Sf. Nicolae, te duci tot la ruși și ear la ruși, și la noi, unde nu-i mai dulce viața, unde sânt atâtea păcate și nedreptăți, de ce nu te abați? Nu uita nici de noi, Sfinte Nicolae!

Au intervenit cele mai drepte femei ruse: Principesa Olga, Ana de Cașin și altele, zicând: Privește, Sfinte Nicolae, la țara noastră: copii orfani, fără a ști ce-i dragostea mamei, neavând cine-i învățа binele, rătăcind în dreapta și stânga fără să le dee cineva o vorbă de îndreptare. Ascultă, Sfinte Nicolae, cum gurile lor nu știu să rostească o rugăciune. Nu vezi, cum degetele lor nu se împreună pentru sfanta cruce, ci numai pentru furt și omor?!

Atunci zice Maica Precesta: Mie mi-i milă de toți, dar soartea rușilor e mai tristă, să-i mângâe pe dânșii Nicolae.

Sfinții ruși făcură pregătiri pentru călătoria Sfântului Nicolae. Unii îi aduseră încălțăminte de lână, alții cojoc și mănuși cuptușite cu blană. Sfinții mai cărturari începură să-și bată joc de ei:

— Ce faceți, moșilor? Oare ați uitat sfinția lui Nicolae? Ce să facă el cu cojocul?

Sfinții cei mai mici s'au rușinat zicând: «Le-am făcut acestea din toată inima».

Atunci earăș intervenì Maica Precesta:

— Nu te supăra, Sfinte Nicolae, primește darurile, cojocul, cismele și mănușile.

Sfântul Nicolae se pregătì de drum.

«Cine vine cu mine», întrebă sfântul.

Atunci țareviciul Alexe, ucis la Ecaterinenburg, răspunse: la-mă pe mine; îți voi mânà calul și-ți voi slujì în drum.

Sfântul Nicolae îi zise:

Cum tu, fiu de împărat, să te faci slugă?

Și grăì țareviciul:

Oare nu se cântă la înmormântări, fie de împărat sau de ostaș, de bogat sau sărac, de cei drepți sau de păcătoși: odihnește, Dumnezeule, cu drepții pe robul tău? Am fost pe pământ fiul împăratului, în ceruri am primit ceva mai mult: am întrat în ceata fiilor lui Dumnezeu.

Sfântul Nicolae binecuvântă pe Alexe:

Bine zici, fiule, vino cu mine.

Alexe încălță cismele, luă mantaua și căciula militărească; ear îngerii îi aduseră pe amândoi jos pe pământ. In locul unde sosiră, îi așteptà o sanie cu cal alb a cărui coamă și coadă erau lungi până la pământ. O podoabă ce nu se poate spune. Țareviciul ocupă locul înainte și luă frânele în mâni; Nicolae se urcă în sanie, cu blană de urs acoperindu-și bine picioarele.

Și a pornit calul alb mai iute decât cel mai bun fugar. Zăpada lucea orbitor sub picioarele lui. Alexe era fericit că e pe pământul nașterii sale. Toate animalele sălbetece auziră de sosirea lor și le ieșiră în întâmpinare. Eată și ursoaica cu puii în drum, cum se ridicară în două labe, spre a se închina până la pământ. Pe de laturi, cerbi de nord, veniau ca însoțitori de nuntă, veverițele săreau de bucurie, jderul alerga înainte ca fulgerul. Toate fearele, toate paserile, se bucurau de sosirea Sfântului Nicolae, îmbulzându-se pe lângă sanie fără să se certe între ele; ear Sf. Nicolae binecuvintează toată suflarea, însuflețită și neînsuflețită, toate fearele

La sfârşitul fiecărui an, preotul prevăzător îşi face în scris controlul activităţii pastorale, să vadă lămurit cum şi cât a înaintat, pregătindu-si în acelaş timp mijloacele care duc la izbândă tot mai desăvârşită în greutăţile ce-i stau înainte.

Despre vindecarea fiicei Hananiencei de Isus Hristos

— Meditaţie —

Punctul I:

«Şi ieşind Isus de acolo, s'a dus în părţile Tirului şi ale Sidonului. Şi eată o muere Hananeiancă, ieşind din hotarele acelea, striga către Dânsul, zicând: «Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăceşte» (Matei XV).

Aici vom considera: virtuţile distinse care împodobiau rugăciunea acestei femei, pentruca să ne silim şi noi a le imita.

Prima virtute era credinţa sa puternică şi încrederea. Prin aceasta dovedea cinstea cea mare ce o nutrea pentru Hristos, pe Care îl mărturisea de Domn şi Mesia, şi atât de puternic încât prin un singur cuvânt ar putea goni pe diavol. Ea n'a zis: Roagă-Te pentru mine, ci «miluieşte-mă şi ajută-mă», tălmăcind prin aceste scurte cuvinte mizeria sa Aceluia, despre care credea că îi poate aduce ajutor.

A doua virtute era iubirea ei mare, prin care nenorocirea fiicei sale o socotea ca a sa proprie. De aceea n'a zis: miluieşte pe fiica mea şi o ajută, ci miluieşte-mă şi ajută-mă.

In aceste două virtuţi excelează suferinţele sfinţilor, cari considerau necazurile aproapelui ca fiind şi ale lor, — aşa precum părinţii pe ale fiilor, superiorii pe ale supuşilor, şi supuşii ale superiorilor, le ţin ca proprii ale lor, mărturisind unanim, că pentru păcatele proprii Dumnezeu pedepseşte pe alţii. In fine, în rugăciunea sa se arată o mare dragoste constantă, deoarece nu s'a lăsat biruită prin repeţirea cererii sale.

Cu aceste virtuţi distinse trebue să căutăm şi noi a ne împodobi rugăciunea atunci, când sântem ispitiţi de aşa numitele viţii, ca: mândria, lăcomia, mânia şi altele, şi îndată să alergăm la picioarele lui Hristos, zicând odată sau mai de multe ori:

«Doamne, Fiul lui David, miluieşte-mă», căci sufletul meu rău se îndrăceşte, ajută-mă şi mântueşte-mă.

Tot aşa, văzând pe aproapele rob al păcatului, sau boalei, trebue să privim mizeria lui ca a noastră, zicând lui Hristos: Doamne, Fiul lui David, miluieşte-mă, pentrucă sufletul fratelui meu rău este chinuit de diavol. Ajută-mă, deoarece, dacă milostivindu-te de dânsul, pe el îl vei scăpa, atunci pe mine mă vei scăpa. Nenorocirea lui este şi a mea, căci o atribui total păcatelor mele.

Punctul II:

«Iar El nu i-a răspuns ei cuvânt. Şi apropiindu-se ucenicii Lui, Il rugau pe El zicând: Slobozeşte-o pe ea, că strigă în urma noastră. Iar El răspunzând a zis: nu sânt trimis, fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Şi ea venind s'a închinat Lui zicând: Doamne, ajută-mi! Iar El răspunzând, a zis: nu este bine a lua pânea fiilor şi a o arunca cânilor» (Matei XV).

Adecă nu se cuvine ca binefacerile şi darurile aduse Iudeilor ca unor fii, să le dau altora, cari ca nişte câni nu le vor recunoaşte.

Aici vom considera cele ce Isus Hristos şi Hananeianca au făcut în această întâlnire. Isus Hristos, la strigătele Hananiencei, tăcea, ca şi cum n'ar fi băgat-o în seamă, nu că prin aceasta ar fi voit s'o dispreţuiască, ci ca, prin repetarea cuvântului ei, să-i crească mai mult dorinţa.

Zicând că este nevrednică pentru cele cerute, a făcut o numai pentru a o pune la încercare şi a o predispune şi mai mult pentru ele.

Când Dumnezeu ne umileşte, este semn că voieşte să ne înalţe, pentrucă cei smeriţi şi încercaţi sânt ca nişte vase alese, solide şi capabile de a primi belşugul milei Sale. De aceea Dumnezeu dă celor slabi şi copiilor toate cele ce cer dela Dânsul, ear pe cei tari îi probează în aşa fel că le amână cererea, sau îi încearcă cu un răspuns mai aspru, aşa precum a încercat pe însaşi Maica Sa la nunta din Cana Galileii, pentru a ne învăţa să nu pierdem nădejdea, dacă nu ne sânt ascultate la moment cererile noastre.

In al doilea rând, avem în vedere virtuţile în care Isus Hristos a pus la probă pe femeia Hananeiancă, şi anume: răbdarea, umilinţa şi statornicia sa.

Intâi, fiind primită cu cuvinte aspre şi neplăcute, nu s'a supărat, nu s'a plâns şi n'a murmurat, dar în schimb nici n'a slăbit în cererea ei, ci a stăruit mereu a cere. A doua oară mărturisind fără nici o descurajare ceeace cerea a zis: Adevărat, Doamne, mărturisesc că sânt un câne şi nefolositoare, dar cu toate acestea şi cânii obişnuesc a mânca din sfărmiturile ce cad de pe mesele stăpânilor lor. Ea nu pretindea, nici aceste sfărmituri, ci le cerea din dărnicia şi mila Domnului.

O, Doamne, Rege al cerurilor, care stai în împărăţia Ta, la masa fericirii Tale şi nutreşti pe fii Tăi, şi deoarece masa Ta nu e ca a zgârcitului bogat, din sfărmiturile căreia nimeni nu s'a găsit să dea ceva lui Lazar cel sărac şi flămând, ci ea este pentru *toţi*, şi pentru câni, deoarece îi prefaci în fii Tăi. De aceea, Doamne cer şi eu pânea cea cerească, pentru a înceta de a fi câne, deoarece pânea Ta are puterea de a preface cânii în fii.

Punctul III:

«Atunci răspunzând Isus, a zis: O, muere, mare este credinţa ta; fie ţie pre cum voeşti. Şi s'a tămăduit fiica ei dintru acel ceas.» (Matei XV.)

Constatăm credinţa nesfârşită a acestei femei, în faţa căreia Isus Hristos n'a rezistat, satisfăcând pe deplin cererea ei, şi în adevăr mare bucurie i-a pricinuit, căci i-a zis: «O, muere mare este credinţa ta». O, câtă credinţă a trebuit să aibă această femee, când însuşi Dumnezeu a numit-o «mare». Hristos numeşte pe apostoli de multe ori oameni de puţină credinţă, pe când pe aceasta o numeşte «muere de mare credinţă». O, Doamne, dă-ne şi nouă astfel de credinţă şi încredere tare în bunătatea Ta prin care, asemenea acestei femei, să-Ţi dobândim dragostea. In fine mai avem în vedere cuvintele lui Hristos: «Pentru acest cuvânt, mergi, a ieşit dracul din fiica ta» (Marcu VII). S'ar părea că Hristos ar fi atribuit scoaterea diavolului cuvintelor Hananiencei; căci adevărata umilinţă înspăimântează pe diavol şi îl sileşte a părăsi trupul şi sufletul celui trudit.

O, Isuse Mântuitorule, pune şi în inima noastră şi în limba noastră cuvintele adevăratei umilinţe, ca prin puterea ei şi în numele Tău să alungăm dela noi diavolul, care ne munceşte, şi să fim mântuiţi din robia lui pentru a Te sluji pe Tine cu slujire sfântă. Amin.

Lidarh.

Cronica Romanului. Revista clerului eparhial. Cuprinsul Nrului 1 din 1927: Apel către clerul şi poporul eparhiei Romanului, de Episcop Lucian. Noului an, versuri, de Ec. Gh. V. Butnariu. După sărbători, de Ilarion. Poate morala ştiinţifica să înlocuiască morala creştină? de pr. I. D. Popovici. Mila, pr. Guţă Gheoldum. Dragostea către aproapele, de Gh. Robu. Umblând prin Vrancea, de T. Corneliu. O nobilă ambiţiune, de G. — Cronică, bibliografie, Oficiale.

Raport. Dela Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala Cluj, primim *Raportul* secretarului despre activitatea comitetului în 1925, către adunarea generală a filialei, ţinută la 14 Martie 1926. — Raportul constată cu satisfacţie, că doamnele membre ale comitetului, în frunte cu preşedinta, dna Elena Popescu-Voiteşti, au lucrat în tot timpul în perfectă armonie, cu iscusinţă şi devotament, întru atingerea scopului măreţ al Societăţii întemeiate pentru apărarea naţională şi întărirea legii noastre strămoşeşti. E rândul marelui public, să dovedească interes tot mai viu în sprijinirea harnicei societăţi a femeilor.

şi paserile, arborii şi florile, râurile şi lacurile, oraşele şi satele, şi întreaga omenire.

Calul alb fuge ca vântul, — dar mai iute fuge vestea în toată ţara de meează noapte, că Sf. Nicolae, făcătorul de minuni, soseşte, şi cu el vine şi ţareviciul Alexe Nicolaevici, înviat din morţi.

Ţăranii trimit călăraşi pe toate drumurile să păzească, nu cumva, Doamne fereşte, să treacă şi să nu se oprească în satul lor. Călăraşii aveau poruncă aspră, că ori unde vor vedea pe Sf. Nicolae, să i se închine şi să-l roage să vină şi în satul lor.

Lângă Râul mare, pe ţărmul ridicat, e aşezat satul «Naşterea». Ajunse vestea şi aici că Sftul nu e departe. Tot poporul se îngrămădea pe stradă aşteptându-l. Deodată văd cum pe drumul din satul vecin, Pocrovscoe, — aleargă din toate puterile un călăraş — Mitică — comunist, un băeţandru isteţ, şi fără să se oprească strigă: «Sf. e în Petrovscoe şi cu el feciorul ţarului, în curând vin şi pe la noi». Şi ajungând acasă se răsturnă de pe cal zicând: «Mămică, dă mi o cruce; cine e fără cruce, acela nu se poate apropia de Sf. Nicolae».

In Naştere Sf. Nicolae fu întâmpinat cu sunete de clopote. Lângă biserică se adună întreg, satul în frunte cu bătrânul preot, părintele Vasile. Cum văzu părintele pe Sf. Nicolae, căzu la picioarele lui şi împreună cu el întreg poporul. Plângea bătrânul părinte, plângea poporul şi-l ruga: «Sf. Părinte Nicolae, ajută-ne, trăim nedreptăţiţi, pretutindenea s'a cuibărit păcatul, destrăbălarea şi omorul»..

In aceea zi nu era ger mare şi Sf. şedea în curtea bisericii pe un scaun. Fiecare fiu din popor venea cu necazul lui, şi pe fiecare îl ajuta. La unul îi da sfat, pe altul îl însănătoşa de boală grea, unuia îi da ajutor, pe altul îl compătimea, pe al treilea îl încuraja, cu altul vorbea aspru şi îl punea sub canon. Dar asprimea Sfântului nu era răutăcioasă, ci miloasă. Fiecare îşi plângea soartea, se mai învinovăţeau unii pe alţii, îşi povesteau necazurile, numai doi preamăreau pe Dumnezeu pentru mila sa, ear pe sine se considerau nevrednici. Aceştia erau: săraca văduva Mariuşca, şi milosul bogat care a stat doi ani în temniţă pentru credinţă către Sf. Patriarh. Sf. Nicolae era pe la sfârşite cu mângăerea poporului, când deodată soseşte din pădure ţăranul Evstignei. Era om de fire închisă şi trăia singur la pădure, având acolo gospodăria. In auzul tuturora osândì stăpânirea păgână şi în faţa tuturora făcea rugăciuni pentru ţarul ucis. A făcut înaintea Sf. Nicolae închinăciunea rugându-l: Binecuvintează-mă pe mine, nevrednicul, şi eartă-mă în numele lui Hristos: Am venit, Sf. Nicolae, să-mi spui un singur cuvânt «*când?*»

A binecuvântat Nicolae pe ţăran şi-i răspunse aşa: «Bateţi şi vi se va deschide!» Şi a plecat Evstignei, ţinând bine în minte cuvântul Sfântului. Se obişnuiră oamenii dela o vreme, se făcură mai îndrăzneţi şi-l întrebară: «Sfinte, cine e acesta cu tine? E adevărat că-i fiul ţarului cel ucis?» — El este. Şi le plăcu de el, şi ţăranii îl chemară la împărăţie.

Dar Alexe se uită cu jale la ei şi clătinând din cap:

— Cum să mă duc eu din rai, cum să rămân eu pe acest pământ, plin de păcate! In rai e pace şi dragoste; pe pământ pizmă şi ură; azi mă chemaţi să fiu Ţar, ear mâne sânteţi gata să mă ucideţi din nou. Dacă aţi trădat odată pe ţar, îl trădaţi şi a douaoară...

Au căzut ţăranii la picioarele lui Alexe, şi au zis:

«Ţarevici, dragă, iartă-ne, şi te roagă pentru noi, părintelui tău celui ucis, ţarului Nicolae, să ne ierte».

Alexe se aplecă şi-i ridică:

Tatăl meu v'a iertat de mult, şi el cere iertare dela voi. El a lăpădat coroana împărăteasca, şi s'a făcut soldat smerit lângă tronul Atotputernicului. Ziua şi noaptea se roagă nencetat lui Dumnezeu pentru voi, roagă pe Mântuitorul să vă ierte şi să vă mântuiască pământul rusesc...

(Sfârşitul urmează).

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Clerul şi poporul emulează întru a jertfi pentru acest scop măreţ —

Bunii credincioşi ai sfintei noastre biserici urmează, în număr tot mai considerabil, a sprijini iniţiativa pentru reînălţarea sfân ului altar strămoşesc dela Sâmbăta de sus, în ţinutul Făgăraşului.

In acest număr publicăm cu multă satisfacţie şi plăcere numele iubitului nostru cler din patru protopopiate, cari cu multă însufleţire s'au grăbit să contribue cu obolul lor pentru realizarea acestei opere măreţe, şi scoatem la iveală pilda frumoasă a preotului-învăţător Pompiliu Constantin din Daneş, care s'a înscris între ctitorii Mănăstirei, apoi pe protopopul Sergiu Medean din Sebeş şi pe preoţii Daniil Cojocariu din Teliu, George Hamzea din Bretcu, Aurel Maniu din Pianul de sus şi Nicolae Floca din Răhău, cari, pătrunşi fiind de însemnătarea acestei opere pentru răspândirea luminei evangheliei lui Hristos în massele largi ale poporului nostru, s'au înscris în fruntea listelor cu sume destul de însemnate.

Cu aceeaş plăcere şi satisfacţie, publicând lista contribuenţilor mireni din Sibiu, scoatem la iveală pilda bunilor creştini din Sibiu, a Domnului şi Doamnei Dr. G. Macelar, cari ca fii credincioşi ai bisericei noastre au fost totdeauna între cei dintâi, cari s'au grăbit cu multă plăcere să-şi dea contribuţia lor, şi de astă dată s'au înscris cu frumoasa sumă de 10,000 Lei. De asemeni şi advocatul Dr. E. Piso din Sibiu, le urmează cu o considerabilă contribuţie. Nădăjduim că pilda acestor vrednici fii ai bisericei va fi urmată şi de alţi fii cu tragere de inimă faţă de instituţiunile sf. noastre biserici, care i-a crescut şi făcut membri folositori ai neamului nostru.

Au contribuit:	Lei
DI Pompiliu E. Constantin, învăţător-director, preot, Daneş	10,000
Dna Marioara şi dl Eugen Muntean, prof., Dumbrăveni	1050
Doi studenţi dela Academia teologică Andreiană, Sibiu, colectă în vacanţa de sărb. N. D.	70
Parohia Sibiu Cetate	5000
DI Dr. George Măcelar, advocat, Sibiu	5000
Dna Agnes Măcelar, Sibiu	5000
DI Dr. Eugen Piso, adv., Sibiu	5000
DI Stefan Georgescu, pensionar, Sibiu	1000
DI Candid Popa, revizor, Sibiu	1000
DI Dr. N. Comşa, prefect, Sibiu	1000
DI Dr. Lucian Borcia, advocat, Sibiu	1000
DI Ilie Floaşiu senior, comerciant, Sibiu	1000
Dna Paraschiva Floaşiu, Sibiu	1000
DI Dr. Nicolae Cristea, notar public, Sibiu	1000
DI Dr. Ilarie Hoadrea, notar public, Sibiu	1000
DI Ioan Neagoe, conf., Sibiu	1000
Suma Lei	40,120

Transport	40,120
DI Ioan Bratu, inspector şcolar, Sibiu	500
DI Dr. N. Petra, advocat, Sibiu	500
DI Dr. N. Schiau, advocat, Sibiu	500
DI Dr. Ilie Iancu, medic, Sibiu	500
DI Petru Giura, insp. şc., Sibiu	200
DI Nicolae Iancu, consilier agricol, Sibiu	200
DI Dr. Nicolae Regman, profesor, Sibiu	200
Dna văduva Ana Blaga, Sibiu	100
DI Dr. Constantin Popa, advocat, Sibiu	100
DI Ioan Nuţiu, Sibiu	100
DI Teodor Doboiu, comerciant, Sibiu	100
Dna Eugenia Doboiu, Sibiu	100
DI Dr. Flaviu Vilt, medic, Sibiu	100
Ion	100
N. N.	100
Următorii preoţi din protopopiatul **Făgăraş:**	
Nicolae Borzea, protopresbiter, Făgăraş	1000
Nicolae Gogonea, paroh în Beclean	1000
George Şolca, paroh, Calbor	1000
George Ţepos, paroh, Cincşor	1000
Vasile Floca, capelan, Făgăraş	1000
Alexandru Popa, paroh, Lisa	1000
Matei Nicoara, paroh, Rucăr	1000
Aurel Gabor, par., Sâmbăta de jos	1000
Ioan Pop, par., Sâmbăta de sus	1000
Ilie Secheli, par., Voivodenii-mari	1000
Nicolae Opriş, adm. par., Dridif	500
Dumitru Martin, adm. paroh, Rodbav	500
Nicolae Aron, paroh, Galaţi	400
Următorii preoţi din protopopiatul **Avrig:**	
Ioan Cândea, prot., Avrig	2500
Constantin Prie, paroh, Săcădate	2000
Traian Maxim, paroh, Avrig	1500
Gavriil Paştea, paroh, Sărata	1500
Ioan Popa, paroh, Arpaşul de sus	1000
Grigorie Chialda, paroh, Avrig	1000
Ioan Giurca, paroh, Colun	1000
George Jurcovan, par., Drăguş	1000
Andreiu Savu, paroh, Feldioara	1000
Ioan Crăciun, paroh, Glămboaca	1000
Victor Vulcan, paroh, Oprea-Cârţişoara	1000
Toma Dragomir, par., Porceşti	1000
Dimitrie Mandeal, paroh, Porumbacul de jos	1000
Nicolae Berglăzan, paroh, Porumbacul sup. apus.	1000
Nicolae Solomon, paroh, Porumbacul superior răsăritean	1000
Suma Lei	73,420

Transport	73,420
Emilian Crăciun, paroh, Sebeşul de jos	1000
Ioan Mateiu, par., Sebeşul de sus	1000
Dionise David, paroh, Scoreiu	1000
Timotei David, paroh, Scoreiu	1000
Elie Manecuţa, par., Ucea de jos	1000
Ioan Bursu, paroh, Ucea de sus	1000
Pavel Borzea, par., Viştea de jos	1000
Ioan Banciu, par., Viştea de sus	1000
Următorii preoţi din protopopiatul **Oituz:**	
Ioan Rafiroiu, protopresbiter, Poiana-Sărată	2000
Daniil Cojocariu, paroh, Teliu	5000
George Hamzea, paroh, Bretcu	4000
George Furtună, paroh, Covasna	2000
David Coman, par., Vama-Buzău	2000
Nicolae Dima, adm. paroh, Cernatul de jos	2000
Ioan Modroiu, cap., Vama-Buzău,	1000
Ioan Grecean, paroh, Marcoş	1000
George Negoescu, paroh, Intorsura-Buzău	1000
George Russu, paroh, Zăbala	1000
Alexe Negoescu, paroh, Zagon	1000
Aurel Negoescu, paroh, Georgeni	1000
Olimpiu Russu, cap., Sita Buzău	1000
Nicolae Frateş, paroh, Dobârlău	1000
Ioan Ciora, capelan, Zagon	1000
Eremie Ticuşan, capelan, Covasna	1000
Ioan Aldeş, paroh, Boroşneul-mic	1000
Iosif Rafiroiu, adm. par., Mărtănuş	1000
Iancu Bărbat, par., Mercurea-Ciuc	1000
Ioan Dima, paroh, Sita-Buzău	1000
Următorii preoţi din protopopiatul **Sebeş:**	
Sergiu Medean, protopresb., Sebeş	5000
Aurel Maniu, paroh, Pianul de sus	3000
Nicolae Floca, paroh, Răhău	3000
Vasile Popa, paroh, Sebeş	2000
Titu Morariu, paroh, Sebeş	2000
Nicolae Oancea, paroh, Petreşti	2000
Nicolae Hinţa, paroh, Sebeşel	2000
Iacob Stânea, paroh, Vinţul de jos	2000
Constantin Oancea, paroh, Cioara	2000
Nicolae Cărpinişan, par., Răhău	2000
Maxim Vulcu, paroh, Pianu de sus	2000
George Perian, paroh, Şugag	1000
Pomp. Acilenescu, paroh, Vingard	1000
Petru Cucuian, paroh, Câlnic	1000
Ioan Bogdan, paroh, Totoiu	1000
Aron Riurean, paroh, Cacova	1000
Vasile Dobre, paroh, Căpâlna	1000
Eustantiu Cibu, paroh, Daia-rom.	1000
George Ispas, capelan, Daia-rom.	1000
Nicolae Dura, paroh, Deal	1000
Ioan Berghian, paroh, Hâpria-rom.	1000
Vasile Mateiu, paroh, Lancrăm	1000
Ioan Laşiţa, paroh, Lancrăm	1000
Parteniu Colhon, paroh, Laz	1000
Suma Lei	152,420

Transport	**152,420**
Zaharie Mihălţan, paroh, Limba	1000
Pavel Alisie, paroh, Loman . .	1000
Ioan Handa, paroh, Oarda de jos	1000
Stoia Bobeşiu, par., Oarda de sus	1000
Ioan Stoicuţa, paroh, Săsciori .	1000
Nicolae Costea, paroh, Sibişani .	1000
Ioan Voişan, capelan, Călnic . .	1000
Nicolae Stoica, paroh, Răchita-Purcăreţ	1000
Ioan Patachi, paroh, Berghin .	1000
Silviu Cărpinişan, directorul şcol. medii, Sebeş	1000
Lei: 162,420	
Suma de mai 'nainte Lei: 456,454	
Suma totală Lei: 618,874	

Invăţământul religiei şi controlul bisericii

Dreptul d'a exercită controlul învăţământului religios în şcoalele de stat aparţinea, până acum, bisericii noastre; în prea puţine locuri s'au produs, în timpul mai nou, unele neînţelegeri, pe această temă, între învăţătorime şi preoţime.

Aflăm acum din ziarul *Universul*, dela 21 Ianuar, că din partea consiliului eparhial dela Oradea s'a cerut din nou, ca ministerul instrucţiunii publice să decreteze următoarele: învăţătorii cari predau religia ortodoxă română în şcoalele primare de stat sânt îndatoraţi a se supune inspecţiei şi îndrumărilor protopopului şi inspectorilor catiheţi ai bisericii noastre.

Inspectoratul regiunii şcolare Oradea a exprimat părerea ca organele bisericeşti să poată controla modul cum se face educaţia religioasă în şcoalele de stat, dar numai din punct de vedere *informativ*, fără dreptul de a da îndrumări şi a dispune.

Consiliul inspectorilor generali şcolari, la rândul său, a decretat «exagerata» cererea consiliului eparhial din Oradea, d'a controla învăţătorimea asupra felului cum predă religia în şcoalele primare de stat; căci, după regulament, controlul ar cădea în sarcina organelor ministeriale, chiar şi în cazul când învăţământul religiei este predat de preoţi. Prin urmare, controlul bisericesc nu poate fi admis, nici într'un caz, în şcoalele amintite, — spun onoraţii inspectori regionali.

Nu ştim, până acum, ce hotărâre va aduce dl *ministru* de instrucţiune în această chestiune. Sperăm că până în sfârşit se va recunoaşte bisericii dreptul de control asupra învăţământului religios.

INFORMAŢIUNI

Castel pentru Familia Regală. Şefii autorităţilor din Timişoara şi intelectualii bănăţeni au hotărât ca istoricul castel Huniade, din cetatea Timişoarei, să fie renovat şi dăruit Familiei Regale, şi anume principelui moştenitor Mihai.

Anul 1927 sau 1930? Un profesor universitar american, David Sion, director al unui muzeu ştiinţific, este de părere, că sântem în urmă cu 3 ani în socotirea anilor erei creştine, şi că ar trebui să avem acum anul 1930. Numitul profesor aduce, în sprijinirea părerii sale, dovada istorică: Isus Hristos s'a născut cu un an înaintea morţii lui Irod, care a murit în anul 750 dela fondarea Romei, şi nu în 752 cum s'a socotit — greşit — până acum; aşadar anul naşterii Mântuitorului este 749 dela fondarea Romei; — astfel, după socoteala americanului, sântem astăzi în anul 1930, şi nu 1927, al erei creştine.

Povestirea vieţii lui Isus. Se vesteşte găsirea unui vechi manuscris, de 37 pagini, în limba grecească, în posesiunea unui domn L. Morea din Carignola, în Italia. Manuscrisul, din a 70 a eră creştină, ar cuprinde povestirea vieţii Mântuitorului Isus Hristos, de către unul din învăţăceii Săi, Iosif din Ierusalim.

Alegeri. Terminul alegerilor deputaţilor preoţeşti şi mireneşti, la adunarea eparhială (fost sinod eparhial) dela Caransebeş, s'a fixat pentru zilele de 10—13 Februar 1927. Dorim să se aleagă şi la acest prilej, bărbaţi cei mai destoinici întru a reprezenta vechea eparhie a Caransebeşului.

Caz de moarte. Din Râşnov primim trista ştire, că văduva *Elena G. Proca* a trecut în 23 Ianuar a. c. la cele veşnice în al 80-lea an al etăţii. A fost soţie şi mamă de model, stimată de toată lumea din ţara Bârsii. În decursul războiului pentru independenţă a desvoltat o acţiune extraordinară, în a aduna şi prepara material de bandajat, cum se obişnuia pe atunci pentru armata română. A fost distinsă în 1878 de către Domnitorul Carol al României cu crucea Elisaveta. Slujba înmormântării s'a oficiat de părintele protopop al Braşovului Dr. Iosif Blaga, asistat de 7 preoţi. La finea serviciului divin părintele protopop într'un duios panegiric a scos la iveală distinsele calităţi ale defunctei. La înmormântare a luat parte mulţi intelectuali din Braşov şi jur cu întreaga comună. O jeresc fiul său Dr. George Proca şi fiica Maria Zorca văduvă preoteasă în Viadeni, fratele Ioan Hamsea protopop, nepoţi şi nepoate. Odihnească în pace!

In procesul de presă purtat împotriva directorului şef al gazetei sibiene S. D. Tageblatt, *Hermann Plattner*, numita gazetă a publicat, în 29 Ianuar 1927, la loc de frunte şi în întregime, sentinţa definitivă şi executorie, dată de tribunalul Sibiu, în şedinţa publică dela 22 Decemvrie 1926. Sentinţa arată că acuzatul Hermann Plattner este vinovat de 12 delicte de ofensă pe calea presei, prin aceea că în pomenita gazetă dela 22 Decemvrie 1925 a publicat un articol prin care aduce ofense grave onoarei reclamanţilor: A. Dörr, Arz Vilhelm şi altor zece saşi sibieni, comparându-i cu renegaţii Şeghescu, Mangra şi cu separatişti dela Rin, pentru faptul că aceşti 12 saşi s'au adresat autorităţilor statului *român* şi chiar parlamentului (din care fac parte şi reprezentanţi ai poporului săsesc!) într'o chestiune privitoare la impozitele puse de biserica evanghelică luterană şi considerate de o parte a saşilor ca exagerate şi ruinătoare pentru contribuabilii saşi... Tribunalul, stabilind vinovăţia acuzatului, îl condamnă la 8000 lei ca pedeapsă principală şi la 2000 lei ca pedeapsă accesorie pentru delict de ofensă adus reclamantului Albert Dörr, şi la câte 2000 lei amendă ca pedeapsă principală şi 500 lei ca pedeapsă accesorie pentru celelalte 11 delicte de ofensă aduse celorlalţi reclamanţi.

Cetăţenia româncelor căsătorite cu străini. Ministerul de interne a adus modificări normelor de reglementare a cetăţeniei româncelor căsătorite cu străini. Dacă acestea voesc să şi păstreze cetăţenia română, trebue să şi-o rezerve prin contractul matrimonial, sau prin o declaraţiune făcută în formă autentică înainte sau cu prilejul căsătoriei. După celebrarea căsătoriei trebue îndeplinite dispoziţiunile art. 37 din regulamentul privitor la dobândirea naţionalităţii române, înaintându-se ministerului justiţiei declaraţiunea de păstrarea naţionalităţii române, însoţită de extract de pe actul de căsătorie şi actele doveditoare că declaranta avea calitatea de cetăţeană română în momentul încheerii căsătoriei.

Frica de pedeapsă. Văduvei Aglaia Andoni, din satul bucovinean Bosanci, i s'au furat într'una din zile haine şi pânză în preţ de zece mii de lei. Păgubaşa s'a apucat să postească *postul negru* pe capul hoţilor. E credinţă, în partea locului, că dacă păgubaşul împreună cu cei din casă posteşte în trei Sâmbete de-a rândul, răufăcătorii îş primesc pedeapsa. Frica de această pedeapsă a făcut pe hoţi să arunce lucrurile furate în curtea casei păgubaşei în preajma Sâmbetei a treia de post.

Reîntroduse. N'au încotro conducătorii comuniştilor din Rusia. De curând au publicat la Moscova lista sărbătorilor legale. Pe lângă aniversările comuniste, au fost reîntroduse, în rândul praznicelor, şi unele sărbatori creştineşti.

„Pecetea specifică". Un confrate clujan a publicat zile e trecute un articol în care spunea că preşedintele societăţii studenţeşti «Petru Maior» din Cluj poate să fie *numai* un ardelean, fiindcă Ardealul îşi are «pecetea specifică», şi

FOIŞOARA

Titanicul...

— Fragment dintr'o meditaţie, despre deşertăciunea plăcerilor şi a bunurilor pământeşti —

De prof. **VALERIU MAXIMILIAN,**
absolvent de teologie.

(Sfârşit)

Dar neputând, o luă la fugă dealungul bordului, urlând desperat: Edith! Edith! Copiii mei! Scumpii mei! Ingerii mei!

— Căpitane, ce se aude din larguri, căpitane?

— Vine Carpathia, excelenţă, dar e departe de noi!

— Marinare, lasă-mă, să mă agăţ puţin de barcă, marinare!

— Nu e voie, excelenţă! Am ordin să nu las pe nime, căci ne scufundăm şi noi!

— Marinare, îţi dau jumătate din averea mea, numai să mă laşi să mă agăţ de voi numai cu o mână!... Aibi milă de de mine, marinare!

— Nu se poate, excelenţă, regret, dar nu se poate! Ordinele şi vieţile din luntrea mea!...

— Lasă mă, marinare, să mi îmbrăţişez pentru ultima oară soţia şi copilaşii mei cari sânt în barcă!...

— Sufletul excelenţei voastre îi poate îmbrăţişa pe toţi cât va voi, corpul excelenţei voastre însă e ordin sever să rămână pe valuri!

Lordul făcu o ultimă sforţare şi întinse degetele spre barcă.

Marinarul îi puse în frunte ţeava revolverului şi-l descărcă.

Unde sânteţi voi cei de acasă, unde sânteţi averi imense, unde sânteţi voi sburdalnicelor desfătări ale vieţii?!

. . . . . .

— Ce-i cu Carpathia, căpitane?

— Răspunde că vine, dar abia peste 6 ore va fi aici!

— Ce ne facem, Doamne?

— Vom muri cu toţii, aşa cum e voia Celui de sus!...

— Doamne, eartă-ne!

— Doamne, eartă-ne!

Sutele de nefericiţi cari alergau nebuni pe bord, văzând că totul e zadarnic, îşi aşteptau cu groază crescândă clipa fatală.

Singura lor nădejde era Atotputernicul, al cărui ajutor îl implorau cu toţii în culmea celei mai crâncene desnădăjduiri.

Ear acea fanfară, care cu cateva clipe mai înainte delectase lumea pasagerilor, acum intona imnul:

«Mai aproape de Tine, Doamne, mai aproape de Tine!», în ale cărui acorduri puternice cu toţii îşi înecau desperarea şi începură să simtă în sufletele lor un balsam tainic şi dulce.

Ochii tuturora se umplură de lacrimi şi o jale adâncă cuprinse inimile lor sdrobite, la auzul acestui imn, care era ruga îndurerată cea de pe urmă a muribundului către Atotputernicul, era ecoul suflului înviorător şi dulce al vieţii, era flacăra dorului arzător de viaţă...

Zadarnic, căci aceste acorduri se pierdeau în faţa forţei uriaşe a naturei sălbatice.

Vaporul se scufundă, valurile înfuriate se sbat, se sbuciumă şi se dau la o parte dinaintea acestui monstru al mărilor, care pare nemulţumit cu atâtea jertfe omeneşti, mai răpeşte încă vreo câteva bărci în vârtejul fioros al morţii...

O clipă numai, se mai zăresc hornurile fumegânde ale colosului Titanic. Ici-colo se aude câte un vaet slab, tot mai slab, suflul rece al morţii se revarsă tot mai mult peste talazurile fioroase ale Oceanului, apoi grandiosul palat plutitor al aurului şi al deşertăciunii se mistuî pe vecie, ca o umbră, în noaptea şi în pacea de veacuri a adâncurilor...

această pecete este cu totul deosebită (?) de a muntenilor şi moldovenilor... Pentru a fi deplin în notă, confratele dela Cluj, cu specifică isteţime, va trebui să-şi întregească propunerea, zicând cam aşa: «*Preşedinte al societăţii «Petru Maior» poate să fie numai un ardelean greco-catolic*». (Ce nu face politica de partid!)

† **Ştefan Popa**, paroh ort. român în Seleuş, în etate de 65 ani, şi-a dat sufletul în mânile Creatorului Luni, în 17 Ianuar 1927 la ora 2 p. m. Rămăşiţele decedatului s'au depus în 19 Ianuar, după săvârşirea sf. Liturgii, la ora 11 a. m. în cimiterul din Seleuş. Moartea sa este o mare pierdere nu numai pentru seleuşeni, ci şi pentru cauza românească din Bănatul de sub iugoslavi. Odihnească în pace!

Capitala se împodobeşte. De o parte, palatul regal, distrus încătva de incendiu, va fi reclădit, după un plan măreţ, — de altă parte s'a hotărât ridicarea în Bucureşti a unei imposante catedrale şi a unui palat al patriarhiei, cum cere prestigiul bisericii ortodoxe.

Pentru România. Comitetul de direcţie a şcoalei de agricultură a statului New-York din Morrisville a creiat, în amintirea vizitei M Sale Reginei în America, patru burse, din care 2 să fie pentru fete române, alte 2 pentru băieţi români peste 16 ani. Bursele, — care dau dreptul ca tinerii să urmeze studiile la orce cursuri, după alegere, în agronomie şi ştiinţa casnică, — se numesc: Bursele Regina Maria («The Queen Marie Scholarship»).

Act de mulţămire. Oficiul parohial ortodox din com. Băţanii mari, prot. Sf. Gheorghe, aduce şi pe această cale cele mai vii mulţumiri oficiului parohial ortodox din R. Purcăreţi, pentru frumoasa donaţie a unui rând de odăjdii (felon, epitrafil, brâu, 2 mânecuţe şi 2 procoveţe) ce le-a făcut cu cea mai mare dragoste pentru biserica noastră. Pr. *Garcea.*

Cel mai mare oraş al lumii era, până acum Londra cu şapte şi jumătate milioane de locuitori. Oraşul american, New-York, l-a întrecut, căci astăzi numără aproape opt milioane de locuitori.

Se îngrijeşte de urmaşi! Episcopul Majlath dela Alba Iulia, petrecând câteva zile în Ungaria, — povestesc gazetele, — a intervenit la Roma să fie ridicat la rangul unui *arhiepiscop* de Alba-Iulia, ear de coajutor la episcopie, cu drept de succesiune, să-i fie numit parohul Dr. Iosif Hirschler din Cluj, cunoscut ultramaghiar şi mare şovinist; pe când la Satu-mare, în aceeaş calitate, să fie adus Peter Anton, parohul Braşovului şi prieten cu d'al de Hirschler. Deputaţii unguri voesc să mijlocească la guvern în favoarea planurilor lui Majlath.

Trage nădejde! In parohia Ilba, în Satumare, — află un confrate clujan — preotul gr.-catolic de acolo a ieşit a doua zi de bobotează în drumul mare şi, după-ce şi-a vărsat veninul împotriva credincioşilor ortodocşi din sat într'o formă care li face prea puţină cinste, li a strigat: «Ce vreţi voi în ţara asta? Ce veţi face voi, când *vor veni ungurii înapoi?* Vă vor pune în furci!» Eată efectul educaţiei seminarului romano catolic de pe la Peşta şi Oradea.

Congres. Luni s'a ţinut în capitală congresul general al invalizilor, orfanilor şi văduvelor de războiu. In vorbirile rostite s'au cerut: împroprietărirea invalizilor, reducerea de 75 la sută pe C. F. R., prelungirea contractelor de închiriere, şi sporirea pensiilor.

Apel. Casa şcoalelor face apel la toţi locuitorii ţării să i trimită, în original sau în copie, orce documente sau acte vechi, orce memorii sau scrisori din timpuri mai depărtate, cu privire la interese generale, personale sau de familie. Aceste documente urmează să fie publicate într'un volum sub îngrijirea dlui N. Iorga. Se face deasemenea apel la toţi bătrânii din orce categorie socială, să-şi scrie memoriile din timpul copilăriei şi tinereţii, urmând ca aceste amintiri să servească istoricilor ţării.

Examenele de fochişti şi mecanici, se vor ţinea în 6 Februar 1927. Cererile, cu actele necesare, se vor înainta Inspectoratului Industrial, Sibiu, Piaţa Regele Ferdinand Nr. 14, până la data de mai sus.

ŞTIRI LOCALE

Şcoala normală «Andrei Şaguna» va da un festival Duminecă, în 13 Februar 1927, la ora 4, în teatrul oraşului. Programul cuprinde: piesa teatrală *Cele 12 fete de împărat şi palatul fermecat*, feerie în 4 acte, coruri mixte, disertaţie recitări şi dansuri naţionale.

Concert. Reuniunea română de muzică «G. Dima» dă Vineri, în 4 Februar 1927, ora 8 seara, în sala *Urania*, un concert, cu binevoitorul concurs al orchestrei orăşeneşti, al dnei Mioara Volt, al dlor căpitani Const. Stamate şi Vas. Blănariu, şi al dlui Dr. T. Brediceanu. Bilete: la Librăria Foaia Poporului în strada Mitropoliei.

Teatru. Joi în 10 Februar, soseşte la Sibiu excelenta echipă, formată din artiştii Teatrului naţional din capitală. Sub conducerea talentatului comic, I. C. Morţun, se va reprezenta piesa: Maimuţa care vorbeşte, reprezentată cu mare succes la Bucureşti. Bilete: la Librăria Foaia Poporului. Inceputul la ora 9 seara.

— Sâmbătă în 5 l. c., ora 9 seara, va da o reprezentaţie compania de reviste dela Teatrul Nou din capitală. Bilete la: Librăria Foaia Poporului.

Sibiul mai scump decât Clujul! Preţurile maximale pentru *pâne* s'au urcat în Februar a. c. în Sibiu la: 18 Lei, 15 Lei, 11 Lei, de kg. In Cluj, pentru aceleaşi calităţi, se plătesc numai: 15·50 Lei, 11·50 Lei, 7 Lei, de un kg. — cu 3—4 Lei mai puţin decât la noi. Cum se face?

Listele pentru camera de comerţ şi industrie în Sibiu au fost schimbate de comisiunea interimară în baza deciziunii Uniunii camerilor din Bucureşti, şi se află începând dela 1 Februar a. c. spre vedere publică la autoritatea industrială inst. l. (Strada Mitropoliei Nr. 4, uşa 28). Timpul de recurs în contra acestor liste e 10 zile socotite dela 1 Februar a. c.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Luminătorul. Revista Bisericii din Basarabia. A apărut Nr. 1—2 din 1927. Cuprinde, după partea oficială, articole: Cuvânt în Mercurea săptămânii întâia a postului Mare. Vremuri bogate în legi noi. Baptismul în Rusia. Predică pentru popor. Despre îndreptarea pascaliei. Pricinile sărăciei literaturii noastre teologice, ş. a.

Număr jubilar. Revista literară săptămânală *Consinzeana* din Cluj, împlinind zece ani de muncă, (din 1911 până în 1926, cu întreruperea anilor de războiu), a apărut în număr jubilar, bogat şi interesant, cu valoroase contribuţii scrise de colaboratorii săi: S. Bornemisa, I. Agârbiceanu, E. Pitiş, G Bogdan-Duică, A. Cotruş ş. a. — Exemplarul 20 Lei. Adresa: Cosinzeana, Cluj, Piaţa Cuza Vodă 16. Abonamentul: 300 Lei pe un an.

Anuar. A apărut: Anuarul 7 al gimnaziului de băeţi din Satulung-Săcele, pe anul şcolar 1925/26, publicat de Ananie Boldor, director Braşov, tip. Gologan, 1927.

Şcoala Bănăţeană, organul Asociaţiei învăţătorilor bănăţeni, redactor: Pavel Jumanca. A apărut nrul dublu 23—24, Dec. 1926, ca omagiu adus dlui *Ştefan Velovan*, distinsului pedagog, din prilejul retragerii sale din învăţământ, după o bogată activitate de 49 ani pe terenul şcolar.

Icoane din viaţa bisericii. Anul 1804. De *Matei Voileanu*, protopop, consilier arhiepiscopesc. — Volum tipărit în tipografia arhidiecezană, în 1926, conţine, pe 136 pagini, preţioase însemnări istorice, din protocolul şedinţelor consistoriale dela 1804, ca tot atâtea date privitoare la viaţa bisericii noastre dela începutul veacului al 19-lea. Preţul cărţii: 30 Lei. Se vinde la Librăria arhidiecezană în Sibiu.

Mai avem puţine exemplare din

Calendarul Bunului Creştin

pe anul 1927

Se vind la LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ în SIBIU, şi la alte librării.

In mijlocul vârtejului clocotitor al talazurilor moartea triumfătoare isbucni în hohote prelungi, apoi o linişte misterioasă se aşternu peste aceste locuri ale fiorilor...

...Ai fi crezut că totul a fost un vis!... Dar silueta stranie a blocului de ghiaţă ce se prelingea prin ceaţa nopţii, îţi evoca înaintea ochilor filmul tragediei îngrozitoare, care s'a desfăşurat cu câteva clipe în urmă...

Ţipetele din larguri amuţiră, rând pe rând.. ear plânsetele şi răcnetele de durere ale celor din bărci le luară acum locul...

Durere... De când există omul, niciodată nu te-ai deslănţuit c'o tirănie atât de crâncenă ca în clipele acestea!...

Căci, eată vezi cu ochii cum se stâng lângă tine cele mai dragi fiinţe, fără să le poţi trimite un deget de ajutor, şi de altă parte pluteşti în nesiguranţă o noapte întreagă pe valuri şi într'o ceaţă adâncă, ştiindu-te la sute de km. departe de salvatorul care ţi-a prins prin văzduh strigătul tău desnădăjduit de ajutor!...

. . . . . .

După noaptea de sbucium, după noaptea de neagră încercare, prin care a trecut vreodată sufletul omului, zorile dimineţii trimiseră nefericiţilor razele rubinii ale speranţei...

Ceaţa groazei fu spintecată de o siluetă neagră şi maestoasă, ce înainta încet spre locul dezastrului...

— «Carpathia! Carpathia!» — isbucniră sute de glasuri răguşite, stânse de durere şi de gerul nopţii şi din ochii lor secaţi lacrimile ear se porniră...

«Harry, ah Harry, scumpule, James, James, Frederic, Tomas dragă, unde sânteţi voi acum!» gemeau sdrobitele naufragiate în timp ce erau ridicate pe bordul vaporului salvator... Jalea care se deslănţuî acum şi care se revărsa şi asupra personalului de pe vapor, era de nedescris.

. . . . . .

Au trecut de atunci 16 ani. Maestosul rege al mărilor azi îşi doarme somnul de veci în besna adâncă a Oceanului, la o adâncime de peste 3000 m., şi cu el vre-o 1300 de suflete rătăcesc şi suspină în miez de noapte când se coboară ceaţa posomorâtă pe valurile Oceanului, la locul de groază şi de jale...

Lacrimile celor 700 de naufragiaţi rămaşi în viaţă sclipesc şi azi, de câte ori îşi reamintesc în cercul lor familiar de acele clipe de groază pe care nici furia vremilor viitoare nu le va putea şterge din sufletul lor.

. . . . . .

Aşa s'a sfârşit trufaşul rege al mărilor, aşa s'a sfârşit colosul palat plutitor al aurului şi al deşertăciunii, aşa s'a sfârşit acest capriciu al geniului omenesc, care a fost cea mai îndrăzneaţă încercare a spiritului de a înfrunta, de a sfida obstacolele naturii, în avântul lui nebun după creaţiuni senzaţionale, care să întreacă şi să întunece chiar, noţiunea de până atunci a luxului, a comodităţii şi a distracţiunilor exorbitante.

Geniul omenesc e neobosit, dar geniul Creatorului e veşnic odihnit. De aceea, în faţa forţelor naturii, să nu uităm că *Creatorul* e stăpânul lor, ear nu omul!

Odihniţi în pace, voi suflete nefericite, care aţi fost sortite să ispăşiţi atât de crunt, atât de timpuriu şi atât de neaşteptat acest capriciu prematur al spiritului omenesc!... Jalea, pe care aţi lăsat-o în urma voastră, e nesfârşită.

Indurarea Domnului însă niciodată n'a cunoscut margini.

Odihniţi în pace!...

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

(9) 1—1

Publicaţiune

Zidirea casei parohiale ort. din comuna Veseud-Agnita se dă în întreprindere prin licitaţiune publică şi oferte închise, servind de bază suma de 319,000 mii lei.

Oferenţii vor înainta ofertele provăzute cu vadiu de 10% oficiului parohial ort. în Veseud-Agnita până la 13 Februar 1927 ora 2 d. m. când se va ţinea licitaţia şi desfacerea ofertelor.

Planul, devizul şi condiţiunile de licitaţie se pot vedea la oficiul parohial.

Veseud, la 20 Ianuar 1927.

Consiliul parohial

Prefectura judeţului Târnava-Mare

Nr. 878/1927 (10) 1—1

Publicaţiune

Anulându se prin ordinul Nr. 16116 J. 1926 al Ministerului de interne Direcţiunea judeţeană rezultatul licitaţiei din 30 Noemvrie 1926 pentru imprimarea Gazetei Oficiale judeţene, —

se face cunoscut, că pentru asigurarea imprimeriei acestei gazete oficiale pe timpul dela 1 Ianuar 1927, până la 31 Decemvrie 1927 se va ţinea o nouă licitaţie publică, ***urgentă***, cu oferte închise şi sigilate, la prefectura judeţului Târnava mare, în camera subprefectului judeţului,

în ziua de 8 Februar 1927, ora 10 a. m.

Licitaţia se va ţinea în conformitate cu dispoziţiunile Art. 72—83 din legea asupra contabilităţii publice.

Reflectanţii sânt învitaţi a şi înainta ofertele scrise şi sigilate până la data de mai sus la prefectura judeţului.

Modelul gazetei şi condiţiunile detaliate de contract se pot vedea zilnic, în orele de oficiu, la subprefectul judeţului (Palatul Aadministrativ, camera Nr. 6).

Pentru orientarea reflectanţilor se comunică, că Gazeta Oficială a judeţului Târnava Mare apare de două ori pe lună, în circa 200 exemplare, pe 4—8 pagini.

Sighişoara, 18 Ianuar 1927.

St. Popa prefect. **Balint** subprefect.

O nouă viaţă pentru comunele noastre...

Cea mai mare binefacere pentru un sat este aceea când poate ieşi din izolarea sa, din singurătatea şi părăsirea sa, cu alte cuvinte locuitorii satelor, să nu mai simtă depărtarea de oraş sau de restul lumei, ci să simtă o nouă apropiere, legături noui cu lumea mare. Şi această binefacere o dă satelor marea descoperire a **Radiofoniei.**

E destul ca 2—3 oameni mai cu stare, cu avere, să cumpere câte aşa un aparat radiofonic, ca întreg satul să afle zi de zi noutăţi din toate părţile lumei, apoi se aud concerte mari, conferinţe, Opere din oraşele cele mai mari din Europa. E cea mai frumoasă petrecere la sate, să ai aşa un aparat radiofonic, care te leagă de restul lumei.

Cereţi lămuriri cum se comandă un aparat radiofonic la Societatea an. **TUNGSRAM** de electricitate, Cluj, Calea Regele Ferdinand 127. (Telefon 201)

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str Regina Maria 10

(127) 8—32

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Preţul Lei 50

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Preţul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele şi troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când serveşte arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a preţului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78 Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturgh ce». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50

Dr. V Gheorghiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh I. Ghia: «Imbărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86 Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260 Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfanta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 202. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin o todox». Pag. 203 Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 11 Februar 1927 Nr. 12—13

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna)
Sibiu

SITUAŢIA CULTELOR IN STATUL ROMÂN

Discursul dlui VASILE GOLDIŞ, ministrul cultelor şi artelor rostit la senat în 16 Dec. 1926

Facem cetitorilor noştri plăcerea, conform promisiunii date, de-a publica în întregime luminosul discurs rostit de dl ministru al cultelor, *V. Goldiş*, în şedinţa senatului dela 16 Decemvrie 1926, — discurs care ilustrează d'ajuns cât sânt de neîndreptăţite toate atacurile îndreptate împotriva hotărârilor ministeriale, întemeiate pe dispoziţiile clare ale legii.

Discursul este următorul:

Domnule Preşedinte, Dlor senatori, — La 15 Noemvrie anul acesta am adresat o decizie cu Nr. 49838 către Chiriarhii bisericii ortodoxe române şi către toţi şefii bisericilor creştine din ţară. Obiectul acestei deciziuni era să reglementeze subvenţionarea de către stat a parohiilor ortodoxe române şi tot odată să se aplice acelaşi regim faţă de toate confesiunile existente în ţară, întru cât aplicarea acestui regim ar fi mai favorabilă de cum a fost regimul de mai înainte.

Această deciziune a fost interpretată în mod greşit. Greşala e greu de explicat. Totuşi nu aş vrea să cred, că ea să fi fost făcută cu anumite tendinţe politice. Ar fi foarte regretabil, dacă chiar şi asemenea chestiuni atât de mari, atât de importante pentru ţara noastră cum este problema religioasă, ar putea să fie folosite pentru mici intrigi politicianiste.

Greşala însă s'a făcut şi în urma acestei interpretări greşite o avalanşă întreagă de acuze s'au ridicat în contra mea. Au curs din toate părţile la minister proteste din partea reprezentanţilor cultelor minoritare şi din partea bisericii surori a românilor uniţi. S'au făcut intervenţiuni şi la alţi factori, afară de ministerul cultelor şi artelor, singurul deocamdată care are căderea să hotărască în chestiunea aceasta. Nu s'au putut mulţumi cei cari au crezut că li s'a făcut o nedreptate, să aştepte explicările necesare dela forul competinte. S'au făcut intervenţiuni la primul ministru, şeful guvernului; n'a fost cruţat nici cel care zace pe patul de suferinţă şi în momentele cele mai grele au alergat la treptele Tronului ridicându-se pretutindeni acuza, că ministerul cultelor ar nedreptăţi pe uniţi.

P. S. Sa episcopul Gherlei, Iuliu Hossu: Cer cuvântul.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Aceste alergări pripite la factorii constituţionali în afară de resortul competent le găsesc neîntemeiate şi politiceşte foarte suspecte. Totuşi nu am fost supărat, fiindcă un ministru trebue să-şi păstreze în toate împrejurările obiectivitatea, sângele rece, simţul de echitate.

P. S. Sa episcopul greco-catolic al Oradiei, Valeriu Frenţiu: Am declarat că nu suntem mulţumiţi cu răspunsul şi vom merge mai departe.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Preasfinţite dela Oradea, vă rog să fiţi mai liniştit; n'aş vrea să arăt onor. senat că dta ai alergat pretutindeni şi că ai obiceiul să ameninţi cu alergări şi în afară de hotarele ţării.

Voci: E ruşine!

P. S. Sa episcopul greco-catolic dela Oradea, Valeriu Frenţiu: Nu este adevărat!

Dl Izidor Saturn: Vai, domnilor, nu i drept să ne acuze! Este român ca şi noi (întreruperi, tumult, protestări).

I. P. S. mitropolit al Moldovei şi Sucevei, Pimen: Ar fi grav de tot dacă, în adevăr, ar fi aşa.

P. S. Sa episcopul greco-catolic al Oradiei, Valeriu Frenţiu: Am declarat dlui ministru că nu suntem îndestulaţi cu răspunsul ce ni-a dat şi că mergem mai departe (tumult, sgomot, protestări).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Afară de aceste apeluri ni s'au adresat în cauză comunicări şi în parlament. In cameră, părintele Ion Coltor, un distins membru al bisericii unite, a crezut de cuviinţă să-şi ridice şi dânsul cuvântul de protest şi în cursul vorbirii sale subliniase în deosebi, că eu fac o mare nedreptate bisericii ortodoxe române şi a provocat biserica ortodoxă română să vină să protesteze, să-şi apere drepturile faţă de deciziunea ministerului.

E ceva straniu şi suspect, dar în definitiv mă bucur când văd pe fraţii uniţi sărind întru ajutorul bisericii noastre strămoşeşti ortodoxe române. Spre liniştirea dumnealor însă vreau să se ştie, că din partea bisericii ortodoxe române nici un singur cuvânt nu s'a ridicat în contra acestei deciziuni.

O voce: Mai catolic decât papa!

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Din contră, am primit din partea organelor competinte ale bisericii ortodoxe române aprobări şi mulţumiri, că în sfârşit caut să aplic legea bisericii ortodoxe române şi să o aduc în concordanţă cu rosturile ei de viaţă. Deciziunea aceasta, domnilor, nu este decât o zală în şirul lung al acţiunilor, demersurilor, dispoziţiunilor, cari trebuesc luate pentru aplicarea legii bisericii ortodoxe române. Legea promulgată la 6 Mai 1925, creiază o situaţiune cu totul nouă pentru biserica ortodoxă română.

Cum a fost mai nainte?

Fericita noastră ţară România nouă, s'a alcătuit din mai multe provincii, Vechiul regat, Ardealul, Bucovina, Basarabia. Toate aceste părţi, locuite şi mai nainte de români, trăiau sub diferite regimuri bisericeşti.

In Vechiul regat biserica ortodoxă română era aproape statificată. Aici statul guverna biserica cu ajutorul clerului şi dela ministerul cultelor depindea oarecum mersul, progresul şi viaţa bisericii. In Ardeal, fraţii noştri de acolo trăiau sub regimul statutului organic al marelui Şaguna, în Bucovina trăiau sub scutul legilor austriace, ear în Basarabia biserica era earăşi o biserică statificată, în fruntea căreia se găsea odinioară Ţarul.

Era a necesitate, ca aceste diferite regimuri să fie aduse în armonie, era una dintre cele mai mari probleme pentru statul românesc, ca această imensă majoritate a populaţiunii, care este ortodoxă, să-şi afle expresiunea solidarităţii sale religioase în organizarea unitară a bisericii ortodoxe române.

Incă în 1919, se începe lucrarea de unificare a acestei biserici. Sânt aci persoane care poate îşi aduc aminte de o încercare a regimului dlui Vaida, când dl Borcea, ministrul cultelor de atunci, către care nutresc cea mai înaltă stimă, a voit ca printr'un singur articol să regulamenteze şi să unească biserica, şi sânt aci persoane care ştiu câtă energie a trebuit să cheltuim, eu şi alţii, pentru ca să oprim această încercare.

S'a reluat mai apoi firul normal al tratativelor.

Ani dearândul problema a fost discutată de către toate corporaţiunile cu cădere. In Ardeal la Sibiu, în congresul mitropolitan naţional-bisericesc, importanta chestiune a fost obiectul discuţiunilor în mai multe sesiuni. S'au ocupat de această mare problemă toate organele bisericeşti cu cădere în Vechiul regat, în Bucovina şi Basarabia, sf. Sinod chiar şi-a spus în diferite rânduri cuvântul. Din delegaţi ai tuturor provinciilor s'a instituit în sfârşit o constituantă bisericească. De pe urma tuturor acestor laborioase frământări s'a ajuns în sfârşit sub guvernul precedent la un proiect de lege, care nu era opera politică a unui partid ori a unui guvern, ci opera bisericii însăşi. S'au făcut concesiuni din toate părţile, au cedat şi unii şi alţii în dragoste frăţească, şi unde nu s'a putut ajunge la perfectă înţelegere, s'a lăsat timpului rezolvarea, ca nimeni să nu se simtă jignit.

Astfel cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu înalta înţelepciune a celor ce au condus biserica în vremurile acestea, legea s'a făcut, aşa că legea din 6 Mai 1925, nu este o lege politică, ci este legea pe care însăşi biserica ortodoxă română şi-a dat-o sieşi. (Aplauze îndelung prelungite).

Şi aceasta s'a făcut după alcătuirea constituţiunii. Erau încercări de a face o lege bisericească înainte de a avea noua constituţiune şi înalţii prelaţi, care sânt de faţă, îşi vor aduce aminte că eu întotdeauna am protestat în contra acestei încercări. In congresul dela Sibiu şi în totdeauna am spus: este imposibil să facem legea bisericească înainte de a-şi da noul stat român constituţiunea. Fiindcă în această constituţiune trebuiau fixate principiile generale, de după care statul român admite îndrumarea şi organizarea vieţii religioase în cadrele sale, constituţiunea de fapt stabileşte precis şi în chip fericit aceste principii.

S'a urmat, spre norocul ţării noastre, în mod normal. In desăvârşita concordanţă cu constituţiunea ţării, s'a întocmit legea bisericii ortodoxe române. Conform prevederilor constituţiunii urmează acum să se facă şi legea, care să stabilească raporturile dintre stat şi celelalte confesiuni ale ţării. Guvernul actual al Majestăţii Sale se preocupă de această problemă. Legea în chestiune este anunţată chiar prin Mesaj şi vă pot asigura, domnilor senatori, că proiectul acestei legi în curând va fi adus în deliberarea corpurilor legiuitoare, aşa cum prevede constituţiunea.

Dl Bilţu Aurel: Dar pe vremea liberalilor dta împreună cu mine ai fluerat această constituţiune.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Domnule Bilţu, eu peste tot nu ştiu fluiera. Sânt cu desăvârşire lipsit de acest dar artistic.

In chestia proectului de sub întrebare situaţia guvernului este facilitată prin faptul, că avem la dispoziţie un proect al guvernului precedent. Ştiu că proectul acesta a fost la timpul său trimis tuturor confesiunilor spre a şi da părerea asupra lui. Cum el are repercursiuni asupra vieţii religioase peste tot, a fost trimis chiar şi corporaţiunilor respective ale bisericii ortodoxe. Am luat parte personal la discutarea lui în consistorul mitropolitan dela Sibiu. Mă cred deci îndreptăţit a presupune, că tot astfel şi-au spus cuvântul lor şi toate celelalte confesiuni interesate.

Dl Sándor Iosif: Noi nu am fost ascultaţi.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Auzind aceasta întrerupere voiu examina şi dacă s'ar constata, că de fapt nu toate confesiunile au fost ascultate, voiu repara greşala căutând să cunosc părerile tuturor celor cu cădere. Procedeul acesta constitue o chestiune de conştiinţă politică pentru guvern. Nu mă feresc de publicitate, personal sânt chiar convins că oricare proiect de lege trebue lăsat a fi discutat în cercuri cât mai largi, fiindcă nici odată nu se ştie de unde poate să răsară vre-o nouă şi fericită idee pentru soluţionarea problemei, ce-o intenţionează vre-un proect de lege. De aceea să fiţi siguri că proectul de lege ce se va depune va fi rezultanta încercărilor de a se produce o cât mai desăvârşită înţelegere între guvern şi confesiuni cu referire la stabilirea raporturilor dintre stat şi cu te. (Aplauze).

Să revin însă la legea bisericii ortodoxe. Se poate ca legea aceasta să aibă defecte. E greu de închipuit o lege perfectă. Poate chiar la discutarea ei s'au scăpat din vedere oarecare momente, nu au fost urmărite toate dispoziţiunile ei până la ultimele consecvenţe, asemenea operă întâmpină greutăţi enorme. Numai aplicarea evidenţiază eventualele omisiuni ori rătăciri. Se poate chiar ca o lege să fie perfectă în momentul promulgării sale, dar în scurt timp condiţiunile vieţii se schimbă şi legea nu mai corespunde realităţilor. Astfel o fi şi cu legea bisericii ortodoxe. In curând după aplicarea ei s'au şi constatat unele defecte. La congresul naţional bisericesc, ţinut în această sală cu vreo două luni în urmă, s'a spus mai vârtos că legea aceasta spre pildă nu exclude inmixţiunile politice în viaţa bisericii, care ar trebui cu desăvârşire ferită de otrava politicianismului. Ultimele alegeri pentru corporaţiunile bisericeşti n'au fost ferite de aceste regretabile inmixţiuni şi toţi ortodocşii cu tragere de inimă pentru biserica lor sânt îngrijoraţi de asemenea simptome şi se preocupă chiar de remedii. Remedierea se prezintă însă foarte anevoioasă, fiindcă mijloacele menite să asigure curăţenia alegerilor bisericeşti trebue găsite fără a atinge întru nimic principiul de independenţă şi autonomie a bisericii. Problema a rămas deci în discuţie. E nevoie, la rezolvarea unor asemenea chestiuni, de multă răbdare, de înţelepciune şi circumspecţiune. La timpul său, sânt convins, cu conlucrarea tuturor, cu buna înţelegere a tuturor celor care au dreptul şi datorinţa să patroneze interesele bisericii, se vor găsi şi se vor aplica îndreptările cuvenite.

Până atunci însă legea este lege şi ea trebue pusă în aplicare nu deodată, integral, şi în toate direcţiunile. Aplicarea ei se poate face numai treptat, poate va necesita ani mai mulţi. Chiar textul legii prevede că ea nu se va putea pune în aplicare numai decât. De aceea în art. 45 se spune: «Până la aplicarea integrală a acestei legi, ministerul cultelor va continua a îndeplini, pe cât va fi necesitate, atribuţiunile şi funcţiunile pe care le exercită în prezent în numele şi pentru biserica ortodoxă română».

Iar în altă dispoziţiune a acestei legi se prevăd comisiuni mixte din partea guvernului şi a bisericii, care să caute a regulamenta punerea în aplicare a legii.

Deciziunea, care este obiect de discuţiune atât de vehementă din partea unora, nu este altceva, de cât o zală în seria acelor dispoziţiuni şi acţiuni, prin care se caută a se pune în mod normal şi fericit în aplicare legea bisericii ort.

Şi aci numai decât trebue să subliniez cea dintâi greşală enormă a acelora, cari atacă cu adevărată patimă deciziunea ministerială din întrebare. Ei zic, că ministerul — cu abatere însăşi dela legea bisericii — fixează el condiţiunile, între care biserica ortodoxă română poate să înfiinţeze parohii noui ori să prefacă filiale (parohiile fără preoţi) în parohii. In acest înţeles amicul meu, dl senator Carada, întreba adineaori dela această tribună: «Cum vine ministrul să schimbe legea bisericii ortodoxe?»

Această întrebare evidenţiază greşala iniţială a protestatorilor. Deciziunea ministerială nu ea dispune unde, când, între ce condiţiuni să se înfiinţeze parohii ortodoxe. Guvernul a renunţat la dreptul acesta prin legea, care a asigurat bisericii ortodoxe autonomia. In temeiul acestei legi biserica ortodoxă numai ea prin organele ei, exlusiv numai ea are dreptul să înfiinţeze parohii când vrea, unde vrea, câte vrea, una, o sută, o mie. Şi condiţiunile înfiinţării de atari parohii iarăşi nu ministerul le stabileşte, ci însăşi legea bisericească, pe care şi-a dat-o biserica. (Aplauze).

Şi nimeni, domnilor senatori, n'a silit biserica să-şi fixeze condiţiunile ce şi-a fixat. Am citit discuţiunile urmate în parlament cu prilejul desbaterii legii şi nicăeri nu am văzut din partea bisericii ortodoxe sau al vre unui reprezentant al ei vre-un protest în contra articolelor, care hotărăsc de înfiinţarea noilor parohii (aplauze).

Pentru luminarea desăvârşită a chestiunii este neapărat nevoie să cunoaşteţi, domnilor senatori, exact textul referitor al legii. Vă cer deci scuzele, dacă voi reciti aci textul celor două articole din lege, cari hotăresc de înfiinţarea noilor parohii. Art. 29 spune aşa: «Prefacerea unei filiale în parohie şi înfiinţarea unei parohii noui o aprobă, după cererea credincioşilor şi cu avizul oficiului protopopesc, consiliul eparhial», iar art. 30 completează cele precedente în chipul următor: «Pentru înfiinţarea unei noui parohii se cere la oraşe un număr de cel puţin 400 familii, iar la sate cel puţin 200 familii. In cazuri bine motivate, în mod excepţional se pot înfiinţa parohii şi sub acest număr de familii».

Nu eu prin urmare şi nici guvernul am hotărât lucrul acesta, domnule Carada, ci biserica ortodoxă, când şi-a făcut această lege.

Dl M. Teodorian Carada: Asta am spus şi eu.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Dar dta ai adaogat, că este foarte rău să se ceară aşa multe suflete la înfiinţarea noilor parohii, fiindcă prin aceasta sufer interesele religioase ale credincioşilor. Ca şi când eu ori guvernul ar avea dreptul să impună bisericii alte condiţii, pe care le-ar crede mai potrivite. Dv. aţi spus că a fost o mare greşală, când s'a votat această lege. Admit că aveţi dreptate. Era poate mai bine să se fixeze condiţiile pentru înfiinţarea parohiilor altfel de cum au fost fixate. Dacă amândoi am fi luat parte la discutarea legii, atunci eram poate alături de dl Carada, dsa catolic, eu ortodox, dar amândoi cu dorinţa să apărăm religia, abstracţie făcând de formele ei de exteriorizare, fiindcă e indiferent în ce forme crede cineva în Dumnezeu, esenţialul este să creadă şi să îndeplinească poruncile lui. (Aplauze).

Voci: Aşa este!

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Dar acum legea e lege. Am datoria, în cazul acesta ar putea spune cineva, o tristă datorie, să o îndeplinesc. Şi câtă vreme stau la locul la care stau, voiu fi cel dintâiu păstrător al legii, nu călcătorul ei. (Aplauze pe băncile majorităţii). Nu dispun eu deci în deciziunea mea, unde să se facă şi când să se facă parohiile. Eu reproduc numai textul legii. Legea spune, că parohii noui se pot înfiinţa la oraşe numai cu 400 familii şi la sate cu 200 familii, şi că excepţional în cazuri bine motivate biserica poate înfiinţa parohii şi sub acest număr.

E dreptul bisericii, numai o nouă lege l-ar putea modifica.

Şi atunci, domnilor senatori, vă pun domniilor voastre întrebarea: Când credeţi că începe înmixtiunea statului?

Voci din toate părţile: Când plăteşte.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Atât de clar este lucrul acesta, încât întrebarea odată pusă, s'a dat acelaş răspuns din toate părţile.

Guvernul nu are dreptul să înfiinţeze parohii, dar el are dreptul să ofere în anumite condiţiuni ajutorul său material acestor parohii şi preoţilor lor. Pentru aceea însăşi legea-statut a bisericii tot în art. 29 spune: «când pentru susţinerea parohiei şi a personalului ei se cere şi ajutorul statului, înfiinţarea trebue admisă şi de ministerul cultelor».

Problema ajutorului material dat de către stat bisericilor este una dintre cele mai importante, dar tot atunci foarte grea şi complexă. Vreau să insist asupra ei.

In cursul veacurilor la diferite epoci, la diferite neamuri şi state, ea a fost soluţionată în chip diferit. La noi toată lumea găseşte ca ceva de sine înţeles, că statul trebue să susţină materialiceşte biserica. Mai nainte în statul român vechi numai biserica ortodoxă, acum în statul cel nou al Românlei toate bisericile. Mentalitatea noastră defineşte drept crimă, când cineva ar cuteza să tragă la îndoeală îndreptăţirea bisericilor de a pretinde ajutorul material al statului ori îndatorirea acestuia de a-l da. Şi nu ne gândim, că una dintre cele mai puternice şi înfloritoare organizaţiuni de stat, Statele Unite americane, privesc chestiunea religioasă, ca o chestie separată cu totul, între stat şi biserică nu există alt raport, decât acela care există între stat şi oricare altă asociaţie particulară, ocrotită într'un fel oarecare prin legile statului. Statul nu dă nici un ban bisericilor, nici uneia dintre biserici. Şi totuşi se susţine, că nicăieri în lume viaţa religioasă nu este mai intensă de cât în Statele Unite ale Americei. Toată lumea ştie că Suedia subvenţionează materialiceşte exclusiv numai biserica de stat, ear celelalte biserici nu primesc nici un singur ban. Şi bisericilor acestora nici prin gând nu le trece să se plângă împotriva acestui fapt, trăiesc prin ele înseşi, într'o stare deplin mulţumitoare şi îndeplinindu-şi integral misiunea lor divină. Aceste biserici, nedreptăţite cum s'ar spune la noi, nici măcar la Liga naţiunilor nu s'au plâns.

Franţa a trăit sute de ani aproape sub dominaţiunea bisericii. Acum, o ştiţi toţi, şi o ştie mai vârtos dl senator Carada, acolo biserica este cu desăvârşire despărţită de stat. Ea trăeşte prin propriile sale puteri, dar nici odată nu a fost mai viguroasă, n'a avut acces mai puternic asupra sufletului francez, ca azi. Duşmănită aproape de stat, biserica catolică în Franţa este mai vie ca orişicând dovedindu-se din nou, că sentimentele fac istoria şi că cele sufleteşti sânt mai presus de cele lumeşti (aplauze).

Biserica romano catolică în Franţa avusese averi enorme, moşii întinse. Toate i s'au luat. Şi acestei biserici nici prin gând nu-i trece să revindece statului vreo despăgubire, ori să dea statul în judecata înaltei curţi de casaţie fiindcă nu-i plăteşte preoţii.

Dl M. Teodorian Carada: Vă înşelaţi. Când a fost concordatul, biserica de multeori a obţinut sentinţă împotriva statului (sgomot, protestări).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Domnilor senatori, chestiunea aceasta nu are să formeze obiect de ceartă între noi. Ea este în parte şi va fi în curând în viitor integral rezolvată în statul român.

Cum am mai spus, la întemeierea sa noul stat român găsise biserica ortodoxă, cum şi celelalte confesiuni, trăind sub patru regimuri nu numai din punct de vedere al organizării lor, ci şi în cea ce priveşte viaţa lor materială, mijloacele lor băneşti de existenţă.

In vechiul regat biserica ortodoxă era susţinută materialiceşte deadreptul dela stat, ear celelalte confesiuni trăiau, afară de musulmani, exclusiv din mijloacele lor proprii. In Bucovina, biserica ortodoxă trăia si trăeşte şi astăzi exclusiv din averile sale. Asemenea în Basarabia, unde însă raporturile se schimbă. In Ardeal biserica ortodoxă română trăise veacuri dearândul din jertfa credincioşilor ei şi numai în timpurile mai noui li acordase statul ungar ajutoare neînsemnate, ear din 1898 congruă pentru preoţi. Biserica unită era materialiceşte mai bine situată şi primea dela stat ajutoare considerabile. Biserica romano-catolică avea averi imense, ear celelalte confesiuni se susţineau în mare parte earăşi numai prin puterile lor proprii, cu mici ajutoare dela stat.

La întemeerea sa noul stat român a lăsat deocamdată toate aceste raporturi aproape neschimbate. Primul pas pentru clarificarea raporturilor dintre stat şi biserici îl face constituţiunea prin art. 22, garantând tuturor cultelor ***o deopotrivă libertate şi protecţiune.*** Despre vreun ajutor material însă în constituţiune nu se spune nimic, dacă nu cumva cuvântul protecţiune nu ar constitui vreo indicaţiune sub acest raport. Deci legea legilor nu obligă statul la nici un ajutor material faţă de biserici. Subliniez faptul acesta şi socot foarte remarcabil ca el să intre în conştiinţa tuturor credincioşilor. ***Principiu stabilit prin constituţiunea României este ca fie***

care biserică să trăiască prin mijloacele ei proprii. Idealul este: biserică independentă materialiceşte.

După constituţiune, cea dintâi lege, care organizează o biserică şi stabileşte mai deaproape raporturile ei cu statul, este legea din 1925 a bisericii ortodoxe române. In constituţiune această biserică este declarată *biserică dominantă.* Cu toate acestea, în ceea ce priveşte viaţa ei materială în art. 19 se precizează principiul, că «cheltuelile pentru întreţinerea cultului, a slujitorilor şi aşezămintelor bisericii se vor acoperi în primul rând prin propriile sale mijloace» şi în scopul acesta prin art. 23 se şi înfiinţează *«un fond general bisericesc».*

Dar statul ştia, că deocamdată biserica sa dominantă este în imposibilitate să se întreţină prin mijloacele sale proprii. Pentru aceea el îi pune în vedere şi ajutorul său material, dar numai la cererea bisericii şi în măsura necesităţilor, pe care le va constata dânsul. Art. 21 precizează: «statul va pune, la cerere, prin ministerul cultelor, la dispoziţia bisericii sumele necesare pentru a completa, după norme generale, stabilite prin lege şi în armonizare cu salariile funcţionarilor publici, veniturile clerului şi plata funcţionarilor eclesiastici şi pentru a acoperi şi alte lipsuri materiale aceasta însă numai după o prealabilă constatare a necesităţilor faţă de veniturile, de cari dispun părţile bisericeşti cari reclamă ajutoare».

Acest text evidenţiază mai presus de orice îndoială că statul român nu ia asupra sa *obligamentul de a contribui pinciptal la întreţinerea bisericii,* nici chiar la întreţinerea bisericii sale dominante, ci oferă, la cerere, ajutorul său material spre a completa plata preoţilor şi a funcţionarilor eclesiastici, în măsura necesităţilor, pe care le va constata dânsul, statul prealabil. Acest chip de ajutorare biserica dominantă l-a admis prin însăşi legea sa de organizare. Ajutoarele date sunt deci schimbătoare, după cum sunt şi pot fi schimbătoare şi necesităţile şi veniturile bisericilor. Pot chiar să înceteze, când ar fi cazul. Acestea ajutoare deci nu sunt date bisericii în general, ci sunt simple completări a lipsurilor constatate din caz în caz şi completări la salariile preoţilor şi ale funcţionarilor eclesiastici. Şi acestea din urmă se vor da deci din caz în caz, persoanelor, nu instituţiunii, ad personam, nu ad rem, cum crede dl Carada.

Acest principiu este de altfel aplicat şi în legea ungurească despre congruă, în cea din 1898 şi cea din 1909, aceasta din urmă cu privire la preoţii catolici de rit latin, grec şi armean, cealaltă cu privire la preoţii celorlalte confesiuni între ei şi ai bisericii ortodoxe. Şi congrua se dădea numai ca o completare la salariile preoţeşti, deci preoţilor nu parohiilor, ad personam, nu ad rem.

Dl M. Teodorian-Carada: Completarea este totdeauna. Căci nu este parohie, care să nu aibă în cassă 4—500 lei. Aceasta înseamnă completare.

P. S. Sa Iuliu Hossu, episcopul Gherlei: Sânt dator o rectificare. Din moment ce dl ministru ne-a provocat, sântem datori să-l rectificăm.

Domnule ministru, este adevărat, că în trecut s'a dat întregire de salar pentru preoţi, dar este adevărat că nici când o parohie existentă nu s'a desfiinţat, de cât poate când a dispărut şi cel din urmă credincios.

Dl Ilie Beu: Nu despre aceasta este vorba.

P. S. Sa Iuliu Hossu, episcopul Gherlei: Aşa dar, domnule ministru, adevărul este acesta: Se dădea întregire de salar pentru preoţi, dar nu pentru preotul din cutare parohie, ci pentru preotul de totdeauna, nu pentru preotul actual, ci chiar pentru cel care a succedat. Prin urmare ajutorul nu era ad personam, ci ad rem.

Dl Andrei Horvath: Nu este aşa.

P. S. Sa Iuliu Hossu, episcopul Gherlei: Acesta este adevărul, care se poate controla. Prin urmare, dacă întregirea se dădea unui preot, acea întregire era legată de parohie.

Dl Andrei Horvath: Nu.

Dl Ilie Beu: Dar care se retrăgea? (sgomot).

P. S. Sa Iuliu Hossu, episcopul Gherlei: Domnilor senatori, eu am fost episcop şi sub era trecută (tumult, protestări).

Dl P. Brătăşanu: Lăsaţi-l să vorbească. Ce însemnează aceasta? este o ruşine a împedeca de a vorbi pe episcopul românilor uniţi, care a venit în delegaţiune aci la Bucureşti când au adus actul unirii. Atunci îi strigaţi ura, şi acum nu-l lăsaţi să vorbească (sgomot, protestări, tumult).

Dl Mihail Gropşanu: Să nu mă ameninţi, domnule Brătăşanu.

Dl P. Brătăşanu: Este ruşinos ceea ce faceţi dvoastră (sgomot).

Dl N. Darvari, vice-preşedinte: Domnilor senatori, vă rog, nu mai întrerupeţi şi nu mai provocaţi tulburări. Să ascultăm.

P. S. Sa Iuliu Hossu, episcopul Gherlei: Domnule preşedinte, eu am cerut cuvântul să vorbesc în urma domnului ministru. Rog însă pe dl ministru, ca în cursul cuvântării dsale, deoarece nu suntem lăsaţi să răspundem, să nu facă provocări la adresa noastră, ca nu cumva tăcerea noastră să se interpreteze drept aprobare. (Aplauze pe băncile opoziţiei, protestări la majoritate).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Eu susţin, onor. senat, că acest ajutor s'a dat pentru întregirea salariului ad personam.

Dl Andrei Horvath: Aşa e.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Că congrua ungurească era dată ca un ajutor ad personam, se învederează şi din faptul că ea varia după calificaţiunea preotului; preotului cu calificaţie inferioară i se acorda completarea beneficiului până la suma de 800 coroane (în aur), ear preotului cu calificaţiunea superioară i se acorda completarea până la suma de 1600 coroane (în aur). Nu parohia avea calificaţiunea, ci preotul şi deci completarea, adecă congrua nu se acorda parohiei, ci preotului. In biserica ortodoxă din Ardeal parohiile erau clasificate în 3 categorii: parohii de clasa I, II şi III. Totuşi, dacă o parohie de clasa I ar fi fost ocupată de un preot cu calificaţiune inferioară, congrua nu i se dădea decât cea inferioară.

Dar mai există un argument cu putere decisivă. Dacă preotul s'ar fi făcut vinovat de vreun delict contra statului, atunci în sensul legii ungare despre congruă, ministrul cultelor avea dreptul să-i detragă preotului respectiv completarea beneficiului său, şi asta fără nici un drept de apelată a parohiei ori a preotului. Cui i s'a detras în asemenea caz congrua, parohiei ori preotului? Evident preotului, aşa dispune expres legea. Nu i s'ar fi putut detrage preotului congrua, dacă această congruă ar fi fost acordată parohiei, nu preotului.

Vor adeveri de altfel toţi ardelenii afirmaţiunea mea, că nici o parohie, pentru al cărui preot se cerea ajutorul dela stat, nu se putea îndeplini înainte de a fi acceptat de către ministerul cultelor preotul, cu care era să se îndeplinească parohia vacantă. Ar mai putea, după toate acestea, să afirme cineva, că congrua în Ungaria se dedea parohiei şi nu preotului, ad personam?

Voci: Aşa este.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Aduceţi-vă aminte, că tot după aceeaş lege ungurească a congruei, nici o parohie nouă pentru care s'ar fi cerut completarea dela stat a salariului preoţesc, nu se putea înfiinţa fără aprobarea prealabilă a ministrului cultelor.

Dl Aurel Biltu: Dumneata, domnule ministru, ai protestat în parlamentul maghiar? Eu după cât îmi aduc aminte ai protestat cel dintâi (ilaritate).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Îţi aduci foarte bine aminte, domnule Biltu, eu am protestat în parlamentul unguresc cu toată tăria contra acestei legi, fiindcă ea era jignitoare pentru bisericile noastre româneşti. Eu însă nu discut aici dacă legea era bună ori rea, ci vreau simplamente să constat, care erau dispoziţiunile acelei legi. Şi dta va trebui să constaţi alături de mine, că legea ungurească dădea ministrului dreptul discreţional să recunoască ori să nu recunoască înfiinţarea unei noui parohii, fie cu 200 familii, fie cu 400 familii, fie chiar cu 1000 familii. Dvoastră provocându-vă la aceste legi ungureşti ca la un drept istoric, contestaţi ministrului român dreptul de a încuviinţa ori a nu încuviinţa îndeplinirea parohiilor existente vacante şi vă tânguiţi că legea românească admite parohii noui numai cu 400 familii la oraşe şi cu 200 familii la sate. Ceea ce aţi admis guvernului unguresc, nu admiteţi guvernului românesc.

Dl Pop Iustin: Dvoastră vreţi să lucraţi sub regimul maghiar.

Dl Isidor Saturn: Sperăm că nu se va putea, căci suntem şi noi aici (protestări).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Am să revin asupra acestor acuzaţiuni gratuite.

Deocamdată vreau să fixez din nou felul, cum statul român a rezolvat problema ajutorului de stat faţă cu biserica ortodoxă, dominantă în stat. La cererea acestei biserici statul va pune la dispoziţia ei sumele necesare pentru a completa veniturile clerului şi plata funcţionarilor şi pentru a acoperi şi alte lipsuri materiale.

Este oare dator statul să acorde acelaş ajutor şi celorlalte confesiuni de stat?

I. P. S. Sa mitropolitul Moldovei şi Sucevei Pimen: Domnule ministru, o singură întrerupere, vă amintiţi un caz din viaţa bisericii ortodoxe naţionale române. Biserica ortodoxă naţională română a avut la 1864 legea secularizării, când i s'a luat tot avutul şi atunci statul ca un act de dreptate faţă de biserica naţională română a recunoscut dreptul bisericii să ceară dela stat totdeauna sprijinul său. Prin urmare statul român faţă de biserica ortodoxă naţională română are obligaţiune în baza legii de secularizare.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Este o întregire binevenită a I. P. S. Sale, dar nu este în strânsă legătură cu tema, ce desvolt. Fiindcă independent de această obligaţiune, statul român în structura sa de azi, cu mentalitatea conducătorilor săi din aceste vremi, cu sufletul de azi şi de totdeauna al naţiunii române, chiar în lipsa acestei obligaţiuni, ar fi hotărât să dea bisericii sale naţionale strămoşeşti ajutorul său material în măsura cea mai largă (aplauze).

Statul român va oferi acest ajutor al său şi celorlalte naţiuni? Da, răspund hotărât şi din adâncă convingere. Statul român va da sprijinul său material tuturor confesiunilor din ţara aceasta. Nu pe baza drepturilor istorice, care nu există şi nici nu pot să existe în concepţia modernă a civilizaţiunei universale, care nu recunoaşte privilegii care au să treacă în muzeul antichităţilor sociale, nici pe baza drepturilor statornicite prin tratatul dela Paris din 9 Decemvrie 1919, care în art. 10 dispune, ca minorităţilor etnice, de limbă sau de religie, să li se afecteze prin bugetul statului în măsură echitabilă sumele cuvenite în scop de educaţie, de religiune sau de binefacere, fiindcă acest tractat ca toate celelalte convenţii internaţionale sunt trecătoare şi supuse vremelnicilor schimbări, nici pe baza legilor ungureşti, austriace ori ruseşti, ci pentru că sufletul românesc este larg, primitor, afară din cale tolerant şi mai presus de toate iubitor de dreptate (aplauze, strigăte de bravo).

Apelaţi, domnilor minoritari, totdeauna cu încredere la sufletul românesc care este unic în lumea aceasta, apelaţi la naţiunea română care şi-a făcut în toate vremurile titlu de glorie din scutirea celor mai slabi de cât dânsa (aplauze prelungite).

P. S. episcop Lucian Triteanu: Aceasta însă numai cu o condiţiune, dacă sunt loiali.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Este deci ceva firesc, că noul stat român, dela înfiinţarea sa a oferit largul său ajutor material tuturor confesiunilor minoritare din ţară. Dar a oferit acest ajutor în primul rând bisericii unite, care şi ea este o biserică românească, alături de biserica ortodoxă, cum precizează însaşi constituţiunea. Toate confesiunile şi între ele cea dintâi, biserica română unită, vor avea acelaş sprijin, pe care statul român îl oferă bisericii sale dominante. Vor oare dumnealor mai puţin ori vor privilegii faţă de biserica ortodoxă?

Voci: Nu, asta niciodată (aplauze).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Nici eu nu cred lucrul acesta, pentru că lumea privilegiilor a trecut de mult, şi azi este lumea dreptăţii (aplauze).

La lumina celor expuse până aci voi reveni la deciziunea ministerială încriminată. Această deciziune are cinci articole. Să le examinăm. Art. 1 — reproduce simplamente art. 30 din legea bisericii ortodoxe, care sună textual aşa: «Pentru înfiinţarea unei noui parohii se cere la oraşe un număr de cel puţin 400 familii, iar la sate de cel puţin 200 familii. — In cazuri bine motivate se pot înfiinţa, în mod excepţional, parohii şi fără acest număr de familii». Art. 1 al deciziei ministeriale are textul următor: «In conformitate cu art. 29 şi 30, din statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, nu se va mai înfiinţa pe viitor nici o parohie ortodoxă, pentru care se cere ajutorul statului, de cât acolo, unde există un număr de cel puţin 400

de familii la oraşe şi 200 familii la sate. Pentru cazuri bine motivate şi în mod excepţional, ministerul poate subvenţiona parohii şi sub numărul arătat de familii».

Dl Francisc Blaşcovici: Să auzim art. 2.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Art. 2 are textul următor: «Se vor revizui toate parohiile existente spre a li se aplica dispoziţiunile art. 29 şi 30». E de necrezut, că acestui articol i s'a dat interpretare, că ministerul ar avea de gând să retragă subvenţionarea de stat tuturor parohiilor existente, care nu ar avea 400 familii la oraşe ori 200 la sate. Este o monstruozitate logică a se atribui acestui articol în acel sens putere retroactivă. Putere retroactivă are acest articol numai în melius, de a îndrepta eventuale nedreptăţi, ce s'ar fi făcut în trecut sub acest raport. Era nevoie de acel articol, fiindcă faţă de uniţi şi bisericile minoritare era în vigoare până aci deciziunea ministerială Nr. 59350 din 1921, care hotărâse, că «parohii noui nu se pot înfiinţa, de cât în caz dacă se va dovedi, că în parohie sunt cel puţin 1000 credincioşi, este casă parohială şi *credincioşii vor lua obligamentul de a contribui* $^1/_3$*-a parte la salarul preotului*». Aceasta este o deciziune, în contra căreia nici una din bisericile minoritare nu a protestat nici atunci, nici acum.

O voce: Nici astăzi.

Dl Vacile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Ministrul vrea deci să revadă parohiile existente în scopul de a le absolva condiţiunile în peius, ce li s'ar fi impus anterior prin deciziunea ministerială din 1921, de oare ce guvernul este decis să aplice tuturor confesiunilor din ţară acelaş tratament pe care-l aplică faţă de biserica dominantă a statului. Va să zică, deciziunea ministerială de acum, dacă va fi cazul, îndulceşte deciziunea din 1921.

Dl Ioan Clinciu: Cu mătrăgună (ilaritate).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: In deciziunea din 1921 se cerea pentru parohii noui cel puţin o mie de suflete şi contribuirea credincioşilor cu $^1/_3$ parte din salarul preotului. Ori, deciziunea ministerială de acum, are conform textului legii, clauza că ministrul poate face abateri dela numărul de 400 ori 200 familii şi nu cere nici contribuirea cu $^1/_3$-a parte la salarul parohului. Aceleaşi favoruri vreau să le aplic tuturor cultelor. In celelalte, rămâne în vigoare deciziunea din 1921.

O voce: Nu ne trebue protecţiune.

Dl Aurel Nutzulescu: Dacă nu vă trebuie protecţiunea statului român, atunci să renunţaţi. Noi v'o oferim, dacă nu vă trebue, dragoste cu sila nu se face. (Aplauze).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Celelalte dispoziţiuni ale deciziunei ministeriale cu pricina nu au fost dificultate.

Trec deci la o altă ordine de idei.

Reprezentanţii bisericii unite şi ai cultelor minoritare, plângându-se împotriva deciziunii ministeriale, au izbutit să creieze legenda, că în ţara aceasta biserica ortodoxă ar fi privilegiată, că faţă cu dânsa biserica unită şi cultele minoritare ar fi nedreptăţite, că acestor biserici statul nu le oferă ajutorul său în măsura în care îl dă bisericii ortodoxe. Mi-am luat sarcina să examinez această legendă.

I. P. S. Sa Miron Cristea, Patriarhul României: Noi sântem nedreptăţiţi, domnule ministru.

(Fiind ora şase, se consultă senatul asupre prelungirii şedinţei şi se admite).

Dl Dr. Aurel Nutzulescu: Domnule ministru, au renunţat la ajutorul pe care vrea să-l dea statul român minoritarilor. Rog să se ia act despre această declaraţie.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Nu iau act de această declaraţie, fiindcă sunt convins de patriotismul tuturor cetăţenilor acestei ţări şi cu toată supărarea artificială de azi, tot buni prieteni vom rămânea, noi şi minoritarii.

Să examinăm deci, dacă biserica ortodoxă română, biserica dominantă a acestui stat, este ori ba favorizată faţă de celelalte culte. Scuzaţi dacă vă plictisesc. Sunt însă nevoit să vă recitez câteva date statistice. Voi lua în consideraţiune numărul credincioşilor tuturor bisericilor din ţară. Să zicem că românii ortodocşi sunt în număr de 12 milioane suflete.

Voci: Sunt mai mulţi.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Eu iau minimum de 12 milioane suflete; cred că sunt mai multi, dar ca să nu se zică că am exagerat, iau această cifră.

O voce: Sunt 13 milioane.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Numărul celorlalte confesiuni îl iau aşa după cum ele l-au arătat la bugetul pe anul 1926, pentru că cel pe anul 1927 nu este trecut prin parlament şi nu poate fi luat de bază într'o asemenea discuţie. In bugetul anului 1926, pentru biserica ortodoxă cu 12 milioane suflete este prevăzut un ajutor total de 330 milioane lei. Uniţii, mi se spune de către organele oficiale unite, că ar fi în România 1.386,000 suflete.

O voce: Nu sânt nici un milion.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Am să dau crezământ autorităţilor bisericeşti, câtă vreme nu m'aş convinge de contrarul. Şi aceşti uniţi în numar de 1.386,000 figurează în bugetul pe anul 1926, cu suma de 50 milioane. Dacă am considera proporţia, echitatea şi cum spune constituţiunea «o deopotrivă protecţiune», atunci biserica ortodoxă ar trebui să aibă cel puţin 450 milioane lei subvenţiune (aplauze).

Protestanţii, reformaţii, evanghelicii, luteranii, unitarii, toţi împreună, după statisticele lor 1.660,000 suflete, au o subvenţie de 36.894 000 lei. In proporţie biserica ortodoxă ar trebui să aibă o subvenţie de 446 milioane.

Dl general Dabija Gheorghe: Să i se dea atunci.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Musulmanii în număr de 153,000 suflete au dela stat un ajutor de 4.619,000. Ar trebui atunci ca biserica noastră ortodoxă să aibă o subvenţie de 369 milioane.

La romano-catolici proporţia nu este tot astfel. Cauza este înainte de toate, că statul nu subvenţionează decât pe romano-catolicii din Transilvania, nefiind ei în Vechiul regat încă organizaţi. Proporţia este deci în favorul ortodocşilor. Tot astfel la izraeliţi, fiindcă noi nu dăm ajutor decât celor din Transilvania, care sunt în număr aproximativ de 270,000 De altfel romano-catolicii şi izraeliţii sunt cei mai înstăriţi, cei mai bogaţi în ţara noastră, şi ar fi într'adevăr ceva extraordinar ca statul român să le dea şi lor proporţional mai mult de cât dă bisericii ortodoxe.

Va să zică, din punct de vedere al bugetului vedeţi dvoastră că biserica dominantă este la coada celorlalte confesiuni.

I. P S. Sa mitropolitul Moldovei şi Sucevei: Să se ştie aceasta.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Trebue să se profundeze în conştiinţa cetăţenilor adevărul, pentru a nu se mai da loc la afirmaţiuni mincinoase şi la legende (Aplauze). Pe bază de minciuni nu se poate face frăţietate.

In desvoltarea unei societăţi cu cât vor fi organe mai multe, mai diferite, cu atât acea societate este mai bine organizată.

Să vedem din acest punct de vedere, care este raportul repartiţiei între biserica ortodoxă şi celelalte biserici, câţi episcopi are fiecare, fiindcă episcopiile reprezintă puterea organică a bisericilor.

Biserica ortodoxă cu un număr de 12 milioane de suflete are 18 episcopi, uniţii 1 milion 386,000, în care sunt cuprinşi şi rutenii...

O voce: Nu sunt cuprinşi.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: După statistica mea dela minister şi rutenii sânt cuprinşi. Dar nu are a face, fiindcă rutenii peste tot nu sunt mai mulţi de vre-o 56.000. Uniţii au 4 episcopi, şi atunci noi ar trebui să avem cel puţin 38. Fraţii noştri uniţi însă cer încă un episcop — pentru a avea 5.

Protestanţii, adecă reformaţii (776 000), evanghelicii luterani (388,000), unitarii (60 000), cu toţi împreună 1.228 000 au patru episcopi, în proporţie biserica ortodoxă ar trebui să aibă cel puţin 40 episcopi. Romano-catolicii cu un număr de 1.430,000 suflete au 5 episcopi, scaunul dela Timişoara este vacant, în proporţia cuvenită noi ar trebui să avem 45 episcopi.

In cât priveşte deci puterea de organizaţie a bisericilor creştine din ţara românească, biserica dominantă este cea mai nedreptăţită (aplauze îndelungate).

Priviţi numărul acelora, cari stau în jurul episcopilor, statul major al organizaţiilor bisericeşti. Aceştia sunt, la romano-catolici şi la uniţi, canonici, la ortodocşi consilieri eparhiali. Sub acest raport despre Vechiul regat nici nu se poate vorbi, fiindcă aici biserica nici nu avea vre-o organizaţie administrativă, ci s'a administrat aşa cum a dat Dumnezeu (aplauze). In Ardeal, fraţii uniţi au 28 canonici.

Dl Aurel Bilţu: Aceştia au fost creiaţi sub regimul maghiar.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Faptul acesta aci nu are nici o importanţă. Romano-catolicii au 32 canonici, deci cele două biserici catolice împreună au 60 canonici cu aceleaşi atribuţiuni ca şi consilierii eparhiali. Ortodocşii în proporţie ar trebui să aibă pe ţara întreagă cel puţin 300 consilieri, au acum 22, iar pe viitor vor avea cel mult vre-o 60. Este ridicol să ne numim biserică dominantă.

O voce: Aşa este.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Să trecem la protoierei, sau protopopi, cum le zicem noi în Ardeal, spinarea vertebrală a oricărei administraţii bisericeşti. In Ardeal uniţii la 1 386,000 suflete au 78 protopopi, ortodocşii din Ardeal cel puţin de 2 ori atâţia au 87, iar Vechiul regat întreg are 47 protoierei.

O voce: Foarte rău!

I. P. S. Sa mitropolitul Moldovei şi Sucevei, Pimen: Şi în locul canonicilor avem 4—5 vicari.

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Faţă de uniţi cu 78 de protopopi, noi ar trebui să avem pe ţara întreagă 720, nu 134 câţi avem acum. Romano-catolicii au 25, noi ar trebui atunci să avem 250. Reformaţii 27, nouă ni s'ar cuveni în proporţie 324. Evanghelicii-luterani au 14, noi ar trebui să avem 560. Unitarii cu 66,000 suflete au 8 protopopi, proporţional noi ar trebui să avem 1200. Chiar musulmanii au 4 muftii, noi ar trebui să avem atunci 320 protopopi. Sub acest raport suntem chiar în coada tuturor cultelor, chiar şi a musulmanilor.

Le povesteam odată toate acestea unui amic unit. Cu un zâmbet specific pe buze el îmi spune: «vor fi adevărate, nu trag la îndoială, dar vezi orice realitate este rezultanta unei realităţi precedente. Progresul nostru a fost rapid faţă de al bisericii ortodoxe, nota superiorităţii noastre. Noi avem o viaţă mult mai avansată, organizaţii mai complexe, suntem mult mai culţi, mai solidari, mai puternici în toate privinţele, este primăţia apusului faţă de indolenţa orientală».

Adevăruri amar de triste pentru noi. Statul acordă ajutorul bănesc preoţimei de după calificaţia ei. Şi sub acest raport toate confesiunile ne întrec. Ele în chipul acesta se bucură de un dublu favor, au şi preoţi cu calificaţie superioară, şi subvenţii incomparabil mai mari ca noi ortodocşi nenorociţi. Putem plânge şi nu ne putem răsvrăti. Fiindcă ei au dreptate. Calificaţia superioară merită remuneraţie superioară. Măcar în teorie. Poate realitatea şi dreptatea ar trebui să ne indice alte măsuri, alte criterii. Mi se pare totuşi o mare nedreptate, când un canonic celibatar incasează dela statul român 16 000 lei lunar, iar popa Victor Uscătescu din Leasa, în munţii Halmajului, care hrăneşte 10 suflete şi ai cărui copii umblă desculţi, primeşte dela acelaş stat roman lunar suma de 3415 lei.

Fără îndoială a sosit timpul să ne preocupăm mai intensiv de salarizarea preoţimii ortodoxe ori neortodoxe. Cunosc prea bine greutăţile financiare ale statului şi n'aş dori să fac socletate demagogilor, cari aleargă după popularitate sgândărind apetiturile slujbaşilor. Guvernul actual are toată solicitudinea faţă de funcţionari. Problema însă este prea serioasă spre a putea fi utilizată în scopuri politicianiste. Dar socot totuşi, că constitue un serios avertisment faptul, că un preot doctor în teologie, ori licenţiat dela universitate, cu 12 ani de studii secundare şi universitare este mai rău salariat, decât un învăţător cu 7 ani de studii. Depreciarea aceasta a tagmei preoţeşti are repercursiuni păgubitoare asupra sufletului naţional.

Acum de încheere să-mi daţi voie, domnilor senatori, să spun şi câteva cuvinte pro domo, în chestie personală.

In dihonia ce s'a produs în jurul deciziunii ministeriale cu pricina, s'au cheltuit apreciabile energii ca să fiu prezentat publicului ca un deslănţuitor al urei confesionale, ca un duşman al bisericii unite.

Eu însă desfid pe ori cine, dacă cândva în viaţa mea, printr'o vorbă, în scris, prin vr'un articol, în vre-una din cărţile mele, ori prelegerile şi conferenţele mele, aşi fi adus bisericii unite cea mai mică atingere. Zeci de ani am scris în gazete, am ţinut serii de conferenţe.

prelegeri, discursuri, am scris cărţi şi broşuri, nicăiri nu se va afla un singur cuvânt jignitor pentru biserica fraţilor mei uniţi. Timp de 12 ani am fost profesor la liceul românesc din Braşov, acum liceul Andrei Şaguna. Am avut mulţime de elevi uniţi, dintre cari au ieşit mulţi fruntaşi distinşi ai vieţii noastre naţionale. Să spună unul singur dintre ei, că aş fi jignit cu o singură vorbă, un singur gest, biserica unită. Dimpotrivă, am propagat totdeauna şi pretutindeni iubirea între fraţi şi am socotit biserica unită ca o soră (aplauze prelungite).

La nenumărate prilejuri am relevat marile merite ale bisericii unite. Nu vorbesc de actul Unirii, nici nu vreau să fac istoria Unirii, pentrucă aceasta este o altă chestiune, dar după unire această biserică a adus servicii mari naţiunii întregi (aplauze îndelung prelungite).

Câtă vreme voi fi eu la locul acesta, fie încredinţaţi fraţii mei uniţi, că nu numai nici un preot nu va fi înlăturat, nu numai nici o parohie îndreptăţită nu va fi desfiinţată şi că tot ceea ce au avut vor avea şi mai departe, dar mai mult: am căutat şi voi căuta să sporesc pentru dânşii, în măsură echitabilă, ajutoarele statului spre întărirea vieţii religioase şi naţionale. Este o crudă calomnie, că eu aş fi dusmanul bisericii unite (aplauze îndelung prelungie).

Sunt însă adeseori adevăruri, ale căror concluzii supără. Şi mai vârtos în situaţia mea eu nu pot să le retac. Mă doare şi trebue să vă doară pe toţi faptul, că în Ardeal 122 de comune sunt lipsite de păstori sufleteşti, fiindcă sunt mixte, ortodocşi şi uniţi, si nici unii nici alţii nu sunt în măsură să întreţină o parohie, un preot. Ce bine ar fi dacă ar putea să fie solidarizaţi sufleteşte.

Cine ar putea preamări analfabetismul? Şi totuşi legea şcoalei primare nu admite înfiinţarea de şcoli, decât numai pentru un anumit număr de elevi. Credeţi dvoastră că statul ar putea lua asupra sa sarcina de a întreţinea cu subvenţia sa parohii cu un număr de suflete nelimitat de mic?

Voci: Aşa este, (•gomot, întrerupere).

Dl Vasile Goldiş, ministrul cultelor şi artelor: Există parohii unite cu 82, cu 20, cu 10 suflete, cu 3—4 familii. Credeţi dvoastră că se poate duce lucrul acesta la absurd? Dacă prin vre-o fatalitate numărul credincioşilor s'ar reduce la 2—3 familii într'o parohie, ar putea cineva să creadă că statul are obligamentul să menţină parohia şi după moartea preotului, să permită îndeplinirea ei cu ajutorul dela stat? Şi statul să dea în asemenea cazuri 60—70,000 lei când nu avem bani pentru cele mai elementare ne voi ale noastre?

Să nu cereţi imposibilul şi mai vârtos să nu fiţi geloşi de năzuinţa noastră de a scoate biserica dominantă a statului din starea ruşinoasă în care se găseşte. Dacă dvoastră vă iubiţi biserica, şi este frumos că o iubiţi, daţi-mi voie să mi iubesc şi eu biserica mea strămoşească mai presus de toate. (Aplauze entusiaste, ovaţiuni).

Biserica ortodoxă este leagănul naţiunii române. Ea a suferit prin lungul şir al veacurilor martiriul celor mai aprige prigoniri, ca astfel să păstreze neîntinat suflet genuin al neamului nostru. Şi atunci nu numai dorinţa mea, dar datoria tuturor guvernelor româneşti va fi să facă totul, pentru ca biserica ortodoxă română să ajungă în ţara aceasta cel puţin prima inter pares. (Nesfârşite aplauze, entusiaste ovaţiuni).

„Bizantin" şi earăş „bizantin". De când dl ministru al cultelor, V. Goldiş, a spus în şedinţa senatului că P. S. episcop greco-catolic, Valeriu Frenţiu dela Oradea, are obiceiul de-a ameninţa «cu alergări şi în afară de hotarele ţării», organul eparhiei uniate din acel oraş nu mai slăbeşte cu atacurile furioase împotriva deciziei ministeriale dela 15 Noemvrie a. tr.

Confraţii, ieşiţi din şcoalele «domestice» şi odihniţi în redacţiile dela Oradea şi dela Blaj, lărmuesc mereu de «ipocrizie bizantină», «tactică bizantină», «nesinceritate bizantină», cu o stăruinţă vrednică de ucenicii lui Ignaţiu de Loyola; — dar, despre datele statistice, care ilustrează mai bine decât vorbele, situaţia bisericilor în faţa subvenţiilor statului, iezuiţii noştri nu suflă nici un cuvânt.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuţiile preoţimii din protopopiatul Braşovului. — Lista direcţiunii dela liceul Gh. Lazăr din Sibiu —

Preoţimea tractului BRAŞOV, care şi până acum a format, în toate acţiunile de interes public bisericesc, elita clerului mitropoliei ardelene, a apreţiat cu simţ şi cu adâncă înţelegere chestiunea de prestigiu şi putere morală a bisericii noastre de a reconstruì Sf. Mănăstire brâncovenească, dimpreună cu instituţiile ei.

In tabloul contribuţiilor de 81,000 Lei, oferiţi de această prea vrednică preoţime, sânt înscrişi, în frunte cu P. Cucernicul protopop Dr. Iosif Blaga, preoţii Ioan Prişcu din Braşov, Vasile Mereţ din Braşov, Dr. Petru Debu din Braşov-vechi Oct. Simtion din Cernatu, Ioan Broşu din Dârşte, şi Dum. Greceanu din Herman, cu câte 5000 Lei; Dr. N. Stinghe din Braşov, Zenovie Popovici din Satulung Sf. Ad., Ioan Ludu din Prejmer, şi Ilarie Gonţia din Ţinţari, cu câte 4000 Lei; Petru Leuca din Satulung Sf. Arh., Ioan Nan din Sânpetru, Ioan Bărbat din Târlungeni, Ioan Micu din Bod şi Ioan Maximilian din Stupini, cu câte 3000 Lei.

Tabloul complet al contribuitorilor preoţi din protopopiatul BRAŞOVULUI este următorul:

	Lei
Dr. Iosif Blaga, prot. Braşov .	5000
Ioan Prişcu, paroh, Braşov . .	5000
Vasile Mereţ, paroh, Braşov . .	5000
Dr. P. Debu, paroh, Braşovechi	5000
Oct. Simtion, paroh, Cernatu .	5000
Ioan Broşu, paroh, Dârste . .	5000
Dum. Greceanu, paroh, Herman	5000
Dr. N. Stinghe, paroh, Braşov .	4000
Zenovie Popovici, paroh Satulung Ad.	4000
Ioan Ludu, paroh, Prejmer . .	4000
Ilarie Gonţia, paroh, Ţinţari . .	4000
Petru Leucă, paroh, Satulung Arh.	3000
Ioan Bărbat, paroh, Târlungeni .	3000
Ioan Nan, paroh, Sânpetru . .	3000
Ioan Micu, paroh, Bod	3000
Suma Lei	**63,000**

Transport	**63,000**
Ioan Maximilian, par., Stupini .	3000
Nicolae Furnică, adm.par., Braşov	2000
Ioan Pascu, paroh, Turcheş . .	2000
Aurel Oancea, paroh, Baciu . .	2000
Toma Giurgiu, paroh, Purcăreni	2000
Cornel Măeruşan, paroh, Crisbav	2000
Ioan Marin, paroh, Rotbav . .	2000
Traian Banciu, capelan, Purcăreni	2000
Ioan Bogdan, par. ad., Zizin .	1000

Dovadă de înălţătoare podoabă sufletească ne dau şi dnii profesori înscrişi în lista direcţiunii liceului Gh. Lazăr din Sibiu în frunte cu Fam. Dr. Ioan Bunea, directorul acestui liceu. Fam. prof. Marcu Jantea s'a înscris între ctitorii sfintei Mănăstiri. De asemenea, sumă frumoasă a contibuit dl prof. Mihail Stoia. Nu ne îndoim că toate aceste bune şi preafrumoase pilde vor găsì tot mai numeroşi imitatori în şirurile vrednicilor membri ai corpurilor noastre profesorale.

Lista este următoarea:

	Lei
Fam. **Dr. Ioan Bunea,** director .	2000
Fam. **Marcu Jantea,** profesor .	10,000
Mihail Stoia, profesor	2400
Ioan Isacu, profesor	1500
Dr. Nicolae Regman, profesor	1000
Nic. S. Ionescu, profesor . . .	1000
Ioan Anuşca, profesor	1000
Ioan Popa, profesor	1000
V. Hurdu, profesor	1000
N. Oancea, profesor	1000
S. Cosma, profesor	1000
P. Tănăsoiu, profesor	1000
Al. Imbăruş, profesor	1000
P. Andreescu, profesor . . .	1000
Al Mumuian, profesor . . .	500
E. T. Simtion, profesor . . .	500
Dan Gheorghiu, profesor . .	500
C. M. Ionescu, profesor . . .	500
Lei:	**108,900**
Suma de mai 'nainte Lei:	**618,874**
Suma totală Lei:	**727,774**

Rugăciunea Vameşului şi Fariseului în templu

— Meditaţie —

Punctul I:

«Doi oameni s'au suit în biserică să se roage, unul Fariseu, şi altul Vameş. Fariseul stând, aşa se ruga întru sine: Dumnezeule mulţumescu-Ţi, că nu sânt ca ceilalţi oameni, răpitori, nedrepţi, preacurvari, sau ca acest Vameş. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte câştig». (Luca XVIII).

In prima parte a acestei parabole observăm apucăturile urâte, de trufie ale Fariseului, manifestate în rugăciunea lui. Cugetându-ne la noi şi apreciind faptele noastre, vom constata că multe din ele sânt asemuitoare cu ale Fariseului.

Intâia faptă: acest Fariseu se socotea pe sine sfânt şi plin de virtuţi, — dovadă că în rugăciunea sa nu cerea nimic dela Dumnezeu, nici să-i ierte păcatele, nici să-l menţie în viaţă, sau să mulţumească lui Dumnezeu pentru darurile primite, ca şi când de toate acestea n'ar avea trebuinţă.

A doua faptă: în loc de actul de mulţămire lui Dumnezeu, se preamărea pe sine însuşi şi găsindu-şi plăcere în faptele sale se mândrea de ele, mulţumind lui Dumnezeu numai cu gura. Drept aceea, Sf. Scriptură zice că se ruga pentru sine şi întru sine şi nu lui Dumnezeu.

A treia faptă: s'a preţuit pe sine mai mult decât pe alţi oameni, ţinându-se mai bun şi mai drept, ba chiar cel mai virtuos faţă de toţi ceilalţi, ca şi cum numai el ar fi cu adevărat bun între toţi.

A patra faptă: a preţuit prea mult faptele sale, deşi în sine erau de puţină valoare, câtă vreme trebuia să facă tocmai contrarul; postul şi darea zeciuielii le făcea numai din vanitate şi pentru a fi lăudat, ne ţinând seamă că este

«asemenea mormânturilor celor văruite, care pe din afară se arată frumoase, ear pe dinăuntru sânt pline de oasele morţilor şi de toată necurăţia...» (Mat. XXIII).

A cincea faptă: despreţuia pe toţi ceilalţi oameni, între cari era şi Vameşul, soţul său de rugăciune, judecându-l pe nedrept, ca pe un păcătos, deşi în semnele sale exterioare se vedea pocăinţă sinceră.

Din această procedare a Fariseului putem constata că era atât de orb în trufia lui, încât n'a putut cunoaşte pe deplin faptele sale, cu atât mai puţin pe ale altora.

Această trufie o descrie Isus Hristos în Apocalipsă, unde este vorba de un oarecare bogătaş, asemenea Fariseului. Acest bogătaş spunea despre sine: «Bogat sânt şi m'am îmbogăţit şi de nimic nu am lipsă. Şi nu ştii — îi zice Isus — că tu eşti ticălos şi mişel, şi sărac şi orb, şi gol», (Apoc. III).

O, trufie blăstămată, oarbă eşti în vederea relelor tale, închipuindu-ţi bunuri ce nu ai şi «vezi ştercul cel ce este în ochiul fratelui tău, ear bârna care este în ochiul tău, nu o vezi», (Mat. VII), şi cum poţi să te vezi pe tine câtă vreme eşti bârna, care îţi orbeşte ochii minţii tale?!

Mărturisesc, Doamne, că am mers şi eu pe urmele acestui Fariseu în viaţa mea înainte de a fi cleric. Dar cu harul Tău mă pot schimba astfel, ca viaţa mea să fie conform stării mele.

Punctul II:

La acest punct vom lua în seamă rugăciunea Vameşului care sta departe (căci nu îndrăznea să meargă pe partea superioară a templului, cum a mers Fariseul), nu voia nici ochii să şi-i îndrepte spre cer, ci îşi bătea peptul zicând: «Dumnezeule, milostiv să fii mie păcătosului», (Luca XVIII). In cele următoare vom examina faptele umilinţei de care a dat dovadă acest Vameş în opunere cu trufia Fariseului.

Intâia faptă este: a umilinţei, cunoscându-se pe sine nevrednic de a sta aproape de Dumnezeu şi aproape de acest Fariseu. De aceea s'a retras în partea inferioară a templului, alegându-şi din umilinţă ultimul loc între toţi.

A doua faptă: nu îndrăzea a şi ridica ochii la cer, crezându-se pe sine nevrednic pentru bunurile lui Dumnezeu, ear faptele sale de nevrednice pentru a apărea înaintea Lui, ţinând de aceea ochii aţintiţi spre pământ.

A treia faptă: îşi bătea peptul în semnul durerii interne ce o simţea pentru păcatele sale şi în semnul dorinţei avute de a-şi înfrâna trupul pentru ele, unind astfel trei părţi ale umilintei pocăinţe şi anume: Inima înfrântă şi smerită, sincera mărturisire a păcatelor sale, şi canonul pentru ele, după putinţele sale.

A patra faptă: cerea iertare dela Dumnezeu numai pentru sine, ca şi când în această lume ar fi numai el păcătos, ne judecând nici de cum pe alţii că sânt păcătoşi, şi nici pe acel Fariseu. Şi probabil, că acest Vameş, dacă ar fi auzit cuvintele Fariseului prin care îi dispreţuia, nici de cum nu s'ar fi mâniat pe dânsul, ţinându-se pe sine vrednic de dispreţ.

A cincea faptă: a avut credinţa şi încrederea în mila lui Dumnezeu. Nu se ruga cu vorbe lungi, căci ştia că lui Dumnezeu îi sânt deajuns puţine cuvinte pentru a fi ascultat. Căci nu în lungimea şi în mulţimea cuvintelor stă ascultarea mai grabnică a cererii noastre.

O, virtutea umilinţei, care eşti măcastra tuturor virtuţilor, învaţă mă a iubi pe Dumnezeu şi a mă încrede în El, dându-i cinstea şi închinăciunea, împreună cu iubirea, pentru a mă supune tuturora, după cuvintele lui Pavel: «Tuturor toate m'am făcut», (I Cor. IX).

O, aş putea imita pe acest vameş fericit, nu ca vameş, ci ca sfânt! deoarece umilinţa lui îmi vesteşte sfinţenia lui. Drept aceea voi repeta de mulţe ori, în duhul acestui vameş, rugăciunea sa scurtă şi fierbinte zicând: Dumnezeule, milostiv să fi mie păcătosului!

Punctul III:

Aici vom lua aminte sentinţa pe care Isus Hristos ca judecătorul cel drept, a adus-o acestor doi oameni. «Zic vouă, — spune Isus, — s'a pogorât acesta mai îndreptat la casa sa decât acela, că tot celce se înalţă pe sine, se va smeri, ear celce se smereşte pe sine, se va înălţa». (Luca XVIII). In această sentinţă Isus Hristos ca judecătorul cel mai înalt, nu s'a oprit la faptele exterioare, ci a pătruns în intenţiunile şi sentimentele sufletului, şi numai atunci aduce sentinţa de justificare sau de osândă.

Ear noi oamenii facem tocmai contrarul judecând după cele *exterioare*, — de aceea foarte des ne înşelăm.

A doua: vom observa cât de puternică este smerenia şi bine plăcută lui Dumnezeu, prefăcând pe păcătoşi în oameni drepţi. Cât este de blăstămată trufia care strică şi pe cei mai drepţi, schimbându-i în păcătoşi. De aceea Isus Hristos îşi încheie parabola: «Tot celce se înalţă se sine, se va smeri, ear celce se smereşte pe sine, se va înălţa».

De fapt, tot omul de orce stare şi condiţie, fie cleric de mir, sau monarh, fie boer sau ţăran, învăţat sau neînvăţat, fie mare sau mic, dacă întru adevăr se smereşte, se va înălţa; deoarece Dumnezeu pe cel smerit îl va ridica, fie în viaţa aceasta, onorându-l şi mărindu-i cinstea înaintea oamenilor, fie în viaţa viitoare, preamărindu-l cu cununa măririi şi punându-l în împărăţia Sa.

Din contră, cel mândru se va smeri chiar şi în viaţa aceasta, dar mai mult în viaţa viitoare, — după cuvintele Sfintei Scripturi: «Domnul celor mândri le stă împotrivă», (Iacob IV). Amin.

Lidarh

INFORMAŢIUNI

Parastas. In 9 Februar a. c. la ora 11 a. m. s'a celebrat în biserica noastră catedrală din Sibiu din partea protoiereilor Dr. V. Bologa, Tr. Scorobeţ, E. Cioran şi diaconul I. Dinu, parastas pentru odihna sufletului fericitului întru aducere aminte, a marelui mecenat al neamului *Emanuel Gojdu*, fiind în această zi aniversarea trecerii lui la cele eterne. La acest pios act a asistat I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, consilierii arhiepiscopeşti şi mai mulţi credincioşi.

Şcoala de surori vizitatoare (de ocrotire). In 15 Februar 1927 se redeschide în Cluj şcoala de surori vizitatoare, cu un curs pregătitor până la finea lui Iunie 1927, ear cu 1 Octomvrie 1927 se începe cursul regulat de 2 ani. Elevele, fiind bursierele statului, întreţinerea lor în institut este gratuită. După terminarea cursului, surorile vizitatoare vor deveni funcţionare de stat, cu salar de bază de 450 Lei lunar, plus toate adausele cuvenite, locuinţă şi încălzit gratuit, în total circa Lei 2800 lunar; vor fi obligate a se duce ori unde vor fi repartizate de autoritate superioară. La începutul cursului elevele vor primi gratuit o uniformă, care sânt datoare a o purta. Persoanele care doresc să urmeze cursul, se vor prezenta personal cu documentele următoare la Direcţiunea şcoalei, în Cluj (Calea Dorobanţilor 25):

1. Certificat de naştere, că au împlinit 18 ani şi n'au trecut de 40 ani.
2. Certificat de cetăţenie română.
3. Cert. şcolar de absolvirea a cel puţin 4 clase de grad secundar.
4. Cert. medical, că sânt sănătoase.
5. Cert. de moralitate dela primărie, certificarea preotului în comunele rurale.
6. Obligaţiune în scris, vidimată de părinţi sau tutori, de a servi la stat cel puţin cinci ani, în caz de refuz vor înapoia costul întreţinerii ce li s'a dat. Elevele vor aduce cu sine: 3 şorţuri albe încheiate şi cu mâneci, rufe de corp suficiente pentru schimbul de 2 ori pe săptămână, un săculeţ pentru rufe, câte o perină, şi o pătură sau plapomă.

Banca „Albina" din Sibiu, precum sântem informaţi, a încheiat bilanţul anului 1926, în care a operat cu capitalul social de Lei 50,000,000·— integral vărsat, cu active totale de Lei 814,997.154·— şi a realizat la un venit brut de Lei 118.706 072·— un beneficiu net de Lei 25,377,000·— Adunarea generală ordinară se va ţinea la 12 Martie a. c. şi consiliul de administraţie va propune acesteia majorarea dividendei cu 2% la 24%, astfel că cuponul pe 1926 se va răscumpăra cu Lei 120. Pentru scopuri culturale şi de binefacere «Albina» distribue din beneficiul anului 1926 suma de Lei 1,800,000.

ŞTIRI LOCALE

Dela concert. Reuniunea Română de muzică «Gh. Dima», din Sibiu, a dat în sala Urania, în 4 l. c., concertul său anual cu un program nu prea încărcat şi executat în mod foarte satisfăcător. Conducerea, din cale afară laudabilă, au avut-o dnii Dr. T. Brediceanu, în uvertura operei sale «Seara Mare», cu interesante momotive de muzică tărănească, şi N. Oancea în restul programului cu 3 piese, pentru cor mixt, pentru orchestră şi pentru soli. Interpretarea justă, precisă şi avântată, sub bagheta fermecată a dirigenţilor, a fost primită cu meritate aplauze într'o sală arhiplină şi entuziastă. In balada lui Romberg, Clopotul, de altfel lungă şi inegală ca valoare, s'au distins afară de corul mixt numeros, puternic şi disciplinat, în deosebi dna Mioara Vilt, (sopran), şi nu mai puţin dnii căpitani Const. Stamate (tenor) şi Vasile Blănar (bas), cu voci de toată frumuseţea, care au dat un ansamblu surprinzător de bun. Orchestra Sibiului a mai executat cu obişnuită îngrijire, un concert uvertură de Cherubini, — deşi, având în vedere că toată lumea muzicală serbează acum pe marele Beethoven, era poate mai potrivită o lucrare d'a neîntrecutului sărbătorit. (X)

Invitare. Reuniunea femeilor române din Sibiu, în scopul sporirii fondurilor sale, organizează *o serie de ceaiuri dansante*. Aceste plăcute petreceri se ţin în sala hotelului «Bulevard» din oraşul nostru, tot a doua Joie dela ora 6—10 p. m. începând cu Joi 9 crt. (apoi Joi 24 crt. etc.) Intrarea de persoană este Lei 30. Bilete la cassă. Pentru comitet: *C. A. Bârseanu*, prezidentă; *E. Tr. Georgescu*, secretar.

Convenire. Reuniunea femeilor ortodoxe române din Sibiu-Iosefin, pentru înfrumseţarea bisericii a organizat în seara de 10 l. c., în sala Urania o convenire socială, împreunată cu concert şi joc. Au dat binevoitorul concurs, la această succesă convenire, Reuniunea română de muzică «Gh. Dima», sub conducerea dlui prof. N. Oancea, şi muzica Reg. 90 Inf. sub conducerea dlui căpitan Dvorak cântând arii româneşti.

Teatru. Marea artistă, *Marioara Voiculescu*, cu ansamblul teatrului naţional din capitală, va da Joi în 17 l. c. în teatrul Sibiului, o reprezentaţie aşteptată de public cu deosebit interes. Se va juca piesa celebră romantică, *Dama cu Camelii*, în 5 acte. Bilete: la Librăria Foaia Poporului. Inceputul la ora 8·45 seara.

Concerte simfonice poporale. Seria lor se desfăşoară cu râvnă deosebită: în săptămâna trecută am avut chiar două concerte reuşite. Cel mai apropiat se va ţinea, ca de obicei, Duminecă în sala teatrului, care este neîncăpătoare pentru toţi amatorii, — dovadă că publicul nostru doreşte ca obiceiul întrodus să se păstreze şi mai departe, cu atât mai vârtos, că până acum contribuabilii sibieni nu prea aveau prilej d a veni în contact decât prea rar cu muzica orchestrei oraşului lor. Credem că n'ar fi jertfă prea mare din partea orchestrei, dacă ar colabora, pe lângă o remuneraţie modestă, şi la reprezentaţiile turneelor teatrale.

Conferenţe. Joi, 27 Ianuar a. c. seara la ora 8, dl Dr. Gh Preda, viceprezident al «Astrei» a ţinut o preainteresantă conferenţă la Reuniunea culturală a meseriaşilor români din Sibiu. In faţa unui public pentru care sala reuniunii era neîncăpătoare, dsa a vorbit *despre nebunie*, cauzele şi manifestările ei, precum şi despre tratamentul bolnavilor mentali, aşa cum se făcea el pe vremuri şi aşa cum se face astăzi. Conferenţa expusă vioi şi interesant a fost însoţită de proecţiuni luminoase. Conferenţiarului i s'au adus călduroase mulţumiri din partea reuniunii prin dl prezident prof. N. Colan, ear publicul numeros, care l-a ascultat cu atenţie şi interes, i-a mulţumit prin aplauze.

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 9—32

Nr. 70/1927 (11) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Idiciu**, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Venitele parohiale sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat.

1. Sesie parohială 27 jugăre pământ arător şi fânaţ, în apropierea comunei şi foarte bună.
2. Lemne de foc pentru trebuinţa anuală a preotului.
3. Casă parohială cu 3 (trei) încăperi şi supraedificatele economice în stare bună.
4. Stola obişnuită în comună.

Reflectanţii la acest post sânt învitaţi a-şi trimite petiţiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Biertan, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Târnava-mare în înţelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Gheaja,
adm. ppesc.

(12) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I., porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 ferdele de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă dela fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de câmp, în şed. extraord. din 23 Ianuar 1927.

Ioan Mihaiu, preşedinte. **Avram Fleşer**, notar.

Nr. 21/1927, văzut şi aprobat. Orăştie, 28/I 1927.

Vasile Domşa, protopop.

Nr. 134/1927 (13) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Bucureşti**, protopopiatul Băiţa, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B şi întregirea dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere. Grădină de zarzavat.
3. Stola obişnuită în comună.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Băiţa, la 26 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa, în înţelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Secărea,
protopop.

Nr. 22/1927 prot. (14) 1—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Meşindorf**, protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica,
protopop.

Nr. 53/1927 (15) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a din **Gurarâului** de cl. I, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele statorite în coala B dela stat, precum şi cele din stola uzitată.

In lipsa caselor parohiale, o indemnizaţie de chirie de 4000 Lei anual din fondul bisericii. Eventual un relut de lemne de 4 st.□ (patru) dela comuna politică.

Doritorii de a ocupa această parohie să-şi înainteze cererea cu documentele cerute subl semnatului oficiul protopopesc în terminul legal şi să se prezinte în comună spre a fi cunoscuţi de popor.

In înţelegere cu comitetul parohial din Gurarâului.

Sălişte, la 18 Ianuar 1927.

Dr. Dumitru Borcia,
protopop

Nr. 97/1927 (16) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Barcan**, protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conf. colei B.
2. Una ferdelă (25 l.) porumb strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.
3. Stola stabilită în şedinţa cons. par. din 27/I a. c. după exigenţele de trai de azi.
4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.
5. Locuinţă parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs of. protop. Cererile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 27 Ianuar 1927.

Poiana-Sărată (Oituz) la 31 Ianuar 1927.

Ion Rafiroiu,
protopop.

Fiecare sat întră în legătură
cu toată lumea...

Totuşi mari sânt descoperirile ştiinţei. Căci iată satul în care trăesc eu, în care mă plictisesc în lungile zile de iarnă: — printr'o mică maşinărie, **un aparat radiofonic,** pot întra în legătură cu lumea largă, pot auzi veşti bune din Bucureşti, Viena, Paris, Londra, Milano, Berlin, pot auzi conferenţe îndrumătoare, concerte minunate, opere mari. Toate astea **cu'n aparat radiofonic.**

Iată de ce atâţia preoţi, proprietari de pământ, primari, notari, şi-au cumpărat câte un aparat radiofonic, fiindcă e cel mai bun mijloc de petrecere în comună, şi totdeauna auzi lucruri mereu noui, frumoase, încântătoare.

Cereţi lămuriri cum să comandaţi un aparat radiofonic, dela firma **TUNGSRAM** s. a. de electricitate, Cluj, Calea Regele Ferdinand 127. (Telefon 201)

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
se află de vânzare la Libr. Arhidiecezană

Consumul „ROIUL DE ALBINE", societate pe acţiuni în Sebeşul de jos

CONVOCARE

Domnii acţionari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acţiuni, se convoacă la

a VII-a adunare generală ordinară,

pe ziua de **Joi în 24 Februarie 1927,** la ora 2 p. m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Statorirea numărului acţionarilor prezenţi şi acţiunilor reprezentate.
3. Raportul direcţiunii şi comitetului de supraveghiare pe anul 1926 şi darea absolutorului.
4. Hotărâre asupra bilanţului şi împărţirea profitului curat.
5. Alegerea direcţiunii şi a comitetului de supraveghere.
6. Urcarea capitalului social şi construirea unui local propriu.
7. Alegerea funcţionarilor.
8. Inchiderea adunării generale.

Sebeşul de jos, la 7 Februar 1927.

DIRECŢIUNEA.

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acţionari, cari sunt trecuţi în registrul societăţii ca acţionari cu 6 luni înainte şi cari cel puţin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la cassa institutului acţiunile scrise pe numele lor, respective pe ale acelora, cari îi reprezintă împreună cu plenipotenţa (§ 17).

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa		Pasiva	
Cassa	4,148·99	Capital	105,000·—
Realităţi	70,000·—	Fond de rezervă	42,599·81
Marfă	51,316·18	Fond de binefaceri	1,821·04
Diverşi debitori	99,527·08	Diverşi creditori	58,633·40
Anticipaţii	2,712·—	Dividende neridicate	2,765·—
Mobiliar	6,666·—	Profit curat	23,551·—
	234,370·25		234,370 25

Contul Profit şi Perdere

Cheltueli		Venite	
Spese	13,201·70	Venit la marfă	62,127·07
Salare	7,250·—		
Impozite	3,991·17		
Interese	9,133·20		
Chirie	5,000·—		
Profit curat	23,551·—		
	62,127·07		62,127·07

Sebeşul de jos, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECŢIUNEA:

Iosif I. T. Roman m. p., preşedinte. **Toma Fiucsă** m. p. **Nicolae I. P. Roman** m. p.
Toma Popa m. p. **Toma Teodosie Roman** m. p. **Pamfil Mangu** m. p. **Iosif Turcu** m. p. **Ioan I. Popa Nr. 257** m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiare am examinat conturile prezente şi le-am aflat în deplină consonanţă cu registrele societăţii.

Sebeşul de jos, la 7 Februar 1927. (17) 1—1

Vasile Teodosie Roman m. p. preşedinte. **Iosif Cândea** m. p. **Iosif T. Roman** m. p.
Achim Popa m. p. **Toma I. P. Roman** m. p.

„POPORUL“, institut de credit şi cassă de schimb, societate pe acţii în Sălişte

Convocare

P. T. Domnii acţionari ai institutului de credit şi cassă de schimb «POPORUL» societate pe acţii, se convoacă la

a XIX-a adunare generală ordinară

care se va ţinea Duminecă în 27 Februar la orele 2 p. m., în sala şcoalei primare din loc, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea adunării, constatarea acţionarilor prezenţi şi a voturilor.

2. Raportul consiliului de administraţie.

3. Prezentarea bilanţului pe 1926, raportul consiliului de cenzori şi darea absolutorului atât consiliului de administraţie, cât şi consiliului de cenzori.

4. Impărţirea profitului curat şi a cotei de bineţaceri.

5. Fixarea mărcilor de prezenţă.

6. Mărirea capitalului social.

7. Schimbarea statutelor.

8. Alegerea a 1 membru pe un an şi a 2 membri pe 5 ani în Consiliul de administraţie şi 1 membru pe 2 ani în consiliul de cenzori.

9. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari cari doresc a lua parte la această adunare cu vot decisiv, au să depună acţiile, precum şi eventualele documente de plenipotenţă la cassa institutului, cel puţin cu 48 ore înainte de deschiderea adunării (§ 17 din statute).

Pentru cazul că numărul acţionarilor, nu ar fi suficient pentru aduceri de concluze valide, prin aceasta se convoacă o altă Adunare generală pe ziua de 6 Martie 1927 în acelaş loc, la aceeaş oră şi cu aceeaş ordine de zi, când se vor aduce concluze valide, fără considerare la numărul acţionarilor, al acţiilor reprezentate şi al voturilor.

Sălişte, la 6 Februar 1927.

Consiliul de administraţie.

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activ	Lei b.	Pasiv	Lei b.
Cassa	469,506·—	Capital social	500,000·—
Monete	47,487·—	Fond de rezervă	212,867·—
Depuneri proprii	386,436·—	Fond special de rezervă	10,237·—
Bon la Bănci	170,279·—	Fond de binefaceri	6,612·—
Imprumuturi Cambiale	2.143,108·—	Fondul diferenţei de curs la efecte 6,983·—	236,699·—
Imprumuturi Ipotecare	1.599,285·—	Fond de pensiuni	26,012·—
Imprumuturi pe obligaţiuni	314,100·—	Depuneri spre fructificare	6.952,221·—
Imprumuturi de cont-corent	4.143,892·—	Reescont	390,000·—
Efecte	294·—	Creditul industrial	500,000·—
Acţii dela Bănci	32,700·—	Dividende neridicate	19,456·—
Imobile	100·—	Diverşi creditori	826,637·—
Mobilier	100·—	Interese tranzitorii anticipative pe 1927	134,030·—
Mica Industrie	500,000·—	Profit net	222,232·—
	9.807,287·—		9.807,287·—

Profit şi Pierdere

Debit	Lei b.	Credit	Lei b.
Interese după depuneri spre fructificare	793,034·—	Dobânzi şi Comisioane	1.250,511·—
Interese de Reescont	21,224·—		
Salarii	122,226·—		
Marce de prezenţă	5,940·—		
Spese, porto, tipărituri etc.	32.503·—		
Contribuţiune directă şi aruncuri	53,352·—		
Profit net	222,232·—		
	1.250,511·—		1.250,511·—

Sălişte, la 31 Decemvrie 1926.

(ss) N. Hociotă,
contabil, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

(ss) Dr. M. Lupaş preşedinte — (ss) I. Mărtin — (ss) Dr. N. Petra — (ss) I. Herţa
(ss) Dr. Ioan Cupu — (ss) Ioan Manasiu cassier — (ss) C. Ţintea — (ss) Ioan Pavel
(ss) Oprea Borcea — (ss) N. Dădârlat

Subsemnatul Consiliu de censori am examinat conturile prezente şi le-am aflat în consonanţă cu registrele principale şi auxiliare ale institutului.

Sălişte, la 6 Februar 1927. (19) 1—1

CONSILIUL DE CENSORI:

(ss) Elie Petruţiu, preşedinte — (ss) Avram Tâmpănariu — (ss) Ioan Dădârlat, fot.
(ss) Nicolau Borcia — (ss) Onisifor Răcuciu

„PORUMBĂCEANA“, cassă de economii, soc. pe acţiuni în Porumbacul de jos

Convocare

Domnii acţionari ai cassei de economii «PORUMBĂCEANA», societate pe acţii, conform §-ului 16 din statute, se invită la

a XXVI-a adunare generală ordinară,

care se va ţinea în **Porumbacul de jos, la 27 Februar 1927,** la 2 ore după masă, în localul băncii.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcţiunii, bilanţul anului 1926, raportul comitetului de supraveghiare şi votarea absolutorului pentru direcţiune şi comitet.
2. Deciziune asupra împărţirii profitului curat.

Domnii acţionari, cari voesc a participà la adunarea gererală în persoană sau prin plenipoteoţiaţi, în senzul §-ului 17 din statute, sânt rugaţi a-şi depune acţiile, eventual dovezile de plen potenţă cel puţin cu o zi înainte de adunare la cassa societăţii pe lângă revers.

Acţiile se pot depune şi la institutele «Albina» Sibiu, «Furnica» Făgăraş, «Olteana» Viştea inferioară şi «Cassa de Păstrare» Săliţte, până inclusiv 25 Februar, ear reversele sânt a se înainta până la 26 Februar.

Porumbacul de jos, 23 Ianuar 1927.

Direcţiunea

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa	Lei b.	Pasiva	Lei b.
Cassa în numerar	28 556·—	Capital societar 2000 acţii à Lei 250	500 000·—
Cambii de bancă	5.725.171·—	Fond de rezervă	220,000·—
Imprumuturi pe obligaţiuni	537,350·—	Fond de pensiuni	22 000·—
Efecte	56,000·—	Fond de clădire	16 500·—
Credite de Cont-Curent	1.523.637·—	Depuneri spre fructificare	6.696 330·—
Debitori	184,345·—	Interese transitoare anticipate	156 560·—
		Scopuri de binefaceri	20,330·—
		Fond de perderi	50 000·—
		Dividende neridicate	5,182·—
		Creditori	14,801·—
		Rescont	195 000·—
		Profit curat	158 356·—
	8.055,059·—		8.055,059·—

Contul Profit şi Pierdere

Debit	Lei b.	Credit	Lei b.
Interese la depuneri spre fructificare	725 050·—	Interese	613 292·—
Spese de birou	19,720·—	Proviziuni	403,046·—
Salare	40 980·—		
Impozite	70 432·—		
Chiria	1,800·—		
Profit curat	158.356·—		
	1.016,338·—		1.016,338·—

Porumbacul de jos, la 31 Decemvrie 1926.

Ioan Marinescu m. p., prezident. — **Dimitrie Mandeal** m. p. vice-prezident şi cassar. (18) 1—1

DIRECŢIUNEA:

G. Comşa m. p. — **I. N. Marinescu** m. p. — **I. Stoichiţia** m. p. — **S. Silca** m. p.

S'au văzut şi s'au aflat în consonanţă cu cărţile purtate în deplină ordine.

Porumbacul de jos, 23 Ianuar 1927.

Alexandru Bratu m. p. — **Simion Grădinariu** m. p. — **Dr. Aurel Bulicrea** m. p.
Dr. Iosif Stoichiţa m. p. — **Octavian Stoichiţa** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 17 Februar 1927 Nr. 14—15

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Onor. Internat de fete al Asociaţiunii Gratuit
(Str. Şaguna) Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Pestalozzi

— La o sută de ani dela moartea lui —

Azi se împlinesc o sută de ani dela moartea marelui şi vestitului pedagog *Ioan Enric Pestalozzi.* Toate ţările civilizate, şi mai ales Elveţia, fosta lui patrie, sărbătoresc cu fast impunător această aniversare a morţii celuice toată viaţa s'a călăuzit de principiul: totul pentru alţii, nimic pentru sine. Acestui om, lumea civilizată îi datoreşte mult, şi poate că între ceice au datorii de achitat, suntem şi noi; să ne aducem deci aminte de viaţa şi frământările lui.

Ioan Enric Pestalozzi e fiul unui oculist din Zürich şi în vârstă de 6 ani rămâne orfan de tată, împreună cu alţi doi fraţi. Copilăria lui întreagă o petrece în lipsuri şi fără bucuriile de copil, numai în familie cu mama, «cea mai bună mamă» cum spunea el, cu o servitoare devotată creşterii lor, şi dela nouă ani încolo câteva luni pe ani şi cu bunicul, preot la ţară, care-l poartă cu sine prin parohie şi la şcoală, făcând astfel cunoştinţă cu poporul, pe care-l socotia totdeauna incult, dar viteaz, bun, drept şi oropsit fără motiv. In timpul acesta învaţă ce e viaţa grea de orfan, cât de mare e puterea familiei («Familia e şcoala reală a omenimii»), şi că poporul merită o soarte mai bună. Se apucă de carte. Invaţă în Zürich şcoala latinistă, studiază teologia; pentruca să apere drepturile ţăranilor, face drepturile, studiază cu pasiune pe Rousseau, şi îmbolnăvindu-se în cursul studiilor, se vede silit să-şi schimbe cariera şi intră la agricultură, cu gândul că tot poate face ceva pentru popor învăţându-l să lucreze pământul raţional.

Se căsătoreşte la 21 de ani cu fica unui negustor din Zürich (Schulthess) şi se aşează la Neuhof, unde-şi cumpără o moşie, cu gândul la plugăria raţională. Era însă lipsit de simţul gospodăresc şi tovarăşii, observându-i această scădere, îl înşală, pe deasupra mai vin şi ani răi, şi familia Pestalozzi ajunge de n'are o bucată de pâne. Tovarăşii necinstiţi, observaţiile zilnice asupra poporului din jurul său, îl aduc la ideea, că pentru popor cel mai necesar lucru e să fie crescut, să creşti din cerşitori oameni, «să faci pe cerşitori să trăiască ca oamenii». Cu ajutorul bănesc al mai multor tovarăşi înjghebează pe moşia lui o şcoală, i-am putea zice profesională, în care munca era împreunată cu învăţătura. Cei mai mulţi copii erau şi dacă nu chiar de cerşitor, dar nici prea departe de ei, şi şi ei şi părinţii lor îl înşală. Face datorii, pe care nu le poate plăti. Intreprinderea dă faliment, iar el cu familia rămân în mizerie cumplită. Prietenii îl declară «om pierdut».

Un altul ar fi descurajat demult. El însă acum prinde curaj. Arândează moşia şi se apucă de scris. Preludiul operii pedagogice îl face «*Orele de seara ale unui pustnic*», 180 de aforisme pedagogice. In scurtă vreme îi urmează «*Leonhard şi Gertruda*», care desleagă problema ridicării poporului, tratând tema: ridicarea poporului şi a satului nu se poate face decât prin ridicarea familiei, iar aceasta numai prin o educaţie familiară făcută cu pricepere şi înţelepciune. Cartea are un răsunet; îi aduce bani, renume european şi-i deschide drumul spre funcţii şi lefuri grase. Dar nu-l ispitesc. «Vreau să mă fac învăţător», răspunde guvernului

Aşa ajunge să-i pună la îndemână o mănăstire, în parte dărâmată, la *Stanz*, unde să adune pe orfanii de războiu (rămaşi pe urma unui războiu cu Francezii) pentru a forma şcoală. Şcoala aceasta îi procură multă bucurie. Ii succese să facă din şcoală ceeace doria el: o familie bună, spre deosebire de şcolile de până aici, care sămănau încă prea mult cu casele de tortură. Petrecea mai tot în mijlocul elevilor, până şi noaptea dormia între ei, şi totul se petrecea şi decurgea ca în familie, cu rugăciune, cântare, lucru, învăţare, jocuri, declamări, distracţii, plimbări; aşa ajunge el «tatăl orfanilor». Nu peste mult însă, guvernul schimbă mănăstirea în spital, pe orfani îi trimite pela rudenii, şi lui Pestalozzi nu-i rămâne decât să ia iarăş drumul în altă parte.

E chemat şi merge la *Burgdorf* să lucreze în şcoală al cărei conducător şi învăţător era un cizmar bătrân. Acestuia nu-i place felul de a vedea şi a lucrà al lui Pestalozzi, unelteşte şi-i reuşeşte să-l delature. Pestalozzi răspunde făcând în bine: înfiinţând o şcoală privată pentru formarea de învăţători. Aceasta este adevărata lui şcoală-familie. Aici îl cercetează Herbart, vestitul pedagog de mai târziu. Aici scrie epocala sa lucrare pedagogică «*Cum îşi învaţă Gertruda copiii*», apoi «Cartea mamelor», şi alte scrieri mai mărunte. Guvernul are lipsă însă de edificii — pentru bunuri administrative — şi şcoala trebue să se desfiinţeze. Deci ear la drum. Provedinţa mai avea ceva de arătat lumii prin acest om.

Trece la *Iwerdun* şi înfiinţează o şcoală, normală să-i zicem, la care aleargă elevi din toată lumea civilizată (până şi din America!). Dintre aceştia nu puţini au ajuns pedagogi cu renume. Dar i se ceartă colaboratorii, se ceartă între ei şi elevii aşa de diferiţi ca naţionalitate şi rang social, şi institutul falimentează.

Aici îi moare şi soţia. Cu scrierile făcuse avere frumoasă. Dar el, care trăise toată viaţa lipsit, ce să facă acum cu averea? O faptă creştinească: un institut pentru săraci! Infiinţat, earăş sărac pleacă la drum.

E de 80 de ani, când se încumetă să înfiinţeze o nouă şcoală primară într'o comună mai neînsemnată. Earna următoare, îi aduce o bolire scurtă, şi, în căutarea unui medic la Brugg, moare rostind celor ce-l înconjurau atunci, cu ultimele cuvinte, sfatul: «Şi voi, prietenilor, căutaţi-vă fericirea în mijlocul familiei».

Neuhof, Stanz, Burgdorf, Ywerdun sânt deci patru etape în ascenziunea spre gloria pedagogică a lui Pestalozzi. Pleacă dela dorinţa sinceră şi nedemagogică a ridicării poporului, găseşte că familia cinstită, înţeleaptă, poate aduce această ridicare, şi pentru ridicarea ei trebue şcoală bună, şcoala-familie. Nu face teorie numai, ci întâi practică, şi apoi fixează rezultatele şi scrie mijloacele de care s'a folosit.

După el şcoala are să ne dea: *desvoltarea gnnerală a puterilor interioare ale naturii omeneşti spre adevărata înţelepciune, fiind de mai mare preţ a poseda puteri intelectuale şi corporale, decât cunoştinţe, de aceea instrucţia şi educaţia ar trebui să se pună pretutindeni în armonie, urmărind scopul de a întemeiă folosul învăţământului pe conservarea perfecţiunii morale.*

Pornind dela *Emil* al lui Rousseau, punând în practică principiile acestuia, ajunge să rectifice păreri pedagogice, să creeze adevărata şcoală, la care urmaşii nu vor mai avea mult de adăogat.

Noi, cei de azi avem deci de admirat în Pestalozzi şi pe omul, care se ştie lepăcà de sine până la jertfă, şi pe pedagogul dela natură, care deschide epocă nouă în istoria pedagogiei.

La o sută de ani dela moartea lui sigur, în multe locuri se va ceti inscripţia — epitaf de pe statuia, ridicată cu ocazia altei aniversări, în Ywerdun. Să o punem şi noi aici, întrucât redă o precisă icoană a marelui pedagog:

«Aici odihneşte *Henric Pestalozzi*, născut în *Zürich* la 12 Ianuar 1746, mort în *Brugg* la 17 Februar 1827, *mântuitorul* săracilor la Neuhof, *învăţătorul poporului* în Leonhard şi Gertruda, la Stanz *tatăl orfanilor*, la Burgdorf şi Münchenbruchsee *întemeetorul şcoalei poporale*, la Ywerdun *educatorul omenimii*, om, creştin, cetăţean; totul pentru alţii, pentru sine nimic; binecuvântat fie numele lui!»

Dumnezeu să deie odihnă deplină sufletului său generos! *G. M.*

Darul parohiei din Braşov-Schei

— Una sută mii de Lei pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu —

Adresa din 12 l. c. primită dela Venerabilul şi Prea Cucernicul protopop al Braşovului, *Dr. Iosif Blaga*, precum şi telegrama trimisă de preşedintele consiliului parohial, Dr. Nicolae Stinghe, ne vestesc cu bucurie şi cu deosebită satisfacţie următoarele :

Consiliul parohial dela biserica Sf. Nicolae din Braşov-Schei, în şedinţa ţinută în seara de 11 Februar 1927, a votat unanim şi cu multă însufleţire suma de lei **una sută de mii** *(100,000) pentru reconstruirea istoricului aşezământ bisericesc-cultural, Sf. Mănăstire Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus.*

Chemarea I. P. S. Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru *Nicolae* este astăzi întâmpinată de o splendidă dărnicie a parohiei noastre din Braşov-Schei.

Scheiul Braşovului, ai cărui locuitori şi-au clădit biserica cu hramul Sf. Nicolae pe la începutul veacului al 15-lea, refăcându-o şi înzestrându-o mai târziu cu sprijinul puternic al Domnilor munteni şi moldoveni, a fost totdeauna un centru însemnat al vieţii româneşti de pretutindeni. Virtutea şi dârzia cu care credincioşii Scheiului îşi apărau ortodoxia în vremuri de restrişte, va rămânea pentru vecie pagina strălucită şi glorioasă în istoria bisericii şi a poporului român din Ardeal.

Parohienii dela biserica Sf. Nicolae, întemeetori de aşezăminte culturale şi de sfinte locaşuri, rămân şi astăzi credincioşi tradiţiei moştenite dela vajnicii apărători ai vechei biserici. Cu înţelegere deplină pentru interesele şi trebuinţele obşteşti, şi doritori de propăşire şi de înălţare a neamului, prin întărirea ortodoxiei, reprezentanţii vrednicilor parohieni au adus din nou jertfa curată a bunului creştin crescut în legea strămoşească.

Această jertfă, săvârşită de evlavioşii urmaşi ai diaconului Coresi şi ai preoţilor, sârguincioşi lucrători în via Domnului, preoţii Popa Mihai şi Popa Ilane dela biserica Sf. Nicolae din Scheiul veacului al 16-lea, va afla — sântem convinşi — profund resunet în şirurile drept credincioşilor dela celelalte parohii ale bisericii noastre drept măritoare, sprijinind şi înlesnind pe această cale înfăptuirea gândului măreţ al reînălţării şi întregirii unui aşezământ istoric mănăstiresc în Ardealul volnic astăzi să-şi croească viitorul mândru şi meritat.

Laudă şi mărire Scheiului, românesc şi ortodox, al Braşovului!

*

Despre memorabila şedinţă solemnă a consiliului parohial dela biserica Sf. Nicolae din Braşov primim următorul raport:

Vineri în 11 Februar a. c. ţinându-se şedinţa de Consiliu parohial la biserica Sf. Nicolae din Braşov, între alte agende, preşedintele consiliului păr. Dr. N. Stinghe a pus la ordinea zilei şi votarea unei sume pentru reclădirea Sf. Mănăstiri Brâncoveanu.

Istorica biserică a S. Nicolae din Braşov, după cum în trecutul neamului nostru a fost pildă vie de acte nobile, şi stâlp puternic al ortodoxiei, aşa şi de data aceasta, înţelegând glasul vremurilor şi al Înţeleptului său arhiereu, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, se înscrie cu o nouă jertfă pe altarul neamului. La apelul călduros al vrednicului său preşedinte păr. Dr. N. Stinghe, care arată pe scurt trecutul şi însemnătatea istorică a mănăstirii Brâncoveanu, Consiliul într'o însufleţire de nedescris şi în mod unanim votează frumoasa sumă de lei **100,000, adecă una sută mii lei.** *«Aceea, ce duşmanii ortodoxiei au nimicit cu tunurile, sântem datori să reclădim cu toată însufleţirea neamului nostru spre preamărirea lui Dumnezeu», cu aceste cuvinte şi-a încheiat vorbirea păr. Dr. N. Stinghe.*

Să dea Dumnezeu ca pilda măreaţă a bisericii Sf. Nicolae din Braşov să fie urmată şi de alţi marinimoşi pentru grabnica realizare şi ridicare a templului de ştiinţă şi cultură religioasă.

Vlăstarele

«Tinerimea, tinerimea, sol de pace'n viitor,
«Eată idealul mândru, generos, mântuitor!»
(Ollănescu-Oscanio)

Ne plângem toţi de spiritul care a pus stăpânire pe societatea noastră. Materialismul otrăvitor este pe cale de a transforma în monstru sufletul acestei societăţi.

Egoismul manifestat cu impulsivitate în toate laturile activităţii, a înăspit relaţiile dintre om şi om, a tins vălul laşităţii peste ceeace numim personalitate. Năzuinţa de putere a făcut din fiecare individ, însărcinat cu evidenţiarea chestiunilor de ordin public, un mic tiran ridicol şi stupid. El nu înţelege a-şi manifesta autoritatea decât prin răutatea, prin veninul ce-l pune în orice acţiune, prin suferinţa pe care o samănă în cei pe cari împrejurările i-au adus în controversă cu dânsul.

Ori unde te întorci, nu auzi decât plângeri, proteste şi blesteme de năpăstuiţi. De ar fi adevărul a miia parte din ce se formulează, şi ar trebui să ne cutremurăm de ravagiile, pe care răutatea omenească le pricinueşte.

Se plânge cetăţeanul paşnic, se plânge slujbaşul, se plânge ministrul, se plânge subalternul. Se plâng bătrânii, se plânge tineretul. Eu am văzut lacrimi în ochii, blânzi şi luminoşi de nevinovăţie ai copiilor. Şi m'a revoltat nimicul pentru care au trebuit să curgă acele lacrimi sfinte.

In cei formaţi într'un anumit fel, multă încredere de îndreptare nu am. Luptă din răsputeri biserica. Se sbuciumă sufletele închinate binelui. Luptă publiciştii de seamă alături de dascăli ai omenirii. Şi rezultatul nu se vede încolţind de nicăiri.

Dar sânt un entuziast optimist, în ce priveşte tineretul. Cred profund că pentru neamul nostru se ridică o generaţie frumoasă de muncitori, de soldaţi ai omeniei, de eroi ai înfăptuirii universalei simpatii.

Căci ceeace a dus la destrămarea de astăzi este, între alte multe cauze, şi lipsa de dragoste a omului faţă de om. Şi aceasta a făcut ca să nu ne mai vedem azi un popor de fraţi, ci o ceată de *indivizi*, cari se pândesc unul pe altul spre a-şi da lovitura din umbră.

De acest păcat trebue ferită în primul rând această nobilă ramură a neamului nostru, tinerimea. Să nu vadă manifestându-se faţă de ea răutatea. Copilul va practica în viaţa lui viitoare ceeace a văzut şi a simţit în tinereţea lui. Şi nimica nu reacţionează mai repede ca sufletul tinăr. O jicnire, adusă mândriei lui sau bunei lui credinţe, nu se uită viaţa întreagă. Ea naşte într'însul revolta, ea naşte dorul de revanşe, ea perverteşte, lăsând loc de desvoltare sămânţei urei.

Ce se va alege dintr'un individ, în sufletul căruia din frageda copilărie s'a înstăpânit dorul de răsbunare?

Nici o idee n'a triumfat prin violenţă. Dacă principiile creştinismului s'au văzut odată deasupra urgiei, cu care au fost întâmpinate, a fost generozitatea cu care s'a întâmpinat suferinţa pentru ele, a fost îndelunga răbdare, care le-a făcut să triumfeze.

Deci nici odată mai mult ca acuma nu avem nevoe de pedagogi, nu mânuitori al sfintei nuiele, nici isteţi interpreţi ai legilor şi regulamentelor, ci oameni în pieptul cărora bate o inimă caldă şi generoasă. In multe cazuri răul de care suferim trebue căutat în intransigenţa pe care au pus-o în practică unii dintre cei încredinţaţi cu educaţia tinerilor. Citiţi pe dl Bucea al lui Delavrancea!

Nimic nu creşte şi nu se desvoltă pe acest pământ decât având căldură şi lumină. Rigiditatea gerului îţi poate da un frumos cristal de gheaţă. Frumos, dar gheaţă moartă. Şi noi avem nevoe de stejari cari să ne umbrească, ale căror ramuri să cânte cântecul vieţii şi al muncii în bătaia vântului de seară.

Ca să crească aceştia, le trebue căldura dragostei. Trebue să vadă veşnic faţă de ei adâncă simpatie şi solidarizare cu durerea lor. Trebue să o vadă. Şi pedagogul care nu-i în stare să facă tineretul să simtă această dragoste, este un netrebnic.

De ce le spun acestea? Pentrucă zilnic aud formulându-se plângeri neîntemeiate, pentrucă gesturi inerente copilăriei se iau drept crime, pentrucă văd adeseori satisfacţia aplicării unor sancţiuni menite nu să înalţe, ci să deprime. Şi îmi dau seamă de căile pe care poate rătăci un suflet deprimat. Şi cine cu voinţa cauzează o deprimare, este înzecit mai vinovat.

Daţi tineretului exemple de dragoste, dacă vreţi să răsară pe urma voastră generaţia bună şi generoasă, pe care acest pământ românesc o doreşte, de când cei mai buni ai lui şi ai noştri s'au coborât în sinul, lui de dragul de a vedea pe cei de un sânge liberi în ţara lor liberă.

«Tinerimea, tinerimea, sol de pace'n viitor! Eată idealul mândru!» Vedeţi-l. Şi învăluiţi-l în lumina simpatiei voastre!

I. U. Soricu

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Darurile oferite de vrednicii noştri credincioşi, cler şi popor, sporesc zilnic

In numărul de faţă înregistrăm cu bucurie darul oferit de parohul nostru din Şimon (biserica nouă), în protopopiatul Bran, vrednicul preot, ***Ioan Moşoiu*** şi soţia sa ***Elena***, cari, s'au înscris între binefăcătorii Sfintei Mănăstiri brâncoveneşti cu frumoasa sumă de 5000 Lei. Părintele Ioan Moşoiu scrie arhiereului său următoarele: «De când am primit mult preţuita şi prea frumoasa I. P. Sfinţiei Voastre pastorală de Crăciun, gândul meu şi al soţiei mele, a fost necontenit îndreptat la opera măreaţă ce aţi întreprins de a reclădi Sf. Mănăstire dela Sâmbăta de sus, ca să o prefaceţi în sf. locaş de cultură şi binefaceri. Mă interesez să adun subscrieri în listă, premergând şi aici cu exemplu. Noi cu soţia mea Elena donăm suma de 5000 lei... Rugând pe Dumnezeu să vă ajute a vă îndeplini sf. dorinţă întru slava lui Dumnezeu şi cinstea neamului şi a lui fericire, şi dorindu-vă sănătate şi viaţă îndelungată pentru prosperarea şi binele sufletesc şi trupesc al poporului nostru şi al sfintei noastre biserici stramoşeşti, pe care o conduceţi cu rară dibăcie, rugându-Vă să ne împărtăşiţi arhierească binecuvântare, am rămas sărutându Vă binecuvântătoarele mâni» etc.

Cu laudă trebue să amintim şi contribuţia preoţimii din protopopiatul *Sf. Gheorghe*, care deşi are să lupte cu greutăţi mari în parohii, unde se clădesc sau să repară tocmai acum biserici şi case parohiale, totuşi cu deosebită însufleţire şi devotament şi-a oferit sprijinul la îndeplinirea epocalei opere puse în lucrare la Sâmbăta de sus.

Cu aceeaş însufleţire şi devotament îşi aduce contribuţia şi preoţimea din protopopiatul *Hunedoara*, unde P. Cucernicul protopop, *Dr. Vasile Oana* şi Cucernicii părinţi *Ioan Manica* şi *Ioan Truca*, s'au înscris în fruntea listei cu frumoase sume.

Au contribuit:

Parohia Braşov-Schei . . .	100,000
Pr. Ioan Moşoiu, paroh în Şimon, şi soţia sa **Elena**	5000
Pr. Ioan Budoiu, cu soţia, paroh, Câmpeni-Surduc, prot. Ilia . .	2000
Pr. Ioan Curta, paroh, Buneşti, prot. Cohalm	1000
Următorii preoţi din protopopiatul **Sfântul Gheorghe:**	
Aurel Nistor, prot., Sf. Gheorghe	2000
Iordan Curcubătă, paroh, Budila	2000
Nicolae Rădoiu, paroh, Ozun .	2000
Cornel Mandeal, paroh, Hăghiş	2000
Iosif Popovici, par., Sf. Gheorghe	1500
Gh. Constantin, paroh, Hălchiu	1500
Gh. Lincu, adm. paroh, Chichiş .	1500
Dum. Trifan, adm. paroh, Bicsad	1000
Ilie Păştina, paroh, Vălcele . .	1000
Ioan Bucşa, paroh, Arini . . .	1000
Mihai Petru, paroh, Lisneu . .	1000
Moise Grecean, paroh, Băcel .	1000
I. Garcea, adm. paroh, Bătanii-mari	1000
Ioan Bunuş, adm. par., Aita-mare	1000
Ioan Puşcariu, adm. paroh, Apaţa	1000
Următorii preoţi din protopopiatul **Hunedoara:**	
Dr. Vasile Oană, protopop, Hunedoara	4000
Ioan Manica, paroh, Cerişor . .	4000
Ioan Truca, paroh, Batiz . . .	3000
Gh. Turceanu, paroh, Teliuc . .	2000
Const. Dâncilă, paroh, Mânierău	1500
Gheorghe Zemora, profesor de religie, Hunedoara	1500
Gheorghe Henţia, paroh, Ghelar	1000
Leontin Ungur, paroh, Ziaşti .	1000
Iosif Suciu, paroh, Aiun . . .	1000
Simion Suciu, paroh, Boş . .	1000
Gheorghe Tarcea, paroh, Josani	1000
Gh. Rain, paroh, Nădăştia-inf. .	1000
Gheorghe Popovici, paroh, Nădăştia-superioară	1000
Ioan Pinciu, paroh, Peştişul-mare	1000
Teodor Murgău, paroh, Ruda .	1000
Gh. Pârlţeanu, paroh, Haşdău .	400
Ioan Stan, paroh, Socet . . .	400
Lei: 154,300	
Suma de mai 'nainte Lei: 727,774	
Suma totală Lei: 882,074	

Nr. 1105 (23) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de econom, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 10 zile dela prima publicare în «Telegr.ful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 2700 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhidiecezan, ţinută la 15 Ianuar 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu

Despre fiul risipitor, care „s'a dus într'o ţară depărtată" (Luca 15, 31)

— Meditaţie —

Punctul I:

Să ascultăm pe Isus Hristos când ne spune: Un om avea doi feciori, şi a zis cel mai tinăr dintre ei tatălui său: «Tată, da-mi partea ce mi se cade din avuţie. Şi le-a împărţit lor avuţia. Şi nu după multe zile, adunând toate ficiorul cel mai tinăr s'a dus într'o ţară departe şi acolo a risipit toată avuţia sa vieţuind întru desmierdări», (Luca 15, 11—13).

Cele zise despre fiul risipitor se pot aplica şi nouă, păcătoşilor. Dumnezeu, în taina botezului, te-a primit de fiu al Său şi te-a făcut moştenitor împărăţiei cerurilor, cu condiţiunea să urmezi poruncile Sale. Dar tu n'ai voit să te supui lui Dumnezeu, ai cerut libertate, te-ai depărtat de El şi te-ai dus într'o ţară departe. Când te-ai depărtat de El? Atunci când ai păcătuit greu, când te-ai supus poftelor desfrânate şi ai refuzat de a sluji lui Dumnezeu. Şi iată, în momentul când ai păcătuit greu, ai căzut în mânile tiranului, tatălui şi duşmanului tău celui mai mare; până când eşti supus păcatului, eşti rob şi sub stăpânirea diavolului.

Şi unde este partea ta?

Unde sânt multele haruri? Unde sânt bunurile sufleteşti şi trupeşti, care le ai primit dela Dumnezeu? «Dă seama de economia ta» (Luca 16, 2). Dumnezeu ţi a dat viaţa şi sănătatea spre a-i sluji; ear tu prin viaţa necumpătată ţi-ai ruinat sănătatea şi ţi-ai scurtat viaţa. Dumnezeu ţi-a dat bogăţiile, şi tu cum le-ai folosit? Oare le-ai risipit pe îmbrăcăminte luxoasă sau în ospeţe? Dumnezeu te a chemat la credinţă adevărată. Ce mare dar ţi a făcut Dumnezeu, chemându-te la această credinţă! Câţi sânt în lume cari nu se bucură de acest dar şi nu-s chemaţi de lumina credinţei adevărate! Trăeşti tu mai bine decât ei? Mulţumit-ai vreodată lui Dumnezeu pentru darul chemării la credinţă? Şi săvârşeşti fapte bune, conform acestei credinţe? Dacă eşt ortodox creştin numai după nume, vai de tine «Credinţa fără fapte moartă este», (Iacob 2). «Şi tot pomul care nu face roadă bună, se taie şi în foc se aruncă», (Matei 17). Dumnezeu ţi-a dat memorie spre a te gândi des la El. Ţi-a dat intelect spre a recunoaşte bunătatea Sa, ţi-a dat voinţă spre a-L iubi. Cugetă-te. Oare îţi aduci aminte de Dumnezeu? Oare nu trăieşti aşa ca şi cum n'ar exista Dumnezeu? Oare dimineaţa când te scoli, prima cugetare a ta este Dumnezeu? Chemi oare în ajutor pe Dumnezeu când începi un lucru? Aduci mulţumiri lui Dumnezeu după prânz sau cină, pentrucă te-a provăzut cu hrana necesară? Te gândeşti la Dumnezeu când eşti în biserică şi crezi că acolo Dumnezeu e prezent? — O, dacă te-ai gândi în biserică la Dumnezeu, cu câtă evlavie te-ai ruga şi cum te ai teme de El. N'ai primi în inima ta întrarea gândurilor rele, ci smerit în sufletul tau, cum a fost şi vameşul, ţi-ai bate pieptul şi ai zice: «Dumnezeule, fi milostiv mie păcătosului», (Luca 18).

Dumnezeu ţi-a dat viaţa, ca să-L iubeşti. Gândeşte-te, oare iubeşti tu pe Dumnezeu, asculţi tu porunca cea mai mare: «Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta», (Matei 22).

Dumnezeu este însaşi bunătatea; Dumnezeu, prin sine însuşi, este cel mai vrednic de iubire nesfârşită. Şi tu pe acest Bine infinit, pe acest Dumnezeu, obiectul iubirii tale, de multe ori l ai ofenzat, şi deşi nu cu gura cel puţin în inima ta i-ai zis: «Nu voiu sluji».

O, nenorocite, ce ai făcut! Cu ce te-a păgubit Dumnezeu, de L-ai lăsat şi te ai dus într'o ţară departe? Unde ţi va merge bine, fără Dumnezeu? Ţi-a mers rău, când ţinea-i la poruncile Lui? Şi credeai că eşti fericit ascultând de patimile tale? Ci, dimpotrivă, te ai facut cel mai nenorocit depărtându te dela Dumnezeu prin păcat şi prin neascultarea Lui. Oare ştii când sau cum l ai ofenzat? Întreabă ţi conştiinţa şi ea îţi va răspunde că de multe ori ai păcătuit cu cuvântul, cu fapta şi cu călcarea poruncilor Lui. Nu e zi în care să nu fi păcătuit. Am greşit înaintea lui Dumnezeu, cu toate că am ştiut că El mă vede şi mă poate pedepsi. Am greşit, pentrucă am preţuit mai mult pofta mea trecătoare, decât harul şi prietenia lui Dumnezeu. Pentru lucruri de nimic am renunţat la ceruri. În păcate m'am zămislit şi m'am născut, în păcate am trăit. O! de ar da Dumnezeu să nu mor în păcate. «Fărădelegile mele s'au înmulţit mai mult decât perii capului meu şi păcatele mele s'au mărit până la cer», (Ezra 9, 6).

Dacă recunoşti că ai păcătuit, dacă recunoşti că eşti fiul risipitor, scoală te din aceea ţară îndepărtată şi întoarce-te prin pocăinţă la Tatăl tău ceresc. Adevărata căinţă cere ca după ce ai păcătuit, să te întorci la Dumnezeu, şi precum înainte ai iubit creaturile, acum trebuie să iubeşti mai pe sus de toate pe Dumnezeu, Creatorul. Zic, mai pe sus de toate să iubeşti pe Dumnezeu, pentrucă trebue să iubeşti şi pe aproapele tău, dar după Dumnezeu şi pentru Dumnezeu.

Adevărata căinţă cere ca în amărăciunea sufletului tău să te gândeşti la păcatele tale, să le urăşti ca pe cel mai urât lucru din lume, şi să-ţi pară rău din inimă pentru păcatele prin care te ai depărtat dela Dumnezeu. Se cade ca în genunchi să mărturiseşti păcatele tale, să ceri iertare şi să promiţi îndreptare, pentrucă afară de părerea de rău, ca şi la adevărata căinţă, se mai cere mărturisirea completă, nelăsând ascuns nici un păcat. «Nu-ţi fie ruşine a mărturisi păcatele tale», (Înţ. Solomon 4, 28) «ca este ruşine care aduce mărire şi har», (Înţ. Solomon 4, 23).

Este mai necesar pentru adevărata căinţă ca să faci hotărârea fermă de a îndrepta viaţa ta. Fiule, păcătuit ai? «Să nu mai adaugi încă»,

Trebue să te împaci chiar cu vrăjmaşii tăi iertându-le lor; căci cum te poţi rugă lui Dumnezeu «şi ne eartă nouă greşelile noastre» dacă tu nu vrei să ierţi greşiţilor tăi. Trebue să dai exemplu bun acelora pe cari i-ar îndemnă, ca văzând îndreptarea ta, să preamărească pe Tatăl nostru, care este în ceruri. Eată ce înseamnă a face pocăinţă adevărată.

«Dacă ai făcut mădulările tale roabe necurăţiei şi fărădelegii spre fărădelege; aşa acum să-ţi fie mădulările tale roabe dreptăţii spre sfinţenie», (Rom. 6, 19). Şi tu, care cu fiul risipitor te-ai dus într'o ţară departe, întoarce te cu el la Tatăl tău cel ceresc. El te va primì în harul tău şi-ţi va ierta păcatele tale, — precum vom vedea în cele următoare.

Punctul II: Despre «Fiul risipitor», care se întoarce la Tatăl său.

«Şi sculându-se a venit la Tatăl său» (Luca 15). După ce fiul risipitor şi-a cheltuit într'o ţară depărtată toate, făcându-se foamete şi reviind în sine şi-a zis: «Scula-mă voi şi mă voi duce la tatăl meu şi voi zice lui: Tată, greşit-am la cer şi înaintea ta». «Şi sculându se a venit la tatăl său», (Luca 15). Ear el, încă departe fiind, l-a văzut pe dânsul tatăl lui, şi i s'a făcut milă si l-a primit în casa sa şi porunci slujilor să pregă teasaă un ospăţ, şi s'a bucurat zicând: «Fiul meu acesta mort a fost şi a înviat, pierdut a a fost şi s'a aflat», (Luca 15). Fiul văzând acestea a lăudat pe tatăl său milostiv. In ceasul acela când păcătosul se căeşte de păcate şi cu umilinţă le mărturiseşte, îi sânt iertate toate păcatele. Dumnezeu ne zice prin profetul Ezechil: «Şi cel fărădelege de se va întoarce dela toate fărădelegile sale, toate nedreptăţile lui câte a făcut, nu se vor pomeni», (Ezechil 18).

Precum tatăl fiului risipitor a poruncit slugilor să l îmbrace în haina cea dintâi şi să-i dea inel în mână, căci s'a bucurat că fiul său mort a înviat, aşa şi tu, când faci pocăinţă, să te mărturiseşti preotului, căpătând deslegare. Dumnenezeu îţi dă daruri şi cu darurile sale te îmbracă. Precum fiul risipitor s'a bucurat că tatăl său l a primit în casă, aşa şi păcătosul în ceasul acela când face căinţa şi este deslegat de păcate, simte în inima sa bucurie şi mângâere duhovnicească atât de mare, încât nimeni nu o poate tălmăci. Şi de aceea Dumnezeu zice prin profet: «Nu este bucurie nedrepţilor», (Isaia 48). Din contră, păcătosul a mărturisit păcatele sale, a gonit din inima sa veninul şi face liniştită conştiinţa lui.

Dacă există în lumea aceasta o bucurie, aceasta o pot simţì numai cei curaţi cu inima. Şi dacă există o strâmtoare şi apăsare, aceasta o simte conştiinţa rea.

In fine, pre cum în fiul cel risipitor, când s'a întors la tatăl său, s'a trezit în el nădejdea de a obţinea iarăş moşterirea tatălui său, aşa şi păcătosul, după ce a făcut pocăinţă, poate nădăjdui împărăţia cerurilor. Porţile cerurilor sânt totdeauna pentru el deschise, până când nu le va închide earăş printr'un păcat greu. Deci, să fii luător aminte a nu recădea în păcatele vieţii trecute, pentrucă nici fiul risipitor după ce s'a întors la tatăl său nu s'a mai dus într'o ţară depărtată. Asemenea şi tu, după ce ai înviat din păcatele tale prin adevărata pocăinţă, trebue să perseverezi în bine până la moarte precum, ne admoniază Domnul: «Fi credincios până la moarte şi-ţi voi da ţie cununa vieţii», (Apocal).

Pentru a putea persevera în bine, trebue să fugi nu numai de păcate, ci şi de prilejul care duce la păcate, pentrucă Sfânta Scriptură zice: «Celce iubeşte primejdia, va cădea într'însa», (Înţel. Solom. 3). Dacă nu te vei feri de primejdii şi ocaziuni de păcate, dacă vei cădea în păcate de care te-ai căit odată, ascultă ce se va întâmpla cu tine: Zice Isus Hristos: «Când duhul cel necurat va ieşì din om, umblă prin locuri căutându şi odihnă, şi când omul recade în păcatele de dinainte, se întoarce la el duhul necurat dar nu singur, ci ia alte şapte duhuri mai rele decât sine, şi intrând în inima omului aceluia locuiesc acolo şi se fac cele de pe urmă ale omului aceluia, mai rele decât cele dintâi». (Luca 11 24—26).

Recăderea deasă în acelaş păcat face, că omul cade mai uşor şi se ridică mai greu, şi se întăreşte în răutate: «când vine necredinciosul într'u adâncul răutăţilor, nu bagă de seamă». (Pilde 8, 3).

Spre a putea persevera până la sfârşit, trebue să te mărturiseşti şi să te împărtăşeşti des, pentrucă experienţa ne arată că aceia păcătuiau mai puţin şi trăiau mai bine, cari se mărturiseau şi şi împărtăşeau des. Taina Sftei Euharistii este hrana sufletului tău, şi sufletul tău simte mare foame dacă nu te împărtăşeşti des.

Afară de Sfta împărtăşire, trebue să reînprospătezi sufletul tău şi cu altă hrană, despre care zice Mântuitorul: «Nu numai cu pâne va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu», (Matei 4, 4). Dacă zilnic dai hrană trupului tău, cu atât mai vârtos trebue să dai hrana sufletului tău prin lectură sau prin auzirea cuvântului lui Dumnezeu. Deci citeşte zilnic sfta Scriptură, sau altă carte duhovnicească, şi în aşa fel, ca cele citite să le şi îndeplineşti, pentrucă «celui ce ştie a face bine şi nu l face, păcat este lui», (Iacob 4, 17) Ear pentru a persevera până la sfârşit, trebue să te rogi lui Dumnezeu. Pentrucă acest har este un dar special al Lui, — deci cere zilnic cu umilinţă acest har de a trăì şi a murì bine: «aceluia ce i se pare că stă, să ia aminte ca să nu cadă» (I. Cor. 10, 12) «cu frică şi cu cutremur mântuirea sa să o lucreze», (Fil. 2, 2). Amin. *Lidarh.*

Românism, nu glumă. In vreme ce romano-catolicii ardeleni dela Cluj fac politică ultra maghiară, unii dintre conducătorii greco-catolici români, — aşa scrie un confrate clujan — îşi fac o mândrie din a neglijà datoriile naţionale, sub cuvânt că biserica pe care o reprezezintă este biserică mondială ce nu admite şovinismul, — (decât la romano-catolici ungurii Red.) Un doctor de teologie uniat a declarat zilele trecute — raportează acelaş confrate — următoarele: «Eu mai întâi de toate sânt catolic, apoi ear catolic, *şi numai după aceea român*». — Cine îndrăzneşte să se mai îndoească acum că uniaţii n'ar fi buni români?

Nr. 91/1927 prot.

Convocare

In temeiul art. 70 din statutul pentru organizare bisericii ort. rom., convoc adunarea protopopescă a tractului protopresbiteral Sibiu în sesiunea ordinară, pe ziua de Marţi, 1 Martie 1927, la ora 10 a. m. în Seminarul arhidiecezan.

Serviciul divin se începe la ora 7.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea şi constituirea adunării.
2. Alegerea consiliului protopopesc.
3. Alegerea epitropiei protopopeşti.
4. Raportul protopresbiterului despre afacerile anului trecut.
5. Socotelile anului 1926.
6. Bugetul pe anul 1927.
7. Propuneri.

Sibiu, la 12 Februar 1927.

Emilian Cioran,
protopop.

INFORMAŢIUNI

Comemorarea centenarului lui Pestalozzi în România. In 17 Februar 1927 se împlinesc 100 de ani dela moartea marelui educator al omenirii, Pestalozzi. Prin opera sa pedagogică şi pilda de entuziasm şi sacrificiu puse în înălţarea poporului din mizeria economică şi morală, educatorul elveţian şi-a cucerit renumele de «educator al omenirii». Toate ţările au luat măsuri pentru a-i pregăti o comemorare vrednică. Nici şcoala românească nu poate lipsì dela o asemenea manifestare. La Universitatea din Bucureşti, dl prof G. G. Antonescu va ţinea la sfârşitul lui Februar o serie de prelegeri asupra lui Pestalozzi. In acelaş scop, Cassa şcoalelor apreţiind importanţa comemorării centenarului lui Pestalozzi, pentru a trezì un nou suflu de idealism în şcoala română, a reeditat în a treia ediţie studiul «Pestalozzi şi Culturalizarea Poporului», al dlui profesor universitar G. G. Antonescu.

Studenţi activi. Studenţii facultăţii teologice din Chişinău Basarabiei fac turnee prin satele basarabene, şi ţin conferenţe cu subiecte despre iubirea de neam, ţară şi rege, despre însemnătatea sărbătorilor creştine, despre datoria de a păstra credinţa strămoşească; au reprezentat si o piesă («In zile de sărbători», de preotul Savin), cu frumoase tradiţii şi obiceiuri din bătrâni. La început, sătenii i au primit cu oarecare neîncredere, care însă în curând s'a schimbat în scene duioase şi într'o primire dintre cele mai însufleţite în sate, uitate mai de toată lumea. Oamenii nu se mai săturau ascultând cuvântul tinerimii, porniţi din calde simţiri, pentru a răspândì în mijlocul lor cât mai multe raze de lumină binefăcătoare.

Moţii achitaţi. Amăgiţi şi zăpăciţi mai ales de cărticele de contrabandă advertistă, precum şi din unele motive locale, mai mulţi locuitori

FOISOARA

Călătoria Sfântului Părinte Nicolae în Rusia

— Legendă rusească nouă —

(Sfârşit)

Nu numai în acest sat rugară pe Alexe la împărăţie, ci şi în alte sate; dar el respinse rugămintea lor. N'a voit să schimbe mântuirea sufletului cu domnia pământească.

Apoi Sfântul Nicolae îşi luă rămas bun dela ţărani, îi binecuvântă pe toţi, împărţì copiilor daruri şi plecă mai departe.

In ajunul Crăciunului ajunse la Moscova. Se oprì la marginea oraşului, unde oamenii sânt mai sărăcuţi, luă apoi pe Alexe şi porni cu el în oraş, să caute pe copiii lăsaţi în voia sorţii. Trec pe lângă căsuţe dărâmate. Văd copii cu hainele rupte, cari privind în toate părţile cu frică duceau ceva. Intră Sf. în curte. Din dărâmături era cladită o cocioabă. Acolo, un moş bătrân, cu o femee şi un copil. Se milostiveau copii vagabonzi de acest copilaş şi-i aduceau toate sdrenţele să l acopere şi să-l încălzească. Bătrânul primeşte unele lucruri, altele nu. Copiii îl întreabă: «Moşule, de ce nu primeşti toate dela noi?»

Răspunse bătrânul: «Tot ce aţi adunat în numele lui Hristos, primesc; ear ce aţi adunat furând, nu primesc.»

Se mirară copiii de bătrân, cum cunoaşte şi ştie el ceeace au primit din milostenie, şi ceeace era de furat. Sfântul Nicolae văzu cine sânt, bătrânul, femeea şi copilul; s'a închinat până la pământ şi Alexe asemenea. Băeţii privesc miraţi la drumeţi. Altădată i-ar fi jefuit, dar acum, nu îndrăsnesc să şi ridice mânile, sufletele lor păcătoase simţesc o sfinţenie.

Atunci zise Maica Precestă: «Vai Sfinte Nicolae, ce nefericiţi sânt aceşti copii, suflete împetrite. Fă le lor o vecernie în biserica Uspenscoi — a Adormirii, — din Moscova».

Răspunse Sfântul Nicolae: Maică Precesta, cum se face serviciu divin? Sânt închise toate porţile Cremlinului, e încuiată catedrala şi pretutindenea e pusă straja păgână.

Zise Maica Domnului: Cetele îngereşti vin la oraşul Moscova, să apere pe copii de stăpânirea necurată, de desfrânarea în timpul serviciului.

Ascultă Sf. Nicolae, luă sf. cruce şi plecă pe străzile întunecoase dela marginea oraşului către Cremlin. Pe lângă el mergeau şi copiii vagabonzi din curtea vecină. Aergă tinărul Alexe pe la toate colţurile să cheme copiii vagabonzi şi lăpădati, buni şi răi, drepţi şi păcătoşi, — pe toţi îi chema Alexe pentru marea vecernie de Crăciun în catedrala «Adormirii», la serviciul arhieresc al Sf. Nicolae.

La Moscova e mare minune: se închid gurile hulitorilor de Dumnezeu, şi se împietresc mânile criminalilor.

Prin toate străzile vin copiii la Cremlin fără pedecă, toţi copiii la cari inima se îndreaptă către Sf. Cu sabie de foc se ridicară Arhanghelii la uşă şi izgoniră de acolo pe toţi duşmani răi şi murdari.

Se apropiă armata copiilor de poarta lui «Spas», înainte mergea Sf. Nicolae în odăjdii, ridicând sus Sf. cruce, şi larg se deschiseră por

din comunele Albac, Scărişoara şi Horia-Arada se împotriviseră autorităţilor bisericeşti care serbau Paştile din 1926 după calendarul îndreptat. Procesul lor s'a desbătut la sfârşitul săptămânii trecute înaintea consiliului de răsboi al corpului IV armată din Cluj. Toţi inculpaţii, în număr de 42, au mărturisit, că au fost de bună credinţă când, voind să-şi păstreze «sfânta lege», au luat cheile bisericii dela preotul lor şi l-au oprit să slujească, ameninţând şi pe ceice îndăzneau să meargă la biserică. Unul din acuzaţi, ţăranul Trif, a declarat în faţa consiliului de răsboi, că «noi ascultăm cu supunere de mai marii noştri, când poveţele lor ne-au luminat despre greşala noastră». Consiliul a rostit sentinţă de achitare.

Gelozia soţiei. Din Viena se vesteşte moartea tragică a celebrului artist român, tenorul *Traian Grozavescu,* angajat la cele mai renumite opere. A fost împuşcat, din gelozie, de soţia sa, care l-a omorât cu un foc de revolver, cum însaşi a mărturisit când a fost arestată.

Asociaţiunea la sate. Despărţământul judeţean Sibiu al «Astrei» şi-a trimis reprezentanţii Duminecă, în 13 Februar, la Cristian, pentru a duce poporului sfaturi bune şi lumină sufletească. Prectul I. Raceu, învăţătorii I. Muntean şi Filofteia Bârs, împreună cu poporul numeros, i-au primit cu toată cinstea. Preşedintele despărţământului, dl S. Ţeposu, inspector şcolar, a vorbit despre trecutul neamului românesc şi despre rostul Asociaţiunii; dl Dr. Ios. Stoichiţa despre tuberculoză şi profilaxia ei; dl Dr. L. Ionaşiu, vice preşedintele despărţ., despre gripă; dl Dr. H. Petra-Petrescu, secretarul s. literar, despre biblioteca «Astrei», cetind bucăţi din ea şi un monolog original. Printre vorbiri, au încântat poporul corul şi declamările şcolarilor. Oaspeţilor li s'a făcut o bucurie deosebită făgăduind cei din Cristian, că peste doi ani vor avea Casă naţională proprie.

Ministerul de interne a terminat culegerea datelor statistice privitoare la mişcarea populaţiei ţării pentru anul 1925. Rezultatul sumar este următorul:

1. Totalul căsătoriilor încheiate în comunele rurale a fost de 129.125, în oraşe de 24,553 adecă 153,678 căsătorii în ţara întreagă;

2. Divorţurile: 5,388 în comunele rurale, 2647 în comunele urbane, în total 8035;

3. Numărul născuţilor vii înregistrat la sate a fost de 532,275, la oraşe de 73,380, în total 605.655 copii în toată tara;

4 Decesele în comunele rurale s'au cifrat la 306,258 persoane, în cele urbane la 55,737, în total 361,995 în întreaga ţară. — Sporul populaţiunii a însumat 226.017 suflete în comunele rurale, 17,643 în cele urbane, în total 243.660 în toată România. Balanţa mişcării în 1925 se prezintă, aşadar, în condiţiuni satisfăcătoare, adaogând în fiecare an cam un sfert de milion de vlăstare nouă la cifra populaţiunii.

Cununie. Dşoara Marioara Pinciu şi dl Ioan Georgescu, sublocotenent 12 Roşiori în Sibiu, şi a serbat cununia religioasă Duminecă, în 13 Februar în biserica din Turda.

ţile; ear păzitorii stăteau ca morţi până intră Sf. Nicolae, apărătorul pământului rusesc, în catedrala «Adormirii», ear copiii vin şi vin mereu, îi conduc acum preoţimea şi mirenii cucernici ai oraşului Moscova.

Şi se înalţă din mormânt o ceată de vlădici ai Moscovei, să ia parte la slujba sfântă. Căldură cerească încălzeşte pe copii, ei nu mai simt gerul, ear suflete lelor se domolesc de cântarea îngerească. Nicolae binecuvântă pe închinători, şi pe toţi tinerii îi lasă acasă. Celor fără adăpost le-a găsit acoperiş şi li-a spus să doarmă liniştiţi, ear dimineaţa sosì cu deslegarea postului şi cu daruri pentru ei. Când se întoarse acasă, straja îngerească pierise, ear Nicolae şi Alexe plecară spre cer... Nedreptăţile şi tulburările începură în Moscova din nou, puterea diavolului învie, — dar toate acestea, numai până la plinirea vremii. *Călătorul.*

Teatru. Adrian Pascu: *Irena,* comedie în 3 acte, a apărut în biblioteca «Semănătorul» Nr. 148—149. Arad. Preţul Lei 15. Piesa a fost premiată şi jucată de Teatrul Naţional din Iaşi.

Moartea unui ziarist. După o lungă şi sbuciumată activitate ziaristică, de peste 40 de ani, a încetat din viaţă în Bucureşti, fostul director al ziarului *Adevărul, Constantin Mille,* mai pe urmă director la *Lupta.* Moare în vârstă de 67 de ani în urma unei duble pneumonii. Cu jurnalistul C. Mille dispare unul din cei mai de seamă reprezentanţi ai ziaristicei române.

Indrăgostiţi de limba maghiară. Bunii(?) români, confraţii dela *Unirea* din Blaj, recomandă cetitorilor, pentru postul mare, meditaţiile-predici ale profesorului Dr. L. Czumbel, cu titlul: A KERESZT UTJÁN. Ce vor fi greşit cititorii *români* ai gazetei blăjene, ca să fie canoniţi şi astăzi cu limba ungurească, pe care *Unirea,* organ al mitropoliei, voieşte să o cultive, — spre a cui glorie? De sigur nu pentru a fostului Blaj, a cărui reputaţie o compromit rău actualii clarisimi prin asemenea simpatii ne la locul lor.

Ca să scape de nevastă... Un domn, A. Scholz, dela Orşova, avea de nevastă o femee de care ar fi voit să se despartă, — dar ea nu se învoia odată cu capul să-şi lase bărbatul. Omul, în cele din urmă, a plecat la insula Adakaleh, de lângă Orşova, împreună cu o doamnă dela Arad şi acolo amândoi — s'au turcit, şi apoi s'au căsătorit. Prima soţie a dat în judecată, pentru bigamie, pe noul turc. Tribunalul va decide.

Prigoniri. Guvernul sovietic dela Moscova a invitat pe reprezentanţii bisericilor străine să părăsească teritorul rusesc. Decretul nu cruţă nici pe baptişti, nici pe reprezentanţii bisericii americane.

Liberaţi Guvernul unguresc dela Budapesta este de părere, că falşificatorii de bani francezi sânt mari patrioţi; prin urmare i-a pus în libertate.

Târg de vite se ţine în comuna Tălmaci, jud. Sibiu, în ziua de 27 Februar, ear târg de mărfuri în 28 Februar 1927.

ŞTIRI LOCALE

Şedinţa festivă, organizată de Şcoala normală «Andrei Şaguna», s'a ţinut în sala teatrului Duminecă d. a. cu un program bogat şi variat. Viitorii îndrumători, ai vieţii şcolare sătesti, dau dovezi, sub conducerea mai marilor dela această şcoală, că vor şti să se împrietenească cu munca grea de a lumina mintea şi a cultiva inima tinerelor vlăstare ce li se vor încredinţa spre creştere. Şedinţa a fost deschisă prin câteva cuvinte rostite de păr. prof. Gheorghe Maior, care la acest prilej a comemorat activitatea lui Pestalozzi, mort înainte cu o sută de ani. (La alt loc al ziarului nostru se apreciază opera marelui idealist creştin, care a fost Pestalozzi).

Au urmat apoi coruri mixte executate preciz, şi dirijate de păr. profesor Timotei Popovici, o disertaţie şi recitări rostite de elevi şi o elevă, dansuri româneşti instruate de dna C. Danu, şi la sfârşit o feerie cu subiect din basmele poporului nostru, scrisă de păr. Gh. Maior, şi jucată de tinerimea şcoalei, sub conducerea dlui N. Băilă, cu multă pricepere şi îndemânare. Şedinţa a fost onorată cu prezenţa I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae şi a unui public sibian foarte numeros.

Convocare pentru adunarea generală a ordinară a Reuniunii femeilor române din Sibiu, care se va ţinea în 27 Februarie 1927 la ora 11 a. m. în sala de lectură a «Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român», Sibiu. Ordinea de zi: 1. Cuvânt de deschidere, 2. Raportul comitetului pentru gestiunea 1924/5 şi 1925/6, 3. Revizuirea socotelilor, 4. Majorarea taxelor, 5. Stabilirea bugetului, 6. Alegerea comitetului, 7. Alegerea censorilor. Dacă această adunare generală nu întruneşte majoritatea statutară a membrilor, se ţine peste 8 zile, la 6 Martie, în acelaş loc şi la aceeaş oră o adunare generală cu orce număr de membri prezenţi. Sibiu, 6 Februar 1926. Pentru comitet: *Catinca A. Bârseanu,* prezintă *Eft. T. Georgescu,* secr.

Act de mulţămită. Comitetul «Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu» se simte plăcut îndatorat a exprima şi pe această care mulţămita sa tuturor Onor. Domni, cari cu prilejul concertului din 6 Ianuar a. c. au binevoit a suprasolvi, eventual a-şi răscumpăra biletul de intrare, şi anume: I. D. Petri, propr. de cinema şi Nicolae Bratu, fiecare cu câte 200 Lei; Dr. G. Măcelar adv. 140 Lei; Dr. Ilie Beu, senator, Nicolae Simtion, proprietar, Dr. H. P. Petrescu, secr. Asociaţiunii, Ioan Banciu, restaurator şi Oprea Steflea, fiecare câte 100 Lei; Dna V. Lăpedatu şi D. Sârbu, câte 80 Lei; R. Simu 60 de Lei; Dna Petru Moga, P. Mocian, comerciant şi G. Mărină, câte 50 Lei; Cornel Todea, dir. Casei cercuale, I. Vătăşan, dir. la «Albina», Tim. Popovici, prof., Stefan Pănciu, plut. major, câte 40 Lei; Em. Rotan 30 Lei; M. Voileanu şi dna Teodorescu câte 20 Lei. Sibiu, 28 Ianuar 1927. *Prof. N. Colan,* prezident, *Stefan Duca,* secretar.

Teatru. Reprezentaţia anunţată a dnei Marioara Voiculescu s'a amânat pentru Duminecă în 20 Februar.

— Trupa de sub direcţia distinsului artist Pepe Georgescu, dela Teatrul naţional, va juca Marţi, în 22 Februar, ora 9 seara, piesa în 3 acte *Mitu boerul.* Bilete la Libr. Foaia Poporului.

Societatea română de înmormântare din Sibiu

Convocare

In baza hotărârii adunării generale ordinare ţinută la 23 Ianuar 1927 şi a hotărârii comitetului din şedinţa din 15 Februar 1927 subsemnatul învit cu toată stima pe toţi membrii Societăţii române de înmormântare din Sibiu la *adunarea generală extraordinară,* ce va avea loc Duminecă, la *20 Februar 1927* la 3 ore d. a. în sala mare a Reuniunii naţionale şi culturale a meseriaşilor români din Sibiu, din strada Brukenthal 17.

Ordinea de zi: *Sporirea ajutoarelor de înmormântare până la 10,000 lei şi modificarea statutului societăţii.*

Se atrage binevoitoarea atenţiune a membrilor că modificarea statutului se poate hotărî în prima adunare numai cu 2/3 a voturilor membrilor societăţii. Dacă la prima adunare nu s'au prezentat membrii în numărul cerut de statut, adunarea se va ţinea în Dumineca următoare primei convocări, adecă *la 27 Februar 1927,* la aceeaş oră, în acelaş local şi cu aceeaş ordine de zi şi se va putea lua hotărâre valabilă cu 2/3 a voturilor membrilor prezenţi fără considerare la numărul lor.

Sibiu, 16 Februar 1927.

T. Popovici, directorul societăţii.

De vânzare coşniţe

1. Sistem Dadant Blatt cu 12 rame mari şi 12 mici, pereţi dubli şi cu acoperiş, Lei 650.
2. Cu deschidere pe dinapoi, pereţi dubli, 3 caturi câte 11 rame 29×22 cm., Lei 600.
3. Lăţişori pentru rame 6 mm. grosime, Lei 1·30 metru; 8 mm. grosime, Lei 1·60 metru

la preotul **ALEXANDRU POPA** în Lisa, j. Făgăraş
(Transportul priveşte pe cumpărător). (21) 1—3

O nouă viaţă pentru comunele noastre...

Cea mai mare binefacere pentru un sat este aceea când poate ieşi din izolarea sa, din singurătatea şi părăsirea sa, cu alte cuvinte locuitorii satelor, să nu mai simtă depărtarea de oraş sau de restul lumei, ci să simtă o nouă apropiere, legături noui cu lumea mare. Şi această binefacere o dă satelor marea descoperire a **Radiofoniei.**

E destul ca 2—3 oameni mai cu stare, cu avere, să cumpere câte aşa un aparat radiofonic, ca întreg satul să afle zi de zi noutăţi din toate părţile lumei, apoi se aud concerte mari, conferinţe, Opere din oraşele cele mai mari din Europa. E cea mai frumoasă petrecere la sate, să ai aşa un aparat radiofonic, care te leagă de restul lumei.

Cereţi lămuriri cum se comandă un aparat radiofonic la Societatea an. **TUNGSRAM** de electricitate, Cluj, Calea Regele Ferdinand 127. (Telefon 201)

4—1

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 10—32

„ALBINA“ institut de credit si de economii în Sibiu

Nr. 10,403/1927.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai institutului de credit şi de economii «ALBINA» sunt invitaţi în virtutea §-lui 19 din statutele societăţii la

a LIV-a adunare generală ordinară,

ce se va ţinea în Sibiu, **Sâmbătă, în 12 Martie 1927, la orele 10 a. m**, în sala Prefecturii, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. *Deschiderea şi constituirea adunării generale;*
2. *Raportul general al Consiliului de administraţie, Bilanţul şi Contul Profit şi Perdere pe 1926 şi raportul Comitetului de cenzori;*
3. *Descărcarea Consiliului de administraţie şi a Comitetului de censori;*
4. *Distribuirea profitului net;*
5. *Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale şi de binefacere;*
6. *Fixarea preţului marcelor de prezenţă;*
7. *Alegerea a 2 membri în Consiliul de administraţie cu mandat pe 6 ani şi a unui membru cu mandat pe 3 ani;*
8. *Eventuale propuneri în sensul § lui 31 din statute.*

Domnii acţionari, cari voesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenţiaţi, în conformitate cu §§-ii 22, 23 şi 25 din atatutele societăţii, sunt rugaţi a depune acţiunile şi eventual dovezile de plenipotenţă cel mult până Mercuri, în 9 Martie a. c., la 6 ore p. m. la cassa Centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acţiunilor resp. a plenipotenţelor în scopul indicat, se poate face şi la filialele din Braşov, Bucureşti, Cluj, Dicio-Sânmărtin, Lugoj, Mediaş, Târgul-Mureş şi Timişoara, la Banca Românească şi Banca Marmorosch, Blank & Co. din Bucureşti, precum şi la toate institutele membre ale «Solidarităţii», în acest caz însă cel mult până Sâmbătă, în 5 Martie a. c., la 12 ore.

Sibiu, 5 Februarie 1927.

Consiliul de administraţie.

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa			Pasiva		
Cassa în numerar		22.702,462·—	Capital societar		50.000,000·—
Bonuri la bănci		18.975,713·—	Fond general de rezervă	20.471,906·—	
Monete	75,237·—	41.753,412·—	Rezerve pentru creanţe dubioase	12.000,000·—	32.471,906·—
Cambii		154.437,651·—	Fondul partenie Cosma		441,580·—
Credite cambiale cu acoperire hipotecară		185.790,665·—	Fondul de pensiuni al funcţionarilor institutului		7.615,100·—
Imprumuturi hipotecare în scrisuri fonciare		224,389·—	Scrisori fonciare eşite la sorţi în circulaţie		164.500·—
Avansuri pe efecte publice		100,570·—	Depozite spre fructificare	508.939,938·—	
Credite de Cont-Curent		364.365,553·— 704.918,828·—	Depozite în Cont-Curent	66.577,086·—	575.517,024·—
Casele institutului şi alte realităţi		11.966,094·—	Reescont şi Giruri	81.825,947·—	
minus amortizare		1.100,000·— 10.866,094·—	Imprumut pe gaj de efecte la Banca Naţională	1.850,000·—	83.675,947·—
Efecte publice		4.758,527·—	Ordine de plată	10.533,680·—	
Acţiuni diverse		46.826,194·— 51.584,721·—	Dispos. Americane	12.687,361·—	23.221,041·—
Efectele fondului de pensiuni al funcţionarilor institutului		3.974,750·—	Dividendă neridicată		305,482·—
Mobilier amortizat		—·—	Diverse conturi creditoare		1.868,411·—
Diverse conturi debitoare		1.899,349·—	Dobânzi transitoare anticipate pe 1927		14.338,666·—
			Profit curat		25.377,497·—
		814.997,154·—			814.997,154·—
Conturi de ordine:			*Conturi de ordine:*		
Efecte, Cauţiuni şi Garanţii		608.381,887·—	Diverse efecte, Giranţii şi Cauţiuni		608.381,887·—
		1,423.379,041·—			1,423.379,041·—

Contul Profit şi Perdere la 31 Decemvrie 1926

Debit			Credit		
Dobânzi după depuneri		67.132,379·—	Dobânzi		78.026,530·—
Cheltueli: Salare, Adause de scumpete şi Bani de cvartir	16.090,815·—		Chirii		362,035·—
Imprimate, registre, porto, diverse	4.925,710·—		Proviziuni		40,317,507·—
Jetoane	64,175·—				
Chirii	630,896·—	21.711,596·—			
Amortizări la imobile		1.100,000·—			
Impozite		3.384,600·— 26.196,196·—			
Profit curat		25.377,497·—			
		118.706,072·—			118.706,072·—

Sibiu, 31 Decemvrie 1926.

Dr. I. Beu m. p., prez. Cons. de adm. — **I. Vătăşianu** m. p., director general. — **C. Popp** m. p., director executiv. — **Ioan Rebega** m. p., şef-contabil—expert-contabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile de faţă şi le-am aflat în deplină regulă şi în consonanţă cu registrele institutului.

Sibiu, 7 Februarie 1927.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., prezident. — **D. Comşa** m. p. — **T. V. Păcăţianu** m. p. — **Dr. N. Schiau** m. p. — **Emil Verzariu** m. p.

Raportul comitetului de censori

(20) 1—1

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de censori, am examinat conturile «Bilanţ» şi «Profit şi Perdere» pe 1926 ale institutului de credit şi de economii «ALBINA» Sibiu şi le-am aflat în consonanţă cu registrele.

Referitor la împărţirea profitului net de Lei 25.377,497·—, ne alăturăm propunerii Consiliului de administraţie, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând Bilanţul pe 1926 să daţi atât Consiliului de administraţie, cât şi Comitetului de censori absolutorul pentru gestiunea lor pe anul 1926.

Sibiu, 7 Februarie 1927.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., preşedinte. — **Dumitru Comşa** m. p. — **T. V. Păcăţianu** m. p. — **Dr. Nicolae Schiau** m. p. — **Emil Verzariu** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 25 Februar 1927 Nr. 16—17

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Biserica și ajutorul statului

I

Am publicat, în numărul din 11 l. c. al acestui ziar, marele discurs, alcătuit cu o logică severă și rostit, la tribuna senatului, din partea dlui ministru al cultelor, *V. Goldiș*.

Discursul ministerial, clar și solid, constitue un act de însemnătate istorică în viața bisericii noastre ortodoxe și a parlamentului din România nouă.

Cuvântul, mărturisit de un sfetnic al Tronului, aprețiază cu înțelepciune și dragoste năzuințele și silințele de propășire ale sfintei noastre biserici ortodoxe, și arată temeiurile pe care trebue să se clădească viitoarea ei situație.

Dacă reprezentanții celorlalte biserici din țară au izbutit să creeze legenda, că în România întregită biserica ortodoxă ar fi privilegiată, că față cu dânsa biserica uniată și cultele minoritare ar fi nedreptățite, că acestor biserici statul nu le ofere ajutorul său în măsura în care îl dă bisericii ortodoxe, — ministrul, examinând legenda, a lăsat să vorbească *cifrele* oficiale, în fața cărora nu s'a mai auzit nici o întrerupere înțepătoare dela reprezentanții creiatori ai legendei de *privilegii* pentru ortodocși. S'a constatat tocmai contrarul: s'a constatat, că din punct de vedere al bugetului, ***biserica dominantă a statului român se găsește în mare nedreptățire***, — și tot așa de nedreptățită este în ceea ce privește puterea de organizație a bisericilor creștine din țara românească. Ortodocșii primesc, în proporție cu numărul sufletelor, ***mai puțin*** decât celelalte culte, — ear cei mai favorizați sânt tocmai frații noștri, uniații, ai căror reprezentanți se dovediră, și la acest prilej, de înverșunați adversari ai bisericii dominante. Aceeaș disproporție strigătoare iese la iveală și când e vorbă de numărul episcopilor, al canonicilor sau consilierilor eparhiali, și al protopopilor: la noi, la ortodocși, neasămănat mai reduși ca număr, — ear la neortodocși în număr cu mult mai respectabil.

Recapitulăm câteva cifre:

Subvenția statului, acordată anual cultelor, este următoarea:

Ortodocșilor, socotiți numai cu 12 milioane suflete, 330 milioane de lei;

Uniaților (gr.-catolicilor) cu 1.386,000 suflete, cu ruteni cu tot, 50 milioane de lei;

Protestanților, (reformați, luterani, unitari), în total 1,060,000 suflete, 36,894,342 lei;

Musulmanilor, cu 153,000 suflete, 4,619,112 lei;

Romano-catolicilor, cu 1,270,000 suflete, 20,666,818 lei:

Izraeliților, cu 1,030,900 suflete, din care 230 mii în Transilvania, acestora li se acordă 400 mii de lei (ceilalți, din vechiul regat, nu primesc subvenție).

Va să zică, față de *uniați*, ortodocșii de 9 ori mai numeroși ar avea de primit 450 milioane ***(cu 120 milioane mai mult decât primesc astăzi)***.

Ortodocșii, la 12 milioane suflete, au 18 episcopi; uniații la 1,386,000 suflete au 4 episcopi; deci proporțional ortodocșii ar trebui să aibe 36 episcopi; ear în proporție cu romano-catolicii cu 5 episcopi, ortodocșii ar avea 45 episcopi. Aceeaș mare lipsă de proporție există și în ceeace privește numărul canonicilor sau consilierilor, precum și al protopopilor.

In sfârșit, salarizarea preoților este, după statistica oficială, deadreptul întristătoare pentru clerul ortodox român al patriei.

Celibatarul romano-catolic b. o. incasează dela stat plată lunară de peste 16 mii lei lunar; ear preotul ortodox român, de obicei cu familie numeroasă, abea are 2—3 mii dela stat.

Distinsul fiu al bisericii sale, dl ministru al cultelor, se simte îndemnat să declare, la sfârșitul vorbirii sale, că — după aceste adevăruri amar de triste pentru noi — a sosit timpul ca guvernele să se ocupe intensiv de problema: ***d'a scoate biserica dominantă a statului din starea în care se găsește și de-a face totul ca s'ajungă în țara aceasta cel puțin prima inter pares.*** Senatul a răspuns cu însuflețite ovații și aprobări călduroase expunerilor lămurite și atât de convingătoare ale oratorului.

II

Preoțimea ortodoxă română, conștientă că este element de educație chemat a da îndrumarea necesară morală religioasă massei credincioșilor creștini, primește cu cea mai vie satisfacție memorabilul discurs, rostit la senat, în chestiunea situației cultelor în statul român, din partea dlui ministru *V. Goldiș*, — discurs subliniat de entuziastele aprobări și ovațiuni ale domnilor senatori. Cifrele oficiale, expuse în parlament, au grăit atât de elocvent, încât părinții patriei nu mai puteau să tragă la îndoeală disproporția strigătoare în acordarea ajutoarelor din bugetul statului pe seama bisericilor din țară.

Biserica majorității covârșitoare a cetățenilor se găsește, până acum, din acest punct de vedere, după cum s'a constatat, pe o treaptă cu totul inferioară în fața celorlalte culte, mai mult sau mai puțin privilegiate de împrejurări și de oameni.

Un guvern român, cu vederi luminate și prevăzătoare, nu va mai putea prin urmare să ocolească și să amâie mult timp deslegarea echitabilă a problemei ce ne preocupă, — punând sfârșit, cât mai neîntârziat, unei nedreptățiri, ba chiar unei absurdități vădite: biserica dominantă a statului să mai ocupe locul *ultim* în solicitudinea conducătorilor țării românești...

Nu ne gândim, ca celelalte culte să fie lipsite de binevoitoarea patronare a statului român, cât timp dau dovezi că și ele iau în seamă interesele mari ale acestui stat; de altă parte, avem convingerea, că toate bisericile surori din România nouă, inspirate de frățietate și creștinească dragoste, nu vor putea decât să primească deplin mulțumite un act echitabil de ocrotire a bisericii noastre, menite să întărească, în conlucrare cu surorile ei, duhul religios creștinesc al cetățenilor.

Biserica ortodoxă s'a înălțat la rangul ce i se cuvine prin trecutul său legat de soartea neamului și prin vrednicia și numărul păstoriților săi.

Cuvintele rostite dela tribuna înaltului corp legiuitor, care a dat atențiunea meritată sfintei biserici ortodoxe autocefale, au trezit ecoul dorit în mijlocul clerului său cu atât mai vârtos, cu cât slujitorii altarului acestei biserici nu doresc altceva, decât ca, prin salarizare îndestulătoare, să fie feriți de ocupații străine și uneori nu deplin în armonie cu rostul preoțesc, și să se poată dedica din tot sufletul unei activități de frățească și continuă colaborare între stat și biserică.

Dar, pentru a pune în valoare puterile și calitățile sale, biserica noastră așteaptă și cere neapărat să se facă pasul hotărâtor, și dela frumoasele cuvinte auzite să se treacă, fără amânare, la ***înfăptuirea*** lor.

Numai așa, ștergând greșelile trecutului viforos, avem curajul să privim cu speranță și credință tare în viitorul neamului, al moșiei și al legii sale străvechi.

Alt fel, făgăduelile cu toată strălucirea lor falnică, vor rămânea glăsuiri deșarte ce n'aduc folos nimănui.

Bărbații noștri de stat, cari le știu acestea tot așa de bine ca și conducătorii bisericii, își vor da seamă că orce zăbovire de-a reînălța clerul ortodox din starea sa actuală, nu poate decât să slăbească opera de siguranță și consolidare a țării întregite.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuiri: dela Sfânta Mănăstire Hodoș-Bodrog și dela protopopiatele Jiului și Orăștiei —

Vechea mănăstire **Hodoș-Bodrog,** situată în stânga Mureșului, în eparhia ortodoxă română a Aradului, este cunoscută în largi cercuri nu numai ca un sfânt așezământ cercetat an de an de numeroși peregrini din toată țara, ci și ca o însemnată instituție de caritate creștinească și de activitate culturală religioasă.

Această sfântă mănăstire, în care, — înainte de proclamarea unității naționale politice a românilor de pretutindeni, — se primeau în tagma monahală toți demnitarii mitropoliei ardelene, — astăzi se înscrie cu zece mii de lei între ctitorii sfintei mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus, ear I. P. C. Sa arhimandritul și egumenul **Policarp Morușca,** dela Mănăstirea H.-Bodrog, pe care o conduce, cu toată râvna și priceperea, contribue în acelaș scop suma de 5000 lei.

Generoasă dărnicie mai înregistrăm dela preoțimea protopopiatelor **Jiului** și **Orăștiei,** unde clerul nostru a înțeles și s'a însuflețit de scopurile urmărite de I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul *Nicolae,* care caută înălțarea și ajutorul duhovnicesc al tagmei preoțești pe toate căile. Intre contribuenții cu sume însemnate remarcăm pe vrednicul păr. *Atanasie Daju,* paroh în Fizești, care se înscrie cu 5000 Lei.

Au contribuit:

Dl Lt-Colonel î. r. **Al. Vasilescu Lascar,** București, în acții și numerar, cca 11000
Sfânta Mănăstire **Hodoș-Bodrog,** din ep. Arad 10000
I. P. C. Sa **Policarp Morușca,** arhimandrit, egumen 5000

Următorii preoți din prot. **Jiu:**

Ioan Duma, protopop, Petroșeni 2500
Atanasiu Daju, paroh, Fizești . 5000
Emilian Șinca, paroh, Aninoasa 2000
Sebastian Ciocan, paroh, Petrila Regele Ferdinand 2000
Simeon Suciu, paroh, Petrila Lunca de sus 2000
Ion Arad, paroh, Petrila-Poeni . 2000
Victor Șandru, paroh, Lupeni . 2000
Mihail Muntean, paroh, Federi . 1500
Ion Fărcaș, adm. paroh, Rușor . 1000
Sebastian Rusan, paroh, Vâlcan 1000
Teofil Ioanoviciu, par., Livezeni 1000
Cor. Drăgan, paroh, Petrila-Brad 1000

Următorii preoți din protopopiatul **Orăștie:**

Vasile Domșa, protopreb., Orăștie 1000
Nicolae Cerbiceanu, par., Vinerea 1000
Victor Păcurariu, paroh, Orăștie 1000
Adam Basarab, paroh, Romos . 1000
Ifrapt Bodea, paroh, Mărtinești . 1000
Aurel Baciu, par., Orăștioara de jos 1000
Ioan Ardeu, paroh, Pricaz . . . 1000
Ifrapt Dăncescu, par., Tămășasa 1000
Ioan Cotruș, paroh, Dâncul-mare 1000
Traian Mihailă, paroh, Romoșel 1000
Zaharie Tilicea, paroh, Vaidei . 1000
Stoian Rusu, paroh, Pișchinți . . 1000
Ioan Samuilescu, paroh, Petreni 1000
Iosif Dumitru, paroh, Beriu . . 1000
Octavian Andreiu, paroh, Câstău 1000
Ioan D. Andreiu, paroh, Sereca 1000
Adam Teodor, paroh, Turdaș . 1000
Vasile Boteanu, paroh, Ludești . 1000
Sever Păcurariu, paroh, Gelmar 1000
Ioan Damian, paroh, Cugir . . 1000
Ioachim Josan, paroh, Măgura . 1000
Petru Roșca, capelan, Măgura . 1000
Vasile Sântion, paroh, Binținți . 1000
D. Olariu, paroh, Orăștioara de sus 1000
Ioan Olariu, paroh, Bucium . . 500
Vasile Jura, paroh, Sibișelul-vechi 500

Din protopresbiteratul **Făgăraș** au mai contribuit:

George Vasu, paroh, Voila . . 1000
Ioan Conora, paroh, Boholț . . 1000

Din protopop. **Oltul** au mai contribuit următorii preoți:

V. Stoicanea, protopop, Șercaia . 2000
Dr. Bucur Buzdugan, paroh, Cuciulata 1000
Petru Debu, paroh, Toderița . . 1000
Valeriu Judele, paroh, Mărgineni 1000
Nicolae Roșca, adm. par. Râușor 1000
Teodor Rânea, adm. par., Hârseni 750
Vasile Rădulet, par., Berivoii-mici 500

Din protopopiatul **Sebeș** au mai contribuit următorii preoți:

Ioan Radu, paroh, Tartaria . . 2000
Andrei Patachi, paroh, Mihalț . 2000
Ioan Ghișa, paroh, Răchita . . 1000
Ioan Bena, paroh, Pianul de jos 1000
Eugen Imbăruș, paroh, Ohaba . 1000
Sever Bran, paroh, Drâmbar . . 500

Lei: 90,750
Suma de mai 'nainte Lei: 882,074
Suma totală Lei: 972,824

RECTIFICARE. *In Nr. 9 a. c. al Telegrafului Român, din 28 Ianuar, s'a publicat că pentru refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu au contribuit din tractul Oltul: Păr. I. Cocan—Mândra, cu 1500 Lei, ear Păr. V. Boeriu—Grid, cu 1000 Lei. De fapt Păr. V. Boeriu—Grid a contribuit cu 1500 Lei, și părintele I. Cocan—Mândra cu 1000 Lei, ceeace rectificăm la cererea Oficiului prot. Oltul.*

Nr. 1105 (23) 2—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de econom, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificațiune preoțească.
5. Adeverință despre serviciul preoțesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoții necăsătoriți ori văduvi.

Economul va avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salar lunar de 3120 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința Consiliului arhidiecezan, ținută la 15 Ianuar 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu

Inainte d'a părăsi America

— Din călătoria Suveranei românilor —

Cu data de New-York, 20 Ianuar 1927, primim dela dl *Louis Resnick,* asistent al vicepreședintelui *Artur Williams* dela Relațiile comerciale ale uzinelor Edison, o scrisoare în care ne trimite un număr din marea revistă ilustrată *The Edison Weekly,* cu numeroase și reușite ilustrații reprezentând pe M. S. Regina noastră Maria la deschiderea noii uzini electrice Edison, lângă East River și Strada 14 din New-York, în după ameaza zilei de 23 Noemvrie 1926, când M. Sa prin apăsarea ușoară a degetelor, pe câteva mici comulatoare electrice, a pus în mișcare cea mai puternică mașină electrică din lume.

Cu această ocazie dl vicepreședinte A. Williams a ținut la stația radiofonică Wrny (New-York) un discurs, în seara de Marți 23 Noemvrie, dorind o «*Bună seara, la toată lumea*», și înfățișând în amănunte evenimentul memorabil prin prezența Suveranei românilor, care a vizitat celebra nouă uzină, cu lucruri mari și minunate, izvorâte din munca și geniul poporului american.

In discursul dlui Artur Williams, ce ni se trimite atât în englezește, cât și în românește, se spun următoarele însuflețite cuvinte despre M. Sa Regina:

«Această Regină, prietenă a progresului, renumită în lume pentru frumusețea, drăgălășenia și înțelepciunea Sa, venind dintr'o țară europeană plină de curaj și avânt, să vadă cu ochii Săi minunățiile emisferei vestice, își exprimă admirația nu numai asupra celor ce a văzut în țara noastră și în orașul New York, dar și asupra civilizației noastre, concretizate prin clădirile splendide, zgârie nori, prin producenți valoroși, prin progresul realizat în favoarea bunei desvoltări a rasei umane, prin înlăturarea muncii grele din ocupația lucrătorului, scos astfel din sărăcie și din mizerie. Grațioasa Regina a adus laude și frumoase aprețieri poporului american și și a exprimat speranța să revie, cândva, în Statele Unite. Toți cei ce au d'a face cu uzinele electrice ale orașului New-York, sânt mai mult decât onorați că M. Sa Regina a petrecut cele din urmă clipe ale șederii Sale pe pământul nostru, punând în lucrare acest gigant în serviciul omenirii și studiind metodele de muncă așa de înaintate ale Americei, cu speranța ca tot ce avem noi, și chiar mai mult, va fi transmis și supușilor Săi, pe care îi iubește și-i servește cu atâta zel și devotament. Poporul român — termină oratorul american — poate fi felicitat, căci se bucură de-o frumoasă, inteligență și minunată Crăiasă. Bună seara, și vă mulțumesc!» —

Ne vom bucura, dacă vizita Suveranei noastre va promova și mai departe bunele raporturi între cele două țări aliate în războiu, și prieten în timp de pace.

Noul ctitor al Sf. Mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus

— Dania făcută de Lt-Colonel î. r. Al. Vasilescu-Lascar —

Cuvinte pline de cucernicie și de profundă credință religioasă însoțesc un nou dar, primit astăzi pe seama Sf. Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus.

Dl Lt-Colonel în retragere **Al. Vasilescu Lascar,** din București, Piața Amza 15, scrie I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae* al Ardealului următoarele:

«*Luând cunoștință din ziarul* Glasul Monahilor *de apelul făcut de I. P. S. Voastră pentru restaurarea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, Făgăraș, ca bun creștin ortodox, cedez în scopul de mai sus, 40 (patruzeci) de acții ale Băncii Centrale de industrie și comerț din Cluj S. A. în 4 acții blocate à câte zece, în valoare totală de 10 (zece) mii Lei (bani de altă dată).. care doresc să nu se vândă, ci să se păstreze de Sfânta Mănăstire Sâmbăta de sus, pentruca din venitul lor să se întrețină candelele dela icoanele Maicei Domnului și Isus Hristos și cele necesare sfintei împărtășenii. Cupoanele pe anul 1926 le cedez tot sfintei mănăstiri Sâmbăta de sus spre a se adăoga la fondul necesar restaurării Sf. Mănăstiri, sumă care se va ridica la mai mult de 1000 lei. Totalul acestor sume face 11 (unsprezece) mii de lei... Rog ca Dumnezeu să inspire dreptcredincioșii, să se grăbească, pentruca inițiativa laudabilă a I. P. Sf Voastre să fie fapt împlinit cât mai curând posibil, pentru preamărirea lui Dumnezeu, Tatăl și Fiul, în vecii vecilor, Amin. Binecuvântează, Stăpâne. Devotat fiu întru Hristos*: (ss) *Lt-Colonel î r.* AL. VASILESCU LASCAR, *București, în 6 Februar 1927*».

In conformitate cu dorința generosului donator, venitul acțiunilor se va întrebuința pentru întreținerea candelelor dela Sf. altar și pentru cele necesare sf. împărtășenii.

Dl Lt-Colonel î. r. Al. Vasilescu-Lascar s'a înscriis între primii ctitori ai Sfintei Mănăstiri, ear dela altarul ei se vor înălța rugăciuni către Tatăl ceresc ca să-i dăruească deplină sănătate trupească și sufletească, ca să poată încă mulți ani slujì binelui public prin acte de așa înaltă valoare morală ca cel de acum. Sperăm că pilda sa frumoasă va fi urmată și de alții cu aceeaș înțelegere superioară a problemelor ce se pun astăzi mai evident în viața neamului și a bisericii noastre ortodoxe.

Glasuri de presă

— Reclădirea Sf. Mănăstiri brâncovenești —

Ziarul clujan, *Biruința*, amintind de clădirea și târnosirea mănăstirii «Sf. Ana» din județul Someș, în eparhia Clujului, spune în continuare următoarele:

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae Bălan dela Sibiu a pornit o puternică acțiune pentru reclădirea vechei mănăstiri dela Sâmbăta de sus.

E un început frumos, care va însemna reînvierea vieții călugărești și o reînviere a credinței și a alipirei către așezămintele sfintei biserici. Se va vedea. La toată întâmplarea, mănăstirile vor avea un rost numai în cazul când între zidurile lor se va cultiva cuvântul lui Dumnezeu, învățătura creștinească, așa încât aceia cari le vor cerceta să se întoarcă nu numai mângâiați, ci și îmbogățiți în cunoștințele privitoare la legăturile omului cu dumnezeirea. Mănăstirile să aibă și amvon, nu numai chilițe, strane și altare. In bisericile lor să se rostească cele mai bune predici, care să miște inimile și să le ridice la înălțimea concepției imateriale.

La aceasta se va ajunge numai prin o bună selecționare a persoanelor care vor dori să îmbrace chipul îngeresc al vieții monahale. Toți viitorii călugări să aibă un anumit grad de pregătire culturală, dobândită, înainte, ori după intrarea în mănăstire. Să nu se admită contactul lor cu publicul, decât după ce au trecut prin focul acestei bune pregătiri. Prin felul cum se prezintă, prin pietatea lui, și prin fiecare cuvânt pe care îl rostește, călugărul să insufle respect chiar și celui mai pretențios om de știință. Lăcașurile sfinte să fie în acelaș timp și isvoare de unde răsare lumina.

Știința, înțelepciunea și cultura, sânt absolut necesare unui călugăr, mai ales dacă ne gândim la oficiul lui de confesor, căci, fără îndoeală, va fi mare numărul credincioșilor, care vor alerga să-și ușureze povara sufletului în fața celor ce s'au jertfit pe sine, renunțând, de dragul unui ideal, la plăcerile trecătoare ale lumii.

Despre judecată

— Meditație —

Să ne închipuim că ne aflăm înaintea scaunului judecătoresc al Mântuitorului nostru, care ne zice: «Mustra te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale», (Psalm 49). «Plătește-mi ce mi ești dator», (Matei 18, 28).

Căzând la picioarele Mântuitorului nostru Isus Hristos, vom zice: «Doamne, nu mă osândi pe mine, ci mai îngăduește-mă pe mine și-ți voi plăti ție tot», (Matei 18, 26). «Este rânduit oamenilor odată să moară, ear după aceea judecata». (Evrei 9, 27).

Punctul I:

Infricoșată este așteptarea judecății! Să presupunem că a venit ziua să dai seamă de economia ta și ești adus înaintea judecătorului spre a răspunde de viața ta liberă. Ce fel de sentimente se vor naște în noi în acest moment? Grija va turbura mintea noastră, conștiința ne va chinuì și frica ne va zguduì până la oase. Inainte de toate, ne vor înspăimânta atâtea haruri neglijate și respinse. Apoi mulțimea greșelilor făcute ni se vor prezenta înaintea ochilor. Domnul nostru Isus Hristos cinci talanți ți a dat și zece îți va cere; de unde vei plăti tu, care ai despretuit atâtea daruri ale naturii și harului, ori le-ai folosit pentru plăceri dezordonate și pentru păcatele tale? Ce fel de roduri vei aduce înaintea judecății lui Hristos, din împărtășirea ta cu sfintele taine și din prisosința atâtor admonieri! Sau ce vei răspunde judecătorului care ți a câștigat o comoară mare cu prețul sângelui Său și va cere o dobândă egală? Ești puțin virtuos, nici o faptă a ta nu-i săvârșită din intențiune curată și sinceră. Faptele tale s'au abătut dela iubirea lui Dumnezeu, prin egoismul tău. Și vei zice: bogat sânt, și dacă m'am îmbogățit, de nimic n'am lipsă. Dar El îți va răspunde: «Și nu știi că tu ești ticălos și mișel, sărac, orb și gol», (Apoc. 3, 17). Dar când Domnul va cerca Ierusalimul, cu lumina apropiindu-se de de tine, va ilumina ochii tăi», (Sofonie 1, 12) și-ți va arăta goliciunea ta și ți va revela rușinea ta. Atunci vei vedea și te vei mânia și vei scrâșnì în dinți și te vei topi», (Psalm 111, 10) precum Adam după ce a auzit glasul Domnului umblând prin rai, a cunoscut și s'a temut, că era gol, și fugind a voit să se ascundă.

Atunci se vor deschide ochii tăi și vei ști ce este bine și rău, și vei cunoaște greutatea păcatelor pe care înainte patima neînfranată n'a observat o, sau trândăvia ta a neglijat-o, sau neprecugetarea ta a disprețuit o, sau viclenia ta a desvinovățit-o. Vor deschide aceste păcate, asupra ta, gura lor, ca un leu răcnind, căutând să te înghită și să năvălească asupra ta și să răpească sufletul tău. Atunci nu vei mai zice: aceste păcate au fost numai ușoare, ci vei zice că sânt un monstru îngrozitor. «Atunci fapta ta păcătoasă va pieri», (Ps. 111, 10) «și diavolul va sta dea dreapta ta» (Ps. 108, 6), când te vei judeca să ieși osândit și vei exclama: inima mea s'a tulburat întru mine și frica morții a căzut

FOIȘOARA

Regulament provizor pentru examenul preoțesc de promovare

— Votat de Consistorul mitropolitan și obligator cu începere dela 1 Ianuar 1927 —

I. Scopul examenului:

§ 1. Scopul principal al examenului preoțesc de promovare este de a îndemna preoțimea să-și sporească neîncetat cunoștințele și orientările generale.

§ 2. Scopul secundar este, de a da posibilitatea de înaintare acelor preoți, cari la examenul de calificație preoțească au obținut clasificație inferioară, dar în viața pastorală au dat probe de zel apostolic, și complectându-și cunoștințele teologice, sânt vrednici de a fi promovați la clasă superioară.

II. Condiții de admitere la examen:

§ 3. Petiționarul va anexa la cererea de admitere 20 (două zeci) predici originale, scrise cu mâna proprie, pentru tot atâtea Dumineci ale anului bisericesc.

§ 4. Petiționarul va avea să prezinte și dovada activității sale bisericești, prin înființarea societății «Sf. Gheorghe» pentru tineret, ori a Reuniunii «Altarul» pentru înfrumsețarea bisericii, — ori prin înființarea de Reuniune antialcoolică și a altor instituțiuni religioase-culturale.

§ 5. Aspirantul trebue să aibă și o viață morală neexcepționabilă și să-i fie cunoscute zelul și devotamentul pentru misiunea sa.

§ 6. Pentru admitere la examen se mai cere, ca petiționarul să fi împlinit cel puțin cinci (5) ani de serviciu pastoral.

§ 7. Pentru o mai temeinică orientare asupra admisibilității ori neadmisibilității petiționarului, — întrucât se va afla de necesar și ar fi și posibil — Consiliul eparhial va face o inspecție printr'un delegat din centru, în parohia și la oficiul petiționarului.

§ 8. Nu pot fi admiși la examen ceice nu întrunesc condițiunile de mai sus, sau ceice ar fi fost pedepsiți prin procedură disciplinară bisericească, ori prin judecătoriile civile.

§ 9. Nici un preot nu poate fi admis la examen de promovare, decât numai în eparhia, în care funcționează în ordine.

III. Procedură în vederea examenului:

§ 10. Aspirantul la examen va face cerere în scris către Cons. eparhial și va anexa documente autentice potrivite pentru a dovedi, că întrunește necesarele condiții personale de studiu și de activitate pastorală, arătând locul, durata și rezultatele păstoririi.

§ 11. Cons. eparhial aflând petițiunea deplin ajustată și pe petiționar că corăspunde tuturor condițiilor de admisibilitate arătate mai sus, îl avizează despre admitere și despre termenul examenului.

§ 12. Examenul de promovare se face înaintea unei comisii eparhiale instituite permanent pe lângă Cons. eparh., la două termene: în lunile Februar și Octomvrie din fiecare an. In cazuri motivate se poate admite și termen extraordinar.

§ 13. După trecerea unui nou interval de cinci (5) ani dela prima promovare, candidatul, întrunind toate condițiile de admitere fixate în acest Regulament, la cerere poate fi admis la un nou examen, pentru o nouă clasă de calificație în ordinea ascendentă.

asupra mea: «Temere şi cutremur a venit asupra mea şi m'a acoperit întunerecul», (Psalm 54, 4, 5).

Cum a fost pocăinţa, aşa va fi şi iertarea, fiindcă pocăinţa adevărată o face numai iubirea lui Dumnezeu şi ura păcatului. Şi unde nu e îndreptare, acolo pocăinţa e deşartă. Câte îndoeli îţi vin în minte despre integritatea mărturisirilor şi despre sinceritatea şi despre valoarea sfintelor Taine, cărora prin nepăsare şi obiceiu nu li-ai dat atenţie! Trebue să plecăm şi în câteva ore să ne prezentăm judecăţii. E sigur că am păcătuit toţi, dar e nesigur că toţi sântem în har.

Este sigur că dacă murim fără a ne împăca cu harul, în veci sântem pierduţi. Deci să ne trezim cei ce dormim, să scuturăm amorţeala. Să deschidem ochii noştri şi să vedem cât de grozavă e judecata ce ne ameninţă.

Punctul II:

«Celui ce se teme de Domnul, bine îi va fi întru cele de pe urmă şi în ziua sfârşitului său va afla har», (Înţ. Sirah 1, 12). Tu poţi să schimbi scena îngrozitoare a judecăţii tale, dacă vei începe viaţă nouă şi devotată binelui. Atunci vei trece din viaţa aceasta cu bucurie, însoţit de mila dumnezeiască, care promite iertare, de justiţia dumnezeiască care aduce răsplată, şi dă harul lui Dumnezeu, care întăreşte virtutea. Pentru ce mă tem de ziua cea rea? fărădelegea mea mă va încorjura (Ps. 48). Dacă sânt curat, că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de ele, că Tu cu mine eşti» (Ps. 22). De aceea mă voi păzi de fărădelegea mea. (Ps. 17) şi voi mărturisi contra mea toate nedreptăţile mele, (Ps. 31). Spăla voi în toate nopţile patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. (Ps. 6). Au doară în veci te vei mânia (Ps. 84).

Depărtat-ai dela mine fărădelegile mele şi curăţeşte păcatul meu, (Ps. 24) şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, (Ps. 22), pentrucă inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. (Ps. 50). Eată cuvintele sfintei Scripturi, prin care prorocul ne arată nu numai pocăinţa sa, ci şi mila lui Dumnezeu. Cu câte cuvinte prorocul cere iertarea, cu atâtea cuvinte Dumnezeu îi arată mila Sa. Fericiţi, deci, aceia cărora li s'au iertat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele, (Ps. 31). Fericiţi ceice plâng, că aceia se vor mângâia, (Matei 5).

Judecata lui Dumnezeu înspăimântă pe cei răi, ear pe cei buni îi întăreşte în nădejde: «Pentrucă faptele lor vor urma cu ei». (Apoc. 14).

Fiind sfinţit de preot, cât bine poţi face, dacă preoţia o vei împlini cu vrednicie, şi cu credinţă vei paşte turma lui Hristos, ear prin exemple şi cuvinte vei zidi biserica Sa. Cât bine vei face dacă oile rătăcite de credinţă le vei readuce în turma ta; pe cele căzute le vei ridica, pe cele şovăitoare le vei întări şi scoate din gura leului şi a iadului, şi le vei dobândi pentru Hristos.

Dar, afară de acestea, trebue să te îngrijeşti să fi evlavios în rugăciunile tale şi mai ales în slujirea sftei Liturghii, pentruca cele sfinte cu sfinţenie să le tratezi şi să te fereşti de orice păcat, ca să poţi zice în fiecare seară: «cu pace împreună mă voi culca şi voi adormi, că Tu Doamne îndeosebi întru nădejde m'ai aşezat». (Ps. 48). Şi lucrează în aşa fel, ca la sfârşitul vieţii tale să poţi zice cu apostolul: «Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am sfârşit, credinţa am păzit; de aceea mi s'a gătit mie cununa dreptăţii, care îmi va da mie Domnul judecătorul cel drept în ziua aceea», (II Tim. 4). Domnul îţi va da harul şi mărirea, pentrucă harul lui Dumnezeu şi mila lui este întru sfinţi şi nu va lăsa să se sălăşluească sufletul tău în iad şi nici în mânile vrăşmaşilor tăi; ci îţi va fi ajutor şi mângâere: ajutor spre a te el bera, şi mângâere spre a te întări. După mulţimea darurilor tale mângâerile lui vor veseli sufletul tău. (Ps. 93). Eată mângâitorul şi mântuitorul tău! Eată apărătorul şi judecătorul tău! Şi vei chema pe El: Doamne, tu eşti puterea mea şi ajutorul meu şi scăparea mea în zilele răutăţilor, (Ieremia 16). Să moară sufletul meu întru sufletele dreptilor şi să se facă cele de pe urmă ale mele egale cu ale lor, (Num. 23)

Cum a fost viaţa ta, aşa îţi va fi şi sfârşitul. Moartea va fi răsunetul vieţii, precum ecoul e răsunetul glasului. Uşor se va apropia judecata, dacă ai îndreptat slăbiciunea moravurilor tale; şi greu se va apropia, dacă în neîndreptarea moravurilor tale ai stăruit până la sfârşit.

Punctul III:

«Că ispravnici fiind împărăţiei Lui, n'aţi păzit legea şi nici n'aţi umblat după sfatul lui Dumnezeu. Cu frică şi cu grabă va sta asupra voastră, că judecata cumplită va fi celor mai mari», (Înţ. Solom. 6). Acestea le aduce aminte regilor înţeleptul rege Solomon. Zice Sf. Ioan Hrisostom: preoţia împărătească este mai mare şi mai venerabilă decât însaşi împărăţia, şi preotul şade mai sus ca regele. Deci, cât de grozavă este aşteptarea judecăţii pentru un preot, care nu lapădă dela sine amorţeala şi nici nu face roade vrednice de căinţă. Se vor înmulţi fărădelegile preoţilor după mulţimea datoriilor. Datoriile preoţilor sânt: comune şi particulare. Datoriile către Dumnezeu, către aproapele şi către sine însuşi. Se vor înmulţi fărădelegile lui după mulţimea harurilor. In preot harul e mai prisositor, spre a putea sfinţi şi pe ceilalţi. Se vor înmulţi fărădelegile lui după mulţimea mijloacelor pentru mântuire, căci îi sânt date cu mare belşug, — dar prin trândăvie, nepăsare, toate aceste mijloace se prefac în otravă.

Dumnezeu va zice preotului păcătos: «pentru ce tu povesteşti dreptăţile mele şi iei aşezământul meu de lege prin gura ta? Ear tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele mele înapoi», (Ps. 49). «Şi rugaciunea ta să se facă întru păcat şi tămâia ta în deşert să fie urâciune», (Isaia 1, 13).

Păcatele preotului se vor înmulţi după mulţimea faptelor bune pe care le-a neglijat, pentrucă preotul este ministrul lui Dumnezeu, şi el trebue să promoveze în toţi mărirea lui Dumnezeu. Păcatele preotului se vor înmulţi după mulţimea sufletelor păstorite, pentrucă Domnul va cere din mâna lui sângele fratelui.

Păcatele preotului se vor înmulţi după mulţimea fărădelegilor sale, făcute din nepăsare şi dând exemplu rău.

Fiecare creştin va răspunde pentru păcatele sale, — dar preotul va răspunde şi pentru păcatele tuturora, la care li-a dat şi el concurs. «Incingeţi-vă şi plângeţi, preoţilor, plângeţi ceice slujiţi altarului», (Ioil 1, 13), pentrucă aproape este ziua Domnului! Pentrucă v'am strigat pe voi şi voi n'aţi auzit; grăit am şi n'aţi ascultat, şi aţi făcut rău înaintea mea, şi aţi ales cele ce n'am voit.

Pentru aceea zice Domnul: «Eată, ceice slujesc mie vor mânca, ear voi veţi flămânzi; eată ceice slujesc mie vor bea, ear voi veţi însătoşa; eată ceice slujesc mie se vor veseli, ear voi vă veţi ruşina; eată ceice slujesc mie cu bucurie se vor bucura, ear voi veţi striga pentru durerea inimii voastre şi vă veţi văeta pentru zdrobirea duhului vostru», (Isaia 65(.

Deşteaptă-te şi scoală-te şi înarmează te ca un erou. în mâna ta să ardă candela iubirii, (Luca 12).

Dar cel leneş vrea şi nu vrea, şi tu preot adeseori ai voit şi earăş nu vrei. Întăreşte, Dumnezeule toate câte ai făcut în mine, dela biserica Ta în Ierusalim, (Ps. 67).

Cu câtă râvnă doresc acestea lucruri! Fă Doamne, să nu încetez a Ţi plăcea şi a-Ţi sluji Ţie. Amin. *Lidarh.*

Nr. 1823/1927.

CONCURS

Pentru completarea postului de **arhivar-referent** la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 1250 lunar plus accesoriile în total circa 7200 Lei — se publică concurs.

Reflectanţii să-şi înainteze Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu până la 24 Martie a. c. cererile concursuale, însoţite de actele calificative.

Sibiu, 23 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 1821/1927 Ep.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de **secretar-şef de cabinet** la Arhiepiscopia ort. română de Alba-Iulia şi Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 850 lunar plus accesoriile în total circa 4500 Lei — se publică concurs.

Reflectanţii să înainteze cererile concursuale însoţite de documentele calificative Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, până la 24 Martie a. c.

Sibiu, 23 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

---

§ 14. Candidatul, care nici la a doua încercare n'ar putea presta examenul, nu mai poate fi admis la examen.

§ 15. Taxa de examinare o fixează Consiliul eparhial.

IV. Materiile examenului:

§ 16. Materiile exam. de promovare sânt:

a) Exegeza sf. Scripturi: Cunoaşterea amănunţită a Vechiului şi Noului Testament, cu considerare specială la eterodocşi şi sectari;

b) Dogmatica ortodoxă, cu specială privire la combaterea doctrinelor eterodoxe şi sectare;

c) Cunoaşterea temeinică a dispoziţiunilor canonice şi legislative actuale din biserica ort. română;

d) Alcătuirea spontană, în scris, a unei cuvântări bisericeşti, după o temă dată şi rostirea unei cuvântări bisericeşti;

e) Pastorala: Orientare precisă asupra tuturor cazurilor posibile în viaţa pastorală, când personalitatea preotului e pusă la încercare;

f) Liturgica: Cunoaşterea însemnătăţii simbolice a tuturor actelor din serviciile divine;

g) Catihetica: Orientări precise asupra metodei celei mai bune în predarea învăţământului religios, având candidatul să ţină şi o lecţie de model, la o şcoală primară, înaintea comisiunii examinătoare eparhiale.

V. Valabilitatea promovărilor:

§ 17. Promovările, fie ele din trecut, ori din viitor, sânt valide numai pentru eparhia, în care ele au fost făcute.

§ 18. Candidatul, care a trecut examenul de promovare, va primi un nou certificat de calificaţie preoţească, în baza căruia va fi asimilat clasei pentru care a prestat examenul de promovare şi va avea dreptul să concureze, fără privire la pregătirile sale anterioare, la parohii de clasa respectivă din cuprinsul eparhiei, care l-a promovat.

VI. Dispoziţii finale:

§ 19. Calificaţia aspiranţilor la protopopiat se va norma prin regulament special.

§ 20. Acest regulament intră în mod provizor în vigoare pentru întreg cuprinsul Mitropoliei, până la revizuirea lui prin Congresul Mitropoliei noastre, căruia se va înainta spre ratificare.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului mitropolitan dela 11 Octomvrie 1926.

Revista Teologică, Nr. 1—2 din 1927 are cuprinsul următor: Dr. Gr. Cristescu: Variantele moderne ale parabolei «fiului risipitor»... Nicolae Popovici: Raportul dintre religiune şi ştiinţă. I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Pr. A. C. Cosma: Viaţa de pe Sion. Prof. I. Moşoiu: Chipuri din păstorirea sufletească a oraşelor. Alfred G. Mortimer (trad): Idealul creştin. Prof. N. Colan: Filosofia în liceu. Prof. N. Colan, G. M. şi Dr. Gr. Cristescu: Mişcarea literară: Katechesen für die Oberstufe. Das Himmelreich auf Erden. Naturwissenschaft, Weltanschauung Religion. Zile trăite. Cetiri şi tâlcuiri din Biblie. «Veghează». Chiliasmul (Milenarismul). «Activitatea pastorală a preotului». Neculce şi N. T.: Cronică: Principele Basarab Brâncoveanu şi reclădirea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus. Cinci ani de apostolat creştin. Apărarea bisericii strămoşeşti. Reveniri la ortodoxie. Un cămin al Ruşilor «din Împrăştiere». Mişcarea liturgică în biserica protestantă. *** Note şi informaţii. Bibliografie. — Abonamentul anual 180 lei. Redacţia şi administraţia: Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 32.

INFORMAȚIUNI

Biserică ortodoxă română în metropola bănățeană. Din Timișoara se anunță, că în ședința din Sâmbăta trecută a consiliului parohial din cetate s'a luat o importantă hotărâre pentru românii ortodocși ai orașului: Se va clădi o impunătoare biserică în centrul Timișoarei pe terenul pus la dispoziție de primărie în apropiere de Banca națională. Membrii consiliului parohial din cetate s'au obligat a contribui sume însemnate la fondul de construcție a bisericii celei noi, și a intervenì la autorități și instituții sprijinul meritat. Sumele cu care s'au înscris membrii consiliului parohial între sprijinitorii și ctitorii viitorului sfânt locaș, sânt cât se poate de grăitoare: Dl Dr. Pompiliu Cioban, advocat, contribue cu 100,000 (una sută de mii) lei, — dl Dr. V. Mercea, advocat, 20 mii; venerabilul octogenar E Ungurianu, dnii adv. Dr. C. Albu și I. Lupu, câte 15 mii, — păr. prot. P. Țucra și dl Șt. Petrovici, câte 10 mii; ceialalți câte 5 mii lei.

† **Ioan Pop.** Din Teiuș aflăm, că fruntașul epitrop al tinerei noastre parohii de acolo, *Ioan Pop*, un vrednic fiu al poporului nostru român, a încetat din viață, după scurte suferințe, în 13 Februar c., în al 56 lea an al vieții. Îl deplânge familia sa numeroasă, văduvita sa soție cu doi fii căsătoriți și patru fiice distinse, una învățătoare, a două studentă la universitatea din Cluj, iar celelalte eleve în școala secundară. Îl deplânge întreaga parohie, în frunte cu păstorul său sufletesc, zelosul nostru paroh Vasile Bârluțiu, a cărui mână dreaptă a fost fericitul epitrop, în chiverniseala administrației și a zidirii frumoasei biserici ortodoxe române din Teiuș. — Actul înmormântării s'a săvârșit în 15 Februar c. în prezența unei asistențe numeroase. Oficiul divin a fost celebrat, în sfințenia ritualelor noastre bisericești, de protoiereul *Dr. Vasile Bologa*, consilier mitropolitan în Sibiu, și de preoții N. Pușcaș, paroh în Stremț, și Vasile Bârluțiu, parohul locului. Cântările funebrale au fost executate cu pătrunzătoare evlavie de destoinicii cântăreți ai bisericii din Stremț și un cor improvizat de sârguincioșii noștri meseriași din Teiuș. — Cuvintele panegirice, rostite de preoții celebranți, Dr. V. Bologa și V. Bârluțiu, au impresionat adând asistența obidată, în sinul căreia s'a bucurat de multă simpatie distinsul nostru epitrop și creștin adevărat. Dumnezeu să-i facă parte de odihnă!

Cercul tinerimii adulte Sf. Gheorghe a luat ființă în comuna *Cenadul mare*, din eparhia Aradului, în ziua de 2 Ianuar 1927, la inițiativa preotului Gh. Ionescu și a învățătorului director D. Buzianu. Societatea, în care s'a înscris dela început un număr considerabil de membri, a ținut o serie de conferențe poporale, cu citiri și recitări. Conferențele se urmează în fiecare Duminecă. Sânt ascultate tot de mai mulți săteni. Să nu mai fie sat românesc lipsit de asemenea societate a tinerimii!

Achitare. O bandă de minoritari evrei din Cernăuți atăcase, cu prilejul examenului de bacalaureat din anul trecut, pe profesorii comisiunii, cari au putut constată la examen totala ignoranță a celor căzuți din mai multe obiecte de învățământ. S'a săvârșit o agresiune sângeroasă asupra profesorilor români, ear unul dintr'înșii, dl Diaconescu dela Iași, s'a ales cu fața plină de răni. Autorul principal al agresiunii fusese evreul Falik din Cernăuț. Un student dela liceul din Iași, *Totu* (Tăutu), elev al profesorului Diaconescu, asistà la procesul urmat după aceea la Cernăuți, unde evreii, în ședința tribunalului, s'au purtat în modul cel mai necuviincios, ear prin oraș puseseră pe pareți inscripții ca acestea: «jos România! jos Ferdinand! jos armata»! și altele asemenea. Liceanul Totu, după terminarea ședinței, văzând că elevii acuzați nu vor fi osândiți, după cum merită, a așteptat pe trepte ieșirea acuzaților din sală, și scoțând revolverul din buzunar a tras un glonte asupra lui Falik, care după câteva zile a murit în urma ranei primite. Desbaterile, în procesul ce a urmat după acestea împotriva elevului Totu, s'au desfășurat la Câmpulung, în Bucovina, în ziua de 21 Februar 1927, și s'au terminat cu achitarea sa. Jurații au negat cu zece voturi, contra două, vinovăția lui Totu. Nu s'a întâmplat, la acest proces, nici un incident neplăcut.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ort. rom. din Uroiu, prot. Geoagiu, aduce călduroase mulțămiri pentru frumoasa donațiune făcută sf. noastre biserici, și anume: un potir de aur cu toate cele aparținătoare lui, de către bunii creștini: George Lăpădatu, Petru Micu, Petru Vasii, Teodor Săbău, Nicolae Cigmăian, Ioan Pârv sen., Solomon Groza, Toma Balșan, Alex. Moga, Ioan Pârv I. Toma, Alex. Irinca, Petru Ocolișan, Petru Toth, Alex. Săbău I. Alex. Dumitru Irinca, Ioan Poenar, Zaharie Morar I. Todosie, Nicolae Irimie, Pavel Lungu, Alex. Piscoiu, Maria Ștef, Petru Săbău, Nicolae Lăpădat, Sandu Bădica. Dragostea cu care a fost făcută această donațiune pentru slujba Domnului, poate servi multora spre pildă. *Oficiul parohial.*

In interesul adevărului. In articolul: «*In jurul proectului de reorganizare a învățământului teologic*», publicat în revista bisericească, școlară, literară și economică «*Biserica și Școala*» din Arad, Nr. 8, se afirmă, că institutul teologic din Arad ar fi mai vechi ca cel din Sibiu, pe când adevărul e, că institutul teologic din Sibiu *este înființat în anul 1811*, și în anul 1911 și-a serbat și aniversarea centenarului, ear cel din Arad s'a înființat în anul 1822, ceeace e notoric și din monografiile publicate, a acestor institute.

† **Alexandru Uilăcan.** Capitlul catedral al mitropoliei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș anunță, cu adâncă durere, că Reverendissimul domn, *Alexandru Uilăcan*, canonic referendar, împărtășit cu sfintele taine ale muribunzilor, după un morb greau și îndelungat și-a dat nobilul său suflet în mânile Creatorului, Marți în 22 Februar 1927, la ora 7 seara în anul 81 al vieții, 51 al preoției și 27 al canoniciei sale. Rămășițele pământești se vor înmormânta în cimitirul gr.-catolic din Blaj, Joi, în 24 Februarie c. la 2 după masă, ear sf. liturgie pentru sufletul adormitului se va ținea în biserica catedrală Vineri, 25 Februar c. la ora 7¼ a. m. In veci pomenirea lui!

Moartea unui mare critic. Din Copenhaga se vestește moartea istoriografului și criticului *George Brandes*, în vârstă de 84 pe ani. A fost oficură impunătoare în viața culturală europeană din veacul al 19 lea și începutul veacului al 20-lea.

Sfințire de steag. Meseriașii și industriașii din Tilișca, o comună înfloritoare și curat românească în apropierea Sălistei, și-au înființat în timpul mai nou o reuniune, al cărei drapel — un frumos tricolor dăruit de dl I. D. Simian, mare industriaș în Sibiu și generos ocrotitor al meseriașilor, — a fost sfințit cu rară solemnitate Duminecă în 13 l. c. de preoții locali, păr. Iosof și Iuga. Țintuirea steagului a urmat în sala școalei. Nași ai steagului erau dna și dl I. D. Simian. In cuvântări potrivite, rostite la acest prilej, s'a arătat istoricul și importanța reuniunilor meserieșești la sate, ear reprezentanții reuniunilor surori din împrejurime, și alți oaspeți dela Sibiu și din comune vecine, au salutat în călduroase vorbiri tinera societate dela Tilișca. Serbările s'au terminat cu un reușit festival dat seara de tinerimea tilișcană.

O sută de ani dela moartea lui Beethoven. Ministrul instrucțiunii a hotărât ca toate școalele secundare din țară, să comemoreze la 26 Martie 1927 cu deosebit fast aniversarea de 100 de ani, dela moartea lui Beethoven. Ministrul instrucțiunii pune la dispoziția tuturor școalelor datele relative la personalitatea marelui compozitor și va fixa un program artistic. In acest program se va cânta: o sonată de pian, alta de vioară, un trio și o simfonie.

Asociațiunea culturală din Sibiu se adresează cu o rugare autorilor români și publicului românesc. In publicațiile «Astrei» e plănuit să apară o broșură, în care se vor trece în revistă toate piesele teatrale bune, pentru copii, pentru sate și pentru diletanții dela oraș, cu informațiile necesare unuia care vrea să le joace; scenărie, roluri, durată, etc. «Astra» roagă pe toți cari au scris astfel de piese sau au experiență în privința executății unor piese de acestea, să trimită s'au piesele respective sau — dacă nu le au — să atragă atenția asupra cutărei sau cutărei piese, care ar fi vrednică de jucat (cu indicație: de cine e scrisă piesa, unde se poate juca, unde s'a jucat cu efect). O astfel de listă de piese teatrale vrednice de jucat va prinde bine publicului dela sate și dela orașe, care vrea să-și petreacă timpul în mod mai inteligent și să ajute propășirii culturale. Corespondența aceasta să se trimită la adresa «Astrei» (Sibiu, Str. Șaguna 6), cu mențiunea: pentru ancheta teatrului de diletanți.

ȘTIRI LOCALE

Conferență. Distinsul profesor universitar dela Cluj, dl *Iacobovici*, care desfășoară o largă activitate întru apărarea sănătății publice, a ținut Duminecă d. a. în sala prefecturii o prea instructivă conferență despre *cancer*, boala cumplită care seceră tot mai multe victime. Conferența a fost ascultată cu interes de numerosul auditor, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului și cu domnii medici sibieni.

Convocare. Adunările generale de pe lângă: 1. *Liceul «Gheorghe Lazăr»*, 2. *Școala superioară de comerț de băieți și de fete*, și 3. *Școala medie de băieți*, din *Sibiu*, sunt convocate pe Duminecă 27 Februar a. c., la ora 11 a. m., în localurile școalelor respective. Intrucât atunci membrii nu se vor prezentà în număr regulamentar, adunarea generală se în va ținea Duminecа viitoare, 6 Martie a. c., la aceeaș oră, cu ori câți membri. La ordinea zilei va fi: Contul de gestiune din anul 1926 și bugetul anului 1927. *Comitetele școlare.*

Teatru. Dna *Marioara Voiculescu*, cu trupa dela Teatrul național din capitală, a fost și de astădată marea artistă în rolul Margaretei din Dama cu camelii, reprezentată Duminecă pe scena teatrului sibian. Cu puterea sa de creație nentrecută a tălmăcit din nou sentimentele de patimă și de suferințe mai pe sus de fire ale eroinei. Auditorul, cucerit de jocul genialei tragediane, susținută de un valoros ansamblu, a chemat la rampă de nenumărate ori atât pe protagoniști, cât și pe actorii din rolurile secundare. Dorim și sperăm să-i mai putem aplauda pe toți, cât mai curând, într'o nouă piesă.

— Dna *Agepsina Macry*, artistă bine cunoscută în Sibiu, va da în 1 Martie 1927, în teatrul nostru, o reprezentație cu concursul actorilor dela Teatrul național din București. Se reprezintă o dramă nouă, în 5 acte, *Glafira*, de Victor Eftimiu. Artiștii, costumele, decorurile și muzica teatrului din capitală. Bilete: la Librăria Foaia poporului. Inceputul seara la ora 9.

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace, dar cu alipire către Reuniune, a colectat vornicul ospeților Ioan Imbăruș dela nuntașii tinerilor Em. Băncilă cu Victoria Gașpor suma de Lei 767·— Pentru prinos mulțumește *Comitetul.*

Ședință literară la «Reuniunea cult. nat. a meseriașilor români din Sibiu» se va ținea Joi în 3 Martie a. c. la ora 8 seara în localul propriu din strada Brucenthal Nr. 17. *Comitetul.*

Demonstrațiune de stins incendii. Sâmbătă, 26 Februar ora 17 (5 p. m) se va face, cu permisiune oficială, o probă de stâns, cu aparatele de stâns incendii pe cale chimică uscată *Theo-Sar*, experimentată de reprezentanța generală, pe Piața Unirii (Hermannsplatz). Se vor experimenta următoarele probe de stâns incendii: 1. Lemn imbibat cu petrol, 2. Benzină, 3. Benzol, 4. Spirt, 5. Carbid, 6. Rochie peste care a fost turnat spirt, 7. Țol (pături) peste care a fost turnat spirt, 8. Ladă cu pae, aschie de ghilău și hârtie unsă cu benzină, benzol, catran și spirt, 9. Colibă de scânduri unsă cu catran. La această experimentare de mare importanță sânt invitate On. autorități locale, precum și stimații cetățeni ai orașului.

Societatea română de înmormântare din Sibiu

Convocare

Data ținerii adunării generale extraordinare a fost greșit publicată. Avizăm prin urmare pe On. membri că *adunarea generală extraordinară*, va avea loc Duminecă, la *27 Februar 1927* la 3 ore d. a. în sala mare a Reuniunii naționale și culturale a meseriașilor români din Sibiu, din strada Brukenthal 17.

Ordinea de zi: *Sporirea ajutoarelor de înmormântare până la 10,000 lei și modificarea statutului societății.*

Dacă la prima adunare nu s'au prezentat membrii în numărul cerut de statut, adunarea se va ținea în Dumineca următoare primei convocări, adecă *la 6 Martie 1927*, la aceeaș oră, în acelaș local și cu aceeaș ordine de zi, și se va putea lua hotărâre valabilă cu 2/3 a voturilor membrilor prezenți fără considerare la numărul lor.

Sibiu, 16 Februar 1927.

T. Popovici, *directorul societății.*

Nr. 1257/1927 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postul de confesor la Colonia de reeducare prin muncă Râul-Vadului, jud. Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile. Reflectanţii la acest post să şi trimită Consiliului arhiepiscopesc documentele despre calificaţie. Retribuţiunile sânt: leafa reglementară de paroh şi o diurnă lunară de Lei 700 plus locuinţă compusă din două camere.

Leafa o plăteşte On. Minister al Sănătăţii şi Ocrotirilor sociale. Cel ales are să ocupe postul imediat.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 15 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 425/1926 ppresb. (24) 1—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul-naţional bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului cons. din 7 Iunie a. c. Nr. 4801 Pl., prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului **Zarand**, cu sediul în Brad, devenit vacant prin abzicerea fostului protopop.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia primă din Brad.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B, venitele stolare şi salarul dela stat, cum şi venitele după postul de protopop cu întregirea dela stat, cum şi locuinţa în casele tractuale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhidiecezan în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresual § 12.

Concursele intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Brad, din şedinţa comitetului protopopesc al tr. Zarand, ţinută la 2 Sept. 1926.

Pr. Alexandru Fugăt, adm. ppresb. — **Pavel Lazar**, not. com. ppresb.

Nr. 12/1927 prot. (22) 1—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Hamba**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat.

Stola statorită de consiliul parohial.

Consiliul parohial noului preot oferă ca dar odată pentru totdeauna până la noua recoltă 1 (una) ferdelă bucate de familie şi 1 (una) mierţă dela văduve.

Lemnele necesare şi locuinţă în natură.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 8 Februar 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Hamba.

Emilian Cioran, protopop.

Nr. 53/1927 (15) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a din **Gurarâului** de cl. I, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele statorite în coala B dela stat, precum şi cele din stola uzitată.

In lipsa caselor parohiale, o indemnizaţie de chirie de 4000 Lei anual din fondul bisericii. Eventual un relut de lemne de 4 st.□ (patru) dela comuna politică.

Doritorii de a ocupa această parohie să-şi înainteze cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiul protopopesc în terminul legal şi să se prezinte în comună spre a fi cunoscuţi de popor.

In înţelegere cu comitetul parohial din Gurarâului.

Sălişte, la 18 Ianuar 1927.

Dr. Dumitru Borcia, protopop

Nr. 22/1927 prot. (14) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Meşindorf**, protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica, protopop.

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 11—32

De vânzare coşniţe

1. Sistem Dadant Blatt cu 12 rame mari şi 12 mici, pereţi dubli şi cu acoperiş, Lei 650.
2. Cu deschidere pe dinapoi, pereţi dubli, 3 caturi câte 11 rame 29×22 cm., Lei 600.
3. Lăţişori pentru rame 6 mm. grosime, Lei 1·30 metru; 8 mm. grosime, Lei 1·60 metru

la preotul **ALEXANDRU POPA** în Lisa, j. Făgăraş

(Transportul priveşte pe cumpărător). (21) 2—3

Reclama este sufletul comerţului

„DACIA TRAIANĂ", institut de arte grafice, de editură şi compactorie s. p. a. Sibiu

Convocare

Domnii acţionari ai institutului de arte grafice, de editură şi compactorie «DACIA TRAIANĂ» s. p. a. Sibiu, sunt învitaţi în virtutea §-ului 12 din statute la

a VI-a adunare generală ordinară,

ce se va ţinea în Sibiu **Joi, la 17 Martie 1927,** orele 6 p. m., în localul societăţii (Piaţa Unirii Nr. 7), cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. *Deschiderea şi constituirea adunării generale.*
2. *Darea de seamă a Consiliului de administraţie, bilanţul şi contul profit şi perdere pe anul 1926 şi raportul censorilor.*
3. *Descărcarea Consiliului de administraţie şi a censorilor.*
4. *Hotărâre privitoare la distribuirea beneficiului net.*
5. *Fixarea preţului marcelor de prezenţă.*
6. *Alegerea a 3 membri în Consiliul de administraţie pe 3 ani.*
7. *Alegerea a 5 membri în comitetul de censori pe 3 ani.*
8. *Eventuale propuneri.*

Domnii acţionari sunt rugaţi să depună acţiile la băncile «Albina», «Banca Centrală» sau la cassa societăţii cel mult până la 14 Martie a. c.

Sibiu, 19 Februarie 1927.

Consiliul de administraţie.

Activa — Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926 — Pasiva

Cassa numerar	106,382·69		Capital	1.000,000·—	
Diverse materiale	318,279·10		Fondul de rezervă	200,000·—	
Maşini, Litere, Scule	703,000·—		Fondul de pensii	50,000·—	
Mobiliar	60,000·—		Cărţi în comisiune	105,569·90	
Coloare	8,097·70		Creditori	839,654·—	2.195,223·90
Debitori	1.301,588·93	2.497,348·42	Profit net		302,124·52
		2.497,348·42			2.497,348·42

Debit — Contul Profit şi Perdere — Credit

Amortizare	135,622·10		Diverse venituri dela tipografie şi compactorie	2.191,120·45
Dotaţia fondurilor	161,140·35			
Cheltueli de administr. dobânzi şi impozite	1.592,233·48	1.888,995·93		
Profit net		302.124·52		
		2.191,120·45		2.191,120·45

Sibiu, la 31 Decemvrie 1926.

Maria Pleşia, contabilă.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Dr. Ioan Bunea m. p., preş. — **Dr. N. Comşa** m. p. — **C. Popp** m. p. — **I. Rebega** m. p.

A. Cristea m. p. — **Dr. N. Cristea** m. p. — **Dr. Horia Petra-Petrescu** m. p.

Trandafir Preda m. p. — **Gheorghe Joandrea** m. p.

Revăzut şi aflat în consonanţă cu registrele societăţii.

Sibiu, la 19 Februarie 1927.

CONSILIUL DE CENSORI:

Nicolae Togan m. p., preşedinte. — **Angel Bena** m. p. — **Elie Petruţiu** m. p.

(25) 1—1

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 4 Martie 1927 Nr. 18—19

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Dr. Augustin Dumitreanu

— Viața și activitatea sa —

In galeria sufletelor mari ale neamului românesc, adaugem un nou nume din zilele noastre, care se va rosti cu recunoștință din generație în generație. O nouă pildă de pătrundere înțeleaptă în cutele viitorului nostru, pentru a-i îngrădi cărările de prosperitate și consolidare pe veci înainte.

Se părea într'o vreme, că din sgudurile războiului mondial, n'au rămas decât ruine, lacrimi și durere, ca un tablou sinistru pentru viața noastră publică. De o parte cei loviți de soarte, în urma sacrificiului celor scumpi ai lor, părinți, frați sau prietini, în vârtejul luptelor pentru drepturile omenimii. De altă parte sufletele egoiste, lăcomia neînfrânată a câștigurilor bănești, hienele societății, care nu mai cunoșteau cinste, frate ori dreptate, numai satisfacția orgolioasă, machiavelistă, a îmbogățiților de războiu

Ani dearândul s'a svârcolit societatea omenească, în această înăbușită atmosferă postbelică. Nu se ivia o singură pildă frumoasă, care să desghețe inimile, să restabilească echilibrul, pentru o sănătoasă inițiare a condițiilor de propășire și consolidare.

Iată, un medic în retragere, în a cărui tagmă se cultivă atâta umanism, dă cel dintâi semnalul, pentru a ne intoarce la sentimente mai bune. Este dl *Dr. Augustin Dumitreanu*, care, în retragere binemeritată, petrece restul zilelor în comuna sa natală Șard, lângă Alba-Iulia, 4—5 km. dela Cetatea lui *Mihai Viteazul*, întocmai ca Romanii odinioară, după ce serviau cu demnitate interesele publice ale patriei, se retrăgeau la viață câmpenească, la moșioarele lor de pe lângă Roma.

Acest bărbat nu se lasă influințat de atmosfera tulburată de viscolul războiului și, străin de moravurile zilei îmbogățiților de războiu, rupe o parte considerabilă din averea sa, fructul ostenelilor proprii, și o depune cu încredere pe altarul educației și culturii poporului român.

La începutul anului 1925, aduce la cunoștința I. P. S. D. Arhiepiscop și Mitropolit *Dr. Nicolae Bălan*, prin act solemn, în toate formele legale, că întemeiază «*Fundațiunea lui Dr. Augustin Dumitreanu de Șard*», din următoarele mijloace:

a) 34 bucăți acții ale băncii «Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület» din Budapesta, în valoare nominală à 20,000 coroane.

b) 70 bucăți acții ale băncii «Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztár» din Budapesta, în valoare nominală à 1000 cor.

c) 4.000,000 (patru milioane) coroane ungare, depuse în cont-curent la banca «Pesti Hazai Első Takarékpénztár» etc. și

d) 500,000 (cinci sute mii) Lei, depuși spre fructificare la Cassa de păstrare «Hermannstädter Allgemeine Sparkassa» din Sibiu.

Capitalul fundațiunii s'a pus la dispoziția I. P. S. D. Arhiepiscop și Mitropolit, cu frumoasa menire să se fructifice neîntrerupt în primii 25 de ani, apoi, să se distribue burse (stipendii) și ajutoare tinerilor studenți români-ortodocși dela Universitate, la început cu deosebire pentru facultatea medicinei, mai târziu și pentru alte facultăți și școli, în sume ce Reprezentanța fundațiunii, sub conducerea I. P. S. D. Arhiepiscop și Mitropolit al Ardealului, va găsi potrivit împrejurărilor.

Fapta grăește de sine și lăsăm să urmeze aci datele biografice ale generosului nostru fundator, ca o carte deschisă, din care se desprinde o comoară întreagă de energie și de învățăminte pentru generațiile noastre viitoare.

Dr. Augustin Dumitreanu s'a născut în 28 Februarie (15 Februarie st. v.) 1852, în comuna Șard, plasa Ighiu județul Alba. Născut greco-catolic, însă trecut la ortodoxism, conform adeverinței Nr. 191 din 4 Septemvrie 1872, dată de protopopul ortodox-român al Oradiei Mari, *Simeon Bica*.

Părinții săi țărani români. Tatăl: *Chirilă Dumitreanu* și mama: *Veronica Dumitreanu* născută *Momeu*, căsătoriți cam în anul 1836—1838 (Registrele s'au perdut în 1848), pe-atunci ortodocși-români, cum a fost întreagă comuna Șard, trecuți în urmă, comuna întreagă, cu forța la confesiunea greco-catolică. — Duioase timpuri pentru poporul român din Ardeal.

La vârsta de 5 ani trecuți, a urmat învățământul la școala poporală (primară) greco-catolică din Șard, în anii 1857—1860, apoi la școala primară romano-catolică din Ighiu, după aceasta la școala primară evangelică-luterană săsească din Alba-Iulia, și'n urmă la școala primară romano-catolică din Alba-Iulia-Cetate, în anii 1863—1865.

După terminarea învățământului primar, părinții nu îl mai puteau susține la școală, din lipsă de mijloace, și a căutat, să se susțină singur, ca să poată continua studiile. Așa s'a înscris la liceul romano-catolic din Alba-Iulia, dând ore particulare la două fetițe ale unui proprietar de case, primind pentru aceasta locuință și o farfurie de fiertură la zi, aducându-i pânea de-acasă tatăl-său. Aceasta în clasa I liceală. In clasa II-a a purtat masa unui profesor, primind locuință și hrană. In cl. III-a a fost credențarul colegilor săi interniști, iar în cl. IV-a credențarul teologilor din Seminarul cel mare romano-catolic. In cl. a V-a a fost instructorul a doi nepoți ai contesei *Lázár Ioana*, primind proviziunea întreagă, iar în cl. a VI-a a fost instructorul copiilor advocatului *Nicolae Barbu*. In felul acesta a putut urma învățământul la liceul romano-catolic din Alba-Iulia în anii 1865—1871.

In anul 1871 însă, din cauza unei neînțelegeri între el și profesori, a părăsit liceul romano-catolic din Alba-Iulia și a trecut la liceul romano-catolic premontrer din Oradea-Mare, unde a urmat cl. VII a și VIII-a liceală și a dat examenul de maturitate (bacalaureatul) în 10 Iulie 1873. La Oradea-Mare s'a susținut din ore particulare, ce a dat diferiților elevi din familia *Poynar*, înrudită cu familia lui Gojdu, etc., și primind în clasa VIII-a stipendiu (bursă) de 100 florini din fundațiunea «*Emanoil Gojdu*».

Dela 1873/74—1877/78 a urmat la Universitate facultatea de medicină în Budapesta. In primii doi ani dela Universitate a primit bursă dela fundațiunea «Emanoil Gojdu» câte 200 florini anual, iar în restul anilor 300 florini anual. In tot decursul timpului studiilor sale universitare, a primit de-acasă în total numai 40 florini. Doi ani a avut cuartir la Societatea studenților universitari «*Petru Maior*». Ca medicinist în vacanță își câștiga bani pentru susținerea sa la Universitate, ba, ca instructor la băeți, ba, într'un caz, a lucrat toată vara, ca diurnist la întocmirea cadastrului la fața locului în comunele Meteș și Găureni (județul Alba), primind suma de 150 florini.

Medicina a studiat-o din notițe și prin biblioteci publice, ne-având putere să-și cumpere cărți proprii și abia, ca medic, și-a cumpărat biblioteca medicală. Ca medicinist, la concursul întrebărilor științifice, a obținut premiul de 60 florini din fundațiunea profesorului *Arányi*, pentru o lucrare scrisă în care a tratat chestiuni referitoare la glandulele *Päyer* în legătură cu *typhus abdominalis*. Când s'a preparat pentru rigoroaze și promovare, a făcut serviciu benevol în marele *Spital Rokus* din Budapesta și a fost promovat *doctor medicinae* în 7 Iunie 1879.

In 31 Iulie 1879, a fost numit medic asistent, diurnist cu 1·50 florini plată pe zi, la filiala Spitalului Rokus din Budapesta. In 20 August 1880, a fost încredințat cu substituirea medicului primar *Dr. Dulácska Geza*. La filiala Spitalului Rokus

a făcut servicii până în 20 Iulie 1881, când a fost transferat, ca medic secundar, la Spitalul Rokus secţia medicală V. Apoi fiind ales unanim, ca medic al oraşului Beiuş, judeţul Bihor, a părăsit Budapesta în 20 Iulie 1881, însă pe timp scurt, deoarece a fost numit de ministrul de interne *Coloman Tisza*, ca medic de poliţie în Budapesta, unde s'a întors şi şi-a ocupat postul de medic al Poliţiei de stat la 1 Aug. 1881, detaşat în circumscripţia a III-a.

In 1 August 1881, s'a căsătorit cu *Aurelia Vornica*, fiica maiorului *Ioan Vornica* din armata austro-ungară, din care căsătorie i-s'au născut trei băeţi şi o fată.

La 1885, pe lângă postul său de medic la poliţie, i-s'a încredinţat şi postul de medic al expoziţiei ţării ungureşti, în care, pentru meritele sale eminente, a fost decorat de *Regele Ungariei* cu *Crucea de aur cu coroană*.

In 1886 a fost transferat din circumscripţia a III-a în a II a, iar în 25 Martie 1888 în circumscripţia a VII-a, tot ca medic de poliţie.

In 27 August 1893, a fost delegat, ca comisar ministerial pentru judeţul Maramureş, unde grassà în mod îngrozitor *cholera aziatică*. In acest judeţ a lucrat 70 de zile, reprimând epidemia aproape peste tot. Organele judeţene i-au exprimat mulţămiri, cu data 5 Decemvrie 1893, pentru ajutorul ce le-a dat în combaterea epidemiei.

In 1894 a fost delegat, tot ca comisar ministerial, pentru reprimarea *dyphteriei* în judeţul Bistriţa-Năsăud.

In 3 Ianuarie 1908, a fost transferat, de către Căpitanul suprem al poliţiei *Dr. Boda Dezideriu*, ca substitut al medicului-şef de poliţie, iar în 20 Martie 1909, sub Ministerul *Iuliu Andrássy*, a fost numit cu decret regal, medic-şef al Poliţiei de stat din Budapesta. In acest an a ţinut o prelegere publică în Congresul internaţional al medicilor în Budapesta, în limba germană, despre reformarea prostituţiei în Budapesta.

In decursul serviciului său, ca medic-şef al Poliţiei de stat, a fost apreciată activitatea sa rodnică, în mai multe rânduri, de către superiorii săi. Ministrul de interne, *Khuen-Hedervàry*, îi exprimă recunoştinţă prin decret ministerial, dtto 26 Iulie 1911, pentru serviciile prestate în combaterea cholerei aziatice în 1910. — Regele Ungariei îl distinge, în 9 Ianuarie 1916, cu *Coroana de fier*, pentru serviciile sale eminente pe terenul igienii publice. — Cu decretul cancelariei Arhiducelui Francisc Salvator, dtto 5 Septemvrie 1917, a fost decorat pentru serviciile prestate în războiul mondial cu privire la starea sanitară militară, cu *Crucea Roşie clasa II-a* cu insignile militare.

Pelângă serviciile sale publice, a luat parte activă la viaţa bisericii ortodoxe-române din Budapesta, contribuind la organizarea şi susţinerea ei, fiind ales în urmă, preşedinte al comitetului bisericesc.

In Octomvrie 1917 a trecut la pensie, după 37 ani de serviciu devotat binelui public, fiind înzestrat de către Regele Ungariei, pentru meritele sale deosebite, cu *nobilime cu predicatul «de Şard»* pentru sine şi pentru succesorii săi legitimi.

Dupăce a trecut la pensie, a plecat din Budapesta în primăvara anului 1918 şi s'a stabilit în comuna sa natală Şard, unde petrece şi astăzi la propria sa moşie. Aici l-a găsit marea întorsătură a războiului mondial, cu desăvârşita izbândă a neamului românesc, în fericita soluţie a României-Mari.

In 30 Decemvrie 1922, a fost decorat de Majestatea Sa Regele României: *Ferdinand I*, cu *Steaua României* în grad de ofiţer.

Ca medic activ a scris şi a publicat numeroase studii de specialitate, mai ales pe terenul Igienii publice, din care multe au fost traduse şi reproduse în reviste medicale din Viena şi Berlin.

Din pătura ţărănească a poporului român s'a ridicat acest bărbat, prin propriile sale puteri. Şi să nu uităm, că familia părintească este cea dintâi şcoală, de unde începe personalitatea copilului. A studiat, luptând mereu cu greutăţi pentru existenţă. O adevărată odisee a şcolarului român de pe vremuri. In capitala ţării ungureşti s'a impus prin munca sa onestă şi prin cunoştinţele sale vaste, fără să denege vre-odată originea sa de român. Dintre fiii săi, doi sunt medici, unul magistrat, distinşi cetăţeni ai patriei noastre, iar fiica sa, văduvă soţie a unui tinăr medic român stins în floarea vieţii.

Laudă şi recunoştinţă ţie, iubită pătură ţărănească a Românimei, care ai ştiut să ne dai astfel de energii, astfel de bărbat integru şi virtuos, care, desigur gândindu-se la greutăţile cu care şi-a făcut studiile din cauza lipsei de mijloace materiale, a rupt o sumă atât de frumoasă din averea sa şi a constituit fundaţiunea care-i poartă numele şi prin care vine într'ajutorul tinerimei studioase uşurându-i condiţiile de traiu. Distinsă faptă.

Noi urăm generosului fondator încă mulţi ani dela bunul Dumnezeu.

Despre postul duhovnicesc

— Meditaţie —

Astăzi se adresează earăşi biserica în Evanghelia sa către credincioşii şi fiii săi învitându-i să se pregătească, prin post, pentru serbătorirea vrednică a Invierii Domnului. De aceea astăzi vom medita asupra postului celui duhovnicesc, examinând calităţile lui.

Postul înaintea lui Dumnezeu este bineplăcut, ear nouă, păcătoşilor, folositor. Maica noastră biserică dreptmăritoare ne porunceşte ca, în zilele orânduite de ea, să postim. Dar, pentru a satisface această datorinţă, nu este de ajuns postul cel trupesc, ci trebue să ne exercităm şi în postul duhovnicesc.

Postul duhovnicesc cere:

1. să ne lăsăm de păcat,
2. să desrădăcinăm năravurile păcătoase, şi
3. să săvârşim fapte bune.

Punctul I:

Deşi postul trupesc este bineplăcut lui Dumnezeu şi nouă folositor, cu toate acestea n'are valoare dacă nu e împreunat cu pocăinţă şi viaţă evlavioasă; adecă, prima cerinţă a postului duhovnicesc este: lăpădarea de păcat. Inzadar ferim trupul de mâncări, dacă în acelaş timp nu oprim inima noastră dela rău. Să nu judecăm folosul postului în abţinere dela diferite mâncări, căci adevăratul post stă întru a ne desface de greşeli şi păcate. Să rupem toate cătuşele păcatului, să iertăm aproapelui nostru, şi să-l ajutam la nevoie. Bine, nu mâncăm carne, dar lovim în de aproapele nostru! Ne abţinem de băutură, dar nu ne ferim de a-l nedreptăţi.

Cetim la profetul Isaia că Iudeii deşi au postit, Dumnezeu n'a luat în seamă postul lor, şi când s'au plâns lui Dumnezeu ziceau: De ce postim, dacă Tu, Doamne, dispreţueşti postul nostru?

Dar Dumnezeu li-a dat de ştire, că nu găseşte bucurie în postul lor, deoarece trăesc în certe, în trufie şi în alte fapte ducătoare la păcat.

Inzădar au postit şi cărturari, şi farisei, deoarece Mântuitorul nostru, Isus Hristos, a reprobat postul lor pentru mândria, făţărnicia şi duşmănia lor. Acelaş lucru se întâmplă şi cu noi: îndeplinim porunca postului după literă, ne abţinem de mâncări, dar nu ne lăsăm de păcate şi obiceiuri rele, — acest post n'are nici un folos.

Isus Hristos ne spune că atunci când postim, să ne spălăm faţa. Aici sub faţă înţelegem nu atât cea trupească, ci mai mult cea sufletească. Sub faţa pe care în post trebue să o spălăm, avem să înţelegem conştiinţa, pe care trebue să o curăţim de păcate. De aceea, cu tot dinadinsul trebue să ne desfacem de păcat şi să ne întoarcem spre drumul virtuţii.

Cel mândru şi fudul să se smerească, dând cuvenita cinste lui Dumnezeu. Cel tânăr să se desfacă din deşertăciuni şi desfătări, şi să fie modest împodobindu-şi sufletul cu virtuţile vrednice de un tinăr. Cel pizmaş să se desbare de acest păcat şi să fie binevoitor şi iubitor faţă de aproapele său. Cel leneş şi nepăsător să fie harnic în îndeplinirea datorinţelor sale religioase. Numai aşa va avea folos postul trupesc, numai aşa îl va socoti nouă Domnul ca răsplată.

Biserica noastră dreptmăritoare aşteaptă ca prin postul trupesc să ne deprindem în postul cel duhovnicesc, astfel ca prin abţinerea dela mâncări, şi prin foame şi sete după adevăr, să învăţăm a ne feri de păcate.

Punctul II:

Dornici de a ne feri de păcate, avem să alungăm din fiinţa noastră năravurile stricăcioase. Deci, desrădăcinarea aplicărilor şi dorinţelor rele este al doilea exerciţiu de care trebue să ne ocupăm în timpul postului.

Prin păcatul strămoşesc fiecare om prin natura sa este aplecat spre păcat. Până când nu ne lăsăm seduşi de aplecări rele, nu păcătuim; dar, când ne lăsăm stăpâniţi de ele, deschidem isvoarele păcatelor. Ştim bine la ce fapte rele a condus pe cărturari şi farisei trufia. Cu nemărginită ură au prigonit pe Isus Hristos şi nu s'au astâmpărat, până când nu l-au răstignit pe cruce.

Cum a căzut Iuda, care n'a ştiut să-şi înfrâne lăcomia! Pe Domnul şi maestrul L-a vândut şi cu sărutare frăţească L-a pus în mânile duşmanilor lui de moarte!

Cu drept zice apostolul Iacob: Fiecare se ispiteşte de pofta sa fiind tras şi amăgit; după aceea, pofta zămislind, naşte păcat; ear păcatul săvârşindu-se, naşte moartea, (Iacob 1).

Drept aceea, postul nostru trebue să se manifeste aşa, ca să lăpădăm după cea mai înainte vieţuire pe omul cel vechi şi să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit după dreptate şi după sfinţenia adevărului, (Efes. 4).

Ce folos are — zice Sf. Ioan Crisostom — postul, dacă cel mânios nu se face blând, cel pizmaş, paşnic? dacă cel zgârcit nu se lasă de patimile sale şi nu ajută pe cei săraci, dacă cel desfrânat nu se face curat, şi cel ambiţios nu se lasă de deşertăciunile lui?

Să ne examinăm dar conştiinţa, şi dacă dăm de urmele unor înclinări rele, să nu le suferim nici o clipă. Să biruim orce patimă din noi, nelăsându ne odihnă până ce nu le-am stârpit cu totul. Astfel de post va fi bine plăcut înaintea lui Dumnezeu.

Punctul III:

Al treilea exerciţiu al postului duhovnicesc stă întru a face binele. Să lucrăm cum ne învaţă credinţa noastră şi cum cere sfânta biserică. Căci nu e destul să ne ferim de rele, ci trebue să facem şi binele. Cerul este răsplată numai pentru aceia, cari lucrează sârguincios în via Domnului. Stă scris: «tot pomul care nu face roadă bună, se taie şi în foc se aruncă», (Matei 3).

Zice Sf. Ioan Crisostom: Dacă ai avea o slugă care nu-ţi fură, dar neglijează lucrul la care l-ai tocmit, oare nu i-ai da lui drumul din casa ta? —

Privind viaţa noastră trecătoare, de câte ori trebue să ne acuzăm, că n'am săvârşit bine? De câte ori am neglijat rugăciunile! De câte ori, în zile de Duminecă sau de sărbătoare, fără motiv n'am luat parte la slujba religioasă şi n'am ascultat cuvântul lui Duminezeu, cum se cuvenea! De câte ori nu ne-am împărtăşit cu cu sftele taine, deşi ni s'au dat ocazii de a ne împărtăşi!

Să promitem lui Dumnezeu că vom fi creştini evlavioşi, prin îndeplinirea datorinţelor noastre.

Să postim dar după porunca bisericii: adecă, la postul trupesc să unim pe cel duhovnicesc; să ne lăsăm de păcat, să stârpim din noi înclinările rele, şi să ne deprindem în săvârşirea de fapte bune. Dacă vom posti aşa, vom lucra după porunca bisericii, ear timpul închinat postului ne va aduce cununa mântuirii noastre. Amin.

Lidarh.

Primul milion pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— In primele două luni ale anului contribuirile trec peste un milion de Lei. — Frumosul resultat al colectei făcute de I. P. C. Sa Arhimandritul Mitrofor Dionisie, egumenul Sfintei Mănăstiri Sinaia. — Darurile preoţimii din protopopiate. —

Evlavioşii noştri credincioşi, cler şi popor, purtaţi de adâncă iubire către sfânta biserică ocrotitoare şi sprijinitoare a fiilor săi, s'au grăbit şi de astă dată la împlinirea datoriei de a-şi oferi cu însufleţire obolul pentru măreaţa lucrare, creştinească şi românească, a refacerii sfintei mănăstiri brâncoveneşti dela Sâmbăta de sus.

In urma jertfelor de bună prevestire, aduse în scurtul timp de două luni, avem astăzi mulţumirea sufletească şi legitima mândrie de-a anunţă cetitorilor noştri, că darurile în scopul refacerii vechiului aşezământ au atins cifra de **un milion** de lei.

Acest început, atât de făgăduitor, ne mărturiseşte lămurit, că ofrandele sânt departe d'a se mărginì aici, şi că se mai găsesc numeroşi buni ortodocşi, cari voesc să se înşirue în rândurile binevoitorilor aducători de prinos la altarul Domnului.

Ofrandele se urmează cu aceeaş râvnă înălţătoare, pentru a răspunde cerinţelor şi cheltuelilor mari, împreunate cu opera plănuită a restaurării istoricului locaş dumnezeesc.

Buna noastră credinţă, despre nobile şi înalte sentimente, ca podoabe ale inimii de creştini vrednici de strămoşii lor, s'a confirmat şi se confirmă prin faptele frumoase săvârşite, cu acest prilej, de fiii bisericii ortodoxe din toată ţara.

Inspiraţi de cuvintele apostolului, care zice că *Dumnezeu iubeşte pe dătătorul de bunăvoie*, cucernicii Săi fii se apropie tot cu mai mare dragoste, aducând darul bunătăţii lor pe seama sfântului aşezământ menit să răspândească binecuvântare, lumină şi mângâere pentru toţi cei doritori de mântuire sufletească.

Continuăm astfel înregistrarea dărui rilor făcute cu dragoste şi bunăvoinţă:

I. P. C. Sa părintele arhimandrit Mitrofor **Dionisie**, starețul Sf. Mănăstiri Sinaia, vechiul şi încercatul călugăr cu înaltă înţelepciune pentru însemnătatea sfintelor noastre aşezăminte bisericeşti, a desfăşurat râvnă cu adevărat pilduitoare în adunarea ofrandelor pe seama Sf. Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus.

I. P. C. Sa păr. Arhimandrit Mitrofor Dionisie a intervenit personal la mai multe autorităţi din ţară, la primăria municipiului Ploeşti, la prefectura judeţului Muscel, şi în alte locuri.

Pretutindeni, bunii noştri fii ai bisericii s'au grăbit cu obolul lor pentru a sprijini realizarea planului de reînălţare a vechei ctitorii a lui Constantin Brâncoveanu, dovedind că dragostea faţă de Casa Domnului este vie şi astăzi în inimile credincioşilor, cum erà şi în trecut.

Creştineştile cuvinte care însoţesc darul adus în persoană de I. P. C. Sa păr. Arhimandrit Mitrofor Dionisie, sânt atât de grăitoare, încât ne simţim îndemnaţi a le reproduce şi la acest loc:

«*In aceste localităţi* (Ploeşti, etc.) — spune I. P. C. Sa în adresa către I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae — *am fost personal spre a putea aduna aceste ofrande pentru scopul măreţ creştinesc şi românesc ce I. P. S. V. urmăriţi de a ridica mănăstirea Brâncoveanu din Sâmbăta de sus. Scrisoarea pastorală a I. P. Sf. Voastre a fost primită cu mare însufleţire de P. Cucernicii protopopi, de Cucernicii preoţi şi de bunii creştini din eparhia I. P. S. Voastre, cum şi din alte părţi: aceasta dovedeşte că atât preoţimea noastră, cât şi bunii creştini ştiu să aprecieze la adevărată valoare sfintele noastre aşezăminte bisericeşti şi în special sf. Mănăstiri; căci în aceste din urmă s'au păstrat sfânta tradiţie şi toate aşezămintele Sfinţilor părinţi, care le avem în sf. noastră biserică ortodoxă, şi ca atare aceste sfinte aşezăminte, mănăstirile, trebue menţinute şi încurajate, ca ele să fie limanuri de adăpostire sufletească şi propoveduitoare de religiositate în marea massă a creştinilor noştri însetaţi de hrană duhovnicească. După cuvântul I. P. S. Voastre, ca unui încercat călugăr care de 50 de ani sânt închinat Sfintei mănăstiri şi prin experienţa ce am dobândit fie în mănăstirile noastre, fie în mănăstirile sfântului munte Atos: prima îndatorire a unui bun monah este pravila bisericească; căci dacă se menţine această pravilă, după aşezămintele noastre sfinte, mănăstirile au mai mare înrâurire asupra creştinilor: celelalte urmează dela sine, dacă aceasta se menţine. Nu-mi veţi lua în nume de rău, dacă I. P. S. Voastră veţi binevoì a lua acest punct ca principiu fundamental. Ţiu să vă aduc la cunoştinţă, că tot ce am putut am făcut pentru a venì şi eu în ajutorul măreţei opere a I. P. S. Voastre. Bunul Dumnezeu să vă ajute, să aduceţi la îndeplinire scopul măreţ ce urmăriţi pentru scumpa noastră biserică, şi bunul Dumnezeu să vă ţină în seamă dragostea, râvna şi ostenelele ce depuneţi făcând un mare bine sfintei noastre biserici prin dragostea ce o aveţi. Să trăiţi mulţi ani cu sănătate*».

Suma adunată, pe lista Nr. 5, de Starețul sf. Mănăstiri Sinaia, I. P. C. Sa păr. Arhimandrit Mitrofor *Dionisie*, este de 43,200 Lei.

Cu deosebită satisfacţie sufletească putem constata, că pe această listă s'au înscris cu prea frumoase daruri, de câte *zece mii* Lei: **Primăria municipiului Ploeşti, Prefectura Judeţului Muscel** şi **Mihail Ieroshimonah,** care astfel este înscris între ctitorii sf. Mănăstiri Brâncoveanu.

Pentru toţi generoşii donatori se vor înălţa rugăciuni către Tatăl ceresc, să le dăruească deplină sănătate trupească şi sufletească, ca să poată contribuì şi în viitor la lucrări menite să promoveze viaţa religioasă morală a neamului. Exemplul dat fie să găsească mulţi imitatori! —

Continuând înregistrarea ofrandelor făcute de preoţime, scoatem la iveală, între sumele mai însemnate, contribuirea de 3000 Lei a păr. adm. prot. *Nicolae Gheaja*.

Au contribuit:

Pe lista Nr. 5 a I. P. C. Sale Arhimandritului Mitrofor **Dionisie,** Starețul Sf. Mănăstiri Sinaia . . 43 200

Următorii preoţi din protopopiatul **Târnava mare**:

Nicolae Gheaja, ad. prot., Biertan	3000
Emanuil Fleşeriu, paroh, Hundorf	2000
Ioan Radu, paroh, Alma . . .	1000
Ioan Ban, paroh Ernea, ...	1000
Ioan Dragolea, par. Dumbrăveni	1000
Grigorie Suciu, paroh, Şaroşul	1000
George Şerban, paroh, Laslea .	1000
Ioan Chişiu, paroh, Ernea . .	1000
Iustin Sârbu, par. Seleuşul-mare	1000
Nicolae Deac, adm. par. Felţa .	1000

Următorii preoţi din prot. **Mediaş**:

Romul Mircea, protop. Mediaş	2000
George Simplăcean, cap. Mediaş	1000
Ambrosiu Suciu, par. Agârbici	1000
Ioan Ştirbeţ, paroh, Bratei . .	1000
Aurel Băcilă, paroh, Curciu . .	1000
Ioan Dordea, paroh, Haşag . .	1000
Pompei Trif, paroh, Moşna . .	1000
Chirion Marcu, paroh, Şeica-mare	1000
Dionise Filimon, paroh, Dârlos	1000
Valeriu Scutea, paroh, Păucea .	1000
Ioan Popovici, paroh, Veseud .	1000
Nicolae Dorca, paroh, Şoala .	1000
Zaharie Harhoi, adm. par. Aţăl	1000
Teofil Holerga, paroh, Frâua .	500
George Iacob, paroh, Buzd . .	500

Următorii preoţi din prot. **Băiţa**:

Dumitru Secărea, prot. Băiţa .	1500
Petru Todoran, paroh, Curechiu	1000
Avram Glava, par. Dealul-mare	1000
Nicolae Tebieş, adm. par. Şesuri	1000
Vasile Roman, adm. par. Trestia	1000
George Drăgan, paroh, Băiţa .	500
Iacob Ghişa, paroh, Căinel . .	500
Alexandru Stoica, paroh, Fizeş .	500
Ioan Popa, paroh, Hărţăgani .	500
Pavel Diniş, adm. paroh. Nevoieş	500
Ioachim Ivan, paroh, Podele .	500
Petru Câmpean, paroh, Rovina	500
Nicolae Perian, paroh, Sălişte .	500
Traian Ivan, paroh, Scroafa . .	500
Lei: 81,200	
Suma de mai 'nainte Lei: 972,824	
Suma totală Lei: 1.054,024	

Nr. 1823/1927. (26) 2 –2

CONCURS

Pentru complectarea postului de **arhivar-referent** la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 1250 lunar plus accesoriile în total circa 7200 Lei — se publică concurs.

Reflectanţii să-şi înainteze Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu până la 24 Martie a. c. cererile concursuale, însoţite de actele calificative.

Sibiu, 23 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 1821/1927 Ep. (27) 2—2

CONCURS

Pentru ocuparea postului de **secretar-şef de cabinet** la Arhiepiscopia ort. română de Alba-Iulia şi Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 850 lunar plus accesoriile în total circa 4500 Lei — se publică concurs.

Reflectanţii să înainteze cererile concursuale însoţite de documentele calificative Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, până la 24 Martie a. c.

Sibiu, 23 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Propăvăduitorii baptişti

Ca să înţelegem perfect gravitatea lucrării distrugătoare a propagandei baptiste, se dau într'un ziar din capitală câteva date statistice, care n'au trebuinţă de mult comentar.

Propăvăduitorii baptişti operează cu râvnă în Transilvania şi Basarabia.

In Transilvania, baptismul a străbătut în:

212	localităţi	din	judeţul	Bihor,
163	„	„	„	Arad,
129	„	„	„	Alba,
111	„	„	„	Severin,
69	„	„	„	Caraş,
60	„	„	„	Timiş-Torontal,
78	„	„	„	Hunedoara,
55	„	„	„	Cluj. —

In celelalte judeţe ardelene baptiştii sânt în număr fără de însemnătate.

Cu ajutorul permanent moral şi mai ales material al străinătăţii, — se arată mai departe, — sute de predicatori, — exact 909, dintre cari 890 ţărani şi muncitori simpli fără altă pregătire decât 2—3 clase primare, — străbat ţara în lung şi în lat semănând pretutindeni prin cuvântări şi prin broşuri de propagandă, sămânţa disoluţiei disciplinei morale a poporului nostru. Predica lor nu este predică, ci cea mai deşanţată demagogie religioasă. Sub influenţa acestei demagogii, am văzut ţărani români îngropând hoitul unui câne în cimitirul ortodox, în care le sânt înmormântaţi moşii şi strămoşii, şi am văzut aceiaşi ţărani desarmând jandarmii cari se apropiau de întrunirea lor baptistă, am văzut ţărani bătându-şi joc de cruce, de icoane şi de tot ce au venerat înaintaşii...

Agitaţiile acestea ale propăvăduitorilor baptişti au să fie întâmpinate cu «onorurile» cuvenite nu numai din partea preoţimii, ci şi din partea tuturor credincioşilor cu dragoste de neam şi ţară.

Alegerea deputaţilor eparhiali. Venerabilul Consiliu arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, prin circulara Nr. 605 a dispus alegeri nouă de deputaţi pe un period de 5 ani pentru adunarea eparhială, fixând terminii alegerilor în următorul mod:

Alegerea deputaţilor din *cler* se va face în 31 Martie.

Anunţarea sinoadelor parohiale pentru alegerea de deputaţi *mireni* se va face Duminecă 27 Martie 1927.

Alegerile se vor face la 3 Aprilie a. c.

Scrutiniile se ţin în 10 Aprilie 1927.

Fundaţiunea „Regele Ferdinand I“ la Iaşi. Cu prilejul aniversării de 60 de ani a M. S. Regelui, corpurile legiuitoare au votat în unanimitate legea prin care se punea la dispoziţia Suveranului un fond de 200 lei pentru întemeerea unui aşezământ cultural, civil şi militar, cu numirea «*Fundaţiunea Regele Ferdinand I*», care se va administra potrivit unui statut orânduit de Suveran.

Monitorul Oficial publică acum o scrisoare din 22 Februar 1927, a M. S. Regelui, adresată dlui preşedinte al consiliului, — scrisoare, care cuprinde dispoziţiile M. Sale cu privire la această fundaţiune, şi care se termină cu următoarele cuvinte:

Prin crearea aşezămintelor şcolare, precum şi prin numeroasele ajutoare culturale prevăzute în acest Statut pentru tinerimea studioasă dela toate universităţile, sânt încredinţat că se va deschide o eră nouă de progres cultural şi de înfrăţire sufletească în toată România pe veci unită, pentru întregirea şi întărirea căreia am luptat din tot sufletul şi cu toată dragostea.

Mereu remanieri... O seamă de cotidiane din capitală, înregistrează, — recordul îl ţine *Cuvântul*, — svonurile zilnice despre mult dorita remaniere a guvernului, în anumite scopuri, ce urmăresc interese mai mult personale, decât obşteşti. Ba că dl Lapedatu, ba că dl Goldiş şi cu dl Lupaş, vor fi siliţi să părăsească neîntârziat cabinetul dlui general Averescu, care ar vrea să se desfacă de grupul ardelean al acestor trei miniştri. Dacă cinstiţii confraţi dela *Cuvântul* şi alte cotidiane opoziţionale ar şti ce impresie întristătoare produc în Ardeal asemenea zvonuri de cafenea, repetate cam de şase ori pe săptămână, poate ne-ar mai slăbi cu vestea de eternă «remaniere» şi lipsă de «armonie» între membrii guvernului.

INFORMAŢIUNI

Inaugurare. Ni se comunică următoarele: Conformându se ordinului Preaveneratului Consistor arhidiecezan, Nr. 864/1927. organele de conducere ale societăţii «Sfântul Gheorghe» ale Tinerimii adulte din *Codlea*, înfiinţată în anul 1926 cu frumoase speranţe de succes, şi care şi până acum prin reuşitele sale prestaţiuni şi-a justificat deplin existenţa, şi-a serbat actul inaugurării în ziua de Duminecă 27 Februar 1927, printr'un festival muzical literar, la care a asistat numeros public. Programul, bine ales şi cu îngrijire executat, a fost primit cu mare însufleţire.

Aşteptăm comunicate şi dela celelalte societăţi «Sf. Gheorghe» ale tinerimii adulte.

† **Prot. Nicolae Todoran.** Cu adâncă jale aducem la cunoştinţă, că părintele protopop, *Nicolae Todoran*, paroh ortodox în Cetatea de baltă şi protopresbiter al tractului Târnavei, după grele şi îndelungate suferinţe, împărtăşit cu sf. taine, a adormit în Domnul în 25 Februar 1927, la ora 12 noaptea, în etate de 74 ani, după un lung şi binecuvântat serviciu de 43 ani ca paroh şi protopresbiter. Rămăşiţele pământeşti ale decedatului s'au aşezat spre veşnică odihnă în 28 Februar la ora 2 d. m. în Cetatea de baltă. A fost petrecut la locul de odihnă, cu ceremonial prescris de tipicul bisericii, sub conducerea părintelui protopop Dr. Andrei Gâlea, ca reprezentantul I. P. S. S. Părintelui Mitropolit Nicolae. Protopopoul Nicolae Todoran a fost un fiu devotat al bisericii sale, la care a servit cu credinţă şi râvnă. Odihnească în pace!

Alegeri. Consiliul plenar al eparhiei Clujului a dispus să se facă în întreaga eparhie alegeri de deputaţi pentru periodul 1926—1931. Alegerile deputaţilor din cler se fac în 17 Martie, ear colegiile mireneşti de scrutiniu se ţin în 27 Martie a. c.

Măsură potrivită. Guvernul Italiei a hotărât ca ori unde în oraşele italiene s'ar afla ghicitoare şi cărturărese care «lucrează» pe bani, să fie puse la amendă şi îndată arestate. Măsură potrivită şi pentru oraşele şi satele noastre.

Sectanţii sânt urmăriţi acum şi din partea ungurilor din Budapesta. Propagandistul milenist, Kiss György, care a răspândit cărţi dela «Societatea internaţională pentru tălmăcirea bibliei», este osândit de tribunalul de acolo la o lună de temniţă pentru agitaţii împotriva religiei de stat.

FOIŞOARA

„Veghează“

Cuvinte creştineşti către tineret, de protoiereul militar ION DĂNCILĂ

Părintele Dăncilă este un optimist. Un incorigibil optimist. Furtuna vieţii l-a purtat pe toate fronturile marelui războiu. Pronia cerească i-a dat mângâerea de a vedea strălucind pe pieptu-i de viteaz «Steaua României» câştigată prin vrednicia sa în luptele dela Tisa.

In crâncenele eforturi ale bietului muritor în faţa primejdiei, în faţa molocului care nu ştie ce este îndurarea, acolo pe câmpul de luptă unde omul nu mai este el, preotul Dăncilă a văzut şi a înţeles şi a simţit că deasupra puterilor noastre, deasupra preocupărilor şi rostului nostru, este *Cineva* care vede, conduce, dojeneşte şi mângâie, apără şi duce la liman pe cei cari nici în clipele de cumplită urgie nu-şi pierd nădejdea şi credinţa.

Această convingere l-a determinat să-şi închine activitatea i preot propovăduitor al cuvântului în mijlocul acelui brav tineret care se pregăteşte pentru cariera ofiţerească.

«Nu putem aduce o jertfă mai bine primită pe altarul neamului şi al creştinătăţii, decât crescând tineretul în lumina Evangheliei lui Hristos», spune dânsul în prefaţa acestui nou volum de predici Şi apreciem acest adevăr când ne gândim la formidabila forţă pe care credinţa a fost în stare s'o desfăşoare în decursul veacurilor.

Apreciem acest adevăr, căci Evanghelia lui Crist este cuvântul iubirii, singură în stare să apropie pe om de om, singură fructificatoare a marilor idei, singură în măsură de a crea eroii de cari pământul acestei ţări a cunoscut prin veacuri şi cari vrea să-i vadă înflorind acum şi în viitor.

Cum să câştigi această comoară a vieţii? Indrumările sânt extrase din cartea cărţilor noastre.

Poartă-te aşa ca «nimeni tinereţele tale să nu le defaime». «In zadar ar sosi primăvara; dacă, în locul trandafirilor ei, ar creşte numai ghimpi între puţine frunze veştejite, sufletul nostru tot posomorât ar rămânea, în mijlocul unei astfel de naturi, precum posomorât rămâne sufletul spectatorului înconjurat de un tineret ce înoată în valurile imoralităţilor de tot soiul».

Şi, un entuziast al vieţii, înţelegător al sufletelor, în contrazicere cu fariseismul josnic al prigonitorilor ori-cărei explozii tinereşti, cuvântătorul nu uită să arate că, «perseverarea într'o alipire fiască faţă de Hristos, nu exclude deloc veselia şi bucuriile inerente unei tinereţi bine pricepute».

Ce se cere dela o tinereţe «bine pricepută»? Modestia şi lepădarea ori cărui orgoliu legat de vremelnice deşertăciuni. Se cere iubirea în înţelesul evanghelic al cuvântului. Căci «ne putem ridica ori cât de sus pe treptele ierarhiei lumeşti, dar fără roadele iubirii, toate au numai în aparenţă o splendoare, fondul lor va suna a gol».

Cum se manifestează această iubire, oratorul ni o va arăta în pilda Samariteanului milostiv, pe care o desvoltă în una din predicile sale.

In acţiunile sale tineretul să nu uite nici odată că «sântem fiii unui neam care a trăit şi

Propovăduire în Basarabia, în interesul introducerii calendarului îndreptat, se porneşte de astădată din partea autorităţilor statului, în deplină armonie cu reprezentanţii bisericii. Fără constrângeri şi fără bruscări, se va continua propaganda prin conferenţe, cărţi, broşuri răspândite în popor, şi prin alte potrivite mijloace. S'a alcătuit o comisiune, care se va îngriji să dee direcţia trebuincioasă sperând, că prin acţiunea unitară a tuturor autorităţilor basarabene se va ajunge la rezultat satisfăcător. Din această comisiune fac parte: dl general I. Răşcanu, comisarul superior al guvernului în Basarabia şi Bucovina, I. P. S. Sa arhiepiscopul Gurie, PP. SS. LL. episcopii Visarion şi Iustinian, şi alţi distinşi fruntaşi.

Catalogul de presă Rudolf Mosse ediţia 1927. Am primit la redacţie noua ediţie (a treia), din *Catalogul presei din România* pe 1927, editat de agenţia de publicitate Rudolf Mosse, societate anonimă. Ediţia aceasta se prezintă mult mai perfecţionată, astfel că ea oferă, celor ce utilizează reclama prin presă, un mijloc perfect de orientare. E fără îndoială, că prin cataloagele sale, agenţia *Rudolf Mosse* contribuie în bună măsură la progresul presei în România, întrucât pune anual la îndemâna celor interesaţi datele cele mai nouă privitoare la caracteristica, tendinţa, tariful de anunciuri, etc. ale fiecărei publicaţii în parte. O parte interesantă a catalogului este şi aceea conţinând anunciurile a numeroase ziare şi reviste din ţară, prin cari editorii dau şi ei celor interesaţi orientările necesare asupra valorii publicaţiilor lor. In totalul ei, lucrarea: *Catalogul presei din România* dovedeşte deosebită grijă în coordonarea datelor, ca astfel cercetătorul să fie cât mai bine orientat asupra presei româneşti. Catalogul se împarte *absolut gratuit* tuturor întreprinderilor comerciale, industriale şi bancare importante. Cele ce eventual nu l-au primit, îl pot cere dela editură: Rudolf Mosse, societate anonimă, Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 31.

ŞTIRI LOCALE

FESTIVAL RELIGIOS. Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala Sibiu, organisează un festival religios, în sala prefecturii judeţene, Duminecă în 6 Martie 1927, ora 11½ a. m. Programa conţine piese corale, cântate de corul Academiei teologice Andreiane sub conducerea dlui prof. Nicolae Oancea. Dl prof. Nic. Colan va vorbi despre viaţa şi personalitatea sfântului apostol Pavel.

Festival artistic deplin reuşit a aranjat Societatea «Mormintele eroilor» secţia Sibiu, Sâmbătă seara, în sălile Cercului militar-civil. Programul, variat şi bogat, a fost ascultat de un public ales şi numeros, în frunte cu patronii societăţii, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae şi comandantul de corp, dl general Cihoski. S'au distins, şi la această ocazie, corul Reuniunii «Gh. Dima», dirijat de talentatul şi neobositul său conducător, dl N. Oancea, nu mai puţin orchestra orăşenească (de astădată fără nici o remuneraţie bănească), precum şi dna Mioara Vilt, dşoara Eug. Simtion, dnele Zamfirescu şi Schuster, dl lt-colonel Cepşa, dl căp. Lazar ş. a.

Conferenţă aplaudată a ţinut dl profesor uuiversitar din Bucureşti, *Dr. C Mezincescu*, în seara de 27 Februar sibienilor. *Dincolo de vizibil* a fost intitulată conferenţa. Datele concrete, enumerarea aparatelor perfecţionate, pentru desvelirea vălului dela Saïs, a necunoscutului, au fost urmărite cu atenţiune încordată de numerosul public. Dl profesor a vorbit ca specialist, cunoscător al biologiei medicale, arătând şi în mod grafic, cu planşe elocvente, cât de departe poate reţinea retina ochiului omenesc din vibraţiile ondulate ale eterului. Roşul curcubeului nostru are un număr de ondulaţiuni (o frecvenţă) de 450 trilioane pe secundă; violetul curcubeului are 750 trilioane de ondulaţiuni! Eterul, fluidul subtil, imaterial, interplanetar, care impregnează toată natura, aierul, apa, solidele, lichidele, etc., propagă lumina cu o iuţeală de 300,000 km. pe secundă. Ochiul este pentru vibraţiile eterice luminoase ceeace este urechea pentru vibraţiile elastice ale sunetelor în apă şi aier. Din vibraţiile eterului numai o infimă parte este perceptibilă de ochiul nostru. «Razele X» (Röntgen), «razele gamma» nu le mai poate prinde retina ochiului, dar rezultatele lor le foloseşte medicina. In sus şi în jos de lungimile de undă aperceptibile se pot percepe vibraţiile fie caloric, fie electro-magnetic, fie radioscopic. Interesante au fost expunerile despre *«farurile obscure»* (de brumă), care emit raze *infraroşii* nevizibile, care se proiectează dintr'un far de pe coastă). Aceste raze infraroşii traversează bruma cea mai groasă şi nu se pot vedea de navigator, dar sânt percepute prin oglinzi concave şi termometre. Dacă ar fi fost la ţărmurul Mării negre, pe partea României, un astfel de «far obscur», nu s'ar fi întâmplat nenorocirea cu «Împăratul Traian», deoarece vaporul ar fi fost avertizat, pe lângă toată ceaţa ce bântuia, despre apropierea malului. Vrând să judecăm ştiinţificeşte trebue să ajungem la convingerea că nu vedem decât *numai o parte* din lumea animată şi neanimată ce ne înconjoară, din cauză că dela o anumită mărime ochiul nu mai e capabil să aibă imagini nete, nu mai vedem. Foarte interesante au fost expunerile despre lupta omului cu scrutarea existenţei unei lumi mai mici decât aceea ce se poate vedea cu ochiul liber. Lupa se foloseşte de prin veacul I după Hristos. Abea în veacul al XIII lea vorbeşte Roger Bacon de ochelarii, pe cari îi cunoştea din scrierile asupra opticei ale învăţatului arab Alhazen (996—1021). Deabea dela sf. v. al XIII lea vedem lentile biconvexe întrebuinţate ca ochelari şi lupe, pentru oameni. Ochelarii concavi, pentru miopi, se întâlnesc deabea pe la mijlocul v. al XVI lea. Dl conferenţiar ni-a vorbit pe larg despre microscop, despre *ultramicroscop*, apoi despre microbii, cari se pot vedea cu aparatele perfecţionate şi despre alţi microbi de, cari ştim că există, dar pe cei cari nu-i putem cuprinde cu aparatele, cu toate că efectele microbilor le simţim pe urma diferitelor boale. — Interesante conferenţe, ca a dlui profesor bucureştean, vor fi totdeauna ascultate cu mare plăcere.

Dare de seamă şi mulţumită. Convenirea socială, organizată în 10 Februar de Reuniunea femeilor ort. române din Sibiu-Iosefin, pentru înfrumseţarea bisericii, a fost cercetată de public ales, care a ascultat cu multă plăcere frumosul concert al «Reuniunii române de muzică Gh. Dima», — concert urmat de dans, în sunetul muzicei militare. Comitetul Reuniunii noastre se simte plăcut îndatorat a exprima şi pe această cale Onor. Reuniuni de muzică şi distinsului ei dirigent, dlui prof. N. Oancea, cea mai sinceră mulţumită şi recunoştinţă. Cu acest prilej au binevoit a plăti peste taxă următorii domni şi doamne: V. Lapedatu, soţie de ministru şi Anast. Boiu fost prefect câte 150 Lei; Maria Pop, soţie dir. «Albina«, Dr. N. Comşa prefect, Ilie Măcelar proprietar, I. B. Boiu paroh şi dşoara Ica Jianu, fiecare câte 100 Lei; Alexe Odor funcţ. «Albina», 60 Lei; Virgil Nistor cons. arh., Maria Moga, Marioara Ursa şi I. Crişan câte 50 Lei; P. Mocian com., 40 Lei şi Dr. I. Mafteiu câte 20 Lei. Au răscumpărat biletul: T. Popovici prof., Dr. M. Capitanovici, medic, Dr. Ilariu Hoadrea notar publ. şi Ioan D. Petri dir. cin. «Apolo» fiecare cu 200 Lei; Dr. Lazar Popovici medic şef, Iosif Serafin protopop mil., dşoara Maria Ştefănescu prof., Sp. Moian maior i. r., P. Simtion funcţ. «Albina», Const. Simtion, Iosif Marcu, G. Gubiţa şi Wagner cond. electr. fiecare câte 100 Lei. Aducem tuturor cordiala noastră mulţumită Pentru comitet: *Victoria Boiu*, prez. *Letiţia Imbăruş*, casieră.

La fondul azilului pentru bătrâni al societăţii române de înmormântare din Sibiu a dăruit dl Ioan Gârbacea, funcţ. consistorial, în memoria iubitei sale soţii Lei 500— cu care sumă s'a întemeiat *Legatul Maria Gârbacea* aparţinător acestui fond, ear pentru *Legatul anonim* al aceluiaş fond s'a dăruit suma de Lei 500.— de către o rudenie a fondatoarei legatului. Pentru aceste creştineşti daruri exprimă mulţumiri

Comitetul societăţii.

La fondul Victor şi Eugenia Tordăşianu pentru înzestrarea fetelor sărace, dar cu alipire către Reuniune, a colectat vornicul ospeţelor Ioan Imbăruş Lei 110 dela nuntaşii tinerilor Alexandru Moldovan cu Marioara Batu din Răşinari naşi fiind dl Nicolae Stângu cu dna. — Pentru prinos mulţumeşte: *Comitetul.*

Recrutarea clasei 1928 se ţine, în oraşul Sibiu, în 30 Martie şi zilele următoare până în 2 April, zilnic la ora 8½ în sala mare a primăriei, strada Mitropoliei 2. Lămuriri amănunţite: la secţia militară a municipiului (uşa 16).

Convocare. Neîntrunindu-se în ziua de 27 Februar a. c. membrii în numărul prevăzut de statute, Societatea română de înmormântare din Sibiu îşi va ţinea adunarea generală extraordinară Duminecă în 6 Martie a. c. la ora 3 d. a. cu aceeaşi ordine de zi în localul Reuniunii meseriaşilor români din Sibiu. — Onor. membri sânt rugaţi a participa. *Dlr. T. Popovici.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

O noutate în literatura noastră teologică. Biserica sfinţitoare şi cârmuitoare la fiecare prilej trebue să arate că este şi învăţătoare. P. S. Sa Episcopul Aradului *Grigorie*, pentru a se afirma cât mai mult caracterul învăţătoresc al bisericii, a publicat în zilele acestea volumul: *«Dela Leagăn până la moarte»*, care pe 225 de pagini cuprinde 25 predici funebre şi 26 predici asupra sfintelor taine, cum şi la sfinţiri de biserici, la întroducerea unui preot în parohie etc. Volumul costă 80 Lei şi se poate procura dela Librăria Diecezană din Arad şi dela alte librării.

Poşta redacţiei

Pr. *P. P.* în *C.* Nu este reuşită deajuns. Mai încercaţi alta.

---

s'a conservat în decursul veacurilor prin ortodoxismul său, căruia noi sântem datori să-i redăm aureola, azi când atâţia se mândresc cu credinţa lor eterodoxă».

După seria de predici în care predicatorul tratează precepte biblice, el ne dă o serie de pilde de personalităţi evanghelice, care culminează în covârşitoarea personalitate a Intemeetorului religiunii iubirii. El, cuceritorul lumii sufletului omenesc, este dat drept pildă celor meniţi să apere şi să asigure propăşirea şi libertatea neamului nostru.

«Indrăzniţi! Eu am cucerit lumea». Este predica cu care se închee acest volum frumos, plin de avânt şi de încredere în forţa de renaştere a neamului nostru. Indrăzniţi! Este expresia celui mai cald optimism. E unicul îndemn ce se poate da şi celor încălziţi de curaj, şi celor în sufletul cărora începe să încolţească neîncrederea. Nici o tânguire, nici o umbră de îndoială. Tinereţea în faţa căreia purtătorul crucei rosteşte cuvântul, împrumută ceva din flacăra ei frazelor acestui viguros ostaş al evangheliei. Ea pune ritmul acela vioi în orânduirea cuvintelor, ce le încălzeşte, ce le face să înflorească în lumina încrederei.

Este bine că părintele Dăncilă a găsit mijlocul de a pune şi la îndemâna marelui public predicile sale pline de entuziasm în această vreme, când atâtea tânguiri se aud din toate părţile. Vor fi ele rele destule venite peste noi nu din vina noastră. Dar sânt şi multe cărora noi le-am deschis calea prin faptul că n'am ştiut să «îndrăznim» la vreme. Şi, chiar când am «îndrăznit», n'am fost conduşi de adâncul evangelic al cuvântului, aşa încât efectul a fost cu totul altul.

O dorinţă. In istoria noastră naţională avem atâtea pilde măreţe. Nu crede părintele Dăncilă că ni-ar face un dar frumos, căutându-le în scrisul vechilor cărturari şi tălmăcindu-ni-le cu verva şi talentul său? E duhovnicul unei armate creştine. Dar al unei armate româneşti. *I. U. Soricu*

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

De vânzare coşniţe

1. Sistem Dadant Blatt cu 12 rame mari şi 12 mici, pereţi dubli şi cu acoperiş, Lei 650.
2. Cu deschidere pe dinapoi, pereţi dubli, 3 caturi câte 11 rame 29×22 cm., Lei 600.
3. Lăţişori pentru rame 6 mm. grosime, Lei 1·30 metru; 8 mm. grosime, Lei 1·60 metru

la preotul **ALEXANDRU POPA** în Lisa, j. Făgăraş
(Transportul priveşte pe cumpărător). (21) 3—3

Nr. 1105 (23) 3—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom**, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhidiecezan, ţinută la 15 Ianuar 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 1275/1927 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postul de confesor la Colonia de reeducare prin muncă Râul-Vadului, jud. Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile. Reflectanţii la acest post să şi trimită Consiliului arhiepiscopesc documentele despre calificaţie. Retribuţiunile sânt: leafa reglementară de paroh şi o diurnă lunară de Lei 700 plus locuinţă compusă din două camere.

Leafa o plăteşte On. Minister al Sănătăţii şi Ocrotirilor sociale. Cel ales are să ocupe postul imediat.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 15 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 425/1926 ppresb. (24) 2—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul-naţional bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului cons. din 7 Iunie a. c. Nr. 4801 Pl., prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului **Zarand**, cu sediul în Brad, devenit vacant prin abzicerea fostului protopop.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia primă din Brad.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B, venitele stolare şi salarul dela stat, cum şi venitele după postul de protopop cu întregirea dela stat, cum şi locuinţa în casele tractuale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhidiecezan în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresual § 12.

Concursele intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Brad, din şedinţa comitetului protopopesc al tr. Zarand, ţinută la 2 Sept. 1926.

Pr. Alexandru Fugătă, adm. ppresb. — **Pavel Lazar,** not. com. ppresb.

Nr. 12/1927 prot. (22) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Hamba**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt: Întregire dela stat.

Stola statorită de consiliul parohial.

Consiliul parohial noului preot oferă ca dar odată pentru totdeauna până la noua recoltă 1 (una) ferdelă bucate de familie şi 1 (una) mierţă dela văduve.

Lemnele necesare şi locuinţă în natură.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 8 Februar 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Hamba.

Emilian Cioran, protopop.

Nr. 167/1927 (28) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Richişul**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Sesiune parohială, pământ arător şi fânaţ, 11 jug. calitate bună.
3. Una vie de 1/4 jug. cu rod în folosinţa preotului.
4. Patru stânjini lemne de foc din pădurea comunală.
5. Casă parohială cu supraedificatele necesare.
6. Venitele stolare din nou statorite în şedinţa consiliului şi a sinodului parohial dela 20 Februar 1927.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 26 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea, protopop.

Nr. 53/1927 (15) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a din **Gurarâului** de cl. I, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele statorite în coala B dela stat, precum şi cele din stola uzitată.

In lipsa caselor parohiale, o indemnizaţie de chirie de 4000 Lei anual din fondul bisericii. Eventual un relut de lemne de 4 st.□ (patru) dela comuna politică.

Doritorii de a ocupa această parohie să-şi înainteze cererea cu documentele cerute subl semnatului oficiul protopopesc în terminul legai şi să se prezinte în comună spre a fi cunoscuţi de popor.

In înţelegere cu comitetul parohial din Gurarâului.

Sălişte, la 18 Ianuar 1927.

Dr. Dumitru Borcia, protopop

Nr. 22/1927 prot. (14) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Meşindorf**, protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica, protopop.

---

(29) 1—2

Publicaţiune

Repararea casei parohiale ortodoxe rom. din comuna **Loamnăş**, tractul Sibiu, se dă în întreprindere prin licitaţie publică, minuendă, şi oferte închise statorindu-se suma de 80,000 Lei.

Licitaţia se fixează pentru ziua de 13 Martie a. c. 2 ore d. m. în localul şcoalei de stat din Loamnăş.

Doritorii vor înainta oferte provăzute cu vadiul de 10% dela preţul de strigare, oficiului parohial ort. rom. din Loamnăş până la ziua de licitaţie.

Planul, devizul şi condiţiunile de licitaţie să pot vedea la oficiul parohial.

Loamnăş, la 2 Martie 1927.

Pr. Nicolae Dorca, preş. cosiliului parohial. — **Ioan Bara,** epitrop-cassar.

Nr. 70/1927 (11) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Idiciu**, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Venitele parohiale sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat.

1. Sesie parohială 27 jugăre pământ arător şi fânaţ, în apropierea comunei şi foarte bună.
2. Lemne de foc pentru trebuinţa anuală a preotului.
3. Casă parohială cu 3 (trei) încăperi şi supraedificatele economice în stare bună.
4. Stola obişnuită în comună.

Reflectanţii la acest post sânt invitaţi a şi trimite petiţiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Biertan, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Târnava-mare în înţelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Gheaja, adm. ppesc.

Nr. 134/1927 (13) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Bucureşti**, protopopiatul Băiţa, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B şi întregirea dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere. Grădină de zarzavat.
3. Stola obişnuită în comună.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Băiţa, la 26 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa, în înţelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Secărea, protopop.

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 12—32

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV | Sibiu, 11 Martie 1927 | Nr. 20—21

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Politica Blajului

In faţa continuelor slăbiri ce a avut să îndure partidul naţional-ţărănist, monitorul mitropoliei de pe Târnave, *Unirea*, a luat cuvântul ca neîntârziat să-şi precizeze din nou atitudinea politică în situaţia de strâmtorare a partidului condus de dl Iuliu Maniu. Redacţia monitorului greco-catolic cere preoţilor, sub raportul politic, să facă *numai politica acestui partid*, ca *«cea mai bună politică naţională»*; căci, «între toate partidele de guvernământ de azi, — afirmă monitorul — unul singur corespunde aşteptărilor noastre (greco-catolice): *partidul naţional-ţărănesc»* al dlui Iuliu Maniu. Preoţii uniaţi cari se desfac din acest partid, sânt — după Unirea — neaoşi dezertori.

Politica actuală a Blajului, care se identifică pe faţă cu interesele unui singur partid, ne lasă indiferenţi. E treaba confraţilor să-şi aleagă politica şi să-şi făurească soartea viitoare aşa, cum cred că li se potriveşte mai bine.

Am scos la iveală atitudinea aceasta a Blajului numai ca document de informaţie pe seama credincioşilor noştri, cler şi popor, ca să poată judeca şi unii, şi alţii, cam ce ar putea aştepta biserica ortodoxă română dela partidul în care Blajul modern crescut în duhul cel mai îngust romano-catolic, ar avea cândva cuvântul hotărâtor.

Presupunem un moment că partidul şi-ar vedea realizat visul, şi că, într'o zi de noroc, Suveranul i-ar da încrederea cu însărcinarea să-şi formeze cabinetul.

Nu e tocmai de mult, când în coloanele acestui ziar s'a făcut constatarea, că biserica ortodoxă română să găseşte în mare nedreptăţire, în comparaţie cu celelalte culte, şi că *cei mai favorizaţi*, — pe lângă toată jălania afectată a Unirii (de «distrugere»!) — *sânt fraţii noştri, uniaţii.*

Un viitor guvern, răsărit din partidul zis astăzi naţional-ţărănesc şi condus în mare parte de fruntaşi în legături duhovniceşti cu Blajul, va face totul să-şi «răsplătească» aderenţii, şi în deosebi pe cei ce au mers «cu încăpăţinare» alături, pe drumul «idealului» de *«dreptate, egalitate şi cinste în viaţa publică»*, — şi celelalte vorbe frumoase...

Care va fi răsplata pentru «politica» fidelă şi neclintită a Blajului? Negreşit, împlinirea, în parte sau în totalitate, a *«drepturilor»* cărora le duce jindul.

Intre altele:

1. Infiinţarea unei noua episcopii, la Cluj, pentru ca biserica uniată să aibe, în loc de patru, *cinci* episcopi, — la un milion şi ceva de suflete! (Când ortodocşii, cu *13 milioane* suflete, au 18 episcopi);

2. Cel puţin o facultate de teologie, pentru uniaţi, la una dintre universităţile din ţară, ar fi alt postulat, — tot aşa de «îndreptăţit» pe cât e de «modest»;

3. Chestiunea concordatului de prea vie memorie va trebui, firește, redeschisă, cu sorţi de mai mare izbândă pentru Vatican;

4. Minusculele parohii uniate, de pe vremea ungurească, vârâte în coastele bisericii ortodoxe, vor fi menţinute cu scumpătate, — spre gloria eternă şi amintirea duioasă a Romei papale;

5. Satisfacerea celorlalte apetituri, ce se vor mai arătà dela Blaj, va fi luată, negreşit, în părintească seamă...

Prospectele sânt, prin urmare, cât se poate de mărețe şi de încântătoare pentru organul târnăvean şi pentru clarisimii canonici din «Roma mică», Oradea, Lugoj şi Gherla, deplin înţeleşi cu politica unui singur partid...

Mai păstrăm însă, despre toate aceste mândre prospecte, credinţa tare, că ţara românilor şi biserica de stat vor fi deplin scutite de înfăptuirea lor.

Garanţa ni-o dă tocmai faptul că Blajul nu vrea să se despartă odată cu capul de partidul de sub şefia dlui Maniu. Deci să n'avem nici o teamă...

Hotărâre. Vineri seara s'au întrunit parlamentarii din partidul naţional român de sub preşedinţia dlui Goldiş. După discuţiuni au dat următorul comunicat:

Parlamentarii partidului naţional român, de sub preşedinţia dlui V. Goldiş, întruniţi azi, 4 Martie 1927, spre a examina situaţia politică, fac următoarele declaraţii:

1. Constată mulţumirea lor cu coducerea partidului şi asigură de perfecta lor încredere, pe miniştrii cari îi reprezintă în guvern (dnii V. Goldiş, I. Lupaş, I. Lapedatu), rămânând cu ei împreună în deplină solidaritate;

2. Declară deplină încredere în dl general Averescu şi guvernul prezidat de dsa, consta-

---

FOIŞOARA

Educaţia religioasă la Pestalozzi

— Îndrumări pentru părinţi. — Cultul. — Rolul preotului. — Principii moral-religioase. —

Activitatea entuziastului reformator al şcoalei, inspirat de învăţăturile Domnului nostru Isus Hristos, se îndreaptă spre ridicarea poporului prin cultură.

Numărul mai nou, Februar 1927, din Revista generală a învăţământului, este închinat în întregime comemorării centenare a acestui mare pedagog şi luptător pentru idealismul moral şi religios, care a fost *Ioan Enric Pestalozzi.*

Unul dintre articolele numărului comemorativ se ocupă de educaţia religioasă la Pestalozzi. Autorul articolului, prof. B. A. Popescu, după ce arată că religia esta la Pestalozzi factorul pincipal în educaţia morală, stăruește asupra trebuinţei de a da *îndrumări părinţilor*, referitoare la educaţia copiilor, aşa cum cere Pestalozzi. Nemuritorul dascăl, care a iubit, ca adevărat creştin, şi şcoala, şi biserica, atribue apoi deosebită însemnătate *cultului religios şi persoanei preotului.*

Din aceste puncte de vedere, eată cum este înfăţişată activitatea lui Pestalozzi:

Familia, şi în special mama, au rol precumpănitor în educaţia religioasă şi morală a copilului. Sânt însă toate mamele atât de înţelepte, încât să ştie să conducă aşà precum inima caldă a lui Pestalozzi o doreşte?

Pot ele să-şi educe copiii raţional? De sigur că nu. Pestalozzi îşi dă seama de aceasta, încă dela vârsta de 20 de ani, şi publică, într'una din revistele vremii lui, rândurile următoare, vibrânde de interes pentru educaţia poporului:

«De-ar tipări cineva câteva coale pline de *învăţături simple şi bune despre creşterea copiilor,* scrise în aşa fel, încât să poată fi pricepute şi puse în practică şi de cel mai de jos orăşan şi sătean, şi de s'ar găsi apoi câţiva oameni de inimă, cari să procure mijloacele, ca aceste câteva coale tipărite să fie date gratuit publicului, sau cel mult pe un preţ de un sfanţ; şi, după aceea, dacă *toţi preoţii* de sat şi oraş ar împărţi şi ar răspândi *în popor aceste cărticele folositoare;* şi de ar urma apoi aceste înţelepte şi creştineşti reguli toţi taţii şi toate mamele cărora le-ar cădea în mână»...

Dar să presupunem că părinţii, şi în deosebi mamele, sânt adânc pătrunse de însemnătatea misiunii de educatoare ce au şi că sânt pe cât de devotate copiilor, tot aşa de înţelepte. Ce se va întâmpla însă, când copilul va creşte şi se va îndepărta de apropierea binefăcătoare a mamei? Care va fi atunci baza sentimentelor, ce vor servì drept sprijin operii educative tinzând la educarea lui religioasă? Căci Pestalozzi vrea ca copilul să se desvolte în societate, întrucât în mijlocul ei va trăì. Atunci locul mamei nu-le va putea ţinea decât numai *credinţa religioasă*, bazată pe iubirea şi teama copilului faţă de Dumnezeu. Şi această credinţă religioasă va fi aşa, cum va fi ştiut s'o formeze părinţii, mama în deosebi, încă din primii ani ai vieţii copilului.

Odată cu întrarea copilului în şcoală, importanţa ce se va da educaţiei religioase, va

tând colaborarea lor în perfectă lealitate şi disciplină cu partidul poporului, pentru consolidarea statului român şi desvoltarea fericită a naţiunii române;

3. Atitudinea şi orientarea partidului, ca şi acum, astfel şi în viitor, în orce caz s'ar ivi, se vor determina prin organele sale competente.

E îmbucurător că s'a aplanat conflictul ce se ivise fără de rost în guvern.

Baptismul. Se ştie că propaganda baptistă a fost tolerată, şi încurajată chiar, de toate stăpânirile Ungariei de altădată, cu deosebire în ţinuturile locuite de români, în scop ca biserica noastră, cu un număr de credincioşi mai redus, să înceteze de-a mai fi apărătoarea puternică a neamului şi credinţei. Un caz mai nou de propagandă baptistă este dat pe faţă în *Universul* din 5 l. c., care află că în Ocnele Mureşului, sau Uioara (jud. Alba), cum îi spun localnicii, baptiştii ţin adunările de cult în biserica *maghiară reformată* din localitate. Şi ceeace este într'adevăr uimitor, adunările de propagandă baptistă se ţin în biserica şi şcoala reformată, în *prezenţa preotului reformat maghiar.*

Autorităţile chemate sânt datoare a cercetà şi a luà cuvenitele măsuri.

Dintr'o declaraţie politică. Fuziunea naţional-ţărănistă s'a încheiat, după cum arată urmările, într'un ceas destul de rău: fruntaşul politic, dl *Dr. N. Lupu*, împreună cu mai mulţi deputaţi, nemulţumiţi de conducerea partidului, au hotărât, după consultare cu reprezentanţi de-ai organizaţiei vechiului partid ţărănesc, să denunţe fuziunea şi să reconstitue partidul ţărănesc. Reluând fiinţă vechiul partid, dl Dr. N. Lupu a făcut în şedinţa camerei dela 23 Februar, o declaraţie programatică, aducând faptul la cunoştinţa oiroului adunării.

In declaraţia făcută se spune, relativ la *biserică*, următorul lucru:

Biserica: Biserica ortodoxă creştină a fost în cursul vremurilor nu numai pavăza morală a sufletului românesc, dar şi scutul său naţional.

Toată grija va fi dată pentru întărirea credinţei, şi între cele dintâi vor fi:

Publicarea bibliei în ediţii populare, ieftine şi răspândirea ei;

Completarea şi mai ales perfecţionarea personalului cultului, desvoltarea predicei religioase şi, prin opere de fapte vii, învierea religiei, iubirii de aproapelui.

Nu vom neglija nici celelalte culturi, cărora o deplină libertate le va fi acordată.

Orce religie monoteistă e un factor de disciplină morală a individului şi deci de progres al statului şi societăţii.

Ca să poată face asemenea declaraţii, întrucât ele privesc biserica noastră ortodoxă, fruntaşul ţărănist se vede că a fost nevoit să părăsească întâi steagul pe care-l ţine în mâni tari «Unirea» dela Blaj.

Preşedintele adunării naţionale din Alba-Iulia, în 1918, a fost, cum ştie întreg Ardealul şi cum mărturisesc actele autentice dela 1 Decemvrie 1918, venerabilul *Gheorghe Pop din Băseşti.* Cu toate că stăm în faţa unui adevăr istoric, a trebuit să vedem, cum după 8 ani dela proclamarea unirii naţionale a Ardealului, Bănatului şi a celorlalte ţinuturi româneşti din fosta Ungarie cu patria-mamă, — s'a desfăşurat, în presă şi în parlament, o lungă şi sgomotoasă discuţie asupra chestiunii: *Cine a prezidat adunarea naţională dela Alba-Iulia?*

Discuţia s'a produs în urma cererii (respinse de Casaţie) a dlui *Ştefan Cicio Pop* de-a i se acorda, conform constituţiei, locul senatorului de drept, ca unui fost *preşedinte* al acelei adunări.

Chestiunea s'a examinat, din toate punctele de vedere, în cuvântarea dlui deputat *Alex. Lapedatu*, rostită la senat în 7 Februar a. c., şi publicată acum în întregime în mai multe ziare din patrie.

Avem cea mai înaltă stimă pentru persoana şi activitatea românească a dlui Şt. C. Pop, fost prim *vicepreşedinte* al adunării dela Alba-Iulia, şi i recunoaştem meritele mari dobândite în luptele aspre cu dispăruţii stăpânitori şi duşmani ai neamului nostru, — dar chestiunea, dacă mai avea trebuinţa de-a fi limpezită, rămâne clară pentru orce judecător obiectiv: Veteranul luptător, Gheorghe Pop de Băseşti, a fost de fapt *preşedintele* adunării memorabile, fiind slăvit până la moarte în această calitate, ce nu i se poate ştirbì după moarte de nici un român care-i respectă memoria.

Când confraţii îşi fac curte. Micul orăşel de lângă Târnave, metropola greco-catolicilor noştri, s'a învrednicit de nu puţină luare aminte, ce i se trimite din partea noului organ liberal dela Cluj, ziarul *Naţiunea* care, nemulţumit de legăturile prietenoase dintre Blaj şi şefii partidului naţional, spune (în Nr. 32) că Blajul nu poate fi tovarăş de vagabondaj pe drumul capricios, nesigur şi accidentat» al partidului dlui Maniu; ci, românii greco catolici au trebuinţă «de sprijinul puternic, real şi concret al partidelor politice, al căror rost în rândueala ţării româneşti trece peste asigurări şi promisiuni abstracte, şi e bine fixat în raza posibilităţilor de realizare: de *asta* are nevoe Blajul».

La această ochiadă dela Cluj, *Unirea* blăjană telefonează graţios Naţiunii între altele următoarele: «Vom merge cu încăpăţinare pe drumul accidentat al idealului (!), ori cât de greu ar fi, ori câte înfrângeri mărunte (?) ni-ar aduce, şi or cât de ademenitoare ar fi bucăţile de pâne caldă ce ni se făgăduesc de pe masa domnilor».

Răspunsului dela Blaj au dat politicoasă replică cei dela Cluj, în Naţiunea (Nr. 40), rugând pe bunii fraţi dela Blaj «să-şi imagineze doar o clipă utopia unei noi guvernări a acestui partid (naţional). Işi dau ei seamă — (urmează îngrijoraţii confraţi adresându-se blăjenilor, pentru cazul când naţionalii ar veni la putere) — ce alergătură furioasă, ce năvălire turbulentă de apetituri răzleţe se va troeni deasupra bugetului, a slujbelor şi a tuturor posibilităţilor de căpătueală?» şi aşa mai departe.

Nu putem şti dacă se vor realiza aceste sinistre preziceri, dar recomandăm confraţilor tineri dela *Naţiunea* să nu se descurajeze în silinţele de a câştiga pe seama partidului lor liberal pe fraţii uniţi; noi credem că această fericită degajare ar fi de sigur în stare să deschidă în sfârşit şi partidului naţional drumul spre guvern.

Incă tot remaniere! Indeletnicirea unei prese, care vesteşte zilnic «iminenta» remaniere a cabinetului dlui general Averescu, s'a prefăcut în năray fără lecuire. Combinaţiile, întemeiate pe ştiri falşe, dacă nu s'au realizat, se torc mai departe, şi astfel basmele remanierii se expun din nou la galantar. — Faptul era, până acum, întristător, de aici încolo devine ridicol.

De-ale baptismului

In timpul din urmă s'au făcut mai multe descoperiri neaşteptate despre isprăvile baptiste din ţara noastră.

Despre seminarul baptist din Bucureşti, un cotidian din capitală află următoarele:

In toamna anului 1922 baptiştii înfiinţează, în scopul creşterii de predicatori, un seminar, şi închiriază un local, în Bucureşti, pentru 14 elevi cari aveau să fie introduşi în tainele învăţăturii sectare. S'a cumpărat apoi un teren în strada Berzei nr. 29, unde s'a ridicat o clădire impunătoare. Fiindcă nu putea dobândi imobile, comunitatea baptistă din România, nefiind persoană juridică, terenul şi clădirea au fost cumpărate de dr. Everett Gill, reprezentantul comunităţii baptiştilor americani.

Şcoala a început să funcţioneze sub conducerea predicatorului comunităţii baptiste din Bucureşti, C. Adorian.

In vara anului 1925 a venit în Bucureşti dr. Everett Gill, care a intrat în drepturile sale de proprietar supus al altei ţări, schimbând întreaga organizaţie a seminarului de până atunci. A luat conducerea seminarului şi a trecut-o sub direcţia lui Dan T. Huxley.

Astfel şcoala a fost scoasă de sub îngrijirea baptiştilor români şi trecută sub conducerea şi administrarea: «Foreign Mission Board Of The Southern Babtist Convention in U. S. A», (Misiunea străină a asociaţiei baptiste sud-americane).

Elevii şi elevele seminarului sânt întreţinuţi pe cheltueala comunităţilor americane, ear educaţia li se face de profesori angajaţi şi salariaţi de ele.

Cursurile sânt predate de profesorii Dan Huxley şi soţia sa, Pantilimon Andrişan, Vasile Asiev şi Toma Slăv.

Va să zică, seminarul baptist din Bucureşti e proprietatea cetăţeanului american Everett Gill care trimite director pe cetăţeanul american Dan Huxley, folosind capitaluri străine pentru a abate dela biserica românească tineretul.

Datoria organelor statului este să pună capăt unei propagande subversive, întreţinută cu bani străini, în contra intereselor statului român.

---

trebuì să fie cu mult mai mare, căci acum, când cpilul se va găsì — oricât de puţină vreme — departe de mama lui cea bună, singur Dumnezeu poate fi oricând împreună cu el. Şi acesta e acelaş Dumnezeu, căruia copilul s'a rugat şi acasă, — singur El îl poate vedea şi ajuta în orce grea împrejurare, îi poate da mulţumirea şi înălţarea cu prilejul orcărei bucurii.

Conştiinţa despre această mare putere a lui Dumnezeu, de a fi pretutindenea şi orcând, îl face pe copil, cu drept cuvânt, să-i acorde o iubire cu totul deosebită, aşa cum nici chiar părinţilor nu li-a arătat vreodată, pentrucă el — copilul — îşi dă seama acum — mai ales în urma celor ce i-a spus mama lui, — că înşi-şi părinţii lui nu sânt decât tot nişte copii ai lui Dumnezeu, ca şi el.

Dar cum se va face în această epocă educaţia religioasă a copilului? Se va da oare atenţiune numai cunoştinţelor, numai ideilor despre Dumnezeu?

Se va stărui oare numai asupra exercitării de fapte creştineşti? Nu. Acum va trebui să se dea o importanţă deosebită şi *cultului religios.*

Pestalozzi sprijină această cerinţă pe două argumente destul de puternice: 1. pentrucă religia a evoluat pe baza cultului, şi sufletul nostru e legat, nu numai de ideia religioasă, ci şi de felul cum se manifestă această ideie în afară, de forma pe care o îmbracă în expresia serviciului divin; 2. cultul face apel la sentimentul creştinului, ear sentimentul formează baza primă a moralităţii şi religiozităţii. — Dar nu numai atât. Sentimentul, după Pestalozzi, este un element esenţial al credinţei.

In afară de aceasta, cultul este şi el strâns legat de persoana preotului. Pestalozzi vrea ca să existe contact cât mai apropiat între familie şi preot, între copil şi preot. Preotul să fie privit cu încredere şi respect, dar cu oarecare teamă, fiindcă el trebue să fie, mai mult ca orcine, apărătorul dreptei credinţe şi al bunelor moravuri. El este singurul, care poate avea căderea şi autoritatea, şi de a da sfaturi celor neştiutori, şi de a dojeni pe cei ce cu ştiinţă se abat dela calea dreptăţii şi a bunei cuviinţe.

Această cerinţă a lui Pestalozzi se reflectă clar în multe din capitolele pline de învăţături moral-religioase din «Leonard şi Ghertruda».

Pestalozzi vrea ca copilul să cunoască de aproape pe preot, să-i audă şi cuvântul de îndrumare spre bine, şi cuvântul de laudă, şi pe cel de mustrare; să aibă încredere în el şi să i se destăinuească cu totul, cerându-i îndurare şi sfaturi, când singur se vede căzut în păcat...

Dar copilul se măreşte; devine adolescent şi apoi tânăr. Acum e nevoe să ajungă a fi stăpân — din ce în ce mai mult — pe libertatea lui, pe voinţa lui. Ca să ştie să se conducă singur în viaţă şi să rămână totuş om şi creştin bun, este neapărată trebuinţă să posadă anumite principii morale şi religioase. Acestea, spune Pestalozzi, se vor extrage din însă-şi natura faptelor trăite, nu din povestiri — cum cerea Kant.

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dăruirile preoţimii din protopopiate —

Cu bine meritată laudă însemnăm de astădată, între vrednicii dăruitori pentru reclădirea sfântului locaş dela Sâmbăta de sus, pe parohul nostru dela Şimon-Bran bis. veche, **Ioan Mănoiu** care, împreună cu soţia sa presbitera ***Elena***, s'a înscris cu **zece mii** de lei, între ctitorii sfintei mănăstiri brâncoveneşti, gândindu-se că numai faptele bune vor aminti cu drag numele unui muritor. Cu sumă frumoasă se înscrie şi parohul din Zărneşti, păr. **Ilie Piso,** dăruind 5000 de lei. Bunul Dumnezeu să răsplătească tuturor, jertfa însutit, ear pilda frumoasă, de generoşi slujitori ai sfântului altar, să fie urmată de cât mai numeroşi apostoli ai ortodoxiei.

Au contribuit:

Următorii preoţi din protopopiatul **Sălişte**:

Dr. Dumitru Borcia, protopop Sălişte	2000
Ioan Manta, paroh, Gurarâului .	1500
Ioan Răceu, paroh, Cristian . .	1500
Nicolae Işan, paroh, Topârcea .	1500
Constantin Ghişe, paroh, Rod .	1000
Ioan Giurgiu, paroh, Amnaş . .	1000
Ion Iosof, paroh, Tilişca . . .	1000
Ion Baciu, paroh, Topârcea . .	1000
Ioan Bărbat, paroh, Aciliu . .	1000
Aron Flucuş, paroh, Săcel . .	1000
Petru Iuga, paroh, Tilişca . . .	1000
Alexandru Vlad, paroh, Mag .	1000
Gheorghe Ittu, paroh, Vale . .	1000
Ioan Hanzu, paroh, Cacova . .	1000
Nicolae Răchiţan, paroh, Galeş	1000

Următorii preoţi din protopopiatul **Bran**:

Ioan Hamzea, protopop, Zărneşti	2000
Ioan Mănoiu, paroh, Şimon bis. veche şi soţia sa **Elena** . . .	10,000
Ilie Piso, paroh, Zărneşti . . .	5000
Ilarie Reit, paroh, Bran-Poartă .	1000
George Babeş, paroh, Sohodol bis. nouă	1000
George Enescu, paroh, Moeciu de jos	1000
Virgil Pop, paroh, Cristian . .	1000
Isaia Enescu, paroh, Cheia . .	1000
Dum. Tătulea, paroh şi **Iosif Tătulea,** capelan, Predeal . . .	1000
George Fl. Preşmerean, paroh, Codlea	1000
Victor Puşcariu, paroh, Sohodol bis. veche	500
Valeriu Puşcariu, capelan, Şimon bis. veche	500
Moise Micu, paroh, Poiana-Mărului	500
Aron Gogonea, paroh, Poiana-Mărului	500

Din protopopiatul Orăştie au mai contribuit:

Andrei Truca, paroh, Simeria .	2000

Din protopopiatul Mediaş au mai contribuit:

Toma Coldea, adm. par. Ţapu .	300
Petru Mineiu, paroh, Ştenea . .	200

Din Sibiu:

Ioan Hurdubelea cu soţia **Sora,** brutar, Sibiu	1000
Lei:	**47,000**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.054,024**
Suma totală Lei:	**1.101,024**

Dela Asociaţia clerului „Andrei Şaguna"

Nr. 5—1927.

Comunicat

In baza § 6 din «Regulamentul pentru organizarea despărţămintelor», în decursul postului sfintelor Paşti sânt a se ţinea adunările ordinare ale despărţămintelor.

Programa adunării e următoarea:

Ziua I. a. m.:

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin preşedinte.
3. Raport asupra activităţii pastorale a preoţimii şi a cercurilor religioase în 1926.
4 Dare de seamă asupra activităţii despărţământului în 1926.
5. Constatarea plătirii cotizaţiilor pe 1926 şi incassarea celor de pe 1927. — Inscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor delegaţi, pe lângă preşedinte, la congresul viitor.
7. Iniţiative de organizare pentru promovarea vieţii religioase şi culturale în cuprinsul despărţământului şi pentru propăşirea Asociaţiei.
8. Chestiuni oficiale.
9. Propuneri.

După masă şi a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu ***mărturisirea şi cuminecarea*** preoţilor, a profesorilor preoţi, a absolvenţilor de teologie şi a funcţionarilor bisericeşti.

Pentru meditaţia de pregătire înainte de mărturisire recomandăm textul: «***Că fărădelegea mea o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea***» (Psalm 50); ear pentru meditaţia dela cuminecaree: «Precum m'a iubit pe mine Tatăl şi eu v'am iubit pe voi: ***Rămâneţi întru dragostea mea***» (Ioan 15, 9).

P. Cucernicii Părinţi, prezidenţi ai despărţămintelor, vor designa din bună vreme referenţi la rapoartele despre activitatea pastorală a preoţimii şi a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenţi pentru meditaţii.

Biroul central al Asociaţiei.

«Amicii Basarabiei» este numele societăţii, întemeiate din iniţiativă parlamentară, în scop de propagandă culturală în ţinutul dintre Prut şi Nistru. Echipe de îndrumători vor cutreera satele şi oraşele basarabene, şi prin şezători culturale, muzică şi jocuri naţionale vor reînvia puterea sufletească a românismului acolo, unde vrăjmaşii săi şi vitregia vremilor trecute au făcut să slăbească, în oraşe mai ales, conştiinţa naţională.

Dela conferenţele pastorale

Chestiuni pastorale, în legătură cu cărţile: „Pe urmele lui Hristos", „Un păstor model" de Petrov; „Adevăratul preot" de Sheldon şi „In slujba adevărată", de Potapenco.*)

In trei conferenţe anterioare am arătat, în acest loc, conţinutul cărţilor însemnate mai sus.

Putem privi acest lucru ca o muncă introductivă pentru adevărata ţintă a conferenţelor noastre lunare. Zic o muncă introductivă, pentrucă scopul conferenţelor noastre pastorale este pătrunderea în tainele principiilor *pastorale* şi în aplicarea lor la viaţa de toate zilele.

Cu evoluţia timpului se amplifică şi principiul de tactică pastorală. Literatura pastorală astăzi a progresat foarte mult faţă de trecut, ţinând seamă de progresele pedagogiei şi psihologiei şi adâncind problemele cari i le-au impus împrejurările complexe ale vieţii de astăzi. Timpul a adus cu sine alte necesităţi decât cel din trecut şi neglijându-le s'ar face mari greşeli şi s'ar aduce pierderi pe terenul păstoririi sufletelor. Abandonarea noilor principii pastorale ar echivala cu neinteresul păgubitor pentru progresul bisericii şi pentru mântuirea sufletelor.

Cărţile înşirate mai sus desfăşoară principiile morale şi îndrumările pastorale aplicate la referinţele vieţii de astăzi într'o formă literară atrăgătoare şi în toată frumuseţea ce o revarsă asupra lor idealul evangheliei Domnului.

Unui cetitor prea puţin inteligent şi obişnuit îndeosebi să preţuiască impresia lucrurilor materiale i s'ar putea părea că principiile pastorale ce se desprind din amintitele scrieri plutesc în aier şi n'ar fi având legătură cu realitatea vieţii. Am şi auzit pe un asemenea cetitor al numitelor cărţi referind la ele următoarea anecdotă. Se zice că scriitorul englez Bernhard Shaw se înfăl neşte cu Nansen, exploratorul polului nordic. Acesta se plânge scriitorului de mari dureri de cap. Scriitorul Shaw întreabă pe Nansen: «Nu cumva ai descoperit vreun leac în contra durerii de cap?

«Nu»! răspunde acesta, «pentrucă nicicând nu m'am ocupat cu astfel de chestiuni».

«Pagubă» zice Shaw «că te-ai ocupat cu lucruri puţin folositoare omenirii. Mai bine era, de vedeai de acest *leac* decât de *polul nordic, de care n'are lumea nici un folos*».

Cetitorul nostru prea puţin inteligent, adaogă:

«Cam aşa se prezintă multe lucruri de tactică pastorală, care ar trebui să le câştigăm din cetitul cărţilor noastre din desbatere... Fără acomodarea deplină a vieţii sufleteşti împrejurărilor în care trăim şi a tuturor exigenţelor sale, pare că rătăcim prin gerul grozav al lui Nansen şi am uitat de realitate...»

Evident, dacă principiile pastorale, cu cât sunt mai avântate şi te cheamă spre culmea idealului creştin, cu atât ţi se par mai străine de viaţă, atunci nu-ţi rămâne altceva decât să le asameni cu călătoriile lui Nansen la polul nordic.

Dar cu astfel de prejudiţii mai bine ar fi să întri în slujba unei farmacii ca să împachetezi leacuri pentru dureri de cap, decât să stai pe terenul vieţii pastorale, fără să înţelegi principiile pe cari trebue să le aplici.

Este într'adevăr dureros să vezi pe anumiţi preoţi, îngrădiţi într'o practică pastorală în-

*) S'a citit în conferenţa lunară pastorală a tractului Sibiu la 22 Februar 1927.

Ratificarea Basarabiei

— Act istoric. — Insufleţire în capitală şi în toată ţara. —

Vestea că parlamentul Italiei a ratificat în şedinţa din 6 Martie 1927 tratatul dela Paris încheiat în 28 Oct. 1920, pentru deplina suveranitate a României asupra Basarabiei, a produs bucurie şi entuziasm de nedescris în toate sufletele româneşti.

Statutul internaţional al Basarabiei este acum definitiv regulat; de altfel se anunţă apropiata ratificare a Basarabiei şi din partea Japoniei, a patra putere semnatară a tratatului dela Paris.

Atât la cameră, cât şi la senat s'au ţinut şedinţe festive, în care după comunicarea notei oficiale a guvernului italian anunţând ratificarea convenţiei Basarabiei, s'au făcut calde manifestaţii de simpatie pentru marea noastră soră latină.

Poporul român răspunde într'un glas:

Trăiască Italia!

Guvernul dlui general Averescu, ale cărui sforţări vrednice de laudă au înfăptuit îmbucurătorul resultat, este, cu acest prilej, din toate părţile ţării, precum şi din străinătate, viu felicitat.

Invăţământul religios în şcoalele secundare

Patriarhia a făcut o adresă ministerului instrucţiunii prin care cere ca, la alcătuirea nouei legi a învăţământului secundar, să se prevadă principial dreptul chiriarhilor la numirea profesorilor de religie şi dreptul de control al bisericii faţă de învăţământul religios dela toate categoriile de şcoale.

Profesorii de religie să fie numiţi numai dintre candidaţii propuşi de chiriarhul, în a cărui eparhie se află şcoala la care ar urma să fie numit profesorul.

Candidaţii trebue să aibă examenul de capacitate depus în faţa unei comisiuni, în care un reprezentant al bisericii să-i examineze din punct de vedere al doctrinei.

Să se recunoască bisericii dreptul de inspecţie în chestiunile învăţământului religios.

Se mai cere în adresă ca aprobarea manualelor de religie să fie de competenţă Sfântului Sinod.

Adresa arată că aceste drepturi sânt recunoscute şi cultelor eterodoxe, întru cât ele îşi numesc şi califică singure pe catiheţii şi profesorii de religie.

Despre cinstirea sfintelor icoane

— Meditaţie —

Bunul Dumnezeu ne-a creiat aşa, ca să ne putem feri cu scârbă de cele rele şi să năzuim spre cele bune şi frumoase.

Săvârşind binele, sântem totdeauna cuprinşi de o dulce emoţiune, pe care în deobşte o numim bucurie. Astfel de bucurie trebue să cuprindă sufletele noastre astăzi cu atât mai mult, cu cât biserica sărbătoreşte *Duminecа ortodoxiei* sărbătoreşte adecă: reaşezarea, înoirea şi învierea cinstirii icoanelor sfinte.

Intr'adevăr, această zi este pentru tot creştinul ortodox adevărată zi a bucuriei. De câteori avem prilejul de a privi cu ochii noştri trupeşti icoanele sfinte, de atâtea ori să ne aducem aminte despre această zi, în care s'a proclamat învingerea ortodoxiei; de câte ori ne vom ruga înaintea icoanelor sfinte, să avem convingerea şi credinţa neclintită, că Dumnezeu ne va ajuta şi va da ascultare cererii noastre. Eată, că această zi memorabilă ne oferă ocasiune binevenită de a medita asupra cinstirii icoanelor sfinte, pe cum învaţă biserica dreptmăritoare:

1. Obiectul cinstirii icoanelor sfinte nu este însaşi icoana, ci ceeace reprezintă ea;

2. Cinstirea icoanelor sfinte este un exerciţiu religios folositor nouă.

Punctul I:

Invăţătura bisericii noastre, despre cinstirea icoanelor sfinte, constă în faptul că, obiectul imediat al cinstirii nu este însaşi icoana, ci aceea ce reprezintă. In al doilea rând, înseşi icoanele le preţueşte, înălţându-le pe pereţi, şi nu permite ca ele să fie luate în batjocură.

Când o icoană oarecare primeşte asemenea cinste din partea noastra, pricina este că ea reprezintă ceva deosebit, b. o. o icoană a părinţilor, a cunoscuţilor noştri o păstrăm în cinste, fiindcă reprezintă pe cei iubiţi şi stimaţi ai noştri. Această însuşire este contimporană cu crearea omului, în care Dumnezeu Atotînţelept a altoit două înclinări, care nu se pierd cu totul din firea omenească:

Prima înclinare este: Cinstea faţă de Creator şi faţă de toate creaturile în care găsim ceva frumos desăvârşit;

A doua: nNzuinţa de a face nevăzutul văzut, îndepărtatul mai apropiat. Această îndoită înclinare a firii noastre nu se poate stârpi, — dar ea poate să degenereze. Pildă aflăm în păgânism. Ce este altceva idololatria, decât degenerarea acestor două înclinări?

Dacă unele popoare păgâne — cum ne spune Sf. ap. Pavel, — «au mutat pe Dumnezeul cel nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios şi al pasărilor şi al celor cu patru picioare şi al celor ce se târăsc», (Rom. 1), în ziua de azi vedem că unii cinstesc şi venerează opera mânilor lor ca pe un idol: Oare acest fapt nu arată că omul mai bucuros stă cu un idol, decât să se lase de icoane?

Fapt este că în biserică, dela întemeerea ei, găsim evlavioasa cinstire a icoanelor sfinte. In veacul al 8 lea greşala şi patima oarbă a declarat războiu împotriva icoanelor, şi războiul s'a terminat cu zdrobirea icoanelor sfinte. Biserica îşi ridică îndată glasul de protest, în sinodul al II-lea dela Niceea, osândeşte rătăcirea, şi nu numai că menţine ideea de a cinsti icoanele, ci cu ocazia aceasta se ivesc în sânul bisericii o mulţime de mucenici cari pecetluesc cu sângele lor apărarea cultului icoanelor sfinte.

Fă, Doamne să fim şi noi tot aşa de tari în credinţa pe care am primit-o în taina botezului, pentru a cinsti sfintele icoane şi îndeosebi icoana Sftei Treimi în numele căreia am fost botezaţi.

Punctul II:

Conform învăţăturii bisericii, ştim că invocarea sfinţilor şi cinstirea icoanelor sfinte este lucru bun şi folositor, şi că manifestarea cererilor sufletelor credincioase pentru mijlocirea lor nu este sbucium nefolositor, ci rugăciune în puterea căreia se înalţă până la cer, de unde binecuvântarea dumnezească se pogoară pe pământ. A trage la îndoeală aceste învăţături, ar însemnà a negà puterea rugăciunii, şi a presupune că Isus Hristos, Mântuitorul nostru, care a zis: «Cereţi şi se va da vouă» (Luca 11), ar fi amăgit lumea cu făgăduieli deşarte, şi când Isus Hristos s'a rugat — (şi de fapt întreaga viaţa lui a fost o rugăciune continuă, chiar şi ultimul suspin de pe cruce era rugăciune pentru vrăjmaşii Săi) — s'ar fi închinat unui obicei din care n'a avut folos, ci pagubă.

Dar, poate va zice cineva: Cum se poate, că rugăciunea mea n'a fost ascultată de Dumnezeu, câtă vreme puterea rugăciunii e neîndoelnică?

Această întâmpinare n'ar merita să fie luată în seamă, dacă n'ar fi atât de deasă. Când ne gândim la mulţimea de oameni cari obişnuesc a se ruga, cu siguranţă nouă zeci la sută vor grăi la fel.

Dar ce au cerut ei când se rugau? Au cerut mai ales bunuri pământeşti, a căror satisfacere li ar aduce osândă. Cum s'au rugat? Nu cu osârdie, ci de comun cu puţină sinceritate şi cu multă îndoeală. Ear văzând că rugăciunile lor nu sânt îndată ascultate, nerăbdători isbucniau împotriva Provedinţei dumnezeeşti, în loc să se roage mai departe cu credinţă neclintită şi încredere neînfrântă.

Cerinţă de căpetenie, la săvârşirea rugăciunii, este ca omul să ceară cele necesare atunci, când persoana sa este în stare de har. De aceea n'avem să ne plângem că Dumnezeu nu ni-a ascultat rugăciunile când noi stăm la îndoeală de a face căinţă, de a ne mărturisi şi de a ne împărtăşi cu Sfta Euharistie.

Eată ce ne spune Sf. Evanghelie: «Pe păcătoşi Dumnezeu nu-i ascultă», (Ioan 9). Puterea rugăciunii este neîndoelnică, o spune însuşi Mântuitorul Domnul nostru Isus Hristos. Este lucru folositor şi bun a ne ruga celor ce sânt reprezentaţi prin sfintele icoane. Amin. *Lidarh.*

---

gustă, atât de copleşiţi de împrejurările vieţii, încât au făcut acestora toate concesiunile şi nu mai simt puterea de a reacţiona împotriva lor călăuziţi de principiile pastoralei care-i cheamă spre ideal. Aceşti robi ai practicei cu aripile zdrobite ajung să creadă că realitatea aşa şi trebue să fie pe cum o văd ei în neputinţa lor de a o transforma. Atunci nu e de mirare dacă-şi fac părerea că principiile unei practici pastorale avântate, care vrea să modifice realitatea crudă şi să o apropie de ideal, ar fi ca nişte călătorii aeriane către polul nordic. Astfel de preoţi simţesc orice carte cu avânt pastoral ca un fel de mustrare a inerţiei lor şi a superstiţiei în care trăesc, crezând că viaţa sufletească ar trebui să se «*acomodeze*» *împrejurărilor*, iar nu invers.

Deci iubiţi fraţi, slujitori la altarul Domnului, inspiraţi-vă de principiile pastorale care ne arată, cum să apropiem realitatea vieţii de atâtea ori atât de rea şi stricată, de înălţimea acelui ideal sfânt al evangheliei, căruia am jurat să ne închinăm sufletele şi viaţa noastră.

Noi stăm în luptă cu realitatea înstrăinată de Hristos şi vrem să o apropiem iar de izvorul ei de primenire.

Cu acest gând trebuesc cetite cărţi ca cele despre care e vorba aici.

Cărţile acestea sunt înrudite prin cuprinsul lor. Preotul rus Petrov a prelucrat scrierea lui Sheldon. Subiectul scrierii ne aduce aminte şi de povestirea lui Potapeoco: «In slujba adevărată».

Din cuprinsul acestor cărţi se desprinde în deosebi necesitatea predicei, deşi preotul Chiril al lui Potapenco zice: «Predicele în biserică nu fac; nu sânt ascultate, cum nu este ascultată nici liturgia; ţăranii se gândesc la altceva în timpul acesta». Petrov şi Sheldon ne vorbesc de preoţi cari se pregătesc conştienţios pentru predică, cu zile înainte de a sosi Dumineca.

Ar greşi, de sigur, cel ce ar crede că între concepţia reprezentată în cartea lui Potapenco despre predică şi între concepţia lui Petrov şi Sheldon ar fi vre-o contrazicere. Nicidecum! Principala problemă pastorală care se desprinde din firul povestirei lui Potapenco, ce e drept, nu este predica, ci este încheierea legăturilor sufleteşti între preot şi turma credincioşilor săi. Iar aceste legături, cari ele sunt factorul decisiv în activitatea unui preot, pot fi încheiate numai prin o muncă devotată până la jertfirea de sine a preotului din curată iubire de oameni. Prin fapte din cari să vorbească spiritul jertfei. De aceea preotul Chiril nu-şi începe activitatea prin obişnuita cuvântare de program cu ocazia instalării, ci trece deadreptul la fapte cari rezultă în chip organic din sufletul său de apostol al devotamentului.

De aici nu rezultă că Potapenco ar cere înlăturarea predicei, ci rezultă principiul pastoral: întâi îţi stabileşte legături sufleteşti, prin jertfă şi iubire, cu poporul, căci numai astfel predica ta va trece din suflet la suflete. Prin legături sufleteşti vei atrage poporul după tine şi, prin tine, pe urmele lui Hristos.

Mai ales un popor neinstruit în cele religioase printr'o catehizaţie îndelungată, sistematică şi îngrijită, neobişnuit să audă predici, un popor analfabet şi simplu în cugetarea şi viaţa lui, îl poţi conduce pe cărarea vieţii creştineşti cu mult mai uşor prin pilda vieţii tale ca părinte sufletesc al lui şi, îndeosebi, prin jertfa de fiecare clipă pe care o aduce pentru binele lui.

INFORMAȚIUNI

DUMINECA BOLNAVILOR.

Atragem atenţiunea preoţimei noastre asupra circularei Nr. 964 din anul trecut, prin care s'au dat instrucţiunile necesare pentru îngrijirea bolnavilor în a doua Duminecă din Sfintele Paresimi. Şi în anul acesta să se procedeze ca în anul trecut, făcându-se din bună vreme preparativele necesare.

Se vor bate monede de aur de câte 20 şi 50 lei aur, cu efigia M. Sale Regelui Ferdinand I.

Impotriva emisarilor eretici s'au luat măsuri nouă din partea ministerului de interne, ca răspuns la cererea făcută de mitropolia Moldovei.

Nou protopopiat a înfiinţat eparhia Clujului în judeţul Maramureşului, cu centrul în Sighet. Cucernicul preot de acolo, păr. Mihai Muntean, este încredinţat, ca administrator protopopesc, să organizeze noul tract, dela care se aşteaptă întărirea şi propăşirea ortodoxiei în Maramureş.

Legea timbrului. Prin noua lege taxele timbrului mobil al asistenţei sociale se vor spori (dela 25 şi 50 bani, 1, 2 şi 10 lei) la 50 bani, 1, 2 şi 20 lei. Societatea «Mormintele Eroilor», va primi din bugetul fondului de asistenţă o subvenţie fixă de 3 milioane lei.

Fapte creştineşti. Sătenii fruntaşi Gligor Hoaza şi Nicolae Zac din Poşaga, protopiatul Lupşei, au dăruit, pentru zidirea bisericii din această comună, considerabila sumă de 150 mii de lei, şi anume Gligor Hoaza 100,000, Nicolae Zac 50.000 de lei. Vrednici creştini!

Posturi vacante de învăţători sânt în toată ţara, 7519. Cea mai mare lipsă de învăţători este în Basarabia. — In ţara întreagă sânt vacante peste 500 posturi de medici de plasă, dintre acestea 120 în Ardeal.

Pedeapsă urcată. Curtea de apel din Oradea a judecat procesul locotenentului maghiar Magoş Iozsef, acuzat de a fi asasinat pe advocaţii Ciordaş şi Bolcaş din Beiuş. Tribunalul a condamnat pe Magoş la 10 ani închisoare. Curtea, judecând procesul, a ridicat pedeapsa la 15 ani închisoare.

Studenţi universitari, cari la epoca recrutării se vor afla în străinătate şi nu pot să se prezinte în faţa Consiliului, vor putea fi reprezentaţi prin tată, rude sau tutori. Se cere certificatul absolvirii clasei a opta liceale.

Staţiune clandestină de radio funcţionează de câteva zile în Viena, de unde se transmite imnul oprit «Gott erhalte» şi se face propagandă prin prelegeri speciale şi concerte de acelaş fel. Staţiunea a rămas până acum nedescoperită.

Bacşişul se desfiinţează în toate restaurantele c. f. r. In locul lui se admite incasarea unei taxe fixe de zece la sută asupra consumaţiei. Se prevăd sancţiuni aspre, când persoanele de serviciu ar primi bacşiş suplimentar.

ŞTIRI LOCALE

Concertul din seara de 3 Martie 1927, al Reuniunii române de muzică «Gh. Dima», ţinut în sala Uraniei, s'a consacrat aproape întreg muzicei poporale. S'a început cu gingaşele cântece ale poporului cehoslovac, zece bucăţi, datorite componistului Iaroslav Kricka şi executate cu fineţa necesară de corul damelor reuniunii noastre, dirijat, ca totdeauna, cu multă iscusinţă de dl prof. N. Oancea. Cântecele poporale româneşti, armonizate de compzitori români mai noi, s'au bucurat d'asemenea de aceeaş îngrijită interpretare a corului mixt al reuniunii. Dna Adela Bressler, o valoroasă cântăreaţă de operă, a executat în mod artistic câteva arii clasice şi cântece poporale româneşti, primite cu puternice aplauze. La pian, dşoara Eugenia Simtion promite să devie cu timpul o excelentă acompaniatoare de pian. Cuvintele bine simţite, ale dlui Dr. Horia P. Petrescu, despre apropierea sufletească prin mijlocul muzicei poporului, au întregit în chipul cel mai reuşit programul acestui al doilea concert din earnă al vechei şi, după semnele mai nouă, *viguroasei* reuniuni muzicale româneşti din Sibiu.

Festival. Pentru adunarea mijloacelor necesare la construirea satului Mărăşti şi la transformarea câmpiei de acolo, sfinţită prin vărsarea sângelui alor 18500 eroi ce-şi dorm somnul de veci sub glia ei, în câmp istoric în numele societăţii «Mărăşti» dela Bucureşti, despărţământul Sibiu al «Astrei» aranjează pe Sâmbătă în 12 Martie a. c. ora 8 seara, în sala teatrului un *festival Mărăşti-Mărăşeşti* cu concursul dlui C. Kiritzescu, dir. general în Ministerul Instrucţiunii şi cu al şcoalei normale «Andrei Şaguna» din Sibiu. Toţi cetăţenii Sibiului iubitori de ţară şi cinstitori ai memoriei celorce pentru ea au adus jertfa umană supremă, sânt rugaţi să contribue prin prezenţa lor le reuşita acestui festival. Comitetul despărţământului Sibiu al «Astrei».

Legatul protopopul Nicolae Todoran. Pentru cinstirea memoriei mult regretatului protopop Nicolae Todoran din Cetatea de baltă, decedat la 25 Febr. c., colegii dela şcoala normală Andrei Şaguna din Sibiu, ai dlui Eugen Todoran, fiul decedatului, director la liceul de stat de băeţi din Târgul-Mureşului, au dăruit suma de 800 lei pentru întemeierea unui legat, — întru veşnica pomenire a decedatului, — aparţinător *fondului căminului pentru bătrâni* al societăţii române de înmormântare din Sibiu. La acelaş legat a dăruit şi dl Eugen Todoran 300 lei. La olaltă 1100. — In anul acesta s'au mai făcut la acelaş fond următoarele dăruiri: 1. Dl *Dr. Ilie Beu* senator, cvota de 500 lei pentru anul acesta la legatul ce poartă numele dânsului. 2. Dl *Ioan Gârbacea* funcţionar consistorial, 500 lei în memoria regretatei sale soţii, cu care sumă s'a pus baza legatului *Ioan şi Maria Gârbacea*, obligându-se dăruitorul a-l completa la 1000 lei. 3. La *Legatul anonim* a dăruit dl *Dr. O. C.* 500 lei. Pentru toate acestea creştineşti dăruiri cu care căminul pentru bătrâni s'a apropiat cu un pas de realizare, mulţumeşte cu recunoştinţă *Timotei Popovici*, preşed. societăţii.

Ca susţinători de familie pot fi dispenzaţi dela serviciul militar tinerii unici fii, legitimi sau adoptivi, sau mai mari între fraţi, susţinători de familii lipsite de mijloace de existenţă. Lămuriri dă secţia militară a municipiului Sibiu, Strada Mitropoliei 2, uşa 16.

Publicaţiune. Se aduce la cunoştinţă că: perceptorii fiscali, cu prilejul perceperii impozitului pe salarii, sânt datori a pretinde funcţionarilor şi lucrătorilor oricărei întreprinderi, justificarea plăţii sau plata însăşi a impozitului pe venitul global. In consecinţă se învită dnii patroni a justifica cu chitanţă plata impozitului global pe trimestru în curs cu ocazia plăţii impozitului pe salarii.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Să se facă lumină este titlul broşurii de prot. consilier arhiepiscopesc, *Matei Voileanu*, despre biserica românilor din Ardeal în veacul al 18-lea. Cu raport la datele cuprinse în această broşură, revista aradană, Biserica şi Şcoala, face următoarea observare:

E strigător la cer felul cum uniţii de azi se apără pe toate căile ca nu cumva să le treacă oamenii la biserica mamă ortodoxă. Ei ar voi ca dacă un sat întreg de uniţi ar trece la ortodoxie afară de un om, care ar rămânea unit, acelui om singur să-i rămână biserica şi averea. Aducă-şi aminte uniţii ce s'a întâmplat după 1700. Atunci s'au dat uniţilor 260 biserici în comune, unde uniţii erau în minoritate evidentă. Şi câte biserici ortodoxe nu au luat uniţii în comune, unde au mai rămas destui ortodocşi...

Revista Cosinzeana. A apărut Nr. 1—2 din 1927 cu bogat şi variat cuprins. Cereţi un număr de probă din această revistă literară, care apare cu colaborarea celor mai de seamă scriitori. Adresa: Cluj, Piaţa Cuza Vodă 16.

Publicaţii nouă. A apărut numărul pe Ianuar al revistei *Transilvaniei*, organul «Astrei», cu bogat cuprins cultural.

— A apărut Nr. 144 din «Biblioteca poporală a Asociaţiunii»: povestire pentru popor, Peatra credinţei, de Coriolan Brediceanu. Povestirea tratează scene de pe vremea când Banatul gemea sub jugul turcesc (5 lei).

— Secţia «medicală şi biopolitică» a «Astrei» a tipărit întâiul buletin lunar, cu instructiv material.

— Au apărut «*Ramuri*», — Drum drept — Nr. 10 anul XX, director N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, India lui Rabindranath Tagore; Gherghinescu Vania, Sânt o casă blestemată (poezie); Al. Iacobescu, Oedip (versuri); D. Călinescu, Iancu Bobeanu; Al. Iacobescu, Mişcarea culturală şi literară; D. I. Atanasiu, Expoziţia de pictură a Dnei Vera Veslovschi Niţescu; Clişeu: Dna Veslovschi Niţescu.

Oare nu este foarte adevărată teza astfel pusă? Şi oare rezultă din ea că, predica ar fi de prisos? Nici decum! Chiril predică *prin fiecare faptă a lui* şi putem fi siguri că, dupăce prin fapte şi-a încheiat legăturile sufleteşti cu poporul, dacă ar fi găsit necesară propovăduirea prin predică, ar fi făcut uz şi de ea.

Să nu credem deci, că Potapenco în povestirea sa consideră predica ca un lucru de prisos. Şi el stă pe aceeaş temelie de principii ca şi Sheldon şi Petrov.

Preotul e dator să predice. Un preot «*homo alalus*» este o contrazicere *in adjecto*. Prin predică s'a răspândit evanghelia şi biserica lui Hristos pe pământ. Mai ales astăzi predica este indispensabilă, ca purtătoare şi vestitoare a adevărului mântuirii, ca strigăt de chemare a oamenilor la Hristos şi la graţia lui cea mântuitoare. (Urmează).

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

Monumente istorice din timpul primilor creştini

Muzeul din Smirna, în legătură cu învăţaţii din Viena şi cu marele teolog Deissmann din Berlin, a întreprins facerea de săpături în Efes, pentru căutarea de monumente istorice. Lucrările au fost lungă vreme întrerupte, ca abea în toamna anului 1926 să fie reluate, dar de astădată cu rezultate foarte frumoase.

Prin monumentele istorice aici aflate s'a îmbogăţit cunoştinţa despre topografia, arhitectura şi pictura antică. In a doua periodă a săpăturilor a ieşit la lumina zilei o mare catacombă din timpul primilor creştini, într'o întindere până acum ne mai pomenită pe pământul Aziei mici. Dealungul coastei prăpăstioase Panajirdagh se întind necropolele capitalei de altădată. Acolo se află o văgăună mult cinstită de creştini, în care s'au refugiat şapte creştini dinaintea persecuţiei lui Decius, şi cari după două sute de ani earăş s'ar fi întors la viaţă. Intru amintirea lor s'a tăiat în peatră o bisericuţă în nemijlocită apropiere de văgăună. Aici s'au început săpăturile cu nădejdea de a scoate la lumină din întunerecul veacurilor un frumos monument de înmormântare a creştinilor din Efes, cari şi-au căutat locul de veşnică odihnă lângă mormântul sfinţilor amintiţi.

Săpătorii constată, că s'au aflat în morminte o mulţime de daruri îngropate cu morţii, ca: vase de lut, amfore, lămpi în forme foarte variate şi pictate în timpul primilor creştini. S'au descoperit şi inscripţii multe.

Biserica din cimitir, acum eliberată, se consideră ca foarte importantă din punct de vedere arhitectonic.

Eată un teren de muncă frumoasă pentru ceice doresc să cunoască mai deaproape lumea primilor creştini.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. «*La cine ne vom duce?*» de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. «*La luptă dreaptă!*» de Nicolae Colan, profesor.

Nr. 1822/1927 (32) 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot la biserica catedrală din **Sibiu**, se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt de Lei 4435 lunar, plus eventualele gradaţii şi ajutor familiar, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu şi membrilor familiei.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în catedrală, a celebra şi cuvânta.

Sibiu, din şedinţa bisericească a consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 3 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 146/1927 protop. (31) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a **Mălâncrav**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: ½ (jumătate) din toate venitele preoţeşti fasionate în coala B, ear până când se va întregî salarul dela stat, viitorul capelan va primî echivalentul salarului său dela paroh conform obligamentului dat.

Ceice doresc a ocupa acest post, să-şi înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc Târnava-mare în terminul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Biertan, la 22 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Târnava-mare.

Nicolae Gheaja,
adm. ppesc.

Reclama este sufletul comerţului

---

(12) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I., porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 ferdele de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă dela fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de câmp, în şed. extraord. din 23 Ianuar 1927.

Ioan Mihalu, preşedinte. **Avram Fleşer,** notar.

Nr. 21/1927, văzut şi aprobat. Orăştie, 28/I 1927.

Vasile Bomşa,
protopop.

Nr. 97/1927 (16) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Barcan**, protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conf. colei B.
2. Una ferdelă (25 l.) porumb strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.
3. Stola stabilită în şedinţa cons. par. din 27/I a. c. după exigenţele de trai de azi.
4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.
5. Locuinţă parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs cf. protop. Cererile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 27 Ianuar 1927.

Poiana-Sărată (Oituz) la 31 Ianuar 1927.

Ion Rafiroiu,
protopop.

Nr. 1275/1927 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postul de confesor la Colonia de reeducare prin muncă Râul-Vadului, jud. Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile. Reflectanţii la acest post să-şi trimită Consiliului arhiepiscopesc documentele despre calificaţie. Retribuţiunile sânt: leafa reglementară de paroh şi o diurnă lunară de Lei 700 plus locuinţă compusă din două camere.

Leafa o plăteşte On. Minister al Sănătăţii şi Ocrotirilor sociale. Cel ales are să ocupe postul imediat.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 15 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 134/1927 (13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Bucureşti**, protopopiatul Băiţa, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B şi întregirea dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere. Grădină de zarzavat.
3. Stola obişnuită în comună.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Băiţa, la 26 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa, în înţelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Secărea,
protopop.

SEMINŢERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,

oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.

Trimitem preţuri curente gratis şi franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 13—32

„PLUGARUL“, cassă de economii societate pe actii în Săcădate

Convocare

Domnii acţionari ai cassei de economii «PLUGARUL» societate pe acţii se invită la

adunarea generală ordinară

care se va ţinea în Săcădate la **26 Martie 1927,** la 10 ore în localul băncii.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcţiunei şi al comitetului de supraveghiere.
2. Aprobarea bilanţului şi darea absolutorului.
3. Decidere asupra împărţirii profitului realizat.
4. Alegerea direcţiunii şi a comitetului de supraveghiere.
5. Eventual alte propuneri anunţate la direcţiune.
6. Raportul direcţiunei despre rezultatul ridicării capitalului.

In cazul când nu s'ar întruni numărul legal de acţionari, adunarea generală va avea loc fără altă convocare în 4 Aprilie c. cu acelaş program.

(30) 1—1 **Direcţiunea.**

Activa — Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926 — Pasiva

Cassa în numerar	7,126·—	Capital acţionar	25,000·—
Cambii escomptate	146,769·—	Fond de rezervă	21,000·—
Obligaţiuni	8,850·—	Fond de binefaceri	800·—
Efecte	2,500·—	Depuneri spre fructificare	103,014·—
Mobiliar	100·—	Dividende neridicate	2,898·—
Interese transitoare restante	3,692·—	Interese anticipate	2,918·—
		Profit	13,407·—
	169,037·—		169,037·—

Debit — Profit şi Perderi la 31 Decemvrie 1926. — Credit

Interese capitalisate	7,022·—	Interese	27,215·—
Contribuţiuni	1,868 —	Proviziuni	3,728·—
Salare	6,000·—		
Spese (luminat, încălzit)	2,646·—		
Profit	13,407·—		
	30,943·—		30,943·—

Săcădate, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECŢIUNEA:

Ioan Iordachie m. p. **Ioan Stanciu** m. p. **Ioan Georgescu** m. p. **Toma Mahara** m. p.

Revăzut şi aflat în consonanţă cu registrele.

Săcădate, la 1 Februarie 1927.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Ioan Petrişor m. p. **Ioan Roman** m. p. **Ioan Stanciu** m. p.
Toma Aleman m. p. **Ioan Petca** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca. Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 18 Martie 1927 Nr. 22—23

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Să îngrijim de tinerimea adultă

— Activitatea bisericii şi a şcoalei. — Colaborarea organelor administrative. —

Scriu rândurile de faţă impresionat de două fapte:

Unul este alarma dată într'un ziar german din Ardeal, de un pedagog sas, când inzistă pentru grijă şi control mai sever asupra tinerimii săseşti, care — aşa spune — a început a se depărta tot mai mult de principiile de educaţie naţional-religioasă.

Saşii ardeleni de altfel îşi au de mult organizaţia şi în privinţa educaţiei tinerimii adulte. Până la vârsta majoratului ea este supusă la anumite regule, ordine şi restricţiuni, formulate şi cuprinse în cunoscutele «Statute ale tinerimii evanghelice-luterane». Acestea sânt cele zece porunci ale tinerimii.

Trebuea, fără doar şi poate, să facem şi noi mai de mult acelaş lucru; căci şi tinerimea adultă a satelor noastre are trebuinţă d'a fi crescută în supraveghere naţională-creştinească, în scop să nu-şi însuşească, pe lângă unele scăderi moştenite, altele nouă, răsărite din disordinea morală a vremilor schimbătoare.

De sigur, cunoscând aceste rele, dăunătoare viitorului neamului, biserica ortodoxă română din Ardeal, a hotărât înainte cu doi ani, prin societatea «*Sfântul Gheorghe*», să îndrume şi să oblige pe preoţii noştri, să organizeze tinerimea adultă, pe baza unor statute aprobate de biserica ortodoxă.

Dar, în celaş timp, sânt îndatoraţi şi învăţătorii şcoalelor de stat de a organiza tinerimea dela sate, în baza unor statute elaborate de autoritatea şcolară.

Eată deci, că atât biserica noastră, cât şcoala, au simţit primejdia ce ameninţă viitorul neamului, dacă nu se vor îngriji stăruitor de soartea tinerimii noastre adulte.

Când îndrumările primite le vor pune, atât preoţii cât şi învăţătorii, în conştientă aplicare, desvoltarea vieţii religioase-culturale, sociale şi cetăţeneşti a membrilor societăţilor va putea lua avânt tot mai puternic. —

Al doilea motiv de a mă ocupa cu această chestiune, este ordinul prefecturii judeţului Hunedoara, dat tuturor organelor administrative din judeţ, în scopul organizării tinerimii române, în societatea «*Sfântul Gheorghe*», conform statutelor emanate dela autorităţile bisericeşti ort. rom. din Sibiu.

Numai cu sprijinul şi colaborarea organelor administrative vom ajunge, curând şi sigur, la ceeace năzuim, în privinţa cultivării morale religioase a tinerimii noastre.

Eată cum crede de bine prefectul judeţului Hunedoara, a ajuta această sănătoasă mişcare:

Prin circulara sa ordonă organelor administrative a lua contact cu dnii preoţi, cu cari să se caute toate mijloacele necesare pentru înfăptuirea societăţilor tinerimii adulte «Sf. Gheorghe». In ce priveşte sprijinul şi concursul material, administraţia promite:

1. Teren, bani, lucrători şi materialul necesar, pentru construirea de localuri de întruniri, joc etc.

2. Autorizaţiuni pentru ţinerea de jocuri nu se vor mai da, decât tineretului moral, organizat în societate;

3. Incassarea şi urmărirea pedepselor ce se vor măsura membrilor, conform statutelor, prin concursul primăriilor comunale;

4. Sprijinul prin orce alte mijloace legale, ducătoare la scop.

Astfel administraţia a înţeles să-şi îndrepte luarea aminte din tot dinadinsul asupra îngrijirii mai bune a tinerimii adulte, şi de aceea vine în ajutorul bisericii, care voeşte să fie şi mai departe păstrătoarea credinţei strămoşeşti şi a obiceiurilor morale ce ne-au ocrotit neamul veacuri dearândul.

Biserica ortodoxă românească vrea să crească şi să aibă fii şi cetăţeni vrednici ai scumpei noastre patrii mărite.

Să-i stăm cu toţii într'ajutor!

Dr. Eugeniu Munteanu

Nr. 2442/1927. (32) 1—3.

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul al doilea de **spiritual**, pentru ocuparea căruia se publică concurs, cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spiritualul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400, plus eventualele gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, 9 Martie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba Iulia şi Sibiu

---

Alipire la partidul poporului. In ultimul consiliu de miniştri, ţinut săptămâna trecută, dl *V. Goldiş*, ministrul cultelor, a citit comunicatul, prin care parlamentarii partidului naţional român, întruniţi în 10 Martie 1927, decid în unanimitate alipirea desăvârşită la partidul poporului de sub conducerea dlui general Averescu. Hotărârea aceasta se motivează prin resultatele importante obţinute de dl gen. Averescu atât în politica internă, cât şi în cea externă, precum şi prin încrederea deplină în conducătorul partidului poporului, după ce între reprezentanţii autorizaţi ai partidului naţional român şi între membrii partidului poporului s'au creiat legături sufleteşti durabile, care pot garanta rodnică activitate închinată binelui obştesc.

Societatea Naţiunilor a discutat afacerea optanţilor unguri în chestiunea reformei agrare din România. Exproprierea nu este operă de prigonire naţională, — proprietarii români aduc egale sacrificii, — ci de consolidare socială, de care profită *toţi* cetăţenii patriei. Acest fapt l-a arătat, în mod strălucit, discursul de trei ore, rostit la Geneva din partea dlui *N. Titulescu*, delegatul României în Consiliul suprem al Societăţii Naţiunilor. Presa străină înregistrează cu elogii marele discurs al diplomatului român, recunoscând drepturile României contestate de unguri. Astfel n'avem motiv de-a ne îndoi, că şi de astădată dreptatea cauzei româneşti va ieşi biruitoare.

Reţinem, din aprecierile presei străine, următorul pasaj din «Berliner Lokalanzeiger»:

In numele României — scrie ziarul berlinez — *a vorbit dl Titulescu, acest genia al discursurilor, care vorbeşte admirabil toate limbile europene, rostind un strălucit discurs. Toate scânteerile unui talent oratoric erau cuprinse în admirabilul discurs, cel mai lung pe care l-a ţinut până azi vreun orator în faţa Societăţii Naţiunilor. Genialul vorbitor a vorbit trei ore şi jumătate, tăcând să vibreze toţi nervii ascultătorilor...*

Răspunsul delegatului maghiar s'a prezentat — după acelaş ziar — cu desăvârşire palid şi şters.

„Religia şi capitalul biologic naţional". In 2 Martie, a. c. în sala prefecturei jud. Cluj, I. P. C. Sa arhimandritul Scriban şi-a desvoltat, interesanta conferinţă, tratând despre «Religia şi capitalul biologic naţional».

Conferenţiarul a schiţat rolul pe care trebue să-l aibă religia în combaterea relelor sociale şi la refacerea naţională.

Opera preotului poate merge mână în cu cea a medicului în o mulţime de chestiuni de ordin igienic şi social.

Importanţa religiei se poate afla însă şi în combaterea scăderei naşterilor, ştiut fiind că această scădere duce la sleirea forţelor naţiunei.

Trecând în revistă misionarismul călugărilor şi opera societăţilor «Crucea Roşie» şi «Crucea Albastră», Arhim. Scriban s'a oprit şi asupra activei organizaţii întemeiată la Sibiu de preotul Iosif Trifa, sub numele de: «*Oastea Domnului*». Oratorul găseşte că cea mai bună cale de convingere rămâne puterea cuvântului.

Darul parohiei din Braşov-Cetate

Una sută mii de Lei pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Consiliul parohial dela sfânta biserică din *Braşov-Cetate*, sub preşedinţia părintelui Vasile Mereţ, şi la propunerea sa, a votat cu unanimitate şi cu mare entuziasm, cum ni se telegrafiază dela Braşov, suma de Lei **una sută de mii** (100,000) pentru restaurarea şi întregirea sfântului locaş istoric brâncovenesc dela Sâmbăta de sus.

Cetatea Braşovului n'a rămas, nici la această ocazie, mai pe jos de splendida dărnicie a parohiei surori din Braşov-Schei, răspunzând, la chemarea Arhiereului său, cu aceeaş largă mână şi cu aceeaş înaltă înţelegere a intereselor ortodoxiei.

Cele două parohii braşovene, dela Sf. Nicolae şi din Cetate, mergeau şi pe vremuri mână în mână, când sub înţeleapta conducere a protopopului de neînfrântă activitate, Ioan Popasu, s'au învoit să ridice împreună o şcoală centrală, din care apoi a răsărit neîntrecutul nostru liceu „Andrei Şaguna" de astăzi.

Negustorii români din Cetate înfiinţaseră încă dela 1835 o şcoală poporală, unde fusese învăţător câtva timp şi Gheorghe Bariţ, Nestorul ziariaticei româneşti şi istoricul de mai târziu al Ardealului. Aceiaşi negustori, dornici de propăşirea şi înălţarea neamului, au întemeiat, tot atunci, primele reuniuni româneşti în Ardeal: „Casina negustorească", (Casina română actuală), „Gremiul comercianţilor români de comerţ levantin". Astfel, viaţa culturală şi naţională a Braşovului a dat mereu în spor.

Urmaşii vrednici ai acelor luminaţi negustori, iubitori ai vechei biserici, aduc astăzi jertfă nouă, oferind un dar princiar pentru măreţul act al restaurării acelui sfânt aşezământ, care nu se poate desăvârşi decât atunci, când toţi bunii fii ai parohiilor noastre se vor grăbi cu obolul lor, menit să-l înfăptuească.

Fie ca exemplele înălţătoare de până acum să găsească răsunetul cuvenit în inimile tuturor drept credincioşilor noştri, ca sf. biserică s'ajungă ocrotitoarea cât mai puternică a fiilor săi.

Mărire şi laudă generoşilor donatori din parohia Braşov-Cetate!

Chestia românească în presa din America

Din prilejul vizitei M. S. Reginei Maria în America, clevetitorii Ţării au pus la cale redactarea unui memoriu despre pretinsele persecuţii ale minoritarilor şi sectarilor din România. Memoriul era să fie prezintat Reginei noastre de către o delegaţie a Baptiştilor din America. Majestatea Sa, grăbindu-se acasă din cauza boalei Augustului ei Soţ, n'a putut primi în audienţă delegaţia. Memoriul s'a publicat la 27 Noemvrie în revista: *The Churchman*, din Newyork. El cuprinde date calumniatoare. Asesorul consistorial Tr. Scorobeţ a trimis îndată o întâmpinare în limba engleză, care s'a publicat în numita revistă religioasă, la 19 Februarie a. c. Redacţia revistei a înştiinţat pe păr. Scorobeţ, că înainte de publicarea răspunsului său, a prezintat persoanelor cari au semnat memoriul textul întimpinării care e următorul:

Audiatur et altera Pars.

On. Redacţie,

Ca vechiu cetitor al escelentei Dvoastre reviste: The Churchman, permiteţi-mi să Vă cer ospitalitatea de a scrie câteva cuvinte în interesul adevărului situaţiei minorităţilor religioase şi naţionale din patria mea, România, pusă pe banca acuzaţilor înaintea Tribunalului opiniei publice americane.

Am citit editorialul Dvoastre din 27 Noemvrie 1926, în care se publică petiţia, semnată de 60 de persoane marcante din Statele Unite şi care a fost destinată M. Sale Reginei Maria, în chestia persecuţiilor din România.

Neamurile şi Ţările ca şi indivizii se întâmplă să aibă şi duşmani şi prietini. Prietenul bun se arată la năcaz. Prietinii noştri, în timpul marelui răsboiu mondial ne-au stat într'ajutor, să dărâmăm graniţele nedrepte, care sfâşiau cumplit trupul naţiunei române.

Printre aceşti prietini numărăm şi nobila naţiune americană, căreia neamul nostru îi va păstra o veşnică recunoştinţă, căci a pecetluit biruinţa dreptăţii cu sângele său. Unul dintre marii Dvoastre preşedinţi a spus: I tremble, when I remember that God is just, (Mă cutremur, când mă gândesc că Dumnezeu e drept) şi această conştiinţă de dreptate în lume s'a afirmat în chip splendid, în răsboiul mondial.

N'am dori să vedem un singur american, ataşat unei cauze nedrepte.

De oarece e fapt constatat, că multă lume nu se poate împăca nici azi cu situaţia, creată de răsboiu şi consacrată prin tratatele de pace, cei nemulţumiţi agită pe faţă şi în ascuns împotriva Ţării noastre şi vor să răstoarne ordinea actuală prin mahinaţii şi denunţuri indecente.

Liga Naţiunilor a primit adeseori gravamine din partea minorităţilor din România. In presa mondială se duce o campanie alarmantă în chestia stărilor de la noi şi au venit în ţară delegaţiuni streine, să cerceteze relaţiile din Ţara noastră.

Guvernele româneşti au acordat cea mai mare libertate acestor delegaţiuni, bineştiind că prin cercetarea la faţa locului, se poate cunoaşte adevărul, de care niciodată nu ne-am temut.

Prin luna Septemvrie a. c. dl Erik Colban, secretarul secţiei minoritare a Ligei Naţiunilor, alarmat de rapoartele că se maltratează naţionalităţile, că autorităţile Statului închid şcoile şi încuie bisericile, că torturează pruncii şi spânzură moşnegii de felinarele răspântiilor — a venit în Ţară, s'a dus la faţa locului în 41 localităţi. In locurile, unde s'a raportat că şcoalele s'au închis, s'a fotografit stând de vorbă cu profesorii în şcolile cu uşile deschise.

La Cluj a stat de vorba cu Groful Bethlen, preşedintele partidului maghiar, cu episcopul reformat Makkay, cu episcopul unitar I. Ferencz şi cu şeful Statului catolic G. Balázs. Toti au declarat, că raporturile româno-maghiare evoluiază satisfăcător.

La Liga Naţiunilor s'a constatat că regimul românesc acordă minoritarilor, în chestiile culturale şi şcolare mai multe drepturi decât prevăd clauzulele tratatelor de pace.

Ministerul de externe a publicat o carte: The minority question in Transsylvania, din care estrag câteva date:

a) Maghiarii au azi

120	asociaţii culturale	faţă de	106	înainte de	Unire
34	societăţi religioase	„ „	28	„ „	„
37	societăţi muzicale	„ „	31	„ „	„
30	societăţi sportive	„ „	20	„ „	„

b) Germanii au azi

146	societăţi culturale	faţă de	100	înainte de	Unire
101	„ muzicale	„ „	74	„ „	„
21	„ religioase	„ „	18	„ „	„
30	„ sportive	„ „	14	„ „	„

c) Maghiarii au azi

354	Cooperative	faţă de	325	înainte de	Unire
67	filantropice	„ „	60	„ „	„

d) Germanii au azi

450	soc. cooperative	faţă de	418	înainte de	Unire
59	soc. filantropice	„ „	52	„ „	„

Nu mai vorbesc de întreprinderile industriale şi comerciale, în care naţionalităţile deţin egemonia în Ţară. Republica americană are în capitala Ţării noastre un reprezentant foarte destoinic în persoana dlui ministru Culberston, care în decursul verii trecute a întreprins o călătorie de studii prin Ţara întreagă. Experienţele făcute în în această călătorie se cuprind în următoarele: «peste tot locul mi-am câştigat convingerea că minorităţile se bucură de cel mai echitabil tratament şi din conversaţiile avute cu reprezentanţii lor, convingerea mea a ieşit întărită. (Interview în Biruinţa, Cluj, 13 Sept. 1926). Ori cât de departe suntem noi cu ţările, adevărul se poate controla prin factori de răspundere.

In ceeace priveşte declaraţiile atât de înfiorătoare ale domnului Dr. Edgar J. Mullins, presidentul de la Southern Baptist Seminary, care zice: I would ten times rather have Soviet Russia for the treatment of. non-conformists (Prefer tratamentul de zece ori mai bun al Sectarilor în Rusia sovietică decât în România), găsesc că e o exagerare regretabilă, şi o ignorare vădită a stărilor din Ţara noastră.

E necesar să arăt că după răsboiu s'au ivit în România o mulţime de secte nouă, cari au început o acţiune de concurenţă tuturor Bisericilor şi confesiunilor din România Nici una din bisericile şi confesiunite istorice nu vede cu ochi bucuroşi înmulţirea acestor secte nouă şi necunoscute până acum, câtă vreme fiecare biserică şi confesiune istorică caută să închege în sânul credincioşilor lor unitatea sufletească, sdruncinată de răsboiu şi de atâtea curente socialiste. bolşevice şi de şovinism ultranaţional. Ţara noastră, să nu se uite, e în graniţă cu Rusia sovietică.

Propagandiştii sectelor nouă propun un metod de regenerare instantanee, care multora se pare suspectă, asemănându-se sugestiilor raiului bolşevic. Sectarii dau mult de lucru în armată, unde deneagă prestarea jurământului militar. Ei critică armata şi ordinea socială şi propagă idei

internaţionale, cu desfiinţarea graniţelor dintre State

Propagandiştii sectari sunt în mare parte străini, iar cea mai mare parte din aderenţii lor autohtoni sunt de o grosolană ignoranţă teologică.

Biserica noastră ortodoxă, ca şi cea uniată, romano-catolică precum şi confesiunile: luterană, calvină, unitară, toate cu tradiţii istorice în Transilvania, îşi dau seamă că mentalitatea din tranşee, precum şi a mişcărilor din Rusia sovietică nu se poate vindeca printr'un act de trecere la una din sectele americane, spre a se regenera ci numai printr'un lung proces de terapeutică sufletească, şi care încă îşi poate avea crizele sale inevitabile.

Eu sunt sigur că de ar veni în Ţara noastră luceferi ai vieţii religioase ca Dr. Em. Fosdick, Dr. Cadman, Epp. Brent şi colaboratorii escelentei Dvoastre reviste, toată lumea, fără deosebire de limbă şi confesiune, i-ar saluta ca pe nişte soli ai lui Hristos. Ei s'ar bucura văzând străduinţele depuse de toate bisericile şi confesiunile ţării în scopul regenerării morale a credincioşilor lor şi n'ar accepta lozinca noilor sectari, că singura mântuire e părăsirea vechilor biserici şi confesiuni, în cari s'au născut şi la sânul cărora au trăit până acum.

De aceea simţim un profund regret că am văzut numele atâtor distinşi americani pe o petiţie, adresată M. Sale Reginei Maria, a cărei vizită în America a fost un act de sinceră amiciţie şi un avertisment în contra potopului de calumnii şi intrigi, aduse României şi stărilor de la noi.

Primiţi, Dle Redactor, etc.

Sibiu, România.

Rev. Tr. Scorobeţ,
asesor consistorial.

Din eparhiile bisericii noastre

I

O serie de lucrări, neapărat trebuincioase bunei stări a sfintelor locaşuri, s'a întreprins în eparhia Romanului.

P. S. Sa episcopul *Lucian*, cum vedem din revista clerului eparhiei de peste munţi, şi-a îndreptat preocupările asupra interiorului catedralei dela Roman şi asupra picturilor cu care era decorată. Biserica datează din mijlocul secolului al 16-lea, zidirea ei a început-o evlaviosul voevod Petru Rareş cu Doamna Elena.

Pictura catedralei, un monument de artă a veacului 16, a fost deteriorată de vremi şi înegrită de fum şi, afară de aceasta, acoperită şi de o zugrăveală făcută în veacurile următoare.

Lucrarea de reînviere a acestei picturi în frescă şi spălarea catapitezmei, cu bogate sculpturi, va costa aproape un milion de lei.

Pentru acoperirea cheltuelilor împreunate cu înoirea aceasta a catedralei, şi pentru alte trebuinţe bisericeşti, s'a întemeiat *Fondul catedralei*, la care cel dintâi s'a înscris P. S. Sa episcopul Lucian al Romanului cu suma de 30 mii de lei.

Contribuirile generoase ale preoţimii, ale membrilor din corporaţiile bisericeşti şi ale altor iubitori de biserică şi neam, se urmează cu râvnă vrednică de măreţul scop.

II

P. S. Sa episcopul *Iustinian* al Cetăţii Albe-Ismail, bărbat cu o bogată activitate pe terenul bisericesc şi naţional în Ardeal, a reorganizat — ajutat de directorul, păr. Grosu — *Seminarul din Ismail*, care are astăzi 288 elevi şi 18 profesori.

Şcoala aceasta, de cultură creştină şi română, şi-a luat începutul în 1857, înfiinţată de mitropolitul Sofronie Miclescu al Moldovei, după ce tratatul dela Paris din 1856 a restituit Moldovei judeţele basarabene Cahul, Bolgrad şi Ismail. Şcoala catihetică de atunci s'a transformat în 1864 în seminar cu internat, prin un decret al lui Cuza Vodă.

Sub stăpânirea rusească (1878—1918) au funcţionat în localul seminarului şcoale ruseşti. După actul unirii dela 27 Martie 1918 seminarul dela Ismail se deschide ca şcoală duhovnicească (seminar inferior) cu 4 clase, ear în 1923 e transformat în seminar teologic. In acest an şcolar 1926/27 funcţionează complet cu 8 clase şi va da prima serie de absolvenţi după 70 de ani dela înfiinţare.

Elevii sânt pe jumătate din Basarabia, ceilalţi din Dobrogea, Moldova, Muntenia şi Oltenia. Intre profesori unul este din Ardeal, 2 din Bucovina, restul din Basarabia, Moldova şi Muntenia.

Construirea unui nou local pentru seminar va da şi mai mult avânt celor ce muncesc pentru întărirea credinţei şi răspândirea culturii naţionale.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dela clerul din protopopiate. — Alte dăruiri. —

Ofrandele cucernicilor noştri parohi, inspiraţi de toată dragostea pentru aşezămintele sfinte ale ortodoxiei, se înmulţesc în mod îmbucurător cu fiecare zi. Nici unul dintre aceşti parohi, fie cât de modest în bunuri pământeşti, nu se dă în lături de a veni cu obolul său şi a sprijini acţiunea reclădirii istoricului sfânt locaş al mănăstirii brâncoveneşti dela Sâmbăta de sus.

Au contribuit:

Parohia Braşov-Cetate . . .	100,000
Din protopopiatul **Haţeg** următorii:	
Dr. Cornel Popescu, protopop, Haţeg	2000
Octavian Medrea, paroh Sălaşul de sus	1000
Petru Armean, paroh, Ohaba de sub peatră	1000
Mihail Popoviciu, paroh, Gânţaga	1000
Simion Albu, paroh, Măceu . .	1000
Petru Tămăşoiu, paroh, Grid .	1000
Octavian Piso, paroh, Silvaşul de sus	1000
Adrian Ungur, paroh, Rea . .	1000
George Petrinca, paroh, Sânpetru	1000
Ioan Roman, paroh, Covragiu .	1000
Iuliu Tirinescu, paroh, Boşorod	1000
Ieronim Uieţiu, paroh, Streiu-Sângeorgiu	1000
Septimiu Popoviciu, par. Luncani	1000
Nicolae Georgescu, paroh, Streiu-Săcel	1000
Silviu Duşa, paroh, Vălcelele-bune	1000
Ioan Fărcaş, paroh, Băieşti . .	1000
Nicolae Ciocan, paroh, Bătălar .	1000
Pompei Popoviciu, paroh, Ocolişul-mare	1000
Ilie Popoviciu, par. Ocolişul-mic	1000
George Medrea, paroh, Ruşi .	1000
Romul Ciocan, paroh, Vălcelelerele	1000
Ioan Susman, par. Silvaşul de jos	1000
Din protopopiatul **Agnita** următorii:	
Ioan Alexandru, paroh şi adm. prot., Ilimbav	2000
Emil Păcală, par. Dealul-frumos	2000
Nicolae Gavrea, paroh, Beneşti	1600
Ioan Petrişor, paroh, Alţina . .	1600
Ioan Savu, paroh, Coveş . . .	1600
Romul Constantinescu, par. Ighiş	1200
Gheorghe Conta, paroh, Cincul	1000
Nicolae Pandrea, par. Ghijasa inf.	1000
Macedon Grecu, par. Hundrubeh	1000
Valeriu Cosma, paroh, Iacobeni	1000
Ioan Ceteanu, paroh, Ţichindeal	1000
Valerie Bânda, paroh, Vărd . .	1000
Eugen Bologa, paroh, Nocrich	1000
Nicolae Huiu, paroh, Găinari .	1000
Ioan Floca, paroh, Zlagna . .	800
Emil Terchilă, paroh, Bârghiş .	500
Lazar Cocoş, paroh, Şomărtin .	500
Ioan Berghea, paroh, Bruiu . .	500
Valeriu Bonea, paroh, Fofeldea .	500
Florian Bologa, paroh, Marpod	500
Nicolae Babeş, paroh, Ruja . .	500
Cornel Stănuleţ, paroh, Săsăuş	500
Ioan Branişte, paroh, Toarcla .	500
Pavel Savu, adm. par. Veseud .	500
Ilarion Muntean, ad. par. Măgărei	500
Dionisie Turcu, paroh, Şoarş .	400
Au mai contribuit următorii preoţi din prot. **Târnava-mare**:	
Nic. Stoicovici, paroh, Mălâncrav	1000
Radu Marcovici, paroh, Şmig .	1000
Ioan Rusu, paroh, Nadeşul-săsesc	1000
Ambrosiu Tătar, paroh, Hetur .	400
Din protopopiatul **Branului** au mai contribuit:	
George Coman, paroh, Ghimbav	1000
Nicolae Cărmănuş, par., Fundata	1000
Ilariu Plotogea, par., Tohanul-nou	1000
Victor Plotogea, paroh-capelan, Tohanul-nou	1000
Ioan Nan, paroh, Râşnov . . .	1000
Colecta studentului dela Acad. teol. Andreiană, Sibiu, Victor Marin în **Râusadului**	800
La adunarea generală a societăţii p. a. **„Vinicultura“**, Sibiu, s'a făcut o colectă la care «Vinicultura» s'a înscris cu 500 Lei, şi mai mulţi membri cu sume între 20—100 Lei, în total	1360
Lei: 157,760	
Suma de mai 'nainte Lei: 1.101,024	
Suma totală Lei: 1.258,784	

RECTIFICĂM greşala de tipar din numărul precedent: în loc de Işan *şi de* Baciu, *este a se citi ISAC.*

Fondul Săracilor români din comuna Răşinari

— Istoricul unei opere de binefacere: 1841—1926 —

Zorile libertăţii naţionale după anii 1848—49, alimentate şi de un duh cu adevărat creştinesc, — au dat fiinţă unor opere de binefacere, au ridicat la suprafaţă idei măreţe în dorul fierbinte de a contribui pe orice cale şi prin toate mijloacele posibile la fericirea şi înaintea neamului, care după veacuri de impilare doria să-şi croiască altă soarte...

Preceptele creştine altoite şi împletite cu libertatea ce se ivea în direcţie naţională — iată cea mai fericită combinaţie pentru marile şi roditoarele idei, pentru opere de cultură de binefacere legate de propăşirea ce a urmat după viforul mântuirii, după redeşteptarea naţională în a doua jumătate a veacului al XIX lea.

In fruntea tuturor mişcărilor şi înfăptuirilor, cu caracter creştinesc şi românesc, strălucea pe acele vremuri acela care a fost marele Mitropolit Şaguna. Cunoscute sânt legăturile lui cu fruntaşii neamului, înţelegând aci şi pe conducătorii şi apostolii laici ai satelor noastre cu cari stătea în părintească legătură, povăţuindu-i spre opere de binefacere, de solidaritate, de întărire.

Nu săvârşim nici un păcat afirmând că din raza de bunătate, lumină şi înţelepciune a revărsat cu prisosinţă faţa de conducătorii comunei Răşinari dându-le sfaturi şi poveţe: cum pot fi mai folositori, neamului, obştei şi sufletului lor, aplicând şi traducând în faptă eternele adevăruri ale învăţăturilor evanghelice. Din aceste convorbiri şi legături au răsărit două opere de binefacere aproape în acelaş timp: Fondul Săracilor şi Fondul stipendial pentru tinerii cari studiază, «ca din tinerime se răsară bărbaţi înzestraţi cu cunoştinţe temeinice spre a servi odinioară cu distincţiune ca amploiaţi ai statului, ori comunei ca păstori sufleteşti, sau ca învăţători populari, sau ca conducători de intreprinderi industriale şi comerciale în comună sau la naţiunea lor». Capitalul fundamental de 27.000 fl. l-a dat comuna, şi dela anul 1864, aproape n'a fost student să nu primească ajutor din această fundaţiune.

De astădată ne preocupă istoricul Fondului Săracilor.

Fruntaşii şi bătrânii satului încă la anul 1841 au început a căuta modalităţile cum s'ar putea mai bine, mai practic şi statornic îndeplini şi dovedi iubirea către aproapele, arătând prin fapte credinţa «să asigure un ajutor locuitoăilor din comună, cari prin nenorociri neprevăzute, bătrâneţă sau slăbiciuni trupeşti, au ajuns la stare tristă de-a nu-şi putea susţinea viaţa, lipsiţi fiind totodată şi de ajutorul familiilor lor sau a consângenilor». Aceşti creştini nu erau preocupaţi de o ideie trecătoare, de-a ajutora de ocazie prin o colectă odată în an, la zile mari. Nu, ci doriau o iubire dovedită în permanenţă, o ajutorare sistematică, organizată pentru totdeauna. Sărăcia cu întreg cortegiul de nrmări: năcazuri, suferinţe, neputinţe, etc. sunt permanente în viaţa omului, azi la unul, mâne la altul, nu numai odată în an. Invalizi ai vieţii au fost şi pe timpul lui Hristos. Orbii, şchiopii, bolnavii sunt totodată pietrile de încercare pentru cei ce pot şi au datorinţa a contribui la însănătoşirea şi ajutorarea lor. Sunt o dovadă şi un mijloc a dovedi: suntem noi creştini în adevăratul înţeles — sau numai ne numim aşa?

Imprejurările din multe puncte de vedere nu erau tocmai favorabile pentru astfel de opere de caritate, de binefacere. Amestecul autorităţilor străine în administraţia comunală le da de gândit. Biserica trăia într'o scare de umilinţă. Ideia odată încolţită în inima lor le a dat şi putinţa a o realiza — intemeind un fond de binefacere, independent de ori care altă instituţiune sau autoritate mai mult sau mai puţin vremelnică faţă de eterna poruncă a iubirii aproapelui...

Şi până a afla forma şi cadrele exterioare unui fond, unei manipulări de avere publică cerute de legile ţării, bătrânii au şi pus-o în aplicare, căci ideia nu putea fi înăbuşită, nici combătută. Formalităţile cerute au durat 9 ani, dela 1854 până la 1863, când paragrafii de altcum secundari faţă de idee au primit aprobare mai înaltă.

Bătrânii se adună la sfat şi aştern pe hârtie o sinceră şi creştinească mărturisire, dorinta sufletului lor, cu slove potolite în petiţia ce însoţea statutele.

«Subscrişii, pătrunşi de simţul datorinţei creştineşti, cu cuget de-a întinde mână de ajutor celor săraci, de-a şterge după putinţă lacrimile de pe faţa celor scăpătaţi în senzul Sf. EvangheliI, a iubi pe deaproapele şi a ajuta pe cei lipsiţi, luând în consideraţiune lipsele multor mizeri părăsiţi prin uşile locuitorilor noştri, am păşit la anul 1854 spre acest scop salutar spre formarea unui fond din ale cărui venite anuale să se ajutoreze mizerii locuitori născuţi în Răşinari, cugetând că locuitorii noştri bine simţitori vor îmbrăţişa cu aceeaş căldură şi pe viitor acest institut filantropic. Nici am venit la acel cuget, că doară prin aceasta să dăm ocaziune spre înmulţirea pauperismului, drept aceea am şi zis că numai acei săraci să se împărtăşească de binefacerile fondului acestuia, cari nu vor fi cauza pauperismului lor. Inmulţindu-se fondul acesta în viitor, dând D-zeu binecuvântarea Sa şi ridicând comuna o casă spre ocrotirea mizerilor, cu atât mai folositor va fi fondul acesta. Fiind convinşi de filantropica simţire ce nutreşte în inimă fiecare, ne-am luat cutezanţa în numele tuturor cari au contribuit spre formarea fondului acestuia, a ne ruga să mijlociască la locurile mai înalte ratificarea acestor statute. Răşinari, la 2 Mai 1854: Coman Cloran, Nicolae Măereanu, Nicolae Adam, Coman Hămbăşianu.

La început s'a contemplat ca toate pedepsele poliţieneşti, de transgresiune, 1% din licitaţiuni şi alte pedepse mărunte, incidentale dela comună să fie destinate acestui fond. Cei în drept n'au aprobat. Deşi bătrânii credeau la început a lăsa în administraţia comunei acest fond pe lângă condiţiile de mai sus, văzând refuzul celor de sus, ca nu cumva vreodată să-i se schimbe destinaţiunea, au ajuns la o altă ideie originală în felul ei: Fondul să fie administrat independent de orice instituţiune locală, de toţi donatorii, fondatorii şi binefăcătorii lui, condus fiind de cei mai de frunte donatori, — iar nefiind nici un individ mai de frunte din aceia, atunci «Tată al Săracilor» se va numi de către parohii concernenţi ort. dimpreună cu antistia comunală.

Incercările de a obţinea aprobarea cuvenită nu au dus la rezultat aşa cum ei au contemplat iar în felul cum doriau autorităţile, nu aflau ei bine garantat scopul şi aceea ce urmăreau cu acest fond de binefacere. In desele consfătuiri n'au aflat altă modalitate decât să-i facă un adânc compliment de nevoie Impăratului de pe vremuri scriind, că voim să se eternizeze actul de cununie cu împărăteasa în anul 1854 prin înfiinţarea acestui fond, totuş independent, autonom în toată fiinţa sa. După 9 ani sfetnicii împăratului «au întărit statutele». Astfel la anul 1863 ideia a fost îmbrăcată în formele cerute de legile ţării — dar totuş după voia fondatorilor. Aceste pedeci nu i-au ţinut locului, încă dela anul 1841 se împărţeau ajutoare celor săraci.

Baza fundaţiunii o formează un capital de 2841 fl. şi 20 jug. pământ dăruit de mai mulţi donatori şi binefăcători. Numărul donatorilor s'a urcat până astăzi la 300 şi 23 donatori cu pământ. In anul 1925 s'au făcut donaţiuni în sumă de 24.000 Lei, în 1926 în sumă de 35.000 Lei. Pe lângă donaţiunile de pământ s'a mai cumpărat şi de conducătorii fondului, având astăzi 69 jug. şi peste 1/2 milion bani gata. Unul din cei dintâi donatori scrie în actul său de danie, că doreşte a arăta posterităţii voinţa sa liberă, «de-a ajuta pe semenii noştri la lipsele lor, a şterge lacrimile celor supăraţi, a da mână de ajutor celor căzuţi, — aceasta este sunetul cuvintelor Dumnezeescului Mântuitor». In măsură mai mare sau mai mică an de an s'au făcut danii până în ziua de astăzi.

Ca să fie garantată continuitatea fondului chiar în forma aceasta originală şi independentă de oricare altă instituţiune, — fondatorii au încredinţat administrarea şi conducerea fondului tuturor donatorilor şi binefăcătorilor cari au fost şi vor fi. Având în vedere că daniile în cele mai multe cazuri se fac către sfârşitul vieţii, sau copiii fac în numele părinţilor decedaţi, dreptul de membru, dreptul de vot se moşteneşte de cel mai mare fecior al donatorului, ca astfel continuitatea să fie garantată pentru toate timpurile. Donatorii şi binefăcătorii astfel îşi administrează averea lor, deci au interes a fi o manipulare dreaptă şi corectă. Din sinul lor aleg un «Tată al săracilor» — ca preşedinte sau director cu deosebirea că tantieme sau gratificaţii nu sunt legate de acest titlu onorific. «Tatăl săracilor», are un consiliu de 9 membri şi 3 cenzori cari conduc şi administrează şi anual adunarea generală a tuturor donatorilor şi binefăcătorilor. Pământul se dă în arândă în loturi mici, ca să ajungă pentru cât mai mulţi.

Incă la anul 1877 s'a decis oficierea tot la

FOIŞOARA

Dela conferenţele pastorale

(Sfârşit)

«Trebue, însă, mai întâi ca predicatorul însuşi să se pătrundă de adevărul evangelic, să-l simţească, să-l poarte în inimă, — numai atunci va putea nădăjdui la succes; va putea nădăjdui că cuvântul său nu va fi vânare de vânt şi gâdilire a urechii auditorului». «Puterea cuvântului nu stă, nici în cuvinte frumoase, nici în forma stilului, ci numai în profunditatea şi curăţenia ideilor, şi în sinceritatea sentimentelor».

Cu cât va fi predica mai apropiată de duhul evangeliei, cu atât va influinţa mai mult asupra ascultătorilor.

Din experienţa mea pastorală am constatat că predica strâns legată de evangelie, prezentată în frumoase chipuri şi icoane din viaţa de toate zilele, este cea mai potrivită şi ducătoare la scop. Au doară Mântuitorul n'a vorbit în pilde şi asemănări?... Decât predici ticluite din alte multe-multe, fără legătură organică, mai bine două-trei cuvinte ale sincerităţii duhovniceşti, ieşite din sufletul predicatorului.

Indrumarea pastorală în privinţa aceasta ne învaţă, să evocăm din viaţa Mântuitorului icoane, pe care în mod plastic să le sugerăm auditorului. Cu cât vei merge în privinţa aceasta mai aproape de cuvintele sfintei evangelii, cu atât vei fi mai bine înţeles, tu ca predicator, şi se va pătrunde şi auditorul de duhul Sf. Scripturi.

Despre acest subiect s'ar putea vorbi mult. E destul să amintesc atât, că: preot «nepredicator», în senzul larg al cuvântului azi nu ne mai putem închipui.

Activitatea preotului, de sine înţeles, nu se mărgineşte la cuvinte, — ci ae va trece mai ales la fapte. Păstorii cărţilor noastre constată că: fără să aplici duhul evangeliei la viaţa de toate zilele, nu putem obţine progres. Chiril al lui Potapenco e preotul consecvent cu sine, care în fiecare faptă materială tinde să toarne duhul viu al evangheliei. E tipul idealismului suprem străbătut de tendinţa sfântă de a-l întrupa în viaţă. Intâmplarea neaşteptată cu muncitorul care a venit să-i ceară ajutor, şi răspunsul dat predicei din biserică, deschide şi păstorului Maczel din povestirea lui Sheldon, un nou orizont de viaţă. Nu se mai împacă cu vorbe şi îndemnuri, ci caută ca acestea să devină realitate. Păstorul lui Sheldon, pentru a putea aplica vieţii reale evangelia, întemeează o comunitate, care să-şi conformeze viaţa principiilor evangeliei.

Toţi aceştia îndeamnă ca preotul să se smulgă sufleteşte din mediul obişnuit al lumii şi cu cei mai devotaţi credincioşi să pună bază unei vieţi creştineşti mai vii, ca pildă tuturora.

Nici chiar Mântuitorul n'a convins pe toată lumea deodată. Nici noi nu ne putem închipui că am fi în stare să aducem «pe toţi» la o viaţă mai apropiată de ţinta bisericii. Trebue, cu cei mai aleşi fii ai parohiilor noastre, să formăm anumite conveniri şi să-i punem în curent cu altă viaţă mai creştinească, ca prin ajutorul lor să se ramifice noul spirit şi la cei mai greu înţelegători.

Sânt de mare trebuinţă discuţiile religioase. Pentrucă nu trebue să se uite că omul în deobşte nu este aplicat să primească fără discuţie nici

3 ani a unui parastas pentru toți donatorii și binefăcătorii fondului, slujbă solemnă urmată până în ziua astăzi.

Cine este îndreptățit la ajutor? Bărbați și femei ajunși la bătrânețe sau neputință, incapabili de muncă, neavând pe nimenea mai deaproape, săraci cari au ajuns în această stare din vitregia împrejurărilor. Cel primit beneficiază cât trăește de ajutor, împărțindu-se în fiecare Sâmbătă dintâi din lună ajutorul care e de 3 categorii, după felul și starea celui ce e a se ajutora. Mai de mult în lunile de iarnă primiau 2/3 din ajutor și 1/3 în lunile de vară.

Pe când în anul 1845 beneficiau 5 persoane de ajutor, cu 2 fl. 30 cr. lunar, la 1925, 85 persoane cu câte 60—80—100 Lei lunar. De sine înțeles ajutorul a variat în acest interval. In anul 1926 s'au distribuit ajutoare în sumă de Lei 60740. Sunt cazuri când chiar cei ajutorați fac mici economii în favorul fondului. E interesant și înduioșător să privești pe cei 80—90 bătrâni în Sâmbăta lor lunară cum vin să-și ridice penziunea dela casarul fondului, n'ai putea respinge nici unul căci selecționarea se urmează cu stricteță. Pentru cei bolnavii ajutorul se trimite la domiciliu.

Cum s'a desvoltat binefacerea în cursul anilor chiar și numai din cele două cifre a celor ajutorați la început și acum e evidentă. Câte preotese văduve primesc penziune în suma cât primește un sărac dela această fundațiune!

Imprejurările au adus cu sine ca ideia fondatorilor de acum 80 de ani să se apropie de realizare, anume ridicarea unui cămin pe seama săracilor neputincioși, ca cu atât mai folositor să fie fondul, după cum se exprimă cei dintâi fondatori. Urmașii acelor nobili creștini doresc a înfăptui măreața ideie de care s'au convins în cursul atâtor ani de existență a fondului, promițând și unii înscriindu-se cu frumoase sume la ridicarea căminului. Un urmaș al acelora a lăsat prin act suma de 100.000 Lei pentru cămin.

Scoțând la iveală în formă sumară istoricul fondului săracilor — fără a intra în detalii statistice — am dorit a arăta legătura între învățătura Evangheliei și între fapte. Cea dintâi e moartă fără cea de a doua. Mântuitorul a adeverit cu fapte tot ceea ce a propoveduit și cere tuturora acelaș lucru, un creștinism practic, dinamic. Incheiu cu cuvintele fondatorilor: «Fie ca cugetul cel bun al nostru să servească și altora spre imitațiune, celor lipsiți spre ușurare».

E. C.

Din lumea mare

I

Mitropolitul Sergie, conducătorul Bisericii ortodoxe din Rusia a fost târât în temniță de autoritatea Sovietică pentrucă a refuzat să escomunice pe membrii Bisericii, clerici și mireni cari trăesc în exil.

II

Papa Pius XI profită de prilejul iubileului de 1100 de ani de la nașterea Apostolului Ciril, să se adreseze Episcopatului din Iugoslavia și Cehoslovacia, aducându-le aminte de meritele fraților Ciril și Metodiu în răspândirea creștinismului între Slavi și de devotamentul lor pentru Scaunul papal. Apelul Pontificului roman va pune în discuție problema unirii celor două Biserici: apusene și răsăritene și e considerat în rândul încercărilor de reunire bisericească. Publicarea Apelului se așteaptă în: «Osservatore Romano».

III

Episcopii Bisericii anglicane (episcopali) din America au organizat o cruciadă pentru sf. Paresimi, cu predici, servicii divine, conferențe, concerte religioase, acțiuni filantropice pe seama diferitelor pături sociale ale credincioșilor lor. Ei au apelat la presa americană să înceteze cu denunțurile de scandaluri și senzații și să-i secundeze în întreprinderea cruciadei lor ca lumea să se poată concentra asupra realităților supreme. Pentru această cruciadă s'au mobilizat predicatorii cei mai de seamă din America.

IV

Congresul *despre Credință și organizație* se întrunește anul acesta la Lausanne, Elveția, la 3—21 Aug. Programa Congresului se compune din următoarele: 1. Chemare la Unire. 2. Solia Bisericii către Lume e Sf. Evanghelie. 3 Natura Bisericii. 4. Mărturisirea credinții în Biserica unificată. 5. Preoția Bisericii. 6 Sfintele Taine. 7. Unitatea creștinătății și relațiile unității în bisericile existente. 8. Dispoziții pentru continuarea lucrărilor Congresului.

Propunerile Comitetului executiv, lucrate pe baza rapoartelor comisiunilor de studiu, se pot primi dela Secretariatul din Boston Mass. America P. O. B. 226.

Cheltuelile Congresului în sumă de 200,000 dolari s'au strâns prin contribuții benevole dela creștinii din Statele Unite.

Dela sate

I

— Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din Prejmer —

Biserica și școala sânt doi factori de căpetenie care au să lucreze mână în mână pentru propășirea și înflorirea neamului. Școala are să deschidă ochii tinerimii care abia începe a se forma. Intervenirea ei este absolut necesară, căci omul se face om numai prin educație, zice un distins pedagog. Ce s'ar întâmpla cu un altoi lăsat în voia sorții? desigur ar fi frânt de vijelia vânturilor sau de alte neprielnice împrejurări. Ce s'ar întâmpla cu tânerele vlăstare, gingașe, dacă nu li s'ar forma o conștiință sigură în căutarea căilor adevărului? Rătăciri și nenorociri pentru ele, și pentru alții.

Rolul educativ revine întâi învățătorului, ca să-l continue preotul, care din ușa altarului scoate la iveală adevărul tăgăduit astăzi în unele locuri de indivizi baptiști, adventiști și alți sectanți.

Câmp larg de activitate se deschide pentru amândoi, și pentru preot și pentru dascăl, având trebuință neapărată de ajutor reciproc printr'o înfrățire între cei buni.

«Voi sânteți sarea pământului și lumina lumii», sânt vorbele Mântuitorului nostru Isus Hristos către apostoli. Aceste cuvinte ne sună și nouă: să le urmăm și să ne dăm bine seamă de adevăratul înțeles al misiunii de preoți și dascăli, în mișcarea de propășire a neamului să ne unim gândirile în muncă rodnică, pentru apărarea credinței și a intereselor bisericești și naționale, căci atunci cu adevărat se poate zice că sântem propovăduitori și luminători ai poporului nostru. —

Conduși de asemenea idei și sentimente, conducătorii Societății tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» din Prejmer, protop. Brașov, au dat o reprezentație coralo-teatrală pentru sporirea fondului, în ziua de 5 Martie 1927. Un program ales, cu cântări mixte și declamări, întocmit de preotul local I. Ludu, a avut desăvârșit succes. Piesa teatrală scrisă pe înțelesul poporului a fost plină de viață și sentiment. Merită toată lauda conducătorul corului, împreună cu învățătorii cu cari a conlucrat. *Nic. Țeția.*

II

— Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din Brătei —

Primim următoarele:

Cetim în organul nostru bisericesc, Telegraful Român, dări de seamă despre activitatea societăților «Sf. Gheorghe», din diferite parohii. Sânt lucruri frumoase, negreșit, și pilde vrednice de urmat. De aceea, Onorata redacție cu tot dreptul ne atrage atențiunea prin concluzia dela urma unui comunicat, zicând: «Așteptăm comunicate și dela celelalte societăți Sf. Gheorghe ale tinerimii adulte».

In consecință, îmi fac datoria — «dar să nu-mi fie mie a mă lăuda, decât întru Domnul» — de a împărtăși că în parohia Brătei, protop. Mediaș, societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte, înființată în Octomvrie 1926, ține în fiecare Duminecă ședințe publice, cu bogat program cultural, compus din cântări, recitări, povestiri, cântări cu fluerul etc.

In seara de 5 Martie a. c. s'a ținut o producție deplin reușită. Venitul acesteia era destinat la început pentru mărirea fondului societății, care prin cotizațiuni a ajuns suma de 420 Lei. Dar, pe urma ordinelor ministerului de interne și prefecturii județului Târnava mare, nu am primit permis pentru joc decât dacă facem producțiunea în beneficiul societății «Mărăști». Astfel tot venitul l-am expediat prin primăria locală la adresa acestei societăți.

In legătură cu aceasta ne luăm voe a face autorităților chemate următoarele întrebări:

1. Clădirea fostei școale confesionale, care azi se folosește de casă culturală — statul având acum alt local școlar — încă este supusă taxelor de joc fixate prin ordonanța ministerului de interne?

2. Societățile de binefacere și culturale, cum sânt b. o. Societatea femeilor ortodoxe și

---

cea mai salutară idee, ci caută și el să ia atitudine și să opună obiecțiuni înainte de a-și forma convingerea. Aceasta este de mare importanță, dar e un lucru trecut cu vederea în păstorirea de azi. Trebue să întocmim sistematic: discuții publice cu credincioșii noștri, și mai ales cu societățile religioase ale tinerimii și cu reuniunile de femei.

Discuțiile sânt de mult introduse în tactica sectarilor, și s'au dovedit foarte efective. In discuții preotul poate cunoaște desvăluirea sufletelor cu toate părțile bune și rele; și în acest chip poate deveni confidentul credincioșilor săi.

Nu odată, din astfel de discuții, am ajuns la convingerea că multe greutăți din viața pastorală nu se pot înlătura prin nici o știință, și prin nici un fel de tact pastoral, decât recurgând însuși preotul la mijlocul puternic al rugăciunii; de a te ruga în taina sufletului tău și de a cere lui Dumnezeu lumină și putere, de a birui greutățile. Ocazional preotul trebue să și facă mărturisire înaintea credincioșilor săi că multe din greutățile sale de părinte sufletesc nu le poate înlătura, decât punându-se însuși în genunchi și cerând ajutorul lui Dumnezeu. Credincioșii vor găsi în aceasta un motiv în plus de a se alipi părintelui lor, și a-i determina ca și ei să se roage lui Dumnezeu pentru preotul lor, ca să-și poată îndeplini sarcina păstoririi.

Rugăciuni zilnice pentru isbânda noastră, în greutățile vieții pastorale, sânt mijloace foarte puternice pe care nu le putem desconsideră.

Impresia mea este că preoții descriși în cățile noastre au cunoscut acest secret, care nu va mai putea să rămână neaplicat și la viață.

Este limpede că astăzi mai ales preotul nu se poate mărgini numai la săvârșirea funcțiilor liturgice. Pe lângă serviciile religioase trebue să ne specializăm în slujba de: educatori religioși. Spre acest scop să ne familiarizăm cu Sfânta Scriptură citind în fiecare zi capitole, pânăce acest obicei se va face în a doua natură. Din Sf. Scriptură vom primi în sufletul nostru duhul evangeliei și pe Hristos însuși. Din Sf. Scriptură vom cunoaște sufletul omenesc, în toate laturile sale și în toate împrejurările posibile ale vieții. Aceasta ne va putea ajuta să intrăm în toate intimitățile sufletești ale credincioșilor și să le câștigăm încrederea. Vom putea ajunge să creștem numărul acelor credincioși devotați cauzei noastre, pe cari putem să-i prezintăm drept modele de viață creștinească în parohie. Și pe urmă, vom înțelege că puterea rugăciunii, atât pentru noi, cât și pentru credincioși, este un factor de mare însemnătate, în succesul pastoral.

Alt însemnat factor pastoral, ce se desprinde din cărțile noastre este: *cântarea.* Ea este o mare putere de disciplină sufletească proprie și de disciplină generală. Predicatorul Ebendo ne prezintă o icoană instructivă, în privința aceasta. Ne spune că: «O tinără fată, de câteori se apuca de curățitul caselor, începea să cânte». «Stăpâna o întreabă: la ce folos atâta cântare»? «Cântarea mă ferește de orce gând rău», răspunde fasa cu toată dreptatea».

Pe aripile melodiei, pe nebăgate de seamă, te simți îngenunchiat în fața tronului ceresc, unde pe altă cale numai cu mari greutăți și sforțări încordate poți ajunge. Cântarea nu-i numai o rugăciune personală, ci e o rugăciune obștească; căci într'însa răsună sufletul tuturor celor ce ascultă... De aceea prin cântare nu se

societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte, nu sânt scutite de aceste taxe nici chiar cu ocaziunea serbării de inaugurare sau a serbării patronului lor?

3. Aceste societăţi sânt sau nu recunoscute ca persoane juridice, din demersurile făcute de Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, sau trebue fiecare paroh să le anunţe, cu formalităţile necesare, tribunalului căruia aparţine comuna?

Observ că dacă se impun taxele mari şi asupra jocurilor şi producţiunilor săteşti, noi nu mai putem folosi localul amintit, căci nimeni nu-l cere, nefiind în stare să plătească 2000—4000 Lei de oră. Şi ar fi păcat să împiedecăm sătenii în practicarea bunelor obiceiuri din străbuni.

Coresp.

Nota Redacţiei. Clădirea şcoalei, nefiind local public, nu poate fi supusă taxelor amintite — cu atât mai puţin societăţile înfiinţate de biserica noastră şi *sprijinite* de administraţia civilă, — cum se vede şi din articolul ce l publicăm sub titlul «Să îngrijim de tinerimea adultă».

Isus Hristos mângăitor al sufletelor în suferinţe

— Meditaţie —

Domnul nostru, Mântuitorul Isus Hristos, când duşmanii Lui se sfătuiau să-L răstignească, a grăit apostolilor întristaţi şi i-a încurajat zicându-le: Amin, amin grăesc vouă, că voi veţi plânge şi vă veţi tângui, şi vă veţi întrista; ci, întristarea voastră întru bucurie se va întoarce, şi se va bucura inima voastră, şi bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi (Ioan 16).

Aceste cuvinte se pot aplica şi celor ce azi sufer şi sânt întristaţi.

Să facem o asemănare între viaţa noastră şi cea a apostolilor. Oare nu este suferinţa noastră pământească asămănătoare cu a apostolilor? Viaţa lor este şi a noastră, ear cuvintele de mângăere sânt şi mângăerea noastră.

In cele următoare vom încercà a ne adâncì cu gândul în viaţa noastră pământească, ca să vedem cum:

I. bucuria şi întristarea variază în nestatornicie, şi cum

II. numai Isus Hristos poate să fie cu adevărat mângăitorul nostru.

Punctul I:

Am fi nedrepţi, dacă am tăgăduì că în viaţa pământească trecătoare n'ar exista bucurìi. Dar omul, în zilele sale de încercare, se plânge de obicei mai mult, decât se bucură când îi merge bine. Pământul nu-i raiul din care s'ar fi înlăturat cu totul durerea; dar, aceasta nu înseamnă că e «vale a plângerii», în care mulţimea durerilor ar copleşì zilele de fericire. Nici durerea, nici întristarea nu e statornică. Astăzi avem prieteni cari cu dragoste şi cu bune intenţii ne sprijinesc: mâne aceeaşi prieteni ne părăsesc, şi de multeori ne lasă chiar în momente hotărâtoare pentru soartea noastră viitoare. Când sântem sănătoşi, ne bucurăm de viaţă. O mică nebăgare de seamă, un pas greşit e destul, ca mâne să fim puşi în situaţie de grea nenorocire.

Nici odată, cu toate acestea, să nu desperăm în grijile şi necazurile noastre. Isus Hristos, prin patimile Sale, a curmat amărăciunea suferinţelor şi durerilor, le-a îndulcit, în scop ca să fie frumoase şi chiar dorite de noi.

Suferinţele Mântuitorului pe Golgota au deschis omenirii izvorul bunurilor sale binecuvântate, când ne zice: «Fericiţi ceice plâng!» Aceste cuvinte, înaintea patimilor Sale, nu erau pricepute; dar noi, ceì stăm sub crucea Lui, le pricepem. Cu cât iubim mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai mult iubim şi suferinţele, ştiind că îndurându-le cu supunere vom dobândì fericirea veşnică.

Şi cu toate acestea mulţi dintre noi, pentru orice mică suferinţă şi durere, cât ne plângem, şi cât ne întristăm! Ce folos avem de aici? Nici un folos. Când sântem bolnavi în pat şi începem a ne văita, prin aceasta sufletul nostru e cuprins de jale. Oare plângerea noastră ne însănătoşează? Nu. Ci mai vârtos contribue la înrăutăţirea boalei.

Şi totuşi, jalea şi întristarea îşi au rolul frumos şi sublim, — ca printr'însele să ne întoarcem la Dumnezeu, şi să plângem mai vârtos *păcatele* noastre, pentru a putea primì iertarea lor dela Dumnezeu. Dreapta întristare este aceea, care ne aduce statornicia întoarcerii spre mântuire.

Dumnezeu nu ne opreşte să plângem, ci ne opreşte în necazurile şi suferinţele noastre să ne împotrivim Provedinţei dumnezeeşti.

Să ne supunem smeriţi în voia sfântă a lui Dumnezeu: Să fie voia Ta!

Aşa oare ne-am purtat, până acum, în suferinţele şi necazurile noastre? Viaţa apostolilor nu este şi cea a noastră? Ei s'au întristat, deoarece Isus Hristos i a lăsat, şi s'au bucurat dupăce l-au văzut înviat. Au suferit pentru El în viaţa lor, şi acum se bucură în fericirea cea veşnică.

Aşa va fi şi cu noi. Cuvintele lui Isus ne spun şi nouă: «Voi acuma vă întristaţi, dar întristarea voastră în bucurie se va întoarce».

Punctul II:

Isus Hristos ne mângăie şi ne îndeamnă, să nu ne pierdem şi să nu desperăm în lupta grea a vieţii. La tot pasul ne aminteşte, că aici, pe pământ, nu avem lăcaş statornic, ci că prin necazurile noastre călătorim pentru câştigarea vieţii veşnice; «ear celce va răbda până la sfârşit, acela se va mântuì», (Matei 10).

Ce ar fi de noi, dacă Isus Hristos n'ar sta lângă noi? Atâţia năcăjiţi şi asupriţi, bolnavi şi nevoiaşi, prigoniţi şi amărâţi, toţi ar fi copleşiţi sub povara crucii, dacă Isus Hristos, prin cuvinte mângăitoare, nu i ar încuraja zicându-le: Veniţi către Mine toţi cei osteniţi, şi Eu vă voi odihnì pe voi, (Matei 11).

Credinţa noastră, care este mântuirea sufletelor, cere dela noi luptă grea, lăpădare de sine, râvnă în rugăciune, iubire adevărată faţă de aproapele, şi peste tot alipire neclintită către Dumnezeu, ca să putem ajunge la ţinta pentru care sântem creaţi. Cine ar fi în stare să ducă până la sfârşit lupta, dacă Isus Hristos n'ar sta lângă noi? Cine ar putea să se opună glasului ademenitor al şarpelui din rai, dacă cuvântul lui Hristos nu l ar face să tacă?

Celce nu va crede, se va osândì, (Marcu 16). De nu vă veţi întoarce şi să faceţi ca pruncii, nu veţi întra întru împărăţia cerurilor (Matei 18). Cine ar fi aşa de nepriceput ca pentru un viitor nesigur să jertfească puţina plăcere ce ni-o oferă lumea aceasta, dacă Isus Hristos nu ni ar garanta că pentru suferinţele şi lipsurile noastre «plata noastră multă va fi în ceruri», (Matei 5). Acolo vom vedea pe Dumnezeu şi ne vom bucura în vederea Lui fără încetare şi fără sfârşit.

Sfântul apostol Pavel, al cărui suflet se topea de iubire în faţa lui Dumnezeu, nu găseşte cuvinte pentru a descrie fericirea cerească, zicând: Celece ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe Dânsul, (I Cor. 2)

Cerul ne este promis şì nouă de Domnul nostru Isus Hristos, care ne îndrumă să luptăm cu stăruinţă, deoare ce numai cei ce vor lupta până la sfârşit, vor fi părtaşi ai cununei vieţii. Să-L urmărim ca şi apostolii, să dăm ascultare chemării Sale în bucurìi şi în necazuri. Să fim tari în credinţă, statornici în iubire, şi neclintiţi în slujirea lui Dumnezeu, împlinind întru toate poruncile Sale fără şovăire.

Şi atunci, lângă noi va fi Isus Hristos în toate ceasurile de grea cumpănă, şi nădejdea vieţii cereşti ne va oţelì puterile în lupta pentru mântuirea sufletului nostru.

Aşa împlini-se-vor cuvintele Mântuitorului: «Intristarea voastră întru bucurie se va întoarce», (Ioan 16). Amin. *Lidarh.*

Ratificarea tratatului Basarabiei

Ratificarea din partea Italiei a tratatului Basarabiei, despre care am amintit în n-rul ultim al ziarului nostru, a fost sărbătorită în cadrele unei deosebite festivităţi bisericeşti şi naţionale şi aici în Sibiu.

Dumineca trecută în întreg oraşul a fost arborate stindardele naţionale. La ora 9½ s'a oficiat în biserica noastră catedrală sfta liturgie din partea I. P. S. Sale arhim. Dr. V. Stan cu mare asistenţă, la care a luat parte I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, asesorii, profesorii dela diferite şcoale, elevii cu drapele şi un număr însemnat de credincioşi.

La finea sfintei liturghii I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, înconjurat de clerul catedralei a oficiat un Te-Deum la care a participat toate oficialităţile militare şi civile în frunte cu dl general H. Cihoski, Comandantul Corpului VII de armată, prefectul judeţului Dr. Comşa, precum şi un numeros public.

La finea serviciului divin I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* a rostit o cuvântare ocazională ale cărei idei le redăm sumar în următoarele:

In zilele acestea ţara şi neamul nostru au avut o mare bucurie. Italia, sora noastră latină mai mare, a pecetluit şi din partea ei prin guvern, parlament şi Rege, tratatul dela Paris din 1920, prin care a fost recunoscută pentru totdeauna alipirea Basarabiei la scumpa noastră patrie.

Astăzi Biserica v'a chemat la rugăciune, ca să dăm mulţumită lui Dumnezeu pentru această izbândă pe care ni a hărăzit-o prin marea Sa graţie şi bunătate. Noi, dincolo de faptele şi de fenomenele trecătoare ale istoriei, cu ochii sufletului şi cu logica credinţei noastre întrezărim cum lucrează Providenţa divină, servindu-se de state, de oameni şi popoare pentruca să-şi înfăptuiască scopurile sale şi să sălăşluiască în această lume învrăjbită de păcate dreptatea cea neperitoare.

O, cât de mare, cât de caldă şi de înnobilitoare trebue să simţim noi graţia lui Dumnezeu, tocmai când ne cugetăm la alipirea scumpei noastre Basarabii! Intr'adevăr, ea n'a fost rezultatul unei întâmplări, dar nici efectul diplomaţiei oamenilor, ci mai presus chiar de aşteptările oamenilor, ea ni a venit ca un dar al Cerului. Dar Cerul şi a trimis darul său pe urma jertfelor cari, ca o tămâie cu bun miros, s'au înălţat de pe pământul românesc. Iar aceste jertfe fără de număr au izvorât

---

apropie de dumnezeire numai cântăreţul, ci, împreună cu el, toată lumea asculiătoare.

Rachila Vinslov, cu cântarea ei, a potolit puternicile valuri de neatenţiune ale decăzuţilor.

Cântarea deschide larg porţile dragostei de bine, şi netezeşte orce asperităţi. Nici un cuvânt pe lumea aceasta n'ar fi fost în stare să potolească turburarea şi nemulţumirea sorţii celor adunaţi la «Far»; cântarea însă, cu ascuţişul ei de sabie alinătoare, a tras undă dulce peste toate colţurile răsvrătirii. Pe cei mai înverşunaţi corifei ai nemulţumirii, îi vedem ridicându-şi ochii spre cer, cerşind milă strigând: Isuse Mântuitorule, trimite pacea Ta cerească în mijlocul nostru! —

Spurgeon ne strigă: «Priviţi paserile cerului cum ne ruşinează. Acele mici fiinţe, ce tonuri clare şi puternice pot ridica către cer. — Da,... pentrucă acelea cântă cu toată fiinţa lor. — O, dacă şi noi oamenii am fi în stare, cu toată stăruinţa să lăudăm pe Dumnezeu»... «Dacă râvna unei mici paseri, pecare o răscumperi cu puţine parale, este atât de mare, — cu cât mai mare ar trebui să fie râvna noastră, a celora, cari sântem răscumpăraţi cu scump sângele lui Isus»! —

Avem şi noi o cântare bisericească, de rară frumuseţă. Toţi o cunoaştem din copilărie. Să stăruim, ca prin aceasta cântare: «toată suflarea» într'un glas să laude pe Domnul».

Şi minunea refacerii sufletelor nu vom afla-o numai frumos prinsă în peana lui Petrov ş. a., ci vom simţi-o mai ales, în viaţa de toate zilele.

Cântaţi şi vă rugaţi Domnului; ear cei cu duh şi multă dragoste — predicaţi cuvântul Domnului! Pr. *Mih. Neagu.*

Organizarea muncei în America, de inginerul şef *Dion Mardan*, tip, Inst't. de arte grafice «Cartea Românească», suc. Timişoara. Preţul 100 Lei. — Publicaţia dlui inginer şef Dion Mardan conţine unele părţi din raportul ce a înaintat ministerelor muncei şi finanţelor asupra chestiunii muncitoreşti, şi în special asupra organizării muncii în America, — raport resultat d n notele luate în vara anului trecut în călătoria sa de studii în Statele Unite ale Americei. Notele acestea culese în Noul continent, unde «nu muncesc numai ceice n'ar putea subzista altminteri, ci *munceşte toată lumea*», vor fi negreşit de cel mai mare folos atât inginerilor de industrie, cât şi altora cari se interesează de felul cum se organizează munca.

dintr'o neînduplecată şi neînfrântă voinţă de a trăi care stă la temelia istoriei întregului popor românesc şi care străluceşte atât de luminos mai ales în epocile de mari suferinţe, încât nu o pot explica în altfel decât că acest popor românesc a simţit că are de îndeplinit pe lume o mare misiune.

In cadrele acestei misiuni vedem întrând alipirea Basarabiei, ca să întregească pământul scump al patriei române.

Recunoaşterea alipirei Basarabiei, de către ţara soră Italia, înseamnă o nouă etapă ce o face dreptatea cauzei româneşti în conştiinţa moral-politică a lumii. In această lumină privim noi actul pe care-l sărbătorim astăzi şi care a făcut să salte de bucurie sufletele tuturor bunilor români.

Noi nu avem nici o ură, nici faţă de asupritorul de ieri, ci iertând toată nedreptatea trecutului vrem să ne ţinem sufletul liber pentru a-l devota, integral, muncii pozitive întru îndeplinirea misiunei pe care ni-a hărăzit-o bunul Dumnezeu.

In completa identificare a sufletelor noastre cu misiunea neamului nostru vom găsi totdauna destulă putere pentru a ne apăra, de orice primejdie am fi ameninţaţi.

Evanghelia de astăzi ni-a vorbit despre credinţa care e în stare să mute şi munţii. Cuvântul evangheliei noi l'am văzut realizat alevea: prin credinţa noastră s'au mutat munţii despărţitori dintre fraţi, cu nedreapta lor graniţă. Tot prin credinţa noastră vom putea îndeplini şi de aci încolo misiunea noastră faţă de acest pământ şi de neamul nostru. Insufleţiţi de biruinţa pe care o serbăm astăzi, repetim în auzul tuturor vecinilor noştri, cuvântul cântării bisericeşti: «Cu noi ste Dumneseu înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu». Amin.

In faţa Catedralei era postat un escadron din Reg. 12 Roşiori dimpreună cu muzica militară, care a dat onorurile militare.

După ieşirea din Catedrală Dnul General Cihoschi a primit defilarea trupei.

Seara la ora 9 a avut loc din partea armatei retragere cu torţe.

INFORMAŢIUNI

Aniversarea revistei Convorbiri literare, care împlineşte în 1927 şasezeci de ani de existenţă, s'a serbat Duminecă la fundaţia Carol în capitală. Au asistat la serbare mai mulţi domni miniştri, numeroşi profesori, scriitori, studenţi ş. a. Singurul supravieţuitor din întemeetorii Convorbirilor, dl Iacob Negruzzi, n'a putut lua parte din cauza unei indispoziţii. In şedinţă, prezidată de dl Meissner, a citit dl Tzigara-Samurcaş scrisoarea M. Sale Reginei Maria, care trimite, cu prilejul acestei aniversări, inimoase urări de viaţă lungă revistei, spre îmbucurarea şi folosul generaţiilor viitoare. Intre felicitările şi omagiile aduse conducătorilor revistei, este şi salutul presei ardelene, tălmăcit prin cuvintele dlui ministru I. Lupaş.

Şezătoare culturală la Braşov. Primim: Duminecă în 6 Martie a. c. între orele 3·30—5·30 d. a. s'a ţinut la şcoala primară din strada de mijloc din Braşovul-Vechi o şezătoare culturală aranjată de Cercul tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» din Braşovul-Vechi. Programul a fost bogat, frumos şi bine reuşit. Cele două cântări, învăţate şi dirijate cu concursul elevului D. Bizdighean, duetele al vioară executate de elevii Cristea şi Voicu, lucrarea elevului St. Crăciun, intitulată «Căminul», monologul «Ţiganul la vot» cu N. Moşoiu, disertaţia elevului Petre Puiu despre «Sondele României», piesă într'un act de V. Eftimiu, interpretată de dşoara Jeni Florea, dnii Silvestru Perşinaru şi Ioan Negulici, recitările spuse cu măestrie dn eleva Iliada Munteanu, dialogul, «Ţiganul la târg de vite», cu elevul V. Dan şi Gh. Suciu, — toate au fost viu aplaudate de pubiicul participant. Intrarea a fost gratuită. Cea mai apropiată şezătoare va fi Duminecă 20 Martie 1927. Cu Dumnezeu înainte! *S. C.*

Amânare. Ministerul instrucţiei a amânat obligativitatea uniformelor şcolare până la 1 Septemvrie 1927.

Loteria sinistraţilor. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat *Loteria sinistraţilor* cu 3719 câştiguri şi 2 premii în valoare totală de 10.200,000 Lei şi anume 1 premiu de 2.500 000 Lei şi 1 premiu de 1.500,000 Lei. In cazul cel mai norocos se poate câştiga 5.000 000 Lei. Costul a $^1/_2$ loz este de 25 Lei. Tragerea se va efectua în 15 Septemvrie 1927 în Bucureşti. Lozurile se găsesc de vânzare şi la subcomitetul comunal de ajutorarea sinistraţilor la primăria municipiului Sibiu, strada Mitropoliei 2, uşa 14.

Adventiştii. Zilele trecute s'au făcut descinderi la casele de rugăciune, din Bucureşti, ale adventiştilor. S'au confiscat diferite broşuri şi s'a hotărât oprirea întrunirilor. Una dintre case, din strada Popa Tatu 38, a fost sigilată, ear predicatorul său adventist, Iohann Bauer, e arestat, fiind învinuit de-a fi adus şi arătat credincioşilor în casa de rugăciune mai multe clişee luminoase, unde sânt reprezentaţi preoţi ortodocşi în mijlocul ospeţelor. S'a deschis acţiune publică de dare în judecată împotriva lui Iohann Bauer.

Nouă societate de scriitori? Se plănueşte, cum aflăm din revista clujană *Cosinzeana*, înfiinţarea «Societăţii scriitorilor români *din Ardeal*». — Dacă unii scriitori, ardeleni sau neardeleni simţesc trebuinţa neapărată de-a se organiza în societate, şi dacă societatea care există la Bucureşti («Societatea Scriitorilor Români») nu i mulţumeşte nici decum, n'au decât să întemeeze alta nouă, — dar firma «*din Ardeal*» credem că e greşită; tot aşa s'ar putea ivi una «*din Bănat*», alta «*din Bucovina*», sau «*din Basarabia*», «*din Crişana*», «*din Maramureş*»... La ce asemenea bisericuţe?

Ştire ziaristică. Dela Cluj primim întâiul număr, din 1 Martie, al ziarului *Funcţionarului Particular*, organ care îşi ia însărcinarea de a fi îndrumător şi apărător în cauzele funcţionatrilor particulari, atât sociale şi morale, cât şi materiale. Apare lunar, abonamentul anual 100 lei. Adresa: Cluj, Calea Dorobanţilor 11.

Condamnabilă procedură. Biserica reformată maghiară din Baia de Criş, jud. Hunedoara, a deschis în ţară o colectă publică, în formă legală obişnuită, pentru contribuiri benevole la zidirea bisericii sale. Ştim că e obicei, să se adune milă creştinească, cu aprobarea autorităţilor, — pentru scopuri religioase. Dar cum se face, că biserica reformată maghiară din Baia de Criş, dă *în întreprindere* această colectă bisericească, anume unui român: *Victor Faur*, din comuna Baldovin, jud. Hunedoara, care circulă colecta prin judeţele noastre şi adună parale dela creştinii români ortodocşi pentru o biserică reformată maghiară? Pentru acest lucru colectantul primeşte, conform mărturisirii sale, 30% din sumele adunate. Dar asemenea procedură nu poate fi clasată între faptele creştineşti bisericeşti. Intâmplător a fost surprins colectantul rătăcit, chiar în palatul prefecturii din Sibiu. Dl prefect, Dr. N. Comşa, a luat măsuri imediat pentru prevenirea abuzului condamnabil în judeţul Sibiu. Poate vor avea ceva de zis şi cei dela Baia de Criş?

La Sălişte a fost de curând sărbătorit vechiul şi neobosirul director, dl D. Lăpădatu, — astăzi profesor şi director al şcoalei civile de acolo, — din prilejul distincţiei sale cu medalia Răsplata muncii cl. I, pentru învăţământ. Intr'o şedinţă solemnă a fost viu felicitat de autorităţi, de elevi şi de foştii săi elevi.

Cununie. Dl Ioan L. Frăţilă dir. executiv al Băncii «Timişana» din Timişoara şi D şoara Marioara Chevereşan căsătoriţi. — Felicitările noastre.

Ţigani antropofagi în Cehoslovacia. Autorităţile Cehoslovace au dat de urmele unei bande de ţigani criminali, cari adăogau crimelor ce le făptuiau şi orarea unor acte de antropofagie. S'a făcut lugubra descoperire că ţiganii nu se mulţumeau să-şi asasineze victimele, ci mâncau cadavrele celor asasinaţi, după ce le ciopârtiau în bucăţi. Ancheta a stabilit că ţiganii, puneau soţiile lor să fiarbă carea victimelor, ospătându se apoi cu mâncarea gătită. Oasele desgropate în timpul anchetei şi cercetate de medici nu mai prezintau urmă de carne sau sânge, dovedindu-se astfel că au fost fierte. Numărul asasinatelor, comise de banda de ţigani arestată la Kosice, n'a putut fi stabilit până acum.

In contra alcoolismului. In Ianuarie s'a constituit în Turcia o asociaţie numită «Semiluna verde» care are de scop stirpirea alcoolismului. Propaganda va fi făcută prin prelegeri, presă şi broşuri. Numărul membrilor înscrişi în asociaţie a ajuns în luna Februar la 3 mii. In statistica publicată de «Semiluna verde» se arată că din 9 mii cazuri penale, petrecute în anul trecut, 750 au fost provocate sub influenţa alcoolului.

Mulţumită. Evlavioşii creştini Nicolae Mohan şi soţia, Nicolae Popovici şi soţia, originari din Sibiu, au trimis dela Bucureşti unde se află de prezent, în memoria unicului lor fiu, resp. cumnat şi frate Ionel, elev cl. VII lic., care şi-a aflat moartea în urma unei întâmplări nefericite în valurile mării, — pe seama sfintei noastre biserici ortodoxe române din Sibiu-Iosefin următoarele daruri: 1. La «Fondul Reuniunii femeilor» suma de 1000 Lei, ear la «Fondul săracilor» administrat de aceeaş reuniune 500 Lei. 2. La «Fondul clopotelor» suma de 1000 Lei. Subscrisul le aduc, în numele poporului, şi pe această cale cea mai sinceră mulţumită.

Pr. *Ioan B. Boiu.*

In lipsa de mai bun. Guvernul sovietic dela Moscova, după ce a arestat mai mulţi preoţi, între cari şi pe mitropolitul Sergiu, se ocupă cu gândul de a introduce o nouă numire a zilelor, a săptămânii şi a lunilor. Ziua de Luni ar fi să primească numele de «Lenin», Joia o să fie «ziua revoluţiei», şi aşa mai departe. — Rusia va suferi mai puţină mizerie pe urma acestei reforme de calendar?

Târgul de ţară, cel mai apropiat, în oraşul Hunedoara, se ţine: în zilele de 30, 31 Martie şi 1 April 1927 târg de vite, cai etc.; în 2 April târg de mărfuri. *Primăria.*

ŞTIRI LOCALE

La festivalul Mărăşti-Mărăşeşti din 12 l. c. ţinut în sala teatrului sibian, am avut rara plăcere de-a asculta conferenţa unui cunoscător temeinic al războiului de desrobire. Dl *C. Kiritzescu*, director general în ministerul instrucţiunii, a conferenţiat timp de peste o oră, fără să simţim trecerea timpului, despre luptele eroice dela Mărăşeşti în Iulie şi August 1917, înscrise pe vecie în paginile de glorie ale istoriei acestui război. Dl Kiritzescu ni-a zugrăvit bătălia dela Mărăşeşti şi resultatele ei în mod succint, obiectiv, fără nici unul din mijloacele patetice falşe obişnuite adeseori la prilejul festivităţilor patriotice. Cuvintele sale, cumpănite, sincere, izvorâte din convingerea omului încercat, ne întăresc credinţele în calităţile superioare ale unui popor capabil de făptuirile cele mai măreţe; — dar asemenea cuvinte nu se pot tălmăci într'o scurtă dare de seamă, ele trebue *auzite* şi la Sibiu, şi în alte centre ardeleneşti.

Sala, compiect ocupată, în loje cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, comandantul de corp, generalul Cihoski şi alţi fruntaşi, a făcut ilustrului conferenţiar călduroasă manifestaţie de simpatie.

In numele comitetului secţiei Sibiu a Asociaţiunii, organizătoare al festivalului, a salutat pe dl C. Kiritzescu preşedintele dl S. Ţeposu. Corul mixt şi tinerimea şcoalei noastre normale «Andrei Şaguna», a executat sub dirigenţa dlui T. Popovici, coruri potrivite, de cuprins religios şi patriotic; ear sub conducerea dlui N. Băilă s'au recitat versuri şi s'a reprezentat piesa: *Pe-aici nu se trece*, — contribuind cu toţii, tinerime şi profesori, la reuşita deplină a festivalului Mărăşti-Mărăşeşti. Amintim cu plăcere şi concursul binevoitor al orchestrei sibiene, care sub măiastra dirigenţă a directorului de muzică, A. Nowak, a executat cu artistic avânt uvertura Ştefan cel Mare, de Iacob Murăşanu.

Onorabila Primărie, din municipiul Sibiu, sau în stilul de cancelarie ardeleană: *Incilta Primărie*, — mai potrivit situaţiei sale actuale: *Löbliche Bürgermeisteramt*, — ar merită un certificat puţin laudabil din partea contribuabililor, dacă ar fi s'o judece în măsura îngrijirii ce o pune spre buna întreţinere a *Străzii Şaguna* (od. strada Morii), unde noroiul se resfaţă astăzi în cantităţi demne cel mult de un cătun ciobănesc din veacul trecut. Această «podoabă» se întinde şi în strada vecină, de-a lungul prefecturii, a liceului de fete, a bisericii saşilor şi a celorlalte clădiri de seamă. Se pare că în graba mare, desfăşurată la canalizarea Străzii Zaharia Boiu (în Groapă), s'a dat uitării ridicarea Străzii Şaguna din halul în care se găseşte: astăzi copitită de noroi, pentru ca mâne să-şi schimbe toaleta într'o înăbuşitoare prăfărie...

Sperăm că primăria oraşului, cu considerare la multele instituţiuni care sânt situate în numitele străzi, va lua *urgente* măsuri pentru a le aduce într'o stare mai bună.

Nr. 1822/1927 (32) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot la biserica catedrală din **Sibiu**, se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt de Lei 4435 lunar, plus eventualele gradaţii şi ajutor familiar, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu şi membrilor familiei.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba Iulia şi Sibiu, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în catedrală, a celebra şi cuvânta.

Sibiu, din şedinţa bisericească a consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 3 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 12/1927 prot. (22) 3—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Hamba**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat.

Stola statorită de consiliul parohial.

Consiliul parohial noului preot oferă ca dar odată pentru totdeauna până la noua recoltă 1 (una) ferdelă bucate de familie şi 1 (una) mierţă dela văduve.

Lemnele necesare şi locuinţă în natură.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 8 Februar 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Hamba.

Emilian Cioran,
protopop.

Nr. 167/1927 (28) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Richişul**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

2. Sesiune parohială, pământ arător şi fânaţ, 11 jug. calitate bună.

3. Una vie de 1/4 jug. cu rod în folosinţa preotului.

4. Patru stânjini lemne de foc din pădurea comunală.

5. Casă parohială cu supraedificatele necesare.

6. Venitele stolare din nou statorite în şedinţa consiliului şi a sinodului parohial dela 20 Februar 1927.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 26 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea,
protopop.

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Nr. 70/1927 (11) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Idiciu**, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Venitele parohiale sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat.

1. Sesie parohială 27 jugăre pământ arător şi fânaţ, în apropierea comunei şi foarte bună.

2. Lemne de foc pentru trebuinţa anuală a preotului.

3. Casă parohială cu 3 (trei) încăperi şi supraedificatele economice în stare bună.

4. Stola obişnuită în comună.

Reflectanţii la acest post sânt învitaţi a şi trimite petiţiile de concurs, provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Biertan, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Târnava-mare în înţelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Gheaja,
adm. ppesc.

Nr. 425/1926 ppresb. (24) 3—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul-naţional bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului cons. din 7 Iunie a. c. Nr. 4801 Pl., prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului **Zarand**, cu sediul în Brad, devenit vacant prin abzicerea fostului protopop.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia primă din Brad.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B, venitele stolare şi salarul dela stat, cum şi venitele după postul de protopop cu întregirea dela stat, cum şi locuinţa în casele tractuale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhidiecezan în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresual § 12.

Concursele intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Brad, din şedinţa comitetului protopopesc al tr. Zarand, ţinută la 2 Sept. 1926.

Pr. Alexandru Fugătă, adm. ppresb. — **Pavel Lazar,** not. com. ppresb.

Nr. 97/1927 (16) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Barcan**, protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conf. colei B.

2. Una ferdelă (25 l.) porumb strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.

3. Stola stabilită în şedinţa cons. par. din 27/I a. c. după exigenţele de trai de azi.

4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.

5. Locuinţă parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs cf. protop. Cererile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 27 Ianuar 1927.

Poiana-Sărată (Oituz) la 31 Ianuar 1927.

Ion Rafiroiu,
protopop.

---

(29) 2—2

Publicaţiune

Repararea casei parohiale ortodoxe rom. din comuna **Loamnăş**, tractul Sibiu, se dă în întreprindere prin licitaţie publică, minuendă, şi oferte închise statorindu-se suma de 80,000 Lei.

Licitaţia se fixează pentru ziua de 13 Martie a. c. 2 ore d. m. în localul şcoalei de stat din Loamnăş.

Doritorii vor înainta oferte provăzute cu vadiul de 10% dela preţul de strigare, oficiului parohial ort. rom. din Loamnăş până la ziua de licitaţie.

Planul, devizul şi condiţiunile de licitaţie să pot vedea la oficiul parohial.

Loamnăş, la 2 Martie 1927.

Pr. Nicolae Dorca, preş. cosiliului parohial. — **Ioan Bara,** epitrop-cassar.

Nr. 146/1927 protop. (31) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a **Mălâncrav**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: 1/2 (jumătate) din toate venitele preoţeşti fasionate în coala B, ear până când se va întregi salarul dela stat, viitorul capelan va primi echivalentul salarului său dela parch conform obligamentului dat.

Ceice doresc a ocupa acest post, să-şi înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc Târnava-mare în terminul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Biertan, la 22 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Târnava-mare.

Nicolae Gheaja,
adm. ppesc.

---

(12) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I., porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 ferdele de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă dela fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de câmp, în şed. extraord. din 23 Ianuar 1927.

Ioan Mihaiu, preşedinte. — **Avram Fleşer,** notar.

Nr. 21/1927, văzut şi aprobat. Orăştie, 28/I 1927.

Vasile Domşa,
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

SEMINŢERIE
ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,
oferă seminţele ei de provenienţă germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.
Trimitem preţuri curente gratis şi franco.
ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 14—32

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 22 Martie 1927 Nr. 24

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisorile nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Onor. Internat de fete al Asociaţiunii Gratuit
(Str. Şaguna) Sibiu

Crucea Domnului

Ca o lumină veşnică ne strălucesc pe calea cea spinoasă a vieţii cuvintele cuprinse în evangelia din Dumineca a treia a sfintelor paresimi: «celce vrea să vină după mine să se lapede de sine, să-şi ia crucea sa şi să vină după mine».

Lemn de ocară a fost odinioară lemnul crucii, dar armă de nebiruită biruinţă a devenit pentru lumea creştină crucea Domnului prin răstignirea şi moartea Sa pe dânsa.

Din bătrâni ne-am deprins a ne însemna cu semnul sfintei cruci, când plecăm în călătorie, când ne punem la masă, când ne sculăm dela masă şi când începem orce lucru al nostru, iar poporul nostru din bătrâni s'a deprins a ridica sfinte cruci pe ţarinile sale, pe uliţi şi la răspântii.

Ţine mult poporul nostru la această sfântă datină, pentrucă crucea Domnului este semnul biruinţii şi al izbânzii, este «podoaba bisericii» şi «lemnul cel de viaţă făcător».

Crucea Domnului este una din cele mai frumoase simboale ale vieţii creştine. Când ne însemnăm cu semnul sfintei cruci, dăm expresiune credinţei noastre, şi în acelaş timp facem promisiune solemnă înaintea lui Dumnezeu de a trăi şi a lucra în toate zilele vieţii noastre în deplină conformitate cu legea Lui.

După prescrisele bisericei noastre în Dumineca a treia a postului mare se pune sfânta cruce în mijlocul bisericii, ca toţi credincioşii să-i-se închine şi să-şi aducă aminte de aceea faptă mântuitoare, prin care Mântuitorul Hristos ne-a mântuit pe toţi.

De aceea datorinţa noastră a preoţimei este să îndemnăm pe credincioşi a cerceta casa Domnului cu deosebire Dumineca la praznice şi sărbători şi mai ales în sfântul şi marele post, pentru-că timpul postului este un timp de recreaţiune spirituală morală, un timp în care inima omului feritâde ispitele vieţii, prin post şi rugăciune poate să se apropie mai cu înlesnire de Dumnezeu.

Să-i îndemnăm a veni la S-fta biserică, să arăte căinţă pentru greşalele făcute să se împărtăşească cu pânea cea de viaţă dătătoare a Domnului, adecă cu sfânta cuminecătură, şi să ia crucea, pentru-că crucea Domnului este simbolul abnegaţiunei, al iubirei şi al îndurării celei nemărginite a lui Dumnezeu faţă de neamul omenesc; iar abnegaţiunea şi iubirea sunt pietrile fundamentale, pe cari omul poate clădi şi ridica mulţumirea şi fericirea sa vremelnică şi vecinică.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Darul Institutului „Albina“ din Sibiu. — Un membru al familiei Mocsonyi, dl Antoniu Mocsonyi de Foen, ctitor. — Dela clerul din protopopiate. —

In lista contribuirilor, făcute de instituţiile financiare din ţara noastră, avem plăcerea şi bucuria să vedem înscrisă cu **50 mii** de lei banca **„Albina“**, veterana instituţie de credit şi economii în Sibiu, care în cursul anilor de peste o jumătate de secol a exercitat o binefăcătoare înrâurire în desvoltarea economică şi culturală a românilor ardeleni. Ofranda sa de astăzi, în sprijinirea aşezământului bisericesc, filantropic şi cultural dela Sâmbăta de sus, se înşirue cu vrednicie alăturea celorlalte făptuiri generoase săvârşite spre binele neamului şi al bisericii, slujind în aceeaş vreme ca îndemn spre creştinească urmare pentru celelalte instituţii similare mai tinere, care au primit la înfiinţarea lor ajutor moral şi material dela primul institut românesc de acest fel în Ardeal, dela «Albina».

Dl **Antoniu Mocsonyi de Foen,** ai cărui părinţi, moşi şi strămoşi au aparţinut unei nobile familii de mari mecenaţi, de viguroasă origine macedo-română, se înscrie cu zece mii de lei între ctitorii Sfintei mănăstiri Brâncoveanu. Prea vrednicii membri ai acestei distinse familii s'au deosebit, de-alungul vremurilor, prin meritele pentru neam şi jertfele generoase aduse pe altarul patriei şi al bisericii noastre ortodoxe, ca reprezentanţi activi în parlament şi în sinoadele şi congresele bisericeşti, însufleţiţi pururea pentru cauza naţională a românilor de dincoace de munţi. Cu mână largă au dat sprijin, în acţiunile de seamă politice, bisericeşti, economice, financiare, pornite în interese obşteşti.

Credincios acestui duh tradiţional al neuitaţilor săi înaintaşi, dl Antoniu Mocsonyi, noul ctitor al mănăstirii, sprijineşte, ca bun român şi ortodox, iniţiativa de restaurare a unui aşezământ istoric de pietate al bisericii noastre în părţile desrobite ale patriei române. —

Continuăm şi publicarea listelor din protopopiate, cu sume destul de considerabile, oferite cu aceeaşi dragoste pentru biserică din partea bunilor noştri parohi.

Au contribuit:

Institutul de credit şi economii „Albina“ din Sibiu	50,000
Dl Antoniu Mocsonyi de Foen din Bulci	10,000
Următorii preoţi din prot. **Zarand:**	
Alexandru Fugăta, paroh, Vaca	1500
Andron Bogdan, par. Ţărăţel . .	2000
Ioan Indrei, paroh, Ţebea . . .	2000
Virgil Perian, paroh, Brad . . .	1000
Ioan Perian, paroh, Crişcior . .	1000
Iosif Comşa, paroh, Ribiţa . .	1000
Ioan Mihuţ, paroh, Cărăstău . .	1000
Nicolae Florea, paroh, Rişca .	1000
Aurel Barna, paroh, Mesteacăn .	1000
Iosif Tisu, paroh, Ţebea . . .	1000
Simion Pavel, paroh, Bulzeşti-de-jos	1000
Ioan Şipoş, paroh, Lunca . . .	1000
Ioan Câmpean, paroh, Stănija-de-sus	1000
Ioan Borza, paroh, După-Peatră-Sat	1000
Ioan Boloţiu, paroh, Căraci . .	1000
Cantemir Boneu, paroh, Ruda .	1000
Aron Roman, paroh, Luncoiul-de-sus	1000
Ioan Fugătă, paroh, Luncoiul-de jos	1000
Miron Popoviciu, par., Mihăleni	1000
Nicolae Mateiu, paroh, Ribicioara-de-jos	1000
Nicolae Colfu, paroh, Prihodişte	1000
Petru Stanciu, par. Blăjeni Sat .	1000
Ioan Birău, paroh, Buceş . . .	1000
Candin Stanciu, paroh, Blăjeni .	1000
Pavel Vraciu, paroh, Stănija-de-jos	800
Nicolae Codrin, paroh, După-Peatră-Valea-Porcurii	500
Anastasie Roman, paroh, Grohot	500
Nicolae David, paroh, Juncu . .	500
Următorii preoţi din prot. **Dobra:**	
Iosif Morariu, prot. Dobra . .	2000
Partenie Stoica, paroh, Baştea .	2000

Emanoil Simce, paroh, Zam . .	1000
Emanoil Şuiaga, par. Lăpuşnic .	1000
Nicolae Ticuşan, paroh, Fintoag	1000
Aurelian Oprean, par. Mihăeşti	1000
Prodan Socaciu, paroh, Lăpugiul-superior	1000
Petru Hădan, paroh, Rădulești .	1000
Ludovic Lăslău, paroh, Lăpugiul-inferior	1000
Solomon Giurcoane, paroh, Micănești	1000
Toma Neamţu, paroh, Roşcani .	1000
Longin Goţiu, paroh, Brâznic .	1000
Victor Sălăgian, paroh, Săcămaş	1000
Andrei Urdea, paroh, Tisa . .	1000
Nicolae Chirciu, paroh, Almăş-Selişte	500
Petru Ştef, paroh, Cerbia . . .	500
Gheorghe Mărian, paroh, Muncelul-mare	400
Din protopopiatul **Sălişte,** a mai contribuit:	
Valeriu Popovici, paroh, Sibiel .	1000
Lei: 103,200	
Suma de mai 'nainte Lei: 1.258,784	
Suma totală Lei: 1.361,984	

Mijloacele de comunicaţie

— In atenţiunea celor chemaţi —

Progresele civilizaţiei, în ţara noastră întregită, lasă cam mult de dorit.

Intre altele, avem o comunicaţie la ţară, pe drumuri atât de rele, încât cu excepţia de legătură între oraşe, satele noastre plutesc în stări aproape balcanice.

Când fatalitatea te sileşte să te abaţi din drumul mare, dela gara liniei ferate, în laturi spre satele de şes sau de munte, îţi răsar la moment în cale obstacolele şi încurcăturile în variate forme.

In afară de reţeaua neîndestulătoare a şoselelor şi a liniei ferate între oraşe, miile de sate sânt văduvite de căile necesare de comunicaţie şi de telefoane, cu desăvârşire. Ear în timpuri ploioase şi de earnă, circulaţia se sistează total.

Fericiţi sânt orăşenii, cari au atâtea mijloace de comunicaţie, aeriene şi fluviale şi pe uscat; şi nenorociţi sânt sătenii noştri, isolaţi, fără voie, la orce schimbare de vreme...

Vorba românească din bătrâni spune: «*drumul duce povara*». Şi cum milioanele de români, cari populează satele ţării, n'au drumuri, «povară» puţină duc bieţii noştri fraţi; cea multă trece în mână străinului.

Lipsa de comunicaţie zăticneşte nu numai interesele industriale şi comerciale ale neamului, — dar chiar şi chestiunea *pastorală* sufere daună simţitoare.

In biserica drept măritoare este datină foarte veche, că se fac pe sate procesiuni religioase, la care iau parte toate comunele din jur, în număr considerabil, în sunetul clopotelor, cu prapori, cu icoane, luminări, etc. contopindu-se, la aceste întruniri religioase-morale culturale, — într'o mare înălţare sufletească, ţăran şi intelectual, păstori şi păstoriţi.

Aceste serbări religioase, de importanţa evidentă, se ţin numai vara, căci în celelalte anotimpuri, nu permite — comunicaţia...

Nu mai pomenesc de *conferenţele* preoţimii, nici de parohiile vacante, care toate simţesc greul lipsei de drumuri practicabile.

In parlamentul ţării sântem reprezentaţi de o seamă de preoţi, cari cunosc bine situaţia deplorabilă a comunicaţiei satelor şi, deci, în deosebi lor li se impune a stărui pentru îmbunătăţirea situaţiei în general.

Să nu mai fie în viitor comună fără şosea, şi oficiu parohial fără telefon ca legătură cu centrul.

Lucrările nu sânt peste măsură grele, cum s'ar părea. Cu rânduială bună şi organizaţie disciplinată se pot aplica toate energiile din fiecare cătun în această direcţie, cu deosebire în timp de earnă şi pe timpul când economia câmpului nu reclamă braţele muncitorilor.

Să fi fost o normă şi o comandă, în această earnă, ţăranii în zilele risipite — din lipsa de ocupaţie, — până acum puteau da gata şoselele şi căile necesare, în toată ţara, spre binele satelor şi al nostru al tuturora.

Ţăranului, dându-i-se ocupaţiune earna, fără voe se abate dela păcatele în care de obicei cade numai în lipsă de ocupaţie. Lenea, beţia, gândurile rele s'ar rări şi stârpi prin munca înţeleaptă.

După toate acestea mai trebue să observăm că această chestiune a comunicaţiilor devine, în aceeaş vreme, şi — problemă pastorală. Pr. *Vasile Păşcău.*

Demisia dlui I. Lăpedatu. In şedinţa camerei din 19 l. c. dl ministru O. Goga dă citire, în locul d-lui prim-ministru, decretului prin care se primeşte demisiunea d-lui I. Lăpedatu din capul ministerului de finanţe şi trecerea d lui gen. Averescu, cu titlu interimar, la conducerea acestui departament.

Viaţa unui erou al pătimirii noastre. Profesorul universitar din Cluj, dl S. Dragomir, a ţinut nu de mult la Ateneul timişorean o conferenţă despre viaţa lui *Constantin Românul*, unul dintre prefecţii legiunilor ardelene dela 1848. Constantin Românul, tinăr entuziast, din părţile Reghinului, participă la adunarea naţională dela 3/15 Mai în Câmpia libertăţii şi declară conducătorilor mişcării, că a sosit timpul să înceteze deosebirea dintre unit şi neunit, ca toţi românii să fie una, căci numai aşa se va putea începe mântuirea. Chemarea îndrăzneţului tinăr n'a găsit răsunet atunci. Constantin Românul era în acelaş timp şi unul dintre fruntaşii din 1848 din Bucureşti, unde în 6 Septemvrie 1848 a ars în văzul tuturora Regulamentul organic. Trecând earăş în Ardeal, este numit prefect al legiunii XII de pe Câmpie, din Valea Murăşului până în secuime, şi a purtat lupte sângeroase cu ungurii. Căzut în mânile husarilor secui, la Meşterhaza, este dus la Tg. Mureş şi omorât de duşman. Conferenţiarul scoate la iveală faptul că martirul prefect Românul a fost erou care s'a luptat cu fapta şi sufletul deodată pe ambele coline ale Carpaţilor, trăind în viziunea care în 1918 devine realitate.

Dela Asociaţia clerului „Andrei Şaguna"

— Despărţământul Sibiu —

Convocare

P. O. D. preoţi, membri ai Asociaţiei clerului, se convoacă prin aceasta la adunarea ordinară a despărţământului, ce se va ţinea în Sibiu, Joi în 31 Martie şi Vineri în 1 Aprilie — cu următoarea ordine de zi:

Ziua I a. m.

1. Te-Deum la ora 9.
2. Deschiderea adunării prin preşedinte.
3. Raportul asupra activităţii pastorale a preoţimii şi a cercurilor religioase în în anul 1926.
4. Constatarea plătirii cotizaţiilor pe anul 1926.
5. Alegerea alor doi delegaţi, pe lângă preşedinte, la congresul viitor.
6. Iniţiative de organizare pentru despărţământ şi asociaţie.
7. Chestiuni oficiale.

După masă şi a II-a zi.

1. Meditaţie: «Că fărădelege mea o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea» (Ps. 50), de păr. I. Boiu.
2. Mărturisirea preoţilor.
3. Sf. Liturghie. Predica: R. Bucşa.
4. Meditaţie: «Rămâneţi întru dragostea mea», (Ioan 15, 9) de Dr. G. Cristescu.

Sibiu, la 20 Martie 1927.

Emilian Cioran
preşedinte.

Venirea arhang. Gavriil la Fecioara Maria binevestindu-i misterul întrupării

— Meditaţie —

Punctul I:

Ev. Luca (1, 26—27) zice: «Trimis a fost îngerul Gavriil dela Dumnezeu, în cetatea Galileii cărei numele era Nazaret, la Fecioară logodită cu bărbat, cărui numele Iosif, din casa lui David; şi numele Fecioarei Mariam».

Această solie o vom privi din următoarele puncte de vedere: Cine a trimis-o, cine a executat-o, către cine a fost adresată, şi care a fost cuprinsul ei.

Acela care a trimis solia, este Dumnezeu atotputernic, care pentru a face bine oamenilor şi de astă dată, a trimis pe unul dintre îngeri; ear despre îngeri ne spune apostolul că «sânt duhuri slujitoare care să trimit spre slujbă pentru cei ce vor să moştenească pământul», (Evrei 1, 14). Slujba îngerilor este a se pogorî pe scara care a văzut-o Iacob, aducând oamenilor poruncile lui Dumnezeu şi de a se urcă earăşi pe ea readucând lui Dumnezeu rugăciunile şi dorinţele oamenilor.

Cel ce a executat solia a fost un înger distins între ceialalţi, cu numele de *Gavriil*, adecă tăria lui Dumnezeu. Prin acest înger Dumnezeu a voit să ne arete puterea aceluia care a trebuit să se întrupeze. A voit să mai arete şi puterea faptelor care le va săvârşi acest Mântuitor. Trebue ca şi noi, după exemplul acestui înger, să ne îmbrăcăm cu forţa harului lui Dumnezeu pentru exacutarea voinţii Sale, în toate.

Persoana către care a fost adresată solia, este o fecioară săracă, logodită cu un teslar tot sărac, locuind într'un orăşel atât de umil, încât opiniunea tuturor era că din el nu poate ieşi ceva bun. Această Fecioară a fost atât de sfântă şi curată înaintea lui Dumnezeu încât a preferat-o tuturor fiicelor regilor şi împăraţilor, de a fi aleasă pentru vrednicia de a fi Maica Domnului. In ochii lui Dumnezeu nici o virtute nu este mai mare decât sfinţenia. De aceea şi noi trebue să apreciem această sfinţenie, fiind chemaţi la starea preoţească, şi noi ca şi Fecioara Maria sântem dintre cei privilegiaţi de Dumnezeu, de a purta în mânile noastre însuşi trupul şi sângele lui Isus Hristos.

Cuprinsul soliei este a cere învoirea Fecioarei Maria, de a fi Maica lui Dumnezeu. Dumnezeu cu toate că este stăpân absolut peste creaturile Sale, totuşi a cerut dela Fecioara Maria voie liberă şi spontană la această vrednicie, pentrucă Dumnezeu vrea ca o creatură raţională să fie liberă în toate acţiunile sale. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu noi, când Dumnezeu, prin soli nevăzuţi, ne arată voinţa Sa şi cere întrarea în sufletul nostru. Dar, după iluminarea a minţii, depinde dela libera noastră voinţă de a da sau nu consimţirea la această întrare.

Punctul II:

Cum s'a făcut întrarea îngerului la Fecioara Maria şi care a fost modul salutării?

Ingerul a întrat cu modestie şi cucernicie, la Fecioara Maria, arătând astfel sfinţenia ce o purta în interiorul său. De aici învăţăm şi noi, ca preoţi şi slujitori ai lui Dumnezeu, ce fel de purtare exterioară să manifestăm, noi cari în numele lui Hristos avem slujba de o fi mijlocitori între Dumnezeu şi oameni. Trebue ca întregul nostru exterior să reflecteze sfinţenie, ca cei ce ne văd să fie îndemnaţi a o imita.

Modul salutării îngerului nu constă din vorbe deşarte, ci din cuvinte puse de D-zeu în gura lui. Aşa şi preotul, slujitorul lui D-zeu, n'are voie să schimbe sau să abuzeze de învăţătura lui D-zeu, ci trebue să o predea şi să o păstreze curată şi neschimbată.

Cuvintele îngerului către Fecioara Maria au fost următoarele: «Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată eşti Tu între femei», (Luca 1, 28). Ingerul pentru a manifesta bucuria sa şi vestea cu care venea şi pentru a asigura pe Fecioara Maria zice: ***bucură-te***, adecă, fii liniştită, îţi aduc o veste a păcii şi a fericirii. ***Eşti plină de dar***: Adecă D zeu în acest moment a revărsat asupra Ta toate virtuţile şi darurile cu care poate fi împodobită o creatură. ***Domnul este cu tine***, adecă prin aceste cuvinte voea să arete că D-zeu este cu Fecioara Maria nu numai cu puterea Sa, precum este cu alţi oameni, nici numai cu harul precum este cu cei drepţi, ci D-zeu este cu Feeioara Maria într'un mod special, întrucât a ales-o să fie templu şi casă a Fiului Său care să se nască din pântecele ei. ***Binecuvântată eşti tu între femei:*** pentrucă pe Tine te-a ales D-zeu dintre toate femeile ca să fii Maica Sa, întrucât vei zămisli fără violarea fecioriei Tale şi vei naşte fără dureri. Prin tine vor veni toate binecuvântările asupra pământului, pentrucă începutul îl vei face prin rodul pântecelui Tău care va zdrobi capul şarpelui şi va elibera întregul gen omenesc din robia diavolului.

Punctul III:

Ev. Luca (1, 29) zice mai departe: despre fecioara Maria: «Ear ea văzând, s'a spăimântat de cuvântul lui şi cugeta în ce chip va fi închinarea aceasta». Aici găsim patru calităţi ale Fecioarei Maria, şi anume: fecioria, umilinţa, înţelepciunea şi tăcerea.

Fecioria o arată prin aceea că, fiind singură, şi văzând în mijlocul odăii sale un bărbat, s'a spăimântat.

Umilinţa o arată aşa că fiind prin această închinare a îngerului preamărită şi ridicată la onoruri, nu găsea în sine temeiul la asemenea prerogativă.

Înţelepciunea o dovedeşte prin aceea că nu s'a grăbit ca o fecioară nesocotită să dea răspuns negândit, pânăce n'a aflat scopul închinării.

Tăcerea o arată prin aceea, că a crezut mai bine să răspundă prin un semn extern, al retragerii sale umilite, decât prin cuvinte.

Ingerul, văzând neliniştea şi frica sfântă a acestei fecioare, a zis: «nu te teme, Marie, că ai aflat dar la D-zeu», (Luca 1, 30). Ingerul vrea să liniştească inima fecioarei, pentrucă D-zeu se revelează numai în inimele paşnice şi liniştite şi nu în cele tulburate. De aci învăţăm şi noi să alungăm din inimă turburarea şi neliniştea, pentru a nu împedeca în noi lucrarea inspiraţiunilor D zeeşti.

Ingerul, prin cuvintele: «ai aflat har la D-zeu», vrea să liniştească şi să asigure pe Fecioara Maria că, el nu este nici diavol, nici vrăjmaş, ci este sol al lui D zeu, la care ea a aflat dar. Dar la toate aceste privilegii nu meritele ei, ci numai mila lui D-zeu a învrednicit-o. Totuşi D-zeu dă harul Său numai celor cu sufletul smerit, care se închină cu adevărat lui D zeu. Şi aşa, astfel de suflet este învrednicit de onoruri şi înmulţeşte în sine harul său. De aceea, dacă dorim să aflăm har la D-zeu, precum a aflat Fecioara Maria, trebue să fim umiliţi ca dânsa, pentrucă «Domnul celor mândri le stă împotrivă, ear celor smeriţi le dă har», (Iacob 4). *Lidarh.*

Crucea Domnului să ne fie năzuinţa

— Meditaţie —

Astăzi sfânta biserică, maica noastră ocrotitoare, prin Evanghelia sa ne cheamă să ne înşiruim sub crucea Domnului, semnul libertăţii şi mântuirii; ne cheamă la luptă şi la biruinţa ce o vom dobândi de bună seamă, dacă vom săvârşi cele poruncite: să ţinem piept şi să luptăm împotriva: 1. trupului şi poftelor lui; 2. a lumii şi pompelor sale; 3. împotriva diavolului şi faptelor lui.

«Cine voeşte să vină după Mine, să se lapede de sine şi să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie» (Marcu 8).

Punctul I:

«***Să se lapede de sine***». Unde ne ameninţă cel mai mare pericol de viaţă, acolo trebue să începem lupta. Dar nimeni nu ne este nouă mai mare duşman, decât casnicul pe care îl nutrim în sânul nostru şi care în înţelegere cu duşmanul unelteşte pierderea noastră. «Cari sânt ai lui Hristos, trupul şi-au răstignit cu patimile şi cu poftele», (Galateni 5). Trupul se împotriveşte duhului, prin poftele sale, şi câtă vreme îl cruţăm, nutrim un duşman împotriva noastră. Să nu fim dar indulgenţi cu noi înşine, căci ceice trăesc prin trup, prin trup vor pieri.

Doamne, acum este vremea, să ne ajuţi în faptele noastre şi să împlineşti cele ce am crezut să le facem prin Tine, pentruca să biruim duşmanii cari s'au sculat asupra noastră. «Tu ai zis, Doamne, cine nu urăşte sufletul său, nu poate fi ucenic al Meu» (Luca 14) Deci, să Te iubim pe Tine, pentru a putea învinge, prin iubirea Ta, iubirea trupului.

Punctul II:

«***Să-şi ia crucea sa***». Aceasta este a doua poruncă a povăţuitorului nostru, Isus Hristos, ca sub stindardul crucii să stăm împotriva acestei lumi care L-a urât, o lume care duce război aprig chiar contra slujitorilor lui Dumnezeu, amăgindu-i prin plăceri, onoruri şi bogăţii, să aţâţe în ei pofta trupului, a ochilor şi trufia vieţii. De aceea, ostaşii lui Isus Hristos nu pot să aibă legătură de prietenie cu lumea aceasta, ci război şi despărţire trebue să existe între noi şi dânsa. Domnul nostru Isus Hristos, ca Învăţător şi Impărat, ne porunceşte să luăm zilnic crucea Sa. In acest semn vom învinge şi în răbdarea noastră vom întări sufletele noastre. In acest semn trebue să ne preamărim şi să petrecem, ca pe Hristos să dobândim.

Tu, Doamne, eşti mărirea bogăţia şi bucuria noastră. Ai Tăi sântem noi, de aceea izbăveşte-ne de vrăjmaşi şi de gonitorii sufletelor noastre, ca nici o făptură să nu ne despartă de dragostea Ta.

Punctul III:

«***Să-Mi urmeze Mie***». A treia poruncă cere ca, împotriva stăpânirilor întunerecului, să urmăm pe faţă viaţa şi virtuţile Domnului nostru Isus Hristos», să facem şi noi precum a făcut El şi luptând cu armele dreptăţii să înfrângem duşmanii sufletului nostru. Isus Hristos, Impăratul nostru, s'a făcut asemenea fraţilor Săi, ispitit fiind întru toate fără de păcat, (Evrei 9) pentruca să ne premeargă în învingere şi pentruca să înveţe mânile noastre spre oştire şi degetele noastre la război (Ps. 143).

Pe noi ne a ales conducători ai oastei Sale, ca pe alţii să-i chemăm la întrecere şi să-i scoatem din robia diavolului, să-i aducem sub semnul crucii şi să-i îndrumăm în luptă, premergându le cu bune exemple şi întărind pe mai slabi, conform poruncii lui Hristos: «Precum M'a trimis pe Mine Tatăl, şi eu trimit pe voi», (Ioan 20).

Astfel nu este de ajuns să ieşim numai noi biruitori din luptă, ci trebue să ne îngrijim să nu pierdem turma pusă sub paza noastră, căci sângele ei îl va cere Domnul dela noi: «Vai, prorocilor nepricepuţi, cari n'aţi stat în tărie şi nu v'aţi expus pentru apărarea casei lui Israil ca să luptaţi lupta în ziua Domnului», (Ezechil).

Conştienţi cui slujim şi pentru cine luptăm, vom aveà mereu înaintea ochilor cuvintele psalmistului: Inălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, împăratul meu, şi în mijlocul adunării Te voi lăuda, ca să fac cunoscută fiilor omeneşti puterea Ta, şi slava marei cuviinţei împărăţiei Tale, împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, şi stăpânia Ta întru tot neamul şi neamul, (Ps. 144). Amin. *Lidarh.*

Revista Teologică, Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronagiul I. P. S. Sale, Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. — A apărut Nr. 3 din 1927. — Cuprinsul: N. Colan: Reorganizarea învăţământului teologic. Dr. Gr. Cristescu: Caracterul etic al culturii. I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Arhim. P. Moruşca: Fecioara Maria. Econom A. C. Cosma: Ce poate rămânea dintr'un Babilon. Dr. Nicolae Terchilă: Reforma cultului catolic. Prof. N. Colan: Mişcarea literară: Sonnenkraft. Das Himmelreich auf Erden. Die Stunde des Kindes. Dela leagăn până la moarte. Inmuguriri. Neculce şi Gh. Maior: Cronică: Dorinţe... de unire a bisericilor catolice şi ortodoxe din Polonia. Aniversarea morţii lui Pestalozzi. *** Note şi informaţii. Bibliografie. Asociaţia clerului «Andrei Şaguna». — Redacţia şi Administraţia: Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 32.

INFORMAŢIUNI

† Constantin Morariu. In Cernăuţi a răposat în 16 Martie a. c. părintele arhipresbiter mitrofor şi consilier consistorial i. p. ***Constantin Morariu***, în vârstă de 73 ani. Bucovina şi întreaga ţară pierde în preotul Constantin Morariu un zelos luptător, evlavios crestin şi bun român, cu o bogată activitate pastorală şi culturală de aproape o jumătate de veac. Scrisul său, cu frumoase îndemnuri creştineşti, inspirat de adâncă iubire pentru cei slabi şi necăjiţi, îl fac să fie pomenit pretutindeni cu sentimente de cea mai profundă recunoştinţă Odihnească cu drepţii.

S'au lăpădat de satana... In timpul mai nou împănaseră satele bănăţene, spre Jimbolea, mai mulţi «predicatori» baptişti şi exploatatori ai încrederii ţărăneşti şi naive, folosind ca mijloc de propagandă tot felul de trageri pe sfoară. In comuna românească, Sacoşul turcesc, lăţiseră ştirea că toţi cei ce primesc baptismul, vor fi remuneraţi cu bani grei dela predicatorii centralei Bucureşti cari au legături că băncile americane baptiste. Sărăcimea din Sacoş a ascultat vorba frumoasă, a trecut la baptişti, cari apoi au escrocat pe noii baptişti de puţinii bani ce mai aveau şi de diferitele lucruri casnice. Aceştia, în cele din urmă, indignaţi, au făcut arătare împotriva înşălătorilor şi mincinoşilor, cari i-au purtat cu făgadueli de bani şi ajutoare dela baptiştii din Bucureşti şi America, şi nu s'au ţinut de cuvânt. Ca urmare a neînţelegerilor, cei zece baptişti săcoşeni au trecut la ortodoxie, ear alţii 20, din Jimbolea, s'au lăpădat d'asemenea de satana...

Dl prof. N. Iorga, înapoiat în ţară, din călătoria făcută în străinătate, spune, după N. R., următoareie despre Italia şi Spania: ***Italia***, e o ţară care a luat un considerabil avânt. Conferinţele mele au fost urmărite, cu dragoste şi entuziasm, de un public foarte numeros. Am constatat că mai mult ca în orice altă ţară, nu există o mai mare aversiune şi pornire împotriva sovietelor, ca în Italia. — Fenomenul e şi explicabil şi l-am arătat şi italienilor. E reacţiunea latinităţii împotriva debandadei slave. — ***Spania***, o ţară socotită molâie şi ignoranţă, a fost pentru mine o revelaţie, în toate privinţele. Ceeace se spune despre regimul draconic al lui Primo de Rivera, sânt fantazii şi exagerări. In Spania or cine poate ataca, făţiş, în localuri publice, regimul şi chiar pe... regele Alfons, fără frică. Primo de Rivera n'are partid, dar a ştiut să institue linişte şi ordine».

Nou aderent. Primim ştirea dela Cluj, că directorul ziarului ***Patria***, scriitorul ardelean, dl ***Ion Agârbiceanu***, a demisionat din partidul naţional-ţărănesc şi dela conducerea ziarului, şi s'a înscris în partidul poporului de sub conducerea dlui general Averescu.

Expoziţie de artă poporală ardeleană s'a inaugurat în 17 l. c., la Institutul central de educaţie şi instrucţie, în Berlin. Meritul realizării expoziţiei berlineze revine mai ales Asociaţiei germane culturale din Sibiu. Guvernul român a sprijinit d'asemenea cu bunăvoinţă planul expoziţiei. Cea mai mare parte din obiectele expuse aparţin muzeului Brukenthal şi Asociaţiunii noastre culturale din Sibiu, care a fost reprezentată la deschidere prin dl Dr. Ilcuş. Profesorul Csaki a conferenţiat schiţând istoria Transilvaniei.

Banul mortului. La multe popoare stăpâneşte obiceiul din vechime de a pune bani în sicriul mortului, «pentru trebuinţele sale în drumul veşniciei». Romanii puneau banii în gura mortului. Obiceiul îl au şi chinezii de astăzi, dar cu o deosebire: chinezii adecă nu strică banii buni, ci ard pe cosciug bani de hârtie falşi; în acest scop există într'unul din oraşele lor un mare atelier, unde se fabrică banii falşi pentru morţi.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Pentru teatrul sătesc. A apărut: Gh. Maior: ***Cele 12 fete de împărat şi palatul fermecat***, feerie în 4 acte, (Biblioteca «Sămănătorul» Nr. 156 Arad, Preţul 5 Lei). Dl Gh. Maior face isbutite încercări de dramatizare a poeziei poporale. O încercare remarcabilă a făcut cu «Mănăstirea Argeşului», publicată anii trecuţi, în biblioteca «Semănătorul». Cu feeria «Cele douăsprezece fete de împărat şi palatul fermecat», dl Maior face un pas înainte. Este o lucrare, care ar fi foarte la locul ei în repertoriul teatrelor săteşti.

Nr. 138/1927. (36) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh clasa a III-a **Dâncul mic**, protopresbiteratul **Orăştie**, se publică Concurs-repetit cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasionate în coala B. pentru întregirea veniturilor preoţeşti dela stat şi anume: 1. Casă parohială în stare corespunzătoare de zid şi padimentată. 2. Şură cu grajd pentru economie. 3. Pământ arător 13 jug. pentru cereale şi nutreţ. 4. Dela 128 case câte 1 ferdelă cucuruz smicurat şi stolele usitate pe cari consiliul parohial le-a fixat în şedinţa din urmă pentru orientarea concurenţilor.

Cei ce doresc să ocupe acest post au să şi înainteze cererile de concurs însoţite de documentele de cualificaţiune, extras de botez, atestat de serviciu etc. subsemnatului oficiu în terminul sus indicat şi are să se prezinte în persoană ca să facă cunoştinţă cu credincioşii cântând sau celebrând în biserică.

Orăştie, 15 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliul parohial respectiv.

Vasile Domşa,
protopop.

Nr. 146/1927 protop. (31) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a **Mălâncrav**, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: ½ (jumătate) din toate venitele preoţeşti fasionate în coala B, ear până când se va întregî salarul dela stat, viitorul capelan va primî echivalentul salarului său dela paroh conform obligamentului dat.

Ceice doresc a ocupa acest post, să-şi înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc Târnava-mare în terminul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Biertan, la 22 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Târnava-mare.

Nicolae Gheaja,
adm. ppesc.

Nr. 1822/1927 (32) 3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot la biserica catedrală din **Sibiu**, se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt de Lei 4435 lunar, plus eventualele gradaţii şi ajutor familiar, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu şi membrilor familiei.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în catedrală, a celebra şi cuvânta.

Sibiu, din şedinţa bisericească a consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 3 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 167/1927 (28) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Richişul**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Sesiune parohială, pământ arător şi fânaţ, 11 jug. calitate bună.
3. Una vie de ¼ jug. cu rod în folosinţa preotului.
4. Patru stânjini lemne de foc din pădurea comunală.
5. Casă parohială cu supraedificatele necesare.
6. Venitele stolare din nou statorite în şedinţa consiliului şi a sinodului parohial dela 20 Februar 1927.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 26 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea,
protopop.

Nr. 2442/1927. (33) 2—3.

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul al doilea de **spiritual**, pentru ocuparea căruia se publică concurs, cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spiritualul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400, plus eventualele gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, 9 Martie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba Iulia şi Sibiu

---

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

SEMINŢERIE
ARPAD DERI, Depozit de Seminţe,
oferă seminţele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură şi cu rod,** fie seminţe pentru moşii, pentru grădini de legume, fie seminţe de flori.
Trimitem preţuri curente gratis şi franco.
ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 15—32

Fabricile de Maşini And. Rieger, societate anonimă, Sibiu

Convocare

Conform art. 7 din statute, domnii acţionari ai societăţii sunt convocaţi la

a IX-a adunare generală ordinară

în ziua de **11 Aprilie a. c.,** ora 10 a. m., în birourile fabricei pentru a delibera asupra următoarei

ORDINE DE ZI:

1. *Rapoartele Consiliului de administraţie şi al Comitetului de cenzori şi aprobarea Bilanţului şi Contului de Profit şi Pierdere încheiate la 31 Decemvrie 1926.*
2. *Descărcarea Consiliului de administraţie şi Comitetului de Cenzori de gestiunea lor.*
3. *Distribuirea beneficiilor.*
4. *Alegerea Consiliului de administraţie conform art. 13 din statute.*
5. *Alegerea cenzorilor conform art. 20 din statute.*
6. *Modificarea art 2 din statute.*

Acţiunile societăţii fiind nominative, domnii acţionari vor fi înscrişi pe baza registrelor de acţiuni şi a transferirilor efectuate până în prezent şi se vor prezenta adunărei în persoană sau reprezentaţi în conformitate cu Statutele.

(34) 1—1 **Consiliul de Administraţie.**

Bilanţ general încheiat la 31 Decemvrie 1926

ACTIV		PASIV	
Imobile	13.179.758·—	Capital	40.000.000·—
Maşini şi Instalaţiuni	5.640.335·—	Fond de rezervă	853.718 91
Mobilier	1·—	Fond de pensiune al funcţionarilor	1.356.282.73
Animale şi vehicule	90.000·—	Diverşi creditori	37.422.233·88
Casa	200.114·66	Profit şi perdere: report din 1925	631.028·08
Participaţiuni şi acţiuni	402.000·—	Profit şi perdere: pe anul 1926	22.853,294·75
Depozite & Fabricaţii în curs	37.613.947·93		23.484.322 83
Debitori	45.990.401·76		
	103.116.558·35		103.116.558·35
Conturi de ordine	30.088.911·94	Conturi de ordine	30.088.911·94

Sibiu, la 31 Decemvrie 1926.

N. P. Ştefănescu m. p., preşedintele cons. de adm. — **Richard Rieger** m. p., director general. — **N. M. Ghiţescu** m. p., administrator delegat. — **Alex. Gămănescu** m. p., expert contabil.

MEMBRI IN CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Dr. I. Beu m. p., vice-preşedinte. **Fritz Connert** m. p. **V. Ferentzi** m. p.
G. Nedoviceanu m. p. **Ing. Stavri Ghiolu** m. p. **H. Bergleiter** m. p.

Verificat şi găsit în regulă.

CENZORI:

D. Constantinescu m. p., **Gustav Henrich** m. p. **H. Müller** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca. **Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.**

Anul LXXV Sibiu, 1 April 1927 Nr. 25—26

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

In faţa unei molime a veacului

Vorba înţeleaptă din bătrâni, «*Paza bună păzeşte primejdea rea*», o zice în numărul de faţă al ziarului nostru, în corespondenţa dela Satulung de lângă Braşov, unul dintre parohii locali, îngrijorat, dar ferm decis a se opti împotriva sectarismului şi a-l combate cu armele cele mai potrivite.

In legătură cu cele expuse de activul nostru paroh, şi cu alte articole ce se publică tocmai acum în chestiunea sectelor din România, credem că e bine să reţinem şi cuvintele unui inspector general şcolar, căruia i s'a dat să vadă cu ochii săi proprii cazuri de sectarism cu totul neaşteptate, petrecute la examene şi serbări şcolare din timpul mai nou.

Inspectorul general şcolar, dl *V. Păcală*, ocupându-se adecă în Revista gen. a învăţământului (Nr. din Martie 1927) de unele *Valori morale nesocotite în educaţia naţională*, la sfârşitul studiului său scoate în evidenţă câteva judiţioase încheeri, pe care cititorul le va găsi în altă parte a ziarului nostru, sub titlul de *Sectele în România*.

In reviste, ziare şi cărţi mai nouă, scriitorii noştri şi alti intelectuali fruntaşi îşi privesc astfel ca datorie de creştini şi buni cetăţeni să revie stăruitor asupra mişcării sectelor, care năpădesc tot mai îndrăzneţ unele ţinuturi ale României, turburând liniştea sufletească a satelor şi orăşelelor, şi alcătuind primejdie în permanenţă atât pentru biserică, cât şi pentru stat.

Multe şi variate sânt mijloacele de combatere şi stavilire a sectarismului turburător de spirite, — dar nu toate mijloacele sânt la fel de prielnice. Cel mai efectiv rămâne şi de aici încolo mijlocul care l-am mai amintit, adecă: *evanghelizarea ortodoxă,* în scop d'a formă şi a întări conştiinţa de creştin în lumina învăţăturilor de neînlocuit ale Mântuitorului.

Multe sisteme filosofice, creiaţii trudite de-ale gânditorilor de frunte, înainte şi după Hristos, s'au înălţat şi s'au năruit fără să poată mulţumi şi împăcă puterile sufletului omenesc. Evanghelia însă, filosofia Mântuitorului, trăeşte vie, luminând şi alinând în şirul veacurilor. Năvala, îndreptată împotriva acestei filosofii, se deslănţuie când mai năpraznică şi pe faţă, când mai vicleană şi în taină.

Au stăpânit vremuri de jale, în care duhul creştinesc a slăbit, şi împreună cu el a scăzut şi puterea aşezămintelor menite să apere şi să susţie bună starea morală şi materială a unui neam.

Şi au sosit alte vremuri, când binele şi dreptatea, după muncă şi jertfe, au ieşit biruitoare şi au înfrânt puterea brutală, răutăţile şi viclenia.

Astăzi, noul pericol porneşte din ţara sovietelor şi a misticismului şi, încurajat din America, bate la porţile României. In faţa primejdiei, lucrarea salvatoare are să intervie în toate colţurile ţării. Clerul nostru va turna în suflete, după pildele din trecut, lumina şi mângăere, pe calea arătată de dumnezeescul Invăţător, tălmăcind câte o poruncă sau o învăţătură nu în cuvinte multe şi pompoase, ci în vorbe puţine şi cu înţeles, în care să se cuprindă totdeauna o cugetare folositoare şi nouă pentru cel ce o aude.

Cercurile religioase preoţeşti au avut şi până acum partea de seamă în munca de apropiere între evanghelie şi viaţă. Vestind evanghelia, la întrunirea cercurilor şi la alte bune ocazii, contribuim mereu la închegarea unităţii obştei bisericeşti, asupra căreia se năpustesc sectanţii ispitiţi tot de evanghelie, de cartea sfântă pe care ei o restălmăcesc potrivit scopului urmărit.

Insuşirile fireşti ale ţăranului român au fost mult lăudate de înaintaşii vechi şi de contimporanii noştri, bunele şi alesele însuşiri va să zică există; — ear factorii trebuincioşi pentru îndeplinirea unei opere de evanghelizare îi avem, şi şcoalele noastre îi vor sporî an de an. Roadele bune prin urmare nu pot să întârzie sau să lipsească cu totul; căci, taina succesului nici aici nu este alta, decât munca bine socotită şi stăruitor săvârşită.

Reuniunea Femeilor române din Sibiu, întrunite în şedinţă solemnă la 14 Martie a. c., sub preşidenţia dnei Catinca Bârseanu, luând act cu mare însufleţire de ratificarea tratatului unirii Basarabiei de către Italia, a adresat telegrame de felicitare şi admirare dlor: prim-ministru gen. *Averescu*, marchizului *Durazzo*, şi gen. *Răşcanu*, guvernorul Basarabiei. Ca răspuns la urările aduse de Reuniune, toţi cei felicitaţi au trimis, la adresa dnei prezidente Catinca Bârseanu, telegrame de călduroase mulţămiri.

FOIŞOARA

Conferenţa mondială pentru Credinţă şi Organizaţie

(Informaţiuni)

Congresul Bisericii episcopale (anglicane) din America, întrunit în Cincinati la 1910, a lansat ideea unui Congres mondial pentru Credinţă şi Organizaţie, în scopul de a pune în discuţie problema unirii bisericilor pe o nouă bază decât încercările, intreprinse în decursul istoriei recente şi mai vechi. Congresul american a ales o comisie de 7 episcopi, 7 presbiteri şi 7 mireni. Făcând pregătiri şi o întinsă propagandă, Congresul contemplat s'a întrunit în Geneva, Elveţia la 12—20 August 1920. Au participat la acest Congres patruzeci de neamuri şi 70 biserici autonome. Biserica papistă încă a fost învitată, dar n'a participat.

Biserica ortodoxă a avut reprezentanţi pe Mitropolitul de Seleucia, Mitropolitul Odessei, Episcopul Timocului, Arhimandritul Georgieff din Bulgaria, Profesorul Alivisatos din Atena, Profesorul Sokolof Rusia şi Dragomir Demetrescu din Bucureşti.

Congresul din Geneva a fost deschis de către bătrânul Episcop Herzog al vechilor catolici, cu o scurtă vorbire şi cu rugăciunea Tatăl nostru. Episcopul Brent din America a expus scopul Congresului. Printre corifeii acestei conferenţe s'a remarcat Episcopul Gore stabilind raportul dintre bisericile episcopale şi protestante faţă de unitatea Bisericii. Alţi teologi au arătat locul Bibliei şi al simboalelor de credinţă în raport cu reunirea bisericilor. Din partea ortodocşilor s'a reliefat Arhimandritul Papadopoulos (actualul Mitropolit al Atenei). Protestanţii şi-au fixat punctul de vedere în conformitate cu precizăriie lui August Sabatier, în celebra sa scriere Religii de autoritate şi religia Spiritului.

Congresul a apreciat importanţa participării Bisericii ortodoxe, iar la 19 August membri lui au asistat la sfânta liturgie, săvârşită în biserica rusească, rămânând profund impresionaţi de simplitatea şi măreţia acestei liturgii.

S'a ales apoi un comitet de continuare şi s'au luat dispoziţii pentru publicarea unor broşuri de propagandă către toată lumea creştină. Numărul lor e destul de considerabil. In româneşte n'avem decât scurte informaţii, prin publicaţiile bisericeşti, astfel că acest curent trece pe alăturea noastră, dacă nu ne vom interesa de el.

Subiectele puse în studiu în toată lumea creştină au ajuns în stadiul de a se putea convoca un nou congres, al cărui program îl dăm în cele ce urmează. I. P. S. Mitropolit Nicolae a fost invitat să participe la acest congres şi i s'a dat un punct în program la 12 August. Programul e alcătuit cu tehnică superioară şi o precizare a scopului acestui congres, care va intra în istoria străduinţelor pentru unirea bisericilor. In cele ce urmează, dăm programul lucrărilor şi propunerile de soluţie.

PROIECT DE PROGRAM

Lausanne (Elveţia) 3—21 August 1927

Aceste pregătiri le-a făcut Comitetul de Continuare la Berna în August 1926 şi Comitetul administrativ în şedinţele următoare la

Sectele în România

— Incheeri dintr'un studiu al dlui inspector general şcolar, V. Păcală —

Istoria noastră e un lung pomelnic de suferinţe şi jertfe grele, de sbuciumările de fiecare clipă ale atâtor generaţii de mucenici. Istoviţi, dar nebiruiţi, am ajuns la capătul drumului. Roata, fierul, furcile au nimicit până la una toate valorile sufleteşti, dar n'au putut distruge puterea credinţei noastre strămune. Iată pentru ce am susţinut, că mucenicească lege românească — şi când zic lege românească înţeleg şi pe cea ortodoxă, şi pe cea greco-catolică — se confundă cu însuşi trecutul nostru: existenţa poporului român e însăşi religia lui. Germanul, ungurul, englezul, pot avea orice confesiune fără a-şi pierde naţionalitatea; nu o pot înţelege însă, de ce românul când zice lege, nu înţelege numai o doctrină superioară oarecare, o revelaţie de origine divină, ci înţelege cu mult mai mult. Legea e însuşi modul nostru de a fi şi a simţi; ea e însăşi fiinţa noastră naţională formată de atâtea sute de ani, împreună cu limba şi neamul, şi călită în focul tuturor suferinţelor şi jertfelor, de care poporul a avut parte pe acest pământ.

Ei bine, această lege e astăzi în grea suferinţă. Acolo unde altădată ardea în văpaie focul credinţei, abia mai licăresc astăzi luminile unei convingeri religioase. In sufletele noastre, devastate de patimi, abia mai e loc pentru adevărurile evanghelice. Şi ce e mai rău că ireligiozitatea se complică cu sectarismul, cea mai primejdioasă molimă socială şi morală a veacului.

Te-ai fi aşteptat, ca noi cei de astăzi, cari culegem roadele statorniciei în credinţă a înaintaşilor, să simţim în noi mândria unei meniri istorice, să ne încordăm toate energiile pentru a face să svâcnească cu şi mai mare tărie puterea credinţei, acum stăpânitoare; să-i arătăm tot mai multă, tot mai mare dragoste acestei credinţe, care a făptuit minunea, la care nimeni nu se mai aştepta, a salvării limbii şi neamului. In loc de asta, sate şi oraşe trec cu duiumul la adventism, sabatism, inochentism etc. In provincii, pretutindeni, rândurile mulţimii au început să se agite într'un fel neobişnuit şi sectarismul a luat proporţiile unei calamităţi fără pereche.

S'a putut citi în ultimul timp că în unele sate ardelene au fost terorizaţi, mai rău ca în vremi de teroare medievală, credincioşii bisericii strămoşeşti. In satele Moţilor au fost aduse cete de jandarmi ca să pacifice de Paşti populaţia asmuţită de speculatorii anarhiei.

Sectele, ce au ţâşnit numai acum de curând din haosul rusesc şi american, cutropesc tot mai sufocant Banatul şi Crişana. Imprecaţiile împotriva «legii păcătoase» curg cu nemiluita. Elevii, în massă, au refuzat, chiar în faţa mea, să se roage după rânduiala bisericii şi să se închine sfintei cruci, după cum mâne vor refuza să jure, sub steagurile ţării, credinţă acestei patrii, pe care nu sânt aplecaţi să o servească.

Am văzut cu uimirea şi revolta ce ţi le provoacă aberaţiile neaşteptate cazul, care luminează o întreagă situaţie, dela Topliţa, satul natal al I. P. S. Patriarhului. Din prilejul cercului cultural al învăţătorimii din regiune s'a dat acolo o serbare şcolară, la care a fost chemată să asiste întreaga obşte sătească. Şi lucru de necrezut. Din acest mare sat de peste 13 mii locuitori nu s'a simţit îndemnat să vină la şcoală ca să asculte frumoasele producţiuni ale elevilor şi poveţele învăţătorilor nici o suflare, nici un părinte, dar absolut nici unul. In schimb, miile de săteni s'au dus să privească cum se botează în baltă, desbrăcaţi de haine şi de ruşine, 48 de «mukkări», nu cei dintâi şi, de sigur, nici cei din urmă ratăciţi ai satului.

Iată câteva fapte şi câteva perspective.

Valul de anarhie religioasă va creşte înainte, exasperant. Rândurile propagandiştilor, cari bâjbâe împrejurul bisericilor noastre, se îngroaşă, iar broşurile şi revistele protejate de capitaluri obscure, care caută să sfarme ideologia tradiţionalismului, sânt asvârlite pe piaţă în număr tot mai mare.

Dar acestei acţiuni criminale, acestor atentate la energiile naţionale, noi ortodocşii cu toate partidele, cu toţi oamenii de carte, cu toată oficialitatea, ce opunem alta decât o protestare platonică? Mai mult chiar. In România se găsesc indivizi şi ziare, care neagă existenţa acestor maladii sufleteşti sau arată primejdia sectarismului drept o invenţie clericală.

Am citit chiar scrierile unor bărbaţi de seamă, patrioţi buni altfel, cari cer să se lase câmp liber ideilor sectare.

Să luăm seama noi toţi, în grija cărora e pusă soarta acestui neam şi acestei ţări! Nici existenţa neamului, nici războaiele glorioase, nici mărirea ţării nu se datoresc atât mulţimii gloanţelor şi granatelor, cât mai ales tăriei sufleteşti a acelora cari, sub pavăza sfintei cruci, s'au repezit asupra parapetelor. Să luăm seama! In fiecare clipă poate bate pentru noi ceasul unor socoteli mari, poate veni ziua, când goarnele vor chema din nou pe flăcăi spre graniţele ameninţate.

Atunci turma mukkărilor, a nazarenilor, sabatiştilor, a inochentiştilor şi a tuturor internaţionalilor de pripas nu se va înscrie printre apărătorii drepturilor neamului. Şi închipuiţi-vă, ce bine le va fi seducătorilor lor, atunci când în spatele apărării militare, se va organiza o puternică opoziţe anarhică, când soldaţii vor refuza jurământul, când întunerecul se va coborî în sufletul românilor, lăpădaţi şi sub stratul gros al apatiei nu va mai trăi nici un sentiment, nici o virtute naţională... Atunci vor întinde ei amândouă braţele să culeagă ce-au semănat pe toate cărările, sub ochii noştri şi cu îngăduinţa vinovată a noastră a tuturora.

In faţa acestei primejdii înfiorătoare, toate puterile de rezistenţă ale neamului trebue mobilizate. In această luptă de renaştere religioasă, înaintea celorlalţi trebue să păşească mai întâi clerul. Iar alături de clerici să vină imediat învăţătorii neamului.

Opera de salvare să stea în cultură, dar nu o cultură de adulare, o cultură străină, ci o cultură creştină, cu rădăcini în sufletul nostru, o cultură, prin care să se aşeze temelia trainică a dragostei de neam şi de ţară, o cultură de entuziasm pentru legea sfinţită prin tributul sângelui a sutelor de generaţii de mucenici. In atmosfera de anarhie religioasă, care a învăluit pământul ţării noastre, să facă să reînvie spiritul bătrânei noastre legi şi să se reclădească, solid şi puternic, acel fond pe care se sprijineşte întreaga noastră structură sufletească.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

New-York. Comitetul de continuitate se va întruni la 30 Iulie 1927 şi la 1—2 August ca să aranjeze definitiv acest program, care va fi înaintat Conferenţei.

Subiectele Conferenţei:

1. Apelul de unire.
2. Solia Bisericii către Lume: Sf. Evangelie.
3. Fiinţa Bisericii.
4. Mărturisirea comună de credinţă a Bisericii.
5. Preoţia Bisericii.
6. Sf. Taine.
7. Unitatea Creştinătăţii şi legăturile de unitate în bisericile existente.
8. Dispoziţii în vederea continuării lucrărilor Conferenţei.

Subiecte în afară de cele cuprinse în programă, se pot introduce în orice timp printr'o cerere scrisă de cel puţin trei membri având consimţământul Comitetului organizator, precum şi consimţământul a două treimi a majorităţii Conferenţei.

Perioadele Conferenţei:

Perioda primă 3, 4, 5, 6 Aug. serviciul deschiderei. Subiectele I, II, III şi IV, cu şedinţe plenare.

Perioada a doua: August 8, 9, 10, 11.

Subiectele I, II, III şi IV, cu şedinţe în secţiuni.

In 11 August rapoartele către şedinţa plenară.

Perioda a treia: August 12, 13, 15.

Subiectele V, VI, VII, şedinţe plenare.

Perioda a patra: August 16, 17, 18.

Subiectele V, VI, VII, şedinţe în secţiuni. Rapoartele în 18 August către şedinţa plenară.

August 19, 20. Subiectul VII, afaceri mixte.

August 21. Incheierea festivă.

Mercuri, 3 August 10—11 a. m. slujbă de deschidere în Catedrală. Dela 11·30—1 şedinţa plenară în aula Universităţii. Patru vorbiri de deschidere de câte 15 min. de vorbitori aleşi despre Subiectul I. Dela 4—6·30 p. m. Dr. Garvie prezintă programa şi planurile de procedare. Canonicul Bate vorbeşte despre materialul pregătit de către Comitetul de studiu, aprobat de Comitetul de continuare, pus la discuţie şi despre afacerile administrative pentru Conferenţă.

August 4, 5, 6 şi 12, 13, 15, şedinţe plenare. 9·40—9·55 a. m. rugăciune în aula Universităţii, în care timp uşile vor fi închise. 10 am.—1 pm. adrese de câte o jumătate de oră de referenţi designaţi, cari introduc în subiectul zilei. 4—6·30 p. m. Rezumarea în zece minute a desbaterilor de dimineaţă de către un referent designat. Discuţie liberă despre subiectul zilei, vorbitorii se vor limita la 5 sau 7 minute.

Referenţi designaţi. Comitetul încredinţat cu selecţionarea vorbitorilor, cari introduc subiectele de discutat, s'a întrunit în Londra la 15—16 Decemvrie 1926, sub prezidenţia lui Dr. Garvie şi a stabilit tabloul provizor. Numele se vor trece într'o ediţie viitoare a programei.

Traduceri. Limbile oficiale ale Conferenţei sunt: franceză, germană şi engleză. Adresele de câte o jumătate de oră de introducere despre subiectele II—VII vor fi tipărite şi date spre distribuire în aceste trei limbi şi vor fi trimise celor patru vorbitori, cari se vor succede spre a avea timp suficient a-şi pregăti materialul; şi ca translatorii să le poată traduce oral şi ca rezumările adreselor şi desbaterilor să se poată traduce de fiecare în limba proprie.

Şedinţele secţiilor la 7, 9, 10, 11 şi 16, 17, 18 August. Conferenţa poate alcătui atâtea secţii

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ctitor Nicolae N. Ionescu şi soţia sa Ecaterina, din Braşov — Alte ofrande —

Evlavioşii, adevăraţii creştini, d-nul **Nicolae I. Ionescu,** pro urist la fabrica românească de locomotive şi vagoane în Braşov, şi soţia sa **Ecaterina,** dăruesc spre înfăptuirea sfintei şi măreţei lucrări dela Sâmbăta de sus, judeţul Făgăraşului, suma de **zece mii** de lei şi se înscriu astfel între ctitorii Mănăstirii brâncoveneşti; aceiaşi vrednici credincioşi ai ortodoxiei mai dăruesc pentru mănăstire altă mie de lei în numele copiilor lor minori **Paraschiva** şi **Nicolae.**

Cucernice rugăciuni se vor înălţa dela altarul sfântului lăcaş către cel Atotputernic, să dăruească generoşilor donatori, — cari şi la alte prilejuri şi-au manifestat dragostea pentru instituţiile bisericii noastre, — cea mai perfectă sănătate pentru a-şi putea continua mulţi ani în aceeaş direcţie o activitate atât de morală şi înălţătoare.

Cu plăcere înregistrăm, între sumele mai însemnate, şi contribuţia Prea Cucerniciei Sale, părintelui protopop **Emilian Stoica,** dela Sighişoara, înscris în fruntea listei sale cu patru mii de lei.

Au contribuit:

D-na **Ecaterina** şi dl **Nicolae N. Ionescu,** procurist la fabrica românească de locomotive şi vagoane din Braşov 10,000
Copiii minori ai acestora, **Paraschiva** şi **Nicolae** 1000

Următorii preoţi din protopopiatul **Sighişoara:**

Emilian Stoica, prot. Sighişoara . 4000
Ilarion Enciu, paroh, Hendorf . 1000
Aurel Zichil, paroh, Feleag . . 1000
Aurel Stoicovici, paroh, Mihai-Viteazu 1000
Nicolae Marcu, paroh, Săcel . 1000
Constantin Medrea, catehet la Sighişoara 1000
Dumitru Pulca, paroh, Criţ . . 1000
Aurel Nanu, par.-adm., Odorhei . 1000
Romul Pulca, paroh, Saschiz . 1000
Ioan Popa, paroh, Vidacut . . 1000
Ioan Todoran, paroh, Ţeline . . 1000
Ilie Taropa, paroh, Jacul rom. . 1000
George Dănilă, par. Boiu mare . 1000
Ioan Dan, paroh, Şoard 1000
Nicolae Doctor, paroh, Vânători 1000
Romul B. Doctor, cap. Vânători 1000
Teodosie Ganea, paroh, Albeşti 1000
Chirion Muntean, paroh, Apold 500
Ioan Dobre, paroh, Retiş . . . 500
Ioan Hârţoagă, paroh, Daia . . 500
Moise Flităr, paroh, Şapartoc . 500

Următorii preoţi din protopopiatul **Mercurea:**

Avram S. Pecurar, protopop la Mercurea 2000
Ştefan Morariu, paroh, Cunţa . 2000
Ioachim Evi, paroh, Armeni . . 1500
Ioan Dăian, paroh, Sângătin . . 1000
Ioan Popa, paroh, Apoldul de-jos 1000
Nicolae Fara, par., Ludoşul-mare 1000
Ioan Crăciun, paroh, Şpring . . 1000
Romul Pop, paroh, Gârbova . . 1000
Nicolae Dobrotă, paroh, Poiana 1000
Aron Şerb, paroh, Poiana . . . 1000
N. Filip, paroh, Apoldul-de-sus . 1000
Ioan Preda, par., Apoldul-de-jos 1000
Ioan Muntiu sen., par. Cărpeniş 1000
Ioan Muntiu jun., cap. Cărpeniş 1000
Miron Muntean, paroh, Lupu . 1000
Moise Popovici, paroh, Bogatul 1000
Ştefan Medeşanu, paroh, Gusu . 1000
Samoil Sabo, paroh, Blaj . . . 1000
Dumitru Panfiloiu, paroh, Jina . 1000
Nicolae Vlad-Stejar, par. Jina . 1000
Nicolae Ivan, paroh, Dobârca . 1000
Nicolae Secăşanu, par. Cinade . 1000
Ioachim Marcu, paroh, Broşteni 1000
Valer Stănilă, paroh Păuca . . 1000
Ioan Stângu, paroh, Boz . . . 500
Ioan Pascu, paroh, Beşinău . . 500

Lei: 60,500
Suma de mai 'nainte Lei: 1.361,984
Suma totală Lei: 1.422,484

Dela sate

In luptă cu sectanţii

— Din Satulung —

Intre credincioşii mei, propriu zis, n'am sectanţi. Muncitori de prin Maramureş, angajaţi la tăiatul pădurilor, au adus însă şi aici această boală, care, din fericire, nu pare a fi molipsitoare pentru credincioşii mei, întăriţi şi însufleţiţi în strămoşeasca lege ortodoxă. Cu toate acestea, «paza bună păzeşte primejdia rea», aşa că îndată ce am aflat, că între muncitorii pripăşiţi p'aici, sânt doi fraţi adventişti: o fată şi un fecior, m'am dus în repetite rânduri la ei, şi ne-am luat la vorbă fiecare cu sfânta Scriptură în mână. Indârjirea, cu care-şi apărau greşita credinţă, m'a pus în uimire; mai ales fata era de-o încăpăţânare revoltătoare. Feciorul era mai mult la pădure, aşa că abia de două ori am putut sta cu el de vorbă, dar era cu mult mai ascultător ca fata, şi mai aplicat a reveni la pocăinţă. Mult timp lupta se părea nehotărâtă; sprijin puternic mi-a dat tatăl lor, un bătrân cinsit, care ţinea cu tărie la legea veche şi de aceea era în veşnică ceartă cu copiii.

Intr'una din Dumineci, pe când tocmai terminasem serviciul, eată pe Moş Gavrilă că vine foarte necăjit şi-mi spune, «că nişte derbedei din Braşov, cântă cu fata lui fel şi fel de cântece în casă la el», să-i dau ajutor ca să-i scoată din casă. Am trimis cliserul şi epitropii să vadă ce este, după ei s'a luat şi lumea care eşise tocmai dela biserică; ear «*mucării*» când au văzut, că s'apropie lumea de casa pe care o profanau, au luat o la fugă prin grădină şi pe câmp prin zăpadă până la genunchi şi, în batjocura oamenilor, s'au dus la Braşov. D'atunci, n'am mai văzut picior de adventist prin parohie.

Nu mult după această păţanie, s'a întâmplat de feciorul s'a îmbolnăvit de pneumonie, şi a murit. Faptul trist a impresionat adânc pe sora-sa, şi ea, îndată după înmormântare, a revenit la religia noastră drept-credincioasă.

Luptă mai grea am cu un «student în biblie», care este intendent la un sanatoriu de orfani, la 7 km. depărtare de comună. Acesta, fiind semidoct, este şi mai încăpăţânat în aberaţiunile lui, şi intru apărarea sa citează aproape tot Testamentul vechi, se'nţelege fără de nici un rost. Ceasuri întregi am stat la discuţie cu acest rătăcit, şi atât l-am sucit şi învârtit, până ce ne mai având încotro, şi-a luat refugiu la o apucătură, declarând, «că, va trece la biserica noastră, dacă-i voi dovedi că există suflet, şi că este nemuritor».

După o săptămână ne-am întâlnit earăşi. Cu dovezi din sfânta Scriptură, i-am demonstrat că există suflet şi că-i nemuritor, dar nelăsându-se convins, i am dat să citească cărţile: «*Despre suflet şi nemurirea lui*» de preotul Nedelea Georgescu şi «*Chestiuni Vitale*» de Fr. Thomas, în traducere de Cornilescu. — Se vede, că prea mult n'a înţeles din ele, şi ca să scape din încurcătură, şi-a cerut concediu şi s'a dus la «mai marii» săi din Cluj, — de unde natural a venit şi mai îmbâcsit de cum era, sfârşind prin a-mi spune, că nu l-am putut convinge.

---

câte doreşte; fiecare secţie de fiecare subiect. Impărţirea în secţii o fac membrii după chibzuinţa lor. Secţia încredinţată cu un subiect dat trebue să aibă în sânul său persoanele invitate să introducă discuţia subiectului pentru Conferenţă. Un membru dintr'o secţiune, care doreşte să ia cuvântul despre subiectul din altă secţie, poate face aceasta înştiinţând pe prezidentul secţiei la începutul şedinţei. Fiecare secţie va avea cea mai deplină libertate să-şi aranjeze ordinea desbaterilor.

Fiecare secţie îşi va designa comitetul de conducere, care va face întâiu raport la secţie şi pe urmă (August 11 sau 18) la plen despre subiectele date. — In caz că două sau mai multe secţii ar fi să trateze acelaş subiect, fiecare îşi designează comitetul şi raportorul pentru alcătuirea unui referat comun.

Rapoartele din secţiuni către Plen:

Acestea se vor face la 11 August despre subiectele I, II, III, IV şi la 18 August despre subiectele V, VI, VII. Când ar fi nevoe de schimbări, Conferenţa le va deferi Comitetului de redactare pentru considerare şi raportare.

Nici un concluz, înaintat spre adoptare la Conferenţă, nu va fi primit fără să întrunească unanimitate a celor prezenţi *sau nemine contradicente.* In caz că un concluz nu atinge această măsură, Conferenţa va decide ce paşi să se ia sau ce să se întâmple mai departe.

Prezidenţi. Secţiile bisericeşti şi geografice e de dorit să fie reprezentate după posibilitate la prezidenţia şedinţelor de dimineaţă. La şedinţele de după prânz, la care se primesc rapoartele, Prezidentul permanent poate fi substituit printr'un preşedinte adhoc ales de Dsa.

Intruniri publice. In decursul Conferenţei, după posibilitate vor fi cinci întruniri publice, Duminecă seara şi odată la jumătatea fiecărei săptămâni.

Materialul preparat de subcomitete şi aprobat de Comitetul de continuitate, pentru discuţiile Conferenţei.

Programa oficială a Conferenţei va conţine numai fixarea timpului şi locului întrunirii, numele funcţionarilor Conferenţei, inclusive Corpul presidial al sesiunilor separate, subiectele de discutat şi numele vorbitorilor, toate celelalte chestii relative la subiectele de discuţie se vor tipări la sfârşitul programei împreună cu astfel de hotărâri, cari nu trebue socotite în categoria deciziilor oficiale sau a hotărârilor finale, ci simplu ca nişte indicaţii pentru soluţiile subiectelor generale.

Decizia Comitetului de Continuare, Berna, 25 August 1926.

Introducere pentru programa de la Lausanne. S'a decis la Berna ca următoarea introducere să fie anunţată, fără titlu: Noi, membrii Conferenţei mondiale pentru Credinţă şi Organizaţie, mai jos iscăliţi, în legătură cu acele Biserici, cari ne-au delegat aici ori cărora aparţinem, ne-am întrunit în numele lui Dumnezeu. Noi credem că Duhul Sfânt a făcut să se mişte inimile creştinilor din apropiere şi depărtare de durerea desbinărilor dintre noi şi le-a făcut să dorească unirea credincioşilor lui Hristos. Cu mulţumire am ascultat chemarea de a ne întruni laolaltă, cu umilinţă aşternem lucrările noastre în grija Providenţei divine, şi încrezători în povăţuirea Duhului Sfânt purcedem la cercetarea subiectelor pregătite pentru Conferenţa noastră.

In decursul acestor discuţii l am făcut de a venit într'o Duminecă la biserică, şi deşi prea rar pot sta de vorbă cu el, totuş sper, că în cele din urmă să l conving de rătăcirea în care a orbecat. —

Am scris aceste cazuri din viaţa mea pastorală, ca s'arăt, că lupta faţă de singuraticii sectanţi, dusă cu stăruinţă şi cumpăt, în cele mai multe cazuri poate să dea rezultate îmbucurătoare. Dar repet, ceeace am zis de altădată, că în această luptă cu sectanţii, trebue să avem şi concursul binevoitor al autorităţilor.

Pr. *Zenovie Popovici.*

---

† Preotul Constantin Morariu

(1854—1927)

A dispărut un neobosit lucrător în via Domnului, un iubitor părinte nu numai al credincioşilor săi bucovineni, ci al tuturor românilor din cuprinsul larg al ţării întregite.

Constantin Morariu era tipul preotului adevărat: blând la vorbă, înzestrat în cel mai înalt grad cu darul d'a răscoli sufletele ascultătorilor prin cuvântările sale pline de miez, cu scrisul cumpănit şi iscusit; în loviturile grele ale sorţii totdeauna înarmat cu resemnarea bunului creştin, ear în zilele de noroc şi biruinţă făcând mai mult binele altora, decât pe al său propriu...

Născut în Mitocul Dragomirnei la 1854, urmează la şcoala satului, apoi la Suceava; terminând liceul studiază teologia la Cernăuţi; absolvând studiile teologice în 1878 se căsătoreşte, în acelaş an e hirotonit şi ajunge cooperator la Toporăuţi, mai târziu la Cernăuţi, unde în 1893 înfiinţează gazeta ***Deşteptarea***, cea mai bună foaie poporală în Bucovina; timp de 3 ani şi jumătate a redactat-o aproape singur, încurajat de distinsul său unchi, neuitatul mitropolit Silvestru Morariu. In Cernăuţi n'a ajuns să fie numit paroh, căci — fiind prea bun român — se opunea la numire guvernul vienez... Şi astfel, trece ca paroh la Pătrăuţi pe Suceava, unde din 1896 şi până la 1917 îşi dedică toate forţele sufleteşti în munca de păstorire a credincioşilor săi. A scris nenumărate broşuri şi cărţi de cuprins religios, care s'au respândit în toate părţile locuite de români.

In anii de pribegie, când în 1917 trebuì să părăsească Bucovina, a scris şi propovăduit la *Luminătorul* din Chişinău.

După unire, preotul Morariu este numit consilier consistorial, trecând în anul 1926 la pensie.

A scris mereu şi a publicat, până în clipa din 16 Martie 1927, când vrednicul şi harnicul părinte a închis ochii pe veci, în urma unei pneumonii.

Prin iubirea credinţei şi a poporului său, prin activitatea sa nentreruptă şi binecuvântată, preotul Constantin Morariu şi-a asigurat locul neperitor în istoria bisericii şi a neamului nostru.

Uşoară fie-i ţărâna!

Manifestaţie culturală

— O mare întrunire a reprezentanţilor vieţii noastre culturale în capitala ţării —

In scopul promovării culturii naţionale, spre consolidarea şi propăşirea statului român, s'a desfăşurat, la Bucureşti, în ziua de 20 Martie 1927, o măreaţă manifestaţie făcută în jurul partidului naţional-liberal.

Numeroase delegaţiuni de intelectuali, membri ai corpului didactic de toate gradele, scriitori, ziarişti, artişti etc., s'au prezentat în cursul dimineţii la clubul partidului, unde au fost primite de dl *Ion I. C. Brătianu;* ear la ora 1 s'au întrunit în sălile dela Eforie, la banchetul organizat în onoarea şefului partidului, peste trei mii de persoane din toate unghiurile ţării: profesori universitari, secundari, primari şi alţi fruntaşi ai vieţii culturale româneşti.

Sosirea dlui Ion I. C. Brătianu în sală e salutată cu urale entuziaste.

Au luat cuvântul dnii: Ion I. C. Brătianu, Dr. C. Angelescu, G. Bogdan-Duică, I. Simionescu, Păr. Arhimandrit Dr. Vasile Stan, R. Cândea, Corneliu Moldovanu, artistul Demetriad şi mulţi alţii.

In cuvântarea sa, dl Brătianu arată, că puterea de muncă trebue astăzi concentrată tot mai mult în *direcţie culturală.* Oratorul continuă: «Astăzi, când, în locul regatului de ieri, trebue să purtăm grija României-Mari, datoria noastră sporeşte în raport cu noua însemnătate, dobândită în lume, de neamul şi de statul nostru şi încă mai mult creşte în raport cu ceeace ţara noastră poate şi trebue să înfăţişeze în viitor. Voim o viaţă de civilizaţiune obştească, puternică şi armonică, întemeiată pe cultura maselor populare, înviorată şi desvoltată de conştiinţele, concepţiunile şi străduinţele elitei inteligenţei şi a artelor, care, prin ştiinţă şi inspiraţie, constitue pretutindeni progresul umanităţii, acel progres, la care voim să participăm, cât mai intens, la care pretindem să contribuim în raport cu facultăţile, de care ştim că dispunem. In această străduinţă, şcoala de toate gradele trebue să fie ajutată şi completată printr'o atmosferă culturală generală, care să pătrundă cât mai adânc în massele poporului şi să înconjoare viaţa omului muncitor pe toate tărâmurile şi în tot cursul ei. Invăţământul superior de tot felul trebue pus în măsură, ca, prin corpul său profesoral, prin institutele şi laboratoriile, prin bibliotecile, muzeele şi atelierele, prin cercetările şi publicaţiunile sale, să radieze tot mai intens şi mai luminos. El trebue să găsească în toate treptele organismului şcolar puterile de muncă şi de lumină necesare, ca, prin solidarizarea tuturor, opera de educaţiune şi de instrucţiune să fie cât mai rodnică. La această operă trebue să se unească toţi fruntaşii vieţii intelectuale şi artistice, toate instituţiunile, care prin natura lor, pot s'o ajute şi s'o completeze. In această operă de cultură, ne învită, în România Mare, cu deosebită stăruinţă, şi nevoia trainică a consolidării interne, căci de dânsa depinde soluţiunea deplină şi definitivă a chestiunii minorităţilor. Atunci vor fi cu desăvârşire stabilite raporturile între ele şi neamul nostru, când opera noastră culturală va face să dispară prejudecata, creiată de vrăjmaşi, a vremurilor trecute, care le-a îngăduit să socotească, că se află în faţa unui popor, ce le este inferior prin facultăţile sale de civilizaţie. Când dela o graniţă la cealaltă se va fi făcut, luminoasă şi nediscutabilă, superioritatea culturii naţionale, adevărata viaţă de încredere şi de frăţie va fi asigurată între neamurile chemate de soartă să trăiască şi să se desvoalte împreună, contribuind fiecare cu facultăţile şi munca lui la propăşirea obştească». —

Vorbitorul termină închinând în sănătatea membrilor învăţământului de toate gradele, a fruntaşilor intelectualităţii şi artei româneşti şi le urează muncă spornică pentru cultura naţională.

Cuvântarea I. P. C. Sale Arhimandritului Dr. Vasile Stan, directorul Şcoalei Normale «Andrei Şaguna» din Sibiu, este următoarea:

Domnule preşedinte, Domnilor, — Mă simţesc onorat, şi în acelaş timp fericit, că pot şi eu să spun câteva cuvinte la această serbare.

Mă simţesc onorat, pentrucă sărbătorirea d ui Ion I. C. Brătianu de către pionerii cărţii şi culturii româneşti iese din cadrul sărbătorilor de ocazie ale unor personalităţi distinse şi se îmbină fericit cu cele mai dramatice, dar şi cele mai hotărâtoare şi mai norocoase evenimente din viaţa neamului nostru.

Şi sânt fericit, dlor, pentrucă am şi o misiune: de a exprima şi cu acest prilej sentimentele omagiale ale Mitropoliei ortodoxe a Ardealului şi ale tuturor aşezămintelor ei culturale, bărbatului de stat, care a prezidat ca primul sfetnic al Tronului, închegarea României între graniţele sale firesti.

Dlor, între biserica ortodoxă din Ardeal şi între surorile ei din principate a fost totdeauna, pedeasupra Carpaţilor despărţitori de trupuri dar nu de suflete, o vie circulaţie de simţiri şi de idei. Şi această circulaţie a ţinut trează, chiar în cumpenele celor mai cumplite vremuri, ***conştiinţa unităţii noastre.***

Când a dat Dumnezeu, de românii ardeleni au scăpat de iobăgia ungurească, ear biserica lor ortodoxă şi-a câştigat autonomia prin străduinţele celui mai înţelept ierarh, Andrei Şaguna, şi când au început să crească aşezămintele culturale ale acesteia, ca florile într'un câmp pustiit de furtuni înveselindu-i monotonia de mai nainte, în aceste aşezăminte a început să bată acelaşi ritm sufletesc, ca şi la Iaşi, ca şi la Bucureşti; uneori mai lent, alteori mai vioi, dupăcum era şi apăsarea duşmanului mai înverşunată, ori mai domoală. Ritmul însă rămânea acelaş totdeauna. Acelaş în biserica ortodoxă, acelaş în şcoalele ei confesionale fără multă strălucire exterioară, dar în interior cu intensivă viaţă românească, acelaş în miile de preoţi şi învăţători crescuţi în ele şi pentru ele, acelaş în massele largi ale credincioşilor.

Stabilită odată această armonie a sufletului românesc, putea Austria să ne duc feciorii pe câmpurile ei de luptă, căci sufletul rămânea acasă nepăsător la învingeri ca şi la înfrângeri, doar singură jalea mamelor îi însoţia! Când însă Vodă Alexandru Cuza, prin dubla sa ale-

---

Subiectul I: Apelul de unire. (Propunere de resoluţie):

Că această Conferenţă doreşte să cheme pe toată lumea creştină la o căinţă profundă pentru desbinarea Bisericilor şi la mai mari şi mai hotărâte străduinţe pentru unirea creştinătăţii. Conştienţi că numai cele mai adânci motive sunt adecvate să ne inspire astfel de străduinţe, şi să le facă efective, îndeamnă pe toţi creştinii să-şi aducă aminte:

a) de învăţăura N. Test. că Biserica are să reoglindească unitatea lui Dumnezeu;

b) de impulsul Sf. Duh înlăuntrul Bisericii şi în inimile noastre, care ne îndeamnă azi la unire;

c) de ţinta Domnului, că prin Biserica sa lumea necreştină are să fie convertită, o ţintă care mai ales în considerarea puterii şi violenţei forţelor antagoniste de azi, poate fi realizată numai printr'o biserică închegată şi unită.

Subiectul II: Solia Bisericii către lume — Sf. Evangelie.

1. Solia Bisericii către întreagă omenirea e Evangelia, făgăduită şi pregătită şi întrevăzută în Vechiul Testament, desăvârşită în T. N. prin venirea lui Isus Hristos şi proclamată lumii prin propăvăduirea Apostolilor săi.

2. In Centrul evangeliei stă însuşi Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu şi Fiul Omului, care prin viaţa Sa, prin moartea şi învierea Sa, a răscumpărat omenirea şi ne-a dăruit viaţa eternă.

3. Evangelia aduce oamenilor prin Isus Hristos şi prin învăţătura Sa o revelaţie a lui Dumnezeu însuşi, ca Tată al nostru şi a datorinţelor noastre şi a speranţelor noastre de fii ai lui Dumnezeu şi de fraţi în familia Sa.

4. Evangelia oferă întregei omeniri iertare de păcate şi viaţă veşnică în Isus Hristos, Domnul nostru; fiind «puterea lui Dumnezeu spre mântuire», pentru slobozirea din păcate şi spre transformarea întregei vieţi omeneşti, individuale şi sociale întru deplină mărire a lui Dumnezeu.

Subiectul III: Fiinţa Bisericii.

1. Societatea credincioşilor în Isus Hristos e înfăţişată în T. N. ca Biserica viului Dumnezeu, trupul lui Hristos şi Templul lui Dumnezeu.

2. Că Dumnezeu e întemeetorul ei, Isus Hristos e capul ei şi Duhul Sfânt dătătorul ei de viaţă, care constitue credinţa generală a tuturor creştinilor.

3. Adesiune generală se va da următoarei definiţii despre ţinta Bisericii: Scopul divin al Bisericii e de a fi organul, prin care Hristos, prin Duhul Sfânt, împacă pe oameni cu Dumnezeu prin credinţă, extinde suveranitatea lui Dumnezeu prin voinţele lor, le împarte sfinţenia sa şi-i uneşte în iubire şi slujire.

4. Există deosebiri însemnate, ce e drept, în privinţa fiinţii Bisericii, după cum atenţia creştinilor e concentrată asupra bisericii văzute sau asupra ideii Bisericii nevăzute, şi asupra experienţii actuale a Bisericii sau asupra comunităţii ideale.

5. Aceste deosebiri privesc deopotrivă teoria despre Biserică precum şi practica societăţilor creştine. Dacă s'ar întreba, cine sunt membrii Bisericii, răspunsurile pot varia, potrivit uneia sau alteia dintre aceste concepţii cari predomină. (Sfârşitul urmează).

gere de Domn, unia Moldova cu Muntenia; când Ion C. Brătianu proclama independenţa şi regatul, acest suflet tresare de mândrie şi de mari doruri şi era alături de plăsmuitorii unirii şi independenţei. «Hora Unirii» şi «Hora Plevnei» erau cântate de şcolarii şi flăcăii satelor noastre cu aceeaş înţelegere tainică, ca şi de Moldoveni şi Munteni.

Ear când în sfârşit grandomania ungurească de mână cu trufia nemţească aprinse focul războiului mondial, parecă îngerul Domnului ni a şoptit, că se apropie clipa istorică râvnită de moşi şi strămoşi cu setea cerbului, şi... sufletul e în gardă! Ne plecau flăcăii în toate direcţiile rozei vânturilor, pe câmpurile de luptă ale răposatei monarhii austro-ungare, le jeleam vieţile irosite înzadar pentru scopuri străine, dar sufletul Ardealului românesc nu era acolo. Acest suflet gemea în colibele de acasă, ear când şi România îşi aruncă sabia în cumpăna războiului, era alături de Regele Românilor şi de înţeleptul său sfetnic Ion I. C. Brătianu, era în tranşee alături de vitejii dorobanţi şi vânători, plângând la înfrângeri şi exaltându se de gloria Mărăştilor şi Mărăşeştilor.

Când astfel este sufletul ardelenesc, modelat în parte covârşitoare aşa de biserica ortodoxă şi aşezămintele ei culturale, este atât de firesc — nici nu mi pot închipuì altfel — că reprezentanţi ai culturii româneşti din Ardeal se află în număr considerabil, totdeauna şi în tot locul, unde pot aduce omagii şi exprima gratitudine marelui român, dlui Ion I. C. Brătianu, pentru măreaţa sa înfăptuire: adunarea tuturor românilor sub gloriosul sceptru al Majestăţii Sale Regelui Ferdinand.

Noi ardelenii prezenţi şi considerabilul nu măr al acelora, cari din cuvioase pricini nu sânt aici, aşa vedem, că în epopeea eroică a închegării neamului nostru, în centrul evenimentelor glorioase, sânt cei doi Brăteni cu acelaş nume: tatăl şi fiul. Ei sânt eroii. Faptele lor, deşi distanţiate în timp, formează o singură, o unică acţiune, în care se împărechează armonic idealismul şi o scrupuloasă înţelegere a realităţilor, înţelepciunea şi prevederea, cumpătul şi îndrăzneala înfăptuirilor mari, culminând în sublima încoronare a Regelui tuturor românilor la Alba-Iulia.

De aceea, de ce ne-am sfii, a ne închina cu veneraţiune memoriei tatălui şi a încunjura pe fiul cu recunoştinţă, cu caldă şi respectuoasă dragoste?!

Închin întru sănătatea dlui Ion I. C. Brătianu, urându-i dela Dumnezeu viaţă îndelungată şi depline puteri trupeşti şi sufleteşti, spre a realiza încă o dorinţă a neamului: să desăvârşească cu înţelepciune ceeace cu înţelepciune a înfăptuit!

Nr. 2922/927 Ep.

CIRCULARĂ

către Oficiile protopresbiterale şi parohiale din Arhidieceza ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu.

Direcţiunea generală a Poştelor, Telefoanelor şi Telegrafelor, întocmind lucrările pregătitoare în vederea îndeplinirii formalităţilor cerute pentru aducerea în ţară a depozitelor de numerar şi titluri pe cari supuşii români le au depuse la Cassele poştale de economii din Viena şi Budapesta, — aduce la cunoştinţă, că acei supuşi români cari au revendicări faţă de cele două Casse de economii, să se adreseze Oficiului poştal din localitatea unde se află supuşii interesaţi, pentru a obţinea relaţiunile cuvenite pentru îndeplinirea formelor legale, în vederea aranjării acelor revendicări.

On. oficii protopresbiterale şi parohiale sunt poftite a-se conforma acestei dispoziţiuni, în ce priveşte eventualele pretenziuni ce ar avea unele din bisericile şi instituţiunile noastre bisericeşti faţă de Cassele de economii din Viena şi Budapesta.

Sibiu, 22 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Meditaţie

— La împărtăşirea preoţilor —

> De câte ori veţi mânca din pânea aceasta şi veţi bea din păharul acesta, moartea Domnului o vestiţi, până ce va fi venit (I. Cor. 11, 26).

Pribeag, copleşit de greutăţi şi necazuri, este omul în viaţa pământească din leagăn până în mormânt.

Mulţi cârtesc împotriva greutăţilor acestora fără a şi da seamă că tocmai printr'însele se apropie omul de D zeu, sub povara lor ni se pleacă genunch i în faţa atotputerniciei dumnezeeşti, de unde aşteptăm toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit. Sub povara lor, ca o rază dătătoare de tărie, pătrunde în sufletele noastre îndemnul preînoirii sfântului mister euharistic, lăsat nouă de Mântuitorul, drept aducere aminte de patimile Sale pentru noi, prin cuvintele rostite la sf. cină: «Aceasta să o faceţi întru pomenirea mea», ear Sf. Apostol Pavel (I. Cor. 11, 26), zice: «De câteori veţi mânca din pânea aceasta şi veţi bea din păharul acesta, moartea Domnului o veţi vesti până ce va fi venit».

Sf. cuminecătură, — trupul şi sângele lui Isus Hristos, aduse jertfă pentru noi, — este foc care arde patimile şi mistue greul păcatelor. Ea ne primeneşte sufletele îmbrăcându-ne în haina luminoasă a nădejdii.

Golgota suferinţelor ne încredinţează că, precum Hristos, numai jertfindu se pe sine, a putut elibera pe om din osânda morţii sufleteşti, tot astfel şi noi, numai jertfindu ne poftele trupeşti, vom putea ridica sufletul deasupra celor lumeşti şi trecătoare.

Era în preajma zilelor azimilor jidoveşti. Gloată mare de popor se strânsese în Ierusalim, din toate părţile locuite de fiii lui Israil. Printre mulţimea ce furnica pe străzile oraşului, era şi Isus zis Nazarineanul, cel sărbătorit înainte cu 4 zile, la intrarea sa în Ierusalim, înconjurat de ucenicii Săi, martorii învăţăturilor şi minunilor Sale. Ciudată privelişte! Deoparte strălucirea, podoaba şi mărirea din afară a fariseilor şi cărturarilor, — de altă parte umilinţa şi sărăcia exterioară, întemeiată pe o mare bogăţie sufletească, a lui Isus şi a ucenicilor Săi.

Când umbra nopţii se coborâ peste oraş şi furnicarul de lume se liniştì, când fariseii şi cărturarii poporului se adunară la sfat, la casa arhiereului Caiafa, spre a se înţelege: cum să-l prindă cu vicleşug pe Isus ca să nu se răsvrătească poporul care l recunoştea de fiu al lui Dumnezeu, pe atunci, într'un foişor dela marginea Ierusalimului, se pregătea cină pentru Isus şi ucenicii Săi, în preseara răstignirii Lui. «Cu dor am dorit să mănânc cu voi Paştile, înainte de pătimirea mea», (Luca 22, 16).

Bunul Mântuitor, care a venit să slujească lumii, îşi lăpădă haina, şi se încinse cu un ştergar. Luând ligheanul cu apă, spălă pe rând picioarele ucenicilor şi le şterse cu ştergarul. Această spălare erà simbolul curăţeniei interne; dar ucenicii stau uimiţi, neputând pătrunde în taina din această spălare. — Văzând Isus nedumerirea ce frământa minţile lor, El zise: «Voi îmi ziceţi Domnul şi Învăţătorul, şi bine ziceţi. Pildă v'am dat vouă ca şi voi să faceţi cum eu am făcut, căci nu este sluga mai mare decât Domnul său».

Astfel, curaţi trupeşte, dar nu toţi curaţi şi sufleteşte, înconjoară masa pregătită pentru cină, având în mijloc pe Isus. Cu durere în suflet priveşte El la ucenici şi-şi opreşte privirea asupra lui Iuda Iscarioteanul, a ucenicului trădător...

Prin mintea lui Isus trec făptuirile ce-l aşteaptă. Vede pe Iuda amăgit de arginţii arhiereilor cum îl dă în mânile ucigaşilor. Vede pe arhiereii, fariseii şi cărturarii, cum caută mărturii mincinoase împotriva sa, spre a aţâţa poporul şi pe Chesarul. Vede mulţimea de popor care înainte cu 4 zile îl întâmpinase purtând în mâni semnele biruinţei şi cântându-i «Osana», ear acum, în locul ramurilor verzi, ţinând suliţe şi gesticulând, ea cere osânda Lui: «Răstigneşte-l!». «Nu Isus să fie eliberat ci tâlharul Varava»...

Pătrunde Isus, cu mintea Sa dumnezeească, până la Golgota, locul de osândă. Vede calea suferinţelor sub povara crucii ce se pregătise pentru tâlharul Varava cel eliberat. E atât de grea povara crucii, o simte, căci ea poartă toată greutatea păcatelor şi osânda pentru păcatele omenirii. Simte, pe faţa-i udată de sudori şi sânge, năframa miloasei Veronica, simte înţepăturile cununei de spini, pusă în batjocură pe capul Său, şi picurii de sânge ce curg din înţepăturile de pe fruntea Sa. Simte piroanele, pălmuirile, bicele, oţelul şi fierea cu care va fi adăpat în momentul, când sufletul i se va topì de sete. Aude hulele şi batjocurile mulţimii care-i înconjoară crucea, pe care curge sângele Său scump isvorât din coasta străpunsă de sutaşul Longin şi din ranele piroanelor...

Ucenicii îl văd îngândurat, — dar ei tac. După aceasta Isus îşi înalţă ochii spre cer, binecuvântă pânea şi frângându-o, o dă ucenicilor zicând: «Luaţi, mâncaţi, acesta este trupul meu care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor». În această cină şi în aceste vorbe sfinte zace misterul sfintei cuminecături, preînchipuind crucea de pe Golgota, pe care se va răstigni, sbătându-se în dureri trupul Său pironit pentru a ne fi hrană veşnică întăritoare şi vestitoare a bunătăţii dumnezeeşti.

Dupăce îndeamnă pe ucenici să veşnicească amintirea jertfirii sale sub forma pânii şi a vinului: «Aceasta să o faceţi întru pomenirea mea», descopere planul lui Iuda Iscarioteanul, care, văzându-se demascat, pleacă, se pierde în întunerecul nopţii, şi merge drept la curtea arhiereului Caiafa, unde era sinedriu jidovesc, şi zice: «Ce mi veţi da mie, şi eu îl voi da pe El vouă?».

Isus, întristat, grăeşte ucenicilor, zicând: «Fiul omului se va da în mânile oamenilor păcătoşi». «Întristare veţi avea pentru mine, însă întristarea voastră întru bucurie se va schimba». Voi veţi plânge, ear lumea se va bucura, dar îndrăsniţi, eu am biruit lumea». «Eată vine ceasul şi acum a venit, ca să fiţi risipiţi fiecare la ale sale şi pe mine singur mă veţi lăsà, dar nu sânt singur, că Tatăl cu mine este», (Ioan, 16, 33).

Li a dat apoi Isus ultimele sfaturi de iubire, pe care avea să fie întemeiată reciprocitatea spirituală şi solidaritatea cu Isus, cerută în cuvintele: «Rămâneţi întru mine, şi eu voiu rămânea întru voi».

De atunci şi până astăzi biserica, urmând poruncii lui Isus, reîmprospătează în mintea noastră jertfa vieţii trupeşti a Fiului lui D-zeu, prin misterul transsubstanţialităţii şi rescumpărarea omenirii din blestăm prin propria sa viaţă.

«De câteori mâncaţi pânea aceasta şi beţi păharul acesta, moartea Domnului o vestiţi, până când va venì».

Sf. cuminecătură ne transpune sufleteşte la cina cea de taină, împreună cu Hristos, de aici pe calea grea a suferinţelor, pe drumul crucii, până sus pe Golgota, la umbra crucii udată de scump sângele Răscumpărătorului neamului omenesc. Sfânta cuminecătură ne reaminteşte toate suferinţele pe care Isus, ca om, le-a suferit pentru noi, — ele nu sânt altceva, decât simbolul celei mai mari iubiri ce ni-o putem închipuì.

Fraţilor slujitori la sf. altar al Domnului, când stăm în jurul sf. disc şi sfântului potir, aşteptăm primirea în trupul nostru a însuşi Mântuitorului nostru sub forma pânii şi a vinului. Să îngenunchiem, la rădăcina crucii lui Hristos, pe care s'au spălat păcatele omenirii, ca, prin căinţă să se spele şi ale noastre.

Precum lucrul scump, rămas dela un părinte iubit răposat îl priveşti cu drag şi îţi deşteaptă simţul iubirii şi al respectului faţă de poveţele lui, tot astfel şi sfânta cuminecătură, lăsată nouă drept aducere aminte de patimile Sale pentru noi, deşteaptă în noi simţul de iubire şi de adorare faţă de Hristos şi Evanghelia Sa şi dorul de traducere în fapte a dumnezeeştilor învăţături, în toată viaţa noastră, până-ce venind, mirele Hristos în miezul nopţii să ne afle priveghind în legea sa, să ne afle cu candelele credinţii arzând în suflete, alimentate din belşug din untul de lemn al faptelor bune.

Să căutăm să fim, fiecare din noi, chivot aurit de Duhul, în care să primim pe Hristos. «Cerce-se dar fiecare pe sine şi astfel să mănânce din pâne şi să bea din pahar; căci cine cu nevrednicie mănâncă şi bea, osândă pentru sine mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului (II Cor. 28, 29).

În marea vieţii, sântem aruncaţi în dreapta şi în stânga de valurile mari ale păcatelor. Tu, Doamne, eşti pacea şi liniştea, Tu potoleşti valurile înfuriate; intră deci şi în sufletul nostru şi-l linişteşte, mângâe-l şi-l întăreşte prin prezenţa Ta.

Uşile sufletelor noastre stau gata a Te primi, căci Tu eşti hrana vieţii. Tu te-ai jertfit din iubire pentru noi, ear noi, primindu-te, vedem firul lung al activităţii Tale mântuitoare, sfârşit cu tragicul morţii, al jertfirii de bunăvoie, care până azi se perpetuiază la sfânta liturgie.

«Nu vă temeţi, eu am biruit lumea. Îndrăsniţi şi beţi beutură nouă, nu din peatră stearpă, făcătoare de minuni, ci din isvorul nestricăciunii».

Incredinţaţi de folosul mare al sf. mister euharistic, lăsat nouă spre pomenirea biruinţei luminei Tale asupra întunerecului, acuma când gata sântem a Te primi, ne închinăm Ţie şi Te rugăm: De am căzut, scoală-ne; de ne învăluim în vâltoarea păcatelor, scoate ne la liman; de sântem rătăciţi, condu-ne cu dreapta Ta, ear de sântem morţi sufleteşte, înviază-ne, ca să fim împreună cu Tine, căci dacă vom vieţui cu Tine, vom şi învia cu Tine. Amin.

Pr. *Er. Ticuşan*

Credincioşii ortodocşi din Mercurea Ciucului, în lipsă de biserică, asistă la sf. slujbă săvârşită într'o cameră a prefecturii. Enoriaşii noştri de acolo, în frunte cu parohul local, au adunat până acum 600 de mii de lei, şi speră să mai poată aduna cât ar trebui pentru ridicarea unui sfânt lăcaş. Este însă foarte regretabil că silinţele lor nu întâmpină bunăvoinţa şi sprijinul consiliului comunal din Mercurea Ciucului. Acest consiliu, compus în majoritate de minoritari, cu vechea mentalitate de asupritori, a respins până acum toate încercările românilor ortodocşi de-a li se acorda terenul trebuincios pentru construirea unei biserici. Este vremea ca locul acestui consiliu să-l ocupe alt consiliu, capabil s'aducă o hotărâre dreaptă şi înţeleaptă.

Dumineca celor bolnavi

Circulara cu Nr. 964 din anul 1926, dată de superioritatea bisericească cuprinde instrucţiunile necesare pentru îngrijirea bolnavilor în a doua Duminecă din sf. Post. Intenţia autorităţii noastre bisericeşti a fost permanentizarea an de an a acestei datorinţe în formă solemnă la care să contribuie moraliceşte şi materialiceşte întreaga comunitate creştină dintr'o localitate. Scopul mai deaproape este a plini una din marile porunci ale creştinătăţii, anume de-a verifica prin iubirea către aproapele — iubirea către D zeu; a înfrăţi şi solidariza pe oameni; a demonstra caracterul activ al religiunii creştine care ne arată raportul cu Dumnezeu prin credinţă, iar raportul cu societatea omenească — prin dragoste.

S'a constatat, că credincioşii noştri au primit cu adâncă mulţumire sufletească această dispoziţie mai înaltă, — iar pentru cei bolnavi şi în suferinţe, participarea activă a semenilor lor prin cuvânt şi faptă e poate cea mai mare binefacere şi mângăere.

In afară de aceasta, Dumineca celor bolnavi cu rugăciunile prescrise în şi afară de biserică, predica, sf. Maslu, colecte etc. — sunt o armă mai mult şi o metodă de evanghelizare. Cercetând pe cei bolnavi la patul de suferinţă, plinind una din frumoasele şi creştineştile fapte ale milosteniei către trup — contribuim la însănătoşirea sufletească, din care poate urma cu multă uşurinţă şi însănătoşirea trupească.

In oraşul Sibiu, Dumineca celor bolnavi a fost un nou prilej de elevare sufletească. Preoţimea din centru în echipe în această zi a săvârşit un misionarism, stabilind mai dinainte un program de activitate.

In Catedrală s'a slujit Sf. Liturgie cu predică în legătură cu însemnătatea zilei şi cu marea poruncă de-a iubi pe aproapele nostru.

La spitalul civil, în presară s'a slujit Vecernia de 3 preoţi, mărturisindu-se bolnavii, iar Duminecă Sf. Liturgie cu predică şi cumenecarea bolnavilor. Răspunsurile liturgice au fost date de corul şcoalei normale. După masă Sf. Maslu.

La spitalul civil şi la Ospiciul de boli mintale — acelaş program. S'au distribuit cărţi de rugăciuni — iar la spitalul civil, la ospiciul de alienaţi şi la căminul oraşului unde sânt adăpostiţi bătrâni neputincioşi, li s'a dat o raţie de hrană în plus, fructe şi prăjituri.

Pentru sutele de bolnavi a fost o zi de adâncă mângăere sufletească, un nou prilej de întărire în credinţă şi o speranţă mai mult de însănătoşire sufletească şi trupească.

Preşedintele Statelor Unite nu poate fi catolic?

Revista Christian Register — din Boston-America s'a adresat către 15 reviste de seamă religioase cu întrebarea: *Poate un catolic adevărat să fie ales preşedinte al Republicei* şi în special guvernorul Smith, care aspiră la preşidenţie, poate fi luat în combinare?

Unsprezece reviste au răspuns categoric: *Nu.* Celelalte patru n'au răspuns încă.

Ziarul: *America* organul Bisericii catolice din Statele unite, făcând comentarul răspunsurilor, scrie: «Intrebarea în chestiune priveşte o situaţie foartă serioasă. Cele 11 răspunsuri, cari vin de la diferite secte, între cari Episcopalii nu intră, afirmă că membrii Bisericii catolice stau sub o dublă obligaţiune de loialitate către Biserica lor şi către constituţia ţării. Insă Biserica în mod oficial ori neoficial cere membrilor săi o singură loialitate către ţară şi constituţia ei. Aceasta trebue să fie decisivă. Dar, durere, aceasta nu se recunoaşte!».

Comentând acest răspuns o altă revistă, care a dat răspuns că president al Statelor Unite nu poate fi un catolic, spune: Pentru că Biserica romano-catolică are o istorie, care nu poate fi trecută cu vederea.

Apoi citează doi canonişti catolici americani, pe Dr. O. A. Ryan şi pe iezuitul Moorhause Millar, ale căror scrieri poartă: imprimatur-ul Cardinalul Hayes. Numiţii canonişti în capitolul: «Statul şi Biserica» expun punctul de vedere din Enciclica Papei Leo XIII astel: «Statul nu e obligat numai să se îngrijească de religie, dar trebue să recunoască *religia adevărată, care este cea catolică.* Aceasta e singura situaţie logică». O altă enciclică a aceluiaş Papă despre: «Catolicismul în Statele Unite», arătând că e în situaţie înfloritoare spune: Biserica catolică e capabilă să dea roduri şi mai bogate, acordându i-se deplină libertate, mai ales când ar fi favorizată de legi şi având patronagiul autorităţii publice». Decretarea catolicismului de religie a statului e nizuinţa catolicilor — spune Ryan. In privinţa celorlalte Culte, canonistul Ryan se exprimă astfel: «Ele pot fi tolerate în cadrul familiei şi chiar şi în public la ocazii, presupunând că nu produc scandal nici pervertirea credincioşilor».

Concepţia catolică e că Statul posede autoritate în cele civile, iar Biserica are suveranitatea conducerii spirituale, stând de asupra Statelor şi a neamurilor, îndeplinind misiunea dată de Hristos apostolului Petru.

Indignarea provocată de astfel de interpretări ironate e justificată. Anul trecut cu ocazia Congresului euharistic dela Chicago, delegatul papal a spus cu emfasă: E primul prilej când America vede pe Hristos (Corpus Domini) la ceeace toţi necatolicii au răspuns: *Blasfemie!*

Folosul minunilor lui Isus Hristos pentru noi

— Meditaţie —

Evangelia de azi ne aminteşte faptul, când Isus Hristos a vindecat pe un surdo-mut. Dacă ne am întreba: de ce Isus Hristos a săvârşit astfel de minuni, vom răspunde că Isus Hristos voià prin aceasta să vie în ajutorul celor asupriţi şi să-i mângâe în necazuri.

Mântuitorul, afară de aceasta, avea şi un motiv mai de căpetenie: A venit în lume nu pentru câţiva oameni, ci pentru toţi fără deosebire. De aceea, în cele ce a făcut pentru unii prin săvârşirea minunilor, a avut în vedere întreg neamul omenesc. Dorinţa lui Isus Hristos este să mântuească pe toţi şi să fie de folos tuturora. Această ţintă o avea în vedere la tot pasul Său şi în tot ce a pătimit.

Care este folosul minunilor lui Isus Hristos pentru noi? Isus Hristos prin minunile sale ne-a făcut posibilă şi mai uşoară: 1. credinţa în El şi 2. iubirea faţă de El.

Punctul I:

Mântuitorul nostru Isus Hristos prin cuvintele Sale a adeverit de nenumărate ori că este Fiul lui Dumnezeu şi Dumnezeu adevărat. El a zis: «Eu şi Tatăl una sântem», (Ioan 10). «Celce M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl», (Ioan 14). In templu, în faţa mulţimii, a grăit că El este nu numai Mesia cel făgăduit, ci este totodată şi Fiul lui Dumnezeu. Iudeii n'au voit să creadă cuvintele Sale, ci le-au socotit ca ocară.

Dacă Isus Hristos s'ar fi mărginit la cuvinte ca să-şi dovedească dumnezeirea, oamenii nu l-ar fi crezut. Isus Hristos însă a dovedit cu fapte că este Fiul lui Dumnezeu şi Dumnezeu adevărat. A adeverit-o prin minunile săvârşite. De aceea zice: «De nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu-Mi credeţi Mie; ear de fac, deşi nu-Mi credeţi Mie, credeţi lucrurilor; ca să cunoaşteţi şi să credeţi, că Tatăl este întru Mine şi Eu întru El», (Ioan 10).

Cine e în stare, cu un simplu cuvânt, să vindece boale? Cine e în stare să cârmuească natura prin voinţa sa? Numai Dumnezeu, Stăpânul naturii, o poate face. Acelaş lucru l-a făcut Isus prin puterea voinţii Sale: a prefăcut apa în vin, a liniştit viforul şi undele mării, a înmulţit pânea, săturând mii şi mii de oameni, şi prin cuvântul Său a restabilit sănătatea multora. Isus Hristos, prin faptele Sale, a documentat dumnezeirea Sa. In sfârşit, cine este în stare a zdrobi puterea duhului viclean şi a-l goni din oameni? Numai Dumnezeu, ca stăpân al tuturor lucrurilor. Această faptă a făcut-o Isus Hristos cu puterea Sa proprie şi ni-a arătat că El este Dumnezeu adevărat. Apostolul Ioan zice: «Sânt încă şi altele multe câte a făcut Isus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărţile ce s'ar fi scris», (Ioan 21).

Dumnezeirea lui Isus Hristos este evidentă din nenumărate mărturii.

Isus Hristos are cuvinte aspre despre necredincioşi: «Cine nu crede, se va osândi». Adecă cel necredincios se osândeşte pe sine însuşi. Pentru necredinţă nu există scuză, cum zice şi Apostolul Ioan: «Lumina a venit în lume, şi celce voeşte poate să o vadă; celce nu o vede, acela cu o împotrivire îşi închide ochii săi înaintea luminii, şi astfel este asemenea diavolului care preferă mai bine întunerecul iadului, decât lumina cerului».

Punctul II:

Isus Hristos prin minunile Sale ne face mai uşoară iubirea faţă de El. Isus Hristos săvârşea minuni, ca să ajute pe oameni în suferinţele lor. Erà cineva fără vedere, fără auz sau fără grai, sau fără vreun membru, — Isus Hristos în mod minunat pe toate le vindeca. Altul zăcea bolnav, Isus Hristos îi reda sănătate. N'a existat nici un fel de suferinţă omenească, pe care n'ar fi ajutat-o prin minune.

Prin săvârşirea minunilor şi-a arătat faţă de noi iubirea dumnezeiască. Isus Hristos prin minuni a ajutat pe toţi ceice căutau ocrotire, fără deosebire de stare socială şi avere. Cel mai mic şi cel mai mare era ascultat cu iubire şi ajutat; nici pe păcătoşii cei mai mari nu-i alunga dela Sine, ci le arăta iubire prin aceea că îi însănătoşa în cele trupeşti şi în cele sufleteşti. Dacă ne gândim cât de binevoitor, milostiv şi iubitor era Mântuitorul nostru aici pe pământ, tot aşa trebue să ni-l închipuim şi acum în mărirea Sa dumnezeiască.

Isus Hristos se bucură şi acum, când păcătosul se apropie cu căinţă şi încredere de Dânsul, care fără deosebire pe toţi ne cheamă: «Veniţi către Mine toţi cei osteniţi şi însărcinaţi, şi Eu vă voi odihni pe voi», (Matei 11).

Intr'adevăr, n'am avea în inima noastră sentiment uman, dacă n'am iubi însaşi iubirea. Cuvintele apostolului Pavel zic: «Celace nu iubeşte pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatemă», (I Cor. 14).

Dar cred că nu se va găsi nimeni dintre noi la care s'ar putea referi aceste cuvinte îngrozitoare ale apostolului; din contră, pe noi toţi ne vor încuraja cuvintele de iubire ale apostolului faţă de Isus Hristos: Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Hristos, necazul sau strâmtoarea, sau goana, sau foametea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Nu. Nici moartea, nici viaţa, nici înger, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, dar nici o altă făptură oarecare nu poate pe noi să ne despărţească de dragostea lui Dumnezeu care este întru Isus Hristos, Domnul nostru, (Rom. 8). Amin.

Lidarh.

Pentru oficiul poştal din Băţanii-mari, judeţul Treiscaune. Abonaţii noştri din partea locului ne scriu, că nu primesc, decât foarte neregulat, ziarul nostru ce li se trimite săptămânal cu poşta. Invităm autoritatea chemată să binevoiască a lua măsurile trebuincioase şi a face rândulală.

Nr. 1484/1927 Bis.

Aviz

pe seama oficiilor protopopeşti şi parohiale

Ministerul de Justiţie cu adresa din 5 Noemvrie 1926, Nr. 84086 face cunoscut «că permite ca magistraţii să facă parte ca membri în corporaţiunile bisericeşti însă numai pe 6 luni cel mult, după espirarea cărui interval de timp, fată de prohibiţiunea expres dictată de articolul 126 din legea pentru organizarea judecătorească, va fi nevoit a refuza ori ce autorizaţiune de această natură, toţi magistraţii urmând a se retrage din corporaţiunile bisericeşti.

Deciziunea aceasta a Domnului Ministru de Justiţie se aduce la cunoştinţa publică spre ştire şi conformare cu observarea, că magistraţii nu pot fi aleşi în corporaţiunile bisericeşti.

Sibiu, la 28 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Act de mulţumire

Comitetul «Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu» aduce şi pe această cale cele mai călduroase mulţumiri institutului de credit şi economii «*Albina*» din Sibiu pentru suma de Lei 5000·— votată de adunarea generală a institututui din 12 Martie a. c. pentru scopurile culturale şi de binefacere ale Reuniunii.

Sibiu, 26 Martie 1927.

Prof. *N. Colan* — *preşedinte.*

Ştefan Duca — *secretar.*

INFORMAŢIUNI

Consiliul Arhiepiscopesc al Arhidiecezei noastre a ţinut în 28 Martie a. c. şedinţă plenară sub prezidiul I. P. S. Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului *Nicolae*. Dintre obiectele tratate remarcăm cererea d-lui *Ioan* de *Preda* de-a fi desărcinat de postul de jurisconsult al Consiliului arhiepiscopesc pe care l-a îndeplinit timp de 49 ani. Din acest prilej I. P. S. Sa în cuvinte calde a ţinut să accentueze marile servicii, pe care luminatul jurist şi devotatul bărbat al neamului, le-a adus bisericii noastre într'un lung şir de ani, stându-ne la îndemână cu sfaturile sale în chestiuni dificile în trecutul maşter al bisericii noastre, când se cerea multă prudenţă pentru a apăra instituţiile şi autonomia bisericei noastre. Pentru preţuitele servicii îi exprimă mulţumita sa şi a Consiliului arhiepiscopesc, dorindu-i dela bunul Dumnezeu încă mulţi ani în deplină sănătate până la cele mai adânci bătrâneţe. Consiliul l-a desărcinat din postul de jurisconsult, care a fost încredinţat d-lui Dr. *Nicolae Schiau*, advocat în Sibiu.

† **Const. Sandu-Aldea,** scriitorul mult citit, membru al Academiei, director al şcoalei superioare de agricultură dela Herăstrău, a încetat din viaţă în 21 Martie 1927 în vârstă de 53 de ani şi a fost înmormântat Miercuri în cimitirul Sf. Vineri din Bucureşti. Literatura, Academia şi şcoala, pierd pe unul din cei mai falnici reprezentanţi. Odihnească în pace!

Dela societatea „Sf. Gheorghe" din Codlea. Ni se vesteşte, că societatea sf. Gheorghe a tinerimii adulte din Codlea, protop. Bran, desfăşoară o rodnică activitate prin manifestările sale de ordin cultural. Cu ocazia unei producţiuni teatrale, ţinute zilele trecute, s'a vândut un număr însemnat de cărămizi, şi anume în suma de 1500 lei, pentru refacerea sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus. Pildă cu atât mai vrednică de urmat.

† **Generalul Nicolae Logojan.** Miercuri, în 29 Martie 1927, a fost dus la locul de veşnică odihnă, însoţit de tot ce are Sibiul mai ales, generalul de brigadă i. r. *Nicolae Logojan de Caransebeş*, încetat subit din viaţă, în 27 Martie, în vârstă de 72 de ani.

Înmormântarea vrednicului şi regretatului general, care era unul dintre fruntaşii vieţii publice sibiene, s'a făcut după ritul ortodox, în cimitirul oraşului, slujind Părinţii prot.: Ios. Serafim, I. Dăncilă şi Em. Cioranu. Au rostit cuvântări calde, sincere şi înduioşătoare: Păr. Ios. Serafim, compatriotul său bănăţean, ear din partea armatei dl colonel Marcovici.

Defunctului i s'au dat toate onorurile militare cuvenite rangului său. Afetul, tras de şase cai, purta corpul neînsufleţit al generalului. Un detaşament de trupă, şi ofiţerii garnizoanei locale, în frunte cu dl general comandant de corp, Cihoski, însoţeau rămăşiţele pământeşti ale celui plecat dintre noi.

Domnul să-l primească în locaşurile cele veşnice!

Liceul de fete «Domniţa Ileana» din Sibiu. Consiliul de miniştri, în şedinţa sa din săptămâna trecută, a autorizat ministerul de instrucţie să exproprieze, din proprietatea primăriei Sibiu, două terenuri necesare clădirii liceului de fete «Domniţa Ileana».

Pedeapsă meritată. Adventistul Iohann Bauer, acuzat de vătămare adusă religiei ortodoxe şi preoţimii noastre, a fost condamnat de consiliul de război al corpului 2 armată la un an închisoare şi 50 mii lei amendă. Asistenţa a primit verdictul cu vie satisfacţie.

Impozit pe cei nensuraţi. După exemplul lui Benito Mussolini, guvernul dela Budapesta plănueşte introducerea impozitului pe celibatari. Toţi cei nensuraţi până la 40 de ani, vor fi supuşi unei dări, care se va întrebuinţa pentru sprijinirea familiilor sărace şi cu mulţi copii.

ŞTIRI LOCALE

Corul cehoslovac „Smetana" din Pilsen, vizitând ţara noastră, a dat aseară, Joi, un mare concert în sala Urania, sub conducerea dirijorului prof. Bohdan Gselhofer, un distins virtuos pianist. Societatea corală «Smetana» a participat la multe concursuri internaţionale şi a obţinut, în oraşele apusului, succese strălucite, câştigând adese şi marile premii. Pentru întărirea raporturilor culturale între România şi Cehoslovacia, corul cehoslovac de bun renume întreprinde o serie de concerte în România, sub auspiciile fundaţiei «Principele Carol» şi a secţiei sale «Cântarea României». Societatea se compune din 38 membri, profesori, artişti etc., şi cultivă în turneele sale, începând dela 1901 şi până astăzi, în special muzica vocală cehoslovacă, atât cultă, cât şi poporală. Interpretarea bucăţilor muzicale din întregul program este mai pe sus de orce elogii. Publicul sibian, entusiasmat, a resplătit cu nesfârşite ovaţiuni pe iubiţii oaspeţi şi mari artişti din Cehoslovacia, în dorinţa de a-i mai putea admirà cât mai curând în mijlocul nostru.

Şedinţă literară la «Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu» se ţine Joi în 7 Aprilie a. c. la ora 8 seara în localul propriu din str. Brukental 17. *Comitetul.*

Convocare. Preşedintele Uniunii camerelor de comerţ şi industrie a convocat pentru *ziua de 10 April 1927*, adunarea generală ordinară a comercianţilor şi industriaşilor din oraşul şi judeţul Sibiu spre a proceda la alegerea pe un termen de 4 ani a membrilor consiliului de administraţie. Alegerea se face în Sibiu, în palatul primăriei. Votarea începe la ora 8. Fiecare membru alegător este dator să prezinte preşedintelui biroului electoral cartea sa de legitimaţie.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Chiliasmul sau Milenarismul, expunere şi critică dogmatică, de *Vasile Loichiţa*, Cernăuţi. Un vol. de 61 pagini. — Cuprinde, în partea întâi, originea, fiinţa şi istoria chiliasmului; în partea a doua: critica chiliasmului vulgar şi eretic, şi a celui spiritual şi creştin. Autorul, unul dintre cei mai activi profesori universitari, arată, în Cuvântul înainte al acestui studiu, că tratatele noastre româneşti mai mari de teologie dogmatică specială dau prea puţină importanţă rătăcirii chiliaste, şi de aceea află necesar să se limpezească această problemă. In lupta pentru combaterea şi stavilirea sectarismului, studiul dela Cernăuţi poate slujì ca bun ajutor preoţimii, ear studenţilor noştri dela universităţi şi academii ca îndemn de pregătire la apostolatul care îi aşteaptă. — Cartea se poate comanda la Librăria Pavel Suru, Bucureşti, Calea Victoriei 73, şi dela Librăria Diecezană, Caransebeş, (Judeţul Severin). Preţul Lei 40 şi porto poştal.

Nr. 174—1927 prot. (35) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, **Guşteriţa**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de **30 de zile** dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat, conform coalei B.

Folosirea sesiunii parohiale de 32 jug.

Casă, curte şi grădină parohială.

Lemnele de foc se vor primì dela comună.

Venitele stolare uzitate în parohie.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Din şedinţa consiliului parohial, ţinută la 13 Martie 1927.

Traian Petrişor — preşedinte.

Iacob Moldovan — notar.

Văzut: **Emilian Cioran** — protopop.

(38) 1—3

Publicaţiune

Comuna bisericească ort. română **Deva**, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitaţiune publică, în oferte închise, restaurarea bisericii ort. române, servind de bază suma de Lei 2.550.000·—.

Ofertanţii vor înainta ofertele lor Oficiului protopopesc ort. din Deva până la 10 Aprilie 1927 ora 11 a. m. când se va ţinea licitaţia şi desfacerea ofertelor.

La licitaţie se vor avea în vedere condiţiunile stabilite de Consiliul parohial cuprinse în caetul de sarcini, care se va putea vedea precum şi planul şi devizul, zilnic între orele 10—12 la oficiul protopopesc ort. român din loc (Str. Şaguna Nr. 2).

Deva, la 17 Martie 1927.

Consiliul parohial.

Nr. 676—1927 prot. (39) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Chirpăr**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B, cu folosirea eclejiei 7 jug. cat şi 25—26 jug. cat. ce se vor da prin reforma agrară din pământul propriu al bisericii ortodoxe din loc, cu privire la care nu s'a finalizat încă chestia. In posesiunea celor 7 jug. cat. poate întra nou alesul paroh imediat.

Dela fiecare familie de român câte o ferdelă cucuruz sfârmit, şi dela fiecare familie de neorustici câte o jumătate de ferdelă. Lemne pentru foc din pădurea comunală şi folosirea casei şi curţii parohiale cu supraedificatele, ca şură şi grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi trimite petiţiile provăzute cu documentele necesare în terminul legal subsemnatului oficiu protopopesc, şi să se prezinte în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 9 Noemvrie 1926.

Ioan Alexandru
adm. prot.

MINISTERUL JUSTIŢIEI

COMISIUNEA DE NATURALIZĂRI

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă vre o întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege:

DOMNULE PREŞEDINTE,

Subsemnatul Iohann Georg Maier, cetăţean german de profesiune tipograf, domiciliat în Sibiu Calea Nocrichului Nr. 7, în baza actelor alăturate şi notate pe contra pagină, am onoarea a vă ruga să binevoiţi a-mi acorda cetăţenia română.

Cu distinsă stimă

(43) 1—1 **Iohann Georg Maier**

Nr. 138/1927. (36) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh clasa a III-a **Dâncul mic**, protopresbiteratul **Orăştie**, se publică concurs-repetit cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasionate în coala B. pentru întregirea veniturilor preoţeşti dela stat şi anume: 1. Casă parohială în stare corespunzătoare, de zid şi padimentată. 2. Şură cu grajd pentru economie. 3. Pământ arător 13 jug. pentru cereale şi nutreţ. 4. Dela 128 case câte 1 ferdelă cucuruz smicurat şi stolele usitate pe cari consiliul parohial le-a fixat în şedinţa din urmă pentru orientarea concurenţilor.

Cei ce doresc să ocupe acest post, au să-şi înainteze cererile de concurs însoţite de documentele de calificaţiune, extras de botez, atestat de serviciu etc. subsemnatului oficiu în terminul sus indicat şi au să se prezinte în persoană ca să facă cunoştinţă cu credincioşii cântând sau celebrând în biserică.

Orăştie, 15 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliul parohial respectiv.

Vasile Bomşa,
protopop.

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române
Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

Consumul „ROIUL DE ALBINE", societate pe acţiuni în Sebeşul de jos

Convocare

Domnii acţionari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acţiuni, se convoacă la

a VII-a adunare generală ordinară

pe ziua de **Sâmbătă în 23 Aprilie 1927,** (Sfântul George) la ora 3 p. m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Statorirea numărului acţionarilor prezenţi şi acţiunilor reprezentate.
3. Raportul direcţiunii şi comitetului de supraveghiare pe anul 1926 şi darea absolutorului.
4. Hotărâre asupra bilanţului şi împărţirea profitului curat.
5. Alegerea direcţiunii şi a comitetului de supraveghiare.
6. Urcarea capitalului social şi construirea unui local propriu.
7. Alegerea funcţionarilor.
8. Inchiderea adunării generale.

Dacă la această adunare nu se prezintă acţionari în numărul prescris de art. 22 din Statute, respective art. 26 din Statute, în 4 Mai 1927 la ora 3 p. m. se va ţinea o nouă adunare generală, care va lua hotărâri, oricare ar fi numărul acţionarilor prezenţi, conform art. 23 din Statute.

Sebeşul de jos, la 7 Februar 1927.

Direcţiunea.

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acţionari, cari sunt trecuţi în registrul societăţii ca acţionari cu 6 luni înainte şi cari cel puţin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la cassa institutului acţiunile scrise pe numele lor, respective pe ale acelora, cari îi reprezintă, împreună cu plenipotenţa (§ 17).

Bilanţ general la 31 Decemvrie 1926

Activa.		Pasiva.	
Cassa	4,148·99	Capital	105,000·—
Realităţi	70,000·—	Fond de rezervă	42,599·81
Marfă	51,316·18	Fond de binefaceri	1,821·04
Diverşi debitori	99,527·08	Diverşi creditori	58,633·40
Anticipaţii	2,712·—	Dividende neridicate	2,765·—
Mobiliar	6,666·—	Profit curat	23,551·—
	234,370·25		234,370·25

Contul Profit şi Perdere

Cheltueli.		Venite.	
Spese	13,201·70	Venit la marfă	62,127·07
Salare	7,250·—		
Impozite	3,991·17		
Interese	9,133·20		
Chirie	5,000·—		
Profit curat	23,551·—		
	62,127·07		62,127·07

Sebeşul de jos, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECŢIUNEA: (40) 1—1

Iosif T. Roman m. p., vice-preşedinte. **Toma I. P. Roman** m. p.

Ioan Ad. Faor m. p. **Toma Teodosie Roman** m. p. **Pamfil Mangu** m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiare am examinat conturile prezente şi le-am aflat în deplină consonanţă cu registrele societăţii.

Sebeşul de jos, la 24 Martie 1927.

Ioan Costea m. p. **Mihail Marian** m. p. **Iosif Turcu** m. p.

„FRUMOASA", Intreprindere Industrială de Lemne s. a. din PETREŞTI

Convocare

Domnii acţionari ai s. a. «FRUMOASA», intreprindere industrială de lemne din Petreşti, prin aceasta sa convoacă la a

III-a adunare generală ordinară anuală

care va avea loc la sediul societăţii în Petreşti în ziua de **20 Aprilie 1927,** ora 3 p. m., cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Bilanţul pe anul 1926, raportul consiliului de administraţie şi a comitetului de cenzori, darea absolutorului.
3. Distribuirea profitului net.
4. Fixarea jetoanelor.
5. Alegerea întregului consiliu de administraţie şi a comitetului de cenzori.
6. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari cari vor să participe la adunarea generală, sunt invitaţi a depune acţiile la casseria societăţii în Petreşti, cel puţin cu 3 zile înainte de adunare.

Petreşti, la 21 Februarie 1927.

(37) 1—1 **Consiliul de administraţie.**

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa			Pasiva		
Cassa în numerar		22,811·45	Capital societar		900,000·—
Fabrică de cherestea şi instalaţiuni		1.278,825·—	Fond de rezervă		25,265·04
Imobile		100,000·—	Cauţiuni		2,060·—
Cereale		2,926·—	Rezervă specială pt. creanţe dubioase		52,934·—
Inventar		1·—	Creditori		5.430,730·15
Marfă fasonată conform inventarului de depozit		4.175,192·55	Beneficiu:		
Debitori		961,133·38	report din anul 1925	7,367·95	
		6.540,889·38	benef. net din anul 1926	122,532·24	129,900·19
					6.540,889·38

Profit şi Perderi la 31 Decemvrie 1926.

Debit			Credit	
Rezervă specială pt. creanţe dubioase		28,834·—	Report din anul 1925	7,367·95
Amortizări		166,175·—	Beneficiul la cereale	2,926·—
Cheltuieli generale		620,121·04	Beneficiul brut la marfă	934,736·28
Beneficiu:				
report din anul 1925	7,367·95			
benef. net din anul 1926	122,532·24	129,900·19		
		945,030·23		945,030·23

Petreşti, la 31 Decemvrie 1926.

Pentru contabilitate:
Toma Preiss m. p.

DIRECŢIUNEA:

Emil Maier m. p., preşedinte. **Victor Herzfeld** m. p., director general.

Dr. Lionel Blaga m. p. **Dr. Ion Oniţiu** m. p. **Dr. Aurel Muntean** m. p.

Dr. Emanuel Stern m. p. **Dr. George Măcelar** m. p. **Dr. Petru Nicolaus** m. p.

Verificat şi găsit conform cu registrele.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Petreşti, la 20 Martie 1927.

Dr. Ioan Elekeş m. p., preşedinte. **Ioan Rebega** m. p., expert-contabil. **Leo Ban** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca. **Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.**

Anul LXXV Sibiu, 8 Aprii 1927 Nr. 27—28

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Onor. Internat de fete al Asociaţiunii Gratuit
(Str. Şaguna) Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Rugăciuni pentru M. S. Regele

Servicii divine se ţin în bisericile ţării noastre pentru însănătoşirea M. Sale Regelui Ferdinand I. a cărui boală luase zilele trecute un caracter grav.

Miercuri, în 6 Aprii 1927, s'a celebrat, în catedrala din Sibiu, pentru grabnica însănătoşire a iubitului nostru Suveran, liturghia înainte sfinţită, împreunată cu îngenunchere, în prezenţa I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, a membrilor Consiliului arhiepiscopesc, a profesorilor şi studenţilor Academiei teologice şi a unui însemnat număr de credincioşi.

Buletinele din urmă arată o îmbunătăţire în starea M. Sale Regelui.

Prin mărturisire la mântuire

E pornire firească a omului să-şi destăinuească sufletul şi să-şi liniştească din vreme în vreme conştiinţa. Aceasta o poate face numai lăpădând, prin *sfânta taină a mărturisirii*, povara păcatului. Înţeleg în acest loc pe omul conştiinţios, căci cel lipsit de conştiinţă este lipsit şi de responsabilitatea faptelor sale.

Când cineva păcătueşte, nu se acuză pe sine; dar când, căindu-se, se întoarce dela păcat, atunci se judecă pe sine însuşi. Pocăinţa, în urmare, desface păcatul de suflet, ear judecata îl înlătură şi-l împiedecă de-a se întoarce. Eată de ce mărturisirea este un moment atât de însemnat în viaţa noastră de creştini.

Sântem în zilele postului mare şi sfânt. Să ne îndreptăm pe o clipă privirile spre Golgota... unde se petrece ultimul act din drama vieţii pământeşti a Dumnezeu-Omului. Tâlharul, răstignit alături de Mântuitorul, n'a îndrăznit a zice: «Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta...», până ce prin mărturisire nu s'a curăţit pe sine de toată sarcina fărădelegilor săvârşite în cursul vieţii, şi până ce prin propria sa osândire nu s'a făcut vrednic de iertare. Eată puterea mărturisirii!

Păcatul e general în omenime, el ne urmăreşte necontenit şi pretutindenea, — dar căinţa adevărată, împreunată cu sincera mărturisire a păcatelor, ne spală ca prin minune şi ne redă liniştea conştiinţei. Natura căinţei o pretinde aceasta, căci cel ce se căieşte cu adevărat, recunoaşte greutatea păcatelor sale, vinovăţia sa înaintea lui Dumnezeu şi urmările funeste ale păcatului.

Numai astfel, şi recunoscând micimea noastră înaintea Creatorului, primim cu vrednicie împărtăşirea cu trupul şi sângele Mântuitorului nostru.

Indrumarea ce ni-o dă apostolul Pavel, în acest înţeles, este hotărâtă şi lămurită: «Ci să se ispitească omul pe sine, şi aşa din pâine să mănânce şi din pahar să bea, că celce mănâncă şi bea cu nevrednicie, judecata lui îşi mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului». (I Cor. 11, 28, 29).

Această căinţă au profesat-o şi profeţii timpurilor biblice. Ioil e clasic, prin cuvintele sale, când zice:

Intoarceţi-vă la mine din toată inima voastră cu post, cu plângere şi cu tânguire, şi vă rupeţi inimile voastre, ear nu hainele voastre, şi vă întoarceţi la Domnul Dumnezeul vostru, (Ioil 20, 12, 13).

Glasul de chemare a sunat omenimii întregi în toate timpurile. El ne grăieşte şi azi, chemându-ne la mărturisire, şi prin ea la mântuire.

Cei ce l-au ascultat, s'au uşurat de greul păcatelor. Pildele sânt nenumărate: Glasul căinţei a făcut pe fiul cel rătăcit în ţara păcatului să-şi vină în sine şi să exclame: «Tată, greşit-am în cer şi înaintea ta...!»

Priviţi spre vameş: cu câtă căinţă şi zdrobire de inimă stă retras într'un colţ al templului şi nu vrea nici ochii săi la cer să-i ridice, ci îşi bate pieptul zicând: «Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului!».

Ce lecţie strasnică pentru fariseii gălăgiosi ai zilelor noastre...!

Sau priviţi tabloul plastic şi minunat: femeea păcătoasă la picioarele Mântuitorului... Ea n'are nici cuvinte măcar, lacrimile fierbinţi, ce curg şiroaie pe picioarele lui Isus, sânt semnele mult grăitoare despre căinţa acestui sărman suflet. Pictori celebri au eternizat în opere de artă această sguduitoare scenă şi ea împodobeşte şi astăzi interiorul multor case, care ar trebui să pătrundă mai adânc taina acestui simbol şi să înveţe din el...

Glasul de mântuire ne chiamă să zicem şi noi cu fiul cel rătăcit: Tată,

FOIŞOARA

Conferenţa mondială pentru Credinţă şi Organizaţie

(Sfârşit)

6. Pot fi împăcate aceste diferenţe? Sau în caz că nu, e posibil să se găsească o bază activă de înţelegere în stare a-i face pe cei ce azi sunt împărţiţi, să se ralieze la o credinţă comună într'o biserică reunită?

7. Viaţa comună a Bisericii văzute trebue să-şi găsească o formă externă de expresie. S'ar putea ajunge la o înţelegere, că deşi ori cât de variate în privinţa modului de exprimare, să se recunoască următoarele elemente constante şi fundamentale de organizaţie a Bisericii:

a) Admiterea în această societate văzută (Bis) se îndeplineşte prin taină sf. Botez.

b) Viaţa membriior ei e susţinută prin taina împărtăşirii cu trupul şi sângele lui Hristos, prin care ei fără încetare se înfruptă cu viaţa Domnului lor, şi-i oferă închinarea lor comună.

c) Membrii ei sunt luminaţi de Spirit, instruindu-le inimile, edificând trupul întreg prin cuvântul Scripturii şi al propoveduirii şi împreunându-i la olaltă prin hotărârea adevărului revelat;

d) De oarece fiecare membru posede darurile Duhului după măsura vocaţiei fiecăruia, administrarea Cuvântului şi a tainelor e încredinţată celor ce au fost designaţi în mod special pentru această slujbă.

Subiectul IV: Mărturisirea comună de credinţă a Bisericii.

1. Se cere pentru Unitatea creştinilor să fie un consens general întru mărturisirea Credinţei creştine?

2. Se poate admite ca între formulele istorice de credinţă, simbolurile Apostolic şi Nicean să aibă astfel de greutate, ca în ce priveşte aceste formulare Bisericile să aibă un consentiment unanim?

3. Poate Bis. unită să consimtă:

a) A accepta Credinţa despre Hristos, precum e espusă în Sf. Scriptură şi formulată în simboalele: Apostolic şi Nicean?

b) Să permită ca întrebuinţarea acestor credeuri să fie urmată prin decizia bisericilor locale?

c) Să recunoască, că deşi în esenţă, stând strict pe lângă doctrina acestor credeuri, Duhul Sfânt, care conduce Biserica la tot adevărul, poate acorda Bisericii facultatea să exprime adevărurile revelaţiunei şi în alte forme, potrivite nevoilor vremii viitoare?

Subiectul V: Preoţia Bisericii.

1. Un element principal în deosebirile de azi se datoreşte faptului, că multe dintre Bis. separate găsesc că e imposibil să recunoască preoţia altor biserici.

2. Formele existente ale preoţiei creştine diferă *a)* cu privire la funcţiile atribuite purtătorilor slujbei preoţeşti de diferite grade, şi *b)* cu privire la modul, în care slujba preoţească e conferită. Privitor la aceste diferenţe e posibil să se găsească o cale şi înţelegere spre o preoţie universal recunoscută?

3. Prăpastia cea mai mare între Bisericile cari au păstrat episcopatul şi între cele ce l-au abandonat, adecă principiul că Episcopul e că-

greşit-am la cer şi înaintea ta! Să exclamăm cu vameşul: Dumnezeule, fii milostiv mie păcătosului! Căci: «Ţie am greşit, Doamne, cela ce ştii cele nearătate şi ascunse ale inimii oamenilor, şi carele singur ai putere a ierta păcatele, inimă curată creind întru noi, cu Duhul stăpânitor întărindu-ne şi bucuria mântuirii Tale arătându-ne; nu ne lăpădà pe noi dela faţa Ta, ci binevoieşte, ca un bun şi iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să aducem Ţie jertfa dreptăţii şi prinos în sfintele Tale altare»... Pr. *Teodor Glodeanu.*

Senatul italian a ratificat tratatul Basarabiei. In şedinţa senatului dela 4 April, dl preşedinte, general *Coandă*, aduce la cunoştinţa d-lor senatori că senatul italian a ratificat tratatul pentru alipirea Basarabiei la patria mamă. Senatorii, în picioare, ovaţionează Italia.

Dl preşedinte arată că raportor al proectului de lege pentru această ratificare a fost dl Bosselli, fost prim ministru al Italiei.

Senatul autorizează pe dl preşedinte să exprime gratitudinea senatului României faţă de senatul Italiei, şi ilustrului său preşedinte, d-lui Tittoni, care a sprijinit România la conferenţa de pace şi a scris o monografie despre drepturile noastre asupra Basarabiei, precum şi ilustrului raportor al proiectului de ratificare, d-lui Bosselli.

„Politică" în biserică? Prefectura judeţului Târnava mare a expediat — afirmă «Gazeta Transilvaniei« din Braşov dela 3 April a. c. — tuturor preoţilor din judeţ câte o adresă în care îi îndrumă ca la alegerile deputaţilor mireni ai Adunării eparhiale «să voteze pentru prefectul judeţului şi pentru fratele ministrului dela interne: Eugen Goga, şi totodată să facă şi în popor propagandă în acest senz».

Dacă s'a făcut în adevăr astfel de intervenire neiertată, nu putem decât să *o reprobăm* cu toată hotărârea, aşteptând ca preoţimea noastră, căreia i s'au dat asemenea «îndrumări», să facă arătare la forul chemat despre menţionata adresă primită dela prefectură.

Renaştere a sentimentului creştin ortodox, sub forma *rugăciunii*, constată la publicul bucureştean un confrate din capitală. «In plină Cale a Victoriei, — în biserica Zlătari, în colţul negustoresc şi lumesc al Bucureştilor, rugăciuni în ceasuri de seară se fac în biserică: sânt oameni cari se roagă, în tăcere, în reculegere; se roagă pironiţi de dureri, de nădejdi, de avânturi sufleteşti spre Domnul Tăriilor veşnice. La catedrala patriarhiei mii de oameni îngenunche şi se roagă, şi cântă cântece religioase în faţa icoanelor. Biserica se populează cu credincioşi şi în afară de slujba reglementară, şi în apusul soarelui suflete curate se ridică pe scări de gânduri la Palatul celui prea curat, Atotştiutorului şi Atotputernicului.. Rugăciunea, făcută cu smerenie şi făcută în ceasuri altele decât ale slujbei, este astfel un mod excelent de înălţare şi de purificare a sufletelor. Asistăm la o renaştere religioasă ce ne încântă şi ne dă nădejdi mari».

Luăm act cu bucurie de această redeşteptare ce se petrece în inima ţării, în capitala, spre care se îndreaptă astăzi privirile tuturor românilor şi nu mai puţin ale străinătăţii.

Puterea ortodoxiei

— Biserică în D.-Sânmărtin —

O seamă de oameni dau în vileag vorba, că forţele sufleteşti ale neamului au slăbit, că sfânta credinţă a strămoşilor, ortodoxia, n'ar mai avea duterea trecutului şi rodnicia faptelor nobile creştineşti de odinioară...

Ceice glăsuesc astfel, afirmă un mare neadevăr. Spusele lor nu pot avea alt isvor şi cuib de poposire, decât în suflete duşmane credinţei, şi în deosebi duşmane strămoşeştei noastre credinţe ortodoxe.

Cine cercetează mai de-aproape floarea ortodoxiei străbune, îşi resfaţă ochii sufletului; cine îi caută rodurile, va găsì comoara adevărată a vieţii...

Lumea, în zilele noastre, este superficială şi, copleşită de boala nevrosei, nu caută bunurile sufletului nemuritor, ci bunurile trupului trecător. Intru această goană a pieirii aleargă mulţimea neştiutoare.

Trebue o sforţare sufletească extraordinară, din partea doctorilor sufleteşti, să poată domolì şi înfrâna nefasta goană.

Avem semne făgăduitoare, că schimbarea spre bine se va înfăptuì

Chipul şi asemănarea lui D-zeu din om se trezeşte, îşi formează cadre, din ce în ce mai desluşite şi se învestmântă, în colorile sublime ale divinităţii...

In haosul de după războiu, văzând începutul de transformare, nu putem să nu exclamăm: «mare eşti, Doamne, şi minunate sânt lucrurile Tale»!...

Astfel trebue să zicem, şi noi, ortodocşii adunaţi de pronia cerească în orăşelul Diciosânmărtin, cari ne-am aşezat aici ca sfânta familie în peştera din Viflaimul Iudeii — nimica având.

N'am avut unde să ne plecăm capul, nici unde să ne'nchinăm Domnului, n'am avut nici liniştea sufletului şi n'am fost lăsaţi în ţara noastră ortodoxă nici sub cerul liber să ne rugăm pentru neam şi pentru lege în zi de sărbătoare: am fost cei din urmă; — dar, prin puterea, ce-o dă ortodoxia slujitorilor ei, încurând vom avea locul de frunte ce ni se cuvine.

Căci ortodoxia trăieşte şi lucrează conform poruncilor dumnezeeşti.

Dar vechii săi adversari şi duşmani îşi urmează uneltirile. Prin ajutorul devotatului fiu al Blajului, Romul Boilă, vrăjmaşii ni se înmulţesc, aşezându-se între noi în tabere pompoase, şcoala misionară adventistă, care întâi fără autorizaţie ministerială, iar acum cu autorizaţie, iscălită de clarissimul dela Ministerul de Culte dl Z. Pâclişan.

Aceşti vrăjmaşi furnică acum în lung şi în lat sub conducerea iscusitului evreu din America, Geade, care, cu paşaport iscălit şi prelungit de siguranţa statului, stă aici să submineze siguranţa ţării: «Ceice au urechi de auzit, să audă şi să înţeleagă»...

Cu toate acestea, fiii înţelepţi ai bisericii ortodoxe din Diciosânmărtin, ameninţaţi de furtună se adună în sfânta capelă, din care cu legitimă însufleţire au hotărât să facă o măreaţă biserică în localitate.

S'au înscris cu sume considerabile, şi pe care le vor plăti an de an, până la sfinţirea măreţului lăcaş, după cum urmează:

Dr. Antonescu Nicolae, prim-medic jud.	10,000
Dr. Zileriu Ioan, subprefect	5,000
Boeriu Traian, consil. agricol	5,000
Oprean Gheorghe, preot ort.	5,000
Tatulescu Alexandru, notar public . .	5,000
Gheorghiu Socrate, secr. consil. agricol	5,000
Avrigeanu Gheorghe, dir. băncii «Albina»	5,000
Dr. Dumitrescu I., prim medic la spital	5,000
Gagea Constantin, şef de gară . . .	3,000
Dr. Arieşanu Ioan, prefect	3,000
Popa Dumitru, proprietar de restaurant	3,000
Dorofteiu Cândea, pantofar	3,000
Ionescu Constantin, diriginte de poştă .	2,000
Dr. Fiitter Damaschin, avocat	2,000
Andreescu I., căpitan de jandarmi . .	2,000
Liiceanu Mihail, Inspector de poliţie .	2,000
Dr. Barbu Dumitru, primar	2,000
Lungu Vasile, funcţionar	2,000
Vanţa Ioan, agronom	2,500
Ploeşteanu Ilie, subadm. financiar . .	3,000
Şenchea Septimiu, funcţionar	1,500
Futăcean Alimpiu, funcţionar	1,500
Vulcuţiu Ioan, director de gimnaziu .	1,000
Ilie Nicolae, profesor	1,000
Şerb Aron, profesor	1,000
Androne Simion, secretar de gimnaziu	1,000
Radu Ioan, comerciant	1,000
Radu Dumitru, contabil	1,000
Roman Ioan, proprietar	1,500
Vlad Ioan, hotelier	1,000
Beian Ilie, subrevizor	1,200
Ariton Gheorghe, secretar sanitar . .	1,000
Stoia Teodor, revizor şcolar	1,000
Pop Nicolae, contabil	1,000
Oprean Ioan, agent sanitar	1,000
Dobay E. contabil	1,000
Gheorghe Lazăr	1,200
Herman Marian	1,000
Huciu Nicolae	1,000
Oprean Eugen	1,000
Alexandrescu, căpitan	1,000
Burz Pompiliu	1,000
Budiu Ioan, director de bancă . . .	1,000
Ţetcu Nicolae, funcţionar	1,000
Muşlea Constantin, director de bancă .	1,000
Total . Lei	101,400

Eată o parte din puterea ortodoxiei, pe care duşmanii ei n'o pot tăgădui şi porţile iadului n'o vor biruì.

Gheorghe Oprean,
preot.

---

petenia normală a unei comunităţi locale sau a unui grup de biserici şi organul normal prin care se face hirotonia. Crede Conf. că aplanarea acestei prăpăstii e o necesitate urgentă?

4. S'a constatat, ca un resultat al unei serii de încercări de reunire că în conformitate cu poziţia istorică a Bisericilor creştine, Episcopatul, în forma lui constituţională trebue menţinut în Bis. reunită, alături de Consiliul Presbiterilor şi Congregaţia Credincioşilor, recunoscându-li-se locurile lor constituţionale. Consideră conferenţa aceasta propoziţie, ca o soluţie satisfăcătoare în problema despre care se tratează?

5. Dacă necesitatea preoţiei se recunoaşte unanim, sunt şi alte propuneri în această direcţie, cari ar trebui luate azi în considerare?

Subiectul VI: Sacramentele.

Pot fi următoarele propoziţii unanim admise spre a forma baza discuţiilor din viitor?

1. Contactul lui Dumnezeu şi omul în Sacramente. In fiecare Taina e un act al lui Dumnezeu, administrat prin Biserica Sa, la care trebue să fie şi un răspuns al omului. Harul lui Dumnezeu se oferă omului prin taină, chiar şi când omul nu dă răspuns, dar beneficiul graţiei atârnă de voinţa lui şi de puterea de a face uz de har şi de credinţă, cu care omul primeşte taina.

2. Intenţiile recerute pentru administrarea tainelor. Singurele intenţii necesare în Bis. preotul sau primitorul, au să facă ce a poruncit Hristos, să se facă şi să primească ce Dumnezeu vrea să împărtăşească prin fiecare Taină.

3. Taina Botezului şi a Cuminecăturii. Administrarea Botezului şi a Impărtăşaniei, ca fiind aşezate de Domnul nostru, au obligaţie veşnică în Biserică.

Observare: Deşi probleme importante se ridică în legătură cu alte rituri, cărora se aplică în general (dar nu universal) numele de Sacramente, nu se face propunerea, ca actuala Conferenţă din 1927 să se ocupe cu discuţia acestor probleme.

Subiectul VII: Unitatea Creştinătăţii şi relaţiile respective ale bisericilor existente.

1. Unitatea unui trup — cum ne învaţă Sf. Pavel — nu implică uniformitate ci diversitate, şi prin urmare Biserica, adecă Trupul lui Hristos, ar trebui să păstreze diversitatea în unitatea ei.

2. Fiindcă Biserica a răspândit Evangelia în toate ţările şi în toate vremile, justificând astfel vechiul ei nume de catolică, a simţit nevoia să se provadă pentru diversitate, rămânând cu toate acestea credincioasă Evangeliei, primite de la Isus Hristos prin apostolii săi.

3. Unitatea Bisericii găseşte o expresie naturală în unitatea locală a administraţiei şi organizaţiei; ar trebui să se facă încercări de a restaura în zilele noastre condiţiile din zilele apostolilor, când fiecare biserică locală forma o parte a unei singure Biserici, şi era arătat tuturor oamenilor, că într'un loc era numai o singură Biserică?

4. Deşi anumite grupuri de creştini, simţind o puternică predilecţie pentru aspectele speciale ale adevărului sau practicei creştine, sub presiunea circumstanţelor istorice au crezut de necesar să se organizeze ca biserici separate, aducând mari servicii Bis. Universale, fi-va posibil în viitor pentru astfel de grupuri, să rămână în cadrele unităţii unei singure Biserici,

tidele politice şi clerul şi va veni epoca fericită a «democraţiei mondiale ducând toate pe un nivel comun» broşura «Planul împlinit» mânecând dintr'un text al proorocului Ezechiel asigură (pag. 279), că Dumnezeu «va pune pe jidovi stăpânitori ai pământului».

Cum se vede din citatele reproduse, ne aflăm în faţa unei propagande anarhice făcută cu o perfidie criminală prin pervertirea textelor sfinte. Sântem convinşi, că guvernul va lua măsuri pentru salvarea disciplinei morale a locuitorilor ei de această otravă distrugătoare. Tipografie «Viaţa» din Cluj trebue imediat închisă, şi broşurile confiscate.

Corul „Smetana“ în Sibiu

Vizita corului din Pilsen «Smetana», despre al cărui admirabil concert, dat în Sibiu, am luat notă în numărul precedent al ziarului nostru, a dat prilej sibienilor să-şi manifesteze dragostea şi stima pentru poporul cehoslovac, înzestrat dela Dumnezeu cu atâtea superioare calităţi.

Simpaticii oaspeţi au fost primiţi de autorităţile dela primărie, dela prefectura judeţului şi dela Asociaţiunea culturală, cu cea mai mare atenţiune.

Sosiţi cu o zi înainte de concert la Sibiu, primul oraş din ţară în care s'au oprit, sânt întâmpinaţi la gară de reprezentanţii primăriei, ai Asociaţiunii, ai Reuniunii de muzică şi de numeros public.

S'au vizitat instituţiile culturale sibiene şi împrejurimea oraşului spre Dumbravă; ear seara corul vizitând Reuniunea de Muzică «Gh. Dima», a cântat «Salutul cântăreţilor», cu rar efect.

In ziua următoare s'a făcut, în automobile, o excursiune la Sălişte. In festivalul ţinut în sala şcoalei, a cântat corul mixt al şcoalei civile; ear Păr. protopop Borcea, reamintind legăturile vechi dintre poporul nostru şi al cehoslovacilor, a preamărit memoria marilor bărbaţi cari s'au jertfit pentru desrobirea naţională a celor asupriţi. A mulţumit preşedintele societăţii «Smetana», dl prof. Gselhofer, ear corul său a întonat câteva cântece primite cu nesfârşite urale.

Pe rând apoi, s'au vizitat bisericile, mormintele eroilor, muzeul şi câteva case ţărăneşti. La urmă, în sala reuniunii meseriaşilor, s'a servit o masă. S'au adus meritate laude, în cuvântările rostite, vrednicei naţiuni cehoslovace, prin graiul preoţilor noştri din partea locului, prot. Borcea şi parohii Steflea şi Manta, a profesorilor de faţă şi a altor intelectuali, cărora le răspunde mulţumind profesorul Gselhofer. S'a trimis, din partea fraţilor cehoslovaci, şi o telegramă către municipiul Pilsen, arătând primirea entuziastă ce li se face la Sălişte.

Către seară, înapoindu-se la Sibiu, a urmat o recepţie în sala mare a muzeului Asociaţiunii. Distinşii oaspeţi, salutaţi de dl Dr. Preda vicepreşedinte, şi de dl Dr. Comşa, prefectul judeţului, cercetează salele muzeului, după ce dirijorul corului mulţumeşte pentru primirea călduroasă şi pentru frumosul album de cusături ţărăneşti române ce i s'a dăruit.

Seara, după măreţul concert dela *Urania*, prefectura a oferit, în cinstea neîntrecuţilor cântăreţi, un banchet, unde oaspeţii au fost sărbătoriţi într'o atmosferă de sinceră şi durabilă prietenie.

Iubirea lui Hristos pentru de aproapele

— Meditaţie —

Luaţi aminte, cum Hristos a umblat binecuvântând şi vindecând pe toţi, (Fapte 10).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, adună poporul Tău şi trage-ne pe noi în legăturile iubirii Tale. Acestea vă poruncesc vouă ca să vă iubiţi unul pe altul, (Ioan 15).

Iubirea frăţească o vom cerceta, ca să cunoaştem de ce trebue să iubim pe de aproapele, cum, şi cât trebue să-l iubim. Iubirea lui Hristos ne oferă forma cea mai sublimă şi măsura cea mai abundentă a iubirii frăţeşti.

Punctul I:

Precum m'a iubit pe Mine Tatăl, şi Eu v'am iubit pe voi, (Ioan 15). Aceasta este măsura pentru a iubi pe de aproapele nostru, pe care Fiul aşa l-a iubit, precum Tatăl a iubit pe Fiul, cu o dragoste nesfârşită, deoarece mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva sufletul său să-şi pună pentru prietenii săi, (Ioan 15). Şi Eu — zice Isus Hristos — îmi pun sufletul Meu (Ioan 10). Isus Hristos este prietenul şi mântuitorul nostru, Dumnezeul şi judecătorul nostru; şi pentruca să iubim pe de aproapele, acest lucru îl cere şi dela noi, şi-l porunceşte din autoritatea Sa. Căci ce datorim Mântuitorului nostru? Trup şi suflet, viaţa şi sângele, toate Lui i le datorim. Ce este şi mai mult, ne-a iubit şi s'a dat pe Sine însuşi spre mântuirea noastră. Ce vom da deci lui Isus Hristos pentru toate acestea? Un singur lucru ne cere pentru dragostea Sa, este ultima Sa voinţă: să iubim pe d'aproapele pe care îl iubeşte şi pentru care n'a stat la îndoeală să se supună răstignirii.

Această voinţă a întărit-o prin testamentul Său, şi cu sângele Său a pecetluit-o. Deci, dacă nu iubim pe de aproapele, nici pe Isus Hristos nu-L putem iubi; dacă urâm pe d'aproapele, atunci pe Isus Hristos îl gonim, aşa precum L a gonit Saul. Dar atunci să aşteptăm şi noi glasul lui care zice: Saule, Saule ce mă goneşti? — Cine eşti Doamne? — Eu sânt Isus pe care Tu îl goneşti.

Dacă Saul se răsbună împotriva ucenicilor Domnului, Isus Hristos toate lovirile le ia asupra Sa.

Aşa şi noi, ori ce bine sau ori ce rău vom face de aproapelui, îl vom face lui Isus Hristos.

Voi — zice Domnul — pe Mine Mă chemaţi Învăţătorul şi Domnul: deci dacă Eu, Domnul şi Învăţătorul, am spălat picioarele voastre, şi voi datori sânteţi unul altuia a spăla picioarele, (Ioan 13). Şi aceasta este porunca mea, ca să vă iubiţi unul pe altul, (Ioan 15). Porunca mea în care toată legea cea nouă, legea creştină se află, şi dacă numai aceasta se va împlini, este destul: deoarece celce iubeşte pe aproapele, legea a împlinit-o (Rom 13).

Poruncă nouă dau vouă, să vă iubiţi unul pe altul, precum Eu v'am iubit pe voi, (Ioan 13). Poruncă nouă, deoarece ea aproape risipită fiind am reînviat o şi am restabilit-o. Auzit-aţi, că s'a zis: să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău; ear eu zic vouă: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, (Matei 5). Poruncă nouă, pentrucă noua dragoste după pildă nouă şi după regulă Eu o propun şi poruncesc spre urmare: Legea cea veche zice: Iubeşte pe aproapele ca pe tine însuţi; legea cea nouă zice: Precum Eu v'am iubit pe voi, aşa să vă iubiţi unul pe altul.

Celce iubeşte pe aproapele, legea a împlinit. Orice altă poruncă, fie dela natură, fie dela Moisi dată, se rezumă în acest cuvânt: Iubeşte pe aproapele tău. Deci plinirea legii celei noui este dragostea: şi în aceasta vor cunoaşte toţi că ai mei ucenici sânteţi, de veţi avea dragoste într-u voi. — Dar dacă nici autoritatea lui Isus Hristos nu ne poate îndupleca la plinirea poruncii Lui, cel puţin puterea cea mai înaltă a judecăţii să ne fie călăuză. Tatăl toată judecata a dat-o Fiului care şezând pe scaunul slavei sale va pune oile deadreapta sa, ear caprele dea stânga. Atunci va zice celor dea dreapta: Veniţi, binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi împărăţia care este gătită vouă dela întemeierea lumii.

Intr'adevăr fericiţi aceia; dar pentru ce au primit răsplata mare? «Am flămânzit şi Mi-aţi dat de am mâncat». Atunci vor răspunde lui: Doamne când te am văzut flămând şi Te am hrănit? Şi răspunzând împăratul va zice lor: Amin zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintru aceşti fraţi ai Mei prea mici, Mie aţi făcut.

Şi va zice celor deastânga lui: Duceţi-vă dela mine, blăstămaţilor, în focul cel veşnic. Nenorociţii de ce au primit de răsplată? «Am flămânzit şi nu mi-aţi dat să mănânc». — Doamne când Te-am văzut flămând şi n'am slujit Ţie? Amin zic vouă întrucât n'aţi făcut unuia dintru aceşti prea mici, nici Mie n'aţi făcut. Şi vor merge aceştia în munca cea veşnică, ear drepţii în viaţa veşnică (Matei 25).

Punctul II:

Pildă am dat vouă, că precum Eu am făcut vouă, şi voi să faceţi, (Ioan 13). Pilda dragostei desăvârşite a dat Domnul nostru Isus Hristos: Precum Eu v'am iubit pe voi, aşa să vă iubiţi unul pe altui. Nici n'a putut să dee formulă mai grăitoare a dragostei, deoarece aceasta a primit-o dela Tatăl: Precum M'a iubit pe Mine Tatăl, şi Eu v'am iubit pe voi.

Dragostea noastră să fie frăţească, sinceră, universală şi productivă. — Dragostea lui Isus Hristos faţă de aproapete a fost sfântă, nu profană. Ea căutà pe Creator în creaturile sale, vedea pe Tatăl în chip, şi pe om în Dumnezeu, iar pe Dumnezeu în om, Il iubea. Aşa a spus Isus Mântuitorul nostru când era aproape să moară pentru noi: Ca să cunoască lumea că iubesc pe Tatăl, şi precum Mi-a poruncit mie Tatăl, aşa fac. Sculaţi-vă să mergem de aici (Ioan 14) Altmintrelea iubirea faţă de aproapele

---

Predică

Şi-i binecuvântă pe dânşii Simeon, şi zise către Mariam, mama lui: Eată, acesta este spre cădere şi ridicare a multor în Israil şi spre semn împotriva căruia se va vorbi. Dar şi sufletul tău îl va străpunge spadă ca să fie descoperite gânduri din multe inimi.

Luca 2, 34, 35.

Zilele prin care trecem, în acest timp al căinţii şi al lacrimilor, în sfântul şi marele post, ne înfăţişează soartea din urmă şi patimile Mântuitorului şi Domnului nostru Isus Hristos.

Istoria patimilor Sale devine cu atât mai instructivă, cu cât vom analiza mai amănunţit însuşirile persoanelor care au avut rol într'însa.

Eată, de o parte, vedem pe Domnul nostru Isus Hristos, în toată strălucirea, stăpân pe sine, smerit şi blând, ridicat peste slăbiciunile omeneşti, suferind batjocurile şi chinurile, credincios lui D-zeu şi datoriei Sale. De altă parte stă grupul mic de fiinţe nobile, cu purtare demnă, dovedind multă durere sufletească faţă de Mântuitor. — Partea cea mai mare însă, a celor ce înconjurau pe Isus, erau fiinţe fără curaj, slabi în credinţă, unii chiar răi şi sălbateci.

Isus se prezintă ca o personalitate sublimă, fără pereche în istoria omenimii, un caracter de măreţie morală neîntrecută; ear mulţimea de oameni care a venit cu El în atingere, este de o orbie sufletească şi de o împietrire a inimii plină de necredinţă şi nerecunoştinţă, cum rar se poate vedea în manifestările sufletului omenesc.

Privind această nepotrivire, voiesc să Vă atrag atenţiunea asupra slăbiciunilor omeneşti, spre a Vă feri de urmările lor şi a vă întări în virtute şi evlavie sfântă faţă de Acela, care şi-a vărsat sângele pentru mântuirea noastră.

Cuvintele profetice ale cuviosului Simeon citate din Ev. Luca, au fost spuse cu mult înainte de a sosì clipele tragice pentru Isus Hristos. Cuvintele lui prezintă pe Mântuitorul lumii abea născut, ca pe un om, a cărui soarte tristă va străpunge inima mamei sale ca o sabie şi va da pe faţă simţămintele multor oameni. Cât de precis a prevăzut înţeleptul Simeon toate! Soartea din urmă a lui Isus într'adevăr unora a fost spre cădere, ear altora spre ridicare.

Istoria tristă a zilelor din urmă ale lui Isus se poate privì deci ca un moment de adâncă scădere a firii omeneşti...

Mare era mulţimea de oameni, în parte străini, ce se adunase în localitatea memorabilă, unde Isus îşi petrecea zilele din urmă ale vieţii. Intreg Ierusalimul era în mişcare.

Erau mulţi între cei adunaţi, cari ţineau pe Isus de om virtuos, de adevăratul Mântuitor, trimis de D-zeu pentru poporul ales. Aceştia observând purtarea duşmănoasă a unora faţă de Isus, au protestat şi şi-au dat silinţă să-l scape. Intre cei mai buni erau învăţăceii şi prietenii săi. Iubirea acestora s'a dovedit în mod mişcător, atunci când Isus li-a anunţat apropiatele Sale patimi, ear ei au dat declaraţii de credinţă neclintită. Statornicia lor a durat până în momentul când Isus a fost prins şi când orce speranţă de a-l scăpa dispăruse. Vrednică de amintit e purtarea lui Petru, care scoase sabia să apere pe Învăţătorul său de duşmani, deşi într'o clipă de uitare îl negase, ca să-l plângă apoi cu amar.

Inimă nobilă aflăm la unii mai bătrâni din popor, la Nicodem şi Iosif din Arimateea, cari au avut curaj să-şi arate dragostea către Isus, când cerură trupul lui, să-l îngroape cu cinstea cuvenită.

Simţăminte delicate observăm la unele femei, care plângând, l-au petrecut până la cruce şi au îngrijit de înmormântarea Lui.

Bunătate arată şi soţia lui Pilat, când avertiză pe acesta să nu pronunţe sentinţă nedreaptă. Insuş Pilat face încercare de a scăpa pe cel nevinovat, şi nu voià să-l condamne neascultat, numai după nesfârşite sforţări zadarnice de

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuirile clerului din protopopiate —

Clerul protopopiatelor noastre, pătruns de importanţa lucrării de reînălţare a istoricului locaş dumnezeesc dela Sâmbăta de sus, urmează tot cu mai mare râvnă a-şi oferì contribuţia întru realizarea unei opere de cultură, de binefacere şi de creştinească mângâere. Intre cei înscrişi, cu sume destul de însemnate, scoatem la iveală pilda bunilor preoţi **Aurel Guga**, paroh în Hondol şi **Aurel Borţian,** administ. parohial în Vărmaga.

Inregistrăm cu plăcere şi ofrandele credincioşilor parohiei **Semlac,** din eparhia Aradului, adunate de zelosul lor paroh **Corneliu Vuia.**

Au contribuit:

Următorii preoţi din prot. **Deva:**

Aurel Guga, paroh, Hondol . .	2400
Aurel Borţian, adm. par. Vărmaga	2400
Alimpiu Oprea, par. Săcărâmbu	2000
Nicolae Duma, paroh, Deva . .	2000
Nicolae Tiu, paroh, Bârsău . .	2000
Iosif Tilicea, paroh, Hărău . .	1000
G. Popovici, paroh, Sântandreş .	1000
Gheorghe Copos, par. Cristur .	1000
Nicolae Iosof, paroh, Banpotoc .	1000
Ioan Comşa, paroh, Leşnic . .	1000
Petru Aslău, paroh, Fornădia .	1000
Partenie Ungur, par. Sulighete .	1000
Miron Oprean, adm. par. Bacia	1000
Ioan Dragoş, paroh, Biscaria . .	1000
N. Haneş, adm. par. Almaşul-sec	1000
Toma Ringhea, administr. paroh, Chergheş	500
Ioan Bratulescu, paroh, Vulcez .	500
Petru Pop, adm. paroh, Cârjiţi .	500

Următorii preoţi din prot. **Cohalm:**

Ioan Morariu, paroh, Mercheaşa	2000
Ieronim Buzea, adm. prot. paroh, Ştena	1000
Emil Geaja, paroh, Paloş . . .	1000
Nicolae Şolca, paroh, Felmer .	1000
Aurel Ştefan, capelan, Dăişoara .	1000
Teofil Roşca, paroh, Ungra . .	1000
Patriciu Pintea, paroh, Caţa . .	1000
Ilie Ciulei, paroh, Archita . . .	500
Dumitru Şica, paroh, Drăuşeni .	500
Irimie Bucşa, paroh, Roadeş . .	500
Ioan Drăghici, adm. par. Văleni	500
Dionisie Bucur, par. Crihalma .	500
Septimiu Brotea, paroh, Mateiaş	500
Ioan Mircea, paroh, Agoştin . .	500
Ieronim Dumitrescu, paroh, Ticuşul-nou	500
Ioan Blaga, paroh, Jibărt . . .	300
Vasile Nastea, capelan, Vârghiş .	300
Ioan Mircea, capelan, Cohalm .	200

Alte daruri:

Ioan Balca, paroh, Moeciul sup., protopopiatul Bran	1000
Credincioşii din parohia **Semlac,** jud. Arad, din iniţiativa parohului **Corneliu Vuia**	2220
Lei: 38,320	
Suma de mai 'nainte Lei: 1.422,484	
Suma totală Lei: 1.460,804	

„Studenţii în biblie"

— Cum se face propagandă anarhică —

Zilnic se ridică vălul de pe rafinata propagandă de otrăvire a vieţii sufleteşti a neamului nostru.

Eată cum lucrează, — după descoperirile mai nouă ale unui confrate, — secta «Studenţilor în biblie»:

Şeful sectei este ***Ion Sima***, domiciliat în Cluj, care a adus germenii acestei aberaţii din America. Fiind oprite întrunirile aderenţilor ei, propagandiştii se folosesc de tipar răspândind în tot cuprinsul ţării — mai ales în Basarabia şi Transilvania — zeci de broşuri în sute de mii de exemplare. Secta are o tipografie în Cluj şi o societate de editură «***Viaţa***», cu sediul în strada Regina Maria. Din multele broşuri de propagandă tipărite până acum, scriitorul acestor rânduri are la îndemână numai următoarele: 1. Un guvern de dorit. Cluj 1924. Editura Viaţa. 2. Socialismul şi Biblia. Cluj 1924. Aceeaş aditură. 3. Harfa lui Dumnezeu de I. F. Rutheford. Cluj 1923. Aceeaş editură. 4. Dezastrul lumii, de ce? Remediul. Cluj 1924. Aceeaş editură. 5. De vorbă cu morţii, de I. F. Rutheford. Cluj 1924. Aceeaş editură. 6. Creiarea lumii de C. T. Russel. Cluj 1924. Aceeaş editură. 7. Taina împlinită. Locul şi anul apariţiei nu e indicat. Pe pagina de titlu al ei citesc: «Răspunzător pentru editarea şi tipărirea acestei cărţi este Vasile Ciucaş, Jac, judeţul Sălaj. 8. O colecţie de învăţături alese. Astronomie, religie, învăţături morale. Cluj 1924. Editura Viaţa. 9. Calendarul familiei pe anul 1927. Editor şi redactor responsabil Ivan Burlacu. Locul şi anul tipăririi nu sânt indicate. Toate broşurile, unele de sute de pagini, sânt tipărite pe hârtie bună, uneori chiar luxoasă şi cu litere asemenea bune.

Ca să ne dăm seamă de răspândirea acestor tipărituri, amintesc, că în «***Harfa lui Dumnezeu***» la pagina 223 se spune, că din cartea «***Milioane cari trăiesc acum nu vor muri niciodată***», — care e una din cele mai primejdioase — s'au răspândit în 8 ani 2.500,000 exemplare!

Ce se spune poporului nostru în aceste broşuri? Ordinea socială şi politică existentă este opera lui Satan. «Reprezentanţii vizibili ai lui Satan, cari sânt marii cârmuitori de pe pământ, s'au compus totdeauna din trei elemente: din marea finanţă, partidele politice şi clerul». (Un guvern de dorit pag. 43). «Pământul e guvernat de aceşti factori» (pag. 44). In alt loc: «Puterile întunerecului se compun din 1. Satan, 2. O ceată de diavoli. 3. Reprezentanţii vizibili ai lui satan şi anume marea industrie, politicianismul profesionist şi clerul, cari formează o alianţă păcătoasă şi sprijinesc cu toţii această orânduire rea (adecă actuala ordine socială)» (ibidem pag. 45).

Cu citaţii se tălmăcesc, că «ordinea civilă, religioasă, financiară, politică socială şi industrială de azi» se va preface într'o «democraţie mondială... aducând toate la un nivel comun». (O colecţie de învăţături, pag. 152).

După ce marea revoluţie, care e în pregătire, va prăbuşi tronurile, marea industrie, par-

---

Record jidovesc. Ziarul din capitala Basarabiei, *România Nouă*, constată că în Chişinău apar mai multe gazete jidoveşti decât în orcare alt oraş din lume. In Chişinău adecă, apar astăzi nu mai puţin de *şapte* gazete şi reviste în limba jidovească, — lucru ce nu-şi găseşte părechea în nici un oraş din lume. In timpul regimului rus nu apărea în Basarabia nici un ziar în limba jidovească; astăzi, cu toate «prigonirile» la care sânt supuşi evreii, la Chişinău toate tipografiile au litere evreeşti (cu o singură excepţie); ear în capitala basarabeană trăesc mai mulţi evrei, decât în Palestina întreagă. Dar toţi aceşti jidani se socotesc exteritoriali: ei nu participă nici într'un chip la viaţa intelectuală, culturală şi socială a românilor. Mai mult: rabinii oraşului refuză să ia jurământul de credinţă al recruţilor jidani... Fiii lui Israil îşi fac trebşoarele în linişte, — şi tot ei strigă în străinătate, că-s persecutaţi...

---

făcând darurile lor speciale profitabile pentru trupul întreg?

5. Chestiunile, cari privesc necesitatea unei autorităţi Centrale pentru întreagă Creştinătatea, sunt de cea mai mare importanţă, însă Conferenţa, deşi se recunoaşte importanţa lor, crede că nu se poate extinde asupra lor în programa pentru şedinţele de acum.

Rugăciuni pentru pacea şi Unirea Bisericii.

O, Doamne, Isuse Hristoase, carele ai grăit către apostolii Tăi: Pace las vouă, pacea mea o dau vouă, nu căuta la păcatele noastre ci la credinţa Bisericii Tale şi dăruieşte-i pacea şi unirea, care sunt plăcute voiei Tale, Celce trăeşti şi stăpâneşti, ca Dumnezeu acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

O Dumnezeule al Păcii, carele prin Isus Hristos, Fiul Tău, ne-ai împărtăşit o credinţă spre mântuirea omenirii, trimite harul Tău şi binecuvântarea Ta cerească preste toţi creştinii, cari se străduesc să se apropie de Tine şi unul de altul, în unirea Duhului şi în legătura păcii. Dă-ne nouă lacrimi de căinţă pentru împerecherile noastre, şi înţelepciune să cunoaştem adevărul tău, tărie să facem voia Ta, dragoste să rupem barierele orgoliului şi ale prejudiţiilor şi supunere neclintită pentru numele Tău. Milostiveşte-Te Doamne spre toate străduinţele noastre, bine plăcute voei Tale către pacea şi unirea Bisericii Tale, Dă-ne nouă bărbăţia de a căuta numai mărirea şi propăşirea împărăţiei Tale, uneşte ne pe noi întru Tine precum Tu Părintele nostru eşti una cu Fiul Tău şi cu Sfântul Duh, eşti un Dumnezeu până la sfârşitul veacurilor. Amin.

O Doamne, Isuse Hristoase, caută cu milostivire, rugămu-ne Ţie, la Biserica Ta slăbită şi stinienită din cauza deosebirilor şi desbinărilor dintr'ânsa; trimite binecuvântarea Ta preste străduinţele de a închega la olaltă pe cei ce în această Conferenţă mărturisesc credinţa în numele tău cel sfânt, Celce vieţuieşti şi stăpâneşti împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, Dumnezeul cel veşnic. Amin.

Nota traducătorului. Din acest program vedem, ce probleme mari şi-a fixat Conferinţa pentru Credinţă şi Organizaţie, care se va ţinea în vara viitoare la Lausanne, în Elveţia.

Creştinul ortodox va găsi, de sigur, puncte de excepţionat în felul cum sunt prezentate unele chestiuni în program, dar trebue totuşi să recunoaştem seriozitatea silinţelor ce le manifestă tot mai răspicat comunităţile religioase din Apus de a găsi o bază comună pentru unire. In aceste serioase silinţe, biserica ortodoxă trebue să vadă *o problemă* importantă pe care i-o înfăţişează atenţiunii sale epoca zilelor noastre. In acelaş timp, căutând în silinţele creştinătăţii apusene ceea ce adevăr păstrat din depozitul vechei bisericii ecumenice, noi ortodocşii trebue să ne simţim obligaţi a le arăta creştinilor din Apus, despărţiţi de la trupul bisericei ortodoxe — singura care reprezintă vechea ecumenicitate — drumul cel mai drept către ţintele pe cari le întrezăresc dibuind prin ceaţă. Noi ne bucurăm de programul arătat, fiind că vedem în el cum creşte, pe măsură ce se discută, orientarea creştinătăţii apusene către temelia pe care Hristos a aşezat-o pe seama bisericei sale şi care se găseşte astăzi în ortodoxia noastră.

Traducere din englezeşte de:
Tr. Scorobeţ, *asesor consistorial.*

n'ar avea nici merit, nici răsplată: Pentru aceasta Tatăl mă iubeşte pe Mine, că Eu îmi pun sufletul Meu, (Ioan 10). Şi această poruncă am căpătat o dela Tatăl.

Intăriţi în dragoste nefăţarnică, să iubim nu numai cu cuvântul, ci cu fapta şi cu adevărul; nu răsplătind răul cu rău şi zicând că noi nu urâm pe de aproapele.

Afirmarea negativă nu ajunge, deoarece stă scris, că nu numai să nu urâm pe aproapele, ci trebue să-l iubim cu fapta şi adevărul. — Dragostea faţă de aproapele trebue să fie sinceră (după afect), şi universală (după obiect) pentrucă să nu reprobăm pe nimeni cine nu s'a lăpădat de Dumnezeu.

Nu este elin sau iudeu, barbar sau schit, rob sau slobod, pe care Dumnezeu nu l-ar fi făcut pentru mărirea sa, pentru cunoştinţa adevărului şi pentru învoirea Duhului sfânt după chipul Aceluia care l-a creat pe el, ci toate şi în toate este Hristos. In aceasta s'a arătat bunătatea şi iubirea de oameni a Mântuitorului nostru şi în aceasta întăreşte dragostea Sa spre noi. (Rom 5) De iubim peceice ne iubesc pe noi, ce răsplată vom avea? Au nu şi vameşii aceeaş fac? Şi de vom îmbrăţişa cu dragoste numai pe prietinii noştri, ce mai mult facem? Au nu şi vameşii fac aşa?

In sfârşit, dragostea este îndelung răbdătoare, milostivă şi binevoitoare (după efect) Şi nu-i deşartă nici goală, ci binefăcătoare şi folositoare: că unde s'a înmulţit păcatul, acolo să prisosească harul, (Rom. 5) Dacă cineva ar poseda întreaga lume şi ar vedea pe fratele său în mizerie şi ar închide înaintea lui iubirea sa, cum poate rămânea dragostea lui Dumnezeu în el? Celce nu petrece în dragoste, rămâne în moarte, — nici nu va ajunge în viaţa de veci.

Deci, ce fel de nădejde avem, ceice, afară de noi, nu iubim pe nimeni, alungăm dragostea prin egoismul nostru, care e aspru cu alţii şi indulgent cu sine, nici sufere, nici nu iartă nimic? Ce fel de nădejde este a noastră, dacă Isus Hristos nu o ar însufleţi prin duhul dragostei sale?!

O, Isuse Hristoase, jertfa dragostei Tale aprinde în sufletele noastre pentru a putea împlini porunca iubirii Tale!

Punctul III:

Intru aceasta am cunoscut dragostea, că El şi-a pus sufletul Său pentru noi, şi noi datori sântem pentru fraţi să ne punem sufletele, (Ioan III). Imensă a fost dragostea lui Isus Hristos care a dat viaţa Sa pentru mântuirea fraţilor. Şi această măsură a dragostei frăţeşti în special se recomandă clericilor, pentruca să iubească fără măsură şi pentru mântuirea sufletelor să aducă orce osteneală şi grijă şi să-şi jertfească viaţa întreagă. Trebue să ne punem sufletele pentru fraţi, precum El a pus al Său pentru noi, şi pe noi ne-a ales să fim ai lui Dumnezeu împreună lucrători, (I Cor. 3). Drept aceea, faptă mai bună nu putem face decât atunci, când ne jertfim pentru mântuirea fraţilor noştri şi dăm preţul sufletului nostru pentru a mântui sufletul fratelui, pentru care Isus Hristos n'a şovăit a da sufletul Său, deoarece prin mântuirea sufletului fratelui vom mântui şi pe al nostru.

Dacă cineva vrea să-şi mântuiască sufletul, pierde-l-va pe el; iar dacă cineva va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va mântui pe el, (Marcu 8). Ce nu am face şi nu am da pentru a putea mântui viaţa lui Isus Hristos? Şi Isus Hristos care ne-a ales miniştri ai harului şi ai mântuirii Sale, nu ne cere altceva decât dragoste. Ne a pus, pentru a paşte turma Sa, ca luând jugul Lui peste noi, să fim blânzi şi smeriţi cu inima, şi atunci vom afla odihna sufletelor noastre. Să fim păstori buni şi să ne dăm sufletele noastre pentru oi, să nu fugim ca năimiţii, cari îşi părăsesc oile şi fug. Vai păstorilor cari pasc pe sine şi mănâncă laptele şi cu lâna se îmbracă, şi oile nu le pasc! Iată Eu — zice Domnul — asupra păstorilor, şi voi cere oile mele din mâinile lor, (Esechiel 34). Pentru a nu ne face nouă Domnul astfel de mustrări, ne vom da silinţa şi râvna în mântuirea sufletelor, căci ce este lumea întreagă în comparaţia unui suflet mântuit?! Şi deoarece voia Ta Doamne este să mântuim sufletele pentru Tine, binecuvântă lucrurile mâinilor noastre şi binecuvântă moştenirea Ta pentru numele Tău în veac, (Ps.). Amin.

Lidarh.

INFORMAŢIUNI

† **Iuliu Coroianu.** In satul Cojocna a răposat, în vârstă de 80 ani, unul dintre vechii luptători naţionali ardeleni, *Iuliu Coroianu*, care în procesul memorandului celebru fusese osândit la 2 ani şi jumătate şi a stat în temniţele ungureşti un an şi 8 luni. In procesele urbariale, purtate împotriva asupritorilor poporului, a apărat totdeauna cauza românească. Osămintele defunctului au fost înmormântate la Cluj cu mare pompă în 31 Martie. Fie-i ţărâna uşoară!

Măsură binevenită. Ministerul de interne a trimis prefecturii Satumare un ordin, ca 15 notari din judeţ să fie mutaţi în vechiul regat spre a învăţa limba oficială a statului. Măsura aceasta s'ar putea aplică şi altor categorii de funcţionari, necunoscători în scris şi grai, a limbii române.

Sânt valabile până la 30 April 1927 carnetele de identitate ale funcţionarilor şi pensionarilor publici, inclusiv P. T. T. ale militarilor şi ale penzionarilor din serviciurile exterioare ale ministerului lucrărilor publice şi ministerului comunicaţiilor.

† **Miorita Stăncuţa,** fiica Păr. protopop Ion Duma din Petroşeni, s'a stâns din viaţă, în vârstă de 5½ ani, după o scurtă şi dureroasă boală, în 28 Martie 1927, fiind împărtăşită cu sfintele Taine. Rămăşiţele sale pământeşti s'au înmormântat, în 30 Martie în cimitirul comunal. Odihnească în pace!

Analfabeţi unguri. In Ungaria de astăzi se găsesc, conform statisticei publicate de ministerul instrucţiunii, un milion de analfabeţi la o poporaţie de 8 milioane de locuitori. Dl Apponyi şi ucenicii săi ar avea prin urmare ocupaţie d'ajuns în scop de-a reduce procentul considerabil de analfabeţi maghiari.

Milioane de dolari cheltuesc, în fiecare an, damele americane pentru pudră şi dresuri. După datele statistice, publicate de ministerul de comerţ al Statelor Unite, sexul frumos al Americei a dat în anul 1925 pe dresuri şi pudră, suma de 30 milioane dolari (şase miliarde lei), — cifră uriaşă pentru împodobirea (?) părţii exterioare a corpului. Ce se va fi cheltuit pentru podoaba părţii sufleteşti a corpului omenesc? — statistica americană nu dă socoteală. — In ţara noastră? — durere, progresul, în folosirea podoabelor falşe, ţine paşi asămănători cu ai străinătăţii.

Ştiri mărunte. Consiliul comisarilor poporului dela Moscova a hotărât să recunoască dreptul de proprietate asupra moşiilor dobândite după 19 Februar 1918. — Aşa «comunism» înţelegem şi noi.

— Cotidianul rus din Chişinău, *Naşa Recl* (Părerea noastră), a revenit la Bucureşti, unde nu-i supus cenzurii şi poate publică — e redactat de evrei — orce ştiri defavorabile statului român, după exemplul presei minorităţilor, pline de recriminări, de jălanie, cârteli şi nimic favorabil ţării din care fac parte.

ŞTIRI LOCALE

Concert simfonic a organizat Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala Sibiu, — unul dintre cele mai reuşite concerte, — care s'a ţinut aseară, Joi, în sala dela Urania. Având concursul valoros al orchestrei sibiene, precum şi al directorului regional, dl I. Eliad, virtuos mănuitor al vioarei, concertul dirijat de dl N. Oancea, ni-a dat un program de câteva bucăţi alese şi executate cu obişnuita preciziune şi artistic avânt: două uverturi cu motive româneşti (de T. Brediceanu şi I. Murăşanu), o melodioasă simfonie spaniolă de Ed. Lalo pentru vioară şi orchestră, şi Dansul ţărănesc, atât de expresiv, de C. Dimitrescu. Auditor nu prea mult, dar deplin satisfăcut cu ce i s'a oferit.

Festival. Oficiul naţional de educaţie fizică, secţia Sibiu, organizează Duminecă, în 10 April 1927, ora 8½, în Teatrul oraşului, şi în scop de amenajarea terenului sportiv din localitate, un festival, cu binevoitorul concurs al dlui profesor C. M. Ionescu, al cercetaşilor cohortei «Negoiu» Sibiu, al dşoarelor profesoare Elvira Popescu şi Const. Danu, şi al dlui prof. N. Oancea. Programa conţine: cântece, dansuri, exerciţii gimnastice, box şi o piesă teatrală: «Intre filologi». Bilete se găsesc la: Librăria Săteanului, în faţa liceului Gh. Lazăr.

Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat pentru Marţi la 12 April 1927, d. m. la ora 4 (16) în sala de şedinţe a primăriei. Şedinţă e publică.

La fondul căminului pentru bătrânii săraci al societăţii române de înmormântare din Sibiu, Direcţiunea institutului de credit «*Albina*» din Sibiu a dăruit, din cvota destinată de adunarea generală de 12 Martie c. pentru scopuri culturale şi de binefacere, suma de Lei 1000.

La legatul «Protopopul Nicolae Todoran», aparţinător aceluiaş fond au dăruit: ds. Mărioara Todoran, fata decedatului, învăţătoare în Cetatea de baltă, Lei 500, iar dl Nicolae Borcia dir. şcoalei comerciale din Sălişte Lei 60, starea legatului este de 1660. — Pentru aceste creştineşti dăruiri mulţumeşte cu recunoştinţă: — *Timotei Popovici*, preşed. societăţii.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Buletin eugenic şi biopolitic. Secţia medicală şi biopolitică a Asociaţiei urmăreşte, prin publicarea acestui buletin, răspândirea în cercuri largi a cunoştinţelor de igienă. Costul abonamentului la buletin, care apare lunar, este 200 lei pe an. Un număr 20 lei. Administraţia se află în Cluj, strada Pasteur. Numerele apărute până acum, pentru Ianuar, Februar şi Martie 1927, cuprind material bogat şi dintre cele mai instructive.

Ramuri. Au apărut «Ramuri» — Drum drept — Nr. 11—12, anul XX, director: N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, După moartea lui Vasile Bogrea. N. Iorga, Prin poduri de biserici vechi (poezie). Gh. C. Ionescu, Idilă. Al. C. C. Neicu, Epigrame. Const. Jaleş, Final (poezie). D. Călinescu, Iancu Bobeanu. Şt. Bălceşti şi A. Pop Marţian, Cerul Serii (poezie). Al. Iacobescu, Mişcarea culturală şi literară,

---

a domoli pe cei înfuriaţi, a cedat dorinţei lor păgâneşti.

In fine, vedem pe un tâlhar împreună răstignit, cum recunoscând nevinovăţia, plin de căinţă, se întoarce spre El, vedem pe supraveghetorul sentinelei dela cruce exprimând cuvinte demne despre Isus, vedem în sfârşit pe unii cari după săvârşirea actului de răsbunare se lovesc cu pumnii în piept strigându-şi părerea de rău pentru fapta săvârşită.

Dar, toate aceste sentimente de bunăvoinţă, compătimire şi căintă rămân disparente faţă de răutatea, încăpăţinarea şi orbia celor mulţi.

Preoţii şi cărturarii jidovești, dela prima păşire a lui Isus, au luat poziţie duşmănoasă faţă de El.

Prejudiţiul, că «din Nazaret nu poate fi ceva bun» îi orbise faţă de cele mai înalte calităţi ale lui Isus. Egoismul lor, ura şi invidia nu-i lăsa să vadă în Isus, decât un inovator periculos, agitator şi răsvrătitor al poporului. Pentru aceea pândeau neîncetat după viaţa Lui şi inventară toate mijloacele ca să l peardă.

Ce priveşte poporul adus în rătăcire deşi a fost martor la faptele extraordinare, deşi a auzit cu urechile proprii cuvântul vieţii dela Isus şi a văzut cum făcea bine tuturor, cu toate acestea a urmat exemplul şi uitând binele ce li-a făcut, strigă: «Răstigneşte-l, răstigneşte-l, sângele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri».

Toate patimile omeneşti se deslănţuiră: ura, invidia, setea de sânge, sălbătăcia.

Se putea oare ca soarele să nu se întunece şi pământul să nu se cutremure la asemenea act înfiorător?! Nici când natura omenească nu s'a înjosit mai mult, ca în ceasurile cumplite, cand Isus a suferit şi şi-a încheiat viaţa pe cruce...

Gândiţi-vă de aceea la Acela, care făcându-se om, prin pilda Sa a nobilitat natura omenească ridicându-o, din cădere, la Dumnezeu.

El eartă pe toţi, cari atât de îngrozitor i-au greşit, se roagă pentru chinuitorii şi omorâtorii Săi...

Aşa voim şi noi, cei ce ca oameni greşim, pe fraţii noştri nenorociţi să-i plângem cu dumnezeescul Mântuitor: Părinte, eartă-le lor, că nu ştiu ce fac... Pr. *Dr. N. Stinghe.*

Enciclopedia Română
de **Dr. C. Diaconovich**
în III Tomuri
Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Nr. 3212/1927 Şcol. (47) 1—3

Concurs

La şcoala normală ortodoxă română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba română . . . . . 16 ore
2. Limba franceză . . . . . 16 „
3. Istoria . . . . . 13 „
4. Drept şi economie politică . . 3 „
5. Desemnul şi Caligrafia . . . 13 „
6. Practica agricolă şi şt. agricole 18 „
7. Educaţie fizică . . . . . 28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de **30 zile**, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate.
3. Indicele dela Universitate.
4. Diploma de profesor.
5. Certificat de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei-ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc, dela 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 141—1927. (45) 1—3

Concurs repeţit

Prin aceasta se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Bătrâna**, din protopopiatul Dobra.

Emolumentele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesie parohială este de 5 jug., fânaţ şi păşune.
2. Birul preoţesc câte o măsură de 30 litre porumb sfărâmat sau grâu, dela 150 case.
3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor aşterne oficiului protopopesc ort. român din Dobra.

Dobra, la 2 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu comitetul parohial.

Iosif Morariu,
preşedinte.

---

(41) 1—3

Concurs

Comitetul parohial al bisericii ortodoxe-române din **Râşnov**, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor I, cu următoarele retribuţiuni:

Salar lunar Lei 2000.
3 stânjeni lemne de foc, anual.
Cvartir în natură.
1 jugăr pământ arătură.
Venitele stolare uzitate.

Pot concura la acest post absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi bisericeşti.

Alegându-l cantor este dator a instrua şi conduce cor bisericesc.

Reflectanţii la acest post sânt poftiţi să şi trimită cererile împreună cu documentele necesare oficiului parohial ortodox-român până la 15 Mai 1927.

Râşnov, 2 Decemvrie 1926.

Comitetul parohial.

Nr. 45/1927 prot. (44) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de nou înfiinţată **Boiul mic** (Ţopa) de cl. III, în urma ordinului Venerabilului Consistoriu Arhiepiscopesc Nr. 10,799 se publică prin aceasta concurs din oficiu cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Retribuţiile împreunate cu acest post sânt:

1. 20½ jugăre cat. sesiune parohială.
2. Dela fiecare familie 20 litri porumb sfărmit, în total circa 60 ferdele.
3. Stola obişnuită.

Se observă că On. Minister al cultelor prin ordinul său Nr. 43791/1926 a aprobat numai în principiu înfiinţarea parohiei, care însă nu e luată în buget şi viitorul preot nu va primi dotaţiune dela stat. Casă parohială nu este.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest pot îşi vor înainta petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi se vor prezenta şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sighişoara, la 21 Februarie 1927.

Emilian Stoica,
protopop.

Nr. 538/927. (42) 1—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei **Breaza** clasa II şi pentru **Sâmbăta de sus apuseană** clasa III, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român». Emolumentele împreunate cu postul din: Breaza şi Sâmbăta superioară sânt cele fasionate în coala B cu întregiri dela stat şi casă parohială cu curte şi grădină.

Concurenţii au a-şi înainta cererile conform normelor în vigoare în terminul dat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Înainte de alegere până la 8 zile să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra şi a cuvânta.

Făgăraş, în 25 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliile parohiale. Oficiul protopresbiteral ort. român.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 174—1927 prot. (35) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, **Guşteriţa**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de **30 de zile** dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat, conform coalei B.

Folosirea sesiunii parohiale de 32 jug.

Casă, curte şi grădină parohială.

Lemnele de foc se vor primi dela comună.

Venitele stolare uzitate în parohie.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Din şedinţa consiliului parohial, ţinută la 13 Martie 1927.

Traian Petrişor
preşedinte.

Iacob Moldovan
notar.

Văzut:

Emilian Cioran
protopop.

---

(38) 2—3

Publicaţiune

Comuna bisericească ort. română **Deva**, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitaţiune publică, în oferte închise, restaurarea bisericii ort. române, servind de bază suma de Lei 2.550.000·—.

Ofertanţii vor înainta ofertele lor Oficiului protopopesc ort. din Deva până la 10 Aprilie 1927 ora 11 a. m. când se va ţinea licitaţia şi desfacerea ofertelor.

La licitaţie se vor avea în vedere condiţiunile stabilite de Consiliul parohial cuprinse în caetul de sarcini, care se va putea vedea precum şi planul şi devizul, zilnic între orele 10—12 la oficiul protopopesc ort. român din loc (Str. Şaguna Nr. 2).

Deva, la 17 Martie 1927.

Consiliul parohial.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de EUSEVIU POPOVICI

Vol. II. Preţul Lei 150·—

Consumul „Roiul de Albine"

Societate pe acţiuni în Sebeşul de jos.

Convocare

Domnii acţionari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acţiuni, se convoacă la

a VI-a adunare generală ordinară

pe ziua de **Sâmbătă în 23 Aprilie a. c., la orele 1 p. m.**, cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Statorirea numărului acţionarilor prezenţi şi acţiunilor reprezentate.
3. Raportul direcţiunii şi comitetului de supraveghiare pe anul 1925 şi darea absolutorului.
4. Hotărâre asupra bilanţului şi împărţirea profitului curat.
5. Abzicerea unor membri din direcţiune şi din comitetul de supraveghiare şi înlocuirea lor.
6. Alegerea unui cumpărător la societate.
8. Inchiderea adunării generale.

Dacă la această adunare nu se prezintă acţionari în numărul prescris de art. 22 din Statute, în 4 Mai 1927 la ora 1 p. m. se va ţinea o nouă adunare generală, care va lua hotărâri, oricare ar fi numărul acţionarilor prezenţi, conform art. 23 din Statute.

Sebeşul de jos, la 24 Martie 1927.

(48) 1—1 **Direcţiunea.**

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acţionari, cari sunt trecuţi în registrul societăţii ca acţionari cu 6 luni înainte şi cari cel puţin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la cassa institutului acţiunile scrise pe numele lor, respective pe ale acelora, cari îi reprezintă, împreună cu plenipotenţa (§ 17).

Nr. 2442/1927. (33) 3—3

CONCURS

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul al doilea de **spiritual**, pentru ocuparea căruia se publică concurs, cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spiritualul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400 plus eventualele gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, 9 Martie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 676—1927 prot. (39) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Chirpăr**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B, cu folosirea eclejiei 7 jug. cat şi 25—26 jug. cat. ce se vor da prin reforma agrară din pământul propriu al bisericii ortodoxe din loc, cu privire la care nu s'a finalizat încă chestia. In posesiunea celor 7 jug. cat. poate intra nou alesul paroh imediat.

Dela fiecare familie de român câte o ferdelă cucuruz sfârmit, şi dela fiecare familie de neorustici câte o jumătate de ferdelă. Lemne pentru foc din pădurea comunală şi folosirea casei şi curţii parohiale cu supraedificatele, cu şură şi grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi trimite petiţiile provăzute cu documentele necesare în terminul legal subsemnatului oficiu protopopesc, şi să se prezinte în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 9 Noemvrie 1926.

Ioan Alexandru
adm. prot.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 15 April 1927 Nr. 29—30

Telegraful Român

Organ național-bi

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Din viața pastorală

In conferențele pastorale, ținute de preoțimea arhidiecezei ardelene, se discută, mult și stăruitor, problema înălțării vieții religioase morale a poporului.

Cine dintre intelectuali, și în deosebi cine dintre preoți, n'ar fi bucuros să vadă cât mai în grabă ridicată viața religioasă culturală a neamului la o treaptă în adevăr înaltă? Dar, cu toată năzuința harnică în această direcție, rezultatele activității noastre pastorale se resimt, dacă nu mă înșel, prea puțin.

Se afirmă, că așa e duhul vremii de după războiu: lumea s'a stricat cumplit, și e foarte greu să se îndrepte ceeace s'a împietrit; ci, să dăm atențiune, în special educației *tineretului*, ear din această nouă generație, — să formăm noul popor, cu mult mai viguros moralicește; — până atunci, slujitorul altarului să fie, de sine înțeles, tuturor model de viață muncitoare și morală: «In aceasta constă toată legea și prorocii».

Citim apoi și auzim zilnic că poporul român este dela fire destept, blând și bun și, că dacă are conducători destoinici, orce abateri la care lunecă, se înlătură fără greutăți.

Peste tot, așa va fi.

Cu toate acestea vedem că nu există sat sau oraș, în care să n'avem și oameni cu totul înrăutățiți, lacomi și vicleni. Negreșit, vom zice earăș: în pădurea, cu arbori sănătoși și vânjoși, se văd și uscături și putreziciuni; în pomul, încărcat cu fructe sănătoase, se află și stricate; în holda plină de floare și verdeață crește și se resfață și neghină și spinet: tot astfel, în sate și orașe, oricât de excelent ar fi neamul nostru, ele cuprinde în sine și elemente dăunătoare, uneori primejdioase și adese cu neputință de îndreptat. Din cercare proprie cunoaștem exemplare prea de ajuns de asemenea cazuri.

Cine dintre frații mei preoți ar putea zice, că este lipsit în parohie de elemente nepoftite?

Cârciumele sânt înțesate mai ales de asemenea indivizi. Judecătoriile și tribunalele au cele mai dese lucruri cu existențele problematice care târăsc în urma lor și pe cei nestricați. Insulte și ocară, clevetiri și sudalme sânt săvârșite tot de răii aceștia ai satelor, — încurajați, pe față sau pe la spate, de dușmanii bisericii și neamului, de pocăiți, sâmbătiști, baptiști și alți bine plătiți.

Câte învinuiri și bănueli, pe urma lor nu încassează preoțimea dela sate, — și ea trebue să le sufere cu răbdare și abnegație și să-și sbuciume puterile sufletești căutând remediile potrivite.

Cunosc un preot, cu ani de serviciu îndelungați în ogorul pastoral, căruia i s'a dat să constate, că acești răi ai satelor stăruesc în drumul apucat unii în dârzenia de a nu săvârși binele, ear alții mituiți. La biserică, la școală, la casa culturală, la adunările comunale, la ori ce acțiune de propășire, îi găsești în «opoziție», pentru a produce neînțelegere, turburare și ură, numai din poftă de ceartă sau de câștig.

De acești «viteji» tremură de obicei toată populația pașnică a satului. —

Pun acum întrebarea fraților mei în Hristos, cu oarecare experiență, și-i rog să răspundă în aceste coloane:

Ce fel de operație, cred că ar trebui aplicată, sau au încercat, spre a curma răul la rădăcină? Pe ce cale să oprim rătăciții în uneltirile prin care zădărnicesc lucrările unei adunări sau corporații? La anumite intervale de timp n'ar putea fi obligați b. o. să se presinte diferitelor autorități, raportând în persoană, despre indreptarea de fapt a purtării lor? Sau ce alt fel de mijloace prielnice au la îndemână pentru a nimici obstacolele produse de gâlcevitori?

Sântem păstori ai neamului și voim să ne luminăm mințile cât mai temeinic, din dragostea ce o purtăm credinței strămoșești, care ni-a ocrotit neamul și — cu voia lui Dumnezeu și hărnicia noastră — ni-l va ocroti și de aici încolo.

V. P. — H.

Sfântul Sinod. Sesiunea de primăvară a Sfântului Sinod se deschide în ziua de 11 Mai 1927.

FOIȘOARA

Meditație

— La mărturisirea preoților în Paresemi —

«Să se ispitească omul pe sine, și așa din pâne să mănânce și din păhar să bea». (I. Cor. 11, 28).

Ne aflăm în preajma zilelor, când Isus s'a dat pe sine răscumpărare pentru Adam cel întâi căzut, în preajma acelor zile, când mult așteptatul Mesia aduce jertfa cea mare pe muntele Golgota.

Creștinul evlavios, care își trece săptă mânile de acum în post și în rugăciuni, cu sufletul plin de nădejde se apropie de duhovnic, spre a-și ușura povara greșelilor prin taina mărturisirii.

Nimenea nu este în lume fără de păcat, în afară de singur Dumnezeu. Noi, făpturile Lui, sântem supuși ispitelor, păcătuim atât în contra lui Dumnezeu, cât și în contra deaproapeluinostru.

De aceea, în aceste zile să străbatem bine cu gândul cuvintele sf. apostol Pavel: «Să se ispitească omul pe sine, și așa din pâne să mănânce și din pahar să bea».

Dar, nu numai poporul credincios are trebuința de apropiere și unire cu Hristos; ci și preoții, ca propoveduitori ai învățăturilor Sale. Ei trebue să urmeze și să dea exemplu credincioșilor, mărturisindu-și unul altuia greșalele.

Și preotul, pentru a putea fi adevăratul mijlocitor între Dumnezeu și om, are să-și facă întâi socoteală cu faptele sale și așa «ispitindu-se pe sine, din pâne să mănânce și din pahar să bea», căci zice sf. Apostol Pavel (I. Cor. 11, 29): «Cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie trupul și sângele Domnului, judecată lui își mănâncă și bea nesocotind trupul Domnului».

Aripile sufletului omenesc, în urma păcatelor ce le săvârșește omul, slăbesc și cu greu mai pot lupta contra ispitelor vieții.

Hristos Dumnezeu însă n'a lăsat ca scânteea dumnezeiască, sufletul, să fie înghițită de piericiune, ci prin jertfirea și moartea Sa, ni-a dat leac întăritor aripilor sufletului, ca să ne putem ridicaș eară la El: prin mărturisirea păcatelor.

In acest scop, a rânduit Isus mijlocitor între Dumnezeu și omul căzut, pe duhovnicul, care prin darul primit de sus împacă pe ce căzut earăși cu Ziditorul său.

Frumoasă e misiunea pentru slujitorul altarului: să țină lumina cerească aprinsă — evanghelia, — să lumineze neamului omenesc.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, aripile sufletului preotului trebue să bată și să lupte contra ispitelor: el, ferit fiind, să poată ferì și pe credincioșii săi. El, totdeauna treaz, să fie în neîntreruptă legătură cu Isus Hristos. Pentru aceasta preotul are să se ispitească și așa, mărturisindu-se duhovnicului său, din pâne să mănânce și din păhar să bea.

Exemple frumoase de imitat avem din primele veacuri ale creștinismului, bogate în persoane, care dându-și seamă de greaua treaptă a preoției și înainte de primirea ei, cu atât mai vârtos după ce o primeau, cereau să ducă viață cât mai supusă întru împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Sfântul Ioan Gură de aur, în cartea sa despre preoție, o arată aceasta lămurit. El se consideră a nu fi vrednic pentru marea misiune, până atunci, până când sufletul său nu este curățit de patimi. Numai prin aspră examinare de sine, crede că poate să înainteze pe calea mân-

CIRCULARĂ

Discul Invierii Domnului pentru Internatul arhidiecezan.

In baza concluzului Veneratului Sinod arhidiecezan Nr. 34/922 referitor la înfiinţarea Internatului arhidiecezan, pentru orfanii de preoţi, prin aceasta dispunem ca la sărbătorile Invierii Domnului din acest an să se poarte în toate bisericile din arhiepiscopia noastră un disc în favorul acestui internat.

Sumele încassate în singuraticele parohii se vor administra oficiilor protopresbiterale, de unde se vor trimite apoi până la 15 Maiu a. c. Consiliului arhiepiscopesc pe lângă raport însoţit de-o consemnare întocmită după comunele bisericeşti.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc, ca senat epitropesc ţinută la 9 April 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Dela conferenţele preoţeşti

— Despărţământul Mediaş al Asociaţiei clerului „Andrei Şaguna" —

In zilele de 24 şi 25 Martie a. c. preoţii tractului Mediaş şi-au ţinut conferenţa de primăvară, sub prezidiul P. Cucerniciei Sale părintelui, protopop Romul Mircea.

Ziua întâi, în parohia Mediaş, a avut următorul program:

1. Servirea Sf. Liturghii în sobor şi chemarea Duhului sfânt;

2. Deschiderea şedinţei prin cuvântarea prezidentului care în mod ales şi bine simţit arată însemnătatea acestor conferenţe şi misiunea care se impune preoţimii în zilele noastre;

3. Tema Păr. Ioan Popovici «Care este misiunea preotului pentru conducerea şi buna îngrijire a societăţii tinerimii adulte «Sf. Gheorghe». Lucrare foarte reuşită, care, pe lângă cele cuprinse în titlu, tratează şi misiunea ce o au părinţii ca sprijinitori ai acestei societăţi precum şi raportul autorităţilor civile faţă de societatea «Sf. Gheorghe»;

4. Recenziunea Păr. Aurel Băcilă, care completează în amănunte misiunea preotului în legătură cu tinerimea. Critica făcută de preoţii Ioan Ştirbeţiu, Ioan Dordea, Dionisie Filimon, arată metodele şi mijloacele practicate pentru ducerea la scopul urmărit de preoţime;

5. Rapoartele preşedinţilor de cercuri religioase, George Iacob şi Teofil Holerga, despre activitatea anului 1926, dovedesc rodnică activitate;

6. Misiuni interne, meditaţii şi spovedirea preoţilor;

7. Propuneri şi discuţii în legătură cu înfiinţarea internatului pentru fetele de preoţi şi a înfiinţării «Cassa noastră», ca bancă a preoţilor.

In ziua a doua la Proştea-Mare, s'a făcut spovedirea credincioşilor din această filie. Au urmat apoi: Servirea în sobor a Sf. Liturghii şi cuminecarea preoţilor şi a poporenilor spovediţi.

Predica bine aleasă a Părintelui Gh. Simplăcean despre virtuţile teologice şi efectele lor, predică predată în mod popular şi cu multe exemple din viaţă, a stors lacrămi de pocăinţă din ochii credincioşilor.

Vecernia, în legătură cu servirea Sf. Maslu şi cu conferenţa Părintelui Ioan Ştirbeţiu «Despre credinţa străbună», care conform hotărârei cercului preoţesc se trimite spre publicare în Telegraful Român.

Diferite servicii (sfeştanie, sf. Maslu) pe la casele credincioşilor. *Coresp.*

Credinţa străbună

(Parte din cuvântarea rostită în biserica ort. română din Proştea-Mare, prot. Mediaş, în 25 Martie 1927)

Ţăria poporului român a fost, în tot timpul, credinţa străbună. Ea ni-a menţinut viaţa în mijlocul năpăstuirilor sorţii; în credinţa aceasta si-au găsit cei obidiţi mângâierea, în ea au aflat totdeauna ţăria de-a lupta pentru apărarea gliei, a graiului şi a sufletului strămoşesc.

Prin ea trăim şi noi, fericiţii, cari am ajuns zile mai senine... Şi atâta timp, cât vom păstra această credinţă şi bunele obiceiuri din bătrâni, vom fi vrednici urmaşi ai acelora cari ni-au lăsat-o.

Voesc să arăt, la acest prilej, pe scurt, clipele de căpetenie prin care a trecut şi s'a cristalizat această credinţă.

Poporul românesc s'a născut, într'o măsură oarecare, legănat în învăţăturile mântuitoare ale creştinismului, adus în părţile noastre din răsărit deodată cu coloniştii împăraţilor romani.

Cei mai mulţi din colonişti erau din Tracia, Italia, Macedonia, şi îndeosebi din Asia-Mică, unde creştinismul s'a provoveduit din anii întâi ai ivirii sale. Incuscrindu-se noii sosiţi, — între cari cu siguranţă erau şi creştini, — cu dacii, au dat naştere poporului român, în o măsură oarecare creştin.

Prigonit de împăraţii romani, creştinismul s'a păstrat şi s'a practicat în Dacia, ca în alte părţi, mai mult în taină. Istoricul Tertulian, pe la anul 200, scrie că în Dacia se propoveduesţe Hristos şi se închină Lui mulţi.

Aşa trăieşte creştinismul timp de 310 de ani, când împăratul Constantin cel Mare dă libertate de viaţă şi de răspândire creştinismului.

La anul 325 ia parte la sinodul ecumenic din Niceea şi un episcop din Dacia, cu numele Teofil.

Poporul nostru, desvoltându-se tot mai mult, îşi formează în cursul timpului legea creştinească, graiul şi sufletul specific românesc.

Un episcop, cu numele Nichita, propoveduesţe în graiul «curat şi neted» al românului de pe atunci credinţa veche, făcându-l să se încreştineze şi zdrobind ultimele rămăşiţe ale păgânismului din Dacia. «Invăţătura Domnului nostru Isus Hristos a fost astfel solia dumnezeiască, cu ajutorul căreia s'a format poporul românesc din diferite elemente», (Lupaş).

Astfel, prin secolul al VII-lea, când se face în cartea vremurilor pomenire despre poporul român, se spune că el este închinător religiei lui Hristos.

Dar, poporul nostru a trebuit să fie pus de providinţă la grele încercări, pentru a se oţeli şi a da dovadă, — ca dreptul Iov, — că este curat şi vrednic de viaţă. Abia îl vedem format, şi vin peste ţinuturile locuite de el hoardele barbare din miazănoapte şi răsărit. Spre a scăpa de furia lor, caută ascunzătorile munţilor şi ale codrilor, lăsând câmpiile mănoase. In munţi îşi duc vitele şi oile, a căror îngrijire devine ocupaţia lor. Din când în când trimit iscoditori la vale, ear iscoditorii le aduc ştiri despre furtuniile ce viscolesc în câmpii...

Viaţa de atunci a strămoşilor noştri o zugrăveşte scriitorul Al. Vlahuţă aşa: «In liniştea măreaţă a munţilor, pe înălţimile acestea luminoase — departe de pământ, aproape de cer, sufletele celor cari au trecut prin atâtea dureri, sorbeau însetate credinţa cea dătătoare de viaţă şi putere. O cruce de lemn, înfiptă la gura unei peşteri, însemnă pragul unei biserici. Zile de sărbătoare se aprindeau ca nişte candele în întunerecul timpului, tot mai în larg răsuna toaca, tot mai mulţi curioşi îi auziau chemarea. Şi vremea trece, trec sutele de ani vânturând norodele şi schimbând faţa lumii, numai crâmpeiul acesta de neam, nebăgat în seamă, pierdut din vederea istoriei, rămâne statornic aici şi în toată lunga-i întunecare de aproape o mie de ani, nimic nu se schimbă, nimic nu se tulbură, nimic nu se strică din alcătuirea firii lui: cum a intrat, aşa va ieşi din munţi, acelaş chip, aceeaşi limbă, acelaş suflet».

Sub stăpânirea ungurilor, cari au izbutit să se aşeze în plaiurile Daciei traiane, şi în urma persecuţiilor religioase, o parte a poporului român părăseşte plaiurile acestea şi trecând munţii formează voevodatele Muntenia şi Moldova. Altă parte rămâne aici, pentru a fi pusă mai departe încercărilor.

Trec alte 3—4 veacuri, — poporul îşi păstrează acelaş suflet românesc şi creştinesc, adăpostit în bisericuţele sale de lemn, au preoţi sfinţiţi de episcopi cari mai veneau şi în părţile acestea din spre Grecia sau Constantinopol. Cu timpul se formează şi o organizare bisericească şi la noi în Ardeal, şi cu ajutorul voevozilor din principatele române se întemeiază şi vlădicii.

Astfel se înfiinţează la Alba-Iulia, care se ţine de vlădicia Ţării-Româneşti, unde se sfinţesc mitropoliţii, cari păstoresc la Alba-Iulia. Dar chiar şi ungurii aparţineau bisericii răsăritene prin care au fost încreştinaţi; abea sub regele lor Ştefan «cel Sfânt» au trecut la biserica apuseană.

Prin făgăduieli dela Roma papală, dar mai ales prin asupririle stăpânirilor străine, se face o desbinare religioasă între românii din Ardeal. Aceasta s'a întâmplat pe la anul 1700 sub vlădica Atanasie Anghel, care n'a mai rezistat cum rezistară înaintaşii lui, un Ilie Jorest şi un Sava Brancovici, Teofil şi alţii, cari chiar şi temniţă au suferit şi alungare din ţară, şi nu şi-au părăsit credinţa, nici n'au îndemnat pe cineva s'o părăsească.

Impăratul Leopold, văzând că în Ardeal s'au împuţinat catolicii prin trecerea saşilor la luteranism, a ungurilor la calvinism şi reformaţi, voia să aducă pe români la catolicismul apusean. In acest scop a lăsat frâu liber călugărilor papistaşi şi li-a dat ajutor la munca de convertire a poporului sărac de iobagi.

In aceeaş vreme pornesc crâncene prigoniri şi asupriri împotriva «neuniţilor», aşa numeau pe cei statornici în credinţa străbună. In timp de 50—60 de ani, unii au trecut de frică, alţii erau scrişi de slujbaşii cancelariilor ca «uniţi», bisericile «neuniţilor» sânt luate în toate satele unde se găseau de aceia cari au primit «unirea», de-ar fi fost cât de puţini. De ex. dacă erau într'un sat 100 de gazde şi dintre aceia 20 sau 40 au trecut, cu ei trecea şi biserica cu tot ce avea, iar cei mulţi rămâneau fără biserică. Mulţi au rămas cu morţii nelngropaţi, cu copiii nebotezaţi, aşa că siliţi şi de aceste năcazuri mergeau şi rugau pe preoţii «uniţi» să se îndure să le facă slujbele. Atunci aceia îi înscriau la catastif ca greco-catolici.

Sărăcia, în urma acestora, a crescut, căci promisiunile făcute de papistaşi nu s'au împlinit. Astfel, în loc ca unirea cu Roma papei să aibă urmări bune pentru neam, a avut mai ales urmări rele, căci:

Mai întâi, căpetenia bisericească a românilor şi-a pierdut rangul de mitropolit şi a rămas episcop. In Alba-Iulia, scaunul mitropoliei n'a mai putut sta mult, căci fiind acolo şi vlădică papistaş, a trebuit să se mute şi a trecut la Făgăraş, cu numirea de episcop.

In al doilea rând, starea episcopului era cât se poate de critică, i s'a pus în coaste un «teolog» papistaş, fără ştirea căruia nu putea face măcar o scrisoare.

Al treilea, promisiunile cele multe au fost uitate.

Dar răul cel mai mare au fost neînţelegerea şi duşmăniile născute în urma pasului greşit dela 1700.

Alt rău mare, pentru ortodocşi, a fost faptul că aproape una sută de ani au rămas fără organizaţie bisericească, fără mitropoliţi, episcopi şi protopopi. Poporul a fost condus în acest timp de sfaturile preoţilor, cari nedorind nemişug, au rămas săraci, dar cinstiţi înaintea oamenilor şi înaintea lui Dumnezeu.

Veacurile au dispărut, şi cu ele multe din durerile noastre, când a binevoit Domnul a ne trimite un om, pe Andrei Şaguna, adevărat apostol, care a făcut ca legea românească, legea

---

tuirii arătată de Isus, şi numai aşa poate îndrepta pe alţii.

Preotul, slujitorul tainelor lui Hristos, strigă poporului ca şi Ioan Botezătorul norodului în pustie: «Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor».

Cu gândul la faptele noastre, să ne apropiem de fratele în Hristos, duhovnicul nostru, să ne închinăm înaintea icoanei Domnului Isus Hristos, şi mărturisindu-ne păcatele şi gândind la datorinţele noastre de preoţi, să cerem dela Tatăl ceresc iertare păcatelor, sprijin şi ajutor întru îndeplinirea misiunei de care am fost învredniciţi.

Nimenea să nu se sfiască, a se arunca plin de căinţă la picioarele Mântuitorului, să dobândească iertarea păcatelor.

Cu toţii apoi, împărtăşiţi fiind, să înălţăm rugăciuni către bunul Dumnezeu, să ne dea putere, să putem sta ca stânca în mijlocul valurilor şi să putem lupta cu tărie împotriva patimilor, ce ne înconjoară. Toate acestea să le săvârşim întru mărirea lui Dumnezeu şi slăvirea numelui Său în veci. Amin. Pr. *Aurel Guga.*

răsăritului, să strălucească puternic, pe locurile acestea.

A venit apoi ceasul mare şi mult aşteptat: desrobirea noastră politică, care a făcut ca fraţii de acelaş sânge, de aceeaş limbă şi în cea mai mare parte de aceeaş lege, să se unească. Trebuea în acelaş timp să vină şi unirea în credinţă şi lege, reluând cu toţii credinţa străbună, — dar în bucuria cea mare dela Alba-Iulia s'a înlăturat acest lucru.

Au trecut 8 ani de atunci. Legea noastră s'a declarat dominantă, de stat, şi noi totuşi sântem încă desbinaţi în două. La 1700 un vlădică român a dorit ca religia lui şi a păstoriţilor să fie aceeaşi religie care era şi a statului. Urmaşii lui de acum, cari vreau să fie socotiţi buni români, oare de ce nu doresc la fel? Şi câtă deosebire e între acum şi atunci?! Atunci se uniau cu o naţie străină de limbă, de sânge şi de lege, acum s'ar unì cu fraţii lor de limbă şi de sânge.

Căci dacă fruntaşii uniaţilor au putut spune până acum că «unirea» a fost necesară sau folositoare, — azi nu se mai poate susţinea lucrul acesta, fără rele urmări atât pe teren politic, cultural, cât şi bisericesc. Ca să dau un exemplu, eată satul unde ne aflăm, precum şi multe altele din jur, — aici în loc să avem, românii, o biserică şi o şcoală frumoasă, o casă culturală sau o cooperativă sătească, — cum au conlocuitorii neromâni şi despărţiţi bisericeşte, — n'avem din acestea nici una, dar avem 2 mici bisericuţe, nici o şcoală corăspunzătoare, şi pe d'asupra ne lipseşte şi buna înţelegere şi înfrăţire. In loc să putem lua lupta cu neromânii pentru conducere, şi să ne putem reprezenta după dreptatea majorităţii noastre faţă de minoritate, ne împărţim în două, lăsând pe neromâni să se facă majoritate şi să conducă pe români...

In loc să fie un singur preot care să reprezinte cu demnitate cele 800 de suflete româneşti faţă de celelalte 700 suflete săseşti, şi care să fie după lege membru în consiliu comunal ca membru de drept, rămân preoţii români, amândoi, pe din afară... Această stare e aproape la fel în toate comunele noastre mixte, — ear noi stăm neputincioşi în faţa unui rău pe care l-am putea înlătura, când bine ştim că unul singur a fost Hristos Domnul, şi o singură biserică a întemeiat, al cărui cap însuşi El este, şi nu altul.

Dacă desbinarea bisericii noastre au făcut-o cei dela cap, vlădicii, azi cred că *tot ei* au să îndrepte lucrul, — ear datoria noastră este, dacă vedem răul, să-l înlăturăm, să ne înfrăţim şi în religie, cu dragoste şi cu credinţă, după cuvântul dumnezeescului Mântuitor, care zice: «Va fi o turmă şi un păstor».

Dee bunul Dumnezeu ca această să se împlinească în curând la poporul nostru, spre propăşirea şi înaintarea lui şi spre preamărirea lui Dumnezeu.

Pr. *Ioan Ştirbeţiu.*

Un pas aşteptat. Dl profesor universitar, G. Bogdan-Duică, îşi ia sarcina de comentator al unor necumpăniri de vorbe mari, debitate de *Unirea*, organul mitropoliei blăjene, în vara anului trecut, şi — într'un prim articol apărut în cotidianul *Naţiunea* din Cluj dela 9 April a. c. — constată că atitudinea războinică a Blajului oficial, care în «modestia» sa ameninţă cu prăpădenie politică şi Bucureştii, este o idee ridicolă, dar de altă parte este şi o chestie tristă; căci, ocărând Bucureştii sub cuvânt că nu ocrotesc (?) cultura Blajului, *Unirea* aruncă în suflete mânie şi ură contra capitalei ţării. In considerare că tonul de mânie, de ură politică, mereu se alimentează dela Blaj cu râvnă vrednică de altă cauză, dl G. Bogdan-Duică sfârşeşte articolul său în următoarea notă:

Pentruca *tot* românismul să se împace cu *tot* Blajul ar fi de făcut un pas *aşteptat*. Acel organ zis *Unirea* ar trebui suprimat. Într'o pauză mică, după ce s'ar citì şi slujba isgonirii spiritelor rele, s'ar întemeia o gazetă nouă, zisă *Adevărata Unire*, la care m'aş abona şi eu. Glumesc cu vorba, dar în fond glumesc serios la o astfel de revenire a Blajului la epoca Bărnuţiu-Cipariu-Moldovănuţ, neuitaţii *lui*. *G. B. D.*

Propunerea dlui G. Bogdan-Duică este o măsură de jumătate. Epoca Bărnuţiu Cipariu şi Moldovănuţ va fi fost bună, dle Duică, pentru timpul de atunci. Dar, pentru timpul de azi, după unirea tuturor românilor într'un stat naţional — nu mai face. Astăzi toţi trebuie să ne inspirăm de acelaş duh românesc, străbătut de spiritul bisericii ortodoxe, care sântem siguri că, mai curând sau mai târziu, va cuprinde pe toţi fiii neamului.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Consiliul eparhial din Cernăuţi votează 50,000 de lei. — Nou ctitor. — Alte frumoase danii. —

Dintre Consiliile celor 18 eparhii ale bisericii ortodoxe române, **Consiliul eparhial din Mitropolia Bucovinei** este cel dintâi care, cu multă bunăvoinţă şi dragoste creştinească, votează o sumă însemnată pentru refacerea ctitoriei brâncoveneşti într'un nou aşezământ religios cultural.

Cu bucurie şi satisfacţie deosebită înregistrăm generosul gest al dulcei Bucovine, şi avem nădejde tare, că pilda atât de frumoasă şi grăitoare dela Cernăuţi va găsì în curând răsunetul dorit şi în consiliile celorlalte eparhii ale bisericii noastre.

I. P. S. Sa Arhiepiscopul şi Mitropolitul ortodox **Nectarie** al Bucovinei a binevoit, cu acest prilej, să adreseze I. P. S. Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru Nicolae următoare scrisoare:

Cernăuţi, în 8 April 1927.

Iubite întru Hristos Frate,

Văd şi admir stăruinţa I. P. Sf. Tale de a reînvia unul din frumoasele monumente lăsate de strămoşii noştri, de a reface ctitoria bunului creştin, a lui Vodă Brâncoveanu Constantin, în un aşezământ nou religios cultural. Mănăstirile noastre, neglijate în cursul vremurilor şi dormitânde, astăzi trebue toate redeşteptate, ear cele părăsite trebue reînviate, pentru ca şi pe această cale să dăm vieţii creştineşti un nou imbold şi avânt.

E emoţionant cum Te-au înţeles credincioşii şi cum ascultă vocea Arhipăstorului răspunzând cu ofrande aşa frumoase. Te felicit din inimă şi cred că ai satisfacţia pe deplin de a fi făcut un lucru bun.

Din partea Eparhiei mele vei primì pe începutul din cele colecte ce vor binevoì să dea credincioşii. Din partea Mitropoliei Bucovinei primească noua mănăstire, pe lângă dragostea şi binecuvântarea mea, o contribuţie de lei 50,000 — votaţi de Consiliul Eparhial.

Dumnezeu să-Ţi ajute să-Ţi vezi cât de curând ideea realizată.

Cu îmbrăţişări frăţeşti:

NECTARIE

Arhiepiscopul şi Mitrop. ort. al Bucovinei.

*

In afară de însemnata contribuţie a vrednicei noastre preoţimi din protopopiatul **Geoagiu,** a cărui listă se introduc cu suma de 5000 de lei, ofranda P. Cucernicului părinte protopop **Valeriu Goron,** — remarcăm de astădată darul făcut de unul din fruntaşii parohiei din suburbiul de jos al Sibiului, dl **Petru Joandrea,** proprietar, care împreună cu soţia sa **Elena,** şi fiul lor **George,** contribue 20 mii de lei, înscriindu-se astfel, ca fiu ales şi credincios al bisericii sale, între ctitorii Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu. Tot din Sibiu şi-au mai dat contribuţia dl medic Dr. **Ionaşiu** şi soţia sa **Felicia.** Exemplele acestea sperăm să sporească tot mai mult numărul generoşilor dăruitori, pentru a duce la bun sfârşit planul de reînălţarea a vechei ctitorii dela Sâmbăta de sus.

Au contribuit:

Mitropolia Bucovinei	50000
Petru Joandrea, proprietar, Sibiu, cu soţia sa **Elena** şi fiul **George**	20,000
Dr. Liviu Ionaşiu, medic, şi soţia sa **Felicia,** Sibiu	2000
George Lupşa, preot-învăţător, Noul-săsesc, prot. Târnava-mare	1000
Următorii preoţi din protopopiatul **Geoagiu:**	
Valeriu Goron, protopop, Geoagiu-Suseni	5000
Ioan Tomescu, adm. par., Băcăia	2000
Petru Lula, paroh, Bobâlna . .	2000
Iosif Noja, adm. paroh, Bozeş .	2000
Iosif Bogdan, paroh, Mada . .	2000
Inochenţiu Tiruţa, paroh, Uroiu	2000
Eronim Langa, administrator paroh, Valea-mare	2000
Petru Onea, adm. paroh, Almaşul mare Joseni	1000
Filip Budoiu, adm. paroh, Almaşul de mijloc	1000
Vasile Glodeanu, paroh, Ardeu .	1000
Vasile Buta, paroh, Băcăinţi . .	1000
Nicolae Todea, paroh, Balşa . .	1000
Oliver Barca, paroh, Boiu . .	1000
Ioan Giurgiu, adm. par., Cigmău	1000
Cristofor Mărgineanu, paroh, Feredeu	1000
Nicolae Păsărar, adm. par., Folt	1000
Teodor Glodeanu, paroh, Geoagiu Joseni	1000
Iosif Hancheş, paroh, Glod . .	1000
Ioan Armeanu, paroh, Homorod	1000
Nicolae Boteanu, adm. paroh Mermezeu-Văleni	1000
Ioan Iancu, paroh, Poiana . . .	1000
Vasile Florea, paroh, Rapolt . .	1000
Simeon Filimonescu, paroh, Rânghet	1000
Gavril Codrin, paroh, Techereu	1000
Simeon Micu, paroh, Voia . .	1000
Lei: 108,000	
Suma de mai 'nainte Lei: 1.460,804	
Suma totală Lei: 1.568,804	

Starea sănătăţii M. Sale Regelui. *Comunicatul medical din urmă constată simţitoare îmbunătăţire privitor la starea sănătăţii Suveranului nostru.*

M. Sa Regele este în afară de orce pericol, spre binele şi bucuria cea mai sinceră a ţării noastre întregi.

Consiliul de miniştri de Duminecă a hotărât ca în Mai, dacă sănătatea M. Sale se va îmbunătăţì şi mai mult, să se ţină o sesiune parlamentară festivă, în care să se slăvească iubitul nostru Suveran.

Parlamentul se închide la 15 April 1927. In ziua de 10 Mai, spre a se da o amploare neobişnuită marei sărbători naţionale, se va convoca, pentru această zi, parlamentul într'o sesiune extraordinară.

Conform proectului de lege depus la Cameră, din iniţiativa dlui general Averescu, toate sărbătorile naţionale se concentrează într'o singură zi, care va fi 10 Mai.

In această zi se va sărbătorì: aniversarea a 50 ani dela proclamarea independenţei; unirea provinciilor alipite şi formarea României Mari; domnia glorioasă a Regelui Ferdinand, sub care s'a înfăptuit întregirea neamului.

In Dumineca Floriilor

După învierea lui Lazar îndreptându-şi Mântuitorul paşii spre locul înfricoşatelor sale patimi, spre cetatea sfântă, rezidenţa cea văzută a Regelui celui nevăzut al israiltenilor, a venit şi la Betfage, un sat din apropierea Ierusalimului, situat la poalele muntelui olivelor. De aici a trimis apoi doi învăţăcei de ai săi după mânzul de asin, pe care îşi făcu întrarea sa în Ierusalim. Iar aceasta s'a făcut împlinindu-se cuvintele proorocului Zaharia: «Bucură-te foarte, fiica Sionului! Saltă fiica Ierusalimului! Iată Impăratul tău vine la tine blând şi călare pe asin». Mulţimea primeşte pe Mântuitorul cu onoruri şi ovaţiuni împărăteşti, aşternându-şi vestmintele pe cale, tăind ramuri de finic şi strigând: «Osana fiul lui David, bine este cuvântat celce vine în numele Domnului! Osana întru înălţime!»

In acest act dumnezeesc, a cărui sfântă amintire o sărbăm astăzi, poporul israiltean recunoaşte cu o însufleţire fără pereche în istoria lumii, că Mântuitorul Hristos este Mesia cel făgăduit. Şi strigându-i «osana» şi închinându-i-se îl recunoaşte de Domn şi Stăpân al lumii. Toate acestea se întâmplă din motivul, că poporul în preocupaţiunea şi nepriceperea sa, aştepta, ca Impărătul Cerurilor să întemeieze o împărăţie lumească. Indată ce aude dela Mântuitorul cuvintele: «împărăţia mea nu este din lumea aceasta», — uită de minunile săvârşite şi de binefacerile primite dela Mântuitorul lumii; şi mergând la ceice sfat făcuseră, ca să-L omoare, începe a striga cu toată furia «să se restignească».

Este şi rămâne veşnic caracteristică, dar în acelaş timp instructivă şi educativă această grabnică schimbare a poporului. In această schimbare grabnică «duhul lumii», duhul slăbiciunilor şi patimilor omeneşti se pune în luptă cu spiritul evangeliei şi bisericii Domnului. In această schimbare se repeţeşte în o formă nouă aceeaş slăbiciune omenească, care a făcut ca istoria omenimei să se înceapă cu un omor între fraţi.

Cain n'a putut să înghită păharul de amărăciune văzând, că jertfa lui Avel este mai bine primită înaintea lui Dumnezeu decât a sa; şi în loc de a-şi corege păcatul şi a se îndrepta, a omorât pe fratele său.

Poporul israiltean, pe timpul venirii Mântuitorului era amărât şi necăjit în inima sa din motivul, că îşi pierduse independenţa politică şi văzând puterea dumnezeiască a Mântuitorului aştepta dela dânsul, să-l scape de stăpânirea streină şi să-l facă politiceşte stăpân peste destinele sale.

Dar nesatisfăcându-i-se dorinţa, prin strigătele «să se restignească» şi prin restignirea efeptuită faptice, a voit să comită un act de răsbunare asupra Impăratului Ceriului şi al pământului.

S'a întâmplat acest act de răsbunare, pentru-că astfeliu a dispus Provedinţa în sfatul ei cel necuprins de mintea omenească. «Se cădea adecă, ca Fiul omenesc să pătimească şi să moară, pentru-ca a treia zi să învieze»; şi prin învierea lui să se enunţe şi decreteze din aeropagul divin în un mod neîndoios viaţa şi învierea tuturor popoarelor lumii.

Noi ceice am primit «baia naşterii de a doua» adecă sfântul botez şi graţia divină, şi astăzi luăm şi purtăm în mânile noastre stâlpări în sfânta biserică şi în casele noastre, ne deosebim de poporul, care a purtat stâlpări de finic. Ştim adecă, că stăpânia şi împărăţia Mântuitorului asupra lumii s'a arătat şi s'a dovedit pentru eternitate în faţa lumii prin moartea Domnului pe cruce pentru păcatele noastre şi prin învierea Lui cea de a treia zi.

Intrăm astăzi în sfânta biserică, ca să ne închinăm Domnului şi Dumnezeului nostru, purtând în mânile noastre stâlpări întru aducerea aminte a evenimentului celui mare, petrecut pe calea către sfânta cetate cu ocaziunea întrării triumfale a Domnului în Ierusalim.

Strigăm şi noi: Osana bine este cuvântat cel-ce vine în numele Domnului, şi luăm de azi încolo asupra noastră crucea suferinţelor şi necazurilor, ca lăpădând toată grija cea lumească, pregătiţi şi curăţiţi sufleteşte, în mod demn să putem prăznui luminata zi a învierii.

Recensământul sau **Numărătoarea** generală a populaţiei ţării noastre începe în 24 April şi se completează până la 5 Mai 1927. Operaţiile se săvârşesc de organele administrative. In oraşe buletinele vor fi aduse la domiciliile cetăţenilor înainte de 24 April pentru a fi completate de aceşti din urmă. In sate se completează de notar. Neexecutarea dispoziţiilor atrage sancţiunile prevăzute de lege.

Societatea Ortodoxă la Ocna-Sibiului

Frumoasă activitate desfăşurată de secţia sibiană a «Societăţii ortodoxe a femeilor române» ia pe zi ce merge extensiune tot mai îmbucurătoare. Este cât se poate de laudabilă iniţiativa de a trece cu propaganda ei binefăcătoare la sate. Este poate cea mai nobilă propagandă, care poate să dea adevărata hrană sufletelor sătenilor noştri.

Inceputul s'a făcut cu Ocna-Sibiului, unde avem un frumos număr de suflete gata de muncă şi jertfă pentru apărarea şi întărirea şi ridicarea credinţei strămoşeşti.

Dumineca trecută o parte din comitetul sibian, în frunte cu dna Eugenia Tordăşianu, şi o seamă de intelectuali, fii ai bisericii ortodoxe, au organizat, cu ajutorul corului facultăţii de teologie condus de dl C. Popa, o frumoasă serbare, în Ocna. Cu această ocazie s'au pus bazele secţiei de acolo a societăţii ortodoxe-naţionale. Doamnele din Ocna au dat o strălucită dovadă de însufleţirea cu care am aderat la frumoasa idee. Aceste vrednice fice ale bisericii n'au cruţat nici o osteneală pentru reuşita serbării.

Serbarea a constat dintr'un măreţ concert religios, dat de teologi în biserica ortodoxă din Ocna. A vorbit părintele *Al. Vidrighinescu*, aducând elogii celor cari au luat frumoasa iniţiativă, şi arătând cât de mult poate să se ridice biserica prin activitatea religioasă naţională a femeilor.

Dna *Eugenia Tordăşianu* a făcut apel la sufletul generos al femeii române, care ne-a păstrat fiinţa noastră prin veacuri, arătând calea pe care trebue îndrumată munca viitoare. Biserica ne-a ocrotit în trecut. Ea va forma şi în viitor cetatea nebiruită a naţionalităţii noastre.

Dintre intelectualii veniţi cu această ocazie a vorbit dl *I. U. Sorlcu*, arătând câte lovituri se pregătesc bisericii străbune prin propaganda diferitelor secte. Această biserică însă trebue să trăiască şi să se întărească, pentru-că nu a fost numai instituţie de rugăciune, ci a fost forţă pururea vie, răspânditoare de lumină.

La banchetul dat în onoarea oaspeţilor a vorbit părintele *Isaia Popa*, salutând gândul bun care a condus intelectualitatea sibiană. I-a răspuns dl prof. *Colan*, arătându-şi satisfacţia pentru starea de spirit ce o găseşte în acest cuib de vechi luptători pentru neam şi lege.

Corespondent.

Rânduiala serviciului divin

din săptămâna sfintelor Patimi în biserica catedrală din Sibiu

Duminecă ora 8½: Utrenie şi Liturgie, ora 4: Utrenie şi Pavecerniţa, ora 6½ Denie.

Luni ora 8: Ceasurile şi Liturgia înainte sfinţită, ora 4: Pavecerniţa, ora 6½ Denie.

Marţi ora 8: Ceasurile şi Liturgia înainte sfinţită, ora 4: Pavecerniţa, ora 6½ Denie.

Mercuri ora 8: Ceasurile şi Liturgia înainte sfinţită, ora 4: Pavecerniţa, ora 6½ Denie.

Joi ora 8: Sf. Maslu. Vecernia cu Liturgia sf. Vasile şi sfinţirea Paştilor, ora 6½ Denie.

Vineri ora 8: Ceasurile Domneşti, ora 4 Vecernia. Luarea Mântuitorului de pe cruce, ora 6½: Utrenie şi prohodul.

Sâmbătă ora 8: Vecernia şi Liturgia sf. Vasile.

Duminecă ora 4: Invierea, ora 9: Liturgia, ora 4: Vecernia.

Patimile Domnului

— Meditaţie —

Să privim pe Isus Hristos răstignit pe cruce. Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; păharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema, (Ps. 115).

Hristos a pătimit pentru noi, lăsându-ne pildă să urmăm urmele Lui, (I Petru 2).

Punctul I:

Voi ce mergeţi pe cale, întoarceţi-vă şi vedeţi de este durere ca durerea mea, (Plâng. Eremia 27).

Isuse Hristoase, ochii mei ţântiţi spre crucea Ta se umplu de lacrimi, ear privind spre umanitatea suferindă earăşi varsă lacrămi, când văd că viaţa celei mai mari părţi a omenirii este mai ales durere şi suferinţă. Durerea pe toţi ne cercetează, dela palat până la colibă. După păcatul strămoşesc, durerea s'a arătat pe pământ, — dar mângăerea în dureri nu s'a ivit totdeauna.

Cei păgâni zadarnic căutau alinarea, căci nu o aflau. Zeii lor erau încununaţi cu coroane de trandafir; din buzele păgânilor însă răsunau plângeri şi văitări, capetele lor erau împodobite cu cununile durerilor, şi nu găseau pe nimeni, care să le aducă cuvântul de mângăere.

Starea de jale a domnit în lume până în momentul când a venit pe pământ Mântuitorul nostru care, prin moarte pe cruce, a prefăcut durerea în mângăere. Crucea Domnului alină toate durerile. El, ne având păcat, S'a dat, pentru noi, pe Sine însuşi. Acum ştim de ce suferim. Suferim pentru păcatele noastre, şi aceste suferinţe nu-s amare, căci cuvintele Mântuitorului ne înalţă zicând: Oricine voeşte să vie după Mine (aici în patria bunurilor cereşti) să se lapede de sine, şi să-şi ia crucea sa, şi să-mi urmeze Mie», (Matei 15). Fericiţi ceice plâng, că aceia se vor mângâia, (Matei 5).

Scena de pe muntele Calvarului a dispărut, dar crucea mângâitoare a lui Hristos luceşte pretutindeni. O găsim înfiptă pe lângă drumuri, în case particulare, pe biserică, pe altare şi pe coroane regeşti, pentru a nu ne lăsa să cădem sub povara durerilor. Veniţi dar cu toţii sub crucea Domnului, ceice sânteţi osteniţi şi împovăraţi. Veniţi ceice luptaţi cu grijile sărăciei. Veniţi, voi bieţi orfani, cari cereţi pâne şi n'are cine să vă dea, veniţi voi mame amărâte, cari plângeţi pierderea copiilor voştri. Veniţi toţi care v'aţi adunat aici din dragoste faţă de Isus Hristos, veniţi sub crucea Lui, care ne aduce mângăerea adevărată.

Punctul II:

Peste spatele mele au lucrat păcătoşii, îndelungat-au fărădelegea sa, (Ps. 128, 3).

Pe Mântuitor L au răstignit nu numai evreii, ci şi păcătoşii, dintre cari cel dintâi sânt eu. Deoarece s'a rănit pentru păcatele noastre şi a pătimit pentru fărădelegile noastre şi ne-a vindecat pe toţi (Isaia 53). In grădină au păcătuit protopărinţii noştri, de aceea şi Isus Hristos a început opera Sa mântuitoare în grădina Ghetsimani. Aici, afară de Ierusalim, s'a retras cu ucenicii Săi şi s'a rugat Părintelui ceresc. «Şi se făcuse sudoarea Lui ca picăturile de sânge ce pică pe pământ, (Luca 22). Părintele Meu, de este cu putinţă, treacă dela Mine păharul acesta, însă nu precum voesc Eu, ci precum Tu», (Matei 26). Dar iubirea lui Isus Hristos pentru noi era mai mare decât frica, şi abia aştepta momentul pentru a ne mântui prin Crucea Sa. Şi noi, cum răsplătim dragostea ce o purta şi o poartă faţă de noi? Oare nu sântem mai cruzi

ca iudeii, când prin păcatele noastre strigăm asemenea lor: Să se răstignească! Mânia iudeilor era nemărginită, ei refuză a-L recunoaşte de împărat, strigând: N'avem împărat, decât numai pe Chesarul (Ioan 14). Cerându-l spre a-l chinui, prefer pe El să l răstignească, în locul lui Varava, pe El, pe Domnul măririi. Ear noi, când păcătuim, nu facem altceva decât înoim scena răstignirii, preferim satisfacerea poftelor noastre, şi de Hristos, împăratul nostru, ne lăpădăm, răsplătind astfel lui Hristos cele bune cu rele, şi răstignindu L pentru a două oară.

Poporul meu, ce am făcut ţie? Adu-ţi aminte că te-am scos din robia păcatului şi din casa robiei diavolului te-am mântuit...

Punctul III:

Mânia neputincioasă a celor fărădelege n'a izbândit împotriva lui Isus: dragostea Sa era mai puternică şi a biruit. De multe ori a scăpat din mânile lor, şi earăş ar fi putut să scape; dar, El s'a dat în mânile lor, pentru a fi răstignit, şi prin legăturile iubirii Sale, ca mielul cel blând, să fie dus la jertfă. Dorinţa de a pătimi a manifestat-o de multe ori Isus Hristos: Cu pofta am poftit aceste Paşti Să le mănânc cu voi, (Luca 22). Cu botez am a Mă boteza, şi cum Mă strâmtorez până ce se va sfârşi! (Luca 12). Şi murind pe cruce exclamă: Mi-e sete, — adecă de suferinţe şi de suflete avea sete. Noi, păcătoşii, am răpit viaţa scurtă pământească a lui Hristos, aducându-i chinuri şi moartea vremelnică. Dar Mântuitorul, în schimb, ne a mântuit de chinuri şi de moarte veşnică, restituindu-ne moştenirea vieţii veşnice, şi rugându se părintelui Său ceresc pentru iertarea noastră: Părinte, iartă le lor, că nu ştiu ce fac, (Luca 22).

Eată ce poate face dragostea! Ne-ai robit inima noastră, şi sufletul nostru s'a topit. Bunătatea Ta ne a învins; apa nu a putut stânge dragostea şi râurile sângelui n'au putut-o îneca, atunci când Ţi-ai dat sufletul şi avuţia Ta pentru dragoste.

După toate acestea am putea oare să nu Te iubim ca pe un prieten al nostru, care a iubit şi pe vrăjmaşii Săi? Celace nu iubeşte pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatemă...

Isuse, iubitorul nostru, ziditorul vieţii şi răsvrătitorul sufletelor noastre, a trăi fără de Tine, pentru noi este moarte, şi a muri pentru Tine este viaţă. Isuse, bunule păstor, puterea şi scăparea noastră, lumina ochilor noştri, veselia nădejdea noastră în veci, ne închinăm Ţie şi Te preamărim. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte numele Tău, Doamne, căci prin crucea Ta ai mântuit lumea. Amin. *Lidarh.*

Apel

Liceul «Andrei Şaguna» a avut încă din vremuri un steag tricolor al elevilor pentru ocaziile festive ale Liceului. După ce întrebuinţarea lui fu oprită de guvernul unguresc, steagul se păstra în sala festivă a Liceului ca un relicviu scump. Asemenea soarte având steagul Reuniunii de cântări, se păstra şi el tot în sala festivă a liceului. In decursul războiului însă steagul liceului fu distrus rămânând numai cel al Reuniunii de cântări, pe care şcoala l-a întrebuinţat până acum.

Fiind o imperioasă trebuinţă ca steagul liceului să se refacă, în condiţiile ce se cer astăzi, îmi iau voie să fac un călduros apel şi la Onoraţii intelectuali români, cari simţesc îndemnul şi mângâieaea sufletului lor să jertfească ceva din ce le-a dat Dumnezeu şi pentru acest scop, contribuind pentru realizarea lui.

Au făcut un început până acum, în urma unor adrese speciale, contribuind:

Dl inginer I. Ionică, fost deputat Lei 5000
Banca Românească, Braşov . . „ 500
Banca Marmorosch & Blank . „ 500

cărora se exprimă călduroasă mulţămită.

Braşov, în 9 April 1927.

Dr. Iosif Blaga,
director.

INFORMAŢIUNI

Congresul de bizantinologie din anul acesta s'a deschis la Belgrad în 12 April. Reprezentantul României, şi în acelaş timp al Franţei, în savanta adunare, este dl *N. Iorga.* Misiunea dată de Franţa dovedeşte admiraţia bizantinologilor francezi pentru profesorul N. Iorga.

† Protoiereul Andrei Murafa, unul dintre cei mai aprigi luptători ai cauzei naţionale în Basarabia, a răposat subit în 7 April 1927, în vârstă de 53 de ani, la Chişinău. Regretatul preot a publicat în toate ziarele româneşti basarabene, articole mult citite şi pline de dragoste pentru neam şi lege; în vremea din urmă colaborase regulat la *România Nouă.* Il deplânge întreaga Basarabie şi toţi ceice l au cunoscut. Odihnească în pace!

Posturi nouă de preoţi militari activi. *In Monitorul Oficial Nr. 71 din 31 Martie a. c. s'a publicat concurs pentru 6 posturi nouă de preoţi militari activi. Cererile, instruite cu documentele prescrise de Regulamentul clerului militar, sânt a se adresa până cel mult în 15 Mai a. c. inspectoratului clerului militar, care dă orice informaţii speciale.*

Moartea directorului Operei dela Cluj. Dumitru Popovici Beyreuth, directorul operei române dela Cluj, a răposat în 6 l. c. după grea suferinţă de câteva zile, în vârstă de 72 de ani. Mare artist cântăreţ, bariton wagnerian, a obţinut strălucite succese nu numai în turneele sale prin ţară, ci şi la Praga, Beyreuth, Berlin, München, apoi în Rusia şi America, făcând, prin talentul său, deosebită cinste patriei şi neamului românesc. A muncit apoi ca neobosit director la conservatorul din Bucureşti. De aici, după 15 ani, în 1920, trece la opera clujană, ca directorul cel dintâi al acestei instituţii, pe care a ridicat o la un înalt nivel artistic. Inmormântarea distinsului fost cântăreţ, profesor şi director, s'a făcut Duminecă în Cluj. Odihnească în pace!

Moartea episcopului Prohászka. La Budapesta, în momentele când rostea de pe amvon, în faţa mulţimii imense de ascultători, una din predicile sale ţinute în sf. Paresimi din anul curent, a fost atins de apoplexie, ear a doua zi a încetat din viaţă celebrul scriitor şi orator bisericesc, episcopul din Alba regală, *Ottocar Prohászka,* în vârstă de aproape 70 de ani. Numele episcopului Prohászka este bine cunoscut şi în afară de hotarele Ungariei, — lucrările sale sânt răspândite, în traduceri, în toate ţările civilizate. Vaticanul îi făcuse şi distincţia de a l pune la index; cu toate acestea, episcopul pus pe listă şi-a urmat activitatea de scriitor şi conferenţiar religios, şi a rămas până la moarte unul dintre bărbaţii cei mai cu trecere ai ţării sale şi neînfricoşat luptător creştin.

Preoţii şi medicina socială. Ministerul sănătăţii va tipări lucrarea, premiată cu zece mii de lei, asupra subiectului: *Preoţimea în slujba operelor de ocrotire şi medicină socială,* al cărei autor este dl Dr. V. Gomoiu. Lucrarea se va distribui tuturor preoţilor din ţară.

Catedrală—muzeu. In vremea din urmă, una dintre bisericile dela Petrograd, s'au cum îşi zice astăzi Leningrad, catedrala sf. Isac, o clădire de valoare artistică, a început să cadă în ruină din pricina acoperişului stricat, prin care pătrundea ploaia. Pentru salvarea clădirii, prezidiul sovietului Leningrad a hotărât să transforme catedrala în — muzeu... Prezidiul sovietului, înţelept cum este, continuă a-şi bate joc de cele sfinte.

Metodă nouă de piano. Profesorul italian, dl *Ermenegildo Paccagnella,* dela Milano (Via Rovello, 19), ne trimite publicaţia sa — în limba italiană — despre o nouă metodă didactică pentru studiul teoriei şi compoziţiei muzicale la piano şi orgă. Principiile pedagogice ale autorului, distins ca pianist, organist şi compozitor, sânt vrednice de a fi cunoscute şi respândite. Operele sale se pot cere dela librării, sau de-a dreptul dela: Rivista Nuova Didattica e Pedagogia Musicale, Milano, Via Rovello 19.

Ştiri mărunte. In satul rusesc Caravaicova s'a iscat un foc în şcoala, unde dascălul vorbea zilnic împotriva credinţei creştine. Flacările au făcut scrum 30 de copii, cu dascăl cu tot; abea 20 şcolari au putut fi mântuiţi.

— Un rabin din Bulgaria trece, cu familia sa întreagă, la creştinism.

— Primăria Bucureştilor a redus începând cu 10 April a. c., preţul pentru pânea neagră la 9 (nouă) lei kgr. în loc de 10, şi la 11 lei kgr. în loc de 12 lei, pentru pânea albă. Ar fi vremea să facă la fel şi alte primării din largul ţării.

ŞTIRI LOCALE

Concert la plan. In beneficiul orfanilor de război s'a dat Miercuri, în 13 Aprilie a. c. la ora 6 d. a., în sala Unicum, sub patronajul dnei şi dlui general I. Daschievici, concertul dşoarei Suzane Roques-Lasalle, laureată a Conservatorului din Paris şi distinsă cu marele premiu al concursului artistic al Parisului în Iulie 1926. Tinera pianistă, şi în acelaş timp cântăreaţă, fiică a profesorului de limbă franceză dela liceul sibian «Gh. Lazăr», şi-a ales pentru concert bucăţi din compozitorii Lacombe, Dubussy, Beethoven, Boisval, şi le-a executat cu multă siguranţă şi preciziune, atât la piano, cât şi la canto. Sala a izbucnit în entuziaste aplauze, de care s'au împărtăşit, la rândul lor, şi celelalte persoane, care şi-au dat concursul la acest concert de binefacere. Dl I. Eliad, cu rari calităţi muzicale, ni-a dat două piese la vioară, cântate cu bravura cunoscută. Elevul G. Nicolaescu a zis versuri de O. Goga, cu remarcabil talent de recitator; — afară de program, dşoara Irena Roques-Lasalle a spus alte versuri, în franţuzeşte, frumoase şi bine primite. E regretabil că larga sprijinire a silinţelor celor harnici a lipsit şi de astă dată. Lumea, în loc să vină la concertul pentru bieţii orfani, s'a grăbit în massă la — baletul artistelor dela Cărăbuş.

Şedinţă literară. La «Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu» s'a ţinut în 7 l. c. ultima şedinţă literară din ciclul de iarnă. Dl profesor dela şcoala normală *Gh. Maior* a ţinut o instructivă şi frumoasă conferenţă despre Unitatea naţională a Românilor, explicând pe înţelesul publicului toate luptele poporului român pentru apărarea individualităţii naţionale şi păstrarea credinţei până la realizarea idealului naţional din 1918, când toate graniţele meşteşugite au picat, şi s'a format România mare sub cârmuirea înţeleptului şi bunului nostru Rege Ferdinand. După conferenţă s'au sortat între participanţi 15 cărticele folositoare, apoi prez. Reuniunii, dl N. Colan, mulţumeşte dlui conferenţiar pentru frumoasa conferenţă şi publicului pentru participare. Seria şedinţelor literare se va continua la toamnă. *sd.*

Festivalul de Duminecă seară, din teatrul Sibiului, s'a organizat, în scopuri sportive, de către secţia din acest oraş a Oficiului de educaţie fizică. Dl Dr. Stoichiţa, în cuvântul de deschidere, expune în călduroase accente importanţa acestei educaţii şi necesitatea amenajării terenului sportiv din localitate, mulţumind pentru sprijin atât publicului numeros care era de faţă, cât şi persoanelor cu al căror binevoitor concurs s'a organizat festivalul. Corul liceului de băeţi a executat, după aceasta, condus de dl N. Oancea, câteva cântece viu aplaudate. Nu cu mai puţină însufleţire tinerească au fost primite exerciţiile de gimnastică şi de dansuri naţionale ale elevelor şi elevilor dela liceele noastre, precum şi piesa teatrală, Intre filologi, jucată de cercetaşii cohortei «Negoiu» Sibiu cu multă străduinţă şi, în mare parte, cu succes. Specială amintire, pentru jocul lor firesc şi bine studiat, merită dşoarele Tâmpănariu şi Bischiu, şi elevul Radu Lucopol.

Membrii noi la «Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu s'au înscris: *a) fondatori:* Gen. în retr., Alexandru Lupaşcu-Stejar, Ioachim Muntean, protopop în retr., Nicolae Vişan, proc. la banca Chrissoveloni, şi Traian Petrişor, cons. mitropolitan; — *b) pe viaţă:* Ioan Arsin, măestru pantofar, dna Susana I. Arsin, croitoreasă de costume naţionale, Andrei Vintilă, strungar în fier, Ioan Muntean, mecanic şi George Ştefan, croitor.

Comitetul.

Târgul de primăvară al Sibiului se ţine: în 27 şi 28 April, târg de oi; în 29 şi 30 April, de vite; în 2 şi 3 Mai, de cai; în 3 Mai de mărfuri.

Activitatea lui Slavici la Tribuna din Sibiu, este titlul unui volum de 78 pagini, acum apărut, şi datorit dlui *Olimpiu Boitoş.* Editura revistei «Societatea de mâne». Preţul 60 lei.

Nr. 2548/1927. (51) 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de eclesiarh la biserica catedrală din **Sibiu,** se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sunt de Lei 4320 lunar, plus eventualele gradaţii şi accesoriile ce se cuvin după gradaţii.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ţinută la 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3212/1927 Şcol. (47) 2—3

Concurs

La şcoala normală ortodoxă română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1.	Limba română	16 ore
2.	Limba franceză	16 „
3.	Istoria	13 „
4.	Drept şi economie politică . .	3 „
5.	Desemnul şi Caligrafia . . .	13 „
6.	Practica agricolă şi şt. agricole	18 „
7.	Educaţie fizică	28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de **30 zile,** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate.
3. Indicele dela Universitate.
4. Diploma de profesor.
5. Certificat de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei-ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc, dela 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba Iulia şi Sibiu

---

Nr. 141—1927. (45) 2—3

Concurs repeţit

Prin aceasta se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Bătrâna**, din protopopiatul Dobra.

Emolumentele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesie parohială este de 5 jug., fânaţ şi păşune.

2. Birul preoţesc câte o măsură de 30 litre porumb sfărâmat sau grâu, dela 150 case.

3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor aşterne oficiului protopopesc ort. român din Dobra.

Dobra, la 2 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu comitetul parohial.

Iosif Horariu,
preşedinte.

---

(41) 2—3

Concurs

Comitetul parohial al bisericii ortodoxe-române din **Râşnov**, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor I, cu următoarele retribuţiuni:

Salar lunar Lei 2000.
3 stânjeni lemne de foc, anual.
Cvartir în natură.
1 jugăr pământ arătură.
Venitele stolare uzitate.

Pot concura la acest post absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi bisericeşti.

Alegându-l cantor este dator a instrua şi conduce cor bisericesc.

Reflectanţii la acest post sânt poftiţi să şi trimită cererile împreună cu documentele necesare oficiului parohial ortodox-român până la 15 Mai 1927.

Râşnov, 2 Decemvrie 1926.

Comitetul parohial.

Nr. 45/1927 prot. (44) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de nou înfiinţată **Boiul mic** (Ţopa) de cl. III, în urma ordinului Venerabilului Consistoriu Arhiepiscopesc Nr. 10,799 se publică prin aceasta concurs din oficiu cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Retribuţiile împreunate cu acest post sânt:

1. 20½ jugăre cat. sesiune parohială.

2. Dela fiecare familie 20 litri porumb sfărmit, în total circa 60 ferdele.

3. Stola obişnuită.

Se observă că On. Minister al cultelor prin ordinul său Nr. 43791/1926 a aprobat numai în principiu înfiinţarea parohiei, care însă nu e luată în buget şi viitorul preot nu va primi dotaţiune dela stat. Casă parohială nu este.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest pot îşi vor înainta petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi se vor prezenta şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sighişoara, la 21 Februarie 1927.

Emilian Stoica,
protopop.

Nr. 538/927. (42) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei **Breaza** clasa II şi pentru **Sâmbăta de sus apuseană** clasa III, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român». Emolumentele împreunate cu postul din: Breaza şi Sâmbăta superioară sânt cele fasionate în coala B cu întregiri dela stat şi casă parohială cu curte şi grădină.

Concureuţii au a-şi înainta cererile conform normelor în vigoare în terminul dat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Înainte de alegere până la 8 zile să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra şi a cuvânta.

Făgăraş, în 25 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliile parohiale. Oficiul protopresbiteral ort. român.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 174—1927 prot. (35) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, **Guşteriţa**, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de **30** de **zile** dela cea dintâi apariţie a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:
Intregire dela stat, conform coalei B.
Folosirea sesiunii parohiale de 32 jug.
Casă, curte şi grădină parohială.
Lemnele de foc se vor primi dela comună.
Venitele stolare uzitate în parohie.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Din şedinţa consiliului parohial, ţinută la 13 Martie 1927.

Traian Petrişor
preşedinte.

Iacob Moldovan
notar.

Văzut:

Emilian Cioran
protopop.

---

(38) 3—3

Publicaţiune

Comuna bisericească ort. română **Deva**, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitaţiune publică, în oferte închise, restaurarea bisericii ort. române, servind de bază suma de Lei 2 550.000·—.

Ofertanţii vor înainta ofertele lor Oficiului protopopesc ort. din Deva până la 10 Aprilie 1927 ora 11 a. m. când se va ţinea licitaţia şi desfacerea ofertelor.

La licitaţie se vor avea în vedere condiţiunile stabilite de Consiliul parohial cuprinse în caetul de sarcini, care se va putea vedea precum şi planul şi devizul, zilnic între orele 10—12 la oficiul protopopesc ort. român din loc (Str. Şaguna Nr. 2).

Deva, la 17 Martie 1927.

Consiliul parohial.

Prefectura judeţului Sibiu

Nr. 3159/927 A/G. (49) 1—2

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă publică, că Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat *«Loteria-Sinistraţilor»*, cu 3719 câştiguri şi 2 premii în valoare totală de Lei 10.200.000.

In cazul cel mai norocos Lei 5.000.000·— sau
se poate câştiga: „ 3.500.000·— „
„ 2.000.000·— „

Costul a ½ loz este de Lei 25.

Tragerea va avea loc în ziua de 11 Sept. 1927 la Bucureşti. Lozurile se găsesc de vânzare la primăriile comunale şi la Prefectura judeţului, Sibiu str. Şaguna Nr. 10, camera Nr. 14.

Invităm populaţia noastră a sprijini scopul frumos şi uman cumpărând lozuri în număr cât mai mare.

Sibiu, la 7 Aprilie 1927.

Prefect:
Dr. Comşa m. p.

Nr. 25/1927. (50) 1—1

Publicaţiune

Parohia ortodoxă din Grid, jud. Făgăraş, dă în intreprindere prin licitaţie publică, ce va avea loc în ziua de 26 April a. c. ora 2 p. m., reparaţia edificiului Bisericii cu preţul de strigare 77,132 Lei 25 bani.

Planul şi devizul se pot vedea oricând până în ziua licitaţiei la oficiul parohial din loc.

Grid, la 25 Martie 1927.

Iacob Urdea
epitrop.

Valer Boeriu
preot.

Nr. 138/1927. (36) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh clasa a III-a **Dăncul mic**, protopresbiteratul **Orăştie**, se publică concurs-repeţit cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasionate în coala B. pentru întregirea veniturilor preoţeşti dela stat şi anume: 1. Casă parohială în stare corespunzătoare, de zid şi padimentată. 2. Şură cu grajd pentru economie. 3. Pământ arător 13 jug. pentru cereale şi nutreţ. 4. Dela 128 case câte 1 ferdelă cucuruz smicurat şi stolele usitate pe cari consiliul parohial le-a fixat în şedinţa din urmă pentru orientarea concurenţilor.

Cei ce doresc să ocupe acest post, au să-şi înainteze cererile de concurs însoţite de documentele de calificaţiune, extras de botez, atestat de serviciu etc. subsemnatului oficiu în terminul sus indicat şi au să se prezinte în persoană ca să facă cunoştinţă cu credincioşii cântând sau celebrând în biserică.

Orăştie, 15 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliul parohial respectiv.

Vasile Domşa,
protopop.

Nr. 676—1927 prot. (39) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Chirpăr**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B, cu folosirea eclejiei 7 jug. cat şi 25—26 jug. cat. ce se vor da prin reforma agrară din pământul propriu al bisericii ortodoxe din loc, cu privire la care nu s'a finalizat încă chestia. In posesiunea celor 7 jug. cat. poate intra nou alesul paroh imediat.

Dela fiecare familie de român câte o ferdelă cucuruz sfârmit, şi dela fiecare familie de neorustici câte o jumătate de ferdelă. Lemne pentru foc din pădurea comunală şi folosirea casei şi curţii parohiale cu supraedificatele, ca şură şi grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a şi trimite petiţiile provăzute cu documentele necesare în terminul legal subsemnatului oficiu protopopesc, şi să se prezinte în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 9 Noemvrie 1926.

Ioan Alexandru
adm. prot.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane

Anul LXXV Sibiu, 24 April 1927 Nr. 31—32

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Șase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.** Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

Corespondențele să se adreseze Redacției **„Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază**

Nr. 3976/1927 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

„Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“.
Psalm 117, 24. Din stihurile Invierii.

Intr'adevăr: din câte zile are un an, nici una nu se poate asemăna cu ziua praznicului celui mare și luminat al Invierii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, nici una nu cuprinde atâta bucurie și veselie pentru sufletul creștinilor. Mulțumim lui Dumnezeu pentru fiecare zi nouă în care ne-a învrednicit să vedem lumina cea binefăcătoare a soarelui, -- dar ne prosternem înaintea Lui, și-i mulțumim din adâncul inimilor noastre îndeosebi, fiindcă ne-a învrednicit să ajungem această strălucită și sfântă zi, în care a înviat din morți unul născut Fiul său.

In valuri de biruință se revarsă cântarea bisericească în această zi și cheamă la praznic tot sufletul creștinesc. Lăsați să cadă din mânile voastre lucrul vostru, puneți la o parte toate gândurile și grijile voastre, întoarceți-vă fața de la lucrurile și buzele voastre desfaceți-le de la toate izvoarele lumii acesteia, căci sunt trecătoare și supuse stricăciunii și: *„Veniți să bem beutură nouă, nu din peatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos, cel ce a izvorât din mormânt, întru carele ne întărim“.*

Intoarceți-vă cu gândul înlăuntrul vostru și tot ce găsiți acolo necurat și întinat de păcate și fărădelegi, mărturisindu-vă Domnului aruncați afară prin căință: *„Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiata lumină a Invierii, și bucurați-vă zicând, luminat să-l auzim, cântându-i cântarea de biruință“.*

Toată vrajba și dușmănia dintre oameni să se curme, toată pizma și răsbunarea să amuțească, toată greșala să se șteargă și iertătoarea pace și iubire să se sălășluiască, căci astăzi e: *„Ziua Invierii, și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să îmbrățișăm. Să zicem: fraților! și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Inviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“.*

Pe omul cel vechiu cu patimile lui să-l răstignim pe cruce și să-l îngropăm, ca în locul lui să se nască omul cel nou, altoit întru Hristos și să zică: *„Ieri m'am îngropat împreună cu tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu tine, înviind tu. Răstignitu-m'am ieri împreună cu tine, însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția ta“.*

Curățiți și luminați în sufletele noastre, astăzi să nu vedem decât lumina care se revarsă din învierea lui Hristos și umple cerul și pământul, căci: *„Acum toate s'au umplut de lumină, și cerul și pământul și cele de desupt. Deci să prăznuiască toată făptura Invierea lui Hristos, întru care s'a întărit“.*

Nici moartea să nu ne cutremure, nici iadul să nu ne înspăimânte, căci Cel ce ca un mire a ieșit din mormânt a sfărmat puterea lor și noi astăzi: *„Prăznuim omorârea morții, sfărmarea iadului și începătura a altei vieți veșnice, și saltând lăudăm pe pricinuitorul, pe unul cel binecuvântat Dumnezeul părinților și preamărit“.*

Prin învierea Sa a înlăturat vălul ce acopere viitorul nostru, ni-a arătat veșnicia și a deschis porțile Raiului, de aceea: *„Ziua Invierii, să ne luminăm popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință“.*

Și nedespărțit să rămână cu noi ne-a făgăduit Cel ce prin patima și moartea și prin învierea sa ne-a izbăvit din păcate și din osânda morții pe noi cei ce cu adâncă mulțumire strigăm: *„O Dumnezeule! o iubitul! o prea dulcele tău glas! Că cu noi te-ai făgăduit să fi cu adevărat până la sfârșitul veacului Hristoase; pe care întărire de nădejde credincioșii având-l ne bucurăm“.*

Și cuprinși de însuflețitoarea bucurie a praznicului, ca și când o rază ruptă din veșnicie s'a coborât în inimile noastre și ne-a înălțat cu sufletul din mijlocul vieții celei pământești, făcându-ne să trăim profund taina Invierii și să zicem: *„Paștile cele sfințite astăzi nouă s'au arătat; Paștile cele nouă și sfinte; Paștile cele de taină; Paștile cele prea cinstite; Paștile Hristos izbăvitorul; Paștile cel fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile cari au deschis nouă ușile Raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii“.*

Și în mijlocul praznicului nostru de astăzi stă Domnul însuși, așa cum s'a ridicat din groapă și s'a arătat ucenicilor săi, așa cum a făgăduit să rămână cu biserica sa și cu cei ce vor trăi într'însa până la sfârșitul veacurilor. Spre El să ne îndreptăm ochii sufletului nostru, de El să ne apropiem cu credința și cu nădejdea noastră, toată iubirea și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Altă cale pentru a ne slobozi din păcate, pentru a spori binele și virtutea, pentru a simți pace și mulțumire, pentru a birui ispitele, pentru a întroduce dreptate, pentru a insufla duhul dragostei și al jertfei, pentru a lega pe oameni de Dumnezeu și a-i povățui pe drumul vieții celei după Dumnezeu, în afară de Hristos — *nu este.* Nici în viața omului singuratic, nici în familii, nici în societate, nici în stat nu poate să dăinuiască nimic trainic și vrednic de om, dacă nu se face cu Hristos. Și dacă în viața omenească de astăzi și îndeosebi în viața românească întâlnim destule poticneli și nepotriviri, aceasta vine mai ales pe urma înstrăinării și rătăcirii sufletelor dela Hristos. O, cum ar crește oamenii cu sufletele lor, dacă le-ar închina lui Hristos și dacă cu duhul cel sfânt al Lui și le-ar împodobi!

Folosim drept aceea, iubiții mei fii sufletești, aceste sfinte sărbători pentru a Vă îndemna cu tot dinadinsul să primiți pe Hristos, cu toate darurile și binecuvântările lui, în sufletele Voastre, în casele și familiile Voastre, în toată munca și strădaniile Voastre. Să Vă întăriți credința într'însul și să Vă încălziți iubirea de fii buni către sfânta sa Biserică. Ea a fost pentru poporul nostru românesc scăparea din neam în neam și tot ea e adăpost al sufletului astăzi și va fi în viitor. Intoarceți-Vă urechea dela ceice cu ademeniri mincinoase și veninoase vreau să Vă despartă de sfânta noastră Biserică dreptmăritoare a Răsăritului. Aceia sunt proroci rătăciți și orbi cari vreau să ducă și pe alții în groapă și prăpastie.

Cinstiţi pe preoţii sfintei noastre biserici, căci ei sunt părinţii Voştri cei sufleteşti, ei sunt păstorii cei buni ai turmei celei cuvântătoare a lui Hristos. Inima mea se umple de bucurie, când văd pe iubiţii mei preoţi punându-şi sufletele lor pentru turma ce le este încredinţată, iar turma ascultându-i cu supunere de bunăvoie şi primind bunele învăţături şi poveţe ce i le dau în numele lui Hristos Domnul.

* * *

Nu pot să încheiu, iubiţii mei fii sufleteşti, acest cuvânt de învăţătură fără să Vă aduc la cunoştinţă cu mare bucurie, că colecta ce am pornit-o în cuvântul ce vi l-am trimis la sfintele sărbători ale Naşterii Domnului, pentru a clădi sfânta Mănăstire alui Constantin Brâncoveanu de la Sâmbăta de sus, a avut până acum un rezultat foarte mulţumitor. Preoţi şi popor s'au întrecut făcând daruri pe seama ei, şi am cele mai bune speranţe că, prin darurile ce le vom primi şi de aici înainte, vom putea începe lucrul cel bun şi plăcut lui Dumnezeu al zidirii sfintei Mănăstiri încă în vara aceasta ce vine. Intru cât se mai găsesc creştini de-ai noştri cari încă n'au trimes darul lor, îi îndemnăm să o facă cât mai de grabă, ca iubita noastră preoţime să poată trimite listele şi banii strânşi, îndată după sfintele sărbători ale Invierii Domnului aicea la Sibiu.

Cu dorinţa ca aceste sf. sărbători ale Învierii Domnului să vă fie izvor de întărire a credinţii şi de bună sporire a vieţii celei creştineşti, petrecându-le în gânduri cucernice şi în fapte bune, Vă urez din toată inima ca să vă învredniciţi a le ajunge cu toţii încă întru mulţi şi fericiţi ani.

După acestea, împărtăşindu-Vă arhierească Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Invierii Domnului din anul 1927

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae,
arhiepiscop şi mitropolit.

„Bucuraţi-Vă“!

Este chemarea, cu care Acel ce a dovedit lumei triumful Vieţii, a întâmpinat pe cele două Marii în drumul spre mormântul ce ţinuse în sânul lui întruparea luminei.

Bucuraţi-Vă, căci a triumfat credinţa Voastră. Căci sufletul vostru a fost desmierdat de lumina cea adevărată. Căci prin voi se va înrădăcina în inimi religia iubirei de oameni. Căci voi vedeţi idealul de dreptate şi frăţietate.

Se împlinesc douăzeci de veacuri de atunci. Cuvântul bun s'a repetat de mii de ori. Şi tot de atâtea ori omenirea a interpretat acest îndemn în înţeles vulgar, târând adevărata bucurie în banalitatea plăcerilor gastronomice.

Bucuria este floarea răsărită din satisfacţia pe care, izbândind, o primeşte sufletul, care s'a trudit, s'a chinuit şi s'a jertfit în luptă pentru biruinţa adevărului. Ea este revărsare de căldură şi lumină, de avânt şi lepădare de sine. Pentru a fi adevărată, binefacerile ei trebue să năzuiască neapărat la alinarea suferinţei omeneşti.

Ea trebue să se manifesteze prin faptă. Prin faptă de iubire, de generozitate, de nobleţă. Suferinţa omenească aşteaptă ca salutul «Hristos a 'nviat» să fie întovărăşit de actul, din care să se vadă că sufletul tău este adăpost iubirei, inima ta este solidară cu cei ce plâng şi însetoşază după dreptate.

Dar, privind la continua fluctuaţie a vieţii noastre, ce vedem? Alături de luxul şi risipa orbilor, la cari norocul şi mai orb s'a oprit o clipă, vedem vegetând amara mizerie sufletească şi fizică. Ea aşteaptă să i se întindă mâna frăţească, să fie ridicată din noroi, să i se arate orizontul larg şi luminos.

Aşteaptă acum, ca şi atunci, când El ne-a dat supremul exemplu al jertfirei de Sine de dragul unei vieţi sufleteşti, după care omenirea tânjeşte. Aşteaptă. Şi rătăcirea ne îndepărtează tot mai mult de drumul pe care El ni l-a arătat. In vreme ce spiritul răului acţionează în feluri de chipuri şi forme, între oameni vedem mulţumirea că zisa putere se traduce în gesturi creatoare de suferinţă. Vedem năzuinţa singuraticilor de a-şi rezerva numai lor tot ce viaţa poate oferi ca lumină şi dulceaţă. Şi asta nu este concretizarea bucuriei creştineşti.

Bucuraţi-Vă! Chemarea este adresată tuturor. Tuturor, cari au plâns în întunerec. Tuturor cari, rătăcind în noianul de suferinţe, au năzuit spre limanul mântuirii. Tuturor cari, rupând lanţurile robiei, simt asupra lor suflul învietor al libertăţii. Bucuraţi-Vă toţi cari aţi văzut cum opresorii îşi creşteau fericirea lor cu strigătul de durere al împilărei voastre.

Tu, neam al meu, îţi trăeşti astăzi zorii învierei adevăratei vieţi, ce ţi-au dăruit-o miile de eroi, ce s'au jertfit în decursul veacurilor pentru mântuirea ta. Tu, neam al meu, bucură-te. Şi în creştineasca sărbătoare vezi icoana sfântă a împlinirei visului strămoşesc.

Şi fie bucuria ta soare fecund pe căile progresului. Şi fie bucuria ta muncă cinstită şi binefăcătoare. Şi fie bucuria ta generozitate şi dragoste de adevăr.

In închegarea fiinţei noastre ca neam am primit acest element al credinţei creştine. Noi ne-am născut odată cu această credinţă şi prin noi ea a fost împărtăşită altor neamuri. Poate am fi dispărut de mult ca popor de n'am fi fost sprijiniţi de această forţă, pe care valurile barbare n'am putut-o înfrânge. Pilda celui ridicat din mormântul pecetluit ne-a dat puterea de a răzbi prin viforul abătut de nenoroc asupra noastră.

Injosire şi întinare este fanfaronada celui ce-şi manifestează bucuria în robirea pântecului şi'n deşertăciunea falsei străluciri. E mic şi e laş trântorul care aşteaptă să i se închine semenii lui, pentru simplul motiv că el poate să-şi satisfacă anumite pofte animalice.

Puterea şi mărirea cui-va se măsoară după binele ce l-a sămănat în viaţa sa, după dâra de lumină ce o lasă în urmă, după drumurile nouă spre viaţă, pe care caută să le deschidă. In acestea se tălmăceşte adevărata bucurie. Bucuria învierii, bucuria triumfului vieţii asupra morţei.

Avem noi în viaţa noastră naţională astfel de exemple de bucurie? Negreşit. Dela umilul muncitor al pământului, dela dascălul şi preotul din satul tăinuit de lume şi până sus de tot, găsim oameni, cari înţeleg acest adevăr şi cari îşi armonizează faptele după dânsul. Găsim acolo unde nu ne-am aştepta, exemple de eroism cu adevărat creştinesc.

E drept sânt puţini. Dar lumea au reformat-o doisprezece oameni săraci, cari

FOIŞOARA

La Inviere

— Predică de Pr. ROMUL POP din Gârbova, protopopiatul Mercurea —

«Zis-a Isus: Eu sânt Invierea şi viaţa, şi celce crede întru mine, de va şi muri, viu va fi». *(Ioan 11, 25).*

Hristos a 'nviat!

Ce resunet de bucurie au produs aceste cuvinte, rostite de mironosiţe Apostolilor! Ce minune de veselie a stârnit învierea în turma risipită după răstignirea Păstorului.

Vitejii străjeri romani au căzut năuciţi, în preajma mormântului, când s'au rupt peceţile, şi când Isus a ieşit din groapă, orbindu-i cu strălucirea măreţiei Invierii.

Darurile oferite soldaţilor nu i-au putut momi să tăgăduească învierea, ear Apostolii într'un suflet au alergat să se convingă înşişi de această minunată faptă.

Hristos, cu toate minunile săvârşite, cu tămăduirea bolnavilor, vindecarea orbilor şi leproşilor, izgonirea diavolului, şi învierea morţilor, n'ar fi stârnit şi întărit recunoaşterea dumnezeirii Sale, în plebea ce-l calumnia zicând: «pe alţii i-a mântuit, ear pe sine nu poate să se mântuească», dacă nu-şi ridică mărirea divinităţii în splendoarea Invierii.

De aici: nespusa bucurie, de aici solemnitatea fără seamăn, de aici Paştile Domnului, sărbătoarea sărbătorilor, ziua învierii popoarelor, când biserica a preamărit şi preamăreşte măreţul act: desrobirea sufletului creştin din robia iadului.

Popoarele, începând din timpurile cele mai vechi, au crezut în învierea şi în veşnicia sufletului, ear biserica creştină: în învierea sufletului cu trupul întregit, la judecata cea de pe urmă.

La această judecată: «nu toţi vom adormi, dar toţi ne vom schimba întru clipeala ochiului, întru trâmbiţa cea de-apoi; căci trâmbiţa va suna şi morţii se vor scula nestricaţi, şi noi ne vom schimba; că se cade stricăciosul acesta să se îmbrace întru nestricăciune, şi muritorul să se îmbrace întru nemurire», (I Cor. 15, 51—53).

Invierea lui Hristos este chezăşia învierii noastre; dacă a înviat Hristos, vom învia şi noi, căci însuş a zis:

«Eu sânt învierea şi viaţa, şi celce crede întru mine, de va şi murî, viu va fi».

«Va veni ceasul şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi cari vor auzi, vor învia. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul, întru care toţi ceice sânt în mormânturi, vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi ceice au făcut cele bune întru învierea vieţii, ear cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândei», (Ioan 5, 25, 28, 29).

Prin Invierea Sa, Mântuitorul ni-a rânduit nouă împărăţie, ca unde este El, şi noi să fim, precum zice:

«Eu merg să vă gătesc vouă loc, şi earăşi voi veni, şi vă voi luà la mine, şi unde sânt Eu, acolo să fiţi şi voi», (Ioan 14, 3).

Invierea lui Hristos este tăria credinţei noastre creştine şi uşă larg deschisă pentru intrare în Impărăţia lui Hristos.

Urmează numai, după jertfa mare a Fiului lui Dumnezeu, cu tăria credinţei să ne smulgem

nu aveau alt sprijin decât curăţenia credinţei lor. Nădăjduim şi credem în triumful adevăratei vieţi naţionale şi creştine.

Şi credinţa aceasta ne îndreptăţeşte să adresăm tuturor celor de un suflet cu noi creştineasca chemare: Bucuraţi-Vă!

I. U. Soricu.

***ANUNŢ.** In anul ultim în care I. P. Sf. Sa mitropolitul nostru Nicolae a ţinut cursuri în Academia teologică, a predat — la cerere — unui elev al seminarului din acel an un manuscris conţinând o predică despre „Tînărul cel bogat". Cel ce a primit acel manuscris este rugat să-l trimită de urgenţă pe adresa Cons. arhiepiscopesc din Sibiu. Dacă nu s'ar fi păstrat autograful, să se trimită o copie.*

Cum se va sărbători ziua de 10 Mai. Serbarea zilei de 10 Mai va avea un caracter mai grandios decât alteori, dat fiind că anul acesta se împlinesc 50 de ani dela proclamarea independenţei.

Preşedintele consiliului, dl general Averescu, a numit o comisiune care va lucra sub conducerea sa la întocmirea programului.

Fac parte din această comisiune dnii miniştri: general Mircescu, V. Goldiş, I. Petrovici şi Octavian Goga.

Afară de parada militară, manifestaţiuni culturale şi artistice, se va ţinea în ziua de 10 Mai o şedinţă festivă a parlamentului, la care vor asista membrii familiei Regale.

Cu această ocazie reprezentanţii autorizaţi ai tuturor partidelor vor face declaraţiuni, în legătură cu importanţa zilei.

Comisiunea a şi început să lucreze la întocmirea programului, care se va desfăşura în toată ţara în ziua de 10 Mai, şi care va fi comunicat din timp tuturor autorităţilor din ţară.

Prăznuirea marelui mucenic Gheorghe. Ziua de 23 Aprilie, pomenirea muceniculni Gheorghe coincide în anul acesta cu Sâmbăta cea mare. După tipicul şi indicaţiile ce le aflăm în Penticostar, se prăznueşte Luni (a doua zi de Paşti) în săptămâna cea luminată. In Sâmbăta cea mare se face slujba: Vecernia împreună cu Liturgia Sf. Vasile.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dăruiri nouă dela cler şi dela mireni —

Cu neobosită râvnă şi apostolică însufleţire se urmează ofrandele clerului şi poporului nostru, pentru reînfiinţarea ctitoriei istorice dela Sâmbăta de sus.

Fondurile ce se adună astfel, zi de zi, ne îndreptăţesc să nădăjduim cu tărie, că gândul cucernic şi înălţător, — de-a ridica în curând zidurile mănăstirii brâncoveneşti, ca un locaş nou de evlavie, muncă şi cultură creştină, — îl vom vedea, cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu dărnicia preoţimii şi a mirenilor, înfăptuit, — spre bucuria şi mândria tuturor credincioşilor cari au răspuns la chemarea arhierească.

De astădată înregistrăm contribuirile următoare:

Dela preoţii din protop. **Ilia:**

Ioan Lupşa, paroh, Runcşor . .	2000
Ioan Laslo, paroh, Fueşbăgara .	2000
Traian Olariu, paroh, Bacea . .	1000
Longhin Popa, paroh, Tătăreşti.	1000
Virgil Ardelean, paroh, Godineşti	1000
Romul Iacob, paroh, Gurasada .	1000
Ioaniche Luchu, paroh, Cărmăzineşti	1000
Aurel Crişan, paroh, Brănişca .	1000
Toma Tămaş, paroh, Visca . .	1000
Silviu Andrica, paroh, Sârbi . .	1000
Filimon Cosma, par. Certejul inf.	1000
Gavril Simedrea, paroh, Bretea-murăşană	1000
Ioan Popovici, paroh, Gothatea	1000
Petru Jujan, paroh, Glodghileşti	1000
Victor Iacob, paroh, Burjuc . .	500
Cornel Ghişa, paroh, Vorţa . .	500
Gheorghe Furdui, rev'zor şcolar Gurasada	500

Următorii preoţi din prot. **Târnava:**

George Oprean, adm. protopop Diciosânmărtin	2000
Augustin Cheţan, paroh, Bobohalma	1000
Iuliu Moldovan, paroh, Laslăul-român	1000
Traian Popa, paroh, Suplac . .	1000
Ioan Demian, paroh, Blăjel . .	1000
Ioan Oprea, paroh, Bahnea . .	1000
Asachie Marcovici, paroh, Lepindea	1000
Emil Sămărghiţan, paroh, Căpâlna de sus	1000
Ioan Scumpu, paroh, Boian . .	500
Emil Pop, paroh, Subpădure . .	500

Alte contribuţii:

Paraschiva Văcar, locuitoare în Ruşi, jud. Sibiu	1000
Casa culturală **Nădlac,** jud. Arad	2000
Parohia ort. română din **Nădlac,** jud. Arad	1000
Societatea an. **Mehanica,** Nădlac	1140
Lei:	**32,640**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.568,804**
Suma totală Lei:	**1.601,444**

La ce concordatul? Infăşurat în giulgiul de moarte, pentru a fi dus la loc de veşnică odihnă, concordatul cu Vaticanul — vestesc ziarele — îşi arată earăş colţii: semnarea lui s'ar face în zilele apropiate.

Reprezentanţii, mari şi mici, ai bisericii noastre s'au pronunţat categoric, că *nu ne trebue concordat!* Ci, să ni se dea legea generală a cultelor, fără privilegii pentru unii, sau pentru alţii, în conformitate cu legea fundamentală a statului nostru constituţional.

Concordatul devine de prisos din clipa în care n'ar cuprinde altceva decât hotărârile legii cultelor; devine însă primejdios pentru biserica noastră şi pentru statul român când, pe d'asupra, va mai cuprinde şi *alt ceva.*

Proectul de concordat cu Vaticanul conţine, de fapt, mijloace exploatabile în defavoarea bisericii ortodoxe, prin urmare este vătămător şi pentru stat.

La ce dar concordatul? Rămâie el acolo, unde bine-i este lui!

---

din noianul slăbiciunilor şi al păcatelor, să înlesnim întrarea noastră la fericire şi nu la osândă. Aceasta atârnă, cum a zis Hristos, de tăria credinţei noastre.

Să lăsăm dar pe omul cel vechi, şi să ne îmbrăcăm în omul cel nou. Tot mai mult să murim păcatului, şi să înviem dreptăţii.

Virtutea să fie siguranţa învierii noastre în împărăţia lui Hristos, unde doreşte să ne aibă El, prietenii Lui. Zi de zi, săptămână de săptămână, şi an de an, praznicul Invierii, să ne fie tot mai puternic îndemn spre Invierea vieţii.

«Priveghiaţi, că nu ştiţi nici ziua, nici ceasul, întru care Fiul omului va veni».

Ziua aceea să nu ne afle nepregătiţi. De aceea să fugim de întunerecul păcatului, de ură, duşmănie, vicleşug, înşelătorie, beţie, trufie, şi — să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc pe noi.

In aceste nădejdi, la praznicul măreţ: Doamne, Isuse Hristoase, fă ca bucuria noastră de astăzi, cu puterea faptelor noastre celor bune să ne întrarmeze, şi la a doua a Ta Venire, la învierea obştească, să ne înalţi pe norii cerului către Impărăţia veşniciei Tale, de-adreapta celor aleşi ai Tăi, şi până atunci totdeauna să ajungem sărbarea măreţiei Invierii Tale, Sfintele Paşti, însufleţiţi de dragostea Ta, ca totdeauna în darul Tău, noi fraţii în Hristos, să ne întâmpinăm cu obştescul salut:

Hristos a înviat!

Magdalena

Ţi-am auzit cuvântul, şi s'a făcut lumină
In sufletul de patimi şi rele 'ncătuşat.
De lacrima cainţei e inima mea plină, —
Ierta-vei tu vre-odată nelegiuita vină
Şi ceasul de ispită ce relelor m'a dat?

Mi-am risipit viaţa alături cu păcatul,
La cei răi curăţia fecioarei mi-am vândut;
Spurcat îmi este gândul şi întinat mi-e patul,
Cum să privesc în faţă acum pe împăratul,
Pe cel ce dă viaţă, eu, clipa cea de lut?

O, Rabi, din ţărână povaţa-ţi mă ridică,
Privirile-ţi senine în sufletul meu ard,
Şi-mi recunosc păcatul şi simt grozava frică:
S'apropie de tine a stricăciunei fică,
Să-ţi verse la picioare curatul mir de nard.

Indură-te de mine şi nu-ţi întoarce faţa,
Cu părul meu voi şterge genunchii tăi plecaţi,
Cumplitul nor de patimi azi îşi ridică ceaţa,
Tu mi-ai redat credinţa, tu mi-ai redat viaţa,
Şi-o rază de lumină spre mine să abaţi.

Aşa. Şi lasă-mi capul trudit să odihnească
Alcea, pe genunchii cuprinşi de braţul meu;
Odihnă vreau şi pace. De grija cea lumească
Uitatu-mi-am, o Rabi; prin tine să renască
Iubirea mea de oameni, prin tine renasc eu.

Aşa. Privirea-ţi dulce asupra mea coboară,
Subt ochiul tău o clipă acum să odihnesc.
Tu eşti lumina lumei şi, vezi, mă înfioară,
Atâta fericire pe mine mă omoară,
Căci iarăş sunt curată şi, Rabi, iar iubesc!...

I. U. SORICU.

„Veşti bune dela Cib şi Poiana“

Cu acest titlu foaia clarissimilor din Blaj, Unirea Nr. 14 din 2 April a. c. publică o ştire îmbucurătoare; a uitat însă să spună, că pentru care din biserici, cea ortodoxă sau unită, este această veste bună. «Sionul românesc», foaia episcopiei unite din Lugoj «aduce vestea mângâitoare, că episcopia unită priveşte cu satisfacţie şi cu cele mai bune nădejdi desfăşurarea lucrurilor din Cib şi Poiana» — la care veste «Unirea» adaugă, că «ademenirile» celor ce au ţinut să bucine în lungul şi latul ţării, că credincioşii noştri de acolo «au văzut lumina cea adevărată», au fost de foarte scurtă durată şi *aproape toţi credincioşii acestei parohii (Cheile Cibului)* au trimis episcopiei din Lugoj... o scrisoare — prin care cer să fie iertaţi pentru greşala făcută şi să fie reprimiţi la sânul părintesc, de care în chip formal şi legal nici nu se lepădaseră de altfel nicicând. «Numărul acestora a crescut apoi şi cu foşti credincioşi ai ortodoxiei, cari, scârbiţi de cele văzute şi petrecute, au trecut la comunitatea noastră».

Pentru a linişti pe clarissimii dela Blaj şi Lugoj cu vestile bune despre situaţia «nu mai puţin îmbucurătoare» ţinem să le servim noi date şi mai îmbucurătoare din aceste parohii, însă nu pentru biserica lor, ci pentru biserica noastră ortodoxă.

Credincioşii ortodocşi trecuţi dela uniţi sânt statornici în legea ortodoxă, şi oricâţi canonici şi preoţi se vor trimite pe capul lor — cu tot felul de uneltiri şi promisiuni, nu-i vor putea abate dela hotărârea lor — şi dela credinţa strămoşească la care au revenit «văzând lumina cea adevărată». Nici în Poiana, nici în Cheile Cibului, credincioşii noştri nu se vor mai lăsa ademeniţi ca să se lapede de credinţa lor ortodoxă şi nu vor putea reînvia parohiile moarte pentru totdeauna pentru uniţi.

In ce constă bucuria episcopiei dela Lugoj? Să le arătăm noi situaţia reală în urma anchetei ce s'a ţinut la faţa locului în Cheile Cibului la 12 Aprii a. c. din partea inspectorului general, dl N. Vlădescu.

In primăvara anului trecut, tinărul Sabin Olea, din Cib, absolvent a 6 cl. liceală a cerut să fie hirotonit pe seama parohiei vacante din Cib, dar la Sibiu a fost refuzat, din lipsa pregătirei necesare, — recomandându i-se să-şi întregească pregătirea. Supărat de acest refuz, a trecut la biserica unită, a fost şi primit la cursul extraordinar «în clerul tinăr» din Blaj, cu gândul de a produce desbinare între credincioşii noştri din Cib şi Cheile Cibului. Acest tinăr, împreună cu preotul administrator unit Sabin Buglea, din Ruda, a umblat din casă în casă şi a făcut fel de fel de uneltiri şi promisiuni: că unuia îi vor creşte fetiţa la şcolile din Lugoj, altuia că-i vor cumpăra cu preţ bun moşia, că va dărui o parte din averea lui pe seama parohiei, că biserica va trece iarăşi la uniţi în urma unui ordin mai înalt ş. a. Cu toate aceste uneltiri nu au putut primi mai mult de 30 de iscălituri pe petiţia ce au trimis-o la Ministerul Cultelor, şi'n care arată că «aproape toţi credincioşii» au trecut la uniţi şi cer anchetă spre a li se da în posesie biserica. *Iară în caz că nu li se va da, vor apela la Liga Naţiunilor!!!*

Cu ocazia anchetei însă s'a constatat, că numai 30 suflete din circa 900 câte au ambele parohii, s'au întors la uniţi, şi anume 5 familii din Cib, cu 15 suflete, şi cam tot atâtea din Cheile Cibului, dintre cari mulţi sânt rudenii sau cu fostul preot unit, sau cu tinărul Olea. Cu toate aceste treceri — de tot temporale — au mai rămas din curând convertita parohie unită în Cheile Cibului 205 suflete ortodocşi, iară în Cib mai bine de 560 suflete. Şi nu va trece mult timp până ce şi acele suflete rătăcite, văzând uneltirile uniţilor — se vor întoarce iarăşi la sânul bisericii mame.

Ii învităm şi noi — cu «Unirea» împreună pe clarisimii domni dela Lugoj şi Blaj să poftească cu noi la Cheile Cibului şi se vor convinge, că pe când noi sântem primiţi cu braţele şi sufletele deschise şi cu toată dragostea — pe atunci ei vor fi primiţi cu uşile şi sufletele închise, ca nişte oameni, ce i-au ţinut atâta timp departe de «lumina cea adevărată» a legii strămoşeşti.

De acest fapt s'au putut convinge şi administratorul parohial unit Sabin Buglea şi tinărul S. Olea, cari în dimineaţa zilei de 3 Aprilie a. c. la ora 5 au spart fereastra bisericii din Cheile Cibului şi au intrat în biserică pe fereastră apoi au forţat şi deschis uşa, ca pe când vor veni credincioşii, să-i găsească în biserică — şi astfel să — asiste la serviciul lor. S'au înşelat însă amar, căci credincioşii alarmaţi — i-au scos cu forţa din biserică, ca pe nişte păstori răi, cari intră pe din dos în staul ca furii, nu pe uşă, ca păstorul cel bun. Cu această ocaziune ne-au furat şi sf. Antimis de pe prestol — săvârşind un sacrilegiu!!! Acest fapt l-au recunoscut făptuitorii la ancheta făcută atât de dl Inspector Vlădescu, cât şi de jandarmerie, care a dresat actele cuvenite şi le-a înaintat parchetului de pe lângă tribunalul din Deva.

Şi stând astfel lucrurile, clarissimii dela Blaj ne acuză tot ei, că am «bucinat în lung şi în largul ţării» — un fapt care arată buna credinţa celor ce lucră — nu pentru aducerea păcii între credincioşi, ci a scandelei — chiar acuma în vremea păresimilor, — când ar trebui să le ducă cuvântul iubirii şi iertării creştine a Celui ce a pătimit pentru noi, iară nu învrăjbirea credincioşilor prin acte de felul celui arătat mai sus.

Cât despre sentimentele naţionale ale uniţilor cari au stat la o parte dela încoronarea primului Rege al tuturor românilor, ne vorbeşte aşa de elocvent ameninţarea cu Liga Naţiunilor ce se face în această petiţie, fabricată la Lugoj de preoţii uniţi.

Aceasta este situaţia adevărată, care se desprinde din constatările făcute la faţa locului de dl Inspector general N. Vlădescu. — Cu alte cuvinte, alţii sânt cari mărturisesc de dreptatea noastră, şi sânt mulţi. *Cronicar.*

Pastorale arhiereşti

— La zilele praznicului Invierii —

Cuvinte calde care vor străbate la inimile dreptcredincioşilor, au adresat, şi în anul acesta, de sfintele sărbători ale Invierii Domnului, toţi chiriarhii mitropoliei noastre ardelene.

P. S. Sa Episcopul *Iosif* al eparhiei Caransebeşului trimite credincioşilor solia arhierească, zicând: «Faceţi ca în casele voastre să se sălăşluiască pacea, bunăînţelegerea şi dragostea, prin care veţi preface casele voastre în cuiburi de îndestulare şi fericire. Fiţi râvnitori de fapte bune, trăiţi în trezvie şi frica lui Dumnezeu, tinzând mâna de ajutor celor lipsiţi şi neputincioşi, aducându-vă aminte întotdeauna, că şi pentru aceştia s'a jertfit, şi pe aceştia îi cuprinde Domnul întru dragostea Sa».

*

P. S. Sa Episcopul *Roman* al Orăzii desvoltă, în pastorala sa, ideea rugăciunii, o necesitate sufletească, arătând puterea ei covârşitoare când izvoreşte din credinţă:

Dacă e puternică rugăciunea omului singur, dacă e puternică rugăciunea familiară, ce să zic de rugăciunea Bisericii: adunarea cea mare a sufletelor, a tuturor familiilor, a tuturor popoarelor? In această mare rugăciune tremură toate corzile sufletului: suspinele mamelor îngrijorate de soarta copiilor, gemetele înădusite ale bărbaţilor cutropiţi de greutatea vieţii, dorul nedesluşit al copiilor nevinovaţi. Rugăciunea bisericii are zile anumite, în care ea se 'nalţă de pe tot pământul către cer: Dumineca şi zilele de sărbătoare. In aceste zile tot pământul se înfrăţeşte în aceeaş rugăciune. In aceste zile de rugăciune prezenţa lui Dumnezeu între oameni par'că i mai simţită, mai reală. Iată cum descrie un învăţat frumuseţea Duminecii: «Mi aduc aminte, ce mi s'a întâmplat în copilărie. Dimineaţa, când m'am sculat, m'am simţit aşa de bine, că e Duminecă. Sub fereastră, între crengile pomilor, pasările cântau mai frumos, aerul era plin de cântări şi miresme; clopotele bisericii sunau mai sărbătoreşte; ce senin era cerul, cât de strălucitor soarele! Atunci n'am înţeles taina şi mă întrebam: de ce s'a schimbat natura? Mai târziu am înţeles. Copile, pe care lucesc încă picurile apei dela botez, a cărui inimă bate încă de mângâierile mamii, sufletul tău religios trimite în natură raza sa, aceasta o face mai frumoasă, mai asemănătoare ţie».

Lumea aceasta e aşa de împovărată cu păcate. Ce o mai ţine? Rugăciunea bisericii, mânile miilor de preoţi şi episcopi ridicate spre cer, cari cu buze înroşite de sângele Mântuitorului se roagă pentru toată lumea: «îndură-Te Doamne!» şi suspinele milioanelor de oameni, cari răspund: «amin». Şi peste toate aceste rugi, «suspinele negrăite ale Duhului Sfânt», care încălzesc, întăresc şi ajută în chip minunat rugăciunea oamenilor. —

*

P. S. Sa Episcopul *Nicolae* al eparhiei Vadului, Feleacului şi Clujului îşi termină pastorala cu următoarele luminoase cuvinte de rugăciune către Cel Atotputernic, şi de îndemnuri către credincioşi:

Tatăl Nostru

Meditaţie

De G. Papini

Apostolii cerură dela Isus o rugăciune. El le zise să facă rugăciuni scurte şi în taină.

Apostolii nu erau mulţumiţi cu vorbele recomandate de preoţii formalişti şi iubitori ai literei dela Templu. Ei voiau o rugăciune, care, pentru cei ce urmează pe Hristos, să fie putere.

Isus, pe Munte, le spune atunci, ca exemplu de rugăciune: «*Tatăl Nostru*». Singura rugăciune pe care a dat-o Isus. E cea mai frumoasă dintre toate.

Cu toate că rugăciunea Tatăl Nostru e simplă, oamenii cei mai mulţi n'o înţeleg. Repetarea de veacuri şi mecanică a limbii şi a buzelor, rostirea de două mii de ani, formală, rituală, distrată şi indiferentă, a învăluit-o într'un fel de văl al silabelor, al căror înţeles original şi familiar intim s'a perdut.

Să recitim cuvânt de cuvânt Tatăl Nostru, ca un text nou, pe care-l avem pentru întâia dată înaintea ochilor şi vom vedea că astfel îşi perde caracterul de banalitate rituală, regăsindu-şi adevăratul înţeles.

Tatăl Nostru: pentru că sântem făpturile tale, şi tu ne iubeşti ca pe fii; tu nu ne faci nici un rău.

Carele eşti în cer, în ceeace se opune pământului, în sfera opusă materiei, deci în spirit, şi încă în această parte minimă şi totodată eternă a spiritului: sufletul nostru.

Sfinţească-se numele Tău: Noi nu trebue să te adorăm numai cu buzele, ci trebuie să fim demni de tine, să te însuşim c'o dragoste mult mai puternică, pentru ca tu să nu mai fii învingătorul, Domnul luptelor, ci Tatăl care dă fericirea în pace.

Vie împărăţia ta: Impărăţie a cerurilor, împărăţie a spiritului şi a iubirii evanghelice.

Fie voia ta, precum în cer şi pe pământ: fie ca legea ta de belşug şi de perfecţiune să stăpânească, atât spiritul cât şi materia, în văzutul şi nevăzutul univers.

Pânea noastră cea de toate zilele dă-ni-o nouă astăzi: căci materia corpului nostru, purtătoarea necesară a spiritului, are trebuinţă, în fiecare zi, de mic ajutor material. Noi nu-ţi cerem bogăţie, piedecă vătămătoare, ci numai ceeace ne mijloceşte viaţa, pentru a devenî mai vrednici vieţii pe care tu ni-o promiţi. Omul nu trăieşte numai cu pâne, lipsit însă de bucata de pâne, sufletul, locuitorul acestui corp, nu s'ar putea nutrî cu alimente mult mai preţioase.

Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri: Iartă-ne nouă precum şi noi iertăm altora. Tu eşti creatorul nostru etern şi infinit, nici odinioară nu ne vom putea plăti datoria faţă de tine. Dar cugetă, că având în vedere natura noastră păcătoasă, e mai uşor să ştergi amintirea tuturor datoriilor noastre faţă de tine, decât ca noi să iertăm, o singură eroare a unui singur greşit al nostru.

Şi nu ne duce pe noi în ispită: Noi sântem slabi şi pradă cărnii, în această lume, care pare câte-o dată aşa de frumoasă şi ne îmbie cu toate moliciunile lipsei de credinţă. Ajută-ne, pentru ca a noastră convertire să nu întimpine rezistenţă şi ca întrarea noastră în împărăţia cerească să nu fie împedecată.

«Fă, Doamne, ca ziua învierii să însemne o treaptă de înălţare pentru neamul nostru!

Scoate-ne, Doamne, din robia întunerecului şi aşează-ne în rândul celor hotărâţi să trăiască cu vrednicie şi cu mulţumire.

Alungă, Doamne, din satele noastre pe cei cuprinşi de patima beţiei şi cheltuesc, — într'un singur an, — milioane pentru spirt, această otravă şi acest izvor al sărăciei şi al pierzării oamenilor.

Ce s'ar putea face cu aceşti bani, câte lacrimi s'ar alina, câte suferinţe n'ar înceta, câte şcoale nu s'ar putea ridica, câte cărţi bune n'am putea răspândi în satele noastre, cum ar putea fi casele Domnului, bisericile noastre?

Ca prin farmec, ca prin minune am putea vedea cu ochii noştri sufleteşti învierea neamului nostru, dacă s'ar şti stăpâni, dacă ar putea pune strajă gurii, — dacă ar putea înfrâna această patimă urâtă, care împinge la sărăcie, la ruşine, la boale de minte, la oftică, — ce seceră vieţi tinere, care ar putea trăi şi ar putea fi de folos bisericii şi neamului.

In 400 de sate ale de Dumnezeu păzitei şi reînviatei Eparhii a Marelui Voevod Ştefan cel Sfânt, se vor ceti aceste slove ale Arhiereului vostru doritor de bine al fiilor săi sufleteşti şi mult îndurerat, — până vă veţi hrăni cu otrava spirtului, moartea trupească şi sufletească, a celor de azi şi a celor de mâne!

Dacă dintre cele 400 sate ar face legământ sfânt numai 40, că vor intra în oastea Domnului, în ceata celor ce nu beau de loc, ori nu beau peste măsură, şi se abţin de beutură şi dela sudaime, — aş avea eu Arhiereul vostru cea mai mare mângâere, cea mai desăvârşită mulţumire sufletească că poveţele noastre au căzut pe pământ roditor, — pe inima curată şi înţelegătoare, izvorul tămăduirii şi izvorul tuturor bunătăţilor pe pământ şi în cer, aţi da dovadă nouă, că omul nu ascultă mai mult de glasul peirii, decât de al mântuirii şi s'ar pogorî din belşug darul de sus asupra voastră, ca să fie cu voi cu toţi până' la sfârşitul veacului».

O noapte sub cupola Sfântului Mormânt

Era o noapte de Septemvrie, cu un aer azuriu şi plin de stele. Pe uliţele strâmte ale Ierusalimului, înveşmântate în haina de pace adâncă a nopţii, ne strecuram noi, închinătorii români, la vale spre sfântul Mormânt. Paşii noştri loveau caldarâmul şi cutremurau tăcerea prin sgomotul lor. Ne vorbiam în şoapte, ca să nu turburăm liniştea cetăţii sfinte.

Pe câteva trepte, coborâm spre uşa de intrare. Era întuneric beznă. Ni se părea că, întocmai ca o Magdalenă căutăm în noapte «trupul Domnului Isus». Dar, îndată ce pătrundem prin poarta de intrare, o muzică din alte lumi, în clocot de bolte, spre noi se coboară. Stăm aiuriţi de muzica aleasă, în cuvinte neînţeleasă. Sfioşi plecăm spre mormântul Domnului, să ne'nchinăm în pace şi'n linişte de noapte! O! ce mirezmă duhovnicească poate 'mpărtăşi mormântul. Apropierea de el, te face să'nţelegi minunea învierii odată cu evanghelistul Ioan (20, 8) care, cum văzu mormântul şi crezu. Câţi genunchi umiliţi şi inimi robite nu şi-au vărsat amarul sau dorul de-o viaţă nouă pe peatra cea albă! Aici ne-am înşirat, şi ne-am numărat şi rudele şi fraţii şi prunci şi taţii şi bunii prieteni şi fiii sufleteşti.

Ne-am ridicat. Plecăm prin întuneric spre locul din care se varsă'n unde îngereşti, cântări de voci femeeşti. E sus la Golgota. Suim în sfială pe trepte'n spirală. In faţa altarului ortodox, patru măicuţe citesc un acaftist. Şi cântă la urmă cu toate 'mpreună, Fecioarei Curate: «Bucură-te cea plină de dar; care întru adormirea ta, nu ne laşi pe noi». O! Ce frumoasă cântare! Ce dulce legănare! Ce armonii sublime pentr'un om ca mine!

Am ascultat pân' la sfârşit pioasa rugăciune şi'am sărutat şi noi cu dor, şi crucea răstignirii, şi gaura din peatră în care a fost înfiptă crucea.

Ne-am pogorât din nou pe coridoarele, care împresoară patriarhia ortodoxă. De sus din înălţimea bolţii sclipeau, ca nişte licurici, un roi de candele cu ochi mici.

Prin văzduhul liniştit, clopotele au pornit să-şi reverse-a lor chemare, peste-a culmelor spinare.

Era ceas de rugăciune. Liturghie românească la capela sfântului mormânt.

Sânt ales ca să slujesc, cu un frate basarabean, şi altul bucovinean şi cu doi transilvăneni.

Vlădica Nicolae ne cârmueşte slujba. Corul preoţilor sibieni cântă liturghia'n strâni.

Ne citim, cu stăruinţă, toată slujba în credinţă.

La sfârşit, o gloată întreagă de părinţi, toţi fraţi români, cu epitrahile pe grumaz, aşteaptă clipa'mpărtăşirii. Ce rând frumos de oameni tineri chemaţi la slujba Domnului!

Cu trupul Domnului în palme, facem ocolul sf. mese şi ne rugăm mărturisind, ca trupul Domnului să ne ferească de păcat, să ne'ntărească'n orice sfat, spre binele bisericii.

La ora 3, spre ziuă, ne-am dus iar la hotel şi ne-am dedat odihnei. Am adormit somn fericit rostind în gând: «Trupul tău cel sfânt, Doamne Isuse Hristoase, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi scump sângele tău (să-mi fie) spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşirea aceasta, spre sănătate, bucurie şi veselie, şi, la înfricoşata a doua Ta venire, învredniceşte-mă pe mine păcătosul, a sta de-adreapta slavei Tale».

Econ. A. C. Cosma
Bâlca-Coţoteneşti.

Deputaţi în Adunarea eparhială

Pe teritorul arhidiecezei de Alba-Iulia şi Sibiu s'au ales deputaţi pentru Adunarea eparhială în cercurile:

1. Sibiu: din cler Dr. Gr. Cristescu, profesor la Academia teologică din Sibiu; mireni: Octavian Goga, ministru Bucureşti şi Dr. I. Bunea, directorul liceului «G. Lazăr», din Sibiu.

2. Sălişte: din cler Dr. Dumitru Borcia, protopop în Selişte; mireni: Dr. N. Comşa, prefect în Sibiu şi Dr. N. Schiau, advocat în Sibiu.

3. Mercurea: din cler Avram Pecurariu, protopop în Mercurea; mireni: Corneliu Muntean, notar în Mercurea şi Dr. Liviu Ionaş medic în Sibiu.

4. Sebeş: din cler Sergiu Medean, protopop, în Sebeş; mireni: Dr. Lucian Borcia, advocat în Sibiu şi Dr. Ioan Cuşuta, prefect în Alba-Iulia.

5. Blaj: din cler Trandafir Scorobeţ, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Alex. Tătulescu, notar public în Diciosânmărtin şi Ioan Vulcuţ, director şcolar în Diciosânmărtin.

6. Orăştie: din cler Vasile Domşa, protopop în Orăştie; mireni: Dr. Aurel Vlad, deputat în cameră şi Aron Demian, Directorul Liceului «Aurel Vlaicu» Orăştie.

7. Deva: din cler Arhim. Dr. V. Stan, directorul şcoalei norm. din Sibiu; mireni: Dr. P. Groza, ministru Bucureşti şi Dr. Simion Câmpean, prefect, în Deva.

8. Haţeg: din cler Ioan Duma, protopop în Petroşeni; mireni: Iosif Iancu, Insp. general Bucureşti şi Dr. Armand Teodosie, advocat.

9. Hunedoara: din cler Dr. Vasile Oană, prot. în Hunedoara; mireni: Dr. G. Dubleş, advocat în Deva şi Dr. Gheorghe Dănilă, notar public în Hunedoara.

10. Ilia: din cler Iosif Morar, protopop în Dobra; mireni: D. Comşa, prof. sem. în retr. în Sibiu şi Dr. D. Sulică, advocat în Ilia.

11. Geoagi: din cler Valeriu Goron, protopop în Geoagiu; mireni: Dr. I. Jantea, pretor şi Dr. Simion Câmpean, prefect în Deva.

12. Zarand: din cler Virgil Nistor, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Dr. C. Glava, judecător de ocol în Brad şi Ioan Ghişe, dir. de bancă în Brad.

13. Mediaş: din cler Dr. A. Crăciunescu, prof. acad. teol. în Sibiu; mireni: Dr. Dionisie Roman, advocat în Mediaş şi Dr. Ilarie Holom, advocat Elisavetopol.

14. Sighişoara: din cler Emilian Stoica, protopop în Sighişoara; mireni: Eugeniu Goga, deputat în Cameră şi Aurel Popa, prefect jud. în Sighişoara.

15. Oituz: din cler Dr. George Proca, consilier arhiep. în Sibiu; mireni: D. Coltofeanu, consilier arhiepiscopesc Sibiu şi Dr. Vichentie Rauca Rauceanu, advocat în Sfântul Gheorghe.

16. Braşov: din cler Dr. Iosif Blaga, protopop în Braşov; mireni: Al. Lăpedatu, fost ministru, prof. univ. Cluj şi Dr. Ioan Garoiu, advocat în Braşov.

17. Bran: din cler Ioan Hamsea, protopop în Zârneşti; mireni: Ioan Ionică, dir. de fabrică Zârneşti şi Ioan Moşoiu, profesor în Braşov.

18. Făgăraş: din cler Nicolae Borzea, protopop în Făgăraş; mireni: Valer Langa, pretor în Şercaia şi Gh. Popa-Liseanu, dir. al învăţământului în Bucureşti.

19. Avrig: din cler Ioan Cândea, protopop în Avrig; mireni: Ioan de Preda, advocat în Sibiu şi Dr. Victor Stanciu, profesor universitar, Cluj.

20. Agnita: din cler Dr. Andreiu Gâlea, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Victor Păcală, inspect. înv., Bucureşti şi Dr. Rom. Curta, advocat Agnita.

Ci ne mântuieşte de cel rău: Tu care eşti în ceruri, care eşti spiritul, care ai putere asupra răului, asupra ireductibilei şi duşmănoasei materii, — şi este greu fără îndoială de-a scăpa de cursele ei, — Tu potrivnic al Satanei, negaţiunea materiei, ajută-ne. In această învingere asupra răului, care într'una ne pândeşte, căci răul va fi numai atunci complet distrus, când toţi se vor fi ridicat deasupra lui, — în această victorie decisivă stă măreţia noastră, pe care însă nu o vom putea ajunge, decât cu ajutorul Tău.

Cu această cerere se termină *Tatăl nostru*. Nu aflăm în el pompoase linguşiri din rugăciunile orientale, laude nesfârşite şi hiperbolice, ce par a fi născocite de cânele, care adoră pe stăpân când îi permite să trăiască şi să mănânce.

Nu aflăm suspinarea înlăcrimată a psalmistului care cere dela Dumnezeu toate ajutoarele, vremelnice mai curând decât spirituale, care se tânguieşte dacă recolta e slabă, dacă nu se bucură de respectul a lor săi şi care invoacă plăgi şi săgeţi împotriva duşmanilor, dacă singur nu-i poate birui.

Aici, unicul elogiu e cuvântul *Tatăl*. Laudă, care e chezăşie şi mărturisire de dragoste. Acestui părinte nu i se cere decât puţină pâne, — pe care eşti gata s'o dai, căci vestirea Impărăţiei este un lucru necesar, — şi aceeaşi iertare, pe care-o dăm şi noi potrivnicilor noştri; şi 'nsfârşit o pavăză pentru a înfrunta răul, duşman comun al tuturor, zid gros, care stăvileşte intrarea în Impărăţia cerurilor.

Cine zice: *Tatăl nostru*, nu este nici orgolios, nici umilit. El vorbeşte tatălui său cu accentul intim şi blând al încrederii, aproape dela egal la egal. Sigur de-a fi iubit, el ştie că tatăl său cunoaşte dorinţele sale şi că n'are nevoie de discursuri.

«*Tatăl vostru*, — mustra Isus — *ştie ceeace vă trebue, înainte de-a cere voi dela El*».

Cea mai frumoasă dintre rugăciuni, este totodată un memento zilnic, de ceeace trebue să îndeplinim, pentru a fi asemenea lui Dumnezeu.

Trad. de *Gh. Secaş*.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după
A. Huonder, din limba germană
de
Ioan Moșoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană.
Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Conferență despre Andrei Șaguna. Profesorul universitar, dl G. Bogdan-Duică, și-a desvoltat, într'o conferență ținută în 18 l. c. la Cluj, sub auspiciile Reuniunii femeilor ortodoxe de acolo, ideile privitoare la calitățile și personalitatea lui Andrei Șaguna, omul care s'a ridicat mult peste capetele conaționalilor săi de frunte și chiar a oamenilor politici ai monarhiei. In timpul cel mai greu pentru neamul nostru din Ardeal, a făcut politica acea naturală, care era singura cale spre ridicarea poporului român împotriva încercărilor de asuprire ale ungurilor, sprijinind interesele Curții din Viena. Schimbarea în bine a robitului Ardeal se datorește aproape exclusiv lui Andrei Șaguna. Meritele sale pe teren bisericesc par a fi și mai mari decât cele câștigate pe teren politic. Intărirea bisericii ortodoxe, în luptele cu sârbii și catolicii apuseni, a urmărit-o până la sfârșitul vieții sale: intrigi și piedeci n'au putut să-l desarmeze. Astăzi toți românii pot privi pe Andrei Șaguna ca o personalitate strălucitoare în istoria neamului.

Conferențiarul a fost viu aplaudat de numerosul auditor.

„Societatea ortodoxă națională a femeilor române" își ține anul acesta congresul și adunarea generală la Chișinău în zilele de 7—8 Mai.

Congresul va fi onorat cu prezența A. S. R. Principesei Elena și a dlui ministru al Instrucțiunii publice.

Rolul igienico-social al preotului

In primul număr al revistei lunare acum apărute, ***Sănătatea Publică,*** (București, strada Tudor Vladimirescu 1 A., abonamentul 120 lei pe an), se poate citi, sub titlul Rolul igienico-social al preotului, un scurt și cuprinzător articol scris de dl prof. *N. Colan,* dela Academia teologică «Andreiană» din Sibiu.

Autorul stăruește, ca preoțimea noastră să-și dea concursul jertfelnic unei salutare acțiuni, aducând efectiv ajutor serviciului sanitar în combaterea boalelor medicale și sociale, spre a împiedeca sleirea puterii și ruina atâtor fii ai neamului. Pentru a avea un cler pregătit să ia lupta împotriva boalelor contagioase și patimilor care ruinează sănătatea trupească și sufletească a poporului, autorul propune — pentru nevoile imediate — ca, în cadrul cursurilor pastorale, 2—3 medici specialiști să împărtășească în câteva lecții cunoștințele necesare pentru combaterea plăgilor (tuberculoză, sifilis, alcoolism) ce săcătuesc vitalitatea neamului; ear, pentru pregătirea viitoare a clerului, crede că ar trebui să se introducă la toate seminariile, academiile teologice și facultățile teologice, în mod obligător, ***cursul teoretic și practic*** de igienă socială. In sfârșit, în acelaș scop, s'ar putea trimite unul sau doi specialiști, să studieze instituțiile de caritate (spitale, ospicii etc), ale bisericilor din Apus, pentru a le adapta apoi potrivit trebuințelor și posibilităților dela noi.

Toate aceste idei și propuneri sânt vrednice, negreșit, de cea mai serioasă atențiune a tuturor acelora, cari stau în slujba bisericii și a statului.

Invierea Domnului

— Meditație —

Doamne, Te rugăm să verși harul Tău în sufletele noastre, pentruca prin patimile Fiului Tău să ajungem la mărirea Invierii.

Isus Hristos s'a vândut pentru greșelile noastre, și s'a sculat pentru îndreptarea noastră, (Rom. 4).

Inviind din morți, ni a dat nădejdea unei vieți noui, ne a învățat să ajungem la viață nouă, și ni-arătat calea altei vieți.

Punctul I:

Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, ca credința noastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu (I Petru 1). Nu-i nădejde acolo, unde nu-i și credință; deoarece nădejdea este întregirea credinței. Hristos înviind, întâi ni-a dat credința despre învierea Sa preamărită, ca să întărească în noi nădejdea învierii noastre, și astfel ne-a învățat a nădăjdui prin credință o viață nouă. Invierea Domnului este baza credintei, ca să credem că Dumnezeu ne poate învia spre o viață nouă, și este totodată întărirea nădejdii noastre pentruca să nădăjduim în Dumnezeu, care dorește să înviem spre această viață nouă.

«Iar de vreme ce Isus Hristos se propoveduește că s'a sculat din morți, cum zic unii dintre voi că învierea morților nu este? Și de nu este înviera morților, nici Hristos dar n'a înviat. Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este propoveduirea noastră, zadarnică dar este și credința voastră» (I Cor. 15).

Prin aceste cuvinte sfântul apostol Pavel ne întărește credința în Invierea Domnulu: ne sânt martori înșiși dușmanii noștri cari au pus sentinele la mormântul Domnului; ne sânt martori învățăceii Domnului, cărora li s'a arătat în răstimpul celor 40 de zile după învierea Sa, arătând prin multe dovezi că și după patimile Sale este viu. In urmă ne sânt martori mai mult de 500 de frați, cărora li s'a arătat și în prezența lor s'a înălțat la cer. Deci este de sine înțeles că morții vor învia, deoarece dacă cei morți nu vor învia nici Hristos n'a înviat. Dacă Isus Hristos pe cei morți nu i-ar putea rechema la viață, atunci cum a putut să învieze, zadarnică este propoveduirea noastră; dar Isus Hristos ne spune: Aceasta este voia Tatălui meu că tot cine vede pe Fiul și crede întru El să aibă viață veșnică; și Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. (Ioan 6).

Nu este dar zădarnică credința noastră prin care cerem și propoveduim o viață mai bună și statornică, dar nici nădejdea noastră nu i zădarnică care se bazează pe credință puternică prin care noi așteptăm o viață nemuritoare și asemenea măririi Domnului.

Punctul II:

Hristos, înviind din morți, ni-a arătat calea către învierea vieții. Precum Hristos a trebuit să pătimească și așa să intre întru mărirea Sa, așa și noi prin multe necazuri, prin omorârea trupului și duhului trebue să intrăm în împărăția cerului.

«De am murit împreună cu Hristos, împreună cu dânsul vom învia», (II Tim. 2). Dar pentru a învia, întâi trebue să pătimim și să murim, nimicind pe omul cel vechi, după voia lui Dumnezeu. Până când omul cel vechi va trăi, nu poate exista pentru el așteptarea învierii spre viață; căci ceea ce se samănă, cum zice apostolul, nu înviază, de nu va muri întâi, (I Cor. 15).

Trebue să murim păcatelor și neștiinței celei vechi, trebue să ne răstignim trupul nostru cu păcatele și poftele lui, să ne desbrăcăm de omul cel vechi cu poftele sale și să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului, (Efes. 4).

Dar dacă nu am murit cu Hristos, nici nu vom învia cu Hristos. Trebue să murim cu Hristos, pentruca să înviem și să împărățim cu Hristos. Pentru a găsi o viață mai bună, în Hristos, este necesar ca murind păcatelor să trăim întru dreptate, și murind să trăim lui Dumnezeu.

Prin reînoirea trupului și duhului, prin reformarea vieții celei vechi, să zidim în noi pe omul cel nou care să poarte chipul lui Adam, nu al celui pământesc, ci al celui ceresc, care răstignit lumii să slujească numai lui Dumnezeu, ca prin omorârea trupului să arete în trupul său viața lui Hristos, ear prin lipsuri, răbdare, smerenia, ascultarea, blândețea și dragostea lui Hristos; prin faptele dreptății și ale virtuților să trăiască viața lui Hristos în duhul Lui. Dacă nu vom învia duhovnicește în Hristos, nu vom învia nici trupește împreună cu Hristos spre viață. Deci, întâi ceeace este duhovnicesc, și apoi ceeace este animalic trebue să învie; deoarece ceeace nu este duhovnicesc, nu trăește, nici nu învie prin aceea ce este animalic; ci, din contră, ceeace este animalic trăește și învie prin ceeace este duhovnicesc.

Cine să ne izbăvească de trupul morții acesteia? Numai harul lui Dumnezeu, care prin patimile și învierea Domnului l-am primit, numai el poate să ne mântuiască.

Invierea Domnului nostru Isus Hristos ne arată calea și ne învață a umbla spre viața cea nouă. Amin. *Lidarh.*

Recensământul

Implinirea lucrării de numărătoare generală, ce-și ia începutul în 24 l. c., este împreunată cu oarecare greutăți, deși s'ar părea că a numără este lucrul cel mai simplu din lume.

Recensământul este totdeauna întâmpinat, de pătura mai puțin cultă a țării, cu mare neîncredere și bănueală.

Deaceea îndatorirea fiecărui cetățean pricepător, și de sine înțeles a preoților noștri, este să ajute la împlinirea lucrării de interes general, menite să știm: ***«câți sântem și care sântem».***

Neștiutorilor să li se repete lămurit, că nu este nici decum vorbă de taxe și biruri nouă, sau de alte greutăți asămănătoare; numărătoarea generală trebue să se facă în țara care și-a mărit teritorul între margini firești.

Nu știm încă, despre țara noastră astăzi, după 9 ani dela unire, dacă are de două sau de trei ori atâți locuitori câți avea înainte de războiul mare al întregirii...

Declarațiile pentru această numărătoare au să se îndeplinească exact și cinstit. Funcționarii administrativi sânt datori să informeze amănunțit pe oricare cetățean, care întâmpină greutăți la completarea buletinelor, cu datele cerute pentru fiecare persoană.

Buletinele, astfel întregite, se vor ridica apoi cel mai târziu în 5 Mai 1927.

Fixarea datei de 24 April nu cere ca buletinele să se completeze imediat în ziua de Paști, ci să se specifice în buletine (până la data de 5 Mai) ***situația reală din ziua de 24 April,*** când după obicei tradițional toată lumea se strânge de sărbători la cămin.

Liga sașilor

Fii de-ai poporului săsesc, intelectuali și țărani, s'au întrunit la Sibiu, în 14 April 1927, în sala dela Unicum, cam 150 de persoane, din oraș și din comunele locuite de sași, ca reprezentanți ai Ligii săsești, care avea să se întemeeze în această adunare generală.

Președintele adunării, parohul l. r. M. A. Schuster, salutând pe cei prezenți, expune situația actuală a poporului său, în urma crizei economice produse de războiu și de urmările lui, — o criză care se înăsprește, zice oratorul, prin impozitele enorme, cerute astăzi de ***biserică*** și ***de școala confesională*** pe care Liga săsească voește să le susție din toate puterile, dar fără a provoca ruina poporului săsesc. Arată apoi unele modalități spre atingerea acestui scop.

Din sinul adunării s'a trimis telegramă omagială către M. Sa. Regele, și altă telegramă către ministrul președinte, dl general Averescu.

După aceasta a luat cuvântul dl A. Dörr, vestind că Liga pornește lupta, pe terenul bisericesc și politic, căutând să aducă la îndeplinire, prin toate mijloacele potrivite și legale, dorințele sașilor nemulțumiți.

Au mai vorbit și alți delegați, din deosebite ținuturi ardelenești; s'a accentuat, cu această ocazie, dezideratul ca guvernul nostru să fie rugat să alcătuească neîntârziat ***legea cultelor.*** —

Activitatea ligii este de altfel violent criticată în organul săsesc ***Tageblatt,*** unde confratele nostru, redactorul șef, dl Dr. F. Theil, de streajă mereu la căpătâiul poporului dela «Broos» până la «Draas», trage clopotul în dungă, pentru «scisiunea» produsă între conaționalii săi.

INFORMAȚIUNI

Hristos a'nviat! *Dorim tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri să petreacă în pace și sufletească mulțumire sărbătoarea Sfintei Invieri a Domnului nostru Isus Hristos!*

Mareșalul Curții Regale roagă pe doamnele care posed Crucea comemorativă «Elisabeta» din războiul dela 1877—78, precum și pe dnii cari erau deputați sau senatori în acel timp, să binevoiască a-și comunica numele și adresele la: Palatul regal din Calea Victoriei, Cancelaria Mareșalului.

Desvelirea monumentului, ridicat în fața regimentului Vânătorilor de munte, la Brașov, în amintirea eroilor vânători căzuți la Cireșoaia, Tg.-Ocna și la Tisa, a înălțat sufletele românești dela poalele Carpaților. Sărbătoarea s'a desfășurat, în 14 April 1927, în prezența dlui ministru de interne O. Goga, — care a rostit o înflăcărată vorbire, — și a unui distins și enorm public de câteva mii de oameni. Monumentul înfățișează un vultur uriaș cu privirile spre granițe.

Posturi nouă de preoți militari activi. *In Monitorul Oficial Nr. 71 din 31 Martie a. c. s'a publicat concurs pentru 6 posturi nouă de preoți militari activi. Cererile, instruite cu documentele prescrise de Regulamentul clerului militar, sânt a se adresa până cel mult în 15 Mai a. c. inspectoratului clerului militar, care dă orîcui informații speciale.*

Cotele de chirie ce vor trebui, după noua lege, să plătească chiriașii, cari se bucură de prelungirea contractelor: *a*) Chiria anuală în vechiul regat, Ardeal și Bucovina, până la suma de 3000 lei sau coroane, și în Basarabia până la 1200 ruble, plătite la 23 Aprilie st. v. 1916 și 6 Mai 1914 se înmulțește cu 16; *b*) Dela 3000 lei sau coroane și 1200 ruble până la 5000 de lei sau coroane, sau 2000 ruble, chirie plătită la epocile arătate mai sus, se înmulțește cu 15; *c*) Dela 5000 lei sau coroane, sau 2000 ruble în sus, chriie plătită la epocile arătate, se înmulțește cu 12. — Pensionarii vor plăti chiriile de înaintea războiului înmulțite cu 12.

Duhuri neliniștite. Castelul Huniadeștilor de la Beregsău, lângă Brașov, e cunoscut de câtva timp ca loc unde umblă «duhurile» foștilor săi stăpâni, nemulțumiți de faptele urmașilor. După liniște de jumătate de an, duhurile earăș s'au tulburat zilele acestea, când un colț din castel s'a dărâmat și cărămizile au căzut lângă zid. Țăranul Iansky a venit cu roaba, s'o încarce cu cărămizile căzute și să-și repareze curtea. Abia a pus câteva în roabă, și vede deodată alte cărămizi prăbușindu-se par'c'ar veni în ajutorul celorlalte, ca să nu fie duse de acolo; nu se vedea de unde cad, veneau ca frunzele luate de vânt și cădeau cu nemiluita. Speriat, țăranul a fugit și s'a înapoiat cu câțiva oameni; dar și în fața acestora s'a repetat: cărămizile se înălțau ca atrase de un magnet, apoi cădeau în acelaș loc. Satul s'a îngrozit pe urma celor văzute.

Impotriva unei piese teatrale. Ziare din capitală vestesc, că I. P. S. Sa patriarhul Miron intervenise la ministerul de interne pentru scoaterea din repertoriul Teatrului național a piesei «Păcală», de Horia Furtună, din motivul că în unele scene ale piesei, prin felul cum sânt înfățișate mănăstirile bisericii noastre, se jignesc sentimentele religioase ale românilor. Piesa a fost totuș menținută; dar, când Vineri seara s'a reprezentat din nou, la începutul actului al treilea îndatăce a apărut în scenă actorul îmbrăcat în haine călugărești, un mare număr de seminariști și studenți teologi din București l-au fluerat. In urma sgomotului produs, reprezentația nu s'a continuat și publicul a părăsit sala. Va plecà acum și «Păcală» în turneu? Este aproape sigur, dar îndrăznețul Păcală se va păcăli, probabil, și în provincie, poate mai rău decât acolo.

Aviz. Primim: Absolvenții în viață, cu diplomă de: învățător, preot sau profesor, ai «Seminarului Andreian» Sibiu, promoția 1898, sânt rugați a trimite adresele lor și ale colegilor în vederea unei întruniri la Sibiu în ziua de Sf. Petru și Pavel 1927, după 30 ani de despărțire, — colegului lor *Const. Cristiu*, profesor Sălișteu, județul Sibiu.

Aviz. Preotul Alecsandru Popa va ținea la stupina sa din Lisa jud. Făgăraș, și în anul acesta două cursuri de apicultură, și anume dela 4—10 și 11—17 Iulie. Ascultătorii vor avea o subvenție zilnică de Lei 25. Cei ce doresc să ia parte la aceste cursuri, să se anunțe până la 15 Iunie.

Tot cei vechi. Pentru a-și sporì neamul și a l arătà străinătății cât mai numeros, ungurii noștri obișnuiau, pe vremea când erau tari și mari, să treacă pe buletinele de recensământ pe toți *evreii* ca unguri, și nu ca evrei. Ziarul ardelean, Erdélyi Hirlap, protestează acum, la noul recensământ, împotriva faptului că evreii din Ardeal vor fi trecuți pe buletine *ca evrei*, nu ca unguri. Așa se rostesc cei dela Erdélyi Hirlap, — par' c'ar trăì tot sub stăpânirile dela Budapesta. Se vor rostì la fel și înșiși evreii ardeleni?

Loteria artiștilor. Mai mulți artiști pictori, în frunte cu dl Aurel Popp, din Satu-mare, au ales cele mai de seamă lucrări ale lor, cu totul 70 de bucăți picturi, desemnuri, gravuri, acvarele și pastele, în valoare de peste 300 de mii de lei, și le pun la loterie, numită *loteria artiștilor*, încuviințată de ministerul de interne și cu sprijinul Sindicatului artiștilor din București. Tragerea se va face în *1 Iunie 1927* în sala mare a prefecturii dela Satu-mare, unde obiectele câștigate se pot lua imediat în primire. Artiștii se adresează către public cu rugarea de a nu pierde buna ocazie când, cu puțină jertfă bănească, poate să ajungă la opere de valoare. Un bilet de tragere costă doi lei. Picturile pentru loterie sânt expuse la Satu-mare. Rezultatul tragerii se va comunica în gazete.

Pentru sinistrați. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat: *Loteria sinistraților;* cu 3.719 câștiguri și 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câștiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — *Costul a ½ loz este de 25 Lei.* Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul județean de ajutorarea sinistraților, (prefecturi) și subcomitetele de ajutorarea sinistraților (primării). Tragerea se va efectua în 11 Septemvrie 1927, la București.

Știri scurte. O gazetă rusească vestește că din cauza călcării regulamentului sovietic, sinagoga din cartierul Petrograd s'a închis și transformat în casă de locuit.

— Dl Mussolini a declarat, în ședința solemnă a Societății de istorie națională dela Roma, că guvernul fascist va relua lucrările pentru desgroparea orașelor Herculanum și Pompei. Vor fi scoase la suprafață, din lacul Nemi, două celebre nави, din timpul împăratului Tiberiu, înecate în lac.

— Guvernul pregătește un proiect de lege pentru a reduce dările de până acum — în Statele unite ale Americei de nord.

— Bulgaria primește, în calendarul bisericesc, îndreptarea pe care am făcut-o și noi, ținând toate sărbătorile după calendarul îndreptat.

— Societatea Tinerimea Română își ține concursurile primare, secundare și universitare între 17 și 21 Mai 1927. Se va face excursiune la Călugăreni.

— Zilele trecute s'a pus peatra de temelie a bisericii ortodoxe din Sidney, în Australia. E cea dintâi biserică în acest continent. Se clădește de coloniști ruși, scăpați de bolșevici.

ȘTIRI LOCALE

Depunerea jurământului recruților Reg. 90 Inf., contingentul 1927, s'a făcut cu obișnuita solemnitate în 10 l. c. pe platoul de exerciții. După serviciul divin, săvârșit de păr. I. Dăncilă, care a rostit și la acest prilej o frumoasă predică, a urmat depunerea jurământului celor vreo opt sute de recruți, cari cu o mână spre cer, cu alta pe gloriosul drapel, au rostit cu glas răsunător sfântul jurământ. Au vorbit apoi, către recruți, comandantul regimentului, dl colonel Teodorian și dl general Mironescu. Pe rând defilează, după aceasta, în sunetele muzicei militare, voinicii ostași pe dinaintea șefilor armatei. La ora 1½ s'a dat o masă în sala popotei regimentului, ear după ameazi s'au urmat pe platoul exercițiilor jocuri și manifestații sportive, aplaudate de numeroși privitori.

Rescumpărarea felicitărilor de ziua onomastică. Dl Dr. Gheorghe Măcelariu, advocat în Sibiu, își rescumpără felicitările de ziua onomastică cu Lei 500·—, dăruiți «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu». — Pentru prinos mulțumește: *Comitetul.*

Matineu. Cercul studenților sibieni dela universitatea clujană organisează, pentru a treia zi de sf. Paști, Marți în 26 April 1927, ora 3 d. a. un matineu în sala teatrului din Sibiu. Se reprezintă: *O scrisoare pierdută*, comedie în 4 acte de I. L. Carageale. Bilete se vând la: Librăria Săteanului, din fața liceului Gh. Lazăr.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 4 din 1927 cu următorul bogat cuprins: Profesor Dr. Gr. Cristescu: «Învățați-vă graiurile proorocilor!»... Pr. Gh. Maior: Ceva din istoricul învățământului religios creștin. I. Beleuță: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Dr. N. Terchilă: Bucuria Invierii. Econom A. C. Cosma: Din nou spre sclăvie? Prof. N. Colan: Mișcarea literară: Kirchengeschichte. Die Gemeinschaftsgedanke im Vaterunser. Comentarul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei. Neculce: Cronică: † Ottokár Prohászka. Tot din Polonia. Concordatul cu Roma. ⁂ Note și informații.

Numirile biblice ale lui Dumnnezeu și valoarea lor dogmatică, este titlul cărții acum apărute din condeiul dlui profesor universitar, cu reputație bine stabilită, *Vasile Loichița*, dela Cernăuți. Studiul îngrijit și documentat al autorului, care vrea să lămurească înțelesul adânc al numirilor ce se dau lui Dumnezeu în sf. Scriptură a Testamentului V. și N., poate slujì și ca introducere și adaos la tratarea doctrinei despre ființa și însușirile lui Dumnezeu din manualele de dogmatică, — dar îi pot citi toți ceice doresc a se apropia de marea taină a cunoașterii relative a ființei lui Dumnezeu.

Cartea se poate comanda la Librăria Pavel Suru, București. Calea Victoriei 73, și la Librăria Diecezană, Caransebeș, (Județul Severin), Prețul Lei 50 și porto poștal.

Biserica Ortodoxă-Română, revista Sfântului Sinod, a apărut Nr. 2 din a. c., cu articole, informațiuni și bune notițe, de: Arh. Evghenie Pițeșteanu, prot. Dr. Gh. Ciuhandu (despre: Rutenii unguri de odinioară și sugrumarea lor de maghiari prin unirea cu Roma), Arhim. Scriban, pr. A. C. Cosma, prof. M. Mihăileanu ș. a. — Abonamentul, pe un an 100 lei, se trimite la București, Sf. Sinod, Biserica Antim.

Biblioteca Poporală. A apărut Nr. 146, cuprinzând: *Pricinuitorii boalelor*, bacteriile, bacilii (nu baccilii) etc. de Ioan Pop-Câmpeanu; și *Plantele de leac* sau *medicinale*, de N. — Editura Asociațiunii, Sibiu, strada Șaguna 6. — Prețul 5 lei. — De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu.

Anuar. A apărut: Anuarul VII al liceului de stat «Gheorghe Lazăr» din Sibiu pentru anul școlar 1925/926, publicat de: Dr. Ioan Bunea, director. — Cuprinsul: Reprivire asupra activității din anul școlar 1925/26, de Dr. Ioan Bunea, director; Educația în Statul ideal al lui Platon, de Dr. Z. German; Date școlare. — Tiparul institutului de arte grafice «Dacia Traiană».

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Prețul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Nr. 2548/1927. (51) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de eclesiarh la biserica catedrală din **Sibiu,** se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sunt de Lei 4320 lunar, plus eventualele gradaţii şi accesoriile ce se cuvin după gradaţii.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ţinută la 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3212/1927 Şcol. (47) 3—3

Concurs

La şcoala normală ortodoxă română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1.	Limba română	16 ore
2.	Limba franceză	16 „
3.	Istoria	13 „
4.	Drept şi economie politică . .	3 „
5.	Desemnul şi Caligrafia . . .	13 „
6.	Practica agricolă şi şt. agricole	18 „
7.	Educaţie fizică	28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de **30 zile,** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate.
3. Indicele dela Universitate.
4. Diploma de profesor.
5. Certificat de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei-ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc, dela 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 141—1927. (45) 3—3

Concurs repetit

Prin aceasta se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Bătrâna**, din protopopiatul Dobra.

Emolumentele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesie parohială este de 5 jug., fânaţ şi păşune.
2. Birul preoţesc câte o măsură de 30 litre porumb sfărâmat sau grâu, dela 150 case.
3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor aşterne oficiului protopopesc ort. român din Dobra.

Dobra, la 2 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu comitetul parohial.

Iosif Horariu,
preşedinte.

---

(41) 3—3

Concurs

Comitetul parohial al bisericii ortodoxe-române din **Râşnov**, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor I, cu următoarele retribuţiuni:

Salar lunar Lei 2000.
3 stânjeni lemne de foc, anual.
Cvartir în natură.
1 jugăr pământ arătură.
Venitele stolare uzitate.

Pot concura la acest post absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi bisericeşti.

Alegându-l cantor este dator a instrua şi conduce cor bisericesc.

Reflectanţii la acest post sânt poftiţi să şi trimită cererile împreună cu documentele necesare oficiului parohial ortodox-român până la 15 Mai 1927.

Râşnov, 2 Decemvrie 1926.

Comitetul parohial.

Lemne de foc

Consiliul arhiepiscopesc ortodox din Sibiu are lipsă de două sute treizeci Stânjini lemne de foc, esenţă fag, neplutite, de prima calitate, cari sunt a se furniza în Sibiu predate în Stânjini în curte până la **15 August a. c.**

Reflectanţii să şi înainteze ofertele lor Consiliului arhiepiscopesc ortodox în Sibiu până la 5 Mai a. c.

Sibiu, la 18 April 1927.

(53) 1—1 **Consiliul arhiepiscopesc.**

Licitaţie minuendă

Consiliul parohial din comuna Rod, jud. Sibiu, conform hotărârei, dă în întreprindere **repararea acoperişului** precum şi **spoitul bisericii** în licitaţie publică în **26 April 1927,** a treia zi de sf. Paşti.

Doritorii să se prezinte în ziua susnumită spre a licita. Consiliul parohial îşi rezervă dreptul a alege dintre licitanţi pe care voeşte.

Rod, la 10 April 1927.

(52) 1—1 **Consiliul parohial.**

Nr. 45/1927 prot. (44) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de nou înfiinţată **Bolul mic** (Ţopa) de cl. III, în urma ordinului Venerabilului Consistoriu Arhiepiscopesc Nr. 10,799 se publică prin aceasta concurs din oficiu cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Retribuţiile împreunate cu acest post sânt:

1. 20½ jugăre cat. sesiune parohială.
2. Dela fiecare familie 20 litri porumb sfărmit, în total circa 60 ferdele.
3. Stola obişnuită.

Se observă că On. Minister al cultelor prin ordinul său Nr. 43791/1926 a aprobat numai în principiu înfiinţarea parohiei, care însă nu e luată în buget şi viitorul preot nu va primi dotaţiune dela stat. Casă parohială nu este.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest pot îşi vor înainta petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi se vor prezenta şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sighişoara, la 21 Februarie 1927.

Emilian Stoica,
protopop.

Nr. 538/927. (42) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei **Breaza** clasa II şi pentru **Sâmbăta de sus apuseană** clasa III, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român». Emolumentele împreunate cu postul din: Breaza şi Sâmbăta superioară sânt cele fasionate în coala B cu întregiri dela stat şi casă parohială cu curte şi grădină.

Concurenţii au a-şi înainta cererile conform normelor în vigoare în terminul dat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Înainte de alegere până la 8 zile să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra şi a cuvânta.

Făgăraş, în 25 Martie 1927.

In înţelegere cu consiliile parohiale. Oficiul protopresbiteral ort. român.

Nicolae Borzea,
protopop.

Prefectura judeţului Sibiu

Nr. 3159/927 A/G. (49) 2—2

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă publică, că Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat *«Loteria-Sinistraţilor»*, cu 3719 câştiguri şi 2 premii în valoare totală de Lei 10 200 000.

In cazul cel mai norocos se poate câştiga: Lei 5.000 000·— sau „ 3.500 000·— „ „ 2.000 000·— „

Costul a ½ loz este de Lei 25.

Tragerea va avea loc în ziua de 11 Sept. 1927 la Bucureşti. Lozurile se găsesc de vânzare la primăriile comunale şi la Prefectura judeţului, Sibiu str. Şaguna Nr. 10, camera Nr. 14.

Invităm populaţia noastră a sprijini scopul frumos şi uman cumpărând lozuri în număr cât mai mare.

Sibiu, la 7 Aprilie 1927. Prefect:

Dr. Comşa m. p.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

Vilă

Edificiu nou cu intravilan de 12 jugăre pământ în raza oraşului Sibiu, de vânzare. Informaţii: Sibiu Pasagiul Rideli Nr. 4.

(54) 1—1

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghe̊ţate, dulceţuri, compoturi, numeroese menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

Din «Biblioteca Bunului Pastor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 29 Aprii 1927 Nr. 33

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile
să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

După sărbători

(=) In ziua luminată a Sfintei Invieri ne-am apropiat earăş cu dragoste creştinească, moştenită din bătrâne vremuri, cu adâncă evlavie şi temere, de ocrotitoarele altare, azi ale noastre, ieri ale unor cucernici şi năpăstuiţi înaintaşi şi, în cântări de laudă şi de mărire, am luat lumină, la izvorul sfânt al vieţii ne-am adăpat şi am mulţumit proniei cereşti, că ne a învrednicit să ajungem taina Invierii, «Paştile prea cinstite, Paştile care au deschis nouă uşile raiului, Paştile cele ce sfinţesc pe toţi credincioşii»...

Dar Paştile cele nouă, — când întunerecul veacurilor este risipit, cu suferinţe şi chinuri îndurate de mii şi milioane de mucenici fără nume, — împlăsmuesc în acelaş timp şi zilele învierii neamului nostru românesc, mântuit prin dreapta sa credinţă, păstrată şi apărată, în şirul lung al vremii, cu puteri mai pe sus de fire.

Robia întunerecului prea a fost grea, pentruca urmările ei fatale să poată fi scuturate uşor şi de grabă; ear ademenirile, otrăvitoare de suflete, prea au sporit atacurile împotriva poporului care abea acum are libertatea deplină de a-şi putea făuri armele culturii potrivit intereselor sale ca neam şi biserică.

In multe din oraşele şi satele ţării, praznicul Invierii din acest an poate nu va fi alcătuit treaptă de înălţare creştinească şi cetăţenească pentru credincioşi: vor fi fost nu puţine localităţi unde lumea s'a bucurat nu cu bucurie curată, ci mulţi îndată ce au rostit «Hristos a 'nviat», ieşind din sfintele locaşuri, au pornit drept spre localurile de petreceri şi copioase libaţiuni.

Cărţile pastorale, date de mai marii noştri, vor trebuì să mai scrie din nou cu slove de foc:

«Alungă, Doamne, din satele noastre pe cei cuprinşi de patima beţiei şi cheltuesc, întì'un singur an, milioane pentru spirt, — această otravă şi acest izvor al sărăciei şi al pierzării oamenilor»...

Sau:

«...Hristos s'a sculat din morţi cu trupul cu care era pe cruce, şi învăţăceii au văzut semnul cuielor. Vă întreb pe toţi: oare ce semne vom putea arăta noi la înviere? Oare îmbrăca-se-va în altă haină acel trup care s'a sbătut în dansuri netrebnice? Oare cum va fi celce aprinde ţigara cât ce iese din biserică şi apoi se duce drept la crâşmă? Ce va zice, în faţa veşniciei, celce viaţa pământească a petrecut-o în ură, mânie şi lăcomie?»

Povaţa de sus, a celor îndureraţi şi prevăzători, sprijinită de îndemnul tuturor păstorilor de suflete, îndreptăţiţi şi îndatoraţi să-şi desfăşoare activitatea în mijlocul păstoriţilor, nu va cădea mereu pe pământ neroditor, ci glasul mântuitor va străbate, astăzi mai slab, mâne mai voinic; farmecul cârciumelor va ispiti — măcar în şirurile tineretului — cu sorţi mai puţini de izbândă; băutura fără măsură nu-şi va mai secerà jertfele: oamenii nu-i va mai lega de pat, de spital, de temniţă, şi nici nu-i va osândì la moarte cu zile; ear duhul dragostei şi al înţelepciunii, în suflete curate şi treze, va păstra şi întări sănătatea, averea şi cinstea credincioşilor, în drumul spinos al sbuciumului vieţii vremelnice.

Părinţii sufleteşti, bunii păstori ai turmei cuvântătoare a lui Hristos, au dat şi vor da, cu fapta şi vorba, tot mai departe asemenea îndemn şi povaţă.

De aceea, purtat de gândurile binelui obştesc, cuvântul arhipăstorului la Sfintele sărbători ale Invierii Domnului nostru Isus Hristos a glăsuit în bisericile noastre, în faţa poporului, astfel:

«Inima mea se umple de bucurie, când văd pe iubiţii mei preoţi punându-şi sufletele lor pentru turma ce le este încredinţată, ear turma ascultându-i cu supunere de bunăvoie şi primind bunele învăţături şi poveţe ce i le dau în numele lui Hristos Domnul».

Cu răbdare, cu aspră muncă şi multă lăpădare de sine, această preoţime păşeşte întru înfăptuirea menirii sale pastorale.

Răsplata sa nu se rezumă totdeauna — o ştim cu durere — în cuvinte de mulţumire şi de recunoştinţă din partea credincioşilor pentru cari munceşte preoţimea, ci — poate mai adese — în înfruntări, jigniri, duşmănie şi ură dela cei răi şi nepricepuţi.

Dar, râvna adevărată, apostolică, a vrednicilor noştri preoţi, n'are să scadă nici atunci; din contră, vor chemà cu atât mai vârtos la Hristos pe toţi cei răi şi oropsiţi, pentruca Domnul, din prisosul bunătăţii Sale dumnezeeşti, să le dăruească şi lor bunătate şi nădejde...

Din lucrarea de evanghelizare, care întruneşte asemenea condiţii, va izvorâ, mai curând sau mai târziu, bogată primenire sufletească.

Propoveduiţi dar, sârguitor şi neîncetat, învăţăturile Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Ceice se apropie de ele, se înoesc şi se înalţă ca fii ai Părintelui ceresc şi moştenitori ai casei de unde vine mântuirea sufletului.

Servicii divine în Catedrala noastră

Săptămâna patimilor

Incepând din Dumineca Floriilor în catedrala noastră s'a oficiat după rânduiala bisericii deniile, la cari a luat parte o mulţime de credincioşi. La fiecare denie s'a predicat din partea preoţimei.

Incepând de Joi seara, când s'au cetit cele 12 evanghelii, toate serviciile divine au fost oficiate de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* încunjurat de preoţii din gremiul consistoriului şi cei dela catedrală.

Vineri la ora 4 d. a. s'a oficiat vecernia cu luarea Mântuitoriului de pe cruce. La intonarea cântării: «Pre tine cela-ce Te îmbraci cu lumina ca un vestmânt», preoţii au ridicat de pe sfîul prestol epitaful şi împreună cu sfta evanghelie şi cruce, l-au dus pe masa din mijlocul bisericii, care închipuieşte mormântul Domnului, în sunetul jalnicei cântări «Iosif cel cu bun chip». A urmat apoi sărutarea epitafului împreună cu metaniile obicinuite din partea preoţimei şi a credincioşilor.

Vineri seara la ora 6 şi jumătate s'a celebrat utrenia şi prohodul. Credincioşii ascultau cuprinşi de duioşie frumoasele tropare ale celor trei stări dela mormântul Domnului. «Viaţa în mormânt», «Cade se să te mărim pe Tine» şi «Neamurile toate». A urmat ridicarea sftului aier şi încunjurarea bisericii, mergând înainte cântăreţii, preoţimea cu aierul, I. P. S. Sa, apoi ofiţerii din garnizoană, reprezentanţii autorităţilor civile şi mulţimea de credincioşi.

Slujba Invierii Domnului

Praznicul Invierii Domnului s'a serbat şi în anul acest în centrul mitropoliei noastre, cu deosebită solemnitate.

Atât la Inviere la ora 4 dimineaţa, cât şi la liturghie a pontificat I. P. S. Sa Mitropolitu nostru *Nicolae* cu mare asistenţă.

Ieşind I. P. S. Sa din altar, rosti în mod solemn cuvintele: «*Veniţi de luaţi lumină*» şi dela luminarea I. P. S. Sale şi-au aprins toţi credincioşii luminările. S'a început apoi serviciul divin cu încunjurarea catedralei. In strada mitropoliei din faţa catedralei, era postată o companie de onoare a Reg. 90 infanterie în frunte cu muzica militară. In decursul încunjurării bisericii muzica a întonat imnuri religioase.

După încunjurare în faţa întrării principale I. P. S. Sa a cetit sfta evanghelie şi a cântat «Hristos a înviat», care a fost după aceea cântat de corul catedralei.

I. P. S. Sa urcă treptele catedralei urmat de cler şi credincioşi şi ajuns la uşa bisericii cu voce înaltă rosteşte cuvintele: «Ridicaţi boieri porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele vecinice, că va întra Impăratul măririi». Acestei alocuţiuni a urmat întrebarea din biserică: Cine este acesta Impăratul măririi? I. P. S. Sa: «Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în războaie, Domnul puterilor, acesta este Impăratul măririi». După-ce întrebările şi răspunsurile s'au repetat de trei ori, s'au deschis uşile şi convoiul a întrat în biserică.

S'a celebrat apoi frumoasa slujbă a Invierii, la finea căreia I. P. S. Sa în cuvinte sărbătoreşti a făcut apoteoza Invierii Domnului, deslusind întrebarea de ce a trebuit să moară şi să învie Domnul Hristos.

S'au împărţit apoi mulţimei de credincioşi Sfintele Paşti.

Serviciul divin de dimineaţă s'a terminat la ora 7. La Înviere au luat parte ofiţerii din garnizoană în frunte cu Dl General Cihoschi, Comandantul Corp. VII Armată, autorităţile civile şi o mulţime de credincioşi.

La ora 9½ I. P. Sa a fost condus din partea preoţimei în catedrală cu pompa obişnuită.

I. P. S. Sa a celebrat sfânta liturgie în prezenţa unui mare număr de credincioşi. Răspunsurile liturgice au fost date de corul catedralei condus de prof. T. Popovici.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa Mitropolitul a ţinut o cuvântare, desvoltând frumoasele idei cuprinse în pastorala trimisă tuturor fiilor săi sufleteşti din arhidieceză, pe care am publicat-o în nrul trecut al ziarului nostru.

Cuvântul arhieresc dela serviciul divin de dimineaţă, ca şi cuvântarea dela sfânta liturgie, au fost ascultate cu deosebită atenţiune din partea numeroşilor credincioşi asupra cărora a făcut adâncă impresie.

Se apropia ora 12, când I. P. S. Sa a fost condus la rezidenţă, cu aceeaş ceremonie cu care a fost adus.

Pastorale arhiereşti

— La zilele praznicului Învierii —

In legătură cu cele publicate în numărul precedent al ziarului nostru, mai amintim că am primit, de zilele luminate ale Învierii Domnului, frumoase pastorale, cu gândiri sănătoase şi vrednice de luat în seamă, dela PP. SS. LL. *Iosif*, episcop al eparhiei Caransebeşului, *Grigorie*, episcop al eparhiei Aradului, *Nichita*, episcop al eparhiei Argeşului, *Gherontie*, episcop al eparhiei Constanţa—Vechiul Tomis şi Durostorului.

Din bunele sfaturi şi îndemnurile arhiereşti, adresate credincioşilor de P. S. Sa Episcopul *Iosif* al Caransebeşului, reţinem următoarele:

Noi ştim, că Domnul nostru Isus Hristos a venit în lume ca să mântuească neamul omenesc de sub greaua povară a păcatului. Şi care este cel mai mare, mai sublim, înalt act, lucrare a Domnului nostru Isus Hristos, cu care ne-a mântuit? Este, fără îndoială, jertfa adusă pe cruce, răstignirea şi moartea Sa pe cruce, cu care s'a încoronat lucrarea Sa, activitatea Sa în lume pentru mântuirea neamului omenesc. Acesta este cel mai sublim, înalt, dară şi cel mai dureros act, după care a urmat apoi mărita Înviere din morţi, pe care, din mila lui Dumnezeu, o sărbăm noi astăzi. Acestea ştiind, e lesne de înţeles, că Harul lui Dumnezeu lucrează în noi. Acesta — deşi cu feluritele noastre păcate îl împedecăm — ne înduplecă, pe unii mai uşor şi mai mult, pe alţii mai greu şi mai puţin, ca să se trezească în noi cunoştinţa legăturii noastre cu Dumnezeu, şi cunoştinţa dragostei nemărginite a lui Dumnezeu arătate faţă de noi prin jertfa pe cruce a Domnului nostru Isus Hristos. Harul lui Dumnezeu lucrează în noi şi de aceea este, iubiţii mei, bucuria copiilor, bucuria tinărilor şi bătrânilor, bucuria tuturor credincioşilor, şi grăbirea la sfânta Biserică, pentru ca să auziţi solia, vestea Îngerului despre Învierea Domnului, cântarea de învingere asupra morţii: «Hristos a 'nviat!» De aci provine fiorul sărbătoresc, care ne pătrunde toată fiinţa noastră la auzul cântării: «Hristos a 'nviat». E ca şi cum am vedea şi cu ochii noştri trupeşti, nu numai cu cei sufleteşti, peatra prăvălită de pe mormânt şi pe Îngerul Domnului «şezând deasupra ei având înfăţişarea ca fulgerul şi îmbrăcămintea albă ca zăpada», precum ne spune sfântul Evangelist Matei (28, 3).

Acestea ştiind, iubiţii mei, vă îndemn să ascultaţi cu plăcere glasul Harului lui Dumnezeu, care, primindu-l în sfântul Botez, locueşte în voi, şi ascultându-l conlucraţi cu el spre mântuirea voastră.

Feriţi-vă deci, iubiţii mei, de toţi aceia, cari cu ştiinţă sau din neştiinţă, ar încerca să vă abată dela dreapta credinţă, prin fel de fel de apucături. Aceştia, iubiţilor, sunt nişte rătăciţi, cari sau din slăbiciunea minţii, sau din păcate, sau din interese materiale, s'au lăsat seduşi şi caută acum să câştige soţi pentru rătăcirea lor. Feriţi-vă de ei şi rămâneţi în Domnul nostru Isus Hristos, arătându-vă vrednici de nemărginita Lui iubire faţă de neamul omenesc, în urma cărei iubiri a luat asupraşi păcatele noastre şi a suferit moartea pe cruce, după cum a prorocit aceasta prorocul Isaia zicând despre Domnul: «Acesta păcatele noastre le poartă şi pentru noi sufere durere... El s'a rănit pentru păcatele noastre, şi a pătimit pentru fărădelegile noastre. Ca o oaie la junghiere s'a adus şi ca un miel fără de glas în contra celui ce-l tunde, aşa nu şi-a deschis gura sa». Rămâneţi deci în Domnul nostru Isus Hristos, ca să prisosească Harul lui Dumnezeu în voi şi să aduceţi roadă multă.

*

P. S. Sa episcopul Aradului îndeamnă credincioşii, cu gândul la minunea Învierii Domnului, să-şi împlinească datoriile de creştini cât mai desăvârşit, zicându-le:

«Să fim mai stăruitori în împlinirea datoriilor noastre creştineşti. Mai multă stăruinţă să arate părinţii faţă de fii lor; profesorii către elevi, funcţionarii către datoria lor, plugarii către munca câmpului şi muncitorii din fabrici către datoria lor. Pe scurt: dela cel mai mic până la cel mai mare, fiecare să dovedească mai multă tragere de inimă. Un tinăr rugă odată pe preotul său să-i găsească un post uşor într'un oraş, adecă o slujbă care să-i aducă multă linişte. Şi ce credeţi că a răspuns preotul? «Iubite tinere — zise preotul — cunosc un singur loc liniştit: mormântul. Dar cunosc şi aceea că după liniştea mormântului vine fericirea pentru cel ce se sârgueşte în viaţă!» Nevoiţi-vă deci, iubiţii mei fii sufleteşti, în această viaţă cât mai mult. Asiguraţi-vă fericirea veşnică. Nu vă luaţi după cei cari se asigură pentru caz de moarte, ca urmaşii lor să moştenească bani.

Vai cât de scurtă vedere au mulţi! Ei se asigură în cele vremelnice: contra focului, grindinei, împotriva cazurilor de nenorociri, dar nu se asigură pentru viaţa nemuritoare, dăruită nouă de Mântuitorul. De aceea, iubiţii mei, datorie mare am a vă povăţui pe toţi şi a zice tuturor: fiţi mai virtuoşi, aveţi mai multe virtuţi!

Da, iubiţii mei! Mai multe virtuţi se cer dela toţi. Gânduri de foc trebue să sfredelească inimile noastre, şi să recunoaştem că certurile ce s'au pogorât între noi cu alegerile comunale, nu sânt o virtute. Pizma şi ura dintre noi nu sânt virtuţi, lepădarea de credinţă nu-i virtute, ci lăşitate. Iar a fi creştin numai cu numele este cea mai mare fărnicie, care se va răsbuna asupra noastră. Viaţa Mântuitorului nici o clipă nu s'a abătut dela voinţa lui Dumnezeu. Viaţa Mântuitorului este o aspră mustrare pentru noi cari uităm de multe ori cuvântul «virtute». Şi dacă avem ceva ce nu ne poate răpi nici o putere omenească, aceasta este virtutea. Mintea cea mai luminată se întunecă prin boală, dar virtutea este un zid de granit. Lenea, risipa şi alte păcate aduc boală şi moarte, dar virtutea te ridică la cer. Poţi fi învăţat, să ştii picta tablouri, să ştii apăra pe cineva ca advocat într'un proces, să fii profesor sau inginer sau comerciant ori plugar bun, dar dacă nu eşti virtuos, nimic nu eşti. Poţi dărui cât de mult din averea câştigată prin furt şi înşelăciune, căci nu eşti virtuos.

Poţi cânta «Hristos a înviat din morţi» ca să răsune biserica, totuşi aceasta nu ajunge, dacă nu eşti om virtuos. Gânduri curate şi inimă curată să cerem dela bunul Dumnezeu şi vă mărturisesc că am cerut unul din cele mai mari bunuri de care avem nevoe».

Dreptate să li se facă. Patruzeci de tineri, elevi şi eleve, dela şcoala normală din Abrud, sub conducerea directorului lor, au făcut drumul la Bucureşti, şi în 12 April 1927 au dat un matineu, de coruri şi recitări, în sala Teatrului popular, — aproape goală. Au fost însă de faţă: dl ministru al cultelor şi artelor, V. Goldiş, câţiva preoţi, câţiva deputaţi şi vreo 30 de studenţi. Corul şcoalei şi recitările tinerilor au produs cea mai vie impresie; în deosebi versurile «Fost-ai vreodată la Abrud?» au mărturisit toată jalea şi nedreptatea de care sânt părtaşi bieţii eroi din Munţii apuseni. Înşişi şcolarii au simţit trebuinţa să manifesteze în capitală şi să arate durerile părinţilor şi străbunilor, ale căror urmaşi îşi continuă viaţa în mizerie crescândă. N'a sosit oare nici acum timpul să se facă oamenilor dreptate? Ce altă problemă de stat, — poate concordatul? — răpeşte guvernelor, de ieri şi de astăzi, toată vremea şi nu le dă răgaz să se gândească la ceice «cerşesc din poartă 'n poartă», deşi munţii lor, şi inima lor, aur poartă...

Poporul din Şoimuş rupe peceţile Unaţiei

Pe valea Târnavei-mici e un şir de sate de foşti iobagi cu grofi maghiari pe vremuri în castele şi moşii întinse.

De către Târnava-mare sunt sate puternice săseşti, iar în fundul văii regiunea săcuiască. Ai noştri au avut nenorocul să fie dezbinaţi prin Unire, susţinând câte două bisericuţe smerite cu gâlceavă statornică între preoţi şi credincioşi, spre desfătarea Saşilor şi a Ungurilor şi spre paguba românismului. Blăjenii au crezut că aceasta e soartea pecetluită a românimii din partea locului. Dar poporul nostru a dovedit că e mai cuminte şi mai creştinesc lucru să nu mai fie câte două altare pentru a plăcea lui Dumnezeu, ci unul singur, al sfintei credinţe strămoşeşti, ca să nu mai alergăm pe două căi la acelaş Dumnezeu.

In comuna Şoimuş de-a stânga Târnaveimici stau în vârful dealului două biserici, una mare, albă şi curată şi lângă ea bisericuţa unită ghemuită, fără turn ca şi cum ar spune zădărnicia ei în vremile acestea. Sunt chiar acum o sută de ani de când doi feciori de preot au vrut să scape de iobăgie şi unul a urmat tatălui său în biserica veche, iar celalalt a alergat la Blaj să se sfinţească, trecând la uniţi cu 5 familii şi zidind bisericuţa unită de azi.

Parohia ortodoxă a rămas văduvită de preot, mutându-se în altă parte. Uniţii din Şoimuş şi-au pus în gând să îndrepteze pasul de interese personale ale feciorului de preot de acum o sută de ani. Şi-au stăruit pe lângă majoritatea ortodoxă să-i cuprindă la biserica cea mare. Şi-au îndemnat pe preotul lor I. Pădurean să treacă împreună cu ei la legea ortodoxă.

Lucrul s'a petrecut în taina gândului celor iubitori de Hristos şi s'a prefăcut în faptă. Laudă Şoimuşenilor, cari înaintea Sfintei Învieri au săvârşit o faptă plăcută lui Dumnezeu şi izvorâtoare de rodnică frăţie.

Inainte cu două săptămâni, parohia ortodoxă a ales preot pe preotul gr.-catolic, urmând să facă foştii gr.-catolici trecerile religioase.

Dar neobosiţii canonici dela Blaj cum au prins de veste ce se urzeşte în vecinătatea lor, au tăbărât pe capul bieţilor oameni şi a preotului legat de turma sa pe care o păstoreşte cu tragere de inimă de 20 de ani şi au început cu blestemele şi cu ocările cele mai neruşinate în contra legii noastre strămoşeşti. La o singură slujbă a sfintei liturgii în bisericuţa unită de trei ori au predicat. Dar ce predică şi ce slujbă de sfinţenie au putut ei ţinea, când unul dintre svăpăiaţii misionari ai Blajului a spus că sfânta noastră credinţă ortodoxă s'a născut aşa că: diavolul şi-a vârât coada şi a trimis călugări greci cu ciubere pe cap ca să vândă lumini şi tămâie şi au ajuns până la marginea Târnavei-mici, iar dincolo a rămas unaţia nepângărită. Un alt sol dela Blaj, a spus că Dumnezeu nu locueşte în bisericile noastre şi nici sfânta Maica Precesta n'ascultă rugăciunile ortodocşilor şi n'avem sfânta cuminecătură curată.

Auzind despre aceste hule, poporenii ortodocşi s'au dus cu mare scârbă între canonicii şi trimişii Blajului şi le-au cerut socoteală despre vorbele aruncate credinţii noastre. Iar canonicii n'au cutezat să-i dea nici un răspuns cantorului ortodox Sederaş Todor şi mulţimii de popor scandalizat şi batjocorit în satul lor.

Şi-au fugit din sat trimişii Blajului, cu ruşine peste câmp în satele unite din apropiere. Iar după amiazi s'au întors iarăşi, dar şi-au cerut iertare că au batjocorit legea strămoşească. Iar poporului i-a fost milă de ei şi i-a iertat dându-le drumul să se ducă la bisericuţa lor să se roage lui Dumnezeu să nu-i pedepsească pentru atâta clevetire în contra sfintei noastre biserici.

De două săptămâni bâjbâie o mulţime de preoţi şi profesori dela Blaj asigurându-i pe cei 35 de uniţi cari le-au mai rămas că în 3 luni de zile le trimite mitropolia unită preot, care va stăpâni moşia dată ca ecleţie şi toată averea parohiei unite. Dar majoritatea uniţilor trecuţi cu preot cu tot, au cerut să treacă şi averea cu ei şi bisericuţa lor, despre care un bătrân spunea: să o prefacem în bibliotecă, să învăţăm carte şi să ne luminăm ca să nu mai umblăm românii pe două căi, ca neoamenii.

Puţinii uniţi cari au mai rămas s'au pus să împartă pământul bisericii unite între ei şi le-a făgăduit Blajul că-l vor avea de cinste numai să nu treacă la ortodocşi. Şi preotul unit

care le vine la slujbă a făcut tocmeala: pentru fiecare parţelă de pământ ce se vine gazdelor unite, să dea câte un litru de spirt, pe care-l vor bea cu toţii laolaltă, numai să ţie la unaţie.

Insă preotul fost unit a fost introdus la Dumineca Fiorilor la sfântul altar al bisericei celei mari ortodoxe şi a fost slujbă în sobor cu 7 preoţi ortodocşi. Şi unul dintre ei le a spus că înainte cu 160 de ani au luat cheile bisericii din Şoimuş tisturile varmeghiei şi au stat poporenii noştri 6 luni fără slujbă şi n'au voit să treacă la uniţi şi s'au rugat lui Dumnezeu oamenii în casele lor, dar credinţa strămoşască n'au părăsit-o.

In o carte rămasă după fericitul: Logofătul Mateiu Voileanu gramaticul, cetim însemnarea, că în anul 1762 a venit în comuna Şoimuşul Român o comisiune de oficiali dela varmeghia Târnava mică, pe atunci cu sediul în comuna Cetatea de Baltă, a luat cheia bisericii noastre ortodoxe, biserica o au încuiat, iar oamenii au fost îndemnaţi să treacă la biserica unită. Biserica a rămas încuiată dela 29 Iunie până la 26 Decembre, anul 1762. In timpul acesta de 6 luni de zile poporul din Şoimuş nu a mai avut unde să se închine lui Dumnezeu. S'au închinat însă fiecare în casa sa, legea însă nu a părăsit nici unul.

A mai spus încă acel slujitor al bisericii, că în anul 1762 în Şoimuş erau familii ortodoxe 109 cari nu aveau preotul lor. Se afla în comună o singură familie unită, probabil familia preotului, cu preot unit. Imprejurarea aceasta o au exploatat duşmanii bisericei noastre ortodoxe cu încuierea bisericei ortodoxe, forţând oamenii să meargă la biserica unită. Poporul din Şoimuş însă a arătat o asemenea tărie în credinţă, o asemenea alipire de biserica strămoşească, încât în 6 luni, a suferit chinurile şi presiunea ce s'a făcut asupra lui, şi a rămas fără biserică, fără mângăiere săfletească. Abia a doua zi de Crăciun au deschis biserica încuiată, şi o au dat oamenii stăpânirei în folosinţa credincioşilor noştri.

Statornicia aceasta în credinţa strămoşească, lipirea aceasta de biserică o a scos la iveală la instalarea preotului, revenit la biserica mamă, unul dintre cei 7 preoţi slujitori, această virtute a poporului nostru, care caracterizează poporul nostru în ţara întreagă.

Nu numai Şoimuşul, dar, în întreg Ardealul, 1328 de comune ortodoxe erau fără preot ortodox la 1762. Nu numai cele 109 familii ortodoxe din Şoimuş, dar în întreg Ardealul 68,243 familii ortodoxe erau fără preot; maltratate fără biserică, fără slujbă ca Şoimuşenii, însă nime legea nu au părăsit, nime de biserica ortodoxă nu s'a lăpădat.

Aşa s'a manifestat biserica noastră, poporul nostru, în veacurile trecute. Aceasta am voit să o scoatem la iveală, ca să se ştie.

*

Scrisoarea Şoimuşenilor de primire la biserica ortodoxă este următoarea:

I. P. S. Mitropolit Nicolae, Sibiu.

Cu smerenie aducem la înalta cunoştinţă a Prea Sfinţiei Voastre, că văzând noi minunile ce le-a făcut Dumnezeu cu neamul românesc, împărţit la străini, călcat în picioare şi batjocorit până şi în cele mai sfinte drepturi ale sale, iar acum răsplătit pentru toate suferinţele şi durerile noastre, ale părinţilor şi strămoşilor noştri, unindu-ne toţi românii pe pământul strămoşesc, am judecat cu sufletul nostru că nu e bine să mai trăim aci la noi în Şoimuş împărţiţi la două biserici, ci să ne strângem cu toţii la biserica cea veche, unde au fost înainte cu o sută de ani toţi românii din Şoimuş.

Şi-am descoperit gândul şi părintelui Ion Pădurean şi a întărit gândul nostru, şi pe semne şi Domnul Hristos s'a plecat pe sfânta cruce să se facă pe pământ o turmă şi un păstor la toată suflarea.

Şi ca un bun părinte sfinţia sa pleacă în fruntea turmii şi Şoimuşenii îl vreau preot cu mic cu mare! Şi noi venim la biserica veche, cu muerile şi cu copiii noştri, cu biserica şi cu averea ei. Iar biserica unită vrem să o tocmim casă de lumină la satul întreg, la mic şi mare, să aşezăm cărţi şi gazete ca să nu mai orbecăm nici noi, nici urmaşii noştri, şi să învăţăm calea mântuirii şi a dragostii de neamul nostru slăvit şi de dreptul şi milostivul nostru rege şi de prealuminata regina noastră.

Iară noi ne rugăm să ne primiţi în turma Sfinţiei Voastre şi să ne faceţi parte la rugăciunile sfinte pe care le faceţi pentru fiii evlavioşi ai bisericii strămoşeşti, că noi nu ştim de altă lege şi pe veci ne lepădăm de cei ce ne-au deslipit dela această lege.

Noi ne alăturăm la Sfinţia Voastră cu toată credinţa, deşteptată în sufletele noastre şi nădăjduim să avem spăsenie de toate relele desbinării noastre acum pecetluite. Primiţi-ne bunule Stăpâne şi ne daţi înalta binecuvântare.

Şoimuş, la 2 April 1927.

Simeon Libeg, Moldovan Vasile, Victor Hopărtean, Zaharie Popovici, Isidor Aflat, Teodor Gusi, Teodor Libeg, Teodor Popovici Vasilici, Teodor Libeg, GeorgeLibeg, Teodor Popovici Tereanu, Indreiu Moldovan, Ioan Moldovan, Anica Popovici, Văduva Saveta Sideriaşi, Anica Buda, Petru Fuanea, Stoica Ioanichie, Ana N. Aflat, Stoica Simion, George Libeg Schiop, Anica Libeg Schiop, Maria Libeg, Maria Moldovan, Versavia Libeg.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Darul băncilor. — Alte contribuiri: dela preoţi şi dela mireni, dela Mănăstirea Agapia şi dela clerul basarabean. —

Dintre institutele financiare româneşti şi-au mai dovedit dragostea şi evlavia, pentru sfânta biserică şi aşezămintele ei, băncile: *Timişana* din Timişoara, *Furnica* din Făgăraş şi *Victoria* din Arad, înscriindu-se între cucernicii sprijinitori ai reconstruirii sfintei mănăstiri brâncoveneşti.

Au contribuit:

Banca **Timişana,** din Timişoara, prin dl *Dr. Aurel Cosma,* fost ministru	6000
Banca **Furnica,** Făgăraş	4000
Banca **Victoria,** Arad	2000
Ionel Popea, Medgidie	2000
Mănăstirea Agapia, jud. Neamţu	2000
Dr. N. V. 1000 lei, şi prin dânsul alţi 160	1160
P. S. Sa **Dr. Ioan Stroia,** episcop militar, Alba-Iulia	1000
P. S. Sa **Visarion,** episcopul Hotinului	1000
Clerul judeţului Bălţi	1000
Clerul judeţului Hotin	1000
Clerul judeţului Soroca	1000
Dr. Pomp. Nistor, medic, Zârneşti	1000
Gheorghe Rotariu, preot, Câmpulung (Bucovina)	440
Rectoratul Academiei teologice Andreiane, Sibiu	200
Lei:	**23,800**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.601,444**
Suma totală Lei:	**1.625,244**

Nr. 3975 Pres. 1927. **f. urgent!!**

Eliberarea carnetelor noui pe C. F. R.

Ministerul cultelor cu adresa Nr. 17058 din 18 April a. c., ne aduce la cunoştinţă, că actualele carnete pe C. F. R. sunt valabile numai până la 1 Maiu a. c. şi că se emit acum carnete noui.

Pentru exoperarea carnetelor noui, sunt poftiţi toţi cei interesaţi: preoţi, protopopi, funcţionari bisericeşti, profesori, ca în **decurs de 8 zile** dela primirea acestei circulări să trimită Consiliului arhiepiscopesc:

1. Una fotografie de dată recentă, formatul obişnuit de legitimaţie, pe fond alb — purtând semnătura proprie a titularului **pe dos — nu pe faţă.** Se va trimite câte o fotografie atât pentru capul familiei, cât şi pentru soţie şi copii.

2. Pentru fiecare carnet se vor trimite în **numerar** următoarele sume:

a) pentru carnetele **de clasa I.** suma de **31 Lei,**

b) pentru carnetele **de clasa II.** suma de **26 Lei,**

c) pentru carnetele **copiilor,** câte **11 Lei** de fiecare copil.

La copii se va arăta la fiecare şi anul, luna şi ziua naşterii. Copiii majoreni (trecuţi de 18 ani) nu mai primesc carnete.

P. C. Părinţi protopopi vor pune în vedere Cucernicilor preoţi ca în interesul propriu să trimită toate datele de mai sus în timpul cel mai scurt posibil, căci altcum cererile lor nu se vor rezolvi.

Atragem atenţiunea preoţimii asupra acestei circulare şi o invităm a-i satisface imediat, trimiţând banii în **numerar,** ear nu în chitanţe dela C. F. R. ca în trecut, cum au făcut unii preoţi.

Sibiu, la 20 April 1927.

Intru pomenirea celor morţi pe pământ străin

Ceremonie evlavioasă, întru amintirea ostaşilor români morţi în timpul războiului şi îngropaţi în pământul austriac, s'a desfăşurat în cimitirul central din Viena în ziua de 16 April 1927.

Soţia reprezentantului României la Viena, dna Mitilineu, şi dl căpitan Pompiliu Georgescu, prin muncă neobosită, au adunat fondurile necesare ridicării unui monument celor morţi întru împlinirea datoriei. Sculptorul talentat, Jalea, a făcut, din peatră dela noi, o frumoasă şi impunătoare cruce, cu inscripţia: «Urmaţi calea Domnului, unii pe alţii iubiţi-vă». Crucea s'a ridicat în cimitirul vienez, pe locul unde se găsesc rămăşiţele pământeşti a circa 1300 de voinici români, cari s'au stâns departe de ţara şi de îndureraţii lor părinţi şi rudenii.

Serviciul religios, la inaugurarea monumentului, l-a săvârşit parohul nostru din Viena, ear răspunsurile le-a dat corul său bisericesc, în mijlocul unei mari asistenţe, alcătuite din reprezentanţi de frunte ai celor două state, împreună cu delegaţii altor state, şi cu ataşaţii militari ai capitalei austriace. O companie de onoare cu muzică a dat onorurile, a întonat imnul regal român şi a prezentat armele. Cuvântări mişcătoare au rostit: dna Mitilineu, dl ministru Mitilineu, colonelul Dimitriu, reprezentantul primăriei, consilierul Richter. Numeroase coroane s'au depus pe monument, ca omagii aduse pentru vitejii soldaţi români cari îşi dorm aici somnul de veci.

Se încurajează propaganda adventiştilor

Lângă oraşul Diciosânmărtin, în valea Târnavei mici, adventiştii au izbutit, cu binevoitorul sprijin acordat de dl Dr. Boilă, să-şi cumpere un loc de 10 pogoane şi să-şi înalţe acolo o clădire în preţ de câteva milioane pentru instalarea unui *institut biblic adventist.*

Ziarul *Universul* din 20 April a. c. publică şi adresa ministerului cultelor (Nr. 56100, semnată de: Ministru V. Goldiş, şi Director general Z. Păclişanu), prin care se dă autorizaţia să se deschidă şi să funcţioneze institutul pomenit, care va avea *să pregătească şi să formeze viitorii predicatori adventişti.* Conducerea lor este încredinţată cetăţeanului *american,* Petre I. Gaede,

cu un program de studii, care nu prevede — dupăcum afirmă numitul ziar — nici o îndrumare la respectarea legilor statului; ci, dimpotrivă, «institutul biblic» dela Diciosânmărtin va fi un simulacru de şcoală, unde se poate învăţà or ce, numai iubirea şi cinstirea ţării nu!

Cam ce se va învăţa pe acolo, ne lămureşte, dacă mai e trebuinţă, cuvântul mai nou al unui predicator adventist, care a predicat, într'o casă de rugăciune, astfel:

«Conferinţa de pace vrea linişte! Apoi vă întreb eu, fraţilor, liniştea ori furtuna ne e mântuitoare? Furtuna! Priviţi spre răsărit, acolo s'a şi ridicat furtuna! Uşile bisericilor se clatină, vremea ne favorizează, furtuna socială va trece prin toate straturile sociale, străbătând în toate colţurile lumii. In toate părţile se răscoală oamenii. O furtună din afară trebue să vină ca să poată începe şi răsvrătirea dinlăuntru, căci ce poate unul împotriva mulţimii? Iar atunci când va veni furtuna, ce ne va putea uni? Patria? Nu»!

Cum se face de autorităţile noastre politice admit înfiinţarea unui aşezământ de creştere a predicatorilor de asemenea categorie? Ce fel de alte manifestaţii sectariste mai aşteaptă, pentru a proceda în consecinţă, când se ştie preciz că sectanţii, de toate culorile, interpretează şi predică sfânta Evanghelie aşa cum cer doctrinele patronilor cari îi susţin?

INFORMAŢIUNI

La noi şi la alţii. Minoritarii nu scapă ocazie d'a se jăluì că sânt «nedreptăţiţi» la noi în ţară. Românii însă, rămaşi în Ungaria, n'au nici o singură biserică românească; ear preoţii cari se duc acolo, sânt huiduiţi şi siliţi să părăsească Ungaria, lăsând copiii nebotezaţi şi muribunzii neîmpărtăşiţi. — Sârbii noştri au în Bănat vreo 70 de biserici, primesc cărţi de peste graniţă şi se bucură de binefacerile legii agrare; ear românii din Jugoslavia, ţară prietenă şi aliată, deşi aveau 50 de şcoale cu 120 învăţători, în urma statizării şcoalelor au rămas abea cu 8 învăţători... Comentariile să le facă cititorii.

Treceri la ortodoxie. In urma activităţii desvoltate pentru combaterea sectelor şi pentru intensificarea vieţii religioase în eparhia Aradului, mai mulţi baptişti, bărbaţi şi femei, din comuna Curtici, dela graniţa de vest, au rupt legăturile cu sectanţii şi au intrat în şirul credincioşilor noştri. Cei mulţi înainte!

Oraşul Născătorului a fost greu încercat, în urma incendiului din ajunul Sfintelor sărbători: aproape un sfert din clădirile oraşului, între care şi două biserici, au fost mistuite de cumplitul foc, şi zeci de familii au rămas fără adăpost. In faţa acestui dezastru, bunii creştini au datoria să întindă mână de ajutor tuturor celor suferinzi şi năpăstuiţi.

† **Ana Petra-Petrescu**, născută Slaba, a trecut la cele veşnice Sâmbătă, în noaptea Invierii, şi a fost înmormântată Luni, a doua zi de sf. Paşti, în cimitirul central din Sibiu. A avut frumoasa vârstă de 70 de ani. Venerabila doamnă, în care dl Dr. Horia Petra-Petrescu, secretarul Asociaţiunii, îşi jăleşte pe în veci neuitata sa mamă, a răspândit în toată viaţa sa bunătate şi creştinească dragoste. Odihnească în pace!

Caz de moarte. Văduva Reveca Curcubătă din Vlădeni a răposat în 22 Aprilie în etate de 82 ani. A fost o evlavioasă creştină, soţie şi mamă de model. Slujba înmormântării s'a oficiat în ziua Invierii Domnului de preoţii Dr. G. Proca, Il. Ganţa şi C. Măieruşan, însoţită până la locul de odihnă de întreaga comună. O jeleşte fiii săi Iordan, paroh în Budila, fruntaşul gospodar Ilie şi număroase rudenii. Odihnească în pace!

† **Pr. Aurel Oancea.** Adânc întristaţii: Eugenia soţie, Relu şi Gica copii, Elena N. Oancea mamă, pr. Daniil Cojocariu şi soţia socri, Ioan Oancea, Nicolae Oancea şi Dr. Costi Oancea fraţi cu familiile lor; Familiile: Voinea, Lupan, Dr. Turtea, Orghidan, Roncea, Panţu, Vasiliu, Savu, Dogariu, anunţă cu multă durere în suflet încetarea din viaţă a scumpului şi neuitatului lor Pr. *Aurel Oancea*, paroh în comuna Baciu lângă Braşov, în etate de 44 ani mort după o scurtă, dar grozavă suferinţă în ziua de 26 April a. c. — Inmormântarea s'a făcut în ziua de Joi 28 April ora 3 p. m. din casele părinteşti (Pe Tocile 34) în cimiterul Bisericii sf. Treimi de pe Tocile—Braşov. — Dormi în pace suflet nobil şi blând!

Premiul naţional de muzică. Dl Tiberiu Brediceanu, care şi-a dobândit merite deosebite pe terenul muzicei poporale române, a fost sărbătorit zilele acestea, când a împlinit vârsta de 50 de ani. Cu acest prilej, ministerul cultelor şi artelor i-a acordat premiul său anual de compoziţie muzicală, în valoare de 100.000 lei. Răsplată bine meritată.

† **Dr. Aurel Maniu**, absolvent de teologie, prim-notar şi secretar al consiliului judeţean din Deva, fiul răposatului paroh din Băcăinţi, s'a stins din viaţă în puterea vârstei, de 39 ani, după o boală îndelungată, Joi în 21 April 1927. Rămăşiţele pământeşti ale defunctului s'au înmormântat Sâmbătă în 23 April în cimiterul ort. român din Deva. Pe răposatul îl deplâng neconsolaţii: Văd. preoteasă Victoria Maniu n. Tomuş, ca mamă, Mircea, ca fiu, Silvestru, Petru şi Silvia Maniu, ca fraţi şi soră. — Odihnească în pace!

ŞTIRI LOCALE

Operă. Reuniunea română de muzică «Gh. Dima», având concursul cântăreţilor dela opera din Bucureşti, va reprezenta în teatrul sibian, în zilele de 6 şi 7 Mai a. c., operele *Traviata* şi *De-aş fi rege*. Bilete: la Librăria Săteanului, în faţa Liceului Gh. Lazăr.

Mulţumiri

Din prilejul morţii neuitatei noastre mame, soacre, bunice şi mătuşi: *Ana Petra-Petrescu*, am fost părtaşi de atâta dragoste din partea cunoscuţilor şi amicilor, încât ne simţim îndemnaţi să mulţumim şi pe această cale, tuturor, pentru sentimentele ce le nutresc faţă de noi. Cel de sus să le răsplătească această iubire faţă de deaproapele înzecit. — *Horia Petra Petrescu* şi familia *Iancu Candrea*.

Nr. 83—1927 prot. (55) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Meşindorf**, protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 15 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 2548/1927. (51) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de eclesiarh la biserica catedrală din **Sibiu**, se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuţiunile împreunate cu acest post sunt de Lei 4320 lunar, plus eventualele gradaţii şi accesoriile ce se cuvin după gradaţii.

Doritorii de a ocupa acest post să-şi înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ţinută la 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Au apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântările bisericeşti

după melodiile celor 8 glasuri ale sf. biserici ortodoxe, culese, puse pe note şi aranjate de

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 100, plus spesele poştate Lei 15.

Cântări funebrale

pentru cor de bărbaţi, de:

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 30, plus spesele poştale Lei 12.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 6 Mai 1927 Nr. 34—35

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Șase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.** Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

Corespondențele să se adreseze Redacției **„Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază**

Nr. 4250/1927 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

In temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române convocăm și prin aceasta declarăm convocată **Adunarea eparhială ordinară** (sinodul) a Arhiepiscopiei noastre în biserica catedrală din Sibiu în **Dumineca Samarinencii,** adecă la **22 Mai a. c., ora 9 a. m.,** când se vor începe ritualele bisericești, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat spre acest scop.

Sibiu, la 2 Mai 1927.

(ss) **Nicolae,**
arhiepiscop și mitropolit.

***Ziua de 10 Mai** va fi serbată, în anul acesta, cu rară solemnitate în toată țara.*

Autoritățile vor primì dela guvern instrucțiuni amănunțite, referitor la programul serbărilor. Ministeriile, de interne și instrucțiune, au trimis circulare în toată țara pentru ca ziua de zece Mai să fie sărbătorită cum se cuvine, cu atât mai vârtos că ziua aceasta simbolizează — după noua lege — toate marile evenimente naționale, care în anul acesta cuprind și aniversarea a 50 de ani dela războiul neatârnării.

Se vor ținea servicii divine în toate bisericile.

In capitală se va deschide ședința festivă a parlamentului. Paradă militară nu se va face, dar se vor ținea servicii divine și în cazărmi și în școalele militare, după care vor urmà conferențe cu subiect ocazional.

Tot în capitală urmează să se pună peatra fundamentală: a statuei regelui Carol I în piața palatului regal, ear în piața din capul căii Victoriei din București a monumentului Victoriei.

Serbarea semicentenară a neatârnării

(=) Războiul desrobirii tuturor românilor, de sub stăpâniri străine, a fost precedat de războiul neatârnării României vechi dela 1877. Cu arma în mână, s'au liberat atunci principatele române de sub suzeranitatea turcească: crucea a ieșit biruitoare și de astădată asupra semilunii.

Mai înainte cu unsprezece ani, în 1866, fu chemat pe tronul țării tinărul principe Carol, vlăstar din neam împărătesc care, din primele zile ale binecuvântatei sale cârmuiri cu deviza «Nimic fără Dumnezeu», a pregătit țara, ajutat de ilustrii ei fruntași, pentru zilele grele și mari ce aveau să vie.

Sfetnici distinși ai Domnitorului erau, în timpul războiului independenței Ion C. Brătianu *și* Mihai Kogălniceanu, *nemuritorii bărbați de stat ai României, cel dintâi, Ion C. Brătianu, ministru președinte al guvernului din vremea războiului, ear al doilea, M. Kogălniceanu, ministru de externe. Președinte al adunării deputaților era* A. C. Rosetti, *alt bărbat de seamă, propagator de idei democratice și liberale.*

Cu înțelepciune și energie rară s'a hotărât intrarea țărișoarei în războiul rusoturc, și nu s'a dat ascultare glasurilor unor fruntași cari n'aveau prea multă încredere în tinera armată abea alcătuită de eroicul și prevăzătorul Domnitor, și propuseră ca autoritățile, guvernul și casa domnitoare, «să se retragă în munți», dacă turcii ar da năvală în țară...

Turcii începură, înainte d'a se declară războiul, să bată cu tunurile orașele românești dunărene; vestiții lor başbozuci furau și jăfueau ce puteau.

Hotărârea de-a pornì în război de liberare era astfel dea-dreptul impusă României chiar de Turcia suzerană.

Se încheiase în 16 April 1877 convenția favorabilă cu guvernul rusesc, pentru trecerea armatelor rusești prin teritorul românesc, cu obligația ca guvernul împăratului tuturor rușilor să respecteze drepturile politice ale statului român, și să menție și apere integritatea țării între granițele de atunci.

In momentele hotărâtoare când tunul român răspundea la declararea de război făcută de Turcia, răsunetul lui răscolì adânc toate inimile fraților și surorilor de peste granițe... spre necazul și supărarea celor de alt neam și lege.

La Sibiu femeile române institue, sub președinția dnei Iudita Măcelariu, un comitet din 16 persoane fruntașe și în 17 Mai adresează către toate femeile române din Transilvania și Ungaria un apel, zicând:

«In fața conflagrațiunii din orientul Europei ce a atins pe frații și surorile din România, *noi... nu putem sta indiferente la ceea ce frații și surorile noastre, ei,* sângele nostru, *vor avea de-a îndura în această mare dramă ce se prepară și s'a început pe frumoasele, istoricele și de vechi sânge fumegândele țărmuri ale Danubiului. Pentru aceea românele din Sibiu s'au întrunit astăzi cu scop de-a venì și ele cu mijloacele lor posibile în ajutorul ostașilor români răniți și în ușurarea suferințelor familiilor acelor ostași cari au căzut sau vor cădea în luptă; și spre acest scop s'a format un comitet executiv.. Să venim dar și să dăm ajutorul nostru posibil întru realizarea scopului propus. Să ne întrunim cu toatele întru a aduce sacrificiuri pentru scump* sângele *nostru și pentru sacra noastră* religiune».

Apelul filantropic din 22 Mai, publicat de brașoveni, având drept președinte al comitetului de ajutorare, alcătuit din 15 membri, pe inimosul român, membru al sinoadelor și congreselor noastre, Diamandi Manole, zice: «...dacă luminile civilisațiunii au ajuns a face un adevărat cult din îngrijirea și alinarea durerilor celor căzuți în războiu, vom putea rămânea noi nepăsători față de cei mai de aproape ai noștri, cari și-au expus viața pentru legea, onoarea și existența neamului românesc? *Martoră istoria, martori vii mulți chiar dintre noi, că frații de dincolo, în timpuri nefaste, ne-au primit și ne-au adăpostit în căminul lor fără osebire de naționalitate, ne-au ajutat lipsele și ni-au alinat durerile... Aceste sacre motive au dat impuls românilor din urbea Brașov a venì cu obolul lor în ajutorul răniților de război, a fraților noștri din România».*

Guvernul maghiar însă a oprit constituirea comitetelor de ajutorare ale românilor și pe cele constituite le-a disolvat; recursurile făcute au rămas, firește, zadarnice; astfel românilor ardeleni, ungureni și bănățeni nu li-a rămas decât să adune ofrande «pe cale particulară».

Ziarul nostru, Telegraful Român, *și celelalte publicațiuni periodice ardelene din anii memorabili, conțin în coloanele lor numeroase și înduioșătoare dări de seamă despre colectarea de bani și obiecte necesare ostașilor. Toate ofrandele acestea, aduse cu dragă inimă din întreg cuprinsul satelor și orașelor românești de dincoace de Carpați, s'au înaintat societății Crucea Roșie română, în București, la adresa pre-*

şedintelui său, Principele Dim. Gr. Ghica, ale cărui răspunsuri de mulţămiri se publicau de asemenea în presa ardeleană.

Strălucitele izbânzi, dobândite de armata română, la Griviţa, Plevna, Vidin, Smârdan şi în multe alte locuri, au dovedit mai pe sus de orce laudă, străină sau din patrie, eminentele calităţi ale ostaşilor noştri.

„Voi sânteţi vitejii vitejilor“, *sânt cuvintele din ordinul de zi, dela 29 Nov. v. 1877, dat de marele duce Nicolae către oştenii Rusiei şi ai României, — ceeace în curând, spre mâhnirea şi amărăciunea tuturor românilor, n'a împiedecat pe* aliaţii *ruşi să-şi calce vorba şi să ne despoaie de Basarabia, în schimbul Dobrogei..*

Neatârnarea proclamată în 10/22 Mai 1877, şi plătită cu preţul sângelui, *a fost recunoscută în curând de toate statele independente ale Europei; aşa s'a confirmat dreptul României de a figurà de aici înainte ca stat neatârnător şi a îndeplinì o misiune însemnată naţională şi economică la gurile Dunării.*

Comemorarea luptelor din anii 1877 şi 1878 ai răsboiulni ruso-româno-turc se face în toată ţara întregită. Se va serba cu splendoare împlinirea a 50 de ani dela răsboiul independenţei, se va aşezà peatra fundamentală a statuei celui dintâi Rege român, Carol I, cel înţelept şi viteaz.

Pentru M. Sa Regele nostru Ferdinand I, al tuturor românilor, va fi mare mângâere şi întărire sufletească să vadă la aceste zile memorabile ale istoriei naţionale, întreg poporul român, ca o singură familie, adunându-se cu dragoste şi omagial devotament împrejurul tronului şi a dinastiei Sale.

In capitală şi în provincle se săvârşesc, în toate locaşurile sfinte, evlavioase slujbe de mulţămire şi recunoştinţă către Atotputernicul pentru toate bunătăţile de care ne-a împărtăşit.

*

Răsboiul dela 1877, al neatârnării, s'a mai sărbătorit în anul 1902, când se împlineau 25 de ani dela săvârşirea lui.

Regimentele vitezei noastre armate defilau în falnici paşi, la ziua de 10 Mai 1902, pe dinaintea Regelui Carol I. Deşi eră în acel an vreme ploioasă, — povesteşte un venerabil slujitor al bisericii — eată că un biet călugăr, dintr'un schit uitat şi depărtat, auzind vestea sărbărilor dela Bucureşti întru pomenirea răsboiului, la care luase parte şi el, a tresărit în amintirile sale, şi în vechea voioşie a tinereţei a plecat la defilare.

Bucureştenii au putut zări, cu mare mirare, alăturea de un regiment defilând şi un bătrân călugăr.

Dar călugărul, sărac şi stios, nu şi-a găsit un adăpost unde să-şi plece capul în îmbulzeala sărbării, — ear vremea fiind rea, omul a răcit, s'a îmbolnăvit şi chiar în zilele acelea a şi murit. Abea atunci s'a aflat, că bătrânul mort se numeşte monahul Cozma, *şi că venise în capitală la sărbătoarea unui mare eveniment naţional. S'a făcut apoi, vrednicului luptător al independenţei, o măreaţă înmormântare la mănăstirea Cernica, unde i s'a ridicat şi un monument, potrivit să amintească totdeauna numele unui cucernic preot creştin, fost ostaş român în răsboiul de neatârnare.*

*

In zilele de grea cumpănă pentru ţară şi neam, preoţimea bisericii noastre ortodoxe este, în orce vreme şi împrejurare, părtaşă însufleţită în lupta pornită întru apărararea bunurilor supreme ale unui popor mult cercat, care a fost şi va rămânea tare şi viguros, cât timp patrimoniul sufletului său va fi: credinţa şi iubirea creştinească.

Numai acest sfânt patrimoniu este în stare să ne dărueascâ deplină încredere în soartea şi rostul nostru pe pământul patriei româneşti neatârnate şi libere.

Un bust unui preot

Intru pomenirea întâiului gazetar naţionalist român al Basarabiei, gazetar care a fost regretatul preot *Andrei Murafa*, răposat de curând, se va ridica un bust în centrul capitalei basarabene.

Bustul distinsului preot şi ziarist moldovean are să slujescă drept pildă, în deosebi tinerimii şi generaţiilor ce vin, cum au să-şi închine viaţa luptei patriotice pentru lege şi ţară.

Comitetul de iniţiativă din Chişinău face călduros apel către toţi cei ce înţeleg rostul unei asemenea lupte, să contribue cu ceea ce vor putea şi vor crede de cuviinţă în acest scop, îndemnând pe ceice le sânt de aproape să imiteze acest gest.

Apelul dela Chişinău va fi întâmpinat de opinia publică, atât în Basarabia, cât şi în ţinuturile unde vrednicul Andrei Murafa avea credincioşi cetitori, cu cea mai largă bunăvoinţă.

Sumele oferite se trimit, în cursul acestei luni, pe adresa: Administraţia ziarului *România Nouă*, în *Chişinău*, strada Alexandru cel Bun.

Adunări preoţeşti

I

— Adunarea generală ordinară a despărţământului Jiu al Asociaţiei «Andrei Şaguna» a clerului —

In 7 şi 8 April 1927, despărţământul *Jiu*, al Asociaţiei Clerului şi a ţinut adunarea generală ordinară în parohia Petroşeni. Aceste două zile au fost momente nouă de încurajare şi însufleţire pentru preoţimea din nou înfiinţatul tract al Jiului, ear pentru credincioşii din Petroşeni un nou îndemn pentru revenire la adevărata viaţă creştină propagată de biserica ortodoxă.

In ziua întâi dimineaţa, după chemarea Duhului Sfânt, preoţimea s'a adunat în localul destinat, unde Păr. prot. Ion Duma, deschide şedinţa prin o vorbire, în care arată cauzele turburărilor sufleteşti de după răsboi, situaţia în care se află biserica ort. rom. în Valea-Jiului, chemarea ei aici şi mijloacele de acţiune.

Din cele desbătute în această adunare amintesc următoarele:

Cercurile religioase au dovedit în anul 1926 activitate bogată în evenimente de însămnătate pastorală-religioasă în Valea-Jiului.

Astfel, la 23 Martie: s'a sărbat jubileul de 50 ani de serviciu preoţesc al părintelui Simeon Suciu din parohia Petrila-Lunca de sus; la sărbare a luat parte întreaga preoţime din Valea-Jiului, parohienii din loc şi alt public.

In 23 April s'a târnosit biserica reparată din Dâlja-Mare.

In 22 Aug. s'a sfinţit şi pus peatra fundamentală a bisericii în edificare din parohia Petrila-Poeni, cu colonia minieră Lonea.

In 19 Noemvrie, în parohia Vulcan, s'a făcut desvălirea monumentului eroilor; au luat parte, pe lângă locuitorii din localitate, aproape întreaga lume intelectuală din Valea-Jiului, distinşi intelectuali din judeţul Gorj, în frunte cu dl general Manolescu. Conducătorii bisericii noastre din Vulcan au meritat toată lauda pentru iniţiativa luată şi grija de a se ridica acest frumo monument.

In 5 Decemvrie s'a pus şi sfinţit piatra fundamentală la biserica în construcţie din parohia Aninoasa. Bisericile din Lupeni, Lonea şi Aninoasa vor fi dintre cele mai frumoase biserici din Mitropolie, prin stilul şi construcţia lor.

S'a luat hotărârea, să se organizeze activ comitetele parohiale prevăzute în Statutul pentru organizarea bisericii ort. rom. art. 52.

Aceste comitete parohiale să-şi ficseze ca hram o zi de sărbătoare, la care luând parte preoţii din jur să se ţină cu aceasta ocazie predici, conferenţe religioase, eventual împreunate cu alte sărbări, dându-se ocazie şi teren de activitate şi apostoliei laice.

Să se servească Vecernii cu evanghelizare.

Societatea «Sftului Gheorghe a tinerimii să fie îndemnată la continuă activitate religioasă.

S'a decis a se înfiinţa fonduri pentru propaganda religioasă între mineri şi îndeosebi pentru combaterea sectelor prin răspândirea de cărţi, iconiţe etc. Se propune a se abona de către fiecare preot revista «Biserica ortodoxă».

FOIŞOARA

Predică

— La adunarea ordinară a despărţământului Sf. Gheorghe, al Asociaţiei clerului „Andrei Şaguna“, în biserica din Sf. Gheorghe —

«Că nu pe noi înşine ne predicăm, ci pe Hristos Isus Domnul, iar pe noi slujitori vouă pentru Isus».
(II Cor. 4, 5).

Prea Cucernice Părinte Protopoape,

Iubiţilor în Hristos Fraţi,

Fraţii aceleaşi misiuni mari dumnezeeşti, smulşi pe-o clipă din mijlocul îndeletnicirilor zilnice, în timpul cel mai potrivit al anului nostru bisericesc, au să adâncească împreună, să mediteze mai temeinic cuvintele sfinte ale dumnezeeştilor Scripturi; au să-şi învioreze puterile şi curajul de luptă dela acest sacru izvor, mai ales azi, când «vremile grele sânt».

Iubiţi Fraţi, — Intrucât mi s'a dat spre tălmăcire, pentru întrunirea noastră, un prea frumos text, din Ep. II. a sf. ap. Pavel către Corinteni, să-mi daţi voie a Vă înfăţişa pe sf. ap. Pavel, ca pe cel mai inspirat îndrumător al păstorilor de suflete, înzestrat cu cele mai alese daruri şi însuşiri, care, pentru slujba apostolească, îl făceau din cale afară destoinic. Căci, să ne transpunem în acele zile de urgie şi de grea încercare pentru creştinism, lucrul de căpetenie şi datorinţa apostolului era de-a nu se potignì, a nu obosì, a nu întoarce spatele, ci a sta neclintit în faţa tuturor pericolelor, insultelor zilnice împotriva vieţii, şi zi de zi expus din toate părţile săgeţilor veninoase ale duşmanilor lui Isus, fără frică şi fără a clipì din ochi, a sta în locul arătat de Dumnezeu.

Să amintim, pe scurt, conţinutul Cap. 4. pentru a adâncì mai bine noima versetului citat.

Apostolii, şi soţii lui, au fost chemaţi la serviciul Testamentului Nou, la «slujba aceasta», nu pentru vre-un merit al lor, ci din mila lui Dumnezeu (1 Cor. 15. 10.), ear această milă îl încurajează să nu peară în greutăţile, ce trebue să le întâmpine în împlinirea serviciului lor.

«Precum am fost miluiţi», adecă ar vrea să ne spună, ca misiunea apostolească e întemeiată în lăuntrul lor.

In vers 3, se spune «evanghelia noastră»; aici înţelege evanghelia, pe care se năzueşte a o predica zi cu zi pentru edificarea tinerelor comunităţi creştine.

In acest vers se arată, că apostolul a lucrat din inimă curată şi nesuccesul în unele părţi trebue să se atribue satanei, care caută să împedece lăţirea evangheliei.

«Că nu pe noi înşine», adecă persoana noastră, înţelepciunea ori ştiinţa noastră, nu e cuprinsul şi nici ţinta predicei, ci Isus Hristos, ca Domn, pentru că Hristos ca Dumnezeu-om e Domnul tuturor făpturilor. El a făcut toate şi toate-i sânt supuse.

Aici se cuprinde recomandarea de sine ce şi-o face sf. Ap. Pavel, anume, că el nu se predică pe sine însuşi, cum fac alţii, ci pe Isus Hristos Domnul.

Numai aşa înţelegem cum se exprimă mai departe zicând, că el este servitorul celor ce-l aud sau îl citesc din epistolele sale, aici el voeşte să săvârşească şi împlinească voea lui

Festival

— Conferenţiar dl Vintilă Brătianu —

Asociaţiunea culturală din Sibiu şi „Universitatea liberă“ organisează, întru comemorarea semicentenară a războiului de neatârnare a României, un FESTIVAL, în ziua de Duminecă 8 Mai, ora 6 seara, în sala prefecturii judeţului Sibiu.

Programul cuprinde: discurs festiv, rostit de dl VINTILĂ BRĂTIANU, fost ministru; coruri şi recitări.

Publicul sibian este învitat a lua parte la acest festival.

Sfinţire de capelă

Duminecă, în 17 April 1927, s'a săvârşit actul sfinţirii capelei ortodoxe române dela Închisoarea centrală din Braşov, de către P. C. Sa Păr. protopop Dr. Iosif Blaga, — ca delegat al arhiepiscopului şi mitropolitului nostru, — azistat de duhovnicul închisorii, prof. Dr. George Popovici.

După săvârşirea actului, la care au fost de de faţă reprezentanţi ai justiţiei şi ai poliţiei locale, păr. prot. a predicat cu mult suflet despre puterea credinţei şi despre virtuţile creştineşti, arătând cu exemple din istorie efectele şi roadele acestor virtuţi.

Duhovnicul, Dr. G. Popovici, a vorbit despre rolul bisericei ca locaş de pace, de reculegere, în legătură cu starea sufletească a întemniţaţilor.

Sfinţirea capelei a fost eveniment în viaţa religioasă a Braşovului. Căci, până nu de mult, capela fusese romano-catolică, rămasă dela stăpânitorii de tristă memorie; — transformarea ei în capelă de rit ortodox era necesitate imperativă.

La ridicarea şi înfrumseţarea acestui locaş au contribuit, cu sfaturi şi cu fapte pioase, următorii iubitori de cele sfinte:

1. Dl ministru V. Goldiş, cu cărţi rituale şi cu sfaturi de îmbărbătare către duhovnicul închisorii;
2. Duhovnicul Dr. G. Popovici, a intervenit energic în repeţite rânduri, la forurile competente în favoarea acestui locaş;
3. Direcţiunea generală a închisorilor, a dat suma de 8300 lei;
4. Biserica grecească a dăruit ornate;
5. Dna E. Teconţea, dna A. Pop, şi dl I. Dimitriu, directorul închisorii, au dăruit alte lucruri preţioase;
6. Profesorul pictor V. Maximilian, a făcut pictarea altarului, în stil bizantin.

E de dorit ca aceste fapte pioase, pentru care dreptcredincioşilor susnumiţi li se aduc mulţumiri şi pe această cale, să nu rămână fără ecou, mai ales când e vorba de fapte izvorâte din avânt de altruism curat. *Coresp.*

Inmormântarea preotului Aurel Oancea din Bacifalău (Săcele)

Pe când natura întreagă ne cheamă la viaţă şi bucrurie, pe când fluturii sboară veseli prin nemărginitul văzduh amestecându-şi zumzetul cu ciripitul paseriler vioaie, pe când florile şi pomii împrăştie mirosuri îmbătătoare din florile lor, anunţând de odată cui slujitorii altarului că: «Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'însa» — p'atunci, într'o cameră a sanatorului din Braşov, de toţi iubitul şi preţuitul nostru coleg *Aurel Oancea* se stingea din viaţă lin şi uşor, după cum se stinge candela la suflarea vântului.

O mică sgărietură la o mână, căreia el nu i-a dat nici o importanţă, ci reţinut de serviciul din săptămâna Mare a neglijat-o, — a fost de ajuns ca să i provoace moartea.

Şi putem zice, că a murit ca un erou la datorie, căci dacă conştienţiozitatea lui de preot, dusă până la sacrificiu, nu l-ar fi reţinut să mai vestească înc'odată şi pentru ultima oară slăvita Inviere a Mântuitorului Isus Hristos, dacă cu 2—3 zile înainte s'ar fi supus operaţiei cangrenarea mânei ar fi fost oprită şi nenorocitul salvat dela moartea preatimpurie. Sufletul lui însă, devotat datoriei nu l-a lăsat să şi părăsească credincioşii tocmai în acele sfinte zile, şi rămânerea la datorie i-a fost fatală, căci a doua zi de Paşti a închis ochii pentru totdeauna.

Moartea sa, atât de neaşteptată şi sguduitoare, a cutremurat şi a îndurerat toate inimile prietenilor şi cunoscuţilor, iar pe cei din familia lui i-a aruncat în adâncă jale şi durere.

Preot, în adevăratul înţeles al cuvântului, model de hărnicie şi conştienţiozitate, în îndeplinirea datoriei, nu cunoştea piedică; iar ca om în societate, prin firea lui blândă şi prevenitoare, a ştiut să câştige iubirea şi stima tuturora, cu cari venea în atingere. De aceea, vestea despre moartea lui, a provocat jale şi durere în întreaga societate din Braşov, Săcele şi jur.

Inmormântarea i s'a făcut la 28 April, în Braşov, unde era născut, şi unde-şi avea mama şi fraţii.

Prohodul s'a făcut de 14 preoţi, în frunte cu Preacucernicul protopop Dr. Blaga, care în panegiricul ţinut, în cuvinte elogioase a analizat toată activitatea lui religioasă, culturală şi socială, arătându-l ca un model de om, soţ şi preot.

In numele colegilor şi prietenilor, cu cari ani de zile a conlucrat în perfectă armonie pe teren religios şi cultural, — a vorbit preotul Zenovie Popovici, care în duioase cuvinte a exprimat jalea şi regretul după preţuitul lor coleg.

Apreţieri elogioase asupra caracterului şi activităţii lui au mai făcut prin vorbirile lor dnii: Al. Lapedatu fost ministru, dir. Boldor şi studentul Lepedeanu, — după care în sunetul duios al clopotelor şi al cântărilor sicriul cu trupul lui neînsufleţit a fost lăsat în negrul mormânt.

Dormi în pace, dragă Aurel, coleg bun şi prieten mult preţuit... Numeroasele flori ce te împodobeau se vor veşteji în curând, credincioşii tăi multă vreme vor simţi lipsa ta, colegii tăi, alături de jalnica ta soţie, de copilaşii, de mama şi fraţii tăi şi de toţi cei ce cu adevărat te-au iubit, — nu te vor putea uita niciodată.

Dormi în pace, suflet nobil şi bun.

Pr. Z. P.

Vestirea Invierii lui Isus Hristos Mironosiţelor

— **Meditaţie** —

Punctul I:

Isus Hristos a voit să-şi vestească prin îngeri Invierea şi să o spună întâi acelor femei credincioase care l-au însoţit la punerea în mormânt, şi care în ziua dintâi a săptămânii, foarte de dimineaţă, la răsăritul soarelui, au venit la mormânt, aducând cu sine miresme să ungă pe Isus. Şi pe drum ziceau una către alta: Cine va prăvăli nouă peatra de pe uşa mormântului?

Fapta acestor femei ne îndeamnă la evlavie, unită cu alte virtuţi, prin care trebue să căutăm şi noi pe Isus Hristos cel înviat.

Prima virtute este ascultarea legii; femeile deşi aveau mare dorinţă de a unge trupul Domnului, totuşi în ziua de sărbătoare s'au reţinut să o facă pentru a nu călca porunca legii: sub titlul de evlavie nu trebue să neglijăm datoriile de supunere şi ascultare.

A doua virtute este sârguinţa mare: ele nu aşteptară să fie ziuă, ci în zori de zi au pornit la drum. Aceste femei nu s'au temut a ieşi în oraş şi a face în puterea nopţii drumul pentru a aduce ultimul omagiu învăţătorului lor. Cu aceeaş sârguinţă avem să-l căutăm şi noi.

A treia virtute este statornicia în binele început, cu mare încredere în Dumnezeu. Nu s'au speriat femeile de piedecile ce le întâlniau, ci, deşi ştiau că nu vor fi în stare de a prăvăli piatra cea mare de pe uşa mormântului, totuşi continuau drumul având credinţă în Dumnezeu că vor găsi modul şi mijlocul de a înlătura piatra de pe mormânt. — De fapt aşa s'a întâmplat. Ajungând la mormânt au găsit peatra prăvălită, deşi era «foarte mare». Aceasta au primit-o pentru încrederea ce o aveau în providenţa dumnezeiască, care pe cei ce caută pe Dumnezeu într'adevăr, nu-i lasă nici odată.

Punctul II:

Şi căutând au văzut peatra prăvălită şi intrând în mormânt s'au spăimântat, (Marcu 12). Iar îngerul răspunzând a zis femeilor: Nu vă spăimântaţi voi, căci ştiu că pe Isus cel răstignit căutaţi. Nu este aici, s'a sculat, precum a zis: Veniţi de vedeţi locul unde a zăcut Domnul, (Mat. 28). Din cele mai sus vedem măreţia, frumseţea şi puterea acestui înger, care cu uşurinţă a prăvălit peatra cea mare provocând frică, fie în cei evlavioşi, fie în cei fără de lege, deşi cu mare deosebire. Apariţia îngerului şi prăvălirea pietrii au doborît pe păzitori la pământ, şi ca morţi şi afară de sine zăceau, nu gustând întru nimic din binele şi fericirea ce se petrecea în acel moment. Din contră, femeile cele credincioase au fost mângâiate de către înger, zicându-le: Nu vă temeţi voi, ca şi cum ar fi zis:

Dar ori cât ar fi de mari jertfele aduse de noi, nici compara nu se pot cu jertfele aduse de marele Apostol şi îndrumător de suflete, Pavel.

Pentru că acesta în fiecare zi se jertfia pe sine «în toate zilele murind», (I Cor. 15. 31). In faţa primejdiilor sta neclintit şi se jertfia cu hotărîre şi-şi omora astfel firea cea stricată a trupului.

A cutreerat aproape tot pământul cunoscut pe vremea aceea «ca şi cum ar fi fost sburător», nu numai călătorind de plăcere încunjurându-se cu pompă şi fast, ci mai ales stăruind a plivi ghimpii păcatelor şi semănând cuvântul evlaviei creştineşti, izgonind greşala, aducând adevărul, făcând din oameni îngeri...

Să ne mai aducem aminte, că era necredincios, ear pe urmă, — după ce i se descoperi adevărul dumnezeesc, — deveni propoveduitor neînfricat al credinţii.

Iubiţi Fraţi, — Domnul ne-a pus în aceasta frumoasă slujbă. «Nu voi m'aţi ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi, zice Domnul», (Ioan 15, 16).

Mai înainte de veci, fieşte care din noi a fost ales de Dumnezeu pentru preoţie.

Examinează-ţi astăzi conştiinţa şi vezi, dacă ai cunoscut cu adevărat pe Hristos, ca pe Fiul lui Dumnezeu şi ca pe Mântuitorul tău, ca pe cel mai mare binefăcător al tău, căruia eşti dator să-i mulţumeşti pentru toate câte ai primit.

Din toţi paşii tăi, îndreptaţi spre misiunea sfântă, să se învedereze, că ne socotim gata în tot momentul a servi, până la jertfire de sine, în căile Domnului, turma cuvântătoare dată în seama noastră.

Să ne pătrundem de inspiraţie dumnezeească, mai întâi în inimile noastre, căutând cu ochii sufletului la minunatele izvoare ale credinţei. Căci, în ce chip slujitorul sfântului altar va şti întări pe altul, când el însuşi se clatină? Disordonat în viaţa proprie, nu poate ţinea nici pe alţii în bună rânduială.

Dimpotrivă, preotul model turmei în credinţă şi dragoste, bazate pe smerenie, — când în toate manifestaţiunile lui dovedeşte dependenţă de graţia lui Dumnezeu, atunci nu vorbeşte el, nu lucrează el, ci puterea lui Dumnezeu prin el.

Atunci se va impune turmei cuvântătoare, pe care o păstoreşte, şi secerişul îi va fi din cele mai bogate.

Chibzuind toate acestea, să căutăm a ne însuşi zelul Apostolului Pavel în propoveduirea neobosită a cuvântului dumnezeesc, pentru-ca să ne învrednicim a dobândi bunurile cereşti prin darul şi dragostea Domnului nostru Isus Hristos, a căruia este mărirea şi puterea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preot *Ilie Păştina.*

Economia de casă. A apărut în ediţie nouă: *Economia de casă*, pentru şcoale de menaj, secundare şi profesionale de fete şi pentru ori care bună menajeră. Cartea, aprobată de ministerul instrucţiunii, este întocmită, conform programului, de *Iudita Secula;* mai conţine şi multe reţete pentru gătirea bucatelor. Se poate comanda dela: Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Preţul 42 lei, şi porto poştal.

Chestia combaterii sectelor a ocupat mult adunarea Asociaţiei.

După masă, la ora 3½, s'a servit Vecernia şi Pavecerniţa mare, fiind biserica plină cu credincioşi, îndeosebi soldaţi şi elevii şcoalelor. La fine, meditaţia cu textul «Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea» (Ps. 50) de Pr. Coriolan Drăgan. Lucrare bine studiată şi bine compusă. In urmă s'a făcut mărturisirea preoţilor la duhovnicul tractului şi a credincioşilor prezenţi, circa 600 persoane.

In ziua a doua dimineaţa, s'a servit sfta Liturgie a lui Grigore Teologul, în sobor, cu predica despre însemnătatea şi folosul sufletesc al Sftei Cuminecături, rostită de Pr. E. Şinca.

In urmă s'a făcut împărtăşirea celor mărturisiţi în ziua precedentă.

După masă a urmat adunarea protopopească ordinară. S'a dat cetire unui vast raport, din partea păr. protopop, asupra stării tractului în anul 1926. Dintre chestiile discutate, pentru bunul mers al tractului şi a îndreptării vieţii morale a credincioşilor bisericii noastre din Valea Jiului, amintesc: primejdia alcoolismului, unde după raportul preşedintelui sânt 193 brevete de cârciume legale, afară de cele multe clandestine, pericolul sectarismului din Valea-Jiului, ş. a.

In sfârşit s'au exprimat mulţumiri d-lui prof. N. Iorga, pentru donaţia de 300 volume cărţi pe seama bibliotecii tractuale.

Pr. E. Şinca

II

— Despărţământul Târnava mare —

Munca noastră, a celor chemaţ şi aşezaţi în slujba Domnului a început, în rândurile preoţimii noastre cu mai multă putere şi avânt de când cu organizarea noastră în Asociaţia Clerului «Andrei Şaguna».

In cadrele acestei asociaţii ne-am întrunit şi noi, preoţimea tânărului tract Târnava-mare, în zilele de 8 şi 9 April 1927 în conferenţa de primăvară la sediul tractului, oraşul Dumbrăveni, sub prezidiul Păr. adm. prot. Nicolae Gheaja. Prezenţi sânt toţi preoţii tractului.

In ziua întâi, după serviciul divin, cu chemarea Duhului sfânt, deschizându-se şedinţa, au urmat rapoartele: cassierului şi preşedinţilor din cercurile religioase, apoi desbatere în legătură cu înfiinţarea internatului pentru fetele de preoţi, şi a înfiinţării băncii preoţilor.

După ameazi: Păr. Ioan Rusu citeşte tema: «Taina pocăinţei din punct de vedere istoric, dogmatic şi pastoral şi aplicarea epitemiilor».

S'a făcut apoi Mărturisirea preoţilor.

In ziua a doua s'a slujit în sobor sfânta Liturghie. S'au cuminecat elevii liceului din Dumbrăveni şi şcoala profesională de fete, cari sub conducerea dlui profesor *Z.* Petrovici au dat răspunsurile liturgice. Păr. Gr. Suciu a ţinut o predică instructivă, având ca text: «Nu pe noi ne propoveduim, ci pe Hristos Isus Domnul, ear pe noi slujitori vouă prin Isus (IICor. 4, 5), predică cu bogate exemple din viaţă, înviorând sufleteşte pe toţi. A urmat cuminecarea preoţilor şi a tinerimii amintite mai sus.

După deţun s'au citit, de către Păr. Iustin Sârbu şi Gheorghe Şerban, două meditaţii.

Momente de înălţare sufletească ni-a procurat la această conferenţă faptul, că în aceeaşi zi au fost convocaţi la conferenţă şi fraţii noştri de muncă, învăţătorii secţiei Dumbrăveni. Ne-am întrunit cu toţii în o singură sală, unde prin cuvântări şi prin discuţii de interes comun ne-am înmulţit armele de luptă împotriva curentelor duşmane principiilor Evangheliei lui Isus Hristos şi vieţii noastre naţionale. Preşedintele secţiei învăţătorilor, dl Sava David, salută călduros preoţimea, accentuând punctele comune de activitate în misiunea preotului şi a învăţătorului.

Răspunde din partea noastră Păr. R. Albu, arătând, că scopul preotului şi al învăţătorului e acelaş: ridicarea religioasă, culturală, naţională, socială şi economică a neamului nostru; ei au deci neapărată trebuinţă de ajutor reciproc; şi unii şi alţii sântem vestitori ai cuvântului dumnezeesc, care zice: «Voi sânteţi sarea pământului şi lumina lumii».

A mai vorbit învăţătorul dl Traian Pop, salutând în cuvinte bine chibzuite pe dl Dr. Ilarie Holom, advocat în Dumbrăveni, care nu cruţă nici timp, nici oboseală prin participarea sa la conferenţele religioase şi culturale ale preoţimii şi învăţătorimii, şi sprijinind prin cuvânt şi faptă orce acţiune de interes moral şi naţional, desfăşurată de preoţi şi învăţători în mijlocul poporului dela sate. Pr. *Ioan Rusu.*

Nr. 4569

CIRCULARA

către Oficiile protopresbiterale şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu.

Serbarea zilei de 10 Mai

Ziua de **zece Mai** este ziua de mare strălucire în istoria Romăniei întregite.

Intr'însa sărbătorim proclamarea independenţei dela 1877, proclamarea regatului român dela 1881, precum şi aniversarea unirii principatelor dunărene din 1859 şi a unirii tuturor românilor din 1918.

Este a noua comemorare dela înfăptuirea visului naţional, de când toţi cei de o limbă şi o lege, ne închinăm cu evlavie umbrelor acelor figuri măreţe, care la Griviţa şi Plevna, la Oituz, Jiu, Mărăşti şi Mărăşeşti, au rescumpărat cu jertfe de sânge marea unire a neamului nostru de pretutindeni.

On. preoţime e poftită ca în această măreaţă zi să oficieze în toate bisericile servicii divine, să facă parastas pentru Regele Carol I şi toţi colaboratorii lui, precum şi pentru toţi eroii cari şi-au jertfit viaţa începând cu anul 1859 până astăzi, şi să înalţe pentru înfăptuirea unităţii noastre naţionale, rugăciuni de mulţumită către Tatăl cel ceresc pentru darurile Sale bogate revărsate asupra ţării noastre şi purtarea de grije în decurs de veacuri şi se imploare nemărginita Sa binecuvântare asupra Majestăţii sale, gloriosului nostru Rege Ferdinand I, a slăvitei noastre Regine Maria, a dinastiei române şi asupra scumpei noastre patrii şi a poporului ei, şi în cuvântări potrivite să arăte însemnătatea cea mare a zilei.

La acest act sărbătoresc On. preoţime va invita şcoalele şi organele oficiale din comună, iar credincioşilor va anunţa această sărbare la finea liturghiei din Dumineca proximă.

Cu arhiereşti binecuvântări.

Sibiu, 5 Mai 1927.

(ss) **Nicolae,**
arhiepiscop şi mitropolit.

***M. S. Regele** primind din toată ţara cele mai călduroase urări pentru însănătoşirea Sa, a binevoit a însărcina pe dl preşedinte al consiliului să arate ville Sale mulţumiri: înaltului cler, d-lor reprezentanţi ai naţiunii, autorităţilor civile şi militare, comerţului şi diferitelor corporaţiuni, precum şi tuturor persoanelor particulare, care prin slujbe religioase, adrese şi telegrame, ca şi prin înscrieri la palat, s'au grăbit să mărturisească simţemintele lor de respect, iubire şi devotament pentru Tron şi Dinastie.*

Publicarea ofrandelor, care se fac cu toată creştineasca râvnă, pentru Sfânta Mănăstire Brâncoveanu, o vom continua în numărul cel mai apropiat al ziarului nostru.

Liga saşilor. Noul partid, al saşilor nemulţumiţi mai ales din cauza impozitelor culturale socotite prea grele, este considerat ca partid al «*trădătorilor*» de neam din partea partidului celorlalţi saşi.

Ligiştii însă par departe de-a se impresiona şi a-şi mărturisi «greşala»; dimpotrivă, osândirile vociferante ce li se trimit din partea contrară, sânt de natură să-i îndârjească tot mai mult.

In consecvenţă, însuşi episcopul saşilor, Teutsch, s'a simţit îndemnat a interveni pe lângă «trădători», şi a publica, în numele bisericii sale, o adresă, într'un număr mai nou al ziarului sibian Tageblatt, în care spune, cu duhul blândeţelor, că cei «rătăciţi» pocăindu-se vor găsi totdeauna braţe deschise în partidul pe care l-au părăsit...

Ar rămânea acum să ia cuvântul Ligiştii şi să arate dacă mai stăruesc sau nu în ruptura săvârşită.

Chestia carnetelor pe C. F. R.

Cucernicii preoţi sunt rugaţi a satisface *de urgenţă* circularei Consiliului arhiepiscopesc Nr. 3975/927 privitor la trimiterea fotografiilor şi banilor pentru exoperarea carnetelor pe C. F. R. Să se trimită fotografii bune de 7/11 cm. mărime şi neuzate, şi taxa în numerar, nu în chitanţe.

Sibiu, 20 April 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Isus, lucrarea lui este în serviciul lor; deci numai în aceasta legătură, *de servitori*, ne predicăm pe noi înşine.

In vers 6 din acest cap, întregeşte înţelesul celui al 5-lea: «Că Dumnezeu, care a zis: «Să lumineze întru întunerec lumina, care a strălucit în inimile noastre spre luminarea cunoştinţei mărirei lui Dumnezeu în faţa lui Hristos». Aici se motivează mai desluşit, că nu pe noi înşine ne predicăm *ca Domni*, ci pe Hristos Isus Domnul «cu arătarea adevărului», spre a riposta învăţătorilor oponenţi, cari învinovăţeau pe Apostol, că se laudă numai pe sine, ear pentru ei înşişi în chip şi fel căutau să câştige cinste şi vază dela oameni.

In versul 6, citat mai sus, se exprimă ideia, că Dumnezeu, care la crearea fizică a lăsat să lumineze lumina din întunerec, a făcut ca şi la crearea spirituală să lumineze lumina în întunerecul în care omenimea era cufundată la venirea Mântuitorului. Ear scopul luminării a fost, ca ei să arate altora cunoaşterea măririi lui Dumnezeu, adecă prin alţii să cunoască această mărire.

Ideia fundamentală din acest verset e: *cunoaşterea măririi lui Dumnezeu să o mijlocim şi să o lăţim noi printre alţii prin predica despre Mântuitorul Hristos.*

Iubiţi Fraţi, — Am lăsat să treacă pe dinaintea ochilor sufleteşti ai Frăţiilor Voastre explicarea exegetică a versurilor 1—6 din Cap 4. a Ep. a II-a a sf. ap. Pavel către Corinteni, spre a ne convinge, că activitatea preotului se manifestă mai ales prin devotamentul fără margini pentru misiunea sa, de-a propoveduì cuvântul lui Dumnezeu. Toţi îndepiinim diferite slujbe dumnezeeşti, maslu, cununii, botez şi altele, toţi avem acelaş entuziasm, şi nici unul nu întrece pe celălalt în spiritul de jertfă.

Şi când activitatea noastră pastorală s'ar mărginì numai la atâta, atunci pentruce îi trebue preotului cultură universală câştigată cu atâta trudă pe băncile şcoalei, timp de 15—20 ani?

Mai putem pune aceasta întrebare? Nu! Epistolele sf. ap. Pavel, toate îndrumă categoric la propoveduirea cuvântului dumnezeesc; căci după zisa ap. «umblă fără rânduială azi», înseamnă a neglija partea cea mai esenţială a practicei pastorale.

Să ne fie vremile de azi, curentele satanice, antibisericeşti, — dihonia vremurilor, — un momento pentru toţi.

Să ne facem bunul obicei de-a consacră anumit timp din săptămână, mai ales însă Sâmbăta, când să petrecem numai în meditaţiuni religioase, pentru a ne putea prezenta în uşile sf. Altar totdeauna cu ceva nou şi atrăgător.

Astăzi, când ne stau la îndemână atâtea cărţi religioase, atâtea reviste bisericeşti, predici frumoase şi potrivite, este inadmisibil ca preotul, care singur are răspunderea zilei de mâne în faţa val-vârtejului sufletesc în care se sbuciumă societatea oamenilor de azi, să nu se ocupe de ele mai mult ca ori când?

Nici noi să nu ne predicăm pe noi înşine pentru a ne câştiga vază şi cinste la oameni, ci să predicăm ca Apostolul Pavel pe Domnul Isus Hristos, care este farul luminos în bezna stricăciunii moravurilor, şi spre care să tindem şi să facem să tindă cei daţi în grija noastră.

Auzim, sau observăm, cum unii fraţi preoţi jertfesc interese familiare şi sănătate în faţa intereselor mari de tagmă şi de instituţie.

Aceşti soldaţi se tem deoarece sânt trei, iar voi nu vă temeţi, vă aduc vouă o veste bună despre învierea aceluia pe care îl căutaţi.

A doua: auzim numele pe care îngerul îl dă lui Isus, când zice: «Căutaţi pe Isus Nazarineanul cel răstignit», ca unul care cunoştea foarte bine pe Isus Hristos, care era de răstignit pentru noi.

Isuse cel răstignit, nici odată nu te-ai arătat atât de Nazarinean, aşa pe cum ai fost răstignit, deoarece prin crucea ta ai făcut să răsară florile virtuţilor Tale şi roadele sfinţirii noastre, de care Te-ai bucurat în învierea Ta preamărită.

Aceste femei, pentru puţina credinţa lor, nu erau vrednice să li se arăte Isus Hristos, de aceea îngerul le-a întărit în credinţă zicând:

Veniţi, de vedeţi locul unde a zăcut Domnul, pentruca să credeţi că a înviat; ci mergeţi de spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru (pe acesta îl numeşte), — ca să nu creadă că dânsul, pentru întreită lăpădare ar fi lăsat la o parte, când prin plângerea cu amar a păcatului s'a învrednicit a primi această mângâere.

De aici înţelegem că întârzierea de a vedea pe Isus Hristos şi de a ne bucura de prezenţa Sa, provine de multe ori din lipsa de credinţă şi din puţina dispoziţie de care dăm dovadă. Drept aceea, trebuie să râvnim a sporî în noi virtuţile care să ne predispună pentru a vedea pe Dumnezeu, să nu desperăm dacă ne ştim păcătoşi, — căci şi Petru apostolul a fost învrednicit cu nădejdea de a vedea pe Domnul. Amin. *Lidarh.*

INFORMAŢIUNI

Numire. Comandantul corpului de armată VII, dl general de divizie *Cihoski*, este numit inspector al armatei în locul dlui general Popovici, trecut la penzie. In preajma plecării dlui general Cihoski din Sibiu, unde în timp de şase ani a desfăşurat o conştientă şi bine roditoare activitate militară, şi unde a câştigat simpatiile adânci şi respectuoase ale cercurilor civile şi bisericeşti, dorim merituosului general şi noului inspector al armatei, să realiseze aceleaşi frumoase succese şi în postul înalt, la care îl chemă astăzi încrederea Suveranului nostru.

Sfinţire de clopote. Catedrala ortodoxă română din Cluj a serbat, cu solemnitate deosebită, Duminecă, în ziua de 1 Mai 1927, sfinţirea clopotelor sale. Fie ca glasul lor de armonioasă chemare la rugăciune, pentru apărarea şi întărirea neamului şi a legii sale străbune, să găsească adânc răsunet în sufletele credincioşilor.

Generalul Berthelot soseşte în ţară în 23 Mai. Va sta o zi în Arad, de acolo va plecà la ferma sa de lângă Haţeg. In 27 Mai va vizità Clujul, unde, în onoarea sa, se va organizà un festival la teatrul naţional.

Lui Alecsandri. In Cernăuţi s'a format un comitel pentru înălţarea unei statui lui Vasile Alecsandri, cântăreţul frumuseţilor din «vesela grădină», cum a numit poetul ţara mândră fagilor şi a florilor. Centrul Bucovinei îşi va avea chipul în bronz al celui mai reprezentativ poet al neamului. Când oare îi va urma Ardealul?

Congresul Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române s'a amânat, la dorinţa A. S. Regale Principesa Elena, care va onora cu prezenţa Sa congresul, pentru zilele de 29 şi 30 Mai 1927, la Chişinău.

Caz de moarte. Se aduce la cunoştinţă tuturor rudeniilor, prietenilor şi cunoscuţilor încetarea din viaţă a mult regretatului soţ şi tată, Rev. *Ilie Iida*, preot din comuna Sadu, judeţul Sibiu, decedat la 8 April 1927, în oraşul Windsor Ontaria, Canada. Fie i ţărâna uşoară!

Din cei peste o mie de prizonieri ardeleni, ce-i mai avem în Rusia sovietelor, se vor întoarce zilele acestea în ţară zece români, graţie concursului guvernului cehoslovac. Doi din aceşti zece sânt braşoveni, trei bănăţeni, 5 din împrejurimea Braşovului.

† George Maior, doctor în agronomie, fost profesor de agricultură la şcoala dela Herăstrău şi la seminarul Nifon Mitropolitul, a încetat din viaţă, în etate de 72 de ani, după un apostolat de aproape 40 de ani, şi s'a înmormântat în 29 April 1927 în cimitirul dela biserica Sf. Vineri din Bucureşti. De naştere din Şercaia ardeleană, şi-a terminat studiile în Germania. A publicat cele dintâi cărţi de agricultură în limba română: un mare manual, în 6 volume, şi alte scrieri de folos economic. A fost un exemplu de muncă energică şi de modestie. Agronomii pierd într'însul un credincios prieten. Odihnească în pace!

Ştire ziaristică. Fraţii noştri români din Iugoslavia vor avea zilele acestea un organ de publicitate, — unica gazetă românească în partea aceea a Bănatului. Noul ziar, îngrijit de dl N. Roman, va apărea sub titlul de *Nădejdea*, în oraşul Vârşeţ. Românii din ţara liberă ar trebuì să sprijinească această întreprindere cât mai călduros.

Bacalaureat. Se aduce la cunoştinţă că înscrierea la examenul de bacalaureat a elevilor respinşi în sesiunea trecută se face la Inspectoratul şcolar al regiunii până la 1 Iunie 1927. La cererea pentru înscriere la examenul de bacalaureat se anexează: Extrasul de naştere şi Certificatul de absolvirea cursului de liceu. Direcţiunea liceului «Gh. Lazăr» Sibiu.

Tezaurul scitic readus dela Berlin. Dl prof. Al. Tzigara-Samurcaş, directorul Fundaţiei Regele Carol I. a reuşit să facă să reîntre în posesiunea ţării noastre una din cele mai preţioase colecţii istorice pe care le are România, colecţie care fusese ridicată de germani, în timpul ocupaţiunii. Acest tezaur, cunoscut sub numele de «tezaurul scitic», a fost adus de curând din Germania. Tezaurul scit, se compune din 60 bucăţi de argint, parte din ele aurite, şi constitue ornamentul de pe harnaşamentul unui cal al vre unui şef scitic din secolul al IV-lea înainte de Hristos. Este cel mai vechi tezaur de acest fel ce posedă România şi prin vechimea lui mai important chiar ca tezaurul, de aur, dela Pietroasa, azi la Moscova. Tezaurul scitic are o deosebită importanţă prin subiectele reprezentate: mai multe capete de bou în relief, unul de argint, ear alte cinci în argint aurit. Piesa centrală a ornamentului este un cap de grifon frumos stilizat şi de o influenţă orientală vădită.

Noua lege a timbrului hotăreşte, ca toate cererile adresate autorităţilor de stat, judeţ şi comună trebue să fie timbrate cu timbre în valoare de 8 lei, fără nici un timbru ajutor. Cererile, netimbrate astfel, nu vor fi luate în seamă.

Câţi jidovi sânt? Numărul lor e greu de aflat, căci acolo unde nu sânt iubiţi, ştiu să se ascundă, când se face recenzământul, mai ales că mulţi se străcoară cu înşelătorii. S'a încercat o statistică şi s'a aflat, că pe pământ sânt cam 15 milioane de jidovi. Din aceştia se găsesc în:

Europa . . .	9	milioane	500 mii
America . .	3	„	600 „
Polonia . . .	2	„	800 „
Rusia . . .	2	„	600 „
România . .	1	milion	— (mai mulţi!)
Cehoslovacia			350 mii
Anglia			300 „
Franţa			160 „
Olanda			150 „
Germania			250 „
Italia			50 „
Elveţia			21 „
Spania			4 „
Suedia			4 „

Chişinăul Basarabiei are de cinci ori atâţia jidovi câţi sânt în Palestina, şi în Iaşi sânt mulţi. Oradea şi Aradul au împreună tot atâţia jidovi, câţi are Palestina.

Examenul „regelui". Ziare din străinătate aduc ştiri despre examenul băiatului de 15 ani, care este tinărul «rege Otto» al Ungariei. Magnaţii maghiari au fost reprezentaţi la examenul dela Lequitio, în Spania, — unde petrece familia detronată, — prin contele Zichy Iános, care, înapoiat la Budapesta, spune că tinărul, viitor «rege» al Ungariei, a dovedit la examenul care a durat trei (!) zile, cu probe scrise şi examinare orală, un talent fenomenal, şi că astfel speranţele cele mai îndrăzneţe ale nobilimii pot fi legate de genialul copil. — Propaganda magnaţilor, pentru a câştiga massele în favoarea intereselor nemărturisite, cu greu va mai îmbăta un popor păţit. Cum decurg examenele în cercurile înalte ale aristocraţiei, se ştie: în de obşte examinatorii, purtând mai multă teamă de aceste examene, decât candidatul... iau măsuri ca răspunsurile sale să fie la înălţime.

Şcoala pentru copiii de ţigani, înfiinţată — cum am anunţat la timp — la Uzhorod în Rusia subcarpatică, funcţionează de câteva luni, ridicată cu ajutorul activ al ţiganilor de acolo. Rezultatul învăţământului se prezintă îmbucurător: în primul rând copiii sânt ţinuţi în curăţenie. Inainte de intrarea în clasă, trebue să se spele, şi odată pe săptămână este bae generală. In trei luni de zile, copiii au învăţat să citească, să scrie şi să socotească. Se predă în limbele slovacă şi ţigănească, ear, pentru a adăoga un element atractiv, învăţământul conţine şi cânt, vioară şi povestiri.

ŞTIRI LOCALE

Reprezentaţii de operă. Reuniunea română de muzică G. Dima va da în sala teatrului, Sâmbătă şi Duminecă, în 7 şi 8 Mai, ora 8½ seara, două reprezentaţii de operă, cu binevoitorul concurs al unor reputaţi artişti şi artiste din capitală. In seara primă se va juca opera *Traviata*, în seara a doua opera *De-aş fi rege.* Bilete se găsesc la Librăria Săteanului, în faţa liceului G. Lazăr.

Mare concert de gală. Vineri, la 6 Mai 1927, ora 9 seara, în sala Unicum, se dă concertul sopranei dramatice, al dnei *Letiţia Anuşca contesă Piraccini,* cu acompaniament la pian susţinut de dna Ortrun Bruckner-Schuster. Programul conţine arii celebre din operele marilor compozitori ai lumii. — Contesa Piraccini, fiica profesorului Anuşca din localitate, şi-a făcut studiile în conservatorul din Bucureşti, Cluj; în 1920, obţinând o bursă din partea guvernului român, îşi desăvârşi studiile muzicale în Milano. In 1922 a debutat, în teatrele din Italia, în operele: Bal Mascat, Tosca, Bohema ş. a. In anii 1924/25, fu angajată într'un lung turneu în Egipt, India şi Extremul Orient. In călătoria sa a avut onoarea să cânte în prezenţa împăratului din Japonia şi a tuturor personagiilor importante din oraşele prin care a trecut. In ultimul an a fost angajată la teatrele din Spania şi Maroc, unde a obţinut deasemenea cele mai mari succese. Sibienii vor avea prilej să admire arta unei desăvârşite cântăreţe.

Apel

— In deosebiă atenţiune a publicului sibian —

Societatea de înfrumseţare a oraşului Sibiu a restaurat şi aşezat din nou, pe terenul diferitelor parcuri, 40 de bănci.

Multe din acestea sânt earăş murdărite sau distruse. Cât timp va mai dura asemenea sălbătăcie, e imposibil a plasa bănci bune şi numeroase.

Pomişori şi tufe, plantate în anul trecut, sânt descojite şi mişcate din rădăcină.

Cărările promenadelor se folosesc de biciclişti, earba este călcată, crengile şi florile se rup zilnic. Bucăţi de hârtie, coji de portocale ş. a. se lapădă, fără stângeneală pe străzile, pieţele şi parcurile oraşului Sibiu...

Acestea sânt toate contravenienţe, şi **se vor pedepsi, prin poliţia de stat, cu amende dela 200—300 Lei.**

Organele poliţiei şi ale Societăţii de înfrumseţare vor supraveghia.

Facem călduros apel mai întâi la persoanele înţelegătoare, care poartă interes pentru grădinile publice şi pentru întreţinerea lor în ordine şi bună stare, să ne dea mână de ajutor, ca să înceteze în sfârşit situaţia de jale şi ruşine a parcurilor, astăzi indipenzabile pentru sănătatea orăşenilor.

In special *tineretul* şi *servitorimea* sânt a se instruì şi lămurì în privinţa aceasta.

Onoratul public este rugat, să denunţe poliţiei de stat or ce contravenienţă.

Nu mai pe calea aceasta vom putea să înlăturăm starea deplorabilă în care ne găsim şi să restaurăm vechea podoabă a parcurilor vestite sibiene.

In considerare că sarcinile Societăţii devin an de an mai numeroase şi reclamă fonduri tot mai mari, rugăm pe toţi stimaţii cetăţeni să binevoiască a se înscrie de membri ai societăţii de înfrumseţare.

Taxa anuală de membru e 20 Lei, şi se plăteşte la casierul Societăţii, dl *Carol Tischer,* strada Manejului 6. *Comitetul societăţii.*

Nr. 4352/1927 (58) 1—2

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom,** pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhidiecezan, ţinută la 3 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 88/1927 prot. (57) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III **Şaeş,** din protopopiatul Sighişoara se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Retribuţiile împreunate cu acest post sânt pe lângă salarul dela stat:

1. Locuinţă în natură cu toate supraedificatele necesare.
2. Grădină şi o vie neplantată de 150 st. □.
3. Sesiune parohială 15 jug. 1305 st. □.
4. Dela fiecare cap de familie o felderă cucuruz (20 litri) sfărmat, iar dela văduvi ½ felderă.
5. Dela comuna politică 8 stânjeni de lemne aduşi în curtea parohială; când nu se vor mai da dela comuna politică, se vor da din pădurea bisericii ortodoxe.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor trimite în termin petiţiile provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare şi se vor prezenta şi în parohie spre a servi în biserică şi a fi cunoscuţi de popor.

Sighişoara, la 20 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Şaeş.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 83—1927 prot. (55) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Meşindorf,** protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de **30 zile,** dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 15 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica
protopop.

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană,** Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**
Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Reclama este sufletul comerţului

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de
Silviu Dragomir,
profesor universitar, membru al Academiei Române.
Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în românește de Nicolae Colan

Partea I
Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II
Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Episcopul Roman Ciorogariu:

ZILE TRĂITE

Preţul Lei 350·—

Dr. Ioan Felea:

Simboluri liturgice

Preţul Lei 25·—

„LUCEAFĂRUL", cassă de economii, societate pe acţii în Poplaca.

Convocare

Domnii acţionari ai casei de economii «LUCEAFĂRUL», societate pe acţii în Poplaca, se convoacă prin aceasta la

a XIII-a adunare generală ordinară,

pe Sâmbătă 21 Maiu 1927, la ora 2 p. m., la casa institutului în Poplaca cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul direcţiunii şi al comitetului de supraveghiare.
2. Aprobarea bilanţului pe 1926 şi darea absolutorului direcţiunii şi comitetului de supraveghiare.
3. Distribuirea profitului curat.
4. Alegerea direcţiunii.
5. Urcarea capitalului social.

NOTĂ. Acei domni acţionari, cari voesc a participa cu vot la adunarea generală, sunt poftiţi a-şi depune înainte de adunare acţiile scrise pe numele lor, respective pe numele acelora pe cari îi reprezintă, precum şi documentele de plenipotenţă, la cassa institutului în Poplaca.

Poplaca, la 1 Aprilie 1927.

(56) 1—1 **Direcţiunea.**

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa		Pasiva	
Cassa	7,954·60	Capital	10,000·—
Escont	202,353·50	Fond de rezervă	32,000·—
Obligaţiuni	199,574 —	Fond cultural	1,805·—
Efecte	—·—	Depuneri spre fructificare	332,799 —
Depuneri proprii	800·—	Dividende neridicate	1,679·—
Mobiliar	25·—	Interese anticipate	16 200·—
		Profit curat	16,224·10
	410 707·10		410,707·10

Profit şi Perderi la 31 Decemvrie 1926.

Debit		Credit	
Interese după depuneri	33,915·—	Interese	37,563·10
Salare	3,000·—	Proviziuni	21,945·—
Spese	2,886·—		
Impozite	3,483·—		
Profit curat	16 224·10		
	59,508·10		59,508·10

Poplaca, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECŢIUNEA:

Georgiu Modran m. p., preşedinte. **Ioan Neagu** m. p. **Oprea Olariu** m. p. **Dr. I. Bucur** m. p.
Oprişiu Avram m. p. **Petru Avram** m. p. **Maniu Surdu** m. p.

Subsemnatul comitet de supr. examinând conturile prezente, le-am aflat în deplină consonanţă cu registrele societăţii.

Poplaca, la 1 Aprilie 1927.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Toma Modran m. p. **Ioan Vlad** m. p. **Ioan Surdu** m. p. **Oprea Surdu** m. p.
Radu Neagu m. p. **Ioan Olariu** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 13 Mai 1927 Nr. 36—37

Telegraful R[omân]

Organ naţional-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu
SIBIU 14 MAI 1927

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administaţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Ce ne trebue nouă concordat?!

de I. A. PREDA

Ministrul nostru de culte, dl Goldiş, se află — după cum se ştie — la Roma, pentru ca să încheie sau să pregătească încheierea de concordat cu papa.

Are oare, statul român ortodox, lipsă de acest concordat? Şi este concordatul în interesul statului român ortodox şi al religiei ortodoxe dominante în stat? Sigur că nu!

Statul român vine numai într'atâta în atingere cu papa, întrucât un număr, nu chiar însemnat, din supuşii şi locuitorii săi, se ţine de confesiunea romano- şi greco-catolică şi astfel sânt în chestia de credinţă supuşii sfântului scaun.

Obligă această împrejurare pe statul român, ca să acorde papei drepturi înlăuntrul teritoriului statului român? Sigur că nu-l obligă.

Din contră, suveranitatea statului invoalvă în sine dreptul de a pretinde dela supuşii săi, ca să nu fie atârnători de nici o altă autoritate în afară de teritoriul său; precum şi de a pretinde dela mai marii statelor vecine şi străine să nu exercite nici o influinţă şi nici o înrâurinţă asupra supuşilor săi.

Dela acest principiu s'au făcut totuş şi abateri. Şi anume, în deosebi faţă de papa dela Roma, prin încheere de convenţiuni sau concordate cu sfântul scaun, — prin care i s'a îngăduit acestuia să-şi guverneze credincioşii săi din state străine, să le numească episcopii şi parohii, în schimb însă cedând papa unele drepturi şi prerogative, asupra credincioşilor săi, capilor statelor străine.

Astfel s. p. a cedat papa dreptul de a numì pe episcopii şi canonicii romano- şi greco-catolici, împăraţilor Austriei şi regilor Ungariei. Asemenea concordate a încheiat sfântul scaun: cu Germania, cu Würtemberg-ul, cu statul Baden şi cu alte state. Toate aceste concordate au durat însă numai câtă vreme a durat şi vaza şi puterea Vaticanului. Din ce în ce mai mult au scăzut acestea, au luat sfârşit şi concordatele, revocându-se de statele în care s'au fost încheiat.

Astfel chiar şi Austria, statul cel mai papal, a revocat la 30 Iulie 1870 concordatul încheiat în anul 1855 cu Vaticanul; după spusa ministrului de culte de atunci, Stremayer, din cauză că pe papa care s'a declarat de infalibil, n'a mai putut să-l privească ca pe acela cu care a fost încheiat concordatul.

Fapt este că concordatele în timpul din urmă s'au împuţinat. Fapt că chiar şi Italia şi Franţa s'au eliberat de sub influenţa Vaticanului. Cum se face deci, că acum România, statul ortodox, vine să atragă asupraş aceeaş influinţă?

România nimic nu poate câştiga prin concordat; ci poate numai pierde concezând Vaticanului să-şi strecoare influinţa în interiorul statului nostru.

Lipsa concordatului ar simţi o numai romano- şi greco-catolicii, atunci când nu s'ar permite papei să dispue şi în interiorul statului nostru direct asupra lor. Starea aceasta de lucruri ar putea însă să servească în favorul lor, atunci când li s'ar da autonomie şi dreptul de a-şi alege înşişi pe mai marii lor bisericeşti, cari să fie apoi supuşi aprobării din partea regelui român.

Ast mod apoi romano- şi greco-catolicii şi-ar putea păstra credinţa, ar putea sta în legătură de credinţă cu capul confesiunei lor, fără să fie totuşi imediat atârnători de el.

Iar în ceeace priveşte imensa avere a acestor confesiuni, care în timpurile mai vechi se confera prin donaţiuni regeşti şi care a şi format obiectul principal al concordatelor, această avere e legată azi de singuraticile episcopii, capitule şi alte instituţiuni culturale,— şi bine să-şi tragă seamă statul nostru, ce dispoziţiuni e dator să iee faţă de aceste averi, care sunt proprietatea sa, iar biserica romano-catolică este numai uzufructuara lor.

Ziua de 3/15 Mai, a cărei aniversare se serbează Duminecă, dorim să fie nou prilej de întărire a nădejdei în viitorul neamului românesc întregit.

Intru pomenirea eroilor şi martirilor poporului ardelean se vor ţinea servicii divine şi serbări şcolare, obişnuite în fiecare an.

Un număr însemnat al şcoalelor secundare, din toată ţara, va fi de faţă în «Câmpia libertăţii», într'un mare conduct, cortegiu etnografic, festival comemorativ şi înălţătoare manifestaţii, şi într'o atmosferă de înfrăţire sufletească a tinerimii din diferitele regiuni ale patriei noastre.

FOIŞOARA

Regele Carol I Regina Elisabeta

— La comemorarea războiului dela 1877 —

Numele celui dintâi rege al României, *Carol I*, împreună cu numele Mamei răniţilor, *Elisabeta*, doamna ţării româneşti, vor fi pomenite cu evlavie în toate timpurile, alăturea de-ale marilor voevozi, cari au dus departe vestea vitejiei şi a înţelepciunii poporului peste care au stăpânit.

In 10 Mai 1866 prinţul Carol păşeşte pe pământ românesc, ca să fie «cel dintâi dintre servitorii statului».

Tinărul prinţ înfruntă toate primejdiile şi piedecile într'o ţară deprinsă cu desele schimbări de domnitori şi lipsită de sentimentul dinastic, şi în scurtă vreme aduce ordine în gospodăria ţării, sprijinit de sfatul şi colaborarea celor mai distinşi fii ai neamului, şi face din România un stat monarhic şi dinastic.

S'au construit drumuri de fier, şosele, porturi dunărene, marele pod dela Cernavoda; s'au clădit numeroase şcoale, biserici, spitale, fabrici; armata s'a reorganizat şi întărit cum n'a fost nici odată mai înainte...

Sub domnia înţeleaptă şi de lungă pace a domnitorului Carol, ajuns în 1881 primul rege român, ţara a progresat pe toate terenele. Teritorul României a crescut cu partea dunăreană din spre Bulgaria, cu Cadrilaterul, locul dintre Balcic şi Turtucaia, cedat României în 1913. Prestigiul regelui său s'a ridicat şi în afară de ţară, în Europa întreagă.

Inţeleptul rege, mort la începutul marelui războiu universal, în vârstă de 75 ani, a fost înmormântat, cu mare şi nesfârşită jale a ţării în mănăstirea dela Curtea de Argeş, lângă Neagoe Basarab. După câteva luni, în 15 Februar 1915, se deschide alăturea de mormântul său, un nou mormânt: al iubitei sale soţii, Regina Elisabeta.

*

In vremea războiului dela 1877, când mii de ostaşi zăceau prin spitale, era o femee cu suflet mare, din neam de regi şi cu inima de înger, care mângăia pe cei nenorociţi şi le alina durerile. Românii o numiau *mama* lor. Această femee nobilă era principesa *Elisabeta*, doamna ţării româneşti.

Precum soţul ei, domnitorul Carol, sta în fruntea ostaşilor, în mijlocul focului, aşa şi doamna Elisabeta era zi şi noapte între răniţi, nedând somn ochilor şi odihnă trupului ei. Ea le mângăia cu vorbe blânde suferinţele.

Când era vreunul greu bolnav şi se lupta cu moartea, însăşi doamna veghia nopţile, pe rând cu doamnele celelalte, la capul bolnavului.

Doamna aducea singură doctori răniţilor şi le turna în linguriţă, le potrivea lămâia şi romul în ceai, îi îndemna să mănânce, când voiau; iar când sosiau scrisori de acasă, ea se aşeza pe scaun, în faţa câte unui bolnav, şi-i cetea scrisoarea. Iar dacă voia rănitul să răspundă la scrisoare, doamna aducea o meşcioară lângă pat, lua hârtie şi condei, şi scria mamelor şi taţilor: rănitul îi spunea din gură ce avea de spus cui scria; iar doamna aşternea pe hârtie vorbele flăcăului. Şi sta doamna cu condeiul gata, până ce se gândia rănitul, ca să

La serbările, ce se vor desfăşura în 14 şi 15 Mai la Blaj, ministerul instrucţiunii publice va fi reprezentat prin secretarul general, dl E. Otetelişanu; dl ministru I. Petrovici va participa, în aceleaşi zile, la congresul Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române, care nu s'a amânat, şi se ţine la Chişinău.

La Ierusalim. I. P. S. Sa, patriarhul Miron, însoţit de un număr de preoţi şi de mireni, va pleca în 21 Mai a. c. la Ierusalim, să întoarcă vizita patriarhului Damianos.

In călătoria aceasta se va opri şi la Costantinopol, la Pireu şi Alexandria. La Constantinopol va fi primit de patriarhul de acolo.

Proectul de lege, pentru armonizarea salariilor funcţionarilor publici, se va desbate în cameră, — cum se anunţă din Bucureşti, — îndată după redeschiderea sesiunii parlamentare, ce s'a făcut în săptămâna aceasta.

Preoţii sânt împărţiţi, conform proectului, în 5 categorii:

I. Preoţii cu seminar inferior (din vechiul regat) sânt luaţi în clasa 2, cu 120 lei aur lunar;

II. Preoţii cu seminar superior (vechiul regat), în clasa 3 de salar, cu 150 aur;

III. Preoţii absolvenţi ai institutelor noastre teologice, în cl. 4, cu salar 250 lei aur lunar;

IV. Preoţii licenţiaţi în teologie, sânt luaţi în clasa a 7 de salar, cu 300 lei aur lunar;

V. Preoţii doctori în teologie, în cl. 8 de salarizare, cu 350 lei aur lunar.

Sporul gradaţiilor din 5 în 5 ani este 25%.

Salarul aur, socotit în lei hârtie, cu coeficientul stabilit pentru anul 1927, dă următoarele cifre:

Preoţii din categoria I vor primi salar lunar netto (după toate detragerile) 2650 lei. Categoria II 2990 lei. Categoria III 3920 lei. Categoria IV 4330 lei, şi categoria V 5050 lei. Aceste cifre se referă la preoţii rurali începători, adecă fără gradaţii şi fără ajutor de familie.

Preoţii cu 1 gradaţie vor primi după categorii: I 2950 lei. II 3370 lei. III 4550 lei. IV 5100 lei. V 5940 lei.

Preoţii cu 2 gradaţii: I 3260 lei. II 3750 lei. III 5200 lei. IV 5860 lei. V 6830.

Preoţii cu 3 gradaţii: I 3560 lei. II 4130 lei III 5830 lei. IV 6620 lei. V 7720 lei.

Preoţii cu 4 gradaţii: I 3870 lei. II 4510 lei. III 6460 lei. IV 7390 lei. V 8100 lei.

Către aceste salarii se va mai adauge ajutorul de familie, şi anume: la căsătorie fără copii lunar 200 lei — hârtie. La cei cu copii, — după fiecare copil (până la 3) câte 200 lei lunar.

Şedinţa festivă a parlamentului

— Sărbătorirea împlinirii unei jumătăţi de veac dela proclamarea neatârnării României —

In ziua de zece Mai 1927, la ora 6 dimineaţa, 21 de lovituri de tun vestesc capitalei româneşti istoricul eveniment a cărui sărbătorire începe.

La Patriarhie se săvârşeşte slujba dumnezeească, de însuşi Patriarhul ţării, însoţit de înaltul cler, apoi întreaga asistenţă trece la Cameră, unde se adună toţi înalţii demnitari, parlamentarii, corpul diplomatic şi comisiunea dunăreană.

Dl general Coandă deschide şedinţa la ora 11½ şi dă cuvântul dlui general Averescu, care citeşte *mesajul regal.*

Mesajul exprimă recunoştinţă faţă de înaintaşii cari au înţeles chemarea vremii, ţinând neadormită mândria neamului şi pecetluind cu sânge începuturile neatârnării. Ei vor rămânea în conştiinţa naţională pildă strălucitoare de patriotism.

«*Am credinţă că nimic şi nimeni nu va clinti România de azi din locul la care are dreptul pe harta lumii. Sântem aşezaţi definitiv în hotarele noastre, pe care celelalte popoare le respectă şi trebuie să le respecte*».

Mesajul fericeşte amintirea regelui Carol şi reginei Elisabeta şi arată că rădăcinile dinastiei cresc mereu în sufletul poporului.

«*Evocând umbrele măreţe ale trecutului, Eu implor binecuvântarea cerească asupra a ceeace mai aveţi de săvârşit pentru complectarea operei de legiuire rămasă din şedinţa ordinară a Corpurilor legiuitoare.*

Eu declar seziunea extraordinară deschisă. **Ferdinand.**

Făcând apoi istoricul zilei de zece Mai, dl general Averescu arată marele patriotism şi simţ politic al lui Ion C. Brătianu şi Kogălniceanu, cari au decretat Independenţa şi au pornit războiul de-acum 50 de ani.

Preşedintele consiliului de miniştri citeşte apoi o moţiune aducând tribut de recunoştinţă înaintaşilor cari au îndeplinit marea operă de acum 50 de ani. Aduce omagiu memoriei regelui Carol şi patrioţilor cari au pus temelie solidă ţării. Aduce omagiu continuatorului acestei opere, regelui Ferdinand. Urmaşii noştri nu vor uita în veci pe regele Ferdinand. (Adunarea aplaudă frenetic în picioare). Ne închinăm marilor figuri din trecut, regelui Carol, şi urăm sănătate şi viaţă îndelungată regelui Ferdinand. Trăiască M. S. Regele şi Regina. (Ovaţii frenetice).

Intrându-se în discuţia moţiunii, se dă cuvântul dlui Vintilă Brătianu, care citeşte o declaraţie în numele partidului naţional-liberal, făcând elogiul înaintaşilor cari au pregătit opera înfăptuită de regele Ferdinand.

Dl Iuliu Maniu citeşte o declaraţie, arătând redeşteptarea naţională provocată de proclamarea regatului, în regiunile încă oprimate de duşmani. După ziua de 10 Mai 1877, în casele din Ardeal, alături de chipurile lui Traian şi Decebal, s'a pus chipul regelui Carol şi al lui Ion C. Brătianu. Aduce omagiu regelui Ferdinand.

Mai vorbesc dnii N. Iorga, dr. N. Lupu, Paul Negulescu, exprimând recunoştinţă făuritorilor independenţei, dl A. C. Cuza se asociază, afirmând necesitatea dobândirii independenţei economice şi culturale.

Dl Sándor Iosif se asociază în numele partidului maghiar, iar dl Hans Otto Roth în numele celui german.

Zece Mai în străinătate. In capela română din Paris s'a celebrat serviciu divin solemn, în prezenţa ministrului României la Paris, a dlui Diamandi, a corpului diplomatic, a reprezentanţilor guvernului francez şi a întregii colonii române.

Recepţii impresionate, cu ocazia semicentenarului independenţii, s'au făcut la legaţiile româneşti din Roma, Berlin, Atena şi Belgrad.

Notificare oficială

Se aduce la cunoştinţă tuturor, că în baza *Legii timbrului*, publicată în Monitorul oficial din 29 April a. c. Nr. 92 — care a întrat în vigoare cu 1 Mai a. c. pe viitor toate **petiţiile** înaintate oricărei autorităţi civile s'au bisericeşti, au să fie provăzute cu un *timbru de 8 (opt) Lei*, — iară **certificatele** şi testimoniile cu câte *10 Lei timbru*, de fiecare coală.

Preacucernicii părinţii protopopi şi parohi vor aduce aceasta la cunoştinţa credincioşilor spre ştire şi orientare pentru viitor.

Sibiu, 8 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

---

mai zică în scrisoare, şi el iarăş spunea, şi ea scria earăş. Şi când el nu se pricepea să zică mai bine, îl învăţa doamna, şi aşa se sfătuiau amândoi, cum să scrie...

Trei aniversări

Redactorul revistei clujene Cosinzeana, dl D. I. Cucu, remarcă, în numărul mai nou al publicaţiei sale, aniversările din anul curent — trei la număr — în publicistica românească.

Prima aniversare este a *Gazetei Transilvaniei*, care împlineşte 90 de ani de existenţă, socotind originea ei dela apariţia «Foii săptămânale» din 1837.

A doua aniversare este a *Telegrafului Român*, care există de 75 de ani; ear a treia aniversare este a *Convorbirilor literare*, care împlinesc 60 de ani dela apariţie. Despre *Telegraful Român* scrie Cosinzeana:

«Se vor împlini 75 de ani la 8 Decemvrie, în acest an, dela apariţia celui dintâi număr al *Telegrafului Român*, «foaie politică, industrială, comercială şi literară», cum se intitula atunci. Marele Şaguna, cu gândul căruia se identifică Telegraful Român în primii 21 de ani de apariţie, mai realist decât Bariţiu şi urmaşii lui dela Braşov, dar tot aşa de bine intenţionat patriot, a înţeles că ideea naţională trebue concepută practic şi a dat naştere acestei gazete de îndrumare practică pentru ridicarea materială a poporului românesc din monarhie. Ideea naţională trebuia să se nască firesc dintr'o mai bună stare socială şi economică, şi de aceea «Telegraful» făcea şi politică, făcea şi literatură în sensul larg al cuvântului şi în înţelesul îngăduitor al vremii, dar făcea şi industrie şi comerţ, susţinând aspiraţiunile comercianţilor români şi dând îndrumări poporului, să-şi îndrepte copiii spre meserii, spre a salva puţinul pământ, aflat în proprietate românească, de o îmbucătăţire cu urmări fatale pentru economia noastră naţională.

Se înţelege că sfaturile politice, îndrumările economice ale lui Şaguna au dat minunate roade, completând idealismul abstract al Gazetei Transilvaniei. E destul să amintim că din acest mediu s'a întemeiat, prin stăruinţa şi priceperea lui Visarion Roman, învăţătorul din Răşinari, prietenul şi colaboratorul lui Şaguna, cea mai puternică instituţie românească de credit din Ardeal, banca Albina.

Telegraful Român a adus însemnat serviciu literaturii naţionale, luând atitutine hotărâtă contra curentului de exagerare a originei noastre latine, prin latinizarea limbii împotriva limbii noastre firesti. Zeflemisirea şcoalei latiniste, a lui Cipariu şi a lui Laurian şi Maxim, însemna prima reacţie a bunului simţ, care avea să isbândească definitiv mai târziu, odată cu statornicirea limbii noastre literare.

Dacă numai atâta ar fi făcut Telegraful Român, recunoştinţa noastră, a urmaşilor, tot nu i-ar răsplăti îndeajuns meritele».

Vorbă înţeleaptă

Credinţa şi instrucţiunea fiind sprijinitorii temeinici cei mai statornici ai societăţii, statul are datoria a se îngriji neîncetat de dânsele; fără religiune nu pot fi simţeminte înalte, fără instrucţiune nu se pot înţelege aspiraţiuni naţionale.

Carol I, Regele României (1889).

Serbarea zilei de 10 Mai în Sibiu

Ziua de 10 Mai s'a sărbat în oraşul nostru cu deosebită solemnitate.

Toate oficiile şi prăvăliile au fost închise; edificiile publice şi particulare pavoazate cu drapele naţionale.

In dimineaţa zilei în fiecare cazarmă s'au ţinut din partea preoţilor militari sevicii divine, iar din partea ofiţerilor vorbiri despre însemnătatea zilei. Tot asemenea şi în şcoale. Prin vorbiri ocazionale s'a arătat elevilor însemnătatea acestei memorabile zile.

Servicial divin în catedrala noastră s'a săvârşit la ora 10 şi jumătate din partea I. P. C. Sale arhimandritului *Dr. Vasile Stan*, asistat de preoţii catedralei, oficiindu-se doxologia şi parastas pentru odihna sufletului Regelui Carol şi a colaboratorilor lui.

La finea serviciului divin părintele arhimandrit a rostit o frumoasă cuvântare.

Au participat dnii ofiţeri aflători în garnizoană în frunte cu dl General Cihoschi, reprezentanţii oficiilor civile în frunte cu dl prefect Dr. Comşa, profesorii şi elevii tuturor şcoalelor din localitate.

Onorurile în faţa catedralei le-a dat o companie a Reg. 90 cu muzica militară.

Vorbirea ţinută de I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. Vasile Stan, este următoarea:

> Mult scumpă, luminoasă, şi vie şi ferice
> E ziua când poporul se simte 'n drept a zice
> C'a fost privit în faţă de Insuşi D-zeu.
> Ferice de tot omul a cărui scurtă viaţă
> Se leagă cu vecia prin astă zi măreaţă,
> Ca prin o cingătoare de vesel curcubeu!
>
> *V. Alecsandri:* 10 Mai 1881.

Dle general, Dle prefect,
Stimaţi şi iubiţi ascultători!

Citez aceste versuri din o odă de 10 Mai a poetului V. Alecsandri, ca prin aceste firişoare luminoase de simţire şi gândire poetică, să leg sărbătoarea noastră de astăzi, cu acel 10 Mai măreţ, de acum cincizeci de ani, când părinţii noştri s'au legat de fapt cu veşnicia. Şi doresc, ca pe ondulaţiunile eterice ale acelei misterioase «cingători de vesel curcubeu», ei, eroii fericiţi şi slăviţi, cari au proclamat independenţa României, legându-se, prin această faptă de covârşitoare importanţă, cu noi şi cu generaţiile ce vor urma după noi până'n vecie, să trimită în sufletele noastre, în aceste clipe de reamintiri duioase şi glorioase, o părticică din credinţa fără margini într'un ideal, din focul patriotic, din elanul sufletesc viguros, din energia naţională ce clocotea în sufletul lor la 10 Mai 1877.

10 Mai în destinul neamului nostru este într'adevăr o zi epocală, când — după spusa poetului — însuşi D-zeu ne-a privit în faţă. Ne-a privit în faţă cu nemărginită bunătate, răsplătindu-ne răbdarea creştinească şi întorcând întru bucurie suspinul nostru de veacuri.

A binecuvântat acel 10 Mai din 1866, când Prinţul Carol de Hohenzollern a pus piciorul pe pământul românesc ca Domn. A sfinţit ziua de 10 Mai din 1877, când Camerele au proclamat independenţa României şi a aprobat cu bunătate pe 10 Mai din 1881, când Domnul Ţării şi-a încununat fruntea cu coroană regală.

Iubiţi ascultători! In clipa de faţă gândul tuturor Românilor se concentrează cu evlavie, dar şi cu mândrie, asupra momentului solemn dela 10 Mai 1877 din Sfatul Ţării, când a fost rostită vorba sfântă: neatârnare. Prin acest cuvânt magic, mărirea noastră trecută reînvie dintr'odată, besna veacurilor se sparge şi în lumina libertăţii neamul nostru se arată puternic şi frumos, ca Fat-Frumosul din poveştile sale. Era şi aşteptată această zi, de trei veacuri, cum este aşteptată primăvara după o iarnă lungă chinuită de lipsuri şi suferinţe, cum aştepţi faţa luminată a soarelui după un şir lung de zile posomorîte, negre.

Dar în evenimentul istoric, pe care-l sărbătorim astăzi, se vede şi un exemplu clasic, cum providenţa dumnezeească conduce soarta oamenilor, ridicând ca prin minune pe cei crezuţi pentru vecie îngenunchiaţi, şi smerind pe cei tari şi încrezuţi. Şi bieţii muritori de câte ori nu sunt ispitiţi a crede, că ei, cu slaba lor înţelepciune, conduc ursita lumii!

Colosul rusesc, care-şi are capul în ceţurile gheţoase ale miazănopţii, începând dela ţarul Petru cel Mare, nutria un vis măreţ, aproape mistic, care a trecut în testamentul tuturor ţărilor: să-şi scalde picioarele în apele azurii ale Bosforului. Constantinopolul măriţilor împăraţi romani, Bizanţul cu vraja strălucirii împăraţilor bizantini, cu biserica Sf. Sofia pângărită de Turcii păgâni, Ţarigradul cu frumseţile sale de basm, cu bogăţia, cu puterea, cu importanţa sa politică şi economică, la răspântia a două continente, era mirajul care turbura tihna puternicilor ţari şi-i pornia cu vajnică urgie războinică împotriva Turcilor. Pretextul îl da uşor prigonirea creştinilor din imperiul turcesc, pe cari Rusia, singurul stat ortodox mare şi tare, îi luase sub protectoratul său, iar drumul oştilor era prin Ţările Române, când aceste ţări nu erau însuşi teatrul luptelor.

In faţa acestei primejdii, totdeauna aducătoare de cumplite nenorociri, se afla România şi în preajma anului 1877. Rusia declarase războiu Turcilor şi drumul oştirilor spre Dunăre ducea peste România, legată de Turcia prin tratate de vazalitate. Nedumerirea era mare, pentrucă ţara trebuia ferită de năvala oştilor streine. Insă cum?

In această grea cumpănă, nădejdea toată era în înţelepciunea Domnului Carol şi a primului său ministru Ion C. Brătianu şi în oştirea ţării.

Domnul Carol, dintr'o familie cu tradiţii eroice, el însuşi un înalt exemplu de muncă, conştiinţă şi probitate, şi de prevedere politică, îndată după aşezarea sa în scaunul domnesc, ca cea dintâi expresiune a idealului său politic, şi-a organizat o mândră oştire, ceeace nu era de altfel greu, cunoscută fiind pornirea Românului spre fapte de vitejie. Pe această vitează armată îşi răzima combinaţiile sale, în cumpăna în care era ţara. Ambiţia sa de Domn era neatârnarea. Deci în împrejurările date, gândul său era, ca aliindu-se cu Ruşii, să smulgă Turciei prin arme neatârnarea.

In planurile sale era sprijinit cu multă iscusinţă de ministrul său Ion C. Brătianu, bărbat de stat chibzuit, înţelept, prevăzător şi îndrăsneţ, foarte bun patriot şi înzestrat cu deosebit simţ al realităţilor, care se încredea în puterile neamului şi în sufletul vrednic al Românilor, precum se bizuia Domnul în tăria şi vitejia oştirii.

Ion C. Brătianu încheie cu Ruşii o convenţie militară şi de trecere prin ţară ca prieteni, cu respectarea întregităţii hotarelor ei. E sigur, că Ruşii nu ne-ar fi respectat neutralitatea garantată de puterile europene, ci ar fi trecut peste pământul nostru şi fără această convenţie, dar ca duşmani. Doar' nici n'au aşteptat, ca să fie ratificată convenţia, şi oştile lor curgeau spre Dunăre. Românii le fac tot felul de înlesniri, deşi dânşii, în aroganţa lor, nu vreau să ştie nici de sufletul, nici de dreptul nostru.

Abia sosesc Ruşii la Dunăre, şi vestitul general turc Osman Paşa, săvârşeşte o faptă de neînţelepciune politică, care ne prinde bine. Incepe să bombardeze Calafatul, în regiunea căruia era concentrată partea cea mai mare a oştirii române, şi alte oraşe româneşti de pe lângă Dunăre, deşi Românii nu arătaseră Turcilor nici un semn de duşmănie.

In înţelesul tratatelor, Turcii erau datori să ne apere ţara şi acum ei ne atacă fără motiv. Prin urmare, Românii se pot socoti deslegaţi de obligamentele din tratate şi au dreptul să se apere.

Domnul şi Ţara întreagă s'a cutremurat de bucurie, că înşişi Turcii ne au provocat la războiu, şi în 10 Mai 1877, Camerele, ca răspuns la provocare, într'un elan de neînchipuită însufleţire, proclamă independenţa României, şi primesc războiul.

De aci înainte România nu mai e supusă decât lui Dumnezeu şi legilor ce şi le face singură.

Românii voiesc să lupte alături de Ruşi, însă aceştia la început refuză cu dispreţ alianţa cu oştile române. Dar nu ne lasă nici să ne facem războiul nostru independent, sub cuvânt, că le-am încurca rosturile.

Insă D zeu, ocrotitorul nostru, a vrut altfel. A vrut, ca ei înşişi să-şi încurce rosturile în aşa fel, ca alianţa armatei române, refuzată cu dispreţ, în scurtă vreme să fie dorită şi cerută cu tot mai multă insistenţă.

Osman Paşa, plecând din cetatea Vidinului se închise cu armata sa în Plevna şi făcu din acest sătuleţ bulgar o cumplită cetate. Ruşii, îmbătaţi de unlee succese de arme mai mărunte, îl urmăresc plini de încredere în izbândă. Dar Osman la Plevna îi încolţeşte rău şi sufer o grea înfrângere.

Acum ar fi dorit, ca armata română să lupte cu ei alături, dar sub comanda unui general rus. Armata română însă nu se mişcă. Domnul vrea să ştie, că armata sa, dacă intră în foc şi sângerează, are să sângereze pentru binele ţării şi spre gloria neamului românesc, nu spre lauda Ruşilor.

Ruşii sunt bătuţi la Plevna a doua oră, şi de astădată atât de cumplit, încât erau foarte serios ameninţaţi, să fie aruncaţi în Dunăre cu toate oştile. De astădată trufia lor de mai nainte se topeşte, şi primesc, ca armata română să lupte alături de ei, ca armată aliată, sub comanda Domnului Carol, căruia în acelaşi timp i se încredinţează şi comanda generală a oştirilor ruso-române dela Plevna.

Astfel în 1877, pe la Adormirea Maicii Domnului — ce emoţionantă zi pentru ceice suntem de faţă! — armata română, sub ochii Domnului şi în nemărginita însufleţire a ţării, trece Dunărea. Insuşi bătrânul fluviu saltă de bucurie, pentrucă se scurseseră veacuri de întunecată urgie peste neamul nostru, de când nu mai văzuse trecând oşti româneşti, în falnic sunet de trâmbiţă, ca să înfrunte mânia duşmanului.

Sub comanda viteazului său Domn, oştirea română a luptat la Plevna cu atât eroism, cu atâtă vigoare, cu atâta abnegaţiune şi dispreţ de moarte, încât faptele ei de vitejie au fost o uimitoare revelaţie pentru lumea întreagă. Prin sacrificiul ei a sfinţit neatârnarea ţării, a hotărît soartea războiului şi a salvat şi gloria de arme a Ruşilor.

Plevna, după o îndârjită rezistenţă, capitulează sub loviturile grele, ce le dau armatele aliate sub priceputa comandă a Domnului Carol. Vestitul Osman Paşa îşi predă sabia încărcată de glorie unui general român, şi cu aceasta

Muzică şi teatru

— Concert. — Operă. —

Patru seri de-a rândul, Vineri, Sâmbătă, Duminecă şi Luni (6—9 Mai 1927), iubitorii de muzică ai Sibiului au avut prilejul fericit să asculte câteva măestre puteri, în arta cântării de operă, şi să aplaude cu însufleţire şi admiraţie prestaţiile artiştilor români şi ale corului reuniunii muzicale G. Dima.

In prima seară am asistat la concertul sopranei dramatice, al dnei Letiţia Anuşca contesă Piraccini, cântăreaţă înzestrată cu darul unei superbe voci, trecute printr'o excelentă şcoală română şi italiană.

A interpretat, în mod cuceritor, un program bogat şi ales de bucăţi clasice celebre, cu un adaos potrivit de două doine româneşti. A fost o seară de farmec şi artistică desfătare.

In serile următoare am ascultat, cu aceiaşi fiori ai plăcerii, reprezentaţiile de operă, organizate cu mare îngrijire de Reuniunea noastră: Sâmbătă şi, după cererea generală, Luni, *Traviata*, ear Duminecă *De-aş fi rege.*

Dnele Nina Botty şi Marga Kratokvil, dnii Marinescu şi Ghimpeţeanu, cunoscuţi publicului, din anii precedenţi, au dovedit din nou felul superior de a-şi tălmăci rolurile, atât ca voce şi şcoală, cât şi ca joc scenic desăvârşit.

Laudă şi felicitări merită şi amatorii cântăreţi ai Reuniunii: dşoara Lavinica Ivan, dnii Cliba, Odor, T. Ivan şi Bivol, precum şi dansul condus de dşoara Dombora, şi în special corul mixt, temeinic instruit şi viu aclamat.

Conducătorii Reuniunii, împreună cu neobositul, harnicul şi modestul dirigent, dl N. Oancea, îşi înscriu o nouă biruinţă prin succesul obţinut în reprezentaţiile din acest an.

Le dorim, pe lângă acelaş zel, acelaş bun rezultat şi de aici încolo.

O nouă seară de operă, Joi în 12 Mai, cu *Don Pasquale*, al lui Donizetu, a încheiat seria atât de reuşită a reprezentaţiilor româneşti, din zilele acestea ale sfârşitului de sezon teatral.

Baritonul operei bucureştene, dl D. Baziliu, reputat ca mare artist şi cântăreţ, d-na A. Lupescu, soprană lirică, dnii C. Dămian basul şi tenorul liric Mancini, sânt recunoscuţi din partea criticei muzicale, din patrie şi străinătate, ca elemente de seamă pe scena teatrelor. Conducerea muzicală a dlui Urlăţeanu preciză şi energică.

Publicul sibian, de astădată nu prea numeros (se apropie vara?), li-a făcut o entuziastă şi meritată primire.

răsboiul se poate considera de încheiat. Pentrucă luptele ce s'au mai dat în alte părţi, au fost încăierări fără prea mare importanţă, mai mult spre complectarea victoriei dela Plevna, până li s'a pus capăt prin armistiţiul şi pacea dela Adrianopol şi San Ştefano.

Ce a mai urmat, este povestea tristă a ingratitudinii omeneşti. Ruşii, drept recunoştinţă, că Românii le-au salvat armata şi onoarea, ni-au răpit Basarabia câtă o mai aveam în stăpânirea noastră. Forţa brutală a mai răpus odată dreptul. Dar, noi suntem martori, nu pentru totdeauna. Pentrucă izvorul, de unde dreptul îşi trage puterea, este fără sfârşit[1]) ca dumnezeirea.

Dar iată! Românii din gura unui tun de oţel cucerit dela Turci în focul dela Plevna, făuresc coroană de rege pentru Domnul lor Carol, cu care îl încoronează în 10 Mai 1881.

Coroana de oţel a regilor Românilor, dobândită înainte cu 50 de ani prin voinicia sufletului românesc desmorţit, simbolizează trăinicia de oţel a fiinţei noastre şi va rămânea pe vecie semnul puterii româneşti şi podoabă pe fruntea regilor. In vreme de primejdie însă, din ea, întocmai ca la Plevna din tunul din care s'a făcut, vor ţâşni fulgere împotriva duşmanilor noştri.

Iubiţi ascultători! Răsboiul pentru neatârnare, a cărui aniversare semicentenară o serbăm astăzi, este pilda cea mai grăitoare de vigoarea neamului nostru, de credinţa neşovăitoare în menirea sa pe acest pământ şi de mândrie naţională.

Toate energiile lui sufleteşti, toate puterile trupeşti, toate forţele economiei naţionale, se concentrează în acele momente — ca şi în 1916 — într'o minunată solidaritate, care face cu putinţă faptele mari. La Plevna şi pe câmpul de luptă din Bulgaria, armata luptătoare sub ochiul neadormit al Domnului Carol, acasă rezerva naţională sub străduinţa fără de odihnă a ministrului Ion C. Brătianu, lucrează într'un splendid acord, necontenit cu spiritul ridicat, îndrumând toate voinţele spre un imens sacrificiu pentru înălţarea patriei.

Această minunată solidaritate, acest imens sacrificiu patriotic în focul luptelor pentru neatârnare, în elanul triumfului, chiar în amărăciunea dreptăţii ultragiate, au deschis perspective nouă, au arătat posibilităţi nebănuite înainte, spre un nou ideal naţional, al desrobirii tuturor Românilor. A fost izvorul fermecat, ce a fecundat sufletul generaţiei, care ne-a dat gloria dela Mărăşti, dela Mărăşeşti şi dela Tisa.

Se cade deci să aducem în sufletul nostru smerită închinăciune şi adâncă recunoştinţă tuturor eroilor răsboiului de independenţă, pomenindu-le faptele cu laudă. Şi cuceriţi de strălucirea pildei ce ni-au dat prin solidaritatea şi sacrificiul lor, grupaţi cu credinţă in jurul Coroanei de oţel a României, să cultivăm cu pasiune virtuţile lor patriotice, spre a ne ridica neamul la locul cel mai de frunte în areopagul popoarelor lumii, şi să strigăm:

Trăiască Maiestatea Sa Ferdinand I, Regele tuturor Românilor, care a dat o nouă strălucire Coroanei de oţel!

Trăiască neamul românesc în vecii vecilor!

N. Iorga: Viaţa românească în Ardeal (Biblioteca «Semănătorul» Nr. 166—168 Arad, editura Librăriei Diecezane. Preţul 25 Lei). Dl profesor N. Iorga a avut întotdeauna ochii largdeschişi spre Ardeal. L-a cutreerat mai mult şi mai atent ca oricare altul. L-a cunoscut cum puţini ardeleni îl cunosc. L-a proslăvit în pagini cari vor rămânea. L-a certat când a fost nevoe. L-a încurajat în ceasuri grele. «Viaţa românească în Ardeal», pe care o publică Biblioteca «Semănătorul», e o bogată şi interesantă culegere de articole şi conferinţe apărute, mai ales, în revista «Neamul românesc», scrise viu, în deplină cunoştinţă de cauză, de ilustrul nostru savant.

Ramuri. A apărut revista Craioveană «*Ramuri*» — Drum drept — No. 1—2, Anul XXI, Director: N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, Încă o revistă care ne lipseşte. Al. Iacobescu, Elegii (versuri). Al. Lascarov-Moldovanu, Pustiul. Const. Jaleş, Biserica din cimitir (poezie). Pr. I. N. Principiul Caiafei. Ileana Zara, Şoapte'n umbră (traducere). Ion Sân-Giorgiu, Banchetul. N. I. Dumitraşcu, Cum i-a fost ursit. D. Tomescu, Mişcarea Culturală şi Literară. — Abonamentul: un an 250 lei. Adresa: Craiova, Palatul «Ramuri».

[1]) N. Iorga: Istoria Românilor.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Nou ctitor. — Contribuirile băncilor bucureştene. — Ofrande dela mireni şi dela parohiile din protopopiate

Cu bucurie luăm act şi de înscrierea dlui **B. Ştirbey**, cu suma de 20 mii lei între ctitorii acestei sfinte mănăstiri, precum şi de contribuirile băncilor din capitală: Banca de credit român, Banca Marmorosch Blank et Comp., S. A. Concordia, Banca Chrissoveloni, Uzinele de fier şi domenii Reşiţa, Banca generală a ţării româneşti, şi Societatea de asigurare Dacia-Traiană, — tot atâtea daruri colectate de bunul creştin care este Principele Basarab Brâncoveanu.

Au contribuit:

B. Stirbey, Bucureşti	20,000
Banca de credit Român, Bucureşti	20,000
Banca Marmorosch Blank et Comp., Bucureşti	20,000
S. A. Concordia, Bucureşti	10,000
Banca Chrissoveloni,	10,000
Uzinele de fier şi domenii Reşiţa, Bucureşti	10,000
Banca generală a Ţării Româneşti, Bucureşti	5000
Societatea de asigurare Dacia-Traiană, Bucureşti	3000

Intre sprijinitorii sfântului aşezământ brâncovenesc se înscriu:

N. N. a colectat cu lista Nr. 26	14,900
Dr. Gh. Stănescu, profesor la Academia teologică, Cluj	1000
Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Agnita** pe anul 1927, — din care remarcăm parohiile *Bârghiş*, *Bruiu*, şi *Cincul*, cu câte 1000 Lei, fac în total	11,350
Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Avrig**, pe anul 1927, — din care remarcăm parohiile *Viştea de sus* cu 2000 lei, *Drăguş*, *Porceşti*, *Porumbacul de sus apusean*, *Scoreiu*, *Sebeşul de jos* şi *Ucea de sus*, cu câte 1000 Lei, în total	12,750
Total Lei:	**138,000**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.625,244**
Total general Lei:	**1.763,244**

Deschiderea Sesiunii Sf. Sinod

In 11 Mai a. c. s'a deschis sfântul Sinod, sub preşedinţia I. P. S. Patriarh Miron.

După oficierea Te-Deumului la Patriarhie, membrii sfântului Sinod, s'au dus la palatul din strada Antim.

Dl Th. Cudablu, ministrul adinterim al cultelor, a citit mesajul de deschidere a sfântului Sinod. Din partea ministerului cultelor a asistat dl Şt. Brădişteanu, directorul general al cultelor naţionale. Dl ministru Cudalbu a ţinut o cuvântare, în care a arătat rostul bisericii în viaţa statului. A exprimat întreaga solicitudine a guvernului pentru această instituţie.

S'au ales apoi comisiunile şi s'au împărţit lucrările spre studiere.

Sf. Sinod a mulţumit reprezentantului guvernului pentru interesul ce-l poartă bisericii.

Cincizeci ani dela declararea independenţei

— Conferenţa dlui Vintilă Brătianu —

Universitatea liberă a avut fericita ideie de a invita o serie de personalităţi marcante ale vieţii noastre publice să ţină în diferitele centre ale provinciilor desrobite conferenţe în legătură cu aniversarea a cincizecea a independenţei româneşti. Graţie acestei împrejurări, în Sibiu am avut plăcerea să ascultăm pe dl *Vintilă Brătianu*, fiul marelui luptător pentru înălţarea ţării.

Dl Vintilă Brătianu a arătat în introducere legăturile sufleteşti ce le are cu judeţul Sibiului, căci în comuna Mohu din acest judeţ, în pribegie fiind, a fost botezat acela care, mai târziu, a fost sufletul renaşterei Romântsmului, Ion Brătianu.

Trecând apoi la subiectul propriu zis al conferenţei, fostul ministru de finanţe, analizează starea umilitoare, în care se găseau ţările româneşti până la Unirea din 1859. Relevă gândul luminos al unirei tuturor celor de un sânge, gând care n'a fost nici odată mai cu entuziasm împărtăşit de cei aleşi ai neamului nostru, ca în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Acest ideal ne-a dat curajul şi îndârjirea în luptă ce neamul nostru a purtat-o în toate părţile pământului românesc.

Cu intrarea noastră în viaţa cea nouă, principatele române-unite visau reînvierea Daciei. Este deci foarte firească atitudinea lui Ion Brătianu faţă de pretenţiile Ruşilor relative la Basarabia. El nu numai că n'a voit să cedeze acest teritoriu, dar a declarat că aspiraţiunile neamului său întrec cu mult hotarele, a căror integritate, în chip mişelesc, Ruşii au nesocotit-o

Cea dintâi probă a puterei de viaţă, după unire, Românii au dat-o în răsboiul dela 1877, când au silit pe Osman-Paşa să capituleze, arătând lumei că vechile virtuţi ostăşeşti ale poporului nostru trăesc şi ştiu să se manifesteze.

A fost cu această ocazie o strălucită demonstraţie a sufletului nostru unitar. Căci, dacă nu efectiv, apoi cel puţin cu inima Românii de pretutindeni au fost, alături de luptătorii din faţa Griviţei. Şi ajutoare s'au trimis, în măsura puterilor, de pretutindeni, din ţinuturile locuite de români. La Sibiu şi Braşov s'au format comitete de către femeile române spre a aduna contribuţiile tuturor, spre a pregăti victoria, care n'a întârziat.

Acest răsboi a fost isvorul de mândrie şi încredere, care a dat avântul şi credinţa neamului nostru. El ne-a pus la probă puterile şi curajul. El ne-a arătat ce poate face un popor în timp foarte scurt atunci când este pătruns de sfinţenia idealului său.

Independenţa, proclamarea regatului, avântul pe toate terenele, acestea sânt urmările răsboiului dela 1877. Şi, odată cu ele, cultivarea spiritelor în senzul revindecărilor integrale româneşti.

Plevna şi Griviţa au fost vestitorii Mărăşeştilor şi Tisei.

Dacă începând de atuncia am putut da dovezile de progres pe toate terenele, acum, când unirea integrală a poporului nostru este o realitate, avem cu atât mai mult datoria de a ne dedica muncei stăruitoare pentru consolidarea noastră.

Avem un rost aici, unde soartea ne-a rânduit să trăim. Şi, dupăce am avut fericirea să trăim aceste zile, avem datoria să ne arătăm

vrednici de moştenirea ce ne-au lăsat-o înaintaşii. Să ne arătăm vrednici de jertfa acelora, cari ni-au dat România întregită.

Şi aceasta o vom face prin muncă stăruitoare şi prin credinţa în Dumnezeu, care ne-a fost scutul cel tare.

Trecere la ortodoxie

Preotul reformat Ştefan Csutak, absolvent al Academiei teologice ref. şi al facultăţii de filosofie dela universitatea din Cluj, după o păstorire de 15 ani în o parohie reformată din judeţul Odorheiu, remarcându-se ca bun păstor şi cu deosebire ca eminent orator bisericesc, în urma unui profund studiu teologic şi în special a Istoriei bisericeşti, convingându-se — *după propria mărturisire* — că adevărata doctrină a Mântuitorului e păstrată în biserica ortodoxă, în anul 1920 a renunţat la postul de preot ce-l ocupa şi a trecut la biserica ortodoxă cu întreaga sa familie, soţie şi 2 fetiţe, dedicându-se carierii învăţătoreşti.

Toată truda reformaţilor, (clerici şi mireni, prietini şi rudenii) de a-l abate dela acest pas, a fost zadarnică.

Nu s'a clătinat nici un moment în hotărârea luată.

Spre a-şi însuşi temeinic limba română, a funcţionat 2 ani ca învăţător într'o comună din Moldova, iar din anul trecut funcţionează împreună cu soţia sa la şcoala primară de stat, secţia *românească* din Micfalău (judeţui Trei-Scaune).

Devenind parohia noastră de acolo vacantă şi cerându-i credincioşii de preot, după îndeplinirea preparativelor necesare şi după prestarea examenului de cualificaţiune preoţească, conform cerinţelor Statutului organic, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* l-a hirotonit întru preot şi numit adm. par. în aceea parohie.

Iar astăzi, fostul preot reformat, părintele Ştefan vesteşte cuvântul lui Dumnezeu şi săvârşeşte slujbele dumnezeeşti în graiul românesc credincioşilor din Micfalău.

Felicităm pe noul lucrător în via Domnului, dorindu-i ca la sfântul altar, al vechei biserici ortodoxe, să-şi afle mângâierea şi mulţumirea sufletească pe care a căutat-o şi să se arăte vrednic de darul primit.

Cronică pastorală zilnică

La îndemnul I. P. S. Sale Părintelui nostru Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae, s'a introdus, în parohiile ortodoxe, «Cronica zilnică pastorală».

Unii dintre fraţii preoţi consideră acest «protocol nou» drept lucru de prisos în activitatea parohului, încărcat cu o nouă povară, şi aşa destul de respectabilă. Alţii fac, ceea ce fac, la vreo lună, sau la finea anului, şi îşi notează întâmplările ce li se par însemnate.

Cronica zilnică pastorală trebue însă considerată ca un element absolut necesar pentru preot.

Prin ţinerea în regulă a cronicei, dovedim tuturor că n'avem numai o singură zi de lucru în săptămână, cum afirmă cei ce nu înţeleg rostul preoţimii. Cronica zilnică poate şi trebue să fie oglinda reală a noastră, a preoţilor.

Într'însa vom nota, zi de zi, toate momentele activităţii noastre din domeniul pastoralei.

Aşa b. o.:

Duminecă: Serviciu religios la biserică. Am predicat despre iubirea deaproapelui. Întorcându-mă dela biserică, am întâlnit doi cerşitori, pentru cari am intreprins o colectă locală, cu rezultatul de... După masă, la casa culturală, s'au ţinut cuvântări despre originea neamului, a bisericii române...

Luni: Am săvârşit Sf. Liturgie pentru credinciosul.., Am zărit pe drum un băiat plângând, l-am mângâiat şi a plecat împăcat.

Marţi: Citesc în Sf. Scriptură, cărţile teologice, şi anume:...

Mercuri: Impac pe împricinaţii... şi evit un proces fără rost. Am cercetat pe bolnavul...

Joi: Am catehizat, la toate clasele...

Vineri: Am cuminecat pe... Am făcut Maslu...

Sâmbătă: Am meditat asupra predicei de mâne, dela Liturgie, dela procesiunea la câmp.

Aceasta se repetă zi de zi, cu material nou, adunat din realitate.

La finea anului facem un reasumat din Cronică, întocmai aşa, cum facem extras din protocolul parohial. Şi vom privi, cred, cu satisfacţie activitatea desfăşurată în cursul anului expirat.

Cronica, purtată cu râvnă de un preot activ, este mărgăritarul vieţii acelui preot, care va fi apreţiat de următorii săi şi va sluji ca îndemn de energie morală şi pastorală pentru toţi cei ce vin după dânsul.

Să nu ne pară deci cronica zilnică un fel de obiect inutil şi îngreunător, ci mai vârtos ca o îndatorire de mare folos preotului, ca un prieten fidel, dătător de puteri nouă celui obosit în munca zilei. Pr. *Vasile Păşcău.*

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat în 9 Mai la Bucureşti spre a lua parte la deschiderea parlamentului şi la şedinţele sfântului Sinod.

Intelectuali olandezi, veniţi să ne cunoască ţara, au fost primiţi Vineri şi Sâmbătă, cu multă dragoste, de românii sibieni. Călăuziţi de profesori români, oaspeţii au vizitat catedrala şi alte biserici din Sibiu, muzeul Asociaţiunii şi al lui Brukenthal. La Sălişte, unde au făcut o excursiune ca să cunoască viaţa curat românească la sat, li s'a pregătit o entuziastă primire.

Societatea „Tinerimea Română". Serbările organizate de societate, anul acesta în capitală, încep Marţi, în 17 Mai, cu sosirea şi încuartirarea participanţilor. Miercuri, în 18 Mai, dimineaţa se ţin concursurile secundare pentru fete, d. a. pentru băeţi. Joi, în 19 Mai, în aula fundaţiei Carol I, urmează recepţia profesorilor însoţitori şi conferenţa despre lupta dela Călugăreni, de dl general Anastasiu. Vineri, în 20 Mai, se vizitează muzeele şi alte aşezăminte de seamă. Sâmbătă, în 21 Mai, în sala Ateneului: aniversarea societăţii şi distribuirea recompenselor. Duminecă, în 22 Mai: excursiune la Călugăreni. Elevii şi doamnele însoţitoare vor purta costume naţionale.

Numire. Dl Dr. Vasile Loichiţă este numit profesor titular la catedra de teologie dogmatică dela facultatea teologică din Cernăuţi.

Deschiderea băilor din Ocna-Sibiului. Sezonul băilor din Ocna-Sibiului se va deschide Duminecă în 15 Mai. Atât înainte cât şi după masă o muzică militară va concerta în splendidul parc al stabilimentului balnear.

După cum aflăm dela directorul băilor dl *Dr. Ion Sturza* în această zi atât băile reci cât şi cele calde vor fi *gratuite.*

Prea cu mănuşi. Chişinăul Basarabiei are — între altele «podoabe» de acelaş fel — un celebru rabin, Ţirelson numit, care în repetate rânduri şi-a luat îndrăzneala să aducă vorbe jignitoare ţării româneşti, ear la luarea jurământului recruţilor la Chişinău a refuzat să se prezinte. Ca răspuns la atitudinea aceasta, rabinul a fost înlăturat din consiliul comunal, unde era membru. Prea puţin. Ţirelson să poftească peste Nistru.

Uniunea comercianţilor de piele din Ardeal şi Bănat invită la congresul general al ţării şi la adunarea generală ordinară a uniunii, ce se vor ţinea la Timişoara în sala clubului Lloyd, Duminecă în 15 Mai 1927 la ora 10 a. m.

Îndrăzneală jidovească. Din Chişinău se scrie: Elevele creştine dela liceul particular «francez», cu numele «Jeanne d'Arc», au voit să aibă în fiecare clasă câte-o icoană sfântă creştinească, şi, colectând bani, au cumpărat astfel de icoane şi le-au aşezat în clase; într'una din clase însă, elevele evreice s'au «indignat» şi n'au permis celor creştine să păstreze icoana în clasă. Zadarnic s'au prezentat atât elevele noastre, cât şi părinţii lor la dna directoară (se spune că e creştină!), aceasta din urmă a luat partea ovreicelor împotriva creştinelor, şi nu li-a admis cererea de-a ţinea icoane creştineşti în şcoală. Organele de control ale învăţământului vor cerceta cazul, ca să ştim unde ne aflăm: în Basarabia creştinească a românilor, sau în ţara unde bisericile se schimbă în săli de dans şi teatru.

Act de mulţămire. Pentru clădirea Casei Culturale, din comuna Apoldul de jos, au binevoit a dărui: Institutul de credit şi economii «*Albina*» din Sibiu 5000 lei, şi dl *Dr. Ilie Beu,* 2500 lei. Li se aduc şi pe această cale cele mai sincere mulţămiri. Pr. *Ioan Popa.*

O nuntă în văzduh. Zilele trecute s'a făcut în Germania o nuntă în văzduh pe un aeroplan. Neamţul Orsovius, inginer, conducătorul marei societăţi de aeroplane «Lufthansa», şi-a serbat căsătoria pe un aeroplan mare cu trei maşini. Şi-a luat cu el oaspeţii, muzicaţii şi de-ale mâncării şi băuturii. Când a ajuns deasupra norilor, un preot a slujit slujba dumnezeiască. După aceea a început petrecerea, muzicanţii cântau din toate puterile ca să poată stăpâni sgomotul maşinelor, ear oaspeţii închinau în sănătatea şi fericirea mirilor, în vreme ce maşina sburătoare trecea peste câmpii şi oraşe, la trei mii de metri deasupra pământului.

Cartoforie. Patima jocului de cărţi înfloreşte pretutindeni, — durere, şi pe la noi; — dar, poate, nicăiri n'a bătut recordul obţinut în Ungaria de astăzi. Un mare proprietar din Solnoc, cu numele Ham, după ce a pierdut în cărţi tot ce avea la el, şi-a pontat nevasta, şi a pierdut-o. Dna Ham s'a adresat judecătoriei, arătând că într'o seară din April a. c. bărbatul său a dus-o la masa verde, a îmbătat-o, şi în vremea aceasta a pontat-o la cărţi, pierzându-o a trimis-o acasă, fără ca ea să ştie, împreună cu partnerul care a câştigat o. Cartoforul Ham a dispărut.

Venitele miliardarilor şi milionarilor americani. Sânt 30 de mii de americani, oamenii cei mai bogaţi, cari au avere de peste 200 milioane. Numai într'un an s'a sporit numărul milionarilor cu 9000. Şapte americani câştigă la an o mie de milioane lei, 9 inşi câştigă 800 de milioane, vre o 200 de americani câştigă peste 180 milioane la an. La zi câştigă o jumătate milion. Mulţi dintre ei întrebuinţează venitele în bună parte pentru scopuri culturale şi de binefacere.

Ştiri scurte. Congresul presei latine se ţine în toamna anului acestuia la Bucureşti.

— Apele fluviului Mississipi, cum se anunţă dela New-York, au inundat pe 20 de oraşe. Localităţi întregi, aflate în calea torentului uriaş, sânt complet nimicite.

— Guvernul a hotărât să introducă, din nou, apărarea chiriaşilor împotriva proprietarilor — în Italia.

ŞTIRI LOCALE

Două interesante reprezentaţii. Echipa Teatrului Naţional din Cluj, sub conducerea dlor Neamţu-Ottonel şi Virgil Vasilescu, societari cl. I, va face un turneu în oraşele din Ardeal şi Banat cu piesa «*Amicii Falşi*» de V. Sardou, comedie în 4 acte, îndeajuns de reputată atât pentru subiectul ei, cât şi pentru substratul moral, sufletesc şi şi tineresc ce cuprinde; ear a doua piesă: «*Un Erou*», comedie originală în trei acte de N. Kiriţescu, piesă premiată de Comitetul de lectură al Teatrului Naţional din Cluj. Ambele piese, pline de frumuseţi morale şi sufleteşti, se bucură de interpretarea deosebită a fruntaşilor scenei clujene, împreună cu întregul personal artistic al Teatrului Naţional din Cluj. Aceste spectacole preţioase se vor ţineà, în oraşul nostru, Miercuri şi Joi în 8 şi 9 Iunie 1927. Excelenta trupă, autorizată de minister, se bucură de nume cu mult mai bun, decât să aibă trebuinţă de specială recomandare.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Spre noul Ierusalim: Părintele protopop *Vasile Gan* a scos o nouă carte de predici, pentru perioada Penticostarului. Predicile aceste sânt puse în strânsă legătură cu opera de mântuire rânduită de Dumnezeu pentru om, şi le însoţeşte cu aplicaţii sugestive luate din viaţa trăită de poporul nostru. Scrisă în stil accesibil tuturor enoriaşilor bisericii româneşti, această carte este o chemare către preoţimea noastră, pentru a urcà amvonul la toate ocaziunile potrivite, ca astfel să curăţim sufletul şi conştiinţa poporului de polomida diferitelor secte religioase. Salutăm apariţia acestui volum care îmbogăţeşte literatura noastră bisericească şi o recomandăm cu căldură preoţimii. De vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, cu preţul de 45 şi porto.

(61) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III a **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor de la stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I-a, porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 feldere de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă de la fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de Câmp, în şedinţa extraordinară din 28 Aprilie 1927.

Ioan Mihaiu preşedinte. **Avram Fleşer** notar.

Nr. 176/1927. Văzut şi aprobat. Orăştie 28 Aprilie 1927.

Vasile Domşa protopop.

Nr. 210/1927. (58) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ciugud**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în tabloul B. pentru întregirea dela stat. Sesia parohială 17½ jug.

Concurenţii au să şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta, a cuvânta.

Sebeş, 27 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu Consiliul parohial.

Sergiu Medean protopop.

Nr. 252/1927 prot. (59) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Grânari**, (Mucundorf) de clasa a III din protopopiatul Rupeni (Cohalm), se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.
2. Casă parohială cu şură, grajd, grădină etc.
3. Sesiune parohială veche 1 jug. 200 stj. □ şi 4 jug. primită din legea agrară dela comuna vecină Ţeline.
4. Dela circa 60 familie câte 1 ferdelă grâu, 1 ferdelă cucuruz şi 1 ferdelă ovăs.

Venitele stolare stabilite în parohiile din protopresbiterat.

Cererile de concurs, reflectanţii la această parohie au să le trimită în timpul prescris subscrisului oficiu protopopesc, împreună cu toate documentele necesare, având a se prezenta înainte de alegere în parohie, spre a face cunoştinţa cu poporul, a cânta şi a celebra în biserică.

Oficiul protopopesc ort. Rupeni în înţelegere cu comitetul parohial respectiv.

Ştena, în 28 Aprilie 1927.

Ieronim Buzea adm. protopopesc.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

Nr. 4727—1927. (62) 1—1

Publicaţiune

Ministerul de Interne cu ordonanţa Nr. 5893 C. din 18 Aprilie 1927 a **oprit** cu desăvârşire eliberarea autorizaţiunilor de construcţie sau de împrejmuire pe loturile expropriate şi parcelate dela Reforma Agrară având în vedere necesitatea revizuirei planurilor de parcelare întocmite de Consilieratele Agricole în vederea planurilor de sistematizare ale oraşelor.

Aducându-se la cunoştinţă publică cele ce preced, atragem atenţiunea proprietarilor, că până la alte dispoziţiuni nu se va mai elibera nici o autorizaţie de construcţie pe parcelele noui şi construcţiile făcute fără autorizaţie se vor dărâma, dacă va fi cazul.

Sibiu, la 9 Mai 1927.

Primăria Municipiului Sibiu.

Nr. 4352/1927 2—2 (60)

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom,** pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acuma.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhidiecezan, ţinută la 3 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 88/1927 prot. (57) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III **Şaeş,** din protopopiatul Sighişoara se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela cea dintâi apariţie în «Telegraful Român».

Retribuţiile împreunate cu acest post sânt pe lângă salarul dela stat:

1. Locuinţă în natură cu toate supraedificatele necesare.
2. Grădină şi o vie neplantată de 150 st. □.
3. Sesiune parohială 15 jug. 1305 st. □.
4. Dela fiecare cap de familie o felderă cucuruz (20 litri) sfărmat, iar dela văduvi ½ felderă.
5. Dela comuna politică 8 stânjeni de lemne aduşi în curtea parohială; când nu se vor mai da dela comuna politică, se vor da din pădurea bisericii ortodoxe.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor trimite în termin petiţiile provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare şi se vor prezenta şi în parohie spre a servi în biserică şi a fi cunoscuţi de popor.

Sighişoara, la 20 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Şaeş.

Emilian Stoica protopop.

Nr. 83—1927 prot. (55) 3—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Meşindorf,** protopopiatul Sighişoarei, se publică concurs cu termin de **30 zile,** dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. 18 jugăre sesiune parohială.
3. 70 ferdele bucate grâu sau cucuruz.
4. Dela comuna politică 4 st. lemne.
5. Stolele uzitate.

Sighişoara, la 15 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc al Sighişoarei în înţelegere cu consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica protopop.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, arare să nu fi cetit această carte. Ea este de cecomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

La **Librăria Arhidiecezană** din **Sibiu** se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 20 Mai 1927 Nr. 38—39

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Datoria misionară a Bisericii

Biserica dispune de organe reprezentative, prin care își exprimă gândirea și concepțiile sale, relative la diferitele probleme de viață religioasă. Dar aceste organe mai au și datoria de a cerceta metodele și căile, prin care Biserica își îndeplinește misiunea sa.

Organul reprezentativ începe de la parohie și se înalță până la Eparhie. Aceasta este unitatea organică într'o biserică, de oarece parohiile sunt părți constitutive ale Eparhiei și într'un anume senz membrele ei.

O autonomie complectă n'are nici Eparhia și mai puțin o poate avea parohia ori protopopiatul.

Așteptările noastre cu privire la vitalitatea organelor reprezentative sunt mari. Nădăjduim ca ele să întărească viața religioasă în diferite moduri, mai ales pe teren spiritual.

Apelul credinții prin Biserică a devenit temperat. Biserica pentru multă lume nu mai are puterea de inspirație. Ea și-a perdut căldura de odinioară, fără să se răcească de tot. Se dau feluri de explicații. Unii acuză cultura modernă și criticismul de azi iconoclast, care reduce valoarea sfintei Scripturi și sgudue temeliile dogmelor tradiționale. Fiecare generație caută să esplice rostul vieții. Biserica are răspunsul său, dar adevărul e amestecat cu interpretări, care caută să suprime ceea ce e tainic și înălțător, dând loc îndoelii și sfârșind cu scepticismul.

In prezent e nevoie de o nouă interpretare, ori mai bine zis de o rentoarcere la adevărul genuin, curățit de sgura nepăsării și a inerției, dacă e să găsim inspirație în Biserică.

Odată lămurit acest adevăr, Biserica prin felul ei de organizare are să-l susție și să-l expună efectiv. Căci nu e admisibil ca ceea ce Religia ofere spre salvarea credinciosului, Biserica să nu fie în stare a realiza din pricină că-i lipsește întocmirea corespunzătoare nevoii sufletești a credincioșilor. Refacerea vieții bisericești este necesară. Căci nu e menită să fie o conclavă a câtorva suflete cucernice, refugiul celor striviți de loviturile sorții ori ambulanța morală a unor naufragiați de pe câmpul de luptă al vieții.

In prezent misiunea Bisericii se restrânge la străduința de a organiza slujbe religioase, a administra sfintele taine și a îndemna pe credincioși să ducă o viață mai bună. Ea nu-și revindică dreptul de a controla viața lor. Când Biserica însă își afirmă dreptul și privilegiul de a mântui sufletele, impunându-le credincioșilor concepțiile etice ale sf. Evanghelii pentru întreagă viața omenească, sfera ei de influență e infinit mai largă și mai complexă.

Biserica are trebuință de un nou spirit, al misionarismului. E privilegiul tuturor membrilor Bisericii de a fi înzestrați cu acest spirit. El este inerent loialității noastre față de Mântuitorul Hristos, care ne-a descoperit voea sa. Nu cunosc ceva mai admirabil decât faptul că omul sau femeea cea mai smerită sunt chemați să-și dea contribuția la opera divină.

Și această contribuție, manifestată prin rugăciune, prin slujbă și prin devotament nu formează monopolul special nici al Clerului nici al unor persoane cucernice, ci e dreptul din naștere al tuturor credincioșilor. De sine înțeles, că misionarismul e esența preoției în biserică și explică rostul ei în lume.

Conștiința responsabilității personale e începutul spiritului misionar al Bisericii.

Tr. Scorobeț, asesor cons.

Biserica evangelică din Prusia împotriva concordatului. In ședința din 12 Mai a sinodului general ținut în Berlin, s'a luat o hotărâre în privința concordatului în care se spune: «Există îngrijorări serioase, că afară de terenul organizării externe și a relațiilor financiare, pe care se află statul prusian și curia, începând dela învoielile din anul 1821, au să se facă obiect de regulament și într'alte domenii, d. e. și pe terenul învățământului școlar, între stat și biserica romano-catolică. Sinodul general ar vedea în aceasta o înăsprire esențială în primejdiile din problema concordatului și se teme de păgubire grea a bisericii evangelice, a comunității poporului nostru și a statului, *îndeosebi este îngrijorat de o turburare fatală a păcii confesionale. Impotriva unei astfel de regulări a problemei concordatului, sinodul general trebuie să protesteze cu toată hotărârea*».

Se vede că nici în alte țări nu au trecere bunătățile concordatului, care pe căi piezișe caută acum să se strecure și să-și facă culcuș cald în mult răbduria noastră țară.

Vor înțelege politicianii noștri hotărârea luată la Berlin?

Biserica ortodoxă polonă. O delegație oficială a Poloniei a vizitat, în timpul din urmă, capitalele Constantinopolul, Atena, Belgradul și Sofia, spre a trata cu bisericile ortodoxe chestiunea privitoare la recunoașterea autocefaliei bisericii ortodoxe polone. România a recunoscut, cum se știe, mai de mult această autocefalie a bisericii celor trei milioane de ortodocși din Polonia cari s'au declarat neatârnători de biserica rusească.

In preajma adunărilor eparhiale

Conform dispozițiilor legii pentru organizarea bisericii ortodoxe române, la Dumineca Samarinencii se vor ține adunările eparhiale anuale, în care reprezentanții clerului și poporului se vor întruni în centrele eparhiilor, pentru a desbate chestiuni de importanță, reclamate de bunul mers al afacerilor bisericești, culturale și economice, de pe întreg teritorul României întregite.

In era regimului trecut noi, românii ortodocși de pe teritoriile Ardealului, Bănatului și Crișanei, crescuți în spiritul șagunian al «Statutului organic», așteptam cu nerăbdare convocarea și ținerea fostelor sinoade arhidiecezane și diecezane, ear din trei în trei ani, întrunirea strălucitelor congrese naționale-bisericești, din care avea să răsară tot efortul de rezistență a bisericii noastre față de tentativele de cutropire ale fostelor ocârmuiri.

Atunci ne apăram biserica și școala, ca singurele fortărețe ce ne garantau păstrarea naționalității, ca pregătire pentru epoca de prefacere prin care a trecut neamul românesc până la realizarea idealului național.

Elementul mirean, spre cinstea și mândria lui, s'a știut însufleți, în cadrele organizației bisericești, pentru luptele ce le reclamă poziția de defenzivă a bisericii în era trecută, — ear clerul nostru, dela arhiereu până la ultimul preot, a avut satisfacția, că în toiul luptelor de apărare focul dragostei de lege și neam a încălzit deopotrivă pe clerici și mireni, pentruca naia bisericii, cu toată comoara de binefaceri ce a revărsat-o asupra românilor ardeleni, să scape neînfrântă la limanul doririlor sale.

Cu totul altele sânt acum prevederile bisericii față de activitatea ce va trebui să o desfășure potrivit înaltelor interese de care e legată soartea viitoare a poporului român. Viața de după războiu ne prezintă spre deslegare probleme nouă, complicate, cu care va trebui să ne familiarizăm deopotrivă, preoți și mireni, aducând într'o legătură armonică interesele bisericii cu ale statului.

Sectarismul, cu variatele lui manifestări, e atac direct la existența bisericii și a unității de stat.

Clerul bisericii, în luptă cu sectanții, își va desfășura întreagă forța puterilor spirituale de care dispune, dar, pentru a para loviturile ce se dau pe față și ascuns, avem trebuință de ajutorul elementului mi-

rean. Propaganda sectară se înteţeşte prin subvenţiile de peste ocean ale unor făuritori de religii care nu au nici o legătură spirituală cu concepţiile evangheliei lui Isus.

Se înmulţesc tipografiile, se tipăresc manifeste, cărţi şi broşuri, care se împart acum gratuit şi intelectualilor, şi, pentru a duce în rătăcire sufletele slabe nepregătite, anumite texte biblice se aduc în legătură cu descoperirile mai nouă ale ştiinţei, ca prin astfel de combinaţiuni fariseice să câştige scutul funcţionarului de stat pentru scopurile propagandei lor.

Altă problemă ce trebue ţinută la suprafaţă e refacerea morală a societăţii şi creşterea tinerimii pe bază religioasă morală. Valul imoralităţii ia proporţii uriaşe în centrele culturale şi ca un şarpe cu mii de capete învenineză sufletul tineretului, viitorul nostru de mâne.

Teatrele de varietăţi, scrierile imorale ce se desfac pe faţă au mai mare trecere în rândurile tinerimei de cât literatura bună. Şi Molohul ateu şi senzual îşi ridică altar de închinare în sufletul ei. Ştiinţele false, caricaturi ale adevăratei ştiinţe, neagă existenţa lui Dumnezeu, susţinând că omul e un animal inteligent creat din materia anorganică prin generaţiune spontană, fără suflet, stăpân al conştiinţei sale şi neatârnător de legi morale.

Ce muncă creatoare va putea desfăşura un înalt slujbaş de stat, judecătorul, profesorul ori gazetarul, sub influinţa acestor principii care îl pun în luptă cu cele mai elementare criterii de disciplină morală?

Crescută în acest spirit pervers, ce rol social va putea desvolta femeia ca soţie, ca mamă a generaţiilor ce vor urma, când ea se hrăneşte mai mult cu subiectele de crime şi desfrâu ale filmelor, decât cu cetirea Bibliei?

Căsătoria, între aceste tipuri de oameni, e contract pe un termin oarecare şi se poate desface oricând. De aici ruina vieţii familiare, cu consecinţele ei, divorţurile şi concubinatele, care ne prezintă icoane triste din viaţa socială, zdruncinată de concepţii false.

Unealtă oarbă a credinţelor false din veacul al XX-lea este şi presa «democratică», ce poartă răsboi contra spiritului creştin al societăţii româneşti, mobilizându-şi întreagă influinţa pentru robirea caracterelor şi conştiinţelor. Deputatul nostru mirean va face un apostolat din combaterea în cercul cunoscuţilor săi a acestei prese omorâtoare de suflete, care întunecă evanghelia lui Hristos în păturile sociale ale intelectualităţii române.

Ne trebue o reformă a vieţii religioase creştine în sinul păturei culte a elementului mirean, cu pronunţate manifestări sufleteşti de ordin moral, care să se resfrângă cu îmbelşugare asupra familiei dela oraşe, asupra tineretului, a clasei de mijloc şi de jos a societăţii.

Cercetarea bisericii şi răspândirea Bibliei să fie problemă de căpetenie în programul de muncă al deputatului mirean din adunările noastre eparhiale. Familia lui să fie cea dintâi care să se adape din acest izvor de apă vie, dând exemplu de viaţă trăită prin prizma învăţăturilor evanghelice ale creştinismului.

Câtă mulţumire sufletească nu a simţit clerul unui tract, întrunit într'un centru provincial, în conferenţa de primăvară, primind sub taina mărturisirii elevii liceului cu întreg corpul profesoral în frunte cu directorul! Un act de o frumoasă manifestare a sentimentului religios care strânge într'o legătură spirituală clerul cu aceşti pionieri ai culturii crescuţi sub aripa ocrotitoare a bisericii.

Astfel înţelegem să fie deputatul mirean al adunării eparhiale, profesorul, slujbaşul de stat şi oricare intelectual român.

Interes mai pronunţat faţă de complicatele probleme ale bisericii, ne-ar închega întrun bloc unitar, preoţi şi mireni, ca luptând umăr la umăr, ca o armată întărită, să putem lărgi frontul de luptă contra tuturor duşmanilor interni şi externi certaţi cu trecutul măreţ al bisericii creştine şi al bunelor rânduieli din stat.

Adunările eparhiale, pe lângă rezolvirea chestiunilor de ordin administrativ, cultural şi economic, ale organizmului nostru bisericesc, sânt tot odată prilejuri binevenite, ca elementul mirean al deputaţilor noştri, în atingerile lor cu aleşii clerului, să poată studia în toată complexitatea lor problemele cele mai vitale care preocupă cercurile bisericeşti pentru refacerea moralităţii publice în viaţa socială românească, pe bază cerută de interesul conservării noastre de neam creştin, dornic de progres. Căci, ori în ce parte ne-am îndrepta ochii, mântuirea nu vom afla-o, decât între pereţii bisericii şi sub scutul său.

E ceasul al 11-lea. Hristos bate la uşă. Să-i deschidem pentru a-i primî harul divin, tăria credinţei, peatră din capul unghiului, pe care zidind să ridicăm fundament trainic pentru viaţa viitoare a generaţiilor ce vor urma, ca să binemeritâm de recunoştinţa posterităţii.

Adunării noastre eparhiale din acest an îi dorim spor la muncă şi o desăvârşită izbândă în lucrările sale.

Pr. *Iuliu Moldovan.*

Pe marginea concordatului

Protestele energice şi unanime care s'au ridicat din sufletul întregului cler şi popor ortodox decâteori problema concordatului a fost pusă la ordinea zilei, au stârnit în unii oameni bănuiala, că aceste proteste n'ar izvorî decât dintr'o nemărturisită frică de ofensiva ce-o va lua catolicismul blindat în privilegiile ce i se vor acorda prin concordat. Catolicismul e militant, iar biserica ortodoxă e «leneşă şi funcţionărească» — spun apologeţii concordatului. De aceea e natural ca biserica ortodoxă să se teamă de acţiunea catolicismului, să se dorească la adăpostul statului şi să protesteze împotriva concordatului...

Nu discutăm de astădată întrucât atributele cu cari unii oameni se încumetă să fortifice biserica ortodoxă din România constituesc o insultă; nu discutăm nici măcar activismul eroic al celorlalte biserici — inclusiv cea unită — din cuprinsul ţării. Aceasta o vom face la timpul său, ca să se edifice şi bârfitorii.

Deastădată am dorî să arătăm doar atât, că bănuiala celorce cred că ortodoxia se teme de catolicizarea românilor este absolut gratuită; ea nu merită nici măcar o discuţie mai largă, întrucât istoria neamului nostru înlătură din capul locului această bănuială.

Neamul românesc s'a zămislit în credinţa ortodoxă. Biserica dreptmăritoare i-a fost mama care i-a povăţuit paşii de-alungul veacurilor. Ortodoxia i-a miresmuit cultura, i-a format sufletul. Un suflet tare, un suflet masiv, care nu se îndoaie la orice bătaie de vânt, ci stă falnic înfruntând cu eroism furtunile vremii...

Slavă Domnului, furtuni s'au abătut tut destule asupra neamului nostru. Toate au trecut peste noi, fără să ne mături. Nu ne-a cruţat nici catolicismul agresiv. In atâtea rânduri şi-a pus în mişcare «berbecii», ca să ne surpe zidurile solidarităţii noastre duhovniceşti. In veacul al XIV-lea ţinta atacurilor infructuoase a fost Moldova şi Ţara Românească; în veacurile următoare îndeosebi Ardealul. Pretutindeni catolicismul venea cu steag unguresc, în numele regelui «apostolic». Şi pretutindeni a întâmpinat aceeaş rezistenţă eroică a ortodoxiei româneşti. «A fost un noroc deosebit pentru ţările române că alipirea poporului la biserica ortodoxă a reuşit să pună zăgaz puternic atât în calea prozelitismului catolic, cât şi în calea expansiunii ungureşti, ceeace face pe un istoric ungur să mărturisească cu resemnare, că religia ortodoxă a împedecat consolidarea puterii ungureşti în principatele române, ca şi în ţările din sudul Dunării».[1]

Este adevărat că pela 1700 o parte a românilor ardeleni «s'a unit» cu Roma papistaşe. Această unire însă n'a făcut-o poporul, ci câţiva preoţi ispitiţi de privilegiile ce li se făgăduiau din partea stăpânitorilor catolici. Şi şi-asta cu cât chin sufletesc, cu câtă gelozie pentru credinţa strămoşească! «Şi aşa ne unim acesti ce scri mai sus — zice epilogul actului de unire — cum toată legea noastră... să stea pe loc!»

Şi a stat. Căci în sufletul poporului trecut, formal, la unaţie, nu s'a schimbat nici o iotă din vechea credinţă şi din strămoşeştile datini de viaţă bisericească.

Unirea cu Roma a fost un act eminamente politic, nu religios. Zămislită din siluirea conştiinţei, ea n'are rădăcini în sufletul românesc; ea nu e ancorată decât în nisipul privilegiilor cu care Habsburgii au fost în stare să momească sufletul unui vlădică-iobag. Cât despre poporul românesc — el a rămas în acea strălucită solidaritate religioasă ortodoxă care i-a fost scut şi pavăză mântuitoare în toate vremile furtunoase. «Poporul românesc, în întregimea lui, a refuzat categoric şi sistematic toate încercările de a se atinge de ortodoxia credinţelor lui, credinţă care se identificase cu sufletul său românesc». Constatarea o făcea I. P. S. Părinte Mitropolit Nicolae, cu prilejul discuţiei generale asupra Constituţiei, în şedinţa din 12 Martie 1923 a senatului român. Şi constitue o strălucită lecţie a istoriei. Acea, constatare o face şi dl Nae Ionescu în «Cuvântul» din 10 Ianuarie 1927, judecând un fapt istoric mai recent, pe cât de neînsemnat pe-atât de caracteristic: lamentabila înfăţişare duhovnicească şi tehnică a unei lucrări editate de seminariul franciscan din Hălăuceşti cu prilejul celui de al şaptelea centenar al naşterii «Săracului» de Assisi. Concluzia la care ajunge dl Nae Ionescu din răsfoirea numitei lucrări franciscane, este aceasta: «catolicismul transplantat în rasa noastră *se închircește*». Dl Nae Ionescu are perfectă dreptate. Şi dacă *aceasta* este formula care sintetizează istoria catolicismului «românesc» — bănuiala că protestele împotriva concordatului ar izvorî din teama că sântem

[1] Dr. I. Lupaş: *Concordatul*, în ziarul «Patria» din Cluj, Nr. 45 din 1921.

ameninţaţi de catolicizare, este de-adreptul absurdă. Cu sau fără concordat, neamul românesc va rămânea şi va deveni tot mai ortodox. Unificarea lui sufletească se va desăvârsì în sensul pe care-l indică istoria vieţii lui religioase, care e şi istoria vieţii lui naţionale.

Dar concordatul este un element disolvant pentru viaţa statului şi neamului nostru, — de aceea suntem contra încheierii lui. *N. C.*

Sfântul Sinod

La ordinea zilei, în şedinţa a doua din 12 l. c., a fost chestiunea sectelor.

Mai mulţi membri ai Sf. Sinod au luat cuvântul în această chestiune şi au arătat că indivizi, plătiţi de străini, fac aprigă propagandă în favoarea diferitelor secte. Sânt agenţi cari cheltuesc fonduri însemnate, trimise din străinătate, pentru ademenirea populaţiunii creştine. Aceştia ameţesc mintea oamenilor, în special a celor neştiutori, ademenindu-i să-şi părăsească credinţa strămoşească, spre a se face adventişti, baptişti etc. Indrăzneala acestor agenţi merge adesea foarte departe.

Inalţii prelaţi au arătat răul ce se aduce ţării prin asemenea propagande şi s'au ocupat de măsurile ce ar trebuì luate pentru a ferì poporul de a cădea în rătăcire.

In şedinţa a treia s'a continuat discuţia asupra combaterii sectelor religioase.

S'au precizat unele măsuri de combatere, ţinându-se seamă de împrejurările şi regiunile unde sânt răspândite sectele.

S'au adoptat, în privinţa aceasta, concluzii din raportul P. S. Sale episcopului Grigorie al Aradului.

In şedinţa ultimă s'a luat în discuţie proectul de lege pentru reorganizarea învăţământului teologic, întocmit de comisia Sf. Sinod.

Au luat cuvântul II. PP. SS. Patriarhul Miron, mitropoliţii Nicolae şi Nectarie, P. S. episcop Grigorie al Aradului şi P. C. arhimandrit Simedrea.

S'a hotărât să nu se desfiinţeze academiile teologice dela Arad şi Caransebeş.

Discuţiile asupra acestui proiect vor continua după întoarcerea I. P. S. Patriarhului din călătoria care-o face la Ierusalim.

Sesiunea a fost prorogată pentru Iunie.

Predicatorii adventişti

(=) In vreme ce în valea Târnavei-mici, la Diciosânmărtin, funcţionează un «institut biblic» pentru sporirea numărului de predicatori (!) adventişti, alţi fraţi de ai lor, agenţi străini, vrăjmaşi ai credinţei noastre ortodoxe şi ai instituţiilor statului, pornesc, în Statele unite ale Americei de nord, o nouă răsboire de ponegrire în contra României, fireşte «sălbatice şi barbare»...

Un domn Mullius, cu asociaţii săi, scrie în gazete americane lucrurile cele mai prăpăstioase, care se vor terminà, mai mult decât sigur, cu refrenul stereotip: «*Apelăm la Liga Naţiunilor!*»

De unde vine «nobila» indignare, a neobosiţilor predicatori împotriva ţării româneşti? Cine sileşte pe dl cutare şi compania sa de iluştri necunoscuţi să colaboreze mereu la subminarea temeliilor de stat şi la sfăşierea unităţii naţionale, înfăptuite şi prin concursul şi jertfele de sânge ale Americei?

Baptiştii din România, — zic soţii lor în lumea nouă, — sânt despoiaţi de libertatea religioasă, de oarece predicatorii lor sânt împedecaţi de autorităţile civile să facă propagandă în întreg întinsul ţării, ori unde ar vrea să-şi câştige noi aderenţi în massele româneşti (mult răbdătoare şi încă prea puţin ştiutoare) — de care se apropie şiretenia predicatorului cu vorbe dulci:

împotriva purtării armelor,

împotriva depunerii jurămintelor,

împotriva preoţilor... (cari îndrăznesc a încurcà prea rău iţele propagandei «fraţilor» demascându-i).

Libertatea religioasă, din momentul în care se îndreaptă în contra intereselor de viaţă ale neamului, încetează d'a fi libertate religioasă, — este o acţiune vinovată de răsturnare, şi se numeşte *desfrâu*, care stă departe d'a fi creştinesc. Este ca şi când ar zice: desfiinţaţi bisericile voastre ortodoxe, şi zidiţi, în locul lor, templele noastre păgâneşti!

Eată, prin urmare, că acest fel de baptism în *religiune* este aidoma la chip cu bolşevismul în *politică*. Nici o deosebire fundamentală între pocăitul nostru dela *Diciosânmărtin* (pccit nume!), şi între bolşevicul lui Braunstein dela Moscova şi Leningrad. Şi unul, şi altul pleacă dela acelaş izvor, al comunismului, şi răspândesc vrajbă, duşmănie şi — prostie, între plugari şi meseriaşi... până la un timp. Căci reacţia poate întârzia, dar nu poate lipsì.

Zadarnic a năpădit bolşevismul, prin aventurierii săi plătiţi, în ţările din apusul şi din centrul Europei: pretutindeni a fost înăbuşită mişcarea internaţionalistă: Italia, Franţa, Bulgaria, Ungaria, toate prefer astăzi ideea naţională; — dacă tovarăşii ajunseseră, în acele ţări, la oarecare trecere şi putere, s'au luat întinse măsuri de apărare socială, şi în curând au fost reduşi la tăcere şi neputinţă, din care nu s'au mai putut înciripà prin nici un mijloc.

Adevărat, rămâne încă o putere: *Rusia*...

Dar, unde trăeşte păgânul, pe care să-l încânte, sau care să pizmuească starea actuală în care tânjeşte cea mai nenorocită ţară, stăpânită de teroarea unor smintiţi şi corupţi, aproape toţi semiţi? Lumea, deşi mai domol, dar fierbe şi acolo, şi ne dă să înţelegem că viitorul nu este al teroriştilor nici în patria misticismului, şi că bolşevismul distrugător n'are să înlocuească forma de stăpânire corespunzătoare vremii şi nevoilor ţării ruşilor pe cale de-a se desmetecì şi a răsplătì.

Tot asemenea sectarismul, în frământările sale, n'are să iasă biruitor asupra unei credinţe cu trecut lung şi vijelios dar şi glorios, în care s'au găsit totdeauna elemente bune, bărbaţi însufleţiţi, morali şi patrioţi, apărători sinceri ai învăţăturilor evanghelice.

Corpul preoţesc, mai are şi astăzi, — ba mai ales astăzi, — astfel de puteri superioare, care să facă faţă încercărilor de slăbire şi destrămare a ortodoxiei.

Munca lor de apărare a bisericii, împotriva predicatorilor sectanţi, nu va fi zădărnicită prin nici un fel de hotărâri pripite sau de alt soi...

Ceice declară că au luat asupra lor sarcina regenerării morale a poporului prin mijlocirea bisericii, au datoria să vie în ajutorul slujitorilor ei, stârpind răul şi încurajând lucrarea apostolică de intensificare a credinţei ortodoxe.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

FOIŞOARA

Pilde şi asemănări

Din W. Spurgeon, culese de M. Neagu, pr. Slimnic.

1. *Preţuirea credinţei.* Un grădinar vestit se hotărâ să-şi planteze grădina cu merii cei mai buni din lume. La timpul recoltei, chemă vecinul, să preţuiască bunătatea fără seamăn a grădinii.

Cu toată lauda adusă, vecinul nu sosì să-i guste merele. La nouă insistenţă, vecinul răspunse:

— Mărturisesc sincer că, trecând pe lângă grădină, am văzut în drum câteva mere. Frumuseţea lor m'a ademenit ş-am gustat unul; dar spun drept, în viaţa mea n'am gustat măr mai acru...

— E prea puţin ce ai făcut, răspunse grădinarul; — eu, pentru aceste mere, am cutreerat lumea. După multă chibzuinţă, am plantat pomii la margine, — ca partea internă a grădinii să fie scutită de furtul celor cu minte de copii. Vino, vecine, întră mai adânc în grădină şi vezi că, cu cât vei întra mai spre centrul ei, cu atât mai mult vei admira unica ei frumuseţă şi bunătate.

Abea intrat în grădină, omul a strigat din adâncul inimii:

— Văd acum, văd cu ochii mei — adevărul...

Ce vreau să vă spun cu povestirea aceasta? E vorbă de credinţă. Infăţişarea din afară a credinţei îşi are opreliştea şi pedepsele, ca făţarnicii să rămână departe de ea. Ceice numai se apropie de grădina credinţei şi nu întră într'însa, gustă numai roadele puţin gustoase. Dacă tu însă, întru dragostea bucuriei tale, te apropii cu stăruinţă de Isus Hristos, şi dacă cu toată râvna inimii tale spre acest scop năzueşti, — descoperi în credinţă cu totului alte lucruri: te vei bucura cu bucuria nespusă a Domnului.

2. *Necunoştinţa păgână şi cunoştinţa creştină.* Socrate, osândit la moarte, se adresează prietenilor îndureraţi:

Eată, eu mă duc spre moarte şi voi rămâneţi vieţii; ce este mai bine, numai zeii ştiu.

Sf. apostol Pavel vorbeşte în cunoştinţa de cauză când zice: Noi ştim că de se va strica casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire dela Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, veşnică în ceriuri, (II. Cor. 5, 1).

3. *Lumina raţiunii e insuficientă.* Imi aduc aminte de o întâmplare din viaţa lui Hume, care afirma că omului pentru fericire îi e de ajuns *lumina raţiunii.*

Intr'una din sări filosoful se afla în casa unui predicator creştin. In decursul lungilor discuţii, acesta susţinù cu tărie că, lumina naturii şi a raţiunii este singura de folos şi de ajuns. La plecare preotul îmbia lui Hume o luminare până coboară treptele.

— N'am trebuinţă, răspunse Hume, — căci lumina naturii, luna, a răsărit, şi aceasta-mi luminează calea de ajuns.

In acel moment luna se ascunse în nor şi mândrul raţionalist se prăbuşì pe trepte la vale.

Predicatorul, auzind zgomotul se întoarse îndată şi cu blândeţe spuse omului învăţat:

— Mai bine făceai Hume, dacă luai *lumina de sus* cu tine.

„Unnirea“ pervertind adevărul

In Nr. 19 din 7 Mai a. c. «Unirea» are un lamentabil articol: *Ancheta dela Cîb*, şi subtitlu: «Un model de gazetărie greco-orientală», în care se oglindeşte mentalitatea stranie a redactorilor urbei târnăvene.

După ce arată aventurile Sabinilor Buglea şi Olea, mai straşnice decât în epopeea satirică a lui Cervantes, citează decizia ministerială, care sună textual: «Nr. 60895/1924. Domnule Prefect, Potrivit deciziunei *Consiliului de Miniştri*, urmând ca dreptul de proprietate asupra bisericilor din Cîb şi Poiana să fie lămurit din partea justiţiei, Vă rugăm ca până când se vor pronunţă organele judecătoreşti competente, să binevoiţi a lua măsurile necesare ca bisericile amintite să rămână în posesiunea greco-catolicilor.

Ministru: (ss) **Lapedatu** m. p. Director general: (ss) **Z. Pâclişan** m. p.

O publicăm aici decizia genuină a Ministerului de culte:

Nr. 1314 21 I. 1925.

«Avem onoare a Vă aduce la cunoştinţă că hotărârea Consiliului de Miniştri în chestiunea de proprietate a bisericilor şi averilor trecute de la uniţi la ortodoxi sau de la ortodoxi la uniţi, este ca bisericile în litigiu de ambele confesiuni să rămână până ce justiţia s'ar pronunţa, acelei confesiuni, căreia ele au aparţinut înainte de trecerea credincioşilor într'o parte sau alta, decizie care, firește se poate aplică numai acolo unde există biserică de ambele confesiuni.

Pentru cazurile unde n'ar exista biserici de ambele confesiuni, Ministerul se va pronunţa din caz în caz.

Ministru: (ss) **V. G. Ispir** m. p. Director general: (ss) **St. Brădişteanu** m. p.

Cetitorul să compare ambele texte şi să scoată concluzia. Nu putem concepe ca On. Minister al Cultelor să redacteze decizia Consiliului de Miniştri într'un chip pentru uniţi şi în alt chip pentru ortodocşi. Ci mai curând trebue să concludem că Redactorii Unirii, crescuţi în şcoală papistaşă unde se falsifica textele după clasica dovadă a Pseudo-isidorianelor, au schimonosit decizia *Consiliului de Miniştri*, în favoarea Uniţilor.

In chestia patrimoniului, Inalta Curte de cassaţie şi justiţie din Bucureşti prin decizia cu Nr. 2110 din 16 Sept. 1925, într'un caz analog cu cele din Poeana şi Cheea Cibului a hotărît: ***«că însă întreaga comunitate a credincioşilor acestei religiuni trecând la religiunea ortodoxă, ipso facto biserica (edificiul) şi bunurile afectate ei — au trecut în administraţiunea reprezentantului religiunei ortodoxe, adecă a bisericii ortodoxe.***

Redactorii Unirii pare că au pierdut noţiunea timpului şi cred că suntem în vremea Episcopului Vasile Moga, care a tost silit să iscălească umilitoarea condiţie la ocuparea scaunului, care sună astfel: P. 7 «Dacă ortodocşii vor trece la unire, şi porţiunea canonică a preotului ort. va trece la preotul unit; dacă din contră, toţi locuitorii uniţi s'ar întoarce la biserica ortodoxă şi ar rămâne preotul unit singur, porţiunea canonică rămâne la preotul unit; de asemenea dacă într'o comună ortodoxă sau majoritatea sau minoritatea poporului ar trece la unire, biserica trece la uniţi».

Iar în alt punct: «Pământurile date preoţilor uniţi ca dotaţie parohială din partea comunităţii sau a domnilor privilegiaţi — stângându-se biserica unită — să nu treacă la biserica ortodoxă, ci să se întoarcă de unde s'au dat. Preoţii ort. nu se scutesc de darea de pământ ca preoţii celorlalte religii.

Şi altă condiţie: Episcopul Vasile Moga poate pune preoţi în comunele mai mici numai cu concesiunea guvernului.

Şi Redactorii Unirii se mai mândresc în restul articolului cu sentimentele lor naţionale.

Dar pentru ca să-şi calmeze focul, le revoc în minte norma atitudinii naţionale din însaşi diploma de botez a Uniaţiei, dată de împăratul Leopold la 19 Martie 1701. Fiindcă monsegnorii clarisimi sunt tari în letinie, iată textul: «Art. 6 tus: Porro pro avertenda suspicione nullam cum Principe Valachiae vel vero Patriarha ullo, aut Acatholicis habere praesumat correspondiam sic ferente tamen necessitate în particularibus suis, et non Nationis aut Religionis negotüs, Literis prius Theologo exhibitis scribere possit. Adecă: Pentru înlăturarea ori cărei bănueli, Episcopul (unit) să nu întreţie nicio corespondenţă cu Principele României sau cu vr'un Patriarh de ai acatolicilor, numai în chestii extrem de importante particulare, iar nu naţionale şi religioase i-se iartă aceasta pe lângă prealabila încunoştiinţare şi încuviinţare a Theologului».

Aceasta renunţare şi uitare de sine a culminat cu prilejul Incoronării M. S. Regelui Ferdinand I, când Prelaţii uniţi — deşi în Palatul mitropolitan din Blaj au decis să participe la actul încoronării — dând faţă cu Nunţiul Papal la Catedrala din Alba-Iulia şi făcându-le cu degetul — au ieşit din mulţime, îndreptându-se spre catedrala catolică ungurească de alături.

O tempora, o mores!

Dela Societatea „Mormintele Eroilor“

— Rolul şi activitatea sa —

Directorul acestei societăţi, dl *general I. Manolescu*, ne trimite spre publicare rândurile ce urmează mai jos:

In urma războiului pentru întregirea neamului rămâneau răspândite pe tot cuprinsul ţării peste 400.000 morminte de eroi.

Pentru aducerea la îndeplinire a înaltelor îndatoriri obşteşti faţă de glorioasele rămăşiţe pământeşti ale scumpilor noştri căzuţi în războiu, în Septemvrie 1919, s'a fondat, sub înalta ocrotire a M. S. Regina Maria, Soc. «Mormintele Eroilor».

Atribuţiunile societăţii sânt:

1. Cercetarea şi descoperirea mormintelor de eroi, fără deosebire de confesiune sau origine etnică;

2. Ingrijirea mormintelor şi întreţinerea acestora;

3 Comemorarea eroilor prin: sărbătorirea «Zilei Eroilor», monumente, plăci comemorative, troiţe, publicaţiuni etc.;

4. Execută, la cererea familiilor, exhumări de oseminte de eroi şi transporturi la vatra părintească.

Pentru buna îngrijire a mormintelor de eroi — române şi străine — societatea a adoptat principiul centralizării osemintelor în cimitire de onoare, organizate pe judeţe sau regiuni.

Până în prezent s'au organizat şi întreţinut peste 80 cimitire de onoare în care sânt centralizate circa 200.000 morminte de eroi. Societatea continuă cu organizările de cimitire şi centralizări, făcând apel călduros către toţi bunii români, pentru a-i da un sprijin cât mai larg, spre desăvârşirea acestei pioase opere naţionale.

Ziua consacrată pentru sărbătorirea şi comemorarea eroilor este «Inălţarea Domnului», care anul acesta cade Joi, la 2 Iunie 1927.

Pentru această zi, Societatea «Mormintele Eroilor» va organiza solemnităţi în întreaga ţară, potrivit unui program aprobat de consiliul de miniştri.

In vederea măririi fondurilor sale, Societatea «Mormintele Eroilor» a organizat cu această ocazie distribuţia unor frumoase plachete comemorative a eroismului românesc.

Congresul dela Chişinău

— Femeile ortodoxe române la muncă —

Al 15 lea congres, al Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române, s'a ţinut în sala eparhială din Chişinăul Basarabiei, în zilele de 14 şi 15 Mai 1927. Congresiste şi congresişti, în număr de peste 300 şi numeros public, participă la şedinţe şi la serbările congresului.

A. Sa Regală Principesa-Mamă, *Elena*, este întâmpinată pretutindeni cu sentimente de cel mai adânc devotament.

Deschiderea congresului o face I. P. S. Sa arhiepiscopul *Gurie*, care salutând auditorul rosteşte cuvinte omagiale la adresa A. Sale Regale şi a întregii Familii domnitoare. Inaltul prelat îşi exprimă speranţa că Societatea ortodoxă naţională a femeilor, care şi până acum a realizat remarcabilă propăşire, îşi va întinde lucrarea tot mai mult şi va întrebuinţa metode misionare în combaterea sectelor religioase care ameninţă pacea satelor.

Primarul Chişinăului, dl *Teodorescu*, descrie luptele sufleteşti din trecut ale poporului românesc, şi arată că biruinţa de azi se datoreşte în deosebi religiei noastre ortodoxe, patriotismului conducătorilor şi vitejiei oştirii neamului. Urează succes Societăţii ortodoxe a femeilor în consolidarea sentimentelor naţionale şi creştine prin o activitate cât mai bogată în bune roduri.

Dna *Alexandrina Cantacuzino* expune în amănunte lucrările institutelor societăţii şi programul pentru viitor. Dna Cantacuzino, vorbind despre chestiunea *concordatului*, arată că pasul de-a

---

Deşi primim lumina firii cu toată dragostea, este totuş mai bine, dacă primim «lumină de sus» cât de puţin, măcar ca pe un bun sfătuitor. Două lumini sânt mai bune decât una.

4. *Raţiune şi credinţă.* Un vechi scriitor aseamănă raţiunea şi credinţa cu doi călători. Credinţa este un voinic puternic, care fără oboseală face zilnic 8—10 mile; ear raţiunea este un copilaş care cu mari sforţări face o jumătate de milă.

Intr'o zi, zice raţiunea către credinţă:

— Iubito, vino să mergem împreună pe drumul lung al vieţii.

— Nu vei putea ţinea pas cu mine, răspunde credinţa.

Se făcù încercarea. Nici nu plecară bine, şi se constată că nu pot merge împreună. Ajungând la un râu, zice raţiunea:

— Eu nu pot trece nici de cum, căci valurile mă răpesc cu sine...

Credinţa însă trecù nepăsătoare.

In faţa unui deal înalt, raţiunea se jăluì cu aceeaş durere. Credinţa, ca să nu lase raţiunea rătăcind în lumea mare, se văzù silită să ducă şi povara ei, zi de zi...

Pentru credinţă, ce povară grozavă poate fi raţiunea! — încheie cu dreptate bătrânul scriitor.

5. *Mângăerea filosofiei în faţa morţii.* Pe o zăpadă mare ca de-o jumătate de urmă, un om fără suflet scoase la păşune şase azini. Fapta aceasta a trezit în mine o compătimire de nedescris: — Un oarecine a folosit bietele dobitoace, la câştigul său bănesc, mai bine de o jumătate de zi, — şi drept răsplată oferă animalelor: păşunea fără hrană... Aceasta nu-i altceva, decât trista icoană a diavolului, care-şi exploatează robii atâta timp cât sânt folosibili, ca nimic să nu le răplătească din cele promise.

Nu ştiu de ce, îmi aduc aminte de durerea mamei lui Hume, care de pe patul morţii a scris fiului său: Fiule, trimite-mi ceva din mângăerile filosofiei tale, aşa cum mi-ai promis.

Sărmanul Hume, nimic n'a putut trimite, căci învăţătura sa era, ca şi păşunatul la care au fost scoşi azinii de mai sus: lipsit de hrană, acoperit de înghetul iernii...

Muntele de diamant

Unul dintre munţii cei mai neobişuuiţi ai lumii este Congo-San sau Muntele de diamant, situat pe litoralul de răsărit al peninsulei Coreea.

Strălucitorul luciu al acestui munte, cu mai multe piscuri, întrece toate închipuirile bazmelor. Munţii de diamant alcătuesc o mică grupă de conuri de basalt, care sclipesc în culoare roşie. Se vede un lanţ de ace uriaşe într'o formă stranie, o vălmăşeală de pumnale, ce străbat albastrul cerului cu vârfurile lor ascuţite şi al căror mâner pare a fi înţepenit în pădurea virgină de pe poalele muntelui, unde în desişul nestrăbătut îşi are culcuşul tigrul coreanic.

Scânteerilor vii ale rocei schistoase, în soarele dimineţii mai ales, îşi datoreşte Congo-San numele falnic, Muntele de diamant. Apariţia de pe vârfurile piscurilor produce cercetătorului impresie atât de orbitoare, încât localnicii previn pe străini, să nu privească cu ochiul liber fulgerătoarele obeliscuri de basalt, căci ar putea să-şi primejduească vederea.

Farmecul particular al Congo Sanului sânt

încheia asemenea contract între statul nostru şi Vatican, a cuprins de îngrijorare numeroasele membre ale societăţii.

Dl ministru al instrucţiunii, *Petrovici*, spune că statul priveşte cu simpatie iniţiativele private în materie şcolară şi le încurajează, în marginile posibilităţilor bugetare, aduce apoi laude activităţii desfăşurate de Societate, cu deosebire în provinciile alipite.

Se citesc şi se aprobă diferite rapoarte.

A doua zi, Duminecă, după serviciul divin, ţinut în biserica grecească, s'a vizitat Şcoala de ţesătorie a Societăţii ortodoxe, pentru educaţia fiicelor de săteni. A. S. Regală principesa Elena, s'a arătat foarte mulţumită, de lucrările ce se execută în atelierul de ţesătorie al şcoalei dela Chişinău.

In şedinţa de după amează s'au pus la ordinea zilei rapoartele preşedintelor dela filialele societăţii. Dna Cantacuzino mulţumeşte oratoarelor pentru expunerile făcute, care dovedesc munca depusă în interesul ortodoxiei şi al neamului.

Congresul este salutat din partea reprezentanţilor mai multor eparhii, între care este şi arhidieceza noastră de Alba Iulia şi Sibiu, dorind Societăţii deplină izbândă în opera ce urmăreşte.

In aceeaş şedinţă a vorbit dl prof. *Ispir*, despre sectele din România: baptistă, anabaptistă, adventistă, nazariană, apoi despre rascolnici, lipoveni etc. care duc de obicei la mari monstruosităţităţi spirituale. Trebue luate măsuri potrivite contra sectanţilor primejdioşi termină oratorul.

Ziua de 3/15 Mai, aniversarea a 79-a a vestitei adunări naţionale, conduse de Andrei Şaguna, s'a sărbătorit şi acum cu însufleţirea cea mai sinceră a sufletelor desrobite.

S'au adunat, la serbările dela Blaj, tinerime şcolară din toate părţile ţării, bătrâni şi bărbaţi şi juni, persoane oficiale din Bucureşti, şi alt mult public din împrejurime şi depărtare.

Ziua aceasta n'a fost nicidecum o sărbătoare «a mitropoliei unite», cum i-ar plăcea să o prezinte mai ales *Unirea* blăjană; ci a fost o manifestaţie cu mult mai apropiată de sufletul *românesc,* decât de cel latinesc al catolicismului; — va să zică: o sărbătoare fidelă icoană a zilei mari dela 1848, care a mai slăbit lanţul unguresc oţelit de biserica latină.

Hristos în Universitate. Când materialismul începe să destrame şi viaţa sufletească a tinerimii universitare, este la timp venită chemarea ce ni se adresează de-a luă pilda marilor popoare, a *englezilor* şi *americanilor*, şi a readuce idealismul în Universitate.

«Cu orce preţ, Hristos trebue readus în sufletele tinerimii universitare!» — ne spune chemarea, făcută zilele acestea, de înţelegătorul scriitor, Al. L. Moldovanu.

Dar, cum se pătrundă Hristos în Universitate? Aşa că cei mai buni păstori sufleteşti, glăsuind dela catedrele universitare, vor începe *reîncreştinarea* tinerimii noastre. Numai idealismul şi învăţătura Mântuitorului ne vor mai putea descătuşa din înăbuşitoarea îmbrăţişare materialistă în care ne găsim astăzi. Fără această reîncreştinare nu se poate face nimic temeinic. Studenţi! — sfârşeşte chemarea — aduceţi pe Hristos între voi... Numai aşa veţi dovedi, că preţuiţi şi iubiţi viaţa spre obştesc folos...

Eată adevărul.

Din Orăştie

— Ştiri culturale —

Conferenţă. Dl profesor M. Paleologu, conferenţiar al «Universităţii Libere» din Bucureşti, a vorbit, Duminecă în 8 l. c., despre «Răsboiul Independenţei», fiind viu aplaudat de numerosul public. Corul liceului «A. Vlaicu» a cântat câteva bucăţi, s'au recitat versuri, de elevii liceului, ear la încheerea programului dl A. Demian, directorul liceului, a mulţumit în termini călduroşi conferenţiarului, în care recunoaşte pe reprezentantul «societăţii culturale» a României.

Concert. Aceeaşi zi, seara, liceul «A. Vlaicu» a organizat un reuşit concert, condus de dl prof. de muzică N. Praţia, în favorul bisericii ort.-rom. Concertul a constat din cântări religioase, poporale şi din poemul «Avram Iancu», aranjat cu orchestră. de dl Praţia. — A fost măreţ cântecul acesta, prin care sunetul tulnicului, te transpunea în acele timpuri, între munţii şi eroul lor Iancu.

Au avut părţi de solo dna căpitan Lienerth, recunoscută maiastră a cântecelor poporale, şi dl Cocora, cu voce plăcută de tenor. Dl prof. Rodean a vorbit de caracterul şi spiritul lui Iancu.

La concert, considerând scopul lui, s'ar fi aşteptat să participe mai multă intelectualitate a oraşului nostru, în mare majoritate compus din români.

Minoritarii, ungurii şi saşii, îşi sprijinesc cu mai multă însufleţire manifestaţiile culturale... Noi, românii din Orăştie, ar trebui să dăm exemplu de creştere naţională, numeroasei tinerimi şcolare din loc, ai căror profesori se silesc conştienţios să deştepte în ei sentimente, care fac cinste ori cărui român.

Munca profesorilor este rodnică. Liceul are elemente valoroase între elevi: Cântăreţi, muzicali, şi râvnitori de propăşire intelectuală şi morală, în urma zelului profesorilor, între cari unii, preoţi sau absolvenţi ai cursurilor teologice, fac apostolie în rând cu preoţimea locală activă şi prin predici, spuse în sfânta biserică ort.-rom.

Dr. Eugeniu Munteanu.

Viaţă culturală în provincie

In Ziua de 30 April a. c. un grup de vre-o 25 studenţi ai Academiei teologice «Andreiane» din Sibiu, sub conducerea profesorului Dr. Grigorie Cristescu, au descins, graţie binevoitorului şi jertfelnicului concurs al părintelui I. Dragolea, al păr.-catehet R. Albu şi îndeosebi al dlui avocat Dr. I. Holom, în Dumbrăveni. Au venit ca prin cântările lor înălţătoare şi cu măiestrie executate să contribuie şi ei la augmentarea fondului zidirii unei noui biserici ortodoxe în acest oraş, în care credincioşii să aducă după cuviinţă laudă şi preamărire lui Dumnezeu. Felul în care s'au achitat de această nobilă şi voluntară însărcinare, aduce multă cinste şcoalei care-i creşte şi bisericii ai cărei fii sânt.

Dintre cântările executate cu preciziune, siguranţă şi căldură sub conducerea destoinică a studentului Ioan Brânzea, remarc triumfalul «Hristos a înviat» de Gh. Dima, cu care s'a început concertul, celebrul «Tatăl nostru» de C. Porumbescu, axionul cu accente clasice «De tine se bucură» de Gh. Dima, «Iarna» de C. Porumbescu, cu solo de tenor, cântat cu o remarcabilă dulceaţă a vocii de dl P. Fau, şi «Balada Iancu» de V. Vasilescu.

In cadrul programului cencertului dl prof. Dr. Grigorie Cristescu, a ţinut, cu multă vervă oratorică, cu mare putere de sugestie şi cu o bogată argumentare, izvorâtă dintr'o largă informaţie, conferenţa sa «Despre rolul bisericii în zilele noastre», — conferenţă ascultată cu o încordată atenţiune din partea publicului ales din sală.

Duminecă dimineaţa au cântat în actuala şi modesta biserică, spre mare mângâiere a credincioşilor, şi liturghia mult regretatului măiestru Gh. Dima. *Un participant.*

De-ale minoritarilor

Cum se prezintă chestiunea minoritarilor în judeţul *Sibiu?*

Prefectul judeţului, Dl Dr. N. Comşa, ca răspuns la această întrebare, a făcut unui raportor din capitală următoarele declaraţii despre minoritari:

«Nu am făcut niciodată vre-o deosebire, între ei şi cetăţenii români de origine în ceeace priveşte administraţia.

Probă evidentă este că ei ocupă şi funcţiuni publice, limba lor e respectată, însă în scris nu se aprobă decât cea românească.

Constat cu regret şi trebue să vă spun, că publicistica minoritară şi conducătorii saşi întreţin, nemotivat, o agitaţie condamnabilă faţă de statul român şi de organele sale.

Aceasta, datorită faptului că minoritarii au fost deprinşi cu privilegii, sub dominaţiunea maghiară, ear astăzi ei nu se împacă uşor cu noua situaţie, deşi sânt trataţi egal cu celelalte elemente care constitue statul.

Cea mai mare nemulţumire ce domneşte în sânul poporului săsesc, este măsura luată de către capii lor bisericeşti cari au pus un impozit greu de suportat, numit «impozitul cultural». La o populaţie de circa 200,000 suflete saşi se încasează 120 milioane lei.

Rezultatul este că, plătindu-se impozitul cultural cu 200 la sută mai mult ca statului şi încasându-li-se tot prin organele oficiale, întreaga nemulţumire a poporului săsesc se revarsă asupra statului român. Pe lângă aceste greutăţi, ei întreţin mai multe şcoale decât sânt necesare. Controlul statului asupra lor, este cât se poate de moderat, lăsându-li-se largi posibilităţi de desvoltare».

însă cele 42 mănăstiri buddhiste, care atârnă pe înălţimea obeliscurilor strălucitoare, şi privesc jos marea dela înălţime de 1500 metri. E vorba de o comunitate de mănăstiri, asemenea celor de pe muntele Athos. Şi aici trăiesc călugării pe piscurile inaccesibile ale aşa numiţilor «Meteori», asemănătoare fortăreţelor inexpugnabile, ale mănăstirilor călugărilor ortodocşi.

«Meteorii» din Athos ti poţi urca numai pe scări de frânghii, ear pentru a ajunge la mănăstirile buddhiste de pe Congo-San, trebue să te acăţi de stâncile de basalt cu mânile şi cu picioarele, ear în locurile grele, de lanţuri şi de butuci întăriţi în stâncă. Deasupra apoi eşti bogat răsplătit de osteneli. Călugării te primesc cu multă dragoste şi bunătate. Toate mănăstirile, sau mai bine zis, sihăstriile, sânt întocmite mai mult sau mai puţin pentru primirea străinilor cu dorinţa contemplaţiunii în linişte. In acest scop servesc camere bine rânduite, împodobite cu arbuşti uriaşi şi cu flori de munte bine mirositoare.

Călugării urmează viaţă strict religioasă, dânşii nu fac altceva peste zi, decât mulţumesc lui Buddha, că le-a hărăzit minunea stâncilor de basalt, care străluceşte în soare. Aceasta li-i activitatea zilnică. Abia ai adormit însă şi eşti trezit de sgomotul ritmic, care-ţi aminteşte muzica de castaniete. Ieşind la aer, dai cu ochii de primitorii de oaspeţi, călugării, galben îmbrăcaţi, ţinând în mâni instrumente muzicale neobişnuite de lemn, aşteptând momentul spre a fi părtaşi marelui concert al Congo-Sanului, care se petrece din timpuri uitate între ora 2 şi 2½ dimineaţa. Sunetele care ne-au speriat din somn, vin dela obeliscurile învecinate din alte mănăstiri, situate la distanţa de 500 până la 1000 m. în linie aeriană de conul nostru. Călugării, abia la a treizecea repetire a sunetelor stacate îşi pun în activitate tobele de lemn. Mănăstirea metropolă, Biro-Ho, a început singură melodia. Rând pe rând o reia o mănăstire după alta, până se unesc toate cele 42 de mănăstiri într'un cor, a cărui cântare creşte în putere şi volum. Atâta nu-i d'ajuns: şi copacii pădurii iau parte la concert. Sânt izbiţi cu ciomege din partea călugărilor, ear răsunetul adânc, care se produce în acest chip, constitue basul acestei extraordinare muzici instrumentale.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în româneşte de Nicolae Colan

Partea I

Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II

Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

Pentru Sfânta Mănăstire Brâncoveanu

— Dela prim-procurorul I. N. Lungulescu din Sf. Gheorghe. — Continuarea ofrandelor din parohiile protopopiatelor. — Alte contribuiri. — Nou ctitor. —

Credincios fiu al bisericii şi neobosit slujitor al ortodoxiei, dl **I. N. Lungulescu,** prim-procuror în Sf. Gheorghe, a trimis pentru refacerea sfântului locaş, suma de zece mii de lei, ca rezultat al listei în fruntea căreia însuşi s'a înscris cu suma de cinci mii de lei. Inregistrăm cu multă plăcere fapta creştinească şi atât de grăitoare a dlui Lungulescu, publicând în acelaş timp şi frumoasa adresă trimisă cu acest prilej iniţiatorului operei dela Sâmbăta de sus.

Dl Lungulescu scrie următoarele:

Cu bucuria negrăită a faptei realizate, dar cu sufletul cuprins de amărăciune pentru neputinţa lucrurilor mai mari decât acesta, respectuos Vă înaintez suma de 10,000, — rezultat al listei de subscripţie Nr. 2 şi a carnetului de cărămizi Nr. 333, cu care aţi binevoit a mă învrednici spre adunare de ofrande pentru refacerea sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, — Făgăraş.

*

Este evident, Inalt Prea Sfinţite, că societatea noastră de azi este, în parte, bântuită de viţiuri fundamentale. Este evident că un relativ haos moral domină viaţa individuală în specie, ca şi cea socială în genere. Şi este earăşi tot aşa de evident că situaţia aceasta nu numai că împuţinează energiile creatoare şi virtuţile lucrative ale neamului, dar îl şi precipită, cu rapiditate crescândă şi fatală, spre declinuri, — inevitabile poate, — şi în energia sa fizică şi în vigoarea sa morală, — elemente ce singure îi constitue pârghia de susţinere, de progres şi de perfecţionare.

Şi dacă este aşa, orice reprezentant fidel al neamului acestuia trebue să caute cauza maladiei de care el sufere, şi să găsească, urmându-l cu încăpăţinare, remediul înlăturării ei.

Cauza? Dar cine n'o vede?

Ci gonit-am spiritul cel bun din fiinţa noastră, înlăturat-am pe Dumnezeu din sufletele noastre, alungat am credinţa cea adevărată din inimile noastre, înmormântat am religia cea vie, — a mântuirii prin Biserică, — din viaţa noastră.

Remediul? Dar ce minte puţin înţelegătoare nu-l prinde, nu-l simte, nu l vede, nu l cunoaşte?

Revină în sufletele sceptice, reîntoarcă-se în inimile păgâne ale veacului nostru, raza salvatoare a credinţei de altădată, — şi mântuirea o sigură.

Căci religia nu e doar un simplu mijloc, — cum ar zice cei «săraci cu duhul» şi seci cu inima — bieţi omnipotenţi ai zilei prin mizerabila tărie a banului ce n'are calitate decât prin cantitatea aritmetică a pungii pline de arginţi, — religia nu e deci un simplu mijloc de a tine în frâu pe cei naivi şi prosti, — ci e operă de înălţare, operă de înnobilare, operă de înfrumuseţare, operă de perfecţionare morală a unei vieţi pline de scăderile trupului şi copleşită de impurităţile lutului din care necesar cu toţii croiţi sântem.

Religia e puntea de trecere dela cele de jos către cele de sus, e descătuşarea de lanţurile greoaie ale cărnei spre avântare în nemărginire, e idealizarea progresivă şi voită a realităţii prin ochii sufletului ce ţintesc Perfecţiunea, e sustragerea dela nimicniciile pământului spre urcare în seninătatea binecuvântată a cerului, religia e moralizare, e purificare, e spiritualizare, e viaţa însaşi în supremul ei sbor către dumnezeeasca desăvârşire a Celui ce scăderi nu are.

De acî valoarea ei cea mare, de acî importanţa aşezămintelor mănăstireşti «pe altarul cărora a ars necontenit focul credinţei mântuitoare», cum aşa de frumos sună apelul I. P. S. Voastre, de acî elanul plin de evlavie adâncă al dreptcredincioşilor spre realizarea măritului act ce-l întreprindeţi, şi tot de acî admiraţia tuturora cu care pentru deapururi V'aţi împodobit numele...

Ci eu, umil serv al ortodoxei credinţe, prin tragedia Crucii pecetluită cu veşnicia biruinţii, eu mă închin cu smerenie în faţa aceluia ce, prin gloria faptelor de sfântă cucernicie şi românească tradiţie, îşi consacră viaţa doar forţelor acelora permanente, superioare şi indestructibile, ale spiritului, care, pătruns de credinţa nealterată în Cel ce «prin moarte a biruit moartea», — totdeauna vivifică, totdeauna luminează şi totdeauna înalţă...

Sf. Gheorghe, 3 Mai 1927.

Al I. P. S. V. smerit fiu duhovnicesc
I. N. Lungulescu,
prim-procuror — Sf. Gheorghe.

Din comuna Caţa, prot. Rupeni, bunul şi cucernicul român şi creştin, **George Maria Mircea,** Nr. 114, a dăruit zece mii de lei şi astfel s'a înscris între ctitorii sfântului locaş. Numele celorlaţi evlavioşi credincioşi, din aceeaş comună, se arată mai jos.

Pe lista Nr. 2 s'au înscris:

Din Sf. Gheorghe:

I. N. Lungulescu, prim-procuror	5000
Dr. R. Oltean, advocat	1000
Dr N. Crăciun, advocat . . .	300
Gh. Fedeleş, judecător	250
I. Fenechiu, advocat	200
Al. Ştefănescu, prim-preşedinte .	100
V. Gabriel, judecător supleant .	100
D. Georgescu, funcţionar . . .	100
Vintilă Ion, medic	100
Dr. Keresteş Stef., advocat . .	100
M. Gafencu, judecător	100
Dr. V. Roman, advocat	100
Dr. Rauca Răuceanu, advocat .	100
I. Rauca Răuceanu. advocat . .	100
D. Procopiu, judecător	100
I. Tătulea, advocat	50

Din Sibiu:

Fl. Vasiliu, judecător	200
Prin vânzarea carnetului Nr. 333 de cărămizi	2000

*

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Băiţa**	2592
Contribuirile parohiilor din protop. **Branului,** din cari remarcăm: Zârneşti cu 5000 lei, 13 biserici brânene 3000 lei, Râşnov cu 2000 lei, Moeciul de jos, Poarta, Vlădeni şi Vulcan, cu câte 1000 lei, în total	20,300

Pe lista de subscriere purtată în *Caţa,* prot. Rupeni, de Păr. *P. Pintea,* paroh şi *C. Ursu,* epitrop au contribuit:

George Maria Mircea (114) . .	10,000
Ion Asinefta Lungu (111) . .	1000
George Elisaveta Lungu (111)	1000
Ignatie Maria Păloşan (177) .	400
Todor Maria Păloşan (191) . .	400
Cornel Ursu, epitrop (117) . .	200
George Căbaş (106)	200
Nicolae Todor (143)	200
George Lungu (183)	200
George Căbaş (185)	200
Ioan Lungu (188)	200
Todor Păloşan (201)	200
Elisaveta G. Mircea (104) . .	200
Nicolae David jun.	200
Ioan Flinţiu	100
Nicolae Sasu (109)	100
Patr. Pintea, par. (în afară de 1000)	100
George Vasi, epitrop (197) . .	100
Fagaraşanu Dumitru (94) . .	100
Zaharie Lungu (163)	100
Nicolae Cornea (110)	100
Maria Lungu (110)	100
Ana Todor (115)	100
Nicolae Micul (119)	100
Ioan Micul (119)	100
Atanase Comşa (120)	100
George Gavrilă (121)	100
George Todor (124)	100
Mihai Ana Boeriu (127) . . .	100
Maria Bucur (84)	100
Ana Căbaş (158)	100
Ghiron Lungu (159)	100
Bucura Comşa (163)	100
Constantin Păloşan (177) . .	100
Ioan Cornea (178)	100
Ana Păloşan (180)	100
Ioan Comşa (181)	100
Nicolae Păloşan (139)	100
Traian Păloşan (182)	100
Ioan Todor (184)	100
Victoria Mircea (186)	100
Maria Comşa (168)	100
Victoria Cornea (108)	100
Maria Păloşan (199)	100
Nica Todor (236)	100
Ioan Căbaş (128)	100
George Bucur (130)	100
Sabina Todor (148)	100
Maria Vasi (244)	100
Nicolae şi Maria Flinţiu (220)	100
George şi Asinefta Căbaş (115)	100
Nicolae Săbău (193)	100
Dela alţii sume sub o sută . . .	494
Total Lei:	**51,786**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.763,244**
Total general Lei:	**1.815,030**

Concurs

In sensul ordinului Onor. Comitet central al Asociaţiunii Nr. 1062 din 17 Maiu 1927, se publică ***concurs*** pentru ocuparea unui post de guvernantă în internatul de fete al Asociaţiunii din Sibiu cu ***ziua de 15 Sept. 1927.*** Retribuţia împreunată cu acest post este: 2000 Lei lunar şi întreaga proviziune în internat. Serviciul guvernantei, cu drepturile şi datorinţele sale, este normat prin Regulamentul internatului, asupra căruia se pot lua informaţiuni la direcţiunea internatului, în fiecare zi între orele 11—12 a. m.

Cererile de concurs sunt a se înaintă direcţiunii internatului Asociaţiunii (Str. Şaguna Nr. 8) ***până în 20 Iunie 1927,*** însoţite de: Act de naştere şi de botez. Certificat şcolar despre studiile urmate: Act de conduită şi alte eventuale acte recomandatoare. Se va ţineà seamă şi de cunoştinţa de limbi: franceză ori germană.

Sibiu, 18 Mai 1927.

Direcţiunea internatului.

INFORMAȚIUNI

Sfințire de cruce. Luni în 23 Mai a. c. la ora 11 a. m. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* va sfinți crucea ridicată la mormântul răposatului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, în cimiterul bisericii din Sibiu suburbiul Iosefin.

Conferență protopopească. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a convocat pe părinții protopresbiteri și administratori protopresbiterali de pe teritoriul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu pe ziua de 26 Mai și următoarele la o conferență în centrul Mitropoliei, în scopul îndrumării și promovării bunului mers al vieții religioase și administrative.

Al treilea congres al filologilor români se ține, anul acesta, la Cernăuți, în 20—22 Mai. Comisiunile congresului sânt patru: una organizatoare, a doua pentru stabilirea terminologiei gramaticale, a treia a studiilor clasice, a patra pentru stabilirea ortografiei. Din comisiuni fac parte dnii: O. Densușanu, S. Pușcariu, G. Bogdan-Duică ș. a.

Moartea unui episcop. La Oradea a murit și a fost înmormântat episcopul Emeric *Bjelik*, locțiitorul titularului episcopiei romano-catolice din Oradea, dela moartea episcopului Széchenyi. La înmormântare au participat capii autorităților civile și militare.

Increștinare. Mai mulți mohamedani din capitala țării noastre rugaseră pe parohul Micșunescu, dela biserica Târca Vitan de acolo, să le citească din cărțile sfinte ale bisericii ortodoxe și să le facă cunoscută credința dreptmăritoare. După un an de învățătură, mohamedanii s'au hotărât să se increștineze, și au primit zilele acestea botezul în sf. noastră biserică ortodoxă. Botezul s'a făcut în mod sărbătoresc, în fața autorităților și a unui mare număr de credincioși. I. P. S. Sa patriarhul Miron, după ce i-a miruit în biserică, li a ținut o frumoasă cuvântare.

Taxe de timbru pe chitanțe. Legea timbrului, intrată în vigoare la 1 Mai 1927, hotărește următoarele taxe de timbru pe chitanțe: Dela 100—10.000 lei timbru de lei 2. — Dela 10,000—50,000 lei, timbru de lei 5. — Dela 50,000—100,000 lei timbru de lei 10. — Dela 100,000 în sus, timbru de lei 10 plus pentru fiecare sută de mii câte 1 leu. — Timbrul de asistență încetează la toate actele.

Act de mulțămire. Cucernica credincioasă, Maria Mohan din București, a dăruit pe seama bisericii noastre ortodoxe române din Boz, protop. Miercurea, un prapor frumos de stofă de mătasă, în preț de 2900 lei. I se exprimă, și pe calea aceasta, adâncă mulțămire pentru fapta nobilă și vrednică de imitat. Pr. *Ion Stângu.*

In plâns și bocete... Zilele acestea, gara din Chișinăul Basarabiei — povestește confratele R. N. de acolo — a fost inundată de lacrimi. Bocete răsunau în toate părțile, de gândeai că s'a făcut moarte de om, nu alta. Ce se întâmplase? Un grup de tineri, jidovi de naționalitate, trebuiau să plece pentru a-și face *datoria de ostași* ai țării... De aici lacrimile recruților, ale căror bocete, întărite de-ale neamurilor venite la gară, răsunau ca altădată, când se plângea, pe râul Vavilonului, Sionul pierdut...

In sbor peste Oceanul atlantic, din Paris la New-York, au încercat să treacă, zilele acestea, aviatorii francezi Nungesser și Coli, pentru a fi cei dintâi aviatori cari au cutreerat asemenea distanță, și pentru a dobândi premiul american de 25 mii de dolari. Furtuna pe mare i-a oprit însă, ear știrile mai nouă spun că s'a pierdut urma îndrăzneților călători și că nu-i speranță să fie găsiți în viață.

Propagandă culturală. Radiofonia care a luat în ultimul timp mare avânt în Polonia, a fost recunoscută ca mijloc excelent de propagandă culturală atât în țară, cât și în străinătate. In urma dispozițiunilor secțiunii de propagandă, se vor alcătui programe speciale de concerte și conferințe poloneze, care vor fi transmise în special în statele baltice și România. Cu Filanda s'a încheiat o convenție în privința programelor radiofonice. Materialul ce se va trimite în această țară va cuprinde conferințe din viața politică, economică, culturală și artistică, traduceri din literatura poloneză precum și concerte. Vor fi organizate transmisiuni în limbi străine, în special știri din viața literară și artistică accesibile cercurilor de auditori.

Același totdeauna. La Situmare veniră, de sărbători, câțiva unguri dela Budapesta, un locotenent, Somogyi, cu mai mulți studenți. Ca oaspeți bine crescuți, simpaticii noștri vecini dela apus au început să-și bată joc de «valahi», în special dl Somogyi și a ținut de patriotică datorie să ne înjure și armata, — dar... a fost pus la locul lui. — Dacă noi «valahii», urgisiți, am vrea să mai uităm starea de jale în care am tânjit sub unguri, vitejii noștri vecini ne silesc mereu să nu-i dăm uitării.

De urmat. In Crucea roșie americană sânt înscriși 3 milioane de membri maturi, și 6 milioane de copii. Societatea are 43 mii de infirmiere. Este cea mai vastă organizație cunoscută.

Pentru sinistrați. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat: *Loteria sinistraților;* cu 3.719 câștiguri și 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câștiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — *Costul a ½ loz este de 25 Lei.* Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul județean de ajutorarea sinistraților, (prefecturi) și subcomitetele de ajutorarea sinistraților (primării). Tragerea se va efectua în 11 Septemvrie 1927, la București.

Știri scurte. Japonia are 65 milioane de locuitori, între cari 48 milioane sânt budiști, 17 milioane șintoriști. Numărul creștinilor japonezi este abea de 21 mii; — totuși, între studențimea școalelor secundare și superioare s'au declarat creștini 40 la sută.

— Scrie o gazetă vieneză: ungurii dela Budapesta, — încurajați de faptul că Windischgraetz și compania se află acum la *băi*, pentru restaurarea puterilor scăzute prin arest, — au început să falșifice earăș franci. Gazetele budapestane, la poruncă de sus, tac.

ȘTIRI LOCALE

Teatru. Artistul și directorul Teatrului mic din capitală, dl *Mișu Fotino,* mult aprețiat de publicul ardelean, a dat cu o bună companie dramatică, două reprezentații, Marți și Miercuri, în teatrul orașului din Sibiu. S'au jucat două piese vesele, «moderne» cum s'ar zice, dar nu lipsite de învățături și de observații pișcătoare la adresa moravurilor excentrice ale vieții sociale de astăzi.

Lumea sibiană, multă la a doua reprezentație, s'a amuzat; cei înțelegători se vor fi ales și cu ceva profit moralicesc... Persoanele pieselor s'au bucurat de o caracterizare inteligentă, fără obișnuite exagerări. Pe lângă dl Fotino, cald și comunicativ, în deosebi dna Capustin a obținut mare succes; artiștii Teatrului mic au fost resplătiți cu mari aplauze în scenă deschisă.

In primele zile din lunie sosește echipa Teatrului național din Cluj, cu societarii de cl. I, artiștii Neamtzu Ottonel și Vasilescu, și va juca, în două seri, piesele: *Amicii falși* și *Un erou.* Fruntașii scenei clujene au câștigat pretutindeni, în turneul lor, simpatiile publicului românesc. Sibiul nu va face excepție.

Maial. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, Societatea națională a meseriașilor, industriașilor și comercianților români patroni din Sibiu, Asociațiunea comercianților și industriașilor români din Sibiu, și Reuniunea femeilor române de meseriași din Sibiu, își serbează Maialul Duminecă în 22 Mai a. c. In caz de timp nefavorabil în 29 Mai a. c. Plecarea: dela sediul Reuniunii meseriașilor români din strada Bruckenthal Nr. 17.

Comitetele.

CĂRȚI ȘI REVISTE

«Școala Bănățeană», organul «Asociației învățătorilor bănățeni», apare de două ori pe lună. Redactor Pavel Jumanca. Cuprinsul Nr. 10 din 15 Mai 1927: Sever R. Boșcaiu: Pagini din viața dascălilor confesionali. Nicolae Boșcaiu: Cuvinte către învățători. Pavel Jumanca: Legea de armonizare a salariilor și corpul didactic primar. Informațiuni. — Redacția și administrația: Caransebeș. Abonamentul 200 lei pe an.

Nr. 677/927 (64) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Belini**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotația dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jugăre, arător și fânațe, teren de cl. I pe malul Oltului, primită prin reforma agrară.
4. Lemne de foc 5 (cinci) stânjini din pădurea composesoratului, având a se îngriji preotul de tăiatul lor.
5. Una ferdelă (20 litri) grâu dela 60 familii una ferdelă porumb dela 40 familii, iar dela restul familiilor prestație în lucru sau rescumpărare în bani, prețul pe piață al unei ferdele porumb.
6. Stola stabilită în ședința din 12 Martie 1927 a consiliului parohial.
7. Parohia e departe de gara Apața, pe linia ferată București—Cluj, cam de 4 km.; are legătură zilnică cu Brașovul prin auto-taximetre.

Concurenții, îndreptățiți la acest post, își vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise și în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra și cuvânta.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Belini.

Sf. Gheorghe, 22 Martie 1927.

Aurel Nistor
protopop.

Ad. Nr. 45/1927. (66) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Rișca**, protopopiatul Zarandului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele sânt:

1. Intregirea dela stat.
2. Venitele fasionate în coala B.
3. Stolele obișnuite în comună.
4. Folosirea eclejiei parohiale circa 4 jug.

Ceice doresc a ocupa acest post să-și înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc al Zarandului, în Brad, în terminul deschis. Concurenții cu învoirea protopopului se pot prezenta în parohie pentru a cânta, a oficia și cuvânta.

Din ședința consiliului parohial ortodox român din Rișca ținută la 21 Martie 1927.

Nicolae Florea — preșd. cons. par.
Nicolae Leucian — not. cons. par.

Nr. 295—927 pprb.

Văzut:

Brad, la 11 Maiu 1927.

Alexandru Fugătă
adm. protop.

Nr. 88/1927 prot. (57) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III **Șaeș**, din protopopiatul Sighișoara se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Retribuțiile împreunate cu acest post sânt pe lângă salarul dela stat:

1. Locuință în natură cu toate supraedificatele necesare.
2. Grădină și o vie neplantată de 150 st. □.
3. Sesiune parohială 15 jug. 1305 st. □.
4. Dela fiecare cap de familie o felderă cucuruz (20 litri) sfărmat, iar dela văduvi ½ felderă.
5. Dela comuna politică 8 stânjeni de lemne aduși în curtea parohială; când nu se vor mai da dela comuna politică, se vor da din pădurea bisericii ortodoxe.

Reflectanții îndreptățiți la acest post își vor trimite în termin petițiile provăzute cu documentele prescrise de normele în vigoare și se vor prezenta și în parohie spre a servi în biserică și a fi cunoscuți de popor.

Sighișoara, la 20 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Șaeș.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 210/1927. (58) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ciugud**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în tabloul B. pentru întregirea dela stat. Sesia parohială 17½ jug.

Concurenţii au să şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta, a cuvânta.

Sebeş, 27 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu Consiliul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

(61) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III a **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor de la stat, casă parochială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I-a, porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 feldere de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă de la fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de Câmp, în şedinţa extraordinară din 28 Aprilie 1927.

Ioan Mihaiu preşedinte. **Avram Fleşer** notar.

Nr. 176/1927. Văzut şi aprobat. Orăştie 28 Aprilie 1927.

Vasile Domşa
protopop.

Nr. 252/1927 prot. (59) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Grânari**, (Mucundorf) de clasa a III din protopopiatul Rupeni (Cohalm), se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.
2. Casă parochială cu şură, grajd, grădină etc.
3. Sesiune parohială veche 1 jug. 200 stj. □ şi 4 jug. primită din legea agrară dela comuna vecină Ţeline.
4. Dela circa 60 familie câte 1 ferdelă grâu, 1 ferdelă cucuruz şi 1 ferdelă ovăs.

Venitele stolare stabilite în parohiile din protopresbiterat.

Cererile de concurs, reflectanţii la această parohie au să le trimită în timpul prescris subscrisului oficiu protopopesc, împreună cu toate documentele necesare, având a se prezenta înainte de alegere în parohie spre a face cunoştinţa cu poporul, a cânta şi a celebra în biserică.

Oficiul protopopesc ort. Rupeni în înţelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ştena, în 28 Aprilie 1927.

Ieronim Buzea
adm. protopopesc.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

„AVRIGEANA", institut de credit şi economii, AVRIG, judeţul Sibiu

Convocare

Domnii acţionari ai cassei de economii «AVRIGEANA» din Avrig sunt invitaţi în virtutea statutelor societăţii la

a XXIII-a adunare generală ordinară

ce se va ţinea în Avrig, **Sâmbătă în 28 Mai 1927** la ora 7 p. m., în localul băncii.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Raportul consiliului de administraţie, Bilanţul şi Contul Profit şi Perdere pe 1926 şi raportul comitetului de censori.
3. Descărcarea consiliului de administraţie şi comitetului de censori.
4. Distribuirea profitului net.
5. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale şi de binefacere.
6. Fixarea marcelor de prezenţă.
7. Alegerea unui membru în consiliul de administraţie.
8. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenţiaţi, în conformitate cu statutele societăţii, sunt rugaţi a-şi depune acţiunile şi eventual dovezile de plenipotenţă cel mult până Joi în 26 Mai 1927 la cassa societăţii în Avrig.

Avrig, la 10 Mai 1927.

Consiliul de administraţie.

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa		Pasiva	
Cassa în numerar	352·18	Capital social	135,025·—
Imprumuturi cambiale	407,345·30	Fond de rezervă	30,005·05
Imprumuturi hipotecare	31,779·75	Fond de pensiuni	3,116·05
Imprumuturi pe obligaţiuni	71,207·72	Fond filantropic	3,151 81
Imprumuturi în cont-curent	285,061·50	Depuneri spre fructificare	575,187·15
Efecte	4,000·—	Creditori diverşi	24,278·65
Realităţi	1·—	Dividendă neridicată	918·—
		Interese transitoare anticipate	5,440·—
		Profit net	22,625·74
	799,747·45		799,747·45

Contul Profit şi Perdere

Cheltueli		Venite	
Dobânzi la depuneri	61,243·60	Dobânzi după împrumuturi	105,755·73
Dobânzi la cont-curent	1,509·—	Proviziuni	11,988·42
Spese generale: salare, contribuţiuni, spese de birou	32,541·81	Interese de efecte	176·—
Profit net	22,625·74		
	117,920·15		117,920·15

Avrig, la 10 Mai 1927.

Consiliul de administraţie.

A. Sfetea, expert-contabil.

(66) 1—1

Am revăzut conturile şi le-am aflat în ordine şi consonanţă cu registrele.

Avrig, la 10 Mai 1927.

Comitetul de cenzori.

Prima Fabrică Română de Pile, soc. anonimă Sibiu

Convocare

Conform art. 4 şi 7 din Statute, domnii acţionari ai Primei Fabrici Române de Pile, societate anonimă în Sibiu, sunt convocaţi la

Adunarea generală ordinară,

în ziua de **30 Maiu 1927 ora 17**, în birourile fabricei noastre, din Sibiu pentru a delibera asupra următoarei:

Ordine de zi:

1. Rapoartele Consiliului de Administraţie şi al Comitetului de Cenzori şi aprobarea Bilanţului şi Contului de Profit şi Pierdere, încheiat la 31 Decemvrie 1926.
2. Descărcarea Consiliului de Administraţie şi a Comitetului de Cenzori de gestiunea lor.
3. Hotărâri asupra rezultatului gestiunei 1926.
4. Alegerea Cenzorilor activi şi supleanţi.

Domnii acţionari, cari doresc a lua parte la această adunare, sunt rugaţi a depune acţiunile şi procurile la Banca Românească, Sucursala Sibiu, până la *28 Mai*, a. c. unde li se vor elibera recipise, cari vor legitima prezenţa lor la adunare.

Sibiu, la 20 Aprilie 1927.

Consiliul de Administraţie.

Contul Bilanţ la 31 Decemvrie 1926

Activa			Pasiva	
Imobile		2,690.040·86	Capital	2,200.000·—
Maşini şi Instalaţiuni		2,279 832·56	Creditori	12,061.167·72
Mobilier		48.910·06	Fond de rezervă	4.257·20
Cassa		40.052·41		
Mărfuri gata, materii prime şi dif. materiale		5,514.984·69		
Debitori		2,675.845·88		
Pierderi în 1925	400.592·78			
„ „ 1926	615.165·68	1,015.758·46		
		14,265,424·92		14,265,424·92
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:	
Diverse		1,450.000·—	Diverse	1,450.000·—

Profit şi Perderi la 31 Decemvrie 1926.

Debit		Credit	
Salarii, cheltuieli de administraţie, dobânzi etc.	5,036·711·57	Beneficiu brut	4,020.953·11
		Pierderi în 1925 — 400.592·78	
		„ „ 1926 — 615.165·68	1,015.758·46
	5,036.711·57		5,036,711·57

Preşedintele Consiliului de Administraţie: **Dr. Ilie Beu** m. p. Şeful Contabilităţii: **Hans Fröhlich** m. p.

Consiliul de Administraţie:

Hans Bergleiter m. p. **Anastasiu Boiu** m. p. **Fritz Connert** m. p. **Viktor Ferentzi** m. p.
Stavri Ghiolu m. p. **N. M. Ghiţescu** m. p. **Gh. Nedoviceanu** m. p. **Richard Rieger** m. p.

Am verificat prezentul Bilanţ şi l-am găsit în concordanţă cu registrele.

Comitetul de Cenzori:

Ath. Buricescu m. p. expert contabil. **Gustav Heinrich** m. p. **D. Vulcu** m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 27 Mai 1927 Nr. 40—41

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Adunarea eparhială

Adunarea eparhială, cum se va numi de aici înainte după legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, sinodul nostru arhidiecezan, s'a deschis Duminecа trecută prin I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul nostru *Nicolae* în biserica catedrală cu solemnitatea obișnuită.

Serviciul divin

La ora 9½ I. P. S. Sa a fost condus de preoțimea celebrantă precedată de corul studenților Academiei noastre teologice dela reședința Sa în catedrală, unde I. P. S. Sa a oficiat sfânta Liturgie.

Răspunsurile le-a dat corul mixt al catedralei sub conducerea dlui Timotei Popovici.

După terminarea sfintei Liturgii I. P. S. Sa a oficiat chemarea Duhului sfânt, a ținut apoi deputaților adunării eparhiale și numeroșilor credincioși cari au asistat la serviciul divin, o înălțătoare predică, în care schițând în cuvinte plastice convorbirea Mântuitorului cu femeia samarineancă dela puțul lui Iacob, a comentat cuvintele rostite de Mântuitorul către samarineancă, că, «Duh este Dumnezeu și cine se închină lui, se cade să se închine cu Duhul și cu adevărul», îndemnând pe credincioși să-și stâmpere setea cu apa cea vie a Domnului, care prin jertfa sa pe cruce s'a făcut isvorul de tămăduire a sufletului pentru toți ceice se închină jertfei pe care a adus o Mântuitorul. A te închina crucii înseamnă a înțelege pe Dumnezeu. Cuvântul arhieresc a străbătut adânc în sufletele celor prezenți.

La fine a împărțit anafora.

După aceea I. P. S. Sa a fost condus la reședința Sa cu aceeași ceremonie cu care a fost adus.

Ședința de deschidere

Ședința de deschidere a adunării eparhiale s'a ținut în biserica catedrală la 11 și jum. după terminarea serviciului divin, unde I. P. S. Sa a fost invitat de o deputațiune constătătoare din mai mulți deputați.

Urmând invitării, I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul *Nicolae* vine în catedrală și ocupând locul prezidial la masa postată înaintea sf. altar, prin o avântată cuvântare își exprimă bucuria că vede întruniți în adunarea arhidiecezei pe deputații încredințați din partea clerului și poporului aleși pentru primadată după normele noului statut de organizare unitară a bisericii ortodoxe în cuprinsul acestei țări.

Amintește, că anii din urmă în desfășurarea vieții noastre bisericești, s'au caracterizat îndeosebi prin opera de organizare unitară îndeplinită spre mulțumirea tuturor și îndeosebi a fiilor metropoliei noastre ardelene, cari am contribuit cu principiile organizării noastre Șaguniane, bine încercată în timpuri grele.

Avem datoria ca de aici încolo să dăm viață acestei organizații, care nu poate să rezulte decât numai după o mai completă desfășurare a principiilor morale ale Evangheliei și prin o muncă plină de devotament a clerului și a poporului într'o frățească colaborare.

În firul vorbirii amintește de ridicarea vechiului seminar «Andreian» la rangul de Academie teologică și de consolidarea acesteia ca să dea bisericii de aici înainte slujitori din ce în ce mai plini de credință și de devotament, căci o biserică trăiește mai presus de toate prin apostolat.

Amintește apoi de inițiativa luată pentru ridicarea din ruine a vechiului așezământ Brâncovenesc pe plaiurile Sâmbetei de sus din jud. Făgăraș pentru a face din el un așezământ de lumină. Accentuiază cu deosebită satisfacție contribuțiile pioase ale credincioșilor, o izbândă a moralei în această epocă stăpânită de materialism.

Face pomenire despre clădirea schitului Păltiniș care să dea adăpost slujitorilor altarelor noastre. Mulțumind On. guvern, Dlor Miniștri Goldiș, Lapedatu și Goga care este de față, pentru sprijinul efectiv pe care l-a dat pentru a clădi acest schit.

Subliniază înființarea unei școale de cântăreți, ai cărei absolvenți sunt chemați, ca prin frumoasele și pătrunzătoarele cântări să ridice sufletele credincioșilor către Dumnezeu, și a unei mănăstiri de maice — vis-à-vis de spitalul civil — care să aline durerile bolnavilor.

Mulțumește încă odată Dlor deputați pentrucă s'au prezentat într'un număr atât de frumos și, implorând ajutorul lui Dumnezeu, declară ședințele sesiunii din anul acesta de deschise.

I. P. S. Sa numește apoi notari interimari din cler pe deputații: Dr. G. Proca și V. Nistor; dintre mireni Dr. Ioan Garoiu, Dr. Liviu Ionaș, V. Langa și I. Moșoiu. Se cetește apelul nominal și se constată că sânt prezenți 50 deputați. Deputații se împart în 4 secțiuni, pentru studierea actelor electorale și verificarea mandatelor.

La propunerea I. P. S. Sale Părintelui arhiepiscop și mitropolit, adunarea eparhială cu mare însuflețire decide a se expeda o *telegramă omagială M. S. Regelui Ferdinand I.*

După ședință, deputații sinodali s'au prezentat în corpore la I. P. S. Sa pentru a-și manifesta dragostea și veneratiunea față de Inaltul Prelat.

Oratorul festiv de astădată e seniorul deputaților adunării, dl Ioan de Preda. Domnia Sa a adresat I. P. S. Sale următoarele cuvinte:

Inalt Prea Sfințite, Domnule Arhiepiscop și Mitropolit!

Noi, deputații la cea dintâi adunare eparhială din Arhidiecеză ne-am ținut de sfântă datorință să ne prezentăm înaintea Inalt Prea Sfinției Voastre, să Vă bineventăm și să Vă aducem omagiul de stimă, alipire și supunere, mulțumindu-Vă tot odată pentru multele și bunele servicii ce le-ați adus pe altarul bisericei noastre și rugând pe Atotputernicul Dumnezeu să Vă lungească firul vieții, și să Vă dăruiască cu sănătate ca să puteți împlini misiunea ce Vi s'a încredințat!

Intrând cu ziua de azi într'un nou period de desvoltare a bisericei noastre și voind a ne câștiga o orientare pentru viitor, vom face o reprivire în trecutul bisericei noastre, care — cum se zice — este oglinda viitorului.

Istoria desvoltării bisericii noastre o putem împărți în trei perioade, marcant deosebite unul de altul.

Cel dintâi este periodul de restriște și suferințe care a decurs din timpuri vechi și până la anul 1848, în care biserica noastră era abia suferită și credincioșii ei iobagi la domnii de pământ, lipsiți ei și biserica lor de orice drepturi și chiar și de îndreptățirea de a putea agonisi și posede avere proprie.

Cu anul 1848, cu care să începe periodul al doilea de desvoltare, soartea bisericei noastre și a credincioșilor ei, se schimbă de tot. Credincioșii bisericei devin cetățeni liberi, iar biserica se ridică la rangul bisericilor recepte, dându-i-se totodată îndreptățirea ca să convoace un congres și să-și elaboreze o constituție proprie bisericească, pe care apoi monarhul o a întărit.

Conducătorii de atunci ai bisericei noastre, în frunte cu Marele Arhiepiscop și Mitropolit Andrei, au compus o constituție pe care au desăvârșit-o apoi astfel încât ea acum la unirea noastră cu frații din Regat, a servit drept model la alcătuirea unei constituții generale pentru toți ortodocșii din România mare, având apoi drept urmare și ridicarea bisericei noastre la rangul de biserică dominantă în stat, cu care fapt să începe periodul al treilea de glorie al desvoltărei bisericei noastre.

Dacă ne punem acum întrebarea: Care a fost motorul, care a promovat biserica noastră din starea de mizerie în care s'a aflat, la aceea glorie de azi? Răspunsul nu poate fi altul, decât că acest motor a fost: cultura și religiozitatea, — progresarea noastră în cultură și religiozitate; ceeace se poate vedea și de acolo, că chiar și pe timpul iobăgiei, acei fii de iobagi care învățau carte și își câștigau un oarecare grad de

intelectualitate, nu mai erau priviți ca iobagi, ci ca aparținători nobilimei maghiare. — Alt exemplu ni-l dă adunarea intelectualilor români din anul 1848 la Blaj, unde ei înșiși s'au proclamat pe sine de cetățeni liberi; ceeace a avut apoi drept urmare că și guvernul unguresc i-a declarat de cetățeni liberi, egal îndreptățiți cu celelalte popoare din țară.

Astfel deci năzuința noastră are să fie și în viitor progresarea pe calea culturii și a religiozității, pe care negreșit că o vom și efectuî, sub înțeleapta și probată conducere a Inalt Prea Sfinției Voastre, căreia bunul Dumnezeu să-l dăruiască o viață lungă și fericită spre a-și putea îndeplini măreața misiune ce i s'a încredințat.

Să trăiască deci Inalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae.

Entuziaste urări de «să trăiască» la adresa I. P. S. Sale.

I. P. S. Sa, vădit mișcat, mulțumește pentru simțămintele de dragoste arătate cu această ocazie și-i roagă să le păstreze și în viitor, — fiind razim și ajutor pentru un păstor sufletesc.

Foarte bine a spus octogenarul nostru deputat și prețiosul nostru fiscal în retragere, că cultura, credința și religiozitatea au fost cei doi factori cari au caracterizat poporul nostru și numai prin acestea a putut închega într'o superioară sinteză aspirațiunile de veacuri, așezându-le totodată la temelia existenței neamului nostru.

Credința și astăzi e un factor care ne poate înălța spre culmile idealului, cum se înalță spre sferele înalte fumul de tămâie...

Am spus Regelui nostru, când a fost la Rășinari, că nu are o mai devotată slujitoare decât Biserica cu care s'a identificat neamul nostru.

Eu văd crescând pe zi ce merge misiunea bisericii, o văd atât de mare și sfântă în mijlocul problemelor noastre și constat cu multă satisfacție, că n'a slăbit legătura sufletească a poporului față de biserică, nici chiar în această epocă în care se spune că s'a clătinat.

Poporul simte nevoia bisericii sale, pentrucă vede comorile sale. Biserica astăzi nu mai este în starea deplorabilă din trecut, iar libertatea e un obligământ în fața neamului de a folosi acest dar cât mai eficace în slujba neamului și a mântuirii sale sufletești.

Vă mulțumesc încă odată din toată inima pentru simțămintele arătate, păstrând același interes pentru biserică și ținta ce o urmărește și de astăzi înainte, și rog pe Dumnezeu să Vă împărtășească darurile și binecuvântarea Sa.

*

La ora 2 din zi I. P. S. Sa a întrunit la ospitala Sa masă o parte mare dintre deputați în frunte cu domnii miniștri Octavian Goga și Petre Groza.

*

Ședința a II. S'a ținut în 23 Maiu a. c. la ora 9 a. m. în sala cea mare a Prefecturii județene unde s'au ținut toate celelalte ședințe.

Secțiunile au referat actele electorale verificându-se 53 deputați. In urma acestui rezultat, Prezidentul declară adunarea eparhială capabilă de a aduce concluze valide. S'au ales apoi biroul și comisiunile adunării eparhiale.

1. Birou: a) din cler: Dr. George Proca și Virgil Nistor; *b)* mireni: Ioan Moșoiu, Dr. Ioan Garoiu, Valeriu Langa și Dr. Liviu Ionaș.

2. Comisia verificatoare: a) din cler: Valer Goron, Ioan Hamsea și Iosif Morariu; *b)* mireni: Dr. Armand Teodosie, Dr. Romul Curta, Dr. Ioan Cușută, Dr. Dionisie Roman, Dr. Nicolae Schiau și Dr. Dumitru Sulică.

3. Comisiunea organizatoare: a) din cler: Dr. Iosif Blaga, Sergiu Medean și Dr. Vasile Stan; *b)* mireni: Dr. Lucian Borcia, Dr. Nicolae Comșa, Dr. George Dubleș, Octavian Goga, Petre Groza, Alexandru Lapedatu, Ioan de Preda și Dr. Aurel Viad.

4. Comisiunea bisericească: a) din cler: Dr. Aurel Crăciunescu, Ioan Duma și Trandafir Scorobeț; *b)* mireni: Dr. George Dănilă, Eugen Goga, Dr. Cornel Glava, Dr. I. Jantea, Iosif Iancu și Alexandru Tatulescu.

5. Comisiunea școlară: a) din cler: Dr. Grigorie Cristescu, Dr. Andrei Gălea și Avram Pecurariu; *b)* mireni: Dr. Ioan Bunea, Aron Demian, V. Păcală, Aurel Popa, Dr. Victor Stanciu și G. Popa Liseanu.

6. Comisiunea financiară: a) din cler: N. Borzea, Ioan Cândea și Emilian Stoica; *b)* mireni: Dr. S. Câmpian, D. Coltofean, Dumitru Comșa, Dr. Il. Holom, Ioan Ionică și Dr. Vincențiu Rauca Răuceanu.

7. Comisiunea petiționară: a) din cler: Dr. D. Borcia, V. Domșa și Dr. V. Oana; *b)* mireni: I. Ghișe, Cornel Muntean și Ioan Vulcuț.

S'au prezentat apoi actele înaintate adunării eparhiale din partea consiliului arhiepiscopesc și s'au distribuit diferitelor comisiuni spre studiare și referare.

Ședința a III, s'a ținut la 23 Maiu, ora 4·30 după amiaz.

Comisiunea verificătoare a validat alegerile atacate prin proteste din cercul I Sibiu și VI Orăștie din cler și alegerile mirenești din cercurile mirenești: XIII Zarand, XIV Sighișoara și XV Oituz.

Referentul comisiunei organizatoare cetește raportul plenar al Consistorului arhiepiscopesc.

Din acest raport amintim punctul privitor la participarea I. P. S. Sale arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Dr. Nicolae Bălan, ca reprezentant al bisericei ortodoxe române din România la conferința ținută în vara trecută la Berna —

adunarea eparhială exprimă cele mai călduroase mulțumiri I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae pentru marile servicii aduse în calitatea sa de reprezentant al bisericei ort. rom. din România pentru ridicarea prestigiului bisericei noastre din Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu, realizat prin acea reprezentare.

Punctul privitor la înființarea unui seminar pentru întreaga noastră mitropolie în care să fie primiți elevi cu 4 clase secundare, cari pregătiți fiind prin un curs de 4 ani să poată alimenta Academiile noastre teologice sau după 2 ani de îndrumări practice să poată fi hirotoniți în vederea trebuințelor bisericești ale parohiilor mai mici, se aprobă și învită Consiliul arhiepiscopesc, ca să ia toate măsurile de lipsă, ca în Septemvrie a. c. să se poată deschide acest seminar.

Adunarea eparhială decretează înființarea unei școli de cântăreți în Sibiu.

Cu privire la schimbările obvenite în gremiul Consiliului, comisiunea aduce la cunoștința adunării eparhiale că dl *Ioan de Preda* s'a retras, din cauza etății înaintate, din importantul post de fiscal arhiepiscopesc.

Inalt Prea Sfinția Sa în cuvinte adânc simțite arată meritele dlui fiscal Preda pentru biserica noastră, ca slujitor al ei în decurs de 49 de ani, ca membru în toate corporațiunile ei în decurs de mai multe decenii, — aducând prețioase servicii, apărând legile și drepturile bisericii și dreptatea fiilor credincioși ai bisericei. Dânsul a tălmăcit cu atâta competență legea fundamentală a organizațiunii bisericești, statutul organic, cum nu a putut-o face alt slujbaș al bisericei, fiind unul din puținii care a văzut figura luminoasă a marelui Mitropolit Șaguna și a crescut în spiritul vederilor lui. — Crescut în această glorioasă epocă în care s'au pus temeliile organizațiunii bisericești de astăzi, dl Preda s'a identificat așa de mult cu slujba sa, încât și dacă se retrage din slujba de fiscal, este considerat ca făcând parte din consiliul Arhiepiscopesc.

I. P. S. Sa după ce cetește decretul regal, arată, că are deosebita satisfacție de a i putea preda și agăța la pieptul meritosului octogenar decorația *«Medalia Răsplata Muncii pentru Biserică cl. I»*, acordată de gloriosul și bunul nostru *Rege Ferdinand I*, pentru meritele câștigate pentru biserică.

I. P. S. Sa mulțumindu-i în numele său, al bisericei și al Consiliului arhiepiscopesc — și arătându-i toată recunoștința pentru tot ce a făcut după ce îi împărtășește arhierești binecuvântări, și dorește sănătate deplină trupească și sufletească și îndelungime de zile, — în aplauzele deputaților îi pune la piept decorația acordată.

Dl Ioan de Preda adânc emoționat mulțumește întâi atotputernicului Dumnezeu care i-a lungit vieața ca să poată sluji atât de mult bisericei, apoi Maiestății Sale Regelui Ferdinand I pentru decorațiunea acordată și în deosebi I. P. S. Sale pentru aprecierea în mod atât de elogios a serviciilor sale și pentru urările făcute și arată că nu și-a făcut decât numai datoria. Deși în urma etății înaintate a cerut să fie dispenzat de slujba de fiscal, totuși va sluji și pe mai departe cât îi va fi dat să mai trăiască cu același devotament biserica și așezămintele ei.

Ședința a IV, ținută în 24 Maiu, a. c. a. m. a fost ocupată cu chestiunile expuse în temeinicul și interesantul raport al senatului bisericesc. A fost cea mai însemnată și interesantă ședință, pertractându-se pe larg raportul și discutându-se din partea dlor deputați. S'au schimbat diferite păreri și s'a ascultat cu viu interes lămuririle date de I. P. S. Sa în toate chestiunile.

A fost pentru dnii deputați o ședință de adevărată elevațiune sufletească. Pentru însemnătatea și importanța lui acest raport îl vom publica în întregime în ziarul nostru, îndată ce ne va permite spațiul.

Ședința a V, s'a ținut în 24 Maiu, p. m. In această ședință s'au pertractat chestiunile financiare. Adunarea eparhială s'a convins despre gospodăria acurată și cinstită a averii bisericești.

S'au aprobat socotelile fondurilor și fundațiunilor arhidiecezane, ale Librăriei și Tipografiei arhidiecezane. S'a dat Consiliului absolutor pentru anul de gestiune trecut și s'a aprobat bugetul pentru anul viitor.

Ședința a VI, s'a ținut în 25 Maiu, a. m. S'au pertractat mai multe rapoarte speciale ale Consiliului și s'a făcut alegerea membrilor Consiliului arhiepiscopesc conform dispozițiunei Legei și Statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române.

In senatul bisericesc, au fost aleși 4 consilieri onorari: Arhim. Dr. V. Stan, protoiereii: Dr. Iosif Blaga, Sergiu Medean, Em. Cioran.

In senatul școlar, au fost aleși 4 consilieri onorari mireni: Dr. Lucian Borcia, Nicolae Colan, Dr. Nicolae Schiau, Dr. Ioan Bunea.

In senatul epitropesc, au fost aleși 4 consilieri onorari; 1 din cler: Iosif Morar protopop și 3 mireni: Ioan de Preda, Romul Perian Spiridon Moian.

Ca membru în Consistorul mitropolitan spiritual a fost ales profesorul Academiei teologice Dr. Grigorie Cristescu.

In conformitate cu punctul p. și r. din articolul 31 al Statutului bisericii, I. P. S. Sa a aprobat aceste alegeri făcute pe un period de 5 ani.

Terminate fiind agendele adunării eparhiale, avizate în sesiunea aceasta în competența sa, I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit *Nicolae* s'a adresat deputaților cu următoarele:

Venerabilă adunare, Domnilor deputați, cu ajutorul lui Dzeu am ajuns la sfârșitul lucrărilor adunării eparhiale din acest an.

Din rapoartele cari s'au prezentat și examinat ați putut constata că arhidieceza noastră se găsește într'un continuu progres, căci o instituție bisericească trebue să crească ca o plantă în mod organic, în fiecare fază a evoluției sale eșind din faza anterioară.

Instituțiile noastre au fost însoțite de dragostea clerului și poporului. Consiliul nostru arhiepiscopesc își va da silința să îndrume pe calea progresului viața religioasă morală.

Vă rog însă și pe domniile Voastre cari vă bucurați de încrederea poporului să ne stați în ajutor.

Nu mă îndoiesc de acest prețios concurs nici acum cu ocazia sesiunii pe care o încheiem. Rugând pe Bunul Dzeu să binecuvinteze lucrările noastre și ca să vă întoarceți în pace acasă, declar de închise ședințele adunării noastre eparhiale.

La cuvintele I. P. S. Sale Părintelui arhiepiscop şi mitropolit în numele deputaţilor adunării eparhiale a răspuns dl deputat Dr. Aurel Vlad următoarele:

I. P. S. Voastră! Inainte de a ne despărţi, permiteţi mi să exprim mulţumita noastră pentru tactul şi înţelepciunea cu care ne-aţi condus. Eu cred că atât poporul cât şi clerul va da ascultare I. P. S. Voastre pentruca instituţia bisericii noastre să înainteze pe calea progresului.

Dorind ca spiritul statutului organic să fie viu şi asigurând pe I. P. S. Voastră de tot sprijinul, Vă mulţumim încă odată pentru înţeleapta conducere.

Să trăiţi la mulţi ani!

*

Nu putem încheia acest scurt raport al nostru, despre decursul şedinţelor adunării eparhiale fără a sublinia armonia şi buna înţelegerea care a domnit în tot decursul şedinţelor.

Interesantele discuţiuni, frumoasele vorbiri, rostite de mai mulţi deputaţi la diferitele chestiuni, interesul viu cu care s'au urmărit mersul discuţiunilor precum şi îmbucurătoarea împrejurare că dela toate şedinţele au absentat numai 3 deputaţi.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor legiuitoare, terminându-şi lucrările, a fost închisă prin mesaj regal în 25 Mai 1927.

Adunările eparhiale şi concordatul

— Moţiune-protest la Cluj —

In şedinţa de Marţi a adunării eparhiale dela Cluj s'a adoptat cu unanimitate de voturi moţiunea protest, — redactată de comisiunea compusă din deputaţii: G. Bogdan-Duică, Dr. Seb. Stanca şi prot. Vasiu, — împotriva încheerii concordatului.

Moţiunea-protest, adresată ministrului cultelor şi I. P. S. Sale Patriarhului, are următorul text:

Adunarea eparhială a Episcopiei Vadului, Feleacului şi Clujului, neliniştită de lipsa de informaţii precise relative la Concordatul cu Roma şi temătoare că acest Concordat, — imitând Concordatele vechi şi bine cunoscute — va căuta să realizeze şi în patria noastră drepturi ţignitoare pentru situaţia bisericii dominante, sau izbitoare în conştiinţa religioasă a românilor ortodoxi, — s'a crezut datoare a pune în discuţie Concordatul şi a decis să Vă comunice părerea sa, părere pentru a cărei îndeplinire eparhia este decisă a lupta energic.

1. Adunarea eparhială cere, ca înainte de orce Concordat, să se aducă în parlament şi să se voteze legea cultelor.

Parlamentul, fiind opinia publică a ţării şi singurul factor legislativ în sensul opiniei publice a poporului român, are dreptul de a decide, în ultimă instanţă, ca reprezentant şi al suveranităţii naţionale. Adunarea eparhială este de părere că pe ea nimic n'o poate obliga la linişte afară de votul parlamentului şi de consecvenţele lui legale.

2. Mai departe Adunarea eparhială crede că, după votarea legii cultelor, atunci bine cunoscute ţării şi Romei, Concordatul va însemna un caz special cu posibile variaţii a căror practică ne mai fiind ameninţătoare sau nesigură, nu va mai întâmpina nici o opoziţie din partea poporului român.

3. Concordatul cu Roma, în cursul vremurilor chiar aderenţi ai bisericii greco catolice l-au declarat, în gazete, reviste, adunări, ca mijloc de-a face prin el politică naţională.

Noi credem că părerile de sub punctul 1 şi 2 sânt singurele care formulează o politică bisericească şi naţională, şi că nici un factor nu va avea lipsa de prevedere de-a ignora această condiţie de legiferare bisericească, admisă şi de singurii credincioşi români pe care Concordatul îi va privi mai deaproape.

Aducându-Vă aceste păreri şi hotărâri la cunoştinţă, Vă rugăm să aveţi bunătatea de a da perfectă atenţie părerilor exprimate de Adunarea eparhială a episcopiei Vadului, Feleacului şi Clujului şi a ne da cât mai curând vreun semn că putem fi liniştiţi despre viitorul a cărui dreaptă întemeere mai ales în chestiuni religionare, este precum ştim, una din preocupările D voastre.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Ctitor. — Ofrande din parohiile protopopiatului Braşov.

Au contribuit:

Un venerabil preot, care doreşte să nu fie numit	20,000
Andrei Dumbravă, din Viscri, prot. Rupeni	1000
Ioan Cosma, din Ludoş	1000
Maria Laslea n. **Hoandră,** Porceşti	500
Parohia **Cornea,** jud. Severin	500
Colonel în retr. **Morariu,** Sibiu	500
Maria Mujat, din Buzd, Târnavamare	500

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Braşov:**

Braşov-Stupini	5000
Sânpetru	3000
Tărlungeni	3000
Rodbav	2500
Bod	2000
Crisbav	2000
Feldioara	2000
Herman	2000
Preşmer	2000
Purcăreni	2000
Turcheş	2000
Braşov-Dârste	1000
Cărpiniş	1000
Satulung Sf. Adormire	1000
Satulung Sf. Arhangheli	1000
Zizin	1000
Bacifalău	500
Braşov-Vechi	500
Cernatu	500
Satu nou	150
Total Lei:	**58,150**
Suma de mai 'nainte Lei:	**1.815,030**
Total general Lei:	**1.873,180**

Chemare de „Ziua Eroilor"

Opriţi-vă o clipă, şi cugetaţi la adevărul pios şi îndemnul înalt omenesc al aeestor rânduri:

E vorba de glorioşii noştri căzuţi, din jertfa cărora a răsărit întregirea neamului.

Unii au murit în spital, alţii au putut fi îngropaţi cu grijă chiar pe câmpul de luptă, cei mai mulţi şi-au lăsat însă leşurile lor, fără nume, sub o mână de ţărână aruncată în grabă.

Şi locurile acestea sfinţite, în care trupurile lor s'au plămădit cu glia strămoşească, n'au fost însemnate nici cu o cruce, umil semn, pe care ultimul creştin şi-l pune la căpătâiul locaşului de veşnică odihnă.

Gândiţi-vă, că tot temeiul vieţii voastre de azi, aşezată pe temelii trainice, se datoreşte, în prim rând, acelora cari zac dealungul munţilor, plaiurilor şi drumurilor noastre fără un semn la căpătâi!

Vremurile sânt grele, ear nevoile ţării, secătuită de vitregia războiului, multe şi mari.

Ajutorul statului, fără sprijinul cetăţenilor, nu-i îndestulător.

Daţi obolul vostru neprecupeţit pentru eroii noştri, cu gândul că, în locul în care a căzut un luptător şi o viaţă de om s'a stins, s'a pus şi cu ajutorul vostru un semn pentru cinstirea lui, a naţiunii şi a voastră.

De «Ziua Eroilor», sărbătoare închinată lor, răspundeţi cu prisosinţă la chemarea societăţii «Mormintele Eroilor», care se îndreaptă către voi cu gândul că nu o veţi lipsi de sprijinul vostru.

Purtaţi cu mândrie insignele, ce se vor împărţi în această zi de societate, drept marturie vie că ştiţi să cinstiţi eroismul ostăşesc, şi daţi-vă obolul vostru, cu sufletul deplin mulţumit, că v'aţi îndeplinit o înălţătoare îndatorire.

Hotarele morţii nu poartă peceţii deosebite; ofrandele se primesc şi semnele la căpătâi vor fi puse fără vre-o deosebire de religie sau naţionalitate.

Preşedintele Soc. «Mormintele Eroilor»

Dr. Miron Cristea

Patriarh al României

Trecentenar. Organele oficiale şi oficioase de publicitate ale bisericii uniate vestesc «impozante şi solemne festivităţii», organizate de «sfântul scaun» pentru ultimele zile din Mai a. c., când se împlinesc trei sute de ani dela fondarea şi deschiderea *Colegiului Urban de Propaganda Fide* din Roma. La serbări vor participă, între «eminentissimi», «clarissimi» şi «revenderissimi», şi foşti studenţi români ai Propagandei. La facultatea de teologie şi filosofie a colegiului au studiat şi învăţaţii români ai secolului al 18 lea, Şincai şi Petru Maior, ca să propoveduiască apoi acasă conştienţa originii latine, — pe care însă urmaşii lor de mai târziu şi de astăzi o denaturează, în scop de prozelitism. Nici Şincai, şi nici mai ales Petru Maior, n'au intrat în voia Vaticanului de-a face pe misionarii nepoftiţi între români, dimpotrivă: se ştie cu câtă convingere a combătut Petru Maior în Protocanonul său instituţia papismului, arătând că originea ei nu este de la Hristos.

Nu ne amestecăm, nici în calitate de corporaţie, nici ca particulari, în neînţelegerile ivite — mai ales din pricina «impozitului cultural» — între nemulţumiţii saşi ai Ligii acum înfiinţate şi între adversarii lor din partidul politic şi din consistorul bisericii luterane.

Trebue să constatăm însă, că presa acestor adversari întreţine, şi pe tema neînţelegerilor amintite, cea mai nesăbuită mişcare împotriva statului şi a organelor sale. Eată ce scrie în *Tageblatt*-ul sibian (din 20 Mai) nu redactorul şef, simpaticul nostru dl Dr. Fritz Theil, ci însuşi dl director al ziarului:

«Nu voeşte — Sachsenbundul — să purtăm — noi saşii — mână în mână greutatea vremii şi a sorţii; nu numai refuză — tot Sachsenbundul — să colaboreze cu noi, ci implântă cuţitul (!) în pieptul acelora, cari îşi înalţă braţele în sprijinirea poporului şi a bisericii. Aţâţă — acelaş Sachsenbund — satele împotriva conducerii lor politice şi bisericeşti ***şi cheamă în ajutor, contra noastră, puterea statului, dela parlament până la jandarmi».***

Statul acesta, atât de «vitreg» pentru minoritari, dă anual milioane, pentru scopuri şcolare şi bisericeşti de-ale saşilor, şi incasează, prin organele sale, chiar şi impozitul cultural dictat de conducătorii saşi. Acelaş stat este prezentat, în chip logic şi drept, poporului săsesc, de către organul oficios al acestor conducători, ca un fel de ***complice*** al Sachsenbundului, care nu încetează a complota spre spargerea solidarităţii de veacuri a unui popor...

Dar lumea, din afară de acest popor, ar dori să fie lămurită asupra faptului: Când saşii se ceartă în familie şi nu se mai pot înţelege prieteneşte, ear cearta iese afară din cadrul familiar şi începe a jignì şi pe alţii, a cui este datoria, după lege şi dreptate, să intervină? S'auzim.

Părăstas şi sfinţirea crucii la mormântul Mitropolitului Meţianu

La mormântul adormitului în Domnul Arhiepiscop şi Mitropolit Ioan Meţianu din cimitirul bisericii noastre din suburbiul Iosefin din localitate, unde fericitul defunct îşi doarme somnul de veci, lângă antecesorul său în scaunul mitropolitan fericitul în Domnul Arhiepiscop şi Mitropolit Miron Romanul şi a primului nostru episcop român ardelean după apostasia mitropolitului Atanasie, fericitul în Domnul Vasile Moga, — Consiliul arhiepiscopesc a ridicat o cruce demnă de răposatul în Domnul din interesele fundaţiunii lăsată de dânsul pe seama arhiepiscopiei noastre.

Această cruce a fost sfinţită de I. P. S. Sa mitropolitul nostru *Nicolae*, Luni în 23 Mai a. c. în prezenţa fiilor răposatului mitropolit Dr. Iancu Meţianu mare proprietar în Zârneşti şi a soţiei sale Elena născută Grosu, Dr. Eugen Meţianu advocat fiscal judeţean în Braşov şi Dr. Ioan Garoiu advocat în Braşov, membri adunării eparhiale, studenţi şi profesorii Academiei teologice Andreiane, şi a şcoalei normale A. Şaguna, precum şi numeros public. Actului sfinţirii i-a premers parastasul oficiat de I. P. S. Sa în biserica din suburbiul Iosefin cu mare asistenţă pentru odihna sufletelor episcopul Vasilie, arhiepiscopi-mitropoliţi Miron şi Ioan. Respunsurile le-a dat corul teologilor sub conducerea profesorului de cântări Candid Popa.

După parastas au ieşit la mormintele din jurul bisericii unde s'a făcut sfinţirea crucii la mormântul răposatului Mitropolit Ioan Meţianu. După ectenia morţilor şi sfinţirea crucii şi stropirea ei cu apă sfinţită, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a rostit o frumoasă cuvântare scoţind la iveală marile calităţi ale răposatului Mitropolit Meţianu şi cu deosebire ţinuta lui deamnă de amintire din timpurile guvernului unguresc pentru susţinerea caracterului naţional al bisericii şi al şcoalelor noastre mult prigonite.

Pe mormântul răposatului în Domnul s'au depus mai multe splendide cununi din flori naturale dela Consiliul arhiepiscopesc — Biserica recunoscătoare, Membri familiei Meţianu — Biserica noastră din Zârneşti unde marele defunct a văzut pentru prima dată lumina zilei.

Veşnică să fie pomenirea răposatului mitropolit Meţianu.

Clerul din Oltenia. La Craiova s'a întrunit, în 16 şi 17 Mai 1927, congresul întâilor stătători ai cercurilor parohiale şi al misionarilor din eparhia Râmnicului Noului Severin.

In şedinţele congresului, ţinut în prezenţa P. S. Sale episcopului Vartolomeu al Râmnicului, se arată din nou că preoţimea trebue să se coboare în mijlocul poporului, ca să răspândească învăţăturile sfintei scripturi, mai cu seamă în vremurile când diferite secte încearcă să strecoare, în sufletele naivilor, doctrine false.

Dintre hotărârile mai însemnate, aduse cu acest prilej, notăm următoarele:

Conferinţele se vor continua a se face ca şi până acum;

Corurile cercurilor se vor organizà pe temei solid, conduse de întâii stătători;

Să se facă serbări culturale în scop pe a spori fondul de propagandă;

Să se sporească numărul misionarilor;

Să se supravegheze sectanţii;

Să se facă o largă respândire a bibliei, şi să se observe rezultatele obţinute;

Să se întocmească un program pentru instruirea cântăreţilor bisericeşti, ş. a.

Românii din Ungaria. Ziarul sătmărean, *Satumare*, repetă adevăruri ce trebue să străbată departe: După tratatele de pace, s'au lăsat în mâna Ungariei cel puţin 75 mii de locuitori români, dealungul frontierei noastre apusene. Aceşti bieţi creştini din Ungaria sânt despoiaţi de toate libertăţile: şcoalele li se desfiinţează, bisericile li se prigonesc şi închid, sub «îngrijirea» unui comisar al stăpânirii, în persoana faimosului maghiaron Şegeszku dela Budapesta. Presa românească îşi face datorie patriotică, ocupându-se cât mai des de soartea celor asupriţi din partea vechilor noştri călăi.

Dela congresul din Chişinău

— Moţiune votată unanim —

Femei creştine, evlavioase şi cu profundă înţelegere a rostului credinţei ortodoxe, întrunite în Societate, desfăşoară o lucrare tot mai stăruitoare, de o parte pentru îngrijirea prin şcoale a creşterii creştineşti şi naţionale a tinerimii, de altă parte făcând apel la obşte şi atrăgând atenţia autorităţilor în drept asupra pericolelor ce ameninţă unitatea de credinţă şi solidaritatea naţională a neamului românesc, atât prin mişcări intenţionat distrugătoare, cât şi prin tratative nouă de *concordat*, contrar organizaţiei bisericii dominante şi nepotrivit cu tradiţia poporului nostru.

Congresul din acest an, al Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor, s'a bucurat de înaltul sprijin acordat de A. S. Regală Principesa *Elena*, mama moştenitorului de tron. Imprejurarea aceasta va slujì societăţii drept îndemn puternic să urmeze cu râvnă munca pornită cu însufleţire şi închinată prosperării patriei.

Societatea ortodoxă a doamnelor române s'a ocupat astfel, în congresul său dela Chişinău. şi de pericolul ce-l prezintă, pentru stat şi biserică, sectele religioase. Şi, în urma discuţiilor temeinice, care au fost ascultate cu deosebit interes, s'a primit următoarea *moţiune:*

«Adunarea generală a Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor române, în sesiunea sa din Mai 1927, dela Chişinău, îşi exprimă dreapta îngrijire faţă de propaganda crescândă a sectelor în România.

Cu tot simţul de înaltă toleranţă al poporului român, nu se poate îngădui să se aducă între noi o sământă de vrajbă şi de destrămare a sufletului nostru românesc şi creştinesc, care trebue să stea unit şi întreg, neştirbit şi neabătut în jurul aceluiaş crez, vine şi cere cârmuitorilor noştri bisericeşti şi politiceşti ca:

1. Pe deoparte să întărească lucrarea bisericii noastre ortodoxe, prin care să se arate însemnătatea bisericii naţionale şi datoria noastră către ea, pentruca desvoltarea propagandelor străine să ne facă mai veghetori şi mai cunoscători ai valorilor noastre religioase şi morale; ear

2. Pe de altă parte organele statului să privegheze cu grijă uneltirile sectanţilor, din propriul interes către unitatea sufletească a românilor, pentruca legile ţării să se aplice fără nepăsare şi să nu fim jigniţi în însăşi casa noastră».

Dela sate

— Nedee culturală —

Cercul cultural Vulcan al Asociaţiei Clerului, din despărţământul Jiu, şi-a ţinut Duminecă în 15 Mai 1927, adunarea în parohia Dealu-Babii.

Credincioşii din parohie, cam 50—60 de case, resfirate prin păduri, îşi terminaseră de curând reparaturile la bisericuţa de lemn şi aşteptau cu nerăbdare să fie sfinţită.

La ceremonia sfinţirii au luat parte preoţii cercului cultural Vulcan, împreună cu păr. protopop Ion Duma din Petroşeni, care a rostit la finea liturgiei predică, implorând mila lui Dumnezeu şi cerând să se sălăşluească în locaşul făcut de mâni omeneşti. Aduce laude spiritului de jertfă al credincioşilor cari au pus mână la mână şi la stăruinţa părintelui Seb. Rusan au făcut din a lor putere materială înoirea bisericuţei, ca printr'însa şi prin rugăciunile ce se vor rostì acolo să-şi înoiască şi fiinţa lor lăuntrică cu darul lui Dumnezeu.

Păr. Seb. Rusan din Vulcan, administratorul şi conducătorul actual al parohiei Dealu-Babii, răspunzând părintelui protopop, îi mulţumeşte, dimpreună şi celorlalţi preoţi, pentru participare şi expune greutăţile biruite de aceşti săteni săraci, cari au izbutit să-şi împlinească

FOIŞOARA

Pilde şi asemănări

Din W. Spurgeon, culese de M. Neagu, pr. Slimnic.

(Urmare)

6. *Absurditatea necredinţei.* Dacă din mulţimea unor orbi unul şi-ar reprimì deodată vederea, ar începe să vorbească fraţilor săi de toate câte vede cu ochii săi. Cei rămaşi în orbie de bunăseamă ar răspunde:

— Ce prostii ne vorbeşti! Astfel de lucruri nu există!

Un bătrân întregeşte povestirea zicând:

— Sânt om bătrân, de şeptezeci de ani, şi niciodată n'am văzut ceeace acesta numeşte «culoare». Este o adevărată nebunie a vorbì: de roşu, de galben, de alb şi negru.

Un asemenea înţelept adaogă: «Şi eu sânt de patruzeci de ani, şi tot atât de puţin, ca şi tatăl meu, pot face deosebire între alb şi negru. Tatăl meu a fost om cinstit, suflet nobil, şi cu toate acestea a fost osândit întunerecului. El cerea numai atât: «Daţi mi o bâtă bună în mână şi un câne fidel». Eu urmai în acelaş duh: Ideea despre stele, lună şi soare, o las pe seama nebunilor ...

7. *Originea creştinismului.* Vechii păgâni afirmau că zeiţa Minerva a răsărit înarmată gata din capul lui Iupiter. Noi afirmăm că creştinismul a ieşit întreg şi desăvârşit din sufletul Mântuitorului.

Acest creştinism stă în lume ca nu contrapunct al nedreptăţilor şi asupririlor; ca prieten al săracilor şi nevoiaşilor; ca duşman nempăcat al tuturor celorce sânt în contrazicere cu dumnezeirea. Tu nu eşti creştin, dacă creştinătatea ta nu poartă această nuanţă. Căci Isus Hristos n'a adus pe pământ pace somnolentă, ci foc şi sabie, (Mat. 10. 34).

8. *Zorile creştinismului.* Voltaire afirma că trăieşte în timpul crepusculului creştinismului. El gândea o minciună, dar spunea un adevăr. El trăia într'adevăr în timpul zorilor creştinismului, şi nici decât în timpul amurgului său. Zorile se apropie să ne aducă lumina strălucitoare a soarelui în toată splendoarea lor. Batjocoritorii ne strigau în faţă că, peste puţin timp, va înceta lumea să mai cinstească creştinismul, şi va venì ziua, cand nimeni nu-l va mai recunoaşte.

Noi susţinem contrarul: «*Numele Lui va va fi în veci*», şi nici odată nu vom înceta a-L cinstì.

9. *Na-mi lua lumina.* Mulţi puternici ai lumii de azi ar trebuì trataţi în felul cum Diogene tratase pe Alexandru Macedoneanul. Cuceritorul lumii, văzând sărăcia filosofului, îi zise:

— «Cu ce ţi-aş putea sta într'ajutor»?

— Cu aceea, răspunse omul învăţat — că te vei ferì din calea luminii care-mi luceşte.

Invăţaţii lumii de azi ni-ar putea face favoarea de a se ferì, cu persoana lor, din calea luminii evangheliei lui Isus Hristos, care ne luceşte. Aceşti Alexandri moderni voesc să domineze lumea credincioasă şi necredincioasă. Nouă, însă, nu ne impun; căci credinţa şi nădejdea noastră este acel soare al dreptăţii, a cărui lumină este fericirea ochilor noştri.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

gândul creştinesc reparând vechiul locaş aşa cum s'a pulut mai bine, până când va veni ceasul să poată înălţa alt locaş şi mai corespunzător. Mulţumeşte autorităţilor prezente: primarul Vulcanului, Direcţiunea Minelor Uricani-Valea Jiului de sus, repr. prin dl dir. Csázlava Ignatie, şi tuturor credincioşilor cari au contribuit cu obolul lor la opera de înoire a bisericii şi îndeamnă poporul la păstrarea credinţei strămoşeşti.

Înălţătoare au fost cântările şi răspunsurile liturgice, executate de corul mixt al bisericii oxtodoxe române din Vulcan, compus din elemente tinere alese din şcoalele secundare. Pe lângă slujba sfinţirii şi a liturgiei au mai cântat afară cântări naţionale, au recitat poezii frumoase; pentru toate acestea se cuvine laudă coriştilor şi destoinicului dirigent.

Parohia Dealu-Babii, situată lângă Vulcan, în mijlocul codrilor, este neinfluinţată de curente străine, un cheag al ortodoxiei noastre care şi-a păstrat curăţenia credinţei, frumuseţea obiceiurilor şi bogăţia dragostei deaproapelui, împreună cu spiritul de jertfă pentru cele sfinte. Astfel, făcând înoirea locaşului dumnezeesc, au pregătit pe ziua numită şi pentru cei răposaţi praznic de pomenire cu rugăciuni şi masă, pentru toată suflarea, localnici şi oaspeţi.

Străvechiul fel de prăznuire, *nedee*, a reuşit în anul acesta în mod impunător.

Mulţimea oaspeţilor sosiţi din toate părţile la nedee, masa gata a primi pe cei ce veniau la praznic, sârguinţa localnicilor de a servi pe toţi din belşugul oloacelor şi căldărilor care fierbeau la umbra prunilor din preajma bisericii, — dădea întregii mulţimi de oaspeţi un aspect de viaţă patriarhală creştinească, în mijlocul unor ţărani buni, înţelepţi şi curaţi.

Pentru tineretul dornic de a-şi petrece, s'a pornit mai la vale joc cu muzică şi veselie, care au durat până la apusul soarelui...

Unul din cei de faţă.

INFORMAŢIUNI

Comemorarea lui Nicolae Bălcescu. Rectoratul universităţii din Palermo a luat iniţiativa de comemorare a unuia dintre cei mai reprezentativi scriitori ai neamului românesc, a neuitatului Nicolae Bălcescu, mort la Palermo înainte cu 75 de ani. România trimite Italiei expresiunea sentimentelor de gratitudine şi mulţămire pentru atenţiune şi nouă dovadă de prietenie a fraţilor italieni.

In sbor peste Atlantic. Aviatorul american *Charles Lindbergh*, născut din părinţi suedezi, a trecut în sbor, fără a se opri, peste Oceanul Atlantic, în timp de 33 de ore, din New-York la Paris, o distanţă de peste 5 mii klm. Primit cu entuziasm uriaş, aviatorul deşi sdrobit de oboseală, imediat după sosirea sa la Paris, în 23 Mai 1927, s'a oprit *şi a făcut o rugăciune* la mormântul soldatului necunoscut. Lumea întreagă admiră succesul lui Lindbergh, căruia i se fac cele mai mari onoruri.

Dela Târgu-Mureş se anunţă îmbucurătorul rezultat al recensământului: români sânt astăzi, în fostul cuib de maghiarizare, peste 11 mii locuitori (29·3%); ungurii au scăzut la 18 mii (47·2%), evreii 5 mii; totalul locuitorilor 38 mii. Conducerea oraşului Târgu-Mureş, unde maghiarii nu mai au majoritate absolută, trebue să înceteze de-a fi ungurească, mai ales când ea desconsideră elementul local românesc.

Liga culturală s'a întrunit în congres anual la T. Mureş, în 22 şi 23 Mai 1927, sub preşedinţia dlui N. Iorga, care în ziua primă la ora 6 d. a. şi-a desvoltat în sala palatului cultural conferenţa despre: Graniţele poporului român. Dl N. Iorga, analizând trecutul istoric al poporului român, arată cum strămoşii noştri s'au stabilit prin expansiune lentă pe ambele maluri dunărene şi au prins adânci rădăcini; regii Ungariei au găsit acest popor pe plaiurile ţării şi i-au dat chiar unele privilegii, Poporul român s'a întins până dincolo de Maramureş, în Galiţia, şi dincolo de Nistru până în stepa Rusiei, ear dincolo de Dunăre până în mijlocul Sârbiei, Albaniei şi Macedoniei: graniţele unui popor sânt până acolo până unde poate să meargă vitalitatea sa. Avem datoria să ne menţinem în hotarele oficiale actuale şi să ne reconstituim, în regat şi în provinciile alipite în colaborare cu minoritarii, ca elemente de ordine şi cinste, şi nu cu venetici care trec pe la noi spre a pescui în apă turbure. — Congresul a discutat rapoartele diferiţilor delegaţi, s'au primit frumoase donaţiuni, s'a ales noul comitet pe doi ani şi s'a hotărât ca viitorul congres să se ţină la Târgovişte. — După ameazi a defilat un măreţ cortegiu etnografic: ţărani şi ţărance din Câmpia ardeleană; s'au vizitat expoziţiile de lucru manual ş. a. Luni dimineaţa congresiştii au plecat în excursiune la Sovata şi Praid.

Liceu la Sinaia. Ideea unui tripou, în oraşelul care adăposteşte castelul Peleş, Pelişorul şi alte multe podoabe de artă şi natură, nu era de loc fericită. Cu atât mai fericită este iniţiativa princiară a A. S. Regale, principelui Nicolae, care a pornit o acţiune în scop d'a se înfiinţa un liceu la Sinaia, în mijloc de munţi şi brazi, cu aer curat şi întăritor. Asemenea aşezăminte ar trebui ridicate şi în alte locuri ale ţării noastre bogate în frumuseţi naturale nu de ajuns folosite în interesul tinerimii şi al corpului didactic.

Sfinţire. In comuna fruntaşă Borşa, din Maramureş, s'a sfinţit, zilele trecute, locul destinat bisericii ortodoxe române, spre bucuria nespusă a credincioşilor noştri de acolo, în număr de 3600, reveniţi înainte cu doi ani la sinul bisericii strămoşilor lor.

O circulară a dlui P. Papacostea, director general al poştelor, interzice energic colectarea contribuţiilor dela funcţionari pentru a i se face un cadou, — era vorbă de un imobil. Dl director Papacostea a dispus în acelaş timp să se restitue funcţionarilor sumele reţinute în acest scop din partea unor servicii poştale.

Pensiunile invalizilor şi văduvelor de războiu se scutesc de impozitul elementar pe salarii şi de impozitul global, începând cu 1 Iunie 1927.

Rezultatul recensământului în Braşov este următorul: oraşul are 17 mii români, 11 mii saşi, 19 mii unguri, 2 mii evrei, restul alte naţionalităţi, total 52 817 locuitori. In judeţul Braşov sânt: 64 mii români, 19 mii saşi, 21 mii unguri, 178 evrei, restul alte naţionalităţi, total 107,297. In oraş şi judeţ: 160,114 cetăţeni, români peste 81 mii.

Bilete de peron, la căile noastre ferate, se vând, începând dela 1 Iunie a. c., cu 5 lei, în loc de 2 lei.

ŞTIRI LOCALE

Recensământul din anul acesta constată spor îmbucurător pentru românii din Sibiu, unde cifra lor trece *peste 16 mii* de suflete. Saşii sânt în număr de 20 mii, ungurii 5 mii, jidovi 1500.

Mulţămită. Comitetul «Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu» mulţămeşte şi pe această cale pentru următoarele dăruiri: Familia Borcia din Sibiu dărueşte «Legatului Dr. Ion Borcia» în amintirea rudelor răposate: N. Todoran, fost protopop 250 Lei, şi Letiţia Cioran 250 Lei, în total 500 Lei. — Petre Brânzoiu, maestru croitor în Sibiu dărueşte 200 Lei la Fondul Masa ucenicilor meseriaşi. *Comitetul.*

Concert. Distinsa absolventă a clasei de pian dela Academia de muzică din Berlin, dşoara Anişoara *Martac*, va da în 2 Iunie, ora 9 seara, în sala Unicum, un mare concert, cu variat program din operele celebrilor compozitori vechi şi moderni. Concertista română, dşoara Martac, a interpretat cu măestrie, în turneul său prin străinătate, toate aceste compoziţii. Apreţierile presei italiene scot la iveală, cu mari elogii, talentul, tehnica şi agilitatea tinerei pianiste. Biletele sânt puse în vânzare la Librăria Foii Poporului în strada Mitropoliei.

Dela primărie. Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat pe Marţi, 31 Mai 1927, la ora 4 (16) d. m. în sala de şedinţe a primăriei. Şedinţa e publică.

Publicaţie. Se aduce la cunoştinţa onoratului public, că facturile şi chitanţele despre furnituri sau executări oe lucrări contractate cu statul, judeţul şi comuna şi instituţiile publice recunoscute de stat, sânt impozabile cu timbrul de chitanţe prevăzut de art. 4 pct. 20 care se va aplica pe factură sau chitanţe în timbre mobile, precum şi cu 1% impozit proporţional la valoarea facturei prevăzut de art. 16 § 3 din noua lege a timbrului. Totodată invităm onoratul public ca până la 30 Mai a. c. să prezinte Administraţiei financiare, toate contractele de închiriere scrise şi în curs de executare pentru plata diferenţei de impozit cuvenit la valoarea chiriei pe timpul dela 1 Mai etc. până la espirarea contractului. Cei ce vor neglija plata impozitului vor cădea în contravenţie şi vor fi pedepsiţi cu de 3 ori impozitul proporţional datorat conform art. 84 din lege.

Administraţia financiară.

Publicaţie. Se aduce la cunoştinţă că Min. Agr. şi Domenii Cassa Centrală a Improprietăririi, prin Instrucţiunile Nr. 7036/927, a încuviinţat aplicarea aliniatului ultim din art. 14 Legea Agrară din Trans. pentru exproprierea intravilanelor, spre a fi împroprietăriţi funcţionarii publici noi numiţi sau transferaţi în interes de serviciu în localitate, în urma întocmirii tabloului, cu aplicare la oraşul Sibiu întru cât nu ar ajunge terenurile dobândite pe celelalte căi ale legii agrare. Cererile scrise, în care se va indica precis: numele şi pronumele, funcţiunea, etatea, starea civilă (căsătorit sau nu, cu copii sau nu), şi adresa, vor fi înaintate prin autoritatea de care aparţin solicitanţii. Termenul ultim, pentru primirea de cereri, care se vor înainta la Comisiunea de Ocol Sibiu Palatul Tribunalului camera 27 în orele 11—13, este 15 Iunie 1927, inclusiv de când nu se va mai primi sub nici un motiv vre-o asemenea cerere. Alte amănunte în afişe.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Buletin eugenic şi biopolitic, publicat de secţia medicală a «Astrei», a apărut pentru luna April 1927, cu articole potrivite pentru a respândi cunoştinţe din domeniul igienii. Abonamentul la Buletin este 200 lei pe un an. Adresa: Cluj, strada Pasteur.

Noua călăuză pentru cunoaşterea şi combaterea sectelor religioase, de *Dr. Grigorie Gh. Comşa*, episcopul Aradului. 180 pagini. Tipografia diecezană din Arad, Preţul Lei 40. Prea Sf. Sa Păr. Episcop al Aradului s'a îngrijit, prin ediţia nouă a valoroasei sale lucrări, ca preoţii şi toţi ceice trebue să se intereseze de mişcarea sectară, să nu rămână lipsiţi de îndrumările trebuincioase. Ediţia nouă este mult îmbogăţită faţă de cea dintâi, cuprinzând ce este esenţial în materie de secte. Se dă şi o biografie bogată de broşurile scrise contra sectelor în limba românească, precum şi o culegere amănunţită, după chestiuni, a locurilor din Sf. Scriptură, cu ajutorul cărora se pot combate diferitele învăţături greşite ale sectarilor. Recomandăm în special lucrarea aceasta excelentă. Se poate comanda la Librăria arhidiecezană din Sibiu.

Poşta redacţiei

Scrisoare deschisă. Nu e pentru publicitate.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba-Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Nr. 677/927 (64) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Belini**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jugăre, arător şi fânaţe, teren de cl. I pe malul Oltului, primită prin reforma agrară.
4. Lemne de foc 5 (cinci) stânjini din pădurea composesoratului, având a se îngriji preotul de tăiatul lor.
5. Una ferdelă (20 litri) grâu dela 60 familii, una ferdelă porumb dela 40 familii, iar dela restul familiilor prestaţie în lucru sau rescumpărare în bani, preţul pe piaţă al unei ferdele porumb.
6. Stola stabilită în şedinţa din 12 Martie 1927 a consiliului parohial.
7. Parohia e departe de gara Apaţa, pe linia ferată Bucureşti—Cluj, cam de 4 km.; are legătură zilnică cu Braşovul prin auto-taximetre.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Belini.

Sf. Gheorghe, 22 Martie 1927.

Aurel Nistor
protopop.

Ad. Nr. 45/1927. (66) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Rişca**, protopopiatul Zarandului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele sânt:

1. Intregirea dela stat.
2. Venitele fasionate în coala B.
3. Stolele obişnuite în comună.
4. Folosirea eclejiei parohiale circa 4 jug.

Ceice doresc a ocupa acest post să-şi înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc al Zarandului, în Brad, în terminul deschis. Concurenţii cu învoirea protopopului se pot prezenta în parohie pentru a cânta, a oficia şi cuvânta.

Din şedinţa consiliului parohial ortodox român din Rişca ţinută la 21 Martie 1927.

Nicolae Florea — preşd. cons. par.
Nicolae Leucian — not. cons. par.

Nr. 295—927 pprb.

Văzut:

Brad, la 11 Maiu 1927.

Alexandru Fugătă
adm. protop.

Nr. 252/1927 prot. (59) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Grânari**, (Mucundorf) de clasa a III din protopopiatul Rupeni (Cohalm), se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.
2. Casă parohială cu şură, grajd, grădină etc.
3. Sesiune parohială veche 1 jug. 200 stj. □ şi 4 jug. primită din legea agrară dela comuna vecină Ţeline.
4. Dela circa 60 familie câte 1 ferdelă grâu, 1 ferdelă cucuruz şi 1 ferdelă ovăs.

Venitele stolare stabilite în parohiile din protopresbiterat.

Cererile de concurs, reflectanţii la această parohie au să le trimită în timpul prescris subscrisului oficiu protopopesc, împreună cu toate documentele necesare, având a se prezenta înainte de alegere în parohie spre a face cunoştinţa cu poporul, a cânta şi a celebra în biserică.

Oficiul protopopesc ort. Rupeni în înţelegere cu comitetul parohial respectiv.

Ştena, în 28 Aprilie 1927.

Ieronim Buzea
adm. protopopesc.

„AVRIGEANA"

institut de credit si economii, Avrig, judeţul Sibiu

Convocare*)

Domnii acţionari ai cassei de economii «AVRIGEANA» din Avrig sunt invitaţi în virtutea § 10 din statutele societăţii la

a XXIII-a adunare generală ordinară

ce se va ţinea în Avrig, **Sâmbătă în 4 Iunie 1927** la ora 7 p. m., în localul băncii.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Raportul consiliului de administraţie, Bilanţul şi Contul Profit şi Perdere pe 1926 şi raportul comitetului de censori.
3. Descărcarea consiliului de administraţie şi comitetului de censori.
4. Distribuirea profitului net.
5. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale şi de binefacere.
6. Fixarea marcelor de prezenţă.
7. Alegerea unui membru în consiliul de administraţie.
8. Alegerea comitetului de cenzori cu mandat pe 3 ani.
9. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenţiaţi, în conformitate cu § 13 din statutele societăţii, sunt rugaţi a-şi depune acţiunile şi eventual dovezile de plenipotenţă cel mult până Joi în 2 Iunie 1927 la cassa societăţii în Avrig.

Avrig, la 10 Mai 1927.

(67) 1—1 **Consiliul de administraţie.**

*) Convocarea publicată în Nr. 38—39 a Telegrafului Român pe ziua de 28 Mai 1927 se anulează.

Nr. 210/1927. (58) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ciugud**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în tabloul B. pentru întregirea dela stat. Sesia parohială 17½ jug.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta, a cuvânta.

Sebeş, 27 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu Consiliul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

---

(61) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III-a **Balomir**, protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor de la stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I-a, porţiune canonică, dela 224 de familii câte 2 feldere de cucuruz cu tuleu şi câte o zi de clacă de la fiecare familie, şi stolele obişnuite.

Dat, Balomirul de Câmp, în şedinţa extraordinară din 28 Aprilie 1927.

Ioan Mihaiu — preşedinte.
Avram Fleşer — notar.

Nr. 176/1927. Văzut şi aprobat. Orăştie 28 Aprilie 1927.

Vasile Domşa
protopop.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Episcopul Roman Ciorogariu:

ZILE TRĂITE

Preţul Lei 350·—

Dr. Ioan Felea:

Simboluri liturgice

Preţul Lei 25·—

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 4 Iunie 1927 Nr. 42—43

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administaţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Intâia adunare eparhială

(=) După sărbătoarea mare a Sfintei Învieri, în a cincea Duminecă, *Sibiul* a primit între bătrânele sale ziduri — neprietenoase, chiar duşmănoase, pe vremuri, elementului românesc al ţării de nemeşi şi de iobagi, — pe aleşii membri ai adunării eparhiale din Arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu.

Oraşul n'a luat, în exteriorul său, nici de astădată haină de sărbătoare la această întâie întrunire după noua lege de organizare, a reprezentanţilor bisericii noastre ortodoxe, care e proclamată, prin aceeaş lege, de biserică dominantă în statul român.

Cu atât mai îmbucurătoare s'au arătat semnele de consideraţie şi de simpatie, dovedite la acest prilej de credincioşii ortodocşi ai Sibiului pentru zeloşii luptători, din cler şi mireni, veniţi la adunarea eparhială ordinară a Arhiepiscopiei noastre.

Atât la deschidere, cât şi la desbaterile din şedinţele adunării eparhiale, interesul *reprezentaţilor* fii ai eparhiei, intelectuali şi plugari, nu era mai redus, decât al *reprezentanţilor* aleşi pentru această corporaţie, menită să fie unul dintre zidurile tari de apărare a credinţii şi a neamului.

Insemnătatea adunărilor eparhiale, ca urmaşe ale sinoadelor eparhiale de dincoace de munţi, sau ale aşa ziselor «mici parlamente daco-române» dela Sibiu, Arad şi Caransebeş, se păstrează la noi şi prin tradiţie.

Lucrarea de apărare şi întărire a bisericii şi culturii poporului, prin mijlocirea adunărilor eparhiale, nu poate să înceteze niciodată, cu atât mai vârtos când opera este din ce în mai largă, şi când vine vorba să preînoim sau să redobândim ceea ce nenorocul şi răutăţile vremii ni-au răpit.

Din lumina sfaturilor şi îndrumărilor, ce izvoreşte cu îmbelşugare prin armonia minţii conştienţioşilor muncitori ai bisericii, adunaţi la Dumineca Samarinencii, în sesiune ordinară în toate centrele eparhiale, are să răsară firul conducător în calea către renaşterea, în toată strălucirea sa, a bisericii noastre dreptmăritoare şi a instituţiilor sale sfinte de astăzi şi de mâne.

Rapoartele despre munca săvârşită într'un an, de organele care conduc chestiunile administrative, bisericeşti, culturale şi fundaţionale din eparhie, şi desbaterile adunării asupra lor, au constatat atât părţile bune, cât şi greşelile sau lipsurile ce trebue îndreptate în progresul neîntrerupt realizat de biserică.

Progresul atârnă însă nu numai dela munca adunărilor şi consiliilor eparhiale, ci mai presus de toate dela munca devotată şi dela entuziasmul pastoral al preoţimii noastre.

Cucernicii preoţi şi Prea Cucernicii protopopi, următori de sfinţi apostoli, trebue să fie în deosebi exemple grăitoare prin lucrarea lor harnică, neobosită şi inspirată de iubirea cea mai creştinească a deaproapelui.

Atribuţiile apostolatului lor sânt multe, dar cu atât mai măreţe, căci se rapoartă la: ridicarea culturii credincioşilor, la alegerea mijloacelor pentru creşterea tinerimii şcolare în duh religios, la organizarea tinerimii adulte din fiecare parohie, la combaterea înrâuririlor păgubitoare bisericii şi credincioşilor, la formarea de cercuri religioase, reuniuni de femei, coruri sătesti, biblioteci, conferenţe ş. a. m.

Slujind neamul şi altarul, în felul acesta, biserica ortodoxă îşi îndreptăţeşte rostul covârşitor ce l-a avut şi pretinde să-l aibe totdeauna, în existenţa morală şi naţională a poporului român.

Câmpul de luptă, paşnică şi binevoitoare, stă deschis; armele luptătorilor se desăvârşesc, din an în an, în măsura greutăţilor şi piedecilor ivite, ear pronia cerească ne va dărui, cu dobândă meritată, răsplata neodihnelor şi trudelor înţelepţeşte săvârşite.

Starea M. S. Regelui. Suveranul nostru s'a instalat la Scrobişte, localitate în apropiere de Buftea, unde va rămânea până când Familia Regală îşi va lua reşedinţa de vară la Sinaia. Un consult medical al stării sănătăţii Suveranului, cu prof. Hartmann şi profesori români, se va ţinea în 5 Iunie la Scrobişte. După ştirile ce le avem, M. S. Regele se află în foarte bune dispoziţiuni.

La adunarea eparhială din *Caransebeş* s'au discutat chestiunile: Infiinţarea unui vicariat pentru românii ortodocşi din Iugoslavia; ridicarea institutului teologic la rang de Academie teologică; combaterea sectelor ş. a.

FOIŞOARA

Serbări iubilare în Anglia

I

In vara anului prezent, Biserica anglicană aranjează o serie de sărbători religioase. La Arhiepiscopia de York, al doilea centru religios din Anglia încep în ziua Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel serbări comemorative în amintirea încreştinării regelui Edwin din Northumbria în bisericuţa de lemn, unde azi e altarul catedralei Sf. Petru, cea mai mare biserică din Anglia. In ziua de Paşti la 11 Aprilie 627 a primit botezul creştinesc acel Rege, care era logodit cu Etelburga princesa creştină a Regelui din Kent.

Pe locul acela era zidit un templu păgân, care a fost ars şi dărâmat până la pământ şi în locul lui s'a ridicat o biserică de lemn, în care a primit botezul regele Edwin în ziua de Paşti 627. Sfântul Beda, istoriograful bisericesc spune că Regele s'a consultat întâiu cu nobilii, de e consult să părăsească legea părintească şi să treacă la creştinism.

Unul dintre nobili a luat cuvântul şi-a spus comparaţia vieţii omeneşti cu sborul unei paseri din întunerecul nopţii prin sala luminoasă şi încălzită şi întoarcere din nou în întunerecul din afară. «Când religia creştină ne arată că din această vieaţă pământească nu ne rentoarcem la nefiinţă ci păşim către lumina cea veşnică, sunt de părere să primim credinţa cea nouă».

Şi Regele cu toţi thani (nobilii) au primit botezul de la Paulinus, misionarul creştin adus de Regina Ţării.

In noaptea anului nou 1927, Arhiepiscopul de York cu mare suită a încunjurat de 13 ori sfânta biserică, iar când a sunat ora 12, bătând de 13 ori în uşa bisericii, a intrat în sunete de trompete, a ţinut sfânta liturgie şi a încheeat cu o predică, arătând că cele 13 lovituri cu sfânta evanghelie sunt pentru cele 13 veacuri şi legătura spirituală cu toţi înaintaşii săi, cu evenimentele mari şi mai ales cu actele de credinţă săvârşite de cler şi popor spre mărirea Impăratului Cerului. Procesiunea de 13 ori în jurul bisericii e pentru a revoca amintirea procesiunii de Clerici şi credincioşi, Regi şi regine, nobili, soldaţi şi cetăţeni din 13 veacuri, cari s'au perindat în acea biserică.

Toată adunarea a cântat psalmul: «Măreşte suflete al meu pe Impăratul Cerului»!

De atunci s'au anunţat mari serbări iubilare la Sf. Petru, care vor dura o septămână întreagă. In fiecare zi e program deosebit: pentru pelerinarea tuturor episcopilor Ţării, a capitlului, a parohiei, a oraşului, a tinerimii, a femeilor, a şcolilor teologice.

La aceste serbări asistă anglicanii din toate continentele şi delegaţiunile tuturor confesiunilor creştine.

Din partea bisericii ortodoxe vor fi de faţă mitropolitul Germanos al Tiatirelor şi episcopi ruşi şi sârbi.

II

Romano-catolicii englezi prin Cardinalul Bourne au aflat de bine să declare că iubileul de 13 sute de ani le aparţine lor, pentrucă Anglicanii au primit Reformaţia în veacul al XVI-lea

Dela adunarea eparhiala a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu

— Raport general —

Senatul bisericesc a înaintat Adunării eparhiale din anul acesta următorul raport despre momentele mai însemnate ale vieții noastre bisericești din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu în decursul anului 1926:

I. I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul între credincioși

I. P. S. Sa și în anul expirat, ca și în cei anteriori, de câte ori i-au permis timpul și împrejurările, s'a coborât în mijlocul credincioșilor săi, spre a-i întări în credința strămoșească, a se interesa în mod nemijlocit de situația lor, de starea morală, culturală și economică, — spre a-i povățui și mângâia.

1. In Dumineca din 13 Iunie 1926 însoțit de mai mulți preoți din centru, a vizitat parohia *Poplaca* din prot. Sibiului. In vechea lor biserică a oficiat sfânta liturgie, la finea căreia a ținut mulțimei de credincioși o instructivă predică, îndemnându-i să grijească de suflet, să nu-l piardă întru neînțelepciune și fapte de prihană, îndemnându-i să se iubească unii pe alții, să facă milostenie cu cei lipsiți.

Atât la ocaziunea aceasta, cât și la toate ocaziunile de acest fel, a încheiat cuvântul său cu gândul la Regele nostru și cu împărtășirea binecuvântării sale arhierești.

2. In Dumineca din 20 Iunie I. P. S. Sa a *târnosit biserica Schitului dela Isvorul Foltei* din apropierea Sălиștei.

Insemnătatea istorică a acestui schit zace în faptul, că în timpurile de tristă aducere aminte din secolul XVIII-lea, când biserica noastră ardeleană rămăsese fără ierarhie, după ce sălиștenilor li se răpise cea mai veche și unica biserică ortodoxă, dându-se uniților, mulțimea credincioșilor ortodocși, statornici în credința străbună, pelerinau cu atât mai vârtos la bisericuța din dealul Foltei cu isvorul făcător de minuni, ca să-și răcorească sufletul la apa cea vie a credinței dreptmăritoare, propovăduită de călugării veniți din Muntenia.

Vechiul locaș dumnezeiesc în decursul războiului s'a ruinat cu totul. Nemții au făcut spărturi în interiorul lui, căutând comori.

După războiu evlavioșii creștini din Sălиște, pentru nemărginita bunătate a proniei cerești arătată față de noi, prin ofrande benevole au reclădit biserica, închinându-o memoriei eroilor, cari și-au jertfit viața pentru întregirea neamului.

Noul Sion a fost târnosit și dat sfintei sale destinațiuni din partea I. P. S. Sale în prezența unei imense mulțimi de credincioși din întreaga mărginime.

După terminarea târnosirii și a sf. liturgii, a rostit una din cele mai remarcabile cuvântări.

3. In 12 Septemvrie înaltul nostru prelat, însoțit de I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Vasile al Ascalonului, venit dela locurile sfinte, a vizitat comuna Rășinari.

4. *Sfințirea pietrii fundamentale a bisericei din Simeria.*

Inainte de războiu, sub regimul maghiar, în nici o instituțiune de stat nu se presiona așa de tare asupra conștienții bieților lucrători și oficianți români pentru maghiarizare, ca la căile ferate.

In Simeria (Piski) se creiase un microcosm maghiar într'o regiune curat românească. Oamenii noștri nu puteau zice nici un Tatăl nostru în limba maternă.

Abia după prăbușire și-au putut înjgheba o capelă — și au început a face pregătirile necesare pentru ridicarea unei biserici.

In ziua de sf. Dumitru I. P. S. Sa cu mare solemnitate a sfințit peatra fundamentală a nouei biserici.

II. Oaspe distins

I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile al Ascalonului, președintele Tribunalului eclesiastic al sf. Patriarhii de Ierusalim, care în anul 1925 a fost însoțitorul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae în tot timpul primului pelerinaj român la locurile sfinte, — în vara anului trecut a venit în țara noastră prin Constanța la Sibiu, ca în numele I. P. Sfințitului Patriarh de Ierusalim Damianos și în numele său, să întoarcă vizita I. P. Sfințitului nostru Mitropolit.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru l-a întâmpinat cu onorurile cuvenite ca pe un distins și iubit frate.

Timp de 2 luni cât a fost între noi, I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile, s'a interesat de viața noastră bisericească și instituțiunile noastre culturale, vizitând mai multe comune din împrejurimea Sibiului: Sălиștea, Ocna, Sadu, Râusadului, fiind primit cu adâncă evlavie de clerul și poporul comunelor noastre bisericești, iar în Dumineca din 12. IX împreună cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, a vizitat frumoasa comună Rășinar și mormântul marelui Mitropolit Andrei.

Din o scrisoare a secretarului Patriarhiei din Ierusalim Dl Mihail Carelli, adresată părintelui Alexandru Cosma, paroh în Bâlca (Putna) care a fost împreună cu I. P. S. mitropolitul nostru în anul 1925 la locurile sfinte, aflăm impresiile I. P. S. Mitropolit Vasile duse dela noi.

Cu data de 10. XII. 1926, Dl secretar răspunzând păr. Cosma, cu care stă în corespondență, între altele scrie:

«Mitropolitul Vasile, care a fost la Sibiu, a venit încântat. Nu știe ce se mai spuie. I-a plăcut toată Transilvania. Zice că este un raiu. Poporul foarte bun, evlavios cum nu se mai poate, milostiv etc. etc».

III. Catedrala și serviciile ei

De câțiva ani încoace am introdus în raportul bisericesc un capitol despre catedrala noastră și-l vom menține până ce vom realiza programul nostru de a face din catedrală un factor puternic de viață religioasă pentru întreaga Arhiepiscopia noastră.

Centrele episcopești trebuie să devie focare de erudiție și de sanctificare.

Catedralele vechi ca monumente religioase ne reamintesc de vremurile când știința era în fașe, dar lumea simția mai profund ce este arta și aceasta îi sugerează realitățile spirituale de dincolo de senzuri, pe cari cuvintele omenești abia le pot exprima.

Catedrala înfățișează ochiului și apropie de senzurile noastre, tainele și frumsețile realităților spirituale.

Ce e drept, catedrala noastră are încă trebuință de multe adaptări, spre a putea fi la nivelul tuturor cerințelor materiale și spirituale.

Ea nu e numai pentru clerul gremial și pentru credincioșii din centru, ci e la dispoziția tuturor credincioșilor și a clerului eparhial; printr'însa orizontul vieții bisericești se lărgește cuprinzând clerul și poporul Arhiepiscopiei într'o comunitate religioasă, de-asupra ori căror deosebiri de stare socială, etate, sex, etc.

Serviciile religioase ale anului bisericesc, ceremoniile speciale cu prilejul serbărilor naționale, ale inaugurării și încheierii anului școlar, ale deschiderii diferitelor întruniri publice la congrese științifice și culturale și la alte manifestații publice, deșteaptă și întăresc conștiința închinătorilor, că ei alcătuiesc o mare familie în jurul Arhipăstorului lor.

Activitatea spirituală din catedrală întrece cadrele activității oricărei biserici parohiale și e menită să se resimtă de influența ei oricecredincios și preot din Arhiepiscopie.

Azi catedrala noastră e astfel întocmită, că ziua întreagă stă deschisă la dispoziția publicului local și extern, având servicii zilnice și predică în toate duminecile și sărbătorile.

Serviciile religioase au darul de a atrage mulțime de închinători, elevi de școală, militari, funcționari, public orășenesc și țărănesc.

La serbătorile mari ale anului bisericesc și la cele naționale I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae slujește sf liturgie și predică, iar publicul are posibilitatea să participe la servicii divine solemne și să ducă cu sine impresii profunde despre maiestatea credinței și îndemnuri puternice de renaștere spirituală.

Amvonul catedralei nu are un predicator special, care să-și facă problemă de vieață din această misiune importantă. Mai mulți preoți din centru și profesori se angajează însă la predică, arătând publicului, cum mântuirea sufletului n'a fost și nu este o încercare ușoară, ci condiționată de lupte grele, purtate cu jertfă, răbdare și căință, până ce credinciosul devine discipolul lui Hristos.

Postul Crăciunului a fost împărtășit de o atenție deosebită, prin predici corăspunzătoare de pregătire pentru misterul Intrupării Mântuitorului Hristos, care apelează la instinctele de iubire, precum sf. Inviere apelează la instinctele credinții, iar Pogorârea Duhului Sfânt la virtutea nădejdii și a cooperării noastre cu Dumnezeu în opera desăvârșirii vieții individuale și colective a credincioșilor.

Inainte de Nașterea Domnului am aranjat un concert religios în catedrală cu un program

---

și n'au dreptul să serbătorească primirea catolicismului primului Rege Edwin.

Vorbirea de Paști a Cardinalului Bourne a stârnit mare vâlva în Anglia.

In vorbirea sa Cardinalul se referă și la Biserica ortodoxă, arătând că Patriarhiile ortodoxe din Ierusalim, Constantinopol și Alexandria abia după multă ezitare au recunoscut validitatea hirotoniei anglicane înainte cu 3 ani dar considerații politice au determinat pe ortodocși să-i recunoască, iar nu motive de adevăr teologic și canonic.

Arhiepiscopul de York a publicat o scrisoare către credincioșii săi în chestia atacurilor Cardinalului Bourne.

Iată ce scrie marele Ierarh:

«Cu toată sinceritatea compătimesc pe cardinalul Bourne, care a găsit de cuviință ca în ziua când întreagă Biserica lui Hristos se unește să salute pe Stăpânul înviat, dânsul a ieșit în contra Bisericii anglicane cu un atac premeditat Ce e drept în tot ce a spus nu e nimic nou, afară doar de tonul nepotrivit. Nici n'aș fi încrestat vorbirea lui, dacă nu s'ar fi făcut atâta svon de ea în publicitate. Insă eu n'am nici răgaz și nici nu vreau să intru în controversa, care durere dăinuește de trei sute de ani. Ci vreau numai să amplific o propoziție din predica ce v'am ținut-o la Paști anul acesta. Atunci V'am spus: «Fiți încredințați că în privința succesiunii istorice directe precum și în toate chestiunile esențiale ale Credinței Catolice și ale organizației Bisericii, această biserică e aceeaș ca și în vremea de acum 13 veacuri, când Regele Edwin a primit botezul în acest loc».

Despre *succesiunea istorică directă* nu încape nicio îndoeală. Nici în veacul al XVI — și nici mai târziu nu s'a spus nici nu s'a declarat că Biserica de până atunci s'a sfârșit și alta nouă i-a luat locul. Conducătorii Bisericii din veacul al XVI au declarat că nu s'au depărtat de Biserica cea veche. Nu e act civil ori bisericesc, care să fi creat altă biserică.

Catedralele, bisericile, sistemul parohial, averile, instituțiile judiciare au rămas precum au fost. Dar s'ar putea obiecta: Nu despre această continuitate se tratează, ci despre continuitatea spirituală.

Esența Credinții Catolice și a organizației ei este: Sf. Scriptură, Simboalele, Tainele, Gradele ierarhice, iar acestea au rămas până azi la fel cu întreagă Biserica catolică. Unele schimbări s'au produs, în mod vremelnic în decursul Reformației și de atunci încoaci: Schimbări de opinii în chestia practicei religioase, în formele cultului, în interpretarea doctrinelor. Dar aceste schimbări n'au rupt continuitatea, ci cu drept cuvânt ele au fost condiții ale continuității, pentru că fără ele Biserica ar fi încetat de a fi un organism viu. Și ele n'au ieșit din cadrul Credinții și organizației catolice.

Un cuvânt special poate că ar trebui să spun în ce privește aserțiunea Cardinalului relativ la gradele ierarhice. In prefața cărții de hirotonie din timpul Reginei Maria s'a eliminat recunoașterea jurisdicției papale. Din aceasta deduc Catolicii că am încetat de a mai fi catolici. Pretențiile papale din veacul al cincilea și cari au culminat în decretarea la 1870 a infalibilității papale, nu fac parte din Credința și organizația Bisericii catolice. Nu e bazată nici In Sf. Scriptură și e respinsă cu vehemență de

constătător din colinde din întreg cuprinsul pământului românesc. Concertul a fost dat de corul catedralei împreună cu corul mixt al şcolii normale în beneficiul elevilor acelei şcoli.

Un program special s'a alcătuit anul acesta ca punct nou în activitatea din catedrală pentru sf. Păresimi.

In vremile de g'orie ale ortodoxiei clasice sf. Păresimi aveau un program special de activitate spirituală atât pentru Cler, cât şi pentru mulţimea credincioşilor. Reînvierea acelei tradiţii ni s'a părut o necesitate spirituală spre a ancora sufletele credincioşilor în misterele simţemintelor de credinţă, penitenţă şi disciplină morală.

Sf. Păresimi, care coincid cu sosirea primăverii, sunt o epocă de activitate spirituală.

Lumea e obişnuită a vedea în Păresimi o epocă de pasivitate, de încătuşare a sentimentelor de plăcere şi distracţie, neglijând a simţi că în această epocă creştinismul trebuie să şi impună un regim riguros de disciplinare morală, revizuindu-şi conştiinţa şi pogorându-se la resorturile tainice ale sufletului, de unde ţişneşte adevărata vieaţă.

La liturgiile înainte sfinţite din Păresimi au asistat de astădată şi elevii şcoalelor din Sibiu, perândându-se toate şcoalele în timpul de pregătire pentru sf. mărturisire şi cuminecare.

In a doua jumătate a Păresimilor s'au mărturisit în catedrală o mare parte a publicului ort. din Sibiu, angajându-se pe lângă preoţii catedralei asesorii consistoriali şi profesorii dela Academia teologică şi şcoala normală. La deniile din săptămâna patimilor s'a adăogat la serviciile divine prescrise o serie de meditaţii în fiecare zi.

Printre planurile de viitor amintim introducerea de conferenţe publice cu subiecte religioase în decursul postului Crăciunului şi a Sf. Păresimi şi organizarea de confesori pentru întreg publicul.

Donaţiunile credincioşilor

— Dela adunarea eparhială —

In şedinţele sale din acest an, adunarea eparhială din Sibiu a luat cu bucurie la cunoştinţă pornirea laudabilă a credincioşilor cari, în cursul anului 1926, au făcut donaţiuni pe seama comunelor bisericeşti şi a instituţiunilor culturale susţinute de biserică.

Donaţiunile făcute în cursul anului 1926, afară de colecte, **reprezintă o valoare de Lei 5.536,995,** deci cu Lei 1.896,676 mai mult, decât în anul premergător.

Donaţiuni mai însemnate sânt:

1. Comuna politică Bundorf pt. biserica din Bundorf o pădure de 248 jugăre,
2. Văd. Lucreţia Criste, pentru biserica din Dobra 200,000
3. Societatea minieră «Mica» pentru biserica din Brad 100,000
4. Const. Bursan, pt. biserica din Ghelar 70,000
5. Dr. Aurel Vlad, advocat Orăştie, pentru biserica din Orăştie 50,000
6. Teodor Vulpe, industriaş Orăştie, pentru biserica din Orăştie . . . 50,000
7. Ioan I. Vulcu, comerciant Orăştie, pentru biserica din Orăştie . . . 40,000
8. Prefectura judeţului Hunedoara, pentru biserica din Brad 40,000
9. Petru Buneciu, epitrop Şercaia, pentru biserica din Şercaia 40,000
10. Reuniunea fem. ort. din Diciosânmărtin, pt. biserica de acolo, odăjdii 45,000
11. Ana Ştefan, pentru biserica din Jimbor o curte 30,000
12. Ministerul industriei şi comerţului, teren şi material de construcţii pentru biserica din Petrila Poeni,
13. Ministerul industriei şi comerţului, două terenuri virane pentru biserica din Petroşani,
14. Dna P. I. Furnică, Braşov, pentru biserica din Braşov-Scheiu, odăjdii . 35,000
15. Bucur Lungu Bucurel, Răşinari, pentru biserica din Răşinari 30,000
16. Aron Cosma din Şona, pentru biserica din Şercaia un clopot 32,000
17. Primăria oraşului Odorhei, pentru biserica din Odorhei 25,000
18. Ioan Soşu, pământ pt. bis. din Băcel 20,000
19. Primăria oraşului Sf. Gheorghe, pentru biserica din Sf. Gheorghe . . 20,000
20. Prefectura judeţului Treiscaune, pentru biserica din Sf. Gheorghe . . 20,000
21. Comuna politică Laslea mare, pentru biserica din Laslea mare . . . 20,000
22. Ana Zdrenghea, pentru biserica din Sebeşel, pământ 20,000

întreagă Biserica răsăriteană din toate veacurile.

Arhiepiscopul asigură pe credincioşii săi că Regele Edwin s'a cuminecat cu sfânta euharistie în ambele forme, n'a făcut mărturisire de credinţă în purgator, nici în concepţia imaculată a sfintei Fecioare, şi în celelalte inovaţii ale Romei.

In restul scrisorii, Ierarhul anglican arată că pe continent Catolicii de azi sunt mai resonabili decât Cardinalul Bourne din Anglia.

Cardinalul Mercier d. e. n'ar fi grăit în tonul Cardinalului Bourne.

«Primul pas spre înţelegere în chestia unirii bisericilor e ca fiecare să înţeleagă şi să simtă voea lui Hr. şi scopul Bisericii sale şi să fie credincios faţă de Mântuitorul. Deosebirile ce e drept sunt profunde şi ireconciliabile dar ele rămân în grija caritătii creştine». Şi încheie: «Să ne închinăm cu smerenie şi să păstrăm cu sfinţenie dumnezeeasca moştenire, pe care ne-a încredinţat-o. Providenţa divină şi să ne arătăm vrednici de ea. Avem multe lacune de îndreptat şi un sfânt ideal de realizat. Cu credinţă, cu nădejde şi cu dragoste să păstrăm, ceea ce am moştenit». După «*Church Times*» 20 Maiu 1927.

Tr. Scorobeţ, asesor cons.

Impotriva concordatului. Adunarea eparhială din *Oradea* a luat d'asemenea, ca şi celelalte eparhii ale bisericii noastre, poziţie împotriva semnării concordatului, care asigură privilegii bisericii romano-catolice în România. Membrul adunării, dl Dr. A. Lazăr, arată, că toată suflarea ortodoxă din eparhia Orăzii este împotriva concordatului cu Vaticanul, fiind această învoeală un act primejdios pentru neam şi ţară. — Alt membru, păr. prot. Andrei Horvat, a expus jalnica stare a românilor din Ungaria: n'au biserici, n'au preoţi, nici şcoale. S'a cerut grabnică intervenire pe lângă guvern, pentru a mijloci un regim mai omenesc credincioşilor prigoniţi în Ungaria.

Mitropolia Basarabiei. Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Chişinăului, în şedinţa sa din 20 Mai, de faţă fiind 51 membri, a hotărât în unanimitate şi cu mare însufleţire, ca Sf. Sinod şi Onor. guvern să fie rugat ca Arhiepiscopia Chişinăului să o ridice la rangul de *Mitropolie*, aşa cum prevede legea organizării bisericeşti din 1925, ear în scaunul Mitropoliei Basarabiei să fie aşezat I. P. S. Sa Arhiepiscopul Gurie. Telegrame, în acest senz, s'au trimis din Adunare către I. P. S. Sa Patriarhul României, către dl prim-ministru, si către dl ministru de culte.

Congresul general. După Congresul cultural, şi după congresul Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române, ţinut de curând la Chişinău, centrul basarabean a avut parte de noi vizitatori, români doritori să cunoască Basarabia alipită la ţara mamă: Liga naţională a femeilor române s'a întrunit în congres general, al treilea, la Chişinău, în zilele de 29 şi 39 Mai 1927. Congresul a fost onorat de prezenţa M. Sale Reginei *Maria*, preşedintă de onoare a Ligii. S'a organizat, cu acest prilej, o splendidă expoziţie, cu caracter pur basarabean, care a dovedit vechea artă naţională a Basarabiei. (Mulţimea congreselor, ţinute în timpul din urmă la Chişinău, îndeamnă pe un confrate basarabean să facă şi următoarea declaraţie care ar fi bine să fie luată în seamă de cei pe cari îi priveşte: «Ne bucură atenţia congresiştilor de tot felul, ne dau nădejdi nouă treburile care se pun la cale, — dar, ne desnădăjduesc prea multele discursuri apoase»...).

In nota tradiţiei... Duminecă, 15 Mai a. c., s'a săvârşit la Timişoara sfinţirea întru episcop a Monseniorului Augustin Pacha. Noul episcop este urmaşul faimosului şvab renegat Glattfelder, pe care halucinaţiile sale iredentiste l-au făcut să treacă în ţara în care oricine poate striga netulburat: «nem, nem, soha!». După experienţa pedagogică a înaintaşului său — sperăm că Monseniorul Pacha va încerca să fie la Timişoara pur şi simplu episcopul catolic al Şvabilor din Banat. E o slujbă frumoasă. Cealaltă — a renegatului Glattfelder — s'a dovedit a fi împreunată cu toate riscurile.

La solemnitate au participat în mod activ şi Monseniorul Dolci, nunţiu papal la Bucureşti, episcopul Majáth de Alba-Iulia şi episcopul unit Alexandru Nicolescu dela Lugoj.

Participarea părintelui episcop Nicolescu la solemnitatea din Timişoara nu ne surprinde. In aceeaş tovărăşie a fost D-sa — cu PP. SS. săi co'egi — şi la serbările Incoronării. Mai mult decât atât: D sa — cu PP. SS. săi colegi — respectă în chip fidelissim, cum ar zice dl Rusu, nota tradiţiei unite şi în altă privinţă: în duplicitatea atitudinilor în care se comportă — faţă de scaunul papal şi faţă de popor. Deviza care inspiră această duplicitate este: «Când ne vede nunţiul — deci, faţă de papa — să ne arătăm catolici — plini, — înghenunchem şi strigăm «Eviva il nuntio (Marmaggi)». Iar când nu ne vede nunţiul — deci, faţă de popor — ne uităm de filicque, de purgator, de azimă şi de tot; ce-am avut şi ce-am pierdut».

E o atitudine rentabilă. Are o singură meteahnă: fragilitatea. Ulciorul se va sparge odată, fiindcă «nime nu poate slujì la doi stăpâni».

Act de incompetenţă. In Adunarea eparhială ordinară din anul acesta, întrunită la Cluj, s'au discutat cu *înţelepciune* şi *cumpăt* multe lucruri bune şi folositoare clerului şi poporului nostru, şi s'au adus hotărâri care nu pot decât să facă cinste şi să sporească vaza reprezentanţilor prezenţi la adunare.

Cu atât mai vârtos trebue să ne mire faptul jignitor, când aceeaş adunare află cu cădere să desaprobe un consiliu arhiepiscopesc, exprimându-i «regretul» în chestiunea unui diferend dintre arhiepiscopia Sibiului şi episcopia Clujului.

Ni se pare, că Veneratul Consiliu dela Cluj şi Adunarea eparhiei îşi însuşesc drepturi ce nu li se cuvin, şi regretăm că, de astă dată, a lipsit elementul moderator în aducerea concluzului votat de adunarea eparhială dela Cluj.

Un cuvânt limpede. In nrul 29 din a. c. al ziarului nostru am reprodus din «Naţiunea» părerea Dlui Bogdan-Duică despre «Unirea» din Blaj. D-sa într'un temeinic articol, cu citate din organul blăjan constată, că această foaie aruncă în suflete mânie şi ură contra capitalei ţării şi îşi exprima dorinţa, că în urma acestei atitudini neromâneşti, acest organ ar trebui suprimat, având să apară în locul lui *Adevărata Unire* revenind la epoca Bărnuţ-Cipariu-Moldovănuţ.

Am spus atunci D-lui G. B. Duică că propunerea D-sale este o măsură de jumătate. Epoca Bărnuţiu, Cipariu, Moldovănuţ, va fi fost bună pentru timpul de atunci. Dar — pentru timpul de azi, după unirea tuturor românilor într'un stat naţional — nu mai face. Astăzi ceeace voieşte dl Bogdan-Duică şi împreună cu D sa toţi bunii români, nu se poate realiza decât prin întoarcerea românilor uniţi la sânul bisericii ortodoxe.

Aflăm acum un cuvânt mai limpede al D-lui profesor univ. G. Bogdan-Duică, spunând în nrul dela 15 Mai al «Naţiunii» din Cluj:

«Ortodoxia cuminte s'a emancipat total şi se află la *începutul* unei renaşteri; greco-catolicismul preferă să rămâie *încă* infalibil, deşi ar putea să devie autocefal şi 'n acest caz expresie independentă şi deci mult mai fidelă a sufletului românesc, care-i *românesc*, nu *latin*, cum îi place *Unirii* şi mai ales on. d. Coltor să declame».

Dacă totuşi «clarissimii» de astăzi, mai catolici decât papa, nu vor să înţeleagă, — cei de mâne, mai puţin latini, şi mai mult români, vor da precădere bisericii româneşti *libere*, în statul liberator al neamului.

Intervenţiile... Organismul vieţii noastre publice, inclusive bisericeşti, sufere de-o veche boală: intervenţiile particulare, prin care se încearcă a se înrâuri spiritul de dreptate al cuiva în interesul unui solicitator, prin informaţii de obicei tendenţioase sau greşite. Din motivul acesta, P. S. Sa episcopul Lucian al Romanului s'a văzut îndemnat a da un energic ordin circular preoţilor din eparhie şi a pune în vedere că va pedepsi cu asprime pe acei dintre preoţii săi şi dintre candidaţi de preoţie, cari în loc de-a căutà contact direct cu chiriarhul lor, vor căuta să-l influenteze în favoarea lor prin mijlocirea altor persoane. — Măsura luată de P. S. Sa Episcopul Lucian vine la timp foarte potrivit.

Episcop agent provocător. Sub titlul de: «*O manifestaţie... obraznică*» se aduce următoarea ştire în «Gazeta Banatului» dela Timişoara (Nrul din 22 Mai 1927):

«La banchetul aranjat cu prilejul instalării noului episcop al Timişoarei un înalt prelat, contele Majlath, episcopul de Alba-Iulia şi şeful bisericii romano catolice din Transilvania a dat dovadă de o obrăznicie fără margini.. Acest înalt prelat, după toastul rostit de către dl prefect Dr. A. Bogdan pentru sănătatea M. Sale Regelui, nici n'a atins măcar păharul dinaintea sa, iar când muzica a început să intoneze Imnul Regal, s'a sculat dela masă şi în mod ostentativ a părăsit sala, în vreme ce asistenţa maghiară, neţinând seamă de acest moment solemn, aplaudă frenetic gestul infam al îndrăzneţului episcop maghiar, strigând «trăiască episcopul Majlath!» Această demonstraţie îndreptată împotriva Regelui şi a ţării noastre nu poate rămânea nepedepsită, căci ne închipuim ce i s'ar fi întâmplat unui român pe timpul stăpânirei ungureşti, dacă n'ar fi respectat imnul maghiar sau austriac. Oare ţara noastră nu dispune de asemenea legi care să pedepsească necuviinţele faţă de Coroană, chiar atunci când ele sunt săvârşite de unii episcopi? Cele întâmplate la banchetul din Timişoara dovedesc că a sosit vremea să punem capăt proverbialei noastre nepăsări şi să ne arătăm mai energici măcar faţă de vitejii dela noi din ţară, cari ne provoacă».

Cazul nou, al episcopului recedivist Majlath, pe noi nu ne surprinde.

Dorim însă neapărat să vedem sancţiunile ce trebue să le ia un guvern chemat să apere prestigiul statului şi al Coroanei împotriva unui act mai mult decât necuviincios, comis de-o înaltă faţă a bisericii romano-catolice.

Dacă sancţiuni nu se vor luà nici de astădată, s'ar putea ca în sfârşit sentimentul ultrajat al credincioşilor români să izbucnească şi să răspundă cu probe mai palpabile la provocările contelui episcop, care vrea să ne convingă mereu că nu se mai poate lecuì de frigurile iredentismului.

Impotriva concordatului

— Cuvântul protoiereilor —

Publicăm mai jos textul telegramei trimise dlui Prim-ministru şi dlui Ministru de culte, în ziua de 27 Mai 1927, de către protoiereii arhiepiscopiei noastre:

Protoiereii arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, întruniţi în conferenţă plenară, Vă roagă respectuos să binevoiţi a zădărnici încheierea concordatului. Statul şi poporul românesc nu au nevoie de acest element de disoluţie.

In aceste zile toţi fiii Ţării şi ai Bisericii trebue să-şi strângă rândurile pentru rezolvirea datorillor către neam. Nu ne trebuesc lupte pentru înlăturarea concordatului. Avem încredere că înţelepciunea D-Voastre va pune la dosar concordatul.

(Semnaţi:)

Ioan Alexandru, adm. protopop. în Agnita;
I. Cândea prot. „ Avrig;
Dum. Secărea „ „ Băiţa;
I. Hamzea „ „ Bran;
Dr. Iosif Blaga „ „ Braşov;
Ier. Buzea adm. protopop. „ Cohalm;
Iosif Morariu prot. „ Dobra;
Nicolae Borzea „ „ Făgăraş;
V. O. Goron „ „ Geoagiu;
Dr. C. Popescu „ „ Haţeg;
Dr. Vasile Oană „ „ Hunedoara;
I. Duma „ „ Petroşeni;
A. S. Pecurariu „ „ Miercurea;
I. Raftroiu „ „ Oituz;
V. Stoicanea „ „ Olt;
V. Domşa „ „ Orăştie;
Dr. D. Borcea „ „ Sălişte;
Sergiu Medean „ „ Sebeş;
Aurel Nistor „ „ Sf. Gheorghe;
Emilian Cioran „ „ Sibiu;
Emilian Stoica „ „ Sighişoara;
G. Oprean adm. protopop. „ Târnava
N. Gheaja „ „ „ Tarnava-mare;
Alex. Fugătă „ „ „ Zarand.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Dela egumenul Sfintei Mănăstiri Sinaia. — Alte ofrande. — Din parohiile protop. Rupeni (Cohalm) şi Deva. —

I. P. C. Sa Arhimandritul Mitrofor **Dionisie,** egumenul Sf. Mănăstiri Sinaia, urmează, cu râvnă pilduitoare, să adune ofrande pe seama sfântului aşezământ brâncovenesc din Ardeal. Vrednicul şi încercatul călugăr a mai adunat, dela cei iubitori ai Casei Domnului, următoarele daruri, dela:

Intreprinderile **Em. Costinescu,** Sinaia 2000
Iosif D. Jacomea, Câmpina . . 500
Maria V. Cristof, Sinaia . . . 500
Nae T. Dumitrescu, Sinaia . . 300
Ieremonahul **Mihail Bădilă** . . 200
Steliana Cristof, Sinaia. . . . 200

Contribue:

George Popa Liseanu, director al învăţăm. secundar, Bucureşti . 1000
George Prişca 500
Parohiile din protop. **Rupeni,** din care, în special, remarcăm: Buneşti cu 2000 Lei, Archita, Crihalma, Dăişoara, Drăuşeni, Mercheaşa, Jimbor, Paloş şi Rupeni, cu câte 1000 Lei . . în total 17950
Contribuirile parohiilor din protop. **Deva,** din cari se remarcă: Hărău cu 1000 Lei, total 8500

Total Lei: 31,650
Suma de mai 'nainte Lei: 1.873,180
Total general Lei: 1.904,830

La locurile Sfinte

— Patriarhul României la Ierusalim —

I. P. S. Sa Patriarhul României *Miron*, însoţit de P. S. Sa arhiereul Tit Simedria, a plecat Duminecă, în 22 Mai 1927 la Constanţa, unde s'a îmbarcat pe vasul *Dacia*, al serviciului maritim român, pentru Ierusalim.

In 24 Mai, sosind la Constantinopol, a fost primit de ministrul României şi de trimişii Patriarhului ecumenic şi dus la patriarhie, unde după săvârşirea serviciului divin, a urmat o recepţiune oficială. S'a vizitat apoi Sfânta Sofia şi alte monumente ale oraşului. In ziua următoare s'a continuat drumul spre Atena.

Aici, biserica şi poporul grec i-a făcut o primire dintre cele mai entuziaste. A fost salutat de arhiepiscopul Atenei, de mitropolitul Cefaloniei şi de reprezentanţii ministerelor dela culte şi externe.

Arhiepiscopul Hrisostom al Atenei, exprimând bucuria bisericii greceşti de a saluta pe şeful bisericii surori din România, după realizarea unirii naţionale a poporului român, şi a manifestat dorinţa ca toţi reprezentanţii bisericilor ortodoxe să se întrunească cât mai curând. I. P. S. Sa patriarhul Miron a răspuns arătând necesitatea convocării unui congres pan ortodox, care să studieze chestiunile ce interesează ortodoxia.

După vizitarea măreţelor monumente ale Atenei, în 26 Mai d. a. la ora 4, s'a urmat călătoria spre Alexandria Egiptului, ear în 30 Mai dimineaţa Patriarhul a sosit la Ierusalim, primit în gară de reprezentanţii guvernului, primarul oraşului şi delegaţii confesiunilor.

I. P. S. Sa Patriarhul s'a dus imediat apoi la biserica Sfântului Mormânt.

Ziua Eroilor în Sibiu

Ziua cinstirii memoriei eroilor morţi pentru patrie s'a serbătorit Joi, în 2 Iunie 1927, la «*Inălţarea Domnului*», atât la Sibiu, cât şi în toate celelalte oraşe şi sate ale ţării noastre întregite.

După terminarea sf. liturghii în catedrală, săvârşită de preoţimea noastră, în prezenţa reprezentanţilor autorităţilor militare şi civile, procesiunea a pornit spre Piaţa Regele Ferdinand şi de acolo la cimiterul Eroilor din Dumbravă, unul dintre cele mai bine îngrijite cimiterii.

Preoţimea ortodoxă, în frunte cu I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. V. Stan, asistat de prot. Dr. G. Proca, I. Dăncilă, Em. Cioran, pr. Dr. Hradil şi diaconul I. Circov, a celebrat parastasul pentru odihna sufletelor vitejilor căzuţi în marele războiu de întregire a neamului şi de apărare a patriei.

S'au rostit apoi cuvântările comemorative, ascultate de mulţimea enormă a credincioşilor. Au cuvântat la acest prilej: Păr. prot. E. Cioranu, preotul Dr. Miesss din partea bis. ev. luterane, generalul Oreskovici din partea armatei, prof. I. U. Soricu din partea învăţământului.

După terminarea cuvântărilor procesiunea s'a înapoiat, în deplină ordine, la catedrală.

Cetăţenii sibieni au răspuns cu prisosinţă la chemarea Societăţii «Mormintele Eroilor», purtând cu mândrie frumoasele plachete, distribuite întru comemorarea vitejiei ostaşilor noştri.

In după amiaza zilei, senine şi calde, mai multe muzici militare au cântat în centrele oraşului.

Serbarea s'a terminat cu o retragere cu torţe şi cu festivalul artistic organizat de Societatea Mormintelor Eroilor. Festivalul, dat în teatrul oraşului, cu concursul liceului Gh. Lazăr şi al Orchestrei Sibiului dirijate de prof. N. Oancea, ni-a oferit o programă frumoasă şi aleasă de compoziţii muzicale, recitări din autori români, potrivite zilei, şi o piesă teatrală, Noaptea Invierii, de Volbură Poiană, jucată de elevii clasei a 8-a reală şi de dşoara M. Tâmpănariu. Toţi tinerii, amatori de artă, şi-au dat silinţă să interpreteze cât mai desăvârşit rolurile primite, — şi aceasta, în mare parte, li-a succes deplin. Aceeaş notă bună nu putem s'o dăm şi *publicului* sibian, care de astădată n'a dat atenţiunea meritată unui astfel de festival comemorativ.

Sărbătorirea D-lui General Cihoski

In cadrele unui banchet, aranjat la Cercul militar, corpul ofiţeresc şi intelectualitatea din Sibiu şi-a luat în ziua de 1 Iunie a. c. rămas bun dela fostul comandant al C. 7 A. Dl General Cihoski, înaintat în funcţie, la gradul de inspector general de armată.

Deastădată am putut cu prisosinţă remarca simpatiile de care s'a bucurat serbătoritul în mijlocul atât al subalternilor săi, cât şi al societăţii sibiene.

Omul croit dintr'o bucată, înzestrat cu o cultură generală şi profesională remarcabilă, apreţiat de toţi conducătorii oştirii şi cunoscut de toţi aceia, cari în timpuri grele au suferit pentru înfăptuirea idealului nostru naţional, pleacă din mijlocul nostru lăsând o dâra vie de regret în sufletul tuturora.

Intre distinşii oaspeţi şi participanţi la masa de adio era şi I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, care într'un cuvânt ocazional avântat şi bine simţit apreţiază calităţile şi virtuţile acestui distins ostaş.

Mai vorbesc: Dl prefect Dr. Comşa şi primarul Dr. Goritz, apoi generalii: Mironescu, Darvari Samsonovici, Daschievici, Makarovici şi Prodan, apoi din partea magistraturii Primul procuror Perjescu, din partea învăţământului Inspectorul Şef Bratu, iar din partea Statului major al Corpului 7 de armată, Şeful de stat major, Colonelul Teodorescu. Nota caracteristică a tuturor cuvântărilor a fost sinceritatea şi recunoştinţa faţă de cel serbătorit.

Seria cuvântărilor o încheie noul comandant al C. 7 Armată şi vrednicul urmaş al dlui general Cihoski dl General Găvănescul.

Răspunde tuturora dl general Cihoski, schiţând calea ce duce pe un ostaş spre culmea carierii: cinstea, munca şi credinţa în idealul urmărit de ostaşul român.

Dorim noului nostru Inspector general de armată, a dlui general de divizie H. Cihoski, îndeplinirea tuturor dorinţelor ca ostaş, ca tată de familie şi ca prieten al tuturor oamenilor de bine.

Două monumente inaugurate la Iaşi

Duminecă s'au desvelit la Iaşi două măreţe monumente: al *Unirii* şi al *Eroilor cavaleriei*, în prezenţa M. S. Reginei, a AA. LL. Regale Prinţului moştenitor Mihai, Principeselor Elena şi Ileana, a reprezentanţilor autorităţilor şi a unui public de zeci de mii de cetăţeni.

Monumentele, ridicate în strada Carol şi la Copou, sânt mărturie veşnică a jertfelor glorioase făcute de neamul românesc pentru îndeplinirea unităţii naţionale.

Monumentul închinat Unirii, executat de dna Olga M. Sturdza, reprezintă pe o stâncă, simbolizând Carpaţii, o femee în haină militară şi cu coiful de războiu pe cap «Patria Mamă», îmbrăţişând cele trei provincii, *Bucovina*, *Basarabia* şi *Ardealul*, înfăţişate prin câte o tânără ţărancă îmbrăcată în portul deosebit al fiecărui ţinut. Privirea plină de avânt a României se îndreaptă asupra unui copil agăţat de stâncă şi care înfăţişează pe românii de pretutindeni, rămaşi în afară de hotarele ţării întregite.

In Iunie 1925 dna Olga M. Sturdza prezentase consiliului municipal al laşilor, macheta monumentului, cu o scrisoare prin care lua asupra sa toate cheltuelile şi costul monumentului, reprezentând o sumă de peste trei milioane lei; dna Olga M. Sturdza, care a executat frumosul monument, a fost elevă a maeştrilor francezi Rodin şi Dubois.

Platforma, pe care este aşezat monumentul, se compune dintr'o terasă lungă de 16 metri şi largă de 7. Deasupra soclului, se ridică stânca de piatră brută înaltă de 4 metri, pe care sânt aşezate cele cinci figuri, cioplite în marmoră.

Înălţimea totală a monumentului este de 6 metri.

Pe soclul de piatră brută sânt săpate inscripţiuni pe fiecare parte: In faţă stau eternizate cuvintele istorice rostite în Noemvrie 1918 de către M. S. Regele Ferdinand I, făuritorul unităţii naţionale:

«*Declar pe veci unite în regatul român taate ţinuturile locuite de români, dela Tisa până la Nistru. Prin lupte şi prin jertfe, Dumnezeu ni-a dat să înfăptuim astăzi aspiraţiunile noastre cele mai sfinte. Să consacrăm Unirea gândurilor, unirea sufletelor, dar şi unirea în muncă roditoare, prin strigătul «Trăiască România Mare, puternică şi unită!»*

«FERDINAND I,
5 Decemvrie 1918».

Monumentul Eroilor Divizia II cavalerie, în faţa grădinei Copou, înfăţişează atacul cu lăncile al călăreţilor, şi este o operă din cele mai reuşite a sculptorului Dimitriu-Bârlad.

Festivităţile, împreunate cu inaugurarea monumentelor, au fost dintre cele mai impunătoare. Familia Regală, îndeosebi Principele Mihai, a fost obiectul unei entuziaste manifestaţii de dragoste din partea publicului imens.

INFORMAŢIUNI

Vizitaţiune canonică. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, însoţit de mai mulţi consilieri arhiepiscopeşti, a plecat în 1 Iunie a. c. în vizitaţiune canonică în protopopiatele Târnava şi Geoagiu.

Conferenţă pastorală. In zilele de 26 şi 27 Mai a. c. părinţii protopresbiteri din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu au fost întruniţi din partea I. P. S. S. Mitropolitului *Nicolae* în conferenţă pastorală. Raportul despre această importantă conferenţă îl vom publica în numărul viitor al ziarului nostru.

Monete de aur. Reprezentanţii naţiunii au adus, în cursul sesiunii parlamentare extraordinare din urmă, un omagiu înălţător Suveranilor sub a căror domnie s'a înfăptuit unitatea politică a ţării noastre, şi au votat convenţia încheiată de stat cu Banca naţională pentru baterea unei monete de aur, o parte cu efigia M. S. Regelui, altă parte cu efigia M. Sale Reginei.

Distincţie. M. Sa Regele a decorat pe dl *Ioan de Preda*, jurisconsult al Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, cu Coroana României în gradul de Comandor. (Monitor Of. Nr. 112 din 25 Mai 1927).

† Prot. Ioan Pepa. Din Caransebeş se anunţă moartea repentină a protopopului Mehadiei, *Ioan Pepa*, fost senator, încetat din viaţă în 24 Mai a. c. în urma unui atac de apoplexie. A trăit 65 de ani şi a fost părtaş activ la toate năzuinţele culturale şi naţionale din Bănat, unde lasă în urma s'a adânci regrete. La prohod a slujit veneratul Arhiereu, *P. S. Sa Filaret Musta*, — fostul profesor al adormitului în Domnul, — asistat de prot. A. Ghidiu şi alţi preoţi. De faţă au fost şi P. S. Sa Episcopul Iosif al Caransebeşului, numeroşi preoţi, militari şi civili ai Bănatului. Veşnică să-i fie amintirea!

Preşedinte al republicii cehoslovace a fost reales, în 27 Mai 1927, *Toma Garrigue Masaryk*, liberatorul poporului cehoslova de sub jugul habsburgic. Alegerea s'a făcut în şedinţă solemnă a camerei şi senatului, întrunite ca Adunare cehoslovacă. De faţă au fost 434 membri (din 449); pentru alegerea preşedintelui se cere majoritate de trei cincimi din numărul celor prezenţi, (261 voturi). Masaryk a obţinut 274 voturi; 105 buletine s'au dat albe; 54 voturi au fost date pentru Sture, candidat al partidului comunist; 2 voturi anulate. Rezultatul alegerii s'a primit cu însufleţite ovaţii la adresa lui Masaryk, sărbătorit de întreaga republică.

Cursuri de vară. Cursurile universităţii populare «N. Iorga» din Vălenii-de-munte, anul acesta se ţin dela 15 Iulie până la 15 August. Vor fi cursuri speciale de limba română pentru minorităţi. Cei lipsiţi de mijloace vor avea cantină şi cămin. Inscrierile se fac la sediul Ligii culturale, strada Banul Mărăcine 1, de unde se pot lua orce relaţiuni.

Ar fi vremea! In consiliul de miniştri, întrunit săptămâna trecută, s'a discutat: ajutorarea necăjiţilor moţi din Munţii apuseni. Consiliul a însărcinat pe dnii C. Garoflid şi Victor Moldovanu să se ducă la faţa locului, să asculte dorinţele moţilor, şi să vadă posibilităţile de ajutorare, pentru ca guvernul să poată lua măsurile necesare.

Mişcare antialcoolistă. In sânul societăţii acad. teol. «Academia ortodoxă» din Cernăuţi, la iniţiativa profesorului Dr. N. Cotos, decanul facultăţii de teologie, a luat fiinţă o secţie pentru «abstinenţă totală de alcool», în scop de a combate alcoolismul prin toate mijloacele permise de stat şi de Sf. biserică. La deschiderea solemnă a secţiei, în ziua de 13 Mai a. c., s'au rostit cuvinte de aprobare şi încurajare pentru începerea propagandei antialcooliste din partea studenţimii. O cât mai întinsă organizare studenţească de propagandă ar contribui negreşit la renaşterea şi propăşirea poporului nostru.

Academie teologică. Adunarea eparhială a Aradului a ridicat institutul nostru teologic de acolo la rangul de Academie. Incepând cu anul şcolar 1927/28 tinerii vor fi primiţi la Academie pentru a face cursuri de patru ani.

Avis. In legătură cu avizul nostru Nr. 2192/1926 ref. la premierea acelor învăţători şi preoţi cari se vor distinge prin instruirea unui număr mai mare de analfabeţi, atragem, din nou atenţiunea celor interesaţi, a înainta comitetului central cererile pentru premiere împreună cu consemnarea elevilor sau elevelor, vârsta, progresul obţinut la examen şi autentificarea acestuia de către forurile şcolare competente sau a preşedintelui cercului cultural din comuna respectivă. Aceste cereri sânt a se înainta Comitetului central al «Asociaţiunii» Sibiu, str. Şaguna Nr. 6 cel mai târziu până la 15 Iunie 1927. *Dr. O. Russu* m. p. vice-preşedinte. *Romul Simu* m. p. secretar.

Spre sfârşit de an şcolar. Cursurile la liceele de băeţi şi fete, din întreaga ţară, încetează în modul următor: la 31 Mai cursurile clasei VIII; la 5 Iunie încetează cursurile claselor V, VI şi VII; la 10 Iunie cursurile claselor I, II, III şi VI. Examenele de bacalaureat încep la 25 Iunie.

Expoziţie de aviaţie în parcul Carol I din capitală se deschide la 23 Iunie 1927. La această expoziţie, organizată de «Asociaţia română pentru propaganda aviaţiei», vizitatorii vor putea vedea evoluţia aviaţiei şi foloasele ei economice şi de apărare naţională.

† Maria Dr. I. Stanciu, născ. Tanase, s'a stâns din viaţă Luni, în 30 Mai a. c., la ora 5 dim., în al 37-lea an al etăţii şi al 21-lea al căsătoriei, împărtăşită fiind cu sf. taine. Rămăşiţele pământeşti ale decedatei s'au aşezat spre odihnă veşnică în 1 Iunie în cimiterul bisericii ortodoxe române din Ludoşul-mare. Odihnească în pace!

In buciuc. Gazetele budapestane comunică amănunte dintr'o afacere păcătoasă, în care este implicat, între alte persoane marcante ungureşti, — şi numele renegatului Dr. Iosif Şegeszku, *prelat papal* şi comisar al cultului ortodox (!) din Ungaria. După gazetele pomenite, clarissimul prelat ar fi mijlocit livrarea de carne stricată dela întreprinderile uvriere din Salgótarján pe seama clinicilor din Budapesta. Ascultarea lui Şegeszku s'a făcut în cursul nopţii.

Daruri oprite. S'a respândit obiceiul, între tinerimea şcolară, de a face daruri profesorilor şi profesoarelor la zile onomastice sau festivităţi familiare. De aceea, ministrul instrucţiunii a dat ordin prin care opreşte să se facă daruri la asemenea ocazii. Florile, dacă nu servesc la decorarea clasei, intră în categoria darurilor oprite. Este interzisă cu atât mai ales colectarea banilor, de către personalul didactic, în scopul de a aduce cuiva daruri.

Convertire? O foaie sătmăreană vesteşte, că doi tineri învăţători: *Bucurescu* şi *Dumitrescu*, veniţi din vechiul regat, de prezent aflători la şcoala din Botiza din Maramureş, ar fi trecut la confesiunea greco catolică. Credem că e o greşală de informaţie şi nu putem crede că doi învăţători, trecând Carpaţii, s'ar fi putut zăpăci până într-atâta!

ŞTIRI LOCALE

Teatru. Artişti de seamă ai Teatrului naţional din Cluj vor da, în 8 şi 9 Iunie, ora 9 seara, în teartrul Sibiului, două bune reprezentaţii. Se vor juca piesele *Amicii falşi*, şi *Eroul*, în roluri principale cu dnii Neamţu-Ottonel, Vasilescu, Braborescu şi alţii. Bilete: la Librăria Foaia Poporului.

Dela primăria municipiului Sibiu. Se aduce la cunoştinţă că legături nouă la reţeaua apaductului, în străzile şi cartierele nouă în care nu există conduct, nu se aprobă până la întregirea conductului de apă cu un nou conduct în pădurea Dumbrăvii. Aceste lucrări se vor termina, probabil, în cursul lunilor de vară 1927. Se interzice întrebuinţarea apei, din apaductul oraşului, pentru stropirea grădinilor, pentru puţuri arteziane, precum şi orce risipă de apă. Publicul este ţinut a se conforma, în interes propriu, acestor restricţiuni, ce se vor controla de organele serviciului tehnic al primăriei.

Producţie şcolară organisează corpul didactic dela şcoala primară urbană Nr. 1 Duminecă în 5 Iunie a. c. ora 3 d. a. în sala teatrului sibian. Programa cuprinde: cântari, recitări, dansuri, exerciţii gimnastice şi teatru. Bilete se găsesc la Librăria Săteanului, şi d. a. la cassă.

Poşta redacţiei

Prot. *Dr. Şt. C.* în *C.* Intr'un număr apropiat. Mulţumiri.

Pr. *G. C.* în *H.* Se va utiliza.

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Nr. (68) 1—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul naţional bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului Arhidiecezan din 1 Noemvrie 1926 Nr. 8162 Plen. prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului Rupeni (Cohalm), cu sediul în Rupeni (Cohalm), devenit vacant.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Rupeni. Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B. şi întregirea dela stat. 1. Dela 100 familii câte una ferdelă bucate, grâu sau cucuruz. 2. Sesie parohială 23 jug. pământ calitate bună. 3. Dela comuna politică 8 stj. lemne de foc. 4. Venitele stolare. 5. Locuinţă în casele tractuale. 6. Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Rupeni (Cohalm), din şedinţa consiliului protopopesc al tractului Rupeni, ţinută la 24 Martie 1927.

Ieronim Buzea
adm. prot. preşedinte.

Gheorghe Borcoman
notar com. ppresb.

Nr. 4246 Plen. Aprobat, în şedinţa plenară dela 4 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 677/927 (64) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Belini**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jugăre, arător şi fânaţe, teren de cl. I pe malul Oltului, primită prin reforma agrară.
4. Lemne de foc 5 (cinci) stânjini din pădurea composesoratului, având a se îngriji preotul de tăiatul lor.
5. Una ferdelă (20 litri) grâu dela 60 familii, una ferdelă porumb dela 40 familii, iar dela restul familiilor prestaţie în lucru sau rescumpărare în bani, preţul pe piaţă al unei ferdele porumb.
6. Stola stabilită în şedinţa din 12 Martie 1927 a consiliului parohial.
7. Parohia e departe de gara Apaţa, pe linia ferată Bucureşti—Cluj, cam de 4 km.; are legătură zilnică cu Braşovul prin auto-taximetre.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Belini.

Sf. Gheorghe, 22 Martie 1927.

Aurel Nistor
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în româneşte de Nicolae Colan

Partea I

Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II

Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

Ad. Nr. 45/1927. (66) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Rişca**, protopopiatul Zarandului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele sânt:

1. Intregirea dela stat.
2. Venitele fasionate în coala B.
3. Stolele obişnuite în comună.
4. Folosirea eclejiei parohiale circa 4 jug.

Ceice doresc a ocupa acest post să-şi înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc al Zarandului, în Brad, în terminul deschis. Concurenţii cu învoirea protopopului se pot prezenta în parohie pentru a cânta, a oficia şi cuvânta.

Din şedinţa consiliului parohial ortodox român din Rişca ţinută la 21 Martie 1927.

Nicolae Florea
preşd. cons. par.

Nicolae Leucian
not. cons. par.

Nr. 295—927 pprb.

Văzut:

Brad, la 11 Maiu 1927.

Alexandru Fugătă
adm. protop.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul 20 Lei;

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: 20 Lei.

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203. Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Ereziile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 10 Iunie 1927 Nr. 44—45

Telegraful Român

Organ naţional-biseric

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Core
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Arhipăstorul nostru între fiii săi

Miercuri seara, în ajunul Înălţării Domnului şi a Zilei Eroilor, I. P. S. Mitropolit Nicolae a plecat în apostolie la credincioşii de la ţară.

Şi s'a înapoiat la reşedinţă a şasea zi.

In orice parte a Arhiepiscopiei, unde descinde preaiubitul nostru Ierarh, lumea, fără deosebire de limbă şi de credinţă îl întâmpină cu sincer entuziasm, căci după vorba Scripturii: «Cine primeşte pe Apostol, răsplată de apostol ia». Reprezentanţii tuturor confesiunilor i-au eşit înainte la Dumbrăveni des de dimineaţă şi reprezentanţii autorităţilor publice. Printre mulţimea celor ce l-au întâmpinat, n'au lipsit copiii de şcoală şi tineretul, pentru care înaltul Ierarh are totdeauna o predilectă atenţie pe sate şi în oraşe.

«Mugurii lui Dumnezeu» sunt primăvara neamului şi viitorul Bisericii. Multe poticniri ale vieţii moderne n'ar exista când cei de azi ar fi avut în tinereţe o mai îngrijită educaţie religioasă. Dar Biserica lucrând şi pentru viitor, trebue să dea cea mai mare atenţie tineretului, care acum se formează sufleteşte. Şi Inaltul Ierarh înţelege această datorie şi face pe toţi oamenii de bine să simtă nevoea îngrijirii de sufletul tinerimii. Aceasta trăeşte în epoca cea mai însemnată a vieţii, când trebue să strângă hrană sufletească, din care se va hrăni, în vârsta maturităţii.

Şi I. P. S. Mitropolit are darul de a semăna în sufletul tineretului săminţe de putere şi aducătoare de fericire. De aceea tineretul a prins de veste dragostea ce i-o păstrează Arhipăstorul nostru şi pretutindinea vrea să-l vadă, să-l asculte şi să ducă cu sine îndemnuri fericitoare. La Diciosânmărtin elevii şi elevele Şcoalelor civile au alergat de la o serbare câmpenească şi au întimpinat pe Ierarhul nostru cu cântări şi au avut mulţumirea, să audă cum o minte limpede şi un suflet curat sunt podoaba cea mai aleasă a tineretului.

Dar călătoriile Ierarhului nostru între credincioşi sunt prilejuri pentru mic şi mare, bărbaţi şi femei, să simtă sublimitatea credinţei şi anghira Sfintei noastre Biserici.

Ele trezesc emoţii profunde şi neobişnuite epocii noastre de materialitate. Dar pe urma predicilor luminoase, cu pilduiri plastice, cari învederează adevărurile cele mai abstracte, Arhipăstorul nostru face pe ascultători să cunoască vistieria spirituală a credinţii strămoşeşti care nu e nici învechită nici fără vlagă, ci veşnic tinără, surprinzătoare şi încununată printr'o aureolă de divinitate. Sfânta noastră Biserică este inclusivă, sălăşluind întrânsa adevărul lui Hristos, pacea Lui şi dragostea Lui, şi este esclusivă faţă de haosul vieţii moderne.

In toate cuvântările Arhipăstorului nostru se revarsă dragostea creştină, singură în stare să biruească orice rău, orice neajuns şi să zidească în sufletele noastre împărăţia veşnică a lui Dumnezeu.

Inceputul s'a făcut în comuna Şoimuş.

O parte însemnată din zilele acestei misiuni a străbătut Arhipăstorul nostru prin laturile Geoagiului, la Cigmău, Homorod, Bozeş, Băcâia, Cheia Cibului şi Cib pe unde a mai fost şi acum trei ani. Revederea cu credincioşii noştri din acele laturi a fost plină de duioşie. De trei ani de zile păstori năimiţi cearcă să tulbure liniştea sufletească a credincioşilor noştri. Dar orice uneltire întăreşte pe ai noştri în dragostea credinţii strămoşeşti.

Calea apostolatului de şase zile a dovedit că realităţile supreme ale credinţii trăesc în sufletele mulţimilor şi cine le posede în sufletul propriu le poate trezi şi în alţii ori cât de ştearsă ar fi efigia proprietăţii divine a sufletului omenesc.

La Pogorârea Duhului sfânt

(=) Multă lumină, — şi pare că şi mai multă umbră, — însoţeşte civilizaţia societăţii de azi.

Trăim într'o lume paradoxală. De-o parte avânt fenomenal pe anumite tărâmuri, de artă şi ştiinţă, de educaţie fizică, cu un uriaş progres în fel de fel de invenţii.

Indrăznim să ţinem piept cu cea mai aprigă furtună a mării; în ceaţă, în ploaie, zăpadă şi grindină se porneşte un sbor peste ocean, şi eată duhul omului ieşind biruitor în luptă cu mânia vânturilor vijelioase... Inaintăm spre culmi tot mai înalte.

De altă parte, câtă răutate de animal neîmblânzit, câtă ură secătuitoare, invidie, sete de argint, lene, viclenie, nedreptăţiri, neînţelegeri, lipsă de omenie, la cei mari şi la cei mici, cu o alergare nespus de hărnicească după tot ce e desmierdare şi lux pentru corp, — dar e otravă pentru suflet... Inaintăm, în linie coborâtoare, spre întuneric.

La al treilea mare praznic al anului, în Dumineca Pogorârii Duhului sfânt, să ne oprim, pe o clipă, la aceste stări, şi să le cântărim luminaţi de Duhul Domnului ce se revarsă peste noi.

Scrie la Cartea sfântă:

«Şi dacă s'a împlinit ziua Praznicului a cincizeci de zile, erau toţi Apostolii împreună adunaţi la un loc. Şi s'a făcut, fără de veste, din cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, şi a umplut toată casa unde şedeau. Şi li s'au arătat lor limbi împărţite ca de foc, şi au şezut pe fiecare din ei. Şi s'au umplut toţi de Duhul sfânt, şi au început a grăi într'alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi», (Fapt. 2, 1—4).

Venirea Duhului sfânt înzestrează pe Apostoli cu daruri mai pe sus de fire.

Acelaş duh întăreşte pe toţi credincioşii creştini, — când se fac vrednici de asemenea daruri, prin o pregătire corespunzătoare acestui praznic de frunte al bisericii noastre.

Primind lumina *de sus*, care este şi putere, creştinii se deşteaptă; prin mijlocirea ei, pot să înceapă viaţă nouă, în care duhul învăţăturilor de viaţă dătătoare îşi atinge scopul.

Sfinţii Apostoli, înfricaţi pe un moment când văd pe Invăţătorul lor prins şi răstignit, se retrag; dar, întăriţi de comoara Duhului sfânt, ies îndrăzneţi la iveală, — şi acum nu mai e putere lumească, în stare să le împiedece pasul în propoveduirea însufleţită a cuvântului dumnezeesc.

Cuvântul apostolilor prinde, pentrucă stă în deplină armonie cu toate faptele lor.

Cuvântul păstorilor sufleteşti de astăzi va suna în pustiu, dacă întreg modul lor de a fi se vădeşte tocmai opus celor propoveduite prin grai.

Vieţuirea atâtor aşa zişi creştini de acum nu mai samănă câtuş de puţin a vieţuire de adevăraţi creştini.

Rătăcind în căile desfătărilor sterpe, în goană nebună după cele deşarte, nepăsător de bunuri sufleteşti, fără temere de Dumnezeu, şi fără sfială de oameni, te pregăteşti, o sărmane muritor, de toată osânda iadului...

Din această umbră te poate însă ridica lumina Duhului, care te învaţă să preţueşti viaţa cum trebue, care îţi arată drumul sănătos ce duce la bine şi la cinste, şi drumul greşit ce sfârşeşte cu prăbuşire morală şi materială... Numai acest duh, ca izvor de nesecate daruri, te face să te cunoşti şi să te stăpâneşti.

*

In sfintele locaşuri lucesc astăzi ramuri bogate, cu multă verdeaţă şi miresme de roze: sânt *Rusaliile.*

Când înfloresc în plin podoabele firii, creştinul stăpân pe sine se împărtăşeşte cu darul Duhului sfânt.

Pământul se bucură, învestmântat în haină de flori; omul cucernic se închină

smerit Domnului de viaţă făcător, şi rosteşte în rugăciune:

Sălăşluească-se, acum şi totdeauna, Duhul Domnului întru noi toţi, şi lumineze înţelegerea între fiii aceluiaş neam, iubindu-ne mai mult unii pe alţii, jertfind şi lucrând fiecare spre propăşirea sa şi a obştei, şi — urmând un trai mai simplu şi mai aproape de duhul adevărului şi de vistierul bunătăţilor.

Dela adunarea eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu

— Raport general —

IV. Activitatea Clerului pastoral

Cea dintâi şi statornică grijă a conducerii de azi a sf. noastre Biserici este să ridicăm prestigiul Clerului pastoral şi să introducem noua puncte de orientare în activitatea lui, în senzul cerinţelor multiple ale unui apostolat la înălţimea nevoilor şi cerinţelor vremii.

Lumea pretinde dela preot: cultură, hărnicie şi tărie de caracter.

Cel ce nu caută în continuu să se cultive, să dea probe zilnice de muncă luminată şi nu-şi dă silinţa să-şi fortifice şi înobileze caracterul, nu poate justifica locul în statul preoţesc.

Misiunea preoţească a devenit grea cerând eforturi intelectuale, morale, spirituale şi fizice. Fiecare celulă din fiinţa preotului e chemată să-şi dea contribuţia cea mai aleasă în propoveduirea Evangeliei, în administrarea sfintelor taine, în întărirea voinţei celor slabi, în apărarea tineretului de năvala curentelor nefaste.

Menirea Clerului e de o importanţă fără precedent în istoria Bisericii.

Preotul aparţine tuturor claselor sociale şi e chemat să unească societatea şi să pregătească închegarea unităţii neamului.

In viaţa de azi mocnesc pasiuni sociale: dintre bogaţi şi săraci, dintre cei culţi şi inculţi.

Demagogia şi libertinajul exploatează aceste antagonisme sociale.

Preotul stând de-asupra acestor diferenţieri şi conflicte, prin înţelegere împrumutată şi prin iubire va cultiva bazele solidarităţii naţionale şi sociale.

O altă chemare a preotului de azi e să înveţe. Să distingem bine, că epoca noastă nu e o epocă a credinţii. Odinioară lumea asculta în linişte glasul autorităţii. Azi fiecare caută să ştie, să cunoască rostul lucrurilor. Convingerea religioasă se naşte în taină, prin concentrare cucernică şi la capătul învingerii tuturor dificultăţilor morale şi intelectuale.

Spre a-i veni într'ajutor Clerului pastoral să-şi poată îndeplini marea misiune, ce o are în sânul credincioşilor, menţionăm, că tuturor preoţilor noştri le-am trimis *cărţi de studiu şi de edificare*, parte gratuit, parte pe un preţ redus, care se va acoperi din bugetul parohiilor.

Circulara pentru îmbogăţirea arsenalului spiritual al Clerului o anexăm separat.

Raportăm, că cercurile culturale ale preoţimei şi conferenţele protopopeşti desvoaltă o activitate din ce în ce mai remarcabilă. In unele protopopiate, cum este al Sibiului, s'au organizat conferenţe lunare pentru studiarea împreună a lucrărilor teologice de seamă şi a problemelor pastorale curente.

Spre a îndruma congresele preoţeşti spre problemele vitale, I. P. S. Sa a participat la Congresul general, ţinut în Timişoara în toamna trecută, iar pentru a fixa locul propoveduirii în misiunea clerului nostru am pregătit ţinerea la toamnă a unui nou curs pastoral cu programa anexată ·/. şi la care vor participa toţi preoţii misionari din protopopiatele Arhiepiscopiei noastre.

Considerând munca plină de jertfă şi de abnegaţie a Clerului nostru pastoral, precum şi mulţimea greutăţilor de tot felul, cu care se luptă, avem înalta satisfacţie a scoate în evidenţă eroismul multora din clerul nostru pastoral, afirmat clipă cu clipă şi zi cu zi spre gloria neperitoare a Bisericii.

V. Raportul dintre biserică şi viaţa publică

Anul trecut a expirat mandatul constituţional al Corpurilor legiuitoare şi Majestatea Sa, Regele nostru Ferdinand I, a încredinţat pe dl General Alex. Averescu cu alcătuirea guvernului şi cu alegerea Corpurilor legislative nouă.

Din acest prilej Ţara a avut câteva săptămâni de frământări neobişnuite.

Alegerile parlamentare în ţările constituţionale sunt un examen cetăţenesc, care arată gradul de maturitate politică a cetăţenilor, ca şi al oamenilor politici.

In ţările cu veche viaţă constituţională din prilejul alegerilor parlamentare se pun în discuţie principiile generale de guvernare şi mai ales metodele de aplicare ale acestor principii, cari pot varia dela un partid politic la altul.

In Ţara noastră, viaţa politică nu şi-a fixat încă albiile ei sigure şi adânci. Dar în faza actuală de consolidare şi de normalizare a vieţii interne şi a instituţiilor ei publice, e necesar, să se evite ori ce violenţe şi iritaţii, căci Ţara are nevoie de linişte şi de pace, spre a ieşi mai repede din acest provizorat.

De oarece în campania electorală recentă s'a abuzat de libertatea cetăţenească şi unii candidaţi pentru parlament s'au dedat la atacuri la adresa bisericii şi a preoţimii noastre, ne am ţinut de datorinţă a adresa Clerului nostru o circulară în scopul strângerii de date relative la propaganda în contra Bisericii, a instituţiilor şi a organelor ei.

La violenţa propagandei nefaste prin graiu viu s'a adăugat ţinuta ostilă şi cu tolul neexplicabilă a unor organe de publicitate împotriva Bisericii, cerând nici mai mult, nici mai puţin, decât să se restrângă la tărâmul ei pur spiritual, lăsând afacerile publice în grija bărbaţilor politici.

Astăzi însă când creştinismul nu mai e de caracter contemplativ, ci e conceput ca o forţă dinamică a întregei vieţi individuale şi colective, Biserica nu e în situaţia de a urma sfaturile celorce ne îndrumă să ne restrângem la domeniile pur spirituale, ci simţim o imperativă chemare de a proclama, că şi viaţa politică e în funcţie de conştiinţă şi de afirmare a principiilor sfintei evangelii.

Clerul nostru a fost depozitarul încrederii poporului nostru şi exponentul dorinţelor şi aspiraţiilor pe tărâmul vieţii publice.

Nu vom îngădui să fie agenţii partidelor politice, ori care ar fi ele, pentrucă Biserica stă deasupra partidelor vremelnice politice.

Biserica nu se identifică cu nici un partid politic, ci aşteaptă dela fiecare partid politic serios să dea Bisericii tot sprijinul material şi moral spre a-şi putea îndeplini marea sa misiune religioasă şi naţională.

Biserica e recunoscătoare bărbaţilor de stat, cari au legiferat Legea de unificare a Bisericii ortodoxe dominante şi factorilor cari au înzestrat parohiile noastre şi instituţiile ei cu sesii parohiale şi nu putem trece sub tăcere cuvintele regretatului ministru: Al. Constantinescu, care în plină şedinţa Congresului din 1924 a spus: «Orice jertfă sunt datori să facă bărbaţii de răspundere pentru această sacră instituţie care ne a salvat sufletul şi fiinţa în aceste părţi, unde a îndurat numai umilire şi martiriu».

Dar Biserica n'are nevoie numai de sprijin material, ci de întreg concursul puterii de stat spre a-şi multiplica forţele de muncă şi a înălţa prestigiul său moral în scopul vindecării tuturor relelor morale de care sufere societatea.

In viaţa publică ies la suprafaţă atâtea simptome îngrijitoare, care cheamă Biserica să le vindece. Ele sunt expresia unor anume lacune adânc înrădăcinate în însăşi natura ordinei sociale, care are nevoie de reîncreştinare.

In conflictele dintre partidele politice chemarea Bisericii e să intervie împăciuitoare, adresându se lor: «Voi sunteţi fraţi» şi să trezească în ei conştiinţa postulatelor frăţiei. Biserica nu va pregeta nici un moment să absenteze dela datoria ei în viaţa publică, ori câtă îndârjire ar depune cavalerii anarhiei morale şi demagogia electorală în excluderea ei de pe terenul vieţii publice.

Loialitatea faţă de sf. noastră Biserică ne resplăteşte cu belşug şi în toată vremea binecuvântările ei sunt neperitoare, încât fiii ei ori când pot îngenunchia înaintea ei şi să o fericească.

VI. Misiunea internă

Opera misionară, organizată din anii trecuţi în azile, orfelinate, spitale, penitenciare şi garnizoane potrivit programei schiţate în raportul bisericesc din sesiunea anului 1925, continuă să devie din ce în ce mai intensivă şi mai bogată în rezultate.

Ministerul de răsboi, apreciind activitatea confesorilor de garnizoane, acordă remuneraţii lunare dela 500—2000 Lei.

Ministerul sănătăţii, la îndemnul nostru înfiinţează biblioteci, deschide capele pe seama bolnavilor, iar instituirea *Duminecii bolnavilor* în spitale o consideră ca pe o preţioasă contribuţie

---

FOIŞOARA

Predică

spusă în Catedrala din Sibiu în Dumineca Orbului, (29 Mai 1927), de Dr. V. Bologa, consilier mitropolitan.

Inalt Preasfinţite Părinte!
Iubiţilor Creştini!

Doresc foarte mult, ca din smeritele mele cuvinte, spuse dela acest loc în legătură cu Sf. Evanghelie de astăzi, să răsară măcar o scântee din lumina cea binefăcătoare pentru folosul obştei noastre creştine. Pentru-că nu este unul singur între noi, care să nu fi simţit vreodată trebuinţa *Harului ceresc*, fie pentru preocupările sănătăţii sale, ori celor de-aproape ai săi, fie pentru nesfârşitele îndeletniciri ale vieţii, în al căror vârtej se scurg zilele noastre pe acest pământ. Iar cuvântul lui Dumnezeu, păzit cu sfinţenie, acest *Har Dumnezeesc* îl prilejueşte şi scris este, că *«Cela-ce este dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu ascultă»*. (I. VIII, 47).

In vederea acesteia îndrăsnesc, să mă apropiu de sufletul iubiţilor mei creştini, în firul Sf. Evanghelii de astăzi dela Ioan şi dela Marcu cu acelaş subiect. Evanghelistul Ioan spune, că «trecând Isus, a văzut pe un om orb din naştere. Şi l-au întrebat pe el ucenicii lui, zicând: Ravvi, cine a păcătuit, acesta sau părinţii lui, de s'a născut orb? Răspuns-a Isus: nici acesta nu a păcătuit, nici părinţii lui; ci ca să se arete lucrurile lui Dumnezeu întru el... Aceste zicând a scuipat jos, şi a făcut tină din scuipat, şi a uns cu tina peste ochii orbului. Şi i-a zis lui: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (ce se tălmăceşte Trimis). Deci s'a dus, şi s'a spălat, şi a venit văzând»... Vecinii s'au mirat de aceasta, iar Fariseii tremurau de mânie, că în faptele lui Isus, puterea lui Dumnezeu se arătă.

Evanghelistul *Marca* spune mai lămurit aceasta întâmplare. Aminteşte chiar numele orbului vindecat, ceea-ce rar găsim în Sf. Evanghelie, să se amintească şi *numele* acelora, cărora Isus le-a făcut vre-un bine. Deşi leghion erà numărul suferinzilor, cu tot felul de boale, care-l însoţiau, ca o ceată de umbre perdute, să poată aruncă măcar o privire în strălucita lui faţă, de unde le venià Harul şi vindecarea dorită.

— Iată cum spune Evanghelistul Marcu: «Şi ieşind din Ierihon, şi învăţăceii lui, şi popor mult. Vartimei orbul, feciorul lui Timei, şedeà lângă cale, cerşind. Şi auzind, că Isus Nazarineanul este, a început a strigà şi a zice: Isuse, Fiul lui David, miluieşte-mă!

Şi-l certau pe el mulţi, ca să tacă, iară el cu mult mai vârtos strigà: Fiul Lui David miluieşte-mă!

Şi stând Isus a zis, să-l cheme, şi au chemat pe orb... şi a venit la Isus, şi răspunzând Isus i-a zis lui: Ce voieşti, să-ţi fac ţie; iară orbul a zis lui: Invăţătorule, ca să văz. Iară Isus a zis lui:

Mergi, credinţa ta te-a mântuit, şi îndată a văzut, şi a mers după Isus pe cale».

Spuneţi, Iubiţilor Creştini, unde veţi găsi un tablou mai grăitor, un tablou mai viu, mai sensibil. Evanghelistul, în adevăr, zugrăveşte nu povesteşte.

a Bisericii la vindecarea trupească şi sufletească a pacienţilor din spitale.

Rostul Bisericii la patul bolnavilor e: să trimită surori de caritate pentru alinarea suferinţelor omeneşti. Biserica noastră neavând o instituţie a surorilor de caritate, am făcut intervenţie la Consiliul oraşului Sibiu, să ne cedeze un teren pentru zidirea unui ***institut al surorilor de caritate*** şi am cerut sprijinul Ministerului Sănătăţii, să ne pună la dispoziţie mijloacele materiale pentru zidire.

In penitenciare unii confesori s'au remarcat printr'o activitate plină de zel. Menţionăm pe Antonie Gherman dela Penitenciarul din Sibiu şi pe prof. Dr. Gheorghe Popovici dela Braşov.

Cel dintâi, în afară de serviciile religioase din Dumineci şi serbători şi predicele regulate rostite la slujbă, a aranjat în postul Crăciunului o serie de conferenţe religioase, la care şi-au oferit contribuţia dl Horia P. Petrescu, Iosif Trifa şi Tr. Scorobeţ.

Confesorul dela Braşov, Dr. Gh. Popovici a înfiinţat şcoală regulată pentru scris-cetit, precum şi cetiri din sf. Scriptură şi lectura religioasă corăspunzătoare.

Despre «Dumineca bolnavilor» arătăm, că s'a prăznuit şi anul acesta în a doua Duminecă din Păresimi în toate spitalele şi bisericile parohiale cu predici şi împărţire de ajutoare pe seama bolnavilor.

Tabloul contribuţiilor din Dumineca bolnavilor îl anexăm sub ·/.

VII. Societatea „Sf. Gheorghe"

Tinera societate religioasă organizată în 80% din parohiile cu preoţi din Arhiepiscopia noastră, e pe cale de a deveni o citadelă puternică în jurul sfintei noastre biserici, atât de săracă în aşezămintele religioase auxiliare, care formează gloria bisericilor înfloritoare de azi.

Statutele acestei societăţi schiţează un larg câmp de activitate, de iniţiativă pentru preoţii, cari le conduc şi pentru membrii cari au prilej a participa la cursuri de instrucţie, mai ales iarna şi să aranjeze producţii corale şi teatrale, cari atrag atenţiunea publică.

Cetirile din sfânta Scriptură, din istoria şi literatura naţională, cântările şi declamaţiile alcătuesc programele întrunirilor, pentru care tineretul arată o simpatie, apreciată şi de către părinţii lor şi de către Biserică. Tineretul s'a încredinţat, că e mai bine să fie organizat, decât să umble de capul lui, urmând calea unor obiceiuri vechi, care au degenerat în cele mai multe părţi.

Preoţii se apropie de mentalitatea tinerilor, se duc în mijlocul lor ca nişte părinţi sufleteşti şi îndrumători. Prezenţa lor în mijlocul tinerimii determină pe tineri să fie plini de cuviinţă şi de iubire pentru părintele sufletesc, care le aduce încurajare şi învăţătură.

Autoritatea bisericească şi-a rezervat patronajul şi supravegherea generală a Societăţii Sf. Gheorghe. Dar aceasta nu e numai de caracter platonic, ci practic.

Anul trecut la 3/16 Mai am organizat primul ***pelerinaj al tinerimii adulte la Catedrala noastră.*** Incercarea a întrecut toate aşteptările prin impresiile profunde ale serviciului pompos în Catedrală. ale concertului religios şi ale vizitării Muzeului Asociaţiei.

Astfel de pelerinaji vom aranja şi în viitor în stil şi mai mare.

In diferite localităţi de importanţă religioasă, culturală şi naţională din cuprinsul Arhiepiscopiei vom organiza pelerinaji cu tineretul din jur. La Braşov e biserica sf. Nicolae, la Sâmbăta de sus Mănăstirea Brâncoveanu, la Răşinari mormântul lui Şaguna, la Avrig mormântul lui Gh. Lazăr, la Alba-Iulia biserica încoronării. In tot cuprinsul Arhiepiscopiei găsim urme de jertfe, de biruinţă de pe vremea, când biruinţele se câştigau cu greu şi nu le-am putut comemora, decât în taina conştiinţei.

Despre toate aceste locuri de pelerinaj avem de gând să publicăm o carte pe seama societăţii Sf. Gheorghe. *O **bibliotecă anume pentru tinerimea adultă*** e în programul nostru în legătură cu desvoltarea acestei societăţi.

Pentru membrii acestei societăţi, care cercetează şcolile medii şi universitatea contemplăm să creiăm o instituţie specială, ori în legătură cu Mănăstirea dela Sâmbăta sau cu Schitul Păltiniş, unde să primim în ferii tineri doritori să discute şi să primească îndrumări asupra problemelor, care le aduc dela şcoală, din familie ori din cărţi.

Tabloul organizaţiilor pe parohii şi protopopiate, precum şi în şcoalele secundare îl anexăm sub ·/.

VIII. Apostolatul laic.

Problema apostolatului laic a intrat într'o fază de realizări nouă pe urma schimbării condiţiilor şi împrejurărilor vieţii.

Nemuritorul Şaguna cu anevoie ar fi isbutit să inaugureze epoca de înflorire, cunoscută în Biserica noastră, fără de concursul plin de entusiasm al mirenilor din vremea sa.

El le-a deşteptat conştiinţa răspunderii pentru privilegiul de a sluji Biserica şi a o sprijini în toate întreprinderile ei culturale şi sociale.

Mirenii de atunci au dat o splendidă dovadă, ce însemnează aristocraţia slujirii, care e forţa suplementară a democraţiei religioase.

Dar în apostolatul laic din epoca şaguniană se trezia instinctul de conservare, ancorat în biserică şi era ce e drept ataşat religiei, era patetic în manifestaţiile sale, dar nu era de caracter pur religios.

Apostolatul laic devine fecund şi dinamic când izvoreşte din instinctul religios, din conştiinţa adevărului religios.

Religia, ca supremul factor de regenerare, tinde să prefacă pe omul natural într'o fiinţă spirituală, inzestrată de duhul lui Hristos, dorităr de a cunoaşte pe Mântuitorul şi gata de a-i slujì.

Duhul lui Hristos are darul de a transforma întreagă fiinţa credinciosului, concepţia despre lume şi despre viaţă, emoţia şi puterea de voinţă, prefăcând pe individ într'un organ de radiare a duhului creştin şi în factor de transformare a întregului mediu în care trăieşte.

Precum o pasere nu se poate transforma într'o floare frumoasă, ori câte mijloace ar întrebuinţa şi rămâne pasăre şi floarea floare, tot astfel omul natural nu poate deveni prin sine fiinţa spirituală fără Duhul lui Dumnezeu, care descopere credinciosului resursele tainice ale vieţii divine.

Apostolatul laic ne poate da pioneri şi colaboratori cu influinţă:

1. La înfiinţarea aşezămintelor religioase sociale ale Bisericii.

2. In întreprinderile misionare ale Bisericii întru combaterea diferitelor plăgi morale: concubinagiu, alcoolism, sectarism.

3. In acţiunea pentru educaţia religioasă prin şcoala de Duminecă.

4. In organizarea tineretului adult în societatea «Sf. Gheorghe».

5. In acţiunile filantropice arhidiecezane Dumineca bolnavilor, susţinerea internatului orfanilor de preoţi şi a Orfelinatului arhidiecezan.

Menţionăm la acest loc concursul Dlui prefect, Nicolae Comşa din Sibiu, care prin organele administrative ne-a stat într'ajutor să organizăm Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din judeţul Sibiu.

Iar din partea Femeilor serbarea jubileului de 75 ani a Reuniunei Femeilor din Braşov, ţinut la 8—10 Septemvrie 1926, cu participarea M. S. Reginei Maria şi a Reuniunilor de femei din ţara întreagă.

Intre lucrările din viitorul apropiat pe terenul apostolatului laic socotim lansarea unui apel către publicul mirean spre a sprijini acţiunile de interes general ori local după regiuni de activitate a Clerului, spre a coordona munca în mod sistematic.

IX. Treceri religioase.

Am arătat, în fiecare sesiune sinodală de câţiva ani încoace, că se înmulţesc cazurile de treceri religioase dela alte confesiuni la sf. credinţă strămoşească şi azi suntem în situaţia de a putea relata ce reprezintă acest fenomen din viaţa noastră religioasă.

Unii ignorează acest fenomen, alţii îl denaturează, şi-i atribuie a ţinută de ostilitate împotriva altor culte din partea noastră, pe care Biserica dominantă l-ar încuraja.

Dar prozelitismul nu este în firea Bisericii noastre naţionale.

Prozelitismul confesional e refugiul celor-ce trăiesc în semi convingeri religioase, cari umblă să convertească pe cei-ce se clatină în adevărul religios şi vreau să le impună convertiţilor nişte limitaţii, pe cari ei şi le-au însuşit şi de a căror valoare nici ei nu sunt siguri.

Apostolatul Bisericii noastre în slujba adevărului divin e de altă calitate decât al propagandistului comun. Apostolatul nostru încearcă să deştepte şi în alţii bucuria spirituală pe care a găsit-o în sufletul său, luminat de adevărul divin şi e convins, că cel convertit nu dobândeşte mulţumire sufletească, descoperind greşalele credinţei avute, ci convingându-se că noua credinţă îi satisface nevoia de renaştere spirituală.

Biserica nu împiedecă pe nimenea în calea sfinţeniei vieţii, nici a culturii intelectuale. Uni-

---

Vartimei eră orbul Ierihonului, toată lumea îl cunoşteà, până şi cel din urmă copil. El îşi aveà locul său, vecinic acelaş, la marginea oraşului, în colţul stradei ori la răspântie. Aici bâlbâià vecinic vaierul sufletului său. Toată lumea vine şi trece, el numa'n veci e acolo, în ţărâna drumului, pândeşte şi cerşeşte mila trecătorului. Amară profesiune şi lung şir de ani în noroiul mizeriei.

El, pururea-i în întunerec. Pentru el nu există soare, nu există colori, forme, nimic din frumseţile naturii. Abia sgomotul lumii dacă străbate în întunerecul sufletului său, şi aceia numai ca să-i anunţe, dacă vine vre-un trecător, ca să-i ceară milă, îndurare.

Astfel Vartimei pândeşte din zori şi până'n seară, şi mereu se frământă, oare ce oameni îi vin, bogaţi ori săraci, buni la inimă ori răi, împietriţi, ce-i vor da şi cât îi vor da? După aceste semne, bietul orb, vecinic repetează tânguirile şi cerşirile sale.

Se poate o soarte mai dureroasă? O fiinţă mai vrednică de compătimit? Să atârni pururea dela mila altuia? Să fii pururea aservit capriţiilor lumii? O, care creştin şi-ar dori aceasta viaţă?

Cu toate acestea câţi *Vartimei* nu sunt şi astăzi? Care ochi au şi nu văd, că nu este duh într'înşii. Ochi fizici în plină vigoare, dar nu cată măcar din privire asupra orbului cerşitor. Intru atâta s'au obicinuit cu acest dar dela Dumnezeu, să ai vederea ochiului, încât nici nu mai simt, că aceasta întâmplare are un înţeles adânc şi pentru ei.

O, câţi Vartimei nu sunt în lumea de acum, în ţara aceasta binecuvântată, care pândesc la respântie mila trecătorului. Care văd înafară, dar în sufletul lor e orbul «*Vartimei*», care le zice:

Văd binele şi-mi place,
Dar nu mă îndemn a-l face!

Şi într'o zi, cum sta orbul la nenorocita lui străjuire în pulberea drumului, un sgomot asurzitor se apropià de el. Venià *Isus* din Ierihon, însoţit de învăţăceii săi şi nenumărată mulţime de popor. *Isus* în drumul său triumfal spre Ierusalim, şi mai apoi la calvarul de pe Golgota.

Bietul *Vartimei* nu vedeà, dar auzià sgomotul mulţimii, care curgeà în valuri mereu.

Şi acum, să ne închipuim, ce se va fi deşteptat în sufletul orbului în faţa acelui sgomot neobicinuit? Sigur, vom gândi, că el aşteptà cu zor mulţimea, să cerşească, să adune dela atâta lume, ca nici odată până acum. Aşa s'ar părea, după mentalitatea lui cunoscută până aci.

Dar nu este aşa. E tocmai contrarul. Vartimei nu mai e preocupat de mulţimea ce se apropià, nici de aurul ei, nici de mila ei. Trece acum peste acestea. Ascultă numai cu luare aminte, până când soseşte în dreptul său *Isus*, şi atunci începe să strige: *Isuse*, Fiul lui David, miluieşte-mă!

Şi mulţi îl certau, ca să tacă, să nu turbure lumea, să-şi ia filerul milei şi să stea la o parte. Dar el mai vârtos strigà. Se împotriveşte lumii din a cărei milă trăià, se ridică vermele din ţărână, din umilit devine îndrăzneţ şi rupe cu toţi, căci el *vrea să vadă.*

El ştià din auzite, că Isus face minuni. Din aceasta a isvorît adânca lui credinţă, care-l duce la salvare. El a cunoscut în Isus pe Fiul lui Dumnezeu, şi când a simţit, că e în faţa milostivirii sale, a dispreţuit lumea cu toate bogă-

tatea sufletească a neamului se încorporează în această sf. Biserică.

De aceea are o putere de atracţie irezistibilă mai ales asupra acelora cari în vremuri de urgie s'au răslăţit dela sânul ei, ori pe cari propaganda sectară agresivă i-a împins în abizul rătăcirilor şi smeriţi se reîntorc la alvia veche a credinţei.

I. In anul 1924 câteva parohii unite au revenit la ort., iar anul trecut Hamba. Inainte de sf. Paşti au trecut majoritatea credincioşilor uniţi din Şoimuş cu preotul unit şi filia Metiş întreagă. Cazuri sporadice de treceri mai sunt pretutindenea în satele mixte.

De la alte confesiuni menţionăm trecerea preotului reformat Stefan Csutak din Zagon, care după-ce a stat luni de zile la Academia «Andreiană» în contact cu profesorii şi cu studiul teologiei ort. a fost hirotonit înainte de Sf. Paşti şi instituit preot ort. în Micfalău din părţile săcuieşti.

Tabloul celor primiţi în sânul sf. Biserici ort. îl anexăm sub ·/.

Spre a se înţelege mai deplin actul trecerilor religioase trebuie să arătăm, că vechile legi ungureşti relative la trecerile religioase nefiind abrogate şi înlocuite cu altele corăspunzătoare, stingheresc libertatea conştiinţei şi pricinuesc o mulţime de calamităţi celor-ce vreau să treacă la ortodoxie.

Credincioşii noştri cari au părăsit confesiunea gr. cat. sunt târâţi în judecăţi şi procese şi hârţuiţi de interminabile anchete.

Credincioşii din Ucea de sus se judecă cu Mitropolia Blajului, din anul 1924, şi abia au ajuns la prima sentinţă a Tribunalului din Făgăraş, care a respins acţiunea Mitropoliei unite, judecând-o să plătească 94.000 lei cheltuieli de proces.

Guvernele, cari s'au perindat la cârma ţării nici până azi n'au adus o lege a Cultelor, spre a pune capăt unui anahronism dăunător şi fatal libertăţii conştiinţei.

Credem, că e necesar să se insiste şi în numele Adunării eparhiale ca guvernul să aducă noua lege a cultelor.

II. In vreme ce locuitorii ţării cari vreau să vie la Biserica de stat, sunt expuşi tuturor şicanelor şi agitaţiilor, propaganda sectară devine din ce în ce mai agresivă şi-şi creiază instituţii şi centre puternice de operaţiune în mijlocul credincioşilor noştri.

Sectele din străinătate, cari încurajau propaganda sectară, au năvălit în ţară. La Diciosânmărtin studenţii în Biblie au o şcoală de propagandişti, concesionată de Ministerul Cultelor şi condusă de un director, care nu e măcar cetăţean român.

Susţinătorii acestor instituţii duc în străinătate o campanie de ponegrire în contra ţării şi a aşezămintelor ei.

In scop de lămurire a cercurilor bisericeşti din America, consilierul nostru Tr. Scorobeţ a publicat în organul Bis. ep. din New-York din America o întimpinare, pe care o anexăm ·/. în traducere românească apărută în Telegraful Român.

X. Presa bisericească

O biserică activă are nevoie de presă proprie şi de o activitate sistematică. Presa noastră constă din 3 organe periodice Telegraful Român, Revista Teologică şi Lumina Satelor, fiecare urmând scopuri deosebite şi anume: *Telegraful Român*, organ de informaţie, *Lumina Satelor* pentru stimularea vieţii religioase în massa credincioşilor, iar *Revista Teologică*, pentru clarificare intelectuală între preoţi şi mireni.

Fiecare credincios simte trebuinţă de informaţie cu privire la curentele vieţii religioase de azi. Fiecare credincios e dator să trăiască într'o atmosferă de inspiraţie şi de credinţă.

Cei dornici de certitudine religioasă caută studii şi lectură relative la doctrina Bisericii.

In limitele posibilităţii, presa noastră s'a străduit să-şi îndeplinească misiunea sa şi în decursul anului trecut şi a celui prezent.

In deosebi avem satisfacţia să raportăm, că «Lumina Satelor», organul nostru popular, încheind 5 ani de activitate, a isbutit să ocupe un loc de frunte în presa populară din ţara noastră.

Din prilejul împlinirii celor dintâi 5 ani de activitate, I. P. S. Sa a adresat redactorului foii, păr. Iosif Trifa, o scrisoare elogioasă pentru munca ce o depune la acest amvon important. Anexăm ·/. numărul de Paşti, în care s'a publicat scrisoarea arhierească.

Harnicul redactor al foii Lumina Satelor, păr. I. Trifa a început o inimoasă cruciadă împotriva plăgii alcoolismului, iar prin esplicarea pericopelor evanghelice din cursul anului bisericesc, desgroapă comorile vechi şi nouă ale sf. Scripturi.

In legătură cu pelerinajul în Ţara sfântă din anul 1925, a descris locurile pe unde au trăit prorocii şi Mântuitorul Hristos.

Rodul muncii păr. Trifa e strâns şi în 12 volume, cari se bucură de o răspândire fără precedent în literatura noastră de propagandă religioasă.

Considerând, că sufletul trebue cultivat ca şi pământul prin sistemul rotaţiei raţionale, păr. I. Trifa va găsi şi alte probleme şi subiecte mari pentru a le trata în serii de articole, cum a făcut cu Ţara sfântă şi cu combaterea alcoolismului.

Prin *Revista Teologică* se continuă lămurirea problemelor ştienţifice din cugetarea teologică de azi în relaţiile ei cu viaţa religioasă modernă.

Iar *Telegraful Român* discută chestiile religioase, culturale, politice-naţionale şi momentele importante din viaţa Clerului şi a Bisericii. In legătură cu marile curente din lumea religioasă de azi, Telegraful Român publică articole de informaţie, pledând pentru o lărgire a orizontului cu privire la concepţia şi soluţionarea problemelor religioase de azi.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

Nou guvern

M. Sa Regele şi-a exprimat dorinţa de-a se forma un guvern naţional, alcătuit din reprezentanţii tuturor partidelor politice.

Incercarea, de-a se forma guvernul naţional neizbutind, cabinetul prezidat de dl gen. Averescu şi-a prezentat demisia. Suveranul a însărcinat atunci pe dl *Barbu Ştirbey*, să alcătuească guvernul.

Compunerea noului guvern este următoarea:

Barbu Ştirbey, preşedinte al consiliului de miniştri şi ministru de interne interimar la externe.

Const. Argetoianu, la domenii.

Stelian Popescu, la justiţie.

Dr. Nic. Lupu, la instrucţiune publică.

Al. Lăpedatu, la culte.

Gen. *Paul Anghelescu*, la răsboi.

I. Inculeţ, ministru al sănătăţii.

C. Dimitriu, la comunicaţii.

Mihai Popovici, la finanţe.

Mrazek, la industrie.

Pan. Halipa, la lucrări publice.

Gr. Iunian, al muncii.

Ministerele pentru provinciile: Ardeal, Basarabia şi Bucovina se desfiinţează.

Adunările legiuitoare sânt disolvate. Alegeri nouă se fac în 7 Iulie pentru cameră, şi în 10, 12 şi 14 Iulie pentru senat.

Corpurile legiuitoare se întrunesc în 27 Iulie 1927 la Bucureşti.

Preoţimea noastră să-şi întărească *legătura cu poporul* în vederea evenimentelor ce urmează.

Conferenţă pastorală

Protopopiatul *Oituzului* adresează oficiilor sale parohiale următoarea circulară:

In 26 şi 27 Mai 1927 toţi protopopii din Arhiepiscopie au fost întruniţi la Sibiu într'o conferenţă pastorală sub înaltul prezidiu al I. P. S. Sale, cu scop de-a aprofunda mai mult viaţa moral-religioasă şi chestiile administrative din parohie. Pentru a vă putea comunica rezultatele multiple şi importante ale acestei conferenţe, On. preoţi sânt convocaţi la conferenţă pastorală pe ziua de *14 Iunie*, a treia zi de Rusalii, în *Covasna*. Cel ce va lipsi, va fi arătat I. P. S. Sale din ordin.

Poiana Sărată, 1 Iunie 1927.

Prot. *Ion Rafiroiu.*

ţiile ei şi nu a mai avut altă preocupaţie, decât să se arunce la picioarele Mântuitorului. Pentru-că în sufletul lui numai Isus erà şi convingerea-i şoptià, că numai Isus e viaţa, Isus e vindecarea, şi cătră el de mă voiu întoarce, mântuit voiu fi.

Deci nu lumea, ci pe Isus a dorit el să vadă. Nu pentru vedere, ci pentru dătătorul vederii, pentru Fiul lui Dumnezeu ardeà sufletul său. Celelalte urmau de sine.

Oare noi aşa procedăm, Iubiţilor Creştini? Să răspundă fie-care după credinţa sa.

Oare noi cunoaştem în Isus viaţa dumnezeiască? Care printr'Insul s'a trimis nouă, ca singura viaţă vrednică s'o trăim. Oare noi l-am văzut pe el, ca singurul Domn şi Mântuitor al nostru? Ori am rămas surzi şi orbi, ori nepăsători în faţa cuvântului său, în faţa faptelor şi poruncilor sale? Oare n'am văzut, numai desfătările lumii?...

Inc'odată zic, să răspundă fie-care, după măsura credinţei sale. Dar un lucru, să ştie fiecare, că cu ochii noştri trupeşti nici odată nu vom pătrunde în lumea cea de sus, unde firul vieţii se ţese, unde tainele vieţii s'acopăr. Numai sufletul nostru poate să cuprindă măreţia dumnezeirii, în revelaţia Domnului nostru Isus Christos, pentru-ca întreagă fiinţa noastră s'o supunem stăpânirii sale, când toate le vom biruì, ori-ce patimi în cale ne-ar răsări.

Dar *până când nu credem într'însul*, nu se deschid ochii orbului, pentru-că *credinţa este ochiul sufletului.* Şi când acest ochiu se deschide, sufletul nu mai arde de altă dorinţă, decât să se înalţe spre cele de sus, spre idealul dumnezeirii, şi atunci numai va vedeà în Christos pe însuşi Dumnezeu.

Şi Isus s'a oprit în dreptul orbului, căci bine a auzit strigătul lui şi s'a îndurat de ruga lui. Sgomotul infernal al mulţimii, încercările unora de a-l face să tacă, n'au împedecat, să nu fie auzit strigătul lui pentru ajutor. Nu! Căci Domnul, care judecă şi rărunchii, cunoaşte *adânca lui credinţă* şi-l întreabă: *Ce voieşti să-ţi fac ţie?* Ce puteà să zică bietul orb, decât: «*Invăţătorule, să văd*», căci el faţa lui Isus dorià să vadă.

Şi s'a oprit Isus în drumul său spre Golgota, în drumul său, în care purtà povara păcatului lumii, pentrucă un biet orb a voit să vadă faţa lui.

Când păcatul lumii întregi apăsà umerii lui, se îndură de credinţa obului şi-i zice: «*Mergi; credinţa ta te-a mântuit;* şi îndată a văzut şi a mers după Isus în cale».

Atunci s'au deschis ochii lui *Vartimei* şi el, fermecat pentru vecie, nu mai puteà privi decât faţa lui Isus. Cucerit de-alui milă nu zărià frumseţa lumii, *numai faţa milei dumnezeeşti*, din a cărei îndurare a răsărit o nouă viaţă pentru el.

Din acea clipă nu s'a mai despărţit de Christos. I-a urmat în calea Golgotei, în drumul iubirii nesfârşite, a urmat lui Christos.

Iată idealul creştinului, până în ziua de astăzi. Să urmăm lui Christos! Să nu ne perdem în deşertăciunile lumii. Să ne ridicăm peste zădărniciile zilei şi să căutăm pururea în faţa lui Isus şi cărările lui.

Iată lumea cea nouă, care s'a deschis orbului Vartimei în Christos şi prin Christos.

Al doilea milion pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ofrandă dela Banca Naţională a României. — Aşezămintele Brâncoveneşti. — Dela alte bănci din capitală. — Dar dela Vărşeţ. — Contribuirile parohiilor din protopopiatele Dobra şi Făgăraş, dela mai mulţi buni credincioşi. —

La sfânta şi marea sărbătoare a Pogorârii Duhului Sfânt ne este dat să vestim, cu sufletească mulţumire, clerului şi poporului nostru, că darurile creştineşti, în scop de a reface vechea ctitorie dela Sâmbăta de sus, au trecut cifra de **două milioane** de lei, şi că ofrandele se continuă cu aceeaş mare căldură în rândurile tuturor celor iubitori de lumină şi doritori de mângăere şi de mântuire, ce are să reverse viitorul sfânt aşezământ brâncovenesc.

Fiii bisericii ortodoxe din întreaga ţară, ba chiar şi de dincolo de graniţele actuale, (ofranda Prea Cucernicului prot. *Oprea* dela Vârşeţ), aduc darul bunătăţii lor pilduitoare, pentru săvârşirea operei plănuite.

In capul listei de astăzi se înscrie **Banca Naţională a României,** cu 100,000 de Lei;

In al doilea loc urmează Epitropia Aşezămintelor Brâncoveneşti din capitală.

Aşezămintele Brâncoveneşti, persoană morală, înfiinţată în 1835 de generoasa ctitoare, principesa Safta Brâncoveanu, întreţin, prin administraţie proprie, epitropie, mai multe instituţii în capitala ţării, ca b. o. frumoasa biserică Doamna Bălaşa, podoaba Bucureştilor, spitalul, asilul ş. a. Testamentul nobilei principese Safta hotăreşte, privitor la administraţia brâncovenească: «Odată pe an, la zi hotărâtă, Eforul (Mitropolitul Ungro-Vlahiei, acum Patriarhul, care are de drept preşedinţia administraţiei), adunându-se cu episcopii ţării (ai Munteniei), cu cei mai aleşi boeri din neamul nostru, şi din celelalte blagorodnice neamuri pământeşti, şi cu câţiva din cei mai aleşi neguţători», vor lua socotelile.

Epitropia actuală, păstrând mereu duhul binefăcător al întemeetoarei aşezămintelor brâncoveneşti, dărueşte 50 mii de lei în scopul refacerii sfântului locaş dela Sâmbăta de sus.

Ofrande frumoase înregistrăm apoi dela institutele bancare din Bucureşti: Banca Comercială Română, Banca Românească (centrala), Steaua Română, Prima Societate civilă de credit f. R.

Toate aceste preţioase contribuţii au fost înscrise pe lista *Principelui Basarab Brâncoveanu* care a manifestat un superior interes pentru sfântul aşezământ strămoşesc.

Din Sibiu, dl *Dr. Lucian Borcia,* advocat, se înscrie cu o nouă contribuire, de 3000 Lei.

Fie ca interesul credincioşilor fii ai bisericii, pentru tot ce este folositor sufletului, să sporească în aceeaş măsură şi de aici înainte.

Au dăruit:

Banca Naţională a României, Bucureşti 100,000
Epitropia Aşezămintelor Brâncoveneşti, Bucureşti 50,000
Banca Comercială Română, Bucureşti 20,000
Banca Românească, Bucureşti . 20,000
Steaua Română, Bucureşti . . 10,000
Prima Societate civilă de Credit f. R., Bucureşti 10,000
Dr. Lucian Borcia, adv., Sibiu . 3000
Traian Oprea, protopop, Vârşeţ 1000
Parohiile din protopopiatul **Dobra,** din care se remarcă fondul cultural tractual cu 1000 Lei, în total 4720
Parohiile din protopopiatul **Făgăraş,** din care se remarcă: Făgăraş cu 2000 Lei, Beclean şi Lisa, cu câte 1000 Lei 10,600

Total Lei: 229,320
Suma de mai 'nainte Lei: 1.904,830
Total general Lei: 2.134,150

Parastas la Ierusalim. In ziua eroilor, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, în Biserica dela Golgota, asistat de clerul Sfântului Mormânt, a slujit un parastas pentru odihna sufletelor eroilor români căzuţi în războiu. A ţinut apoi o predică, în care a spus că ostaşii noştri s'au jertfit nu numai pentru ţară şi neam, ci şi pentru credinţa creştină.

Activitatea Societăţii „Sf. Gheorghe". In ordinea de zi a conferenţei preoţeşti, ce se va ţinea în 14 Iunie a. c. în Bran-Centru, se va discuta tema: ***Alcătuirea unui program de activitate în cadrele Societăţii «Sfântul Gheorghe» pentru sezonul de vară şi pentru sezonul de earnă.***

In aceeaş zi se va face şi sfinţirea capelei ortodoxe române din localitate.

Acesta să fie şi idealul nostru, pentru o nouă viaţă în Christos şi prin Christos, de unde isvoresc toate virtuţile. Căci mai bine stăpân al bunurilor sufleteşti, care duc la lumină, la viaţă, decât sclav al deşertăciunilor lumeşti, care duc la ruină.

Fiul lui David, miluieşte-ne! Amin!

Pilde şi asemănări

Din W. Spurgeon, culese de M. Neagu, pr. Slimnic.

(Sfârşit)

10. ***Schimbăcioasa înfăţişare a credinţei raţionali.*** — Intr'un secol şi jumătate cât de mult s'a schimbat credinţa raţiunii! Şi-a ridicat un palat măreţ, ca în ziua următoare să-şi bată joc de el. Işi dărâmă cetatea proprie, ca earăş să o zidească.

S'a schimbat mereu, până ce s'a coborât azi la animalitatea simplă, strigând: «Viaţa acestui pământ este suficient îndestulitoare».

In curând va lua altă formă, nu vor trece cinci zeci de ani, şi va veni o nouă rătăcire, identică cu cea anterioară, dar sub alt nume. Aşa se va schimba încă multă vreme, dar esenţa ei rămâne aceeaş. Se va răscula în contra creştinismului, şi va fi silită neîncetat să-şi defaime adevărul.

Pe fruntea acestor sisteme se va scrie cu timpul: «Dispărut, ofilit ca floarea! Trecut cu apariţia unui meteor! Imprăştiat ca negura».

Pe frontispiciul creştinismului stă scris: «Numele Lui va fi în veci», (Ps. 17. 54).

11. ***Ce credinţă ar putea înlocui creştinismul?*** Presupunând despre creştinism că ar fi exterminat, ce credinţa l-ar putea înlocui? Punem întrebarea învăţaţilor, cari susţin că creştinismul dispare. Să ne răspundă: Cu ce religiune s'ar putea înlocui?

Să fie păgânismul idolatru, care se închină naturii? Voiţi orgiile lui Bachus, desfrâul Venerei? In veacul civilizaţiei?

Voiţi rătăcirea romană? «Doamne păzeşte», veţi răspunde. Până când într-o biserică vor exista urmele «rugului» şi ale «închiziţiilor», nimenea nu se poate gândi la asemenea lucru. Atunci ce căutaţi?

Au doară mohamedanismul cu fabulele sale, cu nelegiurea sa, cu voluptăţile sale?

Au doară «necredinţa»? Dacă doriţi ca legătura socială existentă să se nimicească; dacă voiţi ca locul evangheliei să-l ocupe nerăspunderea ideilor comuniste; dacă voiţi ca omenirea să umble rătăcind ca sloii mari de ghiaţa lovindu-se unul de altul, intronaţi religia «necredinţei»!... D-zeu să ne ferească de astfel de rătăciri.

Locul credinţei noastre dreptmăritoare nimic nu-l poate ocupa. Nu este credinţă pe lume, care să fie atotdreaptă în faţa lui D-zeu, şi atât de binefăcătoare pentru omenire, cum este credinţa noastră.

12. ***Invăţătura lui Isus Hristos, este învăţătură sfântă.*** — Credinţa lui Mohamed cuprinde şi mult adevăr în sine. Pe vremuri fusese reformă însemnată, faţă de credinţa care slăvea chipuri cioplite. Fondatorul însă n'a îndrăsnit să-şi ridice cuvântul în contra unor greşeli fundamentale, care erau incarnate în sufletul poporului arab. N'a îndrăsnit să le strige: «Iertaţi păcatele fraţilor voştri, de şaptezeci de ori

Redactorii „Unirii“ aiurează

De câteori redactorii «Unirii» se prind în capcana propriilor mistificări, îşi iau refugiul la limbagiul cel mai strident, insultând, minţind şi batjocorind. Astfel săptămâna trecută, în care toată suflarea românească a prăsnuit Înălţarea Domnului şi Ziua Eroilor, organul blăjan n'are nici un rând despre aceste înălţătoare serbări creştineşti şi naţionale. In schimb însă s'a coborît în mocirla tuturor intrigilor actuale şi s'a scuturat de noroiu scriind un articol neruşinat: «Un eşec a (sic) ortodoxiei la Şoimuş» şi «Telegraful calomniază». Nu ne-am mai perde vremea citind proza stupidă a Unirii, dacă n'am găsi în ea chipul halului, în care redactorii Unirii şi-au perdut capul şi cel mai elementar bun simţ. Pentru ziua Înălţării Domnului şi a Zilei Eroilor I. P. S. Mitropolit Nicolae a hotărît să meargă în Şoimuş şi în satul vecin Coroiu-Sânmărtin spre a prăznui această zi în mijlocul credincioşilor de la ţară.

O seamă de pigmei şi politiciani demagogi cearcă să exploateze biruinţa neamului, coborând de pe piedestal masele poporului şi aşezând idolii politicei.

Gândul Ierarhului nostru a fost să arate că într'o astfel de zi, conştiinţa vredniciei poporului trebue luminată şi sărbătorită. Satul Şoimuş n'a fost ales la întâmplare.

Inainte de Paşti, majoritatea uniţilor în frunte cu preotul lor din acel sat au revenit la sânul maicei neamului românesc, care e sfânta biserică ortodoxă naţională. Şi a fost cu adevărat o zi de înălţare sufletească, cum nu s'a mai pomenit prin acele părţi. Sfânta liturgie, slujită de I. P. S. Mitropolit, cu mare asistenţă, corul studenţilor de teologie şi mai ales predica înălţătoare, ţinută sub cerul liber au produs impresii, cari nu se vor uita.

Blajul a trimis pentru acea zi pe profesorul Dr. Sămpălean şi Simu, inscenând o demonstraţie stupidă spre a dovedi cât de jos se pot coborî într'o zi de înălţare a intregei suflări româneşti. Iar în «Unirea» acea manifestaţie de scandal e prezintată drept biruinţă a «Sfintei Uniri».

O seamă de credincioşi uniţi, cari au ascultat cu pietate cuvântarea înaltului Ierarh, s'au scârbit de purtarea misionarilor blăjeni. Mulţimea credincioşilor noştri i-au compătimit văzând svârcolirile neputincioase şi fatale ale profesorilor uniţi. «Unirea» se consolează, că legile ungureşti, din 1848, vor pune stavilă curentului de revenire în sânul sfintei biserici strămoşeşti.

Nădejdea «Unirii» e că vor putea salva averile parohiale. Dar de când trăeşte o confesiune pe urma bunurilor materiale? De altfel «unaţia» şi toată afacerea de la 1700 e doar o maşinărie politică; iar bietul Atanasie ar putea fi considerat ca începătura renegaţilor, prin călcarea jurământului, de credinţă depus la Bucureşti. Păcatul strămoşesc al lui Atanasie planează asupra bieţilor misionari, le întunecă cugetarea, le perverteşte simţirea şi le anihilează voinţa, cum s'a întâmplat şi cu prilejul Incoronării de la Alba-Iulia. Poporul care n'a fost complicele Episcopului Atanasie şi a protopopilor săi la actul apostasiei din 1700, îşi dă seamă de aberaţiile misionarilor uniţi şi începe să tragă toate consecinţele, dovedind că instinctul religios al neamului nostru e treaz şi activ şi s'a îndreptat spre idealul Mântuitorului şi al destinului nostru naţional.

Că în Redacţia: «Unirii» s'au cuibărit cucuvăi... să le fie de bine!

Turneu cultural. La invitarea clerului şi poporului din judeţul Treiscaune, un grup de studenţi, ai Academiei teologice «Andreiane» ort. române din Sibiu, întreprinde un scurt turneu cultural în Săcuime, sub conducerea profesorilor N. Colan şi Dr. Gr. Cristescu. Se vor vizita, în sărbătorile Sf. Rusalii (zilele 12—14 Iunie 1927) localităţile: Arpătac, Sfântul Gheorghe şi Covasna. In aceste localităţi, corul de 20 studenţi va cânta la Sf. Liturghie, ear seara va da concert cu cântări religioase şi naţionale. Programul se întregeşte cu predică şi conferenţă, ţinute de profesorii conducători, în fiecare localitate.

Hrana sufletească, adusă de o biserică activă, care îndreaptă paşii tinerilor în calea adevărului şi a datoriei, nu poate decât să fie bună şi folositoare pentru ridicarea poporului credincios, prin dragoste către apostolat.

Circulară

către On. membri clerici şi mireni ai Sinodului protopopesc electoral din protopopiatul Zarandului

Potrivit mandatului cu Nr. 3859, din 18 Maiu a. c. al Preaven. Consiliu arhiepiscopesc şi în înţelesul § 13 din Regulamentul pentru procedura alegerii de protopop, convoc prin aceasta On. Sinod electoral al protopopiatului Zarand pe Duminecă, în 26 Iunie a. c., la sediul protopopesc, în Brad, la ora 11 a. m. pentru alegerea de protopop.

Inainte de actul alegerii, se va sluji sfânta titurghie cu chemarea Duhului Sfânt, On. membri sunt poftiţi a participa la această sfântă slujbă.

Comitetul protopopesc se va întruni la ora 8·30 spre a cerceta cererile de concurs şi documentele candidaţilor spre a stabili tabloul de candidare.

Sibiu, 8 Iunie 1927.

Ir. Scorobeţ,
comisar arhiepiscopesc.

Dela cei readuşi la sinul bisericii străbune

— O serbare a ortodoxiei —

Despre introducerea în postul de administrator parohial în Micfalău, a preotului nostru *Ştefan Csutak*, mai primim următoarele amănunte:

Introducerea festivă s'a făcut în cadrul unor serbări, de care nu s'au mai ţinut în judeţ cu astfel de ocaziuni.

Serviciul divin cu sf. ilturgie s'a săvârşit cu solemnitate de 8 preoţi, dând răspunsurile liturgice corul de 45 persoane al «Astrei», despărţământul Sf. Gheorghe, sub conducerea dlui prim procuror I. N. Lungulescu.

Au participat, în numele judeţului Treiscaune, prefectul, subprefectul, prim-notarul, prim medicul, revizorul şcolar, şef contabilul cu alţi funcţionari, în numele armatei dl General Mihail Todicescu cu alţi ofiţeri, în numele magistraturii preşedintele tribunalului M. Tigoianu şi prim-procuror I. N. Lungulescu, precum şi alţi mulţi fruntaşi, medici, avocaţi, profesori, învăţători, notari şi alţii.

Pe lângă darul: rândul de odăjdii, donate de Inalt Preasfinţitul mitropolit Nicolae, a mai dăruit bisericii din Micfalău, cu ocaziunea instalării, dl prefect Dr. Zaharie Crişan, suma de 10,000 lei, iar dl pretor al plăsii Sf. Gheorghe, pentru masa sătenilor 5000 lei.

Dl general Todicescu Mihail a lăsat gratuit muzica militară, din 23 persoane, ca să însoţească

---

câte şapte»! Tot asemenea, n'a avut îndrăsneala să se ridice împotriva poligamiei. Mohamed în calitate de conducător, de teama să nu fie părăsit de credincioşi, a fost silit să tolereze ca credincioşii săi să aibă mai multe soţii deodată.

In afară de creştinism, la orce credinţă de pe pământ aflăm că s'a ţinut seamă de mulţumirea celor trupeşti. Singură credinţa lui Isus Hristos s'a aşezat ca o stâncă nerăsturnabilă în faţa plăcerilor rafinate, care nu poartă în sine curăţie sfântă. ***Evanghelia nici nu micşorează, nici nu scuză neleguirea.*** Celor căzuţi şi celor pierduţi le promite graţia divină, dar nu apără păcatul, şi e fără cruţare faţă de ceice rămân statornici în păcat. Credinţa lui Isus Hristos este credinţă sfântă.

13. ***Hristos este începutul tuturor credinţelor.*** — Pe o mică insulă din Oceanul pacific, locuitorii au primit creştinismul dela oare care misionari. Cu timpul s'au prezintat la ei alţi oameni. Cum erau îmbrăcaţi în haina neagră lungă de misionari, au fost întrebaţi: cu ce scop s'au apropiat de ei?

— «Să vă vestim, evanghelia lui Hristos», a fost răspunsul lor.

— «Vestea bună a lui Hristos o primim cu toată dragostea» au strigat creştinii insulari.

După un timp îndelungat misionarii au prezentat noilor credincioşi o mică diagramă care prezenta un pom, încărcat cu ramuri. Misionarii au început să explice. Arătând ramurile mai mici, spuneau că sânt toţi acei vrednici creştini cari au dovedit fapte bune. Cele mai groase reprezintă pe ceice învaţă cuvântul credinţei...

— Spuneţi-ne nouă, au întrebat insularii, ce reprezintă rădăcinile pomului?

— «Acesta este Isus Hristos», au răspuns misionarii; «***Isus Hristos este începutul tuturor credinţelor***».

Fericiţi s'au întors la casele lor, mulţimea insularilor, că: baza întregii biserici creştine este Mântuitorul. Ferice de biserica lui Isus Hristos, care reprezenta originalitatea învăţăturilor Lui, şi urmează lor.

14. ***Creştinismul încercat.*** Mi se povesteşte că un oarecare ateu a ţinut o conferenţă în domeniul culturii sale, combătând din răsputeri credinţa creştină. La finea conferenţei a rugat pe auditorii săi, să combată, dacă e cu putinţă, un lucru ca acesta. El aştepta să se ridice la tribună, întru apărarea credinţei, vreun tinăr zelos, — ca să-l facă de râs. S'a ridicat însă o femee bătrână, purtând pe braţ o corfă cu de ale mâncării şi o umbreliă învechită. In timpul cât şi-a aşezat lucrurile acestea a început să zică: «Am plătit treizeci de bani intrare, să aud ceva bun şi edificator; ceeace eu, ca o cucernică creştină, aici n'am auzit. Lăsaţi să vă spun ce a făcut cu mine credinţa lui Isus, şi apoi daţi-mi ceva mai bun decât aceasta, — altcum să ştiţi că sânt înşelată, la întrarea de aici, cu treizeci de bani. Sânt văduvă de treizeci de ani; am rămas de bărbat înconjurată de zece copii. In cea mai neagră mizerie, n'am încrezut în Isus Hristos, — şi El mi a ajutat, m'a mângâiat de mi-am putut creşte copilaşii, cari azi pe cale cinstită îşi câştigă pânea de toate zilele. Nici unul din cei de faţă, nu ştie ce mâhnire sufletească poartă o biată văduvă, dar Mântuitorul întotdeauna şi-a vărsat mângăerea din deplin

cortegiul festiv cu cântece, asemenea să cânte ziua întreagă populaţiei ortodoxe, ca să i se dea cât mai mare însemnătate zilei.

Credincioşii bisericii noastre din Micfalău precum şi din comunele din jur: Bicsad, Bătaniimari etc. au rămas adânc impresionaţi de această frumoasă şi impunătoare solidaritate a conducătorilor judeţului — toţi ortodocşi — din toate treptele sociale cu poporul dela sate. — Serbarea a produs în tot jurul acea atmosferă, care e prielnică pentru munca viitoare de readucere la sânul bisericii strămoşeşti a celor ce au părăsit-o, siliţi de grele apăsări.

Ca o adâncire a brazdei trasă la Micfalău, va fi adunarea cercului religios în cursul lunei lunie—lulie în Bicsad, la care au promis participarea festivă mulţi conducători, cari au fost şi la Micfalău.

După masă Păr. protopop Aurel Nistor a ţinut poporului o prelegere despre locurile sfinte şi momentele mai însemnate din viaţa lui Isus, ilustrând cele spuse cu proiecţiuni luminoase cu aparatul despărţământului Astrei, mânuit de Dr. Miron Creţu, prim medic judeţean.

Elevele din corul Astrei, care cercetează şcoala normală de fete din Sf. Gheorghe, au cântat cântece naţionale, au dansat jocuri naţionale, îndemnând şi învăţând şi pe fetele credincioşilor noştri câteva din ele, lăsând o mare bucurie şi emoţie în inimile mamelor ce le priveau.

In întregime luată, serbarea introducerii păr. Ştefan Csutak a fost zi de fericită izbândă a bisericii noastre şi de nădejdi bune pentru viitor.

INFORMAŢIUNI

Membru de onoare. Academia Română a ales pe Generalul *Berthelot* membru de onoare, drept recunoştinţă pentru serviciile aduse de ilustrul general patriei noastre în cursul războiului de întregire.

Nou rector al universităţii din Cluj este ales dl prof. G. Bogdan-Duică. O distincţie prea bine meritată.

Premiile naţionale pentru literatură. Comisia pentru decernarea premiilor naţionale de literatură s'a întrunit în 4 lunie la ministerul artelor. Au luat parte la şedinţă d-nii: V. Goldiş, O. Goga şi premiaţii din anii precedenţi. In urma discuţiunilor care au urmat, cele două premii naţionale — a 100 mii lei de fiecare — au fost acordate d-lor: I. Agârbiceanu (proză), şi Cincinat Pavelescu (poezie).

† Dimitrie Dan. In 25 Mai a. c. a trecut la cele eterne Păr. arhipresb. mitrofor şi consilier eparhial referent în Cernăuţi, *Dimitrie Dan.* Fie-i veşnică amintirea!

Congres preoţesc. La Bucureşti se întruneşte, în 21 şi 22 lunie 1927, congresul Asociaţiei generale a preoţilor. Programul congresului: Alegerea comitetului şi discuţii asupra greutăţilor ce se întâmpină în aplicarea legii de organizare bisericească.

Al doilea sbor peste Atlantic. Aviatorul american Chamberlain şi însoţitorul său Levine au traversat Atlanticul, şi trecând d'asupra Irlandei şi Angliei au aterizat lângă Berlin, după sbor de 43 de ore, în 6 lunie 1927. Noul învingător al aerului, şi în general aviaţia americană, primesc zilnic telegrame de admiraţie şi felicitare din toate părţile lumii.

Cu preţ redus. Primim: Conform aprobării consiliului de administraţie, pentru călătoria *celor fără alte reduceri*, dela Sibiu la Ocna-Sibiului s'a admis, să poată călători cu 50% reducere, adică: cu biletele luate la ducere să se poată şi înapoia *în aceeaş zi*, vizându-se la cassă pentru înapoiere. La clasa a patra nu este nici o reducere.

Invitare. Dnii membri şi binevoitori ai «Astrei» sânt invitaţi la adunarea generală anuală a despărţământului Mediaş, ce se va ţinea în 26 lunie 1927 ora 3 d. a. în comuna *Şaroşul.*

Cămin al preoţilor. Pe lângă patriarhie s'a clădit în capitală un cămin cu 20 de camere, întocmite pe seama preoţilor cari vin la Bucureşti. Acolo vor găsi adăpost pe un preţ moderat, scutiţi astfel de cheltuelile cu locuinţa în hoteluri.

Aviz. Primim: In zilele Sfintelor Rusalii, corul studenţilor teologi din Sibiu face o excursiune în Săcuime, concertând în Arpătac, Sf. Gheorghe, ear Luni seara la (a doua zi de Rusalii) la ora 9 în Covasna. Preoţii cari pot veni pe Luni seara, să anunţe pe păr. Ticuşanu pentru încartiruire. Marţi, în 14 lunie, înainte de masă va fi slujbă în sobor cu toţi preoţii prezenţi. După masă conferenţă şi excursiune.

Carnetele de identitate ale funcţionarilor publici, ale militarilor, şi ale penzionarilor etc. continuă a fi valabile până la 31 Iulie 1927.

Ultimul termin, acordat pentru schimbarea bancnotelor vechi de 500 lei, expiră în *1 Iulie* 1927.

Pentru sinistraţi. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat: *Loteria sinistraţilor;* cu 3.719 câştiguri şi 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câştiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — *Costul a ½ loz este de 25 Lei.* Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul judeţean de ajutorarea sinistraţilor, (prefecturi) şi subcomitetele de ajutorarea sinistraţilor (primării). Tragerea se va efectua în 11 Septemvrie 1927, la Bucureşti.

La liceul «Gh. Lazăr» din Sibiu înscrierile pentru clasa I-ă a liceului se fac între 15—20 lunie, iar examenul de admitere se va ţinea în 22 şi 23 lunie a. c. *Direcţiunea.*

Convocare. Comitetul despărţământului judeţean Sibiu al «Astrei» cu onoare aduce la cunoştinţa membrilor şi sprijinitorilor ei, că adunarea generală a acestui despărţământ se ţine în *Avrig*, la 13 lunie c. (a doua zi de Rusalii). On. membri, delegaţii despărţămintelor şi binevoitorii «Astrei» sânt rugaţi să ia parte.

Donaţiune. Cu ocaziunea sesiunii adunării eparhiale din anul acesta Dnii deputaţi *Ioan Ionică*, directorul Fabricei de celuloză din Zârneşti a donat toate diurnele în sumă de 1825 Lei, şi *Iosif Iancu*, inspector general în Ministeriul industriei 200 Lei pe seama orfelinatului nostru arhidiecezan. Li-se exprimă mulţumită.

ŞTIRI LOCALE

Anunţ. Se aduce la cunoştinţă, că în zilele acestea se va face recensământul obligaţilor de şcoala pentru anul şcolar 1927/28 din partea învăţătorilor încredinţaţi cu această lucrare. Fiecare părinte, patron este îndatorat a da toate informaţiunile cerute, care vor trebui să corespundă adevărului.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Ramuri. A apărut revista, «Ramuri» — Drum drept — No. 3—4, Anul XXI, Director: N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, Stil şi traduceri. Al. Iacobescu, Neguri (versuri). Al. Popescu Telega, Lirica portugheză de azi. Al. Lascarov-Moldovanu, Sofism. V. Brătulescu, Nea Costache Bobleţu. Red., Mişcarea Culturală şi Literară.

Din Biblioteca Sămănătorul. A apărut: Const. Cehan-Racoviţă: *Pe pridvorul casei bătrâneşti.* (Nr. 142—143 Preţul 10 Lei. Editura tipografiei şi librăriei diecezane Arad). Dl Const. Cehan Racoviţă, vechi gazetar moldovean, care a umblat mult şi prin Ardeal, adună în acest volumaş câteva schiţe şi povestiri, scrise în rarele ceasuri de răgaz pe care i le-a lăsat gazetăria. Se simte în ele, aproape la fiecare pagină, gazetarul grăbit, mişcat de griji, prigonit de vreme. Uneori condeiul urmează, uitător, desfăşurarea povestirii în închegări remarcabile. De vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba-Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

asupra casei mele. De nenumerate ori am fost strâmtorată; dar Tatăl din ceruri mi-a ascultat rugăciunea fierbinte, şi m'a ajutat. Când mă ameninţa foametea, mă duceam cu gândul la Mângâitorul celor necăjiţi, şi am aflat că El e bun şi milostiv, şi poartă grijă de cei lipsiţi. Când eram pe patul morţii şi mi se rupea sufletul după copiii mei orfani, nimic nu m'a ţinut în viaţă, decât gândul nestrămutat că, Isus mângâitorul, se va îndura de sufletul copilaşilor mei. Şi D voastră, cu zimbetul de pe buze îmi spuneţi că toate acestea sânt lucruri rătăcite? Tineretul şi cei puţin-socotiţi vă pot crede pe D voastră în acest loc; — eu însă, după câte am văzut, ştiu şi sânt convinsă că *creştinismul este dreptate reală şi nu închipuire.* Binevoiţi a-mi spune ceva mai bun decât ceiace a făcut bunul D-zeu cu mine, — altcum sânt silită să vă spun că m'aţi înşelat cu treizeci de bani. Vă rog încă odată: daţi-mi ceva mai bun decât creştinismul!

Conferenţiarul s'a pregătit pentru or ce răspuns, dar în faţa unei astfel de lupte a fost complet desarmat. Nici n'a încercat să răspundă, ci a zis atât: «Această femee înaintată în vârstă e atât de fericită în sinamăgirea sa, încât nu îndrăsnesc, să-i dărâm iluzia. «Negaţiunea D-tale» zise femeia, nu este de ajuns. Dreptatea este dreptate, şi ironia D tale nu schimbă, cu nimic, acest adevăr! *Isus Hristos este suprema realitate.* Stând în această sală, n'am mai putut răbda cuvintele de împotrivire. Simt că trebue să mă pun deacurmezişul drumului D-voastră; şi să vă întreb că ce mi-aţi putea da mai bun, decât ceeace a făcut El cu mine. *Eu am încercat, şi m'am convins de ajutorul Lui,* şi aceasta este mai mult decât ceeace aţi făcut D-voastră vreodată.

In încercarea şi convingerea Domnului zace logic o putere de neînvins. Celce cu sufletul său trăeşte întru Domnul, are înlăuntrul său o dovadă nestrămutată despre adevărul suprem al credinţei creştine.

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Nr. 74/1927. (70) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III-a **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, **Sf. Marie de peatră**, şi **Streiu-Plopi** cu fil. Bretea-Streiului protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parchială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Sf. Marie de peatră**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 14 jug. sesiune parohială şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

3. **Streiu-Plopi**, cu filia Bretea-Streiului, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă susbsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul.

Haţeg, la 3 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

Nr. 290/1927. (69) 1—3

Concurs repetit

In conformitate cu ordinul consistorial Nr. 3172, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a II a **Şirnea**, din protopopiatul Branului.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu prealabila încunoştiinţare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta şi predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, în 3 Mai 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. (68) 2—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul national bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului Arhidiecezan din 1 Noemvrie 1926 Nr. 8162 Plen. prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului Rupeni (Cohalm), cu sediul în Rupeni (Cohalm), devenit vacant.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Rupeni. Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B. şi întregirea dela stat. 1. Dela 100 familii câte una ferdelă bucate, grâu sau cucuruz. 2. Sesie parohială 23 jug. pământ calitate bună. 3. Dela comuna politică 8 stj. lemne de foc. 4. Venitele stolare. 5. Locuinţă în casele tractuale. 6. Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile întrate după expirarea terminului nu se vor lua în considerare.

Rupeni (Cohalm), din şedinţa consiliului protopopesc al tractului Rupeni, ţinută la 24 Martie 1927.

Ieronim Buzea
adm. prot. preşedinte.

Gheorghe Borcoman
notar com. ppresb.

Nr. 4246 Plen. Aprobat, în şedinţa plenară dela 4 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

Au apărut:

Manuale de Limba română,

de **E. Hodoş**

I. Carte de citire şi Gramatică,
pentru clasa a 4-a secundară,

II. Noţiuni de Stilistică şi Poetică şi Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); şi

III. Elemente de Istoria Literaturii

Se găsesc de vânzare la **Librăria Arhidiecezană în Sibiu**

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date şi îndrumări din economia câmpului, pomărit şi vierit, legumărit şi florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comşa

Tomul I	**Economia câmpului . . .**	**Lei 90**
Tomul II	**Pomăritul şi vieritul . . .**	**„ 50**
Tomul III	**Legumăritul şi florăritul .**	**„ 60**

Se expedează numai contra Ramburs

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

Mineiul lunei Maiu

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopească la 1854, legat, ceva cam întrebuinţat, 120 Lei.

Psaltirea

publicată româneşte la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic şi un glosar comparativ de B. Petriceicu-Haşdeu. Ediţiunea Academiei Române. Tomul I. Bucureşti, 1881, legată solid, neîntrebuinţată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare cartea:

Cei ce nu trebue uitaţi:

SIMEON BALINT,

Din istoria vieţii sale, Fapte şi lupte din Munţii apuseni ai Ardealului, de **E. HODOŞ.** — Cuprinde pe 96 pagini: Clipe din viaţa eroului dela 1848 şi a locuitorilor din munţi. Războirea cu ungurii, în numeroase localităţi. Hatvani. Kemény. Cum a fost omorât Dragoş în Abrud. Interesantă corespondenţă. Cât au pierdut românii ardeleni în revoluţie. Câteva cântece de pe acele vremuri. — Preţul: 40 Lei. Cu poşta 8 Lei mai mult.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăţi literare: povestiri, călătorii, cărţi pentru copii medicale, pedagogice, economice, poveşti; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toţi, Minervei, Căminul Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimei, Biblioteca Energia, Cunoştinţe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă şi Biblioteca «Semănătorul», Biulioteca creştinului ortodox.

La **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiu**, se mai află de vânzare

Noul Testament
(cu litere cirile)

de

Andrei baron de Şaguna

Preţul: crudo **Lei 10·—**, broşat **Lei 20·—**, plus porto postal **Lei 10·—**.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se pot comanda următoarele **odoare bisericeşti:**

Potire	**Copie**	**Căldăruşe cu mătăuz**
Disc	**Linguriţe**	**Clopoţele pt. altar**
Steluţe	**Cruci**	**Cănuţe pt. Sf. mir**
Cădelniţe	**Cruciuliţe**	**Garnitură pt. bolnavi**
Candele	**Cununi**	**Prapori**

Toate aceste odoare bisericeşti sunt din **Alpaca** (Argint de China) aurite şi foarte frumos executate, cu preţuri favorabile.

Citiţi

MEMORIILE

Arhiepiscopului şi Mitropolitului

Andrei Şaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustraţiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Şaguna despre fapte şi întâmplări momentuoase din viaţa sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Preţul: 25 Lei

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 17 Iunie 1927 Nr. 46

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Onor. Internat de fete al Asociațiunii Gratuit
(Str. Șaguna) Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Istoria Uniaților

Ca tot ceea ce este impur, e cu anevoe de definit și denumirea creștinilor uniați. Românii greco-catolici se numesc «uniți» și apostasia lor se cheamă «unire». Dar, în altă parte promiscuitatea de catolici de rit răsăritean și cu limbă națională în liturgie, se cheamă ***unație*** și cei ce se țin de ea ***uniați***.

Un mare savant uniat: Adrian Fortescue a scris în două volume despre Biserica ortodoxă și despre bisericile răsăritene nestoriane și monofizite. Moartea l-a surprins, când pregătea al treilea volum întitulat: The Uniate Eastern Churches (The Bizantine Rite in Italy, Sicily, Syria aud Egypt). Publicarea acestui volum a îngrijit-o profesorul George D. Smith în anul 1924.

In introducere este o expunere despre termenul «uniat», adecă numele creștinilor cari recunosc jurisdicția scaunului papal, fără să aibă ritul latin, nici dogma romană complectă. Vaticanul a cuprins la sânul său pe ereticii condamnați de Biserică și li-a recunoscut organizația patriarhală în locul vechilor Patriarhii ortodoxe după desbinarea din 1054.

Structura spirituală a uniaților — Fortescue recunoaște — e hibridă, și nu inspiră nicio încredere catolicilor, cari n'au nădejde de regenerare în uniații separați de latini nu numai prin rit, limbă liturgică ci și prin dreptul canonic.

Fortescue deploră ignoranța acelor catolici cari spun că nu există preot catolic căsătorit și cari afirmă că toți catolicii întrebuințează aceeaș liturgie.

Dar în acelaș timp nu vede nicio superioritate în înlocuirea ritului răsăritean prin cel latin.

Constituirea patriarhatelor uniate din Răsărit în locul celor ortodoxe, cari au refuzat să primească supremația Papei, e cât se poate de bizară.

Nestorianii și monofiziții sunt ereticii, scoși din Biserica sobornicească.

In Alexandria sunt doi patriarhi catolici: coptic și melhit. Antiohia e reprezentată prin trei Patriarhi catolici: melhit de rit bizantin, sirian-iacobit și al treilea maronit. Melhiții n'au patriarh în Constantinopol și șeful lor poartă titlul de Patriarh de Alexandria, Antiohia și Ierusalim.

Istoria lui Fortescue e o lucrare de mare valoare. Arată cum s'au întemeiat coloniile grecești de-alungul țărmurilor mării mediterane, în Italia de sud și în Sicilia. Aceste colonii dăinuesc din epoca anterioară întinderii imperiului roman peste hotarele Italiei.

Coloniile grecești au adoptat creștinismul ortodox și au păstrat legături cu Constantinopolul.

După desbinarea de la 1054 influința latinizării a fost puternică. Dar în veacul al XVI o nouă migrațiune grecească în Italia a întărit helenismul. La Grotta Ferrata s'a întemeeat o vestită mănăstire grecească. Infiltrațiile latine au fost opera unor papi fanatici, cum au fost Grigorie XVI. Dar au existat și Papi zeloși în păstrarea genuină a ritului răsăritean, ca Benedict al XIV și Leo al XIII — susține Fortescue. Cartea lui o pomenesc în această cronică pentru a arăta latinizanților gr. catolici de la noi, că zelul lor este exagerat și inoportun. Petru Maior, Șincai și chiar Micu Clain, toți cu mai temeinică cultură teologică decât epigonii lor, au fixat granița între unitismul românesc și între catolicismul latin.

Această graniță n'a mulțumit nici atunci nici mai târziu pe unii ierarhi și clerici uniți.

«O întreagă generație de clerici cu tendințe apusene, dar tot mai insensibili față de naționalitate ca prim factor de viață, a fost hărăzită astfel bisericii unite, care desprețuind primitivul trecut românesc, se mândrea că a suit scara ce duce la paritatea cu catolicii», — scrie de N. Iorga în: Roma Papală și România 1922.

O istorie a Uniaților noștri lipsește. Istoria românească nu-i cunoaște de comunitate separată. In această istorie meritul unor bărbați uniți: filologi, istorici, teologi chiar, se identifică cu meritele celorce au creat regenerarea din veacul trecut.

Dar istoria unitismului are și metehne. Un distins cleric, canonicul Bunea credea bizar și straniu că mântuirea noastră atârnă de Habsburgi, și acesta era credeul vieții lui.

Mai lamentabil greșiți au fost cei ce s'au alăturat la Maghiarii cutropitori, ca Episcopul Erdelyi, Lauran prepozitul, Episcopul Szabo etc.

O aventură bisericească, cum este actul de la 1700 nu putea fi scutită de epidemia morală care atacă spiritele din regiunea mediocrității. Sterilitatea unitismului românesc n'a fost nici odată atât de patentă ca în zilele acestea.

T. Scorobeț.

Sfântul Sinod. Sesiunea prorogată a Sfântului Sinod se redeschide Luni în 20 Iunie 1927.

Dela adunarea eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu

— Raport general —

XI. Activitatea culturală a Bisericii

Misiunea culturală a Bisericii este în linia tradiției șaguniene.

Marele Ierarh al sfintei noastre Biserici scria în scrisorile sale apologetice: «Școala și instituțiile literare sunt partea esențială a Bisericii».

In prezent Biserica se năzuește să-și îndeplinească misiunea culturală pe 3 căi:

1. Inființând case culturale,
2. Creind biblioteci parohiale și
3. Organizând conferențe, cursuri de instrucție, lecturi biblice și școli de Duminecă.

Inființarea caselor culturale rezultă din necesitatea închegării frației și solidarității, prin învățături și lumină, propoveduite de Biserică.

Cu satisfacție putem raporta, că necesitatea caselor culturale, ca localuri de întrunire, e recunoscută din ce în ce mai mult de către masele credincioșilor dela țară, ca și a celor dela orașe.

Când statul nostru va ajunge în situația de a libera edificiile școalei noastre confesionale, destinația lor e hotărâtă, de a fi prefăcute în multe parohii în case de lumină, de întruniri ale societăților Sf. Gheorghe, a Reuniunilor de femei, a școlii de Duminecă, a Societăților de temperanță etc.

Greutățile financiare din ce în ce mai apăsătoare stânjenesc în prezent acțiunea zidirii caselor culturale din Gârbova, jud. Sibiu, și Consiliul parohial a fost constrâns să închirieze două sale prisositoare din casa culturală unui negustor, care a plătit înainte chiria pe 3 ani, ca să se poată termina edificiul.

In parohia Mohu s'a zidit temelia, s'au făcut 100,000 cărămizi, dar continuarea lucrărilor întârzie din pricina lipsei de fonduri, cari se alimentează din veniturile producțiunilor și șezătorilor culturale ale tinerimii.

In parohia Tălmăcel, comuna politică a votat un milion de Lei pentru zidirea casei culturale.

Pretutindenea s'au pus bazele fondurilor pentru înființarea caselor culturale, unde acestea lipsesc. Dar o treime din parohiile Arhiepiscopiei au case culturale, fie proprii, sau în câte-o sală a școlii confesionale, pentruca această instituție tineră să nu fie apăsată de greutăți materiale.

Casele culturale sunt deschise în zile și ore fixate și au ziarele populare: Lumina Satelor Libertatea, Albina, Comoara.

Bibliotecile parohiale încă sunt instalate în casele culturale, iar catalogul cărților este afișat spre vedere publică.

In ce privește bibliotecile parohiale raportăm, că s'au sporit și în protopopiatele: Sibiu, Brașov, Bran, Olt, Cohalm, Făgăraș, Agnita, Sebeș, Mercurea, toate parohiile dispun de biblioteci publice.

Introducând de 2 ani încoace o dajdie culturală prevăzută în bugetele tuturor parohiilor, suntem pe cale a avea în toate cătunele și filiile biblioteci, care oferă hrană sufletească știutorilor de carte, tineri și bătrâni.

De altă parte Librăria arhidiecezană a fost îndrumată să formeze un depozit bogat de tot felul de publicaţii pentru popor şi astfel broşurile bibliotecilor de propagandă a cunoştinţelor folositoare din ţara întreagă se găsesc în Librăria noastră şi se anunţă toate scrierile nouă dela Bucureşti, Iaşi, Mănăstirea Neamţu, Arad etc.

Conferenţele populare ale Cercurilor culturale organizate de Asociaţia Clerului realizează progrese evidente, năzuind spre o activitate sistematică.

Ele sunt în funcţie de demnitatea şi importanţa vieţii dela ţară.

Biserica pe teren cultural e secundată şi sprijinită şi de alţi factori, cum este Extensiunea universitară, asociaţiile corpului didactic, medici, advocaţi, judecători, militari etc.

Pe când aceşti tovarăşi preţioşi îndeplinesc o misiune culturală distinsă, Biserica vine să propoveduiască valorile eterne şi idealurile supreme ale vieţii, ca să fie în conformitate cu apelul Mântuitorului: «Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi toate celelalte se vor adăoga vouă».

XII. Muzeul bisericesc

Biserica e păstrătoarea celor mai preţioase comori artistice din această ţară. Înţelegem prin aceasta lăcaşurile de închinare, cu pictura, ornatele, obiectele sacre şi cărţile slujbei dumnezeieşti. Ceice înţeleg importanţa acestor comori şi se interesează de soartea lor constată, că multe din ele sunt pe cale a se ruina. Bisericile trebuie restaurate, pictura refăcută, aranjamentul interior îmbunătăţit.

In scopul purtării de grije de lăcaşurile divine Consiliul a adresat Clerului pastoral circulara cu Nr. 10010 din 30 Noemvrie 1926 aici anexată ·/. obligându-l a da o deosebită atenţiune păstrării sf. biserici. Am cerut şi de astădată On. Cler să trimită obiecte pentru Muzeul nostru bisericesc, din care dorim să creiăm o instituţie folositoare.

Modestul început pentru organizarea acestui muzeu ne-a dat ca rezultat următorul număr de obiecte:

1.	Icoane vechi	115
2.	Părţi de iconostase .	10
3.	Cruci vechi	115
4.	Potire	21
5.	Odăjdii	25
6.	Antimise	185
7.	Cărţi vechi	230
8.	Alte obiecte	300

Ele sânt instalate provizor într'o sală încăpătoare din edificiul Academiei teologice.

Lipsa de mijloace materiale ne împiedecă de prezent să pregătim cópii de pe pictura artistică a unor biserici vechi spre a reînvia tradiţia artei bizantine, dela care s'au făcut mari abateri în vremea din urmă şi cari tind să dea o înfăţişare stranie bisericilor noastre.

Tot lipsa de mijloace materiale ne-a împiedecat până acum de a aranja o expoziţie de artă religioasă pentru a putea trezi şi în acest domeniu un curent nou, nu numai în stilul arhitectonic al bisericilor ce se zidesc, ci şi în pictura bisericească şi în decoraţia internă a sfintelor lăcaşuri.

Intrucât vom isbuti să determinăm On. Minister al Cultelor şi Artelor să ne pună la dispoziţie o subvenţie corăspunzătoare acestori planuri, sperăm să prefacem acest muzeu într'o instituţie utilă şi importantă în viaţa noastră religioasă.

XIII Academia Teologică „Andreiană"

La finea anului şcolar 1925/6 a absolvat a doua serie de studenţi ai Academiei noastre teologice «Andreiane», făcând toate examenele conform Regulamentului votat de Ven. Sinod arhidiecezan în sesiunea anului 1924.

Avem nădejde, că din vechiul seminar «Andreian» ridicat la iniţiativa I. P. S. nostru Mitropolit în anul 1921 la rangul de Academie teologică, an de an vor părăsi băncile şcoalei tot mai mulţi tineri înzestraţi deopotrivă cu armele credinţei şi armele ştiinţei, tineri, cari se identifică cu idealul bisericii şi al neamului, cari se entuziasmează pentru evangelie şi cultură.

Clerici conştienţi de faptul, că preoţia este instituţiune divină întemeiată de Mântuitorul Hristos cu scopul de a lucra la realizarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ; adânc pătrunşi de darul preoţiei şi înzestraţi cu o adevărată vocaţiune preoţească, — şi astfel lipsa de preoţi, de cateheţi, de profesori şi de personal în centrul Arhiepiscopiei noastre, încetul cu încetul va dispărea.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— De peste munţi. — Ofrande dela deputaţi eparhiali. — Contribuiri din parohiile protopopiatelor Haţeg şi Hunedoara, şi dela alţi buni credincioşi înscrişi pe lista parohiei Braşov-Cetate —

Fraţii noştri de peste munţi continuă a manifesta viu interes pentru refacerea aşezământului sfintei mănăstiri Brâncoveanu.

Intre cei ce s'au înscris cu sume frumoase în acest scop, însemnăm astăzi pe cucernicul creştin, dl *Athanasie Nica*, agricultor în Frăsinet, judeţul Ilfov.

Parohia Braşov-Cetate a prezentat o listă purtată cu bun succes.

Astfel înregistrăm următoarele contribuiri:

Athanasie Nica, agricultor, Frăsinet, judeţul Ilfov	4000
Dr. Victor Stanciu, prof. univ., Cluj, diurna de deputat eparhial	1680
Dr. Ioan Cuşuta, prefect, Aiud diurna de deputat eparhial . .	1035
Eugen Goga, Bucureşti, diurna de deputat eparhial	635
Parohiile din protopopiatul **Haţeg**	3097
Parohiile din protop. **Hunedoara**	4615
In colecta întreprinsă în **parohia Braşov-Cetate** s'au înscris:	
Ecaterina Atanasie Bălăcescu, Braşov	1000
Dr. Nicolae Boeriu, Braşov . .	1000
Ing. **Corneliu Comanescu,** Braşov	1000
Elena ing. **C. Comanescu,** Braşov	1000
Marina Nic. Găitănar, Braşov .	1000
Vasile şi **Elena Muscalu,** Braşov	1000
Alexandru Suru, Braşov . . .	1000
George şi **Zoe Stănescu,** Braşov	1000
Ioan Dăscălescu, Braşov . . .	1000
Ion Munteanu, Braşov	1000
Eufrosina I. Munteanu, Braşov	1000
Dumitru Furnică şi soţia **Paraschiva,** Braşov	1000
Dr. Vasile Glăjariu, Braşov . .	1000
Lavina şi **Toma Floru,** Braşov .	1000
Nicolae şi **Iustina Cioflec,** Braşov	1000
Gheorghe şi **Sabina Cioflec,** Braşov	1000
Gheorghe şi **Ana Zaheu,** Braşov	1000
Nicolae şi **Eugenia Orghidan,** Braşov	500
Constantin Georgescu, Bucureşti	200
Tantzi Georgescu, Bucureşti . .	100
Ioan Scurtu, Braşov	100
Familia căp. **Dimitriu,** Braşov . .	100
Total Lei:	**33,062**
Suma de mai 'nainte Lei:	**2.134,150**
Total general Lei:	**2.167,212**

In anul 1925/6 au funcţionat la Academia noastră teologică 9 profesori, dintre cari unul ca rector.

Academia a fost frecventată în anul expirat de 90 studenţi.

Studenţii au fost interni.

In internatul Academiei s'au observat cu rigoare dispoziţiunile Normativului pentru ordinea internă a Academiei.

In Dumineci şi sărbători se ţin cu studenţii meditaţii religioase.

In posturile Naşterii şi Invierii Domnului toţi studenţii s'au spovedit şi împărtăşit cu sf. cuminecătură. Pentru pregătirea deamnă de a primi aceste sfinte taine, s'au ţinut exerciţii duhovniceşti.

Ajutorul primit din partea statului ne-a uşurat întreţinea lor în internat, aşa, că ¼ din studenţi, ai căror părinţi sunt lipsiţi de mijloace, cari au purtare exemplară, sunt diligenţi şi au făcut progrese îmbucurătoare în studiu, au solvit 2000 Lei taxă anuală; ½ dintre studenţi au solvit 4000 Lei, şi ¼ dintre studenţi ai căror părinţi sunt în stare mai bună au solvit 6000 Lei.

Anuarul Academiei se alătură sub ·/.

Vă aducem totodată la cunoştinţă, că am executat concluzul On. adunării Eparhiale de sub Nr. 39 din anul trecut şi am procurat pe seama bibliotecii Academiei noastre teologice scrierile «Sfinţilor Părinţi» ediţia «Migne» în 384 volume.

Valoroasa carte este deja în folosinţa profesorilor şi a tuturor clericilor dornici de a se adăpa la isvoarele sf. Părinţi.

Congres internaţional. Sub înaltul patronaj al Suveranului nostru, apostolii culturii din diferite ţări se întrunesc în 20 August 1927, la Bucureşti, într'un congres al învăţământului secundar internaţional, în vederea studierii mijloacelor celor mai nimerite pentru respândirea culturii. Comitetul de onoare este compus din cele mai distinse persoane ale vieţii publice din ţară: foşti şi actuali miniştri, prezidenţii camerei şi senatului, prezidentul Academiei Române, al Ligii culturale, miniştri plenipotenţiari ş. a. Problemele congresului internaţional vor fi: 1. Studiile învăţământului secundar trebue să fie pregătire pentru studii superioare, sau scopul lor e numai de a da o cultură generală trebuitoare, fără alte preocupări? 2. Activitatea Crucii Roşie a tinerimii, şi 3. Şcoala unică.

Călătoria I. P. S. Sale Patriarhului la Locurile Sfinte

In 12 Iunie a. c. s'a înapoiat în ţară, venind dela Ierusalim, I. P. S. Sa Patriarhul nostru Miron, împreună cu suita Sa.

Scopul călătoriei I. P. S. Sale în orient a fost: să mulţumească bisericilor ortodoxe de acolo, care au luat la cunoştinţă înfiinţarea patriarhatului român şi au participat la festivităţile investiturii; în acelaş timp înaltul prelat a căutat să se informeze de starea de fapt a diferitelor biserici ortodoxe din orient, pentru a încerca strângerea raporturilor între bisericile ortodoxe, în scop de conlucrare religioasă.

In cuvântările rostite, I. P. S. Sa a propus crearea unui Sinod pe lângă patriarhia din Constantinopol, din care să facă parte reprezentanţi ai tuturor bisericilor ortodoxe; — în felul acesta s'ar întări patriarhatul atât de prigonit astăzi de guvernul turcesc; de asemenea a propus Patriarhului Vasile dela Constantinopol să ridice schisma bisericii bulgare, pentruca şi această biserică să-şi aibe rolul în misiunea ortodoxă care s'ar putea creiă. Propunerea a fost primită principial.

La Ierusalim, unde înaltului reprezentant al bisericii noastre i s'a făcut o strălucită primire, Păr. Patriarh a atras binevoitor atenţiunea reprezentanţilor bisericii, să caute apropiere de massa arabilor creştini. Afară de aceasta, şi-a exprimat dorinţa să se creeze în sfânta cetate şi un cămin românesc.

Cum se împart despăgubirile de răsboi! Comisiunea centrală a despăgubirilor de răsboi, acordate internaţilor şi întemniţaţilor din Ardeal, — 12 milioane de lei, — a întocmit tablourile cu dăunaţii clasaţi în mai multe categorii. In categoria întâi, cu câte 100,000 lei, comisiunea averescană a introdus în tablou oameni, în general, bine situaţi. A venit acum, după căderea guvernului, o nouă comisiune a despăgubirilor, prezidată, — în absenţa dela şedinţă a dlui subsecretar de stat al finanţelor Sever Dan, — de dl Dr. Al. Vaida-Voevod. Această nouă comisiune a mai dres şi completat tabloul îndreptăţiţilor la daune în categoria întâi cu numele persoanelor: I. Coltor, D. Manu, A. Dobrescu, Clopoţel ş. a. Atenţiunea deosebită, acordată de comisiunea veche şi noua prie-

tenilor politici, este nu numai o mare lipsă a delicateţei, ci o adevărată cruzime aruncată în faţa atâtor sute de preoţi de ai noştri, martiri ai cauzei naţionale şi cu familii numeroase şi sărace.

Ce să mai zicem apoi despre sătenii ardeleni, despăgubiţi cu cote ridicole de 30 şi de zece lei hârtie, pentru pagube de mii de coroane aur?!

Unde este proporţia între sumele acordate partizanilor, şi între sumele date «prostimii»?

N'ar fi vremea, să ne mai apropiăm de realitate şi să respectăm banul statului, în loc de a-l risipi într'un mod care e mai pe jos de orce critică...

Rugăm pe dnii profesori de religiune, şi pe alţi buni creştini ai bisericii noastre, mireni şi preoţi, să sfătuească tinerii destoinici şi cu bune purtări, să îmbrăţişeze, cât mai mulţi, cariera de preot, unde li se deschide larg şi frumos teren de muncă în folosul neamului şi al sfintei biserici ortodoxe.

Incheierea anului şcolar la Academia teologică Andreiană

Incheierea festivă a anului şcolar la Academia noastră teologică s'a făcut în 11 Iunie a. c. cu deosebită solemnitate.

La ora 8 a. m. s'a oficiat serviciul divin împreună cu slujba de mulţumită în biserica catedrală; iar la ora 10 întruniţi fiind studenţii Academiei şi corpul profesoral în sala Academiei a sosit în mijlocul lor I. P. S. Sa Arhiepiscopul şi Mitropolitul nostru *Nicolae* împreună cu asesorii consistoriali şi mai mulţi onoratori.

Corul Academiei a cântat frumoasa melodie «Tatăl nostru».

A urmat discursul ocazional, rostit de profesorul Dr. Hradil, dând sfaturi şi poveţe tinerilor cari părăsind băncile şcoalei, în curând vor fi chemaţi, să pască sufletele câştigate prin sângele Mântuitorului nostru, aruncând mrejile învăţăturilor divine. Ii îndeamnă a asculta de superiorii bisericeşti, de bunăvoie, fără contraziceri şi fără cârtiri, precum spune Apostolul Pavel: «Toate să le faceţi, fără de cârtiri şi fără de îndoiri».

Corul Academiei a intonat o nouă cântare bisericească, după care rectorul Academiei I. P. C. Sa Dr. E. R. Roşca a comunicat rezultatul examenelor, constatând progres îmbucurător faţă de anii precedenţi.

Luând I. P. S. Sa cuvântul, a adresat tinerilor studenţi o vorbire mai lungă, exprimându-şi în prima linie bucuria ce o simte aflând rezultatul mulţumitor obţinut în anul ce se încheie. Dă apoi sfaturi şi poveţe părinteşti studenţilor, îndemnându-i să se devoteze cu râvna curată a sufletului lor bisericii noastre strămoşeşti, iar mergând acasă să se facă pilde de viaţă religioasă morală, de modestie şi viaţă curată, întru toate, apropiindu-se de sufletul poporului ca de pe acum să vadă câte bogăţii se află în el.

In fine mulţumeşte profesorilor pentru zelul şi pentru tot efortul depus în tot decursul anului.

Cuvântul arhieresc a făcut o profundă impresie asupra tuturor celor prezenţi.

Frumoasa festivitate s'a încheiat apoi cu o cântare religioasă.

Episcopia unită din Oradea-Mare

Vechea episcopie ortodoxă română a Orăzii-Mari, după moatea episcopului Veniamin Efrem (1695), în urma încercărilor de unire iniţiate în părţile Bihariei, nu s'a mai îndeplinit şi credincioşii bisericei noastre din acele părţi au ajuns sub jurisdicţiunea episcopului ortodox din Arad.

Cu toate acestea unaţia nu a prins rădăcini în mijlocul românilor din Bihor.

De aceea la îndemnul curţii din Viena s'a înfiinţat la 1777 episcopia unită din Oradea-Mare. Această episcopie serbează zilele acestea aniversarea a 150 de ani dela întemeierea ei. Ziarul *Vestitorul* dela 15 Martie a. c., publică Bulla papală dela 17 Iunie 1777 prin care se înfiinţează episcopia unită din Oradea-Mare pentru românii uniţi din comitatul Bihorului, Békésului şi celelalte districte ale diecezei de rit latin de Oradea-Mare, precum şi comitatele Arad, Csanád, şi aşa zisul Banat-Timişan, din dieceza Cianadului, asemenea de rit latin, Comitatul Csongrád, din dieceza Vaczului. Episcopia s'a înfiinţat «*pentru popoarele aparţinătoare ritului bisericei orientale, dintre cari puţini mai persistă în sânul sfintei maicei biserici papistaşe, cu toate acestea cu mult mai mare este numărul acelora, cari* **rătăcind dela adevărata credinţă, şi aparţinători ritului numitei Biserici orientale schismatice,** *cu episcopi provăzuţi cu iurisdicţiune independentă de episcopii latini, ba au şi pe episcopul lor metropolitan,* şi de aceea însăşi regina Maria Terezia — spune Bulla amintită — *însufleţită mereu de râvna respândirei religiunei papistaşe din ce în ce mai mult, cu scopul ca sfânta unire a acelora să se poată sprijini în modul cel mai potrivit,* ne-a prezentat Nouă rugăminţi insistente, ca în locul vicariatului Apostolic de rit grec, să înfiinţăm un episcopat catolic şi încă în oraşul Oradea-Mare».

Episcopia unită a Oradei mari abia numără azi 50 000 suflete. Unaţia a fost considerată ca un intrus suspect.

In lungul şir de Episcopi uniţi, istoria cunoaşte o singură figură luminoasă, aceea a Episcopului Samuil Vulcan, cleric cu conştiinţă caldă românească, al cărui nume se pomeneşte cu recunoştinţă. Dar un singur om într'o istorie de 150 de ani e prea puţină justificare pentru o instituţie cu pretenţia de a apăra pe ai noştri în lupta cea grea din acele părţi.

Episcopia unită n'a putut crea instituţii de cultură şi Biharia a fost condamnată la o vieaţă ştearsă.

Pe calea fraternizării cu Maghiarii, cum se siliau din răsputeri Clericii din jurul Episcopului — poporul n'a fost aplicat a se duce nici o clipă şi a preferit să trăească în smerenia lui de veacuri în vreme ce la reşedinţă episcopească se ducea o vieaţă pe picior de egalitate cu catolicii maghiari. Nicăiri nu se poate aplica axioma: honores mutant mores, ca la Oradea-mare unită.

Aniversările sunt împreunate cu mari răspunderi de conştiinţă. Fi-vor jubilanţii atât de de sinceri să recunoască zădărnicia istoriei de 150 de ani şi să tragă toate consecinţele ori vor continua să trăească şi de aici înainte cu iluzia deşartă a utilităţii lor efemere.

Când la 1920 s'a renfiinţat vechea episcopie ortodoxă a Oradiei-Mari şi s'a pornit în acele părţi o vieaţă ortodoxă şi românească plină de vigoare, episcopia de concurenţă cu anevoe găseşte în trecutul ei bizar o justificare pentru viitor.

Serbările de la Oradea-Mare ar putea fi ale întregului neam românesc când iubilanţii s'ar rentoarce la altarul strămoşesc şi ar pecetlui definitiv un trecut cu multe dureri şi păcate. Dar pentru astfel de acte se cer oameni cari nu cunosc sclăvia, pe când cei de azi poartă în sufletele lor urmele robiei şi ale absenţei de demnitate, iar prin oameni lipsiţi de demnitate nu se produc acte istorice. Acte istorice sunt numai acelea la care participă neamul întreg, iar la aniversarea de la Oradea-Mare, neamul se cugetă doar la alt iubileu când Uniţii nu vor mai umbla pe căile desbinărilor fatale.

Convocare

Membrii «Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu» se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ţinea **Duminecă în 26 Iunie a. c. la ora 2 d. a.***) în localul Reuniunii din str. Brukental Nr. 17, cu următoarea

Ordine de zi:

1. *Deschiderea adunării.*
2. *Constatarea membrilor prezenţi.*
3. *Raportul general al comitetului pe anii 1925—1926.*
4. *Raportul asupra socotelilor pe anii 1925-1926 şi asupra stării şi grapării fondurilor.*
5. *Raportul comisiunii însărcinate cu examinarea raportului general şi censurarea socotelilor.*
6. *Luarea la cunoştinţă a raportului general, aprobarea socotelilor şi darea absolutorului comitetului.*
7. *Alegerea preşedintelui şi membrilor comitetului pe periodul anilor 1927—1929.*
8. *Eventuale propuneri.***)

In preajma adunării generale (Sâmbătă 25 Iunie a. c.) la ora 7 seara va avea loc în localul Reuniunii o Consfătuire pentru alegerea comisiei de verificare a Raportului general şi al Raportului cassei. Este de dorit să participe la această consfătuire cât mai mulţi membri.

Sibiu, 7 Iunie 1927.

Prof. Nicolae Colan, prezident. — Ştefan Duca, secretar.

*) Intru cât nu se prezintă membri în număr suficient după statute la ora 2 d. a., adunarea generală se ţine cu ori câţi membri prezenţi ar fi în aceeaşi zi şi în acelaş local la ora 3 d. a.

**) Propunerile din afară trebue trimise comitetului Reuniunii cel puţin cu cinci zile înainte de adunarea generală.

INFORMAŢIUNI

Serviciul divin. In ziua primă a praznicului Pogorârii Duhului Sfânt în biserica catedrală a oficiat sfânta liturgie I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* cu mare asistenţă.

In decursul serviciului divin a hirotonit întru presbiter pe diaconul Nicolae Suciu, absolventul Academiei noastre teologice.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa citând cuvintele din pericopa zilei: «Eu sunt lumina lumii, celce umblă după mine, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieţii», a rostit o luminoasă cuvântare, făcând o clasică asemănare între lumina soarelui şi lumina lui Hristos, care luminează pe tot creştinul care cu credinţă şi cu dragoste se apropie de Dânsul.

Cursurile Universităţii Populare «N. Iorga» din Vălenii de munte se ţin anul acesta dela 15 Iulie la 15 August 1927. Vor fi şi cursuri speciale de limba română pentru minoritari. Cei lipsiţi de mijloace vor avea cantină şi cămin. Inscrierile se fac la sediul Ligii Culturale, strada Banul Mărăcine Nr. 1, Bucureşti, de unde se pot lua orce relaţiuni dela secretariat.

Catedră vacantă. Institutul teologic din Arad a fost ridicat la rangul de academie. In aceasta academie este vacantă catedra de teologie exegetică, pentru care Consiliul eparhial din Arad a publicat concurs. Doritorii de-a ocupa acea catedră vor înainta cererile lor Consiliului eparhial în cel mult 15 zile. Salarul profesorului dela catedra vacantă este egal cu al unui agregat universitar.

Pentru cariera de industrie şi comerţ. In oraşul Timişoara sânt patru *cămine* de elevi industriali şi comerciali. Elevii din cămine sânt plasaţi la negustorii şi meseriі, seara umblă obligativ la şcoalele oraşului, până când devin sodali. In cămine primesc întreaga întreţinere, stau sub control atât moral, cât şi igienic, sânt disciplinaţi, deci cei mai mulţi din aceşti băieţi ies oameni de ordine, folositori societăţii şi neamului. Atragem atenţiunea părinţilor, mai ales săteni, ca acum la sfârşitul anului şcolar să aducă copiii lor la Timişoara în căminele oraşului, unde vor fi aşezaţi şi de unde vor fi plasaţi la diferite meseriі şi negustorii, căci aşa pot grijî mai bine de viitorul copiilor lor, având acum să îngrijească numai de îmbrăcăminte. Informaţiuni şi deslusiri dă dl Nicolae Nicorescu, directorul Căminului Nr. 4, Timişoara, suburbiul «Principele Carol» (Iosefin), strada Gheorghe Pop de Băseşti Nr. 22.

Nu se cere fotografia alegătorului. Conform legii electorale, cărţile de alegător la oraşe ar avea să poarte fotografia alegătorului. Comisia centrală electorală, de pe lângă ministerul justiţiei, a încuviinţat ca nici de astădată să *nu* se ceară asemenea fotografii la liberarea cărţilor de alegător.

Catedrala Sf. Isac din capitala rusească, Leningradul de astăzi, fusese transformată de autorităţile sovietice în muzeu. Zilele acestea «muzeul» a fost vizitat de un grup comunist, când deodată două lespezi de marmoră s'au deslipit din părete şi au căzut în capul comuniştilor vizitatori: 6 persoane au fost omorâte, patru greu rănite.

Anunţ. Cu începere dela 16 Iunie şi până la 31 August a. c. banca «Albina» din Sibiu a introdus obişnuitul orar de vară. Cassieria deschisă în zilele de lucru între orele 7—12½. In zilele de Luni şi Vineri Cassieria deschisă între orele 7—13 şi 16—17.

Criza teatrelor. Patru teatre din Viena: Carltheater, Scena nouă, Ronacher şi Apollo, care stagnează de mult timp, se vor schimba cât mai curând în cinematografe mari. In luptă cu teatrele, cinematograful înaintează tot mai biruitor.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Noutate literară. A apărut: «Lanţul de Aur» nuvelă de Mihai Eminescu. O foarte înduioşătoare nuvelă, care va avea un viu răsunet în publicul cititor. Cu o prefaţă de dl G. Bogdan-Duică, profesor de istoria literaturii române moderne, unde se accentuiază între altele, că: «Ea merită să fie desgropată ca mijloc de-a studia deoparte gustul literar al poetului în epoca aceea, iar de altă parte de a studia începuturile stilului său. Dl Jugănaru s'a gândit bine să reproducă în broşură «Lanţul de aur», pe care însuşi poetul i l a povestit şi care a fost o plăcere de zile ale tinărului poet, care toată viaţa a continuat a iubi fantasticul ce apare în traducerea sa şi merită a fi citită de toţi adoratorii genialului poet». Comandele se pot efectua direct la editor: N. Jugănaru, Cluj, strada Cloşca 14. Costul unui exemplar Lei 20.

Buletin eugenic şi politic: A apărut Nr. 5 din 1927, cu instructive articole de V. Puşcariu, I. Moldovan, Maria Baiulescu, V. Manuilă ş. a. — Abonamentul anual: 200 Lei. Adresa: Cluj, Institutul de igienă, strada Pasteur.

Nr. 5713/927 Ep.

Prăvălie de închiriat

Marele local de prăvălie din colţul casei din Sibiu, Piaţa Unirii Nr. 10, este de închiriat pe termin de trei ani.

Reflectanţii să-şi înainteze ofertele până la 10 Iulie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde pot lua şi eventuale informaţiuni.

Consiliul arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

Sibiu, 4 Iunie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Nr. 2/1927. (72) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Vlădeni**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela Stat. Sesia parohială 5 jugere.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral şi până în 8 zile înainte să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective celebra şi cuvânta după prealabila încuviinţare a subsemnatului.

Zârneşti, în 8 Iunie 1927.

In înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 257/1927. (71) 1—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ighişul nou** cu filia Motişul, protopresbiteratul Mediaşului, se publică nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre, cu care va fi împroprietărită biserica.
3. Locuinţă în natură în casa parohială.
4. Câte una zi de clacă dela fiecare familie.
5. Una soarte de lemne din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 4 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 290/1927. (69) 2—3

Concurs repeţit

In conformitate cu ordinul consistorial Nr. 3172, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a II a **Şirnea**, din protopopiatul Branului.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu prealabila încunoştiinţare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta şi prediça şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, în 3 Mai 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. (68) 3—3

Concurs

In baza § 63 din statutul organic, şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul national bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului Arhidiecezan din 1 Noemvrie 1926 Nr. 8162 Plen. prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului Rupeni (Cohalm), cu sediul în Rupeni (Cohalm), devenit vacant.

Viitorul protopresbiter va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Rupeni. Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B. şi întregirea dela stat. 1. Dela 100 familii câte una ferdelă bucate, grâu sau cucuruz. 2. Sesie parohială 23 jug. pământ calitate bună. 3. Dela comuna politică 8 stj. lemne de foc. 4. Venitele stolare. 5. Locuinţă în casele tractuale. 6. Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile întrate după expirarea terменului nu se vor lua în considerare.

Rupeni (Cohalm), din şedinţa consiliului protopopesc al tractului Rupeni, ţinută la 24 Martie 1927.

Ieronim Buzea
adm. prot. preşedinte.

Gheorghe Borcoman
notar com. ppresb.

Nr. 4246 Plen. Aprobat, în şedinţa plenară dela 4 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 74/1927. (70) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III-a **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, **Sf. Marie de peatră**, şi **Streiu-Plopi** cu fil. Bretea-Streiului protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Sf. Marie de peatră**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 14 jug. sesiune parohială şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

3. **Streiu-Plopi**, cu filia Bretea-Streiului, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă susbsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul.

Haţeg, la 3 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

De câteva zile a apărut în
«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de
Silviu Dragomir,
profesor universitar, membru al Academiei Române
Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 24 Iunie 1927 Nr. 47

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Preoţi ne trebue

(=) Când îşi iau începutul căldurile verii, institutele noastre de învăţământ îşi sfârşesc anul de muncă şcolară. Universităţi, Academii teologice şi de alte categorii, seminarii, şcoale normale, şcoale secundare, au închis earăş porţile; tineretul se împrăştie, în de obşte vesel şi voios, prin toate colţurile ţării, să se recreeze în lunile cu soare de vară, stând mai aproape de florile câmpiilor, de verdeaţa dealurilor, de răcoarea codrilor şi de întreaga fire creiată din darul şi din înţelepciunea celui Atotputernic.

Tinerii mai răsăriţi, când aduc cultură dela oraş la sat, vor căutà — tot ca momente de recreare potrivită — să o respândească în jurul lor, îndreptând pe cei neştiutori, sau pe cei cu unele năravuri rele, prin acţiuni culturale, în parte chiar artistice, organizate în Dumineci şi sărbători, şi mai ales înrâurind în bine prin însuşi felul lor de bună purtare, ireproşabilă din orce punct de vedere.

Vacanţele lungi mai sânt şi ocazii bine venite de meditaţii mai din adins pentru corpul profesoral, pentru părinţi şi pentru toţi ceice poartă oarecare interes problemelor de creştere şi învăţământ la noi.

In special profesorii liceelor, care ne dau elementele şi pentru Academiile teologice, se vor putea aprofunda în aşa zisele programe analitice, recunoscute în sfârşit de prea încărcate cu material unilateral. Vedem într'însele o risipă de regule gramaticale, de stil şi compoziţii, de aritmetică, geografie, gimnastică, muzică, desemn, şi aşa, mai după uşă, chiar şi de religiune; — dar, toată această bibliotecă de cunoştinţe variate şi multe nu va fi în măsură să înzestreze tinerimea şi cu însuşirile morale mai ales trebuincioase, făcându-o înfrânată, modestă, cruţătoare, harnică la lucru, prevenitoare, onestă, cumpătată... Din acest punct de vedere, programele analitice viitoare vor trebuì să vie mai cu efect în ajutorul activităţii membrilor corpului profesoral, şi să dea importanţă cuvenită unei culturi religioase pe seama tinerimii din şcoale secundare.

In anul şcolar expirat toate categoriile de şcoale din ţară s'au bucurat de mare frecvenţă, — între ele şi Academia noastră teologică din Sibiu.

S'a putut vedea, în anii din urmă, cum părerile părinţilor, cu raport la alegerea carierei preoţeşti pentru odraslele lor, încep a se schimbà în favoarea bisericii.

Propaganda, desfăşurată de slujitorii altarului, a izbutit să lumineze mentalităţi protivnice, la părere, chemării preoţeşti din noua ţară.

Preoţii noştri şi alţi cucernici creştini n'au rămas nepăsători în faţa datoriei d'a luminà pe alţii prin cuvânt şi învăţătură, tălmăcindu-le, după adevăr şi dreptate, foloasele carierii de preot în or ce împrejurări.

Ne trebue, şì mai departe, tineri dintre cei mai talentaţi şi cu bune dispoziţii sufleteşti: numai dela asemenea viitori preoţi se poate aşteptà progres simţitor în tot ce priveşte neamul nostru şi biserica sa din străbuni.

Academia teologică Andreiană cheamă pe aceşti tineri între zidurile sale, unde îi aşteaptă zeloşi şi distinşi conducători, cu părinteşti îndrumări, cu bibliotecă înţelept înzestrată, cu stranele catedralei măreţe, şi cu toate îngrijirile, necesare tinerimii, ca vigoare corporală şi sufletească.

Tinerii săraci şi deştepţi nu mai sânt osândiţi, în acelaş grad ca înainte vreme, să rămână pierduţi, în întunerecul unui săticel, în lipsa mare de ajutoare şi stipendii. Biserica îi învită cu drag la sinul ei, prin ajutoarele ce a izbutit să obţină, pentrucă are trebuinţă de reprezentanţi la înălţimea cerinţelor şi a greutăţilor prin care trecem spre consolidare şi mărire tot mai fericită.

Cuvântul nostru afle răsunet la toţi cei chemaţi!

In vederea apropiatelor alegeri de deputaţi şi senatori pentru parlamentul ţării, atragem atenţiunea slujitorilor altarului asupra circularei din 16 Iunie a. c. Nr. 6184 Pres. cu privire la atitudinea politică de urmat în aceste alegeri. Preoţimea e îndatorată să sfătuiască şi îndemne poporul a se purta cu toată demnitatea, evitând orce disordine şi neînţelegeri. In această privinţă preoţimea va premerge ea însăşi cu pilda purtării pline de demnitate, de respect către legi şi de dragoste către ţară. Ceice nu se vor conforma acestor dispoziţii vor cădea sub urmările pedepselor disciplinare.

FOIŞOARA

O serbare a ortodoxiei

— Dela instalarea unui preot în săcuime —

Ca întregire a celor publicate până acum (în Nr. 36 şi 44) mai primim următoarele:

Ziua de Duminecă, 29 Mai 1927, va rămânea neuitată pentru românii ortodocşi din Micfalău, protopopiatul Sf. Gheorghe, din judeţul Treiscaune. Majoritatea locuitorilor comunei o formează românii, peste 1200 suflete, — care nu ştiu încă româneşte.

Inainte cu 150 de ani formau o comună curat românească, cu 5 km mai spre nord, într'o vale umbroasă, şi vorbiau româneşte; comuna se numea Glăjărie. Un conte, Miko, i-a strămutat în locul de azi, numind noua comună după numele său: satul nou al lui Miko.

Timp de 52 de ani a păstorit această parohie, ca un adevărat părinte, fericitul în Domnul, Augustin Cosma, care înainte cu un an a plecat din această lume, adânc regretat de credincioşii săi. In locul său a fost numit adm. par., la cererea credincioşilor, preotul Ştefan Csutak, care cu întreaga familie a trecut dela reformaţi la ortodocşi.

Acestui fapt, de importanţă deosebită, am voit să-i dăm cinstea unei serbări impunătoare naţionale. Am apelat la românii de bine din judeţ să ne dea călduros concurs la reuşita cât mai frumoasă a serbării...

Sf. biserică era neîncăpătoare pentru mulţimea celor sosiţi, rămânând încă sute de credincioşi pe afară, — dar erau fericiţi, că pot asculta şì de acolo cântările şi rugăciunile sfinte.

Opt preoţi slujeau în altar: în frunte cu protopopul lor, preoţii Csutak, Trifan, Rădoiu, Constantin, Petru, Lincă şi Garcea.

După terminarea serviciului, am ţinut vorbirea de întroducere a părintelui Ştefan în postul de adm. parohial. Am arătat caracteristica în trecut a bisericii ortodoxe: de a lupta pentru păstrarea neştirbită a adevăratelor învăţături evanghelice ale Mântuitorului, de a îndura grele suferinţe pentru aceasta, că ziua de azi e o încununare şi o răsplată dela Dumnezeu pentru aceste suferinţe; am arătat apostolatul în trecut al preotului român ortodox, rugându-l a urma şi dânsul acest apostolat în spiritul vechii tradiţii ortodoxe, căutând a coborâ pe Hristos în inimile credincioşilor noştri, pentru ca spiritul învăţăturilor Lui să le străbată gândurile, cuvintele şi toate faptele. Să-i păstorească cu dragoste şi blândeţe; casa parohială, ca şi în trecut, aşa şi în viitor, să fie pururea deschisă tuturora, bogat sau sărac, tinăr sau bătrân, acolo să găsească toţi lumină, sfat, ajutor şi mângăere; către credincioşi m'am adresat în limba maghiară, învitându-i a urma şi asculta pe păstorul lor şi dându-i tot sprijinnl pentru înflorirea cât mai frumoasă a parohiei.

A cuvântat apoi fostul administrator, păr. Dumitru Trifan din Bicsad; desfăşurând activitatea binevoitoare a predecesorului paroh Augustin Cosma, îş exprimă speranţa şi încrederea, că şi urmaşul, păr. Ştefan, va umbla pe aceleaşi căi de adevărat părinte sufletesc; în limba maghiară îşi ia rămas bun dela credincioşi, mulţumindu-le pentru ascultarea ce i-au dat-o îi roagă să urmeze cu aceiaşi dragoste şi

Sfântul Sinod

In 20 Iunie s'a redeschis sesiunea Sf. Sinod.

I. P. S. Sa mitropolitul Pimen al Moldovei a ţinut o cuvântare din partea membrilor Sf. Sinod, pentru I. P. S. Patriarh Miron, care a reprezentat în mod strălucit biserica română în călătoria făcută la Ierusalim.

A răspuns I. P. S. Sa Patriarhul mulţumind pentru manifestaţia de simpatie ce i se face de membrii Sf. Sinod.

P. S. Tit Simedrea a citit referatul privitor la acea călătorie.

Discuţia a urmat asupra referatului, hotărându-se, ca în toamnă Patriarhul să continue călătoriile pentru vizitarea bisericilor din Iugoslavia şi Bulgaria.

S'a exprimat părerea, ca biserica noastră să strângă legăturile cu toate bisericile ortodoxe din răsărit.

In şedinţa următoare s'a discutat asupra reformei învăţământului teologic.

Nr. 4005—1927.

Concurs

Pentru complectarea postului de arhivar-referent la Consiliul arhiepiscopesc ortodox-român din Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 1250 lunar plus accesoriile, în total Lei 7255, se publică concurs.

Reflectanţii să-şi înainteze cererile lor concursuale însoţite de actele cualificative Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, până la 15 Iulie a. c.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ca senat epitropesc, ţinută la 4 Iunie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nou guvern. N'au isbutit nici de astă dată tratativele începute pentru a ajunge la înţelegere electorală şi la colaborare de guvern între partidul liberal şi partidul naţional-ţărănesc. Noul guvern s'a constituit astfel: *Ion Brătianu*, preşedintele consiliului şi la externe; *Ion G. Duca*, interne; *Vintilă Brătianu*, finanţe; *Stelian Popescu*, justiţie; *General Paul Angelescu*, războiu; *C. Argetoianu*, domenii; *Al. Lapedatu*, culte; *Dr. C. Angelescu*, instrucţiune; *Ion Inculeţ*, sănătate publică; *C. Dumitriu*, comunicaţii; *L. Mrazec*, industrie şi comerţ; *Dr. Nicolae Lupu*, muncă; *I. Nistor*, lucrări publice.

---

pe noul lor păstor; predă noului paroh administrator cheia bisericii şi sigilul parohial.

A urmat cetirea în româneşte, după aceea rostirea în ungureşte, a frumoasei cuvântări a părintelui Ştefan, în care şi-a făcut cu demnitate şi respicat mărturisirea credinţei sale. A arătat, că cercetând amănunţit istoria trecutului bisericii, a ajuns la convingerea, că adevărata şi nefalsificată credinţă, păstrată de Sf. Apostoli, se află în biserica ortodoxă, în sânul căreia îşi caută mântuirea sufletului său.

După părintele Csutak a vorbit fostul administrator, preotul Dumitru Trifan din comuna învecinată Bicsad, şi a mulţumit credincioşilor pentru încrederea şi ascultarea ce i-au dat în cursul unui an de păstorire, şi îi învită să se grupeze toţi cu însufleţire în jurul noului lor păstor.

Ziua instalării păr. Ştefan va rămânea pentru românii ortodocşi din judeţul Treiscaune ca o zi de bun augur pentru munca viitoare a preoţiimi noastre. Rămâne ca prin munca noastră conştientă, continuă şi hotărâtă să ducem la bun sfârşit un început norocos.

Prot. *Aurel Nistor.*

O vorbă respicată pentru: „Unirea"

Redactorii «Unirii» din Blaj stau priponiţi de cazul de la Şoimuş, scrâşnesc din măsele, ameninţă şi se arată voinicoşi. Mai recent publică crâmpeie din predica I. P. S. Mitropolit Nicolae, cu adnotări, pline de inteligenţă canonicească. Insă ceea ce a spus Mitropolitul fiilor săi e în esenţă ceea ce a spus şi I. P. S-lui Vasile în şedinţa Senatului, în auzul Ţării întregi despre zădărnicia desbinării Unaţiei. Ar trebui să se resigneze; ajunge o măciucă la un car de oale. Dacă unaţia e de la Dumnezeu, — va continua să esiste, — dar unaţia se ştie de unde s'a plămădit. Dumnezeu a pedepsit pe ceice au uneltit împotriva neamului românesc şi a credinţii lui izbăvitoare. I. P. S. Sa a arătat fiilor săi din Şoimuş bunătăţile fără număr ale sfintei credinţe strămoşeşti.

Redactorii «Unirii» pomenesc numai observaţiile I. P. S. Sale relative la scandalul tragerii clopotelor într'o dungă din ordinul canonicului, care mai are şi alte fapte de scandal când avea misiuni de îndeplinit pe sate. Redactorii «Unirii» continuă să tragă clopotele într'o dungă în legătură cu vizitaţia canonică a I. P. S. nostru Mitropolit. Remarcăm însă deosebirea între atitudinea Clerului nostru, care a dat I. P. S. Vasile toate onorurile, cuvenite unui Ierarh român, când a fost în vizitaţie canonică, şi între atitudinea de scandal a canonicilor blăjeni faţă de iubitul nostru Ierarh, în vizitaţia sa canonică. Că prin astfel de atitudine canonicii blăjeni compromit poziţia lor, o recunosc mai întâi chiar credincioşii uniţi. Dar ei compromit pe căpetenia lor şi confesiunea unită şi nu putem concepe ca I. P. S. Vasile să poată consimţi la astfel de atitudini incorecte şi lipsite de simţul de proporţie dintre uniţi şi ortodocşi în această Ţară.

Intru cât astfel de atitudini ar fi aprobate ori inspirate de însuşi I. P. S. Mitropolit de la Blaj, credincioşii Bisericei ortodoxe ai Ţării noastre vor şti să scoată concluziile de lipsă.

Dela cercurile religioase

In 5 Iunie a. c., la Dumineca Sf. Părinţi, s'au întrunit în parohia Păucea, prot. Mediaş, preoţii cercului religios I al tractului Mediaş, cu scopul de-a întări în credincioşi evlavia străbună, alipirea faţă de biserica ortodoxă şi a preveni propaganda sectarismului pornit dela Diciosânmărtin.

Au participat aproape toţi preoţii cercului amintit şi, conform programului, şi-au desvoltat conferenţele bine pregătite. Biserica încăpătoare era arhiplină de mulţimea credincioşilor adunaţi din parohia noastră şi din parohiile învecinate. Sf. Liturgie, servită în sobor, a produs generală emoţiune. Tinerimea parohiei, constituită în societatea «Sf. Gheorghe», a dat toate răspunsurile liturgice într'o armonie desăvârşită. Predica păr. Iacob, dela sfârşitul sfintei Liturgii, despre credinţă şi despre puterea ei, a încununat reuşita Sfintei slujbe.

După masă s'a făcut procesiune în parcul comunei, unde s'a servit Sf. Maslu, cu pomenirea celor dornici de ajutorul lui Dumnezeu. Conferenţele preoţilor Ştirbeţiu şi Băcilă au lămurit pe ascultători despre scopurile sectelor, despre pericolul ce-l prezintă, pentru neam şi biserică, greşala învăţăturilor lor şi stricăciunea morală de care sânt cuprinşi sectanţii. Indemnând credincioşii să se ferească de propoveduitorii străini de aspiraţiunile neamului, cucernicii preoţi s'au depărtat de comuna noastră în strigăte de «Să trăească» ale păstoriţilor rămaşi întăriţi şi luminaţi sufleteşte. *Coresp.*

Şcoala Normală A. Şaguna din Sibiu

— Incheerea anului şcolar —

Duminecă, în 19 Iunie, s'a încheiat anul şcolar 1926/27 la Şcoala normală prin o serbare, care a fost mult înălţată prin participarea I. P. S. Sale Păr. Mitropolit *Nicolae*, înconjurat de membrii consiliului eparhial.

După terminarea sfintei liturgii, serbarea s'a deschis la şcoala normală cu cântece intonate de corul mixt al şcoalei, sub conducerea profesorului T. Popovici.

A vorbit I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Dr. V. Stan, directorul, arătând principiile, de care a fost călăuzită şcoala. După aceasta a făcut o dare de seamă despre viaţa şcolară, despre sporul la studii şi purtarea elevilor. I. P. S. Părinte Nicolae, prin cuvinte înţelepte străbătute de dragoste faţă de tineret şi faţă de neam şi de biserică, încurajează pe ceice au terminat şcoala la hotărâre în lupta vieţii, ear celorlalţi le doreşte să petreacă vacanţa bine, făcând cinste instituţiei la care s'au luminat. I. P. S. Sa constată, din vorbirea directorului, că şcoala urmează vechea tradiţie de alipire către biserică, îndeamnă pe elevi la recunoştinţă faţă de şcoală, de profesori şi imploră binecuvântarea cerului ca să poată împlini ceeace se aşteaptă dela ei.

Publicul a cercetat frumoasele expoziţii, cea de lucru manual cu o mulţime de lucruri executate cu gust, de către elevi sub conducerea prof. V. Costiu, — cea de desemn, rezultatul muncii dşoarei prof. Stănescu, şi cea de lucru manual al elevelor. I. P. S. Sa răsplăteşte pe elevul Nic. Stoian, din cl. V, cu suma de 500 Lei, pentru frumosul spor la lucru manual.

Cu aceasta s'a încheiat anul şcolar la Şcoala Normală «A. Şaguna» din Sibiu.

Turneu cultural

In Sâmbăta Pogorârii Duhului Sfânt; o parte din studenţii Academiei noastre teologice din Sibiu, sub conducerea profesorilor Nicolae Colan şi Dr. Grigorie Cristescu, au luat, plini de avântul tinereţii, toiagul apostoliei şi şi-au îndreptat paşii spre ţinutul săcuilor, cel atât de mult încercat în trecutul recent şi de tristă memorie, sub raportul religios şi naţional.

Propoveduirea, prin grai şi prin cântare, a cuvântului lui Dumnezeu, după care lumea de azi e aşa de înfometată, şi a iubirii de neam şi de ţară, care ne-au mântuit în trecut şi care ne garantează şi «viitorul de aur», pe care l-a visat poetul, eată scopul urmărit.

Alegerea timpului pentru turneu nici că se putea să fie mai fericită, căci biserica tocmai prăsnuia sălăşluirea în lume a Duhului sfânt, care fecundează pururea aspiraţiile spre mai bine ale umanităţii.

Arpătacul a fost prima localitate în care s'au oprit şi unde imediat după sosire au săvârşit, în spaţioasa, bine îngrijita şi frumos pictata biserică, vecernia cea mare, ear în Dumineca Pogorârii Duhului Sfânt, corul sub conducerea studentului Ioan Brânzea, a dat răspunsurile liturgice, ridicând astfel mult caracterul solemn al sf. liturgii. La priceasnă, părintele-profesor Cristescu a împărţit poporului, care-i sorbea cuvintele cu nesaţ, învăţătura ce se desprinde pentru creştinul de astăzi, din acest mare praznic al bisericii.

După săvârşirea vecerniei, în decursul căreia s'au citit aşa de pătrunzătoarele rugăciuni ale zilei, corul a plecat în frumoasa comună de peste Olt, în *Bod*, unde la dorinţa părintelui Micu din loc, s'a dat în sala cea mare a comunei — în care s'au adunat, pe lângă cei din Bod, preoţimea şi tineretul satelor din jur — un concert cu variate şi numeroase cântări religioase, naţionale şi poporale.

In program au fost încadrate şi două cuvântări. Dl profesor Colan a vorbit cu mult avânt despre minunea cea mare şi de păgâni neînţeleasă, care s'a săvârşit în sufletul apostolilor prin pogorârea Duhului Sfânt şi despre puterea cea mare pe care El o exercită şi azi, ear dl profesor Cristescu, profitând de prezenţa numărului celui mare al tinerilor organizaţi în societatea «Sf. Gheorghe», a vorbit despre frumuseţea fără pereche, netrecătoare şi izvorâtoare de bucurii nespuse ale tinereţii trăite în Hristos. Lacrimi de bucurie şi de dor după această viaţă, şi poate şi lacrimi de durere şi regret, pentru puterile risipite până 'n acea clipă sub auspiciile păcatului, au brăzdat feţele multora din cei prezenţi.

Incă în aceeaş zi, îndată după reîntoarcerea din Bod s'a dat concertul şi în Arpătac spre marea bucurie şi mângăiere a tuturor.

In zorile zilei următoare studenţii au plecat spre oraşul *Sf. Gheorghe*, — prinzând în goana automobilelor pitorescul regiunilor prin care treceau.

In Sf. Gheorghe corul a dat răspunsurile la liturgie, ear dl prof. Colan, mânecând dela cuvintele slăvitului apostol Pavel «ca fiii luminii să umblaţi», a rostit la pricească, în faţa numeroşilor asistenţi, o predică însufleţită şi plină de căldură.

După masă, la ora 3, în sala de gimnastică a şcoalei normale de fete, şi în cadrul unor cântări religioase, dl prof. Cristescu a vorbit despre entuziasmul, iubirea şi spiritul de permanentă şi nelmpuţinată jertfelnicie care trebue să caracterizeze sufletele acelora care voesc să fie educatoarele generaţiilor de mâine ale neamului, subliniind răspunderea cea mare pe care, din cauza împrejurărilor istorice excepţionale, o au în faţa lui Dumnezeu şi în faţa neamului.

La ora 4, în sala teatrului din loc, s'a desfăşurat programul concertului pentru publicul din oraş, ear dl profesor Cristescu a ţinut o foarte interesantă şi sugestivă «causerie» sociologică.

După terminarea concertului grupul de misionari a grăbit la *Covasna*, unde însufleţirea populaţiei şi a preoţimei, care s'a adunat în conferenţă pastorală, a fost fără seamăn.

Sala mare a şcoalei confesionale, destinată pentru producţiuni, şi care pentru acest prilej a fost mărită prin spargerea unui zid, s'a dovedit a fi prea mică pentru numărul acelora, care au venit să ia lumină. La cuvântul de lămurire, pe care dl prof. Colan l-a adresat la începutul concertului şi în care a arătat «crezul» propoveduit, cei din sală au răspuns cu urale şi ovaţiuni nesfârşite.

Cu multă evlavie au ascultat credincioşii în ziua următoare duioasele cântări dela liturgie şi cuvântul plin de pilde ale păr. Cristescu despre datoria creştinului de a adânci din ce în ce mai mult adevărurile de credinţă, şi despre roadele îmbelşugate şi de suflet mântuitoare ale acestei adânciri.

După masă studenţii s'au îndreptat spre casă. Dar la Feldioara, unde aveau să ia trenul spre Sibiu, au fost reţinuţi de păr. Ioanovici pentru acea seară, şi la dorinţa dânsului s'a înfiripat şi acolo un festival. A vorbit dl profesor Colan despre religiositatea şi iubirea de neam, care a caracterizat neamul românesc în trecut şi care sânt stâlpii propăşirii lui şi în viitor, ear dl prof. Cristescu a dat părinţilor preţioase sfaturi pentru creşterea copiilor lor.

Ceice n'au cruţat osteneală în cele câteva zile cât a durat turneul şi au împrăştiat cu dărnicie luminile sufletului lor, s'au întors acasă cu mângăierea, că seminţele aruncate de ei vor aduce roade însutite, sub ploaia binecuvântată a darurilor Duhului Sfânt.

Activitate pastorală

— Corespondenţă dela sate —

Duminecă, în 22 Mai 1927 s'a ţinut în parohia Hărman, tractul Braşov, întrunirea «Cercului religios» al preoţilor din parohiile: Hărman, Prejmer, Sânpetru şi Bod.

S'a săvârşit sf. Liturghie în sobor, de către cei 4 preoţi din parohiile amintite, dând răspunsurile corul bisericesc, sub conducerea învăţătorului Andrei Goicea. La pricească, părintele I. Ludu din Prejmer a rostit o bine pregătită predică, explicând cuprinsul sf. evangheliі, despre întâlnirea Mântuitorului cu femeea Samarineancă, la fântâna lui Iacov. Predica, ilustrată cu exemple din viaţa de toate zilele şi rostită cu căldură duhovnicească, a fost ascultată de poporul, care abia mai încăpea în sfântul locaş, cu deosebit interes.

După terminarea sf. liturgii, preoţii slujitori, învăţătorii, notarul şi secretarul comunal, împreună cu soţiile lor, precum şi mult popor, făcând parte din epitropie, comitetul consiliul parohial şi consiliul comunal, s'au întrunit la masă comună, aranjată în şcoală de Reuniunea femeilor ort. rom. sub conducerea presidentei Dna Victoria Grecean, preoteasă. In decursul mesei s'au rostit vorbiri, despre chestiuni de interes obştesc cu multe învăţături folositoare. Au vorbit şi ţăranii, membri ai consiliului parohial şi comunal, cari cu citate din sf. evanghelie, arătau ce trebue să facă poporul, ca să înainteze în cele sufleteşti. Accentuau că, poporul ascultând în bună înţelegere de conducători, poate realiza multe lucruri bune. In comuna Hărman, preotul, învăţătorii şi ceilalţi intelectuali, trăind în armonie, pot înfăptui planuri bune şi frumoase, spre binele obştesc.

La ora 4 d. a. s'a ţinut vecernia, în decursul căreia corul mixt bisericesc instruat şi condus de preotul local Dimitrie Greceanu a cântat 3 cântări religioase: «Lăsaţi pruncii să vie la mine», de Ioana N. Ghica-Comăneşti, — şi «Doamne, buzele mele vei deschide» de Gavr. Muzicescu.

In legătură cu cântarea «Lăsaţi pruncii», părintele I. Micu, din Bod, a ţinut o potrivită predică, despre creşterea copiilor. A atras atenţiunea părinţilor asupra purtării lor în faţa copiilor, îndemnându-i să le premeargă cu exemple bune şi ferindu-se a da pilde rele, prin vorbe şi prin fapte.

In legătură cu a doua cântare, «Doamne, buzele mele vei deschide» (text din ps. 50) a rostit o impresionantă predică părintele Dr. P. Debu din Braşov.

A spus, că poporul nostru românesc, pe lângă multe însuşiri bune, are şi unele însuşiri şi năravuri, care tocmai cinste nu-i fac. Unul din relele sale năravuri este obicelul respândit al înjurăturilor sau sudălmilor. Spune câteva citate din sf. scriptură prin care arată că diavolul stă pe limba celui ce înjură. Aminteşte că până şi Ungaria a oprit, prin lege, sudalma. Cel ce înjură, în ţările culte e aspru pedepsit. Ar fi timpul ca şi în ţara noastră să se aducă legea care să pedepsească pe toţi cari au năravul de a înjura.

După terminarea predicii, corul bisericesc a mai întonat frumoasa cântare de Muzicescu «Pre tine te lăudăm, pre tine bine te cuvântăm, Ţie îţi mulţămim Doamne şi ne rugăm ţie, Dumnezeului nostru».

Predicile şi cântările ascultate au avut darul să cucerească sufletele numeroşilor credincioşi, cari au luat parte şi la vecernie. Poporul însufleţit nu voia să plece din sf. biserică. Mă uitam din podişor, unde se afla corul, cum stau toţi după terminarea vecerniei, liniştiţi şi adânc impresionaţi de cele auzite şi simţite, nevrând să plece şi aşteptând să mai asculte cântări şi predici, care mult bine au făcut sufletelor lor creştineşti.

După sfârşitul vecerniei, parohul a învitat în şcoală pe toţi coriştii, unde în prezenţa preoţilor din com. învecinate şi a fruntaşilor poporului, i-a lăudat pentru zelul cu care au cercetat probele de cor, chiar în timpul lucrărilor agricole de primăvară, rugându-i ca şi pe viitor, tot cu aceeaş râvnă, să ia parte la probe adăpându-se sufleteşte dela isvorul cel nesecat al cântărilor bisericeşti care înalţă şi aduc mângâere sufletească celor doritori de astfel de hrană. După ce şi ceilalţi preoţi şi-au exprimat admiraţia faţă de acest cor bisericesc, parohul Greceanu a împărţit, între membrii corului bisericesc, aproape 70 de cărţi religioase de ale părintelui Iosif Trifa, din Sibiu.

Coresp.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dela parohiile protopopiatelor Ilia şi Jiu. — Alte dăruiri —

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Ilia**, din care se remarcă: Băreşti cu Lei 1100, Vorţa cu Lei 1050, Brădăţel, Brănişca şi filia, cu câte Lei 1000, în total Lei . . . 15,150

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Jiu**, din care se remarcă: Lupeni cu Lei 5000, Petroşeni şi Vulcan, cu câte Lei 2000, şi Federi cu Lei 1000, în total 13,200

Au mai contribuit:

Elevul **Aurel Petrişor**, a colectat în clasa IV b a liceului Gheorghe Lazăr, Sibiu 1000

Vasile Iancu lui **Todor**, în Petroşeni, originar din Lupşa Munţilor apuseni, un evlavios credincios, simplu muncitor, care «şi-a exprimat dorinţa ca, la vremea sa, să poată să se roage şi el lui Dumnezeu în sfântul locaş, după rândueala sa» 1000

Dr. Sever Ispravnic, Arad . . 200

Total Lei: 30,550

Suma de mai 'nainte Lei: 2.167,212

Total general Lei: 2.197,762

Congres de unificare bisericească

Din 20—24 Iunie s'a ţinut la Olmütz un congres catolic sub prezidenţia Arhiepiscopului Precan. Vaticanul şi-a dat învoirea la ţinerea acestui congres cu următorul program:

1. Importanţa Sfinţilor apostoli slavi Ciril şi Metodiu pentru înoirea unităţii bisericeşti.
2. Apostolii slavi în lumina istoriei bizantine
3. Icoana ideală şi reală a bisericii după Dostoievski, Mereşovsky şi Soloviev.
4. Dreptul canonic după sfinţii părinţi răsăriteni şi apuseni.

Referenţii acestor teme sunt: Dr. Vasica, Dr. Dobrnic, Prinţul Petru Wolkonski din Paris şi Dr. P. Gorillo din Roma.

Congresul vrea să fie reacţiunea catolicilor în contra constituirii bisericii naţionale hussite în frunte cu Patriarhul Pharski, care a fost şi la Stockholm şi are un reprezentant la Londra.

INFORMAŢIUNI

Semne bune. Sub acest titlu citim în Libertatea din Orăştie: După războiu, tinerii noştri cari sfârşeau liceul, nu se mai îmbulzeau de-aşa la «teologie» pentru a se pregăti de preoţi. Toţi se doreau în altfel de slujbe, crezând, — foarte greşit — că acelea sânt mai fericitoare decât preoţia. Acum primim la redacţie Anuarul Academiei Teologice din Sibiu, şi din el vedem un semn ce ne preveşteşte o îndreptare spre bine a lucrurilor şi în privinţa asta, (se dau apoi câteva cifre privitoare la numărul sporit al tinerilor înscrişi la Academie). Aceasta arată — sfârşeşte confratele — cum tot mai mulţi înţeleg, că e o carieră de viaţă din cele de preţuit, preoţia şi se întorc tinerii spre dânsa, — spre lauda şi binele lor şi a neamului pe care îl vor sluji ca preoţi.

† Pr. Ioan Balca. Primim: In 15 Iunie a fost înmormântat în Moeciul de sus, prot. Bran, vrednicul preot Ioan Balca, în etate abia de 48 ani. Trista veste a impresionat adânc prietenii şi cunoscuţii. Il ştiam suferind de laringită, dar speram să-l mai avem în mijlocul nostru mult timp. A lăsat un gol care cu greu se va putea suplini. Veşnic doritor de muncă, bărbat cu calităţi superioare, de cinste ireproşabilă, bun român: a fost silit în 1916 la retragerea armatei române să ia toiagul pribegiei şi a avut nespusa durere ca în 1917 în Bârlad să-şi îngroape socrul: vrednicul preot G. Tişcă. Indurând toate mizeriile refugiului, germenul boalei s'a încuibat în fizicul său şi încetul l-a distrus. Venind din refugiu a avut nenorocirea să-şi îngroape unica fiică în etate de 15 ani. Toate aceste l-au sdrobit. La înmormântare a participat P. C. Păr. I. Hamzea, protopopul tractului, înconjurat de 6 preoţi. Mare jale şi plâns a fost când Păr. protopop, în cuvinte mişcătoare, a arătat suferinţele îndurate în refugiu, scoţând în relief calităţile defunctului. La mormânt a vorbit îndurerat părintele Babeş, tovarăş de suferinţe în refugiu; ear colegii săi, în dangătul clopotelor, l-au coborât în cavoul familiar. Odihnească în pace! *N. C.*

Asociaţia generală a profesorilor secundari din România, secţia Chişinău. Adunarea generală extraordinară dela Chişinău din 29 Mai a. c. a ales în unanimitate ca reprezentant al regionalei Basarabia în Comitetul central al Asoc. generale a profesorilor secundari pe dl *I. Nica*, preşedintele asociaţiei corpului didactic din Basarabia.

Decorat. Dl *Dr. Ioan Broşu*, consilier de legaţiune la ministerul afacerilor străine din Bucureşti, cunoscut cetitorilor noştri prin interesanţii articoli publicaţi în această foaie înainte de războiu ani dearândul, a fost decorat din partea Regelui Alexandru al Iugoslaviei cu ordinul Sfântul Sava în gradul de comandor, iar din partea Preşedintelui Republicei poloneze cu Crucea ordinului «Polonia Restituta» în gradul de comandor.

Pe Valea Jiului. In sfintele sărbători ale coborârii Duhului Sfânt, poporul nostru din Valea Jiului a avut bucuria şi fericirea să sărbătorească în mijlocul său corul şcoalei normale A. Şaguna din Sibiu, dirijat de prof. T. Popovici. Corul a cântat, în ziua întâi şi a doua de Rusalii, în bisericile noastre din Petroşeni şi Vulcan, ear seara a dat concerte cu desăvârşit succes.

Activitate harnică şi nentreruptă desfăşoară despărţământul judeţean *Sibiu* al Asociaţiunii culturale. In 13 Iunie a. c., despărţământul pomenit şi-a ţinut adunarea generală anuală în comuna Avrig, luând parte numeroşi sibieni în frunte cu preşedintele despărţământului, dl S. Ţeposu, împreună cu membrii comitetului, şi cu alte persoane din localitate şi împrejurime. Adunarea, cercetată de un public din cale afară numeros, s'a ţinut în piaţa comunală.

Raportul despre activitatea culturală a despărţământului arată că dela adunarea generală trecută până acuma s'au ţinut: 20 conferenţe, 4 festivaluri, 24 producţii teatrale şi 21 şezători literare, împărţindu-se gratuit peste 10,000 broşuri. Raportul mai cuprinde şi propuneri menite să intenzifice şi fructifice roadele culturale din viitor. S'a ales o comisie pentru premierea celor mai frumoase ţesături expuse în diferite sale ale şcoalei, de lucru manual şcolar, pentru premierea celor mai frumos executate dansuri româneşti din partea locului, şi o altă comisie care să cerceteze expoziţia de copii între doi şi trei ani, şi să propună cine să fie premiaţi. După masa comună, toată asistenţa cercetează expoziţiile, ţinând conferenţe, la expoziţia de copii, dl medic Dr. T. Bude din Avrig despre îngrijirea copiilor; ear în legătură cu cea industrială, dl prof. D. Comşa, cu această ocazie s'au dat gratuit mai multe unelte agricole şi de industrie casnică. S'au împărţit premii, în valoare de câteva mii de lei, apoi broşuri, biblioteci şi diplome de recunoştinţă.

Publicaţiune. Direcţiunea datoriei publice din ministerul de finanţe, va preschimba cu începere de 1 Inlie 1927 titlurile cu cupoanele respective aparţinând împrumuturilor emise dela 1889—1915 şi a cărui stampilare s'a efectuat. Deocandată se cheamă la preschimbare numai titlurile rentelor dela 1889—1894. Alte amănunte: la Administraţia financiară.

Reincep omorurile în Rusia. Ştiri sosite din Moscova şi Riga, publicate în presa comunistă, vestesc că închisorile ruseşti gem earăş de adversari politici ai regimului sovietic. Sub pretext că arestaţii sânt anarhişti contra-revoluţionari, guvernul sovietic îi trimite la moarte mai adese fără nici o judecată: câte unul sau «pe pachete» de 28, 20, 12, 4, sânt executaţi pentru spionaj sau complot monarhist, deşi dovada preciză a învinovăţării lipseşte. In primii trei ani (1917—1920) ai dictaturii sângeroase au fost asasinate de bolşevici aproape două milioane de persoane: ofiţeri, avocaţi, medici, preoţi, profesori, învăţători, ziarişti, scriitori, artişti... Acum încep din nou asasinatele. Asociaţiile păcii universale n'au nimic de spus descreeraţilor dela Moscova?

ŞTIRI LOCALE

Numire. Citim cu plăcere, în Mon. Of. Nr. 125 a. c., numirea dlui Dr. O. Filipescu docent universitar şi conferenţiar al facultăţii de medicină din Cluj, de medic primar al secţiei chirurgicale a spitalului public din Sibiu. Dsa şi-a început cariera chirurgicală în 1913, şi a fost dela preluare imperiului neîntrerupt în serviciul clinicei chirurgicale din Cluj, condusă de savantul profesor Dr. Iacobovici, şi-a câştigat experienţă vastă în domeniul chirurgiei, făcând o serie de călătorii de studii în străinătate, fapt ce numai la ridicarea prestigiului spitalului nostru public poate servi.

Nr. 6298. (75) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea posturilor de cateheţi şi a catedrelor de religie din învăţământul secundar şi şcoalele normale de stat din localităţile mai jos înşirate, se publică concurs cu termin de 30 de zile şi se invită candidaţii a-şi înainta cererile de concurs, însoţite de documentele despre cualificaţia reglementară de profesori precum şi despre cualificaţia teologică, ce o posed.

a) Posturi vacante de cateheţi:

1. *Brad:* Şcoala medie de fete
2. *Bran:* Gimnaziu de băeţi
3. *Cohalm:* Gimnaziu de băeţi
4. *Deva:* Şcoala medie de băieţi
5. *Deva:* „ „ „ fete
6. *Hunedoara:* „ „ „ fete
7. *Lupeni:* „ „ „ băieţi
8. *Lupeni:* „ „ „ fete
9. *Orăştie:* „ „ „ fete
10. *Petroşani:* „ „ „ fete
11. *Sânmărtin:* „ „ „ fete
12. *Sânmărtin:* „ „ „ băieţi
13. *Satulung:* „ „ „ băieţi
14. *Sfântu-Gheorghe:* Şcoala normală de fete
15. *Sfântu Gheorghe:* Liceul de băieţi

b) Catedre vacante de religie:

1. *Blaj:* Liceul confesional
2. *Braşov:* Liceul confesional Andrei Şaguna
3. „ Liceul de stat pentru fete
4. „ Şcoala normală de fete
5. *Deva:* Şcoala normală de băieţi
6. *Sălişte:* Şcoala comercială, medie: băieţi-fete
7. *Sebeş:* Şcoala medie, băieţi-fete
8. *Sibiu:* Liceul «Principesa Ileana»
9. *Sighişoara:* Liceul de stat pentru fete.

Sibiu, din şedinţa şcolară a Consiliului arhidiecezan, ţinută la 22 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al Arhidiecezei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 5713/927 Ep.

Prăvălie de închiriat

Marele local de prăvălie din colţul casei din Sibiu, Piaţa Unirii Nr. 10, este de închiriat pe termin de trei ani.

Reflectanţii să-şi înainteze ofertele până la 10 Iulie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde pot lua şi eventuale informaţiuni.

Consiliul arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

Sibiu, 4 Iunie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Nr. 257/1927. (71) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ighişul nou** cu filia Motişul, protopresbiteratul Mediaşului, se publică nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre, cu care va fi împroprietărită biserica.
3. Locuinţă în natură în casa parohială.
4. Câte una zi de clacă dela fiecare familie.
5. Una soarte de lemne din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 4 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 2/1927. (72) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Vlădeni**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela Stat. Sesia parohială 5 jugere.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral şi până în 8 zile înainte să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective celebra şi cuvânta după prealabila încuviinţare a subsemnatului.

Zârneşti, în 8 Iunie 1927.

In înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 290/1927. (69) 3—3

Concurs repetit

In conformitate cu ordinul consistorial Nr 3172, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Şirnea**, din protopopiatul Branului.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu prealabila încunoştiinţare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta şi predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, în 3 Mai 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 74/1927. (70) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III-a **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, **Sf. Mărie de peatră**, şi **Streiu-Plopi** cu fil. Bretea-Streiului protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Sf. Mărie de peatră**, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 14 jug. sesiune parohială şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

3. **Streiu-Plopi**, cu filia Bretea-Streiului, cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă susbsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul.

Haţeg, la 3 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 2 Iulie 1927 Nr. 48—49

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

In fața alegerilor

Ideea Suveranului nostru, — care dorea ca prin un guvern de concentrare să se îndeplinească așa zisa destindere între oamenii politici decișI să lupte pentru binele obștesc, — de astă dată nu s'a realizat.

In mijlocul greutăților ivite, în urma acestei situații, bărbatul de stat cu vedere clară și cu liniștea necesară, dl *Ion I. C. Brătianu*, a primit sarcina de-a lua din nou în mână frânele guvernării și a chema pe toți oamenii de bine și cu dragoste de țară să lucreze la un loc pentru înflorirea și consolidarea noului stat român.

O seamă de oameni, nu toți, ai partidelor politice au răspuns favorabil chemării șefului liberal, care în manifestul-program al partidului, privitor la *biserică*, spune următoarele:

«Rolul însemnat pe care ideea religioasă îl are în viața morală a poporului, impune partidului național-liberal sarcina să dea reprezentanților ei — ai bisericii — *putința să-și îndeplinească pe de-a întregul misiunea lor».*

Aceasta o cerem și noi, preoțimea.

In campania electorală trecută s'au rostit, în unele părți, atacuri violente la adresa bisericii noastre și a slujitorilor ei, cerându-li-se acestora să se mărginească la lucrarea lor pur spirituală și să lase «politica» în grija mirenilor exclusiv. Preoții de astăzi nu vor putea de ascultare cerințelor d'asemenea fel de restrângere a lucrării lor de păstori sufletești ai poporului.

Dacă biserica stă d'asupra partidelor, aceasta însemnează numai atâta că slujitorii altarului *n'au să fie agenți ai nici unui partid politic.*

In acelaș timp, preoții noștri nu pot da privelișteа de jale a unor desorientați politici, pe cari nu-i leagă împreună nici o disciplină, și cari pornesc dibuind, fiecare cu tendințe diferite: ne trebue și în viața politică atitudini determinate de interesele bisericei. Și fiecare preot să se orienteze solidar cu colegii săi, după cum cer acele interese superioare bisericești.

Avem încredere în partidul acela, — și-l vom susținea cu voturile noastre, — care prin reprezentanți luminați și destoinici a dovedit, că promovează mersul spre propășire al bisericii noastre ortodoxe, și care prin făptuirile sale garantează și mai departe opera de întărire a ortodoxiei; — dar nu putem da sprijinul nostru celor ce nu ne pot da astfel de garanție.

Partidul național-liberal atât prin programul, cât și prin atitudinea sa ne dă această chezășie. El va înțelege și în noua sa guvernare să-și împlinească cuvântul spus către țară de a da tot sprijinul celor ce stau în slujba ideii religioase.

Când subliniem acest lucru, noi nu ne gândim la privilegii înaintea celorlalte confesiuni, ci mai vârtos ne gândim *să se facă dreptate* între culte și biserica ortodoxă, căci până astăzi noi sântem cei ce însătoșăm după dreptate.

Dar când dorim rezultate mulțumitoare noului guvern, nu ne gândim numai la biserică, ci și la stat și la întregul nostru popor, care se găsește în fața unor evenimente cari cer un guvern tare, experimentat, în jurul căruia să se grupeze toți cei cu dragoste către binele țării.

Noi regretăm că nici de data aceasta nu s'a putut face o concentrare a partidelor politice, dar tot atât de mult ne dăm seama că binele țării trebue să triumfe deasupra oricăror interese de partid.

Toată a noastră încredere, dragoste și recunoștință, o sălășluim în oamenii cu răspundere, gata să aducă bisericii, neamului și țării binefacerile păcii, ordinei și propășirei, de care avem trebuință în aceste vremuri.

Preoții noștri să le dea tot sprijinul lor și al poporului pe care-l păstoresc. Cu Dumnezeu înainte!

Conferență pastorală

In zilele de 26 și 27 Mai 1927 I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae a strâns pe P. C. protopopi ai arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu într'o conferență pastorală: au fost prezenți toți, afară de doi, — bolnavi.

Conferența a durat două zile, ținându-se patru ședințe. In cuvântarea de deschidere a I. P. S. Sale au fost îmbrățișate toate chestiunile de ordin religios, moral, cultural, administrativ și economic ale vieții noastre bisericești. Apoi P. C. consilieri arhiepiscopești și-au făcut rapoartele, fiecare după resort, arătând lipsurile și făcând propuneri. Prea Cucernicii protopopi au intervenit în discuții, fiecare cu experiențele, cu nedumeririle, cu părerile și cu cazurile tractului sau lecturilor sale. I. P. S. Sa apoi, reasumând desbaterile, preciza chestiunile și dădea îndrumările, desprindea orientările care se impuneau. Nimic de prisos nu a răsunat în cursul conferenței protopopești, — mai mult: tot ce s'a spus era necesar și, desigur, cel puțin o zi ar mai fi trebuit ca să se privească deplin toate problemele pe toate fețele lor. Pentru motivul acesta conferențele acestea pastorale vor fi, în viitor, mai dese.

I. P. S. Sa Păr. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, primit cu aplauze, salutând pe membri conferenței cu creștinescul «Hristos a înviat!», a spus cam următoarele:

Aveam de gând să Vă învit să participați, din toate protopopiatele arhidiecezei noastre, la un curs pastoral, pentruca să tratăm împreună multele probleme ridicate de împrejurările și nevoile vieții bisericești a poporului nostru credincios. Au intervenit însă alte ocupațiuni importante, cari m'au făcut să amân această învitare. Ci dorința de a lua contact cu protopopii mei stăruia în mine, — simțiam trebuința aceasta, căci numai prin comunicarea directă, dela față la față, putem să primim îndemnuri împrumutate și să limpezim atâtea probleme, dând soluții calde, pentru viață.

Chestiunile economice și administrative se pot rezolvi prin circulare, dar problemele sufletești se soluționează numai prin contactul personal. Un scriitor spune undeva, că sfântul Apostol Pavel, dacă ar trăi astăzi, ar fi ziarist. Fără îndoeală marele Apostol ar prețuì gazetăria, dar cred că cinstea de a intra în tagma ziariștilor ar refuza-o. Oamenii de azi, cari trăesc în mare parte în mod oarecum tehnic, prin mașini, nu prețuiesc contactul personal îndeajuns. Cât a umblat pe jos Apostolul Neamurilor, ce uriașe distanțe a parcurs pentru ca să propovăduiască mântuirea! Această viață se propagă dela om la om, ea crește prin vraja personalității ce se răsfrânge, ca flacăra, — lumină dela lumină.

Dela ultima conferență protopopească încoace, am ținut să ne lărgim orizonturile activității pastorale, să ne încălzim râvna, să găsim chestiunilor noastre cele mai practice soluții. Nu se poate contesta că, în general, viața noastră bisericească este în progres. Acest progres se datorește și silinței lucrătorilor în ogorul lui Hristos, — dar e datorit și favoarei împrejurărilor prielnice, care fac ca dela sine să înainteze orice instituțiune. Intre aceste împrejurări cea mai favorabilă este libertatea de care putem să ne bucurăm.

Dar nici silința nu a lipsit. Văd cu adâncă satisfacție trezirea zelului din ce în ce mai viu pentru viața religioasă-morală. Este tocmai ceeace azi ne trebuie mai mult. Acest devotament, care în avân-

turile lui nu ştie de piedici, caută să realizeze, cu mulţumiri pentru cât poate să înfăptuească în fiecare zi, din idealul de viaţă religioasă, râvnind pentru mâine la împlinirea deficitului din trecut. In viaţa noastră naţională laturea aceasta este cea mai importantă, — e brazda de care atârnă calitatea roadei întregului ogor.

Noi nu dispreţuim celelalte tărâmuri ale vieţii naţionale: şcoala, instituţiile culturale în nobilă emulaţie şi concurenţă după lumină, sânt foarte folositoare. Preţuim artele: inspiraţia adâncă şi largă, frumuseţile vrăjite, purtate de scriitorii noştri admiraţi. Este de primă însemnătate viaţa economică, cu truda ei de a înlesni oamenilor traiul necăjit, — toate le apreţiem. In noi însă prinde rădăcini şi se întăreşte tot mai mult convingerea realităţii, că hotărâtoare pentru viitorul neamului nostru este concepţia vieţii religioase-morale şi profunzimea acestei vieţi. In centrul sufletului neamului românesc trebuie să ardă soarele acesta, trimiţând razele sale binefăcătoare şi salvatoare pe toate celelalte tărâmuri.

Slujba aceasta o facem noi, pentru aceea misiunea noastră este cea mai importantă, deasupra tuturor celorlalte, sântem în slujba lui Dumnezeu. In cursul predicei dela Liturghia, cu care am deschis prima adunare eparhială, mi-a venit o idee: dacă este Dumnezeu, ca făcător al lumii şi ca părinte al nostru, ca isvor şi ţintă a întregei făpturi şi, deci, a omului, — cel mai de seamă lucru din lume este legătura ta cu Dumnezeu! De conştiinţa acestei legături depinde bogăţia sufletului tău, însemnătatea ta în lume, felul închinării tale, tălmăcirea rostului tău pe pământ, — aceasta este religia ta, misiunea ta pentru om şi pentru popor.

Prin urmare nu este o exagerare să susţinem, că misiunea noastră este mai presus de oricare altă misiune în viaţa neamului românesc. Noi nu putem să fim substituiţi prin nime şi prin nimic. De noi nu se poate dispensa neamul nostru, căci nu putem să fim înlocuiţi în misiunea ce avem de îndeplinit. Această constatare o facem şi o fixăm pentru conştiinţa fiecărui preot nu pentru a ne făli cu ea, — ci pentru ca din ea să isvorască răspunderea noastră adâncă în faţa lui Dumnezeu şi în faţa oamenilor, ca să ne îndemne la lucrare conştientă şi stăruitoare pentru împărăţia harului şi a adevărului, dată nouă de Mântuitorul Isus Hristos.

Vă desvălesc o taină a mea: când prin rugăciune şi prin dare de seamă încep şi închei bilanţul unei zile de muncă, am sentimentul că nu sântem la înălţimea misiunii noastre. Este absolut necesar să constatăm faptul acesta. Cei cari vedeţi, dimpreună cu mine, câtă nepricepere religioasă este în popor, cât întuneric îl stăpâneşte, cari vedeţi câtă răutate, câte păcate, crime, prăpăstii de decădere a vieţii dela Dumnezeu, — concludeţi că nu lucrăm cât ar trebui. Dela punctul înalt unde mă găsesc şi cu suprafaţa largă de observare, având şi criterii de judecată mai severe, constat că preoţimea noastră e mai pe jos de sublima ei misiune aşa cum am arătat-o. Nu hulesc şi nici nu exagerez postulatele căci am simţul realităţii, — dar nu sântem destul de pregătiţi. Cunosc toate nevoile vieţii anevoioase, şi nu mă las influenţat nici nu exagerez în rău sau în bine: fac numai constatări reale.

Vina acestei nepregătiri — care nu priveşte pe individ, ci totalitatea, — este în mare parte, a împrejurărilor. Crunta vreme de iobăgie, — lipsa de şcoale, mai ales teologice, — organizarea slabă şi a celor puţine şi nepretenţioase câte erau, apoi retribuţia ca vai de ea şi, în general, o Biserică asuprită, îngenunchiată, — toate acestea explică din destul rezultatele pe cari le constatăm dimpreună.

Dacă ne-am sinamăgi, dacă ne-am măguli că stăm bine, nu am putea să ne smulgem destul de repede din aceste scutece maştere ale vremii vechi. Indreptarea trebue să purceadă din această recunoaştere francă şi cinstită.

Nu pot simpatiza de loc cu aceia, cari având pregătirea obişnuită, se consideră învăţaţi, ba chiar foarte buni. Trăind cu această părere despre sine, după 20—25 de ani petrecuţi în viaţă, ei n'au mai învăţat, n'au mai citit, n'au meditat, — n'au adăogat nimic fragedului capital iniţial, — ba l-au distrus şi pe acesta. Imi plac însă mult cei cu sufletul şi inima deschise şi primitoare pentru tot progresul, cari nu trăiesc în iluzii, ci sânt conştienţi de faptul că nu se ajung pentru nevoile lumii, — şi cer, prin rugăciune şi învăţătură, ajutor, întărire, dela Dumnezeu. Aceştia sânt cei săraci cu Duhul, cari cerşesc după Duh, simţind o sete nepotolită după progres în cele duhovniceşti.

Insuficienţa pregătirii clerului nostru se mai explică şi prin faptul, că membrii lui se prevalau până mai eri-alaltăeri, — şi era bine aşa, — de chestiile naţionale. Eram un popor în apărare, în rezistenţă: ne ocrotiam viaţa. In noi instinctul de conservare naţională era mai puternic decât alte preocupări, de ordin mai înalt. Stăpâniţi îndeosebi de acel instinct nu eram destul de liberi ca să ne putem avânta spre culmile spre cari ne chema misiunea noastră cea adevărată. Pentru aceea preoţimea nu cugetă în primul rând la lucruri religioase, nu cugetă personal, nu se cultivă prin lectură, meditaţie, adâncire a adevărului. Sântem cam pe la periferiile vieţii religioase.

Azi avem datoria să desvoltăm alte puteri ale sufletului, — să trezim laturea religioasă-morală a fiinţei neamului nostru. Să nu ne retragem din mijlocul vieţii, — dimpotrivă: în tumultul ei să adâncim misiunea noastră tot pentru binele poporului. Fără de opera aceasta a noastră, naţiunea română va fi periclitată în existenţa ei. Noi trebuie să punem peatra, stânca tare sub edificiul bunurilor ei trecătoare.

*

Cu această metaforă biblică şi-a încheiat I. P. S. Sa Păr. Arhiepiscop şi Mitropolit întâia parte a cuvântării Sale bogate, de puternic avânt, de orizonturi largi şi de minunată formă literară, — trecând la examinarea sumară, în concret, a problemelor vieţii noastre religioase, morale şi administrative bisericeşti.

Această palidă şi incompletă dare de seamă nu va mai putea să urmărească pas de pas discuţiile, nici nu va mai avea unitatea părţii generale a cuvântării, — ci ea se va sili să grupeze — fie şi rapsodic — toate ideile şi propunerile, câte s'au ivit în legătură cu nevoile vieţii noastre bisericeşti.

1. Predica

Inaintea tuturor preocupărilor trebue amintită predica. Prin ea s'a răspândit Evanghelia şi Biserica, prin ea pătrunde adevărul în sufletele oamenilor şi se regenerează viaţa religioasă. Predicarea cuvântului dumnezeiesc trebue să fie adevărat apostolat, prin care se cultivă contactul cu Hristos, viaţa cea adevărată. In preotul propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu trebue să se facă trup acest cuvânt. Poate să fie o Biserică cu multe alte bunuri — dar fără aceste sfeşnice aprinse înaintea poporului, biserica nu progresează. A fost nevoie ca Cuvântul «trup să se facă», pentru ca oamenii să vadă mai limpede adevărul mântuirii, întocmai aşa e nevoie ca să se întrupeze şi astăzi adevărul lui Hristos în cei ce îl propovăduesc în lume.

Să recunoaştem că azi se predică mai mult decât înainte vreme, dar nu totdeauna se predică cum trebuie. Se ţin predici morale, dar nu se prea ţin predici religioase, — sau, în orice caz, predici cari să conţină elemente religioase se spun prea puţine. Trebuie să propoveduim pe Hristos şi Mântuirea, harul şi adevărul Lui — acesta trebue să fie obiectul predicei. Astăzi se vorbeşte despre cinste, omenie, cumpăt, hoţie, fărădelegi, minciună, înjurături, creşterea copiilor, şi alte asemenea lucruri, — desigur folositoare, şi necesare, — dar toate acestea nu sânt predica cea adevărată, religioasă, ci fac predica morală. Deşi apropiate şi înrudite, totuşi religiunea şi morala nu sânt acelaş lucru. Mântuitorul Isus şi Apostolii au predicat credinţa, nu morala vieţii burgheze, morala stearpă pe care o ştiu şi cei ce o calcă în urma slăbirii voinţei lor prin vicii, — nu au vestit morala codului penal. Ei au propoveduit marele principiu din care isvoreşte viaţa religioasă, contactul sufletului omenesc cu Dumnezeu, devoţiunea noastră înaintea lui Dumnezeu, conştiinţa vecinicei necesităţi pentru care a venit a doua persoană a Dumnezeirii în lume să ne răscumpere, să ne facă fii ai lui Dumnezeu. Au vestit realităţile sfinte: suflet, nemurire, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, har, graţie divină, — realităţi cu care trebuie să trăească omenirea şi din pătrunderea cărora va rezulta o morală mai înaltă, mai sfântă decât morala lui «nu», teoretica morală a opt eliştei.

Predica, aşa cum se face ea azi, cu nesfârşitele negaţiuni, ne aduce aminte imaginea unui om, care ar întra într'o grădină cu pomi selbatici şi ar striga acestor pomi: «Să nu mai faceţi poame acre si sălcii!» Dar fără să altoim pomii aceştia, ei nu vor putea să dea roade dulci, nobile, — cum nici omul, pe care nu l-am încreştinat, altoind în sufletul lui pe Hristos prin Duh şi prin har, — nu va da roade ale vieţii creştineşti. Omenirea trebuie prefăcută cu realităţile mari, sfinte, vecinice, ale vieţii religioase, după legile psihologice şi pedagogice ale acestei vieţi, ca să trăească inspirată de ele.

Metoda ne-o arată Hristos, care a venit «să arete tainele împărăţiei cerurilor», — ne-o arată sfinţii Apostoli. Predica are să fie resultatul cugetării şi simţirei personale, — adecă naturală, sinceră. Simplitatea ei trebuie să fie nu numai în formă, ci şi în felul de a o concepe. Aceasta se poate realiza prin continua cristalizare a vieţii, prin trăirea lui Hristos în noi.

Adevărat că şi preotul este legat de categoriile materiale ale lumii acesteia, încât nu-şi poate lua sborul spre realităţile religioase spirituale, — sau sboară scurt. Dar silinţa către distincţiunea sufletească nu e permis să ne lipsească: să nu

uităm că supranaturalul trebue clădit pe natural, — viaţa harismatică să o zidim pe viaţa naturală.

Protopopii e de dorit să aibă în bibliotecile parohiilor centrale — protopopeşti — cărţi şi pentru preoţii tractelor, să-i poată ajuta să-şi facă nitică şcoală. Păstorirea duhovnicească a preoţilor trebuie făcută şi ea, — mai ales de Arhiereu. Numai pe urma unei proceduri, care să observe toate cele de mai înainte, vom ajunge să nu mai auzim ruşinoasele căinări, că «cu oamenii din parohia mea nu pot să fac nimic»... Ce se întâmplă cu un general, care declară că nu e în stare să realizeze nimic cu trupa de sub comanda sa? Este înlocuit, — dar noi trebuie să trezim în comandanţii credincioşilor noştri bucuria faptei împlinite, a biruinţii câştigate cu greu, dulceaţa triumfului în numele lui Isus Hristos, — cel mai bun şi sigur leac al voinţelor bolnave.

In sfârşit, să ne ferim — în predici — de improvizare.

2. Pregătire duhovnicească

Căci, înainte de a predica, trebuie să facem o adâncă pregătire duhovnicească. Această pregătire o facem nu citind pe alţii, — lectura predicilor streine este foarte bună pentru a ne controla pe noi, — ci luminându-ne sufletul ca pentru sfânta slujbă, — cum şi numeşte apostolul predica: «acest lucru al slujirii». Citim sfânta Scriptură, ne rugăm, meditâm îndelung, ne pregătim prin experienţă. Atunci abea va fi predica cu Duh şi cu putere, când va avea şi nota personală a cugetării predicatorului. Oricât de modestă ar fi această cugetare, ea face să scapere scântei, cari aprind sufletul ascultătorului.

Pregătirea intelectuală nu trebuie dispreţuită, — ea însă e mai în urmă. Prima este pregătirea cea intim — duhovnicească.

3. Cultul religios

Comunic, că în lumea întreagă s'a stârnit un interes deosebit pentru cultul religios şi pentru formele lui. Sânt mişcări liturgice surprinzătoare. Tineretul catolic se organizează în special pe baza desvoltării cultului religios. Protestanţii înşişi cer introducerea de noi forme de slujbă. Mişcarea însă există şi a ajuns până şi în centrul de preocupare a saşilor dela noi.

Biserica ortodoxă nu se resimte puternic de valul acesta al apusenilor sătui de raţionalism şi mecanizare. La noi nevoia de mai multă viaţă mistică este satisfăcută prin formele culturale destul de desvoltate. Rămâne ca să ni-le însuşim numai în mod conştient pentru a influenţa prin ele asupra credincioşilor.

Necesară este însă împrospătarea slujbelor. Trebuie să înfiinţăm coruri, — iar unde aceasta este imposibil, să cânte unisono întreagă turma cuvântătoare a credincioşilor, fără deosebire de vârstă şi de sex. Din starea de pasivitate a creştinului în Biserică, stare moştenită din timpul slujbelor slavone — să-l facem să ia parte activă la serviciu, — ca mângăierea noastră să fie deplină când auzim că poporul întreg se roagă dimpreună cu noi, că turma răspunde toată la glasul păstorului.

Acest lucru l-am văzut în Suedia, unde şi familia regală îşi amesteca vocea cu toţi supuşii ei, — «toată suflarea lăudând pe Domnul».

De-asemenea am văzut un caz înălţător în comuna Dobolii de jos, unde populaţia noastră a uitat limba părinţilor ei, şi numai în rugăciune, în răspunsurile şi cântările bisericeşti a mai păstrat o: dovadă nouă că religia e vecinicia şi conservă forma de manifestare naţională!

Sfintele lăcaşuri să fie măcar înoite, dacă — din cauza împrejurărilor grele — nu se pot face noi. Cu toate că, după cuvântul unui vlăstar al iubitei noastre Dinastii, «o biserică nici odată n'ar trebui să fie prea scumpă». Unde bisericile sânt bine întreţinute, unde curăţenia şi podoabele se răsfaţă, se văd rezultate.

Licitarea stranelor trebuie, pe încetul şi fără zăticneală, să se abandoneze. Mai înainte viaţa comunelor noastre curgea în tipare precise: fruntaşii satelor erau cei adevăraţi. Azi stăpâneşte parvenitismul. In orice caz, toate chestiunile mărunte, pe cari nota interesului personal le domină şi le învenineză deşertăciunea omenească, să se rezolve nu prin desecarea lor, ci ridicând sufletele din mediul pricinei. Şi aici tot predica religioasă e chemată să ajute.

Ca punct fix de orientare rămâne însă principiul democratic: se vor cinsti mai pe sus de toate bătrâneţea şi meritele faţă de biserică.

4. Administrarea Sfintelor Taine

O deosebită grijă trebuie să aibă preotul de administrarea Sfintelor Taine, mai ales a mărturisirii şi a cuminecăturii. Numărul celor împărtăşiţi cu aceste taine este barometrul vieţii religioase, a credinţii unui popor. Căci dacă nu se pot toţi lumina, — fiecare credincios îşi poate curăţi păcatele şi se poate împreuna cu Hristos. Prin această împreunare se arată intimitatea vieţii noastre religioase.

Faptul, că noi toţi ne cuminecăm dintr'un potir, e simbolic: sântem fraţi cu toţii. Această frăţietate este parohia cea adevărată, nu adunarea parohială. Parohia este o realitate duhovnicească, nu una administrativă.

Credincioşii noştri trebue să se desveţe de obiceiul de a se cumineca numai când se simt aproape de moarte, şi de a se mărturisi fără să se cuminece, fiindcă «nu sânt vrednici», pentru tinereţea lor. Aceasta este o notă de scrupulozitate exagerată: nu trebuie sănătoşilor doctor, ci bolnavilor.

Botezul trebuie făcut prin cufundare de trei ori, car nu acasă, ci în biserică. După botez se administrează totdeauna mirul şi cuminecătura. Cununia trebuie făcută iarăş numai în biserică, — în cazuri extreme însă, când s'ar face acasă, trebue sfinţit lăcaşul omului, unde se primeşte taina. Naşii nu pot să fie decât ortodocşi.

Este trist, că despre sfintele taine avem încă prea puţine lucrări teologice, cari să ne sporească orientarea teoretică şi practică. Cu toate acestea trebuie să ne adâncim psihologia vieţii de har divin prin taine.

5. Sfânta slujbă

Sfânta slujbă trebuie să se facă cu demnitate şi evlavie, cu mişcări potrivite. Sfintele slujbe sânt isvorâte dintr'o extraordinară bogăţie de viaţă creştină. Ele ne sânt lăsate de sfinţii Părinţi, cari erau stăpâni desăvârşiţi pe toate elementele ştiinţii şi culturii din vremea lor. Ei terminaseră universităţile cele mai celebre, fuseseră colegi cu odraslele împărăteşti, — dar acasă citeau Biblia. Ei ne-au hărăzit liturghiile, şi la înălţimea lor sufletească trebue să ne ridicăm noi, când slujim. Opera lor este o capodoperă de credinţă, de artă şi de cultură, isvorând întreagă din cea mai profundă simţire religioasă.

6. Propaganda religioasă prin tipar

Foarte importantă este propaganda religioasă prin tipar, şi e trist că preoţimea noastră pare a nu înţelege deplin lucrul acesta. Scris-cititul nu este el cultura, — am avut doar în cursul veacurilor voevozi, boieri, ba până de curând primari, cari şi-au ridicat monumente ale înţelepciunii şi destoiniciei de cârmuire fără să-şi ştie scrijăla numele, — dar scris-cititul este o îndeletnicire foarte utilă, indispensabilă, deci să o utilizăm pentru misiunea noastră. Să răspândim idealul vieţii religioase prin tipar, — prin cărţi, prin reviste şi prin ziare. Cu scopul acesta am înfiinţat şi «Lumina Satelor», acest ajutor puternic al preoţimei, — un adevărat colaborator al ei. Să nu fim refractari faţă de tipar şi de luminele lui, — să ne lepădăm de oroarea instinctivă faţă de slovă, — tristă moştenire dela înaintaşii noştri fără carte.

La noi azi se tipăreşte foarte mult, — toţi îşi au ziarele lor. — Biserica singură să tacă, când se vorbeşte atâta în ţara noastră? Să înţelegem vremea, în care trăim, lumea în care lucrăm, şi să răsune puternic cuvântul nostru tipărit, alături de cuvântul viu. Să se sprijinească, să se răspândească presa noastră bisericească, mergând până la specializarea ei după profesiunea credincioşilor noştri. Preoţimea să cumpere şi să citească operele literaturii teologice, păstrându-le în bibliotecile parohiale apoi. Inaintea reparaturilor de orice fel e nevoie să îmbogăţim bibliotecile.

La spitale să se înfiinţeze biblioteci româneşti, cu cărţi de rugăciuni şi de citit. De sigur, se vor cumpăra şi opere literare, dar «căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu, şi toate celelalte se vor adaoge vouă».

7. Casele culturale

Indispensabile sânt şi casele culturale pentru popor. Viaţa patriarhală a satelor noastre a început să dispară încă înainte de marele războiu. Astăzi, omul e deadreptul smuls de viaţă din vechea lui obişnuinţă. Se înfiinţează acum şi la sate fel şi fel de cluburi, cari umblă să-l prindă. Pentruce să nu-i dăm lumina cea adevărată prin casele culturale? Este o datorie a preotului ca să meargă în mijlocul poporului, cu ceilalţi intelectuali dimpreună. Să pună, indirect, probleme folositoare, morale, cari pot să creieze o atmosferă favorabilă unei vieţuiri curate şi intereselor parohiei.

8. Societatea Sf. Gheorghe

De-asemenea şi cu Societatea Sf. Gheorghe. Această societate este mişcarea organizată a tineretului contra dezastrului moral. Pierzând din mâna noastră şcoala, nu înţelegem să părăsim şi legăturile noastre cu tineretul, — legături pe cari le vom cultiva şi desvolta prin această societate.

Prin ea trebuie păstrate atâtea obiceiuri bune vechi, trebuie înviate altele, pierdute. Facerea sfintei cruci înaintea bisericii, mergerea la biserică în grup, cuminecarea în corpore, organizarea serbărilor naţionale, câştigarea de daruri pentru şcolarii merituoşi, şi alte multe probleme cari vor face gloria societăţii Sf. Gheorghe, aşteaptă să fie îmbrăţişate.

9. Reuniuni de femei

Să se înfiinţeze reuniuni de femei, cu statutele aprobate de P. V. Consiliu arhiepiscopesc. Femeea este un admirabil element de propagandă, însufleţit pentru opera de caritate şi de luminare. Prin aceste reuniuni se cultivă şi elementul social în parohii, iar respândirea sectarismului se împiedecă. Tot prin ele se poate face propagandă şi pentru

10. Ingrijirea cimitirelor

Ingrijirea cimitirelor: Este dureroasă impietatea, pe care o vedem manifestându-se prin neîngrădirea şi lipsa de podoabe a locurilor de odihnă ale morţilor noştri iubiţi. Trebuie să intensificăm cultul morţilor. E şi un criteriu al culturii îngrijirea mormintelor şi cinstirea înaintaşilor. Ca şi în jurul bisericilor, cimitirele trebuie umplute de pomi şi de copaci, ca în umbra lor, sau în ploaia de frunze veştede să ne întoarcem cu gândul spre vecinicie... Ce mijloc puternic de educaţie este şi acesta!

11. Conferinţele pastorale

Sânt nevoit să constat, că conferinţele pastorale nu sânt totdeauna destul de bine pregătite. Intâi şi întâi ele ar trebui să se ţină mai des. In privinţa aceasta s'au făcut experienţe bune în tractul Sibiu. Ţinându-se mai adesea, toţi participanţii se încălzesc de chestiunile în discuţie, şi îndrumarea realităţii spre ideal se poate face cu mijloace mai potrivit alese. Cu ocazia acestor conferinţe trebuie să se ajungă la concretizări şi precizări. Aici e marele lor cusur, că ele nu duc la principii, la concluse. Apoi mai sânt probleme continuu actuale, pe cari conferinţele nu le mai dezbat, — lipsind consecvenţa dârză în urmărirea acestor probleme.

Proverbiala noastră dârzenie dacică, pasivă până am fost subjugaţi, să o facem activă de-acum înainte.

12. Divorţurile

O gravitate deosebită prezintă divorturile. Ele trebue tratate de preoţime altfel decât până acum. Contractul civil nu ne poate obliga să încheiem noi şi taina bisericească între cei nevrednici. Avem autonomia noastră duhovnicească, şi nu legitimăm răul, scoţând pe concubini din situaţia lor de dispreţ şi păcat, fără să fie demni. Motivele desfacerii unei taine sânt de alt ordin decât cele ale divorţului civil, — şi noi ţinem la sfinţenia căsătoriei şi la datoriile părinţilor către copii. Preotul trebue să cunoască bine, în amănunte, situaţia mirilor, a nupturienţilor, şi în scopul acesta se va introduce în toate parohiile

13. Protocolul bunei învoiri

Cu ajutorul acestuia cercetându-se temeliile căsătoriei, se va garanta moralitatea noii perechi şi durabilitatea fericirii familiare. Se vor evita multe divorţuri.

14. Problema sectelor

Problema sectelor este foarte largă, şi combaterea ei cu succes se poate face prin propovăduire, prin viaţă curată şi prin mijloacele înşirate în punctele anterioare. Problema aceasta compută o tratare specială.

15. Dumineca bolnavilor

Nu trebuie să scăpăm din vedere nici rolul însemnat al Duminecii bolnavilor, când ea se prăznuieşte după îndrumările date. Cu vremea şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi al creştinilor miloşi, o să putem avea un spital al bisericii, — lucru despre care se va trata altădată mai pe larg.

16. Lipsa de preoţi şi de cateheţi

De-o importanţă capitală este dureroasă chestiune a lipsei de preoţi şi cateheţi. Aceasta nu se poate remedia decât prin propaganda insistentă între absolvenţii de liceu, arătându-li-se că întreţinerea lor în institutul nostru e favorabilă, şi lămurindu-li-se în biserici idealul căruia vor sluji ei. Să ne dăm silinţa să convingem pe cei mai vrednici şi cu aptitudini potrivite carierei preoţeşti.

Nu va fi prea rentabilă cariera preoţească, — dar în floarea tinereţii idealismul să nu se păteze cu gândurile existenţei materiale. A învăţa teologia este a scoate aur. A îndruma pe oameni, a-i duce la Hristos prin sfinţire, a privi toate lucrurile în lumina concepţiei religioase, — iată ce trebuie să caute un tânăr la teologie.

Cateheţii să pregătească sufleteşte din bună vreme pe elevi pentru aceasta, — mai arătându-le că nici de foame nu a pierit nime, om sănătos.

17. Case parohiale

Trebuie să se facă în toate locurile, unde nu sânt, case parohiale. In toată arhidieceza nu avem decât 234 de case parohiale, — cu toate că sântem sau am fost, în epoca *împroprietăririi*. Această reformă cardinală bisericii noastre i-a adus oare cari foloase, dar nu pretutindenea câte se puteau, şi aceasta atât din cauza deselor schimbări în interpretarea articolelor legii, cât şi mai vârtos din pricina lipsei de preciziune şi înţelegere din partea preoţimei.

18. Disciplina clerului

Disciplina clerului o pretind şi autorităţile, şi credincioşii. Clerul e o armată disciplinată, care ori unde simte că pe deasupra tuturor intereselor serveşte interesele Bisericii. Păstrându-şi libertatea deplină, preoţimea şi în politică va căuta numai instrumentul în slujba bisericii.

19. Jurnalul sau Ziarul pastoral

Ultimul punct priveşte Jurnalul sau Ziarul pastoral, care se va introduce curând în fiecare parohie. Preotul va trebui să noteze în el zilnic tot ce a lucrat în ziua aceea, fie lucrare pastorală, fie de economie, fie altfel de ocupaţie. La finea anului se va face un bilanţ, — un examen impus propriei conştiinţe. Ziarul acesta va face să se trezească şi să se exerciteze în fiecare preot un puternic simţ de autocritică.

Jurnalul pastoral va fi nu numai o legitimare faţă de autorităţi, ci un foarte preţios document în faţa Istoriei. Mulţi au crezut că el va fi o pedeapsă, — nu! E o măsură de ordin pedagogic. Mai mult: va fi povestea interesantă, plină de peripeţii, a strădaniilor preoţimei noastre de a se înălţa către ideal...

Toate datoriile, toate dorinţele şi aspiraţiunile, toate nădejdile cuprinse în resumatul conferinţei pastorale protopopeşti, — ca şi altele cari nu s'au mai putut aminti aici, — se vor împlini numai în măsura, în care caracterul preoţimii, individual şi colectiv, va fi la înălţimea ce i se cere, fiind în funcţiune de contactul sufletesc al preotului nostru cu Isus Hristos. Trebuie să avem inima largă şi înţelegătoare, plină de iubire, — să ne bucurăm şi să plângem cu toţi fiii noştri sufleteşti.

Vremea de azi e grea, dar e prielnică activităţii pastorale. Vremurile acestea sânt

FOIŞOARA

Sfinţii şi oamenii de rând

Predică, ţinută în biserica din Brad, de Tr. SCOROBEŢ

In călătoria mea de la Sibiu la Brad, am întâlnit o mulţime de călători pe tren şi în gări discutând cu aprindere chestiile politice de la ordinea zilei. Lumea aleargă la întruniri şi consfătuiri politice. Ai crede că din aceste sbuciumări trăeşte lumea, pe când soarele trimite văpăi de căldură peste faţa pământului, peste holde şi sămănături. Lumea nu poate da înainte decât prin munca îndeplinită de fiecare la rostul său.

La tribunalul de pace din Haga se întruniau înainte de războiu diplomaţi din toată Europa. Un servitor bătrân de-acolo cunoştea mulţi reprezintanţi. Intr'un an, cu puţin înainte de isbucnirea războiului, reprezintantul unei Ţări se îmbolnăvise greu. Servitorul se duse la patul lui şi-i zise: Excelenţă, V'am văzut foarte îngândurat şi obosit de câteva zile. Credeţi că Dumnezeu a purtat grijă de lume înainte de a veni Excelenţa Voastră la Haga? — Da, îi răspunse ministrul, Dumnezeu a purtat grija lumii. — Dar când nu veţi mai fi în viaţă, credeţi, că Dumnezeu se va îngriji de neamuri şi de ţări? — Da, cred aceasta, de sigur. Atunci de ce vă frământaţi cu gândul, căci doar Dumnezeu şi până staţi aici se îngrijeşte de soarteă lumii. — Diplomatul bolnav n'a mai dat nici un răspuns. Dumnezeu nu lasă cu mâna sa frânele cârmuirii lumii.

Mi-a venit în minte această conversaţie şi v'o spun aici. Numai aici.

Simţesc o răcorire în suflet în acest sfânt lăcaş şi am o mare mângâeiere văzând înaintea mea atâta mulţime de închinători cari n'au venit aici decât să se roage lui Dumnezeu şi părăsind sgomotul şi frământările vieţii de afară, vreau să audă o veste bună, nu din gazete de ură şi de luptă, ci din sfânta Evangelie, a iubirii şi a păcii divine.

Socotiţi iubiţi creştini că milioanele de fraţi de la un capăt al Ţării la altul ar fi toţi ca şi noi înaintea sfintelor altare şi ar asculta în linişte cele ce ne spune sfânta Evangelie de azi. Mi se pare că n'ar fi o binecuvântare mai mare, revărsată asupra Ţării întregi ca aceasta.

Dar într'adevăr vestea sfintei Evangelii, citite azi nu este mai importanţă decât veştile trâmbiţate prin gazete şi prin întruniri, din gură în gură?

Iată ce ne spune sfânta Evangelie:

Isus Hristos şi-a ales ministrii săi, ca să înfiinţeze pe pământ împărăţia Cerului, cea plină de bunătăţi veşnice. O împărăţie pe care nici sabia, nici focul, nici alianţa tuturor împăraţilor şi a stăpânitorilor lumei acesteia n'o pot clăti.

Şi Isus Hristos n'a alergat după miniştrii săi nici în palate strălucitoare, nici la puternicii zilei, ci şi-a ales apostolii din rândul oamenilor sărmani, fără rang şi fără nume.

Şi sfinţii Apostoli au primit o strălucire, care întrece strălucirea celor mai mari împăraţi, generali, învăţaţi din lumea întreagă.

Şi alături de sfinţii Apostoli, stau miile de mucenici şi aleşi ai lui Dumnezeu, cari în viaţa lor au fost oameni şi femei ca şi noi, dar după încheerea călătoriei pământeşti s'au strămutat în cer şi de acolo ne trimit binecuvântă-

cele mai interesante din câte se pot închipui, pline de probleme: vremuri cari merită să fie numite profetice, cuprinzând în ele germenii desvoltării pentru viitor. Mulţumesc lui Dumnezeu că m'a rânduit să trăesc astăzi, când se face slujba lui Hristos, dacă înţelegem.

Valoarea vieţii omului, ca şi valoarea vieţii unui popor, se vădeşte în măsura în care a primit pe Hristos. In ziua dreptei judecăţi nu vom avea să răspundem: ce am mâncat, sau ce am băut, sau cu ce ne-am îmbrăcat, — ci: care ni-au fost ideile conducătoare? In al cui Duh ne-am trăit viaţa?

De aceasta depinde valoarea vieţii neamului meu, — închinămu-ne Duhului lui Hristos, Domnul.

Amin! *Raportorul.*

Popoarele ortodoxe şi Ierusalimul

— Dintr'o convorbire cu P. F. Patriarh Damianos al Ierusalimului —

Prea fericitul Patriarh *Damianos* al Ierusalimului a acordat reprezentantului unui mare ziar din capitală o convorbire despre datoria popoarelor ortodoxe pentru salvarea Ierusalimului.

După cuvintele de binecuvântare, ce îmbrăţişează întreg poporul dela Dunăre închinător în credinţa ortodoxă, Prea Fericitul Părinte a vorbit astfel:

«Sântem singuri, luptăm izolaţi. Dar curajul dârz nu ne părăseşte şi nici şovăie o clipă. Vecinătatea locurilor unde a călcat Mântuitorul ne vorbesc mai convingător decât ori cui altuia despre ceeace înseamnă intransigenţa unei credinţe, valoarea morală a unei jertfe, vitejia într'o luptă. Cred, că aici, la sfintele locuri, e însăşi coloana vertebrală a ortodoxismului. Aflaţi, că oricâte poveri a îndurat, îndură şi poate va mai îndura trupul, această coloană vertebrală nu se va îndoi.

«Dar toată credinţa şi intrasigenţa noastră nu sânt decât în slujba unui scop incomplet: menţinerea unui statu-quo, a cărui formă postbelică devine necorespunzătoare strălucirii, în care ortodoxismul trebue să-şi urmeze viaţa.

«Rusia de eri, Rusia credincioasă, nu mai există. Odată cu ea, s'a risipit şi cel mai însemnat sprijin al Locurilor Sfinte. Urmările generale ale războiului au împiedecat pe alţii să ia locul Rusiei. Ceeace catolicii au observat la vreme, aşa că Vaticanul a lăsat apele proselitismului să se strecoare pretutindeni aici, să prindă în vâltoarea lor cât mai mult. Cu ce-am putea îndiguî noi, calea acestor valuri tumultuoase?

«Prin şefii bisericilor respective, ne-am adresat de curând Serbiei, Greciei şi României. Le-am înfăţişat starea de lucruri şi le-am solicitat asistenţa morală şi asistenţa materială. Nădăjduim, că le vom dobândi.

«Nădejdile de căpetenie, — a accentuat P. F., — le punem în România, care acum, după prăbuşirea Rusiei credincioase, cuprinde cel mai mare număr de ortodocşi, ear pământul ei a fost binecuvântat de mila Celui de sus cu nesfârşite bogăţii. Aşteptarea aceasta ne e îndreptăţită mai ales de faptul, că prin exproprierea pământurilor din Basarabia, Locurile Sfinte au pierdut un venit, care înaintea războiului era de 35—45 mii livre anual. Azi, opera filantropică (spitale, orfelinate, casa de alienaţi), şcoalele (peste şaptezeci), îngrijirea Locurilor sfinte, etc. necesită minimum 70 mii lire pe an, în timp ce imobilele din toată Palestina ale Patriarhiei rentează abia pe jumătate.

«In ce priveşte creiarea nnui metoc românesc aici la Ierusalim, sântem de acord şi gata să răspundem cu sprijinul nostru. Amănuntele rămân să fie discutate cu comisiunea, pe care guvernul român o va trimite aici».

In încheierea convorbirii, Prea Fericitul Patriarh a făcut călduros apel la guvernul şi opinia noastră publică, ale căror ajutoare vor primî sfânta binecuvântare.

Poate fi un catolic preşedintele Statelor Unite?

Am arătat înainte cu câteva săptămâni, pentru ce se opune multă lume din America la candidarea guvernorului Alfred E. Smith al provinciei Newyork la preşedenţia Statelor Unite. Juristul Charles C. Marshall a adresat guvernorului Smith o scrisoare publică să arate ce crede el în chestia raportului dintre Stat şi Biserică ţinând cont de Constituţia Americei şi de dreptul canonic roman.

Guvernorul a dat următorul răspuns:

«Credeul meu de catolic american se rezumă astfel: Cred în Dumnezeu potrivit credinţei şi practicei Bisericii romano-catolice. Nu recunosc nicio putere peste Constituţia Statelor Unite, în stare a se ingera în legile acestei Ţări. Cred în absoluta libertate de conştiinţă a tuturor oamenilor şi în egalitatea tuturor bisericilor, sectelor şi a tuturor credinţelor înaintea legii ca obiect de drept şi nu de favoare. Cred în absoluta despărţire a Bisericii de stat şi în executarea strictă a dispoziţiilor constituţiei, că congresul n'are să aducă legi de a statifica vr'o credinţă ori să oprească liberul exerciţiu al vr'unei credinţe. Cred că nicio autoritate legislativă bisericească nu poate decreta nimic ori să facă v'ro lege generală decât pentru credincioşii proprii. Cred în susţinerea şcolii de stat, ca una ce este peatra unghiulară a libertăţii americane. Cred că fiecare părinte are dreptul să-şi crească copiii în şcoală de stat ori în şcoala confesională, susţinută din puterile proprii ale Confesiunii respective. Cred în principiul că această Ţară n'are să se amestece în afacerile interne ale altei ţări sau naţii şi voiu fi contra oricui ar încerca aceasta. Cred în frăţia tuturor oamenilor, cari au acelaş Tată ceresc.

In acest duh mă alătur la toţi concetăţenii mei americani de ori ce credinţe şi nu voiu da poticneală credinţii acelora cari smeriţi umblă în căile lui Dumnezeu».

Credeul candidatului la presidenţia Statelor Unite e credeul unui catolic liberal, care nu recunoaşte că biserica romano-catolică e supremul isvor de autoritate în cele vremelnice şi veşnice, iar că papa ar fi glasul suprem al acestei autorităţi.

Răspunsul guvernorului a scandalizat pe Catolicii habotnici, cari nu se împacă cu concepţia despre raportul dintre Biserică şi stat şi despre atitudinea guvernorului faţă de cei de alte credinţe. Din partea Catolicilor mireni s'a răspuns că Enciclicele papale nu obligă nici pe guvernor nici pe catolicii mireni.

Ziarul jezuit: America, a încercat să explice că Enciclicele papale nu pot fi supuse interpretărilor arbitrare ale catolicilor de teapa guvernorului Smith.

Din acest incident lumea discută în America despre un catolicism *american* pe cale de emancipare totală de pretenţiile catolicismului *roman.*

Lumea e pe cale de a se deştepta şi în America respingând pretenţiile papale, supremaţia şi infabilitatea Papei, fără a înceta de a fi catolici.

Doctrina papală despre raportul dintre Biserică şi Stat este cea dintâi peatră de scandelă.

Emanciparea de sub tirănia papală începe acum în America. Cea mai intolerantă şi mai abusivă a fost Biserica romană, care mai mult a luat îndeşert numele de creştină.

Ea poartă vina la desbinarea şi învrăjbirea creştinilor din tot cursul istoriei.

O seamă de romano-catolici din toate părţile Statelor Unite s'au întrunit luna trecută la Washington pentru ca să previe reacţiunea catolicilor liberali, cari simpatizează cu guvernul Smith.

---

rile lor de câteori îngenunchem în rugă sfântă.

Aţi văzut cum seara când soarele sfinţeşte, se aprind stelele pe cer şi scânteează în întunerecul nopţii. Stelele cari împodobesc noaptea cerul şi ziua, stau acolo unde le-a aşezat Dumnezeu, dar ele nu se văd ziua din cauza luminii soarelui. Ele se aprind şi luminează pe urma luminii soarelui apus.

Lumea de azi vede că sfinţii aveau o structură a fiinţei lor deosebită de structura fiinţei noastre.

Multă lume ar dori să aibă o astfel de structură ca şi sfinţii lui Dumnezeu şi aleşii lui, însă cred că nu e în puterea lor să schimbe făptura lor din ţesătură de păcate. Ei recunosc d. e. că unii oameni s'au născut cu darul cântării, pe când alţii n'au ureche bună muzicală. Tot astfel spun că şi ceice posed sfinţenie, s'au născut cu darul acesta dela Dumnezeu. Şi se scuză că neavând de la Dumnezeu dar de sfinţenie, ei sunt sortiţi să trăească în rândul păcătoşilor şi al necredincioşilor.

Dar Domnul Hristos n'a împărtăşit această credinţă a celor ce spun, că darul sfinţeniei e dat numai unor oameni, iar mulţimii nu.

Şi ca să ne convingem că Isus Hristos şi în omul cel mai de rând a aflat destoinicie de sfinţire, să luăm în cercetare ce fel de apostoli şi-a ales.

In ceata de 12 apostoli găsim numai oameni de rând, oameni sărmani, pe care nimenea nu i-ar fi încrestat.

Unii dintre ei au şi rămas cu totul neştiuţi, precum a fost Iuda, nu cel din Iscariot şi Lebeu.

Luarea în ceata apostolilor a lui Iuda vânzătorul este o taină, care a pus pe gânduri lumea creştină din toate vremile şi din toate locurile. Căci într'adevăr ce rost avea un om josnic într'o mişcare de înnoire sufletească a lumii întregi?

Şi a fost în ceata apostolilor sfântul Ioan, poreclit fiul tunetului, care s'a rugat să se pogoare trăsnetele Cerului peste un sat din Samaria, care n'a voit să audă de Hristos. Iar dupăce a intrat în şcoala lui Isus şi până la bătrâneţe acest apostol s'a schimbat, s'a îmblânzit şi n'avea alt cuvânt către creştini decât: O fiilor, iubiţi-vă unii pe alţii.

Un alt apostol a fost sfântul Petru, pornit din fire şi aprig, dar nestatornic ca valul mării, pe care cu puţin înainte de patima Sa, l-a mustrat Hristos şi i-a zis: Du-te înapoia mea, Satano, care s'a lăpădat cu jurământ înaintea unor servitoare că nu-l cunoaşte pe Isus. Pe urmă s'a căit şi din val nestatornic l-a făcut stâncă de credinţă.

Şi alt apostol a fost Simon Zilotul, care era într'un partid politic, care ura de moarte pe orice străin.

Iar Matei Vameşul a venit la apostolie dintr'o slujbă foarte urgisită de învârteli, abuzuri şi înşelăciuni. Natanail a fost om fără prihană.

Astfel erau apostolii lui Hristos, oameni de rând, oameni cu păcate.

Şi totuşi pe ei i-a ales Isus. Pentruce?

Pentru că din clipa în care le-a zis: vino după mine! — s'au supus Mântuitorului. N'au mai căutat înapoi la vieaţa lor trecută, ci au urmat lui Hristos şi L-au iubit, ştiind că El, mai înainte de ei, i-a iubit.

Supunerea faţă de Isus şi iubirea de Hrisuos tsnt scara de sfinţenie a tuturor aleşilor

Nr 6477. (77) 1—3

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană“

In Academia teologică «Andreiană» din Sibiu, conform noului Regulament, vor fi primiţi absolvenţii liceelor clasice, având bacalaureatul şi absolvenţii de seminare. Absolvenţii celorlalte şcoale secundare (şcoli normale etc.) vor fi primiţi ca ascultători extraordinari.

Cererile de primire pentru anul academic 1927/8 sânt a se adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 31 Iulie a. c. însoţite de următoarele documente:

1. Certificat de naştere dela ofiţerul stării civile.

2. Extras din protocolul botezaţilor.

3. Testimoniu din şcoala secundară.

4. Atestat dela medic despre starea sănătăţii.

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Studenţii sânt obligaţi a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreţinerea, contribuind cu suma de tot modestă în cazul, când mijloacele Academiei ar fi insuficiente pentru acoperirea integrală a cheltuelilor.

Inmatricularea în Academie se va face în zilele dela 1—8 Septemvrie a. c., având fiecare student a se prezenta la timp şi a se provedea cu haine de pat şi cu rufele necesare.

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religiune sânt invitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcoalele secundare, ca să îmbrăţişeze în număr cât mai mare chemarea preoţească.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai superioare rosturi pentru viaţa unui om, punându-l în serviciul celui mai înalt ideal şi al fericirii poporului.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba Iulia şi Sibiu

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dela parohiile protopopiatelor Mediaş şi Miercurea. — Alte dăruiri. — Din Bucovina —

Intre binevoitorii sprijinitori ai refacerii sfintei mănăstiri Brâncoveanu se înscriu, cu sumă mai însemnată, şi cucernicii noştri credincioşi ***Ioan Mihu*** şi soţia ***Paraschiva***, din Şura-mare, lângă Sibiu, dând pildă bună de urmat şi altor creştini cu dare de mână şi iubitori de sfânta biserică ortodoxă. Numiţii credincioşi, semnând zece mii de lei, se introduc între ctitorii sfintei mănăstiri.

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Mediaş,** în total . . . 4535

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Miercurea,** din care se remarcă Armeni, Bogatul-român, Gârbova, Miercurea, Păuca, cu câte Lei 1000, în total 9100

Alte daruri:

Ioan Mihu şi soţia **Paraschiva,** din Şura-mare 10000

Ioan Dragolea, preot, Vulcan, prot. Bran 1000

Din Bucovina, pe lista de subscriere a dlui Dr. Grigorie Pâltineanu, subprefect:

Leontina Boca, institutoare, Dărmăneşti, jud. Suceava 1000

Simion I. Boca, prefect, Storojineţ, Bucovina 500

Aneta S.Boca, Storojineţ, Bucovina 500

Alexandru Bruja, învăţ., Storojineţ 500

Dr. Grigorie Păltineanu, subprefect, Storojineţ 300

Total Lei: 27,435

Suma de mai 'nainte Lei: 2.197,762

Total general Lei: 2.225,197

Parastas. Marţi în 28 l. c. fiind aniversarea zilei repaosării marelui şi în veci neuitatului arhiepiscop şi mitropolit ***Andrei baron de Şaguna***, în biserica catedrală, din partea academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române s'a servit parastas, iar la Răşinari un grup de studenţi ai academiei, ca esmişi ai societăţii de lectură «Andrei Şaguna», în legătură cu parastasul servit la mormântul marelui arhiereu, ca în tot anul, a depus pe mormânt o cunună frumoasă.

Cercul de activitate al nunţiului papal din Bucureşti. Monsegnorul Dolci, nunţiul papal din capitala ţării, a prezidat de fapt serbările jubilare recente ale episcopiei greco-catolice dela Orade. Rolul acesta, al unui invitat şi delegat papal, a făcut impresie lamentabilă în cercurile româneşti, care doreau să vadă în serbarea jubilară şi o manifestare naţională, accentuată de iniţiatorii serbării. Dar, Monsegnorul Dolci a mers şi mai departe: şi-a luat deptul, spun ştirile din Orade, să facă ***vizitaţii canonice*** în partea locului.

Lămuriri, în chestiune, credem că se impun, ca să ştim cam în ce calitate se întinde cercul de activitate al unui nunţiu atât de râvnitor şi neobosit, încât întreprinde până şi vizitaţii canonice.

„Anumita presă“... Membrii guvernului din cabinetul dlui general Averescu sânt expuşi, de când s'au retras dela putere, celor mai desfrânate insulte în câteva ziare bucureştene; mai ales membrii ardeleni ai fostului guvern sânt luaţi la ţântă din partea «anumitei prese», care îşi urmăreşte scopurile sale, nemărturisite, alarmând ţara cu informaţiuni tendenţioase şi mincinoase despre risipă şi chiar dispariţie a excedentului bugetar de câteva miliarde. Bârfitorilor dela această presă le răspunde, cum se cuvine, sub titlul ***Ofensiva sicofanţilor***, articolul apărut în Indreptarea şi scris de păr. I. Lupaş, asupra căruia s'a deslănţuit o parte mare a potopului de calomnie ordinară. Cititorii ardeleni cunosc prea bine caracterul cinstit al părintelui I. Lupaş, ale cărui merite, recunoscute din partea oamenilor sus puşi, de sigur că nu vor putea fi umbrite de clevetirea unei prese decadente şi venale.

Un fost diplomat despre Suveranul românilor. Dl Ottokar Czernin, înainte de războiu ministru plenipotenţiar austro-ungar la Bucureşti, apoi ministru de externe al dublei monarhii, ear astăzi jurnalist, a publicat în gazeta vieneză, N. Fr. Presse dela 26 Iunie 1927, un articol despre întrevederea sa cu Regele Ferdinand în 27 Februar 1917, în preajma păcii dela Bucureşti.

Ca diplomat la Bucureşti, dl Ottokar Czernin nu s'a deosebit prin calităţi extraordinare; dimpotrivă: erà unul dintre cei mai puţin iscusiţi miniştri ai Austriei; ca ziarist este astăzi aceeaş persoană submediocră: tot ce se spune bun în articolul său din ziarul vienez, este lucru cunoscut: — l-au spus alţii cevaş mai bine; ear ceea ce e necunoscut, rămâne, în lipsa dovezilor, fără valoare istorică. E de ajuns să amintim, că dl Czernin prezintă pe Suveranul român ca protivnic(!) al alipirii Basarabiei. Diplomatul adecă îi oferise Basarabia în schimbul Dobrogei şi a «rectificării» de graniţă spre Ungaria. «Majestatea Sa răspunse — lui Ottokar Czernin — mai viu decât era obiceiul său, că nu vrea Basarabia, şi că România nu va lua în stăpânire ţara aceasta niciodată»...

Dl Czernin, ca ziarist, ştie spune şi bazme, pentru care Moscova, împreună cu presa evreiască, îi vor putea fi recunoscătoare.

---

lui Dumnezeu. Acestea au făcut din pescarii şi vameşii din Palestina apostoli ai Mântuitorului.

Vieaţă religioasă se altoieşte în credincioşi pe urma nizuinţii de perfecţiune personale prin desăvârşirea legăturii noastre cu Dumnezeu.

Ca şi atunci şi azi Hristos cheamă la apostolie şi se adresează tuturor creştinilor de azi să alerge sub steagul mântuirii Lui.

Ce e drept, Hristos nu ne cere tuturora să părăsim tot ce avem pentru numele lui. Dar ori unde trăeşte un creştin, găseşte în jurul său ceva de făcut pentru Hristos: pace, sfat bun, răbdare, slujire, bunătate, iertare.

Ne-a aşezat Dumnezeu într'o Ţară creştină, fiecare să-şi aleagă partea sa de conlucrare cu Hristos la opera sa mântuitoare. Cine nu vrea să-şi dea contribuţia sa, lucrează la perderea sufletului său şi lasă un gol în urma sa.

Legea lui Hristos s'a început de la mireni şi de la oameni de rând. Ea va trăi şi prosperà prin ascultarea mirenilor de a intra în slujba lui Hristos. Cărturarii şi Fariseii au răstignit pe Hristos pentru că s'a alăturat la poporul de rând.

Văd aici o seamă de oameni tineri.

Iubiţilor tineri, luaţi aminte că între anii 15—20 se formează caracterul vostru. Acum e vremea să luaţi armura lui Dumnezeu şi să vă alăturaţi la tot ce e bunătate, curăţenie şi virtute.

Mântuitorul Hristos vrea să pună sigilul Său pe sufletele voastre tinere. Hristos vă zice: Veniţi după mine, cum a zis pescarilor de la marea Tiberiadei. Ascultaţi chemarea lui şi veţi fi binecuvântaţi! Amin.

Lucrare de mare folos social. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor, constituit sub înalta preşedinţie a M. Sale Reginei, a acordat până acum ajutoare ce se ridică la suma de 25 milioane de lei. Comitetul a hotărât acum să vie în ajutorul comunelor şi pe altă cale, şi anume: prin întemeierea unui corp de pompieri în fiecare comună din ţară, înzestrând comunele cu uneltele trebuincioase la stânsul focurilor, şi prin aceasta preîntâmpinând, sau cel puţin micşorând, dezastrele. Iniţiativele comitetului central trebue sprijinite călduros, în scop de-a aduna fondurile necesare şi a înfăptui apoi o mare operă socială. Incendiile, în decursul ultimelor trei luni, au distrus în ţara noastră averi de peste 200 milioane de lei. Fără a lua măsuri înţelepte, nenorocirile ne vor izbi şi mai departe.

Orpheus, revistă pentru cultura clasică, a apărut Nr. 3 din 1927, cu articole interesante de T. Iordănescu (Evrei şi creştini în imperiul roman), M. Mihăileanu, G. Popa-Lisseanu ş. a. — Abonamentul 100 lei anual. Red. şi adm.: Bucureşti, Calea Plevnei 29.

Nr. 6475. (79) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, sânt vacante două posturi de **spirituali** pentru ocuparea cărora se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spirituali vor avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400, plus eventuale gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 1105. (78) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom**, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe rnmâne de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Aniversarea înfiinţării unei parohii

In 13 Iunie 1927, parohia ortodoxă română din Vulcan a avut o măreaţă sărbătoare. In această zi poporul din comună, în frunte cu parohul Sebastian Rusan, a aflat de bine a sărba împlinirea alor 20 ani dela înfiinţarea parohiei.

In ziua întâi a Rusaliilor din 1907 a fost introdus în parohie primul paroh, Păr. Dr. Sebastian Stanca, actualul consilier episcopesc în Cluj.

In viaţa unei parohii, 20 ani sânt puţini, în viaţa parohiilor din Valea-Jiului înseamnă o desvoltare neobişnuită.

Această sărbare a fost mai ales o reculegere sufletească, un îndemn pentru alipirea mai strânsă la biserică şi o manifestare culturală şi naţională. Nimbul serbării a fost mult ridicat prin fericita coincidenţă de a fi venit în aceeaş zi la Vulcan corul şcoalei normale «A. Şaguna» din Sibiu, în frunte cu I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. Vasile Stan, directorul şcoalei, păr. T. Popovici profesor de muzică şi dl prof. Olariu.

Dimineaţa s'a servit în sobor sfta Liturgie de I. P. C. Sa, de Prot. Dr. Seb. Stanca, protoiereul Jiului Păr. Ion Duma şi o parte a preoţimii din Valea-Jiului, fiind date răspunsurile de corul compus din 84 de persoane, în biserica arhiplină cu credincioşi veniţi şi din parohiile din jur. La fine Păr. Dr. Stanca a ţinut predică: despre puterea credinţei.

A produs puternică emoţie asupra poporului actul botezuiui săvârşit asupra fiului de 6 ani al unei familii mileniste, reîntoarsă la biserica strămoşească.

Taina sft. botez a fost săvârşită de către I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Dr. Vasile Stan, cu asistenţa preoţilor celebranţi şi cu răspunsurile date de cor.

După masa comună, la ora 3½ s'a dat în biserică un concert religios de către Corul Şcoalei normale. Păr. Stanca a ţinut o conferinţă despre «Ortodoxia în Valea-Jiului». A arătat cum au fost înfiinţate satele din Valea-Jiului prin populaţie venită din comunele din jurul Haţegului şi a Puiului oameni stabiliţi cu oile în diferite părţi ale Văii Jiului, îndeosebi pentru a-şi putea păstra credinţa strămoşească, refugiindu-se din calea prigonirilor catolice care îi sileau să primească unirea.

Astfel cei veniţi din Uric au înfiinţat satul Uricani, cei din Râul-bărbat satul Bărbăteni, cei din Valea-Lupului satul Lupeni, cei din Livadia satul Livezeni, din Petros Petroşani, acum oraş etc. A arătat istoricul religios al acestor comune, care toate au fost ortodoxe, şi cum şi când unele au trecut la unirea cu biserica rom. catolică. La fine a vorbit despre înfiinţarea parohiei Vulcan, aşezată la pasul Vulcan. La venirea răp. Pr. Avram Stanca la Petroşeni, la anul 1876, în Vulcan erau numai 2 familii ortodoxe.

A vorbit fostul preot al Vulcanului V. Ungur despre lupta naţională, ce au purtat-o credincioşii de atunci ai bisericii noastre.

Dl P. Iacob a expus împrejurările, între cari s'a înfiinţat parohia ort., ca unul care împreună cu N. Colda, I. Boldor etc. au luat parte activă.

La urmă vorbeşte Pr. S. Rusan, parohul local, făcând raport asupra desvoltării parohiei, îndemnând poporul la jertfe şi pe mai departe, şi mulţumind tuturor, cari au contribuit la înfiinţarea şi desvoltarea parohiei Vulcan.

Sărbarea de după masă a fost deschisă şi închisă prin vorbirile Păr. protopop I. Duma cu frumoase îndemnuri la iubirea legii strămoşeşti.

Seara la ora 9 s'a dat un reuşit concert în Casinoul Societăţii «Petroşani» de către Corul Şcoalei Normale.

Această zi va rămânea neştearsă în sufletul credincioşilor din Vulcan, cari azi numără aproape 4000 suflete.

Pr. *Şinca.*

In apropierea alegerilor

— Cărţile de alegător. — Votarea. —

După legea electorală, cărţile de alegător se trimit, pentru alegătorii de cameră şi senat, judecătoriilor care au să le distribue celor în drept.

Judecătorii şi ajutorii lor sânt datori să aducă la cunoştinţa poporului din sate zilele şi ora, când vor veni în comunele rurale din circumscripţia lor pentru împărţirea cărţilor. Autoritatea comunală a fiecărei comune va chema pe alegătorii respectivi să se prezinte la locul primăriei în zilele şi orele hotărâte de judecător pentru primirea cărţilor. Cărţile de alegător se vor putea ridica de cei în drept şi direct dela judecătorie.

In comunele urbane cărţile de alegător se ridică de cei în drept numai dela judecătorii: judecătorii sânt obligaţi a anunţa, prin afişe la localurile autorităţilor şi în ziare, zilele şi orele când cei interesaţi se pot prezenta pentru a-şi ridica cărţile. Distribuirea cărţilor se face cel mai târziu până în 24 de ore înainte de alegeri.

Cărţile de alegător din colegiile senatoriale ale consiliilor comunali şi judeţeni şi ai camerelor prefesionle se pot distribui celor în drept sub răspunderea personală a preşedintelui biroului electoral judeţean şi prin judecătoriile respective; iar în ultimele cinci zile ce preced alegerea de senator din acest colegiu, cărţile nu se pot libera decât numai de preşedintele biuroului electoral judeţean, de unde cei interesaţi le pot ridica chiar şi în ziua alegerii.

Duplicatele cărţilor de alegător, pentru aceia cari le-au pierdut sau cărora li s'au distrus sau furat cărţile, vor fi de culoare roşie cu menţiunea «Duplicat». Listele alegătorilor care au primit asemenea duplicate vor fi afişate la judecătoriile dela care s'au eliberat pentru alegătorii din colegiile universale, şi la tribunal pentru ceilalţi alegători, şi se vor comunica şi preşedinţilor secţiunilor de votare respectivi cu menţiunea că aceşti alegători vor vota în zile când sânt chemaţi cei din urmă la alegeri. —

Votarea începe la ora 8 dimineaţa şi se urmează până la 8 seara. Dacă ar mai fi alegători şi după ora 8 seara, votarea trebue să meargă mai departe în noapte, dar la nici un caz nu poate trece peste ceasul 8, din dimineaţa următoare.

Votarea se face în gherete, ca şi la trecutele alegeri. Judecătorul, după ce i-ai dat în mână certificatul de alegător, îţi dă în schimb o ştampilă şi o coală de hârtie, pe feţele cărora sânt tipărite listele candidaţilor cu *semnele* partidelor. Te duci cu hârtia în gheretă, acolo cauţi semnul, şi apeşi ştampila pe el, sau lângă el. Hârtia astfel votată o dai judecătorului, împăturată astfel ca pecetea pusă de tine să *nu se vadă*, iar pe din afară să rămână hârtia albă cu pecetea sau iscălitura judecătorului.

Votul nu-i valabil, dacă împături coala cu numele tipărite înafară, sau dacă ai pus pecetea pe mai multe semne, ori dacă ai şters vre-un nume din listele tipărite pe coală.

Votul este universal. Cine nu merge la vot, se pedepseşte cu 500 de lei. Dacă eşti împedecat de vre-o întâmplare nenorocită în casa ta, ori de boală, trebue să înştiinţezi cu o zi mai înainte, ori chiar şi în ziua alegerii, pe preşedintele care conduce votarea.

A spune cu ce semn ai votat, e oprit de lege.

INFORMAŢIUNI

Nou comandant al corpului 7 Armată, cu reşedinţa în Sibiu, este numit dl general de divizie *Constantin Gavănescul*, cunoscut sibienilor încă de când fusese comandant al diviziei din Timişoara, şi în calitate de conferenţiar ni-a expus interesanta călătorie în extremul orient a fostului prinţ moştenitor, pe care îl însoţise în acel drum. Noul comandant de corp fie binevenit în mijlocul sibienilor!

Alegere de protopresbiter. In 26 Iunie a. c. s'a întrunit în Brad sinodul protopopesc al tractului Zarandului pentru alegerea de protopresbiter, sub prezidiul comisarului consistorial Trandafir Scorobeţ. Au fost prezenţi 46 membri. Preotul Ioan Indreiu din Ţebea a întrunit 21 voturi, iar preotul Iosif Comşa din Ribiţa 15 voturi. Alegerea a decurs în ordine.

Moartea unui academician. Profesorul universitar şi secretarul general al Academiei române, *Vasile Pârvan*, cunoscut arheolog, a încetat din viaţă, în vârstă abea de 45 de ani, Duminecă seara, în Sanatorul Elisabeta din Bucureşti. Ştiinţa românească îndură mare pierdere prin moartea ilustrului profesor.

Concurs. Consiliul eparhial ortodox român din Cluj a publicat concurs pentru primirea de studenţi în Academia teologică. Cererile, cu documentele necesare, se înaintează Consiliului până la 1 Septemvrie 1927. Inscrierile se fac în 27—30 Septemvrie, ear cursurile încep în 2 Octomvrie. Se acordă burse şi semiburse, socotite în taxe de întreţinere în institut. Preoţimea eparhiei este rugată să îndemne tinerii absolvenţi de licee, să intre în această şcoală, care le poate deschide prospecte frumoase de viitor.

† **Emil Verzariu**, director al băncii de asigurare sibiene «Transilvania», a încetat din viaţă în 17 Iunie a. c., după serviciu, împlinit cu zel şi conştiinţă, timp de peste patru decenii la acest institut. Petrecut de numeroşi prieteni şi cunoscuţi, a fost înmormântat la 19 Iunie în cimitirul central din Sibiu. Odihnească în pace!

Prelat papal în propagandă politică. Ziare timişorene scriu, că prelatul papal, Blascovici din Timişoara, s'a dus zilele acestea la Vinga, în propagandă politică, şi a cuvântat bulgarilor din această comună despre însemnătatea blocului minoritar în faţa alegerilor pentru parlament. Sătenii bulgari au crezut, că prelatul dela Timişoara face agitaţii, — cum făcuse în 1918, — pentru «republica Banatului»; pe lângă aceasta, oamenii nu puteau uita că prelatul Blascovici, fost candidat şi la alte alegeri, le făcuse mari promisiuni care nu s'au realizat. De aceea'

acum când a venit de nou în mijlocul lor, l-au tratat ca pe un «agitator», l-au legat şi l-au dus, cu mare alai, la primărie — să se legitimeze. La primărie prelatul, declarând că a fost greşit înţeles, s'a făcut rectificarea cuvenită că nu agitează, — după care, condus la gară, a luat trenul spre Timişoara.

Achitată. După desbateri, care au durat mai multe zile, justiţia vieneză s'a rostit în procesul asasinării regretatului artist român Traian Grozavescu, achitând pe soţia ucigaşă, evreică de origine. Sentinţa a produs mirare şi resens în cercurile româneşti de pretutindeni.

Congresul esperantiştilor români se ţine la Braşov, în sala liceului A. Şaguna, între zilele 13 şi 17 August 1927. Vor participa: delegaţi ai grupurilor esperantiste din ţară şi ai societăţilor esperantiste din Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, Grecia, Bulgaria, Turcia şi Ungaria.

ŞTIRI LOCALE

La fondul Victor şi Eugenia Tordăşianu pentru înzestrarea fetelor sărace, şi cu alipire către Reuniune, s'a colectat dela nuntaşii tinerilor Anuţa Stanciu cu Locct. Virgiliu Ghinerariu, cari s'au căsătorit Duminecă în 26 Iunie a. c., suma de Lei 712·—. Pentru prinos mulţumeşte:

Comitetul.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică, organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronagiul I. P. S. Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. A apărut Nr. 5 şi 6 din 1927. Cuprinsul: Prof. N. Colan: D. George Ştefan, Divinitatea lui Isus şi Casa şcoalelor. Prof. Dr. Gr. Cristescu: 1. Despre catehează şi catehizare. I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Pr. Gh. Maior: Ceva din istoricul învăţământului religios creştin. Pr. Ştefan Meteş: Relaţiile bisericii româneşti ortodoxe din Ardeal cu Principatele române în veacul al XVIII-lea. Prof. Dr. Gr. Cristescu: Clement Alexandrinul. N. C.: Pe marginea concordatului. Gh. M. Dr. Gr. Cr.: Mişcarea literară: Kleine Schulbibel. Mitropolitul Grigorie IV al Ungrovlahiei. Ustroisvoto na rumânscata pravoslavna ţărcva. La picioarele Mântuitorului. Activitatea lui Slavici la «Tribuna» din Sibiu. Semănături de primăvară. Neculce şi Pr. Gh. Maior: Cronică: Pentru Mănăstirea Brâncoveanu. Trecere la ortodoxie. Adunările eparhiale. Legea de armonizare şi funcţiile bisericeşti. *** Note şi informaţii. Redacţia şi administraţia: Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 32.

Nr. 6298. (75) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea posturilor de cateheţi şi a catedrelor de religie din învăţământul secundar şi şcoalele normale de stat din localităţile mai jos înşirate, se publică concurs cu termin de 30 de zile şi se invită candidaţii a-şi înainta cererile de concurs, însoţite de documentele despre cualificaţia reglementară de profesori precum şi despre cualificaţia teologică, ce o posed.

a) Posturi vacante de cateheţi:

1. *Brad:* Şcoala medie de fete
2. *Bran:* Gimnaziu de băeţi
3. *Cohalm:* Gimnaziu de băeţi
4. *Deva:* Şcoala medie de băieţi
5. *Deva:* „ „ „ fete
6. *Hunedoara:* „ „ „ fete
7. *Lupeni:* „ „ „ băieţi
8. *Lupeni:* „ „ „ fete
9. *Orăştie:* „ „ „ fete
10. *Petroşani:* „ „ „ fete
11. *Sânmărtin:* „ „ „ fete
12. *Sânmărtin:* „ „ „ băeţi
13. *Satulung:* „ „ „ băieţi
14. *Sfântu-Gheorghe:* Şcoala normală de fete
15. *Sfântu-Gheorghe:* Liceul de băieţi

b) Catedre vacante de religie:

1. *Blaj:* Liceul confesional
2. *Braşov:* Liceul confesional Andrei Şaguna
3. „ Liceul de stat pentru fete
4. „ Şcoala normală de fete
5. *Cristur* Şcoala normală de băieţi
6. *Deva:* Şcoala normală de băieţi
7. *Săliştе:* Şcoala comercială, medie: băieţi-fete
8. *Sebeş:* Şcoala medie, băieţi-fete
9. *Sibiu:* Liceul «Principesa Ileana»
10. *Sighişoara:* Liceul de stat pentru fete.

Sibiu, din şedinţa şcolară a Consiliului arhidiecezan, ţinută la 22 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al Arhidiecezei ort. române de Alba Iulia şi Sibiu

Nr. 429/1927. (74) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I. **Cetatea de baltă** (fost sediu tractual) devenită vacantă prin moartea protopopului Nicolae Todoran, din tractul Târnavei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială, cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jug. arător şi fânaţ întregită prin R. A.
4. Stolele uzitate.
5. Parohia e situată pe linia ferată Blaj-Sovata, până la Bazna (băi) din apropriere drum judeţan.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu consiliul parohial din Cetatea de baltă.

Diciosânmărtin, la 18 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. protopopesc.

Nr. 257/1927. (71) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ighişul nou** cu filia Motişul, protopresbiteratul Mediaşului, se publică nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre, cu care va fi împroprietărită biserica.
3. Locuinţă în natură în casa parohială.
4. Câte una zi de clacă dela fiecare familie.
5. Una soarte de lemne din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi cuvânta.

Mediaş, la 4 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 277/1927. (73) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Tău**, protopresbiteratul Mercurea, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială, în stare slabă.
3. Sesie parohială de 32 jug.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în termenul indicat având a se prezenta în vre-o Dumină sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Tău.

Mercurea, 30 Mai 1927.

Avr. S. Pecurariu
protopop.

Nr. 2/1927. (72) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Vlădeni**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela Stat. Sesia parohială 5 jugere.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral şi până în 8 zile înainte să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective celebra şi cuvânta după prealabila încuviinţare a subsemnatului.

Zârneşti, în 8 Iunie 1927.

În înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba-Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 10·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

S'a deschis (76) 1—

Restaurantul Berăriei Hager

Sibiu, Strada Regina Maria

Local de primul rang. — Mâncări gustoase şi beuturi naturale. — Serviciu conştienţios

Rog Onoratul Public a se convinge despre aceasta!

Cu toată stima: **L. SCHNEIDER,** restaurator

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 5 Iulie 1927 Nr. 50

Telegraful D[illegible]

Organ naţional-bi[illegible]

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Şase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.** Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele şi inserţiunile
să se adreseze Administaţiei ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

[illegible]denţele
să se adreseze Redacţiei **„Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază**

† Dr. IOAN MIHU

1854—1927

Departe de sgomotul, asurzitor şi adeseori sterp, al timpului nostru, s'a stâns în ziua de 2 Iulie 1927, retras la moşia sa de lângă Orăştie, marele iubitor de oameni şi ocrotitor de aşezăminte culturale şi bisericeşti, *Dr. Ioan Mihu.*

Vestea despre trecerea la cele veşnice a ilustrului Mecena al românilor ardeleni, sosită din tusculanul său adânc îndurerat dela Vinerea, a deşteptat regrete sincere şi generale la aşezămintele pe care le-a iniţiat, organizat şi condus sau le-a ocrotit, precum şi la toate persoanele cu care a venit cândva în atingere atât dincoace, cât şi dincolo de culmile munţilor.

Din roadele unei munci neobosite şi chibzuite, Dr. Ioan Mihu a făcut parte totdeauna şi altora.

Venerabilul fruntaş dela Vinerea a sprijinit cu rară dărnicie zidiri de biserici, de şcoale, a dat ajutoare la învăţătură studenţilor lipsiţi de avere materială. Şi nimeni în Ardeal n'a purtat mai grăitoare dragoste pentru oropsiţii slujbaşi ai condeiului, ca răposatul în Domnul, Dr. Ioan Mihu. Interesându-se soartea lor, a instituit un fond prin care existenţa ziariştilor români ardeleni să fie în viitor mai puţin precară.

In vremea vitregă a robiei ungureşti, Dr. Ioan Mihu era unul din stâlpii vieţii naţionale, culturale şi bisericeşti din Ardeal. In toate mişcările şi manifestaţiile publice ardeleneşti, el era consultat ca om cu profunde cunoştinţe juridice şi financiare, ca o personalitate de seamă, ca diplomat iscusit, înţelept, cumpătat şi desinteresat.

Istoria nepărtinitoare îl va apreţia după vrednicie, şi mai bine, decât o putem face noi, cei de astăzi, cari i-am stat atât de aproape, şi cari simţim mai ales pierderea mare îndurată prin moartea sa.

Slujească faptele lui măreţe ca exemple şi îndrumări tuturor acelora, pe cari bunul Dumnezeu şi hărnicia proprie i-a înzestrat cu frumoase daruri şi bunuri pământeşti, ca să poată purta grija cu atât mai vârtos şi de cele sufleteşti!

Veşnică şi binecuvântată să fie amintirea mecenatului atât de generos, care viaţa întreagă a străjuit necurmat şi neclintit, la propăşirea şi întărirea poporului din al cărui sin i-a fost dat să se înalţe!

Cu dreptii să-l odihnească Domnul!

*

Câteva note biografice:

Născut din părinţi ţărani, în Vinerea, la anul 1854, Ioan Mihu a terminat liceul din Sibiu, a urmat cursurile de drept la universităţile din Graz, Viena şi Budapesta. S'a stabilit în Orăştie ca advocat, în 1883, şi a luat parte activă timp de 20 de ani la toate mişcările noastre culturale, politice şi economice.

In acest timp a fost membru fruntaş în toate corporaţiile noastre bisericeşti, notar al conferenţelor politice dela 1884—1892, membru în comitetul naţional, în comitetul central al Societăţii pentru fond de teatru român, director al despărţământului Orăştie al Asociaţiunii.

A întemeiat şi condus în Orăştie institutul de credit «Ardeleana», tipografia «Minerva», reuniunea de muzică şi reuniunea economică din acel oraş.

Membru fundator al Asociaţiunii culturale, şi al multor altor societăţi din ţară, numele lui Dr. Ioan Mihu îl întâlnim pretutindeni unde e vorba de-a aduce jertfă pentru înaintarea noastră culturală şi economică. Din hărnicie proprie a ştiut să-şi agonisească o avere însemnată fără să uite pe aceia din mijlocul cărora s'a ridicat. A condus câtva timp, ca preşedinte şi Societatea pentru fond de teatru şi a îndrumat-o pe calea propăşirii, deşteptând interesul publicului faţă de acest aşezământ.

Inmormântarea mult regretatului bărbat s'a făcut Luni în 4 Iulie 1927, ora 16, în Orăştie, şi de acolo a fost transportat în comuna sa de naştere, Vinerea.

Mitropolia noastră a fost reprezentată la actul înmormântării prin I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. Vasile Stan, şi consilierul mitropolitan Dr. Vasile Bologa.

FOISOARA

Noul Anuar

A apărut al treilea:

Anuar al Academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române în Sibiu, pe anul şcolar 1926/1927, publicat de *Dr. Eusebiu Roşca*, rector, Sibiu, Tipografia Arhidiecezană, 1927.

Lucrarea, pusă în fruntea Anuarului de faţă, tratează în mai multe capitole, cu titlu de meditaţii, problema: *Preotul ca săvârşitor al celor sfinte*, semnată de Iosif Hradil, doctor în teologie, profesor titular provizor, duhovnic şi prefect al institutului.

Autorul doreşte ca prin lucrarea aceasta, scrisă pentru preoţi şi pentru candidaţii la preoţie, să renoiască duhul de a sporî râvna bisericească, de a nutrî evlavia şi a întări forţele spirituale ale păstorilor de suflete.

Capitolele cuprind următoarele meditaţii:

1. Despre Sf. taină a hirotoniei: Cum trebue exercitată;

2. Harul chemării;

3. Chemarea preoţiei: care este ţinta primă şi a doua a preoţiei?

4. Urmarea lui Hristos: despre necesitatea şi despre uşurinţa d'a urma pe Mântuitorul şi Domnul nostru Isus Hristos;

5. Desăvârşirea personală: Să năzuim spre desăvârşire; prin ce mijloace putem s'o ajungem;

6. Sfânta liturghie: ce are să facă preotul *înaintea* slujirii ei, cum să se poarte *în cursul* slujirii, şi ce trebue să facă *după* slujirea ei?

7. Rostul duhovniciei: despre greutatea îngrijirii de suflete; — cum e cu putinţă uşurarea acestei greutăţi;

8. Ascultarea poruncilor: pe cine trebue să ascultăm şi cum să-l ascultăm;

9. Primejdia păcatelor; pedeapsa lor;

10. Moartea este plata păcatului; ce înţelegem prin nemurirea sufletului?

11. Viaţa euharistică: Sfânta Euharistie ca semn al măririi pe care o nădăjduim;

12. Răspunderea preotului; răsplata celor buni. —

Expunerile autorului, care nu are darul şi nici pretenţia de a face parte dintre măeştrii scrisului românesc, se prezintă totuşi, în toate capitolele amintite, temeinic documentate de tinărul şi muncitorul profesor al Academiei noastre teologice.

Meditaţii de felul acesta, fără îndoeală vor putea contribui în chip simţitor la întărirea dragostei către chemarea preoţească. —

Partea a doua din Anuarul Academiei conţine datele şcolare şi cronica institutului, întocmite cu exactitatea bine cunoscută a Venerabilului Părinte rector, Dr. Eusebiu R. Roşca.

Anuarul se termină cu raportul despre activitatea societăţii de lectură «A. Şaguna» a studenţilor teologi, sub conducerea profesorului Dr. Grigorie Cristescu, şi cu un elaborat citit într'una din şedinţele societăţii: Despre raportul dintre religiune şi ştiinţă, de Nicolae Popovici, stud. în cursul IV.*)

*

*) Meditaţiile pastorale de prof. Dr. I. Hradil s'au retipărit în broşură separată, sub titlul *Vino după mine.* Se poate cumpăra dela Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 25 lei.

IN FAȚA URNELOR. Puține zile ne mai despart de alegeri pentru parlamentul țării.

Preoții noștri conștienți au îndatorirea să vegheze, ca poporul pe care îl păstoresc să se grupeze în jurul CANDIDAȚILOR ORTODOCȘI și numai acestora să-și dea voturile; vor căuta mai departe ca turma păstorită să nu se despartă de păstorul sufletesc, și nici acesta să nu bată alt drum, decât acela pe care pornesc credincioșii săi din parohie, — purtându-se și unii, și alții cu demnitatea cerută de prestigiul bisericii noastre și de buna reputație a unui popor de ordine chemat prin vot obștesc în fața urnelor.

Ardelenii și presa jidovească

— Cuvântul unui fost ministru —

In ziua Sfinților Petru și Pavel din acest an s'a ținut în fruntașa comună *Sălișle* o mare adunare de popor, întrunită în curtea școalei, pentru a asculta, în preajma alegerilor, darea de seamă a dlui *Dr. I. Lupaș*, fost ministru și deputat, și a dlui Dr. Ilie Beu, fost senator.

In cuvântul rostit de dl Dr. I. Lupaș se lămurește și cauza, pentru care gazetele jidovești și jidovite din capitală au pornit în timpul din urmă atacurile desmățate împotriva mai ales a foștilor miniștri ardeleni. Dl I. Lupaș a zis:

Oare nu v'ați întrebat Dvoastră pentru ce ne atacă presa jidovească mai ales pe noi ardelenii? Aceasta e o metodă talmudică a lor. «Ucide-l pe cel mai bun» dintre dușmanii voștri, — zice Talmudul.

Atacurile destrăbălate și desfrânate contra dlui Goga au fost pornite de ovreii banditi ai condeiului tot cu deviza aceasta. Ministrul responsabil pentru ordinea publică a avut totdeauna fonduri secrete la dispoziție. Sânt o sumedenie de plăți de făcut, despre care nu trebue, nu poate să știe nimenea. Se cheltuesc milioane grele pentru siguranța statului și aceste cheltueli nu sânt trimbițate în nici un stat. Dar cei, pe cari nu-i leagă nimic de țara aceasta, se luptă din răsputeri ca să i slăbească cât mai mult principiul de autoritate, ca să se adevereasca și aici vorba scripturii «Cei ce n'au cârmuire, se risipesc ca frunzele». Asta vor ei: să ne risipească țara și să ne o distrugă, slăbind orice autoritate dela conducerea statului.

Ovreilor din București le pare lucru cu totul neobișnuit, că un preot a putut conduce un minister. In Budapesta de 7 ani un preot conduce ministerul Sănătății (Dr. Vass József). In Cehoslovacia sânt 2 ministere conduse de preoți: la ministerul sănătății e preotul slovac Dr. Tiso, la al ocrotirilor sociale preotul ceh Dr. Schramek. Seipel, cancelarul Austriei, care a scăpat Austria de dezastru financiar, nu este și el preot?

In ce mă privește, programul meu îl cunoașteți. Nu e un program de vorbe, ci de fapte. Prin fapte isvorâte din dorința de a face cât mai mult bine poporului nostru, v'am ajutat necontenit și când am fost în opoziție, și când am fost la guvern. Ca ministru al sănătății, timp de 14 luni, nu-mi aduc aminte, să se fi adresat cineva cu vre o cerere și să nu fi găsit la mine ascultare și cea mai largă bunăvoință, deși răutatea, invidia și orbirea sufletească a unor dușmani sălbatici a căutat să le acopere sub un strat gros de clevetiri păgâne. Imi spunea zilele trecute preotul din Gusu, că vestea rea sboară ca paserea, iar fapta bună se îngroapă. Chiar dacă ar fi așa, mă mângâi cu credința, că odată și odată îngerul dreptății se va pogorâ și prăvălind lespedea de pe mormântul, în care se încearcă acum cei răi a îngropa faptele bune, ele vor străluci din nou în lumina adevărului.

Dar, veți întreba, ce e de făcut acum în preajma alegerilor?

Sfatul meu îl cunoașteți de mult. Totdeauna v'am sfătuit, să păstrați solidaritatea și bunaînțelegere frățească cu toți alegătorii români din județul nostru. Vă reamintiți de sigur cuvântul Sf. Ioan Gură de aur care spune că frate sprijinit de fratele său e mai tare decât ziduri de cetate. Această tărie doresc s'o păstrați și acum și în viitor, după cum ați știut da în trecut atâtea dovezi frumoase despre ea.

Eu vă chem, ca totdeauna, la luptă pentru progresul binelui obștesc. Personal nu am urmărit și nu urmăresc nici faima deșartă, nici vreo pricopseală din toată lupta mea politică. Dimpotrivă, de când mă cunoașteți, știți că am înțeles politica numai și numai ca un mijloc de a face cât mai mult bine iubitul meu popor. Dacă alții vă chiamă la luptă pentru interese personale, pe cari nici nu cutează să le mărturisească în public, eu vă chem la luptă și la biruință pentru promovarea intereselor obștești. Când veți vedea, că aceste interese obștești pot fi promovate prin altcineva mai bine decât prin stăruința și lupta mea, sau când eu voi afla omul pregătit să mă înlocuiască cu folos pentru obște, voi fi cel dintâi care mă voi da la o parte și vă voi sfătui, să l urmați pe cel mai bine pregătit și mai destoinic și mai devotat dintre fiii poporului nostru din acest județ.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Dela parohiile protopopiatelor Oituz și Oltul. — Nou ctitor

Inregistrăm în numărul de față al ziarului nostru:

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Oituz,** din care se remarcă: Chezdi Mărtănuș și Covasna cu câte 1000 Lei, în total . . . 7300

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Oltul,** din care se remarcă Mândra, Părău, Perșani, Șercăița și Șinca nouă, cu câte 1000 Lei, în total 10,980

Pr. **George Ittu,** paroh în Vale protop. Săliște, se înscrie cu 9000 lei, pe lângă altă 1000 lei de mai înainte și astfel Cucernicul părinte se introduce între ctitorii Sfintei Mănăstiri 9000

Total Lei: 27,280

Suma de mai 'nainte Lei: 2.225,197

Total general Lei: 2.252,477

Nr. 6476/1927. (80) 1—3

Concurs

Pentru întregirea catedrei de **Teologia practică** (Liturgica și Pastorala) la **Academia teologică ortodoxă „Andreiană" din Sibiu,** se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere să fie absolvenți ai unei Facultăți teologice ortodoxe și licențiați ori doctori în teologie.

Beneficiul împreunat cu acest post este: salar de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile cuvenite, astfel că cel angajat dacă va ocupa postul ca profesor suplent va beneficia de un salar lunar de Lei 8517, iar dacă va fi angajat ca profesor titular provizor va primi Lei 9990 plus eventualele gradații, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu.

Cererile de concurs sunt a se înainta Consiliului eparhial al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, însoțite de următoarele documente:

1. Act de botez. 2. Atestat că este licențiat ori doctor în teologie. 3. Certificat despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor universitare până azi. 4. Autobiografia pe scurt.

Sibiiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia și Sibiu

Cu acest prilej nu putem să nu invităm pe toți P. C. protopopi și Cucernicii preoți, asemenea și pe profesorii noștri de religiune, să sfătuească pe tinerii buni, cari au terminat școala secundară, să îmbrățișeze, în număr cât mai mare, cariera cu rosturi superioare, a preoției.

Meditație

Socotiți crinii câmpului. Ev. Mateiu 6—28.

Lumea credincioasă de azi e obișnuită să privească viața în față cu toate frământările ei. La fel procedează și predicatorul modern. De aceea intră în predică toate elementele vieții: virtuțile și viițiile sociale. Eroii credinții și criminalii vieții nu se pot ascunde, nu se pot furișa.

Insă Evanghelistul Mateiu ne raportează despre îndemnul Mântuitorului: «Socotiți crinii câmpului!».

Să ne oprim atențiunea asupra crinilor câmpului. Pentru ce?

Pentru că așa a spus Hristos. E de ajuns motivul acesta. Pentru că tot ce ne-a lăsat Hristos și toate cuvintele Lui poartă sigilul divinității. Și pentrucă sfântul Evangelist Mateiu nu raportează lucruri de prisos despre Isus.

Cel mai mare dascăl al lumii era un mare iubitor de natură. Aceasta e opera Tatălui ceresc și fiecare părticică din creațiune arată că urmele creatorului sunt proaspete și e aproape de lucrurile create.

In intimitatea naturii a trăit Hristos clipe tainice de recreație și de contemplare. In pustie la umbra unui arbore, pe muntele Tavorului, în grădina Getsimani.

A da un pahar de apă e un act sacramental. Actul acesta e mediul legăturii dintre două suflete. Și ceea ce este un pahar de apă pentru om aceea e o floare pentru Dumnezeu. «Socotiți crinii câmpului!». In Palestina floarea aceasta e pe toate rozoarele în vremea primăverii. N'a umblat printre aceia cari se plimbă prin galerii celebre, cu tablourile pictorilor mari. Mulțimea însă care-l întimpina pretutindenea se află totuși și atunci ca și azi în galeria tablourilor vii, divine. O floare obișnuită pe toate șanțurile drumurilor este o piesă divină, de curățenie și de gingășie. Printre atâtea întrupări ale curățeniei și frumseții divine purtăm în noi și gânduri și simțiri urâte.

«Socotiți crinii câmpului!». Ei sunt spirituali, iar omul e stăpânit de cele materiale.

Crinul simbolizează spiritualitatea în viață. Omul nu poate mânca flori. Dar la mesele luxoase nu lipsesc florile. Acest simplu fapt că e ceva pe masă ce nu e de mâncare, arată că viața e mai mult decât hrana și trupul mai mult decât haina. Și acest adevăr ni-l spune sf. Biserică.

De câte ori intrăm în biserici tixite de lume, admirăm tablourile și icoanele sacre, ascultăm cântările corului, ne cugetăm la vorba Mântuitorului: Socotiți crinii câmpului. Nici Solomon nu s'a îmbrăcat într'o astfel de podoabă.

Podoabele lui Solomon erau artificiale, ale crinului sunt naturale. Ele corăspund interiorului floarei.

Intre exterior și interior trebue să fie armonie și această armonie o are crinul câmpului.

«Socotiți crinii câmpului!» — cugetați-vă la armonia dintre exterior și interior.

Nr 6477. (77) 2—3

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană“

In Academia teologică «Andreiană» din Sibiu, conform noului Regulament, vor fi primiţi absolvenţii liceelor clasice, având bacalaureatul şi absolvenţii de seminare. Absolvenţii celorlalte şcoale secundare (şcoli normale etc.) vor fi primiţi ca ascultători extraordinari.

Cererile de primire pentru anul academic 1927/8 sânt a se adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 31 Iulie a. c. însoţite de următoarele documente:

1. Certificat de naştere dela ofiţerul stării civile.
2. Extras din protocolul botezaţilor.
3. Testimoniu din şcoala secundară.
4. Atestat dela medic despre starea sănătăţii.
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Studenţii sânt obligaţi a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreţinerea, contribuind cu suma de tot modestă în cazul, când mijloacele Academiei ar fi insuficiente pentru acoperirea integrală a cheltuelilor.

Inmatricularea în Academie se va face în zilele dela 1—8 Septemvrie a. c., având fiecare student a se prezenta la timp şi a se provedea cu haine de pat şi cu rufele necesare.

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religiune sânt invitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcoalele secundare, ca să îmbrăţişeze în număr cât mai mare chemarea preoţească.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai superioare rosturi pentru viaţa unui om, punându-l în serviciul celui mai înalt ideal şi al fericirii poporului.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba Iulia şi Sibiu

---

«Socotiţi crinii câmpului» — ei predică şi ne cheamă să le ascultăm solia, pe care ni-o trimite Dumnezeu prin frumseţea, curăţenia şi gingăşia lor.

E o taină în surisul crinului, în smerenia şi gingăşia florilor. Minunat e Dumnezeu prin toate creaţiunile lui. Celce a aşezat stelele pe cer şi tăria Lui prin glasul tunetului, a împodobit cu dulceaţă crinii câmpului.

Acest ziditor a creat şi inimile noastre pentru curăţenie. *T. S.*

Pentru sinistraţi. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat: ***Loteria sinistraţilor;*** cu 3.719 câştiguri şi 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câştiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — ***Costul a ½ loz este de 25 Lei.*** Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul judeţean de ajutorarea sinistraţilor, (prefecturi) şi subcomitetele de ajutorarea sinistraţilor (primării). Tragerea se va efectua în 11 Septemvrie 1927, la Bucureşti.

INFORMAŢIUNI

Sfintele Paşti în anul ce vine, 1928, se vor serba, după hotărârea Sfântului Sinod, în 15 April.

Numiri nouă. Direcţia Căilor Ferate face cunoscut că dela 1 Iulie a schimbat numele unor staţiuni în chipul următor: Staţiunea Petroşeni se va numi *Petroşani;* — staţiunea Haşfalău pe linia Braşov-Teiuş se va numi *Vânători,* — staţiunea Matefalău, pe aceeaş linie, *Mateiaş.*

Nou inginer. Dl *Liviu Vasu,* fiul preotului nostru Gheorghe Vasu din Voila, prot. Făgăraş, a luat diploma de inginer la politehnica din Dresda (Germania) obţinând nota *distins,* în ziua de 22 Iunie 1927. Felicitări!

Dela Administraţia financiară, Sibiu. Ministerul finanţelor, prin ordinul telegrafic Nr. 170736 din 2 Iulie 1927, a dispus ca micii producători pentru anul în curs vor plăti, ca impozit pe cifra de afaceri, suma pe care a plătit-o fiecare în lunile corăspunzătoare din anul 1926.

Cursuri de vară pe seama învăţătorilor minoritari se ţin la Târgu-Mureş şi la Câmpulung din 12 Iulie până în 31 August.

Impotriva păcii. Dela Budapesta se vesteşte că falşificatorii de bancnote franţuzeşti se agită din nou pentru războiu, şi împotriva tratatului dela Trianon, prin urmare şi împotriva celorlalte tratate de pace. S'a găsit adecă un lord englez, de cea mai semitică origine, lordul Rothermer (Marea roşie!), care a făcut o vizită la Budapesta, a ascultat jălania aristocraţilor maghiari şi, înapoiat acasă, a publicat în ziarul său «Daily Mail» un articol în favoarea schimbării tratatului dela Trianon. Generosul articol are de scop ca slavii şi românii, scăpaţi de furia stăpânitorilor unguri, să fie readuşi sub vechiul jug al «milenarului» stat, atât de «nedreptăţit» din partea marilor aliaţi. — Mulţumim de «părinteasca dragoste» a nobilului lord Rothermer, şi-l rugăm să şi o plaseze în altă parte.

ŞTIRI LOCALE

Adunare generală. Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu de sub patronatul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, şi-a ţinut în 26 Iunie a. c. adunarea generală pentru cei doi ani din urmă, 1925 şi 1926, cercetată de aproape toţi membri săi activi, fondatori şi pe viaţă.

In ordinea cronologică adunarea aceasta putea fi aniversarea a şase decenii dela înfiinţare (1867). Injghebarea reuniunii a reclamat dela înaintaşi şi conducători jertfe neînchipuite. Astăzi ea se impune ca factor indispensabil în viaţa românilor sibieni, pentru îndrumarea clasei noastrei mijlocii prin conferenţe şi conveniri sociale în scop de a atinge mult dorita ţintă: cultura naţională.

Activitatea reuniunii este apreţiată după valoarea sa. Dovada e faptul, că între sprijinitorii şi membrii săi se găsesc personalităţi din sfera cea mai înaltă a societăţii româneşti.

Rapoartele generale, despre frumoasa activitate din cei doi ani din urmă, sânt citite de neobositul secretar, — care de 23 ani provede acest oficiu — dl Stefan Duca.

Sperăm, că aceste rapoarte se vor publica. După ce comisiunea de cenzurare raportează, că a aflat exactă ordine în administrarea averii, adunarea prin aplauze dă expresiune mulţumitei sale faţă de activitatea comitetului.

Vrednicul prezident, dl profesor N. Colan, pune la ordinea zilei alegerea comitetului pe un nou period de trei ani. Se realege aproape întreg comitetul vechi, cu aproape totalitatea voturilor prezente. Dl preşedinte mulţumind tuturor închide adunarea. *Dela plug.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Biblioteca creştinului ortodox. Tiparul tipografiei diecezane, Arad. P. S. Sa Episcopul Aradului, Dr. Grigorie Gh. Comşa, pune la dispoziţia clerului şi poporului o serie de broşuri, în care se arată, pe înţelesul tuturor, netemeinicia atacurilor pornite din tabăra protivnicilor legii şi bisericii ortodoxe. Indeosebi sânt puse la punct rătăcirile sectelor religioase dela noi. Retipărirea mai multor broşuri arată că strădania iniţiatorilor şi autorilor nu a fost zadarnică. Numerele mai nouă sânt următoarele: Nr. 22 Dr. Ştefan Cioroianu: Preotul nostru ortodox creştin. Nr. 23 Dr. Grigorie Gh. Comşa: Pentru Biserica Ortodoxă. Nr. 24 Dr. Nicolae Şiclovan: Despre Biserică. (Broşurile Nr. 1—24 à Lei 3). Nr. 25—26 Dr. Grigorie Gh. Comşa: Carte de rugăciuni, preţul 10 lei. Nr. 27—28 Dr. Grigorie Gh. Comşa: Baptismul în România din punct de vedere istoric, naţional şi religios, preţul 6 lei. Nr. 29 Emilian Căpitan: Cinstirea Prea Curatei Fecioare Maria, preţul 3 lei. Nr. 30 Dr. Grigorie Gh. Comşa, episcopul Aradului: Eşti sigur de mântuire? Preşul 3 lei. — De vânzare la librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Nr. 4005—1927.

Concurs

Pentru complectarea postului de arhivar-referent la Consiliul arhiepiscopesc ortodox-român din Sibiu, dotat cu salar de bază de Lei 1250 lunar plus accesoriile, în total Lei 7255, se publică concurs.

Reflectanţii să-şi înainteze cererile lor concursuale însoţite de actele cualificative Consiliului arhiepiscopesc ortodox-român în Sibiu, până la 15 Iulie a. c.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ca senat epitropesc, ţinută la 4 Iunie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 1105. (78) 2—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom**, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 lei, plus eventuale gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 6475. (79) 2—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, sânt vacante două posturi de **spirituali** pentru ocuparea cărora se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spirituali vor avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400, plus eventuale gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

Nr. 6298. (75) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea posturilor de cateheţi şi a catedrelor de religie din învăţământul secundar şi şcoalele normale de stat din localităţile mai jos înşirate, se publică concurs cu termin de 30 de zile şi se învită candidaţii a-şi înainta cererile de concurs, însoţite de documentele despre cualificaţia reglementară de profesori precum şi despre cualificaţia teologică, ce o posed.

a) Posturi vacante de cateheţi:

1. *Brad:* Şcoala medie de fete
2. *Bran:* Gimnaziu de băeţi
3. *Cohalm:* Gimnaziu de băeţi
4. *Deva:* Şcoala medie de băieţi
5. *Deva:* „ „ „ fete
6. *Hunedoara:* „ „ „ fete
7. *Lupeni:* „ „ „ băieţi
8. *Lupeni:* „ „ „ fete
9. *Orăştie:* „ „ „ fete
10. *Petroşani:* „ „ „ fete
11. *Sânmărtin:* „ „ „ fete
12. *Sânmărtin:* „ „ „ băeiţi
13. *Satulung:* „ „ „ băieţi
14. *Sfântu-Gheorghe:* Şcoala normală de fete
15. *Sfântu-Gheorghe:* Liceul de băieţi

b) Catedre vacante de religie:

1. *Blaj:* Liceul confesional
2. *Braşov:* Liceul confesional Andrei Şaguna
3. „ Liceul de stat pentru fete
4. „ Şcoala normală de fete
5. *Cristur* Şcoala normală de băieţi
6. *Deva:* Şcoala normală de băieţi
7. *Sălişte:* Şcoala comercială, medie: băieţi fete
8. *Sebeş:* Şcoala medie, băieţi-fete
9. *Sibiu:* Liceul «Principesa Ileana»
10. *Sighişoara:* Liceul de stat pentru fete.

Sibiu, din şedinţa şcolară a Consiliului arhidiecezan, ţinută la 22 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al Arhidiecezei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 429/1927. (74) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I. **Cetatea de baltă** (fost sediu tractual) devenită vacantă prin moartea protopopului Nicolae Todoran, din tractul Târnavei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful-Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială, cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jug. arător şi fânaţ întregită prin R. A.
4. Stolele uzitate.
5. Parohia e situată pe linia ferată Blaj-Sovata, până la Bazna (băi) din apropriere drum judeţan.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu consiliul parohial din Cetatea de baltă.

Diciosânmărtin, la 18 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. protopopesc.

Nr. 277/1927. (73) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Tău**, protopresbiteratul Mercurea, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială, în stare slabă.
3. Sesie parohială de 32 jug.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în termenul indicat având a se prezenta în vre-o Dumină sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Tău.

Mercurea, 30 Mai 1927.

Avr. S. Pecurariu
protopop.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba-Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgliu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203. Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul şi Ereziile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 9 Iulie 1927 Nr. 51

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu
SIBIU 10.VII.927

† Dr. IOAN MIHU

— Testamentul. — Codicil. — Inmormântarea. — Cuvântările. —

Testamentul

Pentru cazul morții mele liber și ne influențat de nimenea, am aflat de bine a dispune cu privire la lăsământul meu precum urmează:

I. Erede universal al meu denumesc Consistorul gr.-or. român din Sibiu, căruia îi testez:

a) Averea mea nemișcătoare, despre care nu am dispus anume;

b) Acțiile mele dela Institutele: «Albina», «Ardeleana» și »Victoria«;

c) Numerariul depus la bănci sau aflător la mine acasă;

d) Pretensiunile mele active;

e) Averea mea mobilă, despre care nu am dispus anume.

II. Verișoarei mele, Ana Cugerean, care timp îndelungat cu credință a îngrijit gospodăria mea din Vinerea îi las:

a) Locurile mele din Tăbăriști cu drept de proprietate;

b) O vacă care își va alege ea din vitele mele;

c) Rufăria și vasele din culină și cămară;

d) O rentă anuală de 100 adecă una sută coroane;

e) O locuință în curte, până se vor folosi casele mele spre scopul indicat în testamentul prezent.

III. Nepotului meu, Valer Orbonaș resp. erezilor lui, îi las:

a) Casele mele din Orăștie în care am avut eu locuință cu drept de proprietate;

b) Mobiliarul meu din Orăștie și din dormitorul și prânzerul meu din Vinerea cu esceperea tabloului tatei și al meu, carii împreună cu celălalt mobiliar al meu doresc să fie lăsat pentru sala de ședințe a fundațiunii mele;

c) Vestmintele mele, porcelanul, sticlăria și argintăria de masă precum și rufăria mea de masă și pat;

d) Acțiile mele cari nu sunt specificate sub punct I, litera b.

IV. Intre ceilalți consângeni ai mei să se împartă în părți legale suma ce va rezulta din vinderea vitelor, cailor, recuisitelor de trăsură și cai, bucatelor și nutrețului ce se va afla la moartea mea.

V. Servitorilor mei să li se solvească plata pe o jumătate de an.

VI. Intreaga averea mea specificată sub punctul I. va forma o fundațiune, ce va purta numele meu și se va administra separat, conform legilor bisericești, aduse după vremuri prin reprezentanța legală a bisericei gr. ort. române din Transilvania.

VII. In scopul creșterei fundațiunii mele o parte a venitelor să se capitalizeze în fiecare an. Suma ce vine a fi capitalizată se va determina prin reprezentanța legală a bisericii, conform trebuințelor din timp în timp.

VIII. Venitul disponibil în fiecare an să se folosească exclusiv pentru promovarea cunoștințelor economice la poporul, preoțimea și învățătorimea noastră română gr. ort. din Transilvania.

In acest scop:

a) Se va înființa pe moșiile mele școale economice, cu limbă de propunere românească și caracter confesional gr. ort.;

b) Se vor întocmi cursuri speciale pentru preoțimea și învățătorimea noastră;

c) Se va sprijini cultivarea literaturii economice în limba românească;

d) Se vor acorda Stipendii pentru școale economice mai înalte din patrie și străinătate.

IX. Dorința mea este că după ce vor fi premers studiile de lipsă și se vor fi pregătit toate cele trebuincioase, la tot cazul însă cel mult la cinci ani după moartea mea să se înființeze și susțină din venitele fundațiunii mele:

a) O școală pentru pomărit și legumărit în comuna mea natală Vinerea, având a se folosi pentru plantațiuni grădina și luncile mele dela Firez, iar pentru școală și locuința elevilor casele mele părintești din Vinerea, urmând a se mai zidi din nou pe această realitate și grădina din dosul ei, încăperile ce se vor afla de lipsă;

b) O școală pentru vierit, întocmită la viile mele dela Băcăinți, unde de asemenea vor trebui construite zidirile de lipsă.

X. După ce vor funcționa cele două școale pomenite mai sus și vor permite venitele fundațiunii să se purceadă la complectarea școalei din Vinerea într'o școală agronomică complectă întocmită anume pentru trebuințele fiilor de țărani de ai noștri, iară încât școala din Vinerea nu s'ar afla corespunzătoare spre acest scop atunci școala agronomică să se înființeze pe alta din moșiile mele.

XI. Dorința mea este că în școalele susținute din venitele fundațiunii mele o parte din elevi să primească instrucțiune și întreținere gratuită iar restul elevilor să plătească o taxă moderată pentru întreținere.

XII. In scopul realizării celor mai sus contemplate de loc după moartea mea:

a) Se vor face studiile necesare;

b) Se vor construi resp. adapta clădirile de lipsă;

c) Se va căuta resp. se va crește prin escriere de stipendii personalul didactic de lipsă,

d) Se va face comasarea locurilor mele din Cugir și Vinerea.

Spre aceste scopuri se va spesa cele de lipsă din venitele fundațiunii mele în primii ei ani.

XIII. Din aranjamentul meu din curte, pivniță, magazine și viie se va păstra tot ce se va crede folositor pentru fondul instruct. al fundațiunii mele resp. al școalelor proiectate, deci numai aceea să se vândă ce este absolut superfluu.

XIV. Indatoresc Consistorul, ca erede universal al meu, să îngrijească de ținerea în stare bună a caselor mele părintești, și până la folosirea lor spre scopul indicat, dar mai ales să poarte grije pentru ținerea în stare bună și în curățenie a mormintelor părinților mei și a fratelui meu Simion, lângă cari doresc să fiu și eu așezat spre odihnă vecinică.

XV. Născut din o familie fruntașe de țărani și trăind viața mea între țăranii noștri, am avut o deosebită iubire pentru ei, ceiace mi au răsplătit-o cu cinste și iubire generală, drept aceia am închinat și eu averea mea spre binele poporului meu. Pentru a ajunge însă la scopurile dorite de mine rog pe toți factorii noștri bisericești superiori precum și pe toți amicii progresului poporului nostru să îngrijească de:

a) Administrarea corectă și cinstită a fundațiunii mele;

b) Creșterea morală și în spirit bisericesc și românesc a tinerimei ce va beneficia de venitele fundațiunii mele.

XVI. Dispun ca ceteris paribus consângenii mei și urmașii lor în totdeauna să fie preferiți la conferirea beneficiilor din fundațiunea mea.

XVII. In fine numesc de executori ai testamentului meu pe amicii mei, Dr. Miron Cristea în Sibiu, Dr. Aurel Vlad și Ioan I. Vulcu din Orăștie, pe cari îi rog a lua asupra lor această sarcină.

Aceasta este voința mea ultimă, în ce privește lăsământul meu, scrisă și subscrisă de mâna proprie.

Vinerea, în 25 August 1905.

(ss) *Dr. IOAN MIHU.*

Codicil

Intru complectarea și în parte întru modificarea Testamentului meu, depus la notarul public din Orăștie, ținând seama de schimbările urmate între timp, — am aflat să dispun ulterior, cele ce urmează:

I Erede universal al averii mele lasementare este și rămâne numit și instituit: Arhidieceza ortodoxă română din Ardeal cu reședința în Sibiu.

II. Dorința mea este și în prezent ca pe moșia mea să se înființeze și susțină o școală agronomică, cel puțin în proporțiile și condițiile precizate în testamentul meu.

III. . . . . Obvenind însă cazul că din motive neprevăzute de mine, școală contemplată să nu poată lua ființă precum am dorit-o, dispun ca pe moșia mea rămasă neexpropriată să se întocmească o gospodărie model, întru altele și pentru a provedea internatul nostru seminarial din Sibiu cu articolele de alimentare.

VI. Surplusul venitelor ordinare ale fundațiunii mele ce vor prisosi după vremuri peste trebuințele școalei sau gospodăriei sus pomenite în nici un caz și sub nici o împrejurare să nu fie întrebuințate în alte scopuri decât cele ce urmează:

a) Pentru inițiarea, promovarea și editarea de scrieri teologice și pedagogice de valoare, și pentru:

b) Studii, de o parte privitoare la trecutul bisericii noastre strămoșești, iar de altă parte la problemele ei în viitor;

c) Pentru editarea unei biblioteci populare, menite a populariza cunoștințe folositoare, menite a contribui la ridicarea sufletească morală și materială a poporului nostru;

d) Pentru înființarea și susținerea de biblioteci parohiale în comunele ortodoxe române din Arhidieceză;

e) Pentru promovarea artelor frumoase, ce stau în legătură cu întocmirile și trebuințele bisericii noastre.

V. Fixarea măsurilor ce se vor afla necesare, după vremuri și împrejurări, întru urmărirea și ajungerea scopurilor precizate în punctele II. III și IV de mai sus, — este de competența Consistorului și Sinodului Arhidiecezan din Sibiu.

VI. Dispun și îndatorez pe eredele meu universal să respecteze și onoreze întocmai legatele ce urmează.

Nepoatei și îngrijitoarei mele Marieta Olariu îi las:

1. O rentă viageră de 5000 Lei lunar (corectura dela două la cinci e făcută de mine ss. Dr. Mihu).

2. Intreg aranjamentul și amenajamentul meu din locuința, curtea și grădina mea din Orăștie, încât nu are altă destinare.

3. Atât timp cât va voi să locuiască în Orăștie.

a) Locuință gratuită în casele mele din Orăștie aleasă după plac, potrivit trebuințelor sale;

b) Folosirea exclusivă și gratuită a grădinii dela casele mele din Orăștie;

c) Provederea cu articole de alimentare necesare din gospodăria dela Vinerea și din Via dela Băcăinți.

4. Cazinoului Român din Orăștie îi las în proprietate liberă casa mea din piața Orăștie, bibliotec a mea și mobiliarul din biroul meu din aceea casă, însă:

a) Cu restricția de sub punctul VI. Nr. 1—3 cu condiția că încetând acest așezământ cultural social a exista și a funcționa, proprietatea acestor case să treacă la biserica ordoxă română din Orăștie.

5. Pentru miluirea bolnavilor și infirmilor din comuna mea natală Vinerea să se împartă an de an Lei cinci sute.

6. Personalul aflător la decedarea mea în serviciile mele să primească salarul pe un an.

VII. Toate legatele anterioare, cari nu au fost reînoite sub punctul VI, sau cari trec peste limitele fixate în acest punct sunt nule și revocate.

VIII. Doresc și dispun: ca acei ce se vor afla la decedarea mea în folosința imobilelor mele rurale să rămână mai departe în folosința acelora în condițiile anterioare până la inactivarea fundațiunei mele.

IX. Doresc și dispun: ca administrarea fundațiunii mele să se facă prin o eforie specială sub controlul Consistorului și al Sinodului Arhidiecezan și în conformitate cu normele în vigoare pentru administrarea averilor bisericești.

Privitor la compunerea eforiei dispun, ca aceia să consiste din 3 membri din cler și 6 membri mireni, ro nâni de religie ortodoxă română, desemnați cu observarea normelor ce urmează:

1. Cei 3 membri din cler sunt:

a) Arhiepiscopul și mitropolitul din Sibiu sau delegatul său ca președinte;

b) Doi membri din cler desemnați de Consistorul Arhidiecezan.

2. Vacanțele în numărul membrilor mireni se face în plenul Eforiei cu vot secret și cu majoritatea voturilor celor prezenți.

De membri mireni numesc pentru început pe Dr. Virgil Olariu din Deva, Ioan I. Vulcu, Aron Demian, Dr. Enea Papiu din Orăștie, Ioan Macarie din Vinerea și Nicolae Mihailă din Vinerea.

Raportul de drept și competență între Eforie, Consistor și Sinod urmează a se norma prin un regulament aprobat de Sinod.

X. Rog pe eredele meu universal ca, cu timpul să ridice un modest cavou asupra mormintelor familiare din grădina caselor dela Vinerea, unde doresc să fiu inhumat și eu.

XI. Executori ai testamentului meu numesc pe amicii Dr. Virgil Olariu și Dr. Enea Papiu, pe cari îi rog să primească această sarcină.

Intru confirmarea celor dispuse în acest codicel, după o matură cumpănire din voie liberă și neinfluențat de nimenea am dresat acest document scris cu mână proprie și subscris în fața martorilor consubscrișî.

Orăștie, la 15 Iunie 1923.

ss. Dr. IOAN MIHU.

ss. Dr. ENEA PAPIU, martor.

ss. ILIE MIHU, martor.

ss. TRAIAN MIHU, martor.

ss. Dr. VIRGIL OLARIU, martor.

— Inmormântarea. — Cuvântările —

Sâmbătă, în 2 Iulie 1927, s'a respândit în Sibiu dureroasa știre, că fruntașul nostru, distins bărbat al neamului, ***Dr. Ioan Mihu*** a încetat din viață în dimineața acelei zile. Lumea sbuciumată în sufletul său, cu resemnare creștinească primiă șoaptele despre dureroasa întâmplare. Instituțiunile noastre publice din Sibiu, imediat au luat dispoziții pentru manifestarea doliului. S'a arborat flamura neagră la Mitropolie, la Asociațiunea pentru cultura poporului român, la Institutul de credit și economii «Albina».

I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul *Nicolae*, a trimis reprezentanții săi la actul înmormântării, ca delegați ai bisericii, anume pe Prea Cuvioșia Sa Părintele Arhimandrit: Dr. V. Stan, directorul Școalei normale «Andrei Șaguna» din Sibiu și părintele consilier mitropolitan: Dr. Vasile Bologa. Delegații bisericii s'au prezentat la casa defunctului Luni la ameazi, în 4 Iulie c., dimpreună cu duhovnicul său: P. C. protopop al locului Vasile Domșa, au împărtășit rudeniilor adâncile condolențe ale bisericii noastre în numele Inaltului ei Arhipăstor, iar părintele duhovnic a înălțat cele din urmă rugăciuni pentru acoperirea sicriului în prezența rudeniilor și prietenilor profund îndurerați.

La 4 ore d. a. s'a săvârșit prohodul de părintele arhimandrit Dr. Vasile Stan, asistat de părintele protopop Vasile Domșa și părintele consilier mitropolitan Dr. Vasile Bologa.

Sicriul cu osemintele defunctului s'a ridicat dela casa sa, din piața Orăștiei, s'a așezat pe carul funerar, împodobit cu numeroase coroane de flori și s'a condus de un uriaș convoiu în biserica noastră din Orăștie. O companie de onoare dela Reg. 92 infanterie din Orăștie, în frunte cu muzica, a dat onorurile la plecarea convoiului. In acordurile pătrunzătoare ale muzicii militare și ținuta de onor a armatei, a plecat convoiul impozant, dând astfel ultimul onor aceluia, care a fost: Dr. Ioan Mihu.

Intre coroanele, care împodobiau carul funerar, era Coroana înaltului guvern al țării, dedicată «Marelui Român, Dr. Ioan Mihu». Apoi dela «Albina» din Sibiu, dela Asociațiune, dela rudenii, numeroși prieteni etc. In fruntea carului funerar era coloana intelectualilor români din loc și împrejurime. Acestei coloane îi urma corul intelectualilor români din Orăștie sub conducerea apreciatului profesor de muzică dela liceul «Aurel Vlaicu» din Orăștie, dl Prața. Urmau apoi cântăreții bisericii și îndată preoții slujitori în ornate bisericești. După carul funerar veniau rudeniile defunctului în zăbranicul durerii, apoi a doua coloană funerară impunătoare a femeilor române din loc și împrejurime.

In biserica spațioasă din Orăștie s'a săvârșit prohodul după ritul nostru răsăritean, în prezența numărosului public asistent. Răspunsurile s'au dat cu multă preciziuue de corul amintit. După cetirea sfintei Evangelii, I. P. C. Sa *Dr. Vasile Stan* a rostit discursul următor:

In numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh!

> ...Și vremea despărțirii mele s'a apropiat. Luptă bună m'am luptat, curgerea am plinit, credința am păzit. Iară ce este mai mult, mi-s'a ales mie cununa dreptății, carea o va da mie Domnul, în ziua aceea, dreptul judecător... *Ap. Pavel, Tim. II, c. 4 v. 6—8.*

Intristată asistență, — Din pragul veșniciei peste care abia a trecut răposatul în Domnul, care a fost Dr. Ioan Mihu, parecă răsună în conștiința noastră, a tuturor celorce îndureraţi îi încunjurăm osemintele recite, glasul său, ca un glas îndepărtat dintr'alte lumi: Și vremea despărțirii mele s'a apropiat! Plec, pentrucă curgerea vieții mele am plinit o. Mă duc și eu la părinții mei, mă duc la contimporanii mei, tovarăși de muncă și de idei, cu cari am luptat lupta cea bună pe acest pământ, căutând să realizez cât bine numai am putut pentru frații mei, pentru neamul meu. Mă duc să-mi iau cununa ce mi-a gătit Domnul, dreptul judecător, și mie ca și tuturor acelora cari «iubesc arătarea Lui». Vouă, afară de acest pumn de țărână, care se întoarce acum la mama sa, vă mai rămâne ca amintire dela mine *linia de lumină* ce a tras-o sufletul meu petrecând între voi. Și de sunteți înfiristați de plecarea mea, «Domnul nostru Isus Hristos, care ne-a dat mângâiere veșnică și nădejde bună prin har, să mângâie inimile voastre și să vă întărească întru tot cuvântul și fapta bună» (Tes. II, c. II, v. 16—17), pe cari și eu le-am iubit și le-am urmat.

Aceste cuvinte creştineşti de despărţire, jalnici ascultători, zguduie conştiinţa tuturor românilor depe plaiurile Ardealului, şi mai ales din regiunea Orăştiei, şi-i face să gândească cu emoţiune la tot binele ce l-au avut depe urma acestui om deosebit.

Cu Ioan Mihu nu se stinge numai o lumină, nu amuţeşte numai un glas prietenesc, ci pleacă o lume întreagă de gândire fină şi simţire nobilă, dispare o figură reprezentativă din trecutul nostru nu prea îndepărtat, apune inteligenţa scăpărătoare, care pe vremuri, organizând forţele economice, culturale şi politice ale acestui ţinut, a făcut din Orăştie o fortăreaţă culturală nu numai de rezistenţă împotriva asupritorilor de eri, ci de vie propagandă românească.

Născut dintr'o familie ţărănească de frunte, prin educaţia sa solidă şi creştinească, prin manierele alese ce dau o aureolă de distincţie persoanei sale, prin însuşirile generoase ale fiinţei sale, era centrul de gravitaţie al vieţii româneşti de aici, adorat de români, considerat şi stimat de streini.

Încă din floarea tinereţei, când exuberanţa vieţii face pe alţii să-şi risipească energiile alergând după distracţii şi plăceri uşoare, răposatul în Domnul îşi propune o problemă serioasă ca ţel al tinereţei, o problemă căreia îi consacră toată vremea: Să întemeieze în Orăştie o viaţă socială şi culturală românească. Voia să vadă aprins aci un far al vieţii româneşti, din care să pornească razele binefăcătoare ale culturii naţionale în toate direcţiunile, fulgerând lumină în besna la care ne condamnau duşmanii.

Prin stăruinţa sa plină de îndemnuri, prin îmbrăţişarea plină de căldură şi de râvnă a şcoalei româneşti, prin strângerea rândurilor resfirate ale societăţii, prin jertfe de muncă şi de bani, a isbutit să pună temelie solidă progresului românesc de aici, care desigur, în înflorirea de astăzi, i-a încântat bătrâneţele, îndulcindu-i singurătatea.

Sufletul său poate avea odihnă, căci năzuinţele sale în această privinţă le vede încoronate de mândre succese.

Fericitul în Domnul şi-a trăit tinereţea şi bărbăţia într'o epocă a istoriei noastre plină de sbucium, plină de mari şi aprige lupte pentru trezirea şi conservarea neamului nostru, pentru cucerirea drepturilor noastre politice. A trăit într'o epocă de romantism politic, când sufletul românesc apăsat veacuri de-arândul se frământă, clocoteşte, se sbuciumă ca un teren vulcanic şi din când în când face violente erupţiuni: dovada nemărginitelor energii ascunse în sufletul său, cari nizuesc la viaţă, cari îşi caută loc de manifestare potrivit cu firea sa.

In vârtejul acestor frământări sufleteşti la cari participă cu pasiune, răposatul în Domnul este un ferment de înaltă valoare morală.

Concepţia sa de viaţă se sintetizează într'o doctrină înţeleaptă, căreia i-a rămas credincios, pentru a cărei realizare şi-a pus în acţiune toate puterile sufleteşti: Neamul nostru din Ardeal, ca să poată rezista apăsării ungureşti şi să-şi poată elupta toate drepturile politice ce i se cuvin după sfânta dreptate, trebue să-şi consolideze viaţa culturală şi socială, trebue să-şi organizeze şi întărească forţele sale economice.

Şi astfel a doua etapă a vieţii sale, a bărbăţiei, răposatul în Domnul o consacră cu predilecţie acestui scop, de a împreuna puterile economice reslăţite ale acestui ţinut într'o forţă mare, care să fie adevărat izvor de bunăstare, de înflorire, de ajutorinţă; care să fie decisivă în pregătirea triumfului nostru naţional.

A învăţat pe alţii să agonisească, ca pildă vie a agonisit cu raţiune şi pentru sine, ca acum, când trece către veşnicie, să-şi dăruiască agoniseala vieţii pentru scopul drag al tinereţei sale: *cultura neamului.*

Sufletul său se poate odihni împăcat, pentrucă vede, că şi această năzuinţă a sa a luat viaţă şi avânt, rodind binele ce-l intenţionase.

Cât priveşte luptele noastre politice, din epoca dinainte de fericita unire a neamului, în toate feţele lor, în toate peripeţiile lor, în bucuria succeselor, cât şi în durerea înfrângerilor, a aflat o largă rezonanţă în sufletul sensibil al răposatului.

Firea sa mai domoală însă nu a făcut dintr'însul un luptător din linia primă a frontului, un agitator al masselor, ci în aceste lupte are mai mult un element ponderat şi ponderator. Ecoul evenimentelor, trecut prin filtrul judecăţii sale, se revarsă în afară în valuri de înţelepciune politică, care în ferbinţeala ciocnirilor prindea nespus de bine, moderând pe cei prea îndrăzneţi şi dând curaj celor mai nehotărâţi.

La sfatul înţelept al fericitului răposat îşi luau drumul toţi fruntaşii neamului în ajunul faptelor mari, fie de natură politică, culturală ori bisericească, pentrucă avea — după spusa Apostolului Pavel — chipul cuvintelor celor sănătoase (Tim. II, c. I. v. 13). Fericitul răposat era în aceeaşi cinste, ca şi vestitul oracol din vechime: era oracolul românesc dela Vinerea.

Caracterul fericitului în Domnul nu ni-s'ar înfăţişa în întregimea sa, în toată armonia şi splendoarea sa, dacă nu am remarca cu multă satisfacţie sufletească, că a fost un fiu credincios al bisericii noastre ortodoxe.

Pare-se, că în această privinţă deviza vieţii sale a fost îndemnul apostolului nemuritor: Nevoieşte-te să te areţi pe tine însuţi lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerušinat, drept îndreptând cuvântul adevărului (Timot. II, c. 2 v. 15). Şi *lămurit* s'a arătat şi înaintea lui Dumnezeu şi *lucrător nerušinat* înaintea oamenilor, îmbrăţişând cu căldură şi convingere toate lucrurile Domnului, în parohie ca şi în corporaţiunile superioare bisericeşti, în sinodul şi în congresul naţional bisericesc.

Avea convingerea, pe care trebue s'o avem toţi, că neamul nostru s'a zemislit în ortodoxie, ortodoxia i a modelat sufletul, ortodoxia i-a salvat fiinţa în vâltoarea veacurilor de urgie, ortodoxia i-a dat încrederea în biruinţă şi tot ortodoxia îl va ridica la strălucire, făcându-i un loc de onoare în areopagul neamurilor.

Prin curăţenia cugetului său şi blândeţea firii sale adevărat creştinească, părea a spune tuturor: Iară eu cu dulceaţă voi cheltui şi mă voi cheltui pe mine pentru sufletele voastre... (Corint. 12, v. 15).

De aceea I. P. S. Sa Părintele nostru Arhiepiscop şi Mitropolit *Nicolae,* adânc îndurerat de trecerea din această viaţă a acestui bun creştin şi prea vrednic fiu al bisericii noastre ortodoxe, în numele Său, al Bisericii ce cârmeuşte şi a corporaţiunilor ei, ne-a trimis să spunem un cuvânt de binemeritată laudă la acest trist prilej, să depunem o lacrimă de recunoştinţă pe racla ce închide scumpele oseminte ale celui ce a fost binecredinciosul creştin *Ioan Mihu,* şi să-i aducem binecuvântare arhierească şi omagiile tuturor românilor ortodocşi pentru lupta bună ce a luptat, pentru credinţa ce a păzit, cu dorinţa, ca virtuţile creştineşti ce i-au fost podoabă caracterului, să nu se stingă cu viaţa fericitului răposat, ci să răsară ca florile primăverii în toate sufletele creştineşti.

Fie, ca admiraţia cu care înconjurăm în aceste dureroase clipe pe «celce vine la groapă ca grâul cel copt, carele în vreme s'a secerat» (Iov 5. 26), să se prefacă în noi toţi într'o rodnică ucenicie sufletească, într'o imitaţie sinceră a inimii sale generoase, a gândurilor limpezi, a prevederii înţelepte, care calităţi erau sinteza personalităţii sale distinse.

Iar tu suflete, întoarce-te la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie: (Ps. 114. 6) Amin.

Discursul panegiric, rostit în vigoarea convingerii adevărului real, săpat ca'n o stâncă de basalt, a produs adâncă impresiune. Virtuţile defunctului au fost prinse în plină armonie cu principiile morale superioare, care i-au servit de busolă în toate acţiunile sale din viaţa publică.

In numele Institutului de credit şi de economii *«Ardeleana»* din Orăştie, întemeiat de însuşi defunctul în 1885, a vorbit actualul prezident al institutului: Dl *Dr. Aurel Vlad,* arătându-i deosebitele merite pe terenul vieţii noastre economice-financiare şi politice naţionale. Din luptele noastre politice-naţionale, purtate cu atâta bărbăţie, încă înainte de războiu, a amintit în termini elogioşi, adânc impresionat, cum odată marele nostru dispărut s'a pus însuşi în fruntea alegătorilor români din comuna sa Vinerea şi i-a dus solidari, ca un zid nedespărţit, la urnă şi la biruinţă, asigurând izbânda pentru lupta noastră naţională.

A vorbit apoi în numele Asociaţiunii, despărţământul regiunii, tinerul director al liceului de băeţi *«Aurel Vlaicu»* din Orăştie: Dl *Aron Dămian,* zugrăvind interesul şi rodul ostenelilor defunctului şi pe ecest teren al vieţii publice.

* * *

După săvârşirea prohodului, sicriul cu osemintele defunctului au fost aşezate într'un autocamion pregătit anume, cu care, însoţit de rudenii, prieteni şi numeros public, în zeci de automobile, autobusuri şi trăsuri, au fost transportate în comuna sa natală: Vinerea, unde îşi avea conacul său părintesc, în a cărui grădină, în nemijlocita apropiere a bisericii, se odihnesc osemintele părinţilor săi, lângă care s'a săpat şi ziduit cu boltitură corăspunzătoare şi mormântul distinsului defunct. La marginea satului întreg poporul, în portul său alb, sărbătoresc, în frunte cu parohul său: părintele *Cerbiceanu,* au întâmpinat conductul cu prapori şi odăjdii bisericeşti, au luat în primire osemintele defunctului şi le-au condus în procesiune religioasă până la casa-i părintească. In fruntea conductului două fete fruntaşe ale satului purtau o coroană de flori alese cu o dedicaţie frumoasă marelui lor consătean. Iar în apropierea casei părinteşti i-au ieşit întru întâmpinare şi Junii satului cu «bradul» îndatinat la români, înalt de 8—9 metri şi împodobit cu cetină, flori şi cârpe frumoase şi purtat pe umeri de Junii satului în cântece duioase, până la mormânt. Întâmpinarea Junilor cu bradul tradiţional a fost un act mişcător. O nouă dovadă, că sufletul tineretului dela ţară e o comoară de bun simţ moştenit dela moşi şi strămoşi.

La mormânt, după-ce au premers prescrisele rituale, înspre amurgul serii, s'au mai rostit cuvântări şi anume:

In numele bisericii străbune părintele consilier mitropolitan. Dr. Vasile Bologa, a zis următoarele:

Preacucernice părinte! Jalnică asistenţă! — După ce făcurăm cel din urmă drum în călătoria adormitului nostru frate, peste vestita «Câmpia pânii», unde Ardealul străbun a stat odată în cumpăna îndoelii între sabia păgână şi sabia creştină, înainte de a se da pământului ce este a pământului, îngăduiţi încă un mic popaz în drumul spre noianul veşniciei sale.

Inainte de a se ivi scăpătatele stele pe bolta cerului, cu luceafărul luminos al serii, acest simbol atât de sămuit al prietenului nostru mare şi neuitat, îngăduiţi să pot spune un cuvânt de grea şi dureroasă despărţire, aici în preajma casei sale părinteşti, unde întâia-dată i-a zimbit soarele ceresc, unde îl cunoaşte cel din urmă copac, unde îl plânge dealul din apropiere, îl plânge valea, aceasta vrăjită vale cu «Apa Vinerii»; aici în preajma acestei sfinte biserici a satului, în care o maică bună i-a împletit întâia dată mânile spre rugăciune; aici în mijlocul iubiţilor săi săteni, cu care împreună a copilărit, împreună a trăit, să-i pot spune ultimul adio în numele bisericii şi a supremului ei Arhipăstor, I. P. S. D. Arhiepiscop şi Mitropolit *Nicolae* al Sibiului, şi să arunc, după datina noastră creştinească, cel din urmă bruş de ţărână peste osemintele-i binecuvântate.

Fost-ai, Iubite Prietine, un razim nepreţuit al acestor săteni, cu cuvântul şi cu fapta. Fost-ai pentru ei, ca un frate bun, sincer şi binefăcător, căci multe lacrămi ai şters la obijduita lor vatră, mult suflet şi multe poveţe ai împărtăşit pentru binele şi pentru îndrumarea lor norocoasă. Bine ştim toţi, că alte căi şi alte mijloace aveai la îndemână, din belşug, dar nu ţi-ai pregetat nici odată să stai de vorbă cu sătenii tăi, adese ori pe lăviţuca dela portiţa casei lor, dându-le cele mai înţelepte sfaturi şi orientări în nevoile vieţii lor.

Aceasta o făceai fără preget, până erai în viaţă, alăturea cu ei şi împreună cu ei. Dar şi după sfârşitul tău obştesc ai îngrijit tot de iubitul tău popor, lăsându-i întreaga ta avere, pentru luminarea şi cultura sa, pentru bunăstarea şi fericirea sa. Astfel ai încoronat înalta-ţi vrednicie patriotică şi ai ridicat memoria fericiţilor tăi părinţi, de al căror şin te apropii acum din nou, cu gingaşa şi credincioasa ta iubire fiască.

Cu inimă generoasă ne laşi o comoară întreagă dn bunuri sufleteşti şi bunuri materiale. Acestea vor grăi posterităţii de sufletul tău mare, de dragostea ta de neam, neţermurită şi nepilduită.

Mărire ţie, glorie ţie, Doamne, că ne-ai învrednicit de asemenea bărbat. Binecuvântată să-i fie memoria!

* * *

In numele guvernului Ţării, Dl Valer Candrea, subprefectul judeţului Hunedoara, a rostit următoarele cuvinte adânc simţite:

Indurerată adunare! Din încredinţarea înaltului guvern al ţării, pe care am venit să-l reprezint cu această îndurerată ocazie, ţin să re-

lev durerea pe care întreaga Românie Mare o resimte astăzi, când ducem la locul de odihnă pe marele român Dr. Ioan Mihu.

Faptele măreţe şi activitatea pe teren naţional a aceluia, care a fost Dr. Ioan Mihu, vor rămânea neşterse din inimile a tot ce este românesc.

Jertfa lui Dr. Ioan Mihu va rămânea în istoria naţională ca o pildă vie de modul cum marii români în timpurile de restrişte şi-au ştiut face datoria.

In numele înaltului guvern prezint condoleanţele îndureratei familii şi zic:

Uşoară să-i fie ţărâna şi neştearsă amintirea!...

Ultima cuvântare s'a rostit de către parohul locului, părintele Cerbiceanu, în numele poporului din această comună de Dumnezeu binecuvântată, în sinul căreia vor odihni de aci încolo osemintele adormitului în Domnul. Adânc pătruns a exprimat stima şi iubirea poporului faţă de memoria distinsului său fiu, dela care numai bine a primit şi numai înţelepciune a dobândit. Vecinică-i fie memoria!...

Nr. 6660 Şcol. (83) 1—3

CONCURS

pentru primirea elevilor în Internatul arhidiecezan din Sibiu

Pentru primirea elevilor în internatul arhidiecezan pe anul şcolar 1927—1928 se publică concurs.

In internat vor fi primiţi în prima linie în mod *gratuit* orfanii săraci ai preoţilor şi funcţionarilor bisericeşti din arhiepiscopia ortodoxă de Alba Iulia şi Sibiu, cari cercetează vreuna din şcoalele medii, civile, comerciale sau şcoala normală din Sibiu, iar ca *solvenţi* vor fi primiţi cu preferinţă copiii preoţilor văduvi, apoi ai celorlalţi preoţi şi funcţionari bisericeşti activi, precum şi orfanii şi copiii altor părinţi mireni din arhiepiscopie.

Ceice doresc să fie primiţi de nou în acest internat, vor avea să-şi înainteze cererile lor *Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu* până cel mult în *1 August* a. c., însoţite de următoarele anexe:

1. Atestat de botez provăzut cu clauzula oficiului parohial concernent, că petentul şi de prezent este credincios al bisericii ortodoxe.

2. Orfanii de preoţi vor anexa şi un extract familiar extradat de oficiul parohial cu indicarea numelui şi etăţii tuturor membrilor familiei, a comunei bisericeşti unde tatăl a servit ca preot, data morţii tatălui, precum şi date precise şi amănunţite cu *privire la averea mobilă şi imobilă ce posed.*

3. Atestat şcolar în cópie legalizată de oficiul parohial despre ultimul an de şcoală.

Fiecare petent va avea să arate în petiţie la care şcoală voieşte să se înscrie şi în ce clasă.

Elevii cari au beneficiat de internat în anul şcolar 1926/27 atât orfanii de preoţi, cât şi ceilalţi cari au dovedit purtare bună şi spor îndestulitor la studiu, întru cât vor şi în anul şcolar 1927/28 să li se rezerve locurile, au până la acelaş dat să arate în scris dorinţa lor Consiliului, anexând la cerere anexele de sub 1, 2 şi 3, căci altcum locurile lor se vor ocupa prin alţi reflectanţi.

Taxa internatului pentru solvenţi va fi pentru fiii de preoţi Lei 10,000, pentru copiii mirenilor Lei 12,000 pentru anul şcolar întreg, care se va plăti în 4 rate egale şi anume: la înscriere, la 15 Noemvrie, la 1 Februarie şi la 15 April.

Intru cât în decursul anului şcolar peste prevederi s'ar dovedi, că această taxă nu este suficientă pentru acoperirea speselor de întreţinere, ea se va majora după împrejurări, fiind cei primiţi obligaţi a plăti diferenţa la terminul ce se va statori de către Consiliul arhiepiscopesc.

Elevii primiţi în internat vor fi obligaţi să aducă cu sine la înscriere următoarele lucruri: 4 cămăşi de zi, 4 ismene, 3 cămăşi de noapte, 4 perechi de ciorapi, 6 perechi obiele, 6 batiste, haine de pat: saltea sau străjac, ţol ori plapomă, perină, 2 cearceafuri, 2 feţe de perină şi 1 cuvertură de pat, 3 ştergare, 2 servete, 1 săculeţ pentru rufele de spălat 40/50 cm., păhar, cuţit, furculiţă, lingură pentru supă şi pentru cafea, 1 ceaşcă pentru lapte, 3 farfurii, peptene, săpun, perie de dinţi, perie de haine şi ghete, ace, aţă, briceag — şi hainele şi încălţămintea necesară. Rufăria va trebui să fie însemnată cu numele întreg al elevului. Toţi elevii, primiţi în internat, vor depune la început la administraţia internatului, câte 1000 Lei adecă: Lei 300 în contul stricăciunilor, Lei 200 pentru baie, Lei 100 pentru medic şi medicamente, Lei 300 în contul spălatului rufelor şi Lei 100 pentru bibliotecă.

Cei primiţi în internat vor avea să trimită până la 20 August a. c. în contul taxei suma de Lei 2000, — altcum se vor considera de renunţaţi şi vor fi înlocuiţi cu alţii. Această sumă — în caz de neprezentare nu se va restitui în nici un caz.

Internatul se va deschide cu începerea anului şcolar, când toţi cei primiţi vor fi supuşi unei vizite medicale.

Fetiţe nu se primesc în internat, ci numai băieţi.

Preacucernicii preoţi vor pune în vedere atât orfanilor de preoţi, cât şi altor elevi cari voesc să fie primiţi în internat să-şi înainteze cererile la timp şi însoţite de toate actele cerute în concurs, căci altcum cererile nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din şedinţa consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Congresul religios de la Lausanne

Peste o lună de zile se întrunesc în Elveţia mai bine de 500 de reprezintanţi din vr'o 50 de ţări, să discute problema unirii bisericilor creştine. Congresul Faith and Order, despre Credinţă şi Organizaţie e din iniţiativa Americanilor. El stă în legătură cu Congresul Creştinismului practic, întrunit întâia oară la Stockholm, la anul 1925.

E un fapt semnificativ ţinerea acestor două Congrese mondiale. Două nume de notorietate universală sunt împreunate cu aceste Congrese: al Episcopului anglican Dr. C. Brent din Buffalo şi al lui Dr. N. Soderblom din Upsala. Seriozitatea şi prestigiul personal al acestor doi corifei şi apostoli creştini sunt dovezi că încercările de înţelegere şi de apropiere între bisericile şi confesiunile creştine nu sunt acte de sentimentalism religios şi momente de recreaţie spirituală.

In vreme ce există o Ligă a Naţiunilor, alcătuită din diplomaţii şi represintanţii ţărilor şi neamurilor de seamă de azi, de ce n'ar fi şi asociaţii ale bisericilor şi confesiunilor creştine?

Scepticii, de când e lumea, au fost o plagă în societate. Pe urma lor a venit demoralizarea şi decadenţa.

Congresele religioase mondiale s'au ivit după războiu şi pleiade de teologi, filosofi, bărbaţi de stat, jurişti, ziarişti, filantropişti etc. s'au pus în slujba operei de regenerare religioasă a lumii şi sprijinesc aceste Congrese şi acţiunile lor. Numai observatorii superficiali nu înţeleg că renaşterea spirituală e începutul bazelor unui viitor mai bun al omenirii. Criza economică, socială şi politică din vieaţa celor mai multe neamuri de azi este cea mai sigură indicaţie, că ele trăesc într'o criză şi mai acută spirituală şi morală. Spre a remedia această criză morală, bisericile şi confesiunile creştine simţesc nevoea alcătuirii frontului comun. Cine se izolează e menit să fie scos de pe teren şi aruncat la mal ca un naufragiat.

Biserica romano-catolică, învitată să participe în acest curent de unire, până acum n'a luat parte la nici un congres religios mondial. Principiile ei medievaliste o împiedică să contribue la închegarea creştinilor, desbinaţi şi învrăjbiţi din cauza ei.

Biserica ortodoxă trimite reprezintanţi la aceste congrese. Rolul ei e să descopere tuturora adevărul divin, care i s'a încredinţat spre păstrare.

Ce e drept împrejurările vitrege prin care a străbătut această Biserică, sunt până astăzi o greutate pentru misiunea ce are de îndeplinit. Patriarhiile venerabile ale Ortodoxiei sunt în mari strâmtorări, Biserica rusească cu teologii ei de seamă e chemată de Dumnezeu să dea lumii martiri ai credinţii, iar celelalte Biserici ortodoxe naţionale sunt în faza consolidării interne.

Intre Protestanţi stăpâneşte curentul ecumenităţii. Multele secte protestante din Europa şi din America au pornit să se închege în unităţi preliminare, care sunt etapele unităţii celei mari.

Curentul acesta universal nu e îndreptat spre trecut ci spre viitor. Celce judecă posibilităţile lui de izbândă în lumina experienţelor trecutului, e sorţit să dea greş cu privire la rostul acestor Congrese.

Celce socoteşte însă că idealul unirii bisericilor e un punct esenţial în planul divin de mântuire, salută cu bucurie toate încercările creştinilor de a colabora la opera de unire. Infăptuirea acestui ideal nu stă în puterea omenească. Dumnezeu ne-o va da, când sufletele credincioşilor vor fi pregătite să primească acest suprem dar. Bunii credincioşi şi idealişti creştini, cari au în suflete destulă ardoare să poată înfrânge descurajarea scepticilor, se roagă în genunchi lui Dumnezeu să nu întârzie renaşterea religioasă a neamurilor în jurul idealului de unire a bisericilor.

Teologii tuturor bisericilor şi confesiunilor stau în faţa problemei celei mari. Metodul lor e cercetarea, obiectul lor e înţelegerea şi apreciarea, resultatul străduinţelor lor nu va fi imediat nici derivând din forţa argumentelor ci treptat şi în măsura înlăturării multelor prejudiţii seculare şi a loialităţii faţă de Mântuitorul nostru Hristos. *Tr. Szorobeţ.*

Asociaţia clerului „Andreiu Şaguna“ Secţia Sibiu.

Convocare.

On. membri ai Asociaţiei clerului, secţia Sibiu, prin aceasta sunt convocaţi la

Adunarea generală ordinară

care se va ţinea *Luni în 18 Iulie a. c. în oraşul Sf. George* jud. Treiscaune.

PROGRAM:

1. Serviciu divin, orele 8 dim. cu predică.

2. Deschiderea şedinţei prin preşedinte.

3. Raportul secretarului despre activitatea secţiunii în anul 1926.

4. Raportul casarului despre starea casei.

5. Păstorirea credincioşilor ortodocşi din ţinuturile săculeşti.

6. Mijloacele şi metoadele cele mai corespunzătoare pentru întărirea ortodoxiei în ţinuturile săculeşti.

7. Propuneri şi discuţii.

La adunare sunt rugaţi a participa toţi membrii secţiei.

Anunţările pentru incartiruire şi masa comună se fac la oficiul protopopesc din Sfântul-George, până în 16 Iulie a. c.

Sibiu, la 6 Iulie 1927.

Dr. A. Crăciunescu, preşedinte. **I. Bânda,** secretar.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Dela parohiile protopopiatelor Geoagiu şi Orăştie. — Alte ofrande.

Parohiile din protopopiatul **Geoagiu,** între care amintim *Geoagiul de jos Suseni* cu 1000 Lei, contribue total 6328

Parohiile din protopop. **Orăştie,** între care amintim: Binţinţ, Orăştie, şi Vaidei, cu câte 1000 Lei, contribue total 9060

Sumă frumoasă dăruieşte evlavioasa şi buna creştină, **Victoria Aron** născ. **Frateş,** preoteasă în Galaţi, prot. Făgăraş, înscriindu-se cu zece mii de Lei, între ctitorii Sfintei Mănăstiri 10,000

Dela alte parohii, din protopopiatele ale căror nume s'au publicat în numerele precedente se mai anunţă ofrande în sumă de . 3,290

Total Lei: 28,678

Suma de mai 'nainte Lei: 2.252,477

Total general Lei: 2.281,155

Nr 6477. (77) 3—3

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană"

In Academia teologică «Andreiană» din Sibiu, conform noului Regulament, vor fi primiţi absolvenţii liceelor clasice, având bacalaureatul şi absolvenţii de seminare. Absolvenţii celorlalte şcoale secundare (şcoli normale etc.) vor fi primiţi ca ascultători extraordinari.

Cererile de primire pentru anul academic 1927/8 sânt a se adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 31 Iulie a. c. însoţite de următoarele documente:

1. Certificat de naştere dela ofiţerul stării civile.
2. Extras din protocolul botezaţilor.
3. Testimoniu din şcoala secundară.
4. Atestat dela medic despre starea sănătăţii.
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Studenţii sânt obligaţi a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreţinerea, contribuind cu suma de tot modestă în cazul, când mijloacele Academiei ar fi insuficiente pentru acoperirea integrală a cheltuelilor.

Inmatricularea în Academie se va face în zilele dela 1—8 Septemvrie a. c., având fiecare student a se prezenta la timp şi a se provedea cu haine de pat şi cu rufele necesare.

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religiune sânt invitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcoalele secundare, ca să îmbrăţişeze în număr cât mai mare chemarea preoţească.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai superioare rosturi pentru viaţa unui om, punându-l în serviciul celui mai înalt ideal şi al fericirii poporului.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba Iulia şi Sibiu

---

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

Nr. 6507/1927. (84) 1—3

CONCURS

La şcoala normală ortodoxă-română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba franceză . . . . 16 Ore.
2. Istoria . . . . . 13 „
3. Drept şi economie politică 3 „
4. Desemnul şi Caligrafia . 13 „
5. Practica agricolă şi ştiinţele agricole . . . . . 18 „
6. Educaţia fizică . . . . 28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termin de 30 zile, socotit dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez;
2. Certificat de maturitate;
3. Indicele dela Universitate;
4. Diploma de profesor;
5. Certificatul de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ca senat şcolar, ţinută la 30 Iunie 1927.

Din încredinţarea I. P. S. S.

V. Nistor secretar. **Mateiu Voileanu** asesor consistorial.

Nr. 1105. 78) 3—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom,** pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul preoţesc de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţii necăsătoriţi ori văduvi.

Economul va avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de 3120 lei, plus eventuale gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe rnmâne de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

«Cele zece porunci» ... In campania electorală deacum, organul bisericesc blăjan *Unirea* nu s'a fiit să stea alături de cea mai comunistă gazetă din ţara aceasta, şi în loc de a folosi libertatea de propagandă prin o lucrare demnă de o publicaţie redactată de păstori sufleteşti conştienţi de datorie, ţine să completeze manifestaţiile demoralizătoare pentru popor, tipărind într'un supliment trimis în Nr. 27 sub titlul de *«Cele zece porunci ale alegătorului»* îndemnuri ca următoarele:

«Să primeşti orce ban sau ***băutură*** *(!)* care ţi-o dau liberalii, pentrucă numai aşa avem nădejdea că i se vor găta odată banii», sau:

«Dacă popa (!), dascălul notarul s'au (sic!) alt ocoş (stilul Blajului!) din sat îţi spun să votezi cu liberalii, roagă-l mai întâi ***să împartă cu tine*** banii ce i-a primit dela liberali».

Fără comentar.

INFORMAŢIUNI

Donaţia Suveranei. M. Sa Regina Maria a înaintat I. P. S. Sale mitropolitului Pimen al Moldovei cinci sute de mii de lei, ca donaţie pentru instituţiile caritative din Iaşi, — aceasta în amintirea vizitei recente făcute Iaşilor de M. Sa şi de AA. LL. RR. prinţesele Elena şi Ileana, şi de prinţul moştenitor Mihai, cu ocazia desvelirii monumentului unirii.

Liceul nostru «A. Şaguna» din Braşov are şi în anul acesta cei mai mulţi candidaţi reuşiţi la examenele de bacalaureat. Candidaţi dela *şase* licee au fost declaraţi promovaţi 44, dintre cari mai mult de jumătate (24) sânt dela liceul «A. Şaguna».

Şcoala normală «Andrei Şaguna» din Sibiu cu data de 1 August 1927 angajează în condiţii favorabile o bucătăreasă harnică şi pricepută. Reflectantele să se adreseze către Economatul şcoalei.

Frăţeşti mulţămiri. Dela societatea corală «Smetana» din Pilzen primim astăzi, însoţită de fotografia membrilor săi, următoarea caldă adresă, pe care o publicăm cu plăcere: «Membrii societăţii «Smetana» (vechea secţie de Paris) îşi aduc aminte de frumoasele zile, neuitate, petrecute în frumoasa voastră ţară, în vremea turneului lor artistic din Martie şi April 1927. Pretutindeni, în patra voastră, s'au împărtăşit de o primire frăţească, pretutindeni li s'a dat dovezi de sinceră iubire şi de cea mai mare atenţiune, pretutindeni au fost apreţiate şi înţelese silinţele lor culturale.

E, prin urmare, o datorie scumpă şi plăcută pentru noi să trimitem tuturor noilor preţioşi amici, presei române, criticei muzicale, în sfârşit întregii naţiuni române, mulţămirile noastre adânc simţite pentru primirea frăţească şi sinceră, şi pentru extraordinara apreţiere a cântecului nostru ceh. Sântem încredinţaţi, că tocmai acest cântec a contribuit în străinătate la cunoaşterea culturală mai adâncită a naţiunii noastre şi a întărit legăturile frăţeşti de alianţă între România Mare şi Republica noastră Cehoslovacă. *Societatea corală «Smetana» din Plzen: E. Mattas,* president, *B. Oselhofer,* director, *K. Lindauer,* secretar.

Aviz. Se comunică onoratului popor credincios că, la sărbătoarea sfântului Proroc Ilie, 20 Iulie 1927, se va face obişnuitul pelerinaj la sfânta mănăstire dela «Izvorul Miron» din hotarul comunei Romăneşti din protopopiatul Făgetului. Cu acest prilej se va celebra sfânta Liturgie în sobor, cu predica ocazională, ear lângă Isvorul tămăduirii se va face Sfântul Maslu cu şapte preoţi şi se vor ceti poporului credincios slujbe dumnezeeşti după trebuinţa fiecăruia. Cei pregătiţi — mărturisiţi — se vor putea împărtăşi cu sfânta cuminecătură la sfânta Liturgie.

Prot. *Sebastian Olariu.*

Examenele de bacalaureat au dat, după ştirile de până acum, aproape acelaş rezultat nesatisfăcător, ca şi examenele din anul trecut. Incidente, cu ocazia lor, pe cât ştim, nu s'au petrecut.

Act de mulţămire. In numele parohiei ort. române din Porceşti aduc pe această cale cele mai calde mulţămiri dlui *I. D. Simian,* mare industriaş în Sibiu, care a donat pentru padimentarea sfintei noastre biserici 160 bucăţi scânduri de brad. Pr. *Toma Dragomir.*

Nr. 6476/1927. (80) 2—3

Concurs

Pentru întregirea catedrei de **Teologia practică** (Liturgica şi Pastorala) la **Academia teologică ortodoxă „Andreiană" din Sibiu**, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere să fie absolvenţi ai unei Facultăţi teologice ortodoxe şi licenţiaţi ori doctori în teologie.

Beneficiul împreunat cu acest post este: salar de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile cuvenite, astfel că cel angajat dacă va ocupa postul ca profesor suplent va beneficia de un salar lunar de Lei 8517, iar dacă va fi angajat ca profesor titular provizor va primi Lei 9990 plus eventualele gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu.

Cererile de concurs sunt a se înainta Consiliului eparhial al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, însoţite de următoarele documente:

1. Act de botez. 2. Atestat că este licenţiat ori doctor în teologie. 3. Certificat despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor universitare până azi. 4. Autobiografia pe scurt.

Sibiiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 155—1927. (82) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiilor de clasa a III-a **Nucşoara**, cu filia **Mălăcşti** şi **Streiu-Plopi** cu filia Bretea-Streiului, protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Streiu-Plopi**, cu filia Breiea Streiului, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jugăre sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul.

Haţeg, la 11 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective

Dr. C. Popescu
protopop.

Nr. 267/1927. (81) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Vorumloc**, protopopiatul Mediaşului, se publică un nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

2. Pe lângă sesiunea parohială veche de 9 jugăre, încă 9 jugăre primite prin legea agrară.

3. Casă parohială nou edificată.

4. Una zi de lucru dela fiecare familie.

5. Drept de păşune pentru şase vite, iar în cazul că nu ar avea atâtea vite, acest drept îi revine bisericei.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo- Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi predica.

Mediaş, 16 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu comitetul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 6475. (79) 3—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, sânt vacante două posturi de **spirituali** pentru ocuparea cărora se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu şcolar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de cualificaţiune preoţească.
5. Adeverinţă despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiţi vor fi preoţi necăsătoriţi ori văduvi.

Spirituali vor avea locuinţa şi întreţinerea în institut, precum şi un salar lunar de Lei 5400, plus eventuale gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 429/1927. (74) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I. **Cetatea de baltă** (fost sediu tractual) devenită vacantă prin moartea protopopului Nicolae Todoran, din tractul Târnavei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful-Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială, cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jug. arător şi fânaţ întregită prin R. A.
4. Stolele uzitate.
5. Parohia e situată pe linia ferată Blaj-Sovata, până la Bazna (băi) din apropriere drum judeţan.

Concurenţi, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu consiliul parohial din Cetatea de baltă.

Diciosânmărtin, la 18 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. protopopesc.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

Nr. 277/1927. (73) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Tău**, protopresbiteratul Mercurea, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială, în stare slabă.
3. Sesie parohială de 32 jug.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescrise şi în termenul indicat având a se prezenta în vre-o Dumină sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Tău.

Mercurea, 30 Mai 1927.

Avr. S. Pecurariu
protopop.

Citiţi

MEMORIILE

Arhiepiscopului şi Mitropolitului

Andrei Şaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustraţiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Şaguna despre fapte şi întâmplări momentuoase din viaţa sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Preţul: 25 Lei

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

S'a deschis (76) 1—

Restaurantul Berăriei Hager

Sibiu, Strada Regina Maria

Local de primul rang. — Mâncări gustoase şi beuturi naturale. — Serviciu conştienţios

Rog Onoratul Public a se convinge despre aceasta!

Cu toată stima: **L. SCHNEIDER**, restaurator

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 15 Iulie 1927 Nr. 52

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției ziarului „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Atitudinea politică a sectanților

De multeori s'a spus din partea bisericii noastre, că sectarismul nu este numai o problemă religioasă, ci și o problemă națională și de stat: timpul, din ce trece, adevereşte tot mai mult această afirmațiune.

Statul nostru, câștigat cu truda și sângele nenumăratelor generațiuni eroice, tinde spre o cât mai temeinică consolidare. Judecați sub acest raport, sectanții noștri se pare că nu corespund punctului de vedere românesc.

Frații lor, nu sântem noi ortodocșii creștini, măcar că și ei au fost cândva tot ortodocși, ci ortacii lor de credință de pe întreg globul pământului. Ce poate însemna altceva această părere, decât depărtarea dela idealul statului, de a avea cetățeni cât mai omogeni, ce privește credința, limba și aspirațiunile naționale.

Este deci sectarismul o problemă de stat, sau nu este?

De câteori nu s'au dat în istoria popoarelor grele și sângeroase lupte pe tema: care primează din cele două mari puteri, *patria* ori *credința,* — și experiența ne arată că de multeori din cauza credinței s'au aflat oameni cari și-au părăsit patria. Un singur exemplu: Sectanții din Anglia și-au părăsit patria și apoi și-au fondat una nouă în America.

Sectanții noștri ori cât i-am provocà să se declare deschis, ce ținută politică au, vor tăcea chitic, fiindcă ori nu știu unde vor să-i ducă conducătorii lor, ori știu prea bine, și atunci deocamdată nu le vine la socoteală să spună adevărul.

Un lucru este sigur. Propaganda sectantă, lăsată în pace de organele statului, va merge încă multă vreme sub mantaua religioasă cu deviza «mântuirii sufletului», fiindcă cine poate avea ceva contra propagandei pur religioase, atunci când libertatea conștiinței e garantată prin lege!

Poporul, neștiutor, habar nu are ce poate ieși din treaba cu «mântuirea sufletului».

Și cu noi se va întâmpla aceece s'a întâmplat și se întâmplă și azi cu negrii din Africa. Misionarii merg înainte cu propaganda religioasă și, în urma lor, în toate cazurile, vine organizația politică. Să ni se arate un singur caz unde nu se întâmplă așa.

Toți negrii convertiți sânt înregimentați ori în slujba unui ori altui popor din Europa.

In războiul mondial s'a văzut mai bine atitudinea popoarelor din colonii, care luptau ori într'o tabără ori în alta, după cum au primit laptele credinții.

Se impune deci întrebarea: ce facem noi? Stăm cu brațele încrucișate și ne uităm liniștiți cum oamenii din afară de hotarele țării fac acelaș lucru ca misionarii din colonii. In toate centrele mai mari ale Europei se fac colecte de milioane pentru convertirea sărmanilor negri ai Africei, ca apoi, mai târziu, acești sărmani să fie organizați și politicește. Ni se spune și nouă, că oameni din America și din alte părți, uită mizeriile din țara lor și își deschid larg pungile când e vorba de a mântui «sufletește» (vorbă să fie!) pe bieții români din România. Să dea Dumnezeu să fie așa, dar noi n'o putem crede. Și nu putem crede, fiindcă mizeria sufletească e mai mare, cu mult e mai mare, în țara mecenaților sectanților noștri, decât la noi. De ce nu-și aplică acești mari filantropi sentimentele de milă acolo unde văd cu ochii și aud cu urechile mizeria — de ce o transpun tocmai la noi?! Este cu putință, ne întrebăm noi, să nu fie alt interes la mijloc decât cel religios? Nu cumva vreun interes politic ori comercial este izvorul propagandei sectare?

Poate statul nostru să tolereze să fie tratat ca o colonie de negri? Poate statul nostru să se împace cu situația ca oameni din legăturile altor state să vină și să ridice bariere de despărțire tot mai mari și tot mai tari cu vremea, între cetățenii lui, pe cari îi dorește tot mai solidari și tot mai omogeni?

Statul nostru e dator să se gândească tot mai mult la acel viitor, când o asociație religioasă care a început munca cu Hristos, preste noapte se va preface într'un factor politic, cum s'a întâmplat cazul în alte părți.

Sectanții noștri, prin conducătorii lor, ne spun, că scopul lor unic este a ne da «o adevărată credință», și că unica lor armă este Sfânta Scriptură.

Noi însă nu putem să concordăm la nici un caz spusele cu faptele lor.

Trebue să-i întrebăm: pe care pasaj din scriptură își bazează opera de denigrare a bisericii și a neamului nostru în străinătate?

Scriptura spune, în toate paginile ei, «să iubești pe deaproapele tău așa cum este», fiindcă iubirea evanghelică este nemărginită. Sectanții, cari pretind că înțeleg mai bine decât toată lumea scriptura, își bat joc de iubirea lui Hristos, pe care au pretenția că o răspândesc între oameni, atunci când atacă pe orișicine, necum o biserică, sau un neam.

Ce ținută politică corectă pot avea sectanții noștri, când se desolidarisează de noi, frații de un sânge și o limbă, și se solidarisează cu străinii?

Sânt ei minoritari sub raportul politic ori ba? Eată întrebarea la care așteptăm răspuns pentru a lămuri statul nostru la ce se poate aștepta, dela sectarism.

Sectarismul există dela începutul bisericii creștine și dovadă că nu o pot distruge această biserică, e faptul că această biserică există și azi.

Dar lucrul se prezintă în alt chip, când vorbim de sectarism și de stat. Cu istoria în mână putem dovedì oricând și oricui, că mișcările religioase în toate vremurile au fost de cea mai mare importanță pentru viața statelor ori în bine, ori în rău.

Sentimentul religios are rădăcini tot așa de adânci în ființa omului, ca și sentimentul foamei și al setei, și de aceea jocul cu el este foarte primejdios.

Eată de ce statul nostru este dator să-și pună întrebarea: Ce este sectarismul în sânul neamului nostru *azi*, și ce poate însemnà el *mâne?*

Lege în sus, lege în jos, dar supremul interes al statului care este și vrea să rămână românesc, trebue apărat față de orcine.

Un preot.

Consiliul arhiepiscopiei noastre de Alba-Iulia și Sibiu a ținut în 14 Iulie a. c. ședință plenară sub prezidiul I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae.*

Inainte de întrarea în ordinea de zi, I. P. S. Sa în cuvinte duioase aduce la cunoștința membrilor consiliului dureroasa știre despre trecerea din această viață a distinsului fiu al bisericei și neamului nostru Dr. Ioan Mihu, care întreaga sa viață a dedicat-o binelui obștesc. In clipe grele a stat în slujba bisericei și neamului cu înțelepciunea și sfatul său și cu ajutor efectiv. A fost ani dearândul membru al corporațiunilor noastre bisericești de jos până sus, deputat în sinodul arhidiecezan și congresul național-bisericesc, asesor al consistorului arhidiecezan și mitropolitan, arătându-se în toate ca un credincios fiu al bisericei. Despre ceeace a dat dovadă prin ultima sa voință încredințând biserica cu administrarea considerabilei sale averi pentru realizarea scopurilor religioase-morale. Rugăm pe bunul Dumnezeu să-l așeze în corturile drepților. Veșnica lui pomenire. (Membri consiliului își exprimă durerea prin ridicare).

Intrându-se în ordinea de zi, consilierii cei noi protoiereii Iosif Morariu, Emilian Cioran și fiscalul cons. Dr. Nicolae

Schiau au depus jurământul prescris şi s'au luat dispoziţiunile necesare pentru promulgarea şi executarea concluzelor aduse în sesiunea din anul acesta a adunării eparhiale.

Cu două măsuri. *Gazeta Transilvaniei* dela Braşov se năpusteşte, în Nrul său din 6 l. c., asupra organului nostru bisericesc, acuzându-ne (gratuit) că facem politica *anui* partid, adecă a partidului liberal. Atacurile pătimaşe, prin urmare nedrepte, ale *Gazetei* nu ne surprind; ne-am mira cel mult asupra faptului, că belicoşii confraţi braşoveni nu găsesc nici un cuvânt desaprobător pentru foaia mitropolitană dela Blaj, *Unirea,* care face propagandă — în forma cea mai demoralizatoare — pentru partidul naţional-ţărănist, îndemnând poporul să primească până şi *băutură*, pe d'asupra banilor, dela liberali, — dar la vot să-i tragă pe sfoară şi să voteze pentru alţii. Şi «Gazeta» supărată nu aude, nu vede. Ii recomandăm *Gazetei* ca, dacă nu poate fi mai obiectivă, cel puţin să fie cu mai multă cuviinţă când vorbeşte de preoţime şi biserică.

Rezultatul alegerilor pentru parlament. La alegerile dela cameră guvernul a obţinut în general o însemnată majoritate în toată ţara. Alegerile s'au desfăşurat, cu câteva puţine excepţii, în linişte şi ordine.

Guvernul are mari majorităţi în vechiul regat, majorităţi mai mici în Bucovina. Naţional-ţărăniştii înregistrează succese serioase în Ardeal, — cam aceleaşi ca la alegerile din anul trecut. Mai slab se prezintă celelalte grupări politice, partidul poporului, gruparea dlui N. Iorga, Liga dlui A. C. Cuza; blocul minoritar are număr de voturi corespunzător massei sale electorale.

In judeţul *Sibiului* resultatul este următorul: liberalii 6069 voturi, naţional ţărăniştii 14,677; minoritarii 10,143; partidul poporului 1110; socialiştii 334; muncitorii 477.

In cameră, partidul liberal va avea 318 deputaţi, naţional ţărăniştii 54, minoritarii 15, celelalte partide nu obţin nici un loc.

Noul parlament va fi convocat pentru ziua de 17 Iulie 1927.

Se osândeşte naţionalismul? Ziarele aduc ştirea, că şeful bisericii romano-catolice, papa, s'a rostit împotriva ideii de naţionalism. Nu cunoaştem încă declaraţia papală întreagă, prin care se condamnă ideea naţionalismului. Ca români însă nu ne putem nici decum însufleţi pentru asemenea atitudine atât de potrivită să încurajeze toate năzuinţele de destrămare a statelor naţionale, şi în deosebi a micilor state, care s'au format după războiu, şi care abea acum încep a se consolida tocmai pe temeiuri *naţionaliste*, osândite de Vatican. Noi, ortodocşii, socotim că nici chiar Blajul — întru cât mai ţine la tradiţia unor mari înaintaşi ai săi — nu va avea motiv să se încânte de solia venită dela «Pontificele Roman».

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Dela parohiile protopopiatelor Sălişte şi Sebeş. — Alte contribuiri

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Sălişte,** din care se remarcă: **Sălişte** cu 2000 Lei, **Tilişca** cu 1000 Lei, în total . 7250

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Sebeş**, din care se remarcă: — **Sebeş** cu 3000 Lei, **Mihalţ** cu 1765 Lei, **Laz** cu 1300 Lei, **Răhău** şi **Săsciori** cu câte 1000 Lei, în total 15472

Parohia **Deva**. 1000

Dl **Victor Pop,** farmacist, Sibiu . 880

Total Lei: 24,602

Suma de mai 'nainte Lei: 2.281,155

Total general Lei: 2.305,757

După aniversare

Am pomenit în coloanele acestui ziar despre festivităţile Eparhiei române unite din Orade, care în 16 Iunie 1927 a prăznuit 150 de ani dela înfiinţarea ei de către împărăteasa Austriei, Maria Terezia.

La aceste sărbări jubilare, biserica ortodoxă română nu putea să participe, pentru motivul învederat că ele însemnau şi amintirea *desbinării* între cei de o lege şi de-un sânge.

Ce au mai însemnat festivităţile greco catolice şi romano-catolice dela Oradea, o spune lămurit şi adevărat revista bisericească orădană Legea Românească, în Nr. dela 1 Iulie, când scrie:

«Serbările dela Oradea n'au fost praznicul unei biserici naţionale, româneşti, ci o manifestare zgomotoasă a catolicismului internaţional. S'au cheltuit multe milioane, pentruca reprezentantul papei, binehrănitul nunţiu papal dela Bucureşti, Monseniorul Angelo Maria Dolci, să poată face inspecţia iubiţilor «christifideles graeci»; s'au adus preoţi şi ţărani, ca să asculte prostia istorică debitată de Omerul dormitant al Capitlului din Oradea, că Unaţia ne-a mântuit din ghiarele calvinismului unguresc, care ne furase deja limba şi legea, pasă-mi te pentruca aceeaş Unaţie să ne fericească cu Hajdudorogul romanizator al papei!

«Şi-au dat întâlnire la serbările din Oradea ierarhii greco catolici şi romano-catolici de diferite naţii: românul catolic Robu dela Iaşi, şvabul Pacha dela Timişoara, şi ungurul Karácsonyi János dela Oradea, ca să audă din gura P. Sf. Iuliu dela Gherla cuvinte profetice, că acestei biete ţări nu i lipseşte nimic decât o internaţională albă.

«Un intelectual unit după cele văzute şi auzite la serbări mi-a spus trist: *«acuma înţeleg de ce n'aţi venit voi, de ce nu puteaţi participa şi voi românii ortodoxi. Serbările aceste n'au fost româneşti, ci catolice; n'au fost naţionale, ci internaţionale. A fost un amestec de limbi ca la Babel. S'a proslăvit papa şi opera desbinării noastre în toate limbile după felul reprezentanţilor catolicismului înghiţitor de neamuri»*.

Nici nu se putea prăznui altfel aniversarea unei episcopii înfiinţată de străini şi de duşmanii neamului românesc. Ierarhii unitismului numai se compromit tot mai mult prin asemenea serbări ca cea aranjată cu cheltueli mari de foarte zelosul Preasfinţit Frenţiu şi cu vorbe ca cele rostite de iscusitul Preasfinţit al Gherlei Hossu.

Oaspeţi americani în Sibiu

In 30 Iunie 1927 a intrat în ţara noastră un grup de 36 profesori universitari şi 10 studenţi americani, pentru a ne vizita instituţiunile culturale, industriale, economice şi financiare.

Ei vor fi însoţiţi dela frontieră, şi tot timpul cât vor fi oaspeţii noştri, de un comitet al «Soc. Amicii Americii» şi de către d-nii director general P. C. Modolea din minister şi Joan Bălteanu, delegatul ministerului de externe. In total vor fi circa 50 persoane.

Programul pentru judeţul Sibiu este următorul:

Sosesc în Sibiu cu automobilul în 16 Iulie, la ora 18.30. Vor fi primiţi de dl prefect al judeţului, de dl primar şi de celelalte autorităţi şi prieteni.

In dimineaţa de 17 Iulie vor vizita la ora 10,30 Soc. «Astra». La ora 16 vor pleca cu automobilele la Sălişte, unde fiind Duminică se va organiza o serbare.

In 18 Iulie, vor pleca către Govora, cu automobilele, la ora 6 dimineaţa.

Având în vedere primirea grandioasă şi plină de extraordinar entuziasm ce americanii au făcut o Familiei noastre Regale, sântem datori să facem la rândul nostru oaspeţilor americani o primire cât mai frumoasă şi mai caldă, înconjurându-i în tot timpul şederei la noi cu toată dragostea, dându-le dovadă de spiritul ospitalier al poporului român.

De modul cum ne vom îngriji ca să li se facă primirea, depind bunele impresiuni cu care vor rămânea şi cu care se vor înapoia în patria lor, unde aceştia vor să întreprindă o acţiune pentru o mai strânsă legătură între România şi America, din toate punctele de vedere. Facem călduros apel către publicul sibian, care e rugat să participe în număr cât mai mare la primirea ce se va face distinşilor oaspeţi.

FOIŞOARA

Procesul Grozăvescu

Psihiatrul Dr. Wilh. Stekel, elev al lui Freud, are dreptate când susţine că dacă într'un proces ca cel al femeii Nelly Grozăvescu, «eroina» ar fi trebuit să se mulţumească cu un număr — d. e. 3745 — şi «senzaţionalul» ar fi lipsit, în publicistică şi în lumea saloanelor, Nelly Grozăvescu n'ar fi comis, poate, omorul, fiindcă ar fi lipsit farmecul de a fi focarul unei afaceri, de care se vorbeşte.

Câtă cerneală s'a izidit, câtă hârtie rotativă s'a prădat, câte suflete ahtiate după «senzaţional» au fost, iarăş şi iarăş, alimentate cu strihnină sufletească! Căci ce este alta dacă nu strihnină descrierea amănunţită a femeii bolnave, psihopatologice în gelozia ei, depănarea tuturor scenelor conjugale între ea şi întâiul, între ea şi al doilea ei bărbat, cu toate dedesupturile, împotriva cărora mortul nu s'a putut apăra.

Dacă pentru bănăţeni Traian Grozăvescu a fost un luceafăr, un erou, un caracter, pentru Nelly Grozăvescu a fost monstrul monştrilor, pentru care n'a găsit epitete destul de aspre, să-l pângărească.

N'a lăsat nimic, dar nimic bun, la Traian Grozăvescu, ca să apară ea drept martiră! N'a tresărit asasina nici când a intrat în sala de pertractare mama celui omorât. Nu i-a svâcnit faţa nici când s'a aflat înaintea mamei îndurerate.

Nelly Grozăvescu, retrogradata de natură, ştiindu-se urâtă, a vrut să însemneze ceva cu orice preţ; din orgoliu l a lansat şi pe Traian, ca să se bucure că însemnează ceva.

Orbirea ei, amorul ei propriu a dus-o la prăpastie. Un tenor, e fatal, trebue să placă publicului, să fie un ideal al femeilor. Femeia geloasă nu voia să ştie de asta. L-a urmărit de prin balcoane, pe după culise, i a controlat fiecare vorbă, fiecare schimb de privire cu femeile şi despoţia ei credea că-i dă dreptul să spună că îşi iubeşte bărbatul.

L-a omorât, ca hipnotizată.

Şi acum femeia aceasta bolnavă a simţit o plăcere, satanică aproape, să-l înnegrească. Intreg personalul Operei vieneze, unde a cântat Grozăvescu, s'a îngreţoşat de femeia, care n'a găsit nici cât e negru sub unghie bun în fostul ei *bărbat*, şi a dat o declaraţie solemnă, că Traian Grozăvescu înaintea lor tot omul blând, bun, jovial, naiv în sensul bun al cuvântului, rămâne.

Chiar şi procurorul n'a putut suporta strigătul fostei tovarăşe a vieţii lui Traian Grozăzescu: «lară un român»!», când a apărut un român, ca martor, şi i-a ripostat: «Mai 'nainte ţi-au fost buni românii! Intâiul dtale bărbat a fost un român, şi şi al doilea tot român a fost. Cine a fugit după români?».

...Şi, totuş, Nelly Grozăvescu a fost pusă pe picior de libertate. Curtea cu juraţi a recunoscut unanim, nu-i vorbă, că e vinovată, dar, cu 8 voturi, a decretat că şi-a pierdut mintea în momentul crimei.

Va să zică: dacă ai săvârşit moarte de om să nu stai nici chiar un an-doi în temniţă?! Mai cu seamă când te poţi apăra cu atâta luciditate cinică? Să fie o urmare a mentalităţii războiului? In războiu au căzut oamenii ca muştele! Ce va să zică o viaţă de om?!

Dar, conştiinţa nu se dă împăcată. Oamenii cu scaun la cap se întreabă: Se poate?

Reîntoarcere la ortodoxie

— In protopopiatul Băiţa — Conferenţe. — Instalare de preot. — Revenire. —

In nou înfiinţatul protopopiat Băiţa a început a se simţi un suflu înviorător, care pe teren religios-moral îşi arată influinta binefăcătoare.

De când s'au introdus conferenţele bilunare ale preoţimii ortodoxe prin Păr. protopop D. Săcărea, cu programe variate şi ni se tălmăcesc sfaturile şi ordinaţiunile date de Prea Ven. consiliu arhiepiscopesc, preoţimea tractuală tot cu mai multă râvnă se înfăţişează la aceste întruniri, ţinute în 25 Ianuarie, 11 April şi 14 Iunie.

Rând pe rând, la aceste conferenţe au rol preoţii ca predicatori şi conferenţiari. Cu predici au debutat până acum următorii: D. Săcărea, G. Drăgan, A. Stoica, Ivan jun., N. Perian cu teme-rapoarte: D. Săcărea, I. Popa, P. Todoran, I. Ivan, N. Perian ş. a.

In conferenţa ultimă ni s'a comunicat despre conferenţa pastorală protopopească recentă dela centru. Preoţimea a primit îndrumările cu deosebită mângâere, şi se va năzui din toate puterile să le îndeplinească.

Ca eveniment bisericesc demn de reţinut, însemnez trecerea în massă a parohienilor gr.-catolici din comuna Bucureşti, împreună cu parohul lor, la biserica ortodoxă; parohul I. Dămian a cerut dela Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit să fie primit în sinul bisericii ortodoxe. Pentru instalarea numitului preot în 19 Iunie a descins în comuna Bucureşti ca mandatar al Inalt Prea Sfinţitului, D. Săcărea protopop, însoţit de preoţii: P. Todoran, P. Câmpianu, Indrei, Tebies, V. Perian şi N. Perian.

In dimineaţa zilei de 19 Iunie, mare mulţime de oameni aşteaptă în faţa bisericii ortodoxe. Nu mică a fost bucuria lor de a vedea serviciul divin săvârşit în sobor de 8 preoţi. La începutul utreniei apare I. Damian însoţit de cei 30 credincioşi trecuţi dela unaţie la ortodoxie cerând în termini potriviţi primirea în staulul bisericii ortodoxe. Parohul Damian dă cetire cererei lor adresate Inalt Preasfinţitului care e de următorul cuprins:

«Inalt Prea Sfinţite Stăpâne! — Subsemnaţii, foşti credincioşi ai bisericei unite din comuna Bucureşti, fiind în deplină conştiinţă că «unirea» s'a făcut numai din uneltirile cu care au fost amăgiţi moşii noştri de duşmanii neamului, ca să poată desbina frate de frate, cari se închinau tot la acelaş Dumnezeu, în limba mamelor noastre; pentru ce dar să fim desbinaţi în două tabere religioase? Ca să reparăm greşala făcută de unii înaintaşi, ne-am hotărât din voie liberă, nesiliţi de nime, a rupe orice legătură cu biserica unită şi declarăm sărbătoreşte că vrem să ne alipim şi noi la biserica strămoşească-ortodoxă; deci ne rugăm cu supunere de Inalt Prea Sfinţitul Părinte Mitropolit Dr. Nicolae Bălan din Sibiu să se îndure şi să facă bine să ne primească şi pe noi în sinul bisericii ortodoxe. Dar vrem să se ştie că deodată cu trecerea noastră la biserica ortodoxă, să treacă cu noi şi averea, adecă biserica, şi tot ce e în ea, pentrucă noi şi părinţii noştrii le-am făcut, precum şi averea nemişcătoare să treacă cu noi. Această mărturisire şi hotărâre a noastră o scriem şi întărim, iară noi care nu ştim carte întărim prin punerea degetului pe cruce; rugăm pe părintele nostru I. Damian să ieie la cunoştinţă trecerea noastră dela biserica unită şi să vină cu noi la biserica ortodoxă.

Cu supunere fiiască: (Urmează iscăliturile celor 30 credincioşi).

Bucureşti, la 19 Iunie 1927».

Intreaga asistenţă a întimpinat în pragul bisericii pe cei reveniţi la ortodoxie. In numele Inalt Prea Sfinţitului, Protopopul — arătându-le cumcă drumul ce-l fac astăzi este drumul adevărului, îi primeşte cu iubire creştinească invitându-i în sfânta biserică. După sărutarea Evangheliei şi a sfintei Cruci să face întrarea solemnă în biserică întonându-se tropariul «Bine eşti cuvântat Hristoase», se continuă serviciul la care cooperează cântăreţii din Criştior şi clericul Cruciu din Brad. La pricesnă părinteie protopop, mânecând dela cuvintele Mântuitorului: «Şi alte oi am care nu sânt din staulul acesta, şi pe acele mi se cade a le aduce, şi glasul meu vor auzî şi va fi o turmă şi un păstor», (Ioan 10, 16), descrie lupta pe care a purtat-o biserica ortodoxă cu vitregimea timpului şi a oamenilor. Exprimă în sfârşit bucuria că turma reslăţită revine, ca să fie o turmă şi un păstor.

După terminarea serviciului divin, premergând chemarea Duhului sfânt, să purcede la alegerea de paroh.

Se alege cu totalitatea voturilor celor prezenţi păr. I. Dămian, care mulţămeşte pentru încrederea ce i se arată. Mulţămeşte şi pentru munca prestată de cei 2 administratori parohiali (Tebies, Câmpianu), precum şi păr. protopop.

La oficiul parohial s'a făcut apoi predarea arhivului şi a cassei bisericei.

Aflăm că în timpul din urmă, ca ecou la cele întâmplate la Bucureşti, puţinii credincioşi uniţi din comuna învecinată Curechi au revenit la ortodoxie. Cu Dumnezeu înainte!

Pr. Nicolae Perian.

Tai firul vieţii unui om şi te declară juraţii liber, ca şi când ai fi omul cel mai de omenie?

Spre cinstea unei părţi a presei vieneze fie spus: a protestat energic, în articole de fond chiar, şi a arătat că aici este o lacună a jurisprudenţei austriace. Nu se poate concepe o «pedeapsă» ca aceasta!

Dar nu numai Banatul întreg, nu numai o parte a Vienei a fremătat de durere la aducerea verdictului de *absolvare*, ci toţi cărora le-a mai rămas un dram de bun simţ şi de dreaptă judecată.

Cazul Grozăvescu să servească de memento! Ca şi numele bietului cântăreţ, mort în culmea gloriei şale, şi cazul lui — e grozav....

Răsunetul războiului pentru independenţă în Ardeal, conferinţă ţinută la Ateneul Român în Bucureşti, în 1 April 1927, de *Sextil Puşcariu*. Cartea Rom. Buc. 1927. — Broşură de 36 pagini. (Preţul?). Este o lucrare de reală valoare, făcută de unul dintre oamenii noştri competenţi, care a adunat dela contimporani câteva preţioase informaţiuni şi le-a salvat astfel pentru posteritate.

Un cuvânt bun

Revista engleză: World Dominion pentru propăşirea creştină publică în numărul pe Iulie a. c. următoarele rânduri despre opera creştină din ţara noastră:

«Din România ne vin ştiri despre o renaştere sufletească în sânul bisericii ortodoxe. O seamă de clerici desvoltă o inimoasă lucrare pe tărâmul: misiunii interne. In pătura cultă câştigă teren convingerea că viaţa şi rosturile ei superioare sânt nedespărţite de Biserică şi că nu e alt modru de a trezi o nouă viaţă spirituală decât prin mijlocirea Bisericii naţionale. S'au încercat unii pe teren social să înalţe nivelul vieţii în păturile ţărăneşti şi s'au încredinţat că cea mai puternică temelie şi muncă de înaintare este şi rămâne opera sufletească».

Nr. 6507/1927. (84) 2—3

CONCURS

La şcoala normală ortodoxă-română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba franceză	16	Ore.
2. Istoria	13	„
3. Drept şi economie politică	3	„
4. Desemnul şi Caligrafia .	13	„
5. Practica agricolă şi ştiinţele agricole	18	„
6. Educaţia fizică	28	„

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termin de 30 zile, socotit dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez;
2. Certificat de maturitate;
3. Indicele dela Universitate;
4. Diploma de profesor;
5. Certificatul de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ca senat şcolar, ţinută la 30 Iunie 1927.

Din încredinţarea I. P. S. S.

V. Nistor
secretar.

Mateiu Voileanu
asesor consistorial.

INFORMAŢIUNI

Botezul în biserica satului Mohu. In conferenţa dela Sibiu, despre Războiul neatârnării, ţinută de dl *Vintilă I. Brătianu* în 8 Mai a. c. şi tipărită acum în Transilvania, în revista Asociaţiunii, se arată cum în 1821, pe vremea revoluţiei, Ion C. Brătianu primea botezul tocmai în biserica dela Mohu, de lângă Sibiu. «Sibiul — spune dl Vintilă Brătianu — îmi reaminteşte şi povestirile pe care de copil le auzeam dela tatăl meu, când sub urgia timpurilor, în deosebi în timpul zaverei din 1821, moşul meu îşi trimitea la adăpost, la un prieten din Mohu, familia în care se născuse în acel an fiul cel mai mic, Ion, şi cred chiar că în acea pribegie ca o prevestire a timpurilor de azi, viitorul preşedinte al Războiului neatârnării primea botezul în biserica acelui sat».

Incendiu în Abrud. Foc năpraznic a izbucnit în 10 l. c. în casa unui Székely din Abrud, şi în câteva clipe s'au aprins 17 clădiri vecine, acoperite mai toate din nenorocire cu şindrilă şi neasigurate. Intre clădirile arse este şi biserica unitarilor. Sânt pagube de câteva milioane. Nouă familii rămân pe drumuri. Autorităţile au luat măsuri să le vie în ajutor.

Şcoala tehnică a Aeronauticei din Mediaş, judeţul Târnava-mare. Concursul de admitere în Şcoala tehnică a aeronauticei dela Mediaş începe în ziua de 5 Septemvrie 1927. Şcoala are vacante 30 locuri de bursieri în clasa I-a. Durata cursurilor, cuprinzând şi practica în ateliere este de 6 ani. Absolvenţii au obligaţiunea de a servi 9 ani ca maeştri militari în aeronautică. Elevii trebue să aibă la 1 Septemvrie al anului de admitere etatea de 12—15 ani. Să prezinte la înscriere: Extrasul de naştere, Actul de vaccină, Certificatul de absolvire a cursului primar. Alte informaţiuni se pot cere la Secretarul şcoalei tehnice a aeronauticei, în Mediaş.

Eroare judiciară. Din Viena se anunţă, că o delegaţie a Ligii pentru apărarea drepturilor bărbaţilor s'a prezentat în 8 l. c. ministrul justiţiei, Dinghoffer cerând — în urma sentinţei de achitare în procesul Grozavescu, — reforma jurisdicţiunii a curţilor cu juraţi în Austria. Ministrul a răspuns că verdictul, în procesul Grozavescu, este un caz special şi e de părerea că este o eroare judiciară.

La Găina. Aşa zisul «Târg de fete» de pe muntele Găina se ţine în 17 Iulie. Societatea ardeleană de turism «La drum» va organiza cu această ocazie o excursiune în munţii apuseni. Excursiunea va dura până la 20 Iulie. Se vor cerceta piscurile şi gheţarele mai de seamă din aceste locuri. Dela Deva, zilnic circulaţie de autobuze până la Brad, de unde se ia trenul până la Hălmaj, de-acolo spre Găina.

Cununie în aeroplan. Din Berlin se veşteşte că preotul Teichmann de acolo a fost destituit de consistorul bisericii evanghelice, din cauză că a celebrat acum câteva zile o cununie religioasă în aeroplan: Act considerat ca procedare ce micşorează solemnitatea cununiei religioase.

ŞTIRI LOCALE

Publicaţiune. Se aduce la cunoştinţă că dl ministru de finanţe a ordonat incassarea loturilor de casă dela cei ce au fost împroprietăriţi în grupa I şi III, adecă la Şcoala militară, Şcoala de înot, Stea, Drumul Răşinarului dreapta şi stânga, şi drumul Cisnădiei la dreapta. Invităm pe toţi aceşti împroprietăriţi, ca în decursul lunei Iulie a. c. să se prezinte necondiţionat la plata preţului cuvenit, la Percepţia circ. I urbană Sibiu, unde se poate afla şi preţul stabilit.

Administraţia financiară Sibiu.

Nr. 6660 Şcol. (83) 2—3

CONCURS

pentru primirea elevilor în Internatul arhidiecezan din Sibiu

Pentru primirea elevilor în internatul arhidiecezan pe anul şcolar 1927—1928 se publică concurs.

In internat vor fi primiţi în prima linie în mod *gratuit* orfanii săraci ai preoţilor şi funcţionarilor bisericeşti din arhiepiscopia ortodoxă de Alba-Iulia şi Sibiu, cari cercetează vreuna din şcoalele medii, civile, comerciale sau şcoala normală din Sibiu, iar ca *solvenţi* vor fi primiţi cu preferinţă copiii preoţilor văduvi, apoi ai celorlalţi preoţi şi funcţionari bisericeşti activi, precum şi orfanii şi copiii altor părinţi mireni din arhiepiscopie.

Ceice doresc să fie primiţi de nou în acest internat, vor avea să-şi înainteze cererile lor *Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu* până cel mult în *1 August* a. c., însoţite de următoarele anexe:

1. Atestat de botez provăzut cu clauzula oficiului parohial concernent, că petentul şi de prezent este credincios al bisericii ortodoxe.

2. Orfanii de preoţi vor anexa şi un extract familiar extradat de oficiul parohial cu indicarea numelui şi etăţii tuturor membrilor familiei, a comunei bisericeşti unde tatăl a servit ca preot, data morţii tatălui, precum şi date precise şi amănunţite cu *privire la averea mobilă şi imobilă ce posed.*

3. Atestat şcolar în cópie legalizată de oficiul parohial despre ultimul an de şcoală.

Fiecare petent va avea să arate în petiţie la care şcoală voieşte să se înscrie şi în ce clasă.

Elevii cari au beneficiat de internat în anul şcolar 1926/27 atât orfanii de preoţi, cât şi ceilalţi cari au dovedit purtare bună şi spor îndestulitor la studiu, întru cât vor şi în anul şcolar 1927/28 să li se rezerve locurile, au până la acelaş dat să arate în scris dorinţa lor Consiliului, anexând la cerere anexele de sub 1, 2 şi 3, căci altcum locurile lor se vor ocupa prin alţi reflectanţi.

Taxa internatului pentru solvenţi va fi pentru fiii de preoţi Lei 10,000, pentru copiii mirenilor Lei 12,000 pentru anul şcolar intreg, care se va plăti în 4 rate egale şi anume: la înscriere, la 15 Noemvrie, la 1 Februarie şi la 15 April.

Intru cât în decursul anului şcolar peste prevederi s'ar dovedi, că această taxă nu este suficientă pentru acoperirea speselor de întreţinere, ea se va majora după împrejurări, fiind cei primiţi obligaţi a plăti diferenţa la terminul ce se va statori de către Consiliul arhiepiscopesc.

Elevii primiţi în internat vor fi obligaţi să aducă cu sine la înscriere următoarele lucruri: 4 cămăşi de zi, 4 ismene, 3 cămăşi de noapte, 4 perechi de ciorapi, 6 perechi obiele, 6 batiste, haine de pat: saltea sau străjac, ţol ori plapomă, perină, 2 cearceafuri, 2 feţe de perină şi 1 cuvertură de pat, 3 ştergare, 2 servete, 1 săculeţ pentru rufele de spălat 40/50 cm., păhar, cuţit, furculiţă, lingură pentru supă şi pentru cafea, 1 ceaşcă pentru lapte, 3 farfurii, peptene, săpun, perie de dinţi, perie de haine şi ghete, ace, aţă, briceag — şi hainele şi încălţămintea necesară. Rufăria va trebui să fie însemnată cu numele întreg al elevului. Toţi elevii, primiţi în internat, vor depune la început la administraţia internatului, câte 1000 Lei adecă: Lei 300 în contul stricăciunilor, Lei 200 pentru baie, Lei 100 pentru medic şi medicamente, Lei 300 în contul spălatului rufelor şi Lei 100 pentru bibliotecă.

Cei primiţi în internat vor avea să trimită până la 20 August a. c. în contul taxei suma de Lei 2000, — altcum se vor considera de renunţaţi şi vor fi înlocuiţi cu alţii. Această sumă — în caz de neprezentare nu se va restitui în nici un caz.

Internatul se va deschide cu începerea anului şcolar, când toţi cei primiţi vor fi supuşi unei vizite medicale.

Fetiţe nu se primesc în internat, ci numai băieţi.

Preacucernicii preoţi vor pune în vedere atât orfanilor de preoţi, cât şi altor elevi cari voesc să fie primiţi în internat să-şi înainteze cererile la timp şi însoţite de toate actele cerute în concurs, căci altcum cererile nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din şedinţa consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 6476/1927. (80) 3—3

Concurs

Pentru întregirea catedrei de **Teologia practică** (Liturgica şi Pastorala) la **Academia teologică ortodoxă „Andreiană" din Sibiu,** se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenţi se cere să fie absolvenţi ai unei Facultăţi teologice ortodoxe şi licenţiaţi ori doctori în teologie.

Beneficiul împreunat cu acest post este: salar de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile cuvenite, astfel că cel angajat dacă va ocupa postul ca profesor suplent va beneficia de un salar lunar de Lei 8517, iar dacă va fi angajat ca profesor titular provizor va primi Lei 9990 plus eventualele gradaţii, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu.

Cererile de concurs sunt a se înainta Consiliului eparhial al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, însoţite de următoarele documente:

1. Act de botez. 2. Atestat că este licenţiat ori doctor în teologie. 3. Certificat despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor universitare până azi. 4. Autobiografia pe scurt.

Sibiiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

Nr. 840/1927. (85) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Boholţ**, protopresbiteratul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 7 şi jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică 1 stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litri grâu de familie, şi stola uzitată.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi să se prezenteze poporului în biserică — spre a cânta, respective a celebra şi cuvânta cu prealabila încuviinţare a protopopului.

Boholţ, la 19 Iunie 1927.

Comitetul parohial în înţelegere cu oficiul protopresbiteral ort. român din Făgăraş.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 961/1927. (86) 1—1

Publicaţiune de Licitaţie

Se scoate la licitaţie următoarele lucrări şi anume:

1. Descărcarea din vagon în gările respective şi transportul cu carul de acolo pe şosea a pietrişului necesar şoselelor judeţene Sibiu-Nocrich Agnita km. 25—38—800 şi Nocrich-Alţina Vecerd km. 0—10 în limita devizului aprobat cu Lei 70,528.

2. Procurarea pietrişului, transportul la gara Sibiu şi încărcarea în vagon pentru şoselele judeţene Sibiu Agnita km. 9—38, Daia Nocrich, Nocrich-Vecerd şi Cornăţăl-Săcădate. Suma devizului aprobat este Lei 249,080·—.

3. Descărcatul pietrişului din vagon în gările respective şi transportul de acolo pe şosea, necesar şoselelor judeţene Sibiu-Nocrich-Agnita km. 12—25 şi Daia-Vurpăr-Nochrich km. 2—9. Suma devizului aprobat este de Lei 49,452·—.

4. Procurarea şi transportul cu carul a pietrei sparte necesară şoselei judeţeană Săliste-Rod-Poiana km. 2—17. Suma devizului aprobat este de Lei 69,318·—.

5. Descărcatul din vagon în gările respective şi transportul cu carul pe şosea a pietrişului din râul Cibin necesar şoselelor judeţene Daia-Vurpăr Nocrich 9—25 şi Cornăţel-Săcădate-Avrig km. 0—2 precum şi procurarea şi transportul cu carul a pietrişului din râul Olt necesar şoselei judeţene Cornăţel Săcădate-Avrig km. 2—8. Suma devizului este de Lei 73,935·—.

6. Impetruirea şoselei judeţeană Tălmaci Avrig km. 0—13—500. Suma devizului aprobat este de Lei 49,638·—.

7. Impetruirea şoselelor judeţene Câlnic-Rece Gârbova km. 0—12 şi Mercurea Dobârca-Poiana-Jina km. 0—18. Suma devizului aprobat este Lei 125,979·—.

8. Reconstruirea podului de lemn Nr. 20 de pe şoseaua judeţeană Alămor-Loamnăş km. 6—7. Suma devizului aprobat este de Lei 100,000.

9. Reconstruirea podului de lemn Nr. 23 de pe şoseaua jud. Alămor-Loamnăş km. 9—10 în limita sumei de Lei 72,000·—.

10. Reconstruirea podului Nr. 20 de pe şoseaua jud. Câlnic-Mercurea km. 5—6 în beton armat, peste râul Gârbovei în comuna Gârbova. Suma devizului aprobat este de Lei 420,000·—.

Licitaţiunea se va ţine cu oferte închise în localul serviciului de Poduri şi şosele din Sibiu în ziua de *5 August 1927 la ora 11 a. m.*

Domnii concurenţi pot lua informaţiuni pentru condiţii dela Serviciul de poduri şi şosele în orele de oficiu.

Şeful serviciului.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

S'a deschis (76) 3—

Restaurantul Berăriei Hager

Sibiu, Strada Regina Maria

Local de primul rang. — Mâncări gustoase şi beuturi naturale. — Serviciu conştienţios

Rog Onoratul Public a se convinge despre aceasta!

Cu toată stima: **L. SCHNEIDER,** restaurator

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 22 Iulie 1927 Nr. 53—54

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Şase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.**
Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele şi inserţiunile
să se adreseze Administraţiei ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei **„Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45.** — Scrisori nefrancate se refuză — **Articole nepublicate nu se înapoiază**

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

Regele Ferdinand Intâiul

Vuet de jale, vuet de sfâşietoare durere, izbucneşte astăzi din inima Ţării Mari Româneşti.

Şi vuetul sboară, sguduitor, tot mai departe, până în maluri dunărene, până la Nistru, până la mare, şi de-acolo în munţi, câmpii şi plaiuri, peste Olt, Mureş, Crişuri şi până 'n apele îngălbenite ale Tisei ce stă de strajă la hotar...

Suveranul care a strâns, cu mână de oţel, sub sceptrul Său fiii risipiţi ai unui neam martir şi i-a făcut liberi pe pământul desrobit;

Căpitanul erou, urcat pe tron în ceasul când bubuitul de tunuri cutremură văzduhul unui continent întreg şi sunetul său se resfrângea de alte continente;

Înţeleptul cetăţean care şi-a sacrificat legăturile de familie pe altarul sfânt al patriei;

Cel mai iubitor şi cel mai iubit Părinte al poporului, care l-a nemurit cu numirea obştească de *«Rege al ţăranilor»;*

Bunul român şi bunul creştin, în care n'a lâncezit, nici în zile de cea mai neagră răstrişte, încrederea tare în Dumnezeu şi în vlaga vieţii supuşilor săi, şi a cărui evlavie curată rugă totdeauna Cerul, ca poporul nostru românesc, bun şi cucernic, să culeagă în pace toate roadele binecuvântate ale trudelor de veacuri, propăşind în linişte, frăţie şi muncă harnică, —

Regele Ferdinand I al românilor:

Şi-a dat marele suflet în mânile Atotputernicului Dumnezeu, după cea mai glorioasă şi binecuvântată domnie de 12 ani, 9 luni, 9 zile, astăzi în ziua Sf. Proroc Ilie, la ora 2 şi 15 minute din noapte, la Castelul Peleş în Sinaia.

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, *Ferdinand I*, moştenind coroana României, se urcă pe tron în ziua de 28 Sept. (11 Oct.) 1914, după trecerea la cele veşnice a primului rege al României, a slăvitului Său unchi Carol I, care prin bărbăţia poporului şi vitejia armatei, izbândise independenţa şi întemeiase regatul.

In vremi de grea cumpănă, cu primejdii de-o parte, şi speranţe de alta, şi a început oblăduirea domnitorul cel mai vrednic de slavă al ţării, *Ferdinand I.*

După războiul desrobirii, la încoronarea Sa şi a scumpei Sale soţii Maria, părtaşă în suferinţe şi bucurii, marele Suveran a grăit celor învredniciţi de Dumnezeu să fie de faţă la sărbătoare:

Cea dintâi grijă a Noastră, a fost ca neamul în fruntea căruia M'a aşezat Pronia cerească, să nu peardă prilejul de a-şi asigura dreptul d'a trăi netrunchiat şi de sine stătător; luptele, jertfele şi toată truda generaţiilor trecute, care de-alungul veacurilor a izbutit să înalţe treptat clădirea trainică a statului nostru independent, îmi luminau zarea şi îmi întăreau sufletul întru împlinirea datoriei Mele sfinte de Domn şi de român... Am purtat războiul întregirii neamului şi biruind reetriştele am văzut înfăptuită unitatea naţională de atâta vreme aşteptată... Unite pentru vecie, cu Regatul român, s'au declarat într'un singur glas: mănoasa Basarabie, dulcea Bucovină, falnicul Ardeal, mândrul Banat, fericita Crişană, Sătmarul şi Sălagiul, — a reînviat ţara lui Negru Vodă dela Olt şi istoricul Maramureş al lui Dragoş Vodă...

*

In proclamaţia din acelaş an al încoronării, Regele se adresează către poporul român zicând:

Cu inima plină de dragoste şi credinţă mărturisesc dorinţele sufletului Meu:

Vreau ca ţărănimea, stăpână pe veci pe ogoarele ce le-a dobândit, să le dea toată puterea de rodire în folosul ei şi al binelui obştesc.

Vreau ca muncitorimea, credincioasă patriei, să-şi afle soarta tot mai prosperă într'o viaţă de armonie şi de dreptate socială.

Vreau ca, în hotarele României-Mari, toţi fiii buni ai ţării, fără deosebire de religie şi de naţionalitate, să se folosească de drepturi egale ale tuturor Românilor, ca să ajute cu toate puterile Statul, în care Cel-de-Sus a rânduit să trăească împreună cu noi.

Vreau ca românii din toate straturile sociale, însufleţiţi de năzuinţa unei depline înfrăţiri naţionale, să se folosească toţi de legitima ocrotire a statului.

Vreau ca în timpul domniei Mele, printr'o întinsă şi înaltă desvoltare culturală, patria noastră să-şi îndeplinească menirea de civilizaţie ce i revine în renaşterea Orientului european, după atâtea veacuri de cumplite sbuciumări.

Sânt sigur că, în îndeplinirea marei noastre datorii, voi avea sprijinul tuturor bunilor fii ai ţării, nedespărţiţi în gând şi în faptă în jurul tronului.

Acestei sfinte misiuni, în neclintită unire cu poporul nostru, voi închina toate puterile Mele de om şi Rege şi asupra ei chem, în această zi solemnă de înălţare sufletească, binecuvântarea celui Atotputernic.

*

Ca simbol al unităţii noastre naţionalii, Suveranii îşi fac, în 1919 şi 1920 călătoria triumfală în ţările dornice de-a admira pe marii desrobitori.

In drumul Său prin Basarabia, Bucovina, Ardeal, fapta Suveranului a făcut ca mândria naţională se încolţească mai adânc în sufletele desmoşteniţilor de soartă, plugari şi intelectuali.

Poporul de ţărani a sărbătorit atunci pe Regele românilor cu un avânt ce întrece cadrul închipuirii. Sute de mii de oameni au defilat în faţa Suveranilor, ca să le aducă prinosul dragostei; — au venit şi cei străini de neamul nostru pentru a depune la picioarele Domnitorului omagii de bucurie şi credinţă; în Ardeal au sosit chiar şi unguri dela Dobriţin, rugând pe Regele Ferdinand, ca în numele civilizaţiei şi al umanităţii să treacă Tisa şi să salveze Ungaria de duhul anarhiei şi al distrugerii.

La chiotele de bucurie ale credincioşilor Săi supuşi, Regele a răspuns în cuvinte care vor străluci pe vecie în paginile istoriei noastre.

Glasul regal spunea:

In decursul istoriei neamului nostru au fost momente de mari nădejdi, că această menire a neamului nostru trebue să se realizeze: a fost odată sub Mihai Vodă care a putut spera să înfăptuiască o Românie cum o înţelegem azi. N'a vrut Dumnezeu ca unirea aceea să ţie de lungă durată; — dar, în urma lui Mihai, au rămas urmaşi de-ai acelora ce s'au luptat atunci alături de dânsul şi pentru dânsul, şi ei au trăit ideea aceasta. Vremurile au fost grele atât pentru Ardeal, cât şi pentru ţările din vechiul regat. Parcă epoca acestor lupte, era trebuitoare pentru a oţeli braţul acestui popor pentru clipa când a venit ora hotărâtoare ca să aibă puterea să înfăptuiască ceeace era înscris în sufletul lui şi de menirea dată de soartă. Sânt recunoscător Proniei cereşti că Mi-a fost dat Mie să văd, şi nu numai să văd, dar să şi înfăptuiesc, cu ajutorul ostaşului român, acest fapt care este unic în istoria noastră.

In curând, în vara din 1924, a urmat pomenirea eroului Munţilor apuseni, Avram Iancu. La biserica din Ţebea şi la Muntele Găina, a venit iubitul Suveran, înconjurat de Familia regală şi de fruntaşii neamului, pentru a aduce prinos de închinare şi mărire la casa unde s'a născut «Craiul Munţilor», la locurile făptuirilor sale şi la mormântul unde şi-a găsit odihnă întru Domnul.

Ingăduitor, după pilda dată de preamăritul Său Unchi, de-o bunătate şi blândeţă întrupată, ocolind asprimea vorbelor, dar cu energie morală în zile bune şi rele, hotărât la fapte, Regele Ferdinand nu putea suferi vicleşugul şi linguşirea în mediul social din epoca prefacerii de după războiu, şi cu suflet neînfrânt stăruia la toate ocaziile pentru îmblânzirea moravurilor şi stavilirea rătăcirilor.

Figura sa creşte tot mai luminoasă, cu cât mai mult ne adâncim în valurile vremurilor; ear de acolo va răsări mereu icoana legendară a primului Domn stăpânitor al neamului daco-roman.

Să dea Cerul, ca urmaşii cari ţin astăzi pe umeri destinele patriei, ridicându-se peste vremelnicele slăbiciuni ale omului greşelnic, să aducă ţării noastre iubite unitatea de suflet şi de organizare prin care să asigure, pentru toţi vecii, viitorul tot mai bun şi tot mai măreţ al României nuoi.

Patriotismul şi inteligenţa bărbaţilor cu răspundere, având razimul poporului, al oştirii şi al bisericii, vor şti să inspire respectul cuvenit atât în lăuntru, cât şi în afară de graniţe.

Voinţa unită a factorilor va fi temei şi izvor spre înflorirea şi întărirea României de mâne, stăpână în veci asupra destinului său.

Credincioşii bisericii noastre dreptmăritoare, cler şi popor din mitropolia Ardealului, vor pomeni totdeauna cu profundă pietate pe adormitul în Domnul, Regele ***Ferdinand I*** al românilor, rugând pe bunul Dumnezeu să-i dăruiască odihnă lină, aşezându-l în şirurile dreptilor, pe Celce moare cu trupul zdrobit, dar cu sufletul înseninat că în fiecare clipă a vieţii Sale pământeşti n'a purtat alt gând şi altă voinţă, decât binele şi mărirea supuşilor Săi credincioşi.

Veşnică şi binecuvântată fie amintirea Lui!

Date biografice

Ferdinand (Victor, Albert, Meinrad de Hohonzollern) n. 12/24 August 1865 ca al doilea fiu al principelui Leopold de Hohenzollern şi nepot de frate ai regelui României Carol I, devenit — în lipsa unui moştenitor direct şi după renunţarea formală a tatălui său Leopold prin declararea dela 22 Noemvrie 1880 din constituţia română — moştenitor presumptiv al coroanei şi numit prin decretul dela 18 Martie 1889 «Alteţă Regală, Principe de România», şi-a făcut studiile gimnaziale la Düsseldorf, universitare la Tübingen şi Lipsca, militare la Cassel, a intrat ca sublocotenent în regimentul 1 de gardă din Potsdam, a învăţat limba română sub conducerea prof. V. Păun, 1883—88.

S'a căsătorit la 29 Decemvrie 1892 cu *Maria* (Alexandra, Victoria), princesă de Saxa-Coburg şi Gotha, n. 17 Octomvrie 1875, de religiune luterană, nepoată de fiu a reginei-împărătese Victoria a Angliei şi vară bună cu fostul împărat Wilhelm II al Germaniei şi cu Nicolae II ţar al Rusiei.

Copiii săi sunt: Principele *Carol*, n. la 3/15 Octomvrie 1893; principesa *Elisabeta*, n. 29 Septemvrie 1894; principesa *Maria*, născ. la 3/21 Iulie 1897; prinţul *Nicolae*, născ. la 5/18 August 1903, prinţul *Mircea* şi principesa *Ileana*.

Toţi copiii sânt botezaţi în religiunea ortodoxă a României.

Ca moştenitor de tron, principele Ferdinand, proclamat membru onorar al Academiei Române (în 1890) a spus: Am avut fericirea să învăţ de timpuriu frumoasa limbă românească şi mi-a fost drag să o învăţ, pentrucă ea mi-a înlesnit cunoaşterea de aproape a literaturii poporale, a datinelor, a obiceiurilor, dar mai ales a bogatei istorii a neamului românesc. —

In Mai 1915 este proclamat protector şi preşedinte de onoare al Academiei Române.

Ţinta lui a fost totdeauna: «munca fără preget ce sânt hotărât, ca bun român şi rege, să închin iubitei mele ţări».

Pentru ţăran şi ostaş a avut dragoste nemărginită.

In 1917 a făgăduit ostaşilor de pe front, că le va da dreptul de a stăpâni într'o mai largă măsură pământul pentru care s'au luptat.

Regele Ferdinand a avut încredere în puterea de viaţă a neamului românesc şi, în 1916, a pornit războiul desrobirii şi a închegat pentru totdeauna unirea neamului românesc.

Ultimele clipe

Comunicat: Ca urmare a afecţiunii de care M. Sa Regele suferea dinainte şi a broncopneumoniei declarate în luna Martie, starea Sa generală a declinat continuu. Anemia şi greutatea respiraţiei au îngreuiat din ce în ce munca inimii, provocând, în noaptea de 20 Iulie 1927, o stare de colaps, în urma căreia Majestatea Sa a sucombat la ora 2 şi 15 minute, în braţele M. S. Regina, în prezenţa medicului curţii Dr. Mamulea.

Până în ultimele momente, Majestatea Sa şi-a păstrat întreagă cunoştinţa şi a încetat din viaţă fără durere.

Ultimele Sale cuvinte, adresate Majestăţii Sale Regina care-L susţinea, au fost: **Mă simt obosit...**

Vestea morţii în Sibiu

Vestea despre trecerea la cele eterne a Majestăţii Sale a fost anunţată în dimineaţa zilei de 20 Iulie de Dl Ministru de interne Duca, dlui prefect judeţan Dr. Nicolae Regman.

Această tristă veste s'a lăţit cu iuţeala fulgerului în întreg oraşul şi pe edificiile publice precum şi pe casele particulare s'a arborat stindardul negru, iar clopotele catedralei şi a celorlalte biserici din oraş au anunţat tuturor cetăţenilor dureroasa veste a răposării bunului nostru Rege.

Prefectura judeţană a comunicat trista veste în toate comunele din judeţ dispunând că până la altă dispoziţie să se tragă de 3 ori pe zi clopotele în toate bisericile timp de cel puţin 15 minute; să se arboreze stindardul negru pe edificiile publice; s'a interzis ţinerea petrecerilor şi reprezentaţiunilor teatrale; s'a sistat ţinerea târgurilor şi s'a dispus ca toate oficiile publice să funcţioneze în permanenţă.

Rugăciune

In 20 Iulie, sărbătoarea Sf. Ilie, după terminarea Sfintei liturghii în biserica catedrală, I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* încon-jurat de preoţimea din localitate a săvârşit o rugăciune pentru odihna sufletului Majestăţii Sale Regelui Ferdinand trecut la cele eterne.

Depunerea jurământului din partea armatei, Regelui MIHAI I şi Regenţei

Miercuri în 20 Iulie a. c. întreaga armată aflătoare în garnizoana din Sibiu a depus jurământul de fidelitate pentru regele Mihai I.

Această solemnă festivitate a avut loc în Piaţa Regele Ferdinand unde s'au concentrat toate trupele în frunte cu ofiţerii.

După sosirea la faţa locului a I. P. Sf. Sale Mitropolitul *Nicolae*, însoţit de consilierii arhiepiscopeşti, Dl general *Găvănescu*, comandantul corpului 7 de armată în cuvinte duioase a anunţat trupelor trista veste despre trecerea la cele eterne a Majestăţii Sale înţeleptului Rege Ferdinand I.

I. P. Sf. Sa Mitropolitul a oficiat apoi un serviciu divin pentru odihna sufletului Majestăţii Sale regelui Ferdinand I.

Dl general Găvănescu a adus apoi la cunoştinţa trupelor că urmaşul legal pe tronul României al defunctului rege Ferdinand este nepotul său Regele *Mihai I* şi învită pe ofiţeri şi soldaţi să depună jurământul de fidelitate

I. P. Sf. Sa Mitropolitul *Nicolae* citeşte următoarea formulă de jurământ:

«In numele lui Dumnezeu Atotputernicul, eu .. jur credinţă Regelui Mihai I şi Regenţei, supunere legilor şi îndatoririlor militare, în toate ocaziunile, în timp de pace, ca şi în timp de războiu.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu».

Jurământul îl depune întâi Dl general, apoi ceilalţi ofiţeri după gradele erarhice şi în fine soldaţii.

După depunerea jurământului Dl general Găvănescu a cetit următoarea *Proclamaţie* adresată de Consiliul de miniştri:

PROCLAMAŢIE

Români,

Primul Rege al României întregite a încetat din viaţă.

O boală crudă L-a răpit, punând astfel capăt înainte de vreme celei mai glorioase Domnii, sub care s'a întruchipat visul de veacuri al neamului nostru.

Urcând treptele Tronului, Regele Ferdinand a făgăduit solemn în faţa reprezentanţei naţionale, că va fi bun Român.

Domnia Lui a dovedit cu prisosinţă, că şi-a împlinit făgăduinţa şi astăzi plângem, nemângâiaţi, moartea Celui mai mare şi mai bun dintre Români.

Dealungul vremurilor, Românii nu vor putea să uite, că n'a fost jertfă pe care Ferdinand să nu o fi făcut pentru fericirea ţării sale.

Neclintit în credinţă şi hotărâre în timpul războiului, înţelegător şi blând, înţelept şi drept în timp de pace, Ferdinand va rămânea pururea Regele Intregirii neamului şi al marilor reforme, care au adus statului dreptate, putere şi linişte.

Nu putem rămânea mai statornici şi credincioşi marelui gând, căruia El i-a închinat toată viaţa Sa, decât fiind strâns uniţi pentru liniştea şi propăşirea Patriei, cu neclintit devotament pentru Dinastie, cu respect faţă de Constituţia şi legile Ţării.

Să înconjurăm cu dragoste şi cu încredere în menirea ţării pe REGELE MIHAI şi să ne încordăm toate puterile pentru asigurarea viitorului strălucit al României întregite, azi aşa de greu încercată.

CONSILIUL DE MINIŞTRI.

După cetirea Proclamaţiei a urmat defilarea trupelor.

Impunătoarea festivitate a luat sfârşit la ora 6½.

Jurământ

Regele Ferdinand I încetând din viaţă, A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron şi dl George Buzdugan, primpreşedinte al Inaltei curţi de casaţie şi justiţie, cari compun Regenţa numită de Regele Ferdinand şi primită de Reprezentaţiunea naţională prin legea dela 4 Ianuar 1926, au depus Luni d. a. înaintea ambelor Adunări întrunite jurământul prescris de Constituţie. După depunerea jurământului, înaltul cler a săvârşit serviciu divin în sfânta biserică a Patriarhiei.

Inmormântarea

Inmormântarea Regelui Ferdinand se face *Duminecă*, în 24 Iulie, la Curtea de Argeş.

Nr. 7059/1927 Pres.

Circulări

către Oficiile protopresbiterale şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu.

Cu mare durere aducem la cunoştinţa clerului şi poporului arhiepiscopiei noastre, trecerea din această viaţă a Majestăţii Sale, Preaînălţatul, Bunul şi Iubitul nostru Rege

FERDINAND I,

întâmplată Miercuri, 20 Iulie, în palatul regal din Sinaia.

Gloriosul Rege liberator, Făuritorul Patriei întregite, Părintele plin de iubire al poporului românesc a fost chemat de Tatăl ceresc, din mijlocul misiunei providenţiale pe care i-a încredinţat-o ca s'o ducă la îndeplinire pe acest pământ, în lăcaşul dreptilor şi al marilor aleşi ai voiei Sale celei sfinte.

Numele Regelui Ferdinand I şi faptele mari ale vieţii Lui, vor umplea pagina cea mai frumoasă şi plină de glorie în istoria poporului românesc.

Înăbuşindu-şi amintirile originei Sale, şi printr'un clar simţemânt al datoriei identificându se cu misiunea Sa, printr'o caldă iubire gata la orice jertfe identificându-se cu poporul românesc, *Lui* i-a fost dat să conducă acest popor la înfăptuirea marelui ideal naţional. De aceea amintirea Marelui adormit în Domnul va rămânea în sufletul poporului nostru nedespărţită de cea mai măreaţă clipă a vieţii acestuia.

Cu inimile îndurerate trimiteţi gândurile Voastre pline de profunda recunoştinţă la sicriul neuitatului nostru Rege şi în rugăciunile Voastre zilnice împletiţi cucernice cereri către Parintele tuturora ca să-l primească întru împărăţia Sa cea cerească.

Îndeosebi ordonăm ca:

1. Îndată după primirea acestei circulări, în toate bisericile să se facă rugăciuni pentru sufletul adormitului în Domnul, iar clopotele bisericilor să fie trase în fiecare zi de treiori până la ziua înmormântării, Duminecă, 24 Iulie a. c. ora 5 d. a. când se vor trage timp de o oră.

2. Duminecă, 24 Iulie a. c. când va avea loc înmormântarea la Curtea de Argeş, la orele 11 a. m. după sfânta liturghie, se va face în fiecare biserică parastas pentru odihna adormitului în Domnul, cu care ocaziune iubiţii noştri preoţi vor ţinea poporului cuvântări potrivite pentru a arăta viaţa trăită cu înţelepciune, cu credinţă, cu iubire de popor şi împodobită cu fapte mari a Majestăţii Sale.

Astfel, cu simţeminte de adâncă recunoştinţă şi iubire, cu rugăciuni către Tatăl cel ceresc vom însoţi, cler şi popor al sfintei noastre biserici, la lăcaşul odihnei de veci pe Marele şi în veci neuitatul nostru Rege Ferdinand I.

Dat în reşedinţa Noastră mitropolitană din Sibiu, la 20 Iulie 1927.

Cu arhiereasca binecuvântare, al vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) **Nicolae,**
arhiepiscop şi mitropolit.

Nr. 7102 Pres.

Aducem la cunoştinţa iubiţilor noştri preoţi şi protopopi, că urcându-se pe Tronul României Majestatea Sa Regele Mihai I, până la alte dispoziţiuni formula de pomenire a Majestăţii Sale, la sfânta liturghie şi la serviciile religioase va fi: *„Prea înălţatul şi binecredinciosul nostru Rege Mihai I, cu toată augusta familie regală“.*

Sibiu, la 20 Iulie 1927.

Nicolae,
arhiepiscop şi mitropolit.

Intelectualii americani în Sibiu

Oaspeţii americani, cari de câteva zile vizitează ţara noastră, au sosit Sâmbătă, în 16 l. c., la Sibiu.

In aceeaş săptămână, Miercuri, d. a. la ora 5, intelectualii americani, profesori universitari şi studenţi, împreună cu membrii «Asociaţiei amicii Statelor unite» dela noi, au ţinut o şedinţă solemnă la castelul Peleş, învitaţi de M. Sa Regina Maria.

Au vorbit, la acest prilej, dl *Culberston,* ministrul Americei la Bucureşti, apoi în numele profesorilor universitari americani, dl *Healy* şi dşoara *Ceary*, z când că universitarii americani, fericiţi de onoarea făcută Americei prin vizita Suveranei românilor, au venit să-i mulţumească chiar pe pământul ospitalier al aceste frumoase ţări.

M. Sa Regina *Maria*, a rostit apoi, în limba engleză, urmatoarea cuvantare:

«Vă mulţumesc la toţi pentru frumoasele cuvinte ce Mi le-aţi adresat, Mie şi ţării Mele. Vă asigur că Regele regretă foarte sincer de a nu fi putut să asiste în persoană. Regele este încredinţat că voi şti să vă spun cu toata inima bucuria Sa de a vă şti oaspeţii ţării, care în toate timpurile a primit cu braţele deschise pe concetăţenii voştri. Cu acest gând El M'a rugat să vă urez bun venit pe acest pământ, unde fraţii voştri au luptat împreună cu ostaşii noştri şi Eu Mă asociez din tot sufletul. Mulţumesc, cu acest prilej Universităţilor americane pentru atenţiunea lor şi vă rog să exprimaţi la întoarcerea voastră în America acelor Instituţiuni de cultură pe care nu le-am putut vizita, regretul meu că din cauza timpului prea scurt ce l am petrecut în Statele-Unite în ultima Mea călătorie, nu am putut să le văd pe toate şi duceţi salutul Meu Ţării voastre, pe care am admirat-o şi unde nădăjduesc să mai pot merge odată».

Oaspeţii au trecut apoi în sala pomilor, unde li s'a servit un ceai.

La ora 7 şi un sfert oaspeţii americani au părăsit castelul Peleş.

*

Despre petrecerea iubiţilor oaspeţi în Sibiu, primim următorul raport:

Sâmbătă, Duminecă şi Luni (16—18 Iulie) a găzduit oraşul nostru oaspeţi iubiţi, veniţi de dincolo de Ocean. Pe o vreme minunată au sosit 20 de inşi (ceilalţi 26 s'au răspândit prin alte oraşe, dându-şi întâlnire pe mai târziu), conduşi din partea dlui Modolea, inspector general şi Ion Băleanu dela ministerul de externe. In faţa otelului Bulevard, pavoazat cu steagul american şi românesc (după cum luase şi oraşul haină de sărbătoare, pavoazând), în sunetele imnului naţional american, executat de muzica militară Reg 90, au sosit oaspeţii, dinspre Râmnic, în automobile şi autocamioane.

O mare mulţime îi aştepta, ovaţionându-i. In fruntea tuturora se aflau reprezentanţii autorităţilor: prefectul jud. Dr. N. Regman, subpref. Dr. Goritz, pref. poliţiei Ştefănescu, primarul oraşului Sibiu, Schöpp, vicepreşedinţii «Astrei», Dr. Oct. Russu şi Dr. Gh. Preda, preş. de tribunal, decanul corpului advocăţesc, reprezentanţii bisericei, Dr. Gh. Proca, Tr. Scorobeţ, V. Nistor, reprezentantul miliţiei, col. Marcovici, etc.

Prefectul jud. Dr. N. Regman a bineventat pe oaspeţi în faţa otelului prin câteva, simţite, cuvinte. I-a răspuns profesorul David Saville Muzzey, în franţuzeşte, exprimându-şi convingerea că se vor simţi şi în Sibiu tot atât de bine cum s'au simţit în localităţile străbătute până acum.

La banchetul dela ora 21, în otelul Bulevard, la care au luat parte, pe lângă oaspeţi, 40 de invitaţi, s'au ţinut câteva toasturi, în mijlocul unei animaţii ce n'a lăsat nimic de dorit (dl prefect Regman, prof. american Thomas H. Healy, prof. american David Saville Muzzey, dşoara prof. americană Esther Ceary, (în romaneşte), dl preş. de tribunal Petrescu, dl col. Marcovici, în numele dlui general al corpului de armată VII, dl student Ivan — în englezeşte — pentru studenţimea amiercană, etc.

A doua zi, Duminecă, au vizitat oaspeţii mai întâi catedrala noastră, asistând la serviciul bisericesc, mai apoi au luat parte la *recepţia* aranjată din partea societăţii «Astra», în sala festivă a palatului cultural. Sala a fost arhiplină. «Reuniunea de cântări Gh. Dima», condusă de dl Nic. Oancea, — având membrele reuniunii splendide costume naţionale — a cântat imnul naţional american (cu text românesc, o traducere a dlui I. U. Soricu). A urmat vorbirea în franţuzeşte, a vicepreşedintelui «Astrei», dl Dr. Gh. Preda. Dsa, într'o cuvântare avântată, a descris evoluţia culturală a poporului românesc de aici, a redat etapele «Astei», a arătat prestaţiunile «Astrei» până acum şi a apelat la nobilul popor american, care a sărit într'ajutorul culturii primejduite şi în decursul războiului, să dea o mână frăţească acelora, cari, ca noi, dorim lumina, adevăr şi dreptatea. Prof. Muzzey şi prof. Healy au răspuns, emoţionaţi de cele văzute şi, în mijlocul tunetelor de aplauze, au declarat că se înscriu în şirul membrilor «Astrei», împreună cu dşoara Est. Ceary, care a rostit, spre bucuria tuturora, cuvinte de mulţumită în limba românească. Oaspeţii au declarat că se simt încântaţi de cele văzute — că vor da mai departe, ajunşi acasă, impresiile despre ţara noastră, atât de puţin cunoscută în America, şi că se vor face apostolii unei buneînţelegeri între popoare ca poporul american şi românesc. Dl Muzzey a mai declarat că sunt totodată trimişii «Dotaţiunii Carnegie pentru Pacea internaţională», o mare societate, care şi-a pus de scop apropierea pe toate terenele a popoarelor, cari trebue să se înţeleagă, stimându se reciproc. (Vorbirea dlui vicepreş. Dr. Gh. Preda s'a distribuit în limba englezească, în chenare frumoase, naţionale).

După ce a executat corul dlui Oancea încă două bucăţi reuşite (din «Şezătoarea lui Bredi-ceanu şi alta) li s'a arătat oaspeţilor muzeul, li s'au distribuit albume, etc.

A treia vizită a fost în *Muzeul Brukenthal* unde au fost primiţi de conducatorii muzeului.

La ora 1½ s'a servit un banchet în restaurantul din pădure, de lângă lac, în mijlocul unei animaţii sincere. Muzica militară şi aceea a pompierilor au delectat publicul.

La ora 4 a fost plecarea cu automobilele la *Sălişte.* Intreg poporul i-a aşteptat pe americani lângă biserică şi şcoală. Săliştenii s'au arătat şi de astădată la culmea chemării lor. In sala cea mare veniseră într'aceea şi coriştii şi coristele din Sibiu, îmbinându-se cu săliştenii şi săliştencele coriste. Dirigenţii corurilor au fost — lucru cam neuzitat! — cei doi fraţi Oancea. Imnul american, cântece poporale («Are mama

iată-mare...» etc.) — au contribuit ca atmosfera din sală să fie cât se poate de prielnică. Fruntaşul comunei, păr. protopop Dr. D. Borcia, a rostit o cuvântare inimoasă în numele săliştenilor, atât la recepţia din sala festivă, cât şi la cina comună din restaurantul comunal. Dşoara Est. Ceary, îmbrăcată într'un splendid costum naţional, a rostit cuvinte de mulţumită în româneşte.

La «Netedu», unde s'au îndreptat cu toţii, după ce au vizitat fosta «Casa culturală» (Şcoala comercială sup. de astăzi) se ţinea tocmai mai-alul meseriaşilor. A fost o serbare săliştenească frumoasă, bucurie sufletească şi bucurie a ochilor. S'au dansat numai dansuri naţionale. N'a lipsit nici «Căluşerul».

(Scene întregi a fost filmate, de oficiul militar de cinematografie.)

Seara, la cina comună, s'a cântat împreună, după cum s'a şi dansat împreună la «Netedu».

Pe la 12 au sosit oaspeţii în Sibiu, la otelul Bulevard. La ora 9½ dim., Luni, au pornit-o, între aclamaţiile generale, la băile Govora.

Fie ca momentele petrecute la noi să contribuie la cimentarea legăturilor de prietenie dintre ambele state. *Cor.*

La conferenţa din Lausanne sânt delegaţi, din partea Sfântului Sinod, P. S. Sa arhiereul Tit Simedrea Târgovişteanu şi păr. Gr. Pişculescu (Gala Galaction), cari vor participa la această conferenţă internaţională creştină, ce se ţine în August, ca reprezentanţi ai punctului de vedere ortodox român.

Se sbuciumă organul mitropolitan dela Blaj, *Unirea*, să se desbare de păcătoşenia «Celor 10 porunci ale alegătorului», şi cu multă cheltuială de vorbă, sub titlul cacofonic de «Încă o mică calomnie (?) a Telegrafului sibian», face mutra nevinovatului nedreptăţit.

«Poruncile», cu îndemn *la băutură alcoolică* şi la *înşelătorie*, (ci că «bune pentru alegeri»), şi primite în redacţia noastră sub aceeaş faşie cu *Unirea* Nr. 27, sânt tipărite în **„Tipografia Seminarului, — Blaj"**, va să zică într'o tipografie bisericească în care se tipăreşte şi «Unirea».

Aceleaşi porunci, care mai pomenesc şi de «*popă*», poartă pe dos figurile «candidaţilor noştri», — între cari răsar ale dlor *Dr. Victor Macaveiu*, «canonic metropolitan în Blaj», şi *Dr. Ioan Coltor* «canonic în Blaj»... prieteni şi colaboratori ai Unirii.

Chestiunea de căpetenie nu este că «poruncile» sânt sau nu sânt «suplimentul» Unirii, ci că ele sânt *demoralizătoare* pentru alegători, sânt tipărite în tipografie *bisericească*, sânt împodobite cu figuri de *preoţi* (sau «popi», cum zic poruncile dela Blaj).

Eată dar, că nu foaia noastră, ci **Unirea** nu-i sănătoasă, dacă nu debitează pe săptămână cel puţin un neadevăr, în forma cea mai iezuitică.

De altfel cetitorii noştri nu odată au putut constata, cum redacţia «Unirii» şi-a luat refugiul la neadevăruri, cum a fost cazul cu vorbirea nunţiului Marmaggi la Blaj. Au rămas de pomină clarissimii şi monseniorii.

Saşii noştri şi oaspeţii americani

— Gafa dela Sibiu —

După ce conducătorii politici ai saşilor au luat hotărârea «eroică» d'a se alià, deocamdată pentru alegeri, cu *ungurii* milenari şi făcători de propagandă împotriva tratatelor de pace, aceiaşi conducători îşi continuă noul fel de luptă, împotriva românilor şi a noului stat, cu prilejul vizitei intelectualilor americani în ţara noastră.

Organul de publicitate săsesc din Sibiu, *Tageblatt*, din 17 Iulie 1927, trimite oaspeţilor americani, sosiţi la Sibiu, salutul său, care, tradus în englezeşte, a fost strecurat — cum sânt informaţi — în camera fiecărui oaspe american sosit la hotel.

Salutul săsesc sibian nu se deosebeşte prin nimic de exibiţiile iredentiştilor budapestani. Şi acolo, ca şi aici, adevărul istoric se falşifică intenţionat.

«Naţiunile şi confesiunile Ardealului — strigă Tageblatt din Sibiu — au trăit sute de ani lângă olaltă în deplină *libertate* şi *egalitate*», (subliniază Tageblatt, dar nu spune că *românii* ardeleni erau *scoşi* dintre acele naţiuni şi confesiuni privilegiate şi erau asupriţi fără milă. Au nu au plătit preoţii noştri zeciuială chiar preoţilor saşi?!) «Astăzi însă *nu mai este aşa*», (e firesc să nu mai fie aşa). Deşi noi, saşii, am jertfit avere (!) şi sânge (!) la Tisa şi Nistru pentru consolidarea statului român, «cu toate acestea n'au fost cruţate nici *aşezămintele noastre culturale*, nici *proprietatea* noastră», (privilegiile!).

Eată efectele alianţei saxono-maghiare de astăzi!

«Prudenţii» şi «circumspecţii» conducători, cari au pus pe hârtie şi au tradus în englezeşte astfel de îndrăzneli năroade, au făcut cu neputinţă ca oaspeţii americani, — jigniţi de lipsa bunului simţ a celor ce se pretind a fi «reprezentanţi culturali» în orient, — să le mai dea vre-o atenţiune. Au primit o lecţie meritată.

Parlamentul român

Duminecă la amează s'a deschis sesiunea extraordinară a noului parlament, oficiindu se mai înainte, după tradiţionalul obicei, serviciu divin la Mitropolie, unde au asistat toţi membrii guvernului, parlamentarii, înaltul cler, conducătorii armatei şi înalţii demnitari străini.

Membri guvernului, parlamentarii şi toţi înalţii demnitari au trecut la ora 11 şi jumătate la parlament, unde un public numeros aştepta deschiderea întâii şedinţe.

In incintă au luat loc parlamentarii. Au lipsit naţional-ţărăniştii.

La ora 12 şi-a făcut întrarea dl Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri, înconjurat de membrii guvernului, a deschis în numele Suveranului întâia şedinţă a noilor corpuri legiuitoare şi a dat cetire Mesagiului regal.

Vii ovaţii au subliniat regalele cuvinte.

Apoi dl Brătescu Voineşti, directorul camerei, a anuntat viitoarea şedinţă pentru ora 3 după amiază.

Dl U. N. Săveanu, preşedintele de vârstă al Camerei, a deschis şedinţa.

Trecând în secţiuni, Camera a lucrat la examinarea dosarelor alegerilor.

Opoziţia naţional ţărănistă s'a prezentat la şedinţă.

Nr. 6507/1927. (84) 3—3

CONCURS

La şcoala normală ortodoxă-română «Andrei Şaguna», din Sibiu, cu începerea anului şcolar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba franceză . . . . 16 Ore.
2. Istoria . . . . . 13 „
3. Drept şi economie politică 3 „
4. Desemnul şi Caligrafia . 13 „
5. Practica agricolă şi ştiinţele agricole . . . . . 18 „
6. Educaţia fizică . . . . 28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termin de 30 zile, socotit dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore îşi vor înainta cererile Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoţite de următoarele documente:

1. Extras de botez;
2. Certificat de maturitate;
3. Indicele dela Universitate;
4. Diploma de profesor;
5. Certificatul de serviciu.

Dintre concurenţi vor fi preferiţi cei ce au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ca senat şcolar, ţinută la 30 Iunie 1927.

Din încredinţarea I. P. S. S.

V. Nistor
secretar.

Mateiu Voileanu
asesor consistorial.

Calendare şi Almanahuri, de *Sextil Puşcariu*, Extras din «Alman. Graficei Rom.» 1927. Scrisul Românesc, Craiova. — Broşură de 12 pagini. (Intre calendarele româneşti nu este amintit unul din cele mai vechi, *Calendarul* arhidiecezei sibiene, care apare, din 1851 şi până astăzi, în tipografia lui Şaguna; în anii din urmă poartă titlul: *Calendarul banului creştin)*.

FOIŞOARA

PREDICA

de GH. D. MUGUR

E o predică solemnă, cugetată mult, în lumina drumurilor de activitate misionară ori sub lampa înorată în ceasurile de izolare şi de foc ale nopţii, e o predică de carte, academică, învăţată, care se rosteşte solemn şi studiat cu mânile apăsate pe aurul vulturului din amvon, şi este a întâmplării care se rosteşte potolit şi lin ori unde răsare pentru ea argumentul, fapta, nevoia, prizina. E o predică nebănuită, predica reformatoare, care de dimineaţă până seara svâcneşte viu din cugetul inspirat al preotului, din inima lui.

Omul din mulţime trebuie s'o culeagă în sufletul său de pe toate drumurile de învăţătură ale preotului.

După ce-a închis uşa bisericii, preotul trebuie să deschidă uşa parohienilor săi. Să plece, să vadă, să cerceteze şi, următor divinului adagiu al Mântuitorului, să predice. E în acest «să predice» nu compoziţia teologică făcută după legile schimbătoare ale retoricei de carte, ci prefirarea învăţăturii, a sufletului, a luminii şi a bunătăţii din el, în sufletul înorat şi închis al mulţimii, e revărsarea gândului viu în gândul amorţit al mulţimii imense.

Să predice deslusind lumea şi viaţa, să dea speranţe şi puteri de ridicare, să arate pe Isus şi să deschidă pentru El şi ochii şi inima mulţimii.

E e activitate de cutreerare voită, în care sufletul preotului se poartă pretutindeni ca facă spirituală în lumea neştiinţei şi a rătăcirii. Aşa au fost convertitorii şi reformatorii. Nu uitaţi cutreerarea lui Paul, a lui Petru, a lui Luca, a lui Ignatie Teoforul, a lui Policarp ucenicul lui Ioan, a lui Clement Romanul înecat în marea taurică pentru zelul lui de răspânditor al creştinismului, ori al neobositului Barnaba de Cipru, adeptul şi însoţitorul lui Paul. Pildă eternă însă e Mântuitorul oamenilor.

El n'a vorbit din amvon, ci pretutindeni unde nevoia răscolea sufletul şi cerea cuvântul învăţăturii imutabile, între păstori şi pescari, între farisei şi vameşi, în mijlocul copiilor, în câmp chiar între spicele de grâu şi pretutindeni unde înflorea, înăbuşind umanitatea, furia şi făţărnicia iudaică.

In această ipostasă de neastâmpăr şi de cutreerare infinită trebue să se vadă preotul. Mai ales în aceasta. Fie care trebue să întindă tot mai mult paradisul fericirii messianice. Fie care trebuie să lumineze, să vindece şi să ajute. Fiecare trebuie să săvârşească miracolul creştinării. Cum cutreera, la Birminghan, iluminatul Dawson, în cartierele de durere ale uvrierilor englezi, tot astfel trebue să umble, să cerceteze, să înveţe şi să ajute fiecare preot.

Umblarea e un imperativ messianic. Cel ce poartă pe el haina doctorului sufletesc şi e sfinţit cu darul puterii de sus, acela trebue să-şi înfigă în cugetul lui hotărâtoarea poruncă a lui Isus: mergeţi şi predicaţi.

Cercetarea însă stă înaintea învăţăturii. Nu poţi da povaţă şi învăţătură până nu cunoşti omul, viaţa lui, cugetul intim al fiecăruia.

Confesiunea dă ori cărui duhovnic gândurile şi inima omului. Acestea închise cu cheia

Nr. 433/927. (89) 1—3

CONCURS

In baza § 63 din statutul organic şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul naţional-bisericesc al Mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului arhidiecezan din 18 Maiu 1927 Nr. 2461 Plen., prin aceasta se publică concurs de protopresbiter al tractului **Târnava**, cu sediul în parohia centrală Diciosânmărtin.

Postul de paroh fiind ocupat, retribuţiile vor fi cele protopresbiterale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Diciosânmărtin, din şedinta consiliului protopopesc al tractului Târnava, ţinută la 20 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean adm. protopopesc, preş. — **Iuliu Moldovan** notarul cons. ppesc.

Nr. 6608 Plen.

Aprobat, în şedinţa plenară dela 14 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* va pleca cu trenul de Vineri seara la Bucureşti, pentru a participa la înmormântarea Regelui Ferdinand I.

O lege bună ar fi aceea, prin care se opreşte reclamarea şi urmărirea în justiţie a datoriilor făcute, în localuri publice, *pentru băuturi alcoolice.* Asemenea lege, în scop de a combate alcoolismul, se pregăteşte, din iniţiativă parlamentară, în Reichstagul german. Sperăm ca exemplul să fie imitat în parlamentul ţării noastre.

Mare cutremur de pământ a bântuit zilele acestea la locurile sfinte din Palestina. Numărul morţilor, din cauza cutremurului, trece peste o mie. S'au dărâmat cam o sută de case. Monumentele istorice din Iesusalim au suferit unele stricăciuni uşoare. Biserica Sfântului Mormânt a rămas neatinsă.

Dare în judecată. Magistraţii din Sibiu, simţindu-se calomniaţi, în chestiunea purtării lor în alegeri, din partea dlui Iuliu Maniu, au cerut ministerului de justiţie încuviinţarea de a da în judecată pe preşedintele partidului naţional-ţărănist. Cererea s'a încuviinţat.

Promoţie. Dl Laurenţiu Broşu, fiul parohului Ioan Broşu din Braşov-Dârste, a obţinut în 29 Iunie 1924 diploma de inginer de mine la politehnicul din Berlin-Charlottenburg, Germania.

Absolvenţii şcoalei Normale «Andrei Şaguna» din Sibiu îşi pot ridica diplomele de învăţător dela direcţiunea şcoalei.

Din «raiul» bolşevic. In Kustanai, Siberia, 14 membri ai unei secte religioase s'au închis în biserică, i-au dat foc şi toţi 14 au ars de vii, după ce declaraseră înainte, că să jertfesc pentru Rusia, ca să se libereze de domnia tirană a bolşevicilor.

Biserică «sgârie nori». O biserică «sgârie nori» e plănuită de comunitatea congregaţională din New-York. Planurile pentru noua biserică au fost anunţate. Biserica va fi o clădire cu 23 etage, cu hotel, prăvălii, şi 600 camere pentru «persoane cu venituri moderate, care sânt însă de acord cu principiile acestei biserici». Intreaga clădire va costa două milioane dolari.

RUGĂM direcţia poştelor noastre să ia măsuri de îndreptare, ca oficiile poştale din sate să-şi împlinească datoria faţă de abonaţii ziarelor româneşti. Din Băcâinţi (poşta Şibot) ni se scrie, că mai multe numere din foaia noastră n'au sosit la adresa abonaţilor. Din alte locuri aceeaş veste.

ŞTIRI LOCALE

Legatul Emil Verzariu, aparţinător fondului căminului pentru bătrânii săraci ai societăţii române de înmormântare din Sibiu întemeiat în memoria decedatului, a primit următoarele dăruiri: Grigore Verzariu major, Bucureşti, şi Dr. Pompiliu Verzariu, Oradea mare, fiii decedatului, câte 500 lei, Elisaveta Verzariu, sora decedatului, 300 lei, Timotei Popovici şi soţia Victoria şi Dr. Ilie Beu, preşed. băncii Albina, câte 200 lei, Dr. V. Bologa, Dr. L. Borcia, Dr. N. Comşa, N. Togan, membri în cons. de adm., Dr. Oct. Rusu adv., Const. Popp dir., I. Rebega contabil-şef, câte 100 lei, alţi funcţionari ai Albinei 510 lei, din partea băncii «Albina» pentru membrul ei din consiliul de control 5000 lei, banca de asigurare «Transilvania» al cărui director a fost decedatul, 3000 lei, funcţ. Dumitru Oprişiu şi Ios. Singer câte 200 lei, Kosturik, Reinhardt, Kutschera şi Dr. Bock câte 100 lei, alţi funcţionari ai acestei bănci 670 lei. Suma 12,280 lei. In numele comitetului mulţumeşte cu recunoştinţă pentru aceste creştineşti dăruiri preşedintele: *T. Popovici.*

Teatru unguresc îşi ţine şi în vara aceasta obişnuita stagiune în oraşul Sibiului. Reprezentaţiile sale de *operete,* piese mai mult sau mai puţin uşoare, sânt cercetate binişor de sibieni, — la alt fel de piese sala este destul de goală. Şi astfel, interesele culturale ungureşti nu prea sânt servite de teatrul provincial în felul cum este alcătuit.

Convocare. Patronii, foştii elevi acum deveniţi majori, toţi sprijinitorii şi binevoitorii şcoalei de ucenici a statului din Sibiu, se convocă la adunarea generală, ce se ţine Duminecă, în *31 Iulie 1927,* în sala clasei a II-a primară din strada Avram Iancu Nr. 13, la ora 11½ a. m. Ordinea de zi: 1. Alegerea în comitetul şcolar a lor 4 membri şi a unui censor în conformitate cu dispoziţiile dela cap. VI din Regulamentul şcolar. — Dacă la prima adunare nu se vor întruni membri în număr provăzut de lege, adunarea a doua se va ţine în acelaş loc şi timp Duminecă, în 7 Augusr a. c. şi alegerea se va face numărul membrilor prezenţi.

T. Călinan, director.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică, organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronajul I. P. S. Sale Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. Nr. 7 din 1927 are cuprinsul următor: Prof. N. Colan: Lausanne. Pr. Gh. Maior: Ceva din istoricul învăţământului religios creştin. I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Prof. N. Colan şi Pr. I. Trifa: Mişcarea literară: Katholische Apologetik. «Pentru zidirea împărăţiei lui Dumnezeu». Noua Călăuză pentru cunoaşterea şi combaterea sectelor religioase. Viaţa românească în Ardeal. Neculce: Cronică: † Dr. Ioan Mihu. Din testamentul unui om mare. † Vasile Pârvan. Vizita P. F. Patriarh Miron la Bisericile din Orient. *** Note şi informaţii. — Redacţia şi administraţia: Sibiu strada Mitropoliei Nr. 32.

Oglinda inimii, de Z. Sandu (N. Regman), Sibiu, 1927. Tip. Şcoalei militare inf. Nr. 2. Preţul 60 Lei. — Un volum de interesante bucăţi, unele apărute în coloanele ziarului nostru. Scrise sub înrâurirea citirii cărţilor bisericeşti, fac bună impresie asupra iubitorilor vechiului scris românesc.

Nr. 6660 Şcol. (83) 3—3

CONCURS

pentru primirea elevilor în Internatul arhidiecezan din Sibiu

Pentru primirea elevilor în internatul arhidiecezan pe anul şcolar 1927—1928 se publică concurs.

In internat vor fi primiţi în prima linie în mod *gratuit* orfanii săraci ai preoţilor şi funcţionarilor bisericeşti din arhiepiscopia ortodoxă de Alba-Iulia şi Sibiu, cari cercetează vreuna din şcoalele medii, civile, comerciale sau şcoala normală din Sibiu, iar ca *solvenţi* vor fi primiţi cu preferinţă copiii preoţilor văduvi, apoi ai celorlalţi preoţi şi funcţionari bisericeşti activi, precum şi orfanii şi copiii altor părinţi mireni din arhiepiscopie.

Ceice doresc să fie primiţi de nou în acest internat, vor avea să-şi înainteze cererile lor *Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu* până cel mult în *1 August* a. c., însoţite de următoarele anexe:

1. Atestat de botez provăzut cu clauzula oficiului parohial concernent, că petentul şi de prezent este credincios al bisericii ortodoxe.

2. Orfanii de preoţi vor anexa şi un extract familiar extradat de oficiul parohial cu indicarea numelui şi etăţii tuturor membrilor familiei, a comunei bisericeşti unde tatăl a servit ca preot, data morţii tatălui, precum şi date precise şi amănunţite cu *privire la averea mobilă şi imobilă ce posed.*

3. Atestat şcolar în cópie legalizată de oficiul parohial despre ultimul an de şcoală.

Fiecare petent va avea să arate în petiţie la care şcoală voieşte să se înscrie şi în ce clasă.

Elevii cari au beneficiat de internat în anul şcolar 1926/27 atât orfanii de preoţi, cât şi ceilalţi cari au dovedit purtare bună şi spor îndestulitor la studiu, întru cât vor şi în anul şcolar 1927/28 să li se rezerve locurile, au până la acelaş dat să arate în scris dorinţa lor Consiliului, anexând la cerere anexele de sub 1, 2 şi 3, căci altcum locurile lor se vor ocupa prin alţi reflectanţi.

Taxa internatului pentru solvenţi va fi pentru fiii de preoţi Lei 10,000, pentru copiii mirenilor Lei 12,000 pentru anul şcolar întreg, care se va plăti în 4 rate egale şi anume: la înscriere, la 15 Noemvrie, la 1 Februarie şi la 15 April.

Intru cât în decursul anului şcolar peste prevederi s'ar dovedi, că această taxă nu este suficientă pentru acoperirea speselor de între-

---

tainei creştine nu sânt de ajuns. Trebue văzut cu ochiul viu al bunătăţii şi al răbdării cuibul în care omul îşi adăposteşte sufletul şi lucrurile, patul lui de odihnă, perna pe care îşi culcă durerile, masa, straiele, cartea, copiii, ograda, florile, animalele.

Toată învăţătura e legată de umbra ori de raza din casă.

Vânt şi văzduh rămâne ori ce predică dacă nu se leagă de lucruri şi de fapte, dacă nu ţâşneşte din adevărul şi poezia vieţii, şi dacă nesusţinută prin sufletul şi munca ta, nu răscoleşte sau determină.

Cercetarea vieţii omeneşti cere o necurmată şi chinuitoare trudă. Să rabzi, să nu pregeţi, să pătrunzi în adâncul durerilor şi al bucuriilor, să trăieşti în inima oamenilor, în faptele mulţimii, în păinjinişul formidabil al vieţii sociale, totdeauna scrutător, totdeauna cumpănit, generos, bun, drept şi tare, niciodată şovăitor, niciodată întunecat. O rază pe drumurile vieţii, inima lui Danko înaintea mulţimii împinsă către Isus.

După ce cu ostenitoare grija ai cercetat îndelung şi răbdător — casa, traiul, preteniile, ura, ştiinţa, neştiinţa, slăbiciunile şi puterile omului şi l-ai văzut pe el pretutindeni în zarva gospodăriei, la muncă, pe drumul necazurilor, în zi de odihnă, pe câmpul de pâne al ţării, în tragedia vieţii sociale, ori în biserica credinţei lui, atunci numai deschizi din inima ta, care trebue să fie fântână de lumină, cuvântul predicii spontane. Curat ca firul de aur pe care-l spală în albia muntelui părâul repezit din înălţimea stâncii, astfel trebue să fie pentru mulţimea toată cuvântul îndemnului, al prefacerii, al conversiunii şi al ridicării către împărăţia fără schimbare a lui Isus Hristos.

Transilvania, revista Asociaţiunii. Au apărut Nr. 5 şi 6 din 1926 cu articole de: Vintilă I. Brătianu, A. Murăşanu, Dr. Gh. Preda, Dr. H. Petra-Petrescu ş. a. — Abonamentul anual: 100 Lei pentru membri, 200 Lei pentru alţii. Adresa: Asociaţiunea, Sibiu, strada Şaguna 6.

Buletin eugenic şi biopolitic. A apărut Nr. 6 din Iunie 1927 cu articole de: V. Puşcariu, I. Iacobovici, I. Moldovan ş. a. — Buletinul apare lunar. Abonamentul 200 lei pe an. Administraţia Cluj, strada Pasteur.

ţinere, ea se va majora după împrejurări, fiind cei primiţi obligaţi a plăti diferenţa la terminul ce se va statori de către Consiliul arhiepiscopesc.

Elevii primiţi în internat vor fi obligaţi să aducă cu sine la înscriere următoarele lucruri: 4 cămăşi de zi, 4 ismene, 3 cămăşi de noapte, 4 perechi de ciorapi, 6 perechi obiele, 6 batiste, haine de pat: saltea sau străjac, ţol ori plapomă, perină, 2 cearceafuri, 2 feţe de perină şi 1 cuvertură de pat, 3 ştergare, 2 servete, 1 săculeţ pentru rufele de spălat 40/50 cm., păhar, cuţit, furculiţă, lingură pentru supă şi pentru cafea, 1 ceaşcă pentru lapte, 3 farfurii, peptene, săpun, perie de dinţi, perie de haine şi ghete, ace, aţă, briceag — şi hainele şi încălţămintea necesară. Rufăria va trebui să fie însemnată cu numele întreg al elevului. Toţi elevii, primiţi în internat, vor depune la început la administraţia internatului, câte 1000 Lei adecă: Lei 300 în contul stricăciunilor, Lei 200 pentru baie, Lei 100 pentru medic şi medicamente, Lei 300 în contul spălatului rufelor şi Lei 100 pentru bibliotecă.

Cei primiţi în internat vor avea să trimită până la 20 August a. c. în contul taxei suma de Lei 2000, — altcum se vor considera de renunţaţi şi vor fi înlocuiţi cu alţii. Această sumă — în caz de neprezéntare nu se va restitui în nici un caz.

Internatul se va deschide cu începerea anului şcolar, când toţi cei primiţi vor fi supuşi unei vizite medicale.

Fetiţe nu se primesc în internat, ci numai băieţi.

Preacucernicii preoţi vor pune în vedere atât orfanilor de preoţi, cât şi altor elevi cari voesc să fie primiţi în internat să-şi înainteze cererile la timp şi însoţite de toate actele cerute în concurs, căci altcum cererile nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din şedinţa consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu.

Nr. 296/1927. (87) 1—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Copşa-mică**, cu filia **Proştea-mare**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casa parohială cu supraedificatele.
3. Stola uzitată.
4. Sesiunea parohială veche 3 jug. şi ce se va mai primi prin reforma agrară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, — a celebra şi cuvânta.

Mediaş, 12 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 1497 port. 1927. (88) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 1006 şi Nr.C. II 7095/1927 a judecătoriei mixte din Sibiu în favorul reclamantului L. Buzdugină jun. reprez. prin adv. Dr. Mihăli, pentru încassarea creanţei de Lei 5800·— şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe *28 Iulie 1927, ora 3 d. m.*. la faţa locului în oraşul Sibiu, str. Ocnei 21 şi Târgul Vitelor 4, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară mobilele din casă şi 1 strung în valoare de Lei 19.300—. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face Lei 5800·— iar spesele până acum staverite de Lei 2848·—.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost execvate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. LX, din 1881 § 120.

Sibiu, la 30 Iunie 1927.

Dr. Báku, portărel.

Nr. 267/1927. (81) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Vorumloc**, protopopiatul Mediaşului, se publică un nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Pe lângă sesiunea parohială veche de 9 jugăre, încă 9 jugăre primite prin legea agrară.
3. Casă parohială nou edificată.
4. Una zi de lucru dela fiecare familie.
5. Drept de păşune pentru şase vite, iar în cazul că nu ar avea atâtea vite, acest drept îi revine bisericei.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi predica.

Mediaş, 16 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu comitetul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 155—1927. (82) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiilor de clasa a III-a **Nucşoara**, cu filia **Mălăcşti** şi **Streiu-Plopi** cu filia Bretea-Streiului, protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara**, cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Streiu-Plopi**, cu filia Breiea Streiului, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jugăre sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul

Haţeg, la 11 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

Nr. 840/1927. (85) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Boholţ**, protopresbiteratul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 7 şi jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică 1 stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litri grâu de familie, şi stola uzitată.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi să se prezenteze poporului în biserică — spre a cânta, respective a celebra şi cuvânta cu prealabila încuviinţare a protopopului.

Boholţ, la 19 Iunie 1927.

Comitetul parohial în înţelegere cu oficiul protopresbiteral ort. român din Făgăraş.

Nicolae Borzea
protopop.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului“

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

A apărut şi se află de vânzare la
Librăria Arhidiecezană

Călăuza Agricolă

cuprinzând date şi îndrumări din economia câmpului, pomărit şi vierit, legumărit şi florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comşa

Tomul I Economia câmpului . . .	**Lei**	**90**
Tomul II Pomăritul şi vieritul . . .	**„**	**50**
Tomul III Legumăritul şi florăritul .	**„**	**60**

Se expedează numai contra Ramburs

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,
profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba-Iulia 3·10, 13·30, 17·45
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 10·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 29 Iulie 1927 Nr. 55—56

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administaţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

M. S. Regele Mihai I

Făuritorul întregirii neamului românesc, Prea Inălţatul şi Bunul Suveran Ferdinand I, coboară în mormânt ca să trăească pururea în Cartea neamurilor.

In aceeaş clipă coroana vitejilor voevozi români trece, în mod firesc şi fără sdruncinare, la urmaşul Său, M. SA REGELE MIHAI I, vlăstarul încă fraged din aceeaş glorioasă dinastie, care ni-a dărut pe cei doi mari înainte mergători ai Săi, Carol I şi Ferdinand I.

Alipirea, înţelepciunea şi neţărmurita dragoste a poporului român veghează în jurul Regelui Mihai I, chemat să conducă — în anii minorităţii sale prin mijlocirea Regenţei — soartea patriei în drumul croit de voia Părintelui tuturora şi de vrednicia înaintaşilor, din veacuri şi până în zilele noastre, trecuţi la nemurire.

Gândul bunilor creştini şi români, cari îşi iubesc, mai pe sus de toate, neamul şi legea, se îndreaptă acum spre noul Suveran, Regele MIHAI, care poartă falnicul nume al strălucitului voevod muntean, şi-i urează într'un glas şi însufleţit de aceeaş unanimă voinţă, domnie bogată în glorie şi fericire, şi viaţă îndelungată, în care împlinind toate speranţele naţiunii liberate şi întregite, să desăvârşească astfel opera măreaţă a premergătorului Său.

Trăească M. S. Regele Mihai!

*

La acest loc înregistrăm impresionanta solemnitate, când în Adunarea naţională dela 20 Iulie 1927, ora 4 d. a., Regenţa, de faţă fiind noul Rege, a luat fiinţă legală.

Toate partidele, care au reprezentanţi în cele două corpuri legiuitoare, au fost reprezentate.

Erau prezenţi şi reprezentanţii clerului ortodox şi ai celorlalte culte.

In partea dreaptă a tribunei preşedinţiale se află I. P. S. Sa mitropolitul Pimen al Moldovei, ear pe masă, sfânta Evanghelie şi sfânta Cruce.

Imediat după ce membrii guvernului, în frunte cu dl Ion I. C. Brătianu au ocupat, pe estrada prezidenţială, locuri pe ambele laturi, dl Al. Brătescu-Voineşti, directorul general al Camerei anunţă:

Maiestatea Sa Regele Mihai.

Micul Suveran intră, însoţit de Mama-Sa, A. S. Regală Principesa Elena a României, îmbrăcată în doliu mare şi rămâne, în picioare, în dreptul estradei regale.

Strigăte puternice de: **Trăească Regele Mihai! Ura!** nu mai contenesc. Momentul este înduioşător şi mulţi din cei prezenţi au ochii înlăcrămaţi.

In acest timp, membrii Regenţei, A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron şi dl George Buzdugan iau loc în faţa mesei de jurământ.

Dl C. Nicolaescu, preşedintele senatului, care a prezidat Adunarea Naţională, aduce la cunoştinţa Adunării că, în conformitate cu constituţia, convocarea de azi are de scop primirea jurământului Regenţei.

Se procedează la luarea jurământului.

Primul care depune jurământul este A. S. Regală Principele Nicolae.

Cu voce tare, subliniind fiecare cuvânt, A. S. R. ţinând sfânta Cruce în mână rosteşte următoarea formulă de jurământ:

«*Jur credinţă* **Regelui Mihai I;**

«*Jur de a păzi constituţia şi legile poporului român, de a menţine drepturile lui naţionale şi integritatea teritoriului*».

După rostirea jurământului, A. S. R. Principele Nicolae sărută sfânta Cruce şi sfânta Evanghelie şi semnează foaia de jurământ care este contra semnată de I. P. S. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei.

Testamentul Regelui Ferdinand

In 21 l. c. s'a deschis la Sinaia testamentul defunctului Rege Ferdinand I, fiind faţă M. S. Regina Maria, MM. Lor Reginele Elisabeta şi Marioara, AA. Lor Nicolae, Ileana şi prinţul Hohenlohe, I. P. S. Sa Patriarhul, Primul ministru, Regentul G. Buzdugan, dl Hiot, ministrul Palatului, şi dl Stelian Popescu, ministrul justiţiei.

Dl Hiotu a prezentat documentul într'un plic sigilat, care purta menţiunea scrisă de mâna defunctului Suveran: «*Testamentul Meu*».

Testamentul olograf al M. S. Regelui Ferdinand, e scris pe 12 pagini, la 2 Iulie 1925, având anexat cu codicil din 11 Ianuar 1926.

Testamentul Suveranului începe arătând opera realizată de regele Carol, pe care pronia cerească I-a îngăduit s'o continuie şi s'o desăvârşească, dăruindu-I pentru patriotismul Său cea mai scumpă şi cea mai sfântă răsplată. «Aceasta, continuă testamentul regal, deschide un drept la recunoştinţa mea Atotputernicului, care Mi-a îngăduit să consacru munca Mea poporului român, a căruia propăşire a fost fără preget şi fără încetare scopul vieţii Mele».

Urmează îndemnuri şi sfaturi către Moştenitorul tronului.

Apoi Suveranul îşi exprimă recunoştinţa întreagă către Regina, care I-a fost tovarăşe şi sprijin în toate vremile şi'n toate împrejurările.

Şi adaugă:

Urmează apoi, rostind aceeaş formulă, I. P. S. S. Patriarhul României Miron şi dl George Buzdugan.

După ce membrii Regenţei au depus jurământul, dl C. Nicolaescu, preşedintele Adunării Naţionale, dela tribuna presidenţială, spune:

Să trăească Regele României Mihai I.

Adunarea Naţională isbucneşte în strigăte de **„Trăească Regele Mihai“.**

I. P. S. S. Mitropolitul Pimen prezintă M. S. Regelui Mihai sfânta Cruce şi Micul Rege o sărută — în mijlocul uralelor Adunării.

Insoţit apoi de Mama Sa, A. S. R. Principesa Elena, părăseşte estrada, urmat de membrii Regenţei şi ai guvernului.

După solemnitatea din palatul Adunării deputaţilor, noul Suveran, urmat de întreaga asistenţă, au trecut la Catedrala patriarhiei, unde s'a oficiat serviciu religios de către I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei Pimen Georgescu, asistat de PP. SS. LL. Arhiereii Platon şi Simedrea, vicarii Patriarhiei.

După terminarea serviciului religios, la ora 4 şi jumătate, cortegiul regal s'a înapoiat la palatul Cotroceni.

«Sânt convins că uniţi în iubire frăţească, copiii Noştri o vor înconjura şi li vor păstra legăturile scumpe care au făcut fericirea vieţii Noastre.

«Deasemenea sânt sigur că poporul Meu va avea pentru scumpa Mea Soţie şi după trecerea mea din viaţă aceeaş dragoste neschimbată.

Urmează legatele, şi anume: Palatul dela Cotroceni rămâne reşedinţa M. S. Reginei Maria, deasemenea castelul Pelişor şi toate dependinţele rămân în folosinţa Ei cât timp va trăi, putând dispune după voinţă de mobilierul ambelor palate, iar întreţinerea fiind în sarcina Moştenitorului de tron.

Testamentul lasă prinţului Carol, *ca moştenitor de tron*, partea de moşie de rezervă dela ţară, toată cotitatea disponibilă a întregii moşii dela Sinaia şi Prepeal, împreună cu castelul Peleş.

Casele din Bucureşti şi diferite moşii rămân celorlalţi copii.

Regele declară că împrejurările economice de după războiu L-au împidecat să-şi sporească averea personală.

«De-aceea, — continuă testamentul, — cu mare regret nu pot face tot binele ce doresc, totuş însărcinez pe fiul Meu urmaş la domnie, ca după Sfatul primului ministru, al Patriarhului, Prim preşedintelui de Casaţie, al Ministerului Palatului, să distribue suma de 50 milioane — socotind leul după valoarea lui astăzi: faţă de aur — următoarelor instituţiuni:

Fundaţiunii universitare Ferdinand I din Iaşi;

Orfelinatului agricol Ferdinand;

Academiei Române, pentru ca să institue un premiu pentru cercetarea chestiunilor economice româneşti;

apoi Societăţii geografice;

Bisericilor ortodoxă, unită, catolică, protestantă şi izraelită;

Unei instituţiuni de ajutorare a ofiţerilor;

«Astrei» din Sibiu;

Unor societăţi de cultură naţională din Cernăuţi şi Chişinău;

«O sumă se va împărţi pentru săracii din capitalele tuturor judeţelor, după însemnătatea lor istorică şi numărul populaţiei lor.

«Distribuirea sumelor mai sus prevăzute va începe la un an după moartea Mea, iar dobânzile acestor sume vor fi împărţite întregului personal al Curţii regale.

«Închei aceste ultime dorinţe cu gândul care M'a stăpânit toată viaţa: chemând binecuvântarea cerească asupra scumpului Meu popor şi Mă închin smerit în faţa hotărârilor Domnului».

CODICILUL, făcut la Bucureşti la 11 Ianuar 1926:

Dumnezeu a voit să încerce ţara, pe Mine şi pe Regina cu mare durere, prin renunţarea Prinţului Carol la tron.

Până la sfârşitul vieţii nu se va şterge din inima mea jalea care M'a cuprins când M'am văzut silit să iau act de această hotărâre a primului Meu născut, constatând că din nenorocirea aceasta măsuri se impuneau.

Interesele statului şi Coroanei şi schimbarea făcută astfel prin noua situaţie a fiului Meu Carol, Mă obligă să aduc următoarele modificări testamentului meu sus scris:

Anulez dispoziţia prin care lăsam fiului Meu Carol toată cotitatea disponibilă şi anulez hotărârea prin care lăsam întreaga moşie Sinaia, Predeal, castelul Peleş şi clădirile din Bucureşti, care sânt absolut necesare viitorului rege.

Acestea vor reveni urmaşului Meu la tronul României din familia Mea, iar în timpul minorităţii Sale folosinţa şi veniturile acestor bunuri vor reveni iubitei Mele soţii, Regina Maria.

Voesc ca partea de rezervă dela ţară cuvenită fiului Meu Carol, să o primească în bani şi efecte.

Luând aceste noui dispoziţii potrivit dorinţei sporirii mijloacelor noului Rege al României, rog cerul să ajute iubitului Meu fiu Carol în noua viaţă pe care singur şi împotriva voinţei Noastre şi-a ales-o.

Iscălit cu propria Mea mână
FERDINAND.

Scrisoarea M. S. Regelui Ferdinand către dl Ion I. C. Brătianu

M. S. Regele a adresat în ziua de 15 Iulie 1927 o scrisoare preşedintelui de consiliu, dlui Ion I. C. Brătianu. Textul acestei scrisori este următorul:

Scumpul Meu preşedinte de consiliu,

Ca creştin sânt totdeauna stăpânit de grija clipei, când Mă voi înfăţişa în faţa Domnului, iar ca Român şi ca Rege Mă gândesc neîncetat la soarta ţării, căreia i-am jertfit viaţa Mea pe pământ.

Dragostea Mea nu mă lasă să consider că datoria Mea încetează odată cu această viaţă şi Mă gândesc, ce va fi în urma ei?

Dumnezeu a voit ca Coroana de care aşa de invizibil este legată soarta ţării, să treacă pe capul nepotului Meu nevârstnic Mihai. Rog Cerul să-l ocrotească şi să-i hărăzească binecuvântarea, ca sub domnia Lui să întărească şi să sporească România clădită cu atâtea jertfe.

Apelez la toţi bunii şi cinstiţii cetăţeni ai ţării, să-l ajute cu toate puterile, ca să înlesnească liniştita propăşire a statului.

In fruntea lor, asupra scumpului Meu fiu Nicolae, ca Regent împreună cu colegii Săi, cade cea mai grea răspundere la îndeplinirea sfintelor datorii şi cu credinţă şi dragoste exemplificată de către înaintaşii săi, fiul Meu va putea duce la bun sfârşit misiunea ce-i revine.

Nu pot privi spre viitor fără să Mă gândesc cu inimă de părinte la scumpul Meu fiu Carol, căruia îi urez viaţă cinstită şi fericită în noua sa soartă, care şi-a croit-o împotriva silinţelor noastre. Nu mă îndoiesc, ca român iubitor de ţară şi mai devotat decât oricare altul că va stărui pentru ca să înlesnească prin tot ceeace depinde de dânsul, ca România în timpul domniei fiului său Mihai şi a urmaşilor săi să se poată desvolta şi să poată propăşi în linişte şi spor.

In ceeace Mă priveşte cu hotărâre şi numai pentru ca să nu turbur liniştea ţării m'am oprit dela mulţumirea sufletească de a-l revedea şi în acelaş sentiment cer ca să nu se întoarcă în ţară, decât precum s'a legat şi când autorităţile legale vor îngădui.

Trebue ca fiul Meu Carol să caute astfel să impună oricăror rătăciţi respectul situaţiei legale, creată prin renunţarea sa la tron, aşa precum poruncesc cele mai imperioase datorii de Român, de fiu şi de părinte, ca să respecte legământul pe care l-a încheiat prin proprie voinţă şi nesilit de nimeni. *FERDINAND.*

Funerariile Regelui Ferdinand I

La Sinaia

Indată după vestirea morţii Suveranului, întreg oraşul Sinaia a luat doliu.

La castelul Pelişor unde era expus corpul neînsufleţit al regelui, a fost un adevărat pelerinaj. Peste 10,000 persoane din oraş şi din valea Prahovei au ţinut să vadă pentru ultima dată pe cel ce a fost regele Ferdinand al României.

Registrele corpului de gardă au fost complect acoperite de iscălituri.

Corpul suveranului, aşezat pe un catafalc, e acoperit cu porpură. Sicriul este din stejar cu ornamente de argint.

Suveranul este îmbrăcat în uniformă de general de vânători şi pe piept cu decoraţii.

In cele patru colţuri ale catafalcului stau de strajă, în poziţie de onor ofiţeri superiori din garnizoana locală.

In dimineaţa următoare s'a săvârşit la Castel, — în prezenţa familiei regale şi a membrilor guvernului, — serviciu divin de către arhimandritul Dionisie.

In jurul catafalcului au luat loc în timpul slujbei, Regina, Principesele Elena şi Ileana, regina Marioara a Iugoslaviei, exregina Marioara a Grecţei şi membri regenţei.

Serviciul religios s'a terminat la ora 11 şi jumătate.

Imediat după terminarea slujbei s'a procedat la deschiderea testamentului în prezenţa familiei regale, a regenţei şi a miniştrilor.

La ora 12, sicriul regal ridicat de adjutanţii regali şi de ofiţerii batalionului de vânători de munte, a fost aşezat pe un afet de tun tras de şase cai.

Pe tot parcursul cortegiului dela castelu Peleş până la gară au fost înşirate şcoalele, del legaţiunile din judeţ şi diferitele corporaţii.

Trenul mortuar regal a plecat din gara Sinaie la ora 13.

In trenul regal au luat loc M. Sa Regina Maria, familia regală, regenţii şi guvernul.

Pe peronul gărilor de pe tot parcursul se afla clerul, autorităţile locale, şcoalele şi societăţile cu drapelele.

La Bucureşti

La ora 5 d. a. trenul mortuar regal a sosit în gara Cotroceni.

O companie cu muzică şi drapel a dat onorurile, după care a oficiat serviciu religios de către Mitropolitul Pimen al Moldovei înconjurat de înaltul cler.

Sicriul, cu corpul neînsufleţit al regretatului rege a fost apoi luat, pe umeri, de către adjutanţi regali şi dus la Palatul Cotroceni, unde a fost depus pe catafalcul improvizat în sala bizantină.

Cetăţenii au fost admişi să defileze în faţa sicriului regal, în ziua de 22 Iulie, dela ora 8 dimineaţa până la ora 19.

Coroanele

La palatul Cotroceni au fost trimise coroane de către:

Regele Alexandru al Jugoslaviei; Regele George al Angliei; Regele Victor Emanuel III al Italiei; Regele Alfons al XV, al Spaniei; Regele Boris al Bulgariei; Preşedintele Republicei franceze; Coolidge preşedintele Statelor Unite; Principele Wilhelm şi Adelgund; Principele Friederich şi Margareta; Principele Frantz Iosif, Maria şi Alix; Horthy, regentul Ungariei; Mareşalul Hindenburg, preşedintele Republicii germane; Musolini; Ismail Kemel Bey; Mareşalii Foch şi Pilsudsky; Armata jugoslavă; Japonia, Cehoslovacia, Suedia, Belgia, Olanda, Danemarca, Grecia, Turcia, Polonia, Austria, Elveţia, Portugalia; Guvernul Republicii franceze; Preşedinţia consiliului nostru de miniştri; Senatul şi Camera; Partidul Naţiona-Liberal; Instituţiunile publice civile şi militare; Cavalerii ordinului Mihai Viteazul; Veteranii dela 1877-78; regimentele din întreaga ţară; organizaţiile studenţeşti, etc. etc.

Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a depus pe sicriul Majestăţii Sale o splendidă cunună de flori naturale purtând următoarele cuvinte:

Mitropolia ortodoxă a Ardealului desrobit.

Marelui Rege liberator-Recunoştinţă.

Dela Bucureşti spre Curtea de Arges

La ora 8 dimineaţa au început să sosească, la palatul Cotroceni, persoanele oficiale spre a asista la serviciul religios, săvârşit de II. PP. SS. LL. Patriarhul Miron, Mitropoliţii Pimen şi Nicolae, Arhiepiscopul Gurie.

In tot timpul serviciului divin M. S. Regina Maria, M. S. Regele Mihai, A. S. Prinţesa mamă, Prinţul Wilhelm de Hohenzollern şi toţi membrii familiei regale erau îngenunchiaţi lângă sicriu.

Serviciul divin a durat un ceas.

Au asistat: Casele civilă şi militară ale Regelui, guvernul, preşedinţii Corpurilor legiuitoare, ataşaţii militari, misiunile străine şi înalţii demnitari.

In momentul când serviciul divin a luat sfârşit şi s'a ridicat pe umeri sicriul, 101 lovituri de tun au anunţat capitalei că întregitorul României porneşte spre lăcaşul de veci.

Clopotele dela cele patru sute de biserici ale Bucureştilor umpleau văzduhul, făcând din momentul acesta unul indescriptibil de impresionant.

S'a format în această vreme cortegiul.

In fruntea cortegiului mergea, dl general Nicoleanu, prefectul poliţiei, apoi urmau:

Escadronul de escortă regală;

Mitropoliţii şi Episcopii;

Clerul tuturor cultelor;

Invalizii şi văduvele de războiu;

Cavalerii ordinului Mihai Viteazul;

Veteranii războiului de independenţă dela 1877.

Drapelele tuturor regimentelor din România;

Dl general Prezan, fostul generalissim al războiului de întregire, purtând coroana regală;

Dl general Mărdărescu, ca cel mai bătrân militar activ, purtând sceptrul defunctului;

Carul mortuar;

Dnii Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri, Nicolaescu, preşedintele Senatului, N. N. Săveanu, preşedintele Camerei, şi Oscar Nicolaescu, noul prim-preşedinte al Casaţiei, purtând lentele;

30 de generali activi din toate armele, cari făceau escortă de ambele părţi ale carului mortuar;

A. S. R. Prinţul Nicolae; Regele Alexandru al Jugoslaviei, prinţul de Hohenzollern, prinţul de Hohenlohe, cari în trăsuri ceilalţi membrii ai familiei regale.

Urmau misiunile străine;

Foştii preşedinţi de consiliu, între cari şi dnii Averescu, Maniu şi Iorga; foştii miniştri şi delegaţii din toată ţara.

Imediat după primele rânduri, în urma carului funebru, era calul alb favorit al defunctului Suveran.

Trecerea cortegiului a durat aproape două ore

Mulţimea ocupa trotuarele, ferestrele, balcoanele.

S'a evaluat că peste 500 de mii de persoane au asistat la trecerea cortegiului pe diferite străzi dintre Cotroceni şi gara de Nord.

Toate magazinele străzilor străbătute, deasemenea edificiile publice, au fost complect acoperite cu postav negru.

La colţurile străzilor se ridicaseră altare, unde s'au oficiat servicii divine pentru pomenirea sufletului răposatului Suveran.

In tot timpul parcursului muzicile au intonat Imnul Regal, iar escadrilele de avioane au urmărit prin văzduh cortegiul.

Trecerea prin faţa Palatului Regal, unde — în faţa fundaţiunii Regele Carol — aştepta studenţimea şi alte şcoale — a fost cu deosebire impresionantă.

Palatul regal din calea Victoriei a fost cernit într'un chip cu totul impresionant.

Deasupra gardului a fost ridicat un perete înalt de scânduri, drapat în negru şi tricolor, în marginea căruia au fost aşezate piedestale cu amfore, în cari ardea tămâie. Asemenea piedestale au fost rânduite şi pe piaţeta din faţa palatului.

Cortegiul a ajuns la gara de Nord la ora 11.

Aici sicriul a fost ridicat pe braţe de generali şi depus în vagonul mortuar.

Cu acelaşi tren au plecat spre Curtea de Argeş si membrii familiei regale.

Alte patru trenuri speciale au transportat misiunile străine, oficialitatea şi presa.

Trenul care transporta osămintele regale a sosit la Curtea de Argeş, după amiază la ora 4 şi 15.

Timpul strălucit a favorizat şi aci funeraliile.

La gară aşteptau autorităţile, clerul, zece mii de primari din toată ţara şi detaşamente militare.

S'a format un impunător cortegiu în aceeaşi ordine ca şi în capitală, şi s'a îndreptat spre mănăstire.

Inaintea cortegiului în vasta grădină a Mănăstirei au sosit trei automobile din care coboară: din prima M. S. Regina Maria şi A. S. R. Principesa Mamă Elena, din a doua, M. M. Lor Reginele Elisabeta şi Marioara şi A. S. R. Principesa Ileana şi din a treia, curteni şi doamne de onoare, cari înconjură de aproape regala Familie îndurerată.

La 5 şi jumătate, cortegiul a ajuns la mănăstire şi e primit de cler în frunte cu I. P. S. S. Pimen al Moldovei, I. P. S. S. Nicolae al Ardealului, I. P. S. S. Nectarie al Bucovinei, I. P. S. S. Gurie al Basarabiei; apoi P. S. S. Justinian al Ismailului, P. S. S. Gherontie al Tomisului, P. S. S. Nichita al Argeşului, P. S. S. Ghenadie al Buzăului, P. S. S. Lucian al Romanului, P. S. Stroia, episcop militar.

In rânduri de câte trei, apar d-nii general Presan, fostul comandant al armatei I-a de luptă, purtând pe o pernă roşie Coroana şi având la dreapta şi stânga pe generalii Petala şi Referendaru; gen. Mărdărescu, învingătorul dela Budapesta, purtând pe o altă pernă buzduganul Domnitorilor romani.

Şeful Casei militare al fostului Domnitor deschide drumul. Apoi, aghiotanţii regali şi ofiţeri din toate armele, poartă pe umeri sicriul închizând pentru totdeauna rămăşiţele de lut ale Bunului Suveran. Convoiul trece pe sub bolta steagurilor închinate. Se cântă Imnul regal în surdină.

Urmează membrii regenţei, miniştrii, foştii prim-miniştri, trimişii străinătăţii, studenţii, corporaţiile, etc. etc.

Sicriul e coborât încet. Printre cei cari susţin sicriul: Regele Alexandru al Jugoslaviei, A. S. R. Principele Nicolae şi cei doi nepoţi ai Defunctului, principii de Hohenzolern şi Hohenlohe.

Este o clipă de rară emoţiune.

Plânsetul membrilor familiei regale strânge toate inimele. Toate feţele sunt înduioşate, mulţi nu şi pot reţinea lacrimile.

M. S. Regina Maria se apleacă şi rămâne timp îndelungat cu fruntea aplecată pe sicriu, sguduită de plâns.

Reginele Jugoslaviei şi Greciei, A. S. R. Principele Nicolae îngenunchie de asemenea şi sărută sicriul.

Jalea nu se poate descrie şi numai cei cari au fost martori vor reţinea veşnic durerea care i-a sguduit profund.

In mijlocul nesfârşitei tristeţi, sicriul e coborât în criptă, zidită din beton armat şi învăluită în purpură pe care s'a ţesut numele Marelui Voevod.

După încheerea tristei ceremonii în prezenţa d-lor I. I. C. Brătianu, preşedintele Consiliului, Stelian Popescu, ministrul justiţiei, C. Hiott, ministrul palatului, Al. Lapedatu, ministrul cultelor, şi P. S. Sale episcopul Nichita al Argeşului, cripta a fost boltită până la nivelul pământului şi apoi pecetluită provizoriu, cu o lespede de marmoră. Mai târziu, se va aşeza o lespede de marmoră, la fel cu aceea de pe mormintele Regelui Carol şi Reginei Elisabeta.

La orele 6 şi 30 trenul Regal, în care se aflau şi membrii Regenţei şi dl Ion I. C. Brătianu, a părăsit Curtea de Argeş, îndreptându-se spre Sinaia.

Şedinţele solemne ale Corpurilor legiuitoare

– Comemorarea Regelui Ferdinand –

Şedinţa *Camerei* s'a deschis Luni în 25 Iulie 1927 la ora 3 şi 20 minute, prin cuvântul dlui preşedinte N. Săveanu, de faţă fiind toţi membrii guvernului şi aproape toţi deputaţii.

Dl prim-ministru *Ion I. C. Brătianu* a rostit următoarele în numele guvernului:

Domnule preşedinte,

In numele guvernului, cu ţara întreagă de astăzi şi de mâne, mă închin cu evlavie şi recunoştinţă în faţa memoriei primului Rege al României întregite.

Nu ne este dat nouă, contimporanilor, să aşezăm acum în înfăţişarea ei definitivă măreţia acestei domnii. Ea îşi va dobândi, în istorie, întreaga ei strălucire şi adevăratul ei înţeles deslusit prin trudele şi aspiraţiunile milenare ale neamului nostru!

Ni-a fost dat însă nouă, care în orice împrejurări ne socotim în serviciul celui care poartă Coroana şi cărora ni-a fost îngăduit să-l apropiăm în clipele cele mai hotărâtoare, să ne putem mai limpede da seamă de virtuţile omului pe care s'a întemeiat opera marelui Suveran.

Simţământul datoriei, până la cea mai desăvârşită jertfă de sine, dragostea de ţară, mai presus de orice altă jertfă pământească, bărbăţie neînfrântă în timp de războiu, înţelepciune blândă în timp de pace, credinţă neclătinată, înaltă pricepere a tuturor aspiraţiunilor naţionale şi a tuturor suferinţelor sociale, au fost însuşirile temeinice ale Regelui, căruia România îi datoreşte unitatea naţională şi reformele democratice care îi asigură roadele.

Nu putem evoca aceste însuşiri, precum nu putem aminti fapta Regelui Ferdinand fără ca gândul nostru să se îndrepte cu îndurerare şi gratitudine către Tovarăşa vieţii Lui, către Regina care i-a stat alături în neclintita unire şi vrednic ajutor, precum o ştiu toţi cei care au trăit marile zile ale Domniei Lor şi precum atât de duios mărturisesc supremele cuvinte ale celui pe care îl plângem.

In încercarea durerei noastre o mare mângâere ne îmbărbătează: ea este rodul firesc al celor 60 de ani de monarhie constituţională. Principiile acestui aşezământ punând pe capul Regelui Mihai Coroana de oţel a României, îşi află astfel consacrarea lor desăvârşită.

Regele Carol a întemeiat Dinastia naţională prin înţelepciunea Sa, Regele Ferdinand a întărit-o identificând-o cu aspiraţiunile neamului.

Cu Regele Mihai ea se afirmă în conştiinţa tuturor ca o condiţiune indispensabilă şi indiscutabilă a neturburatei continuităţi în viaţa şi desvoltarea statului.

Grijile şi aspiraţiunile, trudele ca şi bucuriile, tot ce munceşte la olaltă sufletul unui popor, rezeşte conştiinţa lui şi cu dânsa solidaritatea din care izvorăsc puterile naţionale.

Mai viu însă decât oricare alta (adresându-se opoziţiei), durerea comună poate închega asemenea solidaritate; fie ca sub stăpânirea ei, ca un suprem omagiu către Marele Rege, să strângem rândurile noastre pentru a înfrunta, în linişte şi cu bine, datoriile poruncitoare ale viitorului.

Nu pot sfârşi aceste cuvinte fără a exprima cu nestăpânită emoţiune durerea noastră adâncă, atunci când ne despărţim

de Suveranul înţelept şi bun care în marea dar prea scurta Lui Domnie, ne-a cinstit pe colaboratorii mei şi pe mine cu atâta încredere şi ne-a îngăduit să stăm alături în cele mai de cumpănă şi hotărâtoare vremuri, (ovaţii prelungite, aplauze furtunoase).

In numele partidului naţional-ţărănesc, a citit cuvântul său dl Iuliu Maniu.

Vorbitorul, după ce arată că ţara deplânge adânc îndurerată încetarea din viaţă a Regelui căruia i s'a dat să poarte primul coroana României întregite, caracterisează pe scurt personalitatea şi făptuirile Suveranului; ear, după aceasta, continuă astfel: «Partidul naţional-ţărănesc nu se poate solidariza cu regimul de violenţă şi ilegalitate a guvernelor ce s'au succedat, care au viciat până acum viaţa noastră publică şi în consecinţă îşi declină orice răspundere pentru situaţia creată de acest regim... Partidul naţional-ţărănesc cere, ca prim pas spre normalizarea vieţii noastre publice, disolvarea actualului parlament, isvorât din violenţă şi fraudă, şi decretarea imediată a unor alegeri legale care să permită o manifestare sinceră a voinţei naţionale, spre a pune capăt regimului arbitrar, care ameninţă însăşi existenţa noastră naţională». *(Aceste declaraţii, nepotrivite pentru solemnitatea momentului, au făcut penibilă impresie asupra camerei).*

Au mai luat cuvântul la cameră deputaţii:

Dr. Hans Otto Roth, făcând declaraţie în numele saşilor;

Gh. Bethlen, din încredinţarea partidului maghiar şi în numele întregului popor unguresc din România, exprimă în calde cuvinte sentimentele de durere şi doliu ale tuturor supuşilor maghiari;

In numele Uniunii evreilor români, a citit *W. Fildermann;*

In numele majorităţii, a rostit frumoase cuvinte dl C. Banu, ear în numele Camerei preşedintele ei dl N. Săveanu, sfârşind cu următoarele cuvinte: Regele Ferdinand, dormindu-şi somnul de veci la Curtea de Argeş, ne lasă România menită să propăşească şi să strălucească tot mai mult în viitor. Fie ca Nepotul Său, M. S. Regele Mihai I, (aclamaţiuni), Cel care, în conformitate cu legile ţării, este chemat Să-l urmeze, să ducă tot mai departe măreaţa operă a Unchiului Său, urmând pilda Regelui Ferdinand, bun şi blând în timp de pace, viteaz în războiu, a cărui domnie glorioasă va fi pe deapururea slăvită de întreg neamul românesc. (Aplauze, ovaţii).

La sfârşitul şedinţei, dl I. I. C. Brătianu răspunde declaraţiei naţional-ţărăniste: «Oarecari declaraţiuni, în disonanţă cu simţământul firesc al poporului în asemenea clipe, şi — fie-mi îngăduit a zice — în dezacord cu adevăratul simţământ politic al celor pe cari îi interesează numai şi numai interesul obştesc al statului astăzi, m'a făcut să cer cuvântul, pentru ca să fac cuvenitele rezerve, nu în şedinţa solemnă, pe care n'am voit s'o turbur, căci socoteam că nu se cuvine, dar la sfârşitul ei, pentru ca să nu las fără răspuns ceeace nu s'ar fi cuvenit să fie spus azi aici. Prin cuvântarea reprezentantului majorităţii, prin simţămintele pe care le-a exprimat în numele dvoastră, s'a făcut neîndoelnic proba că sânteţi expresiunea adevărată a simţămintelor ţării. Aceste cuvinte m'au adus şi pe mine la realitatea zilei de astăzi, care nu trebuie să fie nici de mine turburată prin nici un fel de răspuns la asemenea observaţiuni.

Mă mulţumesc să închei această solemnă şedinţă, prin repetarea acelor cuvinte, care, exprimând simţirea dv., o exprimă pe a neamului întreg, într'o formă cum, mai fericită nu cred că poate nimeni s'o găsească. Domnilor, ce pot însemna oare neînţelegerile noastre mărunte, pasiunile noastre trecătoare, interesele şi ambiţiunile noastre de o clipă, când, îndărătul nostru se îngrămădesc secole de opintiri şi de jertfe, iar înaintea noastră ne aşteaptă neîndurătoarea judecată a celor ce au să vie». (Aplauze furtunoase). —

Şedinţa *Senatului* s'a deschis la ora 5 d. a. de dl preşedinte C. Nicolaescu.

Dl *I. I. C. Brătianu* face elogiul Celui dispărut, în aceleaşi cuvinte emoţionante ca şi la Adunarea deputaţilor.

I. P. S. Mitropolit *Pimen* al Moldovei şi Sucevei face omagiul M. S. Regelui Ferdinand şi arată cât de fecundă şi glorioasă a fost scurta Sa Domnie.

P. S. episcop *Frenţiu* vorbeşte în numele bisericii române-unite.

P. S. episcop *Fr. Teutsch* în numele bisericii evanghelice preaslăveşte memoria marelui Rege;

P. S. episcop Alexandru Makkay în numele bisericei reformate calvine;

Dl Iacob Niemerover vorbeşte în numele cultului mozaic.

Dl general Averescu vorbeşte în numele partidului poporului îndemnând pe toţi românii să se strângă în jurul Regelui Mihai. (Aplauze entuziaste şi ovaţii).

Dl Ion Clinciu vorbeşte în numele partidului naţional-ţărănist;

Dl Ion I. C. Brătianu, preşedintele Consiliului de miniştri: «Trăiască Regele Mihai!» (Ovaţii entuziaste. Senatorii repetă în aplauze zgomotoase: Trăiască Regele Mihai!),

«Să dea Dumnezeu tuturor Românilor simţămintele pe care zilele ce le trăim le cer şi conducătorilor politici mai mult simţ politic». (Vii aplauze).

Dl Elemér Gyárfás vorbeşte în numele maghiarilor.

Dl Horia Carp vorbeşte în numele evreilor români.

Dl Const. Cosma vorbeşte în numele partidului ţărănesc de sub preşedinţia dlui dr. N. Lupu.

Dl Emil Racoviţă vorbeşte în numele Academiei Române.

Dl Tony Iliescu în numele majorităţii.

Dl Const. I. Nicolaescu, preşedintele Senatului, încheie seria cuvântărilor.

Dumineca de jale

In Catedrala din Sibiu s'a strâns un public imens Duminecă, în ziua de înmormântare a Regelui Ferdinand I.

Serviciul divin şi parastasul solemn s'a slujit de I. P. C. Arhimandrit Dr. Vasile Stan, asistat de clerul din centru. Au participat: Corpul ofiţeresc în frunte cu dl general Găvănescu şi reprezentanţii autorităţilor civile, magistraţii, Corpul didactic şi un public imens. La sfârşitul parastasului solemn, I. P. C. Dr. V. Stan a ţinut panegiricul augustului Suveran, care a întrupat regalitatea în concepţia ei genuină. (Panegiricul îl vom publica în Nrul viitor).

Momentul când la Bucureşti s'a pus în mişcare trenul regal, a fost semnalat prin detunătură de tun. Pauza solemnă de două minute a produs o profundă impresie. Corul a încheeat cu întreita: «Veşnică pomenire» în vreme ce muzica militară şi glasul tunurilor anunţau închinarea profundă pentru Suveranul pornit la locul de odihnă.

De la ora 5—6 clopotele Catedralei, unite cu clopotele tuturor bisericilor din Sibiu, înălţau în slavă tânguirea pentru Marele defunct al ţării.

Aviz

Implinindu-se Sâmbătă în 30 Iulie 9 zile dela moartea Majestăţii Sale Regelui Ferdinand, On. preoţime e poftită a oficia în această zi în toate bisericile din cuprinsul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu parastas pentru odihna sufletului marelui defunct.

Consiliul eparhial.

Proclamaţia Regenţei

ROMÂNI,

Chemaţi conform Constituţiei, prin voinţa Regelui Ferdinand I, consfinţită de votul Adunării Naţionale din 4 Ianuarie 1926, a exercită puterile legale în timpul minorităţii Maiestăţii Sale Regelui MIHAI I, avem conştiinţa deplină a marei sarcini ce ne este încredinţată.

In îndeplinirea ei ne va inspira viaţa Marelui Rege, pe care cu întregul Neam Românesc îl plângem astăzi şi a cărui glorioasă domnie va rămânea pururea în amintirea poporului nostru pilda cea mai strălucită a abnegaţiunii desăvârşite, a simţimântului datoriei şi a dragostei nemărginite de Ţară, care în neclintita credinţă şi eroică faptă L-a unit cu scumpa Sa soţie, către care se îndreapta astăzi gândurile noastre îndurerate.

De aceea poporul român, totdeauna conştient de marile îndatoriri morale, simte nedestructibile legăturile puternice dintre Dinastie şi Ţară şi va păstra pe veşnicie o recunoştinţa nealterată Marelui Său Suveran.

In orice împrejurare vom căuta să împlinim cugetul Lui stăpânit numai de grija binelui obştesc.

Principiile călăuzitoare în conducerea destinului Statului român au fost de peste 60 de ani cu atâta înţelepciune şi cu atâta hotărâre stabilite de întemeietorul Regatului şi de primul Rege al României Intregite, încât drumul nostru este dinainte tras.

Cu nemărginită dragoste pentru Maiestatea Sa Regele MIHAI I şi pentru Ţară, cu toată puterea noastră de muncă şi cu înaltul spirit de dreptate şi de legalitate ce ni l impune misiunea noastră, ne vom strădui să dăm Majestăţii Sale Regelui MIHAI I putinţa să domnească peste o ţară care prin desvoltarea ei firească şi neîntreruptă să răspundă aşteptărilor puse de marii lui înaintaşi în viitorul României.

Pentru aceasta, grija noastră stăpânitoare va fi de a asigura în linişte consolidarea desăvârşită a României intregite.

Vom veghia la aplicarea credincioasă a Constituţiei şi a legilor Ţării, pentru ca în temeiul lor aşezămintele noastre să se poată propăşi nestânjenite.

In ceasul în care prerogativele Regale trec asupra noastră, facem un călduros apel la toţi fiii Ţării, ca printr'o desăvârşită solidaritate naţională să îngăduie României, azi atât de crud încercată prin moartea Marelui ei Suveran, să-şi poată împlini fără şovăire menirea ei în lume.

NICOLAE PRINCIPE AL ROMANIEI

MIRON PATRIARH AL ROMANIEI

GEORGE BUZDUGAN

Bucureşti, 24 Iulie 1927.

I. P. S. Sa Patriarhul Dr. Miron Cristea fiind membru al Inaltei Regenţe, nu va mai exercia funcţiunile administrative bisericeşti împreunate cu demnitatea de patriarh. Şedinţele Sfântului Sinod ale Congresului naţional-bisericesc şi ale consiliului central bisericesc vor fi prezidate de I. P. Sfinţiţii Mitropoliţi în ordine ierarhică; în toate celelalte chestiuni va fi substituit prin P. S. Lor vicarii Platon Ciosu şi Titu Simedrea.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuiri nouă. — Dela parohiile protopopiatelor Sf. Gheorghe şi Sibiu

Au dăruit:

P. S. Sa Arhiereul Vicar episcopesc **Filaret Musta**, Caransebeş . . 1000

Nicolae Holerga şi soţia **Raveca**, Pelişor, protopopiatul Agnita . 1000

Contribuirile parohiilor din ptotopopiatul **Sf. Gheorghe**, din care se remarcă Araci, Hălchiu, Măeruş şi Vălcele, cu câte 1000 Lei, în total 12,400

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Sibiului**, din care se remarcă Bungard, Guşteriţă, Poplaca, Sibiu suburbiul iosefin, Sibiu suburbiul inferior, şi Şura mare, cu câte 1000 Lei, în total 11,700

Total Lei: 26,100

Suma de mai 'nainte Lei: 2.305,757

Total general Lei: 2.331,857

INFORMAŢIUNI

La Conferenţa din Lausanne. Din Sibiu pleacă la Conferenţa mondială din Lausanne profesorii Academiei teologice: Dr. Gr. Cristescu şi N. Colan, iar de la Consiliul arhiepiscopesc, asesorul Tr. Scorobeţ. Tustrei la întoarcere vor publica impresiile şi experienţele dobândite în această istorică adunare a reprezentanţilor tuturor bisericilor naţionale ortodoxe şi a confesiunilor protestante din toate Continentele.

Noii bursieri ai Arhiepiscopiei noastre. Consiliul Arhiepiscopesc în şedinţa de la 27 Iulie a votat burse pentru continuarea studiilor teologice lui: Nicola Popovici, pentru Atena, Gheorghe Secaş, pentru Elveţia, Iosif Vinţan, Ioan Brânzea pentru muzica bisericească. Licenţiatul în teologie Dumitru Stăniloaie îşi continuă studiile la facultatea din Atena. Afară de aceştia Arhiepiscopia noastră mai are bursieri la Cernăuţi şi Strassburg.

Misiuni religioase, cu prilejul pelerinajul de Sântămărie la Sf. Mănăstire Bodrog, eparhia Aradului, se vor ţinea şi în anul acesta. Ziua de Sâmbătă, 13 August, va fi închinată cultului *morţilor* şi pomenirii eroilor neamului, ear Dumineca, 14 August, *bolnavilor*, pe lângă mărturisirea şi cuminecarea pelerinilor, ramânând ziua praznicului în deosebi pentru liturghia solemnă şi cuvântarea arhierească.

Caz de moarte. Adânc întristaţii Veturia Lăpedatu născ. Pap, şi soţul său Ioan I. Lăpedatu, ca fiică şi ginere, împreună cu numeroase rudenii, anunţă cu nemărginită durere prietenilor şi cunoscuţilor încetarea din viaţă a dnei văd. *Ana Pap n. Dringou*, soţia fostului protopop ortodox român al Beiuşului, stânsă, după o viaţă de muncă şi evlavie creştinească, în etate de 82 de ani, în 14 Iulie 1927. Inmormântarea venerabilei matroane s'a făcut în 15 l. c. în cimitirul bisericii ortodoxe române din Beiuş. Odihnească în pace!

† **Virginia Doctor** născ. **Gheaja**, soţia preotului nostru Nicolae Doctor din Vânători, protopopiatul Sighişoara, a încetat din viaţă, după lungi suferinţe, în 21 Iulie a. c., în etate de 70 de ani şi după 54 de ani de căsătorie fericită şi binecuvântată. Osămintele regretatei şi cucernicei defuncte, jălită de soţul ei, de fii şi fiice, şi de alte numeroase rudenii, s'au aşezat spre veşnică odihnă în cimitirul bisericii ort. rom. din Vânători, în 24 Iulie 1927. La înmormântare a slujit Păr. protopop Emilian Stoica, asistat de mai mulţi preoţi din împrejurime. Predică înduioşătoare a rostit Păr. protopop, în faţa unui numeros şi ales public din loc şi din Sighişoara. Odihnească în pace!

Cursuri la mănăstirea Neamţului. Cercul de studii social-creştine «Solidaritatea» va inaugura, la 1 August 1927, a şaptea serie de cursuri la mănăstirea Neamţului. Deschiderea cursurilor care durează o lună, se va face în prezenţa I. P. S. Sale mitropolitului Pimen al Moldovei, va lua parte la cursuri şi profesorul dela universitatea din Oxford, Cyril Walker. Vor conferenţia dnii: Dr. Ştefan Bogdan, Şerban Ionescu, V. G. Ispir, D. Boroianu, I. Savin, Nae Ionescu, Tudor Popescu ş. a. Teza principală a conferenţelor este: Biserica şi opera ei socială, la noi şi aiurea.

Moartea unui mitropolit. Din Ungaria se anunţă moartea mitropolitului primat al Ungasiei, Ioan Csernoch, încetat din viaţă Duminecă seara, în vârstă de 75 de ani. Inmormântarea i se face astăzi, Vineri, în cadrele unui doliu naţional.

Depus la închisoare. Din capitala ungurească s'a anunţat arestarea profesorului universitar de acolo, *Iosif Şeghescu*, ajuns prelat papal greco-catolic şi comisar al guvernului pentru minoritarii români din Ungaria. Arestatul este implicat într'o mare panama de furnituri, făcute clinicelor universitare, împreună cu alţi «fruntaşi» ai vieţii publice din Budapesta. Ştire mai nouă spune, că renegatul este eliberat pe o cauţiune de 50 mii pengő, un milion şi jumătate de lei.

Expoziţie. Primim: Din partea inspectoratului veterinar al judeţului Sibiu ni secomunică: Ministerul agriculturii va aranja o expoziţie de mânji, şi anume în: Făgăraş în 6 Octomvrie, în 10 Octomvrie în Homorod. Crescătorii de mânji, dorind a lua parte, să binevoiască a se adresa, pentru primirea de informaţii, către inspectoratul amintit.

Aviz şcolar. Internatul de fete al Asociaţiunii «Astra» din Sibiu, aduce la cunoştinţă celor interesaţi, că înscrierile pentru internat se fac până la *15 August* 1927, la direcţiunea internatului strada Şaguna Nr. 8. Taxa internatului este: 20,000 Lei anual. Clădirea internatului este aranjată cât se poate mai igienic, cu instalaţie modernă de baie (conduct de apă rece şi caldă, în toate dormitoarele), săli luminoase etc. oferă elevelor cel mai bun adăpost. Se primesc în internat numai eleve deplin sănătoase, pentru curs primar, liceal şi comercial. Pentru prospecte a se adresa direcţiunii internatului. Internatul se poate vizita în orce zi, între orele 10—12 a. m. şi 4—6 p. m. *Direcţiunea internatului.*

Asasinii dela Moscova. Stăpânirea tirană a bolşevicilor dela Moscova a împuşcat, zilele acestea, unsprezece *români*, învinovăţiţi de — spionaj, bun pretext pentru asasinii mai răi decât banditii codrului.

Dările plătite de cei necăsătoriţi, aduc considerabile venite Italiei. In oraşul Milano, cu 47 mii de burlaci, statul a câştigat trei milioane de lire. In Lombardia s'au incasat, ca dări pe necăsătoriţi, peste şapte milioane de lire într'un an.

ŞTIRI LOCALE

Anunţ. Primim: După închiderea drumului dealungul cimitirului central, circulaţia cu căruţe, pe partea hotarului numit Dealul pietrişului şi Cimitirul evreilor, se face pe drumul Cisnădiei.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Tomis. A apărut Nrul prim al ediţiei poporale din publicaţia eparhială de Constanţa, *Tomis*, cu lucrări potrivite, instructive, pentru a fi citite de credincioşi. Este de dorit ca foaia să fie cât mai respândită în popor. Costă anual 30 lei. Adresa: Constanţa, la sfânta Episcopie.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Direcţiunea Şcoalei Normale „Andrei Şaguna", Sibiu

Nr. 812/1927. (92) 1—2

Inştiinţare

La *Şcoala Normală «Andrei Şaguna» din Sibiu*, anul şcolar 1927/28 se începe în 16 Sept. Inscrierile se fac din 10—15 Septemvrie. Examenele de primire şi de corigenţă se ţin în 10, 12 şi 13 Septemvrie.

Elevi noi se primesc:

1. In clasa I băeţi de 12—15 ani împliniţi, cari au absolvat cu bună purtare şi cu bun succes 4 clase primare şi sunt sănătoşi. Elevii admişi primesc burse şi semiburse dela Ministerul instrucţiunii.

2. In clasa a II se primesc băeţi, cari au certificat de absolvirea cu succes bun a clasei I dela altă şcoală normală, dela liceu ori dela şcoala medie şi au vârstă corăspunzătoare.

Elevii sunt interni. Taxa internatului este 10,000 lei anual.

Primirile în clasa I se fac în baza unui examen de concurs. Cererile de înscriere, semnate de reprezentantul legal al elevului (tată, mamă, tutore), cu arătarea profesiunii şi locuinţei subscriitorului, se vor adresa *până la 1 Septemvrie crt. Direcţiunii Şcoalei Normale «Andrei Şaguna»*, *Sibiu*, cu următoarele acte: 1. act de naştere dela Oficiul stării civile; 2. extras din matricula botezaţilor; 3. certificatul de studii; 4. certificat de bună purtare dela direcţiunea şcoalei unde a urmat; 5. act de vaccină; 6. certificat de cetăţenie română.

Aspiranţii la burse vor mai anexa la cerere: 1. certificat dela perceptorul fiscal, vizat şi de administraţia financiară, prin care să se arate amănunţit dările ce plăteşte reprezentantul legal al copilului; 3. un angajament scris, semnat de elev şi reprezentantul lui legal, că elevul va servi cel puţin 10 ani în învăţământ, în caz contrar va restitui bursa. Semnăturile vor fi legalizate de primăria comunală.

Elevii primiţi sunt obligaţi a se provedea cu *uniformă*, albituri de corp şi de pat, cărţi, rechizite şcolare şi o violină, conform regulamentului pentru şcoalele normale.

Sibiu, 21 Iulie 1927.

Direcţiunea.

Nr. 392/1927. (90) 1—1

Concurs

Pentru anul şcolar 1927—28 sânt a se conferi:

1. Din fondul protopopesc patru burse câte de 2000 Lei pentru studenţi dela şcoale secundare, comerciale, Normale şi Academia teologică.

2. Din fondul «Ioan şi Florica Oncescu» două burse câte de 2000 Lei pentru studenţi de liceu.

Bursele se dau numai studenţilor de pe teritorul protopopiatului Sebeş, şi la cele de sub 2 au întâietate cei din parohia Răhău.

Cei în drept să-şi înainteze cererile, provăzute cu carte de botez, certificat şcolar şi certificat despre starea materială a părinţilor, la acest oficiu protopopesc până la 20 August a. c.

Oficiile parohiale sânt rugate a atrage atenţiunea tinerilor asupra acestui concurs.

Sebeş, 22 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc:
Sergiu Medean
protopop.

(91) 1—3

Concurs

La liceul ortodox «Avram Iancu» din Brad sânt vacante pentru anul şcol. 1927—28 următoarele catedre:

1. Limba română 2 catedre.
2. „ latină 2 catedre.
3. „ franceză 1 catedră.
4. „ germană 1 catedră.
5. Geografie 1 catedră.

Concurenţii, cari posed calificaţia cerută de legea învăţământului secundar vor înainta direcţiunei liceului cererile însoţite de actele, ce posed până la 1 August a. c.

Salarul se achitează cu state în regulă ca la liceele de stat.

Comitetul Gimnazial.

Nr. 296/1927. (87) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Copşa-mică**, cu filia **Proştea-mare**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casa parohială cu supraedificatele.
3. Stola uzitată.
4. Sesiunea parohială veche 3 jug. şi ce se va mai primi prin reforma agrară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, — a celebra şi cuvânta.

Mediaş, 12 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 267/1927. (81) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Vorumloc**, protopopiatul Mediaşului, se publică un nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.
2. Pe lângă sesiunea parohială veche de 9 jugăre, încă 9 jugăre primite prin legea agrară.
3. Casă parohială nou edificată.
4. Una zi de lucru dela fiecare familie.
5. Drept de păşune pentru şase vite, iar în cazul că nu ar avea atâtea vite, acest drept îi revine bisericei.

Doritorii de a ocupa acest post, îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, a celebra şi predica.

Mediaş, 16 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu comitetul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 155—1927. (82) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiilor de clasa a III a **Nucşoara**, cu filia Mălăcşti şi **Streiu-Plopi** cu filia Bretea-Streiului, protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Nucşoara,** cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 16 jug. sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

2. **Streiu Plopi**, cu filia Breiea Streiului, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 13 jugăre sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu tuleu şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îş vor înainta cererile instruite în regulă subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul

Haţeg, la 11 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

Nr. 433/927. (89) 1—3

CONCURS

In baza § 63 din statutul organic şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul naţional-bisericesc al Mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului arhidiecezan din 18 Maiu 1927 Nr. 2461 Plen., prin aceasta se publică concurs de protopresbiter al tractului **Târnava**, cu sediul în parohia centrală Diciosânmărtin.

Postul de paroh fiind ocupat, retribuţiile vor fi cele protopresbiterale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Diciosânmărtin, din şedinta consiliului protopopesc al tractului Târnava, ţinută la 20 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. protopopesc, preş.

Iuliu Moldovan
notarul cons. ppesc.

Nr. 6608 Plen.

Aprobat, în şedinţa plenară dela 14 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 840/1927. (85) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Boholţ**, protopresbiteratul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat, 7 şi jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică 1 stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litri grâu de familie, şi stola uzitată.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi să se prezenteze poporului în biserică — spre a cânta, respective a celebra şi cuvânta cu prealabila încuviinţare a protopopului.

Boholţ, la 19 Iunie 1927.

Comitetul parohial în înţelegere cu oficiul protopresbiteral ort. român din Făgăraş.

Nicolae Borzea
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

In **Librăria Arhidiecezană**
se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

✦ legate şi broşate ✦

pentru parohii, bănci, oficii şi particulari cu preţuri moderate

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nri apăruţi 125 ◆ Preţul unui Nr. 2 Lei.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 2 August 1927 Nr. 57

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele şi inserţiunile
să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Cuvântare

ţinută de Arhimandritul Dr. Vasile Stan, în ziua înmormântării REGELUI FERDINAND, 24 Iulie 1927, la parastasul din biserica Catedrală din Sibiu

In numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh!

> Doamne Dumnezeule, tu ai început a arăta robului tău tăria ta şi puterea ta, şi mâna cea tare şi braţul cel înalt, că cine este Dumnezeu în cer sau pe pământ, carele să facă dupăcum ai făcut tu şi după tăria ta?
> *(A II lege, 3, 24).*

Domnule general, Domnule prefect, Indureraţi fraţi şi surori!

Regele Mare, care în 14 August 1916, a chemat vitejii săi oşteni, să-şi poarte steagurile, spre desrobirea fraţilor, peste graniţa ce închidea suferinţa şi obida noastră seculară, nu mai este între vii. Ni-o anunţă steagul cernit al ţării cu fâlfăitul său domol. O strigă întristarea din feţele noastre. Ni-o spune durerea sfâşietoare ce ne muşcă din inimă. O cântă jalnic clopotele miilor de biserici de pe întinsul României, vestind cerului prin glasul lor de metal, că un suflet regesc şi-a luat sborul depe pământ, spre a primi din mâna Domnului alt regat, veşnic, «împărăţia podoabei şi stema frumuseţii» (Înţelepc. Solomon 5, 17), după care ofta regele Solomon în mijlocul strălucirilor sale pământeşti.

O, mărite rege Ferdinand! Prin Tine s'a rostit glasul provedinţei dumnezeieşti către neamul românesc. In cumpăna vremurilor Tu l-ai înţeles şi prin virtuţile Tale ai deslegat problema ce istoria o punea, între tunete şi trăsnete, pentru existenţa noastră. Ai deslegat-o norocos, deschizându-ne *tuturor* zările de lumină ale libertăţii!

Ce limbă ar putea descrie entuziasmul nostru sincer, când Te-am încoronat ca rege al tuturor românilor, în cetatea sfinţită prin stropirea cu sângele mucenicilor noştri naţionali a Albei-Iulie!

Şi cine s'ar încumeta să spună suferinţa noastră de acum, când pleci, pentru totdeauna, dela noi, cari Te iubim!

Moartea Ta este marea durere a neamului românesc — aşa se strigă în lumea largă — şi adevărat este. Dar în această durere fără margini, jalea noastră a ardelenilor este cea mai sfâşietoare, amintindu-ne ce ai fost pentru noi, ce ai făcut pentru noi.

Durerea mare e mută. Vorba care-i turbură solemnitatea pare chiar o impietate.

Dar din viaţa Regelui Ferdinand, chiar acum în faţa maiestăţii morţii, se desprind adevăruri de atotcovârşitoare putere morală, de sublim patriotism. Aceste adevăruri, sintetizate în pilda vieţii Sale, trebue spuse cu glas înalt, ca tocmai în clipele aceste când inima ne este înmuiată de lacrămi, să se sape în ea, ca principii de conduită patriotică, adânc, adânc de tot, şi statornic, pentru binele României şi al nostru personal, domolindu-ne firea pornită spre nestatornicie şi uşoară uitare.

Vlăstar răsărit la izvoarele Dunării albastre din vechiu neam de eroi, Regele Ferdinan, transplantat în pământul românesc născător şi el de eroi la gurile acestui fluviu, *se identifică pedeplin cu idealul neamului românesc*, încât ajunge regele epic, care într'un nemaipomenit avânt al sufletului românesc cu care se contopeşte, neprecupeţind sacrificiul, încheagă neamul românesc sfâşiat în atâtea părţi, alipindu-le bucată cu bucată la ţara mamă. Ca în miturile poporului nostru, toarnă peste acest corp sfâşiat apa morţii ca să-l închege trainic *întrunul* şi *nedespărţit*, apoi îl stropeşte cu apă vie, cu apa vieţii ce ne străluceşte astăzi.

Care român *născut* s'ar putea lăuda, că a fost mai mare prin patriotismul său, în clipa istorică a închegării noastre, decât acest fiu adoptiv al pământului nostru, ajuns cel *mai bun român* prin energia voinţii Sale disciplinate, prin minunatul Său echilibru sufletesc?

Aspiraţiile seculare ale neamului nostru, precum toate înfăptuirile mari din lume, s'au putut realiza numai pe preţul unor jertfe enorme, prin lupte şi suferinţe atât de crude, încât uşor puteau să arunce rătăcire, îndoială şi desnădeşte în slabele inimi omeneşti.

In viforul groaznic al războiului, acestuia, în vârtejul lui de foc şi schijă, de boală şi mizerie şi nemărginită suferinţă, Regele Ferdinand stă tare în suflet, tare în credinţă, tare în menirea Sa, tare în hotărârea Sa care-i angaja onoarea, tare ca stânca. In rătăciri e farul de înţelepciune şi prevedere; în desnădejde e îmbărbătarea; în îndoeli e siguranţa; în tumultul patimilor omeneşti este autoritatea. Voinţa Sa, confundându-se desâvârşit cu ritmul sufletului românesc, e suverană asupra vremurilor protivnice, aplecându-le în favoarea noastră.

Cine s'ar putea mândri, că a fost mai statornic *credincios* idealului românesc ,mai *hotărît* în acţiunea pentru înfăptuirea lui, mai *solidar* în suferinţă, decât El?

Regele Ferdinand, *înfăptuitorul României Mari, este şi înfăptuitorul dreptăţii sociale* în această România pe care voia să o ştie consolidată şi ţare. Dând drepturi politice şi pământ celorce nu le aveau, prin această faptă inspirată de prevedere, a ferit scumpa Sa ţară de convulsiunile interne ce puteau primejdui o închegare tinără, atunci când am văzut prăbuşindu-se sub ochii noştri organisme sociale vechi şi tari.

Astfel prin înţelepciune politică şi bărbăţie, la moarte lasă nu numai o Românie mare prin întinderea notarelor împrejurul tuturor fiilor neamului românesc, ci şi nouă în fiinţa sa; frământătură sufletească nouă din aluatul cel vechiu, în care sunt plămădite toate condiţiile unui progres rapid şi statornic.

Măreţia caracterului Său se reliefează şi mai pregnant, când ne gândim, cât de rari sunt, în istoria lumii, personalităţile, cari în clipa sacrificiului suprem pentru binele comun, au fost în stare să-şi înăbuşe vocea sângelui, jertfindu-şi iubirea de părinte. Şi Regele Ferdinand, când simţul de datorie neînduplecat i-a cerut şi acest dureros sacrificiu pentru consolidarea României şi a glorioasei sale dinastii, l-a dat, fără şovăială.

Pornind dela necesităţile naţionale, Regele Ferdinand s'a ridicat pe scara faptelor mari până la gloria naţională, creiând: simbolul identificării regalităţii cu aspiraţiile poporului, al întrupării spiritului de abnegaţiune şi de sacrificiu în slujba patriei şi al sufletului creştinesc resignat.

«*Voiu contopi existenţa ţării cu a mea*», spune în prima Sa cuvântare din senat, în 9 Maiu 1899. «Dumnezeu... *va ocroti munca fără preget ce sunt hotărât, ca bun român şi rege, să închin iubitei mele ţări*», zice în proclamaţia Sa, când s'a suit pe tronul României. «*Cea dintâi grije a noastră a fost, ca neamul, în fruntea căruia M'a aşezat pronia cerească, să nu piarză prilejul de a-şi asigura dreptul de a trăi netrunchiat şi de sine stătător*», spune în proclamaţia încoronării. «*Nu mă îndoiesc... că vă va inspira înaltul patriotism şi spiritul de înfrăţire, asigurând astfel viitorul scumpei noastre Românii, căreia i-am închinat viaţa mea*», este ultimul Său mesaj către camere.

Nu ne dau aceste continue preocupări *chipul adevărat al Regelui Mare*, care în toată viaţa Sa, până în clipa supremă a morţii, înăbuşindu-şi propriile suferinţe morale şi fizice, nu are în suflet nimic mai drag decât icoana Ţării Sale, nimic

mai scump decât gândul consolidării şi binele ei?

Nu ne copleşeşte cu desăvârşire pilda aceasta de înalt patriotism, ce ni-o dă tuturor *Marele rege al Românilor*, prin viaţa Sa pământească, când porneşte pe drumul veşniciei?

Doamne Dumnezeule, tu ai început a arăta robului tău, Regele Ferdinand, tăria ta şi puterea ta. Mâna ta cea tare l-a condus în războiul peutru întregirea neamului. Braţul tău cel înalt l-a povăţuit în timpul păcii, săvârşind prin El, în domnia-i de 13 ani, minuni cu neamul nostru, cum nu s'au mai văzut pe pământul acesta. Iţi mulţumim cu umilinţă, că ni L-ai dat. Şi te rugăm cu ardoare, sufletului său obosit care s'a întors la tine, fă-i loc de odihnă în lumina drepţilor cari văd sfânta ta faţă!

Şi te mai rugăm, Doamne, scoboară în sufletul tuturor românilor duhul înţelepciunii, şi al înţelegerii, ca strâns uniţi în jurul vlăstarului domnesc, care ca prunc curat şi nevinovat ia în moştenire coroana de oţel încărcată de glorie a moşului său, *Ferdinand Marele*, *Lealul*, în desăvârşită armonie să înfăptuim regescul său testament: *consolidarea şi organizarea regatului întregit!*

Fă, Doamne, ca golul ce ni-l lasă în suflete Cel chemat la tine, să se umple de înaltele Sale virtuţi patriotice cari să rodească în pământul ţării ca florile primăverii, ca şi prin aceasta să fie slăvit numele tău şi al *Lui* în România Mare şi Tare, acum şi purorea şi în vecii vecilor! Amin.

Din viaţa Regelui Ferdinand I

Din cuvântările Regelui Ferdinand I.

1. Cuvântarea M. Sale Regelui Ferdinand I, către Armata II, în 22 Martie 1917.

«Vouă, fiilor de ţărani, cari aţi apărat cu braţul vostru pământul unde v'aţi născut, unde aţi crescut, vă spun Eu, Regele vostru, că pe lângă răsplata cea mare a izbânzii, care vă asigură fiecăruia recunoştinţa neamului nostru întreg, aţi câştigat totdeodată dreptul a stăpâni într'o măsură mai largă pământul pe care v'aţi luptat.

Vi se va da pământ! Eu, Regele vostru, voi fi întâiul a da pildă; vi se va da şi o largă participare la treburile statului.

Arătaţi-vă, scumpii Mei ostaşi, demni de încrederea, ce Ţara şi Regele vostru pun în voi şi îndepliniţi-vă ca până acum datoriile voastre cu sfinţenie. Să trăiască scumpa noastră Ţară şi viteaza ei armată, nădejdea şi fala ei».

2. Cuvântările M. Sale Regelui Ferdinand I, în călătoria prin Ardeal în 1919:

In Turda: Pentru Mine este o patriotică datorie, ca în întâia Mea călătorie în ţinuturile desrobite să vizitez locul unde marele Voevod, care a ţinut sub stăpânirea lui o clipă România Mare, a trecut din viaţa pământească în viaţa eternă.

Aici unde au trăit eroii Horia, Avram Iancu şi ceilalţi, am gândit că era pentru Mine datorie de a aduce sufletelor prinosul Meu de recunoştinţă. Aceste mari figuri ale istoriei românismului au lăsat o moştenire sfântă, ni-au lăsat o iubire de neam mai presus de orce altă iubire.

Memoria lor ne-a susţinut în toate timpurile de restrişte, ea ni-a dat şi curajul de a lupta până la sfârşit, şi graţie curajului acestuia şi graţie învăţăturilor trase din viaţa lor, am putut ajunge la încoronarea visului, la făurirea României Mari.

Primirea ce Mi-aţi făcut aici, Mi-a arătat cât de adânc este zidită aici credinţa în neam şi în dinastia română.

Să traiască judeţul şi oraşul Turda!

*

In Bistriţa: M. Sa Regele spune, că ce a simţit în Bistriţa îi va rămânea în suflet pentru totdeauna. Cunosc cât de încercat a fost acest colţ al Ardealului.

Vecin de soră cu Moldova, codrii cari se întind peste munţi, i-au şoptit de atâtea ori, că şi dincolo de munţi trăiesc tot fraţi, şi şoptirea munţilor şi murmurul apelor au adus aici acelaş suflet de iubire de neam.

Sufletul acesta l-am văzut azi, când comunele acestui ţinut au defilat înaintea ochilor noştri. E acelaş suflet, care i a purtat pe grăniceri spre biruinţă pentru a repurta acuma biruinţa neamului nostru, şi pentru reîntregirea patriei comune. Sânt convins, că acest suflet va fi la fel totdeauna.

*

In Cluj: Mă simt fericit în mijlocul acestui oraş, care ca şi judeţul este unul dintre acelea, care a suferit mai mult dintr'o soarte nemiloasă. Toate persecuţiile, toate durerile, toate chinurile, n'au putut să isbutească să stingă tocmai credinţa aceasta sfântă în biruinţa neamului. De aceea acum când am văzut, că a venit ceasul cel mare, era un singur glas, care a străbătut văzduhul, un glas venit dela strămoşi. Aceia, cari au fost martirii din trecut, au binecuvântat zilele de astăzi. Credinţa lor să o păstrăm şi de-aici înainte, nu numai în inimă, ci şi în faptă.

Doresc ca acest oraş să devină un focar al culturii româneşti.

Să trăiască acest judeţ şi oraş!

*

In Abrud: Pentru mine şi Regina a fost o mare bucurie de a putea străbate ţinuturile acestea muntoase, locuite de scumpul neam al Moţilor, pentrucă ei constitue un sâmbure deosebit din neamul nostru.

De aici au izvorât toate mişcările premergătoare ale visului înfăptuit acum.

S'au zis odată aceste versuri triste:

Munţii noştri aur poartă,
Noi cerşim din poartă 'n poartă.

Timpurile acestea au trecut. De-acum înainte nimeni nu va mai cerşi, ci toţi vom trăi aşa cum ne arată sufletul, cum ne arată gândirea.

*

In Alba-Iulia: Alba-Iulia, — un nume care are o însemnătate deosebită, căci aici s'a simţit şi cugetat românește. Aicea a fost în timpurile vechi cetatea Marelui Voevod, care a fost Stăpânitor pe o România-Mare. Aici este cuprinsă toată durerea, toate chinurile unui popor, care nu a vrut să aibe alte cereri sub soare, decât să-şi exprime în graiul său dorinţele, atât de modeste!

Eroii care au precedat generaţia de azi, au suferit pentru credinţa lor în neam şi în Dumnezeu. Martiriul lor a dat roade binecuvântate, căci tot aici în 1 Decemvrie s'a votat cu unanimitate alipirea la patria-mamă.

Cu legitimă emoţiune am călcat azi înlăuntrul zidurilor acestei sfinte cetăţi.

Primirea ce am avut-o aici, Ni-a arătat că în inimile populaţiei acestui district trăieşte acelaşi suflet românesc vechi. Să trăiască şi în viitor! Aceasta îi doresc.

*

In Sibiu: Dacă astăzi ne găsim acum împreună sărbătorind ceeace era scris în sufletul tuturora, o datorim în mai mare parte braţului soldatului român. In zile de grea încercare a ştiut să se împotrivească inimicului, care a voit să l subjuge. Vitejia aceasta a legat mai strâns pe fraţii despărţiţi de străini şi legaţi cu lanţuri pe mânile lor.

A venit ziua când trupele au putut să între în ţara mult dorită, în frumosul Ardeal. Aici au fost primite cu toată bucuria. Apoi a venit sarcina de a stabili ordinea contra altui vrăşmaş. Şi, şi de data aceasta, şi-au făcut datoria.

Acum, prin întregirea şi formarea noilor regimente compuse din fiii frumosului Ardeal, se va strânge şi mai tare unirea sufletească.

Am văzut tinerii soldaţi, cari în parte luptaseră sub drapelul străin, dar cari azi sânt sub tricolorul românesc. Am văzut frumosul lor aspect şi m'am bucurat.

E o garanţie a unităţii, că vor fi un neam, în aceeaş credinţă şi cu aceleaşi sentimente.

Ridicăm paharul pentru apropierea între tinerele trupe din Ardeal şi vechile trupe româneşti.

*

La banchetul oferit Suveranilor în Sibiu, din partea Consiliului dirigent, M. S. a făcut următoarele declaraţii:

A vrut soartea, care era rezervată ţării noastre, ca scopul în care au venit legiunile romane în ţările dunărene şi cele cuprinse în cercul carpatic, să fie în viitor adevărată cetate a unei culturi latine şi a unei forţe compacte în mijlocul naţiunilor de alte neamuri; ca naţiunea română să ajungă acolo, i-a fost dăruit de Pronie o vitalitate care i-a mijlocit să reziste asupra tuturor vijeliilor ce s'au deslănţuit asupra ei, şi să-şi păstreze cu ele credinţa nestrămătată că va ajunge acolo unde prin voia soartei i-a fost indicat drumul.

Şi ce era această soarte?

Era că toţi acei ce erau urmaşii legionarilor să şi dea într'o zi mâna frate cu frate.

In decursul istoriei neamului nostru au fost momente de mari nădejdi că această menire a neamului nostru trebue să se realizeze: a fost odată sub Mihai Vodă, care a putut spera să înfăptuiască o Românie cum o înţelegem azi. N'a vrut Dumnezeu ca unirea aceea să fie de lungă durată. Dar, în urma lui Mihai, au rămas urmaşi de-ai acelora ce s'au luptat atunci alături de dânsul şi pentru dânsul, şi ei au trăit în ideea aceasta.

Vremurile au fost grele atât pentru Ardeal, cât şi pentru ţările din vechiul regat. Parcă epoca acestor lupte, era trebuitoare pentru a oţeli braţul acestui popor pentru clipa când a venit ora hotărâtoare, ca să aibă putere să înfăptuiască ceeace era înscris în sufletul lui şi de menirea dată de soartă.

Sânt recunoscător Proniei cereşti că Mi-a fost dat Mie să văd, şi nu numai să văd, dar să şi înfăptuesc (urale şi ovaţiuni), cu ajutorul ostaşului român, acest fapt care este unic în istoria noastră.

In călătoria făcută prin frumoase ţinuturi am văzut ceva care rar se vede, am văzut credinţa unui popor, şi cea mai frumoasă răsplată pentru mine: a fost dragostea de care am fost înconjurat de populaţia care a suferit atât amar de timp. Bucuria lor a fost bucuria Mea. Din toate unghiurile au alergat să-mi arate credinţa lor; au venit cu miile şi din Ardeal, şi din Bănat.

Vă încredinţez că fac totul ca şi dorinţele lor să fie realizate. Dragostea ce am simţit pipăind pulsul acestui popor — şi ceeace mi-a spus pulsul acestui era rar şi frumos — mi-a arătat totalitatea ce a existat pururi între voi; unirea aceasta făurită prin sângele vărsat pe câmpiile de luptă, credinţa acestui popor nu se poate să nu fie atât de tare, încât să ne despartă vre-odată.

Mult avem de muncă; sper că înaintea acestora, în faţa atâtor nrobleme sociale şi economice va fi de trebuinţă să ne dăm mâna frăţească — toţi uniţi în suflet şi în gând — să muncim la deslegarea acestor probleme. In aceasta se va arăta unirea tuturor românilor. Sânt convins că aşa va fi. Ridic păharul meu în sănătatea României întregite.

*

In 17 Iunie 1920, la ceremonia investirii I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului:

Răspunsul Majestăţii Sale Regelui Ferdinand I.

Inalt Prea Sfinţite Părinte, — Cu deosebită bucurie am întărit alegerea Inalt Prea Sfinţiei Tale în scaunul Mitropoliei ortodoxe a Ardealului, şi potrivit vechilor datine sânt fericit a-ţi încredinţa astăzi cârja mitropolitană.

Din timpurile slăviţilor Voivozi cari îş întindeau stăpânirea asupra ţinuturilor de peste Carpaţi, unde şi-au revărsat atâtea binefaceri creştineşti, pentru întâia oară mitropolitul românilor ortodoxi de peste munţi primeşte toiagul său arhipăstoresc din mânile regelui tuturor Ţărilor Româneşti, pe veci unite.

Să mulţumim Atotputernicului că ne-a învrednicit să trăim în aceste timpuri de mărire, dar totdeauna să-l rugăm cu smerenie a ne întări sufletele după măsura acestor vremi. Căci dacă ţinta nemuritorului Andrei Şaguna, pe scaunul căreia te-ai înălţat, a fost ca Mitropolia neatârnată înfiinţată de dânsul să cuprindă pe toţi ortodoxii din Ardeal şi Bucovina, nouă ni-a fost dat să-i vedem adunaţi într'un singur mănunchi dela Nistru la Tisa şi din munţi până la malul Dunării şi al mării.

Minunea visată de strămoşi s'a îndeplinit; dar datoria noastră este să ne arătăm vrednici de însemnătatea acestor momente istorice. Şi precum biserica noastră naţională a fost cheagul unităţii sufleteşti în trecutul atât de apăsător,

tot aşa trebuie să fie, şi cu mai multă putere, acum când se aşează temeliile României întregite.

In acest scop cuvântul de ordine care trebuie să ne însufleţească este acesta: Să ne apropiem de popor pe toate căile şi în toate zilele vieţii noastre. Intre aceste căi, aceea a bisericii şi a credinţii stă deasupra tuturora, pentrucă sub aripile binefăcătoare ale bisericii se adăpostesc sufletele noastre. Ea ne întâmpină la întrarea noastră în viaţă, ea ne petrece când am închis ochii pe vecie, ea ne binecuvintează în ziua cea mai sfântă a tinereţii noastre, şi tot ea ne mângâie şi ne întăreşte în ceasurile cele mai grele ale traiului nostru pe pământ...

Parastas pentru Regele Ferdinand

Sâmbătă s'a ţinut, în toate bisericile din ţară, parastasul de 9 zile pentru odihna sufletului bunului Rege Ferdinand I al românilor.

Mare mulţime de intelectuali, s'a adunat în deosebi la Curtea de Argeş, unde a venit Familia Regală, Regenţii, dnii miniştri şi alte distinse personalităţi din capitală. Serviciul religios s'a săvârşit de I. P. S. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei cu mare asistenţă.

*

In Sibiu

In 30 Iulie a. c. la ora 11 s'a oficiat în biserica noastră catedrală parastas solemn pentru odihna sufletului Maiestăţii Sale Regelui Ferdinand I, din partea I. P. S. Sale Mitropolitul nostru *Nicolae*, asistat de preoţimea din centru.

Au asistat ofiţerii din garnizoană în frunte cu dl general Daschievici şi autorităţile civile în frunte cu dl prefect, Dr. Regman, precum şi un mare număr de credincioşi.

Protestează — Unirea dela Blaj, într'un articol semnat de însuşi Monseniorul (aşa se intitulează acum), Dr. Alexandru Rusu, împotriva cuvântării episcopului Valeriu Frenţiu dela Orade, care în şedinţa festivă de comemorare a Regelui Ferdinand I a rostit în senat *«cuvinte îndrăzneţe»*, scrie dl Rusu, Monseniorul blăjan, cuvinte care *«trebuia să rămână»*. Şi de ce trebuiau să rămână nespuse? Pentru că ele *nu se potriveau* cu cele spuse la cameră de dl Iuliu Maniu, «un credincios şi el al bisericii noastre». Am înţeles.

Cuvintele «îndrăzneţe», care displac Monseniorului, privesc *ultima scrisoare* a dispărutului Suveran, aprobată şi lăudată, în numele bisericii unite, din partea episcopului dela Orade, şi condamnată de zelosul apărător al dlui Iuliu Maniu. Cu cine merge acum biserica greco-catolică?

Aniversarea ocupării Budapestei

Joi, în 4 August 1927, se împlinesc opt ani dela ocuparea capitalei ungureşti de către viteaza armată română.

Oamenii conducători dela Budapesta, lipsiţi cu desăvârşire de simţul realităţii, nu profită nimic din lecţia ce li s'a dat, — şi agită mereu pentru schimbarea tratatelor de pace dela «suburbiile Parisului», fără a se gândi că o nouă lecţie va trebui plătită cevaş mai scump, decât — salvarea Budapestei de anarhie şi teroare bolşevică.

Aristocraţii, şovinişti de peste Tisa, alimentează, an de an, speranţele de-a pune din nou la jug pe nemaghiarii desrobiţi.

Dar, robi AM FOST, — şi nu vom mai fi.

Lordul dela Londra, jidov de origine, ar dorì, se vede, ca istoria din 4 August 1919 să se repete? N'ar fi totuşi, mai mult în interesul Ungariei «ciuntite», ca respectând tratatele, să-şi statorească raporturile de bună vecinătate, în locul nădăjduitei exploatări a nemaghiarilor în «raiul» unguresc, pe care, slava Domnului, l-am pierdut.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuiri nouă. — Dela parohiile protopopiatelor Sighişoara şi Târnava

Christian Tomulescu, advocat, Bucureşti, strada Justiţiei Nr. 74 2000

In lista de subscriere Nr. 396 a prof. de religie *Matei Răduleţ* din Făgăraş a contribuit: **Matei Răduleţ**, profesor de religie. . . 1000

Valer Literat, profesor . . . 1000

Dr. Stefan Damian, directorul liceului «Radu Negru» 1000

Lista de subscriere Nr. 450 a profesorului **Ioan Moşoiu** din Braşov, contribuind dsa cu Lei 1000 şi alţi cu sume între 500 şi 40 lei, a dat 4000

Ioan Filipescu, par., Merghindeal 250

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Sighişoara**, din care se remarcă Sighişoara, Hendorf şi filia Netot, cu câte 1000 lei, în total 10,400

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Târnava**, din care se remarcă Blăjel, Cuştelnic, Diciosânmărtin şi filia Adămuş, cu câte 1000 lei, în total 7700

Total Lei: 27,350

Suma de mai 'nainte Lei: 2.331,857

Total general Lei: 2.359,207

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat în 2 August la băile din Karlsbad, unde va sta 3 săptămâni.

Avansare. Monitorul oficial din 9 Iulie a. c. publică avansarea P. C. Sale Părintelui protoiereu militar *Iosif Serafim*, Şeful Serviciului Religios C. 7 Armată, la gradul de colonel. Felicităm pe părintele Serafim pentru această înaltă distincţiune, dorindu-i încă mulţi ani în cariera militară.

Oprirea limbii ruseşti în bisericele basarabene. In urma cererilor făcute I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei pentru scoaterea limbii ruseşti din bisericele basarabene, ocârmuirea bisericească a hotărât, că încetul cu încetul să se oprească de a se mai face slujba în limba rusească în toate aceste biserici.

Căminurile studenţilor din Cluj. Rectorul universităţii din Cluj anunţă că la Universitatea din Cluj sânt vacante 55 burse în cămin, şi anume: Facultatea de drept 9 burse pentru studenţi, Facultatea de Medicină 5 burse pentru studenţi; Facultatea de Litere şi Filosofie 14 burse pentru studenţi şi 12 pentru studente şi la Facultatea de ştiinţe 13 burse pentru studenţi şi 2 pentru studente. Bursa constă din masă şi locuinţă în cămin. Pentru aceste burse vacante se publică concurs, care se va ţinea la universitate între 15—25 Octomvrie 1927. Candidaţii, vor adresa o cerere în scris, timbrată legal, rectoratului universităţii, cel mai târziu până în ziua de 15 Octomvrie.

Oameni cari se închină diavolului. Doi oameni din satul Căpreşti, din ţinutul Sorocei, anume Gherasim şi Efim Curcicior, au fost prinşi de jandarmi într'o pădure din marginea satului, în clipele când se închinau la un chip cioplit de lemn, care chip cioplit închipuia pe diavolul. S'a aflat, că sânt mai mulţi «credincioşi» de felul acesta. Toţi au fost daţi în judecată.

Pedeapsă. Proprietarul din Roma, domnul Pietro Neroni, îşi exploata chiriaşii — în felul Neronilor din alte ţări — şi le cerea chirii enorme, cercând se eludeze legea. Din cauza aceasta este osândit la patru ani *exil* într'o mică insulă din marea siciliană. Mussolini ştie ce face.

Cometa numită Pons-Winnecke, se apropie de pământul nostru cu o iuţeală de un milion de mile pe zi. Unii astronomi spun că această cometă în repejunea ei înspăimântătoare are să atingă luna.

ŞTIRI LOCALE

Expoziţie şi târg volant. In 29 Iulie, ora 3 d. a., s'a deschis, în oraşul nostru, în sala cinematografului «Elita», expoziţia şi târgul volant, sub preşedinţia dlui Ştefan Cerchez, preşedintele Uniunii camerelor de comerţ. Sânt expuse: diverse articole din domeniul economiei casnice şi alimentare, al industriei textile, chimice, metalurgice, pielăriei, lemnăriei, sticlăriei etc., dela aproape 500 fabrici.

Aviz. Se aduce la cunoştinţă că dl prefect al judeţului, primeşte, în audienţă, în toate zilele după cum se arată mai jos: Luni, Mercuri, Joi şi Sâmbătă dela ora 11—12 a. m. Marţi şi Vineri dela ora 11—13. In chestiunile pentru locuinţe, toate lămuririle se vor da de către comisiunea mixtă de rechiziţii.

Anunţ. Se aduce din nou la cunoştinţă generală, că Ministerul de interne *a oprit* cu desăvârşire eliberarea autorizaţiilor de construcţie sau de împrejmuire pe loturile expropriate şi parcelate dela reforma agrară, luând în considerare necesitatea revizuirii planurilor de parcelare întocmite de consilieratele agricole, în vederea planurilor de sistematizare ale oraşelor.

Febră aftoasă. Fiindcă în oraşul Sibiu s'a constatat, de către medicul veterinar de stat, febra aftoasă (boala de gură şi de picioare) la vite cornute, târgurile de vite, săptămânale, sânt oprite.

Act de mulţămire

Din prilejul trecerii la cele eterne a iubitei noastre, soţii, mame şi bunice

Virginia Doctor n. Gheaja

preoteasă în Vânători,

am primit atâtea dovezi de simpatie, încât ne este cu neputinţă a mulţumi fiecăruia în parte.

Aducem dar, pe calea aceasta, P. O. D. protopop Emilian Stoica, care a condus actul înmormântării şi a rostit frumoasa cuvântare, domnilor preoţi celebranţi, stim. domni şi doamne cari au însoţit pe adormita în Domnul spre locul de veşnică odihnă şi au depus flori pe sicriul neuitatei defuncte, în fine tuturor cari, verbal şi în scris, ne-au mângâiat în durerea noastră, cele mai sincere mulţămiri.

Jalnica Familie.

CĂRŢI ŞI REVISTE

E. Lovinescu: Tacit I. Pagini asupra epoce, Impăratului Tiberiu (Biblioteca Semănătorul). Nr. 174—177. Editura librăriei diecezane din Arad. Preţul Lei 15). Pe lângă scrierile originale publicate până în prezent, Biblioteca Semănătorul a publicat şi câteva traduceri de valoare. Intre aceste traduceri se numără admirabilele pagini asupra epocei Impăratului Tiberiu, extrase din opera lui Tacit, traduse de dl Eugen Lovinescu, pagini care pot fi citite cu folos de orce om cult. Prin editarea acestei cărţi, Biblioteca Semănătorul adaugă încă un merit la meritele culturale ce şi-a câştigat până acum.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Nr. 6931/1927 Ep. (97) 1—2

Prăvălie de închiriat

In edificiul din Sibiu — Piaţa Unirii Nr. 10 — este de închiriat un local de prăvălie pe termini de trei ani începând din 1 Sept. a. c.

Reflectanţii îşi vor înainta ofertele lor până la 25 August a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, unde pot lua şi eventuale informaţiuni.

Consiliul arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

Sibiu, la 29 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 768/1927 prot. (96) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Araci** (Arpătac), protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesie veche parohială $2^1/_2$ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de improprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.
4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 l.) porumb de fiecare familie.
5. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vre o Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 7 Aprilie 1927.

Oficiul prot. ort. rom. «Sf. Gheorghe».

Aurel Nistor
protopop.

Nr. 449/1927. (93) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Baciu** (Bacifalu), protopopiatul Braşovului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Sesie parohială de 4 jugăre fânaţ de munte, primită prin reforma agrară şi alte 4 jugăre pământ arător, din proprietatea Bisericii, dacă candidatul are complectă pregătire, Liceu şi Academia teologică din Sibiu.
3. Stolele uzitate.
4. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. român din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie pentru a sluji şi predica.

Oficiului protopopesc în înţelegere cu Consiliul parohial din Baciu (Bacifalu).

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 312/1927. (94) 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei vacante **Lelese**, cu filiala la Sohodol din protopopiatul Hunedoara.

Comuna situată la 8 klm. de gară.

Veniturile parohiale:

a) Casă parohială corespunzătoare.

b) 25 litri grâu şi 25 litri cucuruz dela fiecare fum (circa 160 fumuri).

c) 23 jugăre cad. pământ cultivabil.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către enoriaşi.

Hunedoara, 22 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 433/927. (89) 3—3

CONCURS

In baza § 63 din statutul organic şi în legătură cu § 23 pct. 5, cum şi a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul naţional-bisericesc al Mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului Consiliului arhidiecezan din 18 Maiu 1927 Nr. 2461 Plen., prin aceasta se publică concurs de protopresbiter al tractului **Târnava**, cu sediul în parohia centrală Diciosânmărtin.

Postul de paroh fiind ocupat, retribuţiile vor fi cele protopresbiterale.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» având a alătura şi o tabelă de calificaţie după rubricile indicate în regulamentul congresului § 12.

Concursurile intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Diciosânmărtin, din şedinţa consiliului protopopesc al tractului Târnava, ţinută la 20 Iunie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. protopopesc, preş.

Iuliu Moldovan
notarul cons. ppesc.

Nr. 6608 Plen.

Aprobat, în şedinţa plenară dela 14 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 450/1927. (92) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Satu Nou**, protopopiatul Braşovului, se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar întregitor dela stat.
2. Sesiune parohială de 8 jug. fânaţă.
3. Câte o măsură (25 litri) bucate dela fiecare familie, văduvele contribuind numai cu jumătate.
4. Lemne de foc 4 stânjini.
5. Din vânzarea lemnelor din pădurea veche comunală contribuţie de 1%
5. Stolele obişnuite.
6. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. rom. din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a sluji şi predica.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu Oficiul parohial din Satu Nou.

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 296/1927. (87) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Copşa mică**, cu filia **Proştea-mare**, protopopiatul Mediaşului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Casa parohială cu supraedificatele.
3. Stola uzitată.
4. Sesiunea parohială veche 3 jug. şi ce se va mai primi prin reforma agrară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul, — a celebra şi cuvânta.

Mediaş, 12 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mediaşului în înţelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Reclama este sufletul comerţului

Direcţiunea Şcoalei Normale „Andrei Şaguna", Sibiu

Nr. 812/1927. (92) 2—2

Inştiinţare

La *Şcoala Normală «Andrei Şaguna» din Sibiu*, anul şcolar 1927/28 se începe în 16 Sept. Inscrierile se fac din 10—15 Septemvrie. Examenele de primire şi de corigenţă se ţin în 10, 12 şi 13 Septemvrie.

Elevi noi se primesc:

1. In clasa I băeţi de 12—15 ani împliniţi, cari au absolvat cu bună purtare şi cu bun succes 4 clase primare şi sunt sănătoşi. Elevii admişi primesc burse şi semiburse dela Ministerul instrucţiunii.

2. In clasa a II se primesc băeţi, cari au certificat de absolvirea cu succes bun a clasei I dela altă şcoală normală, dela liceu ori dela şcoala medie şi au vârstă corăspunzătoare.

Elevii sunt interni. Taxa internatului este 10,000 lei anual.

Primirile în clasa I se fac în baza unui examen de concurs. Cererile de înscriere, semnate de reprezentantul legal al elevului (tată, mamă, tutore), cu arătarea profesiunii şi locuinţei subscriitorului, se vor adresa *până la 1 Septemvrie crt. Direcţiunii Şcoalei Normale «Andrei Şaguna», Sibiu*, cu următoarele acte: 1. act de naştere dela Oficiul stării civile; 2. extras din matricula botezaţilor; 3. certificatul de studii; 4. certificat de bună purtare dela direcţiunea şcoalei unde a urmat; 5. act de vaccină; 6. certificat de cetăţenie română.

Aspiranţii la burse vor mai anexa la cerere: 1. certificat dela perceptorul fiscal, vizat şi de administraţia financiară, prin care să se arate amănunţit dările ce plăteşte reprezentantul legal al copilului; 3. un angajament scris, semnat de elev şi reprezentantul lui legal, că elevul va servi cel puţin 10 ani în învăţământ, în caz contrar va restitui bursa. Semnăturile vor fi legalizate de primăria comunală.

Elevii primiţi sunt obligaţi a se provedea cu *uniformă*, albituri de corp şi de pat, cărţi, rechizite şcolare şi o violină, conform regulamentului pentru şcoalele normale.

Sibiu, 21 Iulie 1927.

Direcţiunea.

---

(91) 2—3

Concurs

La liceul ortodox «Avram Iancu» din Brad sânt vacante pentru anul şcol. 1927—28 următoarele catedre:

1. Limba română 2 catedre.
2. „ latină 2 catedre.
3. „ franceză 1 catedră.
4. „ germană 1 catedră.
5. Geografie 1 catedră.

Concurenţii, cari posed calificaţia cerută de legea învăţământului secundar vor înainta direcţiunei liceului cererile însoţite de actele, ce posed până la 1 August a. c.

Salarul se achitează cu state în regulă ca la liceele de stat.

Comitetul Gimnazial.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 9 August 1927 Nr. 58

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

...ale să se adreseze Redacției „...ul Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Onor. Internat de fete al Asociațiunii Gratuit
(Str. Șaguna) Sibiu
10.AUG.927

Bunuri sufletești și bunuri materiale

— Pe marginea unui testament —

Arhidieceza ortodoxă română din Ardeal, cu reședința în Sibiu, este numită și instituită, prin ultima voință a distinsului fiu al bisericii și neamului nostru, *Dr. Ioan Mihu*, erede universal al averii lui lăsământare.

Intreaga avere, mobilă și imobilă, are să formeze o *fundațiune*, care va purta numele testatorului și se va administra de reprezentanții legali ai bisericii noastre.

Venitele fundațiunii se vor întrebuința, conform dispozițiilor testamentului:

a) Pentru inițiarea, promovarea și editarea de scrieri teologice și pedagogice de valoare, și pentru:

b) Studii, de o parte privitoare la trecutul bisericii noastre strămoșești, ear de altă parte la problemele ei în viitor;

c) Pentru editarea unei biblioteci populare, menite a populariza cunoștințe folositoare, menite a contribui la ridicarea sufletească morală și materială a poporului nostru;

d) Pentru înființarea și susținerea de biblioteci parohiale în comunele ortodoxe române din Arhidieceză;

e) Pentru promovarea artelor frumoase, ce stau în legătură cu întocmirile și trebuințele bisericii noastre.

Afară de aceasta, se dispune ca din gospodăria model ce ar fi să se întocmească pe moșia rămasă neexpropriată, să se provadă internatul nostru seminarial din Sibiu cu articole de alimentare.

Testamentul acesta, al mecenatului dela Vinerea Orăștiei, arată nu numai pe omul bogat în bunuri materiale, ci mai ales pe creștinul înzestrat cu bogate daruri sufletești.

Dr. Ioan Mihu, bărbatul cu o superioară concepție de viață, avea drept țintă în lucrarea sa: «realizarea împărăției lui Dumnezeu» pe pământ, înfrânându-se pe sine și slujind drept pildă binefăcătoare altora.

Credincios în toată vremea învățăturilor bisericii, cu toate că nu era de-a dreptul slujitorul ei, Ioan Mihu a păsit curajos pe urmele marilor Apostoli ai Domnului.

Din copilul unor cucernici țărani s'a ales un mare caracter religios-moral. Răsărit din popor, pleacă să-și desăvârșească studiile, pentru a se înapoia din nou în mijlocul lui. «*Trăind viața mea între țăranii noștri, am avut o deosebită iubire pentru ei, ceeace mi-au resplătit-o cu cinste și iubire generală, — drept aceea am închinat și eu averea mea spre binele poporului meu*».

In interesul acestui popor testamentul lui Ioan Mihu cere «*creșterea morală și în spirit bisericesc și românesc*» a tinerimii ce va beneficia din venitele fundațiunii sale.

De pe la anii 1880 și până în anii din urmă cât a petrecut în mijlocul nostru, prea vrednicul bărbat, cu blândețe, cu răbdare, și trecând din binefaceri în binefaceri, a dat înălțătoare pildă poporului cum are să-și cinstească legea și vechile bune obiceiuri, și cum să-și rânduească munca pentru ca să fie încoronată de succes. S'a îngrijit să se poată da hrana sufletească preoțimii și enoriașilor săi prin publicarea de scrieri teologice și înființarea de biblioteci parohiale.

Iubind biserica ortodoxă, sub ale cărei aripi scutitoare a crescut din copilărie, era natural ca tot bisericii sale să-i lase cinstea și sarcina de-a administra fundațiunea în conformitate cu normele în vigoare pentru administrarea averilor bisericești.

Apărător al credinței, pătruns de adâncă pietate pentru cele sfinte, sufletul său nobil purta mila celor prigoniți și necăjiți și lipsiți.

S'ar puteà oare ca făptuirile sale să nu cucerească și inimile altora, mai mult sau mai puțin împietrite? S'ar puteà oare ca asemenea fapte să nu întărească pe toți ceice cred? S'ar puteà oare ca îndemnurile lui din urmă să nu răspândească lumină în negura multor vieți omenești?...

Aducând omagiul nostru de veșnică recunoștință credinciosului propoveduitor al învățăturilor evanghelice și marelui binefăcător Dr. Ioan Mihu, sfârșim cu următoarele cuvinte ale Mântuitorului, (Mat. 7, 24—27):

«Deci, tot cela ce aude cuvintele mele acestea, și le face pe ele, asămănà-l-voi pe el bărbatului înțelept care și-a zidit casa sa pe peatră.

«Și a căzut ploaie, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și s'au pornit spre casa aceea *și n'a căzut, că era întemeiată pe peatră.*

«Și tot cela ce aude cuvintele mele acestea, și nu le face, asemănà se-va bărbatului nebun, *care și-a zidit casa sa pe nisip.*

«Și a căzut ploaie, și au venit râurile și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, *și a căzut*, și erà căderea ei mare»...

M. S. Regina Maria, împreună cu toți membrii Familiei Regale și Inalta Regență, primind cu ocazia dureroasei pierderi încercate prin încetarea din viață a Regelui Ferdinand I, nenumărate dovezi de simpatie, atât din țară cât și din străinătate, din partea d-lor reprezentanți ai națiunii, autorităților eclesiastice, civile și militare, diferitelor asociațiuni și comunități românești și străine, confesiuni, luptători din marele răsboi, comerțului și industriei și tuturor persoanelor particulare, care prin trimiteri de flori, prin adrese, prin telegrame ca și prin înscrieri la Palat, s'au grăbit a aduce mângâiere inimilor Lor întristate, au rugat pe d. președinte al consiliului să exprime tuturor cele mai vii mulțumiri și a le arăta cât de neprețuite sânt pentru Ei, în aceste momente, sentimentele de iubire și devotament ce Țara Li-a manifestat.

Noui instituțiuni culturale

In urma hotărârilor adunării eparhiale a Arhiepiscopiei ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu din a. c., cu începutul anului școlar 1927/28 se vor înființa în centru Mitropoliei noastre:

1. *Școală de Cântăreți*, cu scopul de a pregăti cântăreți de strană abili, practicând melodiile bisericești și cari totodată să fie suficient inițiați în arta de a instrua și conduce un cor.

Acest curs va dura 2 ani.

2. *Seminar Teologic.* Tot la începutul anului școlar ce vine se va deschide Seminarul teologic de 6 ani, având a pregăti tineri, absolvenți de 4 clase liceale (gimnazii) pentru preoție în parohiile rurale și tineri cari să poată intra în Academia teologică.

Tinerii cari se vor pregăti pentru cariera preoțească în parohiile rurale, vor studia toate șase cursurile seminarului; iar cei ce doresc să intre în Academia teologică, vor fi primiți în această înaltă școală după ce vor absolva cu bun succes patru clase de Seminar.

Condițiunile de primire, în aceste școale, s'au adus din partea Consiliului Arhiepiscopesc la cunoștința tuturor oficiilor parohiale prin circulare.

La conferența dela Lausanne, despre credință și organizație, biserica Romei lipsește, cum a lipsit și în anul 1925 dela conferența universală din Stockholm, ținută pentru creștinismul practic. La întrebarea că: este sau nu este permis credincioșilor bisericii Romei să participe la congrese organizate de necatolici în scopul reunirii bisericilor, congregația «Sanctum Officium» a răspuns că *nu*, pe temeiul unui decret din 4 Iulie 1919. Astfel biserica papală stăruește în refuzul de a conlucra cu celelalte biserici și crede că pe calea aceasta se întărește.

Activitate pastorală la sate

Dintr'o corespondenţă mai lungă, publicăm următoarele:

Clerul nostru, pătruns de însemnătatea apostolatului său, vine cât mai des în contact cu massa poporului.

Un astfel de fericit prilej am înregistrat în ziua de 27 Iulie 1927, la întrunirea cercurilor religioase tractuale, în comuna *Vâlcele*, judeţul Treiscaune, unde românii, în ciuda tuturor vremurilor maştere, şi-au păstrat limba şi obiceiurile străbune.

Preoţimea tractului Sf. Gheorghe, în frunte cu P. C. Părinte protopop a fost şi de astădată la culmea datoriei. S'a servit sfânta Lturghie în sobor, după care au îndeplinit ritualiile împreunate cu solemnitatea Hramului acestei biserici, M. M. Pantelimon. Urmează predica, rostită a P. C. S. Părintelui protopop Nistor, despre legătura intimă ce trebue să o avem cu Hristos, şi despre creştinismul, care trebue trăit; la sfârşit, trece în revistă meritele creştineşti ale acelora, cari şi-au eternizat numele în cartea vieţii ca întemeetori ai acestui sfânt locaş.

Biserica e bine îngrijită, de când îşi are, spre fericirea ei, păstorul şi slujitorul statornic.

După anunţarea programului de după masă, poporul a fost miruit.

La timpul fixat d. a. biserica este cercetată mai ales de vizitatori ai băilor Vălcele, cari au asistat la servirea sf. Maslu cu numărul complet de 7 preoţi. Serviciul a impresionat adânc pe toţi cei de faţă.

A predicat păr. Constantin din Hălchiu, care, cu dovezi din sfânta Scriptură, arată baza dumnezeească a sfintei Taine a Maslului, şi foloasele sufleteşti şi trupeşti, ce rezultă din primirea ei cu vrednicie şi credinţă.

Urmează conferinţa publică, a păr. Curcubătă din Budila, — vorbire cu tâlc şi măestrie expusă. *I. P.*

După moartea unui om de bine

George Moian, fost profesor la seminarul nostru Andreian, de unde a trecut la seminarul central din Bucureşti, decedase în 10 April 1915. Din cauza războiului de atunci, nu s'a putut transporta corpul lui neînsufleţit la Voila, judeţul Făgăraş, comuna lui natală, şi a fost înmormântat în cimitirul Bellu din capitală.

Fratele său, Spiridon, a desgropat în Iulie a. c. osemintele şi dimpreună cu monumentul dela mormânt le-a mutat la Voila, unde osemintele după sfinţire de 2 preoţi (părintele Gh. Vas din Voila şi Ţeposu din Cincşor) s'au reînhumat în prezenţa rudeniilor şi a mulţimii de săteni, Duminecă 17 Iulie 1927 lângă biserica ortodoxă română din Voila.

Părintele Gheorghe Vas, consătean al decedatului, a încheiat serviciul divin cu o cuvântare foarte potrivită la viaţa decedatului în care a amintit munca şcolară şi culturală, săvârşită de răposatul în Domnul.

Cu această ocazie fratele decedatului a predat bibliotecii şcolare de acolo mai multe cópii ale biografiei decedatului şi ale introducerii lucrului manual educativ în şcoală, ale călătoriei lui în străinătate, în scop cultural, şi ale altor referate, propuneri, rapoarte didactice, cu promisiunea, că şi alte însemnări de conţinut potrivit, aflate în rămasul decedatului, se vor copia şi se vor depune în biblioteca şcolară din Voila.

Originalele acestor însemnări de preţ se vor depune mai târziu la Casa şcoalelor unde se află şi biblioteca decedatului, pentru a fi utilizate de iubitorii propăşirii culturale în mijlocul poporului.

Câte o copie se va încredinţà spre păstrare Asociaţiunii (Astra) din Sibiu, şi Asociaţiei învăţătorilor din Cluj. Altă copie, din toate însemnările, ca şi cele rămase necopiate, vor rămânea la descendenţii familiei, de prezent la nepotul George Moian, inginer geodetic în Cluj.

Fratele decedatului, Spiridon, exprimă şi pe această cale părintelui Gheorghe Vas din Voila şi G. Ţeposu din Cincşor pentru spijinul desinteresat dat la reînhumarea osemintelor, iar părintelui Vas şi pentru aranjarea monumentului la mormânt, cele mai călduroase mulţămiri.

Tendinţe clericale-maghiare

Biserica romano-catolică din ţara noastră este reprezentată în parlament prin senatorul de drept, arhiepiscopul de Bucureşti, *Cisar*. Senatorul minoritar, dl *Gyárfás*, ceruse într'una din şedinţele sesiunii din urmă, ca în senatul român să fie admişi ca membri de drept *toţi episcopii maghiari*, căci aşa era în Ungaria veche, unde toţi episcopii români erau membri de drept.

La vorbirea senatorului Gyárfás a răspuns senatorul *G. Bogdan Duică*, întâi în senat, apoi prin ziarul *Cuvântul* (din 1 August 1927), într'un documentat articol sub titlul *Tendinţe clericale-maghiare.*

Episcopii maghiari — spune autorul articolului — erau în Ungaria, între altele, şi instrument de politică de rassă; ear cu episcopii români s'a încercat aceeaş politică. Noi, în statul român, nu avem nevoe de astfel de sisteme *corupătoare:* voim să fim cinstiţi cu naţionalităţile, şi le cerem aceeaş cinste.

Episcopii români de astăzi sânt liberi de sila politică ce li se făcea şi pot fi ce-au fost înaintaşii lor cei mari. Faptul că episcopii români sânt toţi în senat, se datoreşte tradiţiei istorice, în cursul căreia episcopatul român s'a înfrăţit cu poporul, fiindu-i duhovnic şi tată, alături de domnitor. Ei sânt *ai noştri!* — Este al *nostru*, de ex. episcopul Majlath? Sânt ai *noştri* cei ce cheamă în ţară comisii, agenţi, ca să ducă prin străini expresii de ură şi de nedreaptă critică?... Chestiunea unui plus de reprezentare aparţine depărtatului viitor.

«Ce va fi acel viitor?

«Să zicem că peste 20—25 de ani constituţiunea ţării se va afla sub revizuire, şi că dl Gyárfás ori alt senator catolic va propune ce s'a propus acum.

«Atunci toţi românii îşi vor aduce aminte de un proces istoric mare. Catolicismul s'a revărsat odată din Ungaria în ţările româneşti, pe sub munţi. Dar episcopia de Milcov nu s'a putut ţinea; nici Argeşul nu a salvat-o. Şi târziu de tot (secolul XVII) Bandinus însemnă cu durere că se pierde catolicismul, că ortodoxismul român îl absoarbe. Şi ori cărei lovituri religioase date în Ardeal, din ţările româneşti i s'a răspuns totdeauna.

«Vechiul contrast *nu* a murit.

«In Ardeal catolicismul a revenit (ca. 1700) cu Austria, sprijinindu-se pe puţinii catolici de-acolo, sprijinindu-se pe fapta celor două victime româneşti: Teofil şi Atanasie. Cum a lucrat, în Ardeal, catolicismul a fost o tortură neîntreruptă, o grozăvie, căreia abia Şaguna i-a pus frâu. După Şaguna atacul a reînceput.

«*Oştile stau faţă 'n faţă*», scria un poet pe la 1877...

«Dacă ortodoxismul român a înaintat acum spre nord cu episcopatul de Cluj şi de Oradea, înaintarea trebue considerată ca mijloc de *apărare* contra unor puteri tari şi vechi, care nici astăzi n'au renunţat la rele deprinderi de luptă «ultra montană» fanatică, incapabilă (până acum cel puţin) de toleranţă creştinească. Pentrucă, dacă acele puteri sânt în romano-catolicism *negri*, în greco-catolicism sânt cel puţin *cenuşii;* iar până la puritatea *albului* mai avem timp de aşteptare!

«Pentruca senatul român să admită peste 20—25 de ani, tendinţa de prestigiu ce i se cere catolicismului, el trebue să *înălbească*... Altfel va avea şi atunci de furcă, cu toate sufletele în care procesul istoric schiţat vieţueşte încă. Sufletele sânt multe».

Autorul termină spunând că în Ardeal vieţueşte încă prea mult clericalism politic şi nesocial: a-l reduce, refuzând ce l-ar putea creşte, însemnează a servì Ardealului o doză bună de liniştire sănătoasă.

Două telegrame

Maiestăţii Sale REGINA MARIA
Bucureşti

Rog pe Atotputernicul să reverse darul consolaţiunii divine asupra inimilor zdrobite de durerea unei pierderi ireparabile şi să odihnească în laturea drepţilor pe nemuritorul Rege Ferdinand, a cărui amintire glorioasă istoria naţională nu va lipsì a o perpetua din generaţie în generaţie ca pe a unui bun părinte al României întregite. *Lupaş*
fost ministru.

Dr. Lupaş fost ministru
Sălişte.

Cuvintele Domniei voastre de aşa mare dragoste pentru Regele, pe care-l plângem, sânt o mângâiere pentru inima mea zdrobită.
MARIA

FOIŞOARA

Biblia

Biblia e şi azi cartea cea mai răspândită şi mai cunoscută din lume. S'a tălmăcit până acum în 725 de limbi şi dialecte şi nu există neam sau seminţie la care să nu fie predicată. Sute de societăţi biblice şi case comerciale tipăresc în fiecare an 30.000,000 exemplare din cartea sfântă şi vând peste 40.000 de exemplare pe zi.

In anul 1920 apărea la fiecare cinci săptămâni o nouă tălmăcire.

Şi, după aceste date statistice, e firească întrebarea:

Câte exemplare se tipăresc, se răspândesc şi se cetesc în ţara noastră?

Ştim ce jignitor e să spui unui cărturar român că n'a cetit biblia. Fiecare e în stare să susţină că aproape o ştie pe dinafară.

Şi, cu toate acestea, se pot număra pe degete oamenii din ţara noastră cari au cetit-o. Nu fiecare creştin, dar măcar fiecare sat de ar avea o Biblie!

Ţi se întâmplă însă ca în casă de preot să nu găseşti de cât «Moliftelnicul».

E adevărat: Biblia nu e o carte preoţească, după cum cred greşit profanii. Ea e o carte a sufletului, a conştiinţei omeneşti. Şi n'o deschizi de cât în măsura în care această conştiinţă se frământă mai adânc omeneşte.

Minunea unui zidar care fuge de adventism

Zidarul Ilie Popa din Ocna Sibiului înainte cu doi ani a ajuns la Bucureşti şi era cât pe aici să cadă în mrejea adventiştilor. Era tocmai ziua când se pregătea să primească botezul adventist, care este la fel cu cel baptist. Pe cale însă i s'a arătat o figură în haină albă, ca un înger. Avuse o vedenie. Ingerul îi zise:

«Nu te vei boteza, până când nu vei întreba: de ce ei nu fac cruce şi nu pomenesc numele Maicii Domnului?».

Plin de emoţie a ajuns zidarul la adunare, unde a întrebat pe predicator:

Frate! Inainte de a-mi da binecuvantarea şi a primi botezul, voesc a şti: «De ce nu se face aici sf. cruce, şi de ce nu se pomeneşte numele Maicei Domnului? Voesc să-mi răspundeţi şi apoi primesc botezul. — Dar predicatorul a ezitat puţin, şi apoi a zis:

«La noi nu se face cruce, fiindcă în biblie spune că crucea reprezintă suferinţele Domnului Isus Hristos şi nu trebue să pomenim de ele, iar la partea a doua a întrebării, răspundem: că nu pomenim numele Maicei Domnului, întrucât ea a fost o femee ca ori care femee, şi care a născut pe Isus şi nu o recunoaştem ca sfântă».

La auzul acestor cuvinte zidarul Ilie Popa văzu că are a face cu oameni cari batjocuresc pe Maica Domnului, şi a plecat de acolo fără a primì botez. *B. şi Şc.*

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— De peste Ocean. — Dela parohiile protopopiatelor Târnava-mare și Zarand. —

Vrednicii noștri credincioși din parohia Gary, Indiana, în Statele unite ale Americei de nord, între dânșii mai mulți originari dela Sâmbăta de sus, duși de soarte prin meleagurile străinătății, muncesc acolo și pentru binele sfintei noastre biserici; și, prin mijlocirea preotului lor, harnic și pilduitor, Ioan Truția, trimit, pe seama Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, din agoniseala lor adese crunt câștigată, suma de **zece mii** de lei. In fața crestinescului fapt, nu putem decât, mulțumind acestor evlavioși creștini, să-i încurajăm și să zicem fraților din depărtări: Bine faceți, mergeți pe aceeaș cale a iubirii bisericii și a dărniciei creștinești, căci bună cale umblați: munca voastră binecuvântată va fi și conștiința împăcată.

Dăruiri:

Pe lista de subscriere încredințată parohului ortodox român din Gary, Indiana, America, Ioan Truța, 64 Dolari, 75 cenți. La această sumă au contribuit, între 1—5 dolari, următorii: Ioan și Ecaterina Ganea, originari din comuna Sâmbăta de sus, Petru și Maria Dobre, originari din comuna Sâmbăta de sus, George și Maria Leucă, Rotbav, Brașov; din alte părți ale țării: Gligor Moldovan, Ioan și Zinca Nicoară, văd. Elena Taus, Macarie Ciobotar, Vasile Bota, Ioan Dancu, Aurel Gavrilă, Ilie Naiță, Alexe Madăș, Florian Zonga, preotul Ioan Truța; ear din venitul realizat dela o masă comună aranjată spre acest scop de Parohia americană cu concursul societăților de ajutor și cultură «Tricolorul și Independența Română» și «Soc. Bihoreana-Bănățeana, Abr. Lincoln» 35 dol. 75 cenți, 10,000

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Târnava mare** . . . 6600

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Zarandului,** din care se remarcă Țebea cu Lei 5000, în total lei 11,993

Total Lei: 28,593

Suma de mai 'nainte Lei: 2.359,207

Total general Lei: 2.387,800

Parlamentul, terminându-și lucrările, sesiunea extraordinară s'a închis în 3 August 1927. In ședința din 30 Iulie a senatului a luat cuvântul noul senator de drept al bisericii rom.-catolice, Arhiepiscopul *Cisar*-din București, rostind înțelepte cuvinte într'o expunere românească desăvârșită. Inaltul prelat, după ce a rostit o mișcătoare rugăciune pentru odihna sufletului marelui Rege Ferdinand, și dorind ca în inima Regelui Mihai să înflorească virtuțile străbune pentru fericirea țării noastre, a zis următoarele:

Voi ști să prețuiesc onoarea ce mi s'a făcut și mă voi strădui să lucrez pentru propășirea țării. Voi reprezenta biserica romano-catolică și a credincioșilor ei din țara noastră, fără să fac cea mai mică deosebire de naționalitate. Cum minoritățile sânt reprezentate de alegii lor, eu mă voi ocupa de cele religioase. (Vii aplauze).

Iubitorii de pace și de progres aprobă declarațiile făcute de arhiepiscopul, care înțelege că o biserică nu se poate coborâ la rol de organ al iredentei. Respectând instituțiile statului, de ale cărui subsidii se bucură, desvoltarea ei este asigurată.

Nr. 7008 Bis. (98) 1—3

Concurs

La școala de cântăreți, instituită de adunarea eparhială a arhidiecezei noastre, sânt a se ocupa următoarele catedre:

1 Catedră din studiile biblice.
1 Catedră din limba română.
1 Catedră pentru cântările bisericești și tipic.
1 Catedră de muzică vocală și instrumentală.

Concurenții vor documenta următoarea calificațiune: la limba română absolutor pedagogic și diplomă de învățător pentru școalele primare.

La studiile biblice și la cântarea bisericească și tipic absolutor teologic și testimoniu de calificațiune preoțească.

La muzica vocală și instrumentală diplomă dela Conservator.

Pentru fiecare catedră este asigurat dela stat salar de bază 800 lei lunar, care cu toate adaosele se urcă la suma de 7159 lei lunar.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în terminul până la 31 August 1927.

Sibiu, 27 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

INFORMAȚIUNI

Lista civilă. Lista civilă a Coroanei, inclusiv dotațiile, se repartizează în modul următor:

Casa Majestății Sale Regelui Mihai și Regenței (din care 6.000.000 lei pentru cei doi regenți cari nu primesc dotațiune specială) lei 22.000.000.

Majestatea Sa Regina Maria lei 20.000.000.

Alteței Sale Regale Principesa Elena lei 7.000.000.

Alteței Sale Regale Principele Nicolae lei 7.000.000.

Această repartiție se va face pe ziua de 1 Ianuar 1928.

Mărășeștii... Zece ani s'au împlinit la 6 August dela ultimul act al glorioasei lupte dela Mărășești, care va străluci pe veci în cartea neamului românesc. La Răzoare s'a încheiat crâncena încăerare între trupele române și germane: pământul Moldovei a fost salvat de ocupațiunea dușmană. Românii de pretutindeni aduc omagii de adâncă recunoștință vitejilor luptători pentru țară și neam, precum și generoasei națiuni franceze, care ne-a ajutat în toate împrejurările grele ale trecutului nostru.

Construcțiile școlare în județul Sibiu. Rodnica activitate întreprinsă de dl Dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunei, în timpul trecutei guvernări, se continuă ce mare avânt și în județul Sibiu. Noul prefect al județului dl Dr. N. Regman, profesor și fost inspector școlar, este chezășia unei rodnice activități în acest domeniu. Dsa și-a întocmit programul de activitate al campaniei de construcții școlare, pe care a început să-l pună în aplicare. După ce a vizitat toate localurile începute, a dispus reînceperea imediată a lucrărilor, astfel ca în toamnă să se poată începe cursurile școlare în noile localuri.

La moartea unui mare prieten al României. Națiunea noastră a pierdut, zilele acestea un prețios amic, care în clipele hotărâtoare ale războiului, precum și după aceea, a fost animatorul și apărătorul cauzei românești: — *Robert de Flers,* academician, publicist, literat, unul dintre marii literați ai Franței, a încetat din viață la câteva zile după moartea Suveranului nostru, pe care l a preamărit cu talentul său covârșitor și cu toată dragostea unui mare suflet. Senatul și camera, în ședințele din 1 August 1927, au comemorat cu adâncă pietate pe ilustrul filoromân, căruia îi păstrăm nevestejită recunoștință.

Ligă nouă a luat ființă în centrul «ciuntitei» Ungarii. S'a constituit săptămâna trecută și poartă numele de *Liga revizionistă maghiară,* în scop de a furniza lordului semit Rothermere «materialul» bun de revizuire a tratatelor de pace. In fruntea Ligii maghiare se află Herczeg Ferencz (fost odată Franz Herzog) renegat șvab, și un conte Almásy Imre.

Serbare iredentistă este în pregătire la Budapesta pentru ziua Sfântului Stefan, la 20 August. Manifestația se repetă în fiecare an. Sub pretext de fel de fel de expoziții, se acordă înlesniri de călătorie, mai ales pentru maghiarii din statele succesoare, cari ar vrea să participe la serbarea întâiului rege, Sf. Ștefan, al Ungariei, luând parte în acelaș timp și la acțiunea revizionistă pornită în Ungaria prin o propagandă scump *plătită și dirijată dela Budapesta.*

Anunț. La internatul teologic din București, cu începere dela 14 Sept. c., este vacant postul de *econom.* Doritorii de a-l ocupa trebue să îndeplinească următoarele condițiuni: Să fie român creștin-ortodox, să știe bine ceti și scrie, să fie necăsătorit și cu serviciul militar îndeplinit. — *Atribuții:* procură zilnic alimente din oraș, are grija și supravegherea servitorilor, îngrijește de clădire și de toată averea internatului. — *Retribuții:* casă și masă în internat, un salar lunar de 3472 lei fără noile sporuri. — Cererile celor ce voesc să ocupe acest post se vor adresa sau prin poștă, sau personal Direcțiunii Internatului, strada Radu Vodă Nr. 24, București. Direcțiunea: *Dr. I. Mateiu.*

Congres învățătoresc. Comitetul central al Asociației învățătorilor din Ardeal, și Comitetul central al Societății «Gheorghe Lazăr» convoacă a IX a adunare generală ordinară a Asociației și a VII-a adunare generală a soc. «Gheorghe Lazăr», pe zilele de 28 și 29 August 1927, la Satu Mare, sala prefecturii.

Congresul studențesc dela Mănăstirea—Neamțu. In cursul desbaterilor din 1 și 2 Aug. a. c. diferiți oratori au explicat necesitatea violențelor din trecut; apoi congresul a decis să continue lupta numai cu metode pașnice, violențele fiind în detrimentul studențimii. In acest sens au vorbit toți conducătorii mișcării studențești.

Comunicat. Consulatul cehoslovac din Cluj, anunță că s'a interzis importul diferitelor animale în Republica cehoslovacă, din județul și municipiul Sibiu, — ceeace se aduce la cunoștință publică.

ȘTIRI LOCALE

Ședință festivă. Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat pe Marți 9 August 1927 d. m. la ora 5 (17) în sala de ședințe a primăriei cu următoarea ordine de zi, întocmită împreună cu delegația permanentă: Ședința festivă pentru Comemorarea M. S. marelui Rege Ferdinand I. Ședința festivă a consiliului comunal e publică.

CĂRȚI ȘI REVISTE

O nouă publicație românească din secolul al XVI lea: liturgierul diaconului Coresi, tipărit la Brașov în 1570, — este titlul studiului acum apărut, datorit dlui *Nicolae Sulică,* profesor în Târgu-Mureș. Acest prim liturghier românesc, din care se dau câteva mostre, este un document de însemnătate deosebită în tipăriturile românești ale veacului al 16-lea. Traducerea lui arată felul cum încercau cărturarii acelui veac să înfiripeze limba scrisului românesc. Prețul broșurii dlui N. Sulică este 25 lei.

Biserica Ortodoxă română, revista Sfântului Sinod, prim-redactor Prof. I. Mihălcescu, secretar de redacție Arhim. *Scriban* (București, strada Antim, localul Sf. Sinod). A apărut Nr. 6 din 1927, cu numeroase articole, cronici, însemnări și știri. Remarcăm articolele: Rolul istoriei în înțelegerea creștinismului (de prof. Teodor M. Popescu), Textul evangheliilor: tâlcuire la sf. ev. dela Matei (din l. italiană, de Arhim. Scriban), Un paraclis românesc la Ierusalim (de Pr. V. Pocitan), Alcoolismul (de Pr. T. Tomaziu); apoi versuri de cuprins bisericesc, semnate de Pr. Mina Gaspar, Laura Scriban ș. a. — Abonamentul, pe un an 100 lei, se trimite: dlui *D. Streteanu,* București, Sf. Sinod, Biserica Antim.

Nr. 6931/1927 Ep. (97) 2—2

Prăvălie de închiriat

In edificiul din Sibiu — Piaţa Unirii Nr. 10 — este de închiriat un local de prăvălie pe termini de trei ani începând din 1 Sept. a. c.

Reflectanţii îşi vor înainta ofertele lor până la 25 August a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, unde pot lua şi eventuale informaţiuni.

Consiliul arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

Sibiu, la 29 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 768/1927 prot. (96) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa a II a **Araci** (Arpătac), protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesie veche parohială 2½ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de împroprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.
4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 l.) porumb de fiecare familie.
5. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vre o Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 7 Aprilie 1927.

Oficiul prot. ort. rom. «Sf. Gheorghe».

Aurel Nistor
protopop.

Nr. 449/1927. (93) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Baciu** (Bacifalu), protopopiatul Braşovului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.
2. Sesie parohială de 4 jugăre fânaţ de munte, primită prin reforma agrară şi alte 4 jugăre pământ arător, din proprietatea Bisericii, dacă candidatul are complectă pregătire, Liceu şi Academia teologică din Sibiu.
3. Stolele uzitate.
4. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. român din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie pentru a sluji şi predica.

Oficiului protopopesc în înţelegere cu Consiliul parohial din Baciu (Bacifalu).

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 312/1927. (94) 2—3

Concurs

Se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei vacante **Lelese**, cu filiala la Sohodol din protopopiatul Hunedoara.

Comuna situată la 8 klm. de gară.

Veniturile parohiale:

a) Casă parohială corespunzătoare.

b) 25 litri grâu şi 25 litri cucuruz dela fiecare fum (circa 160 fumuri).

c) 23 jugăre cad. pământ cultivabil.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către enoriaşi.

Hunedoara, 22 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 450/1927. (92) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Satu Nou**, protopopiatul Braşovului, se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar întregitor dela stat.
2. Sesiune parohială de 8 jug. fânaţă.
3. Câte o măsură (25 litri) bucate dela fiecare familie, văduvele contribuind numai cu jumătate.
4. Lemne de foc 4 stânjini.
5. Din vânzarea lemnelor din pădurea veche comunală contribuţie de 1%
5. Stolele obişnuite.
6. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. rom. din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a sluji şi predica.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu Oficiul parohial din Satu Nou.

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

---

(91) 3—3

Concurs

La liceul ortodox «Avram Iancu» din Brad sânt vacante pentru anul şcol. 1927—28 următoarele catedre:

1. Limba română 2 catedre.
2. „ latină 2 catedre.
3. „ franceză 1 catedră.
4. „ germană 1 catedră.
5. Geografie 1 catedră.

Concurenţii, cari posed calificaţia cerută de legea învăţământului secundar vor înainta direcţiunei liceului cererile însoţite de actele, ce posed până la 1 August a. c.

Salarul se achitează cu state în regulă ca la liceele de stat.

Comitetul Gimnazial.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. **Pleacă din Sibiu:** 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. **Sosesc la Ocna:** 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. **Pleacă din Ocna:** 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. **Sosesc la Sibiu:** 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date şi îndrumări din economia câmpului, pomărit şi vierit, legumărit şi florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comşa

Tomul I	Economia câmpului . . .	Lei 90
Tomul II	Pomăritul şi vieritul . . .	„ 50
Tomul III	Legumăritul şi florăritul .	„ 60

Se expedează numai contra Ramburs

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 19 August 1927 Nr. 59—60

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administaţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

Seminar teologic

In centrul mitropoliei noastre ardelene, în Sibiu, va lua fiinţă, cu începutul anului şcolar 1927/1928, *Seminarul teologic*, de şase ani, spre a pregăti tineri, absolvenţi de 4 clase liceale, pentru preoţie în parohiile rurale din întreaga mitropolie, precum şi tineri cari să intre în Academia teologică.

Cursul *prim* al noului Seminar se deschide în 15 Septemvrie 1927, în condiţiile arătate într'una din circularele mai nouă (Nr. 7537 Bis.) ale Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Circulara Consiliului spune că: tinerii cari se vor pregăti pentru cariera preoţească în parohiile rurale, vor studia toate *şase* cursurile seminarului; ear ceice doresc să intre în Academia teologică, vor fi primiţi în această înaltă şcoală după *patru* ani.

Ce a îndemnat pe conducătorii bisericii noastre să hotărască înfiinţarea *Seminarului teologic?*

Indată la începutul organizării statului român mărit, biserica s'a grăbit cu largă bunăvoinţă să vie în ajutorul statului, şi să i pună la dispoziţie cele mai bune elemente din cler, în deosebi pentru catedrele şcoalelor secundare, pentru funcţiuni în administraţie, justiţie etc. Numeroase parohii au rămas astfel văduvite de păstorul sufletesc.

Numărul absolvenţilor de acum ai şcoalelor noastre teologice este prea mic în raport cu numărul mare al parohiilor vacante, care în teritorul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu este de 140, ear în teritorul mitropoliei întregi trece peste 500.

Ceice au răspundere înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor, nu pot lăsa, mai ales în timpuri critice de mare destrămare morală, ca în zile de Dumineci şi sărbători *500 de altare să rămâie fără slujbă dumnezeiască şi fără propovăduirea cuvântului dumnezeesc.* Ştim că în parohii vacante se face slujbă prin administratori parohiali abea în a doua sau a treia Duminecă sau sărbătoare; dar atunci rămân fără serviciu divin propriile parohii ale administratorilor.

Se impune, prin urmare, pregătirea elementelor necesare de clerici, cari să ocupe parohiile vacante şi cari, de altă parte, să dea contingentul de studenţi pe seama Academiei teologice.

Seminarul, care se înfiinţează pentru trebuinţele întregii mitropolii a Ardealului, Bănatului, Crişanei şi Maramureşului, va avea să dea o cultură generală şi o cultură specială teologică, în conformitate cu necesităţile actuale ale bisericii.

S'au luat măsurile trebuitoare pentru deschiderea noului aşezământ cu începutul anului şcolar ce se apropie. Elevii săi vor fi interni, având întreţinerea întreagă în internat, pe lângă taxa anuală de *zece mii* de lei, care se va reduce proporţional, întru cât Consiliul arhiepiscopesc va putea mijloci dela guvern burse pe seama elevilor seminarişti.

Prea Cucernicii protopopi şi Cucernicii preoţi sânt invitaţi să îndemne părinţii tinerilor buni, absolvenţi de 4 clase liceale, să înainteze, până în 30 August, către Venerabilul Consiliu arhiepiscopesc în Sibiu, cererile de primire în seminarul teologic, menit să dea bisericii şi neamului cât mai mulţi oameni muncitori şi capabili de apostolia ce se cere luptătorului înrolat în oastea Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Comemorarea Regelui Ferdinand s'a ţinut în 9 l. c., de către consiliul judeţean şi consiliul municipal din *Sibiu*, întrunite în şedinţe publice solemne. In faţa consilierilor judeţeni şi a altor intelectuali, dl prefect Dr. N. Regman a făcut, în discursul rostit, apoteoza Regelui dispărut. Au mai luat cuvântul dnii consiliei Ghiţescu şi Simonetti. Din şedinţa, condusă de cel mai în vrâstă consilier, dl Dr. Moga, s'au expediat două telegrame omagiale: una către M. S. Regina Maria, a doua către M. S. Regele Mihai. In aceeaş zi, d. a., în şedinţa festivă a consiliului municipal, a vorbit dl Dr. G. Preda, apoi primarul oraşului dl Goritz ş. a. preaslăvind cu toţii memoria marelui nostru Rege.

Au trecut 11 ani dela declararea războiului pentru întregirea neamului.

«*Cu Dumnezeu înainte!*» a grăit glasul eroicului Rege Ferdinand, când, în 14/27 August 1916, a ridicat şedinţa istoricului consiliu de coroană dela palatul

---

FOIŞOARA

Cuvântare funebră

— Spusă de P. C. Sa Păr. *Prot. I. Duma*, în biserica din Petroşani, la 26 Iulie 1927, cu prilejul înmormântării Căp. Aviator *Ştefan Moga.* —

Intristată familie, jalnici creştini, — Sfânta Scriptură ne spune (1 Regi 19, 11—12), că pe când Prorocul Ilie petrecea într'o peşteră a muntelui Horiv, unde fugise de furia Isabelei, a primit poruncă să iese pe munte şi să stea înaintea Domnului. Ieşind proorocul s'a oprit la gura peşterii. Un vânt năprasnic sufla, sguduind muntele, dar Domnul nu era în vântul acela. Stâncile Horivului se cutremurară, despicându-se şi sfărâmându-se, — dar Domnul nu nu era în acel cutremur. Fulgerile brăzdau tăria luminând până la poala muntelui, — dar Domnul nu era nici în para aceasta de foc. In sfârşit Ilie auzi şuetul domol al unui vânticel lin, simţi adiind o boare uşoară, — şi în adierea aceea viforosul prooroc recunoscu prezenţa Domnului.

Acest episod biblic îşi nuanţează în mintea mea toate amănuntele, îşi fixează toate treptele, când privesc corpul neînsufleţit al bunului şi mult iubitului nostru credincios, căpitanul aviator Ştefan Moga, răposat după o scurtă boală fără leac.

Trei ani de zile a petrecut acest adormit în Domnul în stâncile munţilor din frontul italian, ca ofiţer de artilerie. Toată grozăvia bombardamentelor fără de sfârşit, toată vijelia cu trăsnetele ghiulelelor, tot ceea ce făcea să se creadă că forţele şi duhurile necurate ale iadului au ieşit pe pământ, — toate acestea au fost trăite de tânărul Ştefan, — dar iată, sfârşitul nu a fost în ele. Văzduhul se întretăia de fulgerele atacurilor aeriene şi de apărarea armamentului antiaerian, dar sfârşitul n'a fost nici în focul acelei Gheene.

In 1919, în luptele dela Tisa, bravul nostru locotenent s'a prăbuşit cu avionul în apropierea Debreţinului. Observatorul i-a murit, el a fost rănit grav, — dar sfârşitul nu era în această prăvălire. Şi iată, acum vr'o două săptămâni, a adiat receala unei leucemii, a fulgerat focul unui junghi de boală, şi sfârşitul, durerosul, groaznicul sfârşit, a venit.

Viteazul, rănit şi decorat de atâtea ori, a plecat dintre noi. Sufletul curat şi idealist a urmat pe Marele Căpitan, mutat dela noi şi El în ziua proorocului Ilie, răscolitorul de tunete şi fulgere. *Cel dintâi ofiţer român, care se duce după Stăpânul său, după Regele adorat, este căpitanul aviator Moga.* Sufletul acesta credincios, liberat de povara materiei trecătoare, şi-a luat acum sborul spre eternitate, însoţind pe Comandantul său suprem şi în lumea cealaltă: stea nedespărţită de astrul ei orbitor. Faptul acesta, coincidenţa aceasta învie, pentru o clipă în mintea noastră întreaga lume mitică, cu voevozii ei murind şi jertfindu-se pe mormântul lor ce aveau mai scump în lume.

Intristat auditoriu, — bunul nostru Ştefan ne părăseşte în clipa, când tinereţa lui înflorea mai puternic şi când sufletul lui, îmbătat şi mângâiat de dulceaţa căsătoriei recente, răspândea mireasma fericirii, a dragostei, a forţei cre-

Cotroceni din Bucureşti: fruntaşii ţării aprobau intrarea în acţiune a României.

La ora 9 seara ministrul român la Viena depunea la ministerul de externe al Austro-Ungariei declaraţia de răsboi, ce România o făcea dublei monarhii.

In noaptea de 14—15 August trupele române atacă frontiera austro-ungară şi trec munţii. Zidurile despărţitoare se năruesc...

In 15 August Suveranul ţării împărtăşea românilor hotărârea consiliului de coroană şi le trimitea cuvânt de însufleţire, de speranţe şi de îndemn la împlinirea datoriei...

Instalare de paroh

Ziua de 6 August a. c. a fost pentru comuna noastră Valea-Brad, die prot. Zarandului, adevărată zi de sărbătoare. După ce parohia Valea-Brad rămase vacantă 5½ ani — bunul Dumnezeu a rânduit aşa ca tocmai în ziua Schimbării la faţă a Mântuitorului, să se schimbe şi aspectul parohiei văduvite.

Dimineaţa la ora 7, enoriaşii comunei, îmbrăcaţi în haină de sărbătoare, se prezintă la casa noului paroh, *Ilarion Felea*, însoţiţi de cântăreţii bisericii. Doi voinici flăcăi, purtau drapele împopobite cu cununi de flori. Tânărul paroh Ilarion Felea îi întâmpină cu cuvintele «bine aţi venit, dragii mei», la care credincioşii îi răspund într'un glas: «Trăiască părintele nostru».

După cuvintele adresate enoriaşilor din partea păr. Miron Popoviciu din Mihăleni, care venise se ia parte la aceasta serbare, le rosteşte o rugăciune, şi convoiul pleacă spre sf. biserică, în depărtare de 1½ km., încunjurând pe noul paroh, Ilarion Felea, însoţit de păr. Miron Popovici. In frunte mergea flăcăii cu drapelele şi cântăreţii, cântând troparul «Bine eşti cuvântat, Hristoase...» In turnul sf. biserici sunau clopotele, vestind tuturora: «ieşiţi întru întimpinare, că iată mirele vostru vine».

In pronaosul bisericii era pregătită o masă, pe ea un vas nou cu apă, împodobit cu cununi şi busuioc. S'a săvârşit sfinţirea apei şi s'a cetit din partea noului paroh o rugăciune de mulţămită şi de împăcare între toţi. A urmat stropirea cu aghiazmă a enoriaşilor şi a sf. biserici şi îndată se începe slujba utreniei. Biserica era înfrumseţată cu flori, frunze verzi şi cununi. Din toate comunele vecine, au venit intelectuali şi popor. Intre ci sosesc şi păr. adm. protopopesc Alexandru Fugătă, păr. Cantemir Boneu, păr. Virgil Perean din Brae şi învăţătorul din Vaca, Virgil Bârna, cu corul, care a cântat răspunsurile liturgice. Biserica era tixită de localnici şi de străini.

La începutul sf. Liturghii păr. Alexandru Fugătă ţine o vorbire, prezentând enoriaşilor pe mult iubitul lor paroh Ilarion Felea, predându-i sf. Evanghelia, sf. cruce şi cheia sf. biserici şi explicând la fiecare însemnătatea şi simbolul. Apoi ceteşte actul dela I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, prin care îi încunoştiinţează despre timpul hirotonirii întru diacon, presbiter şi duhovnic a clericului Ilarion Felea.

Noul paroh respunde în cuvinte alese. Mulţumeşte I. P. S. Sale Mitropolitului nostru pentru darul împărtăşit prin rostirea de rugăciuni şi pururea mânilor; mulţumeşte păr. adm. protopopesc, şi antecesorilor preoţi administratori, şi tuturor enoriaşilor şi asistenţilor la această serbare. In fine roagă pe păr. adm. ppopesc se transmită I. P. S. Sale cele mai sincere sentimente de supunere ale fiilor săi sufleteşti din această parohie şi-l roagă să raporteze despre liniştea şi dragostea cu care a fost întimpinat şi pe care a observat-o că eomneşte între toţi enoriaşii. Sf. Liturghie s'a oficiat de către Ilarion Felea, păr. adm. ppopesc Alexandru Fugătă asistat de noul paroh şi de colegii săi preoţii Miron Popoviciu, Virgil Perean şi Cantemir Boneu. La finea sf. Liturghii toţi enoriaşii au fost miruiţi. După ieşirea din sf. biserică păr. Ilarion Felea a distribuit enoriaşilor foaia «Lumina Satelor» şi cărţi de rugăciuni şi de propagandă religioasă. *Coresp.*

Nr. 7008 Bis. (98) 2—3

Concurs

La şcoala de cântăreţi, instituită de adunarea eparhială a arhidiecezei noastre, sânt a se ocupa următoarele catedre:

1 Catedră din studiile biblice.
1 Catedră din limba română.
1 Catedră pentru cântările bisericeşti şi tipic.
1 Catedră de muzică vocală şi instrumentală.

Concurenţii vor documenta următoarea calificaţiune: la limba română absolutor pedagogic şi diplomă de învăţător pentru şcoalele primare.

La studiile biblice şi la cântarea bisericească şi tipic absolutor teologic şi testimoniu de calificaţiune preoţească.

La muzica vocală şi instrumentală diplomă dela Conservator.

Pentru fiecare catedră este asigurat dela stat salar de bază 800 lei lunar, care cu toate adaosele se urcă la suma de 7159 lei lunar.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în terminul până la 31 August 1927.

Sibiu, 27 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

O predică pentru zilele noastre

— rostită în biserica din Ocna-Sibiului la 7 August de Dr. IOAN LUPAŞ —

«De fapt Hristos m'a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia. *Pavel, Corint I, v. 1, st. 17.*

Fraţilor,

Ceice aţi urmărit în cursul sfintei liturghii de astăzi cu atenţiunea cuvenită citirea Apostolului şi a Evangheliei, vă întoarceţi de sigur acasă cu sufletul îmbogăţit. Din cuprinsul Evangheliei aţi luat cunoştinţă cum a săvârşit Mântuitorul minunea de a fi săturat cu 5 pâni şi 2 peşti peste 5000 de oameni, cum din strângerea sfărmiturilor s'au mai putut aduna încă 12 coşuri pline. Socotind vitregia timpurilor, pe cari le străbatem în zilele noastre, o să vă daţi cu toţii seama, că fără ajutorul lui Dumnezeu şi fără îndemnul credinţei noastre în Evanghelia Mântuitorului nu vom fi în stare să luptăm cu greutăţile vieţii, nici ţara noastră nu va putea, mai ales în urma secetei care bântue, să hrănească din roada puţină a câmpului mulţimea mare a celor flămânzi, decât dacă se va milostivi bunul Dumnezeu să facă şi cu noi minunea de a ne spori roadele, cum a sporit odinioară untul de lemn şi mâna de făină a văduvii din Sarepta Sidonului, cum a sporit puterea hrănitoare a celor 5 pâni şi 2 peşti, cu care a săturat Mântuitorul miile de oameni şi cum a sporit sfărmiturile, încât strângându-le a putut să mai umplă 12 coşuri.

E timpul, fraţilor creştini, să strângem şi noi sfărmiturile, să grijim cu cea mai mare scumpătate de tot ce avem, să nu lăsăm să se risipească nimic din puţinul, ce am putut şi vom mai putea culege din roada câmpurilor noastre.

Sădiţi adânc în inimile voastre şi în ale copiilor voştri aceste sfaturi, aceste îndrumări ale Evangheliei. Şi le veţi avea în cursul vieţii ca seminţe sfinte roditoare de îndemnuri bune; le veţi folosi ca nişte leacuri tămăduitoare pentru durerile şi suferinţele pricinuite de răutatea vremurilor secetoase.

*

Dar în vremile acestea mai grea decât seceta trecătoare a văzduhului şi a pământului, este seceta care s'a încuibat în multe suflete, împuţinându-le credinţa, golindu-le de nădejde şi de gragoste, întinându-le de diferite porniri păcătoase, umplându-le de ură, de viclenie şi de învrăjbire diavolească. Aţi auzit fraţilor, frumosul îndemn al apostolului Pavel: «să nu fie între voi împerecheri, ci toţi să fiţi întemeiaţi *într'un gând şi într'o înţelegere*». Urmaţi îndemnul acesta sfânt cu toţii şi feriţi-vă a da atoare. Cugetând la sfârşitul lui prematur, după vorba Evanghelistului: «sântem turburaţi şi se suie gânduri în inimile noastre», (Luca, 24, 38) şi ne vine să întrebăm cu poetul:

Ce urmă lasă şoimii 'n sbor?...

Dar glasul înţelepciunii, fatalitatea morţii, realitatea imutabilă ne evocă cealaltă poruncă:

Nu cerceta aceste legi!...

Psalmistul nu ne reduce şi El însemnătatea cu întrebarea dureroasă: «Doamne, ce este omul, ca să iai cunoştinţă de el, — fiul omului, ca să iai seama la el?» (Ps. 143, 3).

Suprema noastră mângâiere, rostul nostru cel adevărat în lumea aceasta este: împlinirea datoriei cu dreaptă credinţă şi supunerea cu inimă creştinească la tot ce Dumnezeu ne trimite. «Inceputul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi cunoştinţă bună este tuturor celor ce o fac pe ea» (Pilde, 1, 7).

Ear căpitanul Moga şi a dat silinţa, în tot cursul vieţii sale, să înfăptuească cât mai mult din acest ideal.

Născut în Sebeşul cândva săsesc, la 1894, dintr'o familie, al cărei cap descinde din familia fericitului întru pomenire episcop Vasile Moga, pruncul Ştefan a venit cu părinţii săi în Petroşani încă înainte de a împlini vârsta de un an.

Aici şi-a început şi-a urmat studiile primare şi secundare, trecând examenul de bacalaureat în 1911 printre cei dintâi între colegi. De reţinut este faptul, că el era cel mai tânăr în clasa sa, — de asemenea şi la universitate, unde urma studiile de drept.

Vârtejul răsboiului mondial l-a luat şi pe tânărul Moga, care a fost împărţit la artilerie şi şi a fost trimis în frontul de luptă contra Italiei, unde a rămas până la sfârşit. Vrednicia şi destoinicia lui de ostaş o arată împrejurarea, că a fost greu rănit şi a fost decorat de şase ori de un comandament, care nu era de loc larg faţă de români.

Destrămarea armatei austro-ungare l-a aflat în Petroşani, unde-şi făcea scurtul concediu. Aici a luat parte la toate frământările şi la toate înghebările pe care le-am pus atunci la cale. In timpul revoluţiei din Octomvrie şi Noemvrie 1918 nu a fost acţiune românească în Valea-Jiului, la care locotenentul Ştefan Moga să nu fi participat.

Dupăce în calitate de preot şi de «comisar al poporului» i-am luat jurământul de credinţă către naţiunea română şi către sfatul naţional, el a început să cutreiere satele plasei Petroşani, dimpreună cu vărul său, medicul locotenent Dr. Dominic Stanca, însoţiţi de către vr'un membru mai bătrân al sfatului. Pretutindenea înfiinţau gărzi naţionale, şi în Petroşani locotenentul Ştefan Moga a fost primul comandant efectiv al gărzii naţionale. Până la sfârşitul zilelor mele îmi va rămânea vie icoana zilei de Sfântul Dumitru 1918, când după cea dintâi mare întrunire publică, la care s'a fluturat prima dată tricolorul românesc şi s'a demonstrat cu el pe stradă şi în piaţă, — locotenentul Moga, după avizul doctorului Stanca, strângea mâna flăcăilor români, minieri şi ţărani deopotrivă, şi primea în gardă, — recrutând în public ostaşi, în mijlocul unei mulţimi care manifesta împotriva oricărei formaţiuni armate. De câte ori a sărutat el steagul acesta,*) îndoliat azi, dupăce

*) Tricolorul sfatului naţional din Petroşani se păstrează în biserica noastră de acolo.

ascultare celor ce vin la voi cu gânduri rele şi cu sfaturi de desbinare. Aceştia nu sunt prietini, ci duşmani ai poporului nostru. Lor li se potriveşte cuvântul Scripturii, că se înfăţişează «în piele de oaie, iar pe dinlăuntru sunt lupi răpitori»... Biserica noastră, prin slujitorii ei, este datoare să caute *toate* mijloacele duhovniceşti pentru a pregăti calea spre «întemeierea într'un gând şi într'un o înţelegere» a tuturor credincioşilor ei, ca să nu răsune ca glasul celui ce strigă în pustie, sfânta chemare: să iubim unii pe alţii, ca într'un gând să mărturisim!

Mijlocul cel mai de căpetenie pentru ajungerea acestui scop creştinesc-mântuitor este predica luminată şi însufleţită, predica necontenită, care să reverse lumină şi bunătate din prisosinţă inimii celor ce slujesc la altarul Domnului, făcând ca cuvântul lui Dumnezeu să sporească prin răsunete continue, vii şi puternice în sufletele credincioşilor doritori de lumină cerească, primitori de sfaturi bune şi folositoare atât pentru mântuirea lor în viaţa de veci, cât şi pentru o înţeleaptă chivernisire a vieţii lor aici pe pământ. Indreptând ochii sufleteşti ai ascultătorilor necontenit spre cerul veciniciei, predicatorul conştient de întreagă răspunderea sa nu va trece cu vederea nici trebuinţele felurite ale vieţii vremelnice, ale traiului pământesc, ci va căuta vreme cu prilej, ca pe lângă săvârşirea sfintelor slujbe, să picure în suflete necontenit din predica sa îndrumări, corăspunzătoare cu cerinţele timpului, pentru păstrarea credinţii şi a sănătăţii, pentru iubirea muncii şi a virtuţii...

*

Cuvântul apostolului Pavel spune aşa de lămurit, că Hristos nu l-a trimis să boteze, ci să *predice* Evanghelia. De aci poată să înţelege oricine, că în biserica creştină mai presus de împlinirea rituală ă tuturor slujbelor cerinţa de căpetenie este propoveduirea cuvântului. De aceea avea dreptate mitropolitul Antim Ivireanu din Bucureşti, unul din cei mai vestiţi predicatori ai bisericii noastre, când spunea înainte cu 200 de ani şi mai bine, că după a sa părere predica este în biserică mai de trebuinţă şi mai de folos decât însaş citirea Evangheliei.

Dar câţi au ţinut până acum sau câţi sunt aplicaţi să ţină astăzi seamă de acest însemnat cuvânt de îndrumare?

Cu cât trece timpul, cu atât se va înţelege tot mai mult trebuinţa adâncă, nestânsă a sufletului creştinesc de a se întrema, de a se lumina şi povăţui prin predici potrivite cu învăţătura Evangheliei şi cu cerinţele vremii.

*

S'a ivit atâtea neajunsuri şi scârbe între creştini din cauza deosebirilor de credinţă. Deşi toţi se mărturisesc următori ai Evangheliei lui Hristos, nu cred la fel. Asupra multor puncte de credinţă s'a deslănţuit în cursul timpului nu numai urâtă ceartă de cuvinte, dar uneori şi luptă sângeroasă cu arme ucigătoare. Acum creştinătatea întreagă s'a săturat de astfel de certe şi lupte, cari nu pot fi nici de cum isvorâte din Evanghelia păcii şi a iubirii de oameni aşa, cum ne a lăsat-o Mântuitorul nostru Isus Hristos şi cum o propoveduiră sfinţii lui apostoli şi învăţăcei.

Deaceea cele mai luminate capete ale întregii creştinătăţi se străduesc acum din răsputeri, să alunge vrajba dintre bisericile creştine şi să le readucă pe toate iarăş la temelia comună şi unică a Evangheliei lui Hristos, cum au fost dintru început şi cum ar fi trebuit să rămână de-apururi, dacă răutatea şi nepriceperea omenească nu ar fi stricat de atâteaori darul desăvârşit al învăţăturilor dumnezeeşti.

Iată deci, una dintre datoriile cele mai de căpetenie ale predicatorilor de acum şi din viitor: să caute să lămurească, cu dovediri convingătoare, temeiurile cele adevărate şi neclintite ale credinţei creştine, aşa cum isvoreşte ea din însaşi învăţătura divină a Evangheliei lui Hristos.

*

Iar a doua datorie, tot aşa de însemnată, este aceea de a-şi îndruma necontenit ascultătorii la îngrijirea cea mai bună a sănătăţii trupeşti şi sufleteşti. Prin aceasta se va apropia predicatorul de însuş Hristos, şi va urma pildele, cari se găsesc pe toate paginile Evangheliei, pilde nu numai de propoveduire a învăţăturii, ci şi de împlinire a cuvântului divin prin tămăduirea bolnavilor, prin ocrotirea sărmanilor, prin mângâierea si îmbărbătarea celor neajutoraţi. Războiul a secerat milioane de vieţi. Toate popoarele şi toate ţările au rămas istovite. De aceea e o poruncitoare cerinţă a zilelor noastre, ca sfaturile pentru păstrarea sănătăţii şi pentru sporirea puterii de viaţă să nu lipsească nici din familie, nici din şcoală, nici din sfintele biserici. Să nu-mi luaţi deci în nume de rău, dacă voiu spune că am fost adânc mâhnit în cursul liturghiei văzând cum 2—3 inşi scuipă necontenit, fără a-şi da seamă că aceasta e o mare necuviinţă faţă de sfinţenia locului, în care ne aflăm, şi o deprindere primejdioasă pentru sănătatea semenilor noştri. Vă sfătuesc, să vă daţi toată silinţa a vă desbăra de această deprindere urâtă şi păgubitoare, nu numai aici în biserică, ci şi acasă şi pe stradă şi ori unde aţi fi. Dacă vrâsta sau neputinţa omenească v'ar împinge totuş să continuaţi cu deprinderea aceasta, nu pregetaţi a purta totdeauna o batistă curată la îndemână şi a vă folosi de ea, când vă înnecă tusa. Dar în casa Domnului să nu mai scuipaţi niciodată, ci s'o păstraţi în cea mai deplină curăţenie, cum se cuvine să fie păstrat orice altar de închinare şi recuiegere sufletească. Reguli de igienă, de curăţenie desăvârşită în locuinţă, în hrană, în îmbrăcăminte, în societate se pot da şi trebuesc date necontenit «cu vreme şi fără de vreme», pretutindeni. Predicatorul este dator să împlinească chemarea de a da credincioşilor săi asemenea sfaturi, întocmai cum e obligat învăţătorul de a îndeplini faţă de elevii săi, cum sunt obligaţi părinţii în familie faţă de copiii lor, stăpânii faţă de servitori, conducătorii de fabrici faţă de muncitorii şi angajaţii lor, statul însuş faţă de functionarii săi. Căci problema sănătăţii publice nu este una redusă, izolată numai la cercul restrâns al medicilor specialişti, ci este de interes obştesc pentru toţi ceice dorim şi putem să înţelegem că sănătatea e cea mai scumpă avuţie a noastră şi cea mai solidă temelie, pe care se razimă însaş fiinţa neamului, a ţării şi a bisericii noastre. De nu vom îngriji deci avuţia aceasta, de nu vom întări cu orice prilej temelia traiului nostru, vom fi vrednici de toată osânda ca «sluga cea vicleană şi netrebnică», despre care ne spune Evanghelia, că a îngropat talantul în loc de a se fi silit să-l sporească deopotrivă cu ceialalţi tovarăşi ai săi.

Ar fi oare cu putinţă să se găsească între slujitorii bisericii noastre mulţi «vicleni şi netrebnici», cari prin nepăsare şi trândăvie să lunece în osânda grea a slujii netrebnice din Evanghelie? Să nu fie!

*

Dar pentru ca să nu fie cazul acesta trist, e de trebuinţă neapărată ca însuş preotul să aibă în măsură deplină *iubirea muncii*, spre a o putea predica cu toată însufleţirea şi cu cel mai bun rezultat credincioşilor săi. Precum trebue să aibă credinţă vie, sănătate sufletească şi trupească deplină celce vrea să predice cu efect despre ele, tot aşa viaţa lui trebue să fie o viaţă de muncă rodnică necontenită, ca să poată predica despre ea fără a fi expus primejdiei de a rămânea cuvântul său ca «un chimval răsunător». Este o vorbă veche şi adevărată că pentru popor însaş viaţa păstorului sufletesc este o îndrumare ca şi predica uneori chiar mai mult. Proverbul românesc spune: e mai mare păţania decât cazania. Fără îndoială, poporul se îndeamnă mai mult din ceeace vede, din ceeace păţeşte, decât din ceeace aude. Aceasta însă nu însemnează, că îndemnul predicii ar putea să lipsească, ci însemnează că el va fi cu atât mai

---

jurau pe ei gardiştii lui iubiţi, şi cu câtă mândrie îl purtau cu prilejul manifestărilor de stradă!...

In sfârşit sosi şi ziua cea de izbăvire: în seara de Sfântul Nicolae 1918. Reg. 10 Vânători a intrat în Petroşani. Locotenentul Moga, vlăstar de episcop român, şi-a adus aminte de vorbele Psalmistului: «Binecuvântat este Domnul, Domnul, Stânca mea, celce învaţă mâinile mele spre oştire, degetele mele la războiu» (Ps. 143, 1), — şi a intrat, ca ofiţer activ, în armata noastră. După un rol glorios în luptele dela Tisa, de care am amintit, şi după încheierea păcii, a fost repartizat la grupul de Aviaţie Tecuci-Galaţi, şi apoi la Cluj-Someş-Sat.

Dar inima oşteanului, împrejurul căruia s'au liniştit toate, a început să-şi ceară şi ea partea din viaţă. Deci acum un an, convingându-se că «nu este bine să fie omul singur pe pământ», căpitanul Moga — după ce trecuse cu succes şi examenul de maior — s'a însurat cu fica preotului nostru, păr. Basarabă, cu d-şoara Cornelia. Cu toate că Dumnezeu a cercetat cu mila sa pe tânăra pereche, cu anevoie s'ar putea găsi o căsnicie nouă care să cuprindă mai multă bună înţelegere, mai desăvârşită dragoste, decât a fost în cuibul acesta sfărâmat.

Un duşman de moarte nebănuit însă, o boală cu originele şi cu tămăduirea necunoscută, a curmat firul vieţii acesteia bogat înflorite. De-odată zăbranicul, care îndoliază ţara întreagă pentru pierderea Regelui întregitor de neam, nouă ni s'a înnegurat şi mai mult prin durerea cumplită şi neaşteptată a pristăvirii trufaşului căpitan, a mândrului sburător Moga. O inimă nobilă şi bună a încetat să mai bată. S'a întunecat o minte luminată. Una dintre cele mai disciplinate voinţe a pierit. O credinţă creştinească tare, moştenită din bătrâni, hrănită de religiositatea familiilor Moga şi Basarabă, clarificată prin învăţătură şi lectură, mângâie acum sufletul plecat pe calea de unde nu mai este întoarcere, îl călăuzeşte pe potecile luminii celei pururea fiitoare.

O, aurora dulce a unei fericite vieţi conjugale, cum te-ai stins? Cum ai apus de veci, lumină de întremare şi de înflorire a unei soţii iubitoare? Lăstar de stejar falnic, pe care te încingea cu dragostea ei fierbinte iedera credincioasă, cum te-ai uscat?

Vai, copil bun şi ascultător, tu care-ţi şopteai biblica poruncă: «păzeşte, fiule, sfatul părintelui tău şi nu părăsi învăţătura mamei tale» (Pilde 6, 20), cum ţi-ai părăsit părinţii şi socri?

Frate cu iubire, cumnat fără pereche, cel care cântai că «iată acum ce este bun şi frumos, fără să petreacă fraţii împreună», — cum te desprinzi dintre ai tăi? Trandafir al cununii mândre de fraţi, cum te scuturi acum, ofilit?

Nepot şi unchi, văr fără sminteală, Nucule, grădină de băiat, veselie fără de sfârşit, camarad admirabil şi iubit peste măsură, — cum ne laşi pe toţi în şiroaie de lacrimi? Tu, bunătate îngropată în cununi de flori, care ai fost cu adevărat după vorba Scripturii: «lumină a Domnului este sufletul omului, ea cearcă toate cămările cele din lăuntru ale inimei» (Pilde, 20, 27), — sboară în pace, fie-ţi îngerii tovarăşi!

Ear noi, jalnici creştini, «veniţi să ne întoarcem către Domnul Dumnezeul nostru, că acesta ne-a rănit şi El ne va vindeca, ne-a bătut şi ne va tămădui,... luminos ca zorile ne va

puternic în toate privinţele, cu cât viaţa celui ce rosteşte predica va fi ea însaş o pildă de credinţă luminată, de sănătate bine îngrijită, de muncă încordată şi de virtute înălţătoare.

*

Căci îndemnul spre *virtute* nu va putea lipsi niciodată din vre-o predică bine întocmită şi menită a se revărsa ca roua răcoritoare asupra unui câmp ars de secetă. Tot ce propovedueşte preotul despre credinţă, despre sănătate, despre muncă, poate să prindă rădăcini în sufletul poporului, numai dacă este îndrumat fără şovăire pe calea virtuţii. Prin virtute devine sufletul larg şi primitor ca brazda cea mănoasă, în care sămânţa bună a putut să producă roadă «însutită şi înmiită». Iar în sufletul lipsit de îndrumarea spre virtute orice îndemn bun se pierde ca sămânţa căzută între spini sau pe petrişul drumului.

Deaceea, fraţilor creştini, să primiţi şi să urmaţi totdeauna cu osârdie sfaturile predicatorilor Evangheliei, silindu-vă să întipăriţi în inimile voastre şi în toate faptele vieţii voastre aceste patru îndemnuri de înălţare şi întărire:

cultul credinţei
cultul sănătăţii
cultul muncii
cultul virtuţii.

Prin ele vă veţi mântui pe voi înşivă şi veţi deschide urmaşilor voştri poarta spre o viaţă creştinească activă şi fericită — până la sfârşitul veacului. Amin.

Basarabeni la Sibiu

Asociaţia corpului didactic din Basarabia a plecat, în timpul vacanţelor, în excursiune prin oraşele principale ale ţării întregite, pentru a strânge legăturile sufleteşti cu fraţii de pretutindeni.

Oaspeţii, profesori, institutori şi institutoare, în număr de 69, conduşi de dl Popa şi întâmpinaţi în tot locul cu frăţească drăgoste, au cercetat instituţiile de seamă ale oraşului nostru, ear seara — în 17 August — au dat o reuşită serbare culturală în sala teatrului sibian. Corul societăţii, dirijat de dl prof. A. Elladi, a executat excelent mai multe cântece din popor; dl Mihailesc, artist de mare talent, a recitat versuri cu deosebit efect, dşoara A. Zacordoneţ şi dl Dobrov au cântat ca solişti două duioase doine; ear echipa artistică a Asociaţiei a jucat, sub direcţia actorului dela Teatrul naţional din Chişinău, a diui C. Mihăilescu, comedia bine ticluită «Primarul e de vină», care a stârnit multă veselie şi călduroase aplauze.

După teatru li s'a servit o masă în grădina de lângă teatru.

---

răsări! El şi va veni nouă ca o ploaie, ca o ploaie târzie care adapă pământul» (Osie 6, 1, 3), răcorind sufletele noastre înfrigurate, setoase de mângâiere. Amin!

Prot. *Ion Duma.*

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii. — Alte daruri. —

In lista de subscriere din parohia *Bruiu*, protop. Agnita, a contribuit Ana Tăbăcariu Nr. 161, Lei 1000, Maria Cenuşă Nr. 141, Lei 1000, Ioan şi Ana Tint Lei 500, şi mai mulţi poporeni Lei 370, în total 2870

In lista de subscriere din parohia *Nocrich*, protop. Agnita, Ioan Galaşcu, picher, Nocrich-Mohu Nr. 198, Lei 1000, şi mai mulţi poporeni Lei 857, în total 1857

In lista de subscriere din parohia *Arpaşul de jos*, protop. Avrig, Gheorghe şi Verzavia Dobrin Lei 1000, şi alţi poporeni Lei 628, în total 1628

In lista de subscriere din parohia *Săcădate*, protop. Avrig, Nicodim Lupu primar Lei 2000, şi banca «Săcădăţana» Lei 100, în total 2100

In lista de subscriere din parohia *Cheia*, protop. Bran, dela mai mulţi poporeni 1155

In lista de subscriere din parohia *Bran-Poarta*, protop. Bran, Dr. Ioan Stoica, senator, Bucureşti, Lei 500, Nicolau Voinescu-Rusu, Lei 500, în total 1100

In lista de subscriere din parohia *Sebeşul de jos*, protop. Avrig, banca «Isvorul» Lei 1000 şi mai mulţi poporeni Lei 423, în total . 1423

In lista de subscriere din parohia *Şimon bis. nouă*, protop. Bran, dela mai mulţi poporeni 1770

Dl **Petru Grigorescu,** Constanţa, strada Traian Nr. 16. 1000

Total Lei: 14,903

Suma de mai 'nainte Lei: 2.387,800

Total general Lei: 2.402,703

INFORMAŢIUNI

Congresul presei latine se ţine la Bucureşti la sfârşitul lui Septemvrie. S'au înscris până acum aproape o sută de ziarişti, din ţări latine, doritori să vie la congres. Vor veni din Franţa, Italia, Spania Portugalia, Belgia şi din ţările Americei latine.

Vizită ministerială. Dl ministru al instrucţiunii, Dr. C. Anghelescu, în 15 l. c. întorcându-se dela încheerea cursului de lucru manual din Deva a trecut şi prin judeţul Sibiu. Primirea oficială i-s'a făcut în comuna Mercurea prin dl prefect Regman. Aici a vizitat şcoala primară, de care a rămas deplin satisfăcut, pe urmă şcoala de arte şi meserii, dând îndrumări de adaptare şi promiţând ajutor la acoperirea cheltuelilor. In Sibiu i s'a făcut o nouă primire la prefectura judeţului. După o mică gustare a descins la hotel Bulevard unde a rămas peste noapte cu suita sa. In ziua următoare a vizitat câteva şcoale din Sibiu, apoi şcoala de meserii din Cisnădie, căreia iar i-a promis ajutor pentru reconstruire, după aceasta frumoasa şcoală primară din Tălmaciu, continuându-şi drumul spre Râmnicu-Vâlcea, unde îl aşteptau câteva serbări de natură culturală. In judeţ a fost întovărăşit de dl prefect Regman, inspectorii şcolari Bratu, Ţeposu, Petrescu şi revizorul Popa, dându-i toate explicaţiile necesare.

Seria conferenţelor universităţii populare «Solidaritatea» s'a deschis în 4 l. c., la Mănăstirea Neamţu. A vorbit preşedintele acestei universităţi dl Dr. Ştefan Bogdan, despre: «Creştinismul în rolul său social». Conferenţiarul face asămănare între creştinism şi sistemele social-filosofice, arătând superioritatea doctrinei creştine prin universalismul, eternitatea şi transcendentalismul ei. Remarcă binefacerile creştinismului pentru umanitate, în deosebi principiul iubirii aproapelui, şi al păcii dintre oameni şi naţiuni, şi îndeamnă la înfăptuirea acestor principii cu caracter creştin în viaţa familiară şi socială.

In ajutorul moţilor. Prefecturile judeţelor Turda şi Cluj şi direcţiunea serviciului silvic Cluj au primit ordine pentru distribuirea de cereale şi alte alimente moţilor.

Act de mulţămire. Dl Iosif Enescu, proprietar în Bucureşti, a dăruit pentru biserica din Bran-Fundata: 5000 lei. Donatorul este fiu al parohiei; strămoşul său Aron şi Ana Enescu, în 1808, au dăruit 60 galbeni împărăteşti — pe acel timp o adevărată avere. Familia Enescu se bucură de mare trecere, are un trecut bogat în fapte nobile. Dl Iosif Enescu a plecat de copil din această parohie şi, prin muncă stăruitoare şi purtare corectă, a ajuns la mare onoare. Astăzi ni-a făcut acest dar, promiţând că se va înscrie cu o sumă mare, ca şi strămoşii săi, între ctitorii bisericii din comuna sa natală. Li aducem pe această cale cele mai călduroase mulţămiri. Pr. *N. Cărmănuş.*

Ori ce bun român va sprijini opera de luminare a neamului cumpărând bilete dela **loteria Ligii Culturale,** autorizată de guvern cu No. 5570 A din 10 Martie 1927, pentru construirea Aşezământului Ligei în Bucureşti. Cu un bilet de 40 lei puteţi câştiga:

1	premiu	de lei	2.000.000
1	„	„ „	1.000.000
2	premii	à „	500.000
4	„	„ „	200.000
6	„	„ „	100.000
10	„	„ „	50.000
15	„	„ „	20.000
20	„	„ „	10.000

etc. etc.

în total: 519 premii în valoare de 7.000.000 lei.

Biletele se pot găsi la Bănci, librării, diverse magazine, tutungerii, chioşcuri de ziare, etc. şi la Biroul Loteriei Ligei Culturale, Bucureşti, str. Luterană Nr. 6 etaj I. (Telefon 329/47) unde se pot cere orce lămuriri verbal, telefonic sau în scris.

Cum răspundem noi? In vremea când iredenta dela Budapesta desfăşoară o straşnică lucrare revizionistă şi ne ameninţă cu represaliile capitalismului internaţional, — la noi, în Bucureşti, artiştii maghiari, seară de seară, înregistrează primirea cea mai binevoitoare a publicului, format în mare majoritate de români locainici. Aşa răspundem noi. — Cine este superior în această luptă de întrecere? Neapărat, sânt superiori cei capabili de generozitate. Biruinţa din urmă tot a lor va fi.

N'a murit? Ziarele străinătăţii vestesc din nou că marea ducesă Anastasia, fiică a ţarului Nicolae II, n'ar fi murit în masacrul dela Ecaterinoslav. Publicistul american Botkin, care e fiul fostului medic omorât împreună cu familia împărătească, vizitând acum pe marea ducesă, spune că o recunoaşte în persoana dnei Ceaikovski, numele ce-l poartă după tinărul, — astăzi mort, — care a scăpat-o în noaptea de groază, şi pe care l-a luat de bărbat.

Propagandă pentru Aviaţia română. Necesitatea primordială a aviaţiei în caz de războiu, şi importanţa aviaţiei civile din punct de vedere economic în timp de pace, este recunoscută. Starea de înapoiere a aeronauticei noastre, în

raport cu a vecinilor noştri, a determinat nevoia unei propagande interne în vederea înfăptuirei aviaţiei române. Asociaţia Română de propagandă Aeronautică, «A. R. P. A.» constituită pe baza statutelor, care se pot vedea la secţia militară a primăriei Sibiu, a luat iniţiativa acestei propagande. Membrii activi ai acestei asociatiuni pot fi toţi cetăţenii români, cari varsă asociaţiei o cotizaţie dela 20—500 Lei anual. Primăria oraşului Sibiu, secţia militară, strada Mitropoliei 2, uşa 16, primeşte înscrierea cetăţenilor în listele membrilor şi aşteaptă să se înscrie cât mai mulţi din locuitorii Sibiului, cel mai târziu până la 15 Septemvrie 1927.

Valabilitatea vechilor carnete de identitate de C. F. R. s'a prelungit până la 31 August 1927.

Numărul evreilor. După ultimele date statistice, ziarul «Neamul evreesc» dela Bucureşti prezintă următoarele cifre referitoare la numărul evreilor din lumea întreagă: Sânt în total pe glob 15,330.000 evei, dintre cari în Europa 9,877.000, şi anume: în Polonia 3,000.000 în Rusia 2,580.000, în România 1,110.000. Germania care urmează după România, are numai 610.000 evrei, Ungaria 550,000; celelalte state mult mai puţin decât o jumătate de milion, sfârşind cu Suedia şi Norvegia, unde numărul lor este disparent. America are cam 4 şi un sfert milioane evrei, dintre cari 3,800.000 în Statele unite. Întreagă Azia n'are decât 696.000, dintre cari *abia 175.000 aparţin Palestinei.* In Africa sunt 474.000 (majoritatea, 150.000, în Maroco), Australia abia are 24 000 Evrei.

Cum vedem, România are în lista aceasta locul al patrulea.

Lupoaică alăptând un copil măricel s'a văzut în pădurile din India britanică. Copilul latră ca un căţeluş şi umblă pe brânci.

Secta pocăiţilor în Iugoslavia. Din Belgradul Sârbiei se anunţă că la Subotiţa au fost de curând arestaţi trei sute de nazarieni. Credincioşii acestei secte refuză, cum se ştie, de-a lua arma în mână. Iugoslavia are cam două mii de adepţi ai acestei secte, dintre cari 300 se află sub drapel. Aceştia sânt daţi în judecată înaintea tribunalului militar, pentrucă au respins exerciţiile militare cu arma.

Pentru sinistraţi. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat: *Loteria sinistraţilor;* cu 3.719 câştiguri şi 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câştiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — *Costul a ½ loz este de 25 Lei.* Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul judeţean de ajutorarea sinistraţilor, (prefecturi) şi subcomitetele de ajutorarea sinistraţilor (primării). Tragerea se va efectua în 11 Sepemvrie 1927, la Bucureşti.

ŞTIRI LOCALE

Conferenţă. Sâmbătă, în 20 August 1927, ora 5½ d. a., în sala prefecturii judeţene, se ţine conferenţa dlui prof. *N. Iorga.* Marele nostru istoric va vorbi despre: *O pagină din istoria politică a României după războiu.* Intrarea liberă.

Parastas. Dna văduvă, Catinca A. Bârseanu, face cunoscut că Duminecă, în 21 August c., ora 11 dimineaţa, se va ţinea în catedrala mitropoliei parastasul de 5 ani al mult regretatului ei soţ, Andrei Bârseanu.

Condiţiunile de admitere în şcoalele pregătitoare de ofiţeri activi din toate armele şi liceele militare se află la primăria municipiului, secţia militară, Str. Mitropoliei 2, uşa Nr. 16.

Cursuri de vară. Organizaţia săsească sibiană «Kulturamt», — instituţie şi *politică,* — organisează în vara aceasta cursuri universitare în Sibiu, cu ajutorul profesorilor, *străini,* aduşi din Germania. Excesul de lealitate românească, admiţând asemenea cursuri, slujeşte mai mult pentru manifestaţii pangermane, decât pentru întărirea bunelor raporturi între minoritari şi stat.

Preţul loturilor. Percepţia fiscală urbană II Sibiu invită pe cei improprietăriţi cu loturi de casă şi grădini, dela reforma agrară, din grupele 5, 6, 7, 8 şi 9, ca în termin de 3 zile să se prezinte la percepţie pentru a-şi achita preţul loturilor, în caz contrar se vor lua cele mai severe măsuri.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Luminătorul, revista bisericii basarabene. A apărut Nr. 15 din 1927, cu o parte oficială şi alta neoficială; în aceasta din urmă sânt articolele: — Influenţa religioasă a mozaismului asupra lumii păgâne Pr. Ilie Ţocan. — Unde-i baza moralităţii? Pr. T. Sfetenco. — Studii de Drept şi procedură bisericească, Prof. N. Buzea. — Excursiunea preoţilor din Eparhia Hotinului, Pr. Eusebie Popovici. — Psalm, de Laura Scriban.

(101) 1—1

Concurs

Şcoala normală «Andrei Şaguna» din Sibiu, prin aceasta publică concurs cu termin de 20 zile dela prima publicare, pentru liferarea următoarelor alimente de prima calitate:

1. Carne de vită, de viţăl, de oaie, de porc şi unsoare de porc.

2. Coacerea celor aproximativ 200-250 kgr. de pâne la zi din făina proprie, sau din făina liferantului, după învoială.

Informaţiuni mai amănunţite în ce priveşte liferarea, dă Economatul şcoalei normale «Andrei Şaguna» din Sibiu, la care sânt a se înainta închise şi sigilate şi cererile de concurs.

Cereri înaintate după expirarea concursului nu se primesc.

S.biu, în 10 August 1927.

Aurel Popoviciu
profesor-econom.

(100) 1—1

Publicaţiune de concurs

Pentru ocuparea postului de revizor-contabil la Federala Băncilor Populare şi Cooperativelor Săteşti «INFRĂŢIREA», Sibiu, se publică prin aceasta concurs cu termen până la 1 Septemvrie 1927.

I. Candidaţii vor dovedi că au împlinit vârsta de 24 ani şi au satisfăcut legii recrutării militare.

II. Vor trebui să dovedească că sânt absolvenţi de Academie Cooperatistă sau a vreunei şcoale superioare de comerţ.

III. Să aibă purtare morală ireproşabilă.

IV. Să fie deplin sănătos, ceace vor dovedi cu certificat medical.

Salarul este fixat la suma de: Lei 5000 — (cinci mii Lei) lunar, iar pentru cazul deplasărilor de fiecare zi Lei 150 — (una sută cincizeci Lei) şi rebonificarea cheltuelilor efective de transport.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor înainta cererea până la data de 1 Septemvrie 1927, Federalei «Infrăţirea» Sibiu, Strada Brukenthal 17, însoţită de actele cerute mai sus.

Sibiu, la 5 August 1927.

Preşedinte:
Nicolae Iancu

Nr. 450/1927. (92) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. **II Satu Nou**, protopopiatul Braşovului, se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar întregitor dela stat.

2. Sesiune parohială de 8 jug. fânaţă.

3. Câte o măsură (25 litri) bucate dela fiecare familie, văduvele contribuind numai cu jumătate.

4. Lemne de foc 4 stânjini.

5. Din vânzarea lemnelor din pădurea veche comunală contribuţie de 1%

5. Stolele obişnuite.

6. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. rom. din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a sluji şi predica.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu Oficiul parohial din Satu Nou.

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 768/1927 prot. (96) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa a **II-a Araci** (Arpătac), protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat.

2. Casă parohială cu supraedificate.

3. Sesie veche parohială 2½ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de împroprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.

4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 l.) porumb de fiecare familie.

5. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt învitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vre o Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 7 Aprilie 1927.

Oficiul prot. ort. rom. «Sf. Gheorghe».

Aurel Nistor
protopop.

Nr. 449/1927. (93) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. **II Baciu** (Bacifalu), protopopiatul Braşovului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat, conform coalei B.

2. Sesie parohială de 4 jugăre fânaţ de munte, primită prin reforma agrară şi alte 4 jugăre pământ arător, din proprietatea Bisericii, dacă candidatul are complectă pregătire, Liceu şi Academia teologică din Sibiu.

3. Stolele uzitate.

4. Casă parohială.

Concurenţii îşi vor înainta cererile lor Oficiului protopopesc ort. român din Braşov, însoţite de toate certificatele de calificaţie şi se vor prezenta înainte de expirarea terminului, în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie pentru a sluji şi predica.

Oficiului protopopesc în înţelegere cu Consiliul parohial din Baciu (Bacifalu).

Braşov, în 21 Iulie 1927.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 312/1927. (94) 3—3

Concurs

Se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei vacante **Lelese**, cu filiala la Sohodol din protopopiatul Hunedoara.

Comuna situată la 8 klm. de gară.

Veniturile parohiale:

a) Casă parohială corespunzătoare.

b) 25 litri grâu şi 25 litri cucuruz dela fiecare fum (circa 160 fumuri).

c) 23 jugăre cad. pământ cultivabil.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către enoriaşi.

Hunedoara, 22 Iulie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

Nr. 1257/927. (99) 1—1

Publicaţiune de Licitaţiune

Direcţiunea VII-a de poduri şi şosele cu Nr. 1322/927 a aprobat executarea lucrărilor pentru construirea şoselei judeţene Săliste-Alămor km. 14—220 până la 18—108 între comuna Topârcea şi Alămor. Suma devizului aprobat e Lei 480.000·—.

Pentru asigurarea lucrărilor susmenţionate se publică licitaţie cu oferte închise, care se va ţinea în *10 Septemvrie* 1927 ora 11 în localul serviciului de poduri şi şosele din Sibiu.

Ofertele întocmite conform prevederilor legii contabilităţii publice art 72—85 şi a condiţiunilor mai jos arătate sânt de înaintat până la ora 11 a zilei fixate.

Oferte întârziate sau date prin telegrame cât şi oferte cari vor conţinea condiţiuni, nu se vor lua în considerare.

In oferte se va arăta rabatul din preţurile unitare şi nu suma globală.

Garanţia provizorie de 4% a sumei devizului de ofertă se va depune la Administraţia şi recepisa primită se va anexa la ofertă.

Această garanţie la încheierea contractului se va completa la 6% a sumei din ofertă şi din fiecare situaţie se va detrage 6%.

Garanţia provizorie se va elibera — dacă lucrările vor fi aflate de bune — după recepţia provizorie, iar restul de 6% numai după recepţia definitivă.

Laboratorul tehnic al lucrărilor condiţiunile detailiate se pot vedea zilnic între orele 8—13 în localul serviciului de poduri şi şosele din jud. Sibiu.

Ofertele se vor redacta exclusiv în limba românească şi rămân valabile 60 zile.

Ofertele înaintate obligă ofertantul numai decât, iar Statul numai după aprobarea prefecturei.

Serviciul de poduri şi şosele.

Nr. 1282/927. (191) 1—1

Publicaţiune de licitaţiune

Se scoate la licitaţie pentru a treia oară lucrările împreunate cu procurarea pietrişului şi transportul la gara Sibiu şi încărcarea în vagon a pietrişului necesar pentru împetruirea şoselelor judeţene Sibiu—Agnita km. 12—38, Daia—Nocrich km. 2—9, Nocrich—Vecerd km. 0—10 şi Cornăţel—Săcădate—Avrig km. 0—2 în limita divizului aprobat de Lei 249,080·—.

Licitaţiunea se va ţine cu oferte închise în localul serviciului de poduri şi şosele din Sibiu în *ziua de 25 August 1927 la ora 11 a. m.*

Domnii concurenţi pot lua informaţiuni pentru condiţii dela serviciul de poduri şi şosele în orele de oficiu adecă dela 8—13.

Şeful serviciului.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de postă Lei 5·—

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

La **Librăria Arhidiecezană**
în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

✦ **legate şi broşate** ✦

pentru parohii, bănci, oficii şi particulari cu

preţuri moderate

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nri apăruţi 125 ◆ Preţul unui Nr. 2 Lei.

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de
Silviu Dragomir,
profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în româneşte de Nicolae Colan

Partea I

Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II

Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35 17·05
3. Ciucădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciucădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol I. Pag. 74. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203. Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul şi Ereziile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 26 August 1927 Nr. 61

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

În zarea Ecumenicității

de Tr. Scorobeț

I

«Cea mai mare răsplată a celor ce urmăresc un ideal, e că au intuiția clară a pasului de făcut spre realizarea idealului». Acestea sunt cuvintele expresive ale unui cugetător modern, însuflețit pentru ideea unirii bisericilor. Le pun în fruntea articolelor, ce vor apare în acest ziar, despre experiențele câștigate la Conferența religioasă din Lausanne.

La Lausanne, ca și la Stockholm, inainte cu doi ani, au avut loc fapte istorice în domeniul vieții religioase contimporane, impregnate de o anume semnificație spirituală.

Viața religioasă de azi e stăpânită de niște principii fundamentale, ale căror aplicații practice variază, ce e drept, dar care se incadrează în aceleași mari principii.

Veacul al douăzecilea pare a fi destinat regenerării morale a societății omenești.

Biserica lui Hristos, sdruncinată, asaltată în interior și de factori externi, e pe cale a-și redobândi «chipul frumuseții celei dintâi».

Strigătul de unire a răsunat atât în Răsărit, prin pastorala Patriarhului de la Constantinopol, în 1920, cât și în Apus prin Apelul anglican din Lambeth, în acelaș an.

Aniversarea de șasesprezece veacuri a primului sinod ecumenic, întrunit la Niceea, în 325, s'a prăsnuit de astă dată, într'un chip încă necunoscut în istoria Bisericii creștine.

Desbinările și schismele, ivite în decursul vremii au fost dezastruoase. Ele au stingherit scopul pentru care a fost întemeiat organul divin de mântuire și de conservare a bunurilor spirituale din omenire.

Dacă în trecutul apropiat ori depărtat tendința comunităților religioase a fost să dureze cât mai multe și mai puternice ziduri despărțitoare între ele și între Biserica, pe care o au părăsit, în epoca actuală se manifestă tendința de a subordona aceste diferențe adevărului revelat. Acest adevăr nu poate fi pe deplin înțeles decât în legătură cu unitatea Bisericii.

Adevărul, care este prin Isus Hristos e unul și multilateral. Credincioșii îl găsesc și se regăsesc într'însul pe diferite căi.

Fiecare parte a adevărului se incadrează în totalitatea lui și nicio parte nu e deplină fără cealaltă parte.

Reformațiunea a avut consecințe funeste. Adevăruri parțiale au fost scoase din angrenajul lor, au fost exagerate, devenind astfel semi-adevăruri și erezii, și orice organizație, clădită pe astfel de temei, a născut o schismă.

Viața organică, spre a fi reală, e nevoită să cerceteze din timp în timp ecrescențele, inconsistente cu baza existenței ei.

Această acțiune și-a impus-o Conferența de Credință și organizație din Lausanne după șapte ani de pregătire asiduă.

Opera conferenței a fost de caracter sintetic și inclusiv, iar nu exclusiv.

Rolul Bisericii ortodoxe în această conferență a fost de a expune principiile, în baza cărora Biserica lui Hristos s'a păstrat una și indivizibilă vreme de una mie de ani.

Misiunca ei a fost secondată de Biserica anglicană, spre a demonstra că «Unitatea trupului și spiritului« nu este un sens difus de bunăvoință, ci sinteza unor adevăruri antagonistice și incorporarea lor într'un singur organ de mântuire.

Lupta nu se dă în contra adevărului, ci a prejudițiilor, a suspiciunilor de o parte și de alta, pe care studiul și timpul le va putea înlătura. Până la realizarea idealului urmărit cu toată ardoarea sufletelor, va urma o regrupare a comunităților creștine pe temeiul patrimoniului comun al Evangeliei și tradiției.

Aviz

Implinindu-se, *Marți 30 August* a. c. patruzeci de zile dela moartea Maiestății Sale Regelui Ferdinand I, Cucernica preoțime este poftită a oficia Joi în 1 Septemvrie ora 11 a. m. în toate bisericile din cuprinsul arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu parastas pentru odihna sufletului marelui defunct, la care serviciu vor invita toate autoritățile.

Consiliul arhiepiscopesc.

FOIȘOARA

Iubirea pentru sat

— Tot pe marginea unui testament —

Actul testamentar, scris de celce a fost *Dr. Ioan Mihu* și publicat întreg în coloanele acestui ziar, oglindește în mod neîndoelnic tăria sufletească a unui om de caracter.

Ne oprim, de astădată, asupra punctului testamentului acestui bărbat cu prisosință de bunătate și de înțelepciune, care glăsuește despre marea sa iubire pentru *sat.*

Celce s'a înălțat din pătura sănătoasă țărănească, pătruns de puterea unei misiuni și de însemnătatea chemării sale ca slujitor al neamului, își îndreaptă gândul în mod firesc cu deosebire asupra *satului.*

Alții, cei mulți, caută satul mai ales când e vorba de cerut și de luat.

Nu așa înțelege testatorul dela Vinerea să înarmeze și să regenereze satele noastre.

Lucrul se pare simplu, — și totuși, nu toți îl înțeleg în felul că trebue să te apropii de sat mai mult **dându-i** ce-i lipsește, decât luându-i, uneori chiar mai mult decât are.

Priviți, bună oară, pe domnul cutare, bine nutrit, un profitor al marelui războiu, în care și-a creiat situație și avere, cum după o masă îmbelșugată își gustă tihnit cafeaua într'un luxos restaurant din Sibiu sau din alt oraș. Se apropie de el un țăran și, în ton cuviincios, îl roagă atât de smerit să contribue ceva la clădirea unei biserici într'un sat, care abea are un nume. Profitorul se simte incomodat, se răstește către sătean, și face semn chelnerului să-i arate ușa...

Ce însemnează satul pentru acest îmbogățit? Un loc de plictiseală și de pustiu, o încremenire de întunerec și sălbătăcie. Alt ceva e, în viața lui, *orașul.* Orașul este totul, cu strălucirea, sgomotul și — egoismul său.

Un scriitor și filosof de renume al Franței spunea însă lumii sale, că *satul este țara;* ear un harnic scriitor român, de astăzi (autor al Predicei din foișoara ziarului nostru Nr. 54), în avântul dragostei pentru țăran, ne face luători aminte, când ne zice următoarele:

«Cine nu apără satul, renunță la ființa sufletească a nației lui, renunță la ceea ce deosebește și dă originalitate unui popor, renunță la însuși sufletul lui, renunță la el.

«Acela în care nu mai are răsunet poezia unei *colinde* creștinești, cântecul cobzarului în fața unui han, portul și vioiciunea jocului, flacăra fluerului păstoresc, ortodoxia țăranului, spiritul și creațiunea lui, acela nu mai e el, ci altul, acela e un recipient pentru viclenia sfărâmătoare, acela e francmason sau liber-cugetător, ateu sau port-drapel al utopiilor revoluționare, suflet fără vatră și fără foc, nor nerodnic pentru ingenuitate etnică.

«Noi trăim, ca neam, prin energia primitivă a satului. Toată strălucirea creațiilor românești vine de acolo... Acolo e sufletul nostru ager și adânc, răbdător și sobru, sincer și cuminte. Acolo e curajul și puterea. Acolo e marele suflet care ezită să înlăture prin violență nedreptatea și durerile lui. Acolo e tradiția și țara... Marile spirite au căutat ingenuitatea și poezia sălbatică a satului. Tolstoi fugise într'un cătun din colinele Tulei,... Mistral a rămas țăran, Shelley trăia în pădurile italiene din Liguria,... însuș Isus Hristos, până în anul propovăduirii n'a ieșit din satul lui decât ca să urce munții.

La 40 de zile

In biserica noastră din Vinerea s'a oficiat în 15 August c. părăstas solemn de 40 de zile în memoria fericitului Mecenate *Dr. Ioan Mihu*, prin delegatul Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, părintele consilier mitropolitan *Dr. Vasile Bologa*, cu P. C. protopop al Orăştiei *Vasile Domşa* şi parohul locului *Nicolae Cerbiceanu*, în prezenţa numărosului popor şi intelectuali din loc şi împrejurime. Delegatul Consiliului arhiepiscopesc, a rostit la acel prilej următorul cuvânt ocazional:

Iubiţilor Fraţi! O veche cunoştinţă vă grăieşte astăzi. Acum sunt 44 de ani am avut cinstea, ca tînăr absolvent de teologie, să fiu învăţătorul şi povăţuitorul copiilor Dvoastră în această şcoală frumoasă, în iarna anului 1883. Am fost trimis apoi în ţări străine pentru studii mai înalte, şi de-atunci mereu am dorit, mereu am însătoşat, ca cerbul de apă, să mai pot veni odată în mijlocul Dvoastră, unde am fost întâmpinat cu căldură. Şi ieri am căutat puţin împrejur, prin satul Dvoastră, dar, mărturisesc sincer, că mi-s'a furişat o lacrimă pe sub gene. Pentrucă am găsit multe lucruri, cum le-am lăsat, aceeaş biserică, aceeaş şcoală frumoasă, aceeaş vale, câmpie şi altele, dar oamenii, vechea gardă a satului, s'a schimbat, s'a premenit cu desăvârşire. Poţi să-i numeri pe degete câţi au mai rămas. Coasa vremii a tăiat mereu, ca'ntr-un codru de stejari. Cum a zis odată bătrânul cronicar al Moldovei: *Nu sunt vremile sub om, ci bietul om sub vremi...* Dumnezeu să-i odihnească.

De astădată însă, iubiţilor fraţi, am venit trimis de Veneratul consiliu arhiepiscopesc din Sibiu, pentruca în numele *Inalt Preasfinţitului Arhipăstor* ai bisericii noastre, plecat în străinătate pentru multele trebuinţe ale bisericii, să servim împreună un act de sfântă evlavie, de adâncă recunoştinţă, în memoria marelui fiu al acestei comune şi mare ctitor al bisericii noastre, fericitul în Domnul odinioară: *Dr. Ioan Mihu.*

Astăzi se împlinesc şase săptămâni, de când cu sufletul îndurerat îl însoţirăm la cel din urmă locaş al său, lângă această biserică.

Noi nu ne aşteptam atunci la acea fatală deslegare, pentrucă alte preocupări absorbiau sufletele noastre din referinţele ce aveam cu marele dispărut. Dar voia Domnului e mai presus de toate şi noi cu resemnare creştinească plecăm genunchele nostru şi, ca bătrânul *Iov* de odinioară, cuceriţi strigăm: «*Domnul a dat, Domnul a luat, cum a plăcut Domnului, aşa a şi făcut, fie numele Domnului binecuvântat.. Că în mâna lui este sufletul tuturor celor ce vieţuesc, şi duhul a tot omul*».

Atunci însă, noi nu ştiam încă de voinţa sa din urmă, pentrucă o delicată discreţie a sufletului său dispuse, să nu se deschidă testamentul, până după actul înmormântării sale. Şi aşa s'a urmat, din sfinţenie şi respect pentru voinţa sa din urmă. Astfel, numai după câteva zile dela actul funerar, s'a deschis testamentul şi s'a aflat de ultima sa voinţă, sfântă şi mare. Noi bănuiam numai aceasta, din cunoştinţa calităţilor sale alese, în care nici odată nu ne-am înşelat.

Atunci s'a deschis vederilor noastre dispoziţia sa din urmă, ca o grădină întinsă şi frumoasă, plină de bogăţii, în care o mână înţeleaptă a rânduit tot lucrul la locul său, încât nu vezi decât frumseţă, spor şi înflorire, cu îndrumările cele mai înţelepte pentru a chivernisi mai departe gospodăria, la belşug şi rodire. Şi ne-a zis, ca prorocul de odinioară: *Aceasta e calea, pe aceasta să umblaţi, că ceice mă va asculta pe mine, va locui spre nădejde, şi se va odihni fără frică de tot răul* (Solomon).

Da, calea luminii, calea credinţei şi a dragostei creştineşti, ne-a brăzdat-o nouă, singura pavăză, singura chezăşie pentru propăşirea şi pentru viitorul unui popor.

Dar gingaşa discreţie a sufletului său, ca o podoabă aleasă a fiinţei sale, căci rar s'a găsit vre-un prietin, care să fi putut ridica vre-odată, măcar un colţişor al vălului, ce acoperia tainele inimii sale discrete, a adus cu sine, ca tăinuită să-i fie, până în ultimul moment, şi cea din urmă a sa dispoziţie.

Atunci numai am putut vedea în deplină măreţie, înţelepciunea sa înaltă şi prevăzătoare, inima sa de aur, caldă şi devotată numai binelui şi prosperităţii poporului român. După cuvântul sfintei evanghelii de astăzi: «Fericit este pântecele care te-a purtat, şi ţâţele care ai supt».

In răstimpul de şase săptămâni însă, dela această obidă pentru noi, altă încercare grea a trecut peste sufletele noastre, că a voit Domnul să cheme la sine, în ziua sfântului proroc *Ilie*, pe însuşi Capul încoronat al ţării, pe Regele cel mare al dreptăţii, pe Căpitanul cel mare al războiului pentru întregirea neamului, *Ferdinand I al României.* Voevodul vitejilor noştri, care până la cea din urmă clipită a vieţii sale, nu s'a gândit decât la binele poporului său şi la fericirea ţării sale, căci şi în cea din urmă dispoziţie a sa, cuvintele i-au fost: «*Indreptez către Atotputernicul prinosul recunoştinţei mele că mi a îngăduit să-mi consacru munca poporului român, a cărui propăşire a fost fără preget şi fără încetare scopul vieţii mele... A vrut astfel pronia cerească să nu lase fără rod domnia mea şi a dat dragostei mele de neam cea mai scumpă şi sfântă răsplată. Ridic până la ultima suflare ruga mea fierbinte, ca să binecuvinteze şi în viitor soartea poporului român... Inchet aceste ultime ale mele cuvinte cu gândul, care m'a stăpânit toată viaţa, chemând binecuvântarea cerească asupra scumpului meu popor şi mă închin cu smerenie în faţa hotărârilor lui Dumnezeu*».

Astfel a grăit marele nostru Rege, cu gândul pururea la soartea poporului său. Astfel grăiau odinioară voevozii strămoşilor noştri prin norii viforoşi ai trecutului, şi Dumnezeu a binecuvântat povaţa lor, aşezămintele lor, până la triumful desăvârşit al zilelor noastre.

Dar când s'a auzit, că Vodă al bunătăţii nu mai e între cei vii, că sabia vitejiei nu mai atârnă de cingătoarea lui, ca un potop s'a deslănţuit jalea şi durerea neamului nostru. Munţii şi-au cernit faţa, codrii şi-au întunecat frunza, iar râurile au dus lacrămile noastre departe peste hotare, vestind lumii întregi durerea neamului.

Pe atunci noi eram încă sub obida perderii neuitatului nostru frate *Dr. Ioan Mihu* şi cu uimire priviam cum se întâlnesc sufletele mari ale neamului în preocupările lor generoase pentru soartea poporului român.

Marele Rege încheia: «*cu gândul, care m'a stăpânit toată viaţa chemând binecuvântarea cerească asupra scumpului meu popor*». Iar câteva zile mai înainte, fericitul Dr. Ioan Mihu, în acelaş zapis de îngrădire a ultimei sale voinţe, zicea: *Născut din o familie fruntaşe de ţărani şi trăind viaţa mea între ţăranii noştri, am avut o deosebită iubire pentru ei, ceeace mi-au răsplătit-o cu cinste şi iubire generală, dreptaceea am închinat şi eu averea mea spre binele poporului meu*».

Iată un gest frumos, un gest princiar, isvorît din sufletul unui fiu ales al poporului român. «*Averea mea*», considerabilă avere, circa 30 milioane lei, afară de aproape 2000 jugăre arător expropriat în vatra Murăşului, «*am închinat-o spre binele poporului meu*». Numai mecenaţii Romei, mai grăiau odată aşa!.. Şi ce doreşte acest mare binefăcător? Nimic altceva decât: lumina şi cultura poporului său şi ca mijloc pentru aceasta cere cu stăruinţă dela factorii superiori ai bisericii noastre şi dela toţi amicii progresului poporului nostru, să îngrijească de:

a) «Administrarea corectă şi cinstită a fundaţiunii mele», apoi

b) «Creşterea morală şi în spirit bisericesc şi românesc a tinerimei ce va beneficia de venitele fundaţiunii mele».

In sfârşit mai doreşte un lucru, atât de întemeiat, ca fiii consângenilor săi şi urmaşii lor, să fie preferiţi la împărţirea ajutoarelor, în cazuri de egală sârguinţă şi egală vrednicie.

Mare, înţelept şi prevăzător mecenate al neamului.

Iubit popor, de aci încolo nu te vei mai putea plânge, că bărbaţii tăi mari, oblăduitorii şi cârmuitorii tăi înalţi, nu se gândesc la soartea ta, la viitorul tău. Cum multă vreme a fost, durere, în trecutul posomorât al părinţilor noştri. Astăzi, iată, strălucitul tău Rege, cel mai strălucit Rege al unui popor vreodată, şi la ultima sa răsuflare nu s'a gândit decât la binele scumpului său popor şi se plângea celor din jurul său, că «*Imprejurările grele economice după marele războiu şi greutăţile familiare nu mi au îngăduit să-mi văd sporită averea mea personala şi de aceea cu mare părere de rău nu pot face tot binele ce aş dori. Totuş las...* să se distribue 50 milioane aşezămintelor de ştiinţă, de cultură, de binefacere şi milă din ţară.

Iar marele Dvoastră consătean, *Dr. Ioan Mihu*, loialul patriot şi credincios supus al strălucitului său Rege, închină toată averea sa spre binele poporului său. — Fericit acel popor, care s'a învrednicit de asemenea *Rege* şi de asemenea bărbaţi conducători.

Acum, iubit popor, un singur lucru ţi se cere, să ştii preţui darul bunului Dumnezeu. Să ştii înmulţi talantul, ce cu atâta bunăvoinţă ţi-s'a încredinţat. Să-l ştii chivernisi şi agonisi prin munca ta cinstită, ca însutit şi înmiit să sporească.

Iar aceasta se va împlini, dacă vom lucra fără preget, în duhul povăţuirilor marilor noştri binefăcători. Căci iată, se împlinesc cuvintele din timpul lui *Cuza-Vodă*, celce a unit ţările române la 1859, şi a pus temelie pentru isbânda vremilor noastre:

Fala iese din morminte,
Şi ne-aduce nouă aminte
Lupte mari strălucitoare,
Nume pline de onoare,
Fala veche şi bătrână
Trece'n inima română.

După pilda lor dar, să preţuim munca întâi de toate, căci munca duce la belşug şi mulţămire. Munca duce la unire şi putere, căci cine munceşte se fericeşte, spune şi vorba noastră de toate zilele. Da, munca toate le sfinţeşte, la sapă, la coasă, la peană, la maşină, orice sârguinţă curată, o înalţă şi o binecuvântă. Numai trândavul vrea să trăiască din sudoarea altuia, care nu e vrednic să calce pe pământ. Să ne ferim, ca de foc, de asemenea slăbiciune respingătoare.

Să nu uităm, că munca numai înviorează puterile, însănătoşează trupul, ridică moralul, curajul şi bărbăţia cu toate virtuţile ei.

Pe aceasta cale, iubit popor, ne vom face vrednici de memoria marelui nostru binefăcător, de darul său, de încrederea sa şi de tot binele ce ne-a făcut.

Oraşele nu-i plăceau. Pe El îl fericeà mirosul de tămâie al ţarinelor, legănarea grâului, viile cu rodii şi cu nuci, marea şi munţii cei armonici. Cetăţile de paradă n'au răsunet în Isus. Oraşul l-a urât şi l-a răstignit. Oraşul a adus sarcini de vreascuri sub stâlpul lui Savonarola şi al lui Huss, satul a adus inocenţa şi curajul Ioanei d'Arc. Oraşul a dat pe Sadoc, Ana şi Caiafa, pe cazuişti şi fariseismul îndârjit, din care au ieşit cutremure şi revoluţii; — satul a dat pe Iosif, pe Fecioara Maria, şi pe Mântuitorul nostru Isus Hristos.

«Din sat ne va veni totdeauna sănătatea şi puterea. Către acest tezaur de tradiţii şi de măreaţă poezie primitivă trebue să se îndrepte puterile creatoare ale naţiei... Veacul de aur, care nu e o himeră, e legat de puterea şi tradiţia satului. Transformaţi în raze întunerecul de acolo, şi pentru întâia oară veţi vedea deslusit zăcămintele de preţ ale sufletului popular, izvoarele puterii noastre».

Recitiţi aceste rânduri, şi meditaţi o clipă asupra cuvintelor şi faptelor cuprinse în testamentul lui Dr. Ioan Mihu.

Munca şi lupta, pe calea indicată, vor duce neapărat la bun sfârşit, ascultând ultima rugăminte a celui înmormântat în grădina caselor sale părinteşti dela sat.

Aviz

Consiliul central bisericesc cu adresa Nr. 5085 din 30 Iulie a. c. atrage atenţiunea cucernicilor preoţi, *să nu se lase înşelaţi* de o Societate cu sediul în Bucureşti, strada Tunari 29, care face o sgomotoasă reclamă pentru editarea unui almanah al preoţilor din România-mare, pentru care se adresează în scris sau verbal, învitându-i să trimită o fotografie, scurte date biografice şi o anumită sumă de bani.

Consiliul arhiepiscopesc.

Doamne, Ţie ne rugăm şi ne cucerim, fă parte de odihnă robului tău, marelui nostru binefăcător, dă lui cununa dreptăţii tale, întru mărirea aleşilor tăi. Amin.

* * *

La mormântul fericitului, P. C. protopop al Orăştiei, *V. Domşa*, a rostit cuvinte ocazionale pătrunzătoare, de adânc înţeles, în memoria marelui nostru mecenate. Iar poporului s'a servit pomeană, după obiceiul locului.

Conferinţa mondială din Lausanne

pentru unirea bisericilor

Peste 500 delegaţi reprezentând, peste 80 confesiuni discută la Lausanne între 3—21 August a. c. modalităţile şi posibilităţile unirii bisericilor creştine. După ce la Stockholm în anul 1925 s'a cercetat aplicarea practică a Evangeliei, la Lausanne se deliberează mai mult principiile de credinţă şi organizaţie.

Biserica ortodoxă are la această conferinţă delegaţi din Constantinopole, Alexandria, Antiohia, Ierusalim, Atena, Belgrad, Varşovia, Sofia şi mulţi ruşi emigranţi. Patriarhia românească a delegat la această conferinţă pe I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie.

Acesta a adus conferinţei mondiale salutul bisericii şi patriarhiei române cu următoarele cuvinte:

«Aduc salutul Patriarhiei ortodoxe române şi doresc conferinţei mondiale pentru unirea bisericilor succes deplin pentru a putea ajunge la o unire a bisericilor creştine. Felicit convocatorii şi binecuvânt tendinţa lor.

Din partea patriarhiei şi a bisericii ortodoxe române, al cărei delegat sânt, vă rog a primi asigurarea, că toate decisiunile şi propunerile conferinţei mondiale vor fi bine studiate şi după posibilitate luate în considerare.

Unirea pe terenul bisericesc ar fi mijlocul cel mai potrivit pentru a asigura pacea şi buna înţelegere între popoare. Toate bisericile au rugăciuni pentru pacea şi unirea tuturor şi întreaga lume doreşte să fie întronată şi asigurată pacea şi înţelegerea.

Aşa, iau cu plăcere parte la lucrările acestei conferinţe mondiale, unde solidar cu ceialalţi reprezentanţi ai bisericii ortodoxe a celorlalte naţiuni voi contribui şi eu ca această conferinţă să aibă succes şi să aducă folos lumii».

Aceste cuvinte au fost ascultate cu mare atenţie şi oratorul a fost viu aplaudat şi felicitat.

Declaraţiile dlui ministru al cultelor

— Programul său —

Asupra programului, pe care dl ministru al cultelor, Alex. Lapedatu, voeşte să-l realizeze, a spus în linii generale, următoarele:

După instituirea patriarhiei, am studiat şi întocmit proectul de lege pentru *regimul general al cultelor.*

Am isbutit, ca proectul, pe care l-am depus la senat şi a cărui discuţie începuse în secţiuni, să iasă din consensul tuturor confesiunilor.

Retragerea dela guvern a partidului liberal a împedecat desăvârşirea lui.

Intr'o chestiune, şi anume în privinţa averilor bisericeşti în cazul trecerii dela o confesiune la alta, nu se găsise încă mijlocul de a pune de acord pe ortodocşi şi uniţi.

Azi, am credinţa să fi găsit, după o examinare matură, şi o soluţie pozitivă.

Care e programul de viitor?

Voi continua opera pe care retragerea dela guvern a întrerupt-o:

1. In primul rând, vom prezinta legea de organizare a ministerului. Această lege este în legătură cu legile de organizare a tuturor ministerelor în vederea revizuirii armonizării salariilor.

2. Urmează apoi *regimul general al cultelor, după care vom aduce concordatul.* Ratificarea concordatului se prezintă ca un corolar al legii regimului cultelor.

3. Legea salarizării clerului.

4. Organizarea învăţământului seminarial şi teologic;

Acest proect, întocmit de Sf. Sinod, trebue pus de acord între ministerele de instrucţie şi culte. Odată acordul încheiat, proectul va fi depus în parlament.

Cu acest proect se încheie întreaga legislaţie privind departamentul cultelor.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii

Oficiul parohial ortodox-român **Braşovechi** scrie:

«Credincioşii noştri apreciind importanţa religioasă şi naţională a scopului urmărit de I P. S. Sa domnul nostru Arhiepiscop şi Mitropolit, s'au grăbit a contribui cu însufleţire.

Domnii colectanţi mai jos însemnaţi au colectat sumele următoare:

Dr. P. Debu, paroh 7431 Lei, D. Vlădărean 1585, Gh. Petrişor 890, N. Petrişor 700, I. Ghimbăşan 740, Gh. Perşinariu 1015, Gh. N. Puiu 2350, V. Oprea 500, P. Murăşan 675, N. Noian 250, Gh. Puiu 855, Mih. Şincan 235, I. D. Ţiţei 1350, Maria Voina 1280 Lei.

In aceste colecte au contribuit cu sume mai însemnate următorii credincioşi:

I. Ţiţei, cantorul bisericii noastre 4000 Lei; Dum. N. Căpăţină, fabricant şi soţia sa Elena 2000 lei; I. Dăscălescu, funcţionar, Gh. N. Puiu, epitrop câte 1000 lei; Elena Enache 600 lei; N. Marica 500 lei; Teodora şi Constantin Rădulescu, Pavel şi Stela Dumitrescu câte 300 lei; Otto Huber şi soţia, adv., Gh. Forir câte 200 lei; V. Oprea 180 lei; I şi Par. Puiu, Gh. Cutean, N. N., N. N., Dr. Il. Ienei adv, N. Petrişor, I. Ghimbăşan, Şt. Şusaică, N. Găitănar, Const. Ionescu, Gh. Perşinar, Maria Paraschiv, M. Tomescu, Stelian Tomescu, I. D. Niţescu, M. Avrigean, Gh. Jinga, văd. M. Voicu, D. şi M. Jaliu, Gh. Puiu sen., Gh. Puiu jun., I. D. Ţiţei, N. Lupu, Nicodim Olariu, Gh. Ghimbăşan, Gh. Drăghici, D. Aldea, N. Rusu, văd. P. Spătar, câte 100 lei. —

Cărămizile s'au plasat astfel: 10 cărămizi la diferite persoane 200 lei; 30 cărămizi Reuniunei femeilor, 30 cărămizi Soc. junilor br. vecheni, 30 cărămizi Soc. T. A. Sf. Gheorghe, câte 600 lei».

S'a colectat în parohia Braşovechi în total 19,856

Tot acolo s'a plasat în cărămizi 2,000

Total Lei: 21,856

Suma de mai 'nainte Lei: 2.402,703

Total general Lei: 2 424,559

Declaraţiile dlui ministru Alex. Lăpedatu arată pe bărbatul cu idei organizatoare sănătoase, hotărât să aducă, în serviciul ţării şi al neamului, puterea sa de muncă stăruitoare, îndrumând propăşirea pe căile ce duc la consolidarea statului.

Al şaptele congres

Federaţia Asociaţiilor creştine studenţeşti din România îşi ţine anul acesta congresul naţional la Bran, între 28 August şi 6 Septemvrie.

Infiinţată în 1922, la Satulung, Federaţia cuprinde filiale a trei asociaţii: Asociaţia bucureşteană, cea din Iaşi, şi cea din Cluj.

In congresul din anul acesta vor ţinea conferinţe: P. S. Tit Simedrea: Artă şi religiozitate; dl Nichifor Crainic: Misticism; dl profesor Nae Ionescu: Cult şi dogmă; păr. Gala Galaction: Evoluţie şi tradiţie, Taine şi Liturgicul creştin; dl prof. univ. Tavassy (Cluj): Convertirea şi sfinţirea universului; dl prof. univ. Gonczy (Cluj): Poate să se nască omul creştin?

Discuţii generale:

1. Viaţa creştină în societate.

Problemă particulară: Profesia şi creştinismul;

2. Păcatul şi iertarea.

Cercuri:

1. Evanghelia lui Ioan;
2. Predica de pe munte;
3. Epistola lui Paul către Coloseni;
4. Har şi lege.

Se vor face şezători, seara focuri în pădure. După congres o excursie în Bucegi: Cheile Ialomicioarei, Peştera Ialomicioarei, prin Sinaia. In timpul congresului se vor face plimbări şi excursii mai mici în împrejurimi.

Se caută un catehet la Lupeni. Pentru provederea instrucţiei şi educaţiei religioase a elevilor şi elevelor de la şcoala medie de băeţi-fete şi de la şcoalele primare din Lupeni, se caută un catehet, absolvent de teologic, care va beneficia de salarul de profesor de religie reglementar, având 30 la ore pe săptămână. In afară de salarul legal, Societatea Lupeni îi pune la dispoziţie gratuit: locuinţă, încălzit şi luminat plus 400 lei lunar adaus de scumpete, iar parohia Lupeni un ajutor lunar de una mie lei.

Cererile se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc.

Volum de poveşti. A apărut: *Frumoasa din nor şi alte poveşti*, de *E. Hodoş.* Conţine, pe 196 pagini, 12 din cele mai frumoase poveşti din popor. De vânzare la: Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Preţul 60 Lei.

INFORMAŢIUNI

In urma unei declaraţiuni făcute de M. Sa Regina Maria şi însoţite de autorizaţia Inaltei Regenţe, ministerul de justiţie a dat o decizie prin care A. S. R. Principesa *Ileana* a fost emancipată.

Conferenţa din Sibiu a dlui prof. N. Iorga, — amânată din motive neprevăzute pentru Duminecă ora 11½, — a întrunit la Urania o mulţime neobişnuită de ascultători, între cari se găseau nu puţini minoritari. Conferenţiarul a făcut, întrerupt adeseori de aplauzele publicului, un tablou al vieţii politice din anii ultimi şi al problemelor actuale, cu îndemn la unire şi colaborare pentru refacerea ţării.

Nedumeriţi. Confraţii noştri dela *Unirea* din Blaj, deşi le place să-şi zică domni *clarissimi*, nu se pot clarifica asupra zilei: când trebue să prăznuească, în anul ce vine, Sfintele Paşti? Certăreţii blăjeni dela foaia mitropoliei unite, în loc de-a adresă necuviinţe către Sf. Sinod, n'ar avea decât să consulte *poporul* acelei mitropolii, întrebându-l cu cine vrea el să serbeze Paştile în 1928, cu fraţii săi români ortodocşi, ori cu străinii papistaşi? Răspunsul ar face poate să înceteze nedumerirea unora.

Ministerul de răsboi a dat ordin circular prin care opreşte cu desăvârşire întrebuinţarea soldaţilor la orce muncă particulară.

Şcoalele româneşti din Iugoslavia. Ministrul de externe Marincovici a Iugoslaviei al făcut ziariştilor declaraţia, că mult amânata chestie a şcoalelor din Iugoslavia va fi rezolvată favorabil românilor. — E interes comun, pentru noi şi pentru ţara aliată, ca promisiunea să se realiseze cât mai de grabă.

La liceul de fete din Turda se deschide clasa VI a. Taxa de internat este 12.000 lei.

Sfârşitul vasului „Impăratul Traian". N'au dat nici un rezultat încercările de salvare a vasului «Impăratul Traian», eşuat în Febr. a. c. în dreptul lacului Tatlageac, aproape de coastă. Corpul vasului va fi distrus şi vândut ca fier vechi. Vasul făcuse un serviciu efectiv de 22 de ani şi avea trebuinţă de radicală reparaţie. Cu ceea ce se va realiza din vânzare şi cu ceea ce se va mai adăoga, se va cumpăra sau construi alt vas, după planurile tehnicei moderne navale.

Adunarea generală ordinară a Asociaţiei învăţătorilor bănăţeni se ţine în 28 şi 29 August 1927 în oraşul Reciţa. Programul bogat conţine: rapoarte, conferinţe, alegeri, propuneri, vizitarea uzinelor ş. a., ear la sfârşit excursiune la Anina.

Şcoala comercială superioară din *Sălişte* (judeţul Sibiu) în acest an va funcţiona cu patru clase, iar cea elementară cu trei clase. Inscrierile se vor face dela 1—10 Septemvrie, diferitele examene se vor da până la 15, iar lecţiile se încep la 26 Septemvrie.

Şcolare. Lucrările de început de an la *Liceul de fete «Regina Maria» din Cluj* se fac precum urmează: Prenotările pentru clasa I precum şi a elevilor doritoare de a fi primite în celelalte clase se fac între 1—8 Sept. Examenele de admitere în clasa I şi examenele de bursă (sânt în total 3 burse à 6000 lei pentru ficele de funcţionari) se încep în 10 Sept. ora 8 dimineaţa. Examenele de corigenţă, particulare, integrale, de diferenţă se încep în 12 Sept. la ora 8 dimineaţa. Examenul de admitere în cl. V se începe în 20 Sept. la aceeaş oră. Inscrierile şi solvirea taxelor în toate clasele se fac în 21—24 Sept. Duminecă în 25 Sept. la ora 10 dimineaţa se face invocarea Duhului Sfânt. Luni în 26 Sept. la ora 8 se încep lecţiile.

Inscrierile la şcoalele primare, de orce categorie, se fac între 1 şi 10 Septemvrie. Cursurile încep în 15 Septemvrie.

Proclamarea unui domnitor sârb ca sfânt. In urma hotărârii sinodului bisericii ortodoxe din Iugoslavia, patriarhul sârb a proclamat zilele acestea pe despotul Ştefan Lazarevici ca sfânt al bisericii pravoslave din Sârbia. Ştefan Lazarevici a trăit cu 500 ani în urmă şi a fost primul domnitor sârb, care a întemeiat reşedinţa domnească la Belgrad. Solemnităţile au fost grandioase şi au participat atât reprezentanţii guvernului, cât şi reprezentanţi ai tuturor păturilor populaţiei.

Bună plidă. Un confrate povesteşte: Venind dela Bistriţa cu trenul, am văzut în clasa a *treia* călătorind un domn, care e profesor universitar, împreună cu soţia sa şi cu o domnişoară. Iar în clasa a *patra* erau cei doi băeţi ai dsale. — Românul se miră de aşa ceva, pentrucă la noi orce sărăcie face lux. Nu e tot aşa la saşi, (nici la germani în Germania sau la francezi în Franţa), căci profesorul universitar, care a călătorit în clasa a III-a, e sas de neam.

ŞTIRI LOCALE

La şcoala medie de băeţi înscrierile se fac între 1—8 Septemvrie. Examenele de admitere şi bursă între 10—15 Sept. Examenele de corigenţă, particulare, integrale între 10—15 Sept. Inceperea cursurilor la 26 Sept. a. c. Şcoala dispune de 25 locuri la cantina şcolară (masa studenţilor), 5 burse à 4000 lei şi 20 burse à 1000 lei.

Aviz. Din partea direcţiunii şcoalei primare de stat Nr. 1 din Sibiu, strada Avram Iancu 13, se aduce la cunoştinţă că înscrierile se fac zilnic dela ora 8—11 a. m. şi 3—5 p. m., din 1—5 Septemvrie a. c., pentru elevii cari au cercetat şi în anul trecut şcolar această şcoală, şi din 5—10 Septemvrie a. c. pentru toţi ceialalţi, întru cât este loc. Invăţământul fiind obligator şi gratuit, fiecare elev este scutit de orce taxă. Prelegerile se încep în 15 Sept. a. c. *Direcţiunea.*

Comunicate. Primăria municipiului Sibiu invită pe toţi împroprietăriţii din grupa IV. (Reforma agrară) la întrunire, în sala primăriei, în ziua de *29 August* ora 18 (6 p. m.). Se va discuta chestia planului de sistematizare în cadrul acestui teren.

— Lăsarea paserilor de casă, găini, gâşte etc. să umble pe străzi, cum se întâmplă adeseori în strada Lungă, Ţiglarilor şi Parohiei, este strict oprită. Proprietarii acelora sânt obligaţi a le ţinea în curţile lor. Prefectura poliţiei va pedepsi orce contravenţiune în această privinţă.

La Şcoalele comerciale superioare, de băieţi şi de fete, din Sibiu înscrierile se fac în zilele de 1—8 Septemvrie a. c. Examenele de corigenţă încep în 10 Sept., examenele particulare în 16 Sept., iar cele de bursă în 20 Sept. Toţi elevii şi elevele se pezintă la şcoală în ziua de 25 Septemvrie.

Anunţ. Inscrierile la Şcoala de ucenici şi ucenice, curs inferior a statului, se fac în zilele de 1—8 Septemvrie a. c. del 6—8 ore seara, strada Avram Iancu Nr. 13. Cursurile se încep la 6 Septemvrie. Intârziaţii cu înscrierea vor fi pedepsiţi conform decisului comitetului şcolar din anul 1926 şi urmăriţi conform legii. La înscriere se cere contractul încheiat cu patronul, extras de naştere şi certificat şcolar. Taxa de înscriere e 300 Lei. *Direcţiunea.*

Nr. 7008 Bis. (98) 3—3

Concurs

La şcoala de cântăreţi, instituită de adunarea eparhială a arhidiecezei noastre, sânt a se ocupa următoarele catedre:

1 Catedră din studiile biblice.
1 Catedră din limba română.
1 Catedră pentru cântările bisericeşti şi tipic.
1 Catedră de muzică vocală şi instrumentală.

Concurenţii vor documenta următoarea calificaţiune: la limba română absolutor pedagogic şi diplomă de învăţător pentru şcoalele primare.

La studiile biblice şi la cântarea bisericească şi tipic absolutor teologic şi testimoniu de calificaţiune preoţească.

La muzica vocală şi instrumentală diplomă dela Conservator.

Pentru fiecare catedră este asigurat dela stat salar de bază 800 lei lunar, care cu toate adaosele se urcă la suma de 7159 lei lunar.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în terminul până la 31 August 1927.

Sibiu, 27 Iulie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

A apărut

în a doua ediţie revăzută şi complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor, studenţilor în teologie şi ale elevilor şcoalelor normale

de

AUREL POPOVICI

profesor la Şcoala Normală „Andrei Şaguna"

şi se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Preţul Lei 100·—, plus spese poştale Lei 15·—

Deschiderea cursului pentru surori de ocrotire (infirmiere vizitatoare) la Cluj

La 1 Octomvrie 1927 va începe la Cluj un nou curs pentru pregătirea surorilor de ocrotire (infirmiere vizitatoare).

Informaţiuni se pot pot cere dela *Direcţiunea Institutului surorilor de ocrotire, Cluj, strada Dorobanţilor 23.* (103) 1—3

De vânzare

o casă nouă, aparţinând două camere, bucătărie, anticameră, odaie pentru baie etc. Adresa: **Gh. Lang,** Sibiu, Prundul Rosenfeld str. A. (102) 1—1

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Preţul Lei 50

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare:

Din viaţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Reclama este sufletul comerţului

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighişoara 6·00, 17·30
2. Făgăraş, Braşov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinţ, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, Bucureşti 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copşa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighişoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Braşov, Făgăraş 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinţ 9·25, 15·48, 22·40
5. Bucureşti, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copşa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 2 Septemvrie 1927 Nr. 62—63

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

În zarea Ecumenicităţii

de Tr. Scorobeţ

II

Conferenţa de la Lausanne a început la 3 August c. printr'un serviciu divin în catedrala protestantă de lângă universitate. Cei 500 de membri ai Conferenţei aveau locuri rezervate în interiorul vastei catedrale. Public numeros ocupase galeriile catedralei. La orgă s'a executat din *Messia*, după care s'au cântat psalmi în limba franceză. Pastorul catedralei, Dr. Secrestan, a anunţat că predica ocazională o va rosti Episcopul Brent din America. E un Ierarh cu mare trecere, care în iarna trecută şi-a serbat iubileul de 25 ani de arhierie. Şi-a început cariera preoţească sub Episcopul Philips Brooks din Boston, cel mai mare predicator american din veacul trecut supranumit profetul iubirii. In cariera sa preoţească şi misionară, episcopul Brent a fost urmărit de o viziune profetică cuprinzând în activitatea sa idealul evangelic fără îngrădiri confesionale. In concepţiile sale orice confesiune trebue să nizuească a deveni sobornicească-icumenică pentru motivul că Isus Hristos şi-a vărsat sângele său pentru întreg neamul omenesc şi toate împărăţiile lumii acesteia sunt destinate a deveni împărăţia lui Dumnezeu pe pământ.

Aprigul apostol creştin urcând amvonul, a început rostind cuvintele: «Domnului să ne rugăm!» la ceea ce publicul a răspuns: «Doamne miluieşte-ne!» A citit pasagiul din Sf. Ioan Cap. XVIII v. 20—23. De la Reformaţie încoace e primul episcop, îmbrăcat într'un sacos purpuriu şi cu cruce pe piept, care cheamă pe Creştini la unire. Lămureşte scopul întrunirii Conferenţei. Desbinările din sânul creştinilor întunecă istoria, încercările de unire sunt raze luminoase. Când acestea vor isbuti, lumina, în care a strălucit Biserica primelor veacuri, va încunjura sfânta Societate. Ca fiii luminei să procedăm la lucrările noastre. Duhul sfânt să ne prefacă în organele Lui spre a înlătura piedicile, pe cari puterile omeneşti nu sunt în stare a le birui!

După terminarea slujbei divine, membrii Conferenţei s'au întrunit în aula universităţii. Spaţioasa sală festivă e pictată artistic. Pe plafon sunt tablouri alegorice: Omul primitiv în evoluţia sa din barbarie către cultură trece prin poarta creştinismului. Cei patru evanghelişti îi arată pe Mielul lui Dumnezeu, pironit pe lemnul Crucii. Jertfa de pe cruce şi judecata din urmă sunt cei doi poli ai vieţii omeneşti. In aulă au salutat Conferenţa reprezentanţii autorităţilor federale precum şi reprezentanţii delegatiei luteranilor continentali, prin Dr. Elert, I. P. S. Mitropolit Germanos în numele delegaţilor ortodocşi, Arhiepiscopul de Armagh în numele anglicanilor şi Dr. Choisy în numele hughenoţilor francezi. A răspuns tuturora Episcopul Brent, preşedintele Conferenţei.

După prânz a urmat Constituirea definitivă a Conferenţei.

Cele trei zile următoare sunt destinate punctelor din program: 1. Solia Bisericii în lume: Sf. Evangelie. 2. Fiinţa Bisericii şi 3. Simbolul Credinţii.

S'au ţinut câte două şedinţe la zi, una înainte şi alta după prânz. Fiecare şedinţă începea şi sfârşia cu cântări din psalmi din cartea: *Communio*.

Subiectele erau tratate în linii generale de câte doi referenţi, după care urmau alţi patru referenţi cu tratate analitice. In şedinţele de după prânz se rezumau cele desfăşurate în şedinţa de dimineaţă şi începeau discuţia, obiecţiunile.

S'a avut în vedere ca la fiecare teză, să se expună prin referenţi destoinici concepţia *ecumenică* şi cea protestantă. Din partea Ortodocşilor s'au distins: Profesorul Glubokovsky şi Mitropolitul Atenei, care neputând fi de faţă şi-a trimis operatul său, pe care l-a citit profesorul Alivisatos. Din partea Anglicanilor s'au distins: Episcopul Dr. Gore, Dr. Temple şi Episcopul Dr. Headlam. Din partea Germanilor: prof. Dr. Deissman, iar din America, Dr. P. Cadman.

Prima Duminecă a Conferenţei a fost destinată serviciilor religioase, în toate bisericile din localitate, cu rugăciuni şi predici în scopnl unirii. In catedrala protestantă a predicat Arhiepiscopul N. Söderblom, în faţa unui public imens. La biserica anglicană a slujit şi predicat Episcopul Gore. In biserica greacă a slujit prof. Balanos de la Atena. Erau de faţă Ierarhii ort.: Mitrop. Germanos, Londra, Mitrop. Eulogiu Paris, Mitrop. Dionisie al Poloniei, Epis. Nicolae al Ochridei, I. P. S. Nectarie al Bucovinei cu cei trei sibieni,

FOIŞOARA

PREDICĂ

— La Naşterea Maicii Domnului —

In numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh!

«Fericiţi cei-ce aud cuvântul lui Dumnezeu, şi-l păzesc pe dânsul».
Ev. Luca 11, 28.

I

Iubiţii mei fii sufleteşi! Sfânta Evanghelie de astăzi ne transpune cu sufletul în mijlocul activităţii pământeşti a Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca învăţător, de astădată într'un cerc mai restrâns familiar. El însă nu alege, nici timpul, nici locul pentru desfăşurarea învăţăturilor Sale. In sinagoge, ca şi în case private, în câmp şi pe drum, pe mare şi uscat, pretutindeni unde i se dă prilej învaţă şi dojeneşte, mângâie şi mustră, propoveduind cuvântul adevărului. Pe ceice îl ascultă şi-i urmează poveţele, îi fericeşte. «Fericiţi, zice, ceice ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc pe dânsul».

II

Isus a întrat odinioară într'un sat, ear o muiere anume Marta L-a primit pe El în casa sa. Ea se nevoia spre multă slujbă; iar sora ei, Maria, şedea lângă picioarele lui Isus şi asculta cuvântul Lui. Zis-a deci Marta către Isus: Doamne, au nu socoteşti, că soru mea pe mine singură m'a lăsat să slujesc, ci zi ei să-mi ajute.

Isus i-a răspuns: Marto, Marto, te grijeşti şi spre multe te sileşti; ci un lucru trebuieşte; iar Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua dela dânsa.

Şi când grăia El acestea şi altele asemenea, ridicând o muiere glas din popor a zis Lui: Fericit e pântecele, care Te-a purtat şi ţiţele ce ai supt! Iară el a zis: «Adevărat, fericiţi cei-ce aud cuvântul lui Dumnezeu, şi-l păzesc pe dânsul».

III

Satul, în care a întrat Isus, se chema Vitania, ceeace se tâlcuieşte: casa săracilor, şi era aşezat la poalele muntelui maslinelor, spre răsărit, în apropierea Ierusalimului, ca la 2—3 mii de paşi sau 15 stadii dela oraş. Prin satul acesta a trecut Isus de multeori.

Odată când, ieşind din el spre a se suì în Ierusalim, a flămânzit, şi văzând lângă cale un smochin, care nu avea fructe, ci numai frunze, l-a blăstămat, şi îndată s'a uscat smochinul. (Mat. 21, 17).

Altădată, când a şezut El la masă în casa lui Simon leprosul, iar o muiere având un alavastru (vas) cu mir de nard de mult preţ, l-a turnat pe capul Lui. (Marcu 14, 3).

Din Vitania a ieşit Isus, când a întrat cu triumf în Ierusalim, iar popoarele l-aşterneau pe cale vestmintele lor şi purtând în mâni stâlpări de finic 'l strigau: Osana! (Marcu 11, 9).

Aici a adus Isus pe învăţăceii săi la 40 de zile după Invierea Sa şi binecuvântându-i s'a înălţat înaintea lor la cer (Luca 24, 50).

In Vitania a săvârşit Isus minunea când a sculat pe prietenul Lui Lazar din groapă, fiind de 4 zile mort şi trupul trecut în putrejune. (Ioan 11, 44).

Cu Lazar şi cu surorile lui, Marta şi Maria, trăia Isus în relaţiuni de intimă prietenie. Aici petrecea adeseori ca oaspe binevenit.

patru Episcopi anglicani, prof. Bulgacof din Paris şi prof Heiler din Marburg precum şi numeroşi membri ai Coloniei greceşti din Lausanne.

Luni, Marţi şi Mercuri din săptămâna a doua a Conferenţei au fost şedinţe de secţii.

Referenţii secţiilor au fost: Dr. Deissman, Dr. Brown şi canonicul Tatlow.

In şedinţele secţiilor s'a distins venerabilul canonic Dr. Douglas, Arhiep. Dr. Gregg, Dr. Gore, profesorul Arseniev şi Bulgacof, reprezintând concepţia ortodoxă-anglicană, asemănătoare într'olaltă dar diferită de cea protestantă. Protestanţii îşi dau seama de necesitatea unităţii vizibile a Bisericii lui Hristos.

Ca organ vizibil, Biserica trebue să poseadă anume semne spre a putea fi cunoscută de oameni:

a) posesiunea şi recunoaşterea Cuvântului lui Dumnezeu, prin Sf. Scriptură şi propoveduirea Bisericii;

b) mărturisirea credinţii, descoperite şi întrupate în Isus Hristos;

c) Admiterea tainelor;

d) Ierarhia;

e) Cultul.

Toate acestea sunt instrumente întru ridicarea Trupului lui Isus spre unirea Credioşilor în credinţă şi dragoste.

Biserica permanentizează Incarnaţia. Prin ea se transmite solia lui Hristos. Sfânta Evangelie e darul lui Dumnezeu pentru înnoirea omenirii, conrupte de păcat şi de moarte.

In secţia Credeurilor se evidenţiază contraste. Valurile discuţiilor se sbat între doi ţărmuri: Concepţia statică şi cea dinamică a adevărului.

Trinitarii expun argumente, de care s'au înfrânt îndrăzneţi cugetători în toate vremile.

Dar argumentele nu pleacă din tabere de adversari. Se recunosc că toţi sunt cercetători ai adevărului şi numai acesta are să biruească.

Misiunea referenţilor, cari au să fixeze rezultatele lucrărilor din secţii, nu este uşoară.

Aceste concluzii urmează a fi desbătute în şedinţele plenare. Pentru aceste şedinţe sunt rezervate şi subiectele: Preoţia şi Tainele.

Seminarul teologic

La începutul anului şcolar 1927/1928 un nou institut de cultură preoţească îşi deschide porţile în vechea noastră cetate de educaţie şi ştiinţă ortodoxă, *Seminarul teologic.*

Este o şcoală nouă la noi, înfiinţată prin chibzuinţa şi voinţa I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae şi a adunării eparhiale, pentru a înlătura o mare lacună a bisericii de azi: lipsa de preoţi la ţară.

Academia teologică a pregătit şi pregăteşte *aleşi* (Gal. 1, 15) chemaţi să binevestească (Gal. 1, 8) pe Isus Hristos şi Dumnezeu Tatăl, Carele L-a înviat pe el din morţi (Gal. 1, 1); dar după dovada experienţei noastre de până acum, *slugile Domnului* (II Petru 1, 1) cu licenţă academică, în mare procentuaţie, nu se prea *îmbalzesc* (Luca 5, 1) *să se pogoare* (Luca 4, 31) *la oile cele fără de păstor* (Mat. 9, 37) din modestele parohii ferite şi sărace; nu se prea *mută* (Mat. 11, 1) printre cei rătăciţi (I Petru 2, 25) de pe la marginea (Fapte 1, 2) protopopiatelor şi a arhidiecezei, unde aşa de mult este *secerişul*, dar aşa de puţini *lucrătorii* (Mat. 9, 37), unde aşa de slab luminează *lumina lumii* (Mat. 5, 14), unde aşa de rar se hrănesc sărmanele suflete *necăjite* (Mat. 9, 37) cu *pânea vieţii* (Ioan 6, 48) şi unde apa vieţii (Ioan 4, 10) încă nu s'a prefăcut în izvor săltător spre viaţa veşnică (Ioan 4, 14).

In această situaţie se impunea necesitatea de a se întemeia o şcoală preoţească menită să pregătească *povăţuitori*, cari să pască şi noroadele (Mat. 2, 6) cele ce şed în întunerec şi în umbra morţii (Mat. 4, 16). Această şcoală preoţească este: Seminarul teologic.

Conform înştiinţării oficiale şcoala va funcţiona cu 6 clase. Şi vor fi admişi absolvenţii cursului inferior al şcoalelor secundare, adecă elevii trecuţi peste cl. IV-a de liceu sau de gimnaziu. Seminariştii în primele patru clase vor studia materialul obiectelor prescrise de programa analitică a liceului, în cursul său superior, dându-se preferinţă studiului religiunii, ear ultimii 2 ani vor fi rezervaţi esclusiv pentru studiile teologice.

— Va replica cineva: de ce nu s'a înfiinţat seminarul cu cele 2 clase din urmă numai, şi cu primirea absolvenţilor nu de 4, ci de 8 clase secundare?

De ce trebuie să facă ucenicul de preot cursul superior: de 4 ani *în seminar*, şi nu în liceu? Când programa este aproape identică!

Acestei întrebări doresc să răspund în cele următoare.

*

1. Seminarul teologic care ne-a pregătit în trecut preoţimea ortodoxă a Ardealului pentru slujba Domnului şi a neamului, îşi recruta studenţimea, în cea mai mare parte, de pe băncile liceelor noastre *confesionale*, a căror înţeleaptă deviză călăuzitoare era povaţa pauliană «credinţă şi bună ştiinţă» (I Tim. 1, 19), ai căror profesori, fără escepţie, «protivnici fiind *ştiinţei cei cu nume mincinos*» (II Tim. 6, 20) de la catedrele lor «*cuvintele adevărului şi ale înţelepciunii grăeau*» (Fapte 26, 25); şi astfel sădeau cu grijă şi cu râvnă în sufletele elevilor lor «*taina credinţei* întru *ştiinţă curată*» (I Tim. 3, 6). Elevii, crescuţi în atmosfera unui astfel de spirit generos, părăseau cu focul entusiasmului sacru şcoala şi cu voinţa oţelită să fie «*stâlpi şi întărire a adevărului*» în toate împrejurările vieţii lor (I Tim. 3, 15). Iar aceia, din şireagul unor astfel de absolvenţi, cari simţeau cu ei *sânt* chemaţi prin darul de sus (Gal. 1, 15) spre a fi slugi bune ale lui Isus Hristos (I Tim. 4, 6) cereau primirea lor în seminarul teologic şi puteau fi primiţi cu suflet liniştit, având nădejde multă că «hrănindu-se mai departe cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături» (Tim. 4, 6) cu timpul ei vor putea deveni cu adevărat «pildă credincioşilor cu cuvântul, cu puterea, cu dragostea, cu duhul, cu credinţa şi cu curăţia» (I Tim. 4, 12).

Azi însă, numărul liceelor noastre confesionale fiind redus, biserica trebuie să se îngrijească pentru candidaţii de preoţi, de o şcoală *secundară*, în care să propună numai profesori români ortodocşi nu atât «întru înţelepciunea veacului acestuia» (I Cor. 2, 6) şi «nu întru înţelepciunea oamenilor» (I Cor. 2, 5), ci «*întru înţelepciunea Duhului Sfânt*» (I Cor. 2, 13). In această şcoală penetrată de duhul Domnului «se nasc» (Fil. 1, 10) sufleteşte elevii pentru slujba sfântă, şi profesorii lor «au bucurie multă şi mângâiere întru dragostea lor» (Fil. 1, 7).

In această şcoală profesorul de naturale b. o. va reliefa oră de oră minunile Domnului din cuprinsul firii. Va evidenţia cu vreme şi fără vreme exactitatea cu care se împlineşte voinţa lui Dumnezeu în lumea anorganică, prin inflexibilele legi matematice, fizice, chimice etc.

In această şcoală profesorul de istorie va propovedui cu Niebuhr: Istoria ne dovedeşte de nenumărate ori că evenimentele care par naturale, le cârmuieşte şi le îndeplineşte o raţiune mai pe sus de fire (Ist. Romană, 2, 59). Va binevesti cu Bunsen: Putem dovedi complet nu numai în teorie, ci chiar în verificare practică, faptul, că Binele, Adevărul şi Frumosul se bazează pe legi eterne şi că încălcarea lor provoacă cu atâta exactitate ruina individuală ori colectivă, cu câtă exactitate urmează prăpădul pentru acela care contravine legii fizice a gravitaţiei. Cu nimic nu-i mai nebun celce se aruncă din vârful unui turn — şi nu i mai aproape de ghiara peirii, decât acela care se revoltă împotriva legilor veşnice ale ordinei morale. (Dumnezeu în istorie 1, 58)

Profesorul de filologie clasică va îndrepta necontenit privirea elevilor asupra acelor momente culminante din operele clasicilor care sânt complet congruente cu revelaţia divină din paginile biblice.

Profesorul de muzică va fi animat de profundul sentiment religios al lui Beethoven: Eu când mă plimb pe câmp şi admir florile câmpului si paserile cerului şi cumpănesc învăţătura lui Hristos despre ele, mă simţ cuprins de-o 'nfiorare sfântă şi neputinciosul meu glas omenesc vrea să izbucnească 'n un acord de preamărire, îmbinându-se cu cântarea îngerească: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu! (P. Trefan Lângă izvorul vieţii, p. 22).

Cu una din vizitele ce a făcut Isus acestei familii onorabile se ocupă sfânta Evanghelie de astăzi. Ea va fi şi obiectul contemplaţiunii noastre.

IV

Iubiţii mei fii sufleteşti! Când ne cercetează un prieten, ori cunoscut, dacă acela mai e şi o persoană cu vază, fie prin vrednicia sa personală, fie prin poziţia sa oficială, ori şi numai socială, grija şi preocuparea noastră de căpetenie este să-l primim cu cinste, veselie, în mod cuviincios şi după toate regulele convenţionale bine stabilite de societate.

Era deci lucru prea firesc, ca şi Marta, văduva cinstită şi proprietara casei, care probabil se mai bucura şi de o stare bună materială, să-şi dea toate silinţele, ca pe prietenul fratelui său Lazar, pe Isus cel vestit, prorocul din Nazaret, de al cărui nume era plin pământul Iudeei, Galileei şi al Samariei, pe înţeleptul învăţător, înaintea căruia amuţiau arhiereii, cărturarii şi fariseii poporului, să-L primească nu numai cu drag şi cu inima deschisă, ci şi cu toate onorurile cuvenite, străduindu-se a-l pregăti Lui şi însoţitorilor Săi un prânz bogat şi gustos. Simţul ei propriu femeesc i spunea, că cinstea oaspelui se răsfrânge şi asupra ei.

Isus însă nu era din ceata celor-ce iubesc îmbuibarea, nici şederea înainte la ospeţe. A dovedit-o aceasta de multeori în faptă.

Când ucenicii, după convorbirea Lui cu Samarineanca la puţul lui Iacob, fiind pe la ameazi, şi ştiind că e flămând, L-au îmbiat să mănânce, le-a răspuns: «mâncarea mea este să fac voea Celuice m'a trimis pe mine şi să săvârşesc lucrul lui» (Ioan 4, 34).

O coajă de pâne uscată şi un păhar de apă îmbiate cu drag, din inimă curată şi fără vre-un gând rezervat, le preţuia mai pe sus decât orice masă încărcată, ori prânz bogat, ce I s'ar fi dat cu fală şi vicleşug.

Dreptaceea privia cu bunăvoinţă la silinţele Martei, care, în marea ei îngrijire nu-şi vedea capul de lucru vrând să-L omenească şi ospăteze pe Isus cu mâncări şi beuturi costisitoare; dar El preţuia mai mult îndeletnicirea Mariei, care cu gândul la cele sufleteşt, uitase cu totul de grijile lumeşti, şi şezând la picioarele lui Isus asculta cu sete învăţăturile, ce eşiau din gura Lui.

Aceasta se vede din cuvintele, pe care, ca o gingaşe mustrare, i le-a adresat Martei zicând: Marto, Marto, te grijeşti şi spre multe te sileşti. Ci *un* lucru trebuieşte...

Care să fie oare, iubiţilor creştini, acest lucru trebuincios? Care va fi partea cea bună a Mariei, care nu se va lua dela dânsa?

Evanghelistul Luca, care ne istoriseşte acest caz, şi cu colori vii ne zugrăveşte drăgălaşa şcenă din casa Martei, nu ni-o spune apriat. Ni-o spune însă — deşi indirect — muierea, care răpită de farmecul vorbirei, din mijlocul mulţimei a strigat cu însufleţire: «Fericit e pântecele, care Te-a purtat, şi ţiţele ce ai supt!»

După descrierea altor întâmplări din viaţa lui Isus, precum: predica de pe munte, convorbirea cu Nicodim, care-L cerceta noaptea, şi cu Samarineanca la puţul lui Iacob şi toate învăţăturile ce le-a dat învăţăceilor Săi şi mulţimei, putem şi noi deduce, că sub «lucrul trebuincios» şi sub «partea cea bună» a Mariei El n'a înţeles împlinirea trebuinţelor trupeşti materiale,

Profesorul de desemn se inspiră din generositatea lui Leonardo da Vinci, căruia i tremura mâna de înfiorare, când nota pe faţa Mântuitorului, în limbagiul culorilor şi a trăsurilor, virtuţile bunătăţii, iertării, dragostei şi a smereniei. (Acelaş, p. 304). —

E importantă materia care se face în o şcoală, dar mai important este *spiritul* în care se predă numita materie.

Acesta este motivul principal, care mă face să salut cu bucurie înfiinţarea seminarului teologic. Dar, mai sânt şi altele, care-i justifică necesitatea.

2. E fapt cunoscut că şcoala laică este azi mai mult de direcţie intelectualistă, decât educativă. Cultivă partea intelectuală a sufletului, desconsideră lumea sentimentală şi ignorează educaţia voinţei. Din învăţământul incomplet, «care uită de cele mari» (Mat. 23, 23) ale sufletului, de sentiment şi de voinţă, izvoreşte meteahna pestilenţială a decadenţei şi că aşa de «multă-i trestia clătită de vânt» (Mat. 11, 7) pe câmpul vieţii publice şi aşa de «pustie este casa» virtuţilor (Mat. 23, 38). Şi tocmai această «peatră, pe care n'au băgat-o în seamă ziditorii» (Mat. 21, 42) sufleteşti de azi, facultatea emoţională şi voliţională, «este minunată în ochii» (Mat. 21, 42) profesorilor noştri teologici şi tocmai pentru aceea se pune ea în «capul unghiului» seminarului preoţesc. Şi educând ei nu numai cu graiul, ci şi «pildă dându se în toate cele bune» (Ioan 13, 15). Înrâurirea pe care o are raza de soare pentru bobocelul de floare, o are şi exemplul bun al profesorului asupra elevului. Seminarul teologic vrea instrucţie şi educaţie completă, cu cuvântul şi cu fapta, ca elevii să şi înveţe, să şi «poarte grijă de fapte le cele bune, spre trebile cele de folos» (Tit. 3, 14).

3. Alt motiv pentru justificarea acestei şcoale este scutirea de multă lectură infectă a vremii de acum. Lăsat la voea întâmplării, elevul din cursul superior, în vârsta exuberantă a pubertăţii, se năpusteşte ca un leu flamând asupra literaturii uşoare, care formează decorul celor mai multe librării de azi. In Seminar însă, ei se vor hrăni sufleteşte din florile alese ale literaturii noastre, cari s'au zemislit în lumina duhului lui Isus Hristos, «care este puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu» (I Cor. 1, 26).

4. Altă chestiune importantă: *gazdele elevilor.* In marea lor majoritate locuitorii oraşelor sânt străini. Şi părinţii de la ţară, îndemnaţi de motive utilitare, îşi aşează copiii în familiile acestora. Şi, cum aceştia sânt prea puţin prieteni ai actualei noastre ordini de stat, ai limbii şi ai culturei româneşti, vor răvăşi cu spiritul lor iredent şi cu otrava calomniilor sufletul elevilor neprihăniţi. Dată fiind împrejurarea că cei mai mulţi dintre meşteşugarii minoritari ai oraşelor ardelene sânt răpiţi de vâltoarea curentelor socialiste duşmănoase credinţei religioase creştine ortodoxe, — ei vor clătina convingerile sănătoase ale elevilor găzduiţi prin casele lor, — şi pentru a scuti pe viitorii preoţi de sub influenţa lui, s'a înfiinţat Seminarul.

5. Altă primejdie pentru tineretul şcolar este: *societatea rea.* Rolul său nefast îl cunoaştem din istoria atâtor victime nenorocite. Chiar fericitul Augustin este ispitit de tovărăşia prietenilor săi răi, şi-l momesc de lasă calea virtuţii şi apucă pe cea păcatului şi pe acest drum se pogoară până 'n prăpastia fărădelegilor, — şi câte râuri de lacrimi fierbinţi a trebuit să verse buna lui mamă, cuvioasa Monica, pentru a-l mântui din peire. Tot tovărăşia prietenilor degeneraţi a împins în păcat şi'n asasinat şi pe tinărul artist din Păstorul model al preotului Petrov, pe care abea-l poate salva cu toată râvna şi cu toată priceperea părintele Ioan Pustnicul. Exemplele funeste, ale căderii provocate de societatea rea, sânt nenumărate. Seminarul intenţionează să scape de acest pericol mai ales pe candidaţii la preoţie.

In concluzie, rostul nou înfiinţatei şcoale preoţeşti este aşa de înalt, chemarea aşa de evanghelică, încât păstori şi turmă de o potrivă trebuie să salte de bucurie din prilejul întemeierii ei şi să-i întindă cu sârguinţă tot concursul posibil. Aceasta, pentru fericirea credincioşilor şi pentru premărirea lui Dumnezeu.

Pr. Aurel Nanu.

Dela sate

— P. S. Sa Episcopul Vadului, Feleacului şi Clujului la Aciliu —

Zi de bucurie a avut poporul din Aciliu Duminecă, în 21 August a. c. P. S. Sa episcopul Clujului, *Nicolae Ivan*, pătruns de sentimentul de pietate şi recunoştinţă datorit decedaţilor săi părinţi, a venit în comuna sa natală spre a-şi manifesta la mormântul lor acest nobil sentiment.

Dorea totodată să înpinteneze năzuinţa consătenilor săi, cari ani de-arândul au adunat fonduri pentru zidirea unei noi biserici, să se străduească a iniţia lucrările încă în vara aceasta, promiţându le tot sprijinul.

Stima şi iubirea de care s'a bucurat P. S. Sa în protopopiatul Sălişte, unde şi-a început cariera de dascăl şi diacon a strâns în Aciliu multă lume aleasă în frunte cu prefectul judeţului Dr. Regman, fostul prefect Dr. Comşa, P. S. Sa episcopul Stroia, protopopul Făgăraşului N. Borzea, preoţii tractului protop. Sălişte, dintre cari cei mai bătrâni i au fost colaboratori întru ridicarea acestui tract; iar poporul din Aciliu i-a făcut o manifestaţie deamnă de cel mai distins fiu al său. La ora 9 a. m. şi-a făcut întrarea în comună întâmpinat de un grup de călăreţi şi de consiliul bisericesc şi comunal. E salutat din partea bisericii de parohul local, iar din partea comunei de primar. După doxologie preoţimea îmbrăcată în odăjdii îl aşteaptă înaintea locuinţei şi, în numele tractului, protopopul Dr. Borcia în cuvinte binesimţite îl binevinteză. Răspunde P. S. Sa mulţumind lui Dumnezeu că l a învrednicit să şi poată îndeplini actul de pietate care de mult îl preocupa.

Sf. Liturgie s'a săvârşit de către P. S. Sa, asistat de protoiereii Dr. Borcia, I. Curea, preoţii I. Manta, Băian, Hanzu şi diaconul dela Cluj Todoruţ, cu deosebit fast.

Răspunsurile liturgice le-a dat un grup de corişti aleşi din Sălişte.

După sf. Liturgie P. S. Sa episcopul Nicolae rosteşte o instructivă cuvântare poporului. Se simte îndemnat — spune P. S. Sa — a ridica mulţumiri ferbinţi către Părintele ceresc, care a înzestrat pe fiul de ţăran din Aciliu cu darul de sus ajutându-i să ajungă păstorul istoricei eparhii a Vadului, reînviată totodată cu învierea neamului nostru. Apoi că l-a învrednicit, ca la o etate de 73 ani să poată îngenunchia în biserica unde şi-a primit cele dintâi învăţături, precum şi la mormântul scumpilor săi părinţi, aducându-le mulţumiri pentru toate jertfele lor, şi arătând prin pildă vie cât datorăm noi fieştecare părinţilor noştri. Indeamnă parohienii să se apuce de zidirea bisericii, oferind din partea P. S. Sale suma de 50,000 Lei, pe care o pot ridica cu prilejul punerii pietrii fundamentale. Un singur gând să-i însufletească pe toţi şi trecând peste mici neajunsuri şi neînţelegeri locale să-şi dee fiecare obolul şi concursul consiliului parohial, care să înceapă în timpul apropiat lucrările pentru înfăptuirea locaşului sfânt, ce va vorbi posterităţii de vrednicia poporului şi a conducătorilor săi de azi. Când pot număra la fondul de zidire suma de 700,000 Lei, nu mai e de ezitat. Prin lucru public, la care se poate angaja fiecare precum şi din alte contribuiri ce vor mai încurge, îşi exprimă dorinţa ca să o vadă înălţată în curs de 2—3 ani, rugând pe Dumnezeu să l învrednicească să poată asista şi la sfinţire.

Sub conducerea P. S. Sale episcopul oştirii, Dr. I. Stroia, să începe serviciul parastasului pentru părinţii P. S. Sale episcopului Nicolae, în faţa altarului, cu asistenţa preoţimei şi a întregului popor. Corul Săliştei cântă, cu deosebită măestrie, cântările funebrale storcând lacrimi din ochii ascultătorilor. La mormânt se citesc deslegările prin arhiereu, ear corul însoţit de tot poporul intonează: Veşnica pomenire! Lacrimile recunoştinţei pică pe mormântul vrednicilor părinţi, cari au dat bisericii şi neamului un neobosit muncitor.

La masă primul cuvânt îl ridică P. S. Sa episcopul Nicolae pentru prosperarea patriei şi iubitul ei Rege Mihai I. Dl prefect Dr. Regman scoate la iveală pilda muncii fără preget a P. S. Sale, episcopul Clujului. Mai vorbesc: protopopul Borcia, P. S. Sa episcopul Stroia, protopopul Borzea, Dr. Comşa ş. a.

Tuturor le mulţumeşte cu sclipiri de fericire în cuvântul de încheere episcopul Nicolae.

Pentru eternizarea în exterior a unor momente înălţătoare, îndeosebi pentru poporul din Aciliu, s'au luat mai multe fotografii; apoi ne-am despărţit cu multe şi frumoase învăţături în sufletul nostru. *Corespondent.*

Un azil pentru aristocraţii şi intelectualii săraciţi prin războiu. Din Milano se anunţă că la Roma s'a constituit un comitet internaţional în scopul creării unui azil pentru membrii cercurilor aristocrate şi intelectuale, fără distincţiune de naţionalitate cari, din cauza războiului sau a altor crize internaţionale, şi au pierdut averile sau situaţiile sociale. Primul azil se va întemeia în oraşul Ostia.

---

ci înţeleapta purtare de grijă pentru neschimbata bunăstare a părţii noastre neperitoare, a sufletului.

Această grijă să ne fie cea dintâi, ei să i se supună toate celelalte. «Omule, vrea să zică Isus, străduieşte-te înainte de toate, ca să te lămureşti asupra înaltei tale chemări». Şi dacă ai învăţat, că zidit fiind după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, deci ca şi El, cu sufletul nemuritor, trebuie neîncetat să năzueşti spre mai înaltă înţelepciune, spre mai curată virtute; dacă ai înţeles, că e voia Ziditorului tău, ca să te facă în lumea aceasta îndestulit şi norocit, iar în cealaltă fericit: atunci urmăreşte neîncetat acest scop înalt.

Ai isbutit să dobândeşti aceste bunuri neperitoare: înţelepciunea adecă şi virtutea, atunci nici trupul, care toate le schimbă şi strămută, nici orice întâmplare nenorocoasă, nimic în lume nu ţi le va putea răpi: «Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui, şi toate celelalte se vor adaoge vouă» (Matei 6, 33).

Aşadară pe Maria, sora lui Lazar, să o luăm de model al vieţii noastre, purtarea ei să o luăm de pildă la îndeletnicirile noastre.

In câte alte lucruri fără de preţ nu-şi vor fi petrecut timpul multe persoane de sexul ei! Câte alte petreceri ucigătoare de spirit şi de inimă nu le vor fi fost poate mai dragi, ca o convorbire, care tinde la lărgirea cunoştinţelor, la nobilitarea sentimentelor, ca ascultarea unei predici moralizătoare!

Câte femei nu sânt şi azi de aşa nărăvite, că o convorbire mai serioasă nu le convine neaflând în ea plăcere, şi de aceea iau refugiu la tot ceeace poate numai să le distragă simţirea şi cugetarea! Maria însă nu era de acest fel. «Ea şedea lângă picioarele lui Isus şi ascultă cuvintele Lui».

E semn bun şi îmbucurător, când cineva arată şi numai dorinţa de a vorbi de lucruri religioase; iar când, lipsindu-i cunoştinţa limpede şi vie a adevărului, se îndreaptă la aceia, cari i-o pot procura, cari îi pot îndrepta gândirea, îi pot lărgi privirea, îi pot risipi îndoelile ce se nasc sau se ivesc în suflet, — atunci e şi mai bine.

Lauda noastră deplină o merită însă numai acela, care însăşi viaţa sa o întocmeşte dupa admirabilele învăţături ale lui Isus, după legile nestrămutate ale moralului creştinesc, după poveţele ce ni le dă sf. maica noastră biserică: de a ne desbrăca de omul nostru cel vechi, şi a ne îmbrăca în haina luminii, de a ne curăţi simţirile şi a ne nobilita gândirea, de a ne suprima poftele sensuale şi pornirile trupeşti, de a năzui necurmat spre progres şi perfecţionare, ca să ne facem desăvârşiţi, precum şi Tatăl nostru cel din ceruri desăvârşit este (Matei 5, 48). Să ascultăm, dar să şi urmăm cuvântul. Că numai aşa ne vom face vrednici de bunătăţile cele făgăduite: de fericirea cea veşnică. Ceeace însuşi Mântuitorul ne arată când zice: «Fericiţi ceice aud cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc, adecă îl împlinesc pe dânsul».

Iubiţii mei fii sufleteşti! Ziua de astăzi o serbează biserica dreptcredincioasă a Răsăritului, o prăznuim cu milioanele de creştini împreună şi noi, întru aducerea aminte de naşterea Preasfintei Fecioare Maria, maica după trup a Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Pe ea o fericesc toate neamurile, începând cu îngerul Gavriil, care i-a adus ei vestea de

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii

In lista de subscriere din parohia *Cernatu*, protop. Braşov, s'au înscris mai mulţi poporeni, cu . . 1376

In lista de subscriere din parohia *Satulung-Sf. Adormire*, protopopiatul Braşov, a contribuit Gh. I. Median Lei 1000, Susana Gh. Median Lei 1000, Ioan N. Roşculeţ Lei 500, Dumitru Coter Lei 400, Nicolae Colceag profesor Lei 300, mai mulţi credincioşi Lei 3100, în total 6300

In lista de subscriere din parohia *Turchiş*, protop. Braşov, a contribuit Stefan Muntean Lei 1000, Ioan Pătrânjel Lei 1000, Ioan Ana Reveica Constantinescu Lei 1000, mai mulţi enoriaşi Lei 1465, în total 4465

In lista de subscriere din parohia *Dăişoara*, protop. Rupeni, a contribuit Ioachim şi Ana Fişereanu Lei 1000, Cooperativa de consum Lei 300, Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii Lei 100, Reuniunea femeilor Lei 50, mai mulţi credincioşi, Lei 1604, în total 3054

In lista de subscriere din parohia *Mercheaşa*, protop. Rupeni, a contribuit Ioan Pelei Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 465, în total 1465

In lista de subscriere din parohia *Jimbor*, protop. Rupeni, a contribuit Ioan Stefan Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 1053, în total 2053

In lista de subscriere din parohia *Ticuşul nou*, protop. Rupeni a contribuit Maria Oprea n. Scărneci Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 871, în total 1871

Total Lei: 20,584

Suma de mai 'nainte Lei: 2.424,559

Total general Lei: 2.445,143

Parastas

Implinindu-se în 1 Septemvrie a. c. 40 de zile dela trecerea din această viaţă a Majestăţii Sale Regelui nostru Ferdinand, în toate bisericile din ţară s'au săvârşit în această zi parastase pentru odihnirea sufletului marelui defunct.

La parastasul oficiat la mormântul dela *Curtea de Argeş* au asistat membrii familiei regale şi d-nii miniştrii.

In Sibiiu. La ora 11 a. m. s'a oficiat în biserica noastră catedrală parastas solemn pentru odihna sufletului Maiestăţii Sale Regelui Ferdinand, din partea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, asistat de preoţimea din centru.

Au asistat ofiţerii din garnizoană în frunte cu d-nul General Orescovici, autorităţile civile precum şi un număr mare de credincioşi.

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* s'a înapoiat, cu trenul de Miercuri dimineaţa, dela Karlovy Vary la reşedinţa Sa.

După 50 de ani. In 30 August s'a împlinit o jumătate de veac dela luarea redutei *Griviţa*, fapt cu care neamul nostru şi vitejii săi ostaşi se va putea mândri totdeauna. In ziua aceea, de 30 August 1877, eroul căpitan Valter Mărăcineanu, străpuns de gloanţe, înfingea stindardul regimentului său în cumplita redută, la cărei ocupare armata română a pierdut: morţi 1335 soldaţi şi 15 ofiţeri; răniţi 1176 soldaţi şi 41 ofiţeri. Bravura dorobanţilor şi vânătorilor români a fost pomenită cu mare laudă în toată lumea.

Comemorare. Douăzeci de ani au trecut dela moartea marelui Haşdeu. La iniţiativa ateneului popular «Haşdeu» din Câmpina, s'a organizat în localitate o frumoasă manifestaţie în ziua de Duminecă, în 28 August 1927. După parastasul din catedrală, un imposant cortegiu s'a oprit în faţa castelului Iulia Haşdeu, lângă şoseaua ce duce pe valea Prahovei. In faţa monumentului (care pe vremea ocupaţiei nemţeşti fusese schimbat în grajd de cai, ear azi se găseşte în stare derăpănată) s'au rostit cuvântări omagiale pentru memoria lui Haşdeu şi a fiicei sale. Au vorbit: dl T. D. Speranţă, dl Munteanu-Râmnic, dna Constanţa Hodoş din partea scriitoarelor, dl Bogdan-Ionescu ş. a. In sala Ateneului, în faţa unui numeros public, a urmat conferenţa dlui N. Iorga despre personalitatea lui Haşdeu. Coruri şi recitări au încheiat comemorarea dela Câmpina.

Congresul presei latine. Dela Direcţia presei, din ministerul afacerilor străine, primim tabloul participanţilor la congresul din capitala ţării, împreună cu următorul comunicat: In primele zile ale lui Octomvrie se va ţinea în Bucureşti, *Congresul Preset Latine*, cu reprezentanţi ai marilor ziare din Franţa, Italia, Spania, Belgia, Portugalia şi Republicile Americane de limbă spaniolă şi portugheză. Pentru primirea participanţilor s'a alcătuit un comitet de organizare, compus din dnii Stelian Popescu, ministrul justiţiei, ca reprezentant al guvernului; apoi: cei trei preşedinţi ai societăţilor de presă şi directorul presei din ministerul de externe. Comitetul are un secretariat care lucrează în localul Sindicatului ziariştilor. La acest congres vor participă nouă zeci de delegaţi ai presei latine, printre cari se găsesc personalităţii de seamă, cunoscute la noi şi din alte domenii.

Şcoalele româneşti din partea iugoslavă a Bănatului vor fi, conform acordului încheiat, publice cu limba de propunere română. Învăţătorii vor fi români cu supuşenie sârbo croato-slovenă. Şcoale româneşti au să se înfiinţeze în orce comună care are 20 de copii în vârstă de şcoală. In limba statului se predau: istoria, geografia şi literatura. Un comitet central şcolar, ales de preoţii şi învăţătorii români din Bănatul iugoslav, va controla şi supraveghea funcţiunea administrativă a şcoalei.

Nu se prea înţeleg. S'au adunat, cu multă sfară, minorităţile naţionale, organizate din Europa, la congresul dela Geneva în 22—24 August 1927. Grupurile slave de o parte, şi grupurile germane de alta, s'au certat două zile asupra chestiunii de *suveranitate* a statului. Slavii s'au retras şi au părăsit şedinţele, ear congresul a fost necesitat să-şi încheie lucrările cu câteva rezoluţii nedesluşite. Din România au participat la congres, grupul maghiar prin Iakabfy şi Balog, grupul german prin R. Brandsch dela Sibiu ş. a.

Dela D.-Sânmărtin primim o lungă corespondenţă, din care publicăm următoarele:

Ziua de 15 August 1927 a fost pentru credincioşii ortodocşi din Diciosânmărtin, zi de înălţare sufletească: s'a pus în această zi peatra fundamentală a catedralei noastre ortodoxe. La această solemnitate a participat un mare număr de binevoitori ai bisericii, din localitate şi din judeţ, nelipsind nici reprezentanţii altor confesiuni. Serviciul divin s'a săvârşit de 15 preoţi în frunte cu preotul stavrofor, părintele Abră,

---

bucurie, că va naşte fiu pe Messia cel făgăduit prin proroci; pe ea o fericeşte într'un elan de însufleţire femeea, care, ridicând glas din popor, a zis către Isus: «Fericit e pântecele carea Te-a purtat şi ţiţele ce ai supt»!

Părinţii ei au fost dreptii Ioachim şi Ana. Amândoi se trăgeau din viţă împărătească, din seminţia lui David. Ei îmbătrâniseră însă fără a avea copii. Iar la jidovi stârpiciunea se privia ca pedeapsă a lui Dumnezeu şi astfel femeile cari nu aveau copii, erau acoperite cu dispreţ din partea mulţimii.

De acestea neajunsuri erau loviţi şi cucernicii bătrâni. Supărarea lor era mare, mai ales că starea lucrurilor nu s'a schimbat nici dupăce, prin îndoite daruri ce duceau la biserică, cerca seră să câştige mila lui Dumnezeu.

S'au ascuns apoi dinaintea oamenilor, Ioachim suindu-se în munte, ear Ana retrăgând-se în grădină, şi şi-au îndreptat privirile la cer, de unde se pogoară «toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit». S'au rugat cu inimă înfrântă şi smerită, ca să se ia «ocara lor dintre oameni» şi Dumnezeu a primit rugăciunea lor dăruindu-le fiică pe Preacurata Fecioara Maria, a cărei naştere o serbăm astăzi cu veselie şi bucurie duhovnicească.

Vedeţi, iubiţilor, ce rezultat frumos, şi cât de mare folos a adus cucernica rugăciune a dreptilor şi dumnezeeştilor părinţi Ioachim şi Ana, nu numai pentru ei, ci pentru întreaga creştinătate, pentru toată lumea?!

Rodul rugăciunei lor a fost naşterea Preasfintei Fecioare Maria. Ea fiind maica lui Dumnezeu, este îngrijitoare vieţii noastre, mijlocitoarea către Celce s'a născut dintrînsa.

Să o cinstim deci totdeauna, astăzi însă cu deosebire să I ne închinăm, zicând:

Preasfântă, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, care eşti mai înaltă decât cerurile, şi mai curată decât strălucirile soarelui; Ceeace eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii: roagă neîncetat pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, ca să mântuiască pentru Tine sufletele noastre, Amin.

Ioachim Munteanu
protopop în retr.

(Rostită de mine ca paroh în biserica din Gurarâului la 8 Septemvrie 1902).

Locaşuri sfinte în ruină

Foaia din Alba-Iulia, *Viitorul Albei*, publică următoarele:

Din fericire avem în judeţul nostru câteva biserici care, prin vechimea lor şi importanţa arhitectonică a stilului sau picturei, reprezintă adevărate valori de artă. Intre acestea, numărăm la locul întâi două: Una este biserica ortodoxă din *Mesentea*, şi alta fosta biserică a *Mănăstirii Râmeţului*, azi biserica parohială alor 60 de familii din cătunul cu acelaş nume.

Ambele sânt declarate monumente istorice de către comisiunea din Cluj. Au primit şi unele ajutoare mai mici pentru a se reconstrui şi păstra posterităţii; dar de doi ani de zile încoace nu s'a mai lucrat nimic la repararea acestor sfinte locaşuri. Arhitectul comisiunii zadarnic cere, în diferite rapoarte, ajutor bănesc, nu primeşte nimic. Atragem atenţiunea binevoitoare Ven. Consiliu Episcopesc din Cluj asupra dărăpănării în care zac bisericile amintite şi-l rugăm să intervină printr'un delegat al său personal, la Comisiunea monumentelor istorice din Cluj, ca

mescu de la biserica Creţulescu din Bucureşti, invitat la această solemnitate, şi cu preotul paroh, administrator protopopesc, părintele G. Oprean. După săvârşirea sfintei liturgii în capela ortodoxă, a pornit clerul şi poporul în procesiune la locul de edificare, unde s'a făcut sfinţirea apei. După terminarea serviciului divin, părintele Abramescu a rostit predica, în care a relevat importanţa din punct de vedere creştinesc şi naţional a bisericii strămoşeşti. A arătat că ziua de 15 August, când se pune această peatră fundamentală, coincide cu ziua istorică din anul 1616, când România a declarat războiul de desrobire a neamului. Dl Alex. Lucescu, prefectul judeţului şi sprijinitorul operei de clădire a catedralei, mulţumeşte părintelui Abramescu că a răspuns apelului dsale şi al credincioşilor din localitate, onorând cu prezenţa Sf. Sale această solemnitate creştinească. După aceasta părintele Oprean citeşte pergamentul, care semnat de cei în drept, e aşezat în peatra fundamentală.

Parastas. In 29 August 1927 s'a slujit în biserica ortodoxă română din Amnaş primul parastas pentru odihna sufletească a membrilor răposaţi ai Familiei *Predovici*, — din fondul de 5000 (cinci mii) lei — pe care dl Alexandru Predovici şi soţia, curelar şi şelar din Râmnicul-Vâlcea, a binevoit a-l pune bisericii ortodoxe române din Amnaş, din al cărui venit să se ajute copii săraci cari îmbrăţişează meseriile. Consiliul parohial şi cu această ocaziune aduce dlui Alex. Predovici cele mai călduroase mulţumiri pentru darul făcut. Totodată aduce mulţumiri şi erezilor preotului I. Petrovici cari cu ocazionea răpausării scumpei lor mame Maria au binevoit ca în loc de cunună peritoare să pună baza unui fond de 2000 (două mii) lei, din al căru-i venit să se ajutoreze copii săraci dar iubitori de carte şi religie ortodoxă. *Pr. I. Giurgiu.*

Moartea unui vrednic credincios. Primim: In 19 August a. c. a fost condus la cele veşnice bătrânul epitrop în retragere, *Andrei Marcu*, din parohia comunei Galeş, în etate de 92 de ani. Răposatul a fost neîntrerupt timp de peste 60 ani conştienţios epitrop al bisericii din loc, şi unul din iniţiatorii şi întemeitorii comerciului român la sate din mărginime. Lui îi atribuim meritul de a fi îndemnat spre cariera comerciului firmele cunoscute ale dlor Ilie Floaşiu din Sibiu şi Ion Dragomir din Mercurea, precum şi nenumărate alte firme dela sate. Dnii Ilie Floaşiu şi Ion Dragomir au purtat spesele înmormântării, ear comercianţii din jur l-au petrecut până la groapă. Prea Sfinţia Sa Episcopul Clujului auzind de moartea sa, a donat 500 lei în memoria reposatului, căci Sfinţia Sa, pe când era învăţător la şcoalele din Sălişte, a ajutat şi format prin reposatul prima societate de valorizare a industriei române unice de pregătirea peptenărilor, de scărmănarea lânii, ce avea acum 40 de ani depozite în Bistriţa, Dorna-Vatra, şi alte centre în Ardealul pe atunci lipsit de comerciu românesc. Răposatul era necăsătorit şi a murit sărac, jertfind totul pentru binele obştesc. — La înmormântarea sa, au celebrat preoţii: Nicolae Răchiţan, Antonie Gherman şi N. Iosof. Odihnească cu dreptii!

măcar în ora a unsprezecea să vegheze asupra bunei stări a acestor locaşuri ale trecutului nostru.

Refacerea lor nu mai poate întârzia, mai ales biserica din Mesentea trebue să fie acoperită în toamna anului acestuia. Materialul de acoperit este gata la faţa locului şi îşi aşteaptă măiestrii.

Fiecare clipă perdută înseamnă dezastru pentru această biserică. Minunatele sale bolte şi vechea ei pictură sânt expuse derăpănării — poate fără a mai putea fi refăcute. Blestemul celor trecuţi, cari s'au osârduit în ridicarea acestor locaşe de închinare, şi a generaţiilor care vin, fără putinţa de a aduce un pios omagiu de recunoştinţă înaintaşilor, ne va ajunge pe noi, cari purtăm atâta ingratitudine faţă de cei trecuţi, şi mai multă nedreptate celor ce ne urmează. Un pic de bunăvoinţă ne scapă de ruşine şi faţă de unii, şi faţă de alţii.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Activitate preoţească. La mănăstirea Căldarușani s'au întrunit toţi protoiereii şi preşedinţii cercurilor pastorale din jud. Prahova şi Muscel, pentru cursuri biblice. S'au făcut rugăciuni, în interval de opt zile, s'au rostit predici, şi fiecare preşedinte de cerc a ţinut câte o conferenţă. In 23 August cursurile s'au încheiat cu serviciu divin săvârşit de mai mulţi preoţi în frunte cu P. S. Sa arhiereul Tit Simedrea, vicarul patriarhiei.

— La Craiova s'au ţinut în 23—26 August conferenţele pastorale ale preoţimii din jud. Dolj. S'au discutat subiecte religioase de actualitate.

Deschiderea anului şcolar. Ministerul instrucţiunii a luat următoarele dispoziţii în legătură cu epidemia de polyo myelită infantilă: Şcoalele de copii mici (grădinile de copii) din întreaga ţară nu se vor deschide înainte de 15 Octomvrie; deschiderea cursurilor şcoalelor primare din întreaga ţară se amână, la 1 Octomvrie. Începerea cursurilor şcoalelor secundare, şi toate lucrările în legătură cu începutul anului şcolar pentru şcoalele secundare de toate categoriile, se vor face în mod normal, conform cu dispoziţiunile comunicate şcoalelor la timp.

Inscrieri la Şcoala superioară de ştiinţe de stat din Bucureşti se fac între 1 Septemvrie şi 10 Octomvrie 1927. Amănunte se pot cere dela secretariatul şcoalei: Bucureşti, B-dul I. C. Brătianu Nr. 41.

Control mai serios. Marele număr de fraude şi lipsuri din administraţia publică, constatat în diferite oraşe ale ţării, — un rău ce bântue, mai ales după războiu, în toate ţările — a îndemnat consiliul de miniştri din săptămâna trecută să ia măsuri serioase de control riguros şi cât mai des al mânuitorilor de fonduri publice. Interesul moralei şi al statului mai cere, ca în cazurile descoperite să nu întârzie sancţiunile legale.

Aviz. Dl conte *G. de Laigue*, consul al Franţei în Cluj, are cinstea de a înştiinţă, că viza unui paşaport român pentru Franţa şi Coloniile tranceze nu costă decât 500 (cincisute) Lei, — fără alte spese de orce natură. Paşapoartele trebue prezentate pentru viză la consulatul Franţei din Cluj în a cărei circumscripţie sânt cuprinse provinciile: Transilvania, Maramureş, Crişana şi Bănat. Consulatul este situat, în strada Kogălniceanu Nr. 8, Cluj.

Aspiraţiile magnaţilor dela Budapesta se tălmăcesc prin o mulţime de ilustrate răspândite, zilele din urmă, în Ardeal. Chipul reprezintă o cruce cu inscripţia *Trianon*, pe care e răstignită harta Ungariei, cu îndemn pentru unguri să nu uite ziua de 4 Iulie, şi să poarte semnul ca un protest. Aşa se crede la Budapesta că se slujeşte binele patriei «ciuntite». Agitaţie iredentistă se face şi în celelalte ţări ale Micei Înţelegeri; — astfel Budapesta face tot ce poate pentru a împiedeca stabilirea de raporturi normale cu vecinii săi.

Imnul păcii. In Franţa se pregăteşte alcătuirea unui imn internaţional al păcii. Cel mai bun dtn aceste cântece va fi propus apoi să se cânte la serbări în întreaga lume.

***Pentru ziarul «Carpaţii».** Cu privire la cele scrise de D-nul Iancu G. Coliban în N-rul 389 al ziarului D-V. din a. c. avem de observat, că parohia Teluş nu aparţine jurisdicţiunei Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, ci eparhiei CLUJULUI.*

ŞTIRI LOCALE

«Albina», institut de credit şi de economii, Sibiu, începând cu ziua de 1 Septemvrie, ţine deschisă «Cassa» precum urmează: în zilele de Luni—Vineri dela 8—12½ a. m. şi dela 3½—5¼ p. m. Sâmbăta dela 8—12¼ a. m.

Aviz. Se înştiinţează ceice au cerut loc de casă din intravilanele expropriabile la oraş Sibiu, că în ziua de Luni, ora 3 p. m., 5 Septemvrie 1927, se vor cerceta cererile şi întocmi tabloul cu cei îndreptăţiţi. Petenţii sânt invitaţi a se prezenta, pentru a-şi susţinea drepturile, în camera 88, Tribunalul Sibiu.

Dela Prefectura poliţiei oraşului Sibiu. Se aduc la cunoştinţă generală următoarele: Intre 1—30 Septemvrie 1927 se vor conscrie pe raza oraşului Sibiu cai, catâri, iepe, boi, bivoli, care cu osii de lemn, care cu osii de fier, căruţe, camioane, harnaşament, biciclete, sârmă ghimpată şi material sanitar. Fiecare locuitor este dator a declara comisiunii, care cutreeră oraşul din casă în casă, toate obiectele mai sus notate. Această lucrare statistică se face aproape în fiecare an şi scopul ce se urmăreşte e numai pentru a se cunoaşte disponibilităţile în vederea unei eventuale mobilizări şi nu este vorba de rechiziţionare imediată. Comisiunea constă din 3 persoane şi anume: 1 delegat al Cercului de recrutare Sibiu, 1 delegat al primăriei municipiului Sibiu şi 1 delegat al Prefecturei poliţiei Sibiu. Toate obiectele supuse recensământului, fie folosibile sau în stare de nefolosinţă, trebue declarate, pentru a se putea face recensământul în mod precis. Contravenienţii se vor pedepsi conform legii.

La fondul Victor şi Eugenia Tordăşianu pentru ajutorarea fetelor sărace, a colectat vornicul ospeţelor Ioan Imbăruş 325 Lei dela nuntaşii tinerilor Aurelia Barna cu Velică Radu. — Naşi au fost dl Ioan D. Petri cu dna. — Pentru prinos mulţumeşte: *Comitetul reuniunii.*

Primăria municipiului Sibiu aduce la cunoştinţă: Târgul de oi, vite şi cai *nu* se ţine, cum a fost obişnuit, în luna Septemvrie, ear târgul de marfă se ţine în ziua de 15 Sept. 1927.

(105) **Med. univ. Dr. ITTU** 1—4

medic în Sibiu, strada REGINA MARIA (Cisnădiei) Nr. 36, s'a reîntors şi consultează zilnic.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Din Biblioteca poporală a Asociaţiunii au apărut numerele următoare: Nr. 147. Din poveştile lui Moş Toader şi alte povestiri pentru popor, de Adam Bolcu. — Nr. 148. Un ceas de şezătoare poporală, material de Teodor V. Păcăţian, Adam Bolcu, Ioan Pop-Reteganul şi Horia Petra-Petrescu. — Nr. 149. Niţă Zdrenghea, de Alex. Lupeanu-Melin.

«Şcoala Bănăţeană» organul «Asociaţiei învăţătorilor bănăţeni», apare de 2 ori pe lună. Redactor Pavel Jumanca. Cuprinsul Nr. 17—18 din Sept 1927: † Regele Ferdinand I. Convocare, Rapoarte şi Bilanţuri dela Asociaţia învăţătorilor bănăţeni. G. B.: Buruene de leac. V. Lugojan: Minunea unui permis liber. Mihai Novac: Şcoala. Informaţiuni. — Redacţia şi administraţia: Caransebeş. Abonamentul pe un an 200 lei.

Volum de poveşti. A apărut: ***Frumoasa din nor şi alte poveşti***, de *E. Hodoş*. Conţine, pe 196 pagini, 12 din cele mai frumoase poveşti din popor. De vânzare la: Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Preţul 60 Lei.

Pentru sinistraţi. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraţilor a organizat: ***Loteria sinistraţilor;*** cu 3.719 câştiguri şi 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. In cazul cel mai norocos se pot câştiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — ***Costul a ½ loz este de 25 Lei.*** Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul judeţean de ajutorarea sinistraţilor, (prefecturi) şi subcomitetele de ajutorarea sinistraţilor (primării). Tragerea se va efectua în 11 Sepemvrie 1927, la Bucureşti.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Nr. 616/1927 (108) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parochiei de clasa a III a de nou înființată **Madefalău** (Petru Rareș) cu filia Gălăuțaș protopopiatul «Oituz» jud. Ciuc, recunoscută de stat se deschide concurs în termin de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sâut:

1. Intregirea dela stat conform coalei B.

2. 32 jug. pământ arător și fânaț primit prin reforma agrară.

3 10 jug. pământ arător și fânaț în filia Gălăuțaș.

4. Venitele stolare obișnuite.

5. Chiria până la Construirea caselor parohiale se va plăti în bani.

Viitorul paroh va locui stabil în filia Gălăuțaș având să păstorească de aici Madefalău. Ambele comune au gara în loc.

Cererile de concurs instruite cu documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc al tractului «Oituz», în termin.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial din Madefalău din ședința dela 23 April a. c.

Poiana-Sărată (Oituz), la 17 August 1927.

Ioan Rafiroiu
protopop.

Nr. 1002/927. (109) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Boholț**, protopresbiteratul Făgăraș, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 7 și jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică un stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litre grâu de familie și stola usitată.

Concurenții să-și înainteze cererile în terminul indicat la subsemnatul oficiu protopresbiteral și să se prezenteze poporului în biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta cu prealabilă încuviințare a protopopului.

Boholț, la 19 August 1927.

Comitetul parohial în înțelegere cu oficiul protopresbiteral ortodox român din Făgăraș.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 758/1927. (107) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei de clasa a III-a **Hosman** protopresbiteratul Agnitei, cu paroh, să escrie concurs cu termin de 15 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 5 jug. 800 stânjini p. arător și 3 jug. fânaț.

3. Lemne de foc din păpurea comunală 8 stânjini pe cari le vor tăia și aduce parohienii.

4. Locuință în casa parohială la loc de frunte în comună cu supraedificatele necesare economiei.

Concurenții își vor înainta cererile la ocuparea parohiei provăzute cu documentele ce să cer de regulamentul pentru parohii, oficiului protopopesc al tractului Agnita, în terminul deschis și până la publicarea alegerei să vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare predicare eventual servire și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 16 August 1927.

Oficiul protopopesc al tractului Agnita în înțelegere cu Consiliul parohial și cu adunarea parohială.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15·—, plus spese de postă Lei 5·—

Liceul francez de fete Târgu-Mureș
strada V. Alexandri 16

Inscrierile s'au început și durează până la 6 Septemvrie. Cursurile din anul acesta sunt:

4 lase de liceu,

Curs pentru copii de 5—10 ani

Curs special, pentru fete de 15—20 ani,

Curs comercial, predat în limba română, germană și franceză.

Pentru toate informațiile a se adresa Direcțiunei. (104) 1—1

Deschiderea cursului pentru surori de ocrotire (infirmiere vizitatoare) la Cluj

La 1 Octomvrie 1927 va începe la Cluj un nou curs pentru pregătirea surorilor de ocrotire (infirmiere vizitatoare).

Informațiuni se pot pot cere dela *Direcțiunea Institutului surorilor de ocrotire, Cluj, strada Dorobanților 23.* (103) 2—3

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date și îndrumări din economia câmpului, pomărit și vierit, legumărit și florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comșa

Tomul I Economia câmpului . . .	Lei	90
Tomul II Pomăritul și vieritul . . .	„	50
Tomul III Legumăritul și florăritul .	„	60

Se expedează numai contra Ramburs

A apărut

în a două ediție revăzută și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICI
profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna"

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Prețul Lei 100·—, plus spese poștale Lei 15·—

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighișoara 6·00, 17·30
2. Făgăraș, Brașov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinț, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, București 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copșa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighișoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Brașov, Făgăraș 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinț 9·25, 15·48, 22·40
5. București, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copșa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
IV. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raționaliste». Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciaușanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol I. Pag. 74 Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Morușca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70
Gaia-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățătura vieței după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuția preoțimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Țincoca: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203. Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul și Ereziile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinții. Pag. 44. Lei 20.

Cărțile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 9 Septemvrie 1927 Nr. 64—65

Telegraful Român

Organ naţional-bis (Str. Şaguna)

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român", Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

In zarea Ecumenicităţii

de Tr. Scorobeţ

III

Documente

După zile de studiu, de rugă smerită şi de cucernicie, Conferenţa de la Lausanne a adoptat o serie de resoluţiuni. In istoria bogată a încercărilor de reunire a Creştinătăţii, aceste rezoluţiuni alcătuesc capitolul cel mai recent. Conservatismul şi liberalismul acestor rezoluţiuni se manifestează ca o moştenire veche de la sfinţii Apostoli Petru şi Pavel. Nici conservatismul, nici liberalismul nu reprezintă victorie ori înfrângere. Vremea şi studiul vor hotărî, şi mai ales voea lui Dumnezeu, ca să se realizeze idealul lui Hristos.

Creştinătatea e chemată acum a se pronunţa asupra acestor rezoluţiuni. Conservativii asupra concepţiilor conservative şi liberalii asupra celor liberale, pentru că metodul de până acum ca liberalii să se pronunţe asupra concepţiilor conservative şi viceversa, s'a dovedit nepractic.

Iată rezoluţiile:

1. Solia Bisericii către lume: Evangelia

Noi, membrii Conferenţei mondiale de credinţă şi organizare, întruniţi în Lausanne am convenit să adresăm tuturor bisericilor următoarea rezoluţie drept solie a Bisericii în lume:

1. Solia Bisericii în lume este şi rămâne pentru totdeauna cuprinsă în Evangelia lui Isus Hristos.

2. Evangelia este solia de bucurie a răscumpărării în vieaţa aceasta şi cea următoare, darul lui Dumnezeu prin Isus Hristos, făcut omului păcătos.

3. Omenirea a fost pregătită pentru venirea Domnului nostru Isus Hristos prin acţiunea Duhului lui Dumnezeu în întreagă omenire, dar mai ales prin descoperirea sa, făcută în vechiul Testament; iar la plinirea vremii Cuvântul cel veşnic al lui Dumnezeu s'a întrupat şi s'a făcut om, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi Fiul Omului, plin de dar şi de adevăr.

4. Prin vieaţa şi învăţătura sa, chemând la pocăinţă, propoveduind apropierea împărăţiei lui Dumnezeu şi a judecăţii, îndurând chinuri şi moarte, înviind din morţi şi înălţându-se de-a dreapta Tatălui şi prin trimiterea Duhului Sfânt, ne-a dat ertarea păcatelor şi ne-a descoperit plenitudinea Dumnezeului celui viu şi iubirea sa nemărginită faţă de noi. Prin apelul acelei iubiri, arătate în desăvârşirea ei pe Cruce, El ne cheamă spre o nouă viaţă a credinţii, a jertfirei de sine şi a închinării noastre în slujirea Lui şi a deaproapelui.

5. Isus Hristos, ca Cel răstignit şi Unul viu, ca Mântuitor şi Stăpân e totodată Centrul Evangeliei Apostolilor şi al Bisericii. De oarece El însuşi e Evangelia, Evangelia este solia Bisericii în lume. Ea e mai mult decât o teorie filosofică, mai mult decât un sistem teologic, mai mult decât un program de ameliorare materială. Evangelia este mai corect dania unei lumi noi de la Dumnezeu, făcute lumei învechite a păcatului şi a morţii, şi mai mult, e biruinţa asupra păcatului şi a morţii, descoperirea vieţii veşnice, prin Cela ce a ridicat întreagă familia în Cer şi pe pământ în comuniunea sfinţilor, uniţi prin legătura slujbei, a rugii şi a preamăririi.

6. Evangelia este chemarea profetică adresată păcătoşilor să se întoarcă la Dumnezeu, vestea de bucurie a justificării şi a sfinţirii celor ce cred în Hristos. Ea e mângăerea celor ce sunt în suferinţe, a celor ferecaţi, ea este chezăşuirea libertăţii preamărite a fiilor lui Dumnezeu. Evangelia revarsă pace şi bucurie în inimi şi produce renunţare de sine, gătire de slujire faţă de aproapele şi dragoste milostivă. Ea oferă suprema ţintă a aspiraţiilor celor tineri, tărie celor ce se muncesc, liman celor năpustuiţi şi coroana vieţii martirilor.

7. Evangelia e isvorul nesecat al rugăciunii de regenerare socială. Ea propovedueşte singura cale a omenirii întra vindecarea urii de rasă şi de clasă, care bântue societatea în ziua de azi spre dobândirea bunăstării naţionale, a frăţiei dintre neamuri şi a păcii. Este în acelaş timp o chemare plină de graţie către lumea necreştină a Răsăritului şi Apusului ca să între întru bucuria Dumnezeului celui viu.

Simpatizând cu aspiraţiile epocei noastre, cu nizuinţa de sinceritate intelectuală, justiţie socială şi inspiraţie spirituală, Biserica prin Evangelia veşnică satisface toate necesităţile şi aspiraţiile divine ale lumii moderne. In consecinţă, după cum în trecut tot astfel şi azi, Evangelia e sin-

FOIŞOARA

Gepizi şi săcui

Sub titlul «*Nochmals: Gepiden und Szekler*» a apărut în ziarul sibian S. D. Tageblatt, dela 30 Iulie 1927, un articol semnat de dl *Adolf Schullerus*. Articolul este, în traducere, următorul:

Merituosul Nestor al cercetărilor istorice ungare, canonicul Dr. Karácsonyi, revine într'un articol de curând apărut în Erdélyi irodalmi szemle, 1927 Nr. 2: Date nouă şi isvoare istorice nouă pentru istoria străveche a săcuilor, asupra tezei sale susţinute în ultimul timp, că gepizii cari se aşezară odinioară în Ungaria, au devenit săcuii transilvăneni de astăzi, mai bine zis, că gepizii ar fi unul dintre cele trei seminţii, din care după o veche tradiţie istorică s'ar fi desvoltat neamul săcuilor. Autorul îşi expune vederile cu amănunte atât de sigure şi luminoase, încadrându-le în desvoltarea generală politico-socială, încât filologia şi critica istorică nu le pot trece cu vederea.

Şirurile ce urmează au menirea să orienteze deocamdată un cerc mai mare de cititori asupra interesantei cercetări. — Intâi: câtă vreme au existat gepizi în vechea Ungarie? Când şi unde se poate dovedi fiinţa lor?

Această parte a cercetării e expusă cu date istorice fără cusur.

Intre comandanţii goţilor luptători în oastea lui Attila şi ai altor seminţii germanice, îndeosebi regele Ardarih al gepizilor, înrudiţi cu goţii, şi-a câştigat o glorie durabilă. In lupta de pe câmpiile Catalaunice (451) el singur cu gepizii săi ţinuse în loc la Mary-sur-Seine oastea generalului roman Aetius. Imperiul său gepid din Ungaria nordică a supravieţuit căderea imperiului hunic. Numele conducătorului gepizilor l-a păstrat până târziu în evul mediu cetatea Ardarih la nord de Erlau (Odorvára, se dovedeşte documental în numirile Olderich, Oldruch, Oldro, Oldor, Odor).

După o scurtă auto-stăpânire gepizii ajung în veacul următor sub jugul avarilor, chemaţi în ajutor împotriva lor din partea longobarzilor. Avarii ocupară câmpiile împingând pe gepizii, crescători de vite, spre promontoriile Carpaţilor, în nordul şi răsăritul marelui şes al Tisei. Acolo i-au lăsat în pace, obligându-i doar la servicii răsboinice ca uşoară avangardă în răsboaiele ce le purtau.

Când generalul roman de răsărit Priscus, trecând Dunărea la 601 şi bătu de trei ori pe avari, se găsiră între prizonieri, numai 3200 avari, în schimb 3000 gepizi, 800 de slavi şi 2000 aparţinători altor naţiuni. (Nu impoartă natural numărul, ci numai faptul că pe gepizi îi întâlnim aci ca trupe ajutătoare aduse de avari). In acest răsboi au fost distruse, cum observă istoriografi bizantini, trei sate gepide. La campania de răsbunare pe care au întreprins-o 25 ani mai târziu avarii împotriva Constantinopolului, au participat gepizii tot ca trupe ajutătoare, precum apar peste tot până la sfârşitul veacului al optălea. In anul 790, Paulus Diaconus, istoriograful longobarzilor, scrie cu o nuanţă de răutate, că poporul gepid, a decăzut aşa de mult, încât nu mai are rege, şi geme sub jugul Avarilor.

Unde au fost aceste aşezări ale gepizilor?

gura cale de mântuire. Şi astfel prin Biserica sa, Hristos cel viu grăieşte oamenilor: Veniţi la mine... Celce vine după mine nu va umbla în întuneric ci va avea lumina vieţii».

2. Natura Bisericii

Noi, membrii Conferenţei de credinţă şi organizaţie, suntem bucuroşi să raportăm că am putut ajunge la un acord substanţial în stabilirea următoare a punctelor de înţelegere şi de deosebiri.

1. Dumnezeu, carele ne-a dat Evangelia spre mântuirea lumii, a hotărât ca Biserica sa să fie chezăşuire de vieaţă şi învăţătură a puterii sale isbăvitoare. Biserica Viului Dumnezeu e înfiinţată din voinţa Sa, iar nu din voea ori consensul ori credinţele oamenilor, fie individuale sau colective, deşi El întrebuinţează voea oamenilor ca pe un instrument al său. Capul acestei Biserici e Isus Hristos, iar Duhul Sfânt e susţinătorul vieţii ei.

2. Biserica fiind Societatea celor ce cred în Isus Hristos este, potrivit Noului Testament, poporul Noii Legături, Trupul lui Isus, şi Biserica lui Dumnezeu, zidită pe temelia Apostolilor şi a Proorocilor, Isus Hristos fiind peatra cea din capul unghiului.

3. Biserica este instrumentul ales cu ajutorul căruia Isus Hristos, prin Duhul Sfânt împacă pe oameni cu Dumnezeu prin credinţă, aducând la supunere înaintea suveranităţii Sale voinţele lor, sfinţindu-i pe ei cu ajutorul harului şi unindu-i în iubire şi slujire ca să devie martori şi împreună lucrători în răspândirea stăpâniei Lui pe pământ până ce Impărăţia Sa va ajunge în mărire.

4. Precum este numai un Hristos şi o Vieaţă într'însul şi un Duh Sfânt, carele ne povăţueşte spre tot adevărul, astfel există şi poate fi numai o Biserică, sfântă, sobornică şi apostolică.

5. Biserica pe pământ posede anumite semne distinctive spre a putea fi cunoscută de oameni. Acestea au existat din zilele apostolilor şi sunt mai ales:

I. Posesiunea şi recunoaşterea Cuvântului lui Dumnezeu cuprins în Sfânta Scriptură şi interpretat Bisericii şi individului de către Duhul Sfânt. (a)

II. Mărturisirea credinţii în Dumnezeu precum s'a întrupat şi descoperit în Hristos.

III. Primirea mandatului lui Hristos de a propovedui Evangelia la toată zidirea.

IV. Iconomisirea tainelor.

V. Sacerdoţiul pentru slujba pastorală, propoveduirea Cuvântului şi administrarea Tainelor.

VI. O asociare în rugă, cult şi în toate mijlocirile harului, în dobândirea sanctificării precum şi în slujirea deaproapelui.

6. In ce priveşte forma şi metodul după cari Biserica astfel descrisă se manifestează în bisericile existente, noi ne deosebim. Deosebirile privesc mai ales:

1. Natura Bisericii văzute şi a Bisericii nevăzute, relaţiile dintre ele precum şi numărul celor cuprinse în fiecare din ele. (b)

3. Importanţa desbinărilor din trecut şi în prezent (c).

Ori cum am privi aceste puncte, suntem convinşi că e voea lui Hristos ca vieaţa unică a singurului trup trebue să fie arătată în lume. Spre a recomanda Evangelia unei lumi stăpânite de îndoeală, păcătoase şi învrăjbite e necesară o mărturie unificată. Noi, în urma acestora îndemnăm din tot sufletul întreagă Creştinătatea să săvârşească rugăciunea Mântuitorului ca ucenicii săi să fie una, consacrându se pe sine iarăş lui Dumnezeu, ca prin ajutorul Duhului Său, să se poată reconstrui trupul lui Hristos, fiind unite mădularele sale în credinţă şi dragoste spre a putea fi înlăturate piedecile existente întru manifestarea unităţii lor întru Hristos; ca lumea să poată crede că Tatăl L-a trimis.

Ne unim în rugă ca să ajungem mai de vreme clipa când în numele lui Isus Hristos tot genunchiul se va pleca şi toată limba va mărturisi, că Isus Hristos e Stăpân întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Note

a) Unii au susţinut că această interpretare e dată prin tradiţia Bisericii, alţii prin mărturia imediată a Duhului în inima şi conştiinţa credincioşilor; alţii prin ambele combinate.

b) De exemplu:

1. Unii au susţinut că Biserica nevăzută e numai în cer; alţii cuprindeau întrânsa pe toţi adevăraţii credincioşi de pe pământ indiferent că aparţin ori nu vreunei organizaţii.

2. Unii au susţinut, că expresia văzută a Bisericii a fost stabilită de însuşi Hristos şi prin urmare nu se poate schimba; alţii că unitatea Bisericii sub povăţuirea Duhului sfânt poate fi exprimată în forme variabile.

3. S'a susţinut, că una ori alta dintre bisericile existente este singura Biserică adevărată; alţii, că Biserica astfel descrisă e a se căuta în unele ori în toate comunităţile existente, cuprinse la olaltă.

4. Unii, în vreme ce recunoscând unor comunităţi creştine titlul de Biserici, sunt de părere, că în purtarea de grijă a lui Dumnezeu şi în baza istoriei e necesar să fie o preoţie pentru binele Bisericii; alţii au susţinut, că nicio formă de organizaţie nu e în mod inerent preferabilă; iar alţii au fost de părere, că nici un fel de organizaţie nu e necesară.

c) Unii cred, că nicio desbinare n'a venit decât din păcat. Alţii, că desbinările au fost rezultatele inevitabile ale darurilor diferite ale Duhului şi ale deosebirilor de înţelegere a adevărului. Intre aceştia au venit iarăşi alţii, cari privesc la desbinările din trecut cu durere şi părere de rău, împreunate cu conştiinţa milei lui Dumnezeu, care în ciuda acestor desbinări şi chiar prin ele a promovat cauza Sa în lume.

Dela Patriarhul din Constantinopol. I. P. S. Sa patriarhul ecumenic Vasile III al Constantinopolului a adresat I. P. S. Sale patriarhului nostru Miron o scrisoare, în care arată că s'a slujit parastas în biserica patriarhiei din Constantinopol pentru odihna sufletului Marelui nostru Rege Ferdinand. In aceeaş scrisoare patriarhul Vasile III transmite călduroase felicitări I. P. S. Sale patriarhului Miron pentru numirea Sa de membru în consiliul de regenţă, urând întregii Inalte regenţe succes «întru îndeplinirea înaltelor îndatoriri ce-i incumbă spre binele statului român cel de Dumnezeu păzit şi a evlaviosului popor român».

Concordatul cu Vaticanul încheiat? Ziare din capitală au adus ştirea, — după a noastră părere, ştire contrară adevărului, — că mult pomenitul concordat a fost încheiat şi semnat pe ziua de 10 Mai 1927.

Ştim că pe vremea aceea aveam de ministru al Cultelor pe dl *V. Goldiş*, membru conducător în corporaţiile noastre bisericeşti şi totdeauna apărător de frunte al ortodoxiei române. Tocmai din asemenea motive zicem că nu putem admite, că — sub ministeriatul său — să se încheie şi semneze un concordat.

Dr. Karácsonyi le caută dela început în afară de ringurile avarilor şi le află, pe temeiul numelor de localităţi ce nu pot fi explicate din ungureşte, ci din nemţeşte, ţinând cont de scrisul străvechi, — în promontoriile Carpaţilor vizaţi mai sus. Un şir de asemenea numiri de localităţi se găsesc în apropierea vechii cetăţi Ardariburg, între care Verpelt de ex. care în veacul al 13 şi 14 se scria încă Velprecht şi se poate reduce propiu zis la vechiul nume german de persoane Welpbrecht (lup tinăr vestit). In promontoriile Transilvaniei se mai află un cerc de sate cu numiri vechi germanice, între care Ip, care a păstrat forma străveche de numire nelatinizată încă a gepizilor (Iib) şi în apropierea căreia e arătat, încă în veacul al 14 lea, germanicul Lympach (Lindenbach).

Carol cel Mare întemeiă confiniul de răsărit şi nimici imperiul avar. Cu un veac mai târziu ungurii cuceriră ţara.

Ce s'a întâmplat cu gepizii? — Aici începe partea de ipoteză a cercetării lui Karácsonyi.

Mersul gândirilor sale este cam următorul:

Avut-au ungurii motiv de-a se comporta altcum cu popoarele aflătoare în ţară, — care li s'au supus de bună voie, — de cât avarii înaintea lor? Cu siguranţă nu. Şi ei erau crescători de vite pe câmpie, şi pe lângă aceasta pescarii apelor întinse. Au ţinut astfel ocupate câmpiile mari, lăsând nestângenită populaţia de sub Carpaţi. Şi tot ca avarii, îi folosiau şi ei ca trupe ajutătoare, dar nu ca avangardă în războaie, ci ca trupe de graniţă în locuri întărite şi la periferiile tot mai îndepărtate ale ţării. Pentru aceşti grăniţeri apare din veacul al 11 lea numele de «săcui» întâi în apus în valea Waag, apoi în Carpaţii de răsărit. Vechii istorici îi deosebesc de unguri şi-i privesc ca trupe mai slabe şi nu prea vrednice de încredere. Sub aceşti «săcui», ca nume de profesiune, sânt presupuşi după originea etnică, în prima linie slavii şi gepizii, cari de veacuri erau întrebuinţaţi în acest scop. Şi aici îşi statoreşte Karácsonyi explicarea neaşteptată a cuvântului «săcui», rămas nelămurit pe lângă toată truda de până acum: *Székely* nu e altceva, decât redarea fonetică pe ungureşte a cuvântului nemţesc *Sichel* (secere). Precum prescurtează ungurul nemţescul Landsknecht (propriu zis Lanzenknecht) în Láncz aşa a făcut din «Sichelknecht» adecă din gepidul care se serveşte de secere ca armă — székely. (Din punct de vedere filologic german e de observat, cu privire la această etimologie, că secera nu e cunoscută ca armă la popoarele germane şi că acel cuvânt însuşi nu e de origine germană, ci derivă din latinescul seclula. Se poate însă ca tocmai atingerea timpurie a Gepizilor cu oştirile romanilor să le fi împrumutat cuvântul în acest înţeles).

Intrebuinţarea săcuilor ca trupe proprii de pază a graniţelor la răsărit şi la expediţii războinice dincolo de acest răsărit, o probează lumina clară a istoriei. Un singur exemplu: La 1210 Comitele de Sibiu, Ioachim, participând la asedierea Vidinului, duce cu sine drept trupe «saşi, olahi, săcui şi bessi». Astfel de trupe grăniţăreşti se întrebuinţau nu numai în aşezările lor de origine, ci şi pentru nouă colonizări, cum o dovedeşte colonizarea Scaunului de Arieş.

Earăş a sfeclit-o. Foaia mitropoliei blăjene, *Unirea*, anunţase cu însufleţirea înrăurită poate şi de căldurile mari ale verii, că 59 familii ortodoxe dela Stârciu, din Sălaj, s'au făcut uniate. Un act oficial al primăriei din numita comună, publicat acum în *Renaşterea* din Cluj, constată că afirmaţiile foii blăjene *«nu corespund adevărului»*, nu numai că în vremea din urmă, în pomenita comună, n'au fost treceri dela ortodoxie la unaţie, — ci, din contră, dela unaţie au trecut la legea şi biserica ortodoxă română. «Şi azi — spune certificatul — locuitorii acestei comune sânt, în majoritate absolută, de religiunea ortodoxă română»...

Cu toate desminţirile, clarissimii noştri, împrieteniţi cu obiceiurile iezuitice, vor continua să croească ştiri la fel, vârâte măcar la «telefon».

Noul seminar teologic.

In urma circulării Ven. Consiliu arhiepiscopesc prin care s'a adus la cunoştinţă credincioşilor noştri deschiderea noului seminar teologic, s'au înştiinţat aproape 200 de tineri dornici de a intra în noul institut de învăţământ, nu numai din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu ci şi din celelalte eparhii ale Mitropoliei noastre, precum şi din vechiul regat, Bucovina şi Jugoslavia. Un semn invederat acesta, cât de mare a fost lipsa înfiinţării acestei şcoale.

In anul şcolar curent va funcţiona cursul I, şi au fost primiţi 45 elevi.

1. Din arhidieceză: R. Albu din Hărău, Gh. Apolzan Sibiel, St. Avram Romos, A. Basarab Vaidei, E. Bendorfean Daneş, E. Benţa Banpotoc, I. Brânduş Ţeline, N. Cândroiu Dâncul mic, E. Cibu Daia-rom., Ciortea Ştefan Sibiel, V. Cojocar Cuciulata, R. Constantin Hendorf, C. Dărjeu Purcăreni, P. Filip Cigmău, A. Furdui Lăsău, Tr. Grecu Ruja, Septimiu Juga Bretea-Murăşană, Tr. Lazar Peştera, M. Lasio Vişca, I. Lăzescu Bran, Gh. Mateiu Zdrapţi, I. Mişcoiu Petroşani, N. Miclea Petrila, E. Mosora Daneş, P. Muntean Batiz, I. Muntean Tău, I. Neacşu Fântâna, D. Oariu Săsăuş, I. Popa Apoldul de jos, L. Popa Măgăreiu, E. Pop Boiulmare, Ioachim Pura Feldioara, V. Ştefan Cinculmare, I. Sumedrea Bran, N. Vasiu Uroiu, D. Veştemean Sadu.

2. Din dieceza Aradului: V. Andreiaş din Brestovaţ, M. Borza Tauţ şi N. Vesa Cermeiu.

3. Din dieceza Clujului: V. Bilboacă din Gărbău, H. Părău din Ighiu şi I. Vădean din Sălişca.

4. Din dieceza Orăzii-mari. Gh. Deme din Ciumeghi şi O. Roşu Beiuş.

5. Din dieceza Caransebeşului: N. Muntean din Sân Mihaiu (Jugoslavia).

Director al şcoalei a fost numit catihetul şcoalei normale «Andreiu Şaguna» părintele Gheorghe Maior.

Şcoala este plasată în edificiul vechiului seminar de pe Spinarea Cânelui.

Inscrierile se fac în zilele de 3—5 Oct., iar în 6 Octomvrie se încep prelegerile.

Nr. 8575/927 Şcol. (112) 1—2

CONCURS

Pentru ocuparea catedrei de religie la liceul: «Domniţa Ileana» şi la şcoala normală: «Andrei Şaguna» din Sibiu se publică concurs cu termen de 10 zile.

Doritorii de a ocupa aceste catedre sânt invitaţi să-şi înainteze documentele despre calificaţia lor la Consiliul arhiepiscopesc.

Retribuţiile sânt asemenea profesorilor din învăţământul secundar.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 2 Septemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Din Bănat. — Din America. — Alte daruri. — Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii. —

Cu plăcere şi multă mulţumire sufletească înregistrăm astăzi pilda vrednicilor protopopi bănăţeni, a Prea Cucernicilor Părinţi *Dr. G. Popovici* şi *Fabriciu Manoilă*, cari au manifestat deosebit interes pentru refacerea sfântului aşezământ al mănăstirii brâncoveneşti. Cu aceeaş plăcere şi mulţumire pomenim şi pe harnicul nostru paroh *Ioan Popovici*, din America, pentru colecta întreprinsă în mijlocul enoriaşilor săi din Erie Pa. Laudă şi cinste lor!

Au colectat şi contribuit:

P. Cucernicul Păr. **Dr. George Popovici,** protopop în Lugoj, a colectat dela mai mulţi credincioşi Lei 1815 şi a vândut cărămizi în preţ de Lei 6000, în total . . . 7815

P. Cucernicul **Fabriciu Manuilă,** protopop în Lipova, a plasat cărămizi în valoare de . . . 6000

Ioan Popovici, paroh, Erie Pa, America, a colectat dela credincioşii săi 18 dolari, schimbaţi în Lei, dau 2880

Dl **Ioan Anuşca,** profesor la liceul G. Lazar, Sibiu 500

In lista de subscriere din parohia *Beclean*, protopresbiteratul Făgăraş, a contribuit Ioan J ga Nr. 31 Lei 1000, Ana Dionisie Taflan Lei 1000, şi mai mulţi poporeni Lei 2350, în total 4350

In lista de subscriere din parohia *Făgăraş* a contribuit Elena Grecu Lei 500, şi alţi enoriaşi: Lei 1900, în total 2400

In lista de subscriere din parohia *Rucăr*, protop. Făgăraş, a contribuit Moise Nicoară cantor, Lei 1000, alţii: Lei 600, în total . . 1600

In lista de subscriere din parohia *Sâmbăta de sus apuseană*, protop. Făgăraş, a dăruit Toma Vuţu Lei 1000, alţii: Lei 255, în total . 1255

In lista de subscriere din parohia *Sâmbăta de sus răsăriteană*, protop. Făgăraş: Precup şi soţia Lei 1000, alţii: Lei 835, în total . 1835

In lista de subscriere din parohia *Bobâlna*, protop. Geoagiu, Ana Botici Nr. 4 Lei 420, alţii: Lei 1440, în total 1860

In lista de subscriere din parohia *Aninoasa*, protop. Jiu: Marian Nicolae Lei 1000, alţii: Lei 1242, în total 2242

In lista de subscriere din *Sântandrieş şi Sântohalm*, protop. Deva, mai mulţi poporeni 4166

Total Lei: 36,903

Suma de mai 'nainte Lei: 2.445,143

Total general Lei: 2.482,046

Fântâna dela Smeeni

— Pelerinaj, băi şi rugăciuni —

Din judeţul Buzău se vestesc minunatele vindecări ale *fântânei dela Smeeni*, care în zilele acestea a devenit un loc de pelerinaj, cam în felul celebrului Lourdes al Franţei. Se vorbeşte despre orbi şi paralitici vindecaţi cu apa miraculoasă a fântânei. Mulţi dintre pelerini se culcă seara bolnavi, şi se scoală dimineaţa tămăduiţi.

Dl G. Lungulescu dă, într'un ziar din capitală, mai multe informaţii culese la faţa locului. Între altele, spune următoarele:

Luni dimineaţa, fiind sărbătoarea tăerii capului sf. Ioan Botezătorul, am revenit la fântâna dela Smeeni. Cu tot vântul rece dinspre munte care svânta câmpul şi şoseaua, mulţimea a venit în număr considerabil. Ne însoţeşte şi căpitanul de jandarmi Mateescu, care ne vorbeşte cu multă convingere despre vindecările pe care le-a constatat personal. Tot timpul, şoseaua e străbătută de autobuze, care, în zilele de pelerinaj, stătornicite de intuiţia mistică a poporului, şi anume Lunea, Miercurea şi Vinerea, fac minunate treburi cu transportul credincioşilor. După zece minute de drum, sântem siliţi să ne oprim. Un copil care păzeşte o turmă de oi în largul câmpiei ne face semne disperate, alergând spre noi. Curioşi, aşteptăm să ne spună ce vrea. Îmbrăcat într'o primitivă sarică ciobănească, copilul, ca de 12 ani, se opreşte abia respirând lângă maşină şi cu ochi mari şi neliniştiţi ne roagă să-l luăm şi pe el «la fântână».

— Şi turma cine o mai păzeşte, băiatule? întrebăm noi.

— Dumnezeu, răspunde el cu ochii umezi de lacrimi, văzând că nu ne-a înduioşat rugăciunea lui. Câte învăţăminte ar putea trage conducătorii neamului din cazul fântânii dela Smeeni! De câteva zece de ani am abătut poporul din matca evoluţiei lui firesti, nevoind să-i mai preţuim şi să i cultivăm emotivitatea, dând întregii noastre educaţiuni caracterul raţionalist pe care-l are şi azi. Şi totuşi, civilizaţia românească aparţine emotivităţii şi ei îi va fi dat să nască marea renaştere spirituală de care avem nevoe şi ale cărei începuturi se arată şi se simt.

Ajungem la locul minunilor. Numărul cel mare al căruţelor dovedeşte că sosirea credincioşilor n'a încetat în tot timpul nopţii, cu toată mânia vântului şi-a ploii. Deşi stăpâniţi de grijile proprii, pelerinii cercetează pe cei mai bolnavi decât ei, şi le dau sprijin ca să facă baie şi să se împărtăşească cu «apa sfântă». Orbi, paralitici, tuberculoşi, invalizi, stau întinşi la pământ, având deasupra pleoapelor, nemişcate ale ochilor lipsiţi de lumină, şervete muiate în apa fântânei, iar părţile suferinde ale trupului unse cu nămol din preajma ei. E mare mulţimea şi totuşi nu se aud strigăte. Suferinzii îşi fac rugăciunile şi baia cu aerul cucernic, cu care priveghează călugării budişti pe malul apelor sfinte.

Privind această mulţime care se roagă şi aşteaptă vindecarea, te întorci cu mintea spre scăldătoarea oilor din Ierusalim numită în evreeşte «Vitezda», şi unde îngerul Domnului venea odată pe an de turbura apa, pentru ca întâiul intrat să se vindece. Şi acolo se vindeca un singur suferind pe an, şi totuş mulţimea celor ce aşteptau minunea era atât de mare, încât cele cinci foişoare ridicate de regele Solomon pentru adăpostirea sufirinzilor, deveneau neîncăpătoare. Tot aşa de neîncăpător se va dovedi fără îndoială şi pavilonul pe care-l ridică acum prefectura de Buzău la această scăldătoare de vite din marginea Călmăţuiului, un loc ales pentru adăpostul blândelor vite, şi unde totuş Domnul iubeşte să-şi trimită îngerul. Cu timpul, totul prevede că pe locul acesta se vor ridica şi alte aşezăminte de cucernicie.

*

«Indrăzneala» d'a face asămănare oarecare între fântâna dela Smeeni şi Lourdes-ul romanocatolic a turburat nu puţin liniştea straşnicilor păzitori ai papistăşiei dela monitorul blăjan, *Unirea*. Domesticii clarissimi încrestează, la loc frunte (în Nr. dela 3 Sept), amănuntele referitoare la miraculoasa fântână, ca să declare drept concluzie (care poate să exprime mai de grabă o *dorinţă*): *«n'avem nici o nădejde* — noi, dela Unirea, — *că Smeenii ortodoxiei noastre române ar putea ajunge vreodată un Lourdes românesc»*.

Miraculoasa fântână, de pe pământul ţării noastre întregite, n'are, cum vedem, darul d'a fi pe placul *Unirii* dela Blaj, şi de aceea trebue combătută din vreme, nu cumva să se asemene acel loc, — fiindcă este al ortodoxiei, — cu un Lourdes din străinătate...

Aşa se apără interesele naţionale, la Blajul de astăzi, în ziarul care se pretinde a fi organ naţional românesc. Halal patriotism!

Dr. VASILE STAN: Vicar arhiepiscopesc

Prin trecerea la cele veşnice a Prea Sfinţitului arhiereu Dr. Ilarion Puşcariu întâmplată în anul 1922, postul de vicar arhiepiscopesc a rămas până acuma vacant şi neîntregit.

Acest post s'a întregit din partea Inalt Prea Sfinţiei Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru *Nicolae* în şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută în 7 Septemvrie a. c.

I. P. S. Sa a amintit, că a amânat până acuma întregirea acestui post, între altele şi din dorinţa de a conduce însuşi în acest interval de timp, lucrările pentru reorganizarea instituţiunilor noastre bisericeşti şi pentru înfiinţarea altora, cari sunt necesare în desvoltarea bisericii noastre.

Dar în măsura în care această operă se desăvârşeşte, simte nevoia unui ajutor, căruia să-i poată încredinţa o parte din multele îndatoriri bisericeşti.

Drept aceea — declară I. Prea Sf. Sa, — că în conformitate cu art. 157 al statutului de organizare unitară al bisericii noastre, numeşte de vicar arhiepiscopesc pe I. P. C. S. *Dr. Vasile Stan* actualul director al Şcolii Normale «Andrei Şaguna», dorindu-i totodată dela bunul D-zeu, viaţă îndelungată şi putere ca să poată satisface îndatoririlor împreunate cu acest post.

Consiliul arhiepiscopesc a luat, cu bucurie la cunoştinţă, numirea de vicar făcută din partea I. P. Sf. Sale, iar noul vicar, în cuvinte bine simţite a mulţumit I. P. Sf. Sale pentru înalta distincţiune, promiţând că-şi va da toată silinţa să satisfacă nouei misiuni încredinţate dânsului.

Noul vicar al arhiepiscopiei noastre a avut în această înaltă demnitate *doi* vrednici înaintaşi, pe regretaţii:

Nicolae Popea, vicar dela 1868—1889 şi

Dr. Ilarion Puşcariu, vicar dela 1889—1922.

Actualul vicar, al treilea, I. P. C. Sa *Dr. Vasile Stan*, s'a dovedit şi până acum, în calitatea sa de profesor şi director, ca o putere de muncă cinstită şi conştientă, ale cărei roade principale se cuprind în formarea pleiadei de învăţători, crescuţi în duhul unei adânci veneraţiuni pentru strămoşeasca noastră biserică, însufleţiţi în lumina unui curat patriotism şi în respectul pentru bunele şi frumoasele moravuri din bătrâni.

Profesorul şi directorul şcoalei noastre normale a slujit tinerimii, ce se pregăteşte pentru drumul spinos al dăscăliei, ca grăitor exemplu de neobosită lucrare şi îndelungă răbdare, de modestie, de energie şi de bunătate, de creştinească şi românească virtute. Ca director, pe lângă opera de birou corect îndeplinită, a căutat să fie mereu, prin cunoştinţele şi autoritatea sa, promovătorul educaţiei morale şi naţionale a elevilor, şi sprijinitorul năzuinţelor de mai bine ale colegilor săi din şcoala Andreiană.

Astăzi, ca Vicar arhiepiscopesc, ia asupra şi altă însărcinare, mai largă: de a colabora la îndrumarea activităţii preoţimii arhidiecezei ardelene în noua epocă, începută după desrobirea neamului, şi a-i da direcţiunile necesare în cadrul legiuirilor noua bisericeşti, ca să fie adevărată educătoare a poporului nostru.

Celui-ce îşi închină viaţa acestei munci, însemnate şi hotărâtoare pentru neam şi ţară, îi dorim mulţi, mulţi ani, cu izbânzi tot mai frumoase în noua împlinire a datoriei spre binele bisericii şi al credincioşilor ei.

*

Ca date biografice, însemnăm următoarele:

Dr. Vasile Stan, s'a născut din părinţi ţărani în comuna Sohodol din Munţii-apuseni, comitatul Albei, la 30 Ianuarie 1875. A învăţat în şcoala greco-ortodoxă primară din comuna sa natală, clasele gimnaziului-inferior la gimnaziul român gr. or. din Brad, iar clasa a V şi VI a gimnaziului superior la gimnaziul gr.-cat. din Beiuş. In anul 1893 a întrat în secţiunea teologică a seminarului «Andreian» din Sibiu. După terminarea studiilor teologice în anul 1896, a continuat studiile gimnaziale la gimnaziul român din Braşov; aici în 1897 a trecut şi examenul de bacalaureat. Din Septemvrie 1897 până în 16 Februarie 1898 a fost învăţător la şcoala gr.-or. din Sohodol, iar până la 1 Septemvrie 1898 a fost practicant în cancelaria consistorială din Sibiu. In Septembrie 1898, după ce Consistorul arhidiecezan i-a votat unul dintre stipendiile dela stat (1000 cor.), s'a înscris la facultatea filosofică a universităţii din Budapesta. Aici a făcut studii de filosofie şi filologie modernă până în 1 Iunie 1902. Tot la această universitate în 23 Mai 1908 o fost promovat şi doctor în filosofie, având ca teză: «Magyar elemek a Móczok nyelvében», Sibiu 1908. După terminarea studiilor universitare în 1902, în luna Septemvrie a fost profesor la şcoala civilă de fete a «Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român», iar din 1 Octomvrie 1902 funcţionează ca profesor la seminarul arhidiecezan «Andreian» din Sibiu, apoi la şcoala noastră normală.

In 25 Octomvrie 1925 a fost hirotesit din partea I. P. S. Sa Mitropolitului nostru *Nicolae* întru protosincel, iar în 4 April 1926 întru arhimandrit.

A scris: Predica în biserică, importanţa şi necesitatea ei (publicată în anuarul al XX-lea al institutului pedagogic şi teologic din Sibiu din anul şcolar 1903/4); Cărţi didactice, în 1907 şi 1909; Centenarul lui Şaguna şi opinia publică românească, Sibiu 1910. Afară de aceste a ţinut diferite cuvântări ocazionale şi a scris articole de conţinut pedagogic şi cultural în revista pedagogică «Vatra Şcolară», în ziarul nostru şi în alte publicaţii periodice.

Regele Ferdinand şi Societatea Naţiunilor. Din Geneva: In şedinţa de deschidere a sesiunii Consiliului societăţii naţiunilor, preşedintele Villegas a exprimat reprezentantului român, dlui N. Titulescu, profunda simpatie a Consiliului pentru doliul crud de care a fost lovită naţiunea română prin moartea Regelui *Ferdinand*, şi a rugat pe dl Titulescu să transmită M. S. Regelui *Mihai*, Consiliului de regenţă, guvernului şi poporului român, asigurarea că Consiliul societăţii naţiunilor împărtăşeşte doliul lor şi va păstra respectuos amintirea unui mare prieten al Societăţii Naţiunilor. Dl ministru N. Titulescu a mulţumit în numele M. S. Regelui Mihai, a Consiliului de regenţă şi a guvernului, rugând Consiliul societăţii să primească asigurarea că naţiunea română va rămânea credincioasă devizei marelui dispărut: *ordinea în pace.*

Ziarul sibian *S. D. Tageblatt* a intrat de-a binele în apele lui Rothermere şi face, pe faţă, servicii iredentistilor dela Budapesta.

Oamenii cu răspundere politică nu s'au solidarizat nici într'o ţară cu acţiunea lordului recunoscut ca agent al turburătorilor păcii şi al jocurilor dela bursă.

Numeroase reuniuni culturale şi organizaţii politice din Cehoslovacia au răspuns cu manifestaţii imposante la acţiunea lordului agent, osândindu-o cu vehemenţă. In acelaş timp camera de industrie şi comerţ din Bratislava a adresat un *memoriu* lui Rothermere învitându-l să înceteze campania sa întemeiată pe informaţii cu totul greşite.

Despre acest memoriu dela Bratislava, Tageblattul (din 2 Sept.) scrie că este «un *mare nonsens*, care cu greu îşi mai află părechea!».

Deşi s'au găsit glasuri minoritare, care au avut sinceritatea de-a mărturisi, că acţiunea rothermeristă nu poate să se desfăşoare decât spre paguba minoritarilor, ziarul dlor Dr. Theil şi Dr. Brandsch nu face parte din corul acelor glasuri.

In *Tageblatt* îşi face cuibul iredenta ungurească şi cinicul ei lord rectificător de graniţe.

Toleranţa stăpânirii româneşti însă nu poate să fie fără margini, când agitaţia criminală, a organului săsesc din Sibiu, — ca şi a celui dela Braşov, — este învederată şi zilnică. Noi o punem pe răboj.

Episcopul Majlath primat al Ungariei? In locul devenit vacant prin moartea slovacului renegat Csernoch, este vorbă să fie numit mitropolit primat al Ungariei episcopul dela Alba-Iulia, *Carol Majlath*, iredentist de felul fostului episcop timişorean, Glattfelder, renegatul şvab, de celebră memorie.

Ziare care stau aproape de guvernul român comentează eventuala numire a episcopului Majlath, în scaunul de mitropolit primat la Strigoniu, ca o demonstraţie vie împotriva României, ca «o declarare provocătoare la adresa noastră, o personificată incitaţie între graniţele ungureşti şi între graniţele Ardealului».

Vom vedea, oare Vaticanul îndrăzneşte să distingă cu titlul de mitropolit primat pe marele antivalah dela Alba Iulia.

Aşa au fost aşezaţi graniţeri slavi în sudul Ardealului, în valea Ţibinului şi în părţile Sebeşului, «săcui», gepizi în cursul de sus al Niraşului, al ambelor Târnave şi al Homorodului. Numiri de localităţii în mijlocul aşezărilor ungureşti ca Rigmány (nemţeşte Richman, comp. Hermany cu nemţescul Herman) Vazzmány, Ostormany sau numiri de localităţi ca Arvad (din germanicul Arvalt), tot aşa Farczad, Monyod, Tibot, vizează locuri de astfel de aşezări gepide, cari din maghiară sânt neexplicabile, ci se pot reduce după toate aparenţele la forme germanice străvechi. Numirile de familii secuieşti reoglindesc asemenea raporturi, ca Osdolă (un conducător got se chema Usdila), ba adăogăm pe Istok (care nu e de explicat, decât din germanicul Stock).

Ca purtători de arme aceşti săcui gepizi, precum şi confraţii lor slavi, s'au contopit cu nobilimea slujbaşă maghiară. Urmarea a fost completa şi repentina lor maghiarizare. Că în multe cuvinte proprii dialectelor săcuilor se află încă patrimoniu gepid, n'a fost încă cercetat.

Până aici expunerea lui Karácsonyi. Cititorul german sfârşeşte citirea cu sentimente amestecate. Aceştia au fost va să zică, urmaşii mândrului neam al gepizilor, confraţii unui Ardarih, Kunimund şi Turisend? Cete de mercenari în slujba stăpânitorilor ţării, cari se perindau în aceste părţi, până când înşişi se perdură în naţionalitate străină?

In cercuri germaniste serioase s'a renunţat însă de mult la icoana ideală a lui Felix Dahn, în judecarea neamurilor germanice din timpul năvălirii barbarilor.

Şi-a doua întrebare care se pune: Ce altă faţă ar fi luat aici lucrurile, dacă în mijlocul veacului al 12 lea francii, colonizaţi pe Olt şi Târnave, chiemaţi prin scrisori regeşti, ar fi aflat locuitori vechi ai ţării vorbind limba germană, şi cărora li-ar fi putut întinde mâna? Sosit au ei aici numai cu un veac, sau poate şi cu mai puţin timp, mai târziu? — Ştiinţa însă nu serveşte spre a încolţi întrebări sentimentale, ci spre a cerceta cele de fapt întâmplate.

Această o vor servi din belşug cuvintele ce ridică din nou chestiunea.

INFORMAȚIUNI

Parastas. Implinindu-se în 8 Septemvrie a. c. 5 ani dela trecerea din această viață a P. S. Sale Arhiereului Dr. Ilarion Puşcariu, în biserica catedrală la finea sfintei liturghii, I. P. C. Sa arhimandritul Dr. Vasile Stan, asistat de preoții catedralei, a oficiat un parastas pentru odihna sufletului adormitului în Domnul.

Legiunea română a demobilizaților. S'au înființat, după războiu, în diferite părți ale țării, societăți de ostași cari au luptat pe fronturi. Acum s'a ivit ideea, ca societățile acestea să se contopească într'una singură sub numirea de: Legiunea română a demobilizaților. In fruntea mișcării este dl general Traian Moşoiu. Delegați i societăților din Ardeal s'au alăturat la ideea d'a se constitui în această legiune, care se va ocupa de interesele tuturor demobilizaților. Un congres se va întruni la București în 20 Oct.

Direcție școlară. Cu începere dela 1 Septemvrie s'a înființat la ministerul instrucțiunii o direcțiune a școalelor românești de peste hotare. O comisiune specială, formată din d nii Valaori, Gh. Popa-Lisseanu şi N. Batzaria, va funcționa pe lângă această direcție şi se va ocupa cu rezolvarea diferitelor cazuri privitoare la școalele românești de peste hotare.

Restituirea diurnelor. Potrivit ordinului ministerului de finanțe, referitor la restituirea diurnelor parlamentare încasate cu anticipație de foştii membri ai parlamentului averescan, organele fiscale au început executarea, aplicând sechestre celor cari amână restituirea. Foştii parlamentari au de restituit diurna pe timpul dela 10 Mai la 15 Octomvrie a. c. Acelora dintre parlamentari cari au fost realeşi deputați, sau senatori, li se reține plata diurnei încasate sub trecutul parlament din diurnele actuale până la acoperirea întregei datorii. Suma pe care o au de restituit cei mai mulți parlamentari se ridică la vreo 66000 lei de cap. Pentru înlesnire, încasarea se face în rate lunare de 4000—5000 lei.

Revărsări de ape. După căldurile neobişnuite din anul acesta şi după lungă secetă, au urmat cumplite inundații, care au produs uriaşe pagube şi pierderi de vieți omeneşti în Bucovina, Basarabia, Ardeal, vechiul regat, dar şi în țările din străinătate. Credința deşartă aduce nenorocirile acestea în legătură cu «stelele cu coadă». Se ştie că o cometă s'a apropiat în vară de pământ...

Guvernul român a aprobat deschiderea unui credit de 5 milioane pentru ajutorarea inundaților.

Adunarea generală a Asociațiunii culturale era să se țină anul acesta la Chişinău. In urma morții marelui Suveran Ferdinand I adunarea dela Chişinău s'a amânat pentru anul viitor. O adunare generală, în proporții reduse, fără serbări, se va ține în Octomvrie a. c. la Sibiu.

Troița lui Mihai Viteazul la Mirăslău. Asociațiunea culturală din Sibiu a hotărât ridicarea unei troițe-monument de peatră, întru amintirea luptelor lui Mihai Viteazul, aproape de comuna Mirăslău, județul Alba. Inaugurarea acestui monument se va face, cu o deosebită solemnitate, în ziua de 18 Septemvrie. Serbarea va fi prezidată de dl Alex. Lapedatu, ministrul cultelor.

In Miercurea-Ciucului s'a înființat, cu începerea anului şcolar, întâia clasă a liceului românesc şi un internat cu 35 burse. Se deschid porțile învățământului şi pentru copiii de săcui merituoşi din județ.

† Ioan Olariu, învățător în pensiune, după scurte şi grele suferințe, împărtăşit cu Sf. Taine, a încetat din viață în 1 Septemvrie 1927, în etate de 63 ani şi după 41 ani de fericită căsătorie. Rămăşițele pământeşti ale decedatului s'au aşezat spre odihnă veşnică în 3 Septemvrie 1927, la ora 2 d. a., în cimitirul bisericii ortodoxe române din Nucet. Odihnească în pace!

Școală de jucării. Ministerul de agricultură a înființat la Câmpeni, în legătură cu şcoala de meserii, o fabrică de jucării. Menirea şcoalei este să dea de lucru moților. Lemn fiind din belşug, şi populația îndemânatecă la lucrat, noua îndeletnicire, către care vor fi îndrumați copiii moților, va face ca starea lor să se îmbunătățească.

Cum sânt tratați lucrătorii în Ungaria? Un ziar unguresc ardelean află din Budapesta următoarele: Secerătorii de pe moşia Kendereş a guvernatorului Horthy s'au pus acum câteva săptămâni în grevă. Pricina grevei a fost, că nu s'a respectat învoiala făcută cu muncitorii şi voiau să le rețină din leafă sume însemnate. Muncitorii s'au plâns împotriva acestui lucru la conducătorii moşiei, cari i-au alungat în chip brutal. Ca urmare, muncitorii au declarat greva. De aceea o companie de jandarmi s'a dus pe moşia guvernatorului, să facă ordine. Ofițerul comandant a cercetat întâi cine este instigatorul. Acesta era un anume Ion Toth, tatăl unei familii numeroase, interpretul doleanțelor muncitorilor în fața administrației moşiei. Pe acest țăran comandantul jandarmilor l a împuşcat pe loc. Pe alți 10—12 greviști i-au bătut ingrozitor, apoi i-au dus legați la Seghedin. Pe ceilalți i-au silit să reia numai decât lucrul, în condițiunile impuse de stăpân. In Ungaria se vorbeşte de zile întregi despre greva reprimată sângeros a acestor țărani, deasemenea despre cazul țăranului împuşcat şi al victimelor celorlalte duse pe sus la Seghedin. Ziarele însă nu spun despre acestea un singur cuvânt, şi vestea abia acum a ajuns în presa din străinătate.

† Iustina Dr. G Sândeanu, văduvă de medic după scurte suferințe şi-a dat sufletul în mânile Creatorului în 7 Septemvrie 1927, ora 5. Rămăşițele pământeşti s'au depus, după ritul ortodox român, spre veşnică odihnă în 9 Septemvrie 1927, ora 15, din capela mortuară a Cimiterului central din Sibiu. Odihnească în pace!

Premiile Academiei Române. In sesiunea generală din anul viitor 1928 Academia Română va da mai multe premii, ca şi până acum, atât pentru cărți publicate, cât şi pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date. Intre aceste din urmă este şi *Premiul episcopiei Argeşului,* de 10,000 Lei, care se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului: *Monografia mănăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş.* — (Deciz. 6 Iunie 1923). Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 Decemvrie 1927.

Furt din biserică. Ziare ungureşti ardelene află, că din catedrala episcopiei romano-catolice dela Alba Iulia au dispărut mai multe obiecte de mare valoare; între altele lipsesc: o mantie lucrată cu rară artă şi dăruită de împărăteasa Maria Terezia, o cruce de aur, şi alte numeroase odoare bisericeşti de argint şi aur, în preț de câteva milioane de lei. Bănuit de furt este sacristanul (ecleziarhul) Szovik Pál, care a părăsit atât reşedința episcopală, cât şi oraşul. Siguranța dela Cluj a găsit, la gazde de hoți, o parte din lucrurile furate.

De imitat Mustafa Kemal, preşedintele republicii turceşti, a publicat un ordin, în virtutea căruia se interzice deputaților din partidul poporului să figureze în consiliile de administrație ale societăților unde statul posedă majoritatea acțiunilor sau ale societăților ce au obținut concesiuni din partea statului. Preşedintele camerei, miniştrii, secretarii partidului, şefii de grupuri parlamentare şi inspectorii partidului nu vor putea face parte din conducerea societăților comerciale particulare.

Birou advocațial. Dl Dr. Ioan Mafteiu şi-a deschis, începând cu data de 1 Septemvrie 1927, birou advocațial în Sibiu, strada Brukenthal Nr. 38 (lângă Prefectura poliției).

Femeile polone. La alegerile comunale, ținute zilele acestea în Gvozdzec (Galiția) femeile s'au prezentat cu o listă independentă şi au câştigat toate mandatele. Femeile polone au pornit la alegeri cu un manifest, în care arată că bărbații ştiu mai ales să se certe şi să facă politică de partid, lăsând la o parte interesele obşteşti.

Turc trecut la creştinism. Turcul Assan Huseim, din comuna Joriştea, județul Putna, a trecut la legea creştină. La botezul lui, care s'a făcut în comună cu mare paradă, a luat parte tot satul, au venit mulți oameni şi de prin satele vecine, ca să-i vadă încreştinarea.

Lupta unui vultur cu un aeroplan. In America un aeroplan, trecând peste nişte munți înzepeziți, a fost atacat de un vultur uriaş, care a silit aeroplanul să se coboare la pământ. Pilotul a fost greu rănit de vultur şi, de spaima ce a tras-o, a încărunțit.

Lunatic. Flăcăul Vasile a lui I. Pântea din Argestru Dornei, fiind lunatic, s'a sculat într'una din nopți şi s'a dus adormit peste 18 kilometri, până pe vârful unui munte, numit Ouşorul. In drumul lui a trecut peste apa rece a Bistriței fără să se trezească şi abia în vârful muntelui s'a domerit, că el nu-i unde se culcase de cu seară, ci departe de sat, fără să ştie cum a ajuns până acolo.

ŞTIRI LOCALE

Propagandă pentru Aviația română. Consiliul comunal al municipiului Sibiu se adresează către populația oraşului încă odată cu un apel călduros, a se înscrie ca membru al «Asociației române pentru propaganda aviației» (A. R. P. A.). Nu e nevoe a accentua azi în deosebi însemnătatea mare a aviației pentru viața economică a statului modern. Prin participarea la această asociație patriotică populația oraşului are ocazia de a-şi manifesta simțemintele de buni cetățeni. Cu lămuriri mai detaliate serveşte cu plăcere secția militară a oraşului, strada Mitropoliei Nr. 2, uşa 16.

(105) Med. univ. **Dr. ITTU** 2—4
medic în Sibiu, strada REGINA MARIA (Cisnădiei) Nr. 36, s'a reintors şi consultează zilnic.

Dr. ILIE IANCU
medic-primar la Institutul Obstetric (Clinica de femei)
reintors din străinătate şi-a reînceput praxa medicală. — Consultațiuni zilnic la orele 2—3½ d. a.
Strada Funarilor (Seilergasse) Nr. 3 (110) 1—3

CĂRȚI ŞI REVISTE

Carmen saeculare preoțimea română din Ardeal în slujba idealului național, conferență ținută la 6 Martie 1927 în sala a IV a universității din Cluj, în ciclul de conferințe aranjate de Societatea ort. nat. a femeilor române, de *Dr. Sebastian Stanca.* Tiparul tipografiei eparhiale ortodoxe române, Cluj. — O broşură de 20 pagini. Prețul?

Volum de povești. A apărut: *Frumoasa din nor şi alte povești,* de *E. Hodoş.* Conține, pe 196 pagini, 12 din cele mai frumoase povești din popor. De vânzare la: Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Prețul 60 Lei.

Nr. 616/1927. (108) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a de nou înființată **Madefalău** (Petru Rareş) cu filia Gălăuțaş protopopiatul «Oituz» jud. Ciuc, recunoscută de stat, se deschide concurs în termin de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregirea dela stat conform coalei B.
2. 32 jug. pământ arător şi fânaț primit prin reforma agrară.
3. 10 jug. pământ arător şi fânaț în filia Gălăuțaş.
4. Venitele stolare obişnuite.
5. Chiria până la Construirea caselor parohiale se va plăti în bani.

Viitorul paroh va locui stabil în filia Gălăuțaş având să păstorească de aici Madefalău. Ambele comune au gara în loc.

Cererile de concurs instruite cu documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc al tractului «Oituz», în termin.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial din Madefalău, din şedința dela 23 April a. c.

Poiana-Sărată (Oituz), la 17 August 1927.

Ioan Rafiroiu
protopop.

Deschiderea cursului pentru surori de ocrotire (infirmiere vizitatoare) la Cluj

La 1 Octomvrie 1927 va începe la Cluj un nou curs pentru pregătirea surorilor de ocrotire (infirmiere vizitatoare).

Informațiuni se pot pot cere dela *Direcțiunea Institutului surorilor de ocrotire, Cluj, strada Dorobanților 23.* (103) 3—3

Nr. 1002/927. (109) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Boholț**, protopresbiteratul Făgăraș, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 7 și jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică un stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litre grâu de familie și stola usitată.

Concurenții să-și înainteze cererile în terminul indicat la subsemnatul oficiu protopresbiteral și să se prezenteze poporului în biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta cu prealabilă încuviințare a protopopului.

Boholț, la 19 August 1927.

Comitetul parohial în înțelegere cu oficiul protopresbiteral ortodox român din Făgăraș.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 758/1927. (107) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei de clasa a III-a **Hosman** protopresbiteratul Agnitei, cu paroh, să escrie concurs cu termin de 15 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială 5 jug. 800 stânjini p. arător și 3 jug. fânaț.
3. Lemne de foc din păpurea comunală 8 stânjini pe cari le vor tăia și aduce parohienii.
4. Locuință în casa parohială la loc de frunte în comună cu supraedificatele necesare economiei.

Concurenții își vor înainta cererile la ocuparea parohiei provăzute cu documentele ce să cer de regulamentul pentru parohii, oficiului protopopesc al tractului Agnita, în terminul deschis și până la publicarea alegerei să vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare predicare eventual servire și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 16 August 1927.

Oficiul protopopesc al tractului Agnita în înțelegere cu Consiliul parohial și cu adunarea parohială.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICIU
profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna"

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Prețul Lei 100·—, plus spese poștale Lei 15·—

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului

Telegraful Român

Aviz

Subsemnatul am deschis în Sebeș jud. Alba — Calea Mihai Viteazul

O sucursală bine aranjată de

CRUCI ȘI MONUMENTE

din mai multe soiuri de marmoră și alte petri de stâncă. Rog concursul Onor. Preoțimi.

SIMION ȘTEF, pietrar
(111) 1—5 **Orăștie și Sebeș.**

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date și îndrumări din economia câmpului, pomărit și vierit, legumărit și florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comșa

Tomul I	Economia câmpului . . .	Lei 90
Tomul II	Pomăritul și vieritul . . .	„ 50
Tomul III	Legumăritul și florăritul .	„ 60

Se expedează numai contra Ramburs

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Reclama este sufletul comerțului

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighișoara 6·00, 17·30
2. Făgăraș, Brașov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinț, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, București 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copșa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighișoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Brașov, Făgăraș 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinț 9·25, 15·48, 22·40
5. București, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copșa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
VI. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raționaliste». Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciaușanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume!» Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Morușca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățătura vieței după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuția preoțimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Țincoca: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203. Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul și Erezile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinții. Pag. 44. Lei 20.

Cărțile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV. Sibiu, 16 Septemvrie 1927 Nr. 66—67

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

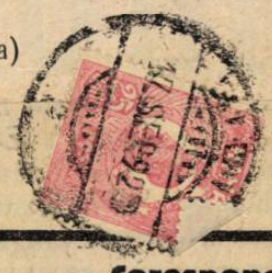

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

In zarea Ecumenicităţii

de Tr. Scorobeţ

IV

Documente.

IV. Mărturisirea comună de credinţă a Bisericii

Noi, membrii Conferenţei de Credinţă şi Organizaţie adunaţi din toate laturile lumii în scopul unirii creştine, graţie lui Dumnezeu ne-am simţit una în rugă comună, în Dumnezeu Tatăl nostru cel ceresc şi Domnul nostru Isus Hristos, Mântuitorul nostru şi în împreunarea Duhului Sfânt.

Cu toate deosebirile de doctrină dintre noi, noi suntem uniţi prin Credinţa creştină comună, expusă în sfânta Scriptură şi mărturisită şi păstrată în simbolul ecumenic, îndeobşte numit niceean şi în simbolul apostolesc, care credinţă e confirmată neîntrerupt în experienţele duhovniceşti ale Bisericii lui Hristos.

Noi credem că Duhul sfânt, care îndrumează Biserica spre a cunoaşte tot adevărul, îi poate permite ei, în timp ce se ţine strâns de mărturisirea credeurilor (moştenirea noastră comună de la Biserica veacurilor primare) să exprime adevărurile revelaţiei şi în astfel de forme nouă pe cari le reclamă din timp în timp problemele nouă.

In sfârşit, noi dorim să fixăm mărturia noastră solemnă şi unanimă că nicio normă externă ori scrisă nu e satisfăcătoare fără de experienţa interioară şi personală a legăturii cu Dumnezeu întru Isus Hristos.

Note

1. Trebue să se noteze că Biserica ortodoxă răsăriteană poate primi Simbolul niceean numai în forma neinterpolată, fără clauzula filioque; şi cu toate că Credeul apostolic a'are loc în formulele de Credinţă ale acestei Biserici, acest credeu e în armonie cu doctrinele sale.

2. Să se mai noteze că unele biserici reprezintate în această Conferenţă imbină tradiţia cu Biblia; unele în mod categoric subordonă Scripturei credeurile; altele atribue Mărturisirilor lor speciale de credinţă importanţa principală, iar unele nu practică nici un credeu.

3. E unanim admis că întrebuinţarea acestor credeuri e lăsată în grija autorităţii competente a fiecărei Biserici şi că ele stărue la mărturisirile de credinţă pe care le au.

V. Sacerdoţiul Bisericii

Noi, membrii Conferenţei de Credinţă şi Organizaţie, suntem fericiţi când putem raporta că ne găsim în armonie principală în următoarele cinci puncte:

1. Sacerdoţiul e un dar al lui Dumnezeu prin Isus Hristos Bisericii sale şi este esenţial binelui şi bunăstării Bisericii.

2. Sacerdoţiul posede autorizaţie veşnică şi e lucrător prin Hristos şiDuhul Său.

3. Scopul Sacerdoţiului e de a împărtăşi oamenilor beneficiile mântuitoare şi sfinţitoare pe urma păstoririi, a propoveduirii Evangeliei, a administrării tainelor, făcându-le lucrătoare prin credinţă.

4. Sacerdoţiul e încredinţat cu cârmuirea şi disciplina Bisericii, preste tot sau în parte.

5. Persoanele înzestrate cu slujba preoţiei, chemate de Duhul sfânt şi admise de Biserică, se institue printr'un act de hirotonie, bazat pe rugăciune şi impunerea mânilor ca să poată îndeplini funcţiile sacerdoţiului.

I

In sânul mulţimei de comunităţi creştine, în care Creştinătatea în decursul istoriei s'a împărţit, s'au desvoltat diferite forme de sacerdoţiu, potrivit împrejurărilor diferitelor comunităţi şi a Credinţelor lor, relative la Planul lui Hristos şi a informaţiilor Noului Testament. Aceste comunităţi, în iconomia lui Dumnezeu au fost întrebuinţate de Duhul sfânt în chip evident şi în largă măsură la opera Sa de luminare a lumii, spre convertirea păcătoşilor şi desăvârşirea sfinţilor. Insă deosebirile ivite cu privire la autoritatea şi funcţiile acestor variate forme ale sacerdoţiului au dat anză la multe nedumeriri, născociri şi răstălmăciri.

II

Aceste diferenţe privesc natura sacerdoţiului (dacă constă dintr'un singur ori mai multe grade), natura hirotoniei şi harul atribuit, funcţia şi autoritatea Episcopilor şi natura succesiunii apostolice. Noi credem că primul pas de resolvire a acestor

FOIŞOARA

Sfinţirea bisericii din Ohaba

Zidirea unei biserici noi în împrejurările de azi este o biruinţă grăitoare a idealismului creştin asupra materialismului barbar al zilelor noastre. Ne bucurăm din tot sufletul de astfel de monumente, ori unde răsar ca să sfinţească pământul Ţării noastre, dar mai ales când ele rezultă din jertfa ţăranilor noştri de prin sate şi cătune.

Bisericile de pe sate sunt glorioase fortăreţe ale sufletului şi turnuri de pază ale conştiinţei neamului. Acest suflet şi această conştiinţă se întăresc prin orice nou lăcaş dumnezeesc, prin care grăeşte jertfa comună şi legătura intimă, care ţine la olaltă pe bunii noştri credincioşi.

Creştinii noştri din Ohaba nu sunt plugari răsfăţaţi în belşugul bogăţiei. Dealurile, cari încing satul de jur împrejur îi fac să simtă până la măduva oaselor cu câtă trudă şi sudoare se câştigă pânea cea de toate zilele. Dar în schimb au oamenii aceştia o stăruinţă făcătoare de minuni.

Vechea biserică de pe coastă era şubredă şi îngenuncheată. Au mai avut pacostea să fie desbinaţi şi împărţiţi în două confesiuni; uniţii stau şi azi fără preot într'o bisericuţă şi mai smerită de scânduri. Ai noştri şi-au luat înainte hotărârea să se coboare în vatra satului şi au zidit o biserică de peatră, spaţioasă, luminoasă, ca o candelă sfântă, coborâtă din cer să le mângâie sufletul şi ochii. A costat bani grei şi multă osteneală, dar toate greutăţile sunt azi biruite şi locuitorii din Ohaba lasă urmaşilor o mărturie neperitoare a vredniciei lor întru dragostea de Dumnezeu.

Duminecă în 10 Septemvrie a. c. a coborît în Ohaba I. P. S. Mitropolit Nicolae cu suită mare şi a sfinţit noul Sion al satului. N'a fost în Ohaba serbare mai strălucită ca aceasta. S'au strâns acolo credincioşi din vecinătăţi şi oaspeţi în frunte cu inimosul prefect dl Alexandru Lucescu din Diciosânmărtin, şeful tractual Gh. Oprean şi revizorul şcolar Stoia. Şi a dat Dumnezeu să fie o zi frumoasă de toamnă. Actul sfinţirii a început înaintea noului lăcaş. Cântările bisericeşti le-au executat cântăreţii Academiei andreiane din Sibiu sub conducerea măiestrului C. Popa. După ce s'a încunjurat noul lăcaş şi a fost pecetluit cu sfântul mir, I. P. S. Sa a lovit cu crucea în uşa bisericii, rostind cu glas înalt cuvintele psalmului: Deschideţi boieri porţile voastre... că vine Impăratul măririi!

Apoi intrând în biserică a aşezat sfintele moaşte pe prestol, a însemnat pereţii cu sfânta cruce prin sfânt mir, s'a închinat şi a rostit în genunchi în mijlocul bisericii molitva de binecuvântare şi s'a început cea dintâi liturghie în lăcaşul astfel sfinţit. Ori cât de spaţioasă a fost clădită biserica, multă lume a ascultat sfânta liturgie stând în jurul ei căci numărul celor de faţă trecea de două mii.

Momentul istoric a fost tălmăcit credincioşilor adunaţi printr'o predică ocazională a I. P. S. Sale, mânecând din cuvintele Mântuitorului: De însetează cineva să vie la mine şi să bea! «Sfânt lăcaşul acesta — a spus I. P. S. Sa e dovada lui Hristos în mijlocul nostru. Mântuitorul trăeşte în cămara sufletului creştinesc şi

dificultăţi e recunoaşterea leală a existenţei lor şi definiţia clară a naturei acelora. Noi aşadară punem la răvaş această constatare, invitând bisericile pe cari le reprezintăm să le supună studiului cuvenit.

III

Din aceste diferenţe rezultă greutăţile intercomuniunii, a cărei lipsă îndurerează şi sfâşie sufletul credincios al misionarilor în ţinuturile de propoveduire, în care Biserica e chemată să-şi îndeplinească misiunea sa fundamentală de a predica Evangelia la toată zidirea, de aceea Bisericile tinere întâmpină din lipsa de unitate, o piedică serioasă în răspândirea Evangeliei. Prin urmare proclamarea unui sacerdoţiu, acreditat în orice parte a Bisericii şi cu sancţiunea întregei Biserici e o necesitate imperativă.

IV

Propuneri de organizaţie.

Nefiind timp suficient, Conferenţa n'a putut studia toate punctele de deosebiri relative la preoţie cu atenţia şi răbdarea cuvenită spre o deslegare mulţumitoare tuturora. Acelaş lucru se poate spune şi despre proiectele în chestia constituţiei Bisericii unite. Anume propuneri relative la organizaţia unei atari Biserici, le transmitem Bisericilor reprezintate cu nădejdea ferbinte că ele vor fi luate în studiu de aici înainte.

In privinţa (1) locului, pe care Episcopatul, sinodul presbiterilor şi adunarea credincioşilor l-au avut în Constituţia Bisericii primare şi (2) a faptului că sistemele de guvernare episcopală, presbiterală şi congregaţională sunt şi azi în fiinţă şi au fost introduse de veacuri îndelungate în sânul marilor comunităţi creştine, precum şi (3) a faptului că sistemele episcopale, presbiterale şi congregaţionale sunt considerate esenţiale pentru constituţia Bisericii — noi în consecinţă le recunoaştem tuturor acestor elemente, în condiţii cari vor trebui studiate — un loc cuvenit în organizaţia Bisericii reunite şi că fiecare comunitate separată revocându-şi bogăţiile binecuvântării lui Dumnezeu împărtăşite preoţimei din vechime, să restaureze cu drag acele comori în viaţa comună a Bisericii reunite.

In caz că propunerea amintită se va realiză, este esenţial ca acceptarea formei de hirotonie, recuntă ca normă generală şi metodul de sfinţire al introducerii în sacerdoţiul Bisericii pentru viitor să nu fie interpretate că implică acceptarea vr'unei teorii particulare despre origina, caracterul ori funcţiunea unei slujbe în Biserică, ori să invoalve acceptarea unei concepţii contrare despre validitatea hirotoniei din acele ramuri ale Bisericii universale cari susţin că au păstrat succesiunea validă apostolică sub alte forme de hirotonie; ori să respingă şi să descrediteze un sacerdoţiu vechiu ori prezent al cuvântului şi Tainele pe cari Duhul sfânt le-a folosit şi le-a binecuvântat.

S'a recunoscut mai departe că de vreme ce Duhul sfânt se sălăşlueşte în fiecare credincios, şi fiecare credincios are contact imediat cu Dumnezeu prin însuşi Hristos, şi de oarece darurile speciale ale Duhului sfânt precum sunt învăţarea, propoveduirea şi sfatul duhovnicesc sunt tesaure ale Bisericii ca şi ale individului, e necesar şi adecvat ca Biserica să facă întrebuinţare cât mai largă de aceste daruri în scopul desvoltării vieţii sale spirituale colective şi pentru răspândirea Impărăţiei Domnului nostru Isus Hristos.

V

In particular suntem părtaşi aceleaşi convingeri neîntrerupt exprimate în conferenţă că şi până la soluţionarea definitivă a chestiilor de credinţă şi organizaţie încă pendinte, avem posibilitatea nu numai ca indivizi ci şi ca biserici să ne unim pe tărâmul de acţiuni al slujbei frăţeşti, încredinţate de Hristos Invăţăceilor săi. Noi recomandăm tuturor bisericilor noastre să chibzuească ce paşi trebue intreprinşi fără amânare, spre a concretiza în mod efectiv unitatea noastră existentă de slujire.

VI

Ca încheere, depunem înaintea atotputernicului Dumnezeu mulţumirile cele mai profunde pentru marele progres, realizat în anii recenţi pe tărâmul apropierii dintre biserici şi convingerile noastre că pe această cale avem să mergem înainte cu credinţă şi îndrăsneală, încredinţaţi fiind că prin binecuvântarea lui Dumnezeu vom isbuti să deslegăm problemele din faţa noastră.

Notă

a) Punctul de vedere al Bisericii ortodoxe a fost formulat precum urmează, de către reprezentanţii ei:

Biserica ortodoxă consideră preoţia ca fiind instituită în Biserică de către însuşi Hristos şi ca Corp înzestrat cu o specială harismă, fiind organul prin care Biserica îşi răspândeşte mijloacele harului, cum sunt tainele şi susţinând că sacerdoţiul în întreitele grade ale episcopatului, presbiteratului şi diaconatului prin succesiune neîntreruptă apostolică, regretă că nu poate fi de acord în privinţa sacerdoţiului cu cele mai multe confesiuni reprezintate în această conferinţă; dar roagă pe Dumnezeu ca prin Duhul sfânt să-i aducă la unire pe toţi şi cu privire la acest punct dificil de nepotrivire».

b) In creştinătatea apuseană încă există diferenţe remarcabile.

Să se considere aici următoarele puncte:

(a) că au existat totdeauna diferite grade ale sacerdoţiului, fiecare având funcţii distincte; (b) că hirotonia este actul sacramental al instituţiei divine şi e prin urmare indispensabil, împreunat cu o harismă specială pe seama sacerdoţiului particular; (c) că episcopii din succesiune apostolică sunt administratorii necesari ai hirotoniei; (d) că succesiunea apostolică astfel concepută este necesară pentru autoritatea sacerdoţiului, pentru unitatea văzută a Bisericii şi pentru validitatea sacramentelor.

De altă parte au susţinut unii reprezentanţi ai Confesiunilor reprezintate în Confererenţă, că (a) în esenţă există numai un sacerdaţiu al Cuvântului şi al Tainelor; (b) că preoţiile existente în aceste biserici corespund Noului Testament, se justifică prin rodurile lor şi au autoritate recunoscută în Biserică iar tainele săvârşite sunt valide; (c) că nicio formă a sacerdoţiului nu e necesară a fi primită ca materie de credinţă; (d) că harul care consacră pe oameni pentru preoţie e împărtăşit direct prin Dumnezeu şi e recunoscut iar nu conferit în actul de hirotonie.

Mai departe să se ştie că există priviri relative la preoţie cari formează intermediu între tipurile amintite. De exemplu, unii cari aderă la sistemul episcopal al cârmuirii Bisericii fără consideraţie la succesiunea apostolică precum s'a descris mai sus ca elementul de căpetenie al episcopatului, sau îl resping din capul locului. Alţii nu consideră ca esenţial episcopatul istoric. Ceice aderă la sistemul congregaţional al Cârmuirii definesc preoţia ca o transmitere săvârşită potrivit cazului şi exemplului indicat de Noul Testament.

---

ne însoţeşte în tot locul, dar mai ales aici locueşte împreunându-se cu noi din clipa sfântului botez şi până la mormânt, Ai Domnului suntem aici pe pământ şi la El ne ducem când părăsim această lume». Vreme de un ceas a tălcuit I. P. S. Sa legăturile creştinului cu Stăpânul sufletelor noastre şi când trecem pragul sfintei biserici ne strecoară în suflet lumina evangeliei, cârma vieţii către bogăţiile darurilor cereşti. Şi darurile lui Hristos altoesc pe credincios prefăcându-i în zidiri nouă în vieaţa de toate zilele cu toate legăturile ei.

Predica I. P. S. Sale a umplut sufletele de lumină şi îndemnurile sămănate în acea zi nu vor rămâne fără roduri binecuvântate.

Pe urmă întreg poporul a fost botezat cu apă sfinţită.

La discul ce s'a purtat în acea zi I. P. S. Sa a dăruit o mie de lei pentru procurarea unui nou sfânt potir.

Dl prefect Lucescu a întrat în noua biserică cu lumânări de ceară şi cu smirnă şi a comandat pe cheltueala sa o candelă de mult preţ să ardă necontenit la icoana Hramului sf. biserici.

După actul sfinţiri, Comitetul parohial a dat o masă în cinstea I. P. S. Sale şi a oaspeţilor. Şi aici I. P. S. Sa a luat cuvântul pentru Maiestatea Sa Regele Mihaiu sfătuind să dăm ascultare dirăgătoriilor rânduite de Dumnezeu pentru binele nostru. Dl prefect A. Lucescu a închinat pentru sănătatea I. P. S. Sale şi a slujitorilor altarului strămoşesc. Acest înalt slujbaş este un exemplu admirabil pentru dragostea de ţăranul nostru, care n'aşteaptă altceva decât o inimă sinceră şi un tratament omenos de la toţi mai marii săi pentru ca să se simtă cu adevărat într'o lume nouă.

I. P. C. Sa Vicarul Vasile a făcut urări dlui prefect Lucescu pentru vrednicia sa apreciată de poporul de la sate.

Când s'a ridicat masa, satul întreg era în grădina şcolii de lângă biserică. I. P. S. Sa a dispus Coriştilor să execute un concert artistic pe seama mulţimii de popor care nu se mai putea deslipi de Dânsul. Meşterii cântăreţi au executat psalmi şi doine pătrunzătoare. Pe seama tineretului şi a copiilor a împărţit două sute de de cărţi de rugăciune. In aclamările de negrăită dragoste ale fiilor săi din Ohaba, I. P. S. Sa a părăsit comuna pe însărate şi s'a întors la reşedinţa Sa.

Bucuria sufletească din acea zi se va împrospăta în fiecare zi de slujbă şi nu va înceta a rodi împodobind grădina sufletelor acelei parohii.

T. Scorobeţ.

Educaţia copiilor la vechii evrei

de N. NEAGA

Izvorul cel mai sigur pentru studiul popoarelor înainte de Hristos, este Vechiul Testament. Din acest document sfânt cunoaştem în linii generale istoria tuturor popoarelor antice, şi mai ales a vechiului popor evreu, sau poporul numit biblic.

Urmărind îndepărtata şi sbuciumata istorie a acestui popor, după toate fazele desvoltării ei, constatăm un fenomen extraordinar: acest popor atât liber, atât subjugat de perşi, elini, romani, arabi ş. a., atât persecutat de alte neamuri şi confesiuni, atât împrăştiat în largul lumii printre popoare şi naţiuni străine, trăeşte în credinţa

VI. Sf. Taine

Noi suntem convinşi că scopul urmărit în această Conferenţă nu cere să intreprindem o cercetare migăloasă în privinţa Sacramentelor, denumite de unii: Misterii. Scopul, prin urmare al acestor constatări e de a arăta că e posibil un consimţământ şi o apreciare a sf. Tainede către toţi, cari s'ar putea deosebi în concepţiile şi interpretarea sacramentelor.

E un fapt constatat de către toţi că lumea creştină are conştiinţa din ce în ce mai pronunţată cu privire la rostul şi valoarea tainelor şi mărturisim că acest curent trebue întărit şi îndrumat ca un mijloc de aprofundare a vieţii şi experienţelor din toate bisericile. In această legătură noi recunoaştem că tainele stau într'o legătură organică cu vieaţa colectivă a Bisericii şi că Harul e împărtăşit de Duhul sfânt, carele ne transmite darurile lui Hristos şi le apropie sufletului prin Credinţă.

Noi suntem de acord că sf. Taine sunt de provenienţă divină şi că Biserica trebue să le păstreze cu mulţumită ca pe nişte daruri dumnezeeşti.

Noi susţinem că tainele constau dintr'un semn exterior şi un har intern, şi că ele sunt mijloacele Harului, prin care Dumnezeu lucrează în chip nevăzut asupra noastră. Noi mai recunoaştem că în privinţa darurilor Graţiei, Dumnezeu nu e limitat de Sfintele Sale Taine.

Biserica ortodoxă şi alţii susţin că sunt Şapte taine şi că pentru administrarea lor validă trebue să fie o formă proprie, o materie proprie şi un sacerdoţiu propriu. Alţii consideră numai Botezul şi Cina cea de Taină ca sacramente. Alţii iarăş, de vreme ce atribue mare importanţă principiului sacramental, nu întrebuinţează semnele esterioare ale Tainelor şi susţin că darul duhovnicesc întreg îl trasmite Dumnezeu nemijlocit prin Duhul Său. In această Conferenţă s'a insistat asupra tainelor botezului şi Cinei de Taină, pentrucă sunt tainele recunoscute unanim de către membrii Conferenţei.

Noi credem că în taina sf. botez, administrată cu apă în numele Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, spre iertarea păcatelor noi suntem botezaţi de un Duh într'un Trup. Această afirmare nu e a se interpreta că ignorăm deosebirile de concepţii, interpretări şi metode existente între noi.

Noi credem că în sfânta Impărtăşanie Stăpânul nostru e prezent, că ne împreunăm cu Dumnezeu Talăl nostru în Isus Hristos Fiul Său, şi Dumnezeul nostru cel viu, Carele este Pâinea noastră una dată spre vieaţă lumii, care susţine vieaţa tuturor oamenilor săi, şi că noi toţi suntem în legătură cu toţi cari suntem uniţi în El. Noi suntem de acord, că taina Cinei Domnului este în Biserică cel mai sacru act al liturgiei, în care moartea răscumpărătoare a Domnului e comemorată şi proclamată şi că ea este o jertfă de laudă şi de mulţămită şi un act de solemnă jertfire de sine.

Păreri divergente

Sunt între noi şi puncte de vedere divergente, în special (1) în privinţa modului şi chipului Prezenţei Domnului nostru; (2) a concepţiei comemorării şi a jertfei; (3) a relaţiei dintre elemente şi Harul împărtăşit; şi (4) a relaţiei dintre administratorul acestei Taine şi între validitatea şi eficacitatea ritului. Ne dăm seama că realitatea Prezentei Divine şi darul din această Taină nu poate fi înţeles în mod adecvat de mintea omenească nici poate fi exprimat în limbagiu omenesc.

Incheem această constatare cu rugăciunea ca deosebirile care împiedecă o comuniune deplină în vremea de azi să poată fi înlăturate.

Inaugurarea anului şcolar la Academia teologică andreiană

In 15 Septemvrie a. c., ziua patronului Academiei teologice andreiane, sfântul marele mucenic Nichita Romanul, s'a făcut inaugurarea festivă a anului şcolar 1927/28 la numita şcoală.

In biserica noastră catedrală, după terminarea serviciului divin, la ora 9 a. m., I. P. C. Sa Părintele arhimandrit *Dr. Eusebiu Roşca*, rectorul Academiei, a oficiat invocarea sf. Duh în prezenţa Vicarului arhiepiscopesc, a consilierilor mitropolitani şi eparhiali, a profesorilor şi a studenţilor Academiei.

După terminarea slujbei bisericeşti studenţii s'au întrunit în sala Academiei.

După o scurtă pauză au sosit I. P. C. Sa Părintele arhimandrit, Vicarul arhiepiscopesc *Dr. Vasile Stan* împreună cu consilierii mitropoliei şi arhiepiscopiei.

I. P. C. Sa Părintele Rector în frumosul discurs de inaugurare a amintit mai întâi că gloriosul nostru Domnitor, Maiestatea Sa regele Ferdinand I, a repausat în timpul vacanţelor de vara, acum întruniţi părţile constitutive ale institutului, profesori şi studenţi, ni se impune de dureroasă datorinţă, ca conştii de înţelepciunea şi devotamentul până la extrema limită a abnegaţiunei în iubirea neamului românesc, pentru realizarea idealului de veacuri urmărit, apreţiate aceste virtuţi în mod măgulitor şi de duşmani, în istorie îi asigură nume strălucit, alături de cei mai savanţi Domnitori ai ţării, şi profundei dureri de care este însoţit de tot sufletul român, îi dăm expresiune prin rugăciunea adânc simţită, ca atotputernicul Părinte ceresc să-i facă parte de fericirea veşnică, iar faţă de Majestatea Sa regele Mihai I, care a ocupat Tronul regal, dăm expresiunea adânc simţitei loialităţi, dorindu-i viaţă îndelungată în deplină sănătate, şi paşnică Domnire spre deplina fericire a iubitei noastre Patri.

A scos apoi în relief însemnătatea cea mare ce-o are biserica noastră în desvoltarea neamului şi importanţa acestui înalt institut de învăţământ dând studenţilor sfaturi şi îndemnuri potrivite, îndemnându-i la muncă stăruitoare şi temeinică, ca să poată îndeplini la timpul său cu demnitate şi pricepere datoria pe care le-o impune cariera ce benevol şi-au ales. După acestea a declarat anul şcolar de deschis.

Luând cuvântul I. P. C. Sa Părintele Vicar Dr. Vasile Stan, a rostit cam următoarele:

Inalt Preacuvioase D-le Rector, Preacucernicilor domni profesori, iubiţi studenţi,

Inceputul unui an şcolar ne dă sensaţia, ne dă fiorul nădejdii, ce-l simţeşte în suflet sămănătorul, gândindu-se la recolta bogată ce o aşteaptă dela munca sa. Dacă în ordinea materială a lucrurilor din lume, acest fior de nădejde face să ne palpite inima, cu atât mai emoţionantă este clipa, când, eşind din ordinea materială a lucrurilor, se începe sămănatul în vastul ogor al spiritului, când sămânţa aruncată nu este încredinţată vântului şi întâmplării oarbe, ci să va sădi cu grijă în minţi tinere, inteligente, lacome să devină isvor nesecătuit de porniri generoase şi aspiraţii nobile.

Tocmai de aceea, Inalt Preasfinţitul nostru arhiepiscop şi mitropolit *Nicolae*, convins de importanţa culturală şi bisericească a acestei sărbători, cu sincer regret, că de astădată nu poate fi de faţă la inaugurarea cursurilor dela Academia Teologică care a fost totdeauna în centrul preocupărilor Sale arhipăstoreşti, m'a încredinţat, să vă exprim la acest prilej, I. P. C. D-le Rector, precum şi Preacucernicilor Domni profesori şi studenţilor Academiei, urările Sale de bine pentru noul an şcolar.

Cât mă priveşte pe mine personal, simţesc o bucurie adevărată, când Vă doresc sănătate şi putere, ca să Vă puteţi purta nobila sarcină, în cursul anului şcolar, cu rezultatele dorite de Dvoastră şi de toţi fiii bisericii, iar studenţilor Academiei înţelegerea dreaptă şi disciplina sufletească, necesare oricărei lucrări mari şi serioase.

Dumnezeu să binecuvinteze cu îmbelşugare sămănatul ce veţi face, ca recoltarea să fie pentru toată ortodoxia noastră prilej nou de bucurii duhovniceşti.

---

strămoşească şi ţine cu îndârjire la moravurile lui naţionale. Se pare, cauza acestui fenomen din istoria poporului evreu, e lămurită întrucâtva prin cuvintele istoricului Iosif Flaviu: «Da, respectă mai presus de toate legea strămoşească, iar educaţia copiilor în această lege, e o îozincă a vieţii lor». (Ἑβραίων παιδων ἀγωγη, de P. I. Braţiotis, Atena, 1920, pag. 5). Şi de fapt respectarea legilor teocratice, după programul cărora îşi creşteau copiii, formează secretul acestui popor.

Poporul evreu e prin excelenţă pedagog. Totul la acesta e pedagogie. Tatăl e nu numai seniorul familiei, ci şi pedagogul ei. Pedagogeşte şi mama, regele, profetul şi preotul. «Iahve» este nu numai urzitorul lumii, rege şi legislator, ci şi pedagogul acestut popor (Ibidem 6). «Ca vulturul care-şi scutură cuibul, sboară deasupra puilor, îşi întinde aripile, îi ia şi-i poartă pe penele lui; aşa a călăuzit Domnul pe poporul său (Deut 32, 10—11). «Cum mângâie pe cineva mama sa, aşa Domnul l a purtat în braţe, l-a alăptat şi l a îndreptat pe calea păcii (Is. 66, 12). «L-a mustrat cum mustră un om pe copilul său» (Deut 8, 5), l-a învăţat ce este de folos şi l-a călăuzit...

Toate cărţile Vechiului Testament, sunt nu numai presărate cu idei pedagogice, ci au chiar ca temelie această idee. Dar ştiinţa pedagogică se află concentrată mai ales în «Proverbele lui Solomon» şi «Inţelepciunea lui Sirah».

In aceste cărţi se aruncă lumină asupra diferitelor chestiuni pedagogice, fără însă ca aceste idei să fie sistematizate, adecă expuse în înţelesul eminent al cuvântului.

După aceste cărţi, copiii sunt priviţi la evrei de un dar dumnezeesc, pe când lipsa de copii drept pedeapsă dumnezeească. Lor nu le era cunoscută lepădarea copiilor obişnuită la greci şi alte popoare. Este deci uşor de înţeles, grija foarte vremelnică şi serioasă a copiilor la evrei. Şi de fapt, puţine popoore apar în istoria pedagogiei atât de preocupate de educaţia copiilor, ca acesta. Când era acest popor în primele faze ale desvoltării lui, erau bineînţeles şi principiile educaţiei mai elementare. In acest period instrucţia era privată şi peste tot familiară. Şcoala principală era casa, instructorii legitimi mama şi tatăl: părinţii.

Treptat cu înaintarea culturală s'au desvolat şi principiile pedagogice reprezentate prin aşanumiţii «hahamin» (înţelepţii), cari apar mai ales dela timpul lui Solomon.

Evreii erau convinşi, că frica de Dumnezeu (pietatea religia), formează nu numai începutul ştiinţei, ci şi coroana şi triumful ei (Ps. 110, 10) Ei ştiau bine că, copilul e născut în nelegiuire şi păcat (Ps. 50, 5), şi că gândurile din inima omului sunt rele din tinereţa lui (Gen. 8, 21). De aceea tema educaţiei: *Cuvântul Domnului*, din care educaţie aveau a urma apoi toate acele virtuţi pe care numai o educaţie religioasă le putea da.

Dar legea lui Moisi, sau Tora — cum îi zic ei azi, chiar obligă la această educaţie. Aşa Deuteronomul îndrumă pe tată a-şi instrua copii în poruncile dumnezeeşti, de a-le vorbi de acestea în tot locul şi timpul: «Să le întipăreşti în mintea copiilor tăi şi să vorbeşti de ele când vei pleca în călătorie, când te vei culca, când te vei scula» (V. 7—9). Şi pentru a corespunde cât mai mult educaţiei cerute de «Tora», îşi dădeau copiii de cu bună vreme supravegheri

Congresul clerului basarabean se ţine în zilele de 20—23 Septemvrie 1927 la Chişinău, cu următoarea ordine de zi:

Organizarea consiliului de onoare al clerului basarabean;

Unirea clerului basarabean cu clerul din România întregită;

Schimbarea statutului clerului basarabean;

Lipsurile noii legi a reformei bisericeşti;

Activitatea misionară a clerului;

Predarea religiei în şcoalele primare;

Lichidarea fostei bănci a clerului ortodox în vederea transformării ei în societate pe acţiuni.

Optanţii unguri. Se ştie că un număr considerabil de unguri, îndată după unirea Ardealului cu patria mamă, optase pentru Ungaria. Moşiile lor au fost expropriate, conform legii, ear compenzaţia ce li s'a dat era aceeaş, pe care au primit-o toţi proprietarii cetăţeni români. Optanţii unguri, nemulţumiţi, au făcut proces statului nostru, la Societatea Naţiunilor, unde ungurii fac toate sforţările să dobândească majoritatea membrilor consiliului, întrunit la Geneva, şi să dea o puternică lovitură României. Dar pretensiunile optanţilor, cu idei medievale, pentru care orce dreptate socială este terra incognita, sânt absurde. Astfel, rezultatul procesului nu poate să fie decât favorabil României.

Ocrotirea credinţei. In legătură cu fântâna miraculoasă dela Smeeni, — a cărei descriere topografică s'a publicat în ziare, — un militar, dl locot. Ion H. Brenciu, vizitând localitatea, expune (în G. Tr. din Braşov) interesante amănunte, şi încheie cu următearea observare:

Am observat că statul, prin factorii săi competenţi, ar intenţiona să aplice oarecare restricţiuni spre a împedeca vre o eventuală molimă de boli. Atrag atenţiunea asupra acestor măsuri ce s'ar lua şi e consult a se face în înţelegere cu factorii superiori ai bisericii, cari sânt singurii chemaţi a se pronunţa şi a da o soluţie în această privinţă, — ba chiar sânt datori a ocroti credinţa poporului în aşa fel, încât să nu fie rănit nici în sentimentele sale religioase, şi nici a-i primejdui sănătatea.

Nr. 8575/927 Şcol. (112) 2—2

CONCURS

Pentru ocuparea catedrei de religie la liceul: «Domniţa Ileana» şi la şcoala normală: «Andrei Şaguna» din Sibiu se publică concurs cu termen de 10 zile.

Doritorii de a ocupa aceste catedre sânt invitaţi să-şi înainteze documentele despre calificaţia lor la Consiliul arhiepiscopesc.

Retribuţiile sânt asemenea profesorilor din învăţământul secundar.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 2 Septemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii

In lista de subscriere din parohia *Petroşani*, protopopiatul Jiu, s'au înscris: ing. I. Iancu lei 2000, Nicolae Todea Lei 1000, Pavel Nemeş Lei 2000, Gavril şi Lina Baciu Lei 1000, Dochia Negru Lei 1000, dela serbarea culturală din 5 Martie 1927 Lei 1740, Dr. Ionel Moga Lei 500, Uzina electrică comunală Lei 500, alţii Lei 2660, în total . . . 12,400

In lista de subscriere din parohia *Petrila-Regele Ferdinand*, protopopiatul Jiu, s'au înscris: Cornelia Ciocan Lei 500, ing. Emil Cărăuş Lei 500, ing. Simeon Toma Lei 500, alţii Lei 200, în total 1700

In lista de subscriere din parohia *Dealu-babii*, protopopiatul Jiu, mai mulţi poporeni 1510

Total Lei: 15,610

Suma de mai 'nainte Lei: 2.482,046

Total general Lei: 2.497,656

Scrisoare din Orăştie

Septemvrie 1927.

Propaganda culturală la sate. — In ziua de 8 Septemvrie c. s'au întrunit în oraşul nostru, în baza convocătorului părintelui-protopop Domşa, — care a deschis întrunirea, prin expunerea activităţii pastorale-culturale şi naţionale a intelectualilor noştri, — preoţii din acest tract, notarii plasei, în frunte cu pretorul Demian, câţiva învăţători, şi alţii, la o consfătuire, în scopul luării unei acţiuni comune de propagandă culturală pentru pătura ţărănească.

S'a cetit instrucţiunea Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, cu programa de lucrare, schiţându-se relele ce se cunosc, cum şi modul de a le combate.

In această privinţă a schiţat felul practic de lucrare, părintele catehet Necşa, ear mai pe larg, prin un temeinic elaborat, părintele Bodea, care a expus, pe lângă modul de a lucra, şi piedecile care ne stau în cale la îndeplinirea datorinţei. Au mai vorbit preoţii: Baciu (propunând aplicarea cinematografelor în folosul propagandei culturale, după cum a pledat pe cale ziaristică, Dr. Eug. Munteanu, jurisconsilier la oraşul Orăştie), Cerbiceanu, care cere mai întâi sinceritate şi muncă congruentă între intelectuali, consilierul orăşenesc Dr. Eug. Munteanu, care propune a se lua în programul de muncă şi «combaterea procesele», prin înfiinţarea «judecăţilor de pace» ale căror membri se compun din: notarul, preotul, primarul şi învăţătorul comunei; ear intelectualii satelor să ceară subvenţii dela judeţe pentru procurarea de «Cinematografe ambulante populare».

Părintele Basarab, propune a se interveni atât la autorităţile civile, cât şi bisericeşti, ca acestea să mijlocească o mai bună şi echitabilă dotaţie a intelectualilor dela sate. *Se cere şi intervenirea la autorităţile în drept pentru ştergerea târgurilor în Duminecă şi sărbători*; astfel de târguri aduc mare stricăciune morală şi materială în poporul dela sate.

Profesorul Iacob, propune o comisiune care să compună de urgenţă programul de lucrare. La această propunere se ataşează, cu unele amendamente, notarul com. Raita.

Comisiunea se compune din şeful bisericesc, administrativ şi şcolar din plasă, preoţii, profesorul Iacob şi consilier Dr. Munteanu din Orăştie, preşedinţii cercurilor religioase şi didactice din tract şi plasă, şi 4 notari.

In forma aceasta se crede ca, implorând ajutorul lui Dumnezeu, să se poată munci sincer, în bunăînţelegere şi cu succes, pentru morala, cultura şi bunăstarea materială a poporului nostru. *Dr. Eugeniu Munteanu.*

INFORMAŢIUNI

Monument Regelui Ferdinand. La Orăştie se vor face, în 10 Octomvrie 1927, mari serbări cu prilejul desvelirii monumentui Regelui Ferdinand I în acel oraş. Lucrările acestui monument, — a cărui ridicare se datoreşte iniţiativei dlui colonel Aritonovici, comandant al cercului de recrutare din localitate, — au costat peste ½ milion de lei.

Regele Mihai la Sf. biserică. P. S. Sa Episcopul *Lucian* al Romanului spune, în cronica Romanului, următoarele:

Regele Mihai în fiecare Duminecă şi sărbătoare, la ora obişnuită, la frumos pe Mamă sa de mână şi pleacă la biserică, în Paraclisul Sf. Mitropolii, unde se oficiază sfânta Liturgie, pe care o ascultă în linişte, îşi face cruce regulat, iar cetirea Evangheliei şi cantarea Axionului le ascultă în genunchi, lângă Mamă-sa. Are voinţă fermă, mişcări hotărâte, dar la vorbă e scump. La o aluzie uşoară că n'ar şti să vorbească, i-a şoptit mamei sale, că *«româneşte nu ştie vorbi decât acasă»*.

---

preoţilor. Din fragedă etate copilul era dus în partea templului destinat pentru femei, unde i se făcea educaţia. Copiii din familiile mai de rând erau duşi, chiar în casele avuţilor, pentruca împreună să deprindă aceleaşi moravuri. Şi aici cu atât mai mult, fiindcă avuţii şi regii aveau chiar profeţi de instructori (II Sam 12, 25).

Nu mai puţin preţuită era educaţia fetelor la acest popor. Educaţia acestora era grija principală a părinţilor şi mai ales a mamei. Fica nu era îndepărtată de lângă mama ei până la timpul măritişului. Precum la băeţi, cu atât mai mult la fete, scopul educaţiei era: pietatea. Ei ştiau bine că, numai pietatea le poate face bune gospodine, dar mai ales le-ar putea înzestra cu binecuvântarea numită: moralitate. Această virtute era la ei mai de mare preţ decât mărgăritarele (Prov. 31, 10), mai de dorit decât ori ce bogăţie. Iar pentru primirea unei educaţii cu caracter religios, preoţii poporului îşi făceau chiar frumoasa datorinţă, de a cerceta acasă pe micii evrei.

Ceeace nu putea face familia şi preotul, completau dascălii şi învăţaţii poporului. Aceştia învăţau ori unde li se dădea ocazie: în târguri, în porţile oraşului, la colţul străzilor în pieţe etc. Prezentau însă totdeauna, principiile lor didactice, îmbrăcate în haină religioasă.

Ceeace nu puteau face nici aceştia, rămânea pe seama profeţilor, cari sprijiniţi pe autoritatea de bărbaţi cu rol mare, reuşesc a completa ultimul rest de învăţătură.

Aşa numitele «şcoli profetice» din Betel, Rama, Ierichon etc., cu marele lor număr de elevi (benejhanebiim), n'au fost nişte şcoli sistematice. Ele au fost nişte asociaţii religioase, dar corespundeau cu atât mai mult de a completa ceeace n'au făcut şcolile de până atunci. Aceste asociaţii religioase, erau cercetate de copiii lui Israil, din preoţi, din levi.ţi, din cântăreţi, uşieri slujitori, cu un cuvânt de toate clasele sociale (Esra 10, 7). Iar pe de altă parte «cărturarii iscusiţi» îşi puneau inima, ca să adâncească şi să plinească legea Domnului (Esra 10, 16).

Pe lângă aceste asociaţii religioase mai exista un fel de şcoală ambulantă. Aşa cetim la Luca (Lc. 5, 17) că «pe când Isus învăţa în una din zile pe noroade, nişte farisei şi învăţaţi ai legii cari veniseră din toate satele Galileii şi Iudeii şi din Ierusalim, stăteau şi ei acolo şi ascultau».

Un nou period în istoria pedagogiei la evrei, îl formează zelul pedagogic al renumitului corifeu «Simeon ben Schetach» (cam pe la 75 a. H.), care după o tradiţie mai puţin sigură din Talmudul Ierusalimitean, ar fi decis ca copiii să fie duşi într'o şcoală elementară.

Despre acest Simion sunt mai multe păreri, şi unii dintre învăţaţii mai noi, precum Schürer şi Felten, nu dau mult crezământ acestei tradiţii, ci preţuesc mai mult cele spuse în babilonică «Baba-bathra». După aceasta: «Isus ben Gamlo», (fiul lui Gamaliel, cunoscutul arhiereu) a dat ordin ca în întreaga eparhie să fie instituiţi învăţători, unde să fie duşi copiii dela 6 ani înainte (conf. Braţiotis pag. 35). Dar încă înainte sub Alexandra (78—69 a. H.) puterea politica a fariseilor şi cărturarilor avea atât de mare influinţă, încât nu ne putem îndoi că aceştia n'ar fi făcut paşii necesari pentru organizarea şcoalei. Sigur e că, pe timpul Mântuitorului cele mai multe cetăţi îşi aveau şcoalele lor.

Comemorare. Duminecă, în 11 l. c., s'a ţinut lângă Câmpina, pe locul numit *Crucea lui Vlaicu*, comemorarea a 14 ani dela moartea aviatorului nostru Aurel Vlaicu. Cortej imposant a plecat din Câmpina la Băneşti, 5 klm depărtare, unde se află Crucea. S'a slujit parastas, s'au depus coroane în jurul Troiţei, pe care stă scris: «*Lui Aurel Vlaicu, ardeleanul care a căzut jertfă prevestind prin sborul său din 31 August—13 Septemvrie 1913 avântul cu care armata română avea să purceadă în 1916 pentru înfăptuirea unităţii naţionale*». S'au rostit cuvinte mişcătoare în memoria celui dispărut prea curând. La serbare au luat parte, pe lângă numeroşi sosiţi din capitală, şi nemângâiata mamă a aviatorului, fratele lui, Ion, şi mai multe rudenii şi intelectuali ardeleni.

Ştirea adusă de câteva ziare despre asasinarea regelui Alfons al Spaniei este pe de-a întregul neadevărată.

Taxe pentru examen de admitere în şcoale secundare. Ministerul instrucţiunii a dispus ca la ocazia examenelor de admitere, în clasele I şi V să se perceapă o taxă de examen de 50 lei pentru fiecare candidat la clasa I-a, şi 100 lei pentru cei de clasa V-a. Ministerul face cunoscut că 30 la sută din numărul total al elevilor ce se vor prezenta la aceste examene, pot să fie scutiţi de această taxă. Scutirile se fac ţinându-se în seamă situaţia materială a părinţilor elevilor.

Tragerea loteriei, pentru ajutorarea Sinistraţilor, s'a făcut în 11 Septemvrie 1927 pentru seria I. Tragerea pentru seria II se va face în 1 Ianuar 1928. Lozuri sânt de vândut la bănci, tutungerii, la primării şi la prefectura judeţelor.

† **Pr. Ioan Perian**, paroh ortodox român în Criştior, decorat cu brâu roşu şi cu medalia Răsplata Muncii pentru Biserică clasa I, a trecut subit la cele veşnice Luni în 5 Septemvrie 1927 ora 7 seara, în al 71-lea an al vieţii şi al 50-lea an de preoţie. Rămăşiţele pământeşti ale defunctului s'au aşezat spre veşnică odihnă, Joi în 8 Septemvrie 1927 ora 3 p. m. în cimitirul bisericii ortodoxe din Criştior. Odihnească în pace!

† **Pr. Ioan Cristea**, paroh ortodox român în Şaeş, protopopiatul Sighişoara, după lungă şi grea suferinţă a încetat din viaţă, în 29 August ear în 31 August a fost dus în cimitirul local la locul de veşnică odihnă, spre durerea familiei şi a parohienilor săi, şi a tuturor celor ce l-au cunoscut. Un vrednic preot s'a stâns în floarea bărbăţiei. Odihnească cu drepţii!

Primejdia satelor. Din părţile bănăţene ale ţării se veşteşte mare belşug de fructe, în deosebi rodul *prunelor* este anul acesta dintre cele mai bogate. Nenorocirea este însă că frnctele acestea preţioase, în loc să se prefacă în magium (lictar), sau în prune uscate, în partea cea mai mare se schimbă în *ţuică*. Cazanele fierb ziua şi noaptea, lumea bea mai mult decât îi prieşte, ear răul se întinde şi să înrădăcinează. Sânt sate, unde abea mai găseşti, în zilele de toamnă, cât ţine fiertul rachiului, om treaz la cap. Pentru stavilirea răului, — care va fi bântuind nu numai în Bănat, ci şi în alte provincii din largul ţării, — se impune o cât mai intensivă lucrare a tuturor celor chemaţi, spre a lumina mintea oamenilor, şi mai vârtos a tinerimii noastre ameninţate de alcoolism.

Consumaţi mere! Un medic belgian arată, că merele sânt înzestrate cu rare însuşiri binefăcătoare. Prin conţinutul lor puternic în fosfor, mărul este element necesar în reconstruirea creerului; prin urmare, e excelent remediu în cazuri de neurastenie şi *alcoolism*. Desinfectează gura şi previne boalele gâtului.

Schelete omeneşti s'au descoperit cu ocazia săpăturilor ce se fac acum ia Cluj, în faţa hotelului «Astoria», unde primăria avea să construească o hală de maşini subterane în scop de aprovizionare cu apă a unei părţi din oraşul Clujului. Dela o adâncime de vreo doi metri s'au scos mai multe cranii şi peste 20 de schelete. Faima spune, că pe locul acela ar fi existat, acum vreo sută de ani, un restaurant, în care o bandă de criminali jăfuia şi ucidea peste noapte pe oaspeţii bănoşi, ear cadavrele erau îngropate în pivniţe... Alţii, mai aproape de adevăr spun, că locul misterios n'ar fi decât o groapă sau mormânt comun, în care, pe vremea ciumei, au fost aruncate cadavrele celor morţi de groaznica «boală neagră». Până acum nu se ştie nimic sigur.

Anunţ. In staţia Sibiu, cu data de 9 Sept., s'a înfiinţat şi s'a pus în funcţiune *biroul de vămuire C. F. R.*, care va face orce operaţii vamale.

Ştiinţa de carte în Iugoslavia. După cele din urmă socoteli, 51 la sută dintre locuitorii Iugoslaviei sânt neştiutori de carte. Guvernul Iugoslaviei a luat toate măsurile pentru răspândirea învăţăturii, înfiinţând şcoale până şi în cele mai ascunse sate. Este mic şi numărul învăţătorilor, dar în timpul mai nou s'au înfiinţat multe şcoale normale, aşa încât peste doi-trei ani va fi înlăturat şi acest neajuns.

Cu automobil blindat... Din Kassel (Germania) vine ştirea, că un fost poliţist cu numele Klaus, ameninţându şi părinţii cu omorâre, a tras un foc de armă asupra unui poliţist, care venise în ajutor, omorându-l pe loc. După aceasta criminalul s'a ascuns în casă, de unde a continuat să tragă focuri, aşa că poliţia n'a putut să-l aresteze. In timpul nopţii poliţiştii au adus un automobil blindat, în care s'au apropiat de casă şi au prins astfel pe criminal.

După 4000 de ani. In Egipet, săpându-se la un mormânt vechi de patru mii de ani, s'a găsit la capul unei mumii o farfurie de grâu. Un moşier mare din Argentina a luat grâu de acesta şi a sămănat. Grâul a răsărit foarte frumos, a crescut de minune şi a dat o roadă nemai pomenită: şapte spice mari şi frumoase dintr'un singur grăunte. Astfel s'a văzut că grâul şi după patru mii de ani răsare.

Oraşe mari. După o numărătoare făcută de curând, în America sânt patru oraşe care trec peste un milion de locuitori. Aşa New-York-ul, oraşul cel mai mare din lume, numără 6 milione una sută mii de locuitori. După New-York vine Chicago, cu peste 2 milioane. Al treilea loc îl ţine Filadelfia, cu aproape două milioane de locuitori. Detroit, care e astăzi al patrulea oraş, avea în anul 1900 abia 30,000 locuitori, pe când astăzi numără un milion 250 mii. Acesta e marele oraş, unde vestitul fabricant de automobile Henry Ford îşi are fabricele sale. Los Angelos, alt oraş, a luat mare avânt datorit industriei cinematografice. La începutul veacului avea abia 100 mii de locuitori, şi azi ocupă al cincilea loc cu peste 900 mii de locuitori.

ŞTIRI LOCALE

Adunare. Se convoacă adunarea generală a liceului «Gh. Lazăr» din Sibiu, pe ziua de 2 Octomvrie a. c., ora 11 a. m., în sala de şedinţe a liceului «Gh. Lazăr», pentru alegerea comitetului şcolar pe timp de 4 ani. Intrucât la termenul acesta nu s'ar prezentà numărul membrilor prescris de Regulament, adunarea generală se va ţinea în ziua de 9 Octomvrie a. c., ora 11 a. m., cu orşice număr de membri.

Direcţiunea.

(105) Med. univ. **Dr. ITTU** 3—4
medic în Sibiu, strada REGINA MARIA (Cisnădiei) Nr. 36, s'a reîntors şi consultează zilnic.

Dr. ILIE IANCU
medic-primar la Institutul Obstetric (Clinica de femei)
reîntors din străinătate şi-a reînceput praxa medicală. — Consultaţiuni zilnic la orele 2—3½ d. a.
Strada Funarilor (Seilergasse) Nr. 3 (110) 2—3

CĂRŢI ŞI REVISTE

Calendarul Bunului Creştin pentru anul 1928 se află sub presă şi cuprinde bogat şi ales material pentru intelectuali şi popor.

Din «Buletinele» despărţământului Sibiu al Asociaţiunii au apărut în timpul din urmă numerele 49—52. Nr. 49 conţine o schiţă de *Horia Petra Petrescu*, despre Nicolae Bălcescu, cum moare, surghiunit în Palermo, Nr. 50 este darea de seamă despre activitatea culturală din 1926/27, pe larg, Nr. 51 o lucrare a dlui prof. *Dr. L. Daniello* despre «*Tuberculoza duşmanul neamului*», Nr. 52 o povestire împotriva analfabetismului: «*Nunta amânată*» *de Horia Petra-Petrescu*. Broşurile se răspândesc gratuit (adresa «Asociaţiunea», strada Şaguna Nr. 6).

Economia de casă, de *Iudita Secula* n. *Truţa*, a apărut în ediţia a IV, întocmită conform programului pentru Şcoalele de menaj, secundare şi profesionale de fete. Cartea este reaprobată de Onor. Minister al istrucţiunii cu adresa Nr. 736 din 14 Iunie 1926. Recomandăm cu toată căldura această carte folositoare, apreţiată şi ca manual de şcoală, şi ca un bun conducător în or ce gospodărie românească. Conţine poveţe practice despre animalele de casă, despre grădinărit, despre albine, multe recepte pentru pregătirea bucatelor, şi tot ce priveşte o femee practică din zilele noastre. De vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Preţul e 42 lei şi porto.

Apariţia şcolii elementare nu înseamnă că părinţilor lise desridică orice grijă, ci prin această şcoală precum prin cea rabinică se urmărea ca toţi copiii, fără deosebire de clasă socială, să primească aceeaş educaţie religios-morală. Această apariţie era chiar necesară pentru a introduce pe micii evrei şi în celelalte ştiinţe, mai mult sau mai puţin profane.

Programa unei atare şcoli era cam următoarea:

A) *Centrul învăţăturii* îl forma legea mosaică, «lecţia cea mai aleasă şi fundamentul fericirii fiecăruia», cum se exprimă Iosif Flaviu la: E. Gelder, Die Volksschule des Iüd. Alt. Berlin 1872, pag. 17.

B) *Istoria naţională:* Căci nu vom ascunde, — zice David — de copiii noştrii ce am auzit, ce ştim, şi ce ne-au povestit părinţii noştri, ci vom vesti neamului de oameni care va veni ceeace au făcut Avram, Isac, Iacob. Toate trebue să fie cunoscute de copiii cari se vor naşte, pentruca aceştia să-şi pună încredere în Dumnezeu şi să păzească poruncile Lui (Ps. 78, 7).

C) *Înţelepciunea vremilor străvechi:* pilde, sentinţe alese, şi diferite părţi din Psalmi.

D) *Scriere, cetire, aritmetică*, şi musică mai ales dela timpul lui David.

Mai scurt, învăţământul avea un caracter *religios-patriotic* (teocratic), iar rezultatul acestei şcoli, l-am spus dela început, a fost însăş conservarea acestui popor. Da. Fiindcă religia este factorul care garantează viaţa unui popor. Ea susţine ştiinţa, arta, literatura, filosofie şi morala, ea rezolvă orice conflict individual şi de stat, naţional şi internaţional...

Mănăstirea Bodrog, de Arhim. *Policarp P. Moruşca*, stareţ. Edit. Sfintei Mănăstiri. Tip. Diecezană, Arad, 1927. Preţul? — Broşura, apărută cu Nr. 2 din «Biblioteca Gânduri creştineşti», cuprinde următoarele: Cuvânt de lămurire, Ce este o Mănăstire? Aşezarea sf. Mănăstiri, Icoana făcătoare de minuni, Intemeierea Mănăstirii, Lăcaşul sfânt, Odoare sfinte, Clădirile, Stăpânirea sârbească, Stăpânirea românească, Comunele bisericeşti, Conducerea sfintei Mănăstiri, Şcoala monahală, Propaganda religioasă, Pelarinajele, Misiunile religioase, Cântări, rugăciuni, tropare, ce se pot cânta de pelerini.

Reuniunea culturală-naţională a meseriaşilor români din Sibiu

Aviz

Pe calea aceasta se aduce la cunoştinţă tuturor membrilor Reuniunii, dşoarelor coriste şi corişti, că cu ziua de Marţi, 20 Septemvrie 1927 se reîncep probele de cant la Reuniune. Probele se ţin regulat în fiecare Marţi şi Vineri dela orele 7—9 seara.

Dşoarele coriste precum şi domnii corişti sunt rugaţi să cerceteze probele de cant în mod regulat.

Sibiu, la 14 Septemvrie 1927.

Comitetul reuniunii.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Nr. 616/1927. (108) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a de nou înființată **Madefalău** (Petru Rareș) cu filia Gălăuțaș protopopiatul «Oituz» jud. Ciuc, recunoscută de stat, se deschide concurs în termin de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregirea dela stat conform coalei B.

2. 32 jug. pământ arător și fânaț primit prin reforma agrară.

3. 10 jug. pământ arător și fânaț în filia Gălăuțaș.

4. Venitele stolare obișnuite.

5. Chiria până la Construirea caselor parohiale se va plăti în bani.

Viitorul paroh va locui stabil în filia Gălăuțaș având să păstorească de aici Madefalău. Ambele comune au gara în loc.

Cererile de concurs instruite cu documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc al tractului «Oituz», în termin.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial din Madefalău, din ședința dela 23 April a. c.

Poiana-Sărată (Oituz), la 17 August 1927.

Ioan Rafiroiu
protopop.

Nr. 1002/927. (109) 3—3

Concurs repețit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Boholț**, protopresbiteratul Făgăraș, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat, 7 și jumătate jugăre sesiune parohială. Dela comuna politică un stânjin de lemne. La Bobotează câte 3 litre grâu de familie și stola usitată.

Concurenții să-și înainteze cererile în terminul indicat la subsemnatul oficiu protopresbiteral și să se prezenteze poporului în biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta cu prealabilă încuviințare a protopopului.

Boholț, la 19 August 1927.

Comitetul parohial în înțelegere cu oficiul protopresbiteral ortodox român din Făgăraș.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 758/1927. (107) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei de clasa a III-a **Hosman** protopresbiteratul Agnitei, cu paroh, să escrie concurs cu termin de 15 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 5 jug. 800 stânjini p. arător și 3 jug. fânaț.

3. Lemne de foc din păpurea comunală 8 stânjini pe cari ie vor tăia și aduce parohienii.

4. Locuință în casa parohială la loc de frunte în comună cu supraedificatele necesare economiei.

Concurenții își vor înainta cererile la ocuparea parohiei provăzute cu documentele ce să cer de regulamentul pentru parohii, oficiului protopopesc al tractului Agnita, în terminul deschis și până la publicarea alegerei să vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare predicare eventual servire și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 16 August 1927.

Oficiul protopopesc al tractului Agnita în înțelegere cu Consiliul parohial și cu adunarea parohială.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15·—, plus spese de poștă Lei 5·—

Aviz

Subsemnatul am deschis în Sebeș jud. Alba — Calea Mihai Viteazul

O sucursală bine aranjată de

CRUCI ȘI MONUMENTE

din mai multe soiuri de marmoră și alte petri de stâncă. Rog concursul Onor. Preoțimi.

SIMION ȘTEF, pietrar
Orăștie și Sebeș.

(111) 2—5

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICIU
profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna"

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Prețul Lei 100·—, plus spese poștale Lei 15·—

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de
Ioan Moșoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighișoara 6·00, 17·30
2. Făgăraș, Brașov 4·50, 9·35, 17·05
3. Ciznădie 6·25, 13·15, 17·45
4. Vinț, Alba Iulia 3·10, 13·00, 19·50
5. Peatra Olt, București 5·10, 14·15, 19·10 acc.
6. Copșa mică 4·00, 8·40, 12·05, 14·45, 21·15

II. Sosire dela:

1. Sighișoara, Agnita 16·28, 6·50
2. Brașov, Făgăraș 15·45, 21·42, 8·25
3. Ciznădie 7·55, 14·35, 19·08
4. Alba-Iulia, Vinț 9·25, 15·48, 22·40
5. București, Peatra Olt 11·30 acc., 15·10, 24·00
6. Copșa mică 2·30, 9·23, 12·50, 15·33, 19·47

Trenuri pentru Ocna băi

I. Pleacă din Sibiu: 6·20, 10·10, 13·25, 16·50, 19·45
II. Sosesc la Ocna: 6·50, 10·40, 13·55, 17·20, 20·15
III. Pleacă din Ocna: 6·58, 10·48, 14·09, 17·29, 20·29
VI. Sosesc la Sibiu: 7·29, 11·19, 14·40, 18·00, 21·00

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raționaliste». Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciaușanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaumel Capernaume» Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh. I. Ghia: «Impărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.

Arhim. P. Morușca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățătura vieței după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuția preoțimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Țincoca: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203. Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul și Ereziile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinții. Pag. 44. Lei 20.

Cărțile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 23 Septemvrie 1927 Nr. 68—69

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

Sfinţirea bisericii din Şugag

In mersul poporului nostru spre desvoltare şi progres prin ajutorul şi sub scutul bisericei noastre strămoşeşti, — fiecare act prin care se manifestează simţul de pietate creştinească al poporului faţă de biserică, şi faţă de sfintele ei aşezăminte, este un act de adevărată bucurie, şi un semn văzut de înaintare în desvoltarea morală şi intelectuală a lui.

Impresiunea acestei creştineşti bucurii o-a făcut asupra noastră celor ce am fost de faţă Duminecă în 11 Semtemvrie la actul sfinţirii bisericii din Ohaba şi în 18 Septemvrie la târnosirea bisericii din Şugag, ambele în tractul protopresbiteral al Sebeşului, îndeplinite de I. P. Sfinţitul nostru Arhiepiscop şi Mitropolit *Nicolae*.

Trei sunt cu deosebire momentele, cari ne inspiră această creştinească bucurie, şi anume: faptul, că pe credincioşii noştri din tractul Sebeşului i-am văzut inspiraţi de credinţa în Dumnezeu şi de puterea de viaţă a bisericii străbune, de căldura şi mulţumirea inimei, cu care poporul a întâmpinat şi primit în mijlocul său pe *Arhiereul* bisericei sale, precum şi armonia pe care am văzut-o şi la aceste ocaziuni, manifestându-se faptice între păstor şi păstoriţi, pentru un mers cât mai repede şi mai succes în desvoltarea noastră sub scutul şi conducerea bisericei şi evangeliei Domnului.

Trecând la cele întâmplate cu ocaziunea solemnităţii sfinţirii bisericei din Şugag, înregistrăm următoarele:

Spre a îndeplini o veche şi ferbinte dorinţă a credincioşilor din Şugag, de a le târnosi impozanta biserică, zidită din piatră prin hărnicia lor încă în anul 1914 — I. P. S. Sa a plecat în dimineaţa zilei de 18 Septemvrie însotit de vicarul Dr. V. Stan şi asesorii Dr. G. Proca şi V. Nistor cu automobilul, spre amintita comună.

La întrarea în hotarul tractului Sebeş I. P. S. Sa a fost întâmpinat de protopopul Sergiu Medean — şi deşi I. P. S. Sa îşi esprimase dorinţa, — spre a nu fi reţinut pe drum — să nu-i iasă spre întâmpinare nimeni — la întrarea în oraşul Sebeş era ridicată o falnică poartă triumfală. De faţă tot poporul nostru cu mic şi mare, în frunte cu preoţii, comitetul parohial, Societatea Sf. Gheorghe, Reuniunea ortodoxă a femeilor, tinerimea şcolară cu profesorii şi învăţătorii. Primarul Stricatul în cuvinte binesimţite salută pe I. P. S. Sa şi-l roagă să le împărtăşească binecuvântarea arhierească.

I. P. S. Sa laudă hărnicia fiilor săi sufleteşti din Sebeş, promite a-i cerceta îndată ce-i va permite împrejurările şi le împărtăşeşte binecuvântarea.

Intre sunetul armonios al clopotelor dela bisericile noastre şi biserica evangelică, I. P. S. Sa îşi continuă drumul în sus spre Şugag pe romantica vale a Sebeşului, pe lângă şerpuitorul şi vrăjmaşul râu cu acelaş nume, trecând prin comunele Petrifalău, Sebeşel, Săsciori, Laz şi Căpâlna. Şugagul este ultima comună înfiptă în valea Sebeşului la o înălţime de peste 500 metri peste nivelul mării.

Această vale cu deosebire pe cursu său superior, ne ofere privelişti încântătoare, peisagiuri alpine de toată frumseţeai împodobite cu păduri, cu coaste de munţ, şi stânci, când pitoreşti, când bizare, cu o clímă dulce şi plăcută, ferită de vânturi. Pe aici se află rămăşiţele unui castru roman şi alte urme de ale romanilor.

Locuitorii toţi români ortodocşi, sunt oameni chipeşi, robuşti şi sănătoşi. La vestea trecerii Arhiereuluil lor pe acolo îmbrăcaseră haine de sărbătoare. In capătul fiecărui sat erau ridicate porţi triumfale, şi credincioşii în frunte cu preoţii, ovaţionau pe I. P. S. Sa, care împărtăşindu-le binecuvântarea arhierească, şi a continuat drumul printre casele curate şi frumos decorate cu covoară şi ţesături. Un semn învederat al alipirei şi devoţiunei poporului către Părintele lor sufletesc.

In fuga automobilului nostru urmat de mai multe automobile din Sebeş şi Alba-Iulia şi de mulţime de căruţe, cari aduceau oaspeţii la marele praznic, ne apropiem de Şugag care se întinde pe o suprafaţă de 20 km. Ne întâmpină voinicii dela munte pe caii lor mărunţi şi sprinteni.

Sunetul clopotelor bisericii ne anunţă sosirea în centru comunei.

La casa parohială I. P. S. Sa e întâmpinat de preoţimea tractuală în ornate şi de o mulţime mare de credincioşi îmbrăcaţi în frumosul port dela munte bărbaţii cu cojoc de piele şi cioareci de pănură albă, iar femeile cu crătinţă surie-neagră. Sărută crucea şi evangelia, iar părintele local G. Perian prin cuvinte alese

FOIŞOARA

La moartea unui vrednic preot

In seara zilei de 5 Septemvrie a. c. s'a stâns din viaţă vrednicul veteran, Preot Ioan Perian, din comuna Criştior, protopresbiteratul Zarandului, în etate de 71 de ani. Mai lipseau 5 zile, ca acest distins preot, decorat cu brâu roşu şi cu Medalia Răsplata Muncii pentru Biserică cl. I, să-şi serbeze iubileul de 50 de ani de preoţie.

Inmormântarea a avut loc în ziua de sf. Marie mică (8 Sept.) la umbra bisericii sale, pe care a servit o cu devotament în timpul celor 50 de ani. La această înmormântare a asistat un public foarte numeros, pe lângă întreg satul, mulţi intelectuali din Brad şi împrejurime, toţi admiratori şi prietini ai veteranului părinte.

Serviciul divin a fost oficiat de Preacucernicii prot. Dumitru Săcărea şi Alexandru Fugătă asistat de 10 preoţi şi un diacon.

Cosciugul era acoperit de numeroase coroane de flori şi înconjurat de îndureraţii săi fii, fiice şi rudenii.

La finea serviciului divin cel dintâi a luat cuvântul cucernicul adm. protop. A. Fugătă, care într'o cuvântare bine simţită a scos în relief înaltele însuşiri şi calităţi de adevărat propoveduitor al sfintei Evanghelii şi de om model în toate manifestările vieţii adormitului în Domnul părinte.

Formându-se apoi cortegiul, coşciugul a fost ridicat de preoţi şi, însoţit fiind de mulţimea imensă, a fost condus pe stradele principale ale comunei până la locul de vecinică odihnă, fiindu-i preserată calea cu flori de către iubiţii săi fii sufleteşti.

La mormânt a ţinut în calitate de prietin al regretatului părinte Domnul Inginer Ioan Pascal dela societatea minelor de aur următoarele cuvinte:

Intristată adunare,

Ca prietin al răposatului preot Ioan Perian îmi veţi da voie să spun şi eu câteva cuvinte.

Nu corpul constitue omul. Corpul este numai un înveliş, o haină, pe care o purtăm numai cât suntem aci. Acest înveliş vine dela pământ şi se întoarce la el; căci în cer nu merge decât ce vine din cer. Dar adevăratul om, adevărata personalitate este sufletul. El este nemuritor, căci în el sălăşlueşte spiritul, acea părticică dumnezeiască, care nu poate pieri niciodată.

Când sufletul părăseşte definitiv corpul, adică când toate părţile din care se compune, au eşit din corp, atunci zicem că omul şi-a dat ultima suflare. El însă mai stă în apropierea corpului câtăva vreme, legat fiind de el printr'un cordon fluidic; apoi însoţit de îngerii, cari l-au întovărăşit toată viaţa, se urcă acolo, unde trebue să-şi dea socoteală de faptele sale şi să primească pedeapsa sau răsplata acelor fapte.

Din cele auzite dela antevorbitorul meu, părintele A. Fugătă, sufletul preotului Ioan Perian nu va avea decât răsplata faptelor sale bune şi îngerii însoţitori desigur că-l vor duce în acel Paradis, în care merg numai cei buni.

Şi dacă aţi putea vedea sufletul, aţi zări sufletul părintelui Ioan Perian deasupra noastră privind cu drag la copiii săi şi la noi toţi, mulţumit, că cu toţi ne-am făcut datoria faţă de el.

salută pe I. P. S. Sa, mulţumindu-i că a binevoit a da ascultare dorinţei credincioşilor din acest colţ de ţară de a-le târnosi biserica.

După răspunsul arhieresc, I. P. S. Sa îmbrăcat în mantie este condus în procesiune de corul Academiei teologice din Sibiu şi de preoţimea celebrantă la biserică. Eşind din biserică cu vasele şi obiectele sfinte se începe actul sfinţirii casei Domnului, prin încunjurarea de 3 ori. Pornind dela uşa principală ne oprim în partea de miazăzi. I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae citeşte evangelia «Mărturisirea învăţăturilor: «*Tu eşti Hristos fiul lui Dumnezeu celui viu*», care face adâncă impresie, căci dreapta mărturisire a credinţei în divinitatea Mântuitorului e piatra cea din capul unghiului pe care Hristos a întemeiat biserica sa. Cântăreţii intonează «Mărire Ţie Doamne Mărire Ţie» I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae face cruce pe zid cu sfântul mir rostind cuvintele «*Innoieşte-te, Innoieşte-te noule Ierusalime*». Convoiul se porneşte. Corul cântă.

La a doua înconjurare, ne-am oprit în dosul Altarului: I. P. S. Sa a cetit a doua evanghelie, a făcut crucea pe zid cu fsântul Mir rostind cuvintele «*Innoieşte-te* etc. La a treia încunjurare ajunşi în partea de miază-noapte a bisericei I. P. S. Sa citeşte a treia evangelie; face pe zid cruce cu sfântul Mir rostind: «*Innoieşte-te* etc. Cântăreţii cântă şi cortegiul porneşte în armoniosul sunet al clopotelor bisericei.

Ajunşi din nou în faţa uşei, I. P. S. Sa face cruce pe cei doi pareti dela întrare. Clopotele încetează. I. P. S. Sa se postează la întrare, unde după cunoscutele alocaţiuni: «*Deschideţi boieri porţile... că va întra Impăratul măririi*». Cu puterea crucii pe care o ţine în mâna dreaptă despică porţile şi întră între sunetele armonioase ale cântării: *Casei Tale...*

Soarele luceşte intensiv prin ferestri. Aspectul sărbătoresc se măreşte.

Ajunşi în biserică, înaintea altarului, I. P. S. Sa oficiază slujba sfinţirei apei.

I. P. S. Sa împreună cu preoţimea slujitoare întră apoi în altar. Aici a culminat sfinţirea în pregătirea sf. Prestol, în mijlocul căruia s'a aşezat sfintele moaşte.

După terminarea acestui act sfânt, I. P. S. Sa unge cu sfântul mir interiorul bisericei şi-l stropeşte cu apă sfinţită.

A urmat celebrarea sfintei liturgii cu aceiaş solemnitate, în prezenţa mulţimei de credincioşi din Şugag şi satele învecinate, pe cari spaţioasa biserică abia îi mai încăpea. Răspunsurile liturgice le-a dat corul Academiei teologice, condus de profesorul C. Popa.

In decursul sf. liturgii, I. P. S. Sa a hirotonit întru presbiter pe diaconul Ieronim Morariu, pentru parohia Vorumloc.

La finea sfintei liturgii, I. P. S. Sa a rostit cu cunoscuta-i elocventă o instructivă cuvântare ascultată cu multă atenţiune. Citând cuvintele: «*Eu sunt lumina lumei; cel ce-mi urmează, nu va umbla în întunerec, ci va avea lumina vieţii*», — timp de o oră întreagă împărtăşi fiilor săi sufleteşti o comoară întreagă de sfaturi şi învăţături, sorbite din partea celor ce-l ascultau cu nesaţ. După aceea a stropit pe credincioşi cu apă sfinţită.

Ceasul arăta ora 1½ când I. P. S. Sa a fost condus cu aceeaş ceremonie cu care a fost adus, la casa parohială.

*

La ora 2 după amiazi, s'a servit masa în pavilonul comunei. In decursul mesii I. P. S. Sa în cuvinte înduioşătoare a amintit de durerea cea mare, care a îndurat-o întreaga ţară prin trecerea la cele eterne în decursul verii a bunului nostru Rege Ferdinand I; a subliniat faptul, că poporul român este strâns legat de Dinastie şi a ridicat păharul în sănătatea Maiestăţii Sale, a tânărului Rege Mihai I (Cuvintele I. P. S. Sale au fost ascultate de conmeseni stând în picioare).

Prefectul judeţului Alba la marginea căruia se află Şugagul, Dr. Vancea a ridicat păharul în sănătatea I. P. S. Sale.

S'au mai rostit toaste pentru prefect, pentru protopretorul plasei, fost pe vremuri notar al acestei comune, Dr. Berghezan, pentru protopopul tractual Sergiu Medean şi preoţimea tractuală, iar parohul local G. Perian, adânc emoţionat mulţumi I. P. S. Sale, că n'a cruţat nici o oboseală ci a venit să le sfinţiască noul Sion. I. P. S. Sa constatând cu plăcere mănoasa activitate pastorală desvoltată de părintele Perian şi dorind să fie şi un stimulent de emulare pentru ceilalţi preoţi, îl distinge cu dreptul de a purta brâu roşu. Această meritată distincţiune a fost primită cu ovaţiuni atât din partea preoţimei tractuale prezentă aproape în număr complet la această festivitate, cât şi din partea membrilor din comitetul parohial şi a tuturor celor prezenţi.

Ridicându-se masa, corul Academiei teologice în faţa pavilonului a cântat mai multe cântări religioase şi naţionale mulţimei de popor care nu se mai îndurau să se întoarcă la vetrele lor.

I. P. S. Sa a examinat apoi oficiul parohial aflându-l în deplină ordine; iar la ora 5, ovaţionat de harnicul popor din Şugag a pornit spre rezidenţa sa.

Şi la întoarcere ca şi la venire a fost aşteptat şi ovaţionat de poporul din comunele Căpâlna, Laz, Săsciori, Sebeşel şi Petrifalău.

Cu deosebire în comuna Laz, I. P. S. Sa a fost întâmpinat cu multă însufleţire şi cu deosebit fast. Inaintea bisericei se aflau toţi credincioşii în frunte cu zelosul preot Parteniu Colhon şi societăţile «Tinerimea Sfântul Gheorghe», «Casa culturală» «M. Eminescu», «Clubul Lăzoreanul de ajutoare al săracilor» şi «Reuniunea femeilor Altarul».

I. P. S. Sa a întrat în sfânta biserică, unde s'a oficiat un serviciu divin, la finea căruia a ţinut mulţimei de credincioşi o frumoasă predică plină de sfaturi şi poveţe; apoi în urale de «să trăiască» şi-a continuat drumul spre casă.

Biserica din Laz a fost zidită din piatră, între anii 1835—1838. A fost târnosită la anul 1838 de P. S. Sa de pie memorie episcopul Ardealului Vasile Moga.

Acest act a avut efectul, că grecocatolicii cari se aflau în comună s'au întors în sânul bisericei strămoşeşti şi de atunci în întreaga vale a Sebeşului sunt numai ortodocşi.

De aceea mare a fost bucuria credincioşilor din Laz, când după 89 de ani au avut fericirea să vadă în biserica lor, pe I. P. S. nostru Mitropolit al Ardealului.

Şcoală de cântăreţi

(=) Noua instituţie, **Şcoala de cântăreţi,** înfiinţată în acelaş timp cu Seminarul teologic, în confermitate cu hotărârea Adunării eparhiale din sesiunea 1927 a Arhiepiscopiei noastre, îşi deschide porţile în toamna aceasta, cu scop de-a pregăti buni cântăreţi de strană şi destoinici dirigenţi pentru a instrui şi a conduce un cor.

O mare parte a bisericilor noastre este lipsită atât de coruri, cât şi de cântăreţi de seamă.

In unele locuri, răspunsurile liturghiei sânt date de întreaga asistenţă a credincioşilor: «*toată suflarea laudă pe Domnul*», — lucru vrednic de reţinut şi de încurajat, pentru faptul că ascultătorii participă activ la serviciul dumnezeesc.

Dar, ca să dispunem de coruri parohiale, se simte trebuinţa de a da cântăreţilor o cultură mai aleasă. In acest caz, serviciile «smeriţilor slujitori» vor fi în adevăr folositoare bisericii. Cântăreţii vor primi în noua şcoală, cum arată ordinul Consiliului arhiepiscopesc, o completare a culturii lor religioase şi profane, vor deprinde unele meserii uzitate la ţară, făcând

---

Iar noi, cari îi supraveţuim, când vom mai veni câte odată lângă crucea, ce va dura pe acest mormânt, pentruca în mută rugăciune să evocăm trecutul preotului Ioan Perian, vom avea impresiunea, că mormântul este grădina, în care florile dorului sufletului său, florile tuturor aspiraţiunilor sufletului său, ne vor îmbăta de acel parfum suav de bunătate, de iubire, care în viaţă l-a revărsat prin grai şi prin privire.

Mergi în sferele tale senine, de unde vei continua să binecuvintezi pe aceia, pe cari atâţia ani i-ai binecuvântat. Şi noi, noi ce-ţi supraveţium, în numele Crucii, al cărei slujitor ai fost, umili îţi trimitem ultimul salut plin de speranţe şi rugăm pe Domnul să-ţi facă parte de toate bunătăţile învăţăturii predicate de tine.

Dumnezeu să te aibă în sfânta Sa pază».

In numele băncii «Crişana» din Brad, unde a fost ca preşedinte al comisiei de censori, a vorbit părintele Iosif Comşa din Ribiţa, accentuând cu câtă conştienţiozitate îşi îndeplinea şi această însărcinare.

Invăţătorul Petru Matieş în numele Societăţii «Sfântul Gheorghe», a consiliului parohial şi comunal a ţinut următoarele cuvinte:

Intristată adunare,

«Eu sunt păstorul cel bun. Oile mele ascultă glasul meu. Eu le chem pe nume şi ele vin după mine».

Acestea au fost cuvintele răposatului în Domnul înainte cu o jumătate de an, când a înjghebat societatea «Sfântul Gheorghe».

El ne-a chemat pe nume şi noi i-am dat ascultare. Se putea să nu i-o dăm? când ne cunoşteam păstorul! Se putea să nu dăm ascultare păstorului blând şi sfătos la grai, păstorului, care era o adevărată arhivă, un adevărat isvor?

De vreai să şti cum au trăit înaintaşii noştri; de vroiai să şti ce-a suferit neamul nostru sub jugul străin, nu trebuia să întrebi pe altul, decât pe taica părintele Perian.

Avea de unde să le ştie acest stejar bătrân, bătut de furtuni vreme de 50 de ani, cât a fost Păstorul nostru cel pururea neadormit.

Ce frumos, ce glorios trecut! Cincizeci de ani de muncă neprihănită! Cincizeci de ani de luptă contra puhoiului de stricăciune, ce s'a strecurat prin comuna aceasta, a stat ca o stâncă dârz şi neclintit iubitul nostru părinte.

Astăzi glasul lui nu ne mai cheamă, pentru a ne da sfaturi şi învăţături.

Astăzi nu mai vine între noi cu surâsul pe buze şi cu faţa plină de veselie; veselia inimii văzându-şi oile şi mieii în jurul său.

Am perdut pe sfătuitorul, îndrumătorul părinte tocmai când eram în pregătirea de-a-i arăta toată iubirea şi calda noastră recunoştinţă prin prăznuirea celor 50 de ani de muncă şi jertfă pentru noi.

Cu gândurile şi sufletele senine să ridicăm o rugăciune caldă celui de sus şi să facem o pioasă cruce pentru cel ce ne-a fost atât de drag şi deapururi preţuit zicând: Dumnezeu să-l odihnească! —

Octavia Toderaş, studentă univ., în numele poporenilor a rostit deasemenea duioase cuvinte.

In fine Preacuc. păr.-protopop D. Secărea şi-a luat adio în numele fraţilor preoţi prin cuvinte adânc simţite dela iubitul adormit în Domnul.

şi practică în domeniul agriculturii; tinerilor dela şcoala de cântăreţi li se vor comunica şi cunoştinţe biblice, ca să poată fi cu atât mai vârtos spre ajutorul preoţimii în activitatea ei şi să fie factori însemnaţi în viaţa religioasă şi socială din parohie.

Cu cât cântarea în biserică va fi mai îngrijită, cu atât înrâurirea ei binefăcătoare, în deşteptarea sentimentelor religioase, va fi mai puternică.

Vom păstrà melodioasele noastre cântări bisericeşti, întroducând uniformitatea necesară şi mai puţin adaptându-le vremurilor «moderne».

Viitorul cântăreţ, va trebuì să-şi dea toată osteneala să alcătuească un cor cât mai desăvârşit al parohiei, pentru a cânta Dumineca şi în sărbători la biserică.

Firește, lucrul va reuşì mai degrabă şi mai bine, când începătorul cântăreţ va avea şi ajutorul şcoalei primare, cu suplimentarul ei curs: când adecă în clasele din urmă, ale acestor şcoale, învăţătorii vor fi împărtăşit tinerimii cunoştinţe de muzică vocală, învăţându-o citirea exactă a notelor, răspunsurile liturghice, şi alte cântări bisericeşti.

Ajutorul compozitorilor noştri muzicali este asemenea de dorit şi de aşteptat, dând pe seama cântăreţilor bisericeşti bucăţi cu o muzică nu din cale afară grea pentru popor.

Rolul muzicei, în înfrăţirea oamenilor şi cu deosebire rolul corurilor bune bisericeşti pentru a trezì sentimente nobile, este mult covârşitor altor mijloace culturale ce urmăresc acelaş scop.

Ne trebue cât mai mulţi şi cât mai harnici cântăreţi bisericeşti.

Nu ne îndoim prin urmare, că On. oficii protopopeşti şi parohiale vor căuta să tălmăcească poporului credincios în biserică rostul şcoalei noastre şi să facă propagandă întinsă în favoarea cursului de cântăreţi întemeiat de sfânta biserică ortodoxă.

SOCIETATEA NAŢIUNILOR recunoaşte dreptatea cauzei româneşti. Guvernul român a primit sentinţa dată de comitetul Societăţii Naţiunilor în chestiunea optanţilor unguri. La Budapesta e mare supărare.

† Dr. Iancu Meţianu

Dela Zârneşti primim jalnica ştire a morţii unui fruntaş al vieţii publice ardelene.

Dr. Iancu Meţianu, fiul cel mai mare al regretatului Mitropolit Ioan Meţianu, a încetat din viaţă duupă lungi suferinţe purtate cu creştinească răbdare şi jertfire de sine.

Om muncitor, evlavios, sprijinitor al activităţii naţionale, culturale şi bisericeşti, a avut şi el parte de soartea grea a refugiaţilor din răsboiul desrobirii.

Intors acasă, slăbit de puteri, se retrage din arena politică, ear acum se stânge spre adâncul regret al familiei sale, al prietenilor şi cunoscuţilor săi.

Odihnească în pace!

Intristata familie trimite următorul anunţ:

Adânc întristaţii Elena Dr. Meţianu născută Grossu soţie, Dr. Eugeniu Meţianu, decanul Baroului Braşov frate, Nicole Garoiu, Alexandru Grossu cu soţia Argentina, văduva Elisa George Grossu cumnaţi şi cumnate, precum şi familiile Meţianu, Garoiu, Grossu, Mazilu, Lupescu, Baiulescu, Bălcescu, Saligny şi Perlea, cu durere nemărginită anunţă încetarea din viaţă, după grele suferinţe, a preaiubitului lor soţ, frate, cumnat, unchiu şi văr Dr. IANCU METIANU fost senator, preşedintele la Muntele de pietate, preşedinte la banca Creditul, vicepreşedinte la banca Carpaţilor din Bucureşti, director la banca Creditul din Zârneşti, vicepreşedinte la fabrica de Celuloză, membru în Consiliul de administraţie la Fabrica de hârtie din Zârneşti, fost membru în toate corporaţiunile bisericeşti şi şolare şi în toate societăţile şi instituţiunile culturale şi de binefacere etc., mare proprietar, întâmplată la 18 Septemvrie 1927, în anul al 72 lea al etăţii şi al 45 lea al fericitei sale căsătorii.

Inmormântarea va avea loc Mercuri, la 21 Septemvrie 1927 ora 3 p. m. în Cimitirul ortodox-răsăritean din Zârneşti.

Fie-i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Zârneşti, la 18 Septemvrie 1927.

Jubileul unui arhiepiscop. I. P. S. Sa arhiepiscopul *Gurie* al Chişinăului, împlinind în 16 l. c. 25 ani de activitate clericală, preoţimea basarabeană a ţinut să sărbătorească după cuviinţă acest eveniment. S'a ţinut slujbă dumnezeească, la care au asistat autorităţile şi numeros public. La sfârşitul solemnităţii înaltul prelat a primit felicitările reprezentanţilor autorităţilor. Una din străzile oraşului va purta de aici încolo numele I. P. S. Sale. Sărbătoritul a mulţumit foarte mişcat pentru toate dovezile de afecţiune ce i se arată.

Ne asociăm şi noi la dorirle de bine ale celor ce au preaslăvit activitatea creştinească şi naţională a I. P. Sfinţitului Arhiepiscop al Chişinăului.

„Simţământul datoriei"

— Şcoalele noastre şi Regele Ferdinand I —

Pentru a cinstì, în cadre potrivite, memoria marelui Suveran dispărut, dl ministru al instrucţiunii, Dr. C. Angelescu, a dat o circulară referitoare la comemorarea Regelui Ferdinand cu prilejul deschiderii cursurilor.

Dl ministru dispune următoarele:

Anul şcolar 1927/1928 se deschide sub impresiunea recentă a încetării din viaţă a Regelui Ferdinand I.

Durerosul eveniment al trecerii dintre cei vii a marelui nostru rege trebue să-şi găsească în viaţa şcolară potrivita lui preţuire. De aceea, am hotărât ca cea dintâi zi a noului an şcolar să fie consacrată comemorării Regelui Ferdinand I.

Programul detaliat atârnă de gradul şcoalei, de posibilităţile de local, de personalul didactic şi de altele. El va consta însă negreşit dintr'un serviciu religios, deosebit de obişnuita sfeştanie cu care se deschide anul şcolar, şi din una sau mai multe cuvântări. Ele pot fi ţinute sau tuturor elevilor şcoalei strânşi la un loc, dacă localul şi numărul o permite, sau la grupe, deosebite după vârsta şi putinţa de înţelegere a şcolarilor cari ascultă.

Ceeace dorim să faceţi să reiasă din expunerile vorbitorului, este în special înălţătoarea pildă educativă pe care ne-o prezintă viaţa şi opera ilustrului defunct. Şcoala e chemată să împlânte în inima tineretului în primul rând *sentimentul datoriei.* Regele Ferdinand I, a fost în această privinţă un exemplu cum rar se pot găsi asemănătoare în istoria popoarelor.

Măreţul exemplu, dat de marele dispărut, trebue considerat ca un îndreptar al vieţii noastre. In special viaţa şcolară trebue să fie un model printre toate celelalte instituţiuni. Simţul îndeplinirii datoriei este virtutea cea mai fundamentală care trebue să povăţuiască şi să călăuzească pe orice om, în special pe cei ce sunt chemaţi să îndeplinească o îndatorire cât de modestă ori cât de importantă în mecanismul social. Această mare virtute trebue căpătată în şcoală. Copiii se vor forma, nu numai aşa cum le va vorbi profesorul, ci mai ales aşa cum li se va înfăţişa el însuş. De aceea, regularitatea îndeplinirii datoriei, punctualitatea în cele mari ca şi în cele mărunte, ordinea, cuviinţa şi consecvenţa în raporturile cu elevii, sunt atitudini şi deprinderi care tre-

---

Şi apoi, în sunetul clopotelor şi a toacelor, ca la mari praznice, rămăşiţele lui pământeşti au fost coborâte în mormânt, urmate de şiroaiele de lacrimi vărsate în plin de iubiţii săi poporeni şi de regretele sincere a tuturor celor ce l-au cunoscut. *Petru Matieş,* înv.

Impotriva falşelor învăţături

O lungă şi temeinic documentată pastorală a trimis credincioşilor săi P. S. Sa Episcopul *Iacov Antonovici* al eparhiei Huşilor. Pastorala merită să fie cunoscută cu deosebire în părţile ţării, unde adventiştii fac propagandă între săteni, zăpăcindu-i cu falşe învăţături.

In lipsa de spaţiu, pentru a publica întreaga scrisoare pastorală a neobositului arhiereu, reţinem dintr'însa următoarele cuvinte despre pomeniţii sectanţi:

Bazându-se pe cuvintele Domnului Hristos care a spus: «*să fie cuvântul vostru aşa, aşa; nu, nu; iar ce este mai mult, dela cel rău este*» — sectarii nu jură nici odată.

Dar nu de dragul acestor cuvinte pe care nu le înţeleg, nu jură, ci pentrucă cei mai mulţi sânt străini sau vânduţi străinilor, şi sub motiv că nu li-e îngăduit de evanghelie să jure, refuză jurământul de credinţă faţă de rege şi de ţară, la intrarea în armată. Pe calea aceasta ei voesc să slăbească disciplina în armata noastră, lăsând ţara pradă duşmanilor cari ne înconjoară.

Dar nu numai atât, ei susţin încă, că n'au voie să tragă cu arma, ca să nu calce porunca a VI-a din Decalog, care zice: «*să nu ucizi*».

După ei ar urma să laşi vrăjmaşul să te ucidă şi să-ţi prade ţara, iar tu să stai cu mânile în sân.

Adventiştii mai predică încă două mari erezii: Invăţătura despre a doua venire a Mântuitorului şi respectarea Sâmbetei în loc de Duminecă.

Că Domnul Hristos va veni a doua oară să judece viii şi morţii, aceasta o ştim atât din evanghelie, cât şi din simbolul credinţei.

Asupra timpului când va veni la judecată, nu se poate şti, deşi în sf. scriptură se dau anumite semne.

Cu toate acestea, adventiştii se trudesc să tălmăcească unele învăţături din sf. Scriptură, înşelând lumea că ştiu când va fi venirea a doua a Domnului.

In ce priveşte Sâmbăta, ei susţin că noi călcăm porunca a IV-a din Decalog, serbând Dumineca, adică ziua în care Mântuitorul a înviat din morţi.

Porunca a IV-a spune că şase zile trebue să lucrăm, ear a şaptea să ne odihnim; prin urmare, să sărbăm o zi din şapte.

Evreilor li s'a spus şi care zi anume să serbeze — Sâmbăta — în amintirea trecerii lor prin Maria Roşie, fiindcă pentru ei aceasta era ziua cea mai însemnată, ziua scăpării din robie.

Noi, creştinii, am scăpat din robia diavolului prin Invierea Domnului nostru Isus Hristos, minune întâmplată într'o Duminecă. De aceea sărbăm ca zi de odihnă Dumineca, fără să călcăm porunca a IV-a, întru cât lucrăm 6 zile, ear Dumineca ne odihnim, adică serbăm o zi din şapte.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

bue să domine fără şovăială pe profesor, dela învăţător până la profesorul de universitate, în toate momentele carierii lui.

Socotim că nu este mijloc mai potrivit de a cinsti memoria Regelui Ferdinand I, decât a face ca această mare virtute, pe care El ne-a lăsat-o ca o poruncă, *simţământul datoriei*, să ajungă, prin şcoală, să devină patrimoniul naţiunii pe care El a iubit-o şi pentru care El s'a jertfit.

Din judeţul Hunedoara

— Conferenţă. — Sectanţi provocători. — Renovări şi edificări de biserici. — Monument la Orăştie. —

Pentru credinţă şi biserică. Acest românesc şi istoric — în acelaş timp şi bogat în sol şi subsol, — judeţ, ocupă de sigur, şi ca teritor estins, loc de frunte între judeţele ţării.

Cu toate acestea sânt şi lipsuri naţionale în acest judeţ. Comerciul şi industria este departe de a fi românească, — ear credinţa strămoşească trebue ici coto întărită. Şi, fiind vorba de credinţă, amintesc aici conferinţa tuturor protopopilor, 10 ortodocşi rom. şi 7 uniţi din judeţ, convocată de prefectul Sfetescu, la Deva, pe ziua de 16 Septemvrie când mă aflam şi eu de faţă, în scopul consfătuirii asupra măsurilor ce sânt a se lua împotriva sectelor religioase sau propagandiştilor îndrăzneţi cari se înmulţesc în unele locuri, în detriment naţional şi moral.

Este o acţiune sănătoasă, laudabilă, şi sperăm a nu fi prea târziu, căci îndrăzneala sectanţilor a crescut îngrozitor. Iată exemple:

Preotul şi prietenul meu Lula, din Simeria, un orăşel, unde se află un număr mare de funcţionari şi lucrători la căile ferate, cu un atelier şi şcoală, cărora părintele însufleţit le este duhovnic, — îmi spunea cu necaz, că acest rău, naţional moral, bântuie şi între credincioşii săi convertiţi de îndrăzneţi străini şi minoritari, cari au devenit direct provocători. Aceştia sânt slujbaşi la căile ferate, în serviciul statului român! Şi nu-i disciplină.

Autorităţile nu voesc să observe cum răul să furişază.

Să nu se învinovăţească preoţimea, care este activă, dar neputincioasă, din motivele de sus, şi ea cere cu glas tare scut şi sprijin dela cei tari şi mari.

Pe aici s'au renovat, reparat, pictat şi zidit de nou, o mulţime de biserici ortodoxe, fiind pe cale a se zidi sau renova şi altele, din protopopiatul Haţeg, Hunedoara, Valea Jiului, Deva, Orăştie ş. a.

In Deva se lucră în prezent, la renovarea monumentalei biserici, situată în mijlocul oraşului, care va fi un semn al vitalităţii noastre creştine şi române pe aici.

Monumentul Regelui Ferdinand I — în Orăştie. Din iniţiativa dlui colonel A. Aritonovici, comandantul cercului de recrutare din Orăştie, şi preşedintele comitetului pentru ridicarea acestui monument în Piaţa Regina Maria, s'a adunat suma necesară, şi terminându-se o parte din lucrare, s'a sfinţit soclu, pe care viue aşezat statuia pedestră a marelui Rege. Serbarea s'a ţinut la Ziua Crucii (semnul învingerii), la care ocaziune s'a oficiat serviciu divin prescris, din partea clerului nostru în frunte cu protopopul Domşa, iar răspunsurile le-a dat corul mixt al bisericii ortodoxe, condus de profesorul Praţia.

Au participat diregătorii oraşului, corpul ofiţeresc şi populaţia oraşului, cari au venit în procesiune, cu prapori şi preoţii în frunte, dela sfânta biserică.

După terminarea serviciului divin, dl colonel Aritonovici a cetit actul comemorativ, al cărui un exemplar a fost aşezat cu ceremonia obişnuită în soclul monumentului, iar alt exemplar s'a predat spre păstrare, pe seama oraşului, primarului.

Desvălirea monumentului se va face, pe lângă deosebite serbări, la mijlocul lunei Octomvrie, la care va participa şi prinţul-regent Nicolae, Patriarhul-regent Miron (fost aici cândva învăţător), I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae din Sibiu, şi alţi mari dignitari ai ţării.

Donaţiuni mai mari au făcut: Dr. Vlad fost ministru-deputat, I. Vulcu deputat, Dr. Orbonaş notar-public, banca «Ardeleana», oraşul Orăştie, Dr. Mihu şi alţii. *Dr. Eug. Munteanu.*

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii

In lista de subscriere din parohia *Brătei*, protop. Mediaş, s'au înscris: Ilarion şi Finica Gheaja, învăţător, 1000 lei, şi mai mulţi poporeni cu 1200 lei, în total 2200

In lista de subscriere din parohia *Cenade*, protop. Mercurea, mai mulţi poporeni 1247

In lista de subscriere din parohia *Jina*, protop. Mercurea: Ioan şi Maria Moga 1000 lei, mai mulţi poporeni 933 lei, în total . . . 1933

In lista de subscriere din parohia *Ludoşul-mare*, protop. Mercurea, Maria M. Popp Nr. 256, lei 1000, şi Maria Domnar 200 lei, în total 1200

In lista de subscriere din parohia *Chezdi-Mărtănuş*, protopopiatul Oituz: Iosif Rafiroiu şi soţia Elisabeta 1000 lei, Nicolae Muntean şi soţia Maria 500 lei, mai mulţi poporeni 1024 lei, în total . . . 2524

In lista de subscriere din parohia *Covasna*, protop. Oituz: Ioan şi Maria Oltean 1000 lei, Nicolae şi Susana Munteanu 1000 lei, Antimiri şi Maria Poteică 1000 lei, Nicolae şi Maria Jurebiţa 1000 lei, Ioan Maioru 1000 lei, alţii 20 lei, în total 5020

Total Lei: 14,124

Suma de mai 'nainte Lei: 2.497,656

Total general Lei: 2.511,780

Declaraţii care trebue respândite. Adevărata icoană a Ungariei de astăzi a fost prezentată zilele trecute, cu ocazia unei discuţii la Institutul politic din Williamstown. Sociologul, profesor la universitatea din Oberlin (America), dl Oscar Iászi, bun cunoscător al conţilor latifundiari din Ungaria, li a făcut meritatul rechizitor. Poporul din Ungaria actuală, a spus profesorul, are numai dreptul ***să plătească biruri, să furnizeze carne de tun, să muncească şi să tacă***, (tocmai ca în vechea Ungarie «neciuntită», Red.). Ungaria de azi, continuă conferenţiarul, n'a făcut reforma agrară; grofii unguri duc o înverşunată luptă pe la Societatea naţiunilor, împotriva reformei agrare din România şi vreau ca pământul, dat ţăranilor din Ardeal, să fie luat îndărăt; dar în România, ţara hulită de mulţi, s'a dat poporului votul universal şi s'a dat pământ ţărănimii, — şi totuş e rău în Ţara românească! Nu vor fi curgând râuri de lapte prin România; — dar, dacă ar fi să facem asămănare, credem că totuşi în România s'au făcut mai multe îndreptări decât în alte părţi: dovadă votul obştesc şi reforma agrară... — Eată un răspuns, din partea unui ungur, dat agenţilor horthişti şi prietenilor saşi, din Sibiu şi Braşov, d'acelaş fason.

Sfinţirea bisericii din Rod

Cu solemnitate deosebită s'a sfinţit în 4 l. c. biserica renovată din comuna *Rod*, protopopiatul Sălişte. Credincioşii acestei comune, înţelegători ai darurilor ce se revarsă din lăcaşul sfânt, au jertfit suma de 200,000 lei pentru renovarea acestuia; ear festivitatea sfinţirei au dorit să fie un izvor de bucurie duhovnicească pentru mic şi mare.

In numele I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, actul sfinţirii l a îndeplinit protopopul Dr. D. Borcia, care la întrarea în comună a fost întâmpinat de un banderiu de călăreţi şi de mult popor, condus de parohul local, şi autorităţile comunale.

A contribuit la solemnitatea zilei participarea fruntaşilor vieţii noastre publice din judeţ: dl prefect Dr. Regman, senatorul A. Boiu, deputatul I. Simian şi alţii. După serviciul divin, săvârşit de protopopul D. Borcia, protoiereul V. Nistor consilier arhiepiscopesc, parohii Petru Iuga şi C. Ghişe, protopopul Borcia într'o cuvântare plină de căldură scoate la iveală străduinţa nobilă şi jertfa izvorâtă din inimi cucernice a credincioşilor din Rod pentru podoaba casei Domnului. In continuare arată însemnătatea religioasă şi socială a bisericii. Aici, zice, sub acoperişul ocrotitoarei ctitorii religioase se propoveduieşte adevărul curat şi sfânt adus de Dumnezeu pe pământ; aici se îndeamnă creştinul la iubire sinceră şi desinteresată faţă de deaproapele, la pace, unire şi bunăînţelegere, în sfârşit la lucruri care aduc mulţumire şi linişte sufletească. Citirile şi cântările bisericeşti pe care numai aici le putem auzi, ne umplu de bucurii duhovniceşti şi ne fac să ne unim rugăciunea noastră cu rugăciunea celorlalţi credincioşi, devenind astfel toţi o inimă şi un suflet. Ea este păstrătoarea virtuţilor creştineşti şi a tesaurului nostru naţional. Deci să o iubim, să-i ascultăm glasul de chemare, ear urmându-i sfaturile mântuitoare s'o îndrăgim, după zisa Psalmistului: «Una am cerut dela Domnul, aceasta voi căuta, ca să locuesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, să văd frumseţa slujbei Domnului şi să cercetez biserica sa cea sfântă».

Părintele consilier Virgil Nistor le împărtăşeşte sfaturi folositoare, îndemnând-i să dea viaţă acestor ziduri înfrumseţate, şi precum biserica se prezintă acum atât de curată şi luminoasă, aşa să se lumineze şi curăţească şi sufletele lor la focul sacru al cuvântului evangelic. Le citeşte apoi pastorala arhierească, pe care o ascultă numeroasa asistenţă cu toată evlavia.

La masa comună, pe lângă instructive vorbiri se scoate cu recunoştinţă la iveală darul frumos făcut de dl deputat *I. Simian* pentru repararea bisericii în sumă de 20,000 lei, precum şi iniţiativa luată de învăţătorul în penzie, *Vasile Dobrescu*, înainte cu 20 ani, când a pus bază fondului, din care s'a restaurat biserica. Mulţumit că i s'a realizat nobilul scop, dăruieşte împreună cu familia dânsului 16,000 lei pentru procurarea unui ceas pe seama bisericii.

Contribuind la această sumă oaspeţii aleşi şi unii parohieni, suma se urcă la aproape 30,000 lei, care să predă epitropiei, în scopul amintit.

Despre sumele, donate cu acest prilej, se va publica o amănunţită dare de seamă.

Dela măreaţa sărbare ne-am despărţit cu impresia generală că astfel de solemnităţi sânt clipe de recreare sufletească şi pentru popor, şi pentru conducători. *Corespondent.*

Dela adunarea unui cerc preoţesc

— Intrunire la Rusciori. — Predică şi parastas. — Organizare în societatea „Sfântul Gheorghe" a tineretului adult. —

Duminecă în 18 Septemvrie a. c. s'a ţinut întrunirea cercului preoţesc, din protopopiatul Sibiu, în comuna *Rusciori*. Oamenii din comună, dornici de hrană sufletească, aşteptau adunaţi în faţa bisericii sosirea preoţilor, şi mare li-a fost bucuria când au sosit «părinţii», când au văzut că au venit intelectuali cu dragoste faţă de ei, oameni cari încearcă să le dea din tot ce au mai bun în sufletul lor, ear în schimb nu le cer nimica, decât să urmeze bunelor îndrumări şi sfaturi.

Clopotele bisericii chemau credincioşii la rugă, şi cler şi popor s'au îndreptat spre sfânta biserică, podoabă a comunei. De curând renovată, frumos pictată şi bine îngrijită, este dovadă grăitoare despre hărnicia preotului din loc şi despre simţul religios şi jertfelnicia credincioşilor săi.

După slujba vecernii, a predicat părintele prof. Dr. N. Terchilă, interpretând pericopa zilei. In cuvinte bine alese, pentru popor, şi totodată cu mult folos pentru viaţa pământească şi pentru viaţa viitoare, şi-a expus tema: «Cela ce voeşte să vină după mine, să se lapede pe sine, şi să-şi ia crucea sa, şi să-Mi urmeze Mie».

S'a oficiat apoi parastas, s'a făcut sfinţirea apei, după care a urmat conferenţa dlui păr. N. Topolog, tratând subiectul: Despre creşterea tineretului adult. Popor, fără deosebire de sex şi etate, a ascultat cu multă atenţie frumoasa conferenţă. Conferenţiarul, prin un mic istoric, a arătat mai întâi, că încă din vechime una dintre cele mai elementare datorii, a celor mai multe popoare, a fost îngrijirea de creşterea tineretului şi a citat exemple, unele din trecutul neamului nostru. A arătat apoi că I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, dornic de binele şi fericirea fiilor Săi sufleteşti, între alte lucruri bune şi de folos, a iniţiat organizarea tineretului adult în «*Societatea Sfântul Gheorghe*». A lămurit poporul despre scopul societăţii, arătând ce însemnătate are faptul că s'a ales tocmai Sf. Gheorghe ca patron al acestei societăţi. Prin cuvinte bine simţite, părintele Topolog a făcut pe oameni să înţeleagă că adevărata bogăţie este cinstea şi omenia omului şi nu averea materială, nici mărirea, nici nimic din cele trecătoare. Părinţii cari dau copiilor creştere aleasă, părinţii cari fac din copiii lor oameni de omenie, vor fi pomeniţi şi lăudaţi de posteritate. Biserica noastră ortodoxă totdeauna a căutat să aibă fii credincioşi, oameni cu caracter religios moral. Ea ajută şi astăzi formarea acestor caractere prin organizarea tineretului adult în «Societatea Sfântul Gheorghe», prin ţinerea de conferenţe, prin răspândirea de cărţi religioase etc. De încheere Sfinţia Sa a făcut apel călduros la tineret, rugându-l să fie supus şi ascultător; s'a adresat apoi părinţilor, cerându-le să dea tot sprijinul şi să lucreze mână 'n mână cu preotul şi învăţătorul satului, pentru binele fiilor lor, pentru binele bisericii şi al neamului.

Mulţumiţi de cele auzite, cu dor şi o hotărâre de-a munci tot mai mult pe acest teren, s'a întors fiecare la casa sa. *S. Cândea.*

INFORMAŢIUNI

Timbre nouă. Administraţia poştelor va înlocui timbrele poştale actuale cu altele nouă şi cu efigia regelui *Mihai.* Vor fi puse în circulaţie cu începutul anului 1928.

Ministerul instrucţiunii face cunoscut că şcoalele medii nu pot fi în totul echivalente cu patru clase gimnaziale, întrucât din programa lor lipseşte limba latină. Pentru echivalare se va trece un examen din această materie.

Tot mai sânt. Prisonier român, sosit acum în ţară, după captivitate de 13 ani, spune că în Siberia mai sânt încă 5000 prisonieri români ardeleni.

Constituire. Societatea de lectură «Andrei Şaguna» a studenţilor academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române din Sibiu, s'a constituit pe anul societar 1927/28 în şedinţa ţinută la 18 Septemvrie 1927 sub prezidiul I. P. C. S. Sale arhimandritului Dr. Eusebiu Roşca, rectorul academiei, după cum urmează: Preşedinte: Dr. Gr. Cristescu, prof.; Vicepreşedinte: Traian Ciocănelea, în curs IV; Notar I: Sabin Dobre, curs IV; Notar II: Nicolae Petri, curs II; Cassier: Nicolae Oancea, curs III; Controlor: Mihail Florea, curs I; Bibliotecar: Ioan Soşu, curs III; Vice-bibliotecar: Ioan Olariu, curs I; Econom: Marian Breaz, curs II. In comisia literară s'au ales: Iosif Comşa şi Pascu Trif, curs IV; Nicolae Balca şi Teofil Chiffa, curs III; Ioan Badiu şi Grigorie Belean, curs II; Aurel Muntean şi Ioan Prie, curs I.

Secţiile «Astrei» sânt convocate pentru ziua de Duminecă, 25 Septemvrie 1927 ora 10 a. m., în sala de curs a institutului de botanică (la Universitate) în Cluj. Va prezida dl Vasile Goldiş.

† Petru Babeu. Consiliul eparhiei ortodoxe române a Caransebeşului are durerea a anunţa, că Dl Petru Babeu, colonel în rezervă, director al «Tipografiei şi Librăriei Diecezane», a încetat subit din viaţă în 11 Septemvrie 1927. Rămăşiţele pământeşti ale fericitului defunctului s'au aşezat în 13 Septemvrie 1927 la ora 4 p. m. în cimiterul bisericii sf. Ioan Botezătorul din Caransebeş. Dumnezeu să-i facă parte de fericirea cerească!

«Nu rodeşte». Un călător, cutreerând vara aceasta munţii apuseni ai ţării, scrie despre locuitorii de pe valea Arieşului, la cele 3 Vidre, următoarele impresii: De săraci sânt săraci, «cu toate acestea n'am auzit pe nimeni jăluindu-se, atâta doar, ziceau unii, că grâul nu se face, porumb nici nu se seamănă, — în schimb dela războiu încoace s'a semănat multă politică, *dar nici aceea nu rodeşte pe aici*». La sfârşit: «Străini pe acolo nu sânt, numai români... Cârciume sânt puţine şi goale, ba sânt sate, cum e Poienii, unde nu se află nici o cârciumă». Norocul lor.

Comemorare. Împlinindu-se o sută de ani dela naşterea fostului episcop unit *Mihail Pavel* dela Oradea, în 2 Octomvrie a. c. se va aşeza pe biserica din comuna Recea, locul natal al răposatului episcop, o marmoră comemorativă. Serbările organizate, cu această ocazie, în memoria celui ce a întemeiat şi sprijinit multe aşezăminte culturale în Bihor, se vor desfăşura sub patronatul episcopilor uniţi dela Oradea şi Gherla, cu participarea reprezentanţilor trimişi de autorităţi şi de instituţiile culturale fondate de generosul prelat.

Administraţia financiară, a judeţului Sibiu, aduce la cunoştinţa marilor producenţi, cari sânt obligaţi a conduce registru special că, în baza legii şi instrucţiunilor date de On. minister de finanţe, acest registru special trebue să aibe două părţi: în dreapta să fie trecute cantitatea mărfurilor fabricate şi data depozitării, în stânga cantitatea mărfurilor vândute.

Să ne mai slăbească! Unii confraţi aduc ştirea, că delegaţi ai unui congres protestant internaţional, întrunit acum la Budapesta, vor veni în România «să ancheteze» tratamentul minorităţilor. Se încep din nou tendenţioasele anchete? Ar fi vremea să ne mai slăbească din dragoste.

Mai multă cultură şi mai multă puţină «politică». Secţia medicală dela Oradea a Asociaţiunii culturale s'a dus zilele acestea într'un sat bihorean, la Coşdeni, şi a vorbit oamenilor adunaţi despre boale molipsitoare; lumea satului venise la conferenţă cu nu puţină răcoare, crezând că earăş se apropie alegeri de deputaţi, ear domnii, dintr'un partid sau altul, umblă după voturile ţăranilor. La sfârşitul conferenţei, era să se împartă gratuit broşuri din Biblioteca poporală a Asociaţiunii: nici un om n'a voit să primească din cărţile ce li s'au adus. Zădarnic li s'a spus cănu trebue să plătească nimic pentru cărţi, nimeni nu credea. «Ni s'au mai dat de nişte «*domni*» cărţi şi icoane cu miniştri, şi pe urmă a trebuit să le plătim scump», a zis un bătrân... Rezultat al propagandei politice din preajma alegerilor!

Împărţirea Ungariei. Un ziar dela Praga, având legături cu cercurile oficiale dela ministerul de externe cehoslovac, scrie că dacă Ungaria voeşte să încerce a schimba graniţa spre Cehoslovacia, o poate face numai prin războiu cu ţările Micei înţelegeri. Resultatul războiului ar fi: împărţirea Ungariei.

Nici un român... La alegerile actuale pentru parlamentul iugoslav, românii n'au reuşit să-şi aleagă nici un reprezentant... Ce reputaţie câştigă Iugoslavia, care se fereşte să facă dreptate pe seama atâtor sute de mii de români, supuşi credincioşi ai statului aliat?

Demisie. Profesorul de limba română dela universitatea din Budapesta, renegatul Şieghescu, încurcat în afacere de înşelătorie, şi-a dat demisia din învăţământul universitar.

Reconstruire. Din Sofia se anunţă, că sesiunea sobraniei a desbătut chestiunea reclădirii catedralei Sf. Nedelie dela Sofia, distrusă, cum se ştie, de un atentat, în care au fost omorâţi două sute de oameni. Consiliul municipal din capitala bulgară a hotărât să ridice catedrala pe acelaş loc.

Fără confesiune... După războiul mare, sentimentul religios a slăbit în unele pături ale societăţii, în deosebi orăşeneşti. Mişcarea antireligioasă a luat proporţii însemnate şi în nenorocita Austrie. In 1923 s'au declarat fără confesiune, părăsind biserica lor părintească, peste 22 mii de persoane. In anul trecut s'au declarat «liber cugetători» 14 mii de oameni; în anul curent alte 15 mii în Viena, — care stă, pe semne, în fruntea mişcării de zăpăceală a minţilor.

ŞTIRI LOCALE

Anunţ. Se pune în vedere publicului care pleacă în străinătate, ca înainte de plecare să-şi procure viza de ieşire din ţară la prefectura poliţiei, deoarece cei cari nu posed această viză, vor fi reţinuţi şi întorşi dela graniţă.

Târg de vite săptămânal. Se aduce la cunoştinţă că în oraşul Sibiu a încetat febra aftoasă, prin urmare târgurile săptămânale de vite se ţin.

Inspectoratul muncii Sibiu aduce la cunoştinţa celor interesaţi asupra procedeului de urmat pentru obţinerea scutirei de impozite pentru imobile noi prevăzută de legea construcţiilor, că până în prezent nefiind numit Consiliul de administraţie al Casei construcţiunilor şi cum nu este întocmit nici regulamentul de aplicare al legii, certificatele de scutire de impozite se vor elibera mai târziu la o dată care se va publica la timpul său.

(105) **Med. univ. Dr. ITTU** 4—4
medic în Sibiu, strada REGINA MARIA (Cisnădiei) Nr. 36, s'a reîntors şi consultează zilnic.

Dr. ILIE IANCU
medic-primar la Institutul Obstetric (Clinica de femei)
reîntors din străinătate şi-a reînceput praxa medicală. — Consultaţiuni zilnic la orele 2—3½ d. a.
Strada Funarilor (Seilergasse) Nr. 3 (110) 3—3

CĂRŢI ŞI REVISTE

Calendarul Bunului Creştin pentru anul 1928 se află sub presă şi cuprinde bogat şi ales material pentru intelectuali şi popor.

Dimitrie I. Goga: Şcoala ardeleană în Muntenia şi Moldova (Biblioteca «Semănătorul» Arad, Nr. 171. Lei 5). Este una din multele broşuri folositoare, publicate de Biblioteca «Semănătorul». Autorul face un succint istoric al activităţii şcoalei ardelene în Moldova şi Muntenia, scoţând în evidenţă rolul avut de învăţaţii ardeleni în lupta de redeşteptare naţională în principatele dunărene şi apoi în România de ieri. Sânt lucruri, care ar trebui să le ştie toţi bunii români, — mai cu seamă în vremuri de neînţelegeri între fraţi.

Mărgăritare basarabene, revistă lunară, pentru folclor, artă poporană, chestiuni sopiale, culturale etc., sfaturi şi îndemnuri bune. Apare în Chişinău. Abonamentul în ţară un an 400 lei, pentru funcţionari publici, preoţi şi învăţători 300 lei. Director: Fr. I. Popu Delarodna, medic. Redacţia şi administraţia: Chişinău, strada General Berthelot Nr. 92.

Administraţia redacţiei

Pentru abonaţii din America. Rugăm achitarea abonamentului la ziarul nostru, sânt restanţieri; V. M. în Chicago, S. M. în P. Bose. I. Tr. în G. Indiana. I. O. în Erie Pa, A. M. în Waren Ohio.

Nr. 1678/927. (114) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Araci** (Arpătac), protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesie veche parohială 2½ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de împroprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.
4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 litri) pornmb de fiecare familie.
5. Stola obişnuită.
6. In caz, că filia Ariujd nu va fi recunoscută de stat ca parohie materă, vor fi şi aci 14 jugăre sesie parohială.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi a cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 16 Septemvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. român Sf. Gheorghe

Aurel Nistor
protopop.

Caut o ajutoare pe lângă dna casei. **Elena Schiel,**
Buşteni. (113) 1—3

Aviz

Subsemnatul am deschis în Sebeş jud. Alba — Calea Mihai Viteazul

O sucursală bine aranjată de

CRUCI ŞI MONUMENTE

din mai multe soiuri de marmoră şi alte petri de stâncă. Rog concursul Onor. Preoţimi.

SIMION ŞTEF, pietrar
(111) 3—5 Orăştie şi Sebeş.

A apărut

în a doua ediţie revăzut şi complectat

Ţipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor, studenţilor în teologie şi ale elevilor şcoalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Şcoala Normală „Andrei Şaguna"

şi se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Preţul Lei 100·—, plus spese poştale Lei 15·—

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă,* cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Preţul Lei 50

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date şi îndrumări din economia câmpului, pomărit şi vierit, legumărit şi florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comşa

Tomul I Economia câmpului . . .	Lei	90
Tomul II Pomăritul şi vieritul . . .	„	50
Tomul III Legumăritul şi florăritul .	„	60

Se expedează numai contra Ramburs

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu,** profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

✦ legate şi broşate ✦

pentru parohii, bănci, oficii şi particulari cu

preţuri moderate

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nri apăruţi 125 ◆ Preţul unui Nr. 2 Lei.

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste». Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume»! Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203 Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 30 Septemvrie 1927 Nr. 70—71

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Șase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.**
Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

Corespondențele
să se adreseze Redacției **„Telegraful Român“, Strada Mitropoliei Nr. 45.** — **Scrisori nefrancate se refuză** — **Articole nepublicate nu se înapoiază**

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

În zarea Ecumenicității

de Tr. Scorobeț

V

Conferența s'a încheeat; problema rămâne. Rămâne însă trezită, scormonită din adâncurile, în care au îmbrâncit-o veacurile de polemie între teologi și confesiuni învrăjbite. Ea stăpânește cugetarea creștină a epocei noastre de un caracter irenic. Problema s'a sălășluit în centrul sufletelor pioase ale profeților de azi ai creștinătății și flacăra rugăciunilor tuturor credincioșilor din lume o încălzește. Harul dumnezeesc o rourează.

Problema unirii bisericești este anghira providențială, care va instala conștiința creștinilor în tranșea ideală a religiei Mântuitorului, în care tranșee s'au încuibat apatia, ignoranța și prejudițiile.

«Documentele», traduse pe seama cetitorilor Telegrafului Român vor fi aduse la cunoștința autorităților legale a bisericilor și confesiunilor participante. La conferența în Lausanne au participat ca oaspeți doi soli ai Bisericii catolice Ar. Metzger din Graz și Herman Hoffman din Breslau iar la altarele din oraș ale bisericii catolice s'au înălțat rugăciuni pentru izbânda încercărilor de unire. Un comitet de continuare, din care face parte și I. P. S. Sa, Mitropolitul Nicolae al Ardealului, a luat dispoziții, ca «Apelul de unire al conferenței dimpreună cu: «Documentele» publicate să poată fi studiate și explicate la înțelesul tuturor creștinilor din lume, în vederea acțiunii de continuat în viitor.

S'a sugerat ideia convocării în 1928 a unui Congres la Utrecht, în care Ortodocșii, Anglicanii, Suedezii și vechii Catolici să continue tratativele de unire, întrerupte la congresul de la Bonn în 1882, la care participase savantul ierarh român, Melhisedec de la Roman.

Protestanții își vor avea și ei congresul lor spre acelaș scop. Membrii conferenței s'au întrunit înainte de despărțire, Luni la 22 August 1927 în catedrala protestantă, odinioară catolică la a cărei târnosire a fost de față Rudolf de Habsburg.

Această catedrală a fost menită să cuprindă în sfârșit reprezentanți din lumea întreagă ai idealului Ecumenicității.

Căci în atmosfera acestui ideal s'au ținut aici rugăciuni, s'au pornit discuții, s'au cercetat punctele comune de înfrățire și s'au descoperit obstacolele adânc înfipte în cugetarea creștină, în datini și aspirații.

Optimismul unora s'a dovedit prematur. Scepticismul altora a fost desmințit. Iar sentimentalismul un augur nenorocos. Dar nici realismul, atât de necesar, n'a descurajat pe ceice s'au dus la Lausanne să privească sub crugul Ecumenicității toate obstacolele, prăvălite în calea unirii. Și le-au cercetat cu sinceritate și onestitate, într'o atmosferă de dragoste nefățărită și de frățietate evangelică. S'a amintit incidentul că Sinodul de la Niceea a fost convocat din ordinul Impăratului Constantin, iar această conferență s'a convocat ea pe sine și a fost emanația liberă a credincioșilor reprezintați. Spiritul la Niceea era plin de animozități, dar nici la Lausanne n'au lipsit contrastele de concepții.

Delegația Ortodoxă a prezintat un Manifest în ședința publică din 18 August c. prin care arată că din cele șase puncte, nu poate primi decât pe cel dintâi: «Mărturisirea comună și solia către lume», iar celelalte puncte despre botez ca ușă de intrare în creștinism, Cina cea de taină ca actul principal al Cultului, o preoție comună, libertatea în interpretarea harului sacramental, libertatea ocârmăirii și funcția profetică, toate sunt discuții superflue, câtă vreme nu se face o restaurare integrală a credinții comune din Biserica nedivizată a a celor șapte sinoade ecumenice din cele opt veacuri primare.

«In chestii de conștiință, Biserica ortodoxă nu cunoaște compromisiuni», — spune manifestul, iar mai departe... «Cu toate deosebirile dogmatice dintre noi, Vă asigurăm că ne considerăm uniți în credință în Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos».

Manifestul ortodox a adus Conferența într'un impas serios. Intre religia autorității și intre religia libertății, Biserica unică nu poate fi decât a unei libertăți limitate. Creștinismul nu e democrație ci monarhia lui Isus Hristos, Incarnația proiectată de-alungul vremii. Conștiința istorică în Conferență a fost reprezintată prin delegația ortodoxă.

Vapoarele elegante și uriașe, cari traversează Oceanele, sunt înzestrate cu câte

FOIȘOARA

Cărți nouă

Ioan Lupaș: Istoria Românilor; Gh. Brătianu: Concepția Ist. medievale

Păstrez și acum proaspătă în amintire, uimirea mea de a fi văzut în biblioteca defunctului istoric român Bogdan, șezând la loc de frunte, colecția manualelor școlare ale lui Malet. L-am întrebat pe gravul istoric prin ce minune asemenea cărți «neserioase» și «superficiale» au cutezat să se pripășească acolo. Și atunci profesorul mi-a răspuns: «Sânt cele mai bune cărți de Istorie din câte există pe lume. *Nici o eroare de fapt.* Și dacă aș ști eu tot ce scrie înlăuntrul acestor excelente manuale, m'aș socoti mare învățat. Le țin aproape de mine, la îndemână pentru că sunt din toate volumele bibliotecei mele acelea pe care le consult mai des».

Vorbele profesorului m'au făcut să recitesc cu luare aminte cărțile acelea și să mă conving repede că avea dreptate.

De atunci, mă urmărește dorul de a avea și la noi în țară manuale de istorie sintetice, pline de bun gust și de proporție, abil și artistic întocmite ca acele ale lui Malet. Căci cărțile noastre de școală, nu sânt decât repertorii plicticoase de cifre, de războaie care — ca toate războaiele — sânt mereu și mereu aceleași, presărate, ici și colo, cu câteva tirade de oficial patriotism. Iată de ce am fost adânc impresionat citind cartea doctorului Ioan Lupaș, profesorul dela Cluj. In nici 400 de pagini, ni se dă, întreaga Istorie a Românilor. Nici un fapt important nu lipsește. Ca și în Malet, capitolele sânt scurte, cu detalii tipice și cazuri particulare bine alese. Un simț al proporției fără precedent în manualele noastre. Fiecare eveniment, prin chiar locul care i se atribue în descrierea generală, ne dă automat măsura însemnătății lui în ansamblul faptelor. O limbă limpede și aleasă. In sfârșit toate calitățile, de care vorbeam mai sus.

Și uitasem să pomenesc de meritul poate cel mai mare al cărții dlui Lupaș. Autorul e printre cei dintâi, cari au înțeles că Istoria Românilor nu există prin ea însăși, așa cum bunăoară există Istoria Franței sau Spaniei. O istorie ideală, și într'adevăr instructivă a poporului românesc, ar trebui să fie ♂ «listă cronologică a deosebirilor dintre instituțiile românești și echivalentul lor din alte țări, precum și explicarea acestor deosebiri». Noi nu am avut o istorie proprie. Nu am croit drumuri și curente. Am fost în cel mai bun caz importante răscruci ale drumurilor altora. Singura noastră originalitate stă în a fi modificat instituțiile pe care diverșii noștri vecini ni le dăruise. Originalitate — desigur — nu neînsemnată. Dar care face din Istoria Românilor o sarcină mult mai grea decât s'ar crede la prima vedere.

Or, dl Lupaș, fără a adânci această metodă, e totuș printre primii cari se lasă ispitiți de ea, încercând să așeze Principate noastre în concertul european.

Și această problemă mă aduce să vorbesc de o altă frumoasă făgăduială: aceea a dlui Gheorghe Brătianu, tânărul profesor dela Facultatea din Iași care în lecția sa de deschidere (apărută în broșură la Cultura Națională) își propune să scoată specificul românesc aproape ex-

o ancoră. Aparatul acesta indispensabil fixează vaporul, scutindu-l de vrăşmăşia valurilor şi a furtunelor.

Comunităţile şi confesiunile creştine, desfăcute din sânul Bisericii, sunt ca vapoarele fără ancoră. Conştiinţa istorică e anghira sfintei noastre Biserici în straja adevărului revelat.

Consiliul central bisericesc

Membrii consiliului central bisericesc s'au întrunit în 23 l. c. seara, în localul eforiei bisericeşti din Bucureşti, strada Matei Millo, sub prezidenţia I. P. Sfinţitului Mitropolit Pimen al Moldovei.

Au participat: dniniştri Al. Lapedatu mi şi I. Nistor; prof. I. Matei, P. S. Platon Ciossu, dl C. Toma, senator de Iaşi; preoţii: Crăciunescu, V. Iordăchescu, Comerzan, Vespasian Răut şi C. Dron.

I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei a adus la cunoştinţa consiliului, că I. P. S. Patriarh, fiind însărcinat să îndeplinească demnitatea de Regent pe baza unei legi organice, lucrările acestui consiliu urmează să fie prezidate de mitropolitul Moldovei.

Membrii consiliului au discutat următoarele chestiuni:

Proetul de buget al bisericii pe anul viitor, urmând să fie trimis ministerului cultelor spre a fi înglobat în bugetul general al statului.

Chestiunea pământurilor, proprietăţii bisericeşti, care au trecut, din administraţia ministerului cultelor, în a consiliului central bisericesc.

S'a hotărât să se intervină la ministerul cultelor, ca fondurile speciale din danii şi legate să fie predate consiliului central, conform legii de organizare bisericească.

S'a luat în discuţie regulamentul pentru funcţionarea consiliului central, proectul de regulament al Casei de credit, economie şi ajutor, a clerului, şi proectul de regulament pentru Csaa de asigurare a imobilelor bisericeşti.

Acestea au fost date spre cercetare unor comisiuni, spre a fi aduse în discuţia congresului naţional bisericesc.

Membrii consiliului s'au ocupat în urmă de chestia sporirii fondurilor Patriarhiei, printr'o contribuţie benevolă a credincioşilor pe calea colectării în sărbătorile Sfintei Invieri.

Această colectă se va face de toate bisericile, cu avizul chiriarhilor respectivi.

Pelerinajul arădanilor şi bănăţenilor la Locurile sfinte

Primim următorul Apel:

Preasfinţitul nostru Episcop Grigorie este însufleţit de dorinţa pioasă de a întreprinde o călătorie de închinare la Mormântul Domnului şi la Locurile sfinte, în primăvara viitoare. Nu mă îndoiesc că se vor găsi mulţi pelerini cari să însoţească pe P. Sf. Sa, din eparhia Aradului şi de aiurea, dar mai ales din întreg Banatul, care s'a afirmat statornic în fruntea tuturor iniţiativelor de înălţare sufletească...

Ca unul care am avut parte de marea fericire de a mă putea închina cu smerenie la Locurile sfinte, cu prilejul pelerinajului de sub conducerea I. P. Sf. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, din toamna anului 1925, — am primit cu dragă inimă încredinţarea P. Sf. Sale D. Dr. Grigorie de a organiza pelerinajul, pe care îl va conduce, cu ajutorul lui Dumnezeu, prin Aprilie 1928.

Astfel rog pe cei dornici de înviorare religioasă şi de înoire sufletească să binevoiască a se anunţa din bună vreme la adresa mea ca, amăsurat numărului de pelerini, să putem face cuvenitele pregătiri de călătorie şi necesarele orânduieli de bună găzduire în Ţara sfântă.

La pelerinajul nostru pot lua parte intelectuali şi ţărani, tineri şi bătrâni, bărbaţi şi femei, toţi câţi simt însufleţirea sfântă de a călca pe urmele Mântuitorului

Eu stau la îndemână cu orice lămuriri şi orientări, pe seama ori cui se va simţi inspirat de gând cucernic la vestea, pe care o împărtăşesc alci. Şi voi avea mângâierea unei datorii de recunoştinţă împlinite în ziua când voiu putea înfăţişa P. Sf. Sale lucrul rânduit cu nădejde de izbândă deplină.

*

Pentru un suflet, de creştin, socotesc că nu poate fi o mai mare bucurie şi fericire pământească decât aceasta: de a putea să-şi plece genunchii în cucernică închinare, în biserica credinţii noastre din Ierusalim şi să atingă sfielnic cu buzele peatra ce acopere sfântul Mormânt al Domnului. Fiorii religioşi şi tresăririle spirituale şi spiritualizante, pe care le-am resimţit acolo, nu este grai să le spună, nici condei să le scrie. Ele ne vor însoţi cu amintirea lor până la mormânt. Şi ne vor fi un statornic izvor de înviorare şi însufleţire religioasă.

In vremile de credincioşie caldă şi luminată, Ţara noastră a trimis mulţi închinători în depărtatul Răsărit. Acum am apucat din nou firul datinei pioase a cucernicilor înaintaşi. Dumnezeu milostivul va răsplăti şi nouă, celor de acum, cu iertarea păcatelor ostenelele drumului de căinţă; va dărui mângâiere sufletelor obidite şi va revărsa harul şi binecuvântările sale de sus peste viaţa şi osârdniciile noastre închinători ploşi.

Chiem deci pe tot sufletul dornic de mântuire: să se rupă pe 2-3 săptămâni din legăturile vieţii, ce-l ţin legat de casă, şi să-şi ia sborul, împreună cu alţii, sub duhovniceasca cârmă a P. Sfinţitului nostru Episcop Grigorie, spre acele Locuri sfinte, unde a vieţuit Dumnezeu în trup omenesc, şi unde e mai vie sensibilitatea împărtăşirii şi unirii cu Hristos!

Arhim. *Policarp P. Moruşca*
sf. Mănăstire Bodrog
p. Zădărlac, jud. Timiş.

Pelerinajul dela Sfânta Mănăstire din Cioara

Conform programului din anii trecuţi, hramul bisericii şi al sfintei mănăstiri din Cioara, Naşterea Născătoarei de Dumnezeu, se serbează an de an cu multă solemnitate şi în faţa unui numeros public de ţărani şi cărturari veniţi din întreg cuprinsul Ardealului.

Felul cum sânt aranjate aceste serbări anuale fac fală bisericei din Cioara şi zelosului ei preot Constantin Oancea, precum şi neobositului conducător al pelerinajului şi al tractului Sebeş, Păr. prot. Sergiu Medean.

Fiind preotul Oancea membru în comisia monumentelor istorice a Transilvaniei, şi-a ţinut de datorinţă să renoveze sfânta Mănăstire, fiind şi monument istoric, şi prin organizarea pelerinajului anual să-i redea strălucira de odinioară ca far luminos al legii strămoşeşti.

Prin intervenţia preotului s'a obţinut blane dela firma «Petroşani» din Jibot, în valoare de 12,000 de lei în mod gratuit, trebuincioase la repararea sfintei Mănăstiri; tot preotul Oancea ca să nu facă spese bisericii a iertat la 82 parohieni zilele de lucru şi cucuruzul pe anul curent, ca să ajute fie ca zidari şi lemnari — cu câte o zi de lucru la sfânta Mănăstire, fie pentru aducerea materialului trebuincios — nisip, var, blane etc. Pilda bună a preotului a urmat-o şi epitropia stăruind pentru adunarea materialului şi venirea la timp a lucrătorilor, cari deasemenea au ascultat cu toată dragostea glasul preotului.

In presara zilei sosiseră mulţi credincioşi la serviciul de priveghere; s'a predicat despre puterea tainelor, şi numeros public s'a mărturisit.

Societatea tinerimei din Cioara încă şi-a avut partea la întocmirea serbărilor împodobind cu verdeaţă tot drumul procesiunei, biserica nouă, mănăstirea şi monumentul eroilor.

Procesiunea dela biserica nouă s'a început la ora 9 a. m., toate străzile erau pline de pelerini din toate unghiurile ţării; în fruntea conductului era venerabilul protopresbiter Sergiu

---

clusiv din materialul comparativ, pe care îl pun la îndemână bogatele arhive şi monografii referitoare la alte State decât România.

In sfârşit «manualul» dlui Lupaş, precum şi «lecţia» dlui Brătianu mai au ceva comun. Sânt amândouă încercări de «sinteză istorică». Sinteza în istorie, ne-o spune inventatorul chiar al formulei, dl Berr — nu este şi nu trebue să fie decât provizorie. Cu materialul de letopiseţe şi izvoare vechi, marele nostru Xenopol a făcut o primă operă de acest fel. De atunci încolo, este înmărmuritoare bogăţia de material, care s'a strâns în legătură cu trecutul nostru. Dar opera de sinteză într'adevăr «sociologică» — aşa cum fac actualmente în Franţa toţi istoricii adunaţi pentru o impunătoare muncă colectivă — la noi nu s'a făcut încă, şi dl Lupaş, care vrea să aşeze România în concertul european, precum şi dl Brătianu care vrea să o «privească pe din afară», — alcătuesc încercări de «sociologizare a istoriei», începuturi de sinteză care ne trebue.

D. I. Suchianu.

Schiţa unui plan de activitate pastorală, după anotimpuri*)

I. In Septemvrie—Noemvrie:

1. In cea dintâi Duminecă, după 1 Septemvrie, preotul rosteşte în biserică predică — program de lucrare pentru viitorul apropiat. Ca text evanghelic se poate lua d. p.: «*Şi răspunzând Simion, a zis Lui, Învăţătorule, toată noaptea ne-am ostenit şi nimica n'am prins, iară după cuvântul tău voi arunca mreaja*» (Mat. 5, 5), sau alt text acomodat.

2. Inaugurarea anului şcolar în şcoală, cu sfinţirea apei şi vorbire, d. p. despre datorinţele religioase şi morale ale elevilor, sau o vorbire de caracter religios, în legătură cu hramul şcoalei.

3. Elevii iau parte la slujba utreniei şi la rugăciunea de seara (vecernie), conduşi în corpore. La ectenii vor da răspunsurile unison sau în mai multe voci. Răspunsurile la Otpust îl rostesc pe rând elevii din clase superioase.

4. In două zile din săptămână, Duminecă şi Sâmbătă seara, catehizaţie cu membrii cercului «Sf. Gheorghe», cu adulţii. Material: repetirea elementelor de religie învăţate în şcoală, şi completate.

5. Din 2 în 2 săptămâni, Dumineca, se împart cărţi din bibliotecă.

6. Predicile, din Dumineci şi sărbători, în acest anotimp de muncă grea în câmp, până la finea lunei Octomvrie, vor fi mai ales scurte şi cuprinzătoare. Preotul va ţinea una sau două prelegeri poporale, sau cetiri folositoare poporului.

7. Casa culturală sau de cetire până la 1 Noemvrie va fi deschidă în serile Dumineciior şi sărbătorilor, precum şi după masă în zilele de răpaus.

După 1 Noemvrie, în fiecare seară şi în după masa zilelor de răpaus, unde se va prezenta şi preotul, afară de serile de catehizaţie.

In localul Casei culturale adulţii vor avea o cameră separată, în imediata apropiere de camera părinţilor.

*) Dintr'o lucrare citită în conferenţă tractuală a Asociaţiei clerului.

Medean, încunjurat de preoţii: Nicolae Oancea Petreşti, Ion Radu Tărtăria. Ion Dămian Cugir, Maxim Vulcu Pian şi Aurel Maniu Pian, precum şi preotul local C. Oancea, cu prapori, în frunte cu muzica militară, care cânta imnuri religioase, înaintau cu toţii spre sfânta Mănăstire, situată pe o colină încântătoare între pomi la distanţă de 10 minute dela frumoasa biserică nouă, zidită în stil bizantin, şi care poate face fală ori cărui oraş.

Aflându-ne la sfânta Mănăstire se serveşte slujba împreună cu sfinţirea apei, — şi pornim cu toţii la monumentul eroilor care este în nemijlocită apropiere de Mănăstire; aici s'a servit parastas pentru cei morţi pe câmpul de luptă; a vorbit publicului, de pe monument, comandantul garnisoanei Alba-Iulia, dl colonel Grigoriu, cu avânt patriotic. Preotul local arată rostul sfintei Mănăstiri în trecut şi prezent, mulţumind tuturor pentru participare; în fine a vorbit dl profesor din Orăştie, I. Romoşan, arătând chemarea omului ca patriot şi creştin în raport cu ideile anarhice. Muzica intonează Imnul regal, ear cortegiul porneşte pe calea care predomină satul înspre biserica nouă; între sunetele muzicei ajungem la biserică; se face încunjurarea obişnuită cu icoana Maicei Domnului, se începe sfânta Liturgie — unde s'au cuminecat cei pregătiţi. Cântarea axionului a executat-o renumitul cântăreţ I. Dămian. O înălţătoare predică a rostit Păr. protopop S. Medean, despre iertarea deaproapelui. A fost ascultat cu viu interes, cu tot timpul înaintat.

In fine s'a servit taina sf. Maslu, care s'a terminat la ora 3 p. m. In curtea şcoalei a urmat petrecere pentru tinerime, din jurul întreg, în sunetele muzicei militare.

In anul acesta s'a reparat şi sf. Paraclis, clădit tot de părintele Oancea.

Poporul nostru ascultă de glasul păstorului, ear păstorul îşi pune sufletul său pentru poporul său. Azi satul Cioara contribue an de an, prin înălţătoare propagandă religioasă, la întărirea credinţei şi a legii strămoşeşti.

Şofronie dela Plăişor.

Soc. Ort. Naţională a Femeilor Române, secţia Cluj.

Apel către creştinii generoşi

Societatea Femeilor ortodoxe române din Cluj, însufleţită de dragoste către sfânta noastră biserică strămoşască naţională, a luat asupra sa marea îndatorire de a împodobi cu obiecte de artă în sculptură, ornamente şi lucruri de mână femeiască, biserica catedrală, ce se ridică în inima Clujului, întru pomenirea zilei de 15 August 1916, praznicul Adormirei Maicii Domnului, când oştirile române au trecut Carpaţii, să îndeplinească unitatea naţională şi desrobirea noastră de sub cătuşile jugului străin apăsător.

Urmând pilda evlavioaselor Domniţe române din trecut care aduceau toate jertfele pentru împodobirea locaşurilor de închinare, ne străduim şi noi din răsputeri să împodobim sfântul aşezământ care, prin stăruinţa înţeleptului nostru Arhiereu, se înalţă, falnic, aici în Clujul tuturor umilirilor şi suferinţelor din trecut, şi care e menit să fie nu numai un monument important de arhitectură şi artă, ci şi unul de solidaritate naţională, în conformitate cu tradiţia neamului nostru.

Biserica a fost în trecutul durerilor noastre, de neam subjugat, cetatea de rezistenţă unde sufletul iubitor de Dumnezeu al neamului nostru se pregătea în taină pentru ziua sfântă a libertăţii, iar pentru fraţii noştri liberi a fost scutul de apărare în vremuri de greu sbucium şi vijelie, şi astăzi ea este semn al biruinţii şi pavăza viitorului nostru.

Dându ne seama că în trecut toate monumentele mari naţionale s'au ridicat din jertfa tuturor, adresăm un apel călduros către toate surorile noastre din întreg cuprinsul României-Mari şi le rugăm fierbinte să ne ajute să putem realiza scopul ce urmărim, de a împodobi acest sfânt Altar după asemănarea celui dela Curtea de Argeş, — a cărei Evanghelie este lucrată de însaşi mâna primei Regine a României, Regina Elisabeta — a bisericilor Trei Ierarhi şi sfântul Nicolae din Iaşi, şi a bisericii Domniţa Bălaşa din Bucureşti, pentru a dovedi lumii creştine că din sufletul femeii române nu s'a stins flacăra sfântă a credinţii strămoşeşti.

Să ne grupăm în jurul Arhiereului nostru, care munceşte din straja dimineţii până în seară şi să i dăm mână de ajutor, ca să nu cadă în luptă sub povara greutăţilor.

Dacă Dumnezeu e cu noi, cine e împotriva noastră!

Cluj, din şedinţa Comitetului Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor române, ţinută în 1 Februarie 1927.

Preşedintă: Elena I P.-Voiteşti.

Secretară: Sofia Şt. Meteş.

P. S. Numele tuturor donatorilor vor fi înscrise cu recunoştinţă în Cartea de Aur a Catedralei spre pomenire.

Donaţiunile pot fi: obiecte de artă, lucruri de mână monede de aur şi argint şi orice sume de bani.

Lucrurile de mână (perdele, perne, covoare etc.) vor trebui să formeze un tot armonios cu interiorul Catedralei, de aceia ne rugăm ca, în privinţa aceasta să se ceară lămuriri Comitetului Societăţii Ortodoxe a Femeilor Române, Filiala Cluj.

Obiectele rugăm să se trimită Dnei Preşedintă: Elena Voiteşti, Cluj, Strada Elisabeta Nr. 12.

Sumele de bani rugăm să se trimită la banca «ALBINA» din Cluj, pe numele Societăţii, pentru fondul Catedralei.

Societate de politică naţională

O propunere, care ni se pare dintre cele mai nimerite, face astăzi profesorul universitar şi academician, dl *O. Bogdan-Duică.*

Propunerea sa, apărută la loc de frunte în cotidianul clujan Naţiunea (Nr. de Duminecă) stă în legătură cu propaganda ungurească, «activă, perfidă şi cheltuitoare», care caută să rupă *deocamdată* numai câteva oraşe din patria noastră scump plătită. La această propagandă s'au alăturat şi unii unguri ardeleni, cu saşii împreună.

Cât timp se poartă împotriva noastră asemenea război politic şi publicistic, sântem datori să l primim şi să l ducem la capătul voit de noi.

Eată dar ce crede dl Bogdan-Duică, despre românii din Ardeal, că sânt datori să facă:

1. Să înfiinţăm în grabă *o societate de politică naţională*, care să se ocupe temeinic cu raportul nostru faţă de politica minoritară şi de legăturile ei, sufleteşti şi băneşti, că străinătatea.

2. Ca urmare din scopul societăţii:

I. Să se studieze şi să se expună în gazete, reviste, broşuri şi cărţi politica minoritară a statului din care regatul român ne-a desrobit, studiile de actualitate întinzându-se mai cu seamă asupra regiunii vestice a ţării, deoarece în ea lucrează noua uniune a celor două «naţiuni».

II. Societatea să întemeeze la Cluj un *birou de studii şi informaţiuni*, care să funcţioneze sub conducerea unui comitet de învăţaţi români.

III. Buletinul societăţii să fie redactat, pentru străinătate, în limba franceză; la prilejuri, şi în alte limbi europene.

IV. Membrii societăţii din târguri şi *sate* se vor concentra împrejurul unor centre intermediare (orăşeneşti) între ele şi conducerea biroului din Cluj.

V. Mijloacele băneşti se vor culege din: taxele membrilor, din donaţiuni, serbări, colecte etc., după cum ele vor fi hotărâte în adunarea de constituire. —

Bunii români se pot anunţă de pe acum dlui prof. Bogdan Duică (Cluj, strada Berde 4), înscriindu-se astfel pentru şedinţa de constituire a societăţii.

Nr. 8765. (115) 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot-misionar în parohia ortodoxă **Ioungstown Ohio** din Statele Unite ale Americei, se publică concurs cu termin de 30 zile, invitând candidaţii să-şi înainteze actele de concurs la Consiliul arhiepiscopesc.

Se cere candidaţilor cualificaţie pentru parohii de clasa I-ă, cunoştinţe de limbi streine, se fie introdus în metodele moderne de păstorire.

Dorinţa credincioşilor e să aibă un preot căsătorit.

Beneficiile oferite de parohie sânt: salar lunar de 135 dolari, locuinţă în casa parohială şi stolele obişnuite.

Pentru organizarea şi conducerea şcoalei de Dumineca se plăteşte remuneraţie corăspunzătoare.

Parohia nu plăteşte cheltueli de transportare.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 21 Septemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

II. Decemvrie—Februarie

1. Elevii, la ora 3—4, vor fi ocupaţi în şcoală sub conducerea preotului în deprinderi practice religioase. *Material:* Rugăciuni şi cântări bisericeşti care nu se învaţă în şcoală, ca: rugăciunile de masă şi după masă, de înainte de amiazi şi de după amiazi. Cele 9 porunci bisericeşti. Darurile Duhului sfânt ş. a. Se învaţă sau repetează cântări liturgice: Cântările liturgice dela sărbătorile împărăteşti care fac abatere de text dela cele comune sau Duminecale. Troparele şi Condacele hramului şi ale sărbătoritor împărăteşti. In vederea apropierii sărbătorilor Naşterii Domnului: colinde pentru copii, Svetilna: «*Cercetatu ne-a pe noi*» etc. şi Istoria Naşterii şi Botezului Domnului. In vederea apropierii postului Paştilor tot în acest anotimp se vor învăţa melodiile dela liturgia Sf. Vasilie cel mare şi a Sf. Grigorie. Stihurile dela denii: Mărire ţie Dumnezeul nostru, Mărire ţie, Cuvioase părinte Andree şi Cuvioasă Maică Marie ş. a.

2. Membri cercului «Sf. Gheorghe» adulţii, catehizaţia (vezi I, 4). *Material:* Insemnătatea postului din punct de vedere religios (postirea lui Isus), igienic şi economic. Repetirea Istoriei Naşterii şi Botezului Domnului. Explicarea serviciului divin public şi particular. Repetirea colindelor şi a cântărilor liturgice ale celor 3 liturgii, în special a textelor ce fac abatere la praznice, a svetilnei Crăciunului şi Troparelor şi condacelor. Unul sau două Irmoase de-ale prasnicelor Impărăteşti. Cetiri şi povestiri din viaţa sfinţilor sau din sfânta Scriptură, cât permite timpul.

3. In postul Crăciunului predică mai intensivă la sfintele liturgii. Dacă nu e uz, îl va introduce, şi va spovedi şi cumineca. La tot cazul, pe cei bolnavi îi va cerceta.

Va ţinea 2 prelegeri publice poporale. Prilej are la ziua de 1 Decemvrie, la 30 Noemvrie (comemorarea zilei Sf. Andrei întâi chematul).

4. Casa culturală în acest timp va funcţiona seară de seară.

5. Biblioteca (Vezi I, 5).

III. Martie—Mai

1. Ocupaţia elevilor până la 1 Aprilie (Vezi II, 1). Ca material se adaoge cele de ştiut despre întâmplările din săptămâna Patimilor, Buna-vestire, moartea şi învierea Domnului, completate cu povestiri geografice la hartă despre Locurile sfinte. Elevii vor fi duşi la biserică: în întreg postul Paştilor, Miercurea şi Vinerea, la 11 ore la liturgia înainte sfinţită, iar în zilele celelalte şi mai ales în întâia şi ultima săptămână la 4 ore la Pavecerniţa cea mare, precum şi la vecerniile de Sâmbătă seara, Duminecă seara, tot aşa în sărbători.

In acest anotimp elevilor altă instrucţie nu li se dă, afară de cercetarea bisericii, după Paşti fiind ocupaţi, în timpul liber, parte cu câmpul, parte cu repetirea materialului şcolar pentru examen.

2. Membrii societăţii «Sf. Gheorghe». Timpul de catehizaţie (vezi I. 4) materialul dela II, 2 să continuă cu cele de ştiut pentru serviciile din postul Paştilor anume: repetindu-le acestea (vezi alineatul din urmă dela II, 1). Pregătire asupra aniversării *patronului* societăţii, asupra sărbătoarei naţionale de *10 Mai* şi *Ziua eroilor*, punându-se aceste 3 aniversări în legătură cu eroii bisericii, cu mucenicii şi sfinţii. Tâlcuiri din

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii. – Alte dăruiri. —

In lista de subscriere din parohia *Laz*, protopopiatul Sebeş, mai mulţi poporeni 1300

In lista de subscriere din parohia *Mihalţ*, protopopiatul Sebeş, mai mulţi poporeni 1765

In lista de subscriere din *Sebeş*, protopopiatul Sebeş, au contribuit Dr. Ath. Moga medic Lei 1000, Dr. Ilie Cismaşiu notar public Lei 1000, «Sebeşana» bancă poporală Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 1770, în total 4770

In lista de subscriere din *Hălchiu*, protopopiatul Sf. Gheorghe, a contribuit divizionul 3 tunari de munte Lei 1733, Mihai şi Maria Iacob Nr. 265, Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 2527, în total . . . 5260

Petru Grigorescu, Constanţa, str. Traian Nr. 16 1000

Ioan Mihu şi soţia **Ana** născută **Căprariu**, Cristian, prot. Bran . 1000

Total Lei: 15,095

Suma de mai 'nainte Lei: 2.511,780

Total general Lei: 2.526,875

Necuviinţa „Unirii“

Intr'un recent număr al «Unirii» din Blaj se năpăstueşte un preot unit cu o caracteristică uitare de sine şi impertinenţă asupra administraţiei din judeţul Târnavei-mici din cauza ajutorului pe seama zidirii bisericii ortodoxe din Diciosânmărtin.

Cică e o crimă să dea ajutor sate unite şi săseşti pentru o biserică ortodoxă în capitala judeţului.

Saşii dau din prisosul lor poate aducându-şi aminte cum altădată iobagii români dedeau dijmă preoţilor saşi şi robotiau la zidurile bisericilor, şcolilor şi instituţiilor săseşti.

Mai puţin îndreptăţită e burzulueala «cinstitului preot unit şi a redactorului Unirii», cari nu pot avea memorie atât de opacă să nu ştie că într'o sută şi cincizeci de ani n'au zidit biserici unite, ci ne luau bisericile noastre ortodoxe, fără nicio lege.

Statul român le a dat sesii parohilor uniţi. Episcopii lor anual scobesc din vistieria ţării zeci de milioane pentru aşezămintele lor religioase. Şi nu uită clarissimii să ridice din aceeaşi vistierie sute de mii de lei despăgubiri de răsboi pentru refugiul între unguri din calea armatei eliberatoare a urgisiţilor regăţeni... O tempora, o mores!

Neamul Românesc, pentru popor, director N. Iorga. Oricine poate primi această revistă, dacă a trimes cu mandat poştal 120 de lei, preţul abonamentului pe un an, pe adresa: «Neamul Românesc pentru Popor», gara Chitila, judeţul Ilfov. Apare la 1 şi 16 ale fiecării luni.

INFORMAŢIUNI

Ministerul instrucţiunii, înştiinţat că unele şcoale primare percep taxe de înscriere, a trimis revizoratelor o circulară, prin care le face cunoscut că, învăţământul primar fiind obligatoriu şi gratuit, este interzis şcoalelor de a percepe vre-o taxă de înscriere. — Deschiderea şcoalelor primare se face la 15 Octomvrie.

Ministerul Muncii a suspendat deciziunea sa referitoare la plata taxelor de şedere în ţară pentru supuşii străini. In consecinţă, în viitor supuşii străini vor plăti numai taxele prevăzute de legea timbrului, care se vor percepe de organele de Siguranţă la emiterea biletelor de liberă petrecere şi la prelungirea lor.

Monument unui fiu al Bihorului. Dumineca trecută s'a făcut în Văşcăul bihorean, în cadrul unei înălţătoare serbări, desvelirea bustului ridicat întru pomenirea lui *Nicolae Bogdan*, asasinat, împreună că alţi fruntaşi români, din partea ungurilor dela 1919. Inscripţia bustului este următoarea: **Nicolae Bogdan,** ***care a îndurat moarte de martir, în etate de 41 de ani, fiind ucis la 1919, seara de Florii, în comuna Lunca, de bandele bolşevice.*** Bustul, înălţat din iniţiativa harnicei tinerimi studioase din partea locului, este opera sculptorului Dănilă Andriţoiu.

Pentru Anton Pan. Implinindu-se un veac de când cântăreţul bisericesc şi poet popular Anton Pann a servit în Biserica Sf. Nicolae (Prund) din Braşov, Asociaţia generală a cântăreţilor bisericeşti din România a hotărât să comemoreze această aniversare în congresul al IX-lea al ei care se ţine în 29 Septemvrie a. c., în Braşov, la biserica unde a cântat Pann. Comemorarea se va face printr'o slujbă religioasă. La liturghie şi parastas cântăreţii bisericeşti din toată ţara vor cânta din compoziţiile lui Anton Pann. După amiazi va fi festival în sala liceului «Andrei Şaguna», unde dl profesor I. Popescu-Pasărea, preşedintele asociaţiunii, va conferenţia despre: «Rolul lui Anton Pann în muzica bisericească şi populară română». Conferenţa va fi ilustrată cu cântări bisericeşti de-ale lui Anton Pann.

† **Pr. Ion G. Tomoiagă**, arhipresbiter mitrofor şi consilier mitropolitan în Cernăuţi, a răposat Duminecă în etate de 51 de ani. Născut din veche familie de nobili, originară dela Vişăul de sus al Maramureşului, Ion Tomoiagă a fost neobosit şi talentat luptător bisericesc şi naţional. Ales vice preşedinte al Asociaţiei Clerului Ortodox Român de la începutul înfiinţării acesteia, a lucrat ca publicist de talent, înzestrat cu darul scrisului; în toată activitatea sa de publicist se oglindesc atât cultura, cât şi convingerile sale în lupta pentru adevăr dreptate şi cinste. A colaborat deasemenea la revistele literare din Bucovina şi mai ales la cele din Ardeal. Odihnească cu drepţii!

Dela alipirea Dobrogei se împlinesc anul viitor 50 de ani. Această aniversare va fi sărbătorită după cuviinţă. Consiliul de miniştri a încredinţat pe dl Al. Lăpedatu să întocmească programul serbării şi al expoziţiei ce se va ţinea în 1928 în Dobrogea.

† **Emilia Sasu** născ. **Tilea**, soţia preotului Zachei I. Sasu, după un morb îndelungat şi greu, împărtăşită cu Sf. Taine, şi-a dat sufletul în mânile Creatorului, în 24 Septemvrie 1927, în anul al 69-lea al vieţii şi al 49 lea al fericitei căsătorii. Rămăşiţele pământeşti s'au aşezat spre veşnică odihnă 26 Septemvrie a. c. la ora 3 d. m. dela locuinţa sa din str. Gheorghe Coşbuc Nr. 11, în cimiterul bisericii ortodoxe din Târgu-Mureş. Fie i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Preoţi evanghelici luterani s'au întrunit zilele acestea la Sighişoara şi au discutat chestiunea predicei în biserică, în scop de-a recâştiga credincioşii lor trecuţi la adventişti şi la alţi sectanţi, cari în multe părţi din Ardeal ameninţă biserica.

Nu pescuiţi cu dinamită. Primarul comunei Bretea, de lângă Haţeg, a plecat zilele trecute la pescuit în Strei. Când voia să aprindă fitilul dinamitei, cu care pescuia, din greşală a atins cu flacăra şi dinamita. Explozia puternică i-a frânt mâna. L-au transportat la spitalul din Deva.

Cheltueală de bani şi sănătate. Un vrednic primar, din comuna bucovineană Arbore, se adresează către ministerul de interne cu rugarea să nu se mai dea, pentru comuna aceasta, licenţe de băuturi, căci se prăpădesc sătenii, toţi români, pe urma rachiului consumat în cele şapte cârciume jidoveşti. Arborenii au cheltuit, în 1926, peste două milioane lei pe băutură. Şi sănătatea lor? şi a celor mulţi, din alte comune, cu aceeaş soarte? — Dl ministru are cuvântul.

sfânta Scriptură a Testamentului Nou făcându-se legătură la locuri potrivite cu cele ce au învăţat în şcoală din Catehizm.

3. Preotul, având în vedere postul mare, va predica cu deosebită îngrijire. Fiind ocupat cu biserica zilnic, cu spovedit şi cuminecat, cu cercetarea bolnavilor şi împărtăşirea lor unde parohiile sânt mari, prelegeri şi conferenţe va ţinea cel pe care îl eartă împrejurările. Cea mai binevenită şi acomodată conferenţă va fi despre Locurile sfinte, după posibilitate cu proiecţiuni de schiopticon.

Ziua de 10 Mai şi Ziua eroilor: preotul să caute a le aranja cu fastul cuvenit, mobilizând în aceste zile societatea Sf. Gheorghe şi ţinând predică ocazională.

Consiliul parohial participă în corpere la examenul şcolar şi la serbarea încheerii anului şcolar, în frunte cu preotul care va ţinea câte o vorbire ocazională.

4. Casa culturală va funcţiona începând cu 1 Aprilie ca în anotimpul de toamnă.

5. Biblioteca. Dela 1 April cărţi se vor împărţi numai lunar.

IV. Iunie—August

1. Elevii fiind în vacanţă, se va căuta o modalitate ca să asiste totuş la Sf. Liturgie, în Dumineci şi sărbători, şi la Vecerniile acestor zile.

2. Membrii societăţii Sf. Gheorghe vor lua parte la catehizaţie Dumineca şi sărbătoare după vecernie sau reţinându-se în biserică, sau ducându i în şcoală. Material: se continuă tâlcurile din T. N., apoi din T. V. momentele mai însemnate, şi în fine ceva din Istoria bisericească: Intemeierea bisericii creştine. Ierarhia bisericească. Scriitorii bisericeşti. Persecuţiunile şi erezurile. Sinodalitatea şi sinoadele. Desbinarea bisericii creştine. Reformaţiunea. Patriarhia, patriarhia românească. Biserica ortodoxă română din Ardeal ş. a.

3. Preotul va face spoveditul şi cuminecatul. Va cerceta în acest post pe bolnavii cu suferinţe îndelungate, îi va spovedi şi cumineca.

4. Casa culturală (vezi I, 7, alineatul 1).

5. Biblioteca. (Vezi III, 5).

Observări generale

1. In cazul că preotul propune religia, o face după programa analitică şcolară, şi această împrejurare nu l dispenzează dela cele stabilite în planul de faţă.

2. In acest plan se intercalează la timpul potrivit şi se subînţelege şi activitatea pastorală misionară afară din comună, în grupuri religioase (conform hotărârilor despărţămintelor Asociaţiei clerului).

Experienţa ni-a dovedit că activitatea cercurilor religioase şi a adunărilor generale nu este rodnică în timp de vară. Deci, se ţine în anotimpul de toamnă târziu, earna, primăvara, cel mai târziu în luna Mai.

3. Materialul catehetic de cântări bisericeşti şi de deprinderi religioase din acest plan urmăreşte principiul de a creşte generaţii active la diferitele servicii divine. Activitatea e trezvie. Trezvia la rugăciune produce religiozitate...

Pr. P. Pintea.

Transilvania, revista Asociaţiunii, a apărut pentru August şi Septemvrie a. c. cu articole şi notiţe, de P. Dulfu, A. P. Bănuţ, H. P.-Petrescu, Dr. Gh. Preda ş. a. Abonamentul anual: 100 lei pentru membri, 200 lei pentru alţii. Redacţia şi administraţia: Asociaţiunea, Sibiu, str. Şaguna 6.

Actul Sfinţirii, bisericii ortodoxe române din Moineşti (Zau), protopopiatul ort. Luduş. Se va săvârşi prin P. S. Sa, episcopul Nicolae, al Episcopiei Vadului, Feleacului şi Clujului, în 9 Octomvrie 1927, la ora 9 a. m. După sfinţire, la ora 1 p. m. se va da banchet. Seara va fi dans. *Consiliul parohial.*

Americanii alături ea Franţei. Opt mii de legionari americani, veniţi acum la Paris, au vizitat câmpiile dela Verdun, unde au luptat împotriva germanilor. La cripta cu oseminte de eroi dela Doumont, generalul Pershing a răspuns mareşalului Petain: «Dacă duşmanul ar reveni, şi dacă clopotul victoriei ne-ar striga: «Fraţi din America, la arme!» am răspunde ca Lafayette: «*Eată-ne!*» Cuvintele au impresionat adânc întreagă Franţă.

O tinără fată în stare de extaz. Ziare germane se ocupă în fenomenul de extaz mistic al bavarezei Tereza Neumann, care acum câţiva ani atinsă de paralizie şi de orbire, îşi petrecea o parte din viaţă în meditaţii religioase. In ajunul Crăciunului 1924 ea îşi redobândi vederea şi facultatea mişcării membrelor paralizate. Din această zi Tereza Neumann încetă de a se hrăni în mod normal şi nu luă alt aliment decât o împărtăşanie ce i-o prezintă un preot. Cu toată insuficienţa acestui regim de hrană, pacienta şi-a păstrat o excelentă stare de sănătate. Ceeace a uimit populaţiunea din Konnerspeuth, unde locueşte Tereza Neumann, şi pe numeroşii curioşi cari vin s'o vadă, este faptul că în fiecare Vineri tânăra fată cade în stare de extaz şi în tot timpul zilei este neştiutoare de ceeace se petrece în jurul ei. In acest timp semne însângerate apar pe mâni, pe picioare, pe piept şi pe frunte. Tereza Neumann plânge atunci cu lacrimi de sânge. A doua zi, Sâmbătă, când se deşteaptă, Tereza nu mai poartă urmă din aceste semne, şi timp de şase zile începe a-şi duce viaţa obişnuită.

Bulgaria, după datele statistice oficiale, numără azi 2161 locuitori cari au trecut peste 100 de ani: 1169 femei, 992 bărbaţi. Serviciul statistic bulgar a instituit o comisie, de medici şi sociologi, însărcinată cu cercetarea condiţiilor între care au trăit aceşti oameni.

Dela poştă. Publicul este rugat cu stăruinţă a lipi mărcile poştale pe scrisori totdeauna în faţă colţul drept. Aceasta uşurează controlul şi plecarea scrisorilor cu primul tren.

Aviz. Pentru biserica Catedrală din Sibiu se caută un crâşnic. Doritorii a ocupa acest post să se anunţe la P. V. Consiliu arhiepiscopesc în cel mai scurt timp.

Medici şi dentişti! Incepând cu 1 Oct. 1917 ţin din nou un curs pentru coroane de porţelan. (Jachet Croron). *Dr. Springer*, Braşov, str. Porţii 66. — Anunţările anticipative.

Un nărod din Spania, spun ziarele, a jucat zece zile şi zece nopţi la rând, odihnindu-se numai câte trei minute spre a mânca şi el câte ceva. Poliţia l-a oprit de la această îndeletnicire fără să-i dee altă ocupaţie mai bună.

ŞTIRI LOCALE

Ofiţeri polonezi din statul major, 25 persoane, vizitând ţara, s'au oprit şi la Sibiu în 24 l. c. Primiţi de reprezentanţii autorităţilor militare şi civile, distinşii oaspeţi au cercetat catedrala, Asociaţiunea, şcoalele de infanterie şi de cavalerie. Garnizoana locală a servit, în onoarea ofiţerilor polonezi, un dejun la cercul militar, ear primăria şi prefectura o masă în restaurantul Bulevard.

Turneele teatrale, în oraşul nostru, le-a început toamna aceasta excelentul comedian *I. Livescu*, într'o piesă, Cărăbuşii, construită cu duh franţuzesc şi interpretată de un ansamblu perfect; în deosebi persoanele principale au fost caracterizate de artişti şi artiste dintre puterile cele mai de seamă ale teatrului românesc. Dl Livescu a creiat, cu măestria sa cunoscută, un tip reuşit deplin, care a fost aplaudat cu toată căldura de publicul numeros al parterului, şi din câteva loji — care puteau fi mai binişor cercetate. Trupa dlui Livescu merită o bună primire în oraşele noastre.

Şedinţă. Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat, pe astăzi Vineri, 30 Sept., 1927 la ora 4 (16) d. m., în sala de şedinţe a primăriei.

Anunţ. Se aduce şi pe această cale la cunoştinţa tuturor membrilor reuniunei noastre că în ziua de 1 Octomvrie a. c. vom reîncepe repetiţiile corale, între orele 6—8 p. m. în sala obişnuită. — Totodată facem cunoscut că întrucât în anul 1928 vom serba jubileul de 50 de ani de existenţă al reuniunei noastre şi dorind ca în anul acesta corul să se prezinte în modul cel mai ireproşabil, rugăm pe toţi membrii a lua parte la repetiţii dela început, în număr cât mai mare posibil. — Mai aducem la cunoştinţa generală că se primesc noi înscrieri de membrii activi în reuniune. *Comitetul Reuniunii de muzică «Gh. Dima», Sibiu.*

Tramvaiul electric. O nouă linie a fost dată, Duminecă, circulaţiei din oraşul nostru. Linia trece peste podul Ţibinului şi, prin strada Kap, ajunge până în piaţa Conrad.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Volum de poveşti. A apărut: ***Frumoasa din nor şi alte poveşti***, de *E. Hodoş.* Conţine, pe 196 pagini, 12 din cele mai frumoase poveşti din popor. De vânzare la: Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Preţul 60 Lei.

Poşta administraţiei

Pentru abonaţii din America. Rugăm achitarea abonamentului la ziarul nostru. Sânt restanţieri: V. M. în Chicago, S. M. în P. Bose. I. O. în Erie Pa, A. M. în Waren Ohio.

Din public

O lămurire

Ni se cere să publicăm următoarele:

Deoarece Red. *Universului* a refuzat prin tăcere publicarea răspunsului de faţă, rog publicarea lui în «Telegraful Român». *Dr. Gh. Preda.*

Stimate domnule director, — In Nr. 207 al ziarului «Universul» au apărut, sub titlul «Intre societatea Astra şi oficialitate», câteva aprecieri ale profesorului Soricu din Sibiu cu privire la activitatea «Astrei» şi la un interview ce l-am acordat dlui Munteanu dela ziarul «Dimineaţa».

Pentru restabilirea adevărului în faţa opiniei publice (în special a învăţătorimii), ca şi pentru interesul cauzei culturale, cu onoare Vă rog să binevoiţi a insera, în acelaş loc, următoarele:

In Nr. 7453 (2 Sept. 1927) al ziarului «Dimineaţa» apare sub titlul «O lămurire în jurul interviewului dlui Dr. Preda», un mic articol, care risipind complet interpretarea răuvoitoare ce s'ar fi putut da celor declarate în interview, preciza exact părerea mea şi în cât priveşte rolul cultural al învăţătorimii ca şi marile servicii ce le aduce aceasta «Astrei».

Cu privire la propaganda oficială extraşcolară, punctul de vedere al meu fiind şi acel al comitetului central al «Asociaţiunii», a fost comunicat într'un memoriu dlui ministru al instrucţiei, prof. Dr. Anghelescu, care ca un bun înţelegător al problemei, ne-a asigurat că măsurile de intensificare ale propagandei culturale înţelege să le ia în colaborare cu marile instituţii culturale şi, în special, cu asociaţia noastră, pe care a ajutat-o şi o va ajuta materialiceşte.

Am rămas surprins cum dl profesor Soricu, ca membru al «Astrei», comite eroarea de a interpreta greşit interviewul de mai sus şi — ne mai urmărind ziarul în chestiune — se grăbeşte de a mă pune în faţa învăţătorimii într'o lumină puţin favorabilă, aruncând în mintea sătenilor discreditul cu privire la activitatea «Astrei».

Cu alte cuvinte: practică ceeace tocmai dsa condamnă în prima parte a convorbirii susmenţionate.

«Astra» a fost şi rămâne dominată de spiritul conciliaţiunii. Ea continuă şi va continua pe acest teren să-şi îndeplinească menirea, insistând ca toţi membrii ei să colaboreze cât mai mult şi mai sincer la cât mai perfecta activitate a ei.

Neavând nimic de ascuns, ea ţine veşnic deschise uşile pentruca membrii ei să cunoască oricând ideile ce călăuzesc pe conducători, activitatea personalului, gestiunea bănească, care face faţă nevoilor etc.

Prin aceasta crede ea că-şi îndeplineşte mai bine misiunea, săvârşind totodată o operă psihoterapeutică faţă de acei ce o suspectează sau o bârfesc.

Ne mirăm că dl prof. Soricu, care — ca membru al «Astrei», are ocazia a ne cunoaşte şi a cunoaşte şi «Astra», nu s'a interesat asupra justelor noastre aprecieri cu privire la învăţătorime — subsemnatul încă îndeplineşte funcţia de profesor la o şcoală de ofiţeri — nu a luat informaţiuni că propaganda dlui prof. Ghibu n'a costat «Astra» nici un ban şi că şi noi ne interesăm de aproape de aducerea la matcă românească a elementelor înstreinate etc.

Facem parte dintre aceia cari am apreciat calităţile dlui Soricu ca poet, literat şi — mai ales — ca profesor. Aşteptăm deci ca spiritul de dreptate şi consecinţă al acestui educator al tinerimii să vorbească cum trebue şi să se aducă rectificarea cuvenită.

Din parte-ne suntem convinşi că nu trebue să utilizăm timpul şi energiile în polemici şi duşmănii personale, ci în fapte reale, cât mai apropiate scopului nostru.

Primiţi, dle director expresia stimei şi consideraţiunii ce Vă păstrez.

Dr. Gh. Preda m. p.,
vicepreş. al «Astrei».

(115) 1—1

Găsind, că nu mai sunt justificate dobânzile de azi, prea mari, pentru depuneri spre fructificare, deoparte în urma stabilizării faptice a valutei noastre, de altă parte fiindcă dobânzile mari pentru împrumuturi duc la ruină întreaga viaţa noastră economică, băncile de mai jos au decis în interesul sanării vieţii economice să reducă dobânzile după depuneri.

De comun acord am fixat etalonul maximal pentru depozite spre fructificare blocate (vinculate) pe cel puţin 1/2 an *la 14% pe an*, reducând în acelaş timp dobânzile pentru depuneri pe livrete neblocate (nevinculate) şi pentru depuneri în Cont-Curent în măsură corespunzătoare.

Aceste schimbări se aduc numai pe această cale la cunoştinţa domnilor deponenţi.

Sibiu, la 22 Septemvrie 1927.

«Albina» institut de credit şi economii
Cassa Generală de Economii în Sibiu
Institutul de Credit Foneiar din Sibiu.

Nr. 1678/927. (114) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Araci** (Arpătac) protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesie veche parohială 2½ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de împroprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.
4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 litri) pornmb de fiecare familie.
5. Stola obişnuită.
6. In caz, că filia Ariujd nu va fi recunoscută de stat ca parohie materă, vor fi şi aci 14 jugăre sesie parohială.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi a cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 16 Septemvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. român Sf. Gheorghe

Aurel Nistor
protopop.

Nr. 1522/927. (117) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Se scot la licitaţie următoarele lucrări şi anume:

1. Lucrările de împietruire necesare construirei şos. jud. Sălişte-Alămor km. 14+220—18+108 între comunele Topârcea-Alămor. Suma devizului aprobat este de Lei 440.000·—.

2. Lucrările pentru reconstruirea podului de lemn Nr. 16 de pe şos. jud. Slimnic-Mândra. Suma devizului aprobat este de Lei 206,000·—.

3. Lucrările de artă necesare construirei şos. jud. Săliște-Alămor, km. 14+220—18+108. Suma devizului este de Lei 70,042·—.

4. Lucrările de reconstruirea şos. jud. Slimnic-Mândra, km. 5+950—7+610. Suma devizului aprobat este de Lei 410,000·—.

Licitaţia se va ţinea cu oferte închise în localul Serviciului de Poduri şi Şosele din Sibiu în ziua de 21 Octomvrie 1927 la ora 11 a. m.

Domnii concurenţi pot lua informaţiuni pentru condiţii dela Serviciul de poduri şi şosele în orele de oficiu.

Şeful serviciului
Lukács
Ing. şef.

Caut o ajutoare pe lângă dna casei. **Elena Schiel,**
Buşteni. (113) 2—3

Aviz

Subsemnatul am deschis în Sebeş jud. Alba — Calea Mihai Viteazul

O sucursală bine aranjată de

CRUCI ŞI MONUMENTE

din mai multe soiuri de marmoră şi alte petri de stâncă. Rog concursul Onor. Preoţimi.

SIMION ŞTEF, pietrar
(111) 4—5 **Orăştie şi Sebeş.**

In **Librăria Arhidiecezană**
se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: **Lei 15.**

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: **Lei 20.**

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

Au apărut:

Manuale de Limba română,

de **E. Hodoş**

I. Carte de citire şi Gramatică,
pentru clasa a 4-a secundară,

II. Noţiuni de Stilistică şi Poetică

şi Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); şi

III. Elemente de Istoria Literaturii

Se găsesc de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiu**

Reclama este sufletul comerţului

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut

în a doua ediţie revăzut şi complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor, studenţilor în teologie şi ale elevilor şcoalelor normale

de

AUREL POPOVICIU
profesor la Şcoala Normală „Andrei Şaguna"

şi se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Preţul Lei 100·—, plus spese poştale Lei 15·—

A apărut şi se află de vânzare la
Librăria Arhidiecezană

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în româneşte de Nicolae Colan

Partea I

Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II

Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Preţul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele şi troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când serveşte arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a preţului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

PRIBEGII

comedie în 2 acte, localizare după NESTROY

de **Dr. Sebastian Stanca**

Preţul **10 Lei.** — Plus porto poştal **5 Lei.**

Vlăduţul mamii

comedie într'un act de LUPEANU

Preţul **8 Lei.** Plus porto poştal **5 Lei.**

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume»! Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgliu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203 Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 7 Octomvrie 1927 Nr. 72—73

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Nr. 333/1927 M.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș.

Preasfinților frați Episcopi, Venerabilelor consilii episcopești, onorabililor deputați congresuali, iubitului cler și popor din mitropolia Noastră, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și binecuvântarea Noastră arhierească.

Având în vedere dispozițiile art. 38 din legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române și dispozițiile §§-ilor 151 și 152 din Statutul organic, convocăm și prin aceasta declarăm convocat congresul național-bisericesc al mitropoliei noastre în sesiune ordinară, în biserica catedrală din Sibiu, pe ziua de 26 Octomvrie, serbătoarea marelui mucenic Dimitrie a. c., ora 9 a. m., în care zi după terminarea serviciului bisericesc, va urma imediat deschiderea Congresului și vor începe lucrările congresuale conform regulamentului afacerilor interne.

Dat, în reședința Noastră arhiepiscopească-mitropolitană din Sibiu în 28 Septemvrie 1927.

(ss) **Nicolae,**
arhiepiscop și mitropolit.

În zarea Ecumenicității

de Tr. Scorobeț

VI

Considerații finale

Spațiul limitat al acestui organ mă determină să încheiu această foarte sumară informație despre Conferența de la Lausanne, pentru ca cetitorii să revie la chestiile actualizate ale vieții noastre interne bisericești. Conferența de credință și organizație a avut un caracter înalt academic și publicul mare și presa cotidiană n'au găsit momente de sensație în desbarile ei. Specialiștii însă vor scoate la iveală rezultatele Conferenței și vor indica direcția în care trebue îndreptată această mare întreprindere creștină.

Dar și până vor veni alții cu mai mult răgaz și mai ales cu competența necesară să-și spună cuvântul lor, voiu încerca să fac unele concluzii finale.

Din capul locului recunosc că problema unirii bisericilor privește pe teologii specialiști. Dar fiind ea de cel mai înalt și mai general interes religios, privește pe toți credincioșii.

E neobișnuit în unele părți să se ceară părerea credincioșilor și astfel de păreri sunt combătute și condamnate. Dar Biserica este în stare să se apere și să reziste criticismului obiectiv și leal.

Isus Hristos avea metodul său simplu, direct și natural. Spre a se informa, se cobora în mijlocul mulțimii, în piață, la marginea mării, pe munți și-i întreba, ce crede lumea despre El și despre misiunea Lui, despre viață și problemele ei și cu toate ocaziile îndrepta prejudițiile și rătăcirile. Neștiința n'a considerat-o de păcat, dar falsa pretenție n'o putea suferi.

In Conferența de la Lausanne Hristos ar fi întâmpinat trei categorii de indivizi: ai formelor, ai idealelor limitate, și ai idealelor supreme.

Oamenii formelor sunt ceice nu trec dincolo de normele stabilite, din necesitatea împrejurărilor ori din buna chibzuire a înaintașilor. Ei sunt catolici.

Oamenii idealelor limitate se conduc de anume principii, dar sunt mândri de ele și pretind ca toată lumea să se închine principiilor lor.

A treia categorie de oameni caută idealul la Dumnezeu, în posibilitățile de perfecțiune ale omului și a tuturor mijloacelor de mântuire prin povățuirea continuă a Duhului Sfânt. Ei reprezintă dinamismul religios.

Fiecare din aceste trei categorii a contribuit la opera Conferenței.

Când bisericile, confesiunile și comunitățile creștine de azi ar fi însă întrebate: *Ce cred despre unirea creștinilor* și în ce chip se poate realiza, e probabil că o Conferență mondială ar avea de cercetat altfel de proiecte și alte răspunsuri decât cele prezintate în conferența de la Lausanne.

Mai departe. Experiența făcută la Lausanne ca și în alte întruniri în acest scop, a demonstrat că înțelesul, ataşat pe lângă o mulțime de termini teologici variază

FOIȘOARA

Din trecutul unei parohii

— Material pentru monografia comunei Deag, protopopiatul Târnava —

Dintr'o lucrare, terminată în 1912, și nepublicată până acum, a fostului paroh din Deag, *Iustin Teglariu*, — care, pe temeiul condicei parohiale și după spusele bătrânilor din sat, a încercat să alcătuească monografia acestei comune, — dăm astăzi la iveală următoarele părți:

...După spusele bătrânilor, păstrate din neam în neam, *Deagul* era situat numai pe locul din partea spre nord, în sus de școală, unde fuseseră păduri; ear în partea comunei spre meazăzi și spre răsărit, care astăzi este locuită, era o mare de apă, și trestiș cu tot felul de animale sburătoare, care vieţueau în acest ascunziș.

Se susține că tocmai unde este astăzi casa și curtea parohială ortodoxă română, se întindea un lac mare cu trestie, unde lebedele, rațele sălbatice etc. își trăiau traiul în tihnă și pace.

Asemenea și rătul din jos de sat, și cel din sus de sat, care astăzi sânt râturi de prima clasă, alcătuiau pe vremuri locuri băltoase.

Intâia noastră biserică a fost așezată între păduri, în locul, care se zice «pădurea satului» și care este acum proprietatea bisericii romano-catolice.

Deagul, în partea spre răsărit, se mărginește cu comuna Șeulea română, în partea spre miazăzi-răsărit cu Bord; spre miazănoapte-răsărit cu Iernut, pe unde trece drumul lui Traian; spre miazănoapte-apus cu Selcud; spre apus cu Ozd; spre meazăzi cu Dâmbău, spre meazăzi-apus cu Chinciș.

Aparține județului Târnavei-mici, cu reședința în Diciosânmărtin. Mai înainte reședința era în Cetatea de baltă.

Deagul este reședința cercului notarial, la care aparțin comunele Bord, Selcud, Chinciș și Deag; până prin anii 1896/97, a aparținut și Șeulea-română; de atunci încoace, acea s'a anexat la Cucerdea-română.

Bisericește Deagul aparține Arhidiecezei transilvane, protopopiatul Târnavei, cu reședința în Cetatea de baltă. Rezidența protopopiatului Târnavei, până în anul 1886, a fost Deagul.

In anul 1886 s'a strămutat reședința protopresbiterală a tractului Târnava, în Cetatea de baltă.

Comuna, existentă din timpuri vechi, își are locuri de însemnătate istorică. Astfel în partea spre meazănoapte-răsărit este: *Gruiul Turcului;* numirea o are de acolo, că pe timpul războaielor s'a înmormântat acolo un turc.

In spre meazănoapte este: *Dealul Blagului*, care își are numirea dela un vestit bandit, Blagu, un haiduc al codrilor despre care se spune că își avea puterea în părul lung al capului.

Spre sat, dela dealul Blagului, este locul numit *Mănăstirea*. Acolo a fost zidită biserica cea veche, și s'au așezat în ea un călugăr și trei maice.

Credincioșii, de aici și jur, duceau acolo multă jertfă, ear parohul Daniil Popovici invidiindu-i (cam prin anii 1825) le-a stricat mănăstirea, pe călugăr și maice le-a alungat.

Locul de acolo, un anumit parohian, Nasc Toader, l-a vândut în numele comunei lui gróf

şi din această pricină înţelegerea comună eşuează.

Astfel de termini sunt: ecumenicitate, ortodoxie, protestantism, sacramental, instituţional, tradiţie, progresiv, conservativ, particular, fundamental etc.

Limbagiul omenesc nu este un mediu stabil pentru exprimarea adevărului. In decursul vremii cuvintele îşi schimbă semnificarea lor. Nici cugetarea omenească nu e statică şi legea evoluţiei e legea vieţii. Fiecare epocă îşi are perplesităţile sale şi priveşte la trecut prin prisme diferite. Adevărul religios, formulat în anumite epoci, e imbinat cu ideile timpului cari nu aparţin adevărului statornic şi e necesar să se facă distincţie între ce e esenţial şi ce e vremelnic pentru ca religia să-şi poată exercia puterea sa originală în ori ce vreme.

Alt neajuns experiat şi azi în chestia unirii bisericilor e distanţa dintre profeţi şi păstori. Profeţii păşesc înaintea vremii lor cu ideile şi aspiraţiile religioase, iar când paşii lor nu mai sunt auziţi de gloatele cari vin în urmă, realizarea idealelor întârzie.

O acţiune de propagandă a ideilor de unire în sânul credincioşilor şi mai ales între tineretul care se ridică acum, e una din datoriile actuale a tuturor creştinilor.

Sau a exprima aceasta într'un dicton curent, succesul intreprinderii se rezumă în: *educaţie, educaţie, educaţie!*

Din istoria veche şi recentă a încercărilor de unire se desprinde constatarea că piedeca de căpetenie în apropierea bisericilor nu o formează principiile fundamentale ale religiei ci mai ales principiile particulare, pe care nicio confesiune nu vrea să le sacrifice. Această atitudine nu o amintesc spre a o condamna, şi în anume condiţii nu e condamnabilă, ci pentruca să scot la iveală semnificaţia acelor principii.

Creştinătatea se destramă şi e redusă la neputinţă din cauza particularismelor ridicate deasupra principiilor fundamentale ale religiei lui Hristos.

Unitatea, capabilă a-i înălţa prestigiul, o pot accelera o seamă de forţe necontrolabile ca: pietatea credincioşilor, sacrificiul martirilor precum şi munca fără de preget a cugetătorilor, a marilor propoveduitori şi opera apostolilor acestui ideal.

Dintre toate mijloacele posibile, diplomaţia bisericească se alege cu rezultatele cele mai efemere.

In sfârşit ca unul, care urmăresc de multă vreme curentele religioase ale vremii şi am sub ochi documente şi scrieri valoroase, produse de aceste curente, am credinţa că ceea ce e cu neputinţă la oameni, e cu putinţă la Dumnezeu.

Unii «protestanţi» de la Lausanne au fost cu mult mai «catolici» decât ne închipuim. Drumul e lung. Duhul Sfânt însoţeşte creştinătatea pe acest drum. Nici un credincios nu poate rezista acţiunii Duhului Sfânt.

Regele Ferdinand şi şcoala

Prin ordinul circular al dlui ministru al instrucţiunii publice, şcoalele secundare din ţară şi-au început noul an şcolar 1927/28 prin desfăşurarea înaintea elevilor a însuşirilor măreţe care au împodobit personalitatea marelui rege Ferdinand I. plăsmuitorul României de azi.

Această fericită dispoziţie a aflat desigur răsunet în inima fiecărui educator, care-şi dă seamă că sufletul perceptibil al elevului prin nimic nu se poate plămădi ca prin înfăţişarea înaintea ochilor săi a caracterelor reprezentative, făuritori ai destinelor poporului.

Pentru a lumina cărarea viitorilor cetăţeni ai patriei noastre iubite, — deodată cu rugăciunile zidicate către Dumnezeu ca să-şi reverse darurile sale peste dascăli şi elevi, — ca un far de lumină trezitoare a conştiinţelor tinere s'a înfăţişat înaintea acestora personalitatea ilustrului suveran.

S'a înfăţişat bogată, cu daruri menite să creeze bisericii noastre creştini buni, iar patriei cetăţeni devotaţi.

Dacă chemarea dascălului e să apropie pe elev de adevăr, de dreptate, de cinste, sădind în sufletul acestuia conştiinţa datoriei, dragostea de muncă, iubirea de patrie, de lege şi de neam, atunci acest mănunchi de virtuţi le găseşte concretizate în faptele şi fiinţa marelui rege. Căci, ca bun român, s'a dovedit când şi-a înăbuşit glasul sângelui şi s'a contopit cu aspiraţiunile poporului român, apoi când a împărţit pe câmpul de luptă cu iubiţii săi ostaşi toate lipsurile războiului. «Voiu contopì existenţa ţării cu a mea», aceasta i-a fost lozinca.

Ca bun creştin n'a perdut nădejdea nici în cele mai grele clipe prin care a trecut, ci aştepta cu încredere ivirea dreptăţii divine. Nici n'a întârziat: anul izbândei 1918 a sosit...

La ospăţul biruinţei din 18 Noemvrie 1918 spunea: «Când am luat moştenirea întemeetorului României moderne, am făgăduit înaintea reprezentanţilor naţiunii că voi fi bun român, — cred că m'am ţinut de cuvânt. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită a fost răsplata, şi astăzi pot spune cu fruntea senină: *faţă de Dumnezeu şi de poporul meu am conştiinţa curată.*

Cu câtă mulţumire şi linişte sufletească a putut grăì astfel!

Eată cea mai strălucită pildă a jertfirii de sine, a curăţeniei sufleteşti şi a simţământului de datorinţă! Aceste virtuţi au să apară cât mai pronunţate în fiii tuturor claselor sociale din patria noastră.

Şcoalei române îi revine, în primul rând, această datorie. Vremea strădaniei şi a jertfelor nu s'a încheiat. Să luăm pildă de muncă şi vrednicie dela înaintaşi, căci numai aşa ne vom face vrednici de rodul jertfei lor.

Când câmpul inimii elevilor noştri e mai uşor de lucrat, atunci trebue smulşi spinii, atunci, în etatea lor cea mai gingaşă, altcum năpădesc buruienile şi vedem cu groază cu ce scăderi intră în viaţă poate prea mulţi. Scopul suprem al şcoalei, în deosebi al celei de azi, este a creşte oameni vrednici, oameni de omenie. Dacă avem pilde, şi încă strălucite, să le urmăm fără şovăire.

Un dascăl.

Circulară

Către On. deputaţi clericali şi mireni ai Adunării protopopeşti electorale din protopopiatul Târnavei

In temeiul mandatului Preaven. Consiliu plenar Arhiepiscopesc din 3 Octomvrie a. c. şi potrivit dispoziţiilor din §§-ii 15 şi 16 ale Regulamentului pentru procedura alegerii de protopop, convoc prin aceasta On. adunare electorală protopopească a Târnavei pe ziua de **19 Octomvrie a. c.,** în Diciosânmărtin, la ora 10 a. m.

Adunării electorale îi va premerge slujirea sfintei liturgii cu chemarea Duhului Sfânt, la care sunt invitaţi a participa toţi deputaţii.

Comitetul protopopesc se va întruni în cancelaria Direcţiunii şcoalei medii la 9·30 a. m spre a stabili lista de candidare.

Sibiu, 4 Octomvrie 1927.

Tr. Scorobeţ
comisar consistorial.

Bethlen Camillo în schimb pe alt loc şi, nefăcând obligament în scris, au rămas şi acesta şi schimbul pe numele grofului, dela care l-a cumpărat domeniul romano-catolic, în a cărui proprietatea se află astăzi. Numirea de mănăstire şi pădure sătească se foloseşte până în ziua de astăzi; ear unde a fost mănăstirea, — un loc frumos şi plăcut, — se poate vedea şi acum, findcă şi acum se cunoaşte cum a fost împărţită: grădină de legumi, de pomi, locul bisericii şi al locuinţei slujitorilor. Spun bătrânii că mergeau cu vitele pe acolo, ear maicele îi tratau cu prune, nuci, mere şi miere etc. Ear mănăstirea, find de *bârne,* a adus-o susnumitul paroh Daniil Popovici şi şi-a făcut din ea grânar, care a stat aşa până în anul 1812, când nevasta nepotului său, văduva Nina de Tamás, a vândut-o parohianului Dordea Ilie, care ear a dus-o la câmp, pe locul numit stupini, unde în 1812 luna April şi-a edificat din ea casă.

Locul numit răzoare, precum şi fânaţele de astăzi, au fost tot păduri.

Deagul deci era loc păduros şi mocirlos; de aceea locuitorii nu erau sigur de avutul lor: se furau unii pe alţii, până când s'au mai stârpit pădurile.

Această comună a fost şi este curat românească, de legea ortodoxă, afară de vreo 35 familii greco-catolice, cu neorustici cu tot, în proporţia celor 210 familii ortodoxe.

La început abia au fost 10 familii greco-catolice.

Suflete ortodoxe sânt 955, greco-catolice 150.

Ocupaţiunea lor: lucrarea pământului şi prăsirea vitelor.

Ca popor, şi-a păstrat legea strămoşească, pe lângă toate vitregiile timpului, având din vechime biserica lor proprie.

Până la anul 1765 s'au folosit de biserica numită Mănăstirea; ear la 1765 au edificat această modestă biserică de bârne, ce şi astăzi ne serveşte ca adăpost în cele duhovniceşti, şi care, ca biserică veche de lemn, este de model celorlalte din jurul nostru.

S'a edificat sub parohul de atunci *Alexie Popovici.*

Că de când? şi până când? păstoreşte acest paroh, nu ştim, ne aflând date; atât este cert, că la edificarea bisericii a avut mult de luptat cu credincioşii şi e probabil că ei poate nu au vrut să se deslipească de vechea mănăstire.

Nu se ştie nici cine a fost înaintea lui Alecsie Popovici conducător al acestor credincioşi în cele duhovniceşti.

La edificarea bisericii lemnele trebuincioase au fost nevoiţi a le aduce din Boian, — lângă Mediaş — cu toate că aici erau îndeajuns, — dar poate că nu au fost destul de corespunzătoare, ori poate că creştinii n'au voit să le dee; ba şi dela Boian abia au voit a le transporta, astfel parohul a fost nevoit a face promisiuni credincioşilor, şi anume li-a promis celor ce vor prestà lucru şi cele trebuincioase pentru ea, că vor avea strană (loc de şedere) până vor trăì; ear femeile care vor da pânzătura necesară pentru pictare, aşişderea se vor bucura de această favoare, — făcând apoi spre acest scop strane şi laviţe, la femei. Astfel a ajuns la rezultatul dorit: edificarea bisericii în 1765. (Urmeaază).

Congresul presei latine

Reprezentanţii presei latine, din Europa şi America, sânt salutaţi cu însufleţire de nedescris, când vin în ţara noastră la congresul, al şaselea, întrunit acum în Bucureşti.

Şi-au trimis reprezentanţi 18 state, şi anume următoarele:

Belgia, Franţa, Spania, Italia, Portugalia, România, Elveţia, America centrală, Argentinia, Bolivia, Brazilia, Uruguay, Paraguay, Peru, Mexic, Cuba, Columbia, Chili.

Între cei aproape o sută de gazetari profesionişti se găsesc străluciţi reprezentanţi ai presei latine din întreaga lume.

Vizita simpaticilor oaspeţi durează zece zile, din care trei zile, Sâmbătă, Duminecă şi Luni, au fost ocupate de şedinţele congresului şi de festivităţile din capitală; în celelalte zile, s'au vizitat localităţi de seamă din ţara noastră. S'a făcut excursie pe Dunăre, cu vizitarea oraşelor Brăila şi Galaţi. Au trecut apoi la Moreni, Câmpina, Breaza, Sinaia, Braşov, Florica, Curtea de Argeş cu mormintele regale; de acolo la Petroşani, la Lugoş, Turnu Severin...

*

Şedinţele congresului Asociaţiei presei latine s'au ţinut la fundaţia Regele Carol şi în palatul Sindicatului ziariştilor.

La şedinţa de deschidere un public extrem de numeros a ţinut să salute prin prezenţa sa, prin vii sale aplauze, pe congresişti şi să arate marele interes pe care opinia publică românească îl dă acestei însemnate manifestăţii de solidaritate latină.

Au luat parte la această şedinţă de deschidere, în afară de toţi membrii guvernului, miniştrii plenipotenţiari la Bucureşti, reprezentând statele ce participă la congres. Mai erau de faţă numeroşi fruntaşi ai vieţii noastre politice, ai literelor etc.

Dl ION I. C. BRĂTIANU, preşedintele Consiliului, deschide congresul şi urează congresiştilor, în numele guvernului, bun sosit, salutând pe cei prezenţi ca pe un factor esenţial al civilizaţiei lumii. Face urări călduroase, ca presa să-şi poată îndeplini misiunea spre binele omenirii.

A vorbit după aceasta secretarul general al Asociaţiei presei latine, dl MAURICE DE WALEFFE şi a făcut un interesant raport al activităţii acestei Asociaţii, creiate din iniţiativa dlui de Castro (din Portugalia) şi al cărei primi aderenţi au fost Franţa prin Dsa, şi România prin dl Pompiliu Paltânea.

Roadele binefăcătoare ale acestei opere de solidaritate au şi început să se arate la ultimele congrese dela Florenţa şi Madrid.

Dl de Waleffe scoate în evidenţă foloasele imense pe care această solidaritate le poate aduce statelor latine pe toate tărâmurile.

Aduce omagiu entuziast României şi memoriei marelui Rege Ferdinand, exprimând speranţa în desvoltarea ei din ce în ce mai mare sub Regele Mihai. Speranţa aceasta mi-a întărit-o — continuă dsa — duiosul spectacol de alaltăeri. Eram la Sinaia. Din parc am întrezărit pe micul Rege Mihai. Se juca la soare. Râsul lui cristalin ajungea până la noi ca un clopot vestitor al tinereţei permanente a României. România va fi, peste o jumătate de secol, un popor de 40 de milioane, care va forma un adevărat imperiu latin în răsăritul Europei.

Presa latină, — a încheiat dsa — vă oferă solidaritatea a 25 de popoare şi iubirea a 200 milioane de oameni. —

Cuvântările au fost des întrerupte de aplauzele asistenţei.

Dl M. de Waleffe propune şi congresiştii primesc cu entuziasm alegerea dlui Stelian Popescu ca preşedinte al congresului.

Lucrările congresului al şaselea sânt conduse de preşedintele, dl STELIAN POPESCU, directorul ziarului Universul.

S'au discutat importante propuneri: Problema dublei naţionalităţi a latinului în ţară latină, creiarea unei agenţii latine pentru ştiri internaţionale, chestiunea schimbului de studenţi, filmul ciuematografic în propagandă latină ş. a.

La propunerea dlui Waleffe, s'a trimis următoarea telegramă:

Maiestăţii Sale

REGINA MARIA

Castelul Peleş

Sinaia

Al şaselea Congres al Presei Latine, întrunit la Bucureşti, adresează omagiile respectoasei sale admiraţiuni Prezidentei presei române care, din ziua suirii Sale pe tron, este figura vie a poeziei române în străinătate. —

Desbaterile congresului se vor cunoaşte precis din raporturile care au să se publice după închiderea congresului.

Dintre concluziile adase, amintim următoarele:

1. Premiile acordate de Columbia şi România (respectiv 5000 fr. francezi, şi 30,000 lei) ziaristului latin care va fi muncit cel mai intens pentru a face cunoscută Columbia sau România în ţara sa.

2. Ziariştii latini vor lupta pentru popularizarea ideii de dublă naţionalitate.

3. Întemeierea unei biblioteci neolatine, cu traducerea în cinci limbi, din cele cinci literaturi de seamă neoromanice.

4. Schimbul de studenţi, după modelul celui dintre Spania şi România, realizat prin prezentul congres.

5. Drepturile politice ale femeii latine şi putinţa de a şi păstra, căsătorită, naţionalitatea.

6. Desvoltarea relaţiilor, de orce fel între coloniile latine şi România. Congresiştii se angajează a susţinea prin presă propagande pentru triumfarea acestor propuneri.

7. Suprimarea vizei consulare între ţările latine.

8. Comunicaţiile directe între ziariştii latini, în deosebi cu cei români.

9. «Manualul latinităţii» să fie introdus în şcolile respective, şi aceasta prin propaganda ziarelor latine.

10. Crearea unei Asociaţii latine de presă latină.

11. Medalia comemorativă, având chipurile lui Virgil, Camoens, Dante, Mistral şi Cervantes.

12. Placa comemorativă de bronz, în sala Sindicatului ziariştilor din Bucureşti.

Prin biserică...

— Conferenţă la Sofia. — Participă un delegat al României. —

Secţiunea balcanică, din Uniunea universală pentru pace şi amiciţie între popoare şi biserică, a inaugurat la Sofia în 2 l. c. a patra conferenţă.

Participă delegaţia Iugoslaviei, având ca preşedinte pe episcopul din Novisade, Irinei; delegaţia română, sub presidenţia profesorului Mihăicescu; delegaţia greacă, delegaţia bulgară sub presidenţia arhiepiscopului Ştefan, care prezidează şedinţele conferenţei.

La conferenţă participă de asemeni secretarul general al Uniunii, Sir Wilenghby Dickenson, şi reprezentantul secţiunii franceze, pastorul Jesekiel.

După serviciul divin din catedrala Alexandru Nevski, arhiepiscopul Ştefan a pronunţat un discurs, relevând importanţa conferenţei şi recapitulând programul Uniunii şi activitatea sa.

In sala Cercului militar s'a inaugurat, în public, conferenţa, de către arhiepiscopul Ştefan, care a urat participanţilor bun sosit explicând scopurile urmărite de către Uniune, scopuri tinzând la crearea unităţii în credinţă în viaţa popoarelor şi substituirea violenţelor războiului prin fraternitate bazată pe principiile creştine.

Sir Dickenson a insistat îndelung asupra încrederii reciproce care animă pe membrii săi. «Societatea Naţiunilor, a precizat Sir Dickenson, urmăreşte aceleaşi idealuri, — nu parvine însă la aceleaşi rezultate din cauza lipsei unei concepţiuni unanime şi din cauza existenţei neîncrederei dintre naţiuni. Biserica poate creia această unitate de vederi, această încredere între popoare».

Episcopul Irinei, şeful delegaţiunii iugoslave, a subliniat faptul că ideea de pace nu este o utopie, fiind realizabilă prin credinţă, tot aşa după cum altădată prin credinţă s'a suprimat sclăvia.

Pastorul Jesekiel, constată că este necesar a se coaliza bunăvoinţa tuturor puterilor mari ca şi a statelor mici, şi că se impune substituirea spiritului de ură şi violenţă cu spiritul de înţelegere şi conciliaţiune.

Profesorul Mihălcescu transmiţând conferenţei şi poporului bulgar, expresiunea urărilor pe care le formează secţiunea română; observă că popoarele din Balcani au uitat amintirile dureroase ale trecutului şi doresc să institue unitatea spirituală şi fraternitatea sinceră pentru a creia astfel pacea universală sub scutul semnului crucii.

La închiderea şedinţii, arhiepiscopul Ştefan constată deosebitul interes manifestat de poporul bulgar pentru conferenţă, subliniind dragostea poporului bulgar pentru pace şi bună înţelegere între naţiuni.

Conferenţa şi-a început apoi, în ziua următoare, lucrările.

Parlamentul. După mai multe discuţiuni consiliul de miniştri, ţinut Vineri, a hotărât ca parlamentul să se deschidă la 15 Octomvrie.

Primele legi care vor fi luate în discuţie, vor fi: *legea pentru regimul cultelor*, legea pentru reorganizarea contabilităţii, proectul pentru modificarea legii Curţii de conturi. Imediat ce senatul va termina discuţia la mesaj, maturul corp va începe discuţia legii regimul cultelor. Ear camera va lua în discuţie legile cu caracter financiar şi bugetul.

Ce fel de concordat le trebue ungurilor ardeleni?

Congresul ungurilor ardeleni romano-catolici, ţinut în 25 Septemvrie 1927 la Şumuleul (Ciucului) s'a ocupat şi de chestiunea concordatului dintre România şi Vatican.

Congresul, în moţiunea votată, îşi exprimă credinţa firmă că Roma papală nu va încheia cu statul român o convenţie care ar prejudicia «drepturile seculare şi instituţiile bisericeşti ale ungurilor romano-catolici». Congresul aşteaptă ca prin concordat nu numai să se păstreze toate «drepturile» şcoalelor romano-catolice ungureşti, ci aceste «drepturi» să se întărească şi lărgească.

Se exprimă convingerea, că Vaticanul nu va consimţi, ca averile fondaţiilor să fie scoase de sub administrsţia organizaţiilor şi corporaţiilor romano-catolice de până acum, pentru a li se da altă destinaţie.

Pe d'asupra, ungurii romano-catolici mai cer ca eparhiile lor de până acum, din Ardeal, Oradea, Satumare şi Timişoara, să-şi păstreze *neschimbate* actualele lor graniţe şi reşedinţe...

Cum vedem, smerenia şi cumpătul nu sânt părţile tari ale congresiştilor.

Toate aceste hotărâri şi dorinţe, manifestate în congresul dela Şumuleu şi trimise papei, sânt în acelaş timp, probe învederate, că mult pomenitul concordat, în nici o formă, cunoscută până acum, n'a satisfăcut şi nu satisface pe nimeni.

De aceea, locul lui potrivit n'ar fi altul, decât — camera de vechituri: unde l-au trimis şi alte state, după tristă şi dureroasă experienţă.

Inmormântarea lui Iancu Meţianu*)

Infricoşata şi nemilostiva moarte, cu zimţii aripei sale necruţătoare, a retezat o ramură din puternicul trunchi al unei vechi familii româneşti, aruncând în neagra jale pe cei mai de aproape şi o durere adânc simţită în inimile tuturor, cari au avut norocul să cunoască pe de toţi iubitul şi respectatul Dr. Iancu Meţianu.

Fiul cel mai mare al neuitatului mitropolit Ioan Meţianu a fost un reprezentant al acelei generaţiuni, care a avut, drept ţintă a vieţii, frica de Dumnezeu, credinţă statornică în legea strămoşească, dragoste către deaproapele, şi care a ţinut cu sfinţenie la cinstea, valoarea şi demnitatea personală.

Viaţa culturală, socială, economică şi industrială din fruntaşa comună română Zârneşti s'a învârtit decenii dearândul în jurul activităţii rodnice pe toate terenele a ilustrului dispărut, după cum se învârteşte floarea soarelui după astrul zilei.

Inmormântarea i s'a făcut în 21 Septemvrie în comuna natală Zârneşti şi s'a desfăşurat cu deosebită pompă.

Peste 3000 de oameni, între cari elita Braşovului, ploeşteni, bucureşteni, brăileni, apoi reprezentanţi din toate comunele ţării Bârsei şi toţi Zârneştenii, au ţinut să ia parte şi să petreacă la ultimul lăcaş pe acest vrednic bărbat al neamului.

Prohodul s'a săvârşit de 10 preoţi în frunte cu SS. LL. protopopul tractual Ioan Hamsea şi protopopul militar Ilie Hociotă, în spaţioasa curte a caselor defunctului.

După terminarea ritualelor S. Sa protopopul Hamsea a ţinut o frumoasă predică în care a arătat meritele defunctului pe terenele vieţii publice.

A urmat dl director al fabricei de celuloză şi senator, inginerul Ioan Ionică, care într'o vorbire emoţionantă a arătat meritele răposatului pe terenul economic industrial, zicând între altele că: precum Meţianu tatăl: a stăruit la înfiinţarea fabricei de hârtie din Zârneşti, dând locuitorilor isvor de venit, tot astfel, şi în acelaş scop, Meţianu fiul a contribuit la înfiinţarea fabricei de celuloză.

Dl Secăreanu reprezentantul băncei «Carpaţii» parentează în cuvinte alese pe răposatul ca membru în consiliul de administraţie şi preşedinte al acestei societăţi.

Dl A. Vlaicu, a desvoltat în impresionanta sa cuvântare tainele sufletului nobil al celui dispărut.

După terminarea vorbirilor sicriul a fost ridicat de pe catafalc de reprezentanţii societăţilor la care a cooperat defunctul şi aşezat pe carul mortuar tras de 6 cai. Mulţimea de coroane şi jerbe de flori naturale dovedeau dragostea, stima şi respectul de care s'a bucurat defunctul în viaţă.

Prezenţa batalionului de vânători cu ofiţerii în frunte şi muzica militară au ridicat nimbul solemnităţii.

Un căpitan, asistat de doi locotenenţi cu săbiile trase, purta decoraţiunile defunctului pe o periniţă de catifea.

Ajunşi la cimitirul bisericei nouă, în faţa criptei din nou zidite, vorbeşte dl lt. colonel comandantul batalionului vânătorilor de munte, arătând solicitudinea răposatului faţă de armată, dăruind un larg teren pentru ridicarea cazarmei.

Mai vorbeşte preotul G. Babeş în numele preoţimei tractuale, al cărei îndrumător, sfătuitor şi sprijinitor a fost răposatul.

Salvele unei companii de vânători de munte, acompaniate de sirenele celor două fabrici din Zârneşti, care prin sunetul lor prelung şi puternic, voiau să-şi arete doliul pentru cel dispărut, vesteau lumei adunate că trupul pământesc al D-rului Iancu Meţianu, dispare pentru totdeauna în negrul mormânt, ear sufletul lui va dăinui continuu în inimile celor ce l au cunoscut.

Pe răposatul îl jeleşte neconsolabila-i soţie Elena născ. Grosu, fratele Dr. Eugen Meţianu, preşedintele baroului advocaţilor din Braşov, advocaţii Garoiu sen. şi jun., familia Lupescu numeroşi nepoţi şi nepoate.

Odihnească în pace!

Pr. *G. Babeş.*

*) Corespondenţă întârziată din cauza poştei.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Contribuirile credincioşilor pe listele de subscriere în parohii.

In lista de subscriere din parohia *Răşinari*, protop. Sibiu, văd. Paraschiva Şerban Cioran Lei 500, mai mulţi poporeni Lei 960·— în total 1460

In lista de subscriere din parohia *Bolu*, protop. Sighişoara, biserica ort. rom. Lei 1000, Patrichie Belu, Lei 1000, mai mulţi poporeni Lei 4810, în total 5810

In lista de subscriere din parohia *Alma*, protop. Târnava mare, Vasile Popa Lei 1000, Artimon Dan Lei 1000, Nicolae Bertea Lei 1000, Teodosiu Săcădat Lei 100, în total 3100

In lista de subscriere din parohia *Biertan*, protop. Târnava mare, mai mulţi poporeni 1163

In lista de subscriere din *Ernea*, protop. Târnava mare, Ioniţă Sasu Lei 1000, Maria Bacilă Lei 1000, Ioan Maier, cantor, Lei 500, mai mulţi poporeni Lei 2470, în total 4970

In lista de subscriere din *Crişfior*, protop. Zarand, mai mulţi poporeni 1950

In lista de subscriere din parohia *Mesteacăn*, protop. Zarand, mai mulţi poporeni 1020

Total Lei: 19,473

Suma de mai 'nainte Lei: 2.526,875

Total general Lei: 2.546,348

Nr. 8765. (116) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preotmisionar în parohia ortodoxă **Ioungstown Ohio** din Statele Unite ale Americei, se publică concurs cu termin de 30 zile, invitând candidaţii să-şi înainteze actele de concurs la Consiliul arhiepiscopesc.

Se cere candidaţilor cualificaţie pentru parohii de clasa I-ă, cunoştinţe de limbi streine, se fie introdus în metodele moderne de păstorire.

Dorinţa credincioşilor e să aibă un preot căsătorit.

Beneficiile oferite de parohie sânt: salar lunar de 135 dolari, locuinţă în casa parohială şi stolele obişnuite.

Pentru organizarea şi conducerea şcoalei de Dumineca se plăteşte remuneraţie coraspunzătoare.

Parohia nu plăteşte cheltueli de transportare.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 21 Septemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale

Anunţ

Dela Comitetul de activitate pentru combaterea boalelor sociale, din Sibiu, primim spre publicare următorul anunţ:

Cu onoare Vă aducem la cunoştinţă că în urma deciziunei Consiliului de igienă şi salubritate publică al municipiului Sibiu s'a constituit un comitet de activitate pentru combaterea boalelor sociale, îndeosebi a tuberculozei de pe raza municipiului Sibiu.

In numele acestui comitet cu onoare Vă rugăm să binevoiţi a înainta acestui comitet în mod legibil: numele, pronumele şi adresa exactă a bolnavilor atinşi de tuberculoză sau a acelora cari Vi sunt suspecţi.

Ne place a crede că Dvoastră veţi avea toată bunăvoinţa de a ne da concursul pentru care anticipativ ne luăm voie a ne exprima sincerile noastre mulţumiri.

De încheere, ne permitem a observa că orice anunţ, făcut verbal sau în scris, în această cauză se va înainta la adresa *Serviciului sanitar al municipiului Sibiu*, strada Mitropoliei Nr. 4, uşa 34.

Este de sine înţeles că în toată cauza se va purcede cu cel mai mare tact şi discreţie din partea organelor noastre, deci anunţurile se pot face cu toată încrederea şi sinceritatea.

Dr. Lazar Popovici — *medic-şef al municipiului Sibiu.*

Indescifrabil — *secretar.*

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* va vizita Dumineca viitoare, în 9 Octomvrie a. c., fruntaşa parohie Vineria. Va celebra în biserica de acolo sfânta liturgie, iar după aceea parastas la mormântul adormitului în Domnul, marele mecenat al bisericii şi neamului, Dr. Ioan Mihu.

Şedinţă plenară. Consiliul arhiepiscopiei noastre de Alba-Iulia şi Sibiu, a ţinut în 3 Octomvrie a. c. şedinţă plenară, sub prezidiul I. P. S. Sale Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru *Nicolae.* Dintre obiectele pertractate amintim luarea dispoziţiunilor pentru întregirea protopopiatelor Cohalm, Ilia şi Târnava, precum şi luarea la cunoştiinţă a raportului senatului epitropesc privitor la lichidarea definitivă a chestiunei împărţirei fondurilor şi fundaţiunilor arhidiecezane cu Eparhia Clujului, Vadului şi Feleacului.

Regele Mihai la Sinaia. Biroul presei din ministerul de externe anunţă că regele Mihai, stabilindu-se la Sinaia, şi luând reşedinţa în castelul Peleş, publicul nu va mai fi admis a vizita castelul. Pe timpul absenţei regelui din Sinaia, se vor stabili ulterior zilele când publicul va fi admis a vizita castelul şi anume çare apartamente.

Situaţia studenţilor români din Timoc. Preşedintele consiliului şi ministerele de externe şi instrucţie au fost sesizate că societăţile iredentiste bulgare au reluat în cursul ultimelor zile, sub protecţia autorităţilor bulgare, lupta de exterminare împotriva tinerilor români timoceni, care au legături cu România, sau cercetează şcolile noastre.

† Ion C. Panţu, profesor i. r. la şcoala superioară de comerţ din Braşov, a încetat din viaţă în 28 Septemvrie a. c. în etate de 67 de ani, şi a fost înmormântat în 30 Septemvrie, în cimitirul bisericii Sf. Treimi de pe Tocile în Braşov. Dispare unul dintre profesorii noştri cei mai vrednici, care s'a distins şi ca autor didactic. A colaborat ani întregi la câteva reviste şi ziare, în care a publicat numeroase articole, nuvele şi schiţe. Şcoala şi ziaristica pierde în regretatul Ion. C. Panţu un priceput şi credincios muncitor. Odihnească în pace!

Sfinţirea bisericii ortodoxe române din Dej. Duminecă, în 25 Septemvrie, s'a desfăşurat cu deosebită solemnitate sfinţirea bisericii noastre din oraşul Dej. Credincioşii ortodocşi ai acestui oraş au avut mângăerea şi mulţumirea să-şi vadă încoronate cu succes lupta şi jertfele multe, materiale şi morale, depuse în slujba strămoşescului altar. Actul sfinţirii l-a săvârşit P. S. Sa episcopul Nicolae al Clujului, înconjurat de un mare număr de preoţi.

Mijloc de trai. Conducătorul fermei model a statului, dela Făgăraş, dl Virgil Pop, a vizitat în Austria şi Cehoslovacia lacurile prăsitoare de peşti, întocmite şi îngrijite după îndrumările ştiinţei. Venind acasă, a înfiinţat o pepinieră de

peşti, în care face să se prăsească soiuri alese de peşti. Zilele aceste a poftit deregătoriile orăşeneşti şi lume din loc şi jur, să le arate ce se poate face în lacul şcoală: în faţa tuturora a scos din lac şi a vărsat în râul Berivoiului, care trece prin oraş, 100,000 de crapi frumoşi în vârsta între 3 şi 5 luni, şi 3500 păstravi. Vărsarea lor în râu s'a făcut cu scopul, ca acolo să se înmulţească şi să dee, la timpul său, bogat rod de pescuit. Dacă şi în alte locuri s'ar lucra la fel pentru prăsirea peştilor în râurile şi părăiele noastre, s'ar ajunge la hrană bună şi ieftină.

Medici şcolari. Un decret al minist. instrucţiunii fixează îndatoririle medicilor, cari au să supravegheze sănătatea elevilor prin examinări individuale cel puţin odată pe lună. Aceste examinări vor fi consemnate în carnetele de sănătate şcolare pentru boalele necontagioase; în caz de boale contagioase, vor colabora cu medicii sanitari pentru stângerea lor. Medicii şcolari vor da deosebită atenţiune tuberculozei. Vor ţinea elevilor conferinţe de caracter medico-legal. Medicii şcolari au aceeaş obligaţie de serviciu ca profesorii secundari: 15 ore pe săptămână.

Ministerul finanţelor face cunoscut că valorile medii stabilite prin actualul tarif unitar al legii impozitului pe lux şi cifra de afaceri se menţine şi pentru intervalul dela 18 Sept. până la 31 Dec. 1927 inclusiv. Ca atare calcularea impozitelor de lux 15%, 10%, 2% şi 1% prevăzute de legea impozitului pe lux şi cifra afacerilor, va continua să se facă şi în acest interval, tot asupra valorilor medii stabilite în acest tarif unitar.

Bacalaureatul n'a dat nici acum resultate îmbucurătoare, şi probabil nu va da mai puţin nele nici la anul, dacă examenul acesta — osândit de mulţi pedagogi — îşi va păstra felul al căturirii comisiunilor de până acum. Este, prin urmare, îndreptăţită întrebarea: Oare n'ar fi mai bine, dacă examinarea s'ar face de înşişi *profesorii elevului*, sub conducerea delegatului ministerial?

Supravegherea elevilor. In considerare că mulţi elevi ai oraşelor mai mari din ţară, se abat dela îndatoriri şi cercetează localuri josnice, un prefect de poliţie — este cel dela Iaşi — a hotărât crearea unui birou special de supraveghere a elevilor. Agenţii biroului, supraveghind discret pe tinerii şcolari, vor raporta părinţilor şi profesorilor.

Ungurii noştri şi Apponyi. Din procesul optanţilor la Geneva, contele Apponyi, apărătorul lor, a ieşit bătut, pe lângă toată elocvenţa sofistică a fostului sugrumător de şcoale nemaghiare din vremuri apuse. «Bărbatul de stat maghiar» este acum obiectul unor laude extraordinare aduse de presa maghiară ardeleană, în frunte cu faimosul ziar braşovean al lui Szelle Béla, Brassói Lapok. Contele Apponyi, învinsul dela Geneva, este sărbătorit de Brassói Lapok cu epitetul de orator egal cu — Demostene, cu Cicero şi cu Mirabeau... Aşa este preamărit în gazete din România cel mai mare duşman al ei...

Băile Herculane vor funcţiona şi earna. Dl I. Inculeţ, ministrul sănătăţii şi ocrotirilor sociale, în urma inspecţiei făcute la Băile Herculane, a numit o comisiune care va întocmi un regulament în vederea îmbunătăţirilor ce urmează a se aduce atât staţiunii, cât şi băilor Herculane şi în timpul iernii.

Dela Prefectura poliţiei oraşului Sibiu. Se aduce la cunoştinţă că în ziua de 30 Oct. 1927 ora 10 a. m. se va ţinea licitaţie publică în localul acestei prefecturi, biroul casieriei şi contabilităţii, cu oferte închise, pentru procurarea a 15 stânjini lemne de foc, necesare în earna anului curent, pentru încălzirea birourilor acestei prefecturi de poliţie. Lemnele vor fi de fag şi stejar, calitate bună, şi se vor preda în curtea Prefecturei de poliţie, str. Tribuna Nr. 7.

Fără mâni. In oraşul Praga trăeşte tinărul F. Filip, în etate de 24 de ani care, născut fără mâni, se poate foarte bine lipsi de ele. Omul fără mâni s'a deprins perfect să facă toate lucrurile cu ajutorul picioarelor. A învăţat tâmplăria, sculptura, conduce cu piciorul automobilul, scrie la maşina de scris; dar scrie — caligrafic! — şi cu creionul ţinut între două degete ale piciorului drept; se spală singur, îşi pune cravata, se barbiereşte, coase ş. a. Eată un om, care nu stă «cu braţele încrucişate»...

Din public

Domnul care stă de vorbă

Ni se cere publicarea următoarelor rânduri, pentru cari nu răspunde *Red.*

Intre multiplele varietăţi ale peţitorilor popularităţii, în zilele noastre, se relevă stăruitor «Domnul care stă de vorbă».

Este omul, pe care providenţa ni l a trimes pentru deslegarea problemelor cari, dela războiu încoace, îşi cer partea lor din preocupările noastre.

Tot ce vâltoarea vremurilor de prefacere a scos la suprafaţa vieţii noastre este adunat, sistemizat, disecat şi studiat până în cele mai tainice amănunte.

Concluzia? Descoperirea pietrei filosofale, sau a ierbei fiarelor, prin care se vor deslega zăvoarele, ce ţin încătuşată mântuirea noastră.

Cum această binefăcătoare muncă şi resultatele ei nu pot fi puse la dispoziţia aprecierii publice în studii temeinice, omul providenţial se mulţămeşte să le amintească într'o convorbire cu un gazetar, care, la rândul lui, se simte dator să vestească urbi et orbi reţeta binefăcătoare. Şi nu arareori se întâmplă că fântâna dela Smeieni scârţâie de zor în preduceaua cumpenei.

Pentrucă Nastratin Hogea descopere că, pentru a nu scăpa aţa din împunsătură, trebue să-i faci nod. Ceea ce nu împiedică pe nevoiaş să umble

cu un cojocel
şi acela numai găuri prin el.

Domnul care stă de vorbă este de regulă conducător al unei înjghebări mai mult sau mai puţin organizate, fie politice, fie culturale, ştiinţifice sau economice.

Prefecţi, primari, şefi de culori, preşedinţi, directori, deputaţi, senatori, staroşti ai diferitelor bresle, birjari, ciocli, paznici de cimitire, miniştri şi actriţe, dau contingentul lor de domni cari stau de vorbă, prezentându ne în colori ispititoare cornul îmbelşugării.

Un debit de limonadă, care va face pe mulţi bragagii să se gândească la altă meserie. Căci domnul care stă de vorbă le ştie toate. Şi nici odată nu simte nevoia de a-şi controla informaţiunile, nici trebuinţa de a se feri de banalitatea modei.

E la modă să critici, de pildă, împroprietărirea. Domnul care stă de vorbă va aminti cazuri, cari de ani de zile s'au rezolvat prin munca şi stăruinţa altora.

Se simte dezastroasa urmare a valului de trândăvie şi hoţie. Se arestează autori ai ticăloşiilor. Se fac cercetări în agendele mânuitorilor de bani publici. Se dau în vileag matrapazlâcurile. Domnul care stă de vorbă e gata cu proectul de reformă. Puţin îl interesează că, fără de reforma sufletească, multă vreme vom tânji de boala care ne a năpădit.

Se iau măsuri ca prin şcoală şi educaţie să ne tămăduim de lepra păcatelor. Se fac sforţări supraomeneşti spre a se ridica în fiecare sat uitat de Dumnezeu o vatră luminoasă. Domnul care stă de vorbă are de spus ceva şi în această privinţă: Nu se împacă cu oficialitatea.

Şi aşa mai departe, în toate ramurile activităţii întâlnim fapta încurcată ca găina în alouat în potopul de vorbărie fadă, de reclamă nestilizată, de acel «admiraţi mă, ăsta sânt eu» care îţi inspiră greaţă cu impertinenţa ce se degajază din fiecare poză trântită ca o plăcintă în coloanele ziarelor.

Un de e fapta? Unde e realizarea? In procesele verbale? Toate mint! Dacă a suta parte din ce cuprind munţii de dosare cu procese verbale, menţionând o activitate neexistentă, ar fi adevăr, astăzi am trăi fericiţi într'o ţară liberă şi bogată. Doisprezece apostoli au reformat sufletele o lume. Dar aceia erau robii adevărului. Şi adevărul e strop din dumnezeire.

Scriu aceste rânduri pe marginea «Lămuririi» dlui Dr. Preda. Dacă pe Dsa îl mulţămeşte realizările «Astrei», constat că e foarte puţin pretenţios. Dar atunci de ce ieşirea aceea tumultuoasă împotriva oficialităţei? Sau poate comitetul «Astrei» să ne pună la dispoziţie mijloace şi valori superioare celor oferite de oficialitate?

Ori cum ar interpreta domnul doctor pasagiul relativ la învăţători, presupunând că a fost redactat în chip alterat, tot nedrept a fost cu elementele muncitoare dăscăleşti, cari şi astăzi, alături de modeştii preoţi, sânt singurii purtători de lumină la sate.

Şi apoi, când încasezi dela oficialitate un buget de câteva milioane, cel puţin atunci cred că este efcace şi acţiunea oficialităţii.

Cât pentru pretenţiosul, ridicolul comisariat din Basarabia, cred că acesta constitue o pagină urâtă din istoricul activităţii «Astrei». Ştie domnul doctor de ce s'au retras din secţia basarabeană Baronul Herţa, Paul Gore şi Ştefan Ciobanu? Trebue să-l intereseze acest lucru, pentrucă e vorba de personalităţile cari reprezintă chintesenţa intelectualităţii şi a românismului în Basarabia.

«Cumintele meu cărturar, realizează mai des, stai de vorbă mai rar». Aceste cuvinte ar trebui să şi le repete în fiecare dimineaţă toţi cei cari au frumosul rol de sămănători ai cuvântului şi îndrumători ai vieţii noastre.

I. U. Soricu.

Nr. 1678/927. (114) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II a **Araci** (Arpătac) protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesie veche parohială 2½ jugăre; sesie nouă dela reforma agrară 20 jugăre acordate de comisia de ocol de împroprietărire; se aşteaptă în curând şi hotărârea comisiei judeţene.
4. Simbrie preoţească: una ferdelă (20 litri) pornmb de fiecare familie.
5. Stola obişnuită.
6. In caz, că filia Ariujd nu va fi recunoscută de stat ca parohie materă, vor fi şi aci 14 jugăre sesie parohială.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului oficiu şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi şi spre a celebra, respective a cânta şi a cuvânta.

Sf. Gheorghe, la 16 Septemvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. român Sf. Gheorghe

Aurel Nistor
protopop.

Caut o ajutoare pe lângă dna casei. **Elena Schiel,** Buşteni. (113) 3—3

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Aviz

Subsemnatul am deschis în Sebeş jud. Alba — Calea Mihai Viteazul

O sucursală bine aranjată de

CRUCI ŞI MONUMENTE

din mai multe soiuri de marmoră şi alte petri de stâncă. Rog concursul Onor. Preoţimi.

SIMION ŞTEF, pietrar
(111) 5—5 Orăştie şi Sebeş.

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

A apărut

în a doua ediţie revăzut şi complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor, studenţilor în teologie şi ale elevilor şcoalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Şcoala Normală „Andrei Şaguna"

şi se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Preţul Lei 100·—, plus spese poştale Lei 15·—

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La **Libraria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea şi statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preţul: Lei 15·—, plus spese de poştă Lei 5·—

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos şi viaţa omenească

în românește de Nicolae Colan

Partea I

Preţul: Lei 65·—, plus spese poştale Lei 12·—

Partea II

Preţul: Lei 65·—, plus spese de poştă Lei 12·—

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Preţul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele şi troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când serveşte arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a preţului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

PRIBEGII

comedie în 2 acte, localizare după NESTROY

de **Dr. Sebastian Stanca**

Preţul **10 Lei.** — Plus porto poştal **5 Lei.**

Vlăduţul mamii

comedie într'un act de LUPEANU

Preţul **8 Lei.** Plus porto poştal **5 Lei.**

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Au apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântările bisericeşti

după melodiile celor 8 glasuri ale sf. biserici ortodoxe, culese, puse pe note şi aranjate de

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 100, plus spesele poştate Lei 15.

Cântări funebrale

pentru cor de bărbaţi, de:

Dumitru Cunţan

Preţul Lei 30, plus spesele poştale Lei 12.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

✦ **legate şi broşate** ✦

pentru parohii, bănci, oficii şi particulari cu

preţuri moderate

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nri apăruţi 125 ◆ Preţul unui Nr. 2 Lei.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditaţiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preţul 100 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se găseşte de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoş. *Partea I completă*, cu multe reţete de bucate obişnuite mai ales în Ardeal şi Bănat. Conţine:

In partea I A.: Supe, asiete, peşti, rasoluri şi sosuri. Preţul **20 Lei;**

In partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, îngheţate, dulceţuri, compoturi, numeroase menu-uri ş. a. Preţul: **20 Lei.**

Trimisă prin poştă 5 Lei mai mult.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date şi îndrumări din economia câmpului, pomărit şi vierit, legumărit şi florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comşa

Tomul I Economia câmpului . . . Lei 90
Tomul II Pomăritul şi vieritul . . . „ 50
Tomul III Legumăritul şi florăritul . „ 60

Se expedează numai contra Ramburs

Reclama este sufletul comerţului

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.
F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste». Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume» Pag. 100. Lei 25.
Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.
Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.
Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă o deplin». Pag. 94. Lei 50.
I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.
I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.
Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.
C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.
G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.
Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
Dr. V. Gheorgiiu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
Gh. I. Ghia: «Impărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.
Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.
Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.
A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.
Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
Dr. S. Stanca: «Contribuţia preotimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203 Lei 40.
Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile» Pag. 180. Lei 70.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.
Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 14 Octomvrie 1927 Nr. 74—75

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Inceputul anului școlar

Nou an școlar. Nou rând de suflete curate și naive se apropie cu sfială de bisericuța cu bun chip, din care li se stigă: — Veniți de luați lumină.

Dascălul sărac, copleșit de propriile-i năcazuri, sfidat de inconștiența obraznică a neghiobului îmbogățit, își reia munca sfântă de sămănător al adevărului și luminei.

O lume nouă se desfășoară înaintea ochilor sufletești ai cetățenilor de mâne. De sigur, o lume bună și generoasă și nobilă, după care jinduim cu toții. O lume de jertfă, încălzită de bucuria datoriei împlinite.

Și ce de nădejdi înfloresc în sufletul celor înaintați în vârstă la văditele progrese ale copilașilor. Mânuța, care, tremurând, poartă stilul peste placa de piatră, va însemna odată adevărurile eterne, prin cari omenirea își va ajunge limanul, spre care tinde. Și ochii aceia limpezi, cari fac sforțări ca micuțul să poată silabisi, se vor înoura în viitor de preocupările de viață nouă ale semenilor.

Așa nădăjduim noi și așa au nădăjduit generații înaintea noastră. S'a împlinit ceva din tot ce visul atâtor înaintași a râvnit?

Pe deasupra tuturor miseriilor, de cari ne plângem, avem marea realizare a visului nostru de unire și libertate. Această strălucită și sfântă operă este mândria generației de azi. O mândrie, care face pe mulți să creadă că, odată realizată opera cea mare, meschinele mărunțișuri nu mai presintă nici o importanță.

In numele acestei realizări, multe s'au trecut cu vederea. Dar, după zece ani de viață liberă, vedem că școala nu mai poate ține piept influențelor rele ce există asupra materialului sufletesc din făurișteа ei.

Infractori de tot soiul umplu institutele de corecție. Călcători ai îndatoririlor se îmbulzesc între cei aleși ai neamului. Mincinoși și arivești pozează în îndrumători. Leneși și suficienți fac pe luptătorii pentru principii. Se bălăbănesc toți în jurul vorbelor. Realizarea n'o vedem nicăeri. Ne lovim însă la tot pasul de programe și de îndrumări. Fapta, firește, nici pe departe nu corespunde debitului de vorbe. Teorii câte vrei. Exemple nicăiri. Resultatul? Anacronismul în care ne zbatem. Păcatul, pe care nu-l putem delătura.

Pentru-că școala, pe care o avem, școala noastră nu-și poate exercita influența binefăcătoare, nefiind ajutorată de exemplul celor cari efectiv iau parte la viață.

Societatea noastră, în procedeile ei, în multe cazuri lucrează par'că anume ca să surpe tot ce școala clădește în micile suflete. Copilul, căruia i se vorbește de cinste și dreptate, de adevăr și noblețe, de răsplata meritelor, dincolo de pragul școalei vede că viața reală procedează tocmai invers în ce privește virtuțile cetățenești.

Va urma el cuvântul celui care-i spune că modestia e coroana virtuților, sau se va lăsa ispitit de luxul și confortul necinstitului, despre care și el știe că n'a făcut în viață nimica, dar anumite conjecturi i-au asigurat un trai sigur?

Cu realizarea operei de unire, nu ne-am încheiat menirea noastră. Această operă binecuvântată de noi, dar dușmănită de atâția, trebuie consolidată prin munca pe terenul cultural. Societatea întreagă, noi toți avem datoria să stăm în ajutorul școalei, ca vorba bună sămănată de dascălul generos să nu se piardă în vânt.

Să nu uităm că școala nu poate în alcătuirea de azi să ofere exemple. Datoria de a da micilor vlăstare pilda cea bună îi incumbă societății, începând cu familia. Aici plăpândul om de mâne își pune în practică îndrumările teoretice ale școalei. Aici exercită în mic, ceea ce va trebui să realizeze odată ca factor al patriei sale.

Stați deci în ajutorul mucenicului care se numește dascăl. Prin exemplul real ce-l dați tineretului, dați și acestui modest muncitor bucuria în realizarea de mai târziu a gândului bun, care l călăuzește. Și tuturor încrederea în viitorul acestei patrii, care își poate pretinde partea ei de bine numai în virtutea contribuției, pe care fiii ei o dau muncei pentru progres.

An nou școlar să se înceapă cu avânt nou, cu suflte nou din partea tuturora. Și viața nouă nu va întârzia.

I. U. Sorica.

Comemorarea lui Grigore Ghica Vodă. La 12 Octomvrie împlinindu-se 150 de ani dela decapitarea lui Grigore Ghica Vodă, mai mulți intelectuali ieșeni au luat inițiativa de a comemora această dată istorică. S'a slujit parastas la biserica Sfântul Spiridon din Iași unde se află înmormântat domnitorul erou, și s'a făcut o procesiune la monumentul său din str. Ghica Vodă, în locul unde a fost decapitat de turci. S'au rostit cuvântări comemorative.

Arta de-a ne rugà lui Dumnezeu

Sânt mulți oameni cari cred că *viața religioasă* vine de undeva gata, — trebue numai să o chemăm neîncetat, să o pretindem cu stăruință, și această viață trebue într'o bună zi să sosească și la noi.

Socotim că această credință este greșită.

Viața religioasă se clădește cu migăleală și pricepere, cum se clădește o casă.

Mai întâi trebue să-i sapi fundamentul și de acolo să pui cu mare băgare de seamă cărămidă peste cărămidă, zile săptămâni, ani întregi, până, în sfârșit, ajungi la acoperiș, după trudă și sudori.

Toate sânt zadarnice: In natură nu există salturi. Dacă vrei să ajungi sus, trebue să începi de jos, și să mergi cuminte din treaptă în treaptă, fiindcă în natura lui Dumnezeu nu există nici minciună, nici nedreptate.

Dreptul de proprietate Dumnezeu nu ți-l recunoaște și nu ți-l dă, dacă nu ai muncit onest pentru ceea ce vrei să ai.

Vorbim zilnic de bunătatea, de frumusețа și necesitatea «vieții religioase»; dar prea arareori ne dăm seamă, ca această *dantelă duhovnică* trebue să-și aibe prima sa zală și felul strict cum trebue făcută din ochi în ochi. Dantela nu o poți face, fără să pornești dela un punct cardinal și apoi să mergi tot mai departe, după plan anumit.

Tot astfel și mult dorita «viață religioasă» trebue să-și aibe tainele de construcție.

Caracterele de care vorbește istoria cu admirație, n'au fost opere de câteva zile. Ele s'au format încetul cu încetul, după plan și metod.

Așa și noi, nu putem cere «viața religioasă» în familie, în școală și în toate păturile societății, până când nu am aflat și nu am așezat bine temeiul acestei vieți.

Și care este fundamentul vieții religioase? Care poate fi altul, decât rugăciunea. Să ne întrebăm, cu toată sinceritatea ne pricepem noi la arta de-a ne rugà lui Dumnezeu? Este oare răspândită la noi, în toate părțile, cunoștința acestei arte?

Dacă am ști să ne rugăm lui Dumnezeu, în scurt timp fața întregului neam al nostru s'ar schimba. Fiindcă numai atunci poți să te numești om religios, când știi să te rogi lui Dumnezeu.

Arta de-a ne ști ruga lui Dumnezeu ar oprì pe loc toate pornirile urâte din sufletele noastre. Arta de-a ne ști ruga ne-ar face să ne iubim și să ne înțelegem.

Nu putem afirma, că o parte bunicică din neamul nostru n'ar avea cultul rugăciunii. Dar, cât de sec, cât de mehanic, cât de uşuratic se fac aceste rugăciuni.

Rugăciunea trebue să isvorească din adâncul sufletului; rugăciunea să fie mijloc de curăţire şi de sfinţire a omului. Rugăciunea ar trebui să fie la om ceea ce este floarea la o plantă: esenţa omului.

Rugăciunea nu o poţi face cum trebue fără concentrare, fără sguduire internă, fără căldură.

Şi celce se ştie concentrà, sguduì şi încălzì, nu va putea fi om rău.

Nu am putut şi nu pot crede, că acel românaş al nostru care îş înjură nevasta, copiii şi vitele, care îi câştigă pânea de zilele, se poate ruga lui Dumnezeu aşa cum trebue să se roage un creştin.

Nu se poate rugà nici ţăranul care înjură, nici domnul care îşi duce traiul şi alaiul cu minciună, — fiindcă le lipseşte pregătirea sufletului. Nu e simţire acolo, nu e căldură, nu e dorinţă după ceva mai sus.

Fiindcă baza vieţii religioase este şi va rămânea pentru totdeauna arta de a te şti rugà lui Dumnezeu, tot greul activităţii noastre trebue să-l aşezăm pe cultul rugăciunii.

Trebue să facem să înţeleagă mamele ortodoxe ce operă mare săvârşesc pentru biserică şi pentru fericirea copiilor, dacă îi învaţă de mici cum trebue să se roage lui Dumnezeu. Copiii, acasă, la vatra părintească, trebue să se roage regulat şi cu toată puterea sufletului. Să nu spună mamele nici o rugăciune copilaşilor, până nu-i pregătesc pentru înţelegerea lor. Cum s'ar ruga copilaşii de cu inimă către îngerul lor păzitor, dacă mamele mai întâi li-ar vorbì cu toată dragostea despre acest îngeraş.

Tot aşa, domnii cateheţi dela şcoalele elementare şi secundare ar face nespus bine pentru biserică şi pentru viaţa de mai târziu a tinerimii, dacă ar pregăti-o mai întâi pentru priceperea rugăciunilor, şi numai după aceea ar învăţa-o rugăciunile. O rugăciune, neînţeleasă şi nesimţită, ce rod poate da?

Câţi oameni din lumea aceasta umblă trişti şi nemângăiaţi, numai din cauza că la timpul său nici mamele, nici învăţătorii lor nu i-au învăţat să se roage lui Dumnezeu. Este ştiut, că acei oameni, cari ştiu să se roage lui Dumnezeu, supoartă greutăţile şi supărările vieţii mult mai uşor, — şi, ce este mai însemnat, în orce situaţie grea a vieţii pot să-şi afle singuri mângăerea.

Domnul nostru Isus Hristos ne spune aşa de clar, să batem şi ni se va deschide, şi să cerem şi ni se va da, şi cu credinţa şi munţii îi putem mişcà...

Dar, se cere o condiţie: să cerem şi să ne rugăm pregătiţi şi cu toată căldura.

Mântuitorul nostru Isus Hristos nu numai că ni-a dat rugăciuni, ci ni-a arătat şi aceea *cum trebue să ne rugăm*. El s'a retras în locuri liniştite şi s'a rugat mult şi profund. In acest punct trebue să-l imităm mai mult. Să ne refacem deci sufletele şi să o luăm bine dela început.

Invăţământul religios, şi la cei mici, şi la cei mari, să-l începem cu tratarea rugăciunilor. Dacă reuşim să introducem bine pe credincioşi în arta de a se ruga lui Dumnezeu, am făcut nespus de mult în îndreptarea lor şi le-am dat isvorul adevărat al întăririi şi al mângăerii, va să zică puterile cele mai necesare pentru suportarea şi învingerea suferinţelor vieţii. Fără cunoaşterea artei de a ne ruga lui Dumnezeu, dantela sufletească e slabă, şi făcută fără nici o legătură şi fără nici un metod.

Să nu uităm vorba şi porunca lui Isus Hristos, de a ne ruga neîncetat.

Prot. *Dr. Ştefan Cioroianu.*

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae

la mormântul marelui fondator Dr. Ioan Mihu

Dorinţa ferbinte a I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, de-a ridica rugăciuni pentru odihna sufletului marelui binefăcător al bisericii, Dr. Ioan Mihu, şi de lângă mormântul lui, s'a realizat în ziua de 9 Octomvrie a. c.

In scopul acesta, I. P. S. Sa în ziua de 8 Octomvrie a plecat în vizitaţiune canonică spre comuna fruntaşă Vinerea (cu o populaţie de 2500 suflete curat ortodoxe), însoţit de consilierii arhiepiscopeşti: Dr. A. Gâlea, Virgil Nistor, de diaconul I. Dinu şi de corul Academiei teologice cu maestrul C. Popa.

In drumul spre Vinerea I. P. S. Sa a fost întâmpinat şi salutat la gara Şibot de către primpretorul plasei Orăştie, P. Damian, şi de către credincioşii noştri din Şibot în frunte cu preotul lor Armeanu, iar în gara Vinerea de către primpreşedintele tribunalului Deva, Dr. V. Olariu şi de către credincioşii din Vinerea, conduşi de preotul lor, N. Cerbiceanu.

După salutul lor binesimţit, I. P. S. Sa le-a descoperit scopul venirii Sale la Vinerea, le-a mulţămit, că, pe lângă toată împotrivirea ploaiei reci de toamna, n'au pregetat a-i ieşi întru întâmpinare cu mic şi mare şi le-a împărtăşit arhiereasca binecuvântare.

Dela gara Vinerea până în comună, I. P. S. Sa a făcut drumul, pe lângă sunetul clopotelor, într'una din trăsurile reposatului fondator Dr. Ioan Mihu, pe nişte strade împodobite cu verdeaţă şi cu case pavoazate cu covoare ţărăneşti, înconjurat de credincioşi şi de convoiul de călăreţi.

Duminecă dimineaţa a săvârşit apoi sf. liturgie în biserica din Vinerea, care abia a putut cuprinde în ea jumătate din mulţimea credincioşilor veniţi la această solemnitate.

La sf. liturgie au asistat: prefectul jud. Hunedoara dl Sfetescu, prot. Domşa şi primconsilierul orăşenesc Dr. E. Munteanu din Orăştie, precum şi membrii mireni ai Eforiei fundaţiei Dr. Ioan Mihu: Dr. V. Olariu, primpreşedintele tribunalului Deva, Dr. E. Papiu advocat, Aron Damian director de liceu din Orăştie, Nicolae Mihailă proprietar şi Ioan Macarie înv.-director din Vinerea.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul Academiei teologice, condus de profesorul C. Popa.

In decursul sf. liturgii I. P. S. Sa a hirotonit întru diacon pe absolventul în teologie Eugen Uieţ.

La finea sf. liturgii I. P. S. Sa mânecând din cuvintele Mântuitorului «Celace nu adună cu mine, risipeşte» (Mateu 12, 39), timp de peste o oră, a împărtăşit credincioşilor săi o bogăţie mare de învăţături, scoase din izvorul cel nesecat al cuvântului dumnezeesc.

După săvârşirea sf. liturgii, s'a făcut procesiune la mormântul fondatorului Dr. Ioan Mihu din grădina caselor lui, aşezat în rând cu mormintele părinţilor săi şi al fratelui său Simeon şi împodobit cu o cunună de flori din vartea I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae.

După oficiarea parastasului, la care rugăciunea credincioşilor s'a unit cu a Arhiereului, I. P. S. Sa, sub cerul înseninat ca prin minune, inspirat şi de faptele

---

FOIŞOARA

Din trecutul unei parohii

— Material pentru monografia comunei Deag, protopopiatul Târnava —

(Urmare).

Murind parohul Alexie Popovici a urmat după el fiul său Ştefan Popovici; de când serveşte? nu se ştie; dar păstoreşte până în 1850 Martie 15. Acest preot a fost totodată şi protopop; căci Deagul a fost reşedinţa tractului protopopesc al Cetăţii de baltă de jos.

Incă fiind în viaţă, parohul Ştefan a făcut întru preot pe fiul său Daniil Popovici, care la anul 1810 s'a şi sfinţit în eparhia Arad şi a servit împreună cu tatăl său, până la 1815, ear de aici înainte singur sub protopopul Ioan Mantanovici şi Petru Cheţianovici până la 1836 Martie 26.

Acest paroh, din al său şi cu braţele lui, a edificat casa parohială la anul 1820 — care însă astăzi este aproape ruinată. Această casă fiind edificată pe locul bisericii, dar fiind lucrată din propriul parohului, erezii de bună voie au donat-o bisericii.

Sub acest păstor sufletesc, la anul 1822 Octomvrie 12 şi la anul 1825 Februar 4, episcopul *Vasile Moga* vizitează reşedinţa protopopească şi comuna bisericească Deag.

Subscrierea episcopului se află în protocolul morţilor Tom. I, 1822; protocolul botezaţilor Tom. I, din 1822 şi în protocolul cununaţilor Tom I, din 1823, — cu litere cirile.

Incă fiind în viaţă parohul Daniil, ajunge paroh fiul său George Popovici, care îndată după moartea tatălui său rămâne în loc şi conduce turma încredinţată lui şi ca paroh al parohiei, precum şi ca protopop al tractului, până la anul 1870 Iulie 7.

Notez că familia Popovici îşi trage originea din Kaşolţa de jos; cum au venit aici, nu se ştie. Această familie vrednică de preoţi a condus parohia din generaţie în generaţie mai bine de 160 ani.

In anul 1839, parohul George Popovici primeşte titlul de nobil, astfel se schimbă numele în *George Tamşa de Alsó Kasolcza*, care apoi îl poartă şi urmaşii săi.

Acest păstor sufletesc şi-a condus poporul spre bine ţinându-l în religiositate şi în credinţa străbună ortodoxă, deşi avea la spate un duşman nelmpăcat, — pe uniţi, — pe cari i-a ţinut în frâu atât el, cât şi înaintaşii săi, încât uniţii nu s'au putut sporì în aproape de 160 ani decât abia la 35 familii — (cu neorustici cu tot de vreo 10 familii). —

Pe acest conducător l-au ajuns aici anii revoluţiei dela 1848—49.

Voi descrie unele întâmplări de atunci, ca să rămână pentru posteritate, din neam în neam, şi cel puţin să ştie nepoţii ce fapte au săvârşit moşii lor, şi câte au avut de răbdat.

Intreaga vale a Mureşului, unde e şi Deagul, nu a fost scutită de invasiunea răsculaţilor; în aceste părţi au fost cele mai mari jafuri şi omoruri. Astfel în comuna Ogra, s'au omorât mulţi români, din partea secuilor: în fânaţele Ogrei, fiind oamenii la coasă în rât, fiind pe acolo sălci multe, de toată salca a fost spânzurat câte un român.

reposatului, bun creştin, român şi mare filantrop Dr. I. Mihu, a ţinut o cuvântare foarte frumoasă, în care i a descris viaţa, i-a preamărit faptele, i-a adus recunoştinţa bisericii şi a rugat pe Părintele ceresc, ca să-i primească jertfa adusă pe altarul bisericii prin întemeierea fundaţiei, să-i facă mulţi imitatori şi să-i odihnească sufletul în corturile dreptilor.

După ameazi I. P. S. Sa, însoţit de membrii Eforiei fundaţiei, s'a deplasat pe hotarul comunelor Vinerea şi Cugir, pentru a cerceta la faţa locului lăsământul «Dr. I. Mihu» şi a presidat cea dintâi şedinţă a Eforiei, care conform dorinţei testamentare a fundatorului s'a ţinut în casele lui din Vinerea.

La şedinţa aceasta s'au luat toate dispoziţiunile, ca «Fondaţia Dr. I. Mihu» să se poată şi inactiva în sensul dorit prin testament.

Luni, în 10 Octomvrie I. P. S. Sa, mitropolitul Nicolae, însoţit de membrii Eforiei, au vizitat moşia «Fondaţiei Dr. I. Mihu» dela Binţinţi, iar de acolo a călătorit la via dela Sărăcsău, care încă aparţine lăsământului după Dr. I. Mihu.

Aci tocmai atunci se făcea culesul strugurilor de pe o întindere de aproape 8 jugăre de pământ.

La vie, Eforia în continuarea şedinţei, a luat dispoziţiunile de lipsă şi cu privire la mersul normal al lucrărilor de vierit, cât şi pentru asigurarea recoltei din acest an.

De aici I. P. S. Sa, mulţumit în suflet de rezultatele obţinute prin această vizitaţiune canonică, s'a re'ntors în noaptea de 10 spre 11 Octomvrie a. c. la reşedinţa Sa din Sibiu.

Dela congresul presei latine

Congresiştii, vestitori ai latinităţii, sărbătoriţi cu cea mai caldă însufleţire în ţara noastră, au ţinut ca înainte de plecare să aducă mulţumiri pentru primirea ce li s'a făcut.

Cuvinte frumoase şi adânc simtite au trimis către publicul românesc atât secretarul general al congresului presei, dl *Waleffe*, cât şi cele *17 zariste* care au luat parte la acest al şaselea congres al presei latine.

Cuvintele dlui de Waleffe sânt următoarele:

«In momentul plecării din România, 100 de ziarişti din 25 de ţări cu presa latină, emoţionaţi de caracterul naţional al primirii, pe care li-au făcut-o toate clasele populaţiei, simt nevoia să-şi arate recunoştinţa şi de a-şi spune cu mândrie fraţi ai poporului celui mai mândru, celui mai viol, şi care reprezintă cea mai bogată nădejde a întregii latinităţi».

Ziaristele scriu astfel:

«In ceasul, în care se sfârşeşte această admirabilă călătorie, în cursul căreia, noi, femeile latine, am fost obiectul atâtor atenţiuni delicate şi atâtor dovezi emoţionante de simpatie, vă cerem posibilitatea de a exprima, surorilor noastre române, întreaga noastră gratitudine.

Unite întru acelaş ideal, vom munci laolaltă la opera de civilizaţie latină.

E de a noastră datorie, a femeilor, să depunem toate sforţările ca să se menţină şi să se desăvârşească cultul familiei, să apărăm şi să asigurăm în toate părţile, izbândirea drepturilor femeii şi ale copilului. Cu condeiul şi cuvântul, vom spune ce este România, imensa şi măreaţa ei sforţare, partea însemnată, pe care o ia la această sforţare, femeia română, a cărei inimă generoasă am avut prilejul s'o admirăm, ca şi foarte alesu i simţ artistic şi cultura intelectuală. In ceasul, în care ne despărţim de surorile noastre române, le rugăm să se încreadă în recunoştinţa noastră şi în prietenia noastră credincioasă».

(*Semnate: Jeanne de Waleffe, Andrée Viollis, Gabrielle Reval, Iréne Vasconcellos, Maria Croci, Andrée Bizet, Maria Orsini-Rato, Aurora Caceres, Jacqueline Richard, Mara Assuncion de Falgairolle, M. de Almanda-Negreiros, Jeanne Muscat d'Orsay, Louise Courtial, Emilia Cardona, Eugenie D. Russo, Dumont-Wilden, Andrienne Simonatti).*

Golgota ortodoxiei ruseşti

Ruşii din refugiu s'au adresat guvernelor din lume şi opiniei publice a neamurilor civilizate în chestia persecuţiilor din ţara lor. Ei arată că 117 ierarhi ortodocşi zac în temniţă pentru credinţă în Hristos şi teroarea Stăpânirii sovietice nu cunoaşte limite. Lumea nu-şi dă seamă de ororile internaţionalei a treia. Numele lui Dumnezeu e proscris în Rusia şi ceice nu-l pot uita, îmbracă cămaşa morţii.

Bisericile strălucite de odinioară sunt prefăcute în localuri de spectacole şi moaştele sfinţilor au ajuns obiecte de batjocură. Bibliotecile de sacră erudiţie au fost prefăcute în cenuşă şi sfintele mănăstiri schimbate în localuri de orgii.

Tot ce a creat pietatea credinţei în Dumnezeu în atâtea veacuri, se distruge ca printr'o instalare apocaliptică a stăpânirii lui Antichrist. Credinţa lui Hristos însă străjueşte temniţele şi înconjură cu lumină mormintele martirilor.

Lumea creştină nu cutează să treacă nici măcar cu sufletul în rugăciune în ajutorul mucenicilor lui Hristos. Mai deunăzi socialiştii s'au alarmat pentru doi ucigaşi din America cari şi-au expiat crima pe scaunul electric. N'a mai rămas creştinătăţii de azi nici puterea de a se indigna în faţa păgânităţii şi a barbariei din Rusia.

Dar cu sângele martirilor din Rusia se va scrie sentinţa impilatorilor şi soarele ortodoxiei va răsări iarăşi în uimirea lumii şi întru preamărirea veşnică a Celui ce ne-a arătat că semnul de pe Golgota n'a fost zădarnic.

Conferenţă pastorală

In ziua de 25 Septemvrie a. c. preoţimea tractului Mediaş — cercul I. religios, — s'a întrunit într'o conferenţă pastorală în parohia *Dârlos*, cu scopul de-a întări în evlavie sufletească-religioasă pe credincioşi şi a încălzi râvna pastorală între păstorii de suflete.

Inainte de masă s'a servit în sobor Sfânta Liturghie, unde răspunsurile liturghice au fost date de tinerimea adultă, pe care parohul locului Dionisie Filimon s'a străduit, cu destul succes, s'o înveţe a cânta cor în patru voci.

A predicat, cu această ocazie, preotul V. Scutea, despre dragostea creştinească, cu multă dibăcie şi elocvenţă, aşa încât deşi biserica era ticsită de credincioşi, totuşi domnea o linişte deplină.

După Sf. Liturghie s'a servit de către preoţi Sf. Sfeştanie în cimitir şi parastas pentru odihna fericită a răposaţilor întru Domnul; cu care ocazie a predicat preotul A. Băcilă despre viaţa veşnică.

După masă la ora 3 s'au ţinut în şcoală 2 conferenţe instructive şi de propagandă, în faţa mulţimii de credincioşi şi intelectuali de ambele confesiuni. Una de preotul Ioan Ştirbeţiu, despre credinţa ortodoxă ca cea adevărată şi combaterea «sectelor», alta despre organizarea Societăţii «Sf. Gheorghe» de preotul George Iacob. Ambii conferenţiari au fost viu aplaudaţi. In legătură cu acestea s'au avut în vedere *împrejurările locale ale parohiei Dârlos*. Ca încheiere a acestei conferenţe pastorale a urmat vorbirea de mulţămire a parohului local şi conferenţa intimă a preoţilor. *Corespondent.*

Nr. 9411/1927 Ep. (121) 1—2

Concurs

Consiliul arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu are de vânzare în pădurea numită «Tufari» situată în hotarul comunei Cisnădie 653 arbori esenţă stejar, reprezentând un volum de circa 677.997 m. 3. lemn de lucru şi 1244, 699 steri lemn de foc.

Doritorii de a cumpăra aceşti arbori să-şi înainteze ofertele lor până Joi în 3 Noemvrie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu.

Condiţiunile pentru vânzarea şi exploatarea acestor arbori se pot vedea în cancelaria arhidiecezană în Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45.

Consiliul arhiepiscopesc.

Noul Testament. A apărut în traducerea Părintelui Grigorie (Gala Galaction) *Noul Testament*, tipărit în zilele M. S. Regelui României, Ferdinand I, cu îndemnul şi purtarea de grijă a I. P. S. Sale întâiul Patriarh al ţării, D. D. Miron. — De vânzare: la Institutul biblic, palatul Sf. Sinod, Str. Antim. Bucureşti. Preţul: Broşat lei 70·—, Legat lei 100·—.

Din comuna Deag, au omorât în hotarul comunei numite «Cigaşie», pe un anumit Barbu Teodor; au luat pe preoţii comunei, pe amândoi, şi i-au escortat până aproape de de dealul Ludoşului; unde pe preotul unit Popa Iuon l-au împuşcat; ear preotul nostru ortodox George Popovici a scăpat cu dovezile de «nobil», lăsându l pe picior liber.

Ingrijitu-s'a acest preot şi de averea bisericii, ascunzând totul dinaintea acestor lăcuste, şi anume: Biserica avea trei clopote şi o toacă; toaca precum şi două clopote le-a ascuns, lăsând numai unul; pe acela l-au luat, cele 2 le avem şi azi, precum şi toaca.

Văzând românii sălbătăcia săcuilor, s'au răsbunat.

Astfel cei din Deag, precum şi cei din vecini, Selcudenii, pe pretorele de atunci Fazakas Gábor, care locuia în Selcud şi care s'a purtat foarte tirăneşte cu românii, — l-au scos afară din casa lui, şi la locul unde se zice *«Curmătura»*, — între Cucerdea şi Iernut — l-au împuşcat.

Insuşi comandantul ungurilor *Bem*, după ce fuse bătut şi respins de ruşi, vine în comuna Deag, unde roagă pe un anumit Feşteu Teodor să-l transpoarte până în Mediaş. Acesta fără să ştie că cine este străinul, înjugă 6 boi la car şi-l duce până în Mediaş: — numai acolo află, spre necazul lui, despre străinul purtat în carul cu 6 boi...

Despre evenimentele ardeleneşti din 1848/9 s'ar putea scrie volume întregi...

Revin la Deag. Parohul şi protopopul de atunci George Popovici alias Tamaş, sub de pie memorie Episcopul şi mai târziu Arhiepiscopul Andrei Şaguna, a edificat şcoala confesională.

In 1850 s'a edificat aici prima şcoală confesională; unde şi pe ce loc s'a pus acea, nu-mi este cunoscut, precum nici acea, că prin cine s'au instruat copiii de atunci; se susţine de bătrâni, că au fost instruaţi primăvara prin însuşi parohul protopop, în o casă a parohiei; după aceea prin cantorul Luchian Tamaş, frate de al parohului, până în 1873; când apoi urmează cantorul de acum Teodor Breda, ţinând acesta o nepoată a parohului George.

Teodor Breda, ocupând după aceea mai multe funcţiuni comunale, ca: jude comunal, colector — (adunător de contribuţiune), — cantor, a abzis, urmând actualul paroh veteran din Şomfalău, George Oprea.

După mărturisirea parohului veteran George Oprea reiese că el a funcţionat ca învăţător în Deag prin anii 1852—1860.

Cine a urmat apoi, nu se poate afla, — până în 1883, când a venit un anumit Iuon Şarlea, care a servit un an; ear în 1884, vine actualul învăţător George Feşteu.

La anul 1870 repausă parohul protopop George Popovici, în locul acestuia urmează fiul său Daniil de Tamaş.

Sub acest păstor s'a edificat şcoală nouă pe locul unde este şi astăzi.

Locul pe care stă şcoala, a fost al credinciosului Feşteu Alexandru, care în schimb cu alt loc, l-a cedat bisericii cu scop să se edifice pe el şcoala. Locul cu care s'a făcut schimbul, a fost al comunei politice, dară comuna politică formând totodată şi comuna bisericească a fost uşor să se facă schimbul. (Urmează).

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ofrandele dela credincioşii noştri din coloniile române americane —

Pe lângă toată criza generală de lucru, despre care ni se scrie că se resimte în casa fiecărui muncitor din America, totuşi vrednicii noştri credincioşi din oraşele:

INDIANA HARBOR IND,
FORT WAYNE IND.,
GARRETT IND. şi
WILLARD OHIO,

au răspuns cu dragoste şi evlavioasă înţelegere cuvântului ce li s'a adresat din partea neobositului nostru paroh **Simeon Mihălţeanu** din Indiana Harbor Ind. şi au semnat sume frumoase, începând dela 1 dolar până la câte 50 şi 60 dolari ear alţii 1000—10,000 de lei, în scopul refacerii Sfântului locaş al Mănăstirii brâncoveneşti. Parohia română ortodoxă Sf. Gheorghe Nou din acelaş oraş se înscrie cu *zece mii* de lei; păr. Simeon Mihălţeanu cu 50 dolari; Maria Roman (din Sighişoara) cu alţi 50 dolari; Andrei şi Ioana Simon (din Porceşti, aştăzi în Garrett Indiana) se înscriu cu 60 de dolari; Vlasie şi Zenovia Şerban, Viştea de sus, 10,000 lei; Avisalon şi Frosina Harabala, Viştea de sus, 10,000 lei; — toţi aceşti prea generoşi donatori fac astfel parte dintre *ctitorii* Sfântului aşezământ dela Sâmbăta de sus.

Cu sumă însemnată s'a înscris şi: Ştefan Breazu, Mihalţ, 4000 lei.

Pomenind cu mulţumire şi bucurie numele tuturor pioşilor donatori de peste Ocean, nutrim speranţa că şi celelalte parohii din coloniile americane, urmând exemplul credincioşilor noştri din amintitele patru oraşe, vor dovedi nu mai puţin interes contribuind după puteri pentru a restaură şi a întregi o veche şi vestită ctitorie.

Eată acum numele dăruitorilor, şi sumele oferite şi colectate de păr. *Simeon Mihălţeanu* în patru oraşe nord americane, şi adecă:

1. In **Indiana Harbor Ind.** au contribuit: Parohia română ortodoxă, Sfântul Gheorghe Nou, Indiana Harbor Ind., 10,000 lei; Ştefan Breazu, Mihalţ, 4000 lei; Ioan Pora Cohalm, Gheorghe Tempea Cohalm, Ioan P. Danciu Cohalm, Ioan Buzea Cohalm, Zaharie Medrea Daneş, câte o 1000 lei; Păr. Simeon Mihălţeanu, Ind. Harbor Ind., 50 dolari; Maria Roman, Sighişoara, 50 dolari; Lazar Rasiga Criştior, Samoilă Dejan Ocna-Sibiului, Elisaveta Cristea Daneş, Ioan Cristea Pianul de sus, Vasile şi Lina Miclea Jibărt, câte 5 dolari; Ioan Mărginean Lunca, Mihailă Aldea Mihalţ şi Elisabeta Vuici Beba-veche, câte 2 dolari; Ilie Nan Ludoş, Axente Dan Galaţi, Ioan Pinciu Hosman, Nicolae Baba Apoldul-mic, Gheorghe Savutu Todoreşti, Petru Şerban Cerghidul-mare, Fira Oprinovici Beba-veche, Vasile Lupean Mândra, Gh. Stan Sâmbăta de jos, Ioan Pelei Stena, Andrei Muntean Sâmbăta de jos, Ilie Branduşe Daneş, Vasile Mureşan Corabia, Maria Savutu Iţcani şi Iosif Tarog Breaza, câte 1 dolar.

2. In **Fort Wayne,** unde lista de subscriere s'a completat la stăruinţa comitetului parohialal parohiei Sf. Arh. Mihail şi Gavriil au contribuit: Mihailă şi Maria Chiş Albeşti (Ferehaz), 15 dolari; Iosif şi Elena Bichiş Supădure, Silvestru şi Lucreţia Dârloşan Ernea, câte 10 dolari; Nicolae şi Maria Todoran Ernea, 6 dolari; Zosim şi Ana Dan Alma-mică, 5 dolari; Emanuil şi Elisabeta Faur Porceşti 3 dolari; Ioan şi Maria Nicoară Boiu-mare, Ioan şi Ioana Bănuţ Boiu-mare, Nicolae şi Rozeta Gligor Şoard, Lazar şi Maria Jiurjiu Rapoltul-mare, câte 2 dolari; Nicolae şi Maria Hoahea Ernea, Trifan şi Sofia Bichiş Supădure, câte 1 dolar şi 50 cenţi; Ioan Fiocu Boiu-mare, Nicolae şi Paraschiva Istrate Porceşti, Ioan şi Ludovica Teşculă Vânători (Haşfalău), Alexandru şi Alexandrina Crăciun Sântu (Torontal), Sofica Solomon Albeşti (Ferihaz), Nicolae şi Ana Hegbeli Boiu-mare, Moise şi Maria Lup Sighişoara, Mihailă şi Maria Teşculă, Boiu-mare, Bartolomei şi Elisabeta Jăcan Şaeş, câte 1 dolar; Ioniţă şi Ana Nilca Vănători (Haşfalău), Dumitru şi Virginia, Maria Horzier Lumniţa (Macedonia), Isidor şi Aristina Gligor Ernea, Gheorghe şi Maria Şegejdii Seleuşul-mare, Nicolae şi Victoria Lăpădat Şoard, Şofron şi Iuliana Dârloşan Ernea, Filon şi Aurelia Bogdan Lepindea, George şi Clementina Beian Feleag, Neagu şi Veronica Popa Alma-mică, Rafira G. Filip Supădure, Ioan Poncii Vânători (Haşfalău), Patriche şi Maria Petri Hundorf, Ioan şi Elisabeta Pampu Scorei, Zaharie şi Ana Micu Albeşti (Ferihaz), Nicolae şi Carolina Popa Lepindea, George Bleahu Alma-mică, Vila Becuş Lepindea, Ioan Bârsan Nofre Albeşti (Ferihaz), Teofil şi Maria Bordan Mihai-Viteazul (Zoltan), Ioan şi Anghelina Zechi Ernea, Ioan şi Ana Petri Hundorf, Ilie şi Eugenia Adam Criş, câte 50 cenţi; Cristea şi Polixeni Ţeţia Magarova (Macedonia), Ioan şi Maria Martin Boiu-mare, George şi Ioana Noni Albeşti (Ferihaz), Toma Podea Săcădate, Ioan şi Ana Aldea Dumbrăveni (Ibaşfalău), Dumitru şi Catiţa Radu Cohalm, Nicolae şi Ana Şteff Ernea, Nilca Dăngulea Ernea, Nicolae şi Atena Anastase (Macedonia), George şi Ana Lăpădat Albeşti (Ferihaz), Nicolae şi Ţili Radu Cohalm, Mihailă Boitoş Ţopa, Iacob Leancu Mateuş, Nicolae Mihailă Feleag, George Gavrilă Scorei, George Croman Feleag, Achim G. Drăghici Feleag, Nicolae Cristea Bălu Daneş, Mihailă Buzaş Jacu-român, Traian şi Florea Ţiţei Şmig, Constantin Lăpădat Rodăş, Ioan şi Magdalina Rucoi Felean, Aurel Bărdaş Mihai-Viteazul (Zoltan), Nicolae şi Anghelina Ponci Vânători (Haşfalău), câte 25 cenţi; Isailă Gligor Ernea, 10 cenţi.

3. In **Garret Ind.** au dăruit: Vlasie şi Zenovia Şerban Viştea de sus, 10,000 lei; Avisalon şi Frosina Harabala Viştea de sus, 10,000 lei; Andrei şi Ioana Simon Porceşti, 60 dolari; Tudor şi Ioana Istrate Porceşti, Ioan şi Floarea Bradui Porceşti, Vasile I. Morar Porceşti, câte 5 dolari; Ilarion şi Maria Micu Sebeşul de jos, 1 dolar şi 50 cenţi; George şi Ana Deneş Porceşti, Nicolae şi Maria Pârvu Porceşti, câte 1 dolar.

4. In **Willard Ohio** au contribuit: Nicolae şi Paraschiva Costeiu Porceşti, 5 dolari; Nicolae Luca Ludoş, Paraschiva Tecoe Mezetea, câte 2 dolari; Nicolae şi Elisabeta Sitea Porceşti, Marta Frăţilă Porceşti, Maria şi Christ Postromoghaf Willard Ohio, Stana Stoeon Presedocoff Willard Ohio, Ioan şi Ana Flucşa Porceşti, Iosif N. Poşa Sebeşul de jos, Ioan şi Ana Laslea Porceşti, Ioan Luca Ludoş, Nicolae Oancea Porceşti, Petru I. Olariu Orlat, Ioan Grama Porceşti, Nicolae Galea Porceşti, Lazar Foor Sebeşul de jos, câte 1 dolar.

Suma totală, trimisă până acum de parohul nostru *Simeon Mihălţeanu*, face 333·10 dolari şi 39 mii lei, sau împreună cu dolarii schimbaţi 91,200

Total Lei: 91,200
Suma de mai 'nainte Lei: 2.546,348
Total general Lei: 2.637,548

Nr. 8765. (116) 3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot-misionar în parohia ortodoxă **Ioungstown Ohio** din Statele Unite ale Americei, se publică concurs cu termin de 30 zile, invitând candidaţii să-şi înainteze actele de concurs la Consiliul arhiepiscopesc.

Se cere candidaţilor calificaţie pentru parohii de clasa I-ă, cunoştinţe de limbi streine, să fie introdus în metodele moderne de păstorire.

Dorinţa credincioşilor e să aibă un preot căsătorit.

Beneficiile oferite de parohie sânt: salar lunar de 135 dolari, locuinţă în casa parohială şi stolele obişnuite.

Pentru organizarea şi conducerea şcoalei de Dumineca se plăteşte remuneraţie corăspunzătoare.

Parohia nu plăteşte cheltueli de transportare.

Din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 21 Septemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat în seara zilei de 13 Octomvrie la București pentru a lua parte la deschiderea parlamentului.

Solemnitatea inaugurării monumentului Regelui Ferdinand la Orăștie, anunțată pentru Duminecă, s'a amânat la o dată ce se va comunica ulterior.

Vizitând sfinte locașuri. A. Sa Regală Principesa *Ileana*, plecând în 8 l. c. dela Sinaia, a vizitat bisericile din apropiere, dela Urlați. După ce a asistat la serviciul religios, a dăruit bisericii obiecte lucrate de mână, pentru sfintele slujbe, precum și o frumoasă icoană. Parohul local, păr. Gh. Mitroiu, a mulțumit prin omagiale cuvinte. A. S. R. Principesa Ileana, după ce a vizitat și monumentul istoric «Biserica galbenă», cu veche și importantă pictură, în uralele mulțimii a părăsit localitatea.

INDREPTARE. In articolul al șaselea din seria: **In zarea ecumenicității** *a păr. Tr. Scorobeț, s'a strecurat o eroare de tipar, la caracterizarea celor trei categorii de membrii ai conferenței din Lausanne. «Oamenii formelor sunt cei ce nu trec dincolo de normele stabilite... Ei sunt catolici». Se rectifică astfel:* **Ei sunt statici.**

Ilustrul general Berthelot a sosit în 10 l. c. la București, unde i s'a făcut o călduroasă manifestație de simpatie. Generalul, împreună cu dl ministru de războiu, Anghelescu, a venit în 12 l. c. la Brașov, ca să asiste la inaugurarea fabricei de avioane.

Nou rector. Dl prof. Bogdan-Duică a fost ales rector al universității din Cluj pentru anul 1927—28.

Se zvonește că ministerul artelor are să se desființeze, ear atribuțiile sale vor fi redate ministerului de instrucțiune. Ar fi lucru nimerit.

Melodia imnului «Deșteaptă te române» este compoziția lui Anton *Pann*. Aceasta este părerea dlui I. Popescu-Pasăre, care în conferența sa ținută în 29 Sept. 1927 la Brașov, cu prilejul congresului al 9-lea al cântăreților bisericești din România, a comunicat congresiștilor următoarea descoperire: O scrisoare a cantorului Ucenescu dela Sf. Treime de pe Tocile descrie cum în 1848, aflându-se la o petrecere cu mai mulți domni, între cari era și poetul Andrei Mureșanu, în grădina parohului, poetul a cerut lui Ucenescu să cânte melodii vechi. Mureșanu s'a oprit la o melodie de A. Pann și i a cerut s'o cânte pe versurile «Deșteaptă te române». S'a potrivit minunat, — și s'a început instruarea tineretului român brașovean în imnul cu melodia lui Pann.

Ministerul sănătății a luat hotărârea, ca pe viitor să nu se mai facă mai mult de două chete pe lună în același oraș, ear chetajul să nu țină mai mult de o zi.

Sfințire de biserică. Reținem dintr'o corespondență, ce o primim astăzi, următoarele: In 9 Oct. 1927 s'a făcut, cu deosebită solemnitate, sfințirea bisericii ortodoxe române din *Moinești* (Zau) jud. Turda. Clădirea, care face bună impresie atât ca exterior, cât și ca interior, se datorește harnicilor credincioși din localitate și neobositului lor paroh, Petru Șeuleanu. Sfințirea frumosului locaș dumnezeesc o a săvârșit, în lipsa P. S. Sale Episcopului Nicolae, P. S. Sa Episcopul militar Dr. Ioan Stroia, cu mare asistență. Răspunsurile, la sfințire și la sf. liturghie, le-a dat corul episcopal din Cluj: Intreg serviciul divin a fost urmărit cu cea mai adâncă evlavie din partea mulțimii enorme de ascultători. A urmat apoi o recepție în sala școalei și o masă dată în onoarea oaspeților.

Paradă militară în Orăștie. Ni se scrie: Regimentul 92 infanterie, staționat în orașul nostru, s'a întors în 6 Oct. la ora 18, dela manevre, care au durat 12 zile, în părțile Mercurea-Ludoș, județul Sibiu. In fruntea regimentului venea comandantul său, dl colonel Cornea, posesorul decorației «Mihai Viteazul». Intreaga populație românească a orașului a așteptat, în frunte cu dl colonel Aritonovici, comandantul «Cercului de Recrutare», sosirea regimentului care a defilat, în ținută ireproșabilă, în piața «Regina Maria», în fața «Monumentului Regelui Ferdinand I», ridicat de curând, în amintirea împlinirii celor 60 ani din viață. Acest monument a cărui desvălire s'a amânat, pentru primăvara anului 1928, a fost în această zi preluat de comitetul de inițiativă, în frunte cu prezidentul ei, colonel Aritonovici, promotorul acestui omagiu, — dela dl Ionescu Varo, sculptor diplomat în București, care a reușit se eternizeze atât de expresiv, în bronz, figura marelui Rege Ferdinand. A fost moment mișcător, și înălțător, când soldații, eroii de mâne, au defilat înaintea monumentului. Sânt clipe care ne întăresc tot mai mult simțemintele noastre de credință către tron și patrie. *Dr. E. M.*

Schitul din Iablonăuți. La depărtare de 5 chilometri de Cernăuți, pe moșia Mitropoliei din Iablonăuți, a înființat I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie, îndeosebi prin stăruința cuviosului ieromonah Gherman Melentie, un schit de călugări. S'a ridicat o biserică frumoasă, o casă cu 12 chilii, precum și cele trebuincioase pentru viața călugărească. De schitul acesta se țin 10 călugări și 5 frați de ascultare. Schitul s'a sfințit în 9 Octomvrie a. c. de către I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie al Bucovinei.

Publicațiuni, cu prilejul congresului latin din capitală, au apărut frumos executate și bine scrise. Astfel este volumul *Latinitas*, publicat de secretariatul comitetului de organizare, cu articole de: S. Pușcariu, N. Iorga, L. Rebreanu, Simionescu-Râmnic ș. a. Apoi broșurile: La Presse roumaine, cu un scurt istoric al presei noastre, și o călăuză (tot în franțuzește) pentru călătoria și excursiunile participanților la congresul presei latine, cu vederi caracteristice din țara noastră, artistic lucrate. In acelaș timp a apărut, în prescurtare, volumul istoriei războiului nostru, scris de C. Kritescu, cu titlul «La Roumanie dans la guerre mondiale 1916—1919». Toate publicațiile acestea au fost bine primite de confrații latini.

Păcătoșie. O gazetă bucureșteană, cu numele *Comedia* (tonul ar putea fi pe **e**, nu pe **i**), care, în mânile unui jidov, face mai multă negustorie decât literatură dramatică, nu se sfiește a publica «memoriile» tendențioase ale asasinei lui Traian Grozăvescu, traduse după o publicație de scandal vieneză. Pângărirea, de care este capabil jidovul speculant, se arată tot așa de mare ca și nepăsarea acelora cari tolerează asemenea comedii ordinare.

Carnetele de identitate ale funcționarilor publici, emise dela 1 April a. c. sânt valabile; carnetele de identitate de mai nainte nu mai sânt valabile. Cei ce se vor găsi călătorind cu aceste din urmă, vor fi supuși la amenzi, și carnetele se vor confisca.

Invățământ gratuit. Ministrul Herriot al instrucțiunii publice franceze depune zilele acestea în cameră proectul de lege care hotărește gratuitatea învățământului secundar. Noua reforma reprezintă pentru stat o cheltueală anuală de 58 milioane de franci.

Pe dreptate. Justiția engleză, într'un proces de divorț în Anglia, a admis soției divorțate cererea de a și păstra copiii, pe motivul că tatăl, fiind comunist, va lipsi pe copii de educație religioasă.

† Petre Iacob, consilier comunal în Petroșani, membru al delegației permanente, fost președinte al consiliului parohial ortodox rom., fost primar, cavaler al ordinului «Coroana României» etc. a răposat în anul al 67-lea al vieții sale în dimineața zilei de 11 Octomvrie 1927, după ce a fost împărtășit cu sfintele Taine. Inmormântarea i s'a făcut Joi, 13 Octomvrie, la ora 15 (3 d. a.) dela biserica ortodoxă din Petroșani. Odihnească în pace!

Petrecerile oprite în timpul posturilor. Prefectura poliției capitalei aduce la cunoștință că în urma înțelegerii luate cu Sf-ta Patriarhie, nu va elibera autorizațiuni de baluri mascate sau deschise, matineuri sau serate dansante etc. decât în carnaval. In timpul postului sânt cu desăvârșire oprite asemenea petreceri, fie că ar fi organizate de societăți de binefacere, culturale, naționale, etc. fie de proprietarii, antreprenorii sălilor de dans, diferitelor localuri de consumații, ca restaurante, cafenele, varieteuri, berării, bodegi, cârciumi, școale de dans, etc. Sperăm că măsura aceasta se va întinde asupra țării întregi.

Abuz de automobil. Insuși Viitorul, ziarul oficios al guvernului, se simte îndemnat să-și ridice glasul împotriva «automobilului oficial», adecă al statului, al județelor, al comunelor și al altor autorități publice. «Ne găsim în plin abuz de automobil». Există orașe, unde domnii prefecți nu fac nici scurtul drum ce desparte locuința lor de prefectură, decât în mașină. Exemplele, de tristă mentalitate, se pot înmulți. Abuzul se face, din nenorocire din banul public, cu banul săracului, cu banul dat de contribuabili, cari au dreptul și datoria cetățenească să știe unde merge banul acela și ce se face cu el? E vremea să se rupă cu apucăturile urâcioase, de care suferim. Oprirea abuzului cere oameni hotărâți și cu autoritate, pe cari guvernul de astăzi îi are. In jurul lor să se adune toți oamenii de bine; atunci cei rău năravîți vor trebui să și vie în fire. — Nu putem, decât să aprobăm îndemnul confratelui, pentru a pune capăt abuzului răspândit.

Intâi părul... Un doctor vienez, cu avere de câteva milioane de franci, a lăsat prin testament ca venitul acestei averi să fie al fetei sale, dar numai dacă nu-și tunde părul, altcum să nu i se dea nimic. Fata a așteptat un an; văzând că rămâne cam în urmă cu moda, s'a lipsit de cele 10 milioane, și și-a tăiat parul.. apoi s'a măritat după un bogătan american.

ȘTIRI LOCALE

Teatru. Trupa din capitală, a dlui I. Iancovescu, alcătuită din bune elemente, a dat Luni seara o reprezentație în teatrul Sibiului. Alegerea piesei reprezentate n'a fost însă dintre cele norocoase. Comedia *Triunghiul*, în care o femeiușcă știe înșela pe nătărăii bogați, cari o întrețin, nu merită nici de cum cinstea de-a fi plimbată într'un turneu artistic. Jocul viu și plin de temperament al dnei Tantzi Cutava-Barotzi a îndreptat, cât s'a putut, din scăderile piesei licențioase și fără vlagă.

La culesul viilor. Reuniunea culturală-națională a meseriașilor români din Sibiu, invită la Petrecerea culesului de vii, care se ține Duminecă, în 16 Octomvrie 1927, în sala mare dela «Unicum», decorată cu struguri și frunză de vie. Program: Coruri mixte, Recitări și Soluri. Inceputul la ora 8 seara. Intrarea benevolă Venitul curat este destinat în folosul bibliotecii. DANS. *Comitetul.*

La prima tragere la loterie Sinistraților au câștigat, din lozurile vândute prin subcomitetul municipal Sibiu, următoarele lozuri 1000 Lei. Nr. 295.027 (frații Trigarsky) Nr. 299.453 (Nussbaum, impiegat la C. F. R.) și următoarele lozuri 400 Lei: Nr. 295.036, 295.174 și 295.277. — Lista de tragere se află la primăria municipiului Sibiu, Str. Mitropoliei 2, ușa 17. Tragerea II va fi la 1 Ianuar 1928. Lozurile care au participat la tragerea I sânt valabile și pentru tragerea II, chiar dacă au fost câștigătoare.

Curs practic de limba franceză, pentru adulți de ambele sexe, va începe prof. *I. Roques Lassalle*, la 15 Octomvrie între ora 6½—8 seara în liceul «Gh. Lazăr».

Școala normală Andrei Șaguna din Sibiu are trebuință de o ***bucătăreasă*** harnică și pricepută. Reflectantele să se adreseze Economatului școalei.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Anuar. A apărut: Anuarul Școalei Normale «Andrei Șaguna», a arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, pe anul școlar 1926/1927, (dela înființare al CXXXXI., dela reorganizare prin mitropolitul Andrei Șaguna, al LXXIV), publicat de *Dr. Vasile Stan*, director. Sibiu, 1927. Tiparul tipografiei arhidiecezane. In fruntea Anuarului se publică: Cuvântarea Arhimandritului Dr. Vasile Stan, directorul școalei normale la ședința festivă organizată în 26 Octomvrie 1926 de Academia Teologică și Școala Normală «Andrei Șaguna», în onoarea prof. D. Comșa. Urmează autobiografia jubilantului, despre fondul «Prof. D. Comșa», cu regulamentul de administrare. Se publică, după aceasta, o bogată cronică a anului școlar expirat și alte date privitoare la institut.

Nr. 439/1927. (118) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Idiciu**, protopresbiteratul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregirea dela stat conform coalei «B»

2. Sesiunea parohială 28 jugăre, pământ foarte bun.

3. Lemne de foc din pădurea comunală, 1 delniță.

4. 1 (una) zi de clacă.

5. Locuință în casa parohială.

6. Venitele stolare obișnuite.

Concurenții să-și înainteze cererile în timpul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral și să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra și predica.

Oficiul protopresbiteral ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial din Idiciu.

Biertan, la 8 Septemvrie 1927.

Nicolae Gbeaja
adm. protopopesc.

Nr. 647/1927. (120) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Mociu-de sus**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat și 2 jugăre fânațe, ca sesiune parohială.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Cu prealabila încuviințare a protopresbiterului se poate prezenta în biserică spre a cânta, oficia și cuvânta.

Zărnești, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 648/1927. (119) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Șirnea**, protopresbiteratul Branului, prin aceasta se publică concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu prealabila încuviințare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și predica și a face cunoștință cu poporul.

Zârnești, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 609/1927. (122) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Holbav**, protopopiatul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu prealabila încuviințare a acestuia să se prezinte în terminul indicat în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și predica și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești la, 29 August 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor[raționaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciaușanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume»! Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «In slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorgliu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh I. Ghia: «Impărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățatura vieței după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuția preoțimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Țincoca: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203 Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul și Ereziile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinții. Pag. 44 Lei 20.

Cărțile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană

de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat si oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** din **Sibiu** se află de vânzare:

Din viețile Sfinților

de **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâșma trează

(un program de luptă contra beției)

de **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Prețul Lei 50

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna"

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Prețul Lei 100·—, plus spese poștale Lei 15·—

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Prețul Lei 150·—

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 21 Octomvrie 1927 Nr. 76—77

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

La deschiderea Congresului naţional-bisericesc

In Nrul 72 al ziarului nostru am publicat circulara I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae* prin care convoacă Congresul naţional-bisericesc în centrul mitropoliei noastre pe ziua de 26 Octomvrie a. c. sărbătoarea marelui mucenic Dimitrie.

De câte ori s'a convocat şi se convoacă această înaltă corporaţiune după evenimentul fericit al încorporării noastre la patria-mamă, simţim un fior de adâncă admirare faţă de acel bărbat providenţial al bisericei şi neamului, trimis nouă dela Dumnezeu, în zilele cele mai grele prin cari au trecut biserica şi poporul nostru, faţă de fericitul adormit în Domnul Arhiepiscop şi Mitropolit Andrei.

Vecinic trebue să fim recunoscători fericiţilor noştri înaintaşi, acelei pleiade de vrednici fii ai bisericei şi poporului nostru, care lucrând ziua şi noaptea, cu zel şi abnegaţiune, au creiat la anul 1864, după suferinţe de veacuri, o fortăreaţă puternică, prin reactivarea vechei noastre mitropolii pe baze canonice.

Prin această reactivare, biserica noastru a fost scoasă din starea de umilinţă a veacurilor de tristă aducere aminte, — şi a fost adusă la o nouă viaţă.

Şi dela anul 1868—1918 cât ne-a fost dat să ne mai ducem greul zilelor sub obladuirea ungurească, unicul scut şi adăpost, unica mângăere şi întărire ne-a fost biserica, care prin corporaţiunile ei a parat cu succes toate atacurile venite din partea agresorilor noştri.

Pentru noi generaţiunea de astăzi şi pentru viitoarele generaţiuni va fi un vecinic exemplu de imitat şi de încurajare în munca noastră pentru ulterioara desvoltare a bisericii, lupta purtată de corporaţiile noastre bisericeşti şi cu deosebire de Congresul naţional-bisericesc, contra tuturor atacurilor stăpânitorilor vremelnici, atacuri, cari tindeau la nimicirea noastră bisericească şi naţională.

*

Dar «trecut-a umbra legii şi darul a sosit».

Prin ajutorul bunului Dumnezeu şi prin vitrejia fără de seamă a dorobanţului român ortodox, condus de marele şi viteazul căpitan, fericitul adormit în Domnul, Regele Ferdinand I, eliberaţi din cătuşele robiei, biserica noastră şi-a recăpătat libertatea şi puterea de acţiune şi de aceea Congresele ei ţinute dela anul 1920 încoace nizuinţa ei principală a fost a se organiza, conform cerinţelor timpului şi necesităţilor de astăzi prin reînfiinţarea vechii episcopii dela Oradea-mare şi înfiinţarea eparhiei Vadului, Feleacului şi Clujului; şi în toate ultimele trei Congrese obiectul principal a fost elaborarea proiectului de lege pentru unificarea întregii biserici ortodoxe din patria mărită.

La desbaterea acestei vitale chestiuni toţi factorii chemaţi au acceptat ca bază de discuţiune legea noastră fundamentală: Statutul organic.

Şi după o muncă intensivă de aproape 4 ani, reprezentanţii bisericii din întreaga ţară au elaborat noul proiect de organizare bisericească.

Proiectul terminat s'a supus spre deliberare în sfântul Sinod şi înainte de a se înainta Inaltului guvern spre a-l depune pe masa Corpurilor legiuitoare, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a convocat Congresul pe ziua de 2 Martie 1925, spre a-şi spune şi înaltul nostru areopag cuvântul.

Şedinţa dela 3 Martie 1925 în care Congresul naţional-bisericesc a luat act cu vie satisfacţie de rezultatul fericit al lucrărilor de unificare, iniţiate de mitropolia noastră în anul 1919, întocmai ca şedinţa din 28 Sept. 1868, în care Mitropolitul de vrednică amintire Andrei a rostit cuvintele: «*Depun cu desăvârşită odihnă sufletească toată competinţa legislativă şi administrativă a bisericii noastre naţionale în mânile Congresului prezent şi a celor viitoare congrese*», va rămânea memorabilă prin declaraţia făcută de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, de următorul cuprins:

«Opera de unificare bisericească pe care sunteţi chemaţi să o confirmaţi prin voturile D-voastre, a rezultat ca o necesitate pe urma înfăptuirii idealului nostru naţional. Cu însufleţirea deci, cu care am primit înfăptuirea acestui ideal, să primim şi opera de unificare bisericească. Am convingerea, că din organizaţia bisericii ardelene, pe urma acestui proiect, spre slăbirea ei n'am jertfit nimic, am convingerea că am dat un mare şi efectiv ajutor întregei biserici române, pentruca ea să se poată organiza pe temeliile şaguniane şi să poată da roadele ei spirituale cu cea mai mare îmbelşugare. Putem fi mândri şi satisfăcuţi, că prin legea codificată de arhiereul Şaguna, şi care în mare parte era în uz din vechime, am putut sta în ajutorul întregii biserici...

«La baza acestui proiect stă principiul autonomiei.

«Să nu uităm însă, că ea trebue să fie scrisă nu pe hârtie, ci adânc în sufletele noastre şi de acolo să scoatem energii pentru apărarea ei...

«Noi ierarhii dăm binecuvântarea noastră rugând pe bunul Dumnezeu, ca roadele lucrărilor şi hotărârilor noastre să fie spre binele şi fericirea sfintei noastre biserici şi a neamului».

Solemnele declaraţii ale I. P. S. Sale, au fost ascultate cu însufleţire şi vie satisfacţie de membri Congresului, cari ridicaţi în picioare prin aplauze frenetice au dat consfinţire desăvârşirii marelui act al unificării bisericeşti enunţat prin cuvintele capului bisericii noastre ardelene.

Proiectul astfel pregătit şi depus de On. Minister al Cultelor pe masa Corpurilor legiuitoare, a fost unanim şi cu mare însufleţire votat atât în Senat cât şi în Cameră şi a fost sancţionat la 5 Mai 1925 de bunul şi înţeleptul nostru Rege Ferdinand, trecut prea de timpuriu la cele eterne.

Şi suntem recunoscători tuturor factorilor chemaţi, cari au alcătuit noua Lege şi Statutul pentru organizarea bisericei, că prin art. 38 al numitei legi s'a hotărât, ca Congresul naţional-bisericesc al mitropoliei noastre cu organul său executiv, va continua să fiinţeze şi funcţioneze, cu acelaş mod de constituire şi cu aceleaşi atribuţiuni ca şi în trecut.

Astfel Congresului nostru i-se deschide un nou şi larg teren de muncă pozitivă.

Abia acuma am ajuns la momentul prielnic de a vedea pusă de deplin în practică declaraţiunea solemnă făcută de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* cu ocaziunea alegerii Sale de Arhiepiscop şi Mitropolit: «*ne vom sili să turnăm duh proaspăt, duh de înnoire în largile cadre de organizare date bisericei noastre de nemuritorul Arhiereu Şaguna, care pururea îmi va fi strălucită pildă de urmat*».

*

Problemele puse înaintea membrilor Congresului sunt variate şi privesc condiţiile actuale ale vieţii religioase în raport cu misiunea Bisericii.

E în tradiţia acestei înalte corporaţiuni naţionale bisericeşti să arate cum clerul şi mirenii consideră problemele religioase printre cele mai vitale preocupaţii ale vieţii individuale şi colective.

Această tradiţie sperăm să fie consacrată şi actualizată şi prin Congresul acesta.

*

Salutând pe aleşii clerului şi poporului, cari în ziua sărbătorii marelui mucenic Dimitrie se întrunesc în Congresul nostru naţional-bisericesc, dorim ca activitatea lor să fie încununată de succes, — pentru binele şi prosperarea bisericei şi a patriei noastre întregite şi mult iubite.

Misiunea protopopului de azi

(Rezumatul vorbirii la alegerea de protopop al Târnavei)

Sunteţi invitaţi să daţi concursul Dv. la actul alegerii de protopop al Târnavei.

Bunul Dumnezeu a chemat la sine pe bătrânul protopop Nicolae Todoran, de la Cetatea de baltă, sub a cărui lungă păstorire credincioşii noştri au trăit liniştiţi sub scutul sfintei noastre Biserici; jertfele lor pentru clădirea de şcoli confesionale au fost pline de însufleţire şi nimenea n'a fost ispitit să alerge la păşune străină.

Dar către sfârşitul păstoririi sale au intervenit mari prefaceri generale iar Biserica simţia necesitatea unei noi orientări, pentru ca să poată rămâne la cârma sufletelor credincioase.

Plini de recunoştinţă exprimăm gratitudinea noastră memoriei fostului protopop şi rugăm pe Dumnezeu să-i dăruească odihnă în împărăţia drepţilor.

Prezenţa Dvoastre aici însemnează că Biserica noastră are o vieaţă publică şi dorim ca aceea să se înfăţişeze cu toată demnitatea.

Prin puterea şi harul Duhului noi suntem chemaţi să trăim la olaltă. Cunosc şi fiinţe cari prin instinct trăesc la olaltă, precum sunt harnicele albine în jurul matcei lor. Iar când matca lor piere, albinele se risipesc şi roiul se destramă.

Viaţa publică în general şi cea religioasă sunt în funcţie de vrednicia conducătorilor lor. Acum după răsboi s'au ivit multe puteri blestemate de dezagregare, iar Biserica este o forţă colosală care pune stavilă dezagregării sociale. Dar şi Biserica are trebuinţă de conducători încercaţi şi alegerea lor nu este în răspunderea unei singure persoane, a Căpeteniei bisericeşti, care împarte această răspundere cu clerul şi cu credincioşii. Iată, pentruce sunteţi întruniţi în această adunare, în care răspunderea Dvoastre e cu atât mai mare, cu cât reprezintaţi clerul şi credincioşii din acest protopopiat.

Dar actul ce avem să îndeplinim creşte în importanţa sa, când ne reamintim ce misiune au îndeplinit Protopopii noştri în trecut şi care e misiunea lor azi.

Protopopii Bisericii noastre ardelene au fost reprezentanţii naţionali ai poporului nostru în chestii bisericeşti, politice şi sociale.

Multe acte mari se leagă de numele lor.

Dar la anul 1700 o seamă de protopopi în frunte cu vlădica Atanasie au subscris actul: Unirii cu Biserica Romei. Prin acest act au îngropat glorioasa Mitropolie ortodoxă de Alba-Iulia, s'au rupt legăturile canonice cu Mitropolia Ungrovlahiei iar poporul s'a desbinat în două tabere vrăşmaşe până azi.

A fost un noroc că nu toţi protopopii au iscălit acel act şi aceia s'au înţeles cu preoţimea şi cu credincioşii şi-au pornit o straşnică propagandă întru apărarea credinţii strămoşeşti.

Cine crede că poporul nostru se lapădă lesne de legea sa şi sufere să fie pângărită credinţa strămoşească, n'are decât să citească istoria veacului al XVIII-lea şi să cunoască pomelnicul martirilor de atunci protopopi, preoţi şi credincioşi mireni.

Protopopii de mai târziu şi mai ales dela Şaguna încoace s'au distins ca organizatori de şcoale şi de aşezăminte sociale şi economice.

Prin strădania lor au luat fiinţă şcoalele noastre confesionale şi un învăţământ la nivelul ştiinţei în care s'a luminat poporul ca să cunoască drumul libertăţii.

Din aceste nizuinţe s'au înfiinţat liceul ortodox din Braşov şi gimnaziul din Brad de către protopopi harnici.

Şi printre protopopi am avut şi cărturari de seamă şi e de ajuns să pomenesc numele protopopului cărturar Simeon Popescu de la Sibiu şi pe Ioan Lupaş de la Sălişte.

Iată misiunea protopopilor noştri vechi. Dar a încetat această misiune?

Doctrina naţionalismului integral şi a libertăţii religioase şi de azi înainte trebue să inspire pe protopopii noştri.

Nici misiunea de organizatori nu s'a şters, pentrucă o Biserică înfloritoare trebue să creeze tot felul de aşezăminte religioase sociale, menite a încunjură sfânta Biserică de aceste fortăreţe nebiruite.

Dar un nou ideal se întrezăreşte pe seama protopopilor de azi şi din viitor. E idealul protopopului apostol pentru opera lui Hristos, spre regenerarea morală a credincioşilor.

Cuvântul lui Dumnezeu este străin auzului lumii de azi şi pare neînţeles. Din această cauză ne sbatem într'o criză sufletească înfiorătoare.

Chiar lume aleasă cu înaltă cultură cunoaşte greşit şi e ignorantă în adevărul divin. De aceea Protopopul apostol va căuta prin contact personal să cheme lumea la cuvântul lui Dumnezeu, la sfânta biserică şi la sfintele ei taine sfinţitoare.

Bunurile spirituale, moştenite de la înaintaşi să fie sălăşluite în sufletele credincioşilor de toate vârstele, din toate păturile sociale, ca să le sfinţească cugetele, simţirile şi faptele, şi să clădească biserica cea lăuntrică.

Programul misiunii Bisericii trebue să-l facă cunoscut tuturor credincioşilor, pentru ca în toţi să stârnească interes religios şi elan sufletesc.

Zelul şi destoinicia Protopopului îi vor creà autoritatea şi prestigiul în faţa credincioşilor fără de care nu poate fi nici un conducător adevărat. I-se cere şi mult tact duhovnicesc şi răbdare, pentru că lumea s'a desvăţat de atitudinea adevărată creştinească.

Omul cu tact deschide uşa cu cheea, pe când cel fără de tact aruncă uşa din ţâţâni.

Multe rele inerente vremilor de prefaceri nici nu se pot stârpi repede şi despre multe trebue să avem în vedere sfatul Mântuitorului: Lăsaţi neghina să crească împreună cu grâul până la seceriş, când secerătorii o vor deosebi şi o vor arunca în foc!

Succesul apostolilor atârnă şi de sprijinul credincioşilor şi de încrederea ce i-o arată în orice împrejurări iar în cazul de faţă dreptul Dvoastre de alegători trebue să se prefacă într'o datorinţă sacră: de a sprijini pe noul protopop în opera apostolatului său, care pentru Dvoastră e un dar adus Bisericii şi lui Hristos. Luminaţi de aceste gândiri şi încălziţi de aceste simţeminte, Vă învit să procedăm la lucrările pentru cari ne-am întrunit şi declar deschisă adunarea electorală protopopească.

Tr. Scorobeţ
ases. cons.

La 27 August 1926...

...Dl *Gustav Bedeus* din Sibiu susţinea, în *Telegraful Român*, că Sfântul Sinod al Sfintei noastre biserici nu trebuia să hotărască ziua de 24 April ca dată a prăznuirii Sfintelor Paşti, în anul 1927, ci ziua de 17 April, aceasta fiind, după părerea dsale, data cea exactă.

Cerându-mi-se, ear eu trebuind să consimt, am dovedit, printr'un articol, care s'a publicat în Nr. 71/1926 al acestui ziar, că Duminecă 24 April era data cea corectă, fiindcă Duminecă 17 April era să fie luna plină pascală astronomică, în care, potrivit rânduelii, cădeau şi Paştile evreeşti.

In Nr. 77/1926 al acestui ziar, dl Bedeus a recunoscut că eu am dreptate, fiindcă Sfintele Paşti creştineşti trebuind prăznuite în Duminecă ce urmează după întâia lună plină următoarele echinocţiului de primăvară, acea Duminecă nu era alta decât cea din 24 April, pentru anul 1927.

A recunoscut, prin urmare, că în anul 1927, romano-catolicii şi protestantii îşi serbau Paştile în dată greşită; iar noi, ortodoxii, nu, ci în dată corectă.

1. Dar dl Bedeus — părtaş al confesiunii protestante şi propagator al ideii că Paştile ar trebui prăznuite, în fiecare an, la 7 April, care ar fi să cadă totdeauna în zi de Duminecă — deşi s'a convins că Dumineca din 17 April nu era ziua cea proprie pentru serbarea Paştilor creştineşti, în anul 1927, a găsit, totuşi, mijlocul de a-şi menţine nemulţămirea că Sfântul Sinod al nostru a hotărât data cea adevărată a serbării Paştilor, zicând: «*eu sânt informat*» că Sfântul Sinod a aşezat Paştile mai întâi în data greşită 17 April şi apoi la 24 April, nu de dragul unei date corecte astronomice, ci *numai* pentru a evita coincidenţa cu pasha evreiască.

Apoi dacă Paştile evreeşti aveau să cadă, în anul 1927, la lună plină, cum au şi căzut, potrivit rânduelii, adecă Duminecă 17 April, mai poate fi vorba de evitarea coincidenţei, când Paştile noastre, potrivit hotărârii dela Niceea, trebuiau serbate în Dumineca de după Paştile evreeşti, adecă la 24 April, când le-am şi serbat?

Pe bază de informaţiuni necontrolate, dl Bedeus merge şi mai departe, scriind aceste rânduri, prin nimic justificate: «Sfântul Sinod nu numai că nu a procedat corect, dar a comis o dublă greşală, pentrucă a aşezat Paştile pe baza greşitelor cicluri lunare, înainte de termenul lor adevărat, apoi le-a mai şi amânat, lucru pe care hotărârea sinodului Niceean nici nu-l admite».

E de mirare că un eterodox ca acesta a fost lăsat să intre în casa noastră, şi i s'a permis să se dedea la astfel de acte.

2. Mie îmi zice că, altă dată eram de părerea dsale, că Paştile din anul 1927 vor fi serbate la 17 April; însă nu spune că, în lucrarea mea «*Aşezarea Pascaliei în Calendarul îndreptat*» (apărută în ediţie română şi franceză), am zis: «Evident că, dacă luna plină pascală astronomică ar cădea într'o Duminecă, contrar calculului stabilit, după care luna plină medie bisericească ar cădea într'o Sâmbătă» — cum a fost cazul chiar în anul 1927 — atunci «Sfintele Paşti se vor amâna pe Dumineca următoare, spre a nu fi serbate în data lunei pline pascale astronomice». Aşa am şi făcut, serbându-ne Paştile în Dumineca următoare.

Dl Bedeus declară că, nu cunoaşte această lucrare a mea. De atunci a trecut, însă, aproape un an de zile şi, din câte cunosc, dsa n'a binevoit să facă cuvenita rectificare. Trebuia.

Eată un caz ciudat de critică, ce se face cuiva, fără să i se cunoască complet părerile, ce i se combat.

Procedeul o fi el priincios, dar o fi şi cinstit?

3. Dl Bedeus zice că eu aş fi socotind greşit luna plină pascală, fiindcă aş fi luând de bază greşitele cicluri lunare.

Dsa n'ar fi putut susţine acest neadevăr dacă ar fi cetit ceea ce am scris eu în «*Pascalia*», pagina 41, textul român, sau pagina textul francez; ori dacă ar fi examinat comrativ, tabela fragmentară, privitoare la data ştilor în epoca 1900—2699, distribuită pe şe Pascalii parţiale, în «*Pascalia*», pagina 38, t românesc şi pagina 46, textul francez.

4. Da, domnule Bedeus, eu susţin, împ cu întreaga biserică ortodoxă de răsă

Paştile noastre să se serbeze după cele evreeşti. Şi aceasta se va întâmpla ori de câte ori Paştile evreeşti vor cădea, aşa cum trebue, la luna plină de după începutul primăverii.

Dar dacă Paştile evreieşti vor cădea, bunăoară, Luni 22 April, cum va fi în anul 1940, cei cari respectă legea pascală dela Niceea, nu vor accepta să prăznuiască Paştile, în acel an Duminecă 28 April. deoarece se ştie că, ultimul termen pentru serbarea Paştilor creştineşti este cel dela 25 April, peste care nu se poate trece.

Cum dl Bedeus se referă la lucrarea mea «*Pascalia*», a putut să vadă că, la pagina 31, 32, 36, 40, 41, eu m'am declarat pentru stricta observare a hotărârii pascale dela Niceea.

Acelaş lucru l-am accentuat şi în Nr. 71, 1926, al acestui ziar.

Atunci de ce vorbeşte de expediente? Nu vede că realitatea îl dezminte şi-l înfruntă?

5. Afirmarea dlui Bedeus că eu, pentru determinarea exactă a datei Paştilor, aş fi propus «a se număra la data de astăzi, cele 13 zile eliminate cu ocazia îndreptării calendarului», este de domeniul fantaziei.

Desminţirea se poate ceti nu numai în lucrarea mea «*Pascalia*», pagina 1—6, 38, 39 şi 40, ci şi în Nr. 71/1926 al acestui ziar.

Ear în lucrarea mea «*Aşezarea Pascaliei în Calendarul îndreptat*» am scris: «Datele Pascaliei dela Niceea trebuesc ţinute neapărat între 22 Martie şi 25 April, dar nu după Calendarul Iulian neîndreptat, ci după cel îndreptat şi pus în lucrare dela 1/14 Octomvre 1924. Pentru a le avea după calendarul îndreptat, *este mare greşală* a le urca *pe toate* cu câte 13 zile, căci nu le-am mai avea între 22 Martie şi 25 April, ci între 4 April şi 8 Mai, ş. a. m. d».

Câtă deosebire între acestea şi ceeace i s'a năzlucit dlui Bedeus!

6. Susţinând eu stricta observare a hotărârii pascale dela Niceea, am zis, spre întărire: «S'ar putea face în altfel, când luna intercalară sau alte meşteşugiri n'ar permite ca Paştile evreeşti să se ţină exact la luna plină de după echinocţiu?».

Dl Bedeus socotind că mă adresez dsale, începe: «Părerea mea este...».

Vă rog, dle Bedeus, nu vă mai osteniţi. Nu v'am cerut-o. La ce mi-ar folosi când dv., în vederea stabilirii lui 7 April ca zi invariabilă pentru serbarea Paştilor, ziceţi: «Pentru noi este normativ *numai anul în care a murit Isus*», adecă anul 33, după a dv. părere?

Şi mai ziceţi: «Noi trebue să ne prăznuim Paştile *după pasha numai a anului morţii lui Hristos*, adecă după lună plină de primăvară, *iar nu după pasha fiecărui an*».

Cum rămâne atunci cu hotărârea dela Niceea, la care tot faceţi apel, dar numai atunci când credeţi că vă convine?

Schimba-vom noi luna plină pascală din vremea ei firească, notată şi la Niceea, şi zicevom noi că ea nu trebue să mai fie între 21 Martie inclusiv şi 18 April inclusiv, şi mai ales între 7 şi 18 April?

7. Fiind-că eu mă adresam Sfântului Sinod, care mi-a făcut înalta onoare de a-mi cere să-mi exprim părerea şi să fac propunere în chestiunea transpunerii Pascaliei Părinţilor în calendarul îndreptat de noi, în anul 1924, fără a aduce vre-o schimbare a hotărârii dela Niceea, buna cuviinţă mi-a impus să zic: «Stă în puterea Sfântului Sinod să hotărască aşa cum va crede că e mai bine pentru *exacta transpunere* a Pascaliei în Calendarul nostru».

In locul acestor expresiuni, dl Bedeus a cetit: «Stă în puterea Sfântului Sinod *să hotărască altă modalitate*, decât cea recomandată de dsa», adecă de mine.

Un spirit de dreptate şi de corectitudine ca acesta, nu se găseşte pe toate potecile.

8. In primul său articol, dl Bedeus zisese de «*calendarul îndreptat (ortodox)*», că «*este identic cu cel gregorian*». Eu am răspuns că o asemenea imputare vine «*din chiar senin*».

Dl Bedeus n'a obiectat nimic. Se vede că şi-a adus aminte că, într'o hârtie din Decemvre 1925, devenită publică, a zis: «*Biserica ortodoxă n'a adoptat calendarul catolic*».

9. Zisesem că dl Bedeus nu mai vrea ca Paştile creştineşti să fie prăznuite între 22 Martie şi 25 April, ci să fie fixate într'o săptămână, şi anume în cea dela 3—9 April *(în anul 1924 dsa prefera săptămâna dela 5—11 April)*, sau numai în ziua de 7 April, ca în calendarul dsale.

Dsa răspunde: «Este preşit, că eu aş fi propus, ca Paştile să *nu* fie prăznuite între 22 Martie şi 25 April. De fapt eu am propus, ca ele să fixate pe *o* săptămână sau pe *o* zi, dar în cuprinsul acelor graniţe, adecă între 22 Martie şi 25 April».

Dar dacă graniţele săptămânii dsale sânt între 3 şi 9 April, de ce zice că aceste graniţe sânt între 22 Martie şi 25 April? Nu zicea mai bine că sânt între 1 Ianuar şi 31 Decemvrie?

Dacă dsa nu admite nici o zi de Paşti între 22 Martie şi 2 April, — şi între 10 şi 25 April, cum poate să zică: eu n'am propus ca Paştile să *nu* fie prăznuite între 22 Martie şi 25 April?

Dsa preferă ziua de 7 April. Insemnează aceasta că în timpul serbării Paştilor se menţine între 22 Martie şi 25 April, când ele urmează să fie serbate *numai* în ziua de 7 April?

Eată cum se recurge la sofismă, pentru ca neadevărul să fie prezentat drept adevăr.

10. Eu am scris: «Fiind vorba de dărâmarea unei hotărâri a unui Sinod ecumenic, dlui Bedeus îi trebuesc argumente; dar acestea lipsindu-i, se aruncă în noianul conjecturilor».

Dsa a cetit: «Dl Chiricescu cere argumente, pentru ce anume ar trebui schimbată hotărârea Niceeană?».

Dar eu n'am cerut nici un argument. Ce era să fac cu el?

11. «Dl Chiricescu greşeşte» — zice dl Bedeus — susţinând că Domnul Isus Hristos a suferit moartea şi a înviat în anul 30, ear nu în anul 33.

Eu cred că nu greşesc, fiindcă mă întemeiez nu numai pe faptul incontestabil că èrei vulgare i s'a pus început greşit, ci şi pe cele mai proaspete cercetări astronomice şi calendaristice, prelucrate şi în româneşte, cari dărâmă părerea ce era susţinută, în timpul din urmă, că anul 33 ar fi fost anul morţii şi învierii Mântuitorului.

12. In amândouă articolele sale, dl Bedeus tratează pe Sfântul Sinod al nostru cu expresiuni de acestea: *înţelegere greşită şi ne înţelegere a canonului 7 apostolesc, procedare greşită şi incorectă, comiterea unei duble greşeli*, în chestia datei Paştilor din anul 1927.

Cu toate acestea dsa are tristul curaj să zică: «eu nu am îndrăznit să fac vre-un reproş Sfântului Sinod — *după cum s'ar putea conclude din răspunsul dlui Chiricescu* — că pentru anul 1927 a fixat greşit Paştile.

Eată cu cine am fost silit să stau eu de vorbă!

Dr. C. Chiricescu,
profesor universitar
Bucureşti.

Culmea îndrăznelii

Istoria mănăstirilor ortodoxe arată clar, că şi în Ardeal a fiinţat, în secolul 17 şi al 18-lea, un număr însemnat de *mănăstiri*, ridicate prin evlavioasa dărnicie a credincioşilor noştri ortodocşi. De-alungul Carpaţilor de sud ardeleni existau 24 mănăstiri, formate de obicei dintr'o bisericuţă şi câteva chilii, separate una de alta, pe seama călugărilor.

Din toate aceste mănăstiri, înălţate în părţile făgăraşene, n'a rămas nici una: tunurile duşmane, la porunca unui general de tristă celebritate, trimis de Habsburgi, a dărâmat pe cele de peatră, ear schiturile de lemn sânt date flăcărilor prin acelaş poruncitor, — numai pentru a face pe credincioşii ortodocşi din Ardeal să se lapede de credinţa lor ortodoxă şi să treacă la papistăşie.

Ceea ce au început duşmanii neamului şi ai bisericii — stricarea mănăstirilor şi a schiturilor — au continuat-o apoi vremurile grele, prin care au trecut părinţii noştri.

Deodată cu zilele mai bune, ale învierii neamului, scăpat de urgia şi năpasta de veacuri, s'a pornit în biserica noastră dreptmăritoare mişcarea de a vindeca ranele acelui jalnic trecut, şi a restaura unele din vechile sale aşezăminte mănăstireşti. Un astfel de aşezământ am avut şi în comuna *Bucium*, din părţile Făgăraşului, (pomenită şi de istoricul dela Blaj, Dr. A. Bunea, în cartea sa: Episcopii P. P. Aron şi D. Novacovici), şi e vorbă ca mănăstirea de acolo să fie reînviată.

Acest fapt, atât de logic şi firesc, pornit sub înaltul patronaj al M. Sale Reginei *Maria*, este declarat de organul mitropoliei blăjene, *Unirea* (dela 15 Octomvrie 1927) de «*uneltire*» şi *nouă provocare a bisericii unite*, şi cere — drept culmea nerușinării sale — ca autorităţile bisericeşti ale Blajului să intervie pentru a cere «în numele păcii confesionale» (ne ameninţă cu războire!), ca «statul să se desintereseze» (de biserica sa!) «sugerând chiar o abandonare a ei

FOIŞOARA

Din trecutul unei parohii

— Material pentru monografia comunei Deag, protopopiatul Târnava —
(Urmare).

Acest păstor sufletesc deci a ridicat şcoala confesională a doua oară. Timp de 14 ani a condus tractul Târnavei de jos; dar, în cele religioase, a lăsat mult de aşteptat: nu a îndeplinit cele aparţinătoare statului preoţesc, ca antecesorii săi, şi precum prescriu canoanele, — lipindu-se mai mult de cele lumeşti, şi lăsând turma încredinţată lui în mâna sorţii; lucrând [illegible]ri, Dumineci; neobosindu-se a mai [illegible]e aceia daţi lui dela Dumnezeu, spre [illegible]şi neobosindu-se a-i provedea barem [illegible]an cu sfânta Eucharistie.

[illegible]p de 27 ani a condus Daniil de Tămaş [illegible] La anul 1897 Noemvrie 28, încetează [illegible] în urma unei boale de plumâni.

[illegible]odul arhidiecezan, pară-mi-se în 1884, [illegible]at reşedinţa protopresbiteratului la Cetatea de baltă. In locul său urmează ca protopop Nicolae Todoran.

Nu se poate însă tăgădui, lui Daniil de Tămaş, buna chiverniseală a averii bisericeşti.

După moartea sa parohia sa a stat vacantă doi ani; la concursul prim din 1898 s'a prezentat singur preotul Nicolae German, — astăzi paroh în Botez, tractul Turdei, — dar, credincioşii nevoind să-l aleagă, s'a publicat a douaoară concurs, de astădată ne-am prezentat cererile: subsemnatul şi Traian Motora astăzi (1912) paroh în Vorţa, tractul Iliei.

In 24 Iunie 1899, am fost ales eu cu totalitatea voturilor. In 14 Noemvrie 1899 m'am strămutat în parohia Deag, din Suplac unde am servit 3 ani.

In cursul vacanţei de doi ani, comuna bisericească, prin greşită administraţie, s'a înglodat în datorii de 2000 coroane.

In 1898 s'a regulat valea pe spesele comunei, repartizate pe posesorii de moşii. In 1894 s'a început comasarea. In 1900, toamna, s'a săvârşit comasarea predându-se în posesiune fiecărui proprietar averea lui.

La comasare s'a săvârşit nedreptate, în lipsa de conducător al credincioşilor, şi, din neînţelegerile iscate între dânşii, o parte voia trei hotare, ear alta voia o massă; s'a divizat în două şi hotarul comunei, din care cauză în urmă s'au născut certe. Inginer de comasare a fost regretatul O. Tilea, ginerele preşedintelui partidului naţional, Dr. Ioan Raţiu. Şapte ani după comasare, unul după altul, recoltele au fost foarte slabe, mai cu seamă în 1904 — anul edificării şcoalei — când nici grâu, nici cucuruz, nici nutreţ pentru vite n'au fost; am fost necesitaţi a procura un vagon de cucuruz din străinătate, pentru oamenii ameninţaţi de foamete.

Am venit în parohie în acelaş an, în care mitropolitul Ioan Meţianu venise în scaunul arhiepiscopesc.

Credincioşii mei, în cele religioase, erau cu totul negrijiţi, oameni încărunţiţi, în vârsta de 60—65 ani, în viaţa lor n'au fost împărtăşiţi cu sfânta Euharistie. Prin cuvântări, tocmite după sufletul lor, i-am pregătit pentru primirea acestei taine.

(Urmează).

— a acţiunii de restaurare — din partea ortodoxiei».

Pe vremea generalului Buccov se sculaseră pizmaşii împotriva mănăstirilor ortodoxe:

Cei din prin prejur calvini,
Şi cu uniţii români,

au fost tovarăşi de muncă în combaterea ortodoxiei; acuma, eată au rămas «uniţii români» ai *Unirii* blăjene să apere şi să susţie marea nedreptate ce ni s'a făcut prin prădarea mănăstirilor noastre din Ardeal, şi să joace rolul de agenţi ai papistăşiei într'o ţară cu majoritate covârşitoare ortodoxă, căreia nu i-ar permite nici să-şi repare şi să-şi refacă sfintele locaşuri, sub pretextul iezuitic că fiinţarea lor este pusă la cale spre desfiinţarea bisericii greco-catolice, a cărei «moşie» o calcă (!) viitoarea mănăstire dela Bucium...

Strigătul, mai mult decât îndrăzneţ, al monitorului războinic de pe Târnave n'are însă darul să sperie pe nimeni; — şi lucrul îşi va lua mersul său natural, cu sau fără voia neîmblânziţilor clarissimi domestici, crescuţi sub scut habsburgic şi sub ocrotire administrativă din timpuri dispărute.

Dumnezeu ne va ajuta; mergem drumul dreptăţii, şi, restaurând aşezările noastre mănăstireşti, succesul trebue să fie al nostru, al dreptilor, mântuiţi de sub vicleniа veche tirană a prigonitorilor ortodoxiei.

Dela fraţii din America

Românii ortodocşi din oraşul *St. Paul Minnesota* îşi clădiseră o sfântă biserică acum sânt 13 ani. Radical renovată, — repararea a costat peste o mie de dolari, — a fost sfinţită anul acesta, la 4 Septemvrie, cu ceremonia prescrisă. Actul înălţător, săvârşit de preoţii noştri, Păr. *Andrei Moldovan* din localitate, şi *Simeon Mihălţeanu* din Indiana Harbor, a întrunit, într'o frumoasă zi de Duminecă, o mare mulţime de credincioşi adunaţi în cartierul românesc, sosiţi din oraşele apropiate şi de pe la farme.

Serviciul divin s'a început dimineaţa la ora 7, s'a continuat cu sfinţirea apei, sf. liturghie, parastas pentru parohienii răposaţi. Un cor mixt, dirijat de dl Gh. Cristea, a contribuit şi mai mult le podoaba sărbărilor.

Predică potrivită a rostit păr. S. Mihălţeanu, vorbind despre tinărul foarte bogat, care s'a mâhnit de cuvintele Mântuitorului când i-a cerut, zicându-i: «toate câte ai, vinde-le şi le împarţi săracilor şi vei avea comoară în cer, şi vino, urmează mie», (Luca 18, 22). Predicatorul combate părerile greşite ale multor rătăciţi din zilele actuale, arătând că s'au depărtat de bunele învăţături ale Domnului şi Mântuitorului Isus Hristos, şi că numai revenirea la aceste înalte învăţături va putea să aducă pace, mângâere, şi folos în inimile turburate ale oamenilor de astăzi. Predica a înviorat sufletele evlavioşilor ascultători...

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuirile credincioşilor din parohii. — Altă contribuire din America. —

Parohiile din protopresbiteratul **Olt** au contribuit:

1. prin cumpărarea de cărămizi 18,000

2. pe liste de subscriere, în care se remarcă: Ion S. Comşulea, Elisaveta Ion Comşulea şi Alexandru Pică, din Râuşor, cu câte Lei 1000, Alexandru Ion Ittu din Şercăiţa cu Lei 1000, Solomon Roman cu soţia Maria din Şinca-nouă cu Lei 1000 şi alţi credincioşi 17,042

Epitropul dela biserica ortodoxă română din Indiana Harbor, evlaviosul creştin *Nicolae Popa* (din Gusu) trimite prin Pr. I. Mihălţeanu suma frumoasă de 5000

Total Lei: 40,042

Suma de mai 'nainte Lei: 2.637,548

Total general Lei: 2.677,590

Preotul activ

Cetind, atât în Telegraful Român, cât şi în alte gazete, despre sfinţirea bisericii din Şugag, întâmplată zilele acestee, ca cel ce am fost de faţă şi cunosc situaţia din acea parohie, îmi iau voie a întregì rapoartele ziarelor.

Distincţia preotului Gh. Perian, cu brâu roşu, nu este numai urmarea zidirii bisericii din amintita parohie, — această operă a fost numai o parte a vredniciei păr. Perian. Ceeace formează adevăratul lui merit, este activitatea sa pastorală, neobosită şi bogată în succese. I. P. S. Sa Păr. Mitropolit Nicolae a văzut şi recunoscut în el pe păstorul model în toate privinţele, şi de aceea l-a distins cu brâul roşu binemeritat.

Crezând că fac bun serviciu, mai ales preoţilor tineri, schiţez în puţine cuvinte activitatea acestui adevărat păstor sufletesc.

Gheorghe Perian, întâi de toate, este adevărat părinte, bun, cinstit şi cu iubire faţă de poporul, pentru care şi-a pus sufletul. La venirea sa în parohie a aflat o în stare puţin îmbucurătoare; dar, prin muncă statornică, şi bine socotită a refăcut totul şi a adus satul la stare de înflorire. A găsit o modestă bisericuţă de lemn, — a înlocuit-o cu o prea frumoasă biserică.

Viaţa familiară decăzută a credincioşilor a înoit-o cu cea adevărată, în care dragostea e stăpână şi pacea şi liniştea. Ospeţele costisitoare şi pomenile le-a înlocuit cu danii pentru scopuri obşteşti. Certele şi bătăile au dispărut, sectanţii n'au teren prielnic în această parohie. N'a aflat avere la biserică, şi i-a câştigat nu mai puţin de 1 milion lei, în cei 25 ani de păstorire apostolică. Poporul l-a organizat în societăţi pe bază evanghelică.

Parohia Şugag, care se întinde pe 24 km², este una din cele mai greu de administrat în Ardeal. Pentru un cuminecat sau o înmormântare, preotul e nevoit a face călătorii obositoare de câte 1—2 zile, pe jos, căci numai aşa poate urca prăpăstioasele înălţimi d'asupra cărora locueşte poporul. Greutăţile în aceste călătorii, mai ales earna, nimeni nu le poate închipui.

Să trecem la fapte. Păr. Perianu, începându-şi activitatea cu tact, şi-a câştigat încrederea întregului popor, care îl urmează azi fără şovăială.

Dovadă sânt: biserica, monumentul eroilor, banca sătească, asociaţiile, fondurile, ridicate şi înfiinţate tot de dânsul.

Din banii, câştigaţi în cei 25 ani de muncă, a ridicat biserica, monumentul eroilor, şi a înfiinţat:

1. Fondul statornic bisericesc,
2. „ pt. sistemizarea postului al 2 de preot,
3. „ pomenirilor,
4. „ Andrei Şaguna,
5. „ Reuniunii de înmormântare,
6. „ pentru înfrumseţarea bisericii,
7. „ săracilor,
8. „ bibliotecii parohiale,
9. „ casei culturale,
10. „ Gheorghe şi Agata Perian,
11. „ zidirii şcoalei primare,
12. „ soldaţilor eroi.

A înfiinţat apoi: *Societatea tinerimii Sfântul Gheorghe*, Reuniunea femeilor, Reuniunea de înmormântare, Reuniunea oierilor, Reuniunea meseriaşilor.

In privinţă economică, a înfiinţat banca sătească; a cultivat pomăritul în mod raţional împărţind sătenilor gratuit sau cu preţ minimal altoi nobili cu miile. Are o bibliotecă par., în ordine, provăzută cu registre şi bune cărţi.

Cine vrea să se convingă despre adevărul tuturor celor amintite mai sus, să poftească a face comparaţie între inventarul parohiei din 1902 (venirea sa în parohie) şi cel de azi, şi va rămânea plăcut impresionat de munca desvoltată de muncitorul modest ascuns între munţi.

De dorit e să aibă cât mai mulţi imitatori.

Pr. G. P.

Citiţi cărţi bune

— Indemn pentru tineret —

Cărţile de lectură particulară s'au scumpit atât de mult, cel puţin la părere, încât se pare că faci lux, când vrei să cumperi câte o carte mai de seamă.

Cu toate acestea, din când în când, ne permitem a ne înveseli, pe noi şi pe ai noştri, cumpărând câte una care ni se pare potrivită.

Dacă spunem mereu că s'au scumpit cărţile, ar trebui să le preţuim îndoit. Dar oare le citim noi cu bucurie îndoită, cu interes îndoit, cu folos îndoit?

Unii, la început se bucură de cartea cumpărată, o răsfoesc uşuratic, trec iute peste ea şi după ce-i ghicesc cuprinsul, o pun deoparte, fără a se mai gândi la ea; o preţuesc mai departe numai ca pe o nucă, îmbrăcată în hârtie aurită, din care ai scos sâmburele; câteva zile o mai vezi aruncată de pe o masă pe alta, până când în cele din urmă o aşează definitiv în raftul cărţilor uitate. Aşa nu trebue să se întâmple

Intre lucrurile ce le avem noi, cărţile trebue să ocupe un loc deosebit în sufletul nostru, deoarece cărţile sânt lucruri, de care e legat ceva din personalitatea aceluia care le-a scris. Raportul nostru cu cărţile nu e raport de lucruri de rând, ci e raport cu ceva spiritual. In fiecare carte aflăm ceva din spiritul, din eul intern al scriitorului.

Citindu-i cartea scriitorul ne descopere ceva din comoara cunoştinţelor lui, sau ne istoriseşte păţaniile lui, şi ne dă ocazie să ne apropiem şi mai mult de el, să-l avem înaintea noastră, să vieţuim, şi să suferim, şi să ne bucurăm împreună cu el.

Scriitorul nu mai e om străin, pe care nu l-am văzut niciodată, cartea lui ne face să-l cunoaştem şi să devenim chiar prietenul lui.

Acelaş lucru se întâmplă, când scriitorul ne vorbeşte despre soartea acelor persoane, care au trăit în fantazia lui.

Cu cât îi succede a zugrăvì persoanele din acţiune mai vii, mai natural, cu atât mai clară va fi icoana lor înaintea noastră şi cu atât mai însufleţiţi vom lua parte la tot ce-i priveşte; ear când vom termina cititul, ni se va părea că ne luăm rămas bun dela nişte cunoscuţi buni şi prieteni bun. Adevăratul cititor dealtfel nu se desparte de tot de ei, ci îi lasă să l influinţeze cu sfaturile lor în acţiunile lui din viitor. Acesta şi este rostul cărţilor bune.

O carte bună trebue citită cu toată grija, cu judecată, cu simţire, cu fidelă participare la soarta celor din acţiune; trebue să vieţuesti cu ei, să lupţi cu ei şi să te bucuri împreună cu ei.

Numai citind astfel cartea, ne apare figura scriitorului ca model de imitat în viaţă. Numai aşa vom recunoaşte în cărţile citite adevăraţi prietini şi sfătuitori.

Precum ne bucurăm la revederea unui prieten bun, tot astfel ne bucurăm căutând la cărţile noastre dragi, care odinioară ni-au produs bucurie, plăcere şi folos.

Jertfiţi dar, tinerilor, pentru cai veţi jertfì pentru binele vostru viitor.

Nu ziceţi, că e «prea scumpă» mai bună lămurire, comparaţi preţul al hainelor sau încălţămintelor, şi veţi că o carte bună, (haină sufletească!) de încă parte dintre — puţinele lucruri

Mihail

Parlamentul Mesajul regal, citit de regentul, A. S. R. Principele Nicolae, face mai întâi pomenire, — cu prilejul deschiderii primei sesiuni ordinare a parlamentului de sub domnia M. Sale Regelui Mihai I, — de *Regele glorios*, dispărut din mijlocul nostru. In faţa memoriei Sale, reprezentanţii naţiunii se pleacă îndureraţi, cu speranţa tare, că pe trăinicia operei Sale neperitoare Urmaşul Său va putea să se razime, ca să desăvârşească şi să desvolte consolidarea patriei întregite.

Mesajul se ocupă apoi de rolul actualului parlament, de politica externă, de administraţia internă, de şcoală şi biserică, de armată, de agricultură, de unificarea legislativă, de reorganizarea diferitelor ministere ş. a. Cu privire la regimul cultelor, mesajul spune:

Bisericile tuturor confesiunilor pot fi încredinţate că, potrivit literei şi spiritului constituţiei, statul român va avea faţă de ele tradiţionala sa solicitudine. Ca o primă dovadă a acestor preocupări veţi avea în sesiunea actuală a vă rosti asupra legii menite să statornicească regimul general al cultelor.

*

Pe lângă proectul acesta de lege, anunţat în mesaj, actualul ministru al cultelor, dl Al. Lăpedatu, are în vedere, ca lucrări de viitor, două proecte de legi:

Unul pentru salarizarea clerului, — care se va întocmi pe principiul întregirii veniturilor de care dispune clerul bisericii ortodoxe şi al diferitelor confesiuni. Principiul acesta e înscris în legea organică a bisericii ortodoxe şi în legea pentru regimul general al cultelor.

Al doilea proect de lege e acel pentru organizarea învăţământului seminarial şi teologic, proect care se va întocmi în comun acord de către Sf. Sinod, de ministerul cultelor şi de ministerul instrucţiunii. Legea aceasta specială a învăţământului seminarial şi teologic, — declară ministrul — e deasemenea prevăzută în legea organizare a bisericii ortodoxe, în sensul că acest învăţământ stă sub conducerea bisericii, ear întocmirea programelor şi condiţiile de numire ale corpului didactic trebue statorite de acord cu ministerul de culte şi cu cel de instrucţiune care are işi rezervă controlul acestui învăţământ.

Biserica ortodoxă română din România este titlul unui articol informativ publicat în revista bisericească din Gotha, *Die Christliche Welt* (Nr. 12 din 1927), şi semnat de Adolf Schullerus din Sibiu. In partea primă a articolului se schiţează fazele şi greutăţile administrative prin care au trecut bisericile ortodoxe în deosebitele provincii ale ţării întregi. Partea a doua se ocupă de noua constituţie, cu legea şi statutul pentru organizarea bisericii noastre. Această lege şi statut sânt, după autor, un compromis între Statutul organic şagunian şi între legile bisericeşti din vechiul regat. Partea a treia şi ultimă descrie situaţia actuală a bisericii ortodoxe române, «care a dobândit o întărire extraordinară prin înfiinţarea patriarhatului». Autorul se ocupă şi de criza guvernului din anul trecut, în legătură cu biserica noastră, şi de venirea la putere a partidului dlui gen. Averescu.

In general se poate zice, sfârşeşte articolul, că astăzi biserica ortodoxă română, în unitatea ei, reprezintă în stat o forţă, care este hotărâtoare, cu deosebire în faţa sfăşierii dintre partidele politice.

Declaraţia guvernului cehoslovac în chestiune de concordat. Inainte de aceasta cu doi ani se întrerupseră relaţiile diplomatice dintre Cehoslovacia şi scaunul papal, din cauza serbărilor pentru *Ioan Huss*, la cari luase parte şi guvernul republicei cehoslovace, — dar pe cari curia papală le-a considerat ca fiind ostile bisericii papiste. Atunci nunţiul Marmaggi, acela care făcuse buclucuri şi la Bucureşti, a plecat din Praga.

Guvernul cehoslovac şi-a urmat calea, fără să se emoţioneze de aceste gesturi ale curiei papale.

In decursul anului acestuia s'au reluat tratativele de reconciliere, ear cu conducerea lor a fost încredinţat, din partea scaunului papal, Monsgn. Ciriaci, care s'a deplasat, în scopul numit, pentru un timp la Praga. Intr'un interview publicat în ziarul *Tribuna* în vara trecută, Monsgn. Ciriaci spune că în timpul cât a stat în capitala Cehoslovaciei, s'a convins că serbarea Huss are caracter naţional, nu importanţă religioasă, şi astfel participarea miniştrilor la acea sărbare n'a avut semnificaţia unei demonstraţii duşmănoase faţă de Vatican. Monsegnorul a mai adaogat, că nunţiul Marmaggi s'a cam grăbit în atitudinele ce le-a luat.

Scaunul papal, văzând astfel consecvenţa guvernului cehoslovac, a căutat o platformă pentru a se retrage de pe terenul pieziş pe care se aşezase faţă de un guvern conştient de drepturile sale naţionale.

Din Praga se anunţă acum, că socialdemocraţii au interpelat guvernul cu privire la tratativele în chestiunea concordatului. Guvernul cehoslovac a răspuns la interpelare, că este *împotriva* încheerii unui concordat; tratativele cu Vaticanul se rapoartă la chestiuni concrete şi generale, purtate în năzuinţa de-a le deslega în interesul obştesc al statului; — în decursul acestor tratative *n'a fost vorbă nici odată de încheerea unui concordat.*

Aşa se procedează în Cehoslovacia, care crede că nu e bine să se angajeze la legături prea îndatoritoare faţă de Roma papală.

Cazul e destul de instructiv, şi guvernele ţării noastre ar fi putut culege dintr'însul învăţăminte preţioase.

INFORMAŢIUNI

Convocarea Consiliului mitropolitan. In vederea rezolvării lucrărilor pregătitoare pentru Congresul naţional-bisericesc I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a convocat Consiliul mitropolitan la şedinţe pe zilele de 24 şi 25 Octomvrie c.

Universitatea «Regele Ferdinand I». Astfel se va numi pe viitor suprema instituţie culturală dela Cluj, întru pomenirea Aceluia care a patronat acum opt ani înscrierea ei în rândul întâi al focarelor de cultură românească. Decretul despre această numire a fost semnat de Inalta Regenţă. Solemnitatea se va oficia în 30 Octomvrie. Vor participa dnii miniştri Dr. C. Angelescu, Al. Lapedatu, şi alţi reprezentanţi.

Domnitorul Ghica Vodă al Moldovei, sărbătorit la Iaşi în 12 Octomvrie, când s'au împlinit 150 de ani dela uciderea lui şi dela răpirea Bucovinei, va fi comemorat şi în şcoalele noastre secundare (şi în clasa a patra primară). Ministerul instrucţiunii a trimis o circulară direcţiunilor de şcoale, prin care le face cunoscut să aleagă o Duminecă din cursul acestei luni în care, după oficierea unui serviciu divin, să se ţină elevilor conferenţe în legătură cu uciderea voevodului moldovean şi răpirea Bucovinei.

Comemorare. In 9 Octomvrie a. c., şi în cadre prea modeste, s'a sărbătorit, la biserica gr.-cat. din Sibiu, împlinirea a 100 de ani dela naşterea marelui român *Alexandru Papiu Ilarianu*, fost ministru de justiţie, academician, istoric si unul din fruntaşii revoluţiei ardelene din 1848, răposat înainte cu 50 de ani (în 1877) şi înmormântat în Sibiu, unde Academia Română i a ridicat bustul frumos de marmoră.

Concurs literar. Secţia literară a «Astrei» anunţă un premiu de 30,000. Tema pusă acum la concurs este: Viaţa şi opera lui George Bariţ până la anii 1848—1849 inclusiv. Un premiu ulterior va cere aceeaş viaţă, aceeaş operă, până la moartea lui Bariţ. Manuscrisele se vor trimite Comitetului central al «Astrei» (Sibiu, strada Şaguna 6). Terminul de prezentare este 1 Ianuar 1929.

Alegerea de protopop. Sinodul electoral protopopesc al Târnavei s'a întrunit la 19 Octomvrie în Diciosânmărtin. Au fost prezenţi 29 membrii. Actualul adm.-protop. George Oprean, a primit 29 voturi. Resultatul alegerii a făcut cea mai bună impresie în localitate, unde părintele Oprean e apreciat. Actul alegerii l-a condus ases. cons. Tr. Scorobeţ, care în vorbirea de deschidere a arătat misiunea protopopilor.

Ştire ziaristică. A apărut cu data de Luni 17 Octomvrie 1927, primul număr al cotidianului din capitală, *Dreptatea*, organ oficios al partidului naţional-ţărănesc. Să fie în ceas cu noroc.

Deschiderea şcoalelor primare s'a amânat. In ultimele zile s'au înregistrat cazuri noui de paralizie infantilă în provincie, de aceea s'a decis ca şcoalele primare să nu se deschidă, decât la 1 Noemvrie.

Aviz. Aducem pe această cale la cunoştinţa On. preoţimi din protopopiatul Sălişte că, în conformitate cu dispoziţiile statutare. *Conferenţa de toamnă* a desp. Sălişte al Asociaţiei clerului se va ţinea *Duminecă în 30 Octomvrie 1927* în comuna *Galeş*. La ora 9 a. m. sfânta liturghie în sobor. Predica o ţine păr. C. Ghişe. La 11 ore: Conferenţă intimă; vor prelege: prot. Borcia şi parohul I. Bărbat. Comunicări. La ora 3 d. m. Conferenţă festivă, cu asistenţa poporului. Cuvânt de deschidere, şi prelegerile preoţilor Ioan Hanzu şi Ioan Isac. Preoţimea se prezintă în reverenzi; participarea e strict obligatorie.

Prot. *Dr. Dumitru Borcia.*

Şcoale minoritare. Conducătorii Statusului romano-catolic din Ardeal, în adunarea lor generală ţinută de curând la Cluj, au discutat bilanţul instituţiilor culturale ce le aparţin. Se constată că Statusul întreţine şapte licee, 16 şcoale medii (civile), 2 şcoale comerciale superioare de fete, 2 şcoale normale, şi 206 şcoale primare, — toate ungureşti, ale unei confesiuni care numără abea o *treime* din locuitorii unguri ai României. Şi totuşi ungurii, întocmai ca saşii, se plâng şi ameninţă cu Geneva, ca sânt nedreptăţiţi şi cu privire la învăţământ. Cine-i sileşte să întreţie atâtea şcoale, când n'au mijloace de întreţinere?

Şcolare. Ministerul instrucţiunii va acorda o nouă sesiune de examen pentru admiterea elevilor în clasa V-a căzuţi în sesiunile de Iunie şi Septemvrie 1927. Această nouă sesiune se ţine în luna Mai 1928, pentruca elevii reuşiţi să se poată prezenta la examenul de clasa V-a pregătiţi în particular în Iunie şi Septemvrie 1928.

Desfiinţarea clasei IV la trenurile personale a fost amânată, urmând să se aplice cu începere dela 1 Ianuar 1928, data dela care va intra în vigoare noul tarif de călători al căilor ferate.

Aşezământ caritabil. Pentru nenorociţii copii anormali, cretini şi vicioşi, s'a deschis la Cluj un azil, condus cu pricepere de dl Vasile Ureche. Se adăpostesc aici 37 copii, cărora li se dă o părintească îngrijire. In curs de câteva luni, unii dintre aceşti debili mintali, au ajuns să ştie scrie şi citi, şi au deprins o meserie învăţând în atelierele azilului, care are două învăţătoare şi trei măestri. Copiilor din azil li se aplică cele mai perfecte tratamente medicale.

ŞTIRI LOCALE

Invitare. Reuniunea română ne muzică «Gh. Dima» din Sibiu invită pe toţi membrii săi la adunarea generală ordinară, care se va ţinea Sâmbătă în 29 Octomvrie a. c. ora 5 p. m. în sala de muzică «Musikverein», strada General Moşoiu. Ordinea zilei: Raportul general; Cenzurarea socotelilor şi darea absolutorului; Alegerea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbal al adunării generale; Alegerea noului comitet; Statorirea bugetului pe anul 1927/8; Eventuale propuneri, care sânt a se anunţa preşedintelui cu 3 zile înainte. *Comitetul.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Cântări bisericeşti. Au apărut: T. Lugojan: 1. Răspunsurile liturgice pe o voce pentru şcolari, Lei 20.—, 2. Cele 8 glasuri, la Vecernie Lei 75·—, 3. Cele 8 glasuri, la Utrenie, Lei 60. Editura: «Librăria Diecezană», Arad. — Adevăratul prieten, credincios atât în momentele de bucurie, cât şi în cele de durere, care însoţeşte pe tot omul dela naştere până la moarte, — este cântarea bisericească. Desvoltată în cursul timpului, conform spiritului limbii şi simţului muzical al poporului român, această cântare bisericească a aranjat-o din nou pe note cu îngrijire, clar şi sistematic, profesorul de muzică T. Lugojan, unul dintre cei mai activi şi competenţi în domeniul muzicei bisericeşti, având pregătire muzicală şi experienţă de 30 ani pe acest teren. Iubitorii de cântare bisericească află bun ajutor în lucrările dlui Lugojan, ear cei ce se îndeletnicesc cu armonizări şi compoziţii religioase, află preţioase şi bogate motive de cântări bisericeşti orientale româneşti.

Poşta redacţiei

Pr. *I. M.* în *D.* Ziarul vi se trimite *regulat;* administraţia nu poartă vina, dacă nu-l primiţi totdeauna. Am dispus să vi se trimită a *doua oară* numerele cerute.

Mai multora. Acelaş răspuns.

Pr. *P. Ş.* în *M.* S'a luat notă în nrul trecut. E prea târziu să revenim. De altfel, ne bucurăm de tot ce ni-aţi comunicat.

Nr. 9411/1927 Ep. (121) 2—2

Concurs

Consiliul arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu are de vânzare în pădurea numită «Tufari» situată în hotarul comunei Cisnădie 653 arbori esenţă stejar, reprezentând un volum de circa 677.997 m. 3. lemn de lucru şi 1244, 699 steri lemn de foc.

Doritorii de a cumpăra aceşti arbori să-şi înainteze ofertele lor până Joi în 3 Noemvrie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu.

Condiţiunile pentru vânzarea şi exploatarea acestor arbori se pot vedea în cancelaria arhidiecezană în Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 439/1927. (118) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Idiciu**, protopresbiteratul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregirea dela stat conform coalei «B»
2. Sesiunea parohială 28 jugăre, pământ foarte bun.
3. Lemne de foc din pădurea comunală, 1 delniţă.
4. 1 (una) zi de clacă.
5. Locuinţă în casa parohială.
6. Venitele stolare obişnuite.

Concurenţii să-şi înainteze cererile în timpul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral şi să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra şi predica.

Oficiul protopresbiteral ortodox român în înţelegere cu consiliul parohial din Idiciu.

Biertan, la 8 Septemvrie 1927.

Nicolae Gheaja
adm. protopopesc.

Nr. 647/1927. (120) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Mociu-de sus**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat şi 2 jugăre fânaţe, ca sesiune parohială.

Concurenţii să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Cu prealabila încuviinţare a protopresbiterului se poate prezenta în biserică spre a cânta, oficia şi cuvânta.

Zărneşti, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 648/1927. (119) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Şirnea**, protopresbiteratul Branului, prin aceasta se publică concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu prealabila încuviinţare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta şi predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 609/1927. (122) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Holbav**, protopopiatul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu prealabila încuviinţare a acestuia să se prezinte în terminul indicat în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta şi predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zărneşti la, 29 August 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 62/927. (122) 1—1

Concurs

Oficiul parohial în conţelegere cu consiliul şi adunarea parohială din comuna **Câlnic**, judeţul Alba, publică prin aceasta concurs de licitaţie pentru edificarea salei culturale.

Planul de edificare, condiţiile de licitare şi preţul de strigare se pot vedea în fiecare zi la oficiul parohial.

Licitaţia se va ţinea în ziua de 30 Octomvrie 1927 la 2 ore p. m. în localul şcoalei.

Câlnic, la 9 Octomvrie 1927.

Oficiul parohial.

P. Cucuianu
paroh.

Nr. 8795/927 A. Sp. (123) 1—1

Licitaţie publică pentru darea în întreprindere de lucrări de construcţie

La Prefectura judeţului Sibiu (camera Nr. 8) în ziua de *29 Octomvrie 1927*, la orele 11 se va ţine licitaţie publică cu termen scurt pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcţie a localului şcoalei normale de băeţi din comuna Avrig.

Devizul şi planurile se pot obţine la Ministerul instrucţiunei în Bucureşti şi — dupăce vor sosi la Sibiu — la prefectura judeţului Sibiu (I etaj, camera Nr. 24).

Sibiu, la 12 Octomvrie 1927.

p. prefect: **Schöpp.**

Nr. 1497 port. 1927 (126) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 1006/926 şi Nr. G. II 7095/1927 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Lazar Buzdughină jun. reprezentat prin advocatul Dr. Mihalyi contra locuitor în Sibiu pentru încassarea creanţei de Lei 5800·— şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe *28 Octomvrie 1927, ora 10 a. m.*, la faţa locului în Sibiu strada Ocnei 21 şi T. Vitelor Nr. 4, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară mobile şi 1 strung în valoare de Lei 19,300·—. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretensiunea care e de încassat face Lei 5800·— capital, iar spesele până acum staverite de Lei 2848·—.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost execvate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. LX din 1881 § 120.

Sibiiu, la 30 Septemvrie 1927.

Dr. Baku,
portărel.

Nr. 341 prot. 1927 (127) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 2380/1926 şi Nr. G. II. 2678/1927 a judecătoriei mixte rurale Sibiu în favorul reclamantului Dr. Rudolf Mihalyi reprez. prin advocatul Dr. Rudolf Mihalyi pentru încassarea creanţei de Lei 2000·— şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe *28 Octomvrie 1927, la ora 11 a. m.* la faţa locului în Sibiu str. Maria Nr. 9 unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 2 dulapuri şi altele în valoare de Lei 8700·—. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretensiunea care e de încassat face Lei 2000·— capital, dobânzile cu 10%, socotind din 1 Ianuar 1927, iar spesele până acum staverite de Lei 1259·40.

Intrucât mobilele care ajung la licitaţie ar fi fost execvate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art. LX: 1881 § 120.

Sibiu, la 30 Octomvrie 1927.

Dr. Baku,
portărel.

Nr. 214 port. 1927. (125) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă judecătoria mixtă Ocna-Sibiului prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 125/926 şi Nr. G. II 2183/1927 a judecătoriei mixte Ocna-Sibiului în favorul reclamantului Ioan Reulea repr. prin adv. Dr. Mihalyi contra loc. în Armeni pentru încassarea creanţei de Lei 317·— şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe *28 Octomvrie 1927 la ora 15* la faţa locului în comuna Armeni unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 10 oi în valoare de Lei 5000. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretensiunea care e de încassat face Lei 317·— capital, dobânzile cu 10%, socotind din 16 Ianuarie 1926, iar spesele până acum staverite de Lei 1367·—.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost execvate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. LX din 1881 § 120.

Ocna-Sibiului, la 1 Octomvrie 1927.

Carol M. Szöts
portărel.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părţi alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dlui **Ioan Meţianu**, arhiepiscop şi mitropolit.

Preţul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Preţul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele şi troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când serveşte arhiereul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a preţului ori contra rmabrus la *Timotei Popovici.*

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

PRIBEGII

comedie în 2 acte, localizare după NESTROY

de **Dr. Sebastian Stanca**

Preţul **20 Lei.** — Plus porto poştal **5 Lei.**

Vlăduţul mamii

comedie într'un act de LUPEANU

Preţul **15 Lei.** Plus porto poştal **5 Lei.**

Citiţi

MEMORIILE

Arhiepiscopului şi Mitropolitului

Andrei Şaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustraţiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Şaguna despre fapte şi întâmplări momentuoase din viaţa sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Preţul: 25 Lei

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 28 Octomvrie 1927 Nr. 78—79

Telegraful D[illegible]

Organ naţional-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Abonamentul:
Un an **500 Lei.** — Şase luni **250 Lei.** — Trei luni **130 Lei.** — Pentru străinătate un an **900 Lei.** Pentru America **4 Dolari.**
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit **6 Lei** pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă **rabatul cuvenit.**
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului **„Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.**

Cor[illegible]ele să se adreseze Redacţiei **„Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază**

Congresul naţional-bisericesc

Serviciul divin

In ziua marelui mucenic Dimitrie la ora 9½ I. P. S. Sa părintele Arhiepiscop şi mitropolit al nostru *Nicolae*, Preasfinţiţii episcop *Grigorie* al Aradului şi arhiereul *Andrei* Crişanul au fost conduşi pe un timp admirabil de toamnă cu deosebit fast de preoţimea catedralei în fruntea căreia mergeau studenţii şi corul Academiei noastre Teologice, dela reşedinţa Sa în biserica catedrală.

I. P. S. Sa, asistat de numiţii Preasfinţiţi şi de clerul catedralei, a celebrat cu mare solemnitate Sfta liturgie, în decursul căreia a hirotonit întru presbiter pe diaconul Eugen Ulieţ pentru parohia Valea-Sângeorgiu şi întru diacon pe clericul Vasile Ţetcu.

La Sfta Liturgie au participat pe lângă mulţimea de credincioşi din localitate membrii congresului naţional bisericesc în frunte cu P. S. Lor episcopii Roman al Orăzii-Mari, Nicolae al Clujului şi arhiereul Filaret.

După terminarea Sftei liturgii I. P. S. Sa a oficiat chemarea Duhului sfânt şi parastas pentru odihna sufletului Majestăţii Sale Regelui nostru Ferdinand I.

A distribuit apoi deputaţilor congresuali şi numeroşilor credincioşi anafora.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al catedralei condus de profesorul T. Popovici.

După terminarea serviciului divin I. P. S. Sa Mitropolitul şi Preasfinţiţii au fost conduşi la reşedinţă cu aceeaşi solemnitate cu care au fost aduşi.

Şedinţa de deschidere

După o pauză de un pătrar de oră membrii congresului se întrunesc din nou în catedrală de unde s'a esmis o delegaţiune constătătoare din deputaţii Vasile Goldiş, Traian Oprea, Dr. Gheorghe Popa şi Iosif Iacob, ca să invite pe I. P. S. Sa Mitropolitul spre a veni şi a deschide congresul.

Urmând invitării I. P. S. Sa vine în catedrală încunjurat de ierarhii mitropoliei noastre, şi luând locul la masa prezidială, aşezată înaintea sfântului altar, având de-a dreapta pe Prea Sfinţiţii episcopi Roman al Orăzii şi Grigorie al Aradului, iar de-a stânga pe Prea Sfinţitul episcop al Clujului Nicolae şi Prea Sfinţiţii arhierei Filaret şi Andrei, rosteşte cu glas înalt şi pătrunzător, o remarcabilă cuvântare în care a amintit mai întâi că înaintea ochilor săi sufleteşti apare figura măreaţă a marelui rege Ferdinand I, care ne-a ajutat să înfăptuim unificarea tuturor românilor. Strânşi în jurul tronului care este reprezentat prin regele nostru Mihai I, să stăm în ajutorul Lui pentru numele ce-l poartă şi să-l poată eterniza prin cultură şi prin ridicarea poporului nostru.

Aminteşte apoi, despre trecerea la cele eterne a fericitului episcop Ioan din binecuvântata eparhie a Aradului mort la anul 1925.

Amintesc trecerea din această viaţă a unui vrednic fiu al bisericii, a neuitatului Dr. Ioan Mihu.

Arată că în sânul diferitelor comunităţi creştine s'a ivit dorinţa de a realiza o colaborare în vederea îndeplinirii împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ. Biserica noastră n'a putut să rămână străină faţă de aceste mari probleme şi atât la Stockholm cât şi la Lausanne au participat şi reprezentanţi ai bisericii noastre.

Aminteşte pelerinajul făcut în Ţara Sfântă la Locurile pe unde a învăţat şi propoveduit Mântuitorul.

«Veţi binevoi a lua cunoştinţă despre rapoartele ce le aduce Consiliul nostru mitropolitan. S'a observat un îmbucurător progres. Astfel pe lângă Academia noastră Teologică din Sibiu, au mai fost ridicate la rangul de Academii: Seminarul din Cluj, Arad şi Caransebeş.

In anul acesta s'a înfiinţat un seminar teologic şi aici în Sibiu. Noi avem încrederea că din această şcoală vor ieşi conducători luminaţi a-i poporului nostru. Ţin să amintesc că ne găsim într'o criză mare de preoţi din cauza căreia multe parohii sunt lipsite de păstori şi pentru a suplini lacuna aceasta am înfiinţat aici în centru Mitropoliei cu consimţământul Consiliului mitropolitan această şcoală în care vor fi primiţi elevi cu 4 clase de liceu în care să se dea o cultură generală şi o cultură specială teologică conform actualelor necesităţi ale bisericii. Acest seminar va avea 6 clase.

...Dela aceşti tineri ne putem aştepta la o înviorare a vieţii morale şi religioase care este cea mai puternică temelie a vieţii noastre ca neam.

Duhul religios este chemat să străbată şi viaţa noastră. Eu nu văd o altă scăpare decât urmând lui Isus Hristos.

In desbaterile noastre pentru a ajunge la scopul hotărât va trebui să urmăm pilda Celui ce a zis: «Eu sunt calea, adevărul şi viaţa».

In fine I. P. S. Sa a implorat binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrărilor congresului nostru din această sesiune, declarând deschis congresul din anul 1927.

Cuvântarea I. P. S. Sale pe care o v'om publica în întregime în Nr. proxim, a făcut adâncă impresiune asupra membrilor congresuali, iar I. P. S. Sa a fost viu aclamat.

*

Pentru provederea agendelor biroului congresual, I. P. S. Sa designează notari interimali pe deputaţii: Dr. Gheorghe Proca, Dr. Seb. Stanca şi Dr. Ştefan Muntean, din cler şi Nicolae Colan, Dr. Augustin Ciavici, Dr. Petru Meteş, mireni.

Se prezentează raportul Consiliului mitropolitan din 24 Octomvrie Nr. 334, prin care se înaintează actele electorale ale deputaţilor congresuali.

In legătură cu aceasta Prezidiul dă a se citi consemnarea deputaţilor aleşi, având a-şi depune credenţionalele pe masa biroului.

La apelul nominal îşi prezintă credenţionalele în persoană 46 deputaţi.

Cu privire la verificarea deputaţilor în înţelesul paragraf. 6—12 din Regulament, afacerilor interne, deputaţii aleşi se împart în 5 secţiuni dintre cari:

Secţiunea primă, constătătoare din deputaţii aleşi pe teritorul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, va examina actele şi va verifica pe deputaţii diecezei Aradului.

Secţiunea e doua constătătoare din deputaţii diecezei Aradului va examina şi verifica pe deputaţii din dieceza Caransebeşului.

Secţiunea a treia constătătoare din deputaţii diecezei Caransebeşului va examina şi verifica pe deputaţii din dieceza Oradea.

Secţiunea a patra constătătoare din deputaţii diecezei Oradea va examina şi verifica pe deputaţii diecezei Cluj.

Secţiunea a cincea constătătoare din deputaţii diecezei Cluj, va examina şi verifica pe deputaţii arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu.

*

După terminarea şedinţei prime toţi membrii congresuali s'au prezentat înaintea I. P. S. Sale Arhiepiscopul şi Mitropolitul nostru Nicolae în salonul cel mare al reşedinţei Arhiepiscopeşti şi în numele membrilor congresului părintele protoereu al Lugojului *Dr. Gheorghe Popoviciu* a rostit următoarea cuvântare:

Inalt Prea Sfinţite Domnule Arhiepiscop şi Mitropolit! Membri congresului nostru nu numai potrivit obiceiului, ci pătrunşi de o profundă veneraţie se prezintă a aduce omagiul prin cuvântul meu faţă de persoana I. P. Sfinţiei Voastre urându-Vă lungă şi bogată păstorie.

Evenimentele politice epocale, prin întregirea neamului în hotarele etnice au adus cu sine şi organizarea bisericei unitare ortodoxe române.

Eram noi una şi până acuma în credinţa noastră, dar administraţia se regula la noi după Statutul organic al nemuritorului arhiepiscop şi mitropolit Şaguna.

Providenţa divină ne-a dăruit în persoana I. P. S. Voastre un păstor luminat şi înţelept în aceste vremuri de refacere şi organizare.

Am fost martori şi putem mărturisi urmaşilor noştri cu câtă energie, înţelepciune şi succes aţi apărat organizaţiunea şaguniană a bisericei noastre, căreia avem să mulţumim tot progresul restimpului din urmă.

Noi am privit în ierarhii noştri pe părinţii noştri, cari ne-au mângâiat în zilele grele şi ni-au luminat cărările noastre.

Sunteţi bărbatul dorirîlor noastre şi cu alipire fiiască Vă urăm din tot sufletul deplină sănătate spre a reprezenta şi păstori mitropolia noastră cu aceeaş demnitate, înţelepciune şi rezultate strălucite ca până acum spre binele credincioşilor şi preamărirea lui Dumnezeu.

Intru mulţi, mulţi ani I. P. Sfinţite Stăpâne.

I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* vădit mişcat de cuvintele rostite, într'o vorbire mai lungă mulţumì pentru simţămintele arătate asigurând pe cei prezenţi că aceste sentimente exprimate îi vor fi un razim şi îndemn în conducerea Mitropoliei. A accentuat I. P. S. Sa, bucuria că i-a succes unificarea bisericească cu fraţii noştri din Patria întregită; iar cât pentru partea sa avută la această lucrare scoasă în relief de antevorbitor, accentuează că şi-a împlinit numai datoria exprimându-şi speranţa că prin introducerea principiilor din Statutul şagunian biserica română-ortodoxă va câştiga, pentru că vede crescând tot mai tare sfânta misiune a bisericei şi că în păturile largi ale clerului şi credincioşilor noştri se desvoltă o tot mai mare înţelegere pentru această misiune.

Când în vara anului 1923 cu ocaziunea serbării semicentenarului dela trecerea din această viaţă a fericitului întru aducere aminte arhiepiscop şi mitropolit Andrei în fruntaşa noastră parohie Răşinari unde îşi doarme somnul de veci, la cari serbări a participat şi bunul şi înţeleptul nostru rege Ferdinand I, trecut prea de timpuriu la cele eterne, dimpreună cu întreaga Familie regală, salutând pe distinşii oaspeţi şi exprimând bucuria bisericii ardelene, care a putut să salute pe Suverani cu prilejul acelei măreţe sărbători, am rugat pe Majestatea Sa să primească asigurarea că nu are un factor mai sigur pe care să se poată bizui totdeauna, decât biserica; — accentuând că suntem în stare să probăm cu fapta nu numai cu vorba ce am afirmat.

Nu mă îndoiesc că precum în trecut aşa şi în viitor noi ierarhii cu ajutorul bunului Dumnezeu în deplină armonie cu clerul şi poporul nostru vom întâmpina ori ce greutate, şi vom conduce naia bisericii la limanul dorit. I. P. S. Sa împărtăşeşte celor prezenţi binecuvântarea arhierească.

*

Foloseşte apoi I. P. S. Sa prilejul de a felicita pe oratorul dlor deputaţi, seniorul protoiereilor mitropoliei noastre, Dr. Gheorghe Popovici, care peste câteva zile va împlini 40 de ani de vrednică şi mănoasă păstorire în via Domnului.

Scoate în relief frumoasele sale calităţi intelectuale şi morale prin care s'a distins în întreaga sa viaţă, făcându se pe sine pildă vie de adevărat păstor. Ii doreşte dela Dumnezeu încă multe zile ca să poată continua laborioasa sa activitate până la adânci bătrâneţe (vii aclamări atât la adresa I. S. P. Sale, cât şi la adresa părintelui protoiereu Popovici).

*

Atât în ziua primă, cât şi în celelalte zile cât a durat congresul, I. P. S. Sa a întrunit la ospitala Sa masă pe lângă P. Sfinţiţii ierarhi şi pe membrii măritului congres.

Şedinţa II

ţinută la 26 Octomvrie 1927 la ora 5 d. m.

Prezident: I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Bălan*, Arhiepiscop şi Mitropolit. Notar: *Dr. Augustin Ciavici.*

După citirea procesului verbal al şedinţei prime la ordinea zilei au urmat rapoartele secţiunilor verificatoare.

I. P. S. Sa constatând că sunt verificaţi 64 de deputaţi, declară congresul capabil de a aduce concluze valide.

Pentru combinarea deputaţilor în birouri şi comisiuni, se exmite o comisiune de candidare constătătoare din d-nii deputaţi: Mihail Păcăţianu, Traian Oprea, Vasile Goldiş, Dr. Gheorghe Dobrin şi Nicolae Comşa; până când comisiunea îşi va termina lucrările, şedinţa se suspendă.

Redeschizându-se şedinţa, la propunerea comisiunii de candidare, prin raportorul Dr. Nicolae Comşa se declară aleşi:

I. Biroul: a) din cler: George Proca, Petru Papp, Vasile Sava; *b*) mireni: Nicolae Colan, Augustin Ciavici, Petru Meteş, Eugen Beleş, Ilie Orzescu, Nerva Iercan, dintre cari I. P. S. Sa preşedintele designează ca notar general pe Dr. George Proca.

II. Comisiunea verificătoare: a) din cler: Mihaiu Păcăţan; *b*) mireni: Gheorghe Dubleş, Silviu Dragomir.

III. Comisiunea organizatoare: a) din cler: Arhiereul Filaret Musta, Arhim. Vasile Stan, Vasile Gan; *b*) mireni: Vasile Goldiş, Petru Groza, Valer Moldovan, Aurel Lazar, George Dobrin, George Popa.

IV. Comisiunea bisericească: a) din cler: Gheorghe Popoviciu, Traian Oprea, Trandafir Scorobeţ; *b*) mireni: Ioan Preda, Teodor Burdan, Nicolae Colan, Mihaiu Gropşan, Gavril Cosma, Ilariu Holom.

V. Comisiunea şcolară: a) din cler: Gheorghe Ciuhandu, Iosif Blaga, Sebastian Stanca; *b*) mireni: Gheorghe Bogdan-Duică, Silviu Dragomir, Lucian Georgeviciu, Valeriu Branişte, Vasile Loichiţa, Sextil Puşcariu.

VI. Comisiunea financiară: a) din cler: Fabriţiu Manoilă, Petru Papp, Romul Ancuşa; *b*) mireni: Nicolae Comşa, Ioan Pop, Alexandru Dragomir, Gheorghe Popa, Cornel Iancu, Ioan Ionică.

VII. Comisiunea petiţionară: a) din cler: Mateiu Voilean, Cornel Lazar, Ioan Papp; *b*) mireni; Ioan Robu, Romulus Boldea, Gavril Mihailov, Iosif Iacob, Gavril Buzura, Augustin Ciavici.

VIII. Fundaţiunea Gojdu: a) din cler: Ioan Georgea, Andrei Horvat, Andrei Ghidiu; *b*) mireni: Nicolae Comşa, Antoniu Bogdan, Sextil Puşcariu, Eugen Beleş, Romul Boldea, Gavril Cosma.

După aceea s'au distribuit actele întrate la biroul congresului diferitelor comisiuni spre studiare şi raportare. Cu acestea şedinţa s'a închis la ora 7 seara, anunţându-se proxima şedinţă pe ziua de 27 Oct. la ora 9 a. m.

Dela Asociaţia clerului „Andrei Şaguna"

Nr. 10—1927.

Convocare

In conformitate cu art. 10 din Statutele Asociaţiei «Andrei Şaguna» a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crişana şi Maramureş — având arhiereasca binecuvântare — convocăm al VIII-lea congres ordinar, ca congres liturgic, al preoţimii ort. rom. din Mitropolia Ardealului, pe zilele de *10 şi 11 Noemvrie a. c. la Lugoj*, cu următorul

Program:

Ziua I.

A. m. 1. Ora 9·30 sf. Liturghie în biserica ortodoxă din localitate, cu predică şi chemarea Duhului sfânt.

2. Ora 11 deschiderea Congresului prin prezidentul Asociaţiei, Prot. Dr. Gh. Ciuhandu. (Sala prefecturii jud.).

P. m.: Ora 13 Masă comună (locul se va indica la congres).

4. Ora 3 Referatul părintelui *Dr. Felea* (Pecica) despre *Esenţa Cultului ortodox* şi al *Prot. Şt. Cioroianu* (Comloş) despre *Atitudinea liturgică a preotului*, (cu discuţii asupra problemei).

5. Seara va avea loc un Concert religios dat de corul «Vidu» din Lugoj, în cadrul căruia va conferenţia Păr. prof. *Ion Imbroane* din Timişoara. (Programul, ora şi locul, unde se va ţinea concertul, se va anunţa în ajunul Congresului).

Ziua II.

A. m. 5. Ora 9: Continuarea discuţiei asupra problemei *Atitudinea liturgică a preotului.*

FOIŞOARA

O societate vrednică de imitat
(Clubul Rotary)

De **Horia Petra-Petrescu.**

Din 25 până în 27 Sept. 1927 s'a ţinut în Praga o adunare generală a *«rotarianilor»*.

Mişcarea merită să fie cunoscută şi la noi.

I. P. S. Sa *Mitropolitul* nostru *Dr. Nic. Bălan*, în frumoasa vorbire, rostită la congresul bisericesc dela Stockholm, a accentuat că relaţiile comerciale postbelice vor trebui să se lase pătrunse de un suflu etic, creştinesc, dacă vrem să se întremeze societatea omenească.

Iată o societate, care şi-a luat ca lozincă teza aceasta sănătoasă. *«Rotary-Club»*-ul s'a născut în America, acum 27 de ani, purcezând din sfera modestă a unui om de bine, a judecătorului Paul Harris din Chicago.

La început şi-a convocat judecătorul Harris prietinii, odată pe săptămână, la o cină comună, rugându-i cu toată ardoarea sa: «fiţi *oameni* în relaţiile voastre cu oamenii! Gândiţi vă la seamănul vostru!» Din ideia aceasta simplă s'a născut «Clubul Rotary», care e răspândit în ziua de azi în 42 de ţări şi care numără 130,000 de membri, cu 2652 de cluburi.

In Europa continentală (deci afară de Anglia) a ţinut Societatea pentru întâia dată adunarea generală acum. Până acum s'a mărginit Societatea să câştige aderenţi mai mult în lumea anglosaxonă, de aici înainte pledează şi prin celelalte ţări europene. Preşedintele general cutreieră Europa — pledând pentru înfiinţarea de «Cluburi Rotary».

«Rotary» vine dela «roată», dela emblema societăţii: o roată dinţată. Vrea să zică: ca o roată e societatea omenească, — dinţii sânt diferitele instituţii, clase sociale, cari toate împreună formează complexul.

Care sânt unele din *lozincile* date de Clubul R.? Iată unele: *«Fă ceeace vrei caşi cellalţi să facă!» «Cine serveşte pe alţii, se serveşte pe sine însuş!»; «Prin serviciu se ridică ceva pe temelii solide!»; «Să contribui la pacea lumii şi la o înţelegere internaţională prin metoadele obicinuite de oameni practici».*

Spuneţi dacă lozincile acestea au sau n'au dreptul de existenţă în România?

Să ascultăm însă mai pe larg despre principiile, de care se lasă condus «Clubul Rotary». Traducem: «Clubul R. este o uniune benevolă, constătătoare din membri, cari se întrunesc odată pe săptămână, la dejun sau seara la cină. Aceste întruniri se caracterizează printr'o camaraderie sănătoasă şi prin desvoltarea unor legături de prietenie, strânse, folositoare. Acceptarea de a face parte din membri clubului R. e condiţionată de acceptarea idealelor clubului R. şi de preluarea responsabilităţii de a trăi conform acestor ideale şi de a le pune în practică, în viaţa omenească zilnică, atât în afacerile comerciale, cât şi în afacerile burgheze şi sociale.

Probleme ce au să fie lansate şi propagate:

a) *idealul serviciului* ca bază a tuturor acţiunilor care au ca rezultat un câştig;

b) *o concepţie înaltă, etică* în problemele neguţătoreşti şi de carieră;

c) *ducerea în îndeplinire a idealului de a servi*, din partea fiecărui «rotarian», în sfera sa de activitate, personală, neguţătorească şi politică;

d) lărgirea cercului de cunoscuţi, ca prilej de a acţiona şi mai intensiv;

e) recunoaşterea meritelor oricărei munci

7. Raportul Comitetului Central.

8. Raportul Casierului.

9. Propuneri. (Propunerile vor fi anunţate Biroului Central cu cel puţin 3 zile înainte de Congres).

Delegaţii despărţămintelor, aleşi în sensul §-ului 6, pct. 1. din Regulament, precum şi toţi ceice doresc să participe la Congres, sânt rugaţi să se anunţe părintelui Dr. Mihaescu, paroh în Lugoj.

Membrii Comitetului sânt convocaţi în şedinţă pe ziua de 9 Noemvrie a. c. ora 4 p. m. (Sala prefecturii jud.). In aceeaşi zi la ora 6 p. m. va avea loc o consfătuire a membrilor prezenţi ai Asociaţiei din sinul căreia se vor alege comisiile pentru censurarea Raportului general şi a Raportului cassierului către Congres.

Sibiu, la 20 Octomvrie 1927.

Prot. Dr. Gh. Ciuhandu, prezident. **Prof N. Colan,** secretar.

NB. Ziarele noastre sânt rugate să reproducă această convocare cel puţin sub forma unei informaţiuni sumare.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Dela aşezăminte bisericeşti. — Nou ctitor. — Alte daruri.

Inregistrăm în acest număr rezultatul frumos obţinut de Sf. Episcopie a *Argeşului* şi de On. Direcţie a institutului teologic ortodox român din *Arad*, în ajutorul dat spre a restaurarea sfintei mănăstiri brâncoveneşti.

Ca nou ctitor se înscrie cucernica familie *Dumitru Sârbu* din Sibiu, slujind drept bună pildă şi altor familii cu dare mână.

Contribue:

Episcopia *Argeşului:* 1. prin plasare de cărămizi 11,280
2. prin colectă 2356
Familia *Dumitru Sârbu*, exploator de păduri, Sibiu 10,000
Direcţiunea institutului teologic ortodox român din *Arad*, prin colectă şi plasare de cărămizi . . 3000
Dr. Lucian Georgescu, advocat-deputat, Timişoara, prin plasare de cărămizi 2000
General *C. Dragu*, directorul învăţământului mil., Bucureşti . . . 1000
Maria Armenciu, născută Brâncoveanu (din?) 1000
Preotul *Filip Popovici* din Saravale, prin plasare de cărămizi . . . 1000
Ileana Bologa din Ruja 1000

Total Lei: 32,636
Suma de mai 'nainte Lei: 2.677,590
Total general Lei: 2.710,226

Aniversarea Naşterii M. Sale Regelui Mihai I. *In 25 Octomvrie a. c. M. Sa Regele Mihai I a împlinit etatea de 6 ani. Cu dragoste şi bucurie s'a prăznuit această aniversare în toată ţara, ridicându-se rugăciuni ferbinţi către Cel Atotputernic pentru îndelunga viaţă şi sănătate a M. Sale. Serviciul divin în biserica noastră catedrală din Sibiu s'a oficiat din partea P. Sfinţiei Sale Episcopului Aradului GRIGORIE, cu numeroasă asistenţă, în prezenţa I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE, a membrilor Consiliului mitropolitan, a organelor administrative în frunte cu dl prefect N. Regman, a ofiţerimii din garnizoană cu dl general Orescovici, a elevilor dela şcoalele din localitate cu profesorii lor şi a unui numeros public. La finea serviciului divin părintele Episcop Grigorie, a rostit un potrivit cuvânt, scoţând în relief însemnătatea zilei. Inaintea catedralei era postat un escadron al Regimentului 12 Roşiori cu drapelul şi muzica militară care au dat onorurile.*

Mussolini respinge. La cererea scaunului papal de a deslega «chestiunea romană» prin cedarea unui teritoriu, ordinea de zi fascistă, publicată acum, răspunde cu refuz. Proclamaţia dela Roma spune clar: «Reconstituirea puterii laice a papei, chiar şi într'o formă redusă, este cu neputinţă într'o Italie fascistă».

S'a aprins o nouă lumină

Incepând cu anul şcolar 1927/8 zarea bisericii noastre va fi luminată de o nouă lumină, de lumina şcoalei ce a luat fiinţă în aceste zile.

Noua şcoală, înfiinţată în centrul mitropoliei Ardealului, este *seminarul teologic.* Număr mare, de aproape două sute elevi, au cerut să fie primiţi în această şcoală, ear cei primiţi sânt din diferite provincii ale ţării şi unii chiar de peste graniţele ţării.

Consiliul arhiepiscopesc, în frunte cu I. P. S. S. Mitropolitul nostru Nicolae, dându-şi seamă de necesitatea şcoalei, n'a cruţat osteneală, nici jertfă pentru a face ca încă în toamna acestui an şcoala să-şi deschidă porţile. Toate piedecile ivite în drumul realizării au fost înlăturate.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, în vizitaţiile canonice, a văzut numeroase comune sărace în avere materială, dar bogate în credinţă; a văzut cătune văduvite de părinte sufletesc. In aceste comune, în cele mai mari sărbători ale anului şi în atâtea Dumineci, sufletele credincioşilor rămân nemângâiate, căci n'au unde să asiste la săvârşirea sf. liturgii. In aceste vizitaţii canonice s'a mai întâmplat că L au întâmpinat cucernici creştini şi cu lacrimi în ochi L-au rugat să le trimită şi lor preot, pentrucă lipsa lui o simţesc în toată clipa. Dragostea de părinte bun al fiilor Săi, L-a făcut să găsească modalitatea de a mulţumi pe cei însetoşaţi de adevăr.

Prin instrucţia aleasă şi prin educaţia îngrijită ce li se dă, cei cincizeci de elevi primiţi azi în noul seminar, vor fi la timpul său pregătiţi pentru a porni cu zel la sămănatul la care vor fi chemaţi.

Ei vor porni să împrăştie cu dragote cunoştinţele câştigate, să ducă lumina lui Hristos în toate sufletele dornice de această lumină. Ei vor alunga umbrele care, din cauza lipsei de preoţi, dainuesc de atâta timp prin văile munţilor noştri. Ei vor plivi straturile sufleteşti rămase în părăginire şi vor sămăna sămânţa dreptei credinţe.

Dee Dumnezeu ca toţi elevii să devie ucenici adevăraţi ai Mântuitorului, ear lumina lor să lumineze înaintea oamenilor, încât văzând ei faptele lor cele bune, să preamărească pe Tatăl nostru cel din ceruri. *S. Cândea.*

Notificare oficială

Preacucernica preoţime din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu se îndatorează, ca în ziua sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavril (8 Noemvrie a. c.), ziua numelui Maiestăţii Sale Regelui *Mihai I*, să celebreze în toate bisericile din Arhiepiscopie îndată după sfânta Liturghie un serviciu divin (Te-Deum), pentru sănătatea şi îndelunga domnie a tinărului şi binecredinciosului nostru Rege.

Consiliul arhiepiscopesc.

---

folositoare şi obligamentul fiecărui «rotarian», de a-şi duce meseria în îndeplinire plin de *demnitate*, de a interpreta meseria sa drept *un prilej de ajuta societăţii omeneşti;* —

f) promovarea *înţelegerii reciproce*, a bunăvoinţii faţă de semenii săi şi a păcii mondiale printr'o comunitate mai complexă de oameni de afaceri şi de meserie, cari sânt legaţi unii de alţii prin ideia rotariană a serviciului împrumutat.

Favoruri:

Prilejul de a face cunoştinţă cu bărbaţi, cari ar putea servi drept model. — O camaraderie autentică, care promovează înaintarea. — Putinţa de a câştiga prieteni adevăraţi, gata de a sări într'ajutor. — Putinţa de a primi informaţii despre activitatea, ţintele şi succesele altor oameni. — Desăvârşirea în metoade de lucru, care sporesc capacitatea personală de prestaţiune. — Sporirea, întărirea *tendinţei de a ajuta semenilor Săi şi societăţii omeneşti, ca complex.*

Indatoriri:

De a cerceta regulat convenirile. — De a plăti regulat contribuţiile. De a colabora decâte ori ţi se cere. — De a fi un om cu inimă largă, tolerant, un om plin de energie şi om al faptei, un adevărat om — un «rotarian». Cine poate fi membrul unui Club R.? Nu ori şi cine. Din fiecare breaslă, din fiecare categorie socială poate fi ales numai un *singur* reprezentant într'un Club R. Condiţii: 1. Meseria unui membru trebuie să fie astfel, ca vaza, dignitatea şi numele bun al Clubului să se ridice. — 2. Firma membrului are să aibă un rol conducător în branşa neguţătorească respectivă. — 3. Membrul să aibă în branşa sa o poziţie conducătoare. 4. Reputaţia sa să fie imaculată şi caracterul său inescepţionabil. 5. Trebuie să aibă întrare în societăţi bune şi să posedă formele sociale».

De sigur se vor apropia, după Cehoslovacia şi Austria şi de România «rotarianii». Vor căuta să militeze pentru principiile lor.

Publicistul englez Steed piedează pentru societate susţinând că: «Rotary este o ligă a iubirii de patrie», că societatea R. este un «canal al unei opinii publice informate», care e chemată să îmbunătăţească relaţiile între clase sociale, între ţări, între popoare.

Ori va prinde teren între noi societatea, ori nu, un lucru este sigur: lozincile date de cluburile R vor trebui să ne dea mult de gândit, dacă vrem ca să înaintăm pe cărarea propăşirii. Să învăţăm dela alţii.

Din trecutul unei parohii

— Material pentru monografia comunei Deag, protopopiatul Târnava —

(Sfârşit).

In 1900 primăvara, în postul păresimilor, i-am provězut eu pentru prima oară, cu această taină, dar pe puţini; în 1901 mai mulţi, în 1902, aproape toţi, ear de atunci încoace ei îşi ţin de datorinţă a primi barem odată pe an sf. taină.

Concubinatele erau la ordinea zilei. Cu îndemnuri şi poveţe potrivite, acest rău, înrădăcinat, l-am stârpit cu totul, astăzi nu am în parohie nici o căsătorie ilegală.

Credincioşii, cu deosebire în timpul de vară, nu ţineau sărbătorile, nici Duminecile, şi în timpul serviciului dumnezeesc lucrau ori stau în crâşmă, unde-şi tocmeau lucrătorii peste săptămână, sau făceau alte târguri, după care urma de obicei beţie, certe, bătăi şi procese costisitoare. Combătând prin predici în şi afară de

Agitații care nu se pot permite

Glas de durere primim astăzi din părțile săcuimii. Ni se scrie, între altele:

«Sânt adânc mâhnit, — ca bun român, — de ce se permite, din partea cenzorilor, să se publice în foile ungurești continue injurii la adresa neamului românesc; aceste injurii au efect demoralizator cu deosebire asupra românilor născuți în săcuime, cărora li se vorbește în coloanele ziarelor ungurești ardelene aproape numai de greșeli și păcate săvârșite de autoritățile românești, înjosind țara și neamul. Eată, de pildă, foaia *Magyar Nép*, din care vă trimit coloanele Hirek (știri) din 24 Sept. 1927, să vedeți cum, vorbind de situația școalelor, foaia își bate joc de procedeul dlui ministru al instrucției Anghelescu, și *agită poporul săcuesc contra hotărârilor asupra clădirilor școlare.* (Magyar Nép, ce ni le trimite, acuză pe dl Anghelescu că vrea să clădească școale românești chiar și cu prețul «ultimelor perne» luate dela «nenorociții» săcui. *Red.*). Tot la fel cu foaia numită scriu și celelalte foi, ca *Néplap, Brassói lapok, Hangya szövetkezet* șcl. Numai noi românii cari locuim între săcui, simțim efectul păcătoasei atitudini ziaristice ungurești, numai noi vedem, cum românii săcuizați de aici se rușinează când zilnic aud ocară și batjocură dela concetățenii lor, abonați la asemenea gazete iredentiste. Atragem, de aceea, atențiunea autorităților, și le invităm stăruitor să ia măsurile trebuitoare, cât mai neîntârziat; ear dnii cenzori să binevoiască a citi mai cu multă luare aminte scrisul din pomenitele gazete».

Credem că scrisoarea este destul de lămurită.

Dragostea creștinilor pentru biserică

Dela Făgăraș se anunță:

Sătenii din comuna Bucium, județul Făgăraș, din sentiment de adevărată dragoste creștinească, au făcut danie sfintei Mănăstiri «Intregirea neamului» din acea localitate pitorească, teren pe care a fost mai de mult tot o sfântă mănăstire ortodoxă, și prin vitregia vremurilor s'a dărâmat, ear acum, prin îndemnul M. Sale Reginei Maria a României, se înalță din nou și mai măreață în memoria eroilor noștri.

Au asistat la facerea actului de danie dnii judecători Tănăsescu, Dr. Socaciu advocat fost judecător, Balog șeful cărții funduare etc., și o delegație din capitală, în frunte cu dl Octavian Dobrian.

Reprezentanții oficialității au rămas pe deplin mulțumiți de dragostea nespus de mare, pe care o au sătenii din împrejurimi pentru ridicarea acestor așezăminte creștinești în țara lui Negru-Vodă. Aceasta este răsplata muncei acelor ce au făurit România întregită.

Prăznuirea Sfintelor Paști

Privitor la fixarea zilei, ca dată a prăznuirii Sfintelor Paști, am publicat în numărul precedent un articol: «*La 27 August 1926*», semnat de profesorul universitar din București, dl *Dr. C. Chtricescu*, care poartă, de sine înțeles, întreaga răspundere pentru conținutul și forma publicației sale.

Dl *Br. Bedeus*, atins în menționatul articol, dă răspuns, care sperăm să-l publicăm în numărul cel mai apropiat. Dar, și până atunci, ținem să constatăm următoarele:

Dl Br. Bedeus *nu s'a pronunțat*, în articolele sale, *în chip necuviincios*, despre Sf. Sinod; dovadă e că articolele acestea s'au publicat atât în ziarul nostru, cât și în revista Sfântului Sinod;

Este cu totul *îndreptățit și eterodoxul*, va să zică și protestantul Br. Bedeus, să se rostească în chestiunea sărbătoririi Sfintelor Paști, chestiunea fiind general creștină;

Dl Br. Bedeus a fost invitat, *chiar din parte ortodoxă*, să se pronunțe în această chestiune, în considerare că dsa face parte din numărul acelor puțini, care s'a ocupat mai dinadins cu problema prăznuirii Sfintelor Paști, și a discutat — după a noastră părere — totdeauna în modul cel mai obiectiv și temeinic. *Red. «Tel. Rom.»*.

INFORMAȚIUNI

DELA CONGRES. După o muncă intensivă de 3 zile, în decursul cărora s'au ținut 6 ședințe, Congresul nostru mitropolitan și-a terminat lucrările Vineri în 28 Octomvrie a. c. rezolvând în bună înțelegere și armonie toate agendele avizate la competența sa. Despre decursul ședințelor vom publica raportul în numărul proxim.

PARASTAS. In 28 l. c. la ora 8½ a. m. P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului cu mare asistență a celebrat în biserica catedrală un parastas, pentru odihna sufletelor fericiților în Domnul Arhiepiscopi și Mitropoliți Andrei, Miron și Ioan și episcopul Ioan al Aradului, precum și pentru marii mecenați Emanoil Gojdu, Alexandra Lebu și Dr. Ioan Mihu. La parastas au asistat membrii congresului în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și Prea Sfinții Ierarhi. A cântat corul Academiei noastre teologice.

M. Sa Regele Mihai la București. Regele Mihai a părăsit Duminecă Sinaia pentru a-și lua reședința de earnă la București. Regele a plecat însoțit de Regina Maria.

Intrunire. Comitetul sindicatului presei române din Ardeal și Bănat a hotărât să organizeze, pe ziua de Duminecă, 30 Octomvrie, o întrunire, la care o seamă de membri ai sindicatului și fruntași ai vieții publice românești din Ardeal vor înfiera acțiunea iredentei maghiare și a uneltelor ei rothermeriste.

Moartea lui Wilhelm de Hohenzollern. Fratele defunctului rege Ferdinand al României, a murit subit în Germania, în urma unui atac de apoplexie. Fostul principe Wilhelm a fost de curând în România, pentru a vedea pe fratele său pe patul de suferință.

Congresul partidului național țărănesc se ține în 20 Noemvrie a. c. la Alba-Iulia.

Conferență pastorală de toamnă. Primim: In mijlocul unor greșite curente și egoiste porniri deslănțuite în societatea omenească de azi, munca izolată a preoților ar fi, negreșit, foarte anevoioasă și cu efect problematic. Intrunindu-ne însă în conferențe, pentru a discuta chestiuni de interes pastoral, ne îmbogățim armele de luptă în contra curentelor contrare principiilor de viață propoveduite de Mântuitorul nostru Isus Hristos. In prelegeri publice și la sf. liturghie în sobor preoțimea coboară în mijlocul poporului, cu sfaturi și îndemnuri spre o viață mai înțeleaptă trupească și sufletească. Despre rodul bun al Asociației clerului ne-am convins din nou cei ce am luat parte la conferența pastorală a despărțământului *Dobra Ilia*, ținută în 16 Oct. Ilia. a. c. în Au participat mai toți preoții despărțemintelor, în frunte cu părintele protopop Iosif Morariu. După serviciul divin, oficiat de 5 preoți, tânărul preot Toma Neamțu a ținut pentru poporul, care în număr mare venise la biserică, o instructivă predică despre parabola Semănătorului. Mulțumirea sufletească, la auzul îndrumărilor sale, era zugrăvită pe fața tuturor. La ora 11, trecând în sala «Casei culturale», în fața asistenței numeroase s'a ținut ședința publică deschisă de părintele protopop. Pr. Em. Simcea a vorbit despre: Secte în general și despre secte aflătoare în tractul Dobra Ilia. — După masă a urmat conferința păr. Ioan Budoiu: arată mijloacele practice pentru combaterea sectanților. S'au discutat apoi diferite chestiuni pastorale în legătură cu temele de sus. *Pr. P. S.*

Statuia generalului. Corpul I armată a hotărât să ridice fostului său comandant glorios, generalul Drăgălina, un monument în pasul Surduc, la Păiuș, pe locul unde a căzut în fruntea trupelor sale. Statuia, sosind în gara Petroșani, s'a transportat la locul destinat. Inaugurarea se va face în curând.

Zece ani se împlinesc acum, de când în *Congresul ostășesc moldovenesc* din Chișinău, întrunit în zilele de 20—27 Octomvrie 1917, s'a decretat autonomia *Basarabiei* și s'a creiat *Sfatul țării*, care la 27 Martie 1918 a votat unirea cu patria mamă.

După congresul presei latine. Articole elogioase apar în presa parisiană la adresa României. Reprezentanții presei latine își publică impresiile culese în țara noastră, cu prilejul congresului dela București, și spun că România întreagă oferă o imagine de muncă, de respect al tradițiilor și totodată de dragoste de progres.

---

biserică, sfătuindu-i cu orce prilej, mi-am ajuns scopul: astăzi ori ce Duminecă și sărbătoare se ține cu sfințenie creștinească; biserica în sărbători și Dumineci este plină de credincioși, și stau goale crâșmele; nu mai sânt atâtea certe, nice procese fără rost.

Dumnezeu Atotputernicul mi-a ajutat în greaua chemare, și, ce-i rău, am stârpit.

Mi-am întors privirea la cele administrative. Cu toate că la moartea antecesorului meu n'a fost biserica datoare cu nimic, în timpul vacanței de 2 ani așa s'a înglodat, încât la venirea mea în Noemvrie 1899, era peste 2000 coroane datoare, ca: restanță de dare, spese de comasare, restanță de salar învățătoresc, și altele. Până a mă pune în clar cu situația, aproape în toate Duminecile convocam membrii comitetului parohial, cu cari mă consultam asupra tristei stări și în fine — fără a arunca repartiție pe parohieni, — am ieșit și din această încurcătură, plătind toată datoria și purtând și împositele curente, ce biserica le avea de prestat, parte din ajutoare, parte din cruțare.

In 1893 statul a ridicat salarul învățătoresc la 300 florini (600 coroane) și cvincvenalul. Acel salar se plătea dela biserică 218 cor., repartiție 240 coroane, fiecare parohian 1·20 cor., și din arânda unor locuri 142 coroane.

In anul 1903, învățătorul pe baza legii, pretindea și cele 2 cvincvenalii. Poporul nu voia și nici nu putea să plătească, căci cu spesele de comasare și recoltele slabe, care i-au sleit puterile, s'a înglodat în datorii, ajungând în imposibilitate de a mai jertfi pentru școală și biserică; ear învățătorul își pretindea dreptul său. Ce era de făcut? Am cercat după ajutor dela stat; spre acest scop în 1903 am primit 100 coroane; ear în 1905 100 cor., cu totul 200 cor.

In 1907, statul pune în lucrare legea apponyiană, în care pe lângă alte greutăți, ni se cere și urcarea salarului învățătoresc la minimul 1000 coroane salar fundamental și cvincvenaliile prescrise.

Fără să stau mult pe gânduri, pregătesc terenul pentru a cere ajutorul statului, — primisem învoirea și aprobarea P. V. Consistor în acest scop.

In 1908 am pregătit actele, pe care le-am înaintat ministrului de culte cu 32 documente recomandatoare; de unde s'a votat suma necesară la complectarea salarului învățătoresc, precum și cvincvenalele cerute prin lege.

Acum salarul învățătorului era de 1500 coroane, la care parohienii ca repartițiune anuală contribue numai cu 240 coroane, — câte 1 cor. 20 fil. de familie, — 218 coroane dela biserică; 142 coroane din arânzi=600 coroane, ear statul ajută cu 900 coroane.

Astfel deci, după cum îmi era teama că vom perde acest focular de creștere, — școala, — fiind în perspectivă edificarea școalei cu *altă* limbă de propunere, așa bunul Dumnezeu mi-a ajutat, și pe lângă toate piedecile puse, de contrarii școalei confesionale române, am învins și aceste greutăți, trecând peste ele, spre mulțămirea sătenilor.

Edificiul școalei era necorespunzător, încă în anii 1895—96; am fost admoniați a treia oră.

Mi-am pus în gând vorba: «Cutează și vei dobândi». In 1901 în Martie convoc comitetul parohial, pentru a hotărâ edificarea școalei; oamenii s'au hotărât fără greutate. Conclusul transpus Sinodului este primit și aprobat, ear subscrisul este însărcinat cu pregătirea planului și preliminarului; toate primesc aprobări, precum

Premiu. Ministerul instrucţiunii, a trimis ordin circular inspectoratelor şcolare din ţară, prin care le aduce la cunoştinţă că soc. Cultura Naţională a înfiinţat premiul «Vasile Pârvan» în valoare de 50,000 lei, pentru următoarele lucrări: a) «Viaţa şi opera Regelui Ferdinand I»; b) «Istoria războiului nostru de întregire». Ministerul invită pe dnii profesori şi învăţători să contribue şi ei la iniţiativa luată de «Cultura Naţională». Premiul va fi decernat de o comisie formată din câte un delegat al Academiei române, al ministerului de instrucţiune, şi al societăţii scriitorilor români. Lucrările, care vor trata despre «Viaţa şi opera Regelui Ferdinand I» vor trebui să fie gata până la 1 Decemvrie a. c., ear acele care vor trata despre «Istoria războiului nostru de întregire», până la 1 Ianuar 1928. Condiţiunile de amănunt ale concursului vor fi cerute societăţii «Cultura naţională», strada Doamnei Nr. 1, Bucureşti.

Cercul studenţesc sibian din Bucureşti anunţă că la 1 Noemvrie se deschide Căminul pentru studenţii din judeţul Sibiu, înscrişi la Universitatea din Bucureşti. Studenţii cari doresc să fie primiţi în acest cămin, vor înainta o cerere, însoţită de adeverinţă că se află înscrişi la universitate, arătând în cerere numele părinţilor, comuna în care domiciliază, numărul fraţilor şi surorilor. Termenul de înscriere este până la 1 Noemvrie a. c. Cererile se vor trimite la adresa dlui preşedinte al cercului studenţesc sibian, *Mosora*, la căminul sf. Voevozi, în Bucureşti.

Comitetul.

Activitatea Caselor Naţionale. Comitetul de conducere al Centralei Caselor Naţionale s'a întrunit, zilele, acestea, la sediul său din calea Victoriei în Bucureşti. Dl general I. Manolescu preşedintele activ al Centralei şi dl prof. G. Ţiţeica, preşedintele cultural al instituţiei, au hotărât să reînceapă şezătorile culturale atât în capitală, cât şi în provincie. In cursul iernii se vor ţinea 12 şezători culturale în capitală; şezători la ţară se vor anunţa la timp. Fiecare şezătoare va cuprinde o parte artistică şi câte un subiect asupra diverselor probleme culturale, sociale etc., însoţite de proecţiuni luminoase.

Congresul natalităţii. Al 9-lea congres al natalităţii s'a ţinut la Toulouse, în Franţa. E ţara în care asistenţa socială a prevăzut 181 milioane de franci pe an pentru viitoarele mame. In Franţa se dă luptă pentru sporul de populaţie tot aşa dârjă ca lupta de apărare a ţării. Nu e vorba numai de încurajarea natalităţii şi de ajutoare date familiei, cât e vorba de o luptă împotriva boalelor şi a morţii. După desbaterile şi propunerile din congres, reprezentantul guvernului a împărţit medalii de stat la o mulţime de mame din Tuluza şi din Garona de sus. — Tot aşa de vie trebue să fie şi la noi grija de natalitate, acolo la ţară, unde din 6 născuţi mai rămân vii unul sau doi.

Inceperea noului recenzământ fiscal. S'a hotărât ca în ziua de 10 Decembre să înceapă noul recenzământ fiscal general.

Cultul drapelului. O lege de stat, în America, — n'ar strica nici la noi, — cere ca drapelul ţării să fâlfâie pe şcoală cât timp se ţin cursuri. Drapelul se ridică în vârful tuturor şcoalelor şi e salutat în fiecare dimineaţă de tinerimea şcolară, care cântă în faţa lui cântece naţionale.

Reînvie «Emke»? Câţiva agitatori din fruntea partidului maghiar ardelean se sbat în scop ca societatea de tristă pomenire «*Emke*» dela Cluj să-şi reînceapă activitatea. Societatea aceasta de maghiarizare forţată a comis păcate cu mult prea crâncene, decât ca să mai poată reînvia în Ardealul liberat de sub stăpânirea Budapestei, care tot mai risipeşte bani ca să-şi întreţină uneltele agitatorice.

Nou tarif la C. F. R. Gazetele anunţă, că începând cu ziua de 1 Noemvrie 1927, după altele 1 Ianuar 1928, se va introduce la căile ferate un nou tarif, binişor redus faţă de cel actual. Va avea şi o inovaţie: trenurile de persoane, accelerate şi exprese au tarif deosebit numai până la distanţa de 530 km. urmând ca la distanţele mai mari tarifele să fie unice pentru toate categoriile de trenuri.

Turnee teatrale. Teatrul naţional din Cluj, condus de noul director, dl Victor Eftimiu, a organizat trei echipe de artişti, care fac acum turnee în oraşele principale ardelene, realizând teatrul de propagandă al artei româneşti. Reprezentaţiile echipelor constitue un mare triumf: ele călătoresc cu tot aparatul scenic: decoruri, costume, balet, muzică, care toate stârnesc admirarea publicului. Una dintre echipe, care joacă feeria *Glauco*, de Morselli, tălmăcită românește de prof. Al. Marcu, a fost primită în seara de 26 l. c. cu rară însufleţire în teatrul sibian. In deosebi au fost aplaudaţi călduros interpreţii rolurilor principale: dl Petre Bulandra (Glauco), dnele Bănuţ (Scilla) şi Sandry (Circe).

— Sâmbătă, în 29 Oct., va juca trupa dlui *Pepe Georgescu* dela Teatrul naţional din Bucureşti, ear Duminecă dna *Maria Filotti*, dela acelaş teatru. Bilete: la Librăria Foaia Poporului şi seara la cassă. Inceputul seara la ora 8·45.

Cooperative în Ardeal. Guvernul a luat hotărârea să dea o mai mare întindere cooperativelor în unele regiuni ale ţării. Se vor creiă mai ales coperative pentru aprovizionarea cu articole de prima necesitate. Primele cooperative se vor înfiinţa în localităţile: Abrud, Zlatna, Brad, Câmpeni, Vaşcău, Beiuş, Bratca, Jilău, Turda.

Toate şcoalele industriale de ucenici, dependinte de ministerul muncii, se vor redeschide la 1 Noemvrie.

Impotriva medicilor. In Rusia sovietică sânt asasinaţi doctorii, fiindcă nu sânt făcători de minuni în vindecarea boalelor. Până acum au fost omorâţi, în mod bestial, trei medici din partea părintilor şi rudelor celor morţi, drept răsbunare că n'au putut salva pe cei bolnavi. Atacurile împotriva doctorilor, în «raiul sovietic» se continuă.

ŞTIRI LOCALE

Parastas. Mercuri, în 26 Octomvrie a. c. ziua sfântului marelui martir Dimitrie, s'a oficiat în biserica patronată din Sibiu, prin păr. paroh Ioan B. Boiu parastas întru veşnica odihnă a fericitului fundator *D. Andronic*. După parastas, în sunetul clopotelor, s'a făcut procesiune la mormântul marelui defunct. In veci pomenirea lui!

Carnete. Pensionarii de stat, cari au *carnete* de identitate pe C. F. R. sosite, respectiv cererile înapoiate spre completare, — le pot ridica la registratura gării; carnetele vechi trebue aduse şi predate. Tabloul nominal conţine următoarele nume românesti: Cioconea Petru, Dănilă Gheorghe, Ionescu Elena, Miclescu Adele, Murăşan Ana, Neagu Ioan, Petraşcu Maria, Popa Iulia, Prişcu Nicolae, Russu Ioan, Sângeorgean Ana, Săulescu Gh. Aida, Tomescu Anica, Bunea Vasile.

Societatea Crucea Roşie, filiala Sibiu, îşi ţine adunarea generală extraordinară astăzi, Vineri, ora 6 seara, în localul liceului Gh. Lazăr.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Cosinzeana, revista literară clujană, a apărut pentru Sept. şi Oct. 1927 cu valoroase contribuţii, scrise de: I. Agârbiceanu, I. Ilieş, D. I. Cucu, Volbură Poiană ş. a. Revista apare lunar. Colaborează în fiecare număr scriitori de seamă. Abonamentul: 200 lei. Adresa: Cluj, Piaţa Cuza Vodă 16.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut în ediţie nouă:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti, de *E. HODOŞ.* Volumul conţine, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase poveşti din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 60 lei şi porto.

şi lista de repartiţie de câte 1—9 coroane de persoană.

Acestea înaintate P. V. Consistor, primesc şi aprobarea preaînaltă cu un mic ajutor de 300 coroane din fondul Şaguna.

Scoaterea repartiţiei a mers cam greu, recoltele slabe, sătenii nu puteau plăti şi cereau mereu amânare; de altă parte, forurile superioare bisericeşti cereau ducerea în îndeplinire a concluzelor.

In sfârşit, în 1904 dorinţa mi se împlineşte: în acel an am pus sub coperis sala cea nouă de învăţământ, şi în acel an s'au instruat copiii în noul edificiu şcolar.

Clădirea şcolară, care astăzi (în 1912) nici cu 3000 coroane nu s'ar face, a costat numai 1300 coroane, (ear acum în 1927 ar costa peste 300 de mii de lei *Red).*

In anul 1910 mi am întors privirea spre sf. biserică: era descoperită şi ploua într'însa. Nu ştiam ce să fac? bani nu sânt; repartiţie nu se poate. Am apelat la marinimia mecenatului *Vasile Stroescu*, de unde în acel an am primit suma de 500 coroane ca donaţie, cu care am coperit biserica în 1912.

Casa parohială, zidită în 1820, este în ruină, am cugetat să o renovez; spre care scop am făcut colectă la cei duşi în America, de unde am primit în 1911 suma de 370 coroane; dar comitetul parohial a votat folosirea acestor bani spre alte scopuri bisericeşti. Celelalte ajutoare, cerute şi primite s'au folosit pentru acoperirea datoriilor şi speselor bisericii şi şcoalei în cursul anilor.

Averea bisericii, la venirea mea la 1899, a fost cu totul 3817·98 coroane şi pasive peste 2000 coroane; astăzi este cu totul 5540·11 coroane, care vin din fundaţiuni şi anume:

In 1900 am primit dela erezii Petru Feşteu o fundaţiune de 400 coroane, cari bani timp de 5 ani administraţi la oficiul parohial şi după aceea transpuşi la Cassa arhidiecezană, numără suma de 1100·70 cor. cu datoria ce trebue biserica să o restitue.

Tot în 1900 am mijlocit o fundaţiune dela Ganea George, după moartea soţiei prime, de 100 coroane.

In 1909 în plenul sinodului am mijlocit o fundaţiune de 2000 coroane dela credinciosul Dardea Elie, ce are de a o plăti în rate, eventual erezii lui.

Referitor la toate cele arătate mai sus, documentele se află în arhivul parohial şi în protocolul şedinţelor.

In urma jertfelor, necazurilor şi greutăţilor ce am avut de a le îndura, nu am fost ferit de neplăceri; unii dintre credincioşii mei îndemnaţi şi seduşi de rău voitori m'au pârât la forurile bisericeşti, cu lucruri auzite pe stradă şi pe care nu le puteau dovedi.

Eu ştiu că pe mulţi i-am scos din necaz, mi-am împărţit avutul şi agonisitul cu biserica şi şcoala. De aceea mă mângâi şi nădăjduesc în Dumnezeu, — dreptul judecător, ajutorul şi apărătorul tuturor celor ce sperează într'Insul.

Toate acestea le-am scris pentru urmaşi, ca să se ştie.

Deag, la 20 Iulie 1912.

Pr. *Iustin Teglariu.*

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

Nr. 439/1927. (118) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Idiciu**, protopresbiteratul Târnava-mare, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregirea dela stat conform coalei «B»
2. Sesiunea parohială 28 jugăre, pământ foarte bun.
3. Lemne de foc din pădurea comunală, 1 delniță.
4. 1 (una) zi de clacă.
5. Locuință în casa parohială.
6. Venitele stolare obișnuite.

Concurenții să-și înainteze cererile în timpul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral și să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra și predica.

Oficiul protopresbiteral ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial din Idiciu.

Biertan, la 8 Septemvrie 1927.

Nicolae Gheaja
adm. protopopesc.

Nr. 647/1927. (120) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Mociu-de sus**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat și 2 jugăre fânațe, ca sesiune parohială.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Cu prealabila încuviințare a protopresbiterului se poate prezenta în biserică spre a cânta, oficia și cuvânta.

Zărnești, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 609/1927. (122) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Holbav**, protopopiatul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu prealabila încuviințare a acestuia să se prezinte în terminul indicat în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și predica și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești la, 29 August 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 648/1927. (119) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Șirnea**, protopresbiteratul Branului, prin aceasta se publică concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu prealabila încuviințare a acestuia să se prezinte în termenul indicat în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și predica și a face cunoștință cu poporul.

Zârnești, în 30 Septemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 1745/927. (128) 1—1

Publicațiune de licitație

Se scoate la licitație următoarele lucrări și anume:

1. Lucrările de continuarea împietruirei șoselei județene Săliște—Alămor km. 14+220—18+108. Suma devisului aprobat este de Lei 375,000.

2. Procurarea pietrișului și transportul la gară necesar pentru șos. jud. Slimnic—Mândra km. 5+950—7+610. Suma devisului aprobat este de Lei 144,000.

3. Lucrările de descărcatul din vagon și cărăușitul cu carul a pietrișului necesar pe șos. jud. Slimnic—Mândra. Suma devisului aprobat este de Lei 105,000.

4. Lucrările pentru reconstruirea tubului de beton Nr. 14 de pe șos. jud. Nocrich—Alțina—Vecerd. Suma devisului aprobat este de Lei 76,000.

5. Lucrările de artă necesare construirei șos. jud. Săliște—Alămor km. 14+220—18+108. Suma devisului aprobat este de Lei 70,042.

Licitația se va ține cu oferte închise în localul Serviciului de poduri și șosele din Sibiu în ziua de 22 Noemvrie 1927 ora 11 a. m.

Domnii concurenți pot lua informațiuni pentru condiții dela Serviciul de poduri și șosele din Sibiu în orele de oficiu.

Șeful serviciului.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Prețul Lei 150·—

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare:

Din viețile Sfinților

de **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâșma trează

(un program de luptă contra beției)

de **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Prețul Lei 50

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna"

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Prețul Lei 100·—, plus spese poștale Lei 15·—

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos și viața omenească

în românește de Nicolae Colan

Partea I

Prețul: Lei 65·—, plus spese poștale Lei 12·—

Partea II

Prețul: Lei 65·—, plus spese de poștă Lei 12·—

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15·—, plus spese de postă Lei 5·—

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

Mineiul lunei Maiu

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopească la 1854, legat, ceva cam întrebuințat, 120 Lei.

Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Hașdeu. Editiunea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebuințată, 80 Lei.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimei, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca «Semănătorul», Biulioteca creștinului ortodox.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare cartea:

Cei ce nu trebue uitați:

SIMEON BALINT,

Din istoria vieții sale, Fapte și lupte din Munții apuseni ai Ardealului, de **E. HODOȘ**. — Cuprinde pe 96 pagini: Clipe din viața eroului dela 1848 și a locuitorilor din munți. Răsboirea cu ungurii, în numeroase localități. Hatvani. Kemény. Cum a fost omorât Dragoș în Abrud. Interesantă corespondență. Cât au pierdut românii ardeleni în revoluție. Câteva cântece de pe acele vremuri. — Prețul: 40 Lei. Cu poșta 8 Lei mai mult.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 4 Noemvrie 1927 Nr. 80—81

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna)
Gratuit
Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

După Congres

Impresiile unui deputat congresual, care a intrat întâia dată în suprema corporație legislativă bisericească a Mitropoliei noastre, în multe privințe se deosebesc de impresiile celor ce cunosc din experiență proprie activitatea desfășurată. Cei tineri citesc istoria și privesc spre viitor problemele, cari frământă viața. Cei bătrâni judecă ideile nouă în lumina experienței din trecut. Dar Biserica noastră fiind o mare forță conservativă trebue să stea cu câțiva pași îndărătul frământărilor ideilor nouă, până ce se obișnuește lumea cu ele și le justifică prin experiență.

Constituția șaguniană a fost privită la început ca o operă revoluționară și anticanonică. Șaguna însă era bărbatul autoritativ, care aducea cu sine o aspră disciplină, o experiență și un simț deosebit al realităților vieții. Spiritul democratic nu permite salturi. Șaguna avea greaua misiune de a-și crește bărbați cu care să conducă. Și nu găsise decât aristocrația sătească a țaranilor, care azi trebue refăcută.

Alta ar fi înfățișarea Bisericii noastre când n'ar fi avut durerea să îngroape pe tinărul protosincel Grigorie Pantazi, din care voia Șaguna să crească un urmaș al său. Interegnul dela Șaguna a fost prea lung. Nici al doilea cleric: Simeon Popescu, pribeagul, n'a putut străbate la cârma Bisericii ca să ție trează tradiția șaguniană, iar vicarul Pușcariu abia către sfârșitul vieții a ajuns arhiereu. Dar a fost un noroc că pe urma Constituției șaguniane au ajuns mirenii să dea corporațiilor bisericești ritmul mișcării și să alunge monotonia birocratismului. Atâtea figuri simpatice, câte s'au perindat în corporațiile bisericești, ar merita să fie prezintate ca modele contimporanilor și urmașilor. Intre aceștia, profesorul Dr. Vasile Glodariu dela Brașov, Ioan cav. Pușcariu, Alexandru Mocioni, Andrei Bârseanu etc. erau oameni de concepții superioare.

Dintre deputații acestei sesiuni, dl prof. Bogdan-Duică a adus o viziune pentru întărirea cordonului de apărare de Vest cu o episcopie în Nord-ostul Mitropoliei. O astfel de intuiție justifică necesitatea elementului mirean în corporațiunile noastre bisericești.

Dar zelul deputaților mireni L. Georgevici și M. Gropșianu e altă notă simpatică din Congresul încheiat.

Din rândurile Clericilor s'a remarcat ampla personalitate a protopopului dela Lugoj George Popovici, cu atâta înțelegere pentru trecut și plin de optimism pentru perspectivele viitorului.

Prezentul este astfel cum îl vedem, iar viitorul atârnă în mare măsură de modul în care vom ști face întrebuințare de libertatea, cu care ne-a înzestrat Dumnezeu.

Sesiunea Congresului din anul acesta a demonstrat că există o mulțime de probleme, care se impun conștiinței publice. Prin Congres, Biserica vie și le-a însușit și s'a obligat să le introducă în programul său de acțiune. In fața crizei morale, Biserica arată calea renașterii. Harul divin să ne întărească în opera constructivă a vremei de prefaceri, prin care străbatem și să lăpădăm toată sgura trecutului. Mitropolitul Șaguna a fost organizator și creator în domeniile materiale, actualul nostru Mitropolit e un creator în domeniul spiritual, mobilizând sufletele pentru o renaștere religioasă, prin care Biserica își va legitima existența.

Tr. Scorobeț
ases cons.

Dela Congres

Raportul general bisericesc înaintat Congresului

A fixa cu precizie cadrele actuale ale vieții noastre religioase ar fi o intreprindere grea, fiind cert, că ne găsim într'o epocă de transiție, când vechile alvii ale vieții sunt prea strâmte, neputând satisface nevoile spirituale de azi, iar noua viață încă nu și-a fixat cadre definitive.

Celce trăiește aproape de centrul pulsațiilor vieții religioase de azi și vrea să deslușească rostul manifestațiilor ei spirituale, constată, că epoca noastră se desemnează ca o epocă de creații mari și pline de nădejdi.

Biserica, întemeiată de Domnul nostru Isus Hristos și inspirată de Duhul sfânt, va ști desprinde din sbuciumul sufletesc al vremurilor noastre elementul permanent și zămislitor de nouă viață, utilizându-l întru povățuirea credincioșilor săi spre idealurile cele veșnice.

Nădejdile noastre își au temeiul în actuala înfățișare a vieții noastre bisericești din mitropolia Ardealului, pe care încercăm a o zugrăvi în raportul de față.

I. Activitatea centrelor episcopești

1. Invrednicindu-ne Dumnezeu să avem azi cinci scaune episcopești în Mitropolia Ardealului, episcopatul este în măsură de a-și îndeplini misiunea consacrată de tradiție și canoane întru renașterea vieții religioase a credincioșilor și înălțarea Bisericii ca factorul cel mai important în domeniul spiritual.

Prea Sfinții ierarhi în Sf. Sinod priveghează întru păstrarea credinței, doctrinei și disciplinei din biserică și întru creiarea condițiilor prielnice solidarității și creștinești viețuiri a credincioșilor.

In eparhii P. S. ierarhi se îngrijesc să nu se stânjenească unitatea sufletească, iar curentele de progres stârnite în diferite părți, unde Duhul Domnului suflă, caută să le incadreze alvia generală a vieții.

Centrele episcopești cu tradiție sunt pe cale de a deveni adevărate vetre de lumină, de studiu sacru și de cucernicie, menite a radia influința lor binefăcătoare până la mari depărtări.

Menționăm, că serviciile dela catedralele din centrele noastre eparhiale și concertele religioase de o impresionantă măreție, atrag publicul creștinesc din cele mai mari depărtări, înălțându-le sufletele și trezindu-le conștiința, că fac parte dintr'o imensă familie duhovnicească; iar predicile ce se rostesc cu asemenea ocazii — ca și în fiecare zi de Duminecă sau sărbătoare — lărgesc orizonturile spirituale ale credincioșilor și le dau putința să adâncească și să fructifice mântuitoarele învățături ale Evangeliei.

La Sibiu catedrala noastră a organizat primul pelerinaj al societăților «Sfântul Gheorghe» din cinci județe și e pe cale de a organiza și alte pelerinaje de credincioși din eparhie înlesnind în felul acesta contactul imediat al acestora cu o viață religioasă superioară și mai intensă care pulsează la centru.

Un program special de misionarism și mai larg este în pregătire pentru catedrala din Sibiu — și strădanii asemănătoare sunt la Cluj și Oradea-mare.

Cu o deosebită satisfacție aducem la cunoștința Măritului Congres, că institutele noastre teologice dela Cluj și Arad încă s'au organizat pe baze academice sporindu-și numărul anilor de studiu dela 3 la 4 ani și nădajduim, că Eparhia Caransebeșului va face în curând acelaș lucru. După cum se vede Prea Sfinții Chirarhi și Ven. Consilii eparhiale supravegheaza în deaproape pregătirea cât mai temeinică a clerului nostru, în conformitate cu postulatele vremii de azi, sporind și numărul mijloacelor de educație și învățământ și organizându-le pe acestea în vederea unei cât mai potențate eficacități. Amintim de pildă, că biblioteca Academiei teologice din Sibiu a fost înzestrată anul din urmă cu o foarte importantă colecție

de cărţi, Migne, care cuprinde toate operele Sf. Părinţi, în limba originală (greacă şi latină).

In şcoalele noastre teologice se munceşte sistematic şi cu râvnă. Un semn îmbucurător este şi acela, că profesorii şi studenţii Academiilor noastre teologice nu-şi limitează munca între zidurile şcoalei, ci coboară din când în când, în special la sărbători, şi în mijlocul poporului, săvârşind prin conferenţe şi concerte religioase o operă de misionarism care nu rămâne fără răsunet în sufletul poporului credincios.

Despre înfiinţarea noului seminar teologic în centrul mitropoliei noastre înaintăm raport special.

De asemenea, foarte viu este răsunetul ce-l lasă în urma lor vizitaţiile canonice intreprinse de Prea Sf. Ierarhi prin oraşele şi satele noastre. Contactul nemijlocit al conducătorilor bisericeşti cu turma păstorită nu rămâne fără rezultate trainice: el întăreşte credinţa şi conştiinţa apartinenţii sufletelor la o Biserică vie, propoveduitoare.

O grijă deosebită poartă centrele noastre eparhiale pentru organizarea muzeelor bisericeşti, menite să adune şi să păstreze cu pietate relicviile scumpe ale vechii noastre culturi religioase.

Strădaniile chiriarhilor noştri se mai îndreaptă apoi către reînvierea, măcar parţială, a strălucitei vieţi spirituale, care a pulsat odinioară în aşa de numeroasele noastre mănăstiri cu cari au fost împodobite pe vremuri poalele Carpaţilor noştri şi pe cari urgia stăpânirilor străine le-a făcut să dispară. Astfel I. P. S. Mitropolit Nicolae a iniţiat restaurarea vechei şi vestitei mănăstiri brâncoveneşti dela Sâmbăta de sus. Şi pentruca sfântul lăcaş ce se va înălţa în mijlocul brazilor apărători de neam şi lege în vremuri de cumplită viforniţă, să fie jertfa de mulţumită adusă lui Dumnezeu şi un omagiu adus Cucernicului voevod creştin din partea întregului nostru neam, I. P. S. Părinte a lansat o colectă în întreaga ţară. Daniile adunate până acum întrec de-abinele suma de trei milioane lei, — e mărturie dintre cele mai elocvente despre jertfelnicia iubitului nostru cler şi popor, aşa de larg de inimă ori de câte ori este vorba de o grandioasă operă creştinească şi naţională.

Tot în răstimpul celor doi ani din urmă s'a ridicat la «Păltiniş», de-asupra Răşinarilor, în care-şi doarme somnul de veci marele mitropolit Andrei, un schit cu o bisericuţă şi cu o confortabilă casă de adăpost, menit să dea putinţă de reintremare sufletească şi trupească preoţilor, profesorilor şi consilierilor dela Arhiepiscopia noastră, cari au «ostenit» în lucrul Domnului.

Astfel, după ce Eparhiile Aradului, Clujului şi Caransebeşului îşi aveau şi până acuma sfintele lor aşezăminte mănăstireşti, Arhiepiscopia noastră încă va avea în curând asemenea locaşuri de închinare.

II. Activitatea clerului pastoral

Dela războiu încoace clerul nostru pastoral a ajuns la un reviriment moral vrednic de toată recunoştinţa bisericii. O mulţime de probleme nouă au răsărit ca din pământ, în faţa cărora clerul nu a stat desorientat, ci le-a atacat cu înţelegere şi entuziasm. Incă acum 8 ani s'a pornit închegarea preoţimii noastre într'o mare Asociaţie, care poartă numele nemuritorului mitropolit Andrei Şaguna. Această asociaţie s'a angajat la o operă constructivă sistematică: la sf. altar, la păstorirea individuală şi colectivă, pe terenul răspândirii culturii în cercurile culturale, în şcoală, la catehizaţie, în asociaţii religioase de tineri şi reuniuni de femei, ca misionari în penitenciare,azile, garnizoane, la combaterea diferitelor plăgi morale din familie şi din societate şi la lupta împotriva sectelor, cari graţie apostolatului preoţimii noastre sânt într'o vădită decreştere.

O companie mai intensă se desfăşoară în această privinţă în eparhia Aradului, unde sub directa supraveghiere a P. S. Episcop Grigorie apare şi o bibliotecă poporală, a «Creştinului ortodox» constătătoare din mici broşuri de cuprins religios, cari prin preţul lor mic sânt deosebit de accesibile credincioşilor şi cari alcătuiesc un preţios ajutor şi pentru preoţimea noastră în lupta spirituală ce o poartă cu sectele.

Congresele anuale ale Asociaţiei clerului sunt deosebit de importante prilejuri de lămurire a unor idei şi curente, de autoeducare şi, în acelaş timp, acte de apostolat la nivelul nevoilor vremii. Prin aceste congrese preoţimea noastră ajunge să cunoască şi să utilizeze ideile şi curentele cari preocupă viaţa spirituală a zilelor noastre. In plus, ele sporesc conştiinţa solidarităţii clerului nostru şi entuziasmul lui de care are atâta nevoe în slujba sfântă pe care este chemat s'o îndeplinească.

Dat fiind rostul superior al acestei Asociaţii, ea este vrednică de toată solicitudinea şi de tot sprijinul autorităţii bisericeşti, pentru a-şi putea întinde activitatea ei binefăcătoare asupra întregii noastre Mitropolii.

Spre a ajuta clerului să se înarmeze cât mai bine cu cunoştinţele necesare ale unui rodnic apostolat, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae trimite an de an preoţilor din arhidieceză opere ştiinţifice de valoare, în dar sau preţ convenabil, cum a fost cazul cu trimiterea operelor «Un păstor model» de Petrov, «La picioarele Mântuitorului» de Huonder şi «Mai aproape de Tine, Doamne» de profesorul Dr. Gr. Cristescu.

Un foarte bun mijloc de înarmare spirituală al clerului nostru este şi presa bisericească. Servicii preţioase aduc în această privinţă organele noastre eparhiale «Telegraful Român» (Sibiu), «Biserica şi Şcoala» (Arad), «Legea Românească» (Oradea-mare), «Renaşterea» (Cluj), «Foaia Diecezană» (Caransebeş), precum şi «Revista Teologică» şi foaia poporală «Lumina Satelor» din Sibiu.

III. Apostolatul laic

Problemele religioase ale vieţii de azi sunt atât de covârşitoare, încât nici un slujitor al lui Hristos, superior sau inferior, nu le poate monopoliza. De aceea în tendinţa vremii e o nobilă emulaţie de a se înfiinţa societăţi religioase de toate categoriile. S'ar părea unora că crearea astorfel de societăţi periclitează autoritatea factorilor de vocaţie ai bisericii şi prestigiul instituţiei sacre.

Dar crearea societăţilor religioase izvoreşte din spiritul democratic al religiei şi din emulaţia credincioşilor de a-şi lua partea de răspundere în slujba lui Hristos şi a deaproapelui.

De fapt reuniunile de femei (între cari amintim pe cea «a femeilor ortodoxe», cu harnica ei secţie dela Cluj), societăţile de temperanţă, cele pentru combaterea luxului şi a molimelor sociale, societăţile tineretului din organizaţia «Sfântul Gheorghe», etc. nu sunt altceva decât citadele în jurul sfintei noastre biserici, pentru aplicarea principiilor evanghelice la nevoile vieţii de azi.

Apostolatul laic are cel mai vast câmp de activitate, începând cu cercetarea regulată a sfintei biserici, cu mărturisirea şi cuminecarea, cu sprijinirea acţiunilor de filantropie creştinească, până la apărarea prestigiului bisericii şi a slujitorilor ei.

Ca o dovadă a importanţei organizării apostolatului laic amintim jertfele femeilor creştine cu ocazia serbărilor mari pe seama celor din temniţe şi mai ales succesul moral al introducerii, în Arhidieceză, a «Duminecii bolnavilor» — a doua Duminecă din Păresimi. Această inovaţie, pe urma căreia credincioşii aleargă în ajutorul bolnavilor cu rugăciunea şi cu milostenia, s'a dovedit un factor puternic de solidaritate spirituală cu toţi ceice se găsesc în suferinţă.

Prin munca de colaborare a clerului şi a credincioşilor în jurul înalţilor ierarhi, viaţa religioasă din mitropolia noastră e în curs de progres evident.

Acest progres multilateral a fost constatat şi de adunările eparhiale, iar Măritul Congres găseşte şi în acest raport măcar o privire generală asupra vieţii de azi, frământate de idei nouă menite a alcătui patrimoniul nostru sufletesc de mâne.

IV. Participarea la mişcările interconfesionale unioniste

Măriţ Congres!

Tot mai mult se dovedeşte, că zdruncinările cumplite prin care a trecut omenirea în ultimul timp au şi o parte bună. Pe urma lor lumea, împărechiată şi învrăjbită de individualismul exclusivist, îşi dă seama tot mai mult, că fără o colaborare frăţească şi fără o luptă solidară împotriva răului, nu se pot creia condiţii de viaţă mai bună şi nu se poate realiza nici măcar parţial idealul după care însetoşează sufletul omenesc. Iar această colaborare şi luptă solidară trebue să-şi aibă rădăcinile implântate în pământul hrănitor al aceluiaş crez.

Această implacabilă necesitate a zămislit şi recentele strădanii organizate, de reunire a Bisericilor lui Hristos. Intr'adevăr biserica, fiind o instituţie de origine dumnezeească este — mai mult decât ori care instituţie omenească — chemată să fie pildă vie a solidarităţii umane şi a unirii frăţeşti. Aceasta a şi fost dorinţa divinului ei întemeietor: ca toţi să fie una.

Iată pentruce silinţele celorce au organizat cele două puternice Asociaţii eclesiastice mondiale, cunoscute sub numele de «Life and Work (creştinism practic) şi «Faith and Order (Credinţă şi organizaţie) nu pot fi privite decât cu simpatie.

Biserica ortodoxă, care se roagă neîncetat «pentru împreunarea tuturor», nu-şi putea refuza concursul preţios la această grandioasă operă începută cu atâta entuziasm de cele două Asociaţii.

In chip firesc, Biserica ortodoxă română încă şi-a trimis delegaţii atât la conferenţa mondială pentru creştinism practic, adecă pentru cooperarea frăţească a Bise-

ricilor creştine pe terenul vieţii sociale, conferenţă ţinută la Stockholm în 1925, cât şi la Conferenţa pentru unirea bisericilor pe temelia credinţei şi organizaţiei, ţinută anul acesta din 3—21 August la Lausanne.

La Stockholm delegaţia română a participat sub înţeleapta conducere a I. P. S. Mitropolit Nicolae, iar la Lausanne Biserica ortodoxă română a fost reprezentată prin I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei, ca delegat oficial al Sf. Sinod.

Mitropolia noastră, care urmăreşte de aproape mişcarea bisericească unionistă, încă şi-a avut delegaţii săi, cu titlul de informatori la Lausanne, în persoana părintelui consilier arhiepiscopesc Tr. Scorobeţ, păr. profesor la Academia teologică din Sibiu Dr. Gr. Cristescu şi a profesorului Academiei teologice Nicolae Colan.

Problema discutată la Lausanne fiind de o importanţă covârşitoare, vrednică să fie cunoscută în cercuri cât mai largi, numiţii slujitori ai sfintei noastre biserici vor publica în curând o carte despre conferinţa mondială dela Lausanne şi despre problemele ei.

(Partea ultimă a raportului conţine chestiuni de ordin administrativ).

Şedinţele Congresului

Şedinţa III.

s'a ţinut în 27 Octomvrie 1927 la ora 9 a. m.

Prezident: I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Bălan*, Arhiepiscop şi Mitropolit. Secretar: *Petru E. Pap.*

Aproape întreaga şedinţă a fost ocupată de raportul general al Consiliului mitropolitan ca Senat bisericesc, cetit de raportorul Tr. Scorobeţ, pe care, pentru valoarea lui intrinsecă îl publicăm în acest număr al foaiei noastre în întregime.

A făcut adâncă impresie asupra domnilor deputaţi; şedinţa aceasta a fost una dintre cele mai luminoase şi sărbătoreşti şedinţe ale Congreselor noastre.

A fost discutat fiecare punct din partea dlor deputaţi, rostindu-se din partea mai multora, precum şi din partea P. S. Ierarhi cuvinte înălţătoare.

La finea discuţiilor, Congresul a luat următoarele rezoluţiuni:

1. Congresul se bucură, că Preasf. Ierarhi îşi îndeplinesc datoria lor sacră cu înalt devotament şi înţelepciune şi i asigură de încrederea şi dragostea clerului şi credincioşilor, cari le vor da şi în viitor tot sprijinul, ca bunurile spirituale, moştenite dela înaintaşi, să fie valorile permanente cele mai superioare ale vieţii credincioşilor, iar sf. Biserica să poată reprezinta într'adevăr conştiinţa neamului. Asigură pe I. P. S. Mitropolit Nicolae de loialitatea ce i-o păstrează toţi fiii sfintei noastre Mitropolii, care constitue un bloc puternic în construcţia sfintei noastre Biserici dominante.

2. Exprimă mulţămire Preasf. Arhipăstori pentru apostolatul ce-l îndeplinesc prin vizitaţiile canonice în mijlocul credincioşilor, cu ocazia sfinţirilor de biserici şi a altor prilejuri solemne. Vizitaţiile canonice ale ierarhilor noştri aduc în contact personal păstorul şi turma, cimentând legăturile spirituale dintre ei.

3. Nevoia desvoltării centrelor episcopeşti spre a deveni vatre de lumina, de studiu sacru şi de cucernicie, este impusă de prefacerile radicale prin care trece Biserica în perioada aceasta.

Spre acest scop se va nizui ca la bisericile catedrale să se organizeze servicii divine zilnice şi predică sistematica în Dumineci şi sărbători, să se angajeze confesori experţi pe seama publicului mare şi al unerimii. La catedrale să se organizeze peleriuaje pentru diferitele asociaţii religioase diecezane şi conferenţe religioase pentru lămurirea principiilor religioase şi aplicarea lor la viaţa individului, a familiei şi a societăţii.

4. Se ia act de desvoltarea şcolilor de teologie din centrele eparhiale pentru creşterea unui cler capabil a îndeplini apostalatul modern. Se exprimă mulţămită I. P. S. Mitropolit Nicolae, care a izbutit să înzestreze Biblioteca academiei andreiane cu valoroasa colecţie a operelor sf. Părinţi, ediţia Migne, şi roagă pe ceilalţi Ierarhi să o procure şi pentru celelalte şcoli teologice din toate eparhiile.

5. Ia act despre încercările dlor profesori de teologie de a îndeplini misionarism cu ajutorul studenţilor în teologie.

6. Ia act cu mulţumire despre înfiinţarea muzeelor bisericeşti pentru păstrarea obiectelor sacre, cari reamintesc evlavia şi tăria credinţii înaintaşilor noştri.

7. Ia act şi exprimă mulţămită Preasf. Ierarhi pentru grija de a renvia gloria monahismului ortodox prin înfiinţarea şi restaurarea sf. mănăstiri brâncoveneşti, iniţiată de I. P. S. Mitropolit Nicolae. Exprimă mulţumiri tuturor donatorilor de până acum la restaurarea mănăstirii lui Brâncoveanu şi roagă pe I. P. S. Mitropolit Nicolae să ţină deschisă colecta, să se îngrijească de creşterea de monahi, devotaţi ştiinţei divine şi idealului de perfecţiune morală.

8. Ia la cunoştinţă străduinţele Clerului pastoral şi opera religioasă culturală şi socială ce o desvoltă în cercurile culturale şi în cadrul Asociaţiei Andrei Şaguna a clerului. Apelează la toţi Arhipăstorii noştri să ia sub ocrotire părintească această Asociaţie ca să-şi poată îndeplini misiunea în slujba sfintei biserici şi a credincioşilor ei.

9. Ia act cu mulţumire despre iniţiativa I. P. S. Mitropolit Nicolae de a tipări şi pune la îndemâna Clerului pastoral scrieri ziditoare, precum şi de iniţiativa Preasf. Ep. Grigorie, care a înfiinţat o bibliotecă populară religioasă.

10. Ia act cu mulţumire de serviciile preţioase ale presei bisericeşti a tuturor eparhiilor şi-şi exprimă dorinţa să se găsească modalitatea de a se înfiinţa o revistă religioasă pe seama familiilor păturei intelectuale.

11. Aprobă organizarea apostolatului laic şi înfiinţarea asociaţiilor religioase.

12. Invită pe Preasf. Arhipăstori să binevoească a generaliza instituirea: «Duminecii bolnavilor» introdusă în arhidieceză în a doua Duminecă a Sf. Paresimi.

13. Ia act cu adâncă mulţumire de participarea I. P. S. mitropolit Nicolae la Congresul Creştinismului practic din Stockholm şi la şedinţele Comitetului de direcţie al Societăţii Faith and order. Mulţumeşte înaltului Ierarh pentru începutul de relaţii externe cu Bisericile ortodoxe şi cu confesiunile aparţinătoare marei familii creştine din lume. Invită pe toţi arhipăstorii mitropoliei noastre să secundeze pe I. P. S. Mitropolit în această iniţiativă de relaţii externe, pe urma căreia se vor lărgi orizonturile vieţii noastre interne, iar Bis. noastră îşi va completa programul de activitate spre a deveni cărmuitoarea sufletelor pe teren religios, cultural şi social.

14. Roagă pe I. P. S. Sa să-şi îndrepte atenţiunea şi spre Societatea: Alianţa mondială pentru înfrăţirea popoarelor prin biserică. Această, Societate are şi o secţie în Ţara noastră şi să binevoească I. P. S. Sa a determina ca şi această Societate să fie canalizată în încercările pentru stabilirea unor relaţii vitale cu creştinătatea de azi din Ţara şi de peste graniţe.

15. Ia la cunoştinţă că se pregăteşte o scriere informativă despre conferenţa de la Lausanne a delegaţilor mitropoliei noastre şi roagă pe I. P. S. sa se îngrijească să avem o scriere informativă şi despre lucrările congresului de la Stockholm, precum şi despre nizuinţele şi opera întreprinsă de către alianţa mondiala pentru înfrăţirea popoarelor prin Biserici.

Şedinţa IV

ţinută la 27 Octomvrie 1927 la ora 4 d. m.

Prezident: I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Balan*, Arhiepiscop şi Mitropolit. Notar: *Dr. V. Sava.*

Înaintea ordinei de zi:

Deputatul Nicolae Colan ridică chestiunea încheierii concordatului între statul român şi papalitatea, pe care îl consideră păgubitor statului şi bisericii ortodoxe, şi propune următoarea moţiune:

Congresul naţional bisericesc al mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Bănat, Crişana şi Maramureş întrunit la Sibiu în sesiune ordinară, în şedinţa lui din 27 Octomvrie 1927, luând cunoştinţă de faza în care se găseşte chestiunea concordatului cu Vaticanul, îşi exprimă profunda sa părere de rău, că guvernul ţării s'a angajat la tratare pentru încheierea acestui concordat.

Legea fundamentală a ţării asigură un tratament egal din partea statului român tuturor cultelor din România. Ori tratarea unui concordat cu biserica Romei pune celelalte culte, inclusiv cel ortodox, — dominant în stat — într'o situaţie de inferioritate faţă de cultul catolic. Dar concordatul lezează în acelaş timp şi principiul suveranităţii naţionale, întrucât alineatul ultim al art. 22 din constituţie prevede, că raporturile dintre diferite culte în stat se vor stabili prin lege. Parlamentul ţării este deci chemat să legifereze, în cadrul legii pentru regimul cultelor din România, şi raportul dintre cultul catolic şi stat.

Biserica ortodoxă română, în special cea din Ardeal, ştie prea mult, din propria sa experienţă, ce este nedreptatea şi umilinţa şi tocmai din această pricină nu va promova, nici nu va îngădui niciodată privilegiul nici unui cult din România, cu atât mai puţin al cultului catolic, dela care, în trecut, Biserica ortodoxă română a îndurat toate umilirile şi nedreptăţile.

Deaceia congresul naţional bisericesc al Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, pe temeiul constituţiei şi al dreptăţii creştine, protestează cu toată energia împotriva încheierii vr'unui concordat, ori care ar fi cuprinsul lui, dupăcum va protesta şi în viitor oridecâteori prin nouă legiuiri se va încerca martiriul suferit în trecut de biserica ortodoxă pentru neamul românesc şi a drepturilor sale, pe cari ar vrea să şi le ştie asigurate cel puţin în statul român pe care în mare parte ea l-a creat.

In urma acestei propuneri Congresul invită Consiliul mitropolitan să continue acţiunea începută pentru împedecarea încheerii concordatului.

La ordinea zilei urmează raportul general al Consiliului mitropolitan. Comisiunea organizatoare prin raportorul Dr. George Popa propune, iar congresul primeşte raportul în general şi îl ia de bază la discuţia specială.

La discuţia specială, la propunerea comisiunii:

1. Congresul mitropolitan ia act cu vie plăcere şi mulţumire sufletească de prăznuirea împlinirii a lor 16 veacuri dela întâiul sinod ecumenic ţinut la Niceea, prăznuiri cari au avut loc la Londra în cadrele unor manifestări internaţionale, iar la Iaşi, în sinul bisericii noastre naţionale ortodoxe, — şi salută cu bucurie, şi creştinească evlavie iniţiativele, pentru realizarea idealului evangelic de unire a bisericilor creştine, la cari au dat prilej comemorarea acestui întâi sinod ecumenic.

Pct. 2. Congresul mitropolitan cu adâncă mulţumire ia act despre faptul, că dela întrunirea ultimului congres mitropolitan s'a înfăptuit spre bucuria tuturor unificarea bisericească, prin votarea, sancţionarea şi punerea în aplicare a Legii şi Statutului pentru organizarea bisericii ortodoxe române; şi mulţumind cu sinceră veneraţiune tuturor factorilor, cari au contribuit la realizarea acestei unificări, îşi exprimă convingerea, că biserica noastră naţională ortodoxă, în urma acestei legi a dobândit noi şi puternice instrumente de propăşire pentru împlinirea sublimei sale meniri, precum şi nădejdea, că statul român va avea în biserica ortodoxa română organizată pe baza principiilor adoptate din Statutul organic, cel mai puternic razim al vieţii naţionale.

Pct 3. Congresul declară că membrii săi stau şi astăzi sub impresia zguduitoare ce a copleşit sufletul fiecărui roman la încetarea din viaţă a prea bunului şi slăvitului nostru Rege Ferdinand I, şi constată că ţara a pierdut într'însul pe eroicul şi înţeleptul Domnitor, care cu braţ tare şi sufletul înălţat până la jertfirea de sine, a înfăptuit unitatea noastră naţională şi a îndrumat ţara întregită spre consolidare. In special mitropoliei noastre, moartea necruţatoare i a răpit pe ctitorul binefacator, Carele primul a dat consemnul întrupării dorului şi zbuciumărilor noastre îndelungate pentru reînfiinţarea vechilor noastre episcopii.

Congresul se închină cu smerenie în faţa umbrei marelui Rege dispărut şi toţi atunci înălţă rugăciuni fierbinţi către Atotputernicul Dumnezeu, să ocrotească cu nemărginita sa bunătate scumpa moştenire ce ni-a lăsat-o „Regele

Ferdinand: unitatea şi întregirea ţării, iar pe urmaşul său, spre care se îndreaptă toate nădejdile noastre, să-l păzească întru cerească sa bunătate.

Congresul mitropolitan drept suprem omagiu eternizează la acest loc memoria marelui Rege Ferdinand I şi-şi exprimă adânc simţitele sale condolenţe pentru pierderea lui, însărcinând la propunerea I. P. S. Sale biroul, să comunice aceste condolenţe telegrafice şi M. Sale Regine Maria. (Acest pct al raportului a fost ascultat de membri congresului stând în picioare).

Pct 4. Congresului cu adânc regret ia act de trecerea din viaţă a bunului ierarh, care a fost episcopul Aradului I. Papp exprimându-şi condolenţele; totodată felicită pe urmaşul său P. S. Episcop Grigorie dorindu-i viaţă fericită şi bogată păstorire.

Pct 5. Congresul ia act cu plăcere despre înaintrea consilierului consiliului arhidiecezan Dr. Ioan Stroia ca episcop militar şi despre hirotonirea într'un arhiereu al P. S. vicar Andrei Crişanul dela eparhia Orăzii-mari.

Pct 6. Congresul îşi exprimă adâncul său regret pentru trecerea din viaţă al distinsului fruntaş al bisericii noastre Dr. I. Mihu, carele prin testarea întregii sale averi în folosul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu a dat dovadă de înaltele sale sentimente creştineşti.

Pct 7. Referitor la aplicarea Legii şi Statutului de organizare al bisericii ortodoxe române, — Congresul ia act despre lucrările de organizare înfăptuită în conformitate cu noua lege de organizare bisericească pentru a aduce şi concordanţa organelor mitropoliei noastre cu noua lege; — decretează, ca Congresul mitropoliei Ardealului, Bănatului, Crişanei şi Maramureşului se va numi: «*Congres mitropolitan*», iar mandatul actualilor şi viitorilor deputaţi congresuali s'a stabilit cu o durată de şase ani pentru a se pune biserica ardeleană şi din acest punct de vedere în concordanţă cu spiritul nouei legi de organizare, care prescrie o durată de 6 ani pentru toate corporaţiunile elective bisericeşti.

Actualii asesori onorari în senatul strâns bisericesc rămân aleşi pe viaţă. In locurile vacante, noui asesori vor fi aleşi cu mandat de şase ani.

Deputatul Arhimandrit Dr. Vasile Stan, tot în numele comisiunei organizatoare a adus la cunoştinţa congresului, că Dl *Augustin Dumitreanu*, din Şard a înfiinţat o însemnată fundaţiune în scop filantropic. Congresul ia act cu multă satisfacţie sufletească de fundaţia Dlui Dr. Augustin Dumitreanu, şi exprimă donatorului mulţumiri pentru generositatea sa.

Aprobă statutul de administrare al fundaţiunii.

Aceeaş comisiune prin acelaş raportor aduce la cunoştinţa congresului înfiinţarea fundaţiunii *Dumitru Bălănescu*, din Biserica-Albă (Jugoslavia).

Congresul ia act de această înfiinţare şi autorizează Consiliul Metropolitan de-a pregăti Literile fundaţionale.

Şedinţa V

s'a ţinut în 28 Octomvrie 1927 la orele 9 a. m.

Prezident: I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Bălan*, Arhiepiscop şi Mitropolit. Secretar: *N. Colan.*

Dl deputat Dr. Georgevici face comunicarea, că Congresul naţional bisericesc încă în anul 1900 hotărâse înfiinţarea a trei episcopii, la Cluj, Oradea-mare şi Timişoara; hotărârea congresuală a fost executată în parte prin înfiinţarea episcopiilor de Oradea mare şi Cluj. Propune ca congresul mitropolitan să intervină la forurile competente pentru cât mai grabnica înfiinţare şi a episcopiei din Timişoara.

Dl deputat Dr. Gropşan se asociază la propunerea făcută şi cere urgenţa ei, care se admite.

După ce la discuţie iau parte P. S. Episcop Roman şi P. S. Episcop Grigorie, dl V. Goldiş şi Dr. G. Popovici şi în fine I. P. S. Sa, —

Congresul ridică propunerea la valoare de concluz.

Dl deputat Bogdan-Duică face propunerea următoare:

«Deoarece socotim, că primejdiile pentru Biserica ortodoxă dela Vest ne-au sosit; şi că dela Vest vor continua; cred că un brâu de centre episcopeşti spre Vest este necesar desvoltării viitoare a Bisericii ortodoxe române.

De aceea propun ca şi la Sighetul Maramurăşului să se întemeieze o episcopie.

Ca trecere spre ea *conced* că un vicariat ar trebui instalat imediat».

După ce la discuţia problemei iau parte I. P. S. Mitropolit Nicolae şi P. S. Episcopii Roman şi Nicolae şi mai mulţi deputaţi, —

Congresul decide ca propunerea dlui deputat Gh. Bogdan-Duică să fie trecută la Consiliul mitropolitan spre a fi studiată.

Comisia şcolară prin raportorul său Dr. Sebastian Stanca prezintă Congresului raportul general al Consiliului mitropolitan asupra problemei şcolare. La propunerea comisiei Congresul în general ia la cunoştiinţă raportul Consiliului mitropolitan. Ia act de măsurile Consiliului mitropolitan pentru apărarea drepturilor Bisericii noastre şi-l invită să continue pe calea urmată până acum.

In special Congresul accentuează dreptul de proprietate al Bisericii asupra edificiilor şcoalelor confesionale şi invită Ven. Consiliul mitropolitan să ia măsurile necesare pentru respectarea acestui drept şi pentru păstrarea în bună stare a edificiilor şcolare.

Îşi pretinde respectarea dreptului de control asupra instrucţiei religioase din şcoalele de toate categoriile, precum şi al dreptului de a numi pe profesorii de religie.

Comisia bisericească prin raportorul său Tr. Scorobeţ, prezintă raportul Consiliului mitropolitan cu privire la «Regulamentul pentru promovarea preoţilor».

Congresul hotăreşte, ca regulamentul provizor al Consiiiului mitropolitan pentru introducerea examenului de promovare a preoţilor merituoşi fiind alcătuit cu prealabila ascultare a eparhiilor sufragane şi fiind justificat prin experienţă de un an de zile, se ratifică şi se dă aprobarea spre a fi pus în aplicare.

Aceeaş comisiune prin acelaş raportor, prezintă raportul Consiliului mitropolitan cu privire la instituirea personalului pe lângă oficiul protopopesc. Se aprobă.

Aceeaş comisie prin acelaş raportor prezintă «Raportul consiliului mitropolitan cu privire la înfiinţarea unui seminar de vocaţiune în Sibiu».

La propunerea comisiunii, — Congresul ia act de înfiinţarea seminarului de vocaţiune şi mulţumeşte Consiliului arhiepiscopesc pentru iniţiativa înfiinţării lui. Congresul roagă pe I. P. S. Mitropolit să ia sub ocrotire această nouă instituţie menită a creşte preoţi pentru parohiile rurale şi a da un contigent pe seama academiilor noastre teologice.

I. P. S. Mitropolit Preşedintele pune la ordinea zilei alegerea Consiliului mitropolitan şi numeşte în comisia de scrutiniu pe dnii deputaţi Tr. Oprea, Silviu Dragomir şi Dr. Mih. Gropşian.

Au fost aleşi prin votare secretă în locurile vacante din senatul bisericesc prot. Andrei Ghidiu şi protos. Dr. Vasile Lazarescu ca membri ordinari, iar ca membru suplent prot. Dr. Vasile Bologa.

In senatul şcolar şi epitropesc au fost realeşi toţi asesorii din periodul trecut.

In baza drepturilor sale canonice I. P. S. Sa declară că acceptă pe membrii aleşi în secţia bisericească şi le împărtăşeşte tuturora arhiereasca binecuvântare, exprimându-şi convingerea, că vor lucra cu toţii cu râvnă şi devotament pentru binele Bisericii.

Comisia organizatoare prin raportorul P. C. Sa Arhim. Stan prezintă raportul Consiliului mitropolitan referitor la modalitatea instituirii preoţilor şi protopopilor. Comisia constată, că în practica bisericească a mitropoliei chestiunea instituirii preoţilor şi protopopilor este legiferată de măritul Congres prin Regulamentul pentru parohii, votat în 1875 şi 1909 şi Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopopi votat în 1888 şi astăzi în vigoare.

Aceste regulamente având la bază sistemul de alegere, sunt în consonanţă cu principiul fundamental al legii şi Statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române în ce priveşte consituirea tuturor corporaţiunilor bisericeşti, — Comisia propune:

Luând cunoştinţă de faptul, că diecezele Oradea-mare şi Cluj s'au abătut dela dispoziţiile Statutului organic şagunian şi contrar Regulamentelor în vigoare au introdus instituirea preoţilor şi a protopopilor fără alegere, Congresul în baza atribuţiunilor sale menţionate şi prin art. 38 din Legea pentru organizarea bisericei ortodoxe române decide, ca şi în aceste dieceze să se revină şi să se respecte în întregime Statutul nostru organic şi Regulamentele în vigoare referitoare la instituirea preoţilor şi a protopopilor în mitropolia Ardealului prin alegere.

Deschizându-se discuţia, ia cuvântul P. S. Sa Episcopul Roman, vorbind pentru sistemul de numire a preoţilor. Tot în acest sens vorbeşte P. S. Sa Ep. Nicolae, făcând următoarea contrapropunere: «Chestia instituirii parohiilor se lasă în competinţa sinoadelor eparhiale, cum s'a lăsat şi clasificarea parohiilor şi regularea cvalificaţiei preoţilor, conform art. 30 din Regulamentul pentru parohii».

A urmat o discuţiune vie şi interesantă. Au vorbit deputaţii: Dr. Aurel Lazar, Dr. Nicolae Comşa, Prot. Dr. George Popovici şi Dr. Iosif Iacob — toţi pentru propunerea comisiunei — şi nimenea contra ei.

Punându-se la vot, propunerea comisiunei de a se susţinea statul quo, s'a primit cu unanimitate.

Şedinţa VI

s'a ţinut în 28 Octomvrie 1927 la ora 5 p. m.

Prezident: I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Bălan*, Arhiepiscop şi Mitropolit. Notar: *Dr. George Proca.*

Această şedinţă a fost ocupată aproape exclusiv de chestiunile financiare aparţinătoare consiliului mitropolitan.

Raportorul Dr. Alexandru Dragomir a adus la cunoştinţa congresului că comisiunea financiară a cenzurat toate socotelile fondurilor şi fundaţiunilor cari stau sub îngrijirea consiliului mitropolitan, a scontrat cassa, şi le a aflat pe toate în ordine. La propunerea comisiunei, congresul aprobă socotelile fondurilor şi fundaţiunilor aflătoare în administrarea consiliului mitropolitan, acordând descărcare pentru gestiunea anilor 1924—1926.

In numele comisiunei fundaţiunei Gojdu, referentul, Dr. Nicolae Comşa, prezentează un raport amănunţit despre starea actuală a acestei fundaţiuni.

I. P. S. Sa a dat apoi deslușiri cu privire la demersurile ce sunt în curs între guvernul nostru şi guvernul maghiar pentru a ajunge în posesiunea fundaţiunii.

I. P. S. Sa aducând la cunoştinţa congresului, că toate agendele avizate la această sesiune sunt terminate, încheie şedinţa prin următoarele cuvinte:

Mărit congres!

Ne găsim la finea lucrărilor, cari au fost avizate sesiunii congresului anului 1927.

Făcând o reprivire asupra lucrărilor aduse spre rezolvare, constat cu deosebită satisfacţie spiritul superior, interesul foarte viu, care a fost arătat din partea tuturor membrilor congresului faţă de toate chestiunile şi problemele puse în faţa Dvoastre.

Discuţiile urmate, asupra unor importante chestiuni de principii, s'au purtat la un nivel academic şi într'un spirit împăciuitor, care face onoare acestei înalte corporaţii. S'au adus rezoluţiuni de mare importanţă, din punerea în practică a cărora sunt convins, că vor rezulta foloase pentru Biserica noastră întreagă.

Eu mă simt obligat să vă mulţumesc din inimă pentru interesul şi ajutorul cel mare ce l-aţi avut faţă de biserică şi personal vă rog să păstraţi şi pe viitor tot aceeaş dragoste faţă de biserică, căci prin dragostea Dvoastre, a clerului şi a întregului popor, pot să trăiască şi să progreseze interesele ce i leagă de biserică.

Rog pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze hotărârile congresului şi rog pe bunul Dumnezeu să vă binecuvinteze şi pe Dvoastre ca să vă puteţi întoarce în pace în mijlocul credincioşilor.

La cuvintele Inaltului prezidiu, în numele deputaţilor congresuali, răspunde dl deputat *V. Goldiş* următoarele:

Inalt Prea Sfinţite Părinte!

Mă cred în asentimentul întregului congres rugându Vă să primiţi adânca noastră mulţumită pentru felul cum aţi condus lucrările congresului din sesiunea aceasta. Acest congres va rămânea remarcabil în istoria congreselor din Ardeal, pentrucă e primul care se ţine după fericita unificare a organizaţiei bisericeşti. Va fi remarcabil congresul şi prin faptul, că el — prin hotărârile sale a dovedit neclintita noastră hotărâre de a rămânea credincioşi tradiţiei şi de a păstra patrimoniul strămoşilor, lăsându-l în aceeaş splendoare urmaşilor noştri. S'a dovedit că şi dela unificare organizaţia bisericii noastre a funcţionat regulat şi normal în toate instituţiunile sale. Mai vârtos din rapoartele Prea veneratului Consistor mitropolitan am constatat un nou suflu de viaţă străbătând aşezămintele noastre bisericeşti şi cu mare bucurie ne-am convins, cum în toate centrele noastre bisericeşti prin o remarcabilă serie de iniţiative, biblioteci, misiuni, fapte de caritate, biserica pătrunde tot mai adânc în sufletul credincioşilor. Din an în an simţim cum pecetea distinctei personalităţi a I. P. S. Voastre se imprimă pe toate actele de importanţă istorică în viaţa bisericii noastre.

Toate acestea constatări mie personal îmi procură o dulce satisfacţie a conştiinţei, dar' noi toţi cei acî de faţă plecăm mulţumiţi şi înveseliţi de cele constatate şi cu mângâietoare nădejdi de bine pentru viitor. Pentru aceea suntem convinşi, că dorim bisericii noastre şi credincioşilor ei cei mai mare bun rugând pe Dumnezeu să Vă ţină, în deplină sănătate şi în plenitudinea tuturor energiilor, mulţi şi fericiţi ani!

Insolenţi şi ridicoli. Faptul că voim să redăm viaţă unui aşezământ creştin ortodox, — pe locul unde a fiinţat, până la anul 1761, o sfântă mănăstire ortodoxă ardeleană, la *Bucium*, în istoricii munţi ai Făgăraşului, — continuă a neliniştî rău pe agenţii papistăşiei dela *Unirea* blăjană. Rasboinicul organ al mitropoliei greco catolice declară earăş, în culmea nestăpânirii de sine, următoarele: (în Nrul din 29 Octomvrie 1927): «ne permitem a sublinia încă odată, că nici entuziasmul comitetului de acţiune, nici aprobările diferitelor ministere *şi nici chiar înaltul patronaj al M. Sale Regina* (dela a cărei încoronare am lipsit) nu poate face din gândul d'a ridica în Buciumul nostru (!) unit (şi răpit dela ortodocşi!) o mănăstire ortodoxă a «întregirii» neamului, *decât o păcătoasă uneltire*»... spre desfiinţarea bisericii unite. Patronajul Suveranei este dar, — după *Unirea*, — un fel de păcătoasă uneltire... în scop criminal... Ear strigătul acesta, — scriu aceiaşi clarissimi, intraţi se pare în groaza morţii, — «vom continuă să-i trimitem în largul lumii».

Dar, largul lumii fiind cam departe, strigătul nu va răsbate pân' pe acolo; va răsbate însă, cel puţin, până la I. P. S. Sa mitropolitul dela Blaj, — e vorba doar de un organ greco-catolic oficios mai mult sau mai puţin. Indrăznim dar a întreba: n'ar fi oare vremea de a mai stâmpăra şi cuminţi — de se poate — pe mult furtunoşii *Uniţii*, insolenţi până şi faţă de un cap... *încoronat*, — şi nu numai insolenţi, ci şi ridicoli, când orce pas de reclădire a unui aşezământ bisericesc ortodox îl declară drept atac — la adresa unaţiei.

*

Năzdrăvăniile *Uniţii* dela Blaj au pus pe gânduri şi pe înşişi credincioşii greco-catolici din Cluj. S'a întâmplat adecă la deschiderea solemnă a Academiei teologice de acolo să fie de faţă şi doi profesori de religie greco-catolici, cari fusesera încredinţaţi, împreună cu colegii lor ortodocşi, să reprezinte şcoalele, ai căror titulari sânt. Atata a fost d'ajuns, că «străjerii» papistăşiei dela Unirea imediat să-i osândească ca pe oameni mărginiţi şi lipsiţi de «demnitate». Unul dintre acei profesori de religie greco-catolici, a declarat unui ziarist clujan următoarele:

«Erupţiunile *Uniţii* n'au să mire pe nimeni. Ca şi «moraliştii» din timpul Domnului Hristos, monseniorul dela conducerea acestui ziar (dl Dr. Al. Rusu) e pururea în căutarea nodului în papură. E incorigibil şi iresponsabil. In ce priveşte persoana mea, în afară de delegaţia oficială ce am avut o, având mulţi prieteni personali, aşa dar nu confesionali, între profesorii Academiei teologice ortodoxe, am primit şi invitaţie specială de a participa la solemnitate. Participarea mea a fost aşadar şi un act de curtoasie. In lumea oamenilor culţi actele de curtoasie se practică chiar şi faţă de duşmani, cu atât mai vârtos aşadar, faţă de prieteni. Iar între preoţii ortodocşi şi uniţi din Cluj, ori cât s'ar supăra monseniorul dela *Unirea*, relaţiunile personale sânt, şi vor fi şi în viitor, cât se poate de prieteneşti».

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuirile parohiilor. —

Parohiile din protopopiatul *Hunedoara* contribue:

1. prin cumpărare de cărămizi . . 11,060
2. pe liste de subscriere, în care se remarcă: Petru Gruia din Batiz, Simeon Ghirca din Hunedoara, şi Eva Şerban din Valea Nandrului, cu câte Lei 1000. Dela alţi credincioşi, cu totul . . . 10.419

Total Lei: 21,479

Suma de mai 'nainte Lei: 2.710,226

Total general Lei: 2.731,705

INFORMAŢIUNI

Sfinţire de biserică. Terminate fiind toate lucrările împreunate cu edificarea nouei biserici a harnicilor credincioşi din Viştea de jos (judeţul Făgăraş), — I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* o va târnosi şi preda sfintei sale destinaţiuni Dumineca viitoare în 6 Noemvrie a. c.

Expoziţie de artă ţărănească. Cu începere din 6 până inclusiv 13 Noemvrie 1927, între ora 9—1 şi 3—6, în sala festivă a Şcoalei Superioare de Comerţ din *Timişoara*, va sta deschisă Expoziţia de artă ţărănească, cuprinzând broderii şi ţesături pe ales, costume, covoare, modèle, albume, crestături în lemn, ceramică şi altele. Deschiderea solemnă: Dumineca în 6 Noemvrie 1927, la ora 11. Taxa de întrare Lei 20 de persoană. Elevii platesc Lei 10. Biletele de întrare la cassa expoziţiei. Rugăm On. public de pretutindeni, cărturari şi ţărani, să cerceteze această expoziţie bogată şi interesantă. Participarea numeroasă va răsplati cu prisos multele alergături, munca fără preget şi cheltuelile împreunate cu alegerea şi rânduirea atâtor obiecte, datorite măestriei ţărăneşti. *Comitetul organizator.*

Punerea pietrei fundamentale a catedralei din *Rădăuţi* Bucovinei s'a făcut, în 23 Octomvrie a. c. cu rară solemnitate. Actul sfinţirii temeliei l-a săvârşit I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie, înconjurat de numeroşi preoţi. In cuvântarea sa, rostită la acest prilej, înaltul prelat promite tot sprijinul său material şi moral pentru terminarea operei începute.

Părăsind conducerea «Astrei» basarabene, dl *O. Ghibu*, profesor universitar în Cluj, adresează noilor ei conducători un cuvânt, în care spune că instituţia ce a înfiinţat înainte cu un an şi jumătate în Basarabia, rămâne acum în grija unor cârmaci iscusiţi, şi că în massele largi ale intelectualilor dela oraşe şi dela ţară Asociaţiunea se bucură de cea mai largă preţuire. Indeamnă pe fraţii basarabeni la muncă culturală, zicându-le la despărţire: «Credeţi, luptaţi, fiţi solidari şi veţi birui!» Cu trenul din 27 Octomvrie 1927 dl profesor O. Ghibu a plecat din Chişinău la Cluj, unde şi-a reluat lecţiile la universitate.

† Ioan Patachi, paroh ort. rom. în Berghin, a încetat din viaţa în 28 Octomvrie 1927, ora 6 seara, împărtăşit cu sf. Taine. Scurtă, dar grea i-a fost boala, care a pus capăt unei vieţi de 68 ani, în al 42-lea an de preoţie şi în al 38 lea an de văduvie. Inmormântarea defunctului s'a făcut Dumineca în 30 Octomvrie, la ora 2 după ameazi, în cimiterul ort. rom. din Berghin. Odihnească în pace!

Tineri harnici. Studenţii noştri din judeţul Hunedorii s'au întrunit de curând la Orăştie. S'a constatat, din rapoartele citite, că studenţii au desfăşurat o frumoasă activitate culturală la sate, ţinând prelegeri, înfiinţând biblioteci, şi organizând petreceri şi teatre. S'a hotărât ca, pentru propaganda culturală la sate, să se facă un «cinematograf poporal» cu care să meargă la sate, ţinând conferenţe cu icoane vii. S'a mai hotărât ca societăţile studenţeşti, pe judeţe, să ceară în preajma compunerii bugetelor comunale, dela fiecare comună, ajutor anual în bugetul lor în scopul propagandei culturale, pe care se obligă studenţii să o facă. — Laudă tinerilor cari îşi înţeleg astfel chemarea.

Cum vor călători martorii, informatorii şi inculpaţii. Dela 1 Noemvrie a. c., călătoria martorilor şi informatorilor, precum şi a inculpaţilor, în afaceri penale chemaţi cu citaţii sau mandate de aducere cu excortele lor, nu se va mai face pe baza unor simple formulare sau chiar unei foi de hârtie cu o ştampilă, ca până în prezent, ci pe baza unor autorizaţiuni de călătorie.

Biletele de clasa 3, dus şi întors, până la o distanţă de 60 k.m. dela com. rurale la cele urbane, se reînfiinţează cu ziua de 1 Noemvrie 1927. Sânt valabile numai la trenuri de persoane. Preţul acestor bilete va fi egal cu costul unui bilet de cl. 3 tr. de persoane pe distanţa ce o parcurge dus şi întors cu reducere de 40 la sută. Militari, copii şi cei ce beneficiază de reducere, nu se mai bucură de altă reducere asupra acestor bilete.

Congres antialcoolic se ţine în 6—8 Noemvrie a. c. la Cernăuţi, în reşedinţa mitropolitană. Comunicări vor face, despre alcoolism, dnii Ţiţeica, Scarlat, Comoroşan, general Manolescu, dna Cantacuzino ş. a.

† Gheorghe Şt. Moga, actor talentat, cunoscut publicului din Sibiu, a încetat din viaţă în 28 Oct. a. c. în vârstă de 53 de ani, şi a fost înmormântat, după ritul ortodox, în 30 Octomvrie, în cimitirul central sibian. Răposatul este deplâns de o îndurerată văduvă şi doi orfani. Fie-i somnul lin!

Dintr'o scrisoare. Un cititor din vechiul regat ne scrie: «Citesc cu plăcere foaia dvoastră, *Telegraful Român* din Sibiu, şi vă felicit când vă feriţi de ştirile prea «senzaţionale», exploatate d'atâtea gazete în interesul lor material şi, prea adese, în paguba înrâuririi morale asupra publicului cititor; nu mă pot însă împăca cu stilul şi limba din *concursurile* paginei din urmă a ziarului, unde găsesc cuvinte şi expresii ca: «*emolumente*» (în loc de: venite, salar, leafă); «cele *fasionate* în coala B.» (recunoscute, mărturisite, arătate); «a cânta, *respective* a celebra» (adecă) ş. a. Dacă aş şti, că nu fac supărare Onoratelor «Oficii protopresbiterale», care tot mai întrebuinţează — în România întregită! — asemenea cuvinte şi expresiuni, li aş recomanda să citească pe «*Ştii Românește*», cartea scriitorului Ion Gorun».

Nu înlăturat, ci avansat. Tendenţioasă, ca de obicei, *Unirea* dela Blaj, care are ce are cu dl *Al. Lucescu*, afirma că acest fost prefect al judeţului Târnavamică este *înlăturat*; adevărul exact e că dl Lucescu, pentru înaltele-i calităţi şi meritele sale, e numit *director general în ministerul de interne.*

Alegerea manualelor. Ministerul instrucţiunii a dat de curând un comunicat, unde se reaminteşte dlor institutori şi învăţători, că sânt absolut liberi în alegerea manualelor oficial aprobate, pe care vor să le introducă în clasele unde predau. In cazul când s'ar exercita asupra lor siinicie sau presiune pentru recomandarea anumitor cărţi, sânt datori să aducă faptul la cunoştinţa organelor superioare ale ministerului, care vor aplica cele mai severe sancţiuni, dacă vor constata că instrucţiunile ministerului nu au fost riguros observate.

Invitare. Despărţământul jud. Târnava-mare al «Astrei» îşi va ţinea adunarea generală în ziua de *Sf. Mihail şi Gavril* (8 Noemvrie, 1927), în fruntaşa comună *Criş*. Sânt invitaţi să ia parte toţi, cărora le zace la inimă înaintarea culturii.

ŞTIRI LOCALE

Teatru. După două seri, în care trupele teatrale din Bucureşti, una condusă de Pepe Georgescu, alta de dna Maria Filotti, ni-au dat piese din repertoriul străin, — de altfel excelent reprezentate, — a doua echipă a teatrului naţional din Cluj a jucat, în seara de 31 Octomvrie a. c., în teatrul Sibiului, piesele *Rapsozii* şi *Grigore Ghica Vodă*, alese din repertoriul românesc: cea dintâi scrisă de dl Victor Eftimiu, a doua de un talentat scriitor al veacului trecut. Al. Depărăţeanu. Sala era ocupată mai ales de tinerime şcolară, care comemora pe domnitorul Moldovei Grigore Ghica, asasinat la Iaşi înainte cu 150 de ani. Rapsozii dlui V. Eftimiu au lăsat bune impresii, — mai puţin bune drama lui Depărăţeanu, tălmăcită în unele scene cu exagerarea părţilor umbroase ale trecutului ţării, — nepotrivite pentru o serbare, în deosebi şcolară, dela care a lipsit şi conferenţiarea făgăduită în afişe. Amintim jocul îngrijit al dlor Psata, Dumitrescu, Vasilescu Popovici.

— Sâmbătă şi Duminecă, în 5 şi 6 Noemvrie, sibienii vor avea earăş prilej să asculte pe simpaticul şi distinsul tenor *Leonard*, care vine cu o aleasă trupă de operete. Bilete: la Librăria Foaia Poporului.

Orchestra sibiană a reluat şirul concertelor poporale în ziua de Duminecă după ameazi. Sub conducerea directorului de muzică, Novak s'au executat, în sala teatrului, bucăţi de muzica clasică şi modernă, între care şi o rapsodie română. Concertele bine primite, sperăm să se continue cu râvna din anul trecut.

Conferenţele «Astrei» şi «Asoc. prof. sec.» din Sibiu. Se încep, ca în fiecare an, şi de astă dată, în luna Noemvrie. Sunt anunţaţi oratori-conferenţiari de seamă, la cari publicul Sibian va alerga să-i asculte, înmulţindu-şi cunoştinţele şi avântul. Întâia conferenţă se va ţinea *Duminecă, în 6 Noemvrie*, la ora 6, în sala cea mare a prefecturii, din partea dlui vice preşedinte al «Astrei» *Dr. Ch. Preda*. Tema aleasă: «*Câteva impresii din Marea Britanie*». Conferenţa va fi întovărăşită de *proiecţiuni luminoase*. Preţurile obicinuite la conferenţe.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică, organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronagiul I. P. S. Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. Au apărut Nr. 8—10 din 1927 şi cuprind: Dr. Grigorie Cristescu: «Mai mult decât 12 legiuni de îngeri»... I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Dr. Gr. Cristescu: II. Catehumenatul creştin în biserica primară. Pr. Ştefan Meteş: Relaţiile bisericii româneşti ortodoxe din Ardeal cu Principatele române în veacul al XVIII lea. N. Colan: Solia Bisericii: Evanghelia. Prot. Aurel Nistor: Mijloacele pentru întărirea bisericii ortodoxe române din Săcuime. Dr. N. Terchilă: Copec—Stockholm—Helsing. Prof. Dr. Gr. Cristescu: Atracţiile spiritualităţii creştine în lumea contemporană. *** Pilde: Păstorul cel bun. Femeia şi mărul. Prof. N. Colan şi Gh. Maior: Mişcarea literară: Prin Hristos la cultură. Abecedar. Şcoala ardeleană în Muntenia şi Moldova. Spre noul Ierusalim. Biblioteca creştinului ortodox. Dacoromania. Pe pridvorul casei bătrâneşti. Neculce: Cronică: Conferenţa mondială pentru credinţă şi organizaţie. Lupta confesională în Ungaria. Înfiinţarea unui seminar superior la Sibiu. O soartă mai bună pentru Românii din Jugoslavia? Sărbătorirea unui preot vrednic. *** Note şi informaţii. Dela Asociaţia clerului «Andrei Şaguna». — Redacţia şi Administraţia: Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 32. Abonamentul 180 lei pe an.

Biserica Ortodoxă Română. A apărut Nr. 9 din a. c. Cuprinsul e următorul: Două capitole de morală, de Pr. Valeriu Iordachescu. Convorbiri despre Dumnezeu şi despre dreptatea dumnezeească de Episcopul Nicodem. Rutenii unguri de odinioară şi sugrumarea lor de maghiari prin unirea cu Roma, de Prof. Dr. Gh. Ciuhandu. Spre curmarea unui proces de M. Mihăileanu. Dogma despre sfinţirea omului, de Pr I. Mihălcescu. Tâlcuirea Sfintei Evanghelii dela Matei, de Arhim. Scriban. Răsplata ostenelilor noastre, de Pr. Gh. Verşescu. «Fără tăria credinţii nu se face nimic», de Pr. G. I. Beşchea. Cronica Bisericească, Cărţi, Reviste, Ziare, Însemnări mărunte, Ştiri.

Poşta redacţiei

S. H. în *P.* Au sosit astăzi. Sânt destul de reuşite. Urmează scrisoare. Mulţămiri.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut în ediţie nouă:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti, de *E. HODOŞ.* Volumul conţine, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase poveşti din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 60 lei şi porto.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăţi alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuţă: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioşii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creştinismul şi studiul naturii» (tra ducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raţionaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciauşanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W Foerster—N. Colan: «Hristos şi viaţa omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comşa: «Călăuza şi combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când şi unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaume! Capernaume»! Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte şi orientări creştine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învăţăturilor creştine în popor». Pg. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepţia misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «În slujba neamului prin evangelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creştineşti către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturghice». Pg. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minţii». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74 Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorgliu: Sf. Evangelie după Mateiu cu comentar. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh. I. Ghia: «Împărăţia lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.

Arhim. P. Moruşca: «Cuvântul lui Dumnezeu şi sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevăratul preot». Pg. 260. Lei 40.

Petrow: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gaia-Păunescu: «Evoluţia şi ştiinţa». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I şi II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învăţătura vieţei după Sfânta Evanghelie. Pag. 86. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sodoveanu-Pătrăşcanu: «Din vieţile sfinţilor». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stanca: «Contribuţia preoţimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.

Pr. Ţincoca: «Catehismul creştin ortodox». Pag. 203. Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul şi Erezile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus» Vol. I, II, III, IV, V, Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinţii. Pag. 44. Lei 20.

Cărţile se pot comanda la Librăria ahidiecezană, Sibiu

Redactor responsabil: Dr. George Proca. **Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.**

Anul LXXV Sibiu, 11 Noemvrie 1927 Nr. 82—83

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţe să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

„Concordatul — este nul de drept"

— Un document preţios şi de actualitate —

La Bucureşti, în Institutul de arte grafice «Răsăritul», a apărut zilele acestea un preţios document sub titlul de:

Studiu de drept constituţional, Cea mai mare primejdie naţională a României, **Concordatul cu papa,** — *istoric, proectul legii regimului general al cultelor, proectul concordatului, explicarea fiecărui articol, concluzii, — de* **Popescu Tudor,** *advocat, profesor de legislaţie la Seminarul central, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor.*

Studiul dlui Popescu Tudor expune, cu mare dreptate şi cu adevăr de neclintit, lupta Scaunului papal întru realizarea amestecului său politic în conducerea ţărilor noastre româneşti.

Toate ţările de astăzi, fie din lumea veche, fie din lumea de peste Ocean, se feresc, cu explicabilă îngrozire, de-a încheia învoeli, în formă de concordat, cu Scaunul papal şi a întări, prin asemenea mijloc, năzuinţa imperialistă a papismului, căruia concordatul îi acordă o situaţie excepţională şi privilegiată faţă de celelalte confesiuni.

In timpul mai nou am văzut, că b. o. guvernul Cehoslovaciei, — ţară cu majoritate însemnată romano-catolică, — refuză net să intre în raporturi concordatare cu Vaticanul, care i-ar pricinui fără îndoeală neînchipuite încurcături şi primejdii.

Astfel «cinstea» încheerii concordatului ar fi, — pe cât se pare din zvonuri mai nouă, — rezervată *statului român*, va să zică: tocmai «apărătorului» ortodoxiei... Cine poate tăgădui, în această tristă împrejurare, o crudă ironie a sorţii?!

Indiferent de conţinutul ce-l are, — textul integral şi oficial nu este încă dat publicităţii, — un *concordat* este respins necondiţionat, din bun început, de orce suflare ortodoxă română cu alipire către biserică şi gata să respecteze — şi să facă şi pe *alţii* să respecteze — suveranitatea statului.

Nimic mai compromiţător pentru stat, decât să intre la târguire cu o minimală parte a supuşilor săi, ear cu şeful lor, — aflător afară de graniţe şi având interese care nu mai sânt şi ale ţării noastre, — să cadă la învoeală şi să-i acorde amestecul *străin* de acele interese.

Voesc, guvernele ţării româneşti, să se facă de râs prin reînvierea şi întărirea privilegiilor de odinioară? Voesc, ca medievalul concordat să aibă putinţa de a porni acţiune împotriva *statului* abea format?

Acest stat *naţional* nu mai are trebuinţă de raporturi prieteneşti şi de conlucrare cu biserica sa *naţională*, ai cărei voevozi, vlădici, boeri şi popor s'au însufleţit, până la suprema jertfă, întru apărarea şi păstrarea «legii strămoşeşti»?

Incheierea concordatului în sine, indiferent de cuprinsul lui, **constitue un privilegiu,** căci, pe când situaţia bisericii ortodoxe şi a celorlalte culte e reglementată **prin legi de stat,** confesiunea papistă e scoasă din această situaţiune, e tratată în mod special, încheind cu şeful ei **un pact!!**

Aceasta noi nu vom tolera-o, căci este o nedreptate!!

Se poate oare, ca Sfânta Biserică ortodoxă română, desrobită prin întregirea politică a neamului, şi organizată prin lege specială pe temeiul constituţiei, să fie astfel tratată prin întroducerea concordatului întocmit de guvernele ţării unde *stat* şi *biserică* au trăit de veacuri în strânse şi binefăcătoare legături?

Punem aceste fireşti întrebări şi lăsăm ca răspunsul să-l dea ori care român ortodox conştient de trecutul şi de menirea bisericii sale.

*

Cartea «*Concordatul cu papa*», scrisă de dl Popescu Tudor, ar merita să fie reprodusă în întregime în toate ziarele noastre bisericeşti, pentru ca cititorii să înţeleagă complet problema concordatului.

Autorul arată, în lămuririle, dela începutul studiului, de ce sântem *principial* contra ori cărui concordat, pentrucă constituţia noastră prevede, în art. 22, că raportul dintre diferitele culte şi stat se va stabili prin *lege* (va să zică nu prin contract, cum este concordatul).

Se scoate la iveală procedeul *neonest* al unor publicişti români, grupaţi în jurul ziarului **„Cuvântul"**, călduroşi sprijinitori ai Scaunului papal, cari, folosind ocazia de a ataca biserica şi clerul ortodox, caută prin informaţii greşite şi tendenţioase «să sporească valul pornit pentru abandonarea ortodoxiei» (Campania împotriva bisericii ortodoxe şi a conducătorilor ei actuali, este ilustrată cu dovezile cele mai învederate, — dar autorul poate să facă precizări şi mai larg, v. pag. 26).

Urmează, în scurte cuvinte, istoricul luptelor pentru concordat; ear, după proectul legii regimului general al cultelor, autorul ne dă textul: «*Proectului de concordat între Sf. Scaun şi Regatul României*», — cu următoarea notiţă: «Acest text al concordatului l am obţinut cu foarte mari greutăţi... Previn pe toţi românii, că On. Guvern va declara că nu e acesta textul concordatului. Asigur că până astăzi acesta e textul şi că modificări vor fi numai de mică importanţă».

Explicările date, pe larg, fiecărui articol constată, între altele, următoarele:

Concordatul este un contract politic de drept internaţional. Ca atribut al statului, şi nu al bisericii, contractul este juridiceşte imposibil, căci nu ambele părţi contractante sânt puteri politice, (Statul papal, ca putere politică, este desfiinţat dela 1870).

Trebue să fim *principial* contra încheerii concordatului, pentrucă:

1. este inutil,
2. este anticonstituţional,
3. este periculos (când catolicii dobândesc prin concordat averi imense şi drepturi religioase şi culturale mult mai mari ca ale ori cărui cult).

Articolul prim al concordatului, despre libera exercitare a «religiunii catolice apostolice romane *de ori ce rit*» în tot regatul României, legalizează, *prin statul român însuşi*, sfăşierea între fraţi săvârşită la anul 1700.

Articolul II statoreşte «ierarhia catolică». Papa va avea în regatul Românieı: două mitropolii cu eparhiile lor, şi 9 episcopii, în total *11 eparhii pentru 3 miliioane de credincioşi, cu 2 şefi mitropoliţi şi 9 episcopi*, — pe când 12 milioane (cel puţin!) de ortodocşi au abia 18 eparhii, cu 3 mitropoliţi, 1 arhiepiscop şi 14 episcopi; — în poporţie numerică ortodocşii ar trebui să aibe 44 eparhii cu 44 mitropoliţi şi episcopi.

Articolul III este departe de a scuti amestecul nedorit al străinilor în viata noastră internă.

Articolul IV dă dreptul ca «Sf. Scaun» să-şi comunice tuturor catolicilor săi din regatul român ordine *fără controlul statului!*

Articolul V acordă papei dreptul de a numi episcop în România b. o. şi pe un *cetăţean al Ungariei:* Papa n'are decât să se pună de acord cu guvernul regal, fie prin intervenţia Suveranului nostru, fie prin a unui guvern străin, care îşi face interesele pe socoteala noastră.

Articolul VI cere ca episcopii să depună jurământul, de fidelitate regelui, în limba *latină*, în statul a cărui limbă *oficială* e cea românească. Vor depune dar jurământul în limba latină chiar şi episcopii români «uniţi», deveniţi prin concordat «catolici de rit grecesc».

Dintre celelalte articole ale proectului de concordat, mai amintim:

Art. VIII care dă episcopilor catolici «*întreaga libertate*» de a lucra «*cum cere misiunea lor sfântă*», — ei sânt «liberi să dea poporului instrucţiunile religioase, *morale* şi bisericeşti» în conformitate «*cu disciplina aprobată a bisericii catolice*» (şi necunoscută în acest contract). Ceva mai monstruos, decât această dispoziţie, cu greu se va putea plăzmui.

Prin art. IX papa îşi asigură corpul canonicilor din cetăţeni români, dar şi din *străini*, fără considerare la bugetul ţării noastre, adecă la impozitul asupra *tuturor* locuitorilor.

«Patrimoniul sfânt», din art. XIII, înseamnă cedarea imenselor averi în proprietatea bisericii catolice, pe când statul unguresc rezervându şi

dreptul de proprietate, le-a cedat numai folosul (uzufructul). Venitul acestui patrimoniu, şi al altor fonduri catolice pomenite în acest articol, va servi nu numai pentru scopul mărturisit în text, ci şi mai ales pentru cel nemărturisit (adecă politic) al papei, — căci alt fel «patrimoniul» n'ar fi administrat «în chip liber», — fără drept de control al statului, — din partea unui consiliu al episcopilor.

Art. XV. dărueşte — pe nedrept — catolicilor imensele averi ale *patronatelor*, deşi toate aceste averi aparţin, după drept, statului.

In seminăriile eparhiilor (art. XVI), *11 la număr*, limba română şi istoria ţării sânt obligatorii numai *«în măsura în care nu împedecă studiile teologice»*, adecă: două studii vor putea fi predate b. o. într'o oră pe lună...

In ce limbă vor învăţa elevii? Art. XX prevede: «Instrucţia religioasă a catolicilor cari nu sânt români, va fi făcută în *limba lor maternă*». Eată, prin urmare, perpetuarea *seminariilor ungureşti*, a focarelor de iredentism şi agitaţie împotriva statului!

Ordinile şi congregaţiile religioase, instrumentele de lucru ale scaunului papal, — alungate pe vremuri din Franţa, ear astăzi eliminate şi din Mexicul care făcuse greşala să le primească, — vor fi (după art. XVII) admise să se stabilească în regatul român, li se acordă personalitatea juridică, ca să poată dobândi averi prin donaţiuni... Unde şi în ce scop vor merge veniturile acelor averi ale românilor?

*

Puţinul cât am publicat din acest preţios document, scris cu adâncă convingere a pericolului naţional ce-l reprezintă concordatul, sperăm să fie de ajuns pentru a deştepta atenţiunea cititorilor asupra studiului alcătuit de dl Popescu Tudor, care sfârşeşte cu următoarele cuvinte:

Am scris cartea aceasta plin de grijă pentru tulburările religioase ce ne aşteaptă, şi de care ne ferise Dumnezeu până acum; căci, dacă guvernul va încheia Concordatul, vom începe îndată lupta pentru anularea lui, şi cu ajutorul lui Dumnezeu vom izbuti; pentru că de când sântem pe acest pământ, al nostru nu atât prin moştenire, cât prin jertfa noastră necurmată, timp de nouăsprezece veacuri, noi am crezut în Dumnezeu. In ceasul acesta rugăm pe Dumnezeu să lumineze pe guvernanţii noştri, şi să-i oprească de a încheea Concordatul. Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Ziua onomastică a Regelui. Pentru sănătatea şi îndelunga domnie a tinărului şi binecredinciosului nostru Suveran, a Maiestăţii Sale Regelui *Mihai I*, s'a celebrat în ziua Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavril, îndată după Sf. Liturghie, serviciu divin în toate bisericile din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu. Serviciul divin, în catedrala noastră din Sibiu, s'a săvârşit de I. P. C. Sa arhimandritul-vicar arhiepiscopesc Dr. Vasile Stan, cu asistenţa preoţimii locale, ear cuvântarea ocazională a rostit-o Preacucernicul păr. Ioan Dăncilă. La festivitate au asistat: I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, reprezentanţii autorităţilor militare şi civile, şi alţi numeroşi credincioşi, cari urează cu toţii, şi la prilejul acestei zile, M. Sale Regelui Mihai I domnie glorioasă şi înţeleaptă, vrednică de marii voevozi, pregătitori şi făuritori ai unităţii politice a neamului. Fie ca, sub această domnie, să se restabilească şi deplina unitate religioasă din trecut a românismului!

In Ţara Oltului

Dumineca trecută, la 6 Noemvrie a. c. I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, însoţit de P. C. Sa Vicarul Vasilie şi de patru consilieri au plecat des de dimineaţă la sfinţirea bisericii din Viştea de jos. Străbatem în goana automobilelor satele Şelimbăr, Veştem, Bradu şi când trecem Oltul, ceaţa dimineţilor de toamnă se ridică şi se deschide în faţa noastră grandioasa panoramă a Carpaţilor la picioarele cărora se întinde şesul lung, presărat de sate pe sub munţi, de-alungul şoselei naţionale şi pe sub sprânceana dealurilor pe unde şerpueşte Oltul tulbure. In lumina soarelui coboară trăsuri şi căruţe, se umple drumul de mulţimea Oltenilor, cu preoţii lor în frunte, cu fruntaşii satelor, notari, învăţători, primari, îndreptându se spre Viştea de jos. In marginea hotarului ne întâmpină un banderiu de călăreţi din Viştea, iar la întrarea în sat, la o poartă triumfală aşteaptă satul întreg cu pref. jud. dl Alexandrescu. De la munte şi câmpie, din Răsărit şi de la Apus s'au strâns o mulţime de oaspeţi pe şosea şi pe stradele largi şi curate ale Satului. Oltenii în costume de sărbătoare şi printre mulţimea de popor surtucari. Douăzeci de preoţi în frunte cu protopopii Cândea şi Borzea întâmpină pe I. P. S. Sa şi o oaste de închinători. Biserica cea nouă s'a ridicat în locul celei vechi. E o imitaţie a catedralei din Sibiu, fără turnurile ţuguiete, după modelul Sfintei Sofii. Cu această biserică, tradiţia ortodoxă străbate în Ţara Oltului înfrăţindu-se cu mănăstirea în stilul brâncovenesc dela Sâmbăta de sus, de unde cu vremea va porni şi duhul misionar al ortodoxiei renviate şi biruitoare,

Un act religios, cum este sfinţirea unei biserici, are o puternică resonanţă în sufletul fără astâmpăr al Oltenilor. Nicăiri în Ardeal nu s'au păstrat tradiţile trecutului şi caracterul de aristocraţie ţărănească mai genuin ca în Ţara Oltului. E atâta demnitate în această populaţie, aspră, tăcută şi harnică. E în sângele lor sbucium din vijelia codrilor şi solemnitate din măreţia munţilor, cari străjuesc de-asupra lor ca monumente ale veşniciei.

Slujba sfinţirii începe înaintea bisericii noi. Corul studenţilor academiei complectează solemnitatea rugăciunilor. Când se încunjură biserica şi I. P. S. pune sigilul Sfintei Cruci pe pereţii bisericii, rostind versetul din Isaia prorocul: «Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime», un fior sfânt străbate prin toată mulţimea, pironită de gândul că prin acest semn şi în ţăria Domnului nostru Isus Hristos luăm în stăpânire o sfântă moştenire pentru răscumpărarea păcatelor şi spre vieaţa de veci. După deschiderea uşilor şi potrivirea sfintelor moaşte pe prestol, I. S. S. Sa a rostit în genunchi din mijlocul bisericii rugăciunea, «Să fie ochii tăi îndreptaţi spre dânsa, ziua şi noaptea şi urechile tale luând aminte spre rugăciunea celor ce cu frică şi cu bunăcucernicie vor intra într'ânsa, şi vor chema întru tot cinstitul şi preamărit numele tău. Ori câte vor cere dela tine, tu să-i auzi în cer, să faci milă şi să fii milostiv lor».

Sfârşindu-se slujba sfinţirii, a început prima liturgie, iar predica I. P. S. Sale a concentrat atenţia asupra puterii sufletului creştinesc prin care divinitatea purifică, înalţă şi întăreşte viaţa individului şi a societăţii.

Prin variate pilduiri a arătat I. P. S. Sa cum prin Isus Hristos vieaţa creştinească e menită să se prefacă într'o capdoperă divină.

Când oamenii ar crede în Isus Hristos şi ar pune în practică învăţătura Lui, cele mai multe probleme ale vieţii s'ar rezolvi. Relele de cari suferim sunt infiltraţiile păcatului. Singura însănătoşire ne-o poate da Hristos în toate rămurile vieţii individuale şi colective.

Darurile lui Dumnezeu nu se sălăşluesc în suflete până ce nu se sălăşlueşte însuşi Dumnezeu în noi. Strigătul sufletului să ne fie: nu ale Tale, ci pe Tine, Doamne te dorim! Iar a câştiga pe Dumnezeu în sufletul omenesc nu este trudă uşoară. Puţine bunuri preţioase sunt ieftine, dar cele câştigate scump, înfruntă veşnicia.

Târziu s'a terminat serviciul divin, predica arhierească şi binecuvântarea mulţimii.

La locuinţa parohului Pavel Borzea s'au prezintat Preoţimea, autorităţile publice, comunale şi judeţene.

In sala spaţioasă a băncii «Olteana» s'a dat o masă pe seama oaspeţilor, la care I. P. S. Sa a toastat pentru Regele Mihai; alte toaste pentru Căpetenia bisericească, pentru conducătorii vieţii publice pentru hărnicia poporului din Viştea şi pentru vrednicul paroh Pavel Borzea, care în toastul de încheere a reamintit opera profesorului de la catedra Seminarului, care a rămas şi azi propoveduitor de pe tronul mitropolitan. Până la sosirea trenului I. P. S. Sa a vizitat şcoala de meserii a Statului în Viştea de jos şi a împărţit elevilor cărţi de rugăciune spunându-le cum dintr'un atelier a pornit în lume cel mai binecuvântat muncitor şi cum evangelia muncii samănă mulţumire, putere şi fericire.

Am plecat din Viştea cu sufletul plin de mângăiere. «Sate şi preoţi» rezumă trecutul nostru — după intuiţia dlui N. Iorga. Azi trăim în România-mare, dar viitorul României-mari şi al Bisericii patriarhale atârnă de înălţarea satelor şi din prefacerea lor în straturi ale împărăţiei lui Dumnezeu, prin munca în tăcere a apostolilor de la sate, cari prefac cele mai crâncene adversităţi ale vieţii în jertfe la altarul neprihănit al binelui comun.

Dar la Viştea de jos am mai văzut o lecţie instructivă. Satele noastre — căci de oraşe abia se poate vorbi, — păstrează notele conservative ale poporului nostru cu o îndărătnicie caracteristică. Spiritul nou de prefaceri nu poate fi reprezintat prin alţi factori decât prin preoţi. Preotul activ, cucernic, cu interes neadormit pentru sbuciumul vieţii publice şi al celei locale spre a-l aduce în armonie cu eternele principii ale Evangheliei lui Hristos şi a stabili un front comun de acţiune, sub steagul Mântuitorului, un astfel de preot e chemat să reprezinte apostolatul zilelor noastre.

Parohia e o familie creştină şi preotul e «părintele» tuturora. Clement de Alexandria pe la anul 200 d. Hristos, vedea în preot modelul creştinului desăvârşit, pentrucă n'a ales vieaţa solitară, ascetică, ci se căsătoreşte, devine tată, ia asupra sa grijile familiei, cu toate încercările ei; înţelege şi se poate transpune în situaţia tuturor părinţilor cu copii, se sbate ca pe toţi să-i mângăie şi să-i ajute şi prin toată truda şi succesele sale prezintă în miniatură chipul Providenţei atotdiriguitoare.

Prin astfel de păstori se zideşte Biserica cea vie şi se renoiesc făgăduinţele fericirii pe pământ. *Ir. Scorobeţ asesor cons.*

Preotul predicator

Obiectul de căpetenie al preocupărilor, din activitatea pastorală a preoţimii noastre, are să-l formeze *predica*, — ea este arma tare, prin care slujitorul altarului va putea să iasă biruitor în lupta luminii împotriva întunerecului.

Cu prilejul conferenţei pastorale, ţinute către sfârşitul lui Mai a. c., în centrul arhiepiscopal, la Sibiu, în faţa Prea Cucernicilor noştri protopopi, I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, făcând examinarea sumară a problemelor vieţii noastre religioase, morale şi administrative bisericeşti, s'a oprit, înainte de toate, la *predică*: «Prin ea s'a respândit Evanghelia şi biserica, prin ea pătrunde adevărul în sufletele oamenilor şi se regenerează viaţa morală». Dar, fiindcă nu totdeauna se predică aşa cum ar trebui, cuvântul arhieresc din conferenţă urmează zicând: «Se ţin predici morale, dar nu se prea ţin predici *religioase*, — sau, în ori ce caz, predici care se conţină elemente religioase se spun prea puţine. Trebue să propoveduim pe Hristos şi Mântuirea, harul şi adevărul Lui — acesta trebue să fie obiectul predicei. Astăzi se vorbeşte despre cinste, omenie, cumpăt, hoţie, fărădelegi, minciună, înjurături, creşterea copiilor, şi alte asemenea lucruri, — desigur folositoare şi necesare; — dar, toate acestea nu sânt predica cea adevărată, religioasă, ci fac predica morală. Deşi apropiate şi înrudite, totuşi religiunea şi morala nu sânt acelaş lucru. Mântuitorul Isus şi Apostolii au predicat credinţa, nu morala vieţii burgheze, — morala stearpă pe care o ştiu şi cei ce o calcă în urma slăbirii voinţei lor prin vicii; — ei nu au vestit morala codului penal. Ei au propoveduit marele principiu din care isvoreşte viaţa religioasă, contactul sufletului omenesc cu Dumnezeu, devoţiunea noastră înaintea lui Dumnezeu, conştiinţa veşnicei necesităţi pentru care a venit a doua persoană a Dumnezeirii în lume să ne răscumpere, să ne facă fii ai lui Dumnezeu. Au vestit realităţile sfinte: suflet, nemurire, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, har, graţie divină, — realităţi cu care trebue să trăească omenirea şi din pătrunderea cărora va rezulta o morală mai înaltă, mai sfântă decât morala lui «nu», teoretica morală a opreliştei».

Dar toate aceste idei şi sfaturi, date aici de Arhiereu, nu cer ca tinerul preot să şi desfăşoare înaintea păstoriţilor săi, săteni sau orăşeni, ştiinţa de carte dobândită în Academia teologică, punându-le sub ochi, în predica sa, argumentele savante învăţate în şcoală despre adevărurile religioase.

Predica este ascultată cu luare aminte, numai când predicatorul isbuteşte să deştepte interesul ascultătorilor, între cari vor fi — poate încă lungă vreme — şi numeroşi analfabeţi. Interesul se deşteaptă, dacă predica «este resultatul cugetării şi simţirii personale, dacă e *sinceră* şi *naturală*: simplitatea ei trebue să fie nu numai în formă, ci şi în felul de a o concepe; aceasta se poate realiza prin continua cristalizare a vieţii, prin trăirea lui Hristos în noi».

Alte cerinţe:

Predica are să pornească dela fapte cunoscute şi trăite de ascultători.

Pe amvon nu se fac critice, nici alt fel de discuţii, potrivite în afară, dar care nu pot avea intrare în biserică, unde omul vine la rugăciune de alinare şi de întărire sufletească.

Vestirea cuvântului dumnezeesc se face în raport cu pregătirea intelectuală a enoriaşilor şi cu necesităţile lor de credinţă şi moravuri, de loc şi de timp.

Citind cu râvna Sf. Scriptură, al cărei grai bătrânesc impresionează atât de puternic inima ţăranului român, avem totdeauna la îndemână izvorul nesecat al comorilor înţelepciunii şi adevărului.

Trebuinţa predicei în biserica noastră este cu atât mai accentuată, ca mijloc de lămurire a dreptei credinţe, cu cât fanatismul sectanţilor îşi câştigă partizanii mai ales prin aceeaş armă, a predicei, dar tălmăcind tendenţios sf. evanghelie.

Pe lângă aceasta, lumea de acum — se spune de atâtea ori — trece prin o mare criză sufletească, în care omul sbuciumat simte trebuinţă de razim şi de lămurire, deci el este doritor să audă cuvântul de mângâere şi de învăţătură al bisericii, — astfel predica bine pregătită a preoţimii răspunde cu atât mai vârtos unor necesităţi adânc simţite.

Darul de a predică este, firește, deosebit: unii simt chemarea de predicator în grad mai mare, alţii mai puţin, sau de loc. Voinţa şi studiul stăruitor însă pot face şi aici minuni.

Să se audă dar cuvântul binevestitor al predicatorilor mai viguros şi mai înălţător în slujbele sfintei noastre biserici, spre întărirea şi respândirea cunoştinţei religioase a vieţii creştine ortodoxe.

Fixarea datei Paştilor

— De Baron GUSTAV BEDEUS —

In *Telegraful Român* dela 21 Octomvrie, **anul acesta**, dl Chiricescu a răspuns la articolul meu din 5 Noemvrie **1926**, adecă aproape după un an. Tratatul Dsale intenţionează, să mă învinuească de un procedeu necinstit şi de agresiuni jignitoare faţă de Sf. Sinod. Judecata asupra procedeului meu şi al Dsale, îl las On. public cititor, care să judece după ce va lua cunoştinţă şi de cele ce urmează aici. Dela *români* eu pot aştepta, să ţină încă în vigoare sentinţa *romană:* «audiatur et altera pars» şi pot aştepta, ca înainte de a da crezământ unei învinuiri, să fie ascultat şi cel învinuit.

La scrierea acelui articol m'a îndemnat împrejurarea, că Sf. Sinod a fixat sărbarea Paştilor în 1926 şi 1927 *pe baza* referatului dlui Chiricescu din *Pascalia Dsale* şi, în special pentru 1927 a ordonat, ca Paştile să fie sărbate (în loc de 17 April după ciclurile lunare ale dlui Chiricescu) la 24 April *pentru a nu cădea pe aceeaş dată cu cele evreeşti.*

Dar eu am arătat, că canonul 7 apostolesc în care, afirmative, s'ar dispune această amanare, zice numai atât: Paştile să nu se sărbeze împreună cu Iudeii *înainte de equinocţiu*, iar aceasta însemnează, că dacă evreii sărbează pasha înainte de equinocţiu, după cum mai înainte se întâmpla câte odată, atunci să nu-şi sărbeze şi creştinii Paştile lor înainte de equinocţiu. Iată deci, că regula amânării este întemeiată pe o evidentă înţelegere greşită, primită însă aşa din vechime; o rătăcire pe care n'am descoperit-o *eu*, ci în 1910 astronomul rus-ortodox S. M. Saladilov, care, de către academia ştiinţifică rusească, a fost încredinţat cu studierea problemei calendaristice şi pascale.

Dl Chiricescu zice, că eu învinuesc Sf. Sinod de această rătăcire. Dar eu nu învinuesc Sf. Sinod, ci pe dl Chiricescu, pentrucă Sinodul a adus hotărârea sa bazat de propunerea Dsale ca specialist. Dar nu, — eu nici Dsale nu i-am făcut reproş, pentrucă nu Dsa este vinovat de faptul că numita rătăcire dăinueşte de veacuri. Eu numai am atras atenţiunea asupra ei. Şi pentru ce? Oare din vreo rea intenţie, numai pentru ca să învinuesc Sf. Sinod?

Nu! Nu! Ci numai din dorinţa sinodului niceean, anume, ca toţi creştinii să sărbeze Paştile deodată!!

Eu am amintit, că şi *reprezentanţii aproape ai tuturor bisericilor ortodoxe* au constatat în Constantinopol 1923, că acest principiu al amânării nu mai poate fi susţinut. Ei au constatat, că susţinerea lui este o rătăcire, iar dacă această constatare este, cum spune dl Chiricescu, o jignire a Sf. Sinod, şi ei l-au jignit.

Eu am arătat, că menţionând principiul amânării Paştilor pe Dumineca viitoare în cazul coincidenţii lor cu pasha evreească, se întâmplă uneori, ca ele să cadă după 25 April, ceeace după pascalia niceeană este es his.

Dl Chiricescu a recomandat, ca într'un *astfel de caz* să se renunţe la amânare. In faţa acesteia eu însă susţin ca corectă propunerea conferenţei din Constantinopol, anume, de a se renunţa *totdeauna* la această regulă.

Căci dacă amanarea se bazează pe o veche rătăcire şi dacă, cum spune dl Chiricescu, uneori trebue să renunţe la aplicarea ei, atunci mai corect este să renunţăm totdeauna, pentru ca astfel să sărbăm toţi creştinii Paştile deodată.

Dar eu am mai zis, că amânarea Paştilor din cauza coincidenţii cu pasha evreească este chiar *împotriva pascăliei niceene* care hotăreşte ziua serbării Paştilor şi nu admite nici o amânare, nici chiar în cazul unei coincidenţe cu pasha evreească.

Dl Chiricescu zice însă, că propunerea Dsale nu greşeşte împotriva normei niceeane. Eu las, să judece oricine, că oare se greşeşte împotriva regulei niceeane sau nu, dacă Paştile *nu se serbează după regula niceeană*, ci în Dumineca următoare când coincid cu pasha evreească şi când Dumineca următoare nu este mai târziu de 25 April.

Dar toate acestea au fost numai nişte idei pe cari ca cunoscător al problemei le aveam Eu am fost invitat din partea unei superioare autorităţi bisericeşti, să public aceste idei, pentru că ele înlătură greutăţile ce se ivesc — accentuate şi de dl Chiricescu — în cazul când prin amânare Paştile ar trebui serbate după 25 April. Deci eu le-am publicat numai la o dorinţă expresă, iar valoarea lor o invederează şi faptul, că le-a publicat şi organul Sf. Sinod, «Biserica Ortodoxă Română».

Eu spuneam în articolul meu: amânarea este o greşală, fiindcă se bazează pe greşală.

(Se poate, că expresiunea mea «irrig» putea fi tradusă mai bine prin «scăpat din vedere» decât «greşit», aceasta însă nu mi se poate atribui mie, pentrucă nu eu am făcut traducerea).

Aceasta nu este învinuire; pentrucă a greşi este lucru omenesc (errare humonum est). Ştiu bine, şi eu greşesc uneori, dar sunt mulţumitor când sunt făcut atent. Dl Chiricescu însă pare a crede că şi Sf. Sinod are infalibilitatea papei, de aceea nu iartă, să i se atragă atenţiunea asupra greşelilor.

Dar, dacă aceasta ar fi aşa, atunci organu bisericesc «Telegraful Român» nu mi-ar fi publicat articolul; redacţia trebue să cunoască mai bine ca mine acest punct de vedere. Dar numitul organ nu a aflat în articolul meu nimic necuviincios, de aceea l a şi publicat, aşa şi «Biserica Ortodoxă Română», ear judecata acestui organ asupra articolului meu, sigur, este mai competentă decât a dlui Chiricescu.

Eu ca «eterodox», cum mă numeşte dl Chiricescu, încă am stat pe gânduri să mi spun cuvântul la chestiune sau nu, dar ca unul dintre puţinii cari sânt orientaţi în această problemă încurcată am fost aproape provocat.

Şi după ce reprezentanţii Bisericii ortodoxe române la conferinţa din Constantinopol mi-au mulţumit cu multă căldură pentru informaţiunile mele şi după ce conferinţa unanim a hotărât în senzul propunerii mele, nici cum nu mai puteam crede, că sfatul meu cerut şi faptul, că am atras atenţiunea asupra rătăcirii, ar mai putea fi socotite ca aroganţă.

Atitudinea aceasta a dlui Chiricescu eu o aflu deadreptul duşmănoasă, pentrucă Dsa pentru această pretinsă aroganţă provoacă împotriva mea întreaga Biserică ortodoxă.

Problema nici de cum nu este exclusiv numai ortodoxă. Cetăţenii neortodocşi ai României sunt obligaţi prin lege, să respecteze repausul duminecal şi la Paştile ortodoxe precum şi la ziua Înălţării Domnului; noi suntem deci foarte interesaţi, ca fixarea acestor sărbători să fie binepotrivite.

Dar mai pe sus de toate: Fixarea Paştilor este o problemă *generală creştină* de mare importanţă. Toţi avem dorinţa sinodului niceean, anume, ca toţi creştinii să serbeze Paştile deodată, de aceea ne credem îndreptăţiţi a colabora la rezolvarea corectă a acestei probleme, iar pentru aceasta, cred, că mai curând meritäm mulţumiri decât duşmänii, chiar şi în cazul, când am rătăci, pentrucă intenţia noastră a fost numai bună. (Urmează).

Criza morală

— Cuvântul unui arhiereu —

In şedinţa senatului dela 31 Oct. 1927, la discuţia răspunsului la mesaj, a luat cuvântul P. S. S. Episcopul *Roman* al Orăzii.

P. S. S. face un tablou foarte sugestiv al crizei morale: E regretabil că pretutindeni, dar mai ales la noi, nu se vorbeşte, nu se scrie decât despre ce este rău, şi nimic, nici un cuvânt despre ceeace este bun şi temeinic făcut.

De ce se atacă cu înverşunare, de ce se înveninează atmosfera, atacându-se fără cruţare şi cele mai fundamentale instituţii ale neamului şi ale ţării, biserica, armata, justiţia?

E rău că la noi se dă curs tuturor acestor lucruri. Un maghiar a scris de curând în englezeşte o carte, în care s'a folosit de toate criticile, toate relele ce au fost scrise în ţară, şi cu ele caută să ne prezinte străinătăţii, desigur cum nu sântem în realitate. Dacă toate relele ce se scriu ar fi adevărate, nu se poate ajunge la altă concluzie decât că un popor ajuns la aşa decădere nu merită să trăiască. In acea carte a maghiarului totul este defăimat, — administraţia, biserica, şcoala, armata.

Această propagandă o fac în mare parte minoritarii. Nu pot fi bănuit de atitudine duşmănoasă faţă de ei. Dar, de ce să nu recunoască minoritarii că în România se bucură de o mare libertate?

In ceeace priveşte libertatea religioasă, ei au o episcopie la Timişoara, unde noi românii nu avem. Cultele minoritare nu se pot plânge că nu au libertate desăvârşită.

In eparhia mea, este însă o religiune mai privilegiată ca toate celelalte. E religia mozaică. Sâmbăta se suspendă totul, şi examenele, şi orice activitate. Par'că ar tinde să ne schimbe sărbătorile noastre. Toate şcoalele, care erau în fiinţă sub vechiul regim, sânt şi azi. Evreii au 128 şcoale cu limba de propunere maghiară. Statul român li-a făcut şi un liceu. Pe lângă acestea, mai sânt 7 şcoale confesionale şi 4 particulare tot cu limba de propunere maghiară.

Şi totuş, se pune întrebarea: Ce măsuri se pot lua pentru romanizarea oraşelor? M'am gândit că prin sprijinul dat industriei. De aceea, am primit să fiu preşedintele comitetului şcoalei de arte şi meserii. Cu mari dificultăţi am putut căpăta cinci milioane lei, din care până în cele din urmă nu au rămas decât 500,000 lei.

In atelierele, unde se câştigă milioane şi milioane, nu sânt locuri pentru absolvenţii şcoalelor noastre de meserii. Sânt boicotaţi, deoarece industria nu este mânile noastre.

Până acum, n'am putut înjgheba de cât un cămin pentru 150 copii de ţărani, care să fie îndrumaţi la meserii.

Toate acestea le fac maghiarii pe baza unui program: menţinerea oraşelor.

Noi nu lucrăm sistematic. Ne svârcolim în politică, în timp ce ei zidesc cetăţi din care să nu-i putem scoate.

Maghiarii fac acum propagandă că i-am desmoştenit, când le-am luat pământul. Din 42 mii de români, au primit pământ 18.000 rămânând ceilalţi neîmproprietăriţi, pe când din 13.000 maghiari au rămas neîmproprietăriţi 7000. Vedeţi proporţia. Cui s'a făcut nedreptate?

La marginea unui sat din judeţul Bihor şi au făcut case 27 maghiari şi 3 români.

Citeşte raportul unui arhiereu care arată starea deplorabilă a coloniştilor din mai multe comune.

La o întrerupere a dlui senator Aciu, P. S. Sa declară că a venit cu aceste lucruri la Senat, ca să arate ce sacrificii fac românii în bunătatea lor, şi în ce situaţie se găsesc.

Dintr'un înalt sentiment patriotic le-am adus în discuţia maturului corp. Eu nu fac politică. Sânt destul de conştient de ceeace trebue şi ceeace nu trebue să spun.

Cu date statistice arată numărul mare al parohiilor minoritare împroprietărite, faţă de parohiile noastre, dintre care peste 200 nu sânt împroprietărite. Tot astfel şi în privinţa episcopiilor. Biserica romano-catolică are mai mult decât toată biserica ortodoxă cu patriarhia şi cele 18 episcopii.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Daruri aduse din deosebitele părţi ale ţării. — Râvna credincioşilor —

In colecte şi în plasări de cărămizi, pentru sf. Mănăstire brâncoveană, constatăm deosebită râvnă atât la corporaţiile noastre bisericeşti şi culturale, cât şi la particulari. Amintim în special următoarele nume: Direcţiunea Şcoalei normale «A. Şaguna» din Sibiu, Păr. consilier episcopesc Dr. Gh. Ciuhandu din Arad, Gruia A. Cristea, negustor, în Bucureşti, Oficiul protopop. al Făgetului, Ion Moşoiu, prof. în Braşov, Traian Cucuianu, prof. în Sibiu, direcţia instit. teologic din Caransebeş, studenţii Academiei teologice din Sibiu, preotul R. Ionescu din Brăila, Protoieria plasei de sus din capitală, Protoieria judeţului Teleorman, primăria oraşului Medgidia ş. a.

Lista întreagă de astăzi este următoarea:

Dl *Traian Cucuian*, profesor în Sibiu, a colectat cu lista Nr. 415	3050
Direcţiunea institutului teologic ort. din *Caransebeş*, a colectat Lei 2020, şi a plasat cărămizi, în valoare de Lei 750 total	2770
Din plasări de cărămizi prin:	
1. Direcţiunea şcoalei normale A. Şaguna Sibiu	4520
2. *Dr. Gh. Ciuhandu*, consilier ep. Arad	4000
3. *Gruia A. Cristea*, negustor, Bucureşti str. Isvor Nr. 18. . .	4000
4. Oficiul protop. al *Făgetului* .	4000
5. *Ion Moşoiu*, profesor, Braşov .	3120
6. *Studenţii «Academiei teologice» Sibiu*	2200
7. *Pr. R. Ionescu*, Brăila . . .	2000
8. Protoieria plăsei de sus din *Capitală*	2000
9. Protoieria judeţului *Teleorman*	1950
10. Primăria oraşului *Medgidia* .	2000
11. *Matei Răduleţ*, catehet în Făgăraş	1380
12. *Constantin A. Cosma*, preot Bâlca	1000
13 Oficiul protop. din *Oraviţa* .	960
14. *Dr. George Dubleş*, Deva . .	766
15. *Ioachim Spătar*, ieromonah, în Mănăstirea Neamţ	575
16. *Iosif Stanca*, catehet în Deva .	520
17. Primăria comunei *Cobadin* . .	400
Total Lei:	**41,212**
Suma de mai 'nainte Lei:	**2.731,705**
Total general Lei:	**2.772,917**

FOIŞOARA

Dela conferenţele preoţeşti

Care este şi care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolşevistă şi propaganda sectară în comunele rurale?*)

Inainte de a intra în miezul tratării subiectului, socot că nu este de prisos să stabilim, în linii fugare, concepţia tendinţei de viaţă socială a acelor asociaţi în idei, cunoscuţi azi cu numele de *comunişti* sau *bolşevici*, şi sub numele de *sectari* sau *pocăiţi*.

Conducerea centrală a asociaţiei clerului «Andrei Şaguna», dându-ne spre lucrare tema de sus pentru conferenţele preoţeşti de toamnă din acest an (1927) a combinat ambele ideologii — bolşevică şi sectară — pentru a fi obiect de tratat, fiindcă ambele sânt surori nedespărţite, având aceeaş paternitate şi având scopuri de viaţă analoge, deşi lucrează pe căi diferite: răsturnarea ordinei de viaţă socială şi religioasă în rândurile societăţii omeneşti.

Bolşevicul şi sectarul plecat-au la muncă destructivă, unul în câmpia socială a ordinei politice mondiale, ear celalalt încearcă a intra în via Domnului Isus Hristos, spre a destrămă adeadevăratul creştinism, şi încă — cu ajutorul evangheliei...

Având aceleaşi ţinte, aceşti doi fii ai întunerecului doresc a se întregi în rezultatul muncei lor; căci bolşevicul este *sectar* politic, ear sectarul nu e altceva decât *bolşevic* lucrător în teren de credinţă.

Având însărcinarea de a trata tema în conferenţa de faţă, în conformitate cu stările sufleteşti şi referinţele credincioşilor noştri din *comunele rurale;* având în vedere, că în esenţă bolşevismul şi sectarismul sânt identice, şi că în comunele noastre rurale, cu deosebire fracţiunea *sectară* se arată mai îndrăzneaţă, am socotit a mă ocupa, în modesta mea lucrare, mai intensiv cu această fracţiune.

Cu bolşevismul, ca ideologie deosebită, ne vom ocupa aici numai în măsura în care sectarismul ne sileşte a-l pomeni ca pe un frate geamân al său.

Lucrarea mea cuprinde două părţi:

I. Sectarismul şi cauzele lui, ca primejdie pentru neam şi pentru credinţa noastră strămoşească; şi

II. Mijloacele pentru combaterea aceluia.

I. Sectarii, de diferite nuanţe, cunoscuţi în popor sub numele de *pocăiţi*, de şi sânt de origine mai veche, prin părţile noastre s'au ivit, în mod mai pronunţat, după războiu, ca o zestre fatală a aceluia. Aceştia constitue nu puţină primejdie pentru viaţa creştinească şi naţională de stat; ear în faţa primejdiei nu e permis să fim optimişti sau nepăsători, ci cât se poate de circumspecţi şi veghetori. Focul sectarismului este mereu ţinut aprins în patria noastră, — în afară de ovreime, — şi de alţi duşmani neîmpăcaţi ai noştri. (Urmează).

*) Temă tratată în conferenţa preoţească din 22 Octomvrie a. c. a despărţământului Hunedoara al Asociaţiei clerului «Andrei Şaguna».

Citiţi şi respândiţi ziarul
Telegraful Român

La votarea legilor să fim cu atenţie, ca să se repare nedreptăţile, care s'au făcut. Sântem egali, să ne iubim cu toţii. Biserica ne învaţă aceasta şi să-i urmăm sfatul.

Guvernul să stea în ajutorul însănătoşirei morale. Numai prin ea putem ajunge la prosperitatea ţării.

I. P. S. Sa Cisar, arhiepiscop, declară că Monseniorul Dolci, nu face vizite canonice, ci vizite prieteneşti.

Insistă asupra necesităţii concordatului care va fi în interesul ţării.

P. S. Episcop Roman, descrie modul cum a făcut recepţiile şi vizitele canonice monseniorul Dolci.

«CRUCEA ROŞIE». Societatea Naţională: **Crucea Roşie** *organizează serbări pe ţara întreagă în zilele de 13—21 Noemvrie a. c. Clerul şi credincioşii sfintei noastre Biserici sânt invitaţi a participa la aceste serbări şi a sprijini acţiunile acestei instituţii de cel mai înalt interes creştinesc şi naţional.*

In Congresul „Asociaţiei Clerului român ortodox", ţinut la Bucureşti în 18 şi 19 Oct., preşedinte păr. I. Popescu-Mălăeşti, prof. la fac. teologică, a făcut o dare de seamă asupra mersului Asociaţiei în cursul anului acestuia. In toate acţiunile a căutat să menţină neştirbită demnitatea preotului. Relevă situaţia financiară precară a Asociaţiei, deoarece membrii nu-şi achită cotizaţiile. Pr. G. Creţu citeşte raportul asupra situaţiei financiare. Adunarea aprobă raportul. Pr. ec. R. Rădulescu, raportor, vorbeşte despre greutăţile ce se întâmpină cu aplicarea nouei legi de organizare bisericească. Noua legiuire este prea complicată, ear regulamentul de aplicare conţine dispoziţiuni care nu se găsesc în lege. — A doua zi, 19 Oct. cor. la ordinea zilei fiind continuarea discuţiei asupra nouei legi de organizare bisericească, s'a dat cuvântul pr. ec. Nistor, care a susţinut legea.

După o serie de propuneri în legătură cu salarizarea, cu averile bisericeşti, s'a cerut închiderea discuţiei şi alegerea unui comitet care să primească propunerile şi să redacteze un memoriu.

Pr. Popescu Mălăeşti a spus că în biserică sânt două curente: unul cezaro-papist şi unul politic. Ambele sunt dăunătoare bisericii. Intreaga preoţime trebue să lupte în contra unor asemenea tendinţe.

Pr. Victor Popescu desvoltă raportul său asupra mijloacelor mai potrivite pentru închegarea «Asociaţiei clerului» şi asupra modului ei de funcţionare.

La discuţia generală asupra acestui raport au luat cuvântul preoţii: Popescu Mălăeşti, Petre Chiricuţă, Georgescu Duşumea, Creţu, Cuciujna şi profesorul Colan.

S'a procedat în urmă la alegerea noului comitet.

INFORMAŢIUNI

Regele Mihai începe să înveţe carte. M. S. Regele Mihai, trecând vârsta de 6 ani, va începe să înveţe carte. Până acuma se obişnuia, ca învăţătorii să vie la palat şi să instruiască pe micile odrasle regale. Pentru M. S. Regele Mihai se va întrebuinţa altă metodă: se va înfiinţa în palatul regal o clasă pentru un număr de 17 elevi, cari vor fi aleşi din toate păturile societăţii şi cu aceşti băeţi va învăţa şi M. S. Regele.

Faptă frumoasă, a primului rege român, Carol I, s'a aflat abea acum. La comemorarea din Iaşi a voevodului Grigorie Ghica, dl general Zadik, comandantul corpului IV de armată, a făcut următoarea comunicare: Regele Ferdinand, în timpul unui pelerinaj, i-a relevat faptul necunoscut de marele public, că statuia voevodului Grigore Ghica din Iaşi a fost ridicată din iniţiativa şi cu cheltuiala unchiului său, Regele Carol. In anul 1875, defunctul Rege Carol, atunci prinţ domnitor, aflând că se pregătesc la Iaşi serbări comemorative, pentru centenarul răpirii Bucovinei, a hotărât, în veneraţiunea ce purta memoriei lui G. Ghica-Vodă, care s'a jertfit apărând integritatea Moldovei, să ridice o statue domnitorului. Dar cum un astfel de gest din partea prinţului ar fi provocat protestări din partea Austro Ungariei, Regele Carol a transmis primăriei din Iaşi sub *altă* formă sumele necesare. Astfel statuia domnitorului Grigore Ghica din Iaşi, se datoreşte iniţiativei personale a Regelui Carol I, care a suportat cheltuelile ridicării ei.

A. S. R. principele Nicolae, membru al Inaltei Regenţe, este înaintat la gradul de general.

Pentru orfelinatul arhidiecezan. Dl *Ioan Ionică*, dir. de fabrică în Zărneşti, a dăruit la fondul orfelinatului nostru suma de Lei 1360, — diurna de deputat-congresual. Generosului donator i se aduc mulţămiri.

Mare serbare la Făgăraş. Duminecă în 30 Octomvrie 1927 s'a făcut sfinţirea steagului reuniunii meseriaşilor din judeţul Făgăraş. Din partea guvernului au participat dl Dr. N. Lupu şi dl deputat Mihail Oromolu. Sfinţirea steagului s'a făcut de către P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului, ca mandatar al I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Serbarea a fost impunătoare. P. Sf. Episcop Grigorie a celebrat Sf. Liturgie în biserica ortodoxă română, apoi a ţinut un inmos discurs în mijlocul pieţii, unde s'a sfinţit steagul. P. S. Sa în cuvântarea ţinută către meseriaşi, a arătat că Mântuitorul din clasa meseriaşilor şi-a ales pe răspânditorii Evangheliei Sale. Petru era pescar, Luca era medic, Pavel era făcător de corturi. Meseriaşul e cu multă greutate pregătit pentru meseria sa, dar tocmai pentru aceasta să fie convins că munca clipelor lui se proiectează în lumea răsplătirii. Deaceea membrii reuniunii să muncească cu zor având în frunte steagul, care le strigă *Inainte!* Atât reprezentanţii guvernului, cât şi P. S. Episcop Grigorie, fiu al acelui judeţ, au fost viu ovaţionaţi de popor.

Combaterea alcoolismului. Lucru îmbucurător, când şi ţara noastră reacţionează energic împotriva primejdiei mari a consumării nemăsurate de băutură alcoolică. In fruntea acestei mişcări salutare stă astăzi aşezământul viguros al *Caselor Naţionale*, de sub conducerea merituosului general, dl *Ion Manolescu*, bine cunoscut şi în părţile ardelene ale ţării. Casele Naţionale organizează mari congrese antialcoolice în oraşele de frunte din toată ţara. In 6—8 Noemvrie a. c. s'a ţinut congresul la Cernăuţi, unde s'au asociat manifestaţiunii toate societăţile culturale din oraş. Sperăm şi dorim ca lucrarea începută să fie dusă, cu cele mai bune resultate, în tot cuprinsul patriei noastre iubite.

Conferenţă preoţească. In 30 Oct. c., în parohia *Galeş*, s'a ţinut conferenţa de toamnă a despărţământului clerului Sălişte, cu slujbă în sobor, şi predică rostită de păr. protopop Dr. D. Borcea, cu textul evangheliei de rând. Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al meseriaşilor şi societatea «Sf. Gheorghe» din loc. S'a slujit sf. maslu cu 7 preoţi. A urmat conferenţa intimă asupra subiectelor: Sf. liturgie şi explicările ei, de păr. protopop Borcea; păr. Bărbat a făcut darea de seamă a cărţii «adevăratul preot» de Şenkov. După ameazi s'au ţinut potrivite prelegeri pentru popor. Părintele Hanzu a vorbit despre: Ramurile de economie mai însemnate, părintele I. Isac: Explicarea celor 7 taine ale bisericii ortodoxe, dl Dr. I. Lupaş, medicul cercului, despre boala infantilă; preotul locului, Nicolae Răchiţan, a mulţumit prelegătorilor, ear corul societăţii meseriaşilor şi societatea «Sf. Gheorghe» a delectat publicul cu bucăţi alese de cântece în 4 voci, sub conducerea zelosului profesor D. Floaşiu. Poporul a urmărit cu multă luare aminte toate prestările care i priveau mai deaproape.

Om cuminte. Fostul ministru de justiţie al Ungariei, Emil Nagy scrie în «Pester Lloyd» un articol în care arată că, în călătoria s'a în Anglia, a constatat că ungurii nu vor putea să şi împlinească nici odată gândul de a restaura Ungaria veche. Pentru că toţi englezii şi americanii, cu care a avut prilejul să vorbească, spun că alipirea ţinuturilor deslipite la Ungaria este *vis*, de care politicianii şi oamenii de stat nu se ocupă. «Noi trebue să căutăm neapărat, — spune dl Nagy — să ne împăcăm definitiv şi sincer cu vecinii noştri şi să colaborăm cu ei pe terenul economic; aşa o cer interesele noastre, aceasta o pretind vecinii dela noi».

Teatrul de marionete sau de păpuşi, este bun mijloc de educaţie pentru copii, atât spre a întări conştiinţa naţională şi religioasă, cât şi spre a respândi idei de igienă modernă. In multe ţări europene se dă deosebită îngrijire pentru aceste teatre de copii, sprijinite de stat. In vara anului 1928 se va deschide la Praga prima expoziţie a teatrelor de marionete, la care participă şi România. In ţara noastră se înfiinţează primul teatru de păpuşi la Cernăuţi, unde profesorul *Teodor Nastasi*, absolvent al Academiei de arte şi regie a lui Reinhard, din Berlin, a instalat un asemenea teatru în sala muzeului industrial. Stagiunea se deschide în Decemvrie cu bazmul «Floarea de zăpadă». Scena din Cernăuţi este demontabilă; păpuşile sânt înalte de 28—40 cm., tăiate în lemn de tei; aparatul tehnic este cel mai desăvârşit; întreg personalul artistic şi tehnic stă din patru conducători de păpuşi, patru cititori ai rolurilor şi un şef maşinist.

ŞTIRI LOCALE

Conferenţă, organizată de comitetele «Asociaţiunii pt. lit. rom. şi cultura poporului român», şi «Asociaţiei prof. secundari români, secţia Sibiu», s'a ţinut, în sala teatrului comunal, în seara de 8 Noemvrie a. c. Dl prof. *N. Iorga* a vorbit, frumos şi cu duh, ca totdeauna, şi des aplaudat de o sală tixită de sibieni, despre: «Şcoala naţională, originea şi decadenţa ei». Conferenţiarul a arătat scăderile şcoalei naţionale de pe vremea copilăriei şi a tinereţelor sale, precum şi mijlocul ca acele scăderi ce, în parte, mai dăinuesc, să fie îndreptate. Conferenţa a fost onorată de prezenţa unui distins public în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. După conferenţă s'a jucat piesa dlui N. Iorga, «Fata babii şi fata moşneagului», cu talent şi râvnă tinerească din partea misionarelor dela Vălenii de Munte.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Concordatul. A apărut: «Studiul de drept constituţional: Cea mai mare primejdie naţională actuală a României, **Concordatul cu papa,** de *Popescu Tudor* advocat, prof. de legislaţie la Seminarul central, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor». Conţine, cum arătăm la alt loc, proiectul de concordat cu explicarea fiecărui articol. Studiu vrednic de citit şi de respândit, (în care *Unirea* dela Blaj simte *«un foc de mitraliere»* împotriva sa şi a celor de-o seamă cu dânsa). Preţul cărţii 50 Lei.

Dare de seamă. A apărut: World Conference on Faith and Order; *Conferinţa mondială pentru credinţă şi organizaţie bisericească* ţinută la Lausanne în Elveţia de la 3 până la 21 August 1927. — Dare de seamă — de I. P. S. Sa Nectarie, arhiepiscop şi mitropolit al Bucovinei.

Transilvania, revista Asociaţiunii, a apărut Nr. 7 din 1927, dedicat memoriei Regelui *Ferdinand I*, fostului preşedinte de onoare al Asociaţiei. Cuprinde articole de dnii: V. Goldiş, Dr. Gh. Preda, I. Lupaş, O. Ghibu, ş. a. Preţul 15 lei.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după
A. Huonder, din limba germană
de
Ioan Moşoiu
prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană.
Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

(130) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa I-a **Crištior**, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Veniturile legate de acest post sânt:

1. Intregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 10 pământ arător şi 3 jugăre păşune.

3. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să şi înainteze cererile provăzute cu documentele justificative în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral şi cu prealabila încuviinţare a acestui oficiu să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii, spre a le cânta, cuvânta şi eventual a celebra.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial şi cu adunarea parohială.

Brad, la 18 Octomvrie 1927.

Alex. Fugătă
adm ptropopesc.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile ne resplătibile pentru fiecare viticultor. In interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură. Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 1—16

Este important pentru viticultori că cum să-şi sădească special viile noi, şi cum să-şi complecteze lipsurile în viile bătrâne. Referitor la aceste, dă sfaturi importante: **J. Szücs,** pepinerist, Diosig, jud. Bihor, în «Călăuza viticulturii» apărută, care o trimite gratis şi franco dacă se ceri printr'o carte postală.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut în ediţie nouă:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti, de *E. HODOŞ.* Volumul conţine, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase poveşti din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 60 lei şi porto.

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

A apărut şi se vinde în **Librăria Arihdiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul: Jalea ţării. Repriviri (asupra anului 1927). Din viaţa Regelui Ferdinand I. Un mare împărat despre Isus Hristos. † Dr. Ioan Mihu. Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Inălţarea. Peatra. Lumină în întunerec. Pace vouă! (versuri). Curtea de Argeş. «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). Căsătoria morţilor. Obicei la greci. Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. In post. — 3. Ţăranii tot mai cuminte. — 4. Cei trei magi. — 5. Cămaşa fericitului. — 6. Ţăranul şi boşevicul. — 7. Cum să ne purtăm cu preoţii? Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. M. Sa Regina Maria. M. Sa Regele Mihai I. Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. A. S. R. Principesa mamă Elena. Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

---

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare:

Din vieţile Sfinţilor

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

Crâşma trează

(un program de luptă contra beţiei)

de **Episcopul Nicodem**

Preţul: Lei 4·— plus porto postal Lei 2·—.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de

Gala Galaction

Preţul Lei 50

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Istoria bisericească universală

de **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Preţul Lei 150·—

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Au apărut:

Manuale de Limba română,

de E. Hodoş

I. Carte de citire şi Gramatică,
pentru clasa a 4-a secundară,

II. Noţiuni de Stilistică şi Poetică şi Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); şi

III. Elemente de Istoria Literaturii

Se găsesc de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiu**

La **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiu,** se mai află de vânzare

Noul Testament

(cu litere cirile)

de

Andrei baron de Şaguna

Preţul: crudo **Lei 10·—,** broşat **Lei 20·—** plus porto postal **Lei 10·—.**

In editura **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane** a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preţul 50 Lei.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 18 Noemvrie 1927 Nr. 84—85

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Problema moților

De un timp încoace se agită mult ideea: *Cum să fie ajutați locuitorii Munților apuseni*, cari poartă luptă aprigă pentru existență, neputând alunga sărăcia dela vetrele lor străbune... Nu e zi dată de Dumnezeu în care să nu apară știri, uneori foarte triste, despre moți. Persoane private și oficiale au făcut și fac anchete, ca să scoată la iveală motivele sărăciei. Chiar și unii membri ai înaltului guvern au făcut vizite la fața locului, promițând ajutoare și ușurări de sarcinile publice ce apasă greu umerii locuitorilor acestora.

Publicul mare — după atâtea încercări — își va fi format părerea, că lucrurile vor fi apucat acum pe o pantă mai norocoasă pentru moți. Unii poate consideră chestia aceasta ca încheiată și vrednică de a se lua dela ordinea zilei.

Realitatea este *alta*. Inafară de câteva vagoane distribuite de porumb, livrat prin cooperative — cu preț destul de urcat, — de alte îmbunătățiri nu prea avem cunoștință. Ceva favoruri mărunte, de caracter personal, se vor fi făcut. Publicul mare muntean însă luptă tot cu greutățile de până ací. Sufere mai ales de lipsă de muncă, neputându-și valorifica nici forțele fizice în nici o direcțiune de câștig, și nici productele ce s'a îndurat solul sterp a i le dona în acest an de muncă economică, mai ales nu-și poate desface vitele care nu se bucură de prețul cuvenit.

Se pune întrebarea: Nu ne au la inimă cei ce luptă pentru binele nostru, al moților? La inimă ne au, nu le putem contesta bunăvoința. Se depune, din toate părțile, mult zel întru a servì pe moți. Nenorocul e, că *nu ne cunosc*. Și vai de bolnav când medicul îi prescrie numai din *auzite* medicinele și nu din intuiție proprie.

Alții umblă prin munți, adevărat, dar sânt foarte grăbiți. Cunosc moții și regiunile lor din fuga trenului, nu după studiu mai temeinic la fața locului. Chiar și membrii guvernului cari au umblat prin câteva localități (Brad, Abrud, Huedin, Cluj) au căzut în această greșală. Din petrecerea de câte o oră două într'o localitate, nu se pot dobândì destule experiențe. Persoanele cu care în fuga mare am convenit au spus numai păsurile lor, mai mult personale, decât de caracter general. Păsurile mărunte au putut să fie sanate. A vindeca rane personale sau rane care privesc un sat ori două, nu însemnează că s'a ajutat un ținut întreg. Cu moții cam așa s'a procedat. S'a pus leac pe unele rane locale, și *au rămas deschise ranele generale ce mistue partea cea mai mare a corpului.*

Toată lumea știe cum se fac audiențele. Sânt lăsați în fața ministrului cei ce se declară grăbiți, sau au mai mare gură și strigă mai tare. Mulțimea rămâne îndărăt. Și, cum ministrul e grăbit, mulțimii nici nu-i mai vine rândul. Nu un c-as ori două, ci ceva mai multișor ar trebuì să se petreacă în câte o localitate, ca să i se cunoască păsurile. Pentrucă bine să ne însemnăm, sânt unii cu păsuri ce nu îndrăsnesc a le descoperì, nu cumva să se expună odiului cutărei persoane cu trecere în sus și cu putere multă în jos...

Anchetele au laturea aceasta gingașă. De aceea rar sânt încoronate cu succes.

Chestia moților mai are o latură, care sub raporturile economice și ea trebue să cadă sub examinare. *Altele* sânt remediile ce trebue aduse băeșilor, *altele* crescătorilor de vite, și *altele* dogarilor sau ciubărarilor. Ieftinirea prafului, promisă celor ce scot minerale din pământ, nu înseamnă că din aceea profită ceva crescătorul de vite sau dogarul. Nici pădurile date în exploatare ciubărarilor nu ușurează pe cei din regiunile unde îndeletnicirea principală e pășunatul turmelor, sau plugăritul în condițiile maștere ce le oferă solul stâncos. Și, trebue să știm, că sub raporturile economice munții apuseni diferă mult dela loc la loc. Prin o măsură oarecare un sat poate fi satisfăcut, altuia — din contră, i se fac mari greutăți de trai, sau se expune cu totul la ruină. In punctul acesta, dacă nu mai mult, s'a deschis o controversă între diferitele regiuni ale munților apuseni.

In adevăr, vizitele s'au făcut — cum am amintit — numai pe la Abrud și Brad, apoi Huedin și Cluj. Au rămas cu totul nevizitate: Valea-Arieșului, Valea Ierei etc., adecă părți ale munților apuseni, unde îndeletnicirile poporului sânt altele, decât ale ținuturilor cercetate, și unde locuește o poporație română trudită și foarte numeroasă, și tot așa de vrednică a fi ținută în seamă, ca și poporația din celelalte regiuni muntoase.

Astfel pot constata, că problema moților nu este studiată și nici rezolvată. —

Cei ce umblă prin munți nu vor fi trecut cu vederea trista apariție, că prin defrișarea pădurilor s'a periclitat și se periclitează mereu pământurile de cultură, câte bată le avem. Povoiurile dese tot mai mult duc la vale solul, lăsând privirilor stâncile pleșuve. Coastele dealurilor ce călătoresc mereu la vale, aduc mereu nimicire și puținului pământ roditor ce s'ar afla aproape de alvia văilor. In loc de Elveția deci, cum zic unii Munților apuseni, nu peste mult toți munții aceștia vor avea înfățișarea de stânci și nisip, împrăștiind groază în sufletul celor ce-i privesc.

Continuând stările actuale, nu că populația istorică, — cu trecut atât de glorios, — se va stânge, dar nici *munți* nu vom mai avea, decât ruine pustii până și de fiare sălbatice.

Nu sânt singur în asemenea sinistre concluziuni. Toate persoanele de inimă împărtășesc aceste vederi. Strigătele sânt: Să apărăm *poporația!* Să apărăm și *solul!* Pentrucă munteni fără munți nu pot exista.

Eată de ce s'a născut ideea unui *congres* al moților și a unei comisiuni permanente, tot a moților. S'a simțit necesitatea regenerării, care trebue să vie, dacă e vorba să mântuim munții... *Să dăm altă față și solului, și poporației!*

Ideea e una din cele mai fericite. Sânt om bătrân, — totuș pare c'aș întinerì, văzându-o realizată. Și se poate realizà, — dacă politicianismul nesăbuit și luptele de partid ar mai slăbì.

Problema moților rămâne problemă națională de întâiul rang. Prot. *Vasile Gan.*

Activitatea pastorală

I

Cu începerea iernii activitatea pastorală devine mai intensivă. Incep cursurile de instrucție pe seama adulților, în școală și în casele culturale. Ceice și-ar mărgini activitatea la slujbe bisericești în Dumineci și sărbători, realizează foarte puțin din programul de muncă a preotului de azi.

Important e pentru preot să umple orele cu lucruri vrednice și în legătură cu misiunea sa și să se deosebească de omul profan. Ceasuri goale (ca să nu vorbim de zile și de săptămâni) în viața păstorului de suflete sunt cu neputință, când conștiința răspunderii e trează.

Arareori e prilej de fapte mari, dar o vieață întreagă, țesută din acte de conștiință e mai rodnică decât câteva fapte mari, cari storc admirație, dar nu pot fi imitate. Cu ce-ți umpli zilele?

In ziarul pastoral al unui preot din apus iată ce citesc despre activitatea dintr'o zi:

8—9 a. m. Lectură și studiu pentru pregătirea predicei și conferinței.

9—12 a. m. La cancelaria oficiului parohial, resolv corespondența și stau la dispoziția celor ce îmi cer sfat și aviz. In acest timp președintele societății tinerimii îmi cere sfat, cum să trateze cu elementele turbu-

lente din societate. Un capelan îmi dă să revizuesc niște rapoarte la tipar. O femee din comisia de vizitatori îmi aduce la cunoștință, că un tată în agonie și a exprimat dorința, să primesc a fi tutorul orfanilor săi. Un tînăr ni-a cerut informații, că vrea să studieze teologia.

O femee tînără îmi cere o recomandație să capete un post. Un tată necăjit mă roagă să intervin la Direcția școalei în cauza fiului său O mamă tînără vrea informații speciale ca să poată răspunde băiatului ei relativ la vieață, moarte, religie.

Judecătorul de la Tribunalul Criminalilor infantili a venit la mine spre a conferi confidențial într'un caz important.

Un credincios îmi descopere necazurile lui negustorești. In tot timpul acestor convorbiri, am fost chemat la telefon să iau dispoziții în diferite chestii ale organizațiilor parohiale și a activității lor.

12—1·30. Invitat la Camera Comercială, unde e masă comună; acolo mi se cere **„să spun câteva cuvinte".**

2—4. Ore de catehizație la liceu.

4—5. O înmormântare.

5·30—6·30 Inapoi la cancelarie. — Discuție cu profesorul de muzică și stabilirea programei pentru concertul religios. Instrucții comitetului organizator.

6 30—7·30. Cină la Șeful Spitalului. Raportul surorilor de caritate. Convorbire cu cei însănătoșați înainte de ieșirea din spital. Distribuire de mici daruri.

7·30—8·30 Vizitarea acasă a bolnavilor, însoțit de un asistent de la spital.

8·30—10. Ședință cu consiliul parohial.

10—11. Corespondență, studiu și la odihnă. *T. Scorobeț.*

Al VIII-lea congres general

ținut de Asociația «Andrei Șaguna» a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș

Pentru stimularea interesului preoțimii, față de problemele religioase de caracter liturgic, clerul mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș, a ținut la *Lugoj* în 10 și 11 Noemvrie 1927 al 8-lea congres general al Asociației «Andrei Șaguna».

In seara zilei de 9 Noemvrie a. c. s'a ținut ședință a comitetului central al asociației.

Joi dimineața, în 10 Noemvrie la 9½ ore, în biserica din centrul orașului, P. S. Sa episc. *Grigorie* al Aradului, înconjurat de numeroși preoți, a săvârșit sfânta Liturghie, invocând pogorârea harul Duhului sfânt peste cei adunați. La serviciul divin, pe lângă aproape 200 congresiști, au asistat autoritățile civile și militare, și numeroși credincioși.

Corul măestrului Vidu, sub conducerea prof. Filaret Barbu, a dat răspunsurile în decursul serviciului divin, ear la pricesnă a predicat prot. A. Muntean al lui Vasile.

Terminându se serviciul divin, congresiștii au trecut în sala prefecturii, unde protoiereul *Dr. Gh Ciuhandu*, consilier eparhial din Arad și președinte al Asociației clerului, deschide congresul, propunând ca președinte de onoare pe P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului. Adresează apoi salutul de omagiu I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae din Sibiu, care din pricini binecuvântate n'a putut participa asemenea salută pe toți reprezentanții autorităților, societăților, presei și pe congresiști. Arată totodată însemnătatea congresului, activitatea desvoltată de asociație, și avantagiile numeroase ce presintă Lugojul pentru punerea în aplicare a străduințelor preoțimii noastre.

P. S. Sa Grigorie, episcopul Aradului, în mijlocul ovațiunilor entusiaste, salută pe toți și le mulțumește pentru dragostea ce o arată față de problemele religioase, morale sau de cult. ce privesc biserica noastră, ținând să arate și modul cum preotul își poate pune mai cu folos râvna în slujba sfintei noastre biserici.

Prin protopopul *Andrei Ghidiu*, se aduce salutul episcopiei din loc, iar din partea clerului din județul Severin prin protopopul *Dr Gh. Popovici*, Lugoj.

In numele armatei vorbește dl general Oprescu, în numele județului dl prefect Dr. Corneanu, în numele primăriei Lugoj primarul I. Hurambașa, ear în numele «Societății femeilor române ortodoxe» advocatul Popescu Tudor.

Protopopul Muntean Oravița scoate în relief activitatea neobositului muncitor, protopopul G. Popovici, al cărui jubileu de 40 ani de protopopiat se va serba în curând.

Se trimit telegrame omagiale Regenței, ministrului cultelor și I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae.

Ședința se închee cu acestea, ear la ora 3 d. m. în prezența P. S. Sale episcopul Aradului, Grigorie, se redeschide cetindu se lucrările: «*Esența cultului ortodox*» de Pr. Dr. Felea și «*Atitudinea liturgică a preotului*», de Prot. Dr. Șt. Cioroianu.

In legătură cu chestiunile din lucrările cetite se fac diverse propuneri și se deschide o serie de discuțiuni.

Pr. C. Turicu arată atitudinea demnă ce trebue să aibă preotul în momentul slujirii la altar.

Pr. Melentie Șora, propune elaborarea unui regulament pentru uniformizarea serviciilor liturgice.

Dl N. Colan, secretarul general al asociației, arată rostul congreselor asociației și motivele pentru care actualului congres i s'a dat caracter liturgic: Lumea protestantă arată un deosebit interes față de cultul nostru. Cu atât mai mult trebue să ne trezim noi conștiința comorilor neprețuite pe care le cuprinde cultul ortodox.

Congresul acesta e menit să facă acest lucru. El poate fi considerat euharistic care se va ține — probabil — peste doi ani.

Protop. Dr. Gh. Ciuhandu reasumând cele discutate închee ședința, anunțând ședința viitoare pentru 11 Nov., când redeschizându-se s'au continuat discuțiunile asupra problemelor liturgice, s'au cetit rapoartele generale și telegramele primite din diferite părți ale țării.

In urmă prot. Dr. Gh. Ciuhandu, mulțumind P. S. Sale episcopului Grigorie, care a onorat cu prezența sa congresul, autorităților care au primit aşât de prietenește pe membrii clerului și tuturor participanților, închide congresul.

Nr. 10834 Pres. 1927.

Notificare oficială

Preacucernica preoțime este poftită a aduce la cunoștința tu uror, ordinul circular Nr. 27,293/927 al ministerului de interne referitor la *dobândirea* și *perderea naționalității române*:

«Unele autorități ne-au întrebat dacă pot înscrie ulterior în registrul de naționalitate pe copiii minori întrucât părinții lor sânt înscriși deja și n'au cerut la timp și înscrierea copiilor.

Față cu această întrebare, avem onoare a vă face cunoscut că minorii, întrucât părinții lor sânt înscriși în registre, au dobândit naționalitatea părinților. Acest fapt se arată precis în art. 3 din regulamentul pentru constatarea naționalității române.

Deci și ei au drept la naționalitatea română, nu însă și la liberarea certificatului de naționalitate, care după cum v'am comunicat cu circulara Nr. 22.480 din 16 Noemvrie 1925, se liberează numai într'un singur exemplar capului de familie. Ei, minorii, nu pot fi trecuți nici în certificatul de naționalitate al părintelui, de oarece nu sânt înscriși în registru de naționalitate.

Pentru dovedirea cetățeniei lor, minorii din această categorie vor putea utiliza certificatul de naționalitate al părintelui însoțit de actul de naștere sau legitimare.

Totodată vă rugăm să binevoiți a face atenți pe posesorii de certificate de naționalitate că atunci când au trebuință să dovedească cetățenia lor în fața vre-unei autorități cu ocaziunea cumpărări de locuri, solicitări de slujbe etc., să depună copie legalizată depe certificatul de naționalitate păstrând originalul».

Sibiu, 16 Noemvrie 1927.

FOIȘOARA

Ce vrea să ne aducă pactul?

— Art. II și III din proectul de concordat —

Cartea dlui Popescu Tudor, anunțată în numărul precedent al ziarului nostru, este mult mai cuprinzătoare, decât să nu revenim cel puțin asupra unora din expunerile sale așa de luminoase și inspirate de dragoste și durere pentru țară, neam și lege.

Prezentăm, cu acest prilej, cititorilor: articolele II și III din «*Proectul de Concordat între Sf. Scaun și Regatul României*»:

ART. II. *In regatul României Ierarhia Catolică va fi astfel constituită:*

A) Pentru ritul grec:

Provincia bisericească a Albei-Iulia și Făgărașului,

MITROPOLIE BLAJ:

cu patru sufragane:

1. Oradea-Mare;

2. Lugoj;

3. Cluj (scaun episcopal și corpul canonicilor transferat dela Gherla);

4. O nouă eparhie ce urmează să fie creată în Nord, cu reședința episcopală la Baia Mare sau la Sighet;

Din această eparhie fac parte și grecorutenii cu o administrație specială.

B) Pentru ritul latin:

Provincia bisericească a Bucureștilor;

MITROPOLIE BUCUREȘTI:

Cu patru sufragane:

1. Alba-Iulia.

2. Timișoara.

3. Satu-Mare și Oradea-Mare «unite aeque principaliter». Odată cu ratificarea prezentului Concordat, încetând Administrația Apostolică, teritoriul Oradiei Mari trece sub jurisdicțiunea episcopului din Satul-Mare.

4. Iașii. Acestei eparhii i se va alipi și Bucovina.

Teritoriul vechiului regat iese de sub jurisdicțiunea Congregației de Propaganda Fide pentru a intra în dreptul comun.

C) Pentru ritul armean:

Un șef spiritual pentru toți armenii din regat cu reședința la Gherla.

Sfântul Scaun nu va proceda la nici-o modificare a Ierarhiei stabilite mai sus, sau a limitelor provinciilor bisericești și a eparhiilor, fără un acord prealabil cu Guvernul român, **cu excepțiunea micilor modificări cerute de binele sufletesc al credincioșilor.**

In acest articol se stabilește ierarhia catolicilor.

Nu e nevoe cred să insist: Puterea de lucru a unei biserici este în funcție de ierarhia ei și de numărul de slujitori la fiecare teaptă. Este ușor de înțeles că una este să aibă preotul catolic 200 credincioși, și alta e să aibă preotul ortodox 3 sate cu 3—4000 de suflete!

Catolicii știu această, și de aceea înmulțesc cât pot numărul clericilor cari constituesc ierarhia lor.

Procesul dlui M. Manoilescu

Procesul fostului subsecretar de stat, dl *M. Manoilescu*, acuzat de crimă contra siguranţei statului, s'a terminat, după deliberare de câteva zile, cu sentinţă de achitare.

In legătură cu achitarea dlui Manoilescu, guvernul a dat următorul comunicat presei:

Consiliul de răsboi al Corpului II de armată, cu trei voturi contra două, a achitat pe dl Manoilescu.

Guvernul trimeţându-l înaintea instanţelor de judecată a socotit că era necesar să se dea un exemplu, chiar la o primă încercare, pentru a se preveni tentative ulterioare mai serioase şi mai daunătoare siguranţei statului.

Consiliul de răsboi făcând abstracţie de aceste consecinţe a crezut că nu era cazul să se aplice legea în toată rigoarea ei.

Din atitudinea ce vor avea de aici înainte cei care prin uneltirile lor nu se sfiesc să pue în primejdie însăşi soarta statului, se va constata dacă indulgenţa Consiliului de răsboi a fost îndreptăţită. Sentinţa dată închide acest caz special.

Ea nu poate avea însă nici o înrâurire asupra hotărârii guvernului de a cere aplicarea legilor faţă de oricine ar mai încerca să turbure ordinea publică şi siguranţa statului.

Proecte de legi. Noul proect de lege s'a prezentat parlamentului nostru din partea guvernului. Proectul cuprinde sancţiunile necesare împotriva celorce ar încerca acţiuni în contra aşezămintelor constituţionale, a formei de guvernamânt, a aşezării monarhice sau a siguranţei statului. A fost votat în şedinţele corpurilor legiuitoare din 13 l. c.

Ministrul finanţelor a întocmit (încă din 1925) un proect de lege al băuturilor spirtoase, depus pe birourile corpurilor legiuitoare, ear acum a trimis o adresă celorlalte departamente, arătând necesitatea unei legi a băuturilor spirtoase şi alăturând un extras al proectului întocmit în acest senz. Proectul de lege are ca bază următoarele principii:

a. Stabileşte un program pentru stângerea în 12 ani a spirtului din ducate pentru băutură;

b. Reglementarea fabricării alcoolurilor din fructe, cautând să se obţină un produs mai puţin vătămător, ear de alta îndrumarea spre o folosire mai buna, şi anume pentru alimentarea prin industrializarea lor;

c. Se limitează băuturile spirtoase de consumat, la maximum de tărie de 25 grade;

d. Înfiinţarea la sate de organe de supraveghere, care să aibă grija stăvilirii răului de azi.

Inaugurarea noului seminar teologic

Dumineca trecută, în 13 Noemvrie a. c., a avut loc cu deosebită solemnitate inaugurarea noului nostru seminar teologic în edificiul arhidiecezei de pe Spinarea Cânelui, unde este plasat.

După terminarea sfintei Liturghii şi invocarea Duhului sfânt în biserica catedrală, elevii şi corpul profesoral s'au întrunit în sala seminarului. După sosirea I. P. S. S. Arhiepiscopului şi Mitropolitului nostru *Nicolae*, însoţit de Vicarul arh episcopesc Archimandritul Dr. Vasile Stan, şi de asesorii consistoriali, directorul seminarului, părintele Gh. Maior a oficiat slujba sfinţirei apei, apoi a rostit o frumoasă vorbire, amintind că «pentru seminarul teologic, al cărui prim început de an şcolar îl facem acum şi aici, ziua de azi are însemnătate deosebită: azi îşi începe solemn munca de fiecare zi, chiar de fiecare clipă, pentru pregătirea harnicilor lucrători la biruinţa deplină a evangheliei în mijlocul vieţii, lucrători devotaţi cum îi aşteaptă Domnul şi bunul nostru popor. Şi ne bucurăm din inimă, că împrejurările i-au permis Înalt Preasfinţitului şi bunului nostru Părinte a fi de faţă pentru a ne binecuvânta intenţiile şi strădaniile de viitor».

Arată apoi în câteva cuvinte că seminarul, având la temelie ca piatră fundamentală pe Piatra Cea din Capul Unghiului şi principiile Lui de viaţă făcătoare, aşa cum le a înţeles ortodoxia creatoare a acelor genii morale — sfinţii Părinţi — va căuta fără odihnă să dea evangheliei misionari, altarului suflete devotate şi înălţate, şi poporului adevăraţi părinţi.

Se adresează apoi elevilor spunându-le, că dacă din peste 260 inşi, câţi au cerut să fie primiţi în seminar, au ajuns numai ei, în aceasta să vadă voia Domnului, care lucrând prin oameni i-a ales pe ei să I fie învăţăcei; să se facă vrednici de alegerea aceasta. In aceeaş vreme i-a trimis aici şi dragostea poporului nostru faţă de altarul Domnului şi de o viaţă morală superioară, dragoste, care s'a manifestat faţă de ei prin sfaturi părinţilor şi prin religiositatea moştenită dinainte de leagăn în sufletul lor. Dragostea trebue răsplătită prin adevărata dragoste de părinte, gata de jertfă pentru fiii săi sufleteşti. Să caute să devie părinţi, aşa cum îi doreşte şi i-a dorit poporul totdeauna: înţelepţi, învăţaţi, vrednici, cuvioşi, lauda bisericii şi mângâierea poporului. Ca să ajungă la aceasta, în loc de legi şcolare, să aibă sapată adânc în suflete o singură lege: «Aşa să lumineze lumina voastră (purtarea noastră) înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl nostru cel din ceruri». Fiind cei dintâi elevi al seminarului, au datoria, să aibă şi mândria, de a lăsa urmaşilor o astfel de pildă, încât şi Domnul şi oamenii să-i binecuvinteze totdeauna.

Incheie rugând pe Dumnezeu să ajute tuturor celor ce au, sau vor avea vre-o legătură cu noua şcoală, — să o ridice spre culmi de glorie, ca să reverse din belşug bucurie în inima I. P. S. Sale, din a cărui părintească înţelegere a necesităţilor sufleteşti ale poporului nostru şi a vremilor schimbate a luat fiinţă, iar peste popor să coboare în curs de secole harul lui Dumnezeu prin slujitorii ce-i va pregăti. Mulţumeşte celor ce au ridicat nimbul serbării prin prezenţa lor şi, declarând deschis cel dintâi an şcolar la seminar, roagă pe I P. S. Părinte Arhiepiscop şi Mitropolit să binecuvinteze intenţiile şi strădaniile şcoalei.

Luând cuvântul I. P. S. Sa Mitropolitul şi-a exprimat bucuria că a putut lua început această şcoală, chemată să servească unei mari necesităţi de a creşte viitori slujitori ai altarului Domnului, pentrucă în întreagă Mitropolia noastră luptăm cu o grea criză de păstori. Accentuează că gândul său îi era îndreptat spre o pregătire academică a clerului, totuşi s'a văzut nevoit a grăbi paşii multora spre altarul Domnului, ca bisericile noastre să nu rămână fără a se propovădui cuvântul cel de viaţă dătător al Mântuitorului.

In cuvinte calde sfătueşte corpul profesoral să încerce ca prin toate mijloacele, atât ale instrucţiunii, cât şi ale educaţiei, să reverse Duh de evlavie în sufletele elevilor legându-le voinţa lor de voinţa sfântă a lui Dumnezeu.

Indeamnă apoi pe elevi să se apropie cu toată cucernicia de preoţie, deşi astăzi pentru ei această mare şi sfântă misiune este un câmp necunoscut. Ii îndeamnă să suprime orce rău din sufletele lor, să se roage lui Dumnezeu ca să le lumineze gândurile şi voinţa în drumul pe care au pornit. In fine le-a împărtăşit binecuvântarea sa arhierească.

Cuvântul arhieresc a făcut o adâncă impresiune asupra tuturor celor prezenţi.

Corul academiei teologice «Andreiane» a îmbogăţit programul cu câteva cântări religioase.

După executarea ultimei cântări religioase, festivitatea a luat sfârşit.

Ierarh sârb în călătorie

Episcopul Nicolae Velimirovici din Ohrida a întreprins o călătorie în America, unde a vizitat coloniile sârbeşti şi a studiat condiţiile de vieaţă ale sârbilor. Din America s'a întors în Anglia, unde are mulţi prietini. La 16 Noemvrie va ţine o conferenţă la universitatea din Londra. Are o scriere în l. engleză: «Renaşterea spirituală a Europei». Impresiile sale din această călătorie le-a comunicat unor redactori de ziare şi reviste religioase. Coloniile sârbeşti, spune Ierarhul, sunt înfloritoare. Şi până acum din America le-au venit în ţară pionieri ai renaşterii religioase. A admirat în America interesul religios al muncitorilor, spre deosebire de socialismul muncitorilor din Europa.

Situaţia ortodoxiei ruseşti se lămureşte. Emigranţii în Europa şi în America au prilejul să judece prin comparaţie ce e de reţinut şi cu ce trebue întărite poziţiile creştineşti. — In Dumineca proximă Ierarhul sârb va predica în catedrala St. Paul.

Cum se vede în acest articol, ei vor avea 2 mitropolii cu eparhiile lor proprii şi 9 episcopii; în total 11 eparhii.

In România avem astăzi 18 milioane de locuitori. Admiţând ca sunt 12 milioane români ortodocşi, rămân 6 milioane romani minoritari. Din aceştia catolicii, nu sant mai mulţi de cât 3 milioane, în cari intră 1 jum. milion românii noştri pe cari îi pierdem definitiv prin concordat.

Prin urmare la 3 milioane credincioşi, catolicii au 11 eparhii având ca şefi 2 mitropoliţi şi 9 episcopi, — pe cand 12 milioane ortodocşi au 18 eparhii avand ca şefi 3 mitropoliţi, 1 arhiepiscop şi 14 episcopi.

Proporţia numerică fiind 1 la 4, noi, ortodocşii ar trebui să avem 44 eparhii, cu 44 de mitropoliţi şi episcopi.

Prin urmare, din această proporţie rezultă că deoarece catolicii vor avea ierarhie de 4 ori mai mare decât a bisericii dominante, puterea lor de lucrare catolică este de 4 ori mai mare.

Dacă adaugăm la această putere numerică şi puterea imenselor ei averi, este evident că opera ei de catolicizare va reuşi tot mai mult.

ART. III. *Nici o parte din teritoriul Regatului României nu va depinde de un episcop, a cărui reşedinţă s'ar afla în afară graniţelor statului român; deasemenea nici o eparhie din România nu va putea să se înunde dincolo de graniţele ţării.*

Acest articol e menit să arunce praf în ochii naivilor, deoarece dacă nici unii din catolicii noştri nu vor depinde de vr'un episcop extra-teritorial, în schimb toţi catolicii vor depinde direct şi absolut de şeful suprem, papa dela Roma. Proba rezultă din faptul că Concordatul e încheiat de însuşi papa în calitatea sa de şef absolut al tuturor catolicilor din lume, deci şi a celor din România.

Tocmai aici este marele pericol naţional pe care l reprezintă Concordatul. Catolicii noştri se supun orbeşte papei, fără să discute măcar ordinele sale, ori care ar fi ele. Or, papa face politica sa şi nu pe a noastră. Un singur exemplu: In anul 1912, ungurii desperaţi că, românii se unguresc aşa de greu, au cerut papei să-i ajute în acest scop, adică să-i ajute la desnaţionalizarea românilor. Deoarece în acel moment avea interes să ajute pe unguri, imediat a dat bula, «Christi fideles graeci», din 8 Iulie 1912, prin care a aprobat înfiinţarea episcopiei greco catolice-maghiare cu reşedinţa la Hajdu-Dorogh.

Această episcopie s'a format cu românii uniţi din episcopiile unite de Blaj, Gherla şi Oradea-Mare. Papa a ordonat ca în această episcopie limba liturgică să fie greaca veche bisericească, ear în serviciile extra-liturgice să se întrebuinţeze limba maghiară.

Prin urmare, el, papa, a răpit românilor uniţi—cari se uniseră cu el ca să aibă sprijin! — limba lor maternă, pentru că aşa îi comanda politica lui. Românii noştri uniţi au ţipat atunci cerând ajutor şi dela noi, cei din vechiul regat. Li s'a dat sfatul să se întoarcă la ortodoxie, ca să scape de maghiarizare.

Ei bine, aşa de mare a fost autoritatea papei, că românii uniţi din 83 parohii cu 328 filiale şi 178 cătune, au preferat să se maghiarizeze, decât să se întoarcă la religia lor stră-

Fixarea datei Paştilor

— De Baron GUSTAV BEDEUS —

(Urmare).

Cu privire la singuraticele obiecţiuni ale dlui Chiricescu eu observ următoarele:

ad. **1.** Eu am zis, că referitor la Paştile din 1927, Sf. Sinod pe baza Păscăliei dlui Chiricescu pag. 25, 26 *după greşitele cicluri lunare ale Dsale a declarat ca zi de lună plină ziua de 16* April în loc de 17 April; de aceea Paştile trebuia sărbate la 17 April. Pe urma Sf. Sinod *tot în sensul Păscăliei Dsale Sf. Sinod a amânat Paştile pe 24 April pentru ca să nu cadă deodată cu pasha evreească.*

Dl Chiricescu numeşte «necontrolată» informaţia mea, iar informaţiunile mele ca *nejustificate prin nimic.* Dsa rămâne cu părerea că luna plină astronomică a fost în 17 April, pentru aceea a trebuit să fie sărbate Paştile la 24 April.

Dar eu constat în chip neîndoelnic că «Sf. Sinod a hotărât: «să se stabilească sărbătoarea sfintei Paşti conform normelor date de dl profesor Chiricescu în Păscălia ce a prezentat Sf. Sinod în sesiunea trecută şi care acum este dată la tipar». (Vezi Nr. din Februar 1926 al revistei «Biserica ortodoxă română» pag. 91).

De aceea a fost trimisă autorităţilor superioase bisericeşti *numai «Păscălia» dsale,* iar nu şi «Aşezarea Păscăliei».

Deci informaţiunile mele nu sunt «necontrolate», iar *afirmaţia mea este pe deplin justificată.* Aceasta trebue să o ştie şi dl Chiricescu. Nici cum nu este cinstit, că dsa prezintă chestiunea tot aşa, ca şi când Sf. Sinod ar fi fixat Paştile pe 24 April din motivul, că luna plină astronomică a căzut pe 17 April. *Aceasta nu e adevărat.*

2. dl Chiricescu zice, că n'am amintit, că dsa în lucrarea «Aşezarea Păscăliei»şi a schimbat fundamental părerea prezentată Sf. Sinod în Păscălia, zicând acum, că în cazul, când după ciclurile lunare Paştile nu cad pe aceiaşi zi ca după luna plină astronomică, atunci să fie hotărâtoare aceasta din urmă. *Prin aceasta se declară pentru fixarea astronomică a Paştilor,* iar de calcularea după ciclurile adeseori necorecte să se ţină seama numai în cazul când consună cu cea astronomică. Atunci pentru ce voeşte dl Chiricescu să le menţină şi pe acestea?

Constat, că dl Chiricescu s'a convins însuşi de inexactitatea propunerii dsale de mai înainte şi totuşi îmi face reproş pentru faptul, că şi eu am constatat, că Sf. Sinod pe baza greşitei propuneri de mai înainte a dsale a adus o hotărâre greşită.

Dar eu nici nu aveam pentru ce să mai amintesc că dl Chiricescu mai târziu şi-a schimbat părerea. Este chiar foarte puţin interesant a observă, cât de des şi o schimbă.

Lucru hotărât este numai că Sf. Sinod conform hotărârei citate mai sus a fixat Paştile din 1927 numai pe baza lucrării «Păscălia» şi după cum recunoaşte acum şi însuşi dl Chiricescu, s'a hotărât greşit.

Dsa îmi face reproş, că l-am criticat fără să-i cunosc şi lucrarea sa din urmă; ca şi când eu aş fi voit să critic toate lucrările dlui Chiricescu! Eu am criticat numai «Păscălia» dsale *pe baza cărei* Sf. Sinod a hotărât sărbarea Paştilor făcând o dublă greşală.

De altfel eu m'am simţit îndreptăţit a presupune, că o autoritate ca dl Chiricescu nu-şi va fi schimbat părerea tocmai într'un punct principal într'o altă lucrare apărută aproape în acelaş timp cu cea dintâi. De aceea nici din motivul acesta n'am avut trebuinţă să cunosc şi cea de a doua scrisoare a dsale.

Dar în cazul acesta escepţional că el şi-a schimbat părerea, n'a fost oare o datorie de convenienţă a dlui Chiricescu, a mi atrage atenţiunea încă în primul răspuns al dsale, ori măcar îndată ce am zis că eu nu cunosc a doua lucrare a dsale.

Este ridicul, că *dsa,* nu găseşte ca cinstit, că eu n'am rectificat, că dsa şi-a schimbat părerea, doar eu nu puteam bănui aceasta. Nu este oare cu mult mai necinstit, că — deşi am declarat că nu cunosc cea de a doua lucrare a dsale abia acum după un an îmi spune, că dsa acolo recomandă calculul astronomic şi că îmi fac *mie* reproş, că n'am făcut cuvenita îndreptare în decurs de un an.

Dar cum s'a spus, aceasta ulterioară schimbare de părere a dlui Chiricescu nici nu poate fi luată în considerare la problema ce ne preocupă: fixarea Paştilor în 1927.

Acum adecă s'a declarat şi dsa pentru calcularea astronomică a Paştilor! Tocmai aceasta o recomandam şi eu şi şi conferinţa panortodoxă!

Prin aceasta dl Chiricescu a recunoscut principiul că singurul corect este calculul astronomic, iar nu acela al ciclurilor lunare; a recunoscut, că şi sinodul niceean aceasta o doria, de aceea a încredinţat biserica din Alexandria, să comunice tuturor bisericilor data astronomică a sărbării Paştelor. *Norma niceeană pretinde calcularea Paştilor după adevarata lună plină,* iar nu după cea adeseori greşit indicată de ciclurile lunare.

Eu cred, că în felul acesta este eschis orice caz de coincidenţă cu pasha evreească. Căci pasha evreească nu cade decât foarte rar în ziua după luna plină şi aproape niciodată într'o Duminecă.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Colectele se continuă cu aceeaş râvnă. —

Urmăm cu publicarea sumelor rezultate din colecte şi plasări de cărămizi. Remarcăm şi de astădată evlaviosul interes pentru cele sfinte, manifestat de: Nicolae Pampu din Petroşani, Traian Păcală din Făgăraş, Ilie Roman din Covargic (jud. Constanţa), ieremonahul Modest Vlăsceanu dela Mănăstirea Cernica, Dr. I. Garoiu din Braşov ş. a.

Ofrandele de astăzi sânt următoarele:

Nicolae Pampu, catehet în Petroşani, a colectat Lei 300 şi a plasat cărămizi în valoare de Lei 8700, cu totul 9060

Traian Păcală, catehet în Făgăraş, a colectat Lei 500 şi a plasat cărămizi în valoare de Lei 5100, cu totul 8600

Ilie Roman, mare proprietar în Covargic jud. Constanţa, a colectat Lei 290 şi a plasat cărămizi în valoare de Lei 2840, cu totul . 3130

Cu lista de subscriere Nr. 50, a colectat *Modest Vlădescu,* ieromonah în Mănăstirea Cernica, dela *Elena D. Nicolau,* din Bucureşti, Calea moşilor Nr. 240 Lei 1000 şi dela alţi credincioşi Lei 1460, cu totul 2460

In lista de subscriere Nr. 33 a contribuit *Dr. Ioan Garoiu,* advocat din Braşov Lei 1000 şi *Florica Garoiu* Braşov, Lei 1000, cu totul 2000

In lista de subscriere Nr. 45 a contribuit *David Ţâruş,* preot în Măstăcan, jud. Neamţ. Lei 1000, alţi credincioşi Lei 180 cu totul 1180

Constantin Pop, director al «Albinei» Sibiu 498

Protoieria *Muşcel* (Câmpulung) a colectat Lei 230 şi a plasat cărămizi în valoare de Lei 120, cu totul 350

In lista de subscriere Nr. 64 au contribuit mai mulţi enoriaşi din parohia *Stupca* 280

Pr. *George Boticescu,* în Boticeşti. 150

Total Lei: 27,708

Suma de mai 'nainte Lei: 2.772,917

Total general Lei: 2.800,625

---

moşească. (P. Garboviceanu, Episcopia de Haidu-Dorogh).

Alt exemplu: Cu ocazia încoronării primului rege al tuturor românilor, în catedrala dela Alba-Iulia, clerul catolic de şi compus din cetăţeni români, şi alături de el clerul român unit, adică actualul Mitropolit al Blajului Dr. Vasile Suciu; Episcopul Lugojului, Dr. A. Nicolescu; Episcopul Gherlei Iuliu Hossu şi Episcopul Orăzii Mari Dr. Traian Frenţiu, deşi se pretind români adevăraţi, totuşi, la ordinul nunţiului papal de atunci Marmaggi, au refuzat să între în catedrala creştină ortodoxă pentru a fi alături de regele ţării în acel moment solemn şi unic, pentru că aşa a fost ordinul papei, care firește în modul acesta s'a amestecat în viaţa noastră internă.

Concordatul. A apărut: «Studiul de drept constituţional: Cea mai mare primejdie naţională actuală a României, **Concordatul cu papa,** de *Popescu Tudor,* advocat, prof. de legislaţie la Seminarul central, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor». Conţine proiectul de concordat cu explicarea fiecărui articol. Studiu vrednic de citit şi de respândit. Preţul 50 Lei.

Dela conferenţele preoţeşti

Care este modul şi care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolşevistă şi propaganda secţiară în comunele rurale?

(Urmare).

Printre ei se numără, în primul rând, o seamă de unguri. Iată, ca exemplu, ce scria etnograful ungur, Ştefan Gyö fiy, (la anul 1915) despre rolul baptismului în rândurile poporului român: «O cerinţă principală a credinţei baptiste este ca tot baptistul să citească Sf. Scriptură şi să vestească neîncetat cuvântul evangheliei. Până când fostul său preot — (al românului ortodox devenit baptist) se opunea înfiinţării şcoalei de stat (maghiară) în comuna sa, baptistul o pretinde categoric. Scopul său nu este: să se maghiarizeze... El nu mai este valah, nu este nici ungur, el este înainte de toate baptist, care vrea să cetească S. Scriptură; ear ca să poată ceti, îi trebue şcoală de stat... Purificarea sufletească şi morală decurge fără preot oficial şi din ea rezultă cultivarea poporului, — şi pe urmă maghiarizarea. Foloasele baptismului pentru *noi, maghiarii, sânt inculculabile.* Să se lăţească baptismul cât de mult, ci ei conduce pe români — la maghiarizare. Spre bucuria noastră baptismul se şi întinde spornic. Autorităţile, care împedecă întinderea sa liberă păcătuesc în contra intereselor naţionale maghiare».

Dela evreime, eată ce se spune printr'o broşură tradusă româneşte şi intitulată: Milioanele care trăesc acum, nu vor mai muri niciodată: «Îndreptarea relelor sociale şi drumul spre fericire unde se găseşte oare? Numai în sinul evreilor, — declară broşura, — pentru că poporul izraelit a mai avut domnia asupra popoarelor de pe pământ; această domnie a fost luată cu adevărat dela evrei, când ei s'au abătut dela legile Domului, şi când ea a fost dată păgânilor, din cari s'au ridicat toate împărăţiile creştinilor de az; dar puterea acestor creştini păgâni se sfârşeşte cu anul 1914. Fericirea pe pământ (raiul bolşevic) va veni numai prin cutremure (prin revoluţii). Ear spiritul revoluţiei este copt pretutindeni şi nu peste mult ne vom împărtăşi în toate ţările Europei de nesfârşitele bunătăţi ale raiului din ţara lui Lenin». (Urmează)

Calcularea după ciclurile lunare — contra dispoziţiei niceene — se folosea, în loc de stabilirea anuală prin biserica din Alexandria, numai în urma faptului, că acele cicluri, după ştiinţa astronomică de atunci păreau a fi exacte şi este adevăr, abia numai după 312 ani au arătat cu o zi mai mult. Astăzi când ştim că ciclurile adeseori sunt neexacte deci necorespunzătoare regulei niceeane, trebue abandonate.

Aş dorì ca Sf. Sinod să şi însuşească acest punct de vedere al specialistului său.

Aceasta este ***singura cale de a încunjura trecerea*** peste 25 Aprii în cazul unei amânări din cauza coincidenţei cu paşha evreească, pentru că Paştile veacuri dearândul nu se vor mai întâlni şi poate că în 1000 de ani nici nu vor mai întâlni chiar în zilele de 19—25 April.

Vechea Păscălie însă nu mai poate fi susţinută:

1. pentru că în caz contrar Paştile adeseori cad după 25 April îndreptat, ceeace este împotriva normei niceeane;

2. pentru că postul Sf. Apostoli Petru şi Pavel ar fi eliminat uneori întreg, şi adeseori în parte;

3. pentru că îndreptarea calendarului tocmai pentru aceea s'a făcut, ca ziua de 21 Martie să cadă pe equinocţiu, adecă Paştile să se sărbeze conform normei niceeane în Dumineca după întâia lună plină care urmează după equinocţiu, ear nu în Dumineca după întâia lună plină, care urmează la intervalul de 13 zile de la equinocţiu;

4. pentrucă vechile cicluri lunare nu indică, în sensul normei niceeane luna plină adevărată ci a cincia zi după aceasta ca lună plină.

3. Dl Chiricescu declară, ca neadevărat, «că el ar fi socotit greşit luna plină pashală, fiind că el a luat de bază greşitele cicluri lunare», provocându-se la pag. 41 a Păscăliei dsale. Acolo zice: «Luna plină cea astronomică este hotărâtoare», dar adauge îndată: «o cunoaştem, ***pe cât se poate (!!)***, cu ajutorul Temeliei-lunii», ***aşa dară totuşi pe baza ciclurilor lunare.***

Tot asemenea şi propunerea dsale dela pag. 25, după care Sf. Sinod a hotărât Paştile, — se bazează pe luna plină cea după cicluri, iar nu pe cea astronomică. Dsa zice: «Când vor cădea Paştile în a. 1927 după calendarul de curând îndreptat? Anul 1927 coincide cu anul al 6-lea al ***ciclului lunar***... Deci cu ajutorul ***ciclului lunar*** şi a Temeliei lunii am constatat că în anul 1927 luna plină pashală va fi în 16 April, Sâmbătă; prin urmare 17 April e Dumineca Paştilor. Iar noi vom serbà la 24 April spre a nu ne serbà Paştile în aceaşi zi cu Evreii».

Nu este ne mai auzit, când zice dl Chiricescu, că eu aş fi afirmat un neadevăr, spunând, că «dsa a socotit luna plină pe baza greşitelor cicluri lunare»?

La pagina 41 mai aminteşte ca ciclurile să fie îndreptate prin observarea anilor seculari reductibili şi Proemptoza lunei.

Eu nici n'am contestat, că dsa în unele privinţe a îndreptat vechile cicluri lunare. Cu toate acestea eu le-am numit greşite, pentru că cu toate îndreptările, cari li se fac, ele totuş rămân greşite, aşa că după ele şi Paştile s'ar fixà adeseori greşit.

Aceasta o recunoaşte şi dl Chiricescu, chiar prin aceea, că în lucrarea «Aşezarea păscăliei» zice: dacă Paştile ***după cicluri n'ar cădeà pe ziua corectă***, adecă pe Dumineca după prima lună plină a primăverii, calculatorilor (a Paştilor) să se facă după luna plină ***astronomică.***

Cu toate acestea este «un neadevăr» că dl Chiricescu în Păscălia Dsale n'ar fi calculat pe o zi greşită luna plină tocmai pe baza ciclurilor greşite. (Urmează).

Expoziţia de artă ţărănească, organizată în Timişoara şi deschisă solemn în 6 Noemvrie, — de faţă fiind P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, primarul Timişoarei, şi mulţi alţi fruntaşi ai vieţii publice, — a avut succes desăvârşit. Timp de 8 zile, cât a stat deschisă, a fost vizitată de numeros public, care a rămas mulţumit peste aşteptare de bogăţia şi frumuseţa obiectelor expuse şi datorite hărniciei şi artei înăscute ţărănimii române. Preşedinte al expoziţiei a fost dl prof. *D. Comşa*, venerabilul octogenar, care la deschidere a rostit un inimos cuvânt, aducând laude meritate celor ce au expus obiectele, şi mulţumiri celor ce au ostenit la organizarea expoziţiei.

INFORMAŢIUNI

Congresul dela Alba-Iulia. Guvernul, în preocuparea sa de a păstra oraşului Alba-Iulia caracterul de simbol al unităţii naţionale şi al încoronării primului rege al tuturor românilor, n'a acordat autorizaţia cerută pentru ţinerea acestui congres în 20 Noemvrie a. c., — dar a lăsat latitudine partidului naţional-ţărănesc să şi ţină congresul anual în ori care alt oraş din ţară. Comitetul de direcţie al partidului, întrunit în 13 l. c., a hotărât amânarea congresului.

Moţiunea votată în unanimitate, la congresul antialcoolic de la Cernăuţi în 9 Noemvrie, cere ca alcoolismul să fie considerat ca o primejdie naţională, care contribue la ruinarea fizică şi morală a celor de la oraşe şi de la sate. Se impun imediate măsuri legislative, care să introducă în şcoală predarea de noţiuni asupra primejdiei alcoolismului; înlăturarea funcţionarilor publici cari fac abuz de alcool; desfiinţarea imediată, fără desbăgubiri, a fabricilor de spirt; închiderea crâşmelor de pe tot cuprinsul ţării, la sate şi oraşe, în zilele de sărbătoare legală, ear pentru Dumineci, de Sâmbăta dela ora 6 d. a. până Luni dimineaţa; prohibirea vânzării de alcool tineretului şi încurajarea din partea autorităţilor, pentru înfiinţarea de societăţi antialcoolice. S'a mai cerut închiderea tuturor crâşmelor deschise în Bucovina şi Basarabia contra legii, dela unire încoace, precum şi legiferarea opţiunii locale, prin exprimarea liberă a voinţei bărbaţilor şi femeilor dintr'o localitate, atunci când se cere înfiinţarea de noi crâşme.

Împotriva beţiei. Societatea de cumpătare *Trezvia* din Cernăuţi grăeşte: «Fraţilor, 5400 vagoane de spirt curat de 100 grade se fabrică anual în ţara noastră... Cine îl fabrică? Străinii. Cine îl beau? Românii. Eată dece ajungem, fraţilor, la sapă de lemn; eată dece ne prăpădim şi murim cu zile; eată dece umplem spitalurile, temniţele şi casele de nebuni... Noi acum 5 ani în urmă am înfiinţat o societate de cumputare cu numele *Trezvia*, în satul Arbore, jud. Suceava, în care cine intră, trebue să juruiască că nu va mai bea rachiu. Începutul? tare a fost anevoios; dar, acum avem în toată Bucovina peste 40 societăţi cu mii de membri. Cârciumarii au început să se teamă de noi, ear capitalul rachiului ne atacă din toate părţile. In urma acestor rezultate ne-am întărit şi mai mult, şi pe zi ce trece rândurile ni se înmulţesc. Astfel fiind, cine vrea să-şi vază satul său fruntea satelor, să facă la fel ca noi, ear pentru orce lămuriri stăm la dispoziţia or cui. Societatea noastră a început tipărirea unei biblioteci de propagandă, cu Nr. 1, despre: «Cum s'a înfăptuit prohibiţiune băuturilor alcoolice în Statele-Unite« de Ştefan Bidnei, preşedintele societăţii Trezvia, Cernăuţi. Un exemplar 10 lei şi se poate comanda direct dela societatea *Trezvia*, Cernăuţi, strada Petru Liciu 12.

Congres studenţesc. Ministerul de interne a aprobat ţinerea la Oradea a congresului general studenţesc în 27—29 Noemvrie 1927. Inscrierile pentru participare încep în 17 Noemvrie la centrele studenţeşti. Transportul pe căile ferate şi găzduirea la Oradea sânt gratuite.

Ştire ziaristică. Joi, 1 Decemvrie 1927 apare în Cluj o mare gazetă săptămânală, de informaţi şi luptă, intitulată *Apărarea*. Această gazetă, iniţiată de un grup de reputaţi publicişti ardeleni, sub conducerea dlui Dr. Sebastian Bornemisa, este complet independentă şi se va bucura de colaborarea intelectualilor din toate partidele.

Micşorarea tarifelor pe calea ferată. In 10 Noemvrie a. c. s'a întrunit la Bucureşti comisiunea tarifară a căilor ferate şi a hotărât ca noul tarif de persoane să intre în vigoare dela 1 Ianuar 1928 Acest tarif nou cuprinde reduceri între 10 şi 15 la sută la clasa II-a şi a III a, faţă de tariful de acuma. Se sporesc tarifele pentru clasa I a, cu aproape 10 la sută, până la distanţa de 200 kilometri. Dela 200 kilometri în sus şi aceste tarife se reduc cu 15 la sută.

Primul restaurant ardelean, ***fără băutură alcoolică***, s'a deschis zilele acestea în *Mediaş*, unde se servesc bucate bune, gustoase şi nu scumpe. Vivat sequens!

ŞTIRI LOCALE

Conferenţe. Duminecă, în 20 Noemvrie 1927, ora 6 seara, va vorbi în sala prefecturii judeţene dl prof. univ. şi rector *G. Bogdan-Duică* (subiect rezervat).

— In serile din 21, 22 şi 23 l. c., în aceeaş sală, va ţinea trei conferenţe, ilustrul oaspe din *America*, dl profesor dela universitatea din Jale şi filoromân **Upton Clark**, care va vorbi despre interesante probleme actuale, despre viaţa universitară, şi viaţa intelectuală în Statele unite. Publicul sibian este învitat să participe în număr cât mai mare.

Festival. Comitetul pentru ajutorarea sinistraţilor din judeţul Sibiu, sub Preşedenţia d lui Dr. Nic. Regman, a hotărât, în şedinţa din 31 Octomvrie a. c., a aranja, cu concursul tuturor societăţilor artistice şi filantropice, fără deosebire de naţionalitate şi confesiune, din oraşul nostru Sibiu, un ***festival***, cu scop de a augmenta ***fondul pentru ajutorarea sinistraţilor judeţului nostru.*** Onoratul public, atât din Sibiu, cât şi din întreg judeţul, este rugat cu stăruinţă a lua parte şi a contribui astfel atât moraliceşte, precum şi materialiceşte la reuşita reprezentaţiunii, pentru care în mod nobil şi cu abnegaţiune se lucrează. Reprezentaţiunea se ţine în Teatrul orăşenesc, în ziua de 25 şi 26 Noemvrie 1927. Preţurile locurilor sânt cele obişnuitte. Plătiri peste taxe se primesc şi se vor chita pe cale ziaristică. Detalii pe afişe.

Teatru. Artiştii români, de mâna întâi, dşoara *Sorana Ţopa Maximilian* şi *Storin*, susţinuţi de un ansamblu valoros, au jucat în teatrul sibian, în 12 Noemvrie a. c., piesa în 3 acte, *Dşoara Nastasia*, de M. Zamfirescu. Lucrarea, de un dramatism sguduitor, a dat putinţă marilor artişti să şi desfăşoare calităţile prin jocul lor natural şi de o putere covârşitoare. Subiectul dramei este scos din viaţa de mahala a Bucureştilor, cu părţile ei triste şi păcătoase din vremea actuală. Tablourile acestei vieţi, — zugrăvite în culori realistice şi interpretate cu mijloacele aşa de superioare ale artiştilor noştri bucureşteni, — nu puteau decât să obţie mulţumirea publicului numeros sibian, care le-a şi subliniat prin repetate aplauze.

Piesa de Ibsen, ***Un duşman al poporului,*** în 4 acte, se va juca în teatrul sibian, Vineri, în 18 l. c. ora 8½ seara, de trupa teatrului naţional din Cluj, cu concursul artistului *P. Sturza*, dela teatrul naţional din Bucureşti. Bilete: la Librăria Foaia Poporului.

Şedinţă literară. La «Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu» se ţine Joi în 24 Noemvrie a. c. şedinţă literară în localul Reuniunii din strada Brukental Nr. 17. Inceputul la ora 8 seara. Conferenţiar: dl Dr. Gh Preda, dir. ospiciului de alienaţi din Sibiu.
Comitetul.

Concertul Corăscu. Duminecă în 20 Noemvrie, la 9 ore seara, în teatrul orăşenesc şi sub patronajul dlui prefect al judeţului Sibiu, se dă concertul cânteretului *Corăscu.* Programul conţine şi duioase doine, cântece vesele, din toate provinciile ţării, precum şi o parte umoristică. Bilete: la Librăria Foaia Poporului.

Adunare. Se convoacă adunarea generală extraordinară, a liceului «Gh. Lazăr» din Sibiu, pe ziua de 27 Noemvrie 1927 ora 11 a. m. în sala de şedinţe a liceului «Gh. Lazăr», pentru alegerea comitetului şcolar pe timp de 4 ani. Intrucât la termenul acesta nu s'ar întruni numărul membrilor cerut de regulament, adunarea generală extraordinară se ţine în 6 Decemvrie a. c. ora 11 a. m., cu orce număr de membri.
Direcţiunea

Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat pe Mercuri la 23 Noemvrie 1927, la ora 4 (16) d. m. în sala de şedinţe a primăriei La ordinea zilei este şi Adresa comitetului şcolar a liceului de fete «*Domniţa Ileana*», referitor la preţul de răscumpărare pentru terenul de patinaj.

Poşta redacţiei

Rugarea Administraţiei: Abonaţii noştri, în restanţă cu plata abonamentului, sânt stăruitor rugaţi să-şi achite, fără amânare, abonamentul.

Pr. *I. D.* în *V.* Mulţămiri, pe calea publicităţii, nu se obişnuesc în asemenea cazuri.

Nr. 392/1927 prot. (133) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Fântâna, cu filia Hoghiz, protopopiatul Rupeni (Cohalm) se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Întregirea dela stat.

2. Sesiune parohială veche 4½ jug. cat. şi 5 jug. primit din reforma agrară.

3. Locuinţă în casele parohiale şi folosirea curţii, grădinei şi a dependinţelor de acestea.

4. Dela circa 140 familii din parohia Fântâna şi 30 familii din filia Hoghiz, câte una ferdelă nouă (20 klt.) cucuruz. Văduvii şi văduvile plătesc pe jumătate.

5. Stola stabilită şi uzitată în protopresbiteratul Cohalm.

6. Trei stânjini lemne de foc lungi, aduşi în curtea parohială de parohieni.

Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs Oficiului protopopesc ortodox Rupeni (Cohalm) însoţite cu toate documentele necesare, şi, spre a face cunoştinţă cu poporul, să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică pentru de a cânta, predica sau celebra.

Oficiul Protopresbiteral ort. Rupeni (Cohalm) în înţelegere cu Consiliul parohial respectiv.

Ştena, la 10 Octomvrie 1927.

Jeronim Buzea
adm. prot.

(130) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa II a **Crişfior**, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Veniturile legate de acest post sânt:

1. Întregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială, 10 pământ arător şi 3 jugăre păşune.

3. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să şi înainteze cererile provăzute cu documentele justificative în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral şi cu prealabila încuviinţare a acestui oficiu să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii, spre a le cânta, cuvânta şi eventual a celebra.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial şi cu adunarea parohială.

Brad, la 18 Octomvrie 1927.

Alex. Fugată
adm. protopopesc.

„Dacia Traiană"

Inst. de arte grafice, de editură şi comp., S. A Sibiu.

Convocare

Domnii acţionari ai institutului de arte grafice de editură şi Compactorie S. A «Dacia Traiană», conform §. 12 din statute se invită la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ţinea în ziua de *30 Noemvrie a. c.*, la ora 6 seara, în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale;

2. Urcarea capitalului societar prin o nouă emisiune;

3. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari sunt rugaţi să depună acţiile la băncile «Albina», «Banca Centrală» sau la cassa societăţii cel mult până la 27 Noemvrie a. c.

Sibiu, la 8 Noemvrie 1927.

(132) 1—1 **Consiliul de Administraţie.**

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Înălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — In post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1 Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi boşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regentă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arh episcopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administraţia Revistei teologice:

Nr. 13. *«La cine ne vom duce?»* de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. *«La luptă dreaptă!»* de Nicolae Colan, profesor.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile neresplătibile pentru fiecare viticultor. In interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe largă provizie mare. (131) 2—16

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut în ediţie nouă:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti, de *E. HODOŞ.* Volumul conţine, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase poveşti din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Preţul 60 lei şi porto.

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 22 Noemvrie 192 Nr. 86

Telegraful R

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna)
Sibiu

Nr. 10,950 Pres. 1927.

Circulare

către Oficiile protopresbiterale şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu

Implinindu se în ziua de Joi, 1 Decemvrie a. c. 9 ani dela măreaţa adunare dela Alba Iulia, în care zi fericită românii din Ardeal, Bănat, Crişana şi Maramureş au proclamat unirea pe vecie cu Patria-mamă într'un singur stat naţional, invităm pe preacucernicii părinţi protopopi şi preoţi de a prăznui această zi — săvârşind sf. Liturghie, împreunată cu doxologie de mulţumită, că bunul Dumnezeu ne-a ajutat după atâtea veacuri de robie să ajungem împlinirea visului milenar al întregirii neamului. La finea serviciului divin se va ţinea cuvântare ocazională despre însemnătatea zilei.

La acest serviciu se vor invita toate autorităţile publice, civile şi militare, elevii dela toate şcolile cu profesorii şi învăţătorii lor, ca astfel să fie serbată cu tot fastul cuvenit.

Preacucernicii protopopi şi preoţi vor lua contact cu autorităţile şcolare şi vor aranja împreună şi cu concursul lor, în decursul acestei zile, serbare împreunată cu declamări patriotice şi vorbiri, pe înţelesul ascultătorilor, despre însemnătatea acestei zile memorabile, scoţând la iveală momentele istorice potrivite pentru întărirea mândriei naţionale şi înălţarea sufletească a neamului.

Se cade să ne amintim cu pietate de jertfele ce le-a făcut neamul în lupta desrobirei sale de sub stăpânirea străină şi inaugurarea independenţei naţionale sub glorioasa domnie a neuitatului nostru Mare Rege Ferdinand I, pentru sufletul căruia se vor face rugăciuni către Tatăl cel ceresc.

Se vor înălţa totodată rugăciuni pentru sănătatea şi îndelungata domnie a tinărului Nostru Rege Mihai I, — care reprezintă nădejdile în viitor ale neamului nostru.

Ziua aceasta să fie prilej de a cunoaşte răspunderea fiecărui credincios la întărirea şi prosperarea patriei noastre şi a aşezămintelor ei.

Sibiu, la 22 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 10,155/927.

Compunerea şi înaintarea bugetelor pentru anul 1928

Atragem atenţiunea oficiilor noastre protopresbiterale şi parohiale că, în conformitate cu art. 39 şi 48 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, bugetele parohiilor pentru anul viitor sânt a se compune de către Consiliul parohial în luna Noemvrie şi vor fi aprobate de către adunarea parohială în şedinţa ordinară din luna Decemvrie.

Invităm oficiile parohiale să îngrijească ca aceste lucrări să fie executate cel mai târziu până la 31 Dec. a. c., când toate bugetele trebue înaintate oficiilor protop.

La compunerea bugetelor se vor observa *cu stricteţe dispoziţiile cuprinse în ordinul nostru circular cu Nr. 10,167 din 1925* şi cele cuprinse în ord. Nr. 10,788/926 cu privire la *luarea unei sume în bugetele parohiilor pentru Mănăstirea Brâncoveanu.*

Ne place să credem că Onorata preoţime îşi va da silinţa ca sumele bugetate pentru Mănăstirea Brâncoveanu, să fie cel puţin egale cu sumele prevăzute în anul curent, ca astfel să ne putem realiza planul cu restaurarea acestei Mănăstiri cât mai curând.

Oficiile prot. vor înainta bugetele spre aprobare cel mai târziu la 15 Ianuar 1928.

Sibiu, din şedinţa senatului epitropesc, ţinută la 22 Octomvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

S'a împlinit anul în 20 Noemvrie, de când s'a stâns barbatul politic şi omul de stat, care a fost *Alexandru Constantinescu*, de persoana căruia sânt legate câteva din faptuirile de seamă săvârşite în România nouă. Cea mai însemnată din aceste făptuiri, rămâne reforma agrară, strâns legată de numele fostului ministru al agriculturii şi domeniilor.

Cunoscător temeinic al problemelor agricole, Alexandru Constantinescu, bun îndrumator al sătenilor, înfiinţează camerele agricole, şcoale de agricultură, ferme de model şi alte asemenea instituţii menite să îmbunătăţească situaţia plugarimii din toate provinciile ţării.

Omul faptelor bune, ştia totdeauna unde este cea mai mare nevoie de sfat şi ajutor, pe care îl aducea cu dragă inimă şi cu largă mână.

Când se vor mai domoli luptele pătimaşe politice, figura lui Alexandru Constantinescu va apărea tot mai mult în adevărata ei lumină.

In ziua morţii lui neamul şi ţara îl pomeneşte cu meritată recunoştinţă.

Păreri eronate

— Cum e judecat concordatul —

Numărul mai nou (din Oct. 1927) al revistei bisericeşti, *Cronica Romanului*, conţine, în frunte, un articol despre: *concordatul* ce mereu «se menţine pe afiş».

Articolul, semnat de pseudonimul Ulysse, — dupăce spune că, protestând împotriva concordatului, «ardelenii cari în cursul istoriei de atâtea ori s'au fript, *e natural să sufle şi 'n iaurt*», — adauge următoarele:

«A combate dispoziţiile proectului de concordat, *fără a le cunoaşte*, nu e lucru serios. A angajà o discuţie academică (!) contradictorie spre a demonstra inutilitatea încheerii concordatului, ar însemna să batem apa 'n piuă».

Autorul, care îşi ia numele prea istetului Ulysse, nu atribue deosebită gravitate încheerii concordatului şi se mângâie în următoarele cuvinte:

«Istoria ne este mărturie clasică, că dintre statele europene, câte în cursul vremii au alunecat pe panta concordatelor, *nici unul nu şi-a respectat iscălitura*»... (Ar urmà, va să zică, să nu-şi respecteze iscălitura nici statul european român, — pare a zice revista *bisericească* dela Roman).

Nimic mai puţin adevărat, decât părerea, că nu-i lucru *serios* a combate concordatul «fără a-i cunoaşte dispoziţiile», şi că înseamnă «*să batem apa în piuă*» atunci, când pornim discuţie «spre a demonstrà inutilitatea încheerii concordatului».

In coloanele ziarului nostru am susţinut şi susţinem, că *indiferent* de dispoziţiile sale, *concordatul formează* **un privilegiu;** şi adecă: statul nostru închee, dela egal la egal, cu şeful confesiunii papiste un **pact** sau **contract,** — în vreme ce acelaş stat îşi reglementează situaţia cu biserica ortodoxă şi cu celelalte culte numai prin **legi acordate supuşilor săi.** Eata dar că statul comite astfel **nedreptate** învederată.

Concordatul ar încetà poate să fie privilegiu şi nedreptate, dacă s'ar încheia, pe rând, cu toate cultele din ţară, — fără deosebire, — abrogându-se legile de stat pentru reglementarea lor. Asemenea concordate, sau pacte, a încheiat în timpul mai nou *Bavaria*, ţară eminamente catolică, acordând confesiunilor sale acatolice aceleaşi drepturi ca şi scaunului papal.

Nu însemnează, prin urmare, a se ostenì în zădar («a bate apă 'n piuă»), când combatem concordatul şi-l arătăm că este act greşit, primejdios şi nedrept.

Dacă Franţa, Spania, Italia, Austria «nu şi-au respectat iscălitura», şi, prin «legi de stat ulterioare», au abrogat concordatele, să nu uităm *trista experienţă, scump plătită*, de aceste state europene.

Să profităm mai bine din această experienţă, *a altora*, care ne-ar scuti de multe decepţii, neajunsuri, şi în deosebi de pagube morale şi materiale.

Adăogăm, că concordatul, deşi nu e cunoscut în text autentia, totuş e publicat în noua carte a dlui T. Popescu şi sunt cunoscute şi din alte publicaţii dispoziţiile lui, asupra cărora vom mai reveni.

Sărbătorirea protopopului Dr. Gheorghe Popovici

— Patruzeci de ani de păstorire —

Preoţime numeroasă, din două eparhii, intelectuali din Bănat şi din alte părţi ale ţării, împreună cu reprezentanţii autorităţilor din loc şi din depărtări, au sărbătorit la Lugoj, în 13 şi 14 Noemvrie 1927, cu rară şi sinceră însufleţire, patrucezi de ani *de muncă neîntreruptă săvârşită spre cinstea bisericii şi a neamului de Prea Cucernicia Sa, Părintele* **Dr. Gheorghe Popovici**, *protopop al Lugojului.*

Serbările şi-au luat începutul Duminecă seara, în 13 l. c., cu o retragere cu torţe şi serenadă a corului Reuniunii române de cântări. Preotul Mihaescu salută pe jubilant în numele comunei bisericeşti, ear primarul Harambaşa în numele oraşului Lugoj.

In 14 Noemvrie, aniversarea instalării sale ca protopop al Lugojului, se savârşeşte Sfânta Liturghie de I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit-stareţ Policarp, dela mănăstirea H. Bodrog, asistat de jubilant şi de alţi venerabili protopopi şi preoţi.

La priceasnă protopopul Andrei Ghidiu al Caransebeşului, ca mandatar arhieresc, citeşte scrisoarea de felicitare a P. S. Sale Episcopului Iosif, precum şi adresa Consiliului eparhial.

Mai vorbesc: Păr. Arhimandrit Policarp, preotul Isaia Popovici (care aduce omagiile preoţimii tractuale), revizorul eparhial Mălaescu; vorbitorii arată activitatea pastorală, bogată în fapte frumoase, a jubilantului, care le răspunde mulţumind şi scoţând la iveală momentele de căpetenie religios-morale, naţionale, culturale şi economice din periodul de 40 de ani în viaţa Banatului, precum şi principiile de care a fost condus în activitatea sa preoţească; încheie cu îndemnuri bune pentru generaţia actuală şi viitoare, să fie stâlp puternic al românismului şi al legii noastre ortodoxe.

După doxologie au urmat recepţiunile la casa sărbătoritului, care a primit felicitările reprezentanţilor tuturor autorităţilor, corporaţiilor şi societăţilor. Peste 300 de oaspeţi s'au întrunit apoi la masa din sala «Dacia», între cari şi mulţi fruni şi mesenaşi. Sărbările înălţătoare se termină cu o vecernie şi concert religios, dat în sf. biserică din Lugoj. —

Părintele protopop Dr. Gheorghe Popovici a primit felicitări din partea membrilor guvernului, a episcopatului ortodox în frunte cu toţi mitropoliţii, din partea corpurilor legiuitoare, a Academiei al cărei membru corespondent este, şi din partea tuturor fruntaşilor clerici şi mireni din ţară.

Preoţimea tractuală, cu ajutorul dlui prefect, Dr. C. Corneanu, i a oferit un splendid album, care reliefează în icoane activitatea pastorală de patruzeci de ani a sărbătoritului în tractul său. Fiecare comună bisericească îşi are fila sa în acest album, cu fotografia bisericii, şcoalei confesionale, casei parohiale, a crucilor şi monumentelor bisericeşti, ridicate sau reparate în cursul celor 40 de ani de păstorire.

Puţini oameni ai bisericii au avut norocul, ca în cursul lung de patru decenii de fapte şi servicii aduse binelui obştesc, să se distingă pe atâtea terene ale vieţii publice, pe câte s'a aistins neobositul şi prea vrednicul protopop ortodox român dela Lugoj.

Chemat în fruntea protopopiatului înainte cu 40 de ani, în epoca neînfrantului Episcop Ioan Popasu, şi-a ilustrat treapta bisericească de protoiereu prin caracterul său integru de preot, prin evlavia sa izvorâtă din convingeri religioase ortodoxe, şi prin râvna de a păzi nealterate tradiţiile sfintei noastre biserici.

Ca preot cărturar *a izbutit să aducă în armonie viaţa religioasă cu ştiinţa de carte.*

A scris: «Istoria Bănatului» şi o altă lucrare valoroasă: Unirea românilor din Transilvania cu biserica rom.-cat. sub împăratul Leopold I.

In împrejurări grele, pe vremea dispăruţelor guverne, a reuşit să susţină cu tărie, în şcoalele confesionale din protopopiatul său, sentimentul naţional, ordinea şi disciplina, şi credinţa, şi nădejdea într'un viitor mai bun.

Pe teren bisericesc, cultural, politic, ca om de iniţiativă şi de acţiune, ca publicist, ca bun cunoscător al trecutului bănăţean şi ardelean, P. C. Păr. Dr. Gheorghe Popovici şi-a făcut în tot locul datoria de bun ortodox şi bun român.

Luptător fruntaş fusese şi pe timpurile de asuprire ale stăpânirilor apuse; ear acum, după unirea politică a neamului, e membru al senatului şi unul dintre conducătorii de frunte ai neamului.

Bărbat cu vederi largi, cu tact şi cu pricepere, model de preot, rămâne unul dintre cei mai bine meritaţi fii nu numai ai Bănatului, ci ai întreg pământului nostru românesc.

La urările de bine aduse sărbătoritului de mulţimea prietenilor şi admiratorilor săi, cu prilejul acestui jubileu, ne alăturăm şi noi, cei dela acest organ de publicitate, dorind dela Dumnezeu venerabilului protopop lungă viaţă, cu multă sănătate şi energie întru continuarea rodnicei sale activităţi.

Convocare

Membrii *«Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român* «Astra» se convoacă la

Adunarea generală ordinară,

ce se va ţinea în *Sibiu*, în 4 şi 5 Decemvrie 1927.

Duminecă, în 4 Decemvrie 1927, la ora 10 se va face serviciu divin, urmat de *Parastas* în memoria M. S. Regelui *Ferdinand I.*

La ora 12:

Deschiderea adunării generale;

Discurs comemorativ: † M. S. Regele Ferdinand, rostit de dl Dr. Lupaş;

Rapoarte şi alegere de comisiuni;

Luni, în 5 Decemvrie, la ora 10:

Şedinţa a II-a, cu rapoartele comisiunilor, propuneri ş. a.

După ameazi, la ora 16:

Şedinţa festivă a secţiilor ştiinţifice-literare.

Institut cehoslovac-român în Praga

Un redactor al marelui ziar *Prager Presse* a vizitat pe cunoscutul abate filoromân *Zavoral*, care e şi preşedintele noului institut cehoslovac-român înfiinţat la Praga. Abatele Zavoral a comunicat, la această ocazie, câteva interesante ştiri privitoare la raporturile dintre ţările noastre aliate. Reţinem, din cele comunicate, următoarele (din Nrul dela 8 Nov.):

In vremea marelui războiu, abatele cerceteză zilnic lazaretul instalat în mănăstirea sa, unde se găseau între răniţi şi numeroşi soldaţi români. Ca să se poată înţelege cu ei, abatele începe să studieze limba română, ajutat mai ales de dl Dr. Horia Petra-Petrescu, aflator în acelaş spital. In curând izbuteşte nu numai să fie înţeles de soldaţii români, dar şi să i înveţe pe mulţi a scrie şi a ceti în limba lor. Raportul între românii şi cehii din lazaret devine dintre cele mai prieteneşti. In 1919 se întemeiază Societatea cehoslovacă română, în scop de-a respândi în Cehoslovăcia cunoştinţe despre România şi a întreţinea legături între aceste două ţări. Societatea de atunci se preface astăzi în *Institut*, care se va ocupa de întreaga viaţa culturală şi economică din cele două state: se va organiza schimbul de studenţi; se vor traduce opere de valoare româneşti în l. ceha, ear ale cehoslovacilor se vor traduce în româneşte; specialişti vor ţinea conferenţe ş. a.

*

Acelaş ziar, Prager Presse, dela 9 Nov. 1927, raportează, că în ziua de 8 Noemvrie 1927 s'a ţinut sub presidenţia abatelui dela Strahov, Zavoral, adunarea constituantă a *Institutului cehoslovac român în Praga*, în fiinţa de faţa a însărcinatului de afaceri dela legaţia română

FOIŞOARA

Spre cunoaştere mai d'aproape

— O carte de valoare —

A apărut:

«Situaţia actuală de drept bisericesc a bisericilor ortodoxe răsăritene (Supliment la Dreptul bisericesc oriental de Dr. Nicodem Milaş, ediţia a III-a, Belgrad)» de Dr. Radovan N. Kazimirovici, profesor universitar în Belgrad. Traducere pe l. română după originalul sârbesc făcută de Uroş Kovincici, protoiereul ort. sârbesc al Aradului, şi Dr. Nicolae Popovici, prof. la Academia teologică din Arad. Tiparul Tipografiei Diecezane ort. rom. din Arad. 1927. Pagini: 116. Preţul Lei 45. —

S'a vorbit adeseori despre lipsa cunoaşterii reciproce mai de aproape a vieţii din diferitele biserici ort. particulare. Lucrarea prezentă aduce contribuţii preţioase pentru înlăturarea acestei insuficienţe din viaţa bisericii ortodoxe. Se expun în ea: istoria recentă a situaţiei de drept bisericesc şi schimbările din organizaţia bisericească, rezultate în urma modificărilor politice de după războiul mondial, fiecare biserică particulară având capitolul ei special. Astfel, lucrarea aceasta poate fi considerată şi ca un capitol ultim la istoria bisericii ortodoxe universale.

Se tratează nu numai despre cele 12 biserici autocefale, ci şi despre cele autonome (cehoslovacă, finlandeză, cea din Creta, estonă şi cea din America) precum şi despre cele a căror organizaţie încă n'a fost recunoscută formal ca independentă sau autonomă (ucraineană, albaneză, letonă, litvană, şi cea din Grusia).

La sfârşitul lucrării ni se dau cateva consideraţii interesante asupra congresului panortodox din Constantinopol, ţinut în 1923, precum şi despre problema viitorului sinod ecumenic.

Prin acest conţinut, interesant şi bogat, cartea se recomandă de sine. Se poate comanda la Păr. Dr. Nicolae Popovici, profesor la Academia teologică din Arad, la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, precum şi la alte librării dela centrele eparhiale din ţară. La comenzi se va trimite preţul de Lei 45 plus pentru porto 5 Lei.

Dela conferenţele preoţeşti

Care este modul şi care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolşevistă şi propaganda secţiară în comunele rurale?

(Urmare).

Eată dar, bolşevicul şi sectarul, dându-şi mâna în acţiunea de destrugere a legii şi neamului nostru! Infiltraţi cu învaţături în aparenţă inofensive şi creştineşti — dar în fond conţinătoare de otravă sufletească, — aderenţii unor anumite secte nu vreau să recunoască îndreptăţirea organizaţiei societăţii, în anumite părţi constitutive, de elemente conducătoare şi elemente care trebue conduse, ci pretind ştergerea tuturor formelor de organizare, deoarece «avem un singur conducător», pe Isus Hristos, ear oamenii «toţi sânt egali», între sine. Principiul fundamental de credinţă al pocăiţilor este dar principiul comunismului.

Apărarea în contra acestui rău e datorie şi chestie de viaţă.

Să preconizăm adevărul des repetat: *a)* puterea şi vitalitatea neamului românesc a resădat

dl *Cruţescu* şi a altor distinse persoane. In cuvântul de deschidere, preşedintele după-ce aminteşte numele răposatului mare prieten al poporului român, profosorul *Iarnik*, precum şi numele dlui Dr. H. P. Petrescu, — arată menirea noului Institut, chemat să promoveze bunele raporturi, culturale şi economice, între cele două popoare; prin bunăvoinţa dlui ministru al instrucţiunii, Institutul a obţinut un frumos cămin, pentru a instala o bibliotecă şi o şcoală de limbă română. Adunarea a ales un comitet de 9 membri, ear de preşedinte pe abatele Zavoral, care, mulţumind celor ce au participat la adunarea de constituire a Institutului, închide şedinţa.

Când vor serba uniţii sf. Paşti? Sf. Sinod al bisericii noaste ortodoxe româneşti a hotărât ca sf. Paşti în anul viitor să le serbăm la 15 Aprilie. Sf. Sinod a avut motive pentru a fixa această dată. «Uniţii» noştri au combătut hotărârea Sf. Sinod ortodox — dar în cele din urmă episcopatul confesiunei «unite» s'a decis *să primească* hotărârea Sf. Sinod. Astfel şi confesiunea «unită» va serba Sf. Paşti conform hotărârii Sf. Sinod al bisericii ortodoxe.

Nici nu se putea altfel. Oricât ar vrea ucenicii şcoliior teologice papiste să accentueze şi să introducă papismul şi aşezămintele lui în mijlocul poporului românesc pe care vitregia vremii l au rupt — de formă — de la biserica ortodoxă, îşi dau totuşi seamă că nu pot izbuti, fiindcă poporul însuşi i-ar desavua şi i ar părăsi cu un ceas mai curând. De aceea se acomodează, cu inima îndoită, fiindcă nu pot proceda în alt chip.

«Unirea» de la Blaj spune că episcopatul unit a «acceptat» hotărârea Sf. Sinod ortodox, dar adaogă că: «Asta nu însemnează însă, ca nu ar *desaproba pe de antregul* jocul pe care şi-l permite ortodoxia română în jurul acestei chestiuni».

Adecă d-lor desaprobă şi încă «pe de antregul» ceeace accepta! Halal de consecvenţă unită! Dar aceasta nu e singura şi nici cea mai gravă încurcătură a celor ce s'au rupt de biserica-mamă, fără să se poată *uni* cu confesiunea la care ar fi trecut.

INFORMAŢIUNI

Muzeul Simu. In şedinţa senatului din 18 l. c., dl ministru al cultelor şi artelor, Al. Lapedatu, aduce la cunoştinţă că în ziua precedentă s'a făcut predarea şi primirea în patrimoniul naţional al Muzeului de arte plastice, întemeiat în capitală de generosul mecenate *Atanasie Simu*, şi înzestrat cu adevărate comori de artă românească şi străină. Pentru actul generos şi patriotic al dlui Simu, senatul îi aduce în unanimitate călduroase felicitări.

Munument. Corpul didactic, director şi profesori, dela Şcoala normală de băeţi din Caransebeş adresează publicului un apel, invitând la *contribuiri* în scopul ridicării unui monument lui Horia, Cloşca şi Crişan. Corpul didactic

şi resida în forţa lui morală; *b)* aceasta forţă morală a fost în tot trecutul său adapată din izvoarele cristaline ale credinţei, noastre strămoşeşti ortodoxe. Faptul e cât să poate de clar: prin ţinerea la această credinţă propagată de biserica noastră, neamul nostru ne înfăţişează o ţesătură alcătuită din buni creştini şi din buni patrioţi români. Să aibă ţara noastră fii buni, patrioţi devotaţi, elemente de ordine, eată comoara ce o poate face fericită şi veşnica. Această comoară nime nu i o poate asigura, afară de credinţa noastră, atelierul făuritor de sentimente valoroase sufleteşti.

Acest atelier, pregătitor de forţe morale, este luat la ţintă din partea duşmanilor noştri cari prin vicleşug, alegându-şi ostaşi din chiar fiii neamului nostru, — vreau să l spargă, să-l învrăjbească, şi ţara să ni-o slăbească. Caci, cine atacă credinţa ortodoxă, pune săcurea la tulpina pomului existenţei noastre creştine şi naţionale.

(Urmează).

Citiţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Darurile mai nouă —

Dl *Dr. Ilarie Holom*, advocat, Dumbrăveni, dăruieşte diurna de deputat congresual 3070

Contribuiri prin plasare de cărămizi:

1. Protopopiatul *Băiţa* 5170
2. Protopopiatul *Mediaş* 13,220

Total Lei: 21,460

Suma de mai 'nainte Lei: 2.800,625

Total general Lei: 2.822,085

amintit, împreună cu elevii şcoalei, contribue pentru monument suma de 5222 lei. Contribuirile se trimit la Direcţia şcoalei în Caransebeş.

Zeci de mii de români ortodocşi sânt în Ungaria. Conform numărătoarei oficiale din Ungaria dela 1920 trăesc acolo 23.760 români, cari constitue 0,3 la sută faţă de poporaţia de aproape opt milioane a ţării. Românii rămaşi în Ungaria sânt mai toţi ortodocşi.

Bust de bronz, care înfăţişează chipul luptătorului cultural din veacul trecut, *Iosif Vulcan*, s'a desvelit, în 13 l. c., la Oradea, lângă teatrul «Regina Maria», în mijlocul unei animate festivităţi. Bustul s'a ridicat din iniţiativa societăţii culturale «Cele 3 Crişuri», de sub conducerea dlui G. Bacaloglu.

Congresul pensionarilor. In 27 l. c. se deschide la Arad congresul pensionarilor din întreagă ţara. Ordinea de zi a congresului este: Modificarea legii de pensiuni; Unificarea pensiilor; Organizarea pensionarilor pe întreagă ţară, pe judeţe şi federalizarea acestor organizaţiuni; Doleanţe şi păsuri; Propuneri. — Pensionarii din fiecare judeţ vor fi reprezentanţi la congres prin trei delegaţi.

Asociaţia culturală «Astra», desp. jud. Sibiu, a organizat o serie de manifestaţii culturale în comunele acestui judeţ. In 13 l. c. dl vice-preş. Dr. L. Ionaş şi dl Dr. Horia Petra-Petrescu, în legătură cu cercul cultural învăţătoresc, au aranjat în frumaşa comună Guşteriţă o şezătoare culturală cu cântece şi recitari. Corul şcoalei primare, sub conducerea dlui înv. *Petrişor*, a delectat publicul cu diferite şi frumoase cântări. Au vorbit dnii *H. P.-Petrescu*, despre dragoste ca izvorul adevărat de viaţă pentru neam şi individ şi a îndemnat pe popor la colaborare încălzită de căldura sfantă a iubirii creştineşti, pentru ridicarea neamului prin cultură; Dr. *Liviu, Ionaş*, medic, a vorbit despre *îngrijirea copiilor*, dând sfaturi de valoare pentru creşterea unei generaţii sănătoase; a ţinut o cuvântare plină de focul iubirii de neam dl înv. dir. din Slimnic, *I. Tatu*: Din trecutul nostru; au mai vorbit dnii C. Popa, revizor şcolar şi înv. Hociotă, dând poveţe folositoare poporului.

Restaurare. In marele războiu dela 1914—1918 armatele germane au săvârşit, între alte pustiiri, şi prădarea minunatei *bibliotecă* a universităţii franceze din oraşul Louvaine. Cărţile au fost parte nimicite, parte duse în Germania, aşa că din toată bogata bibliotecă nu s'a ales decât praf şi cenuşă. S'au găsit apoi, după războiu, câţiva americani bănoşi, cari au dăruit sume considerabile, în scop de-a reface vestita bibliotecă universitară. Decurând a şi fost data destinaţiei, aşa cum era înainte de războiu. Pe fruntar, d'asupra intrării, biblioteca poartă în litere de aur, următoarele cuvinte latine:

Furore Teutonico Deruta,
Dono Americano Restituta

(Prin furia teutonică s'a daramat, prin darul american s'a restaurat).

ŞTIRI LOCALE

Conferenţa dlui G. Bogdan Duică. In cadrele «Astrei» şi ale «Asoc. prof. sec. români», secţia Sibiu, a ţinut dl rector al Universităţii din Cluj, Duminecă, în 20 Noemvrie, o conferenţă în oraşul nostru. Foarte bine a făcut dl Bogdan-Duică vorbindu-ne de teoriile sociologului francez în viaţă *Gustave Le Bon*. Învăţatul acesta francez este unul din cei mai reputaţi cugetători în zilele noastre. Aforismele filosofice, politice ale lui Gustave Le Bon sunt, de cele mai multe ori, adânci, pline de spirit, şi crude în adevărul lor. Totdeauna îţi dau de gândit şi te silesc să ţi lărgeşti orizonturile, să adânceşti problemele. Dacă a fost o epocă în care intelectualii să fi avut trebuinţă de o adâncire a problemelor vitale dela ordinea zilei, este cea de astăzi. De cele mai multe ori privesc oamenii problemele din unghiul strâmt al eului propriu, fără de perspectivă. Gustave Le Bon, lărgeşte perspectiva. Ultima carte, pe care a analizat o şi parafrazat-o dl Bogdan-Duică, are aceleaşi calităţi, cari se găsesc în cărţile lui Le Bon precisiunea, vederea clară, analiza rece, justă, de cele mai multe ori. Le Bon este duşman declarat al socialismului şi sindicalismului, văzând în structura lor, în spiritul lor, germenele de desagregare ale societăţii omeneşti. Etatismul nu poate aduce fericirea umană, după el. Analiza formelor de stat e, iarăş interesantă (sociologul francez a scris o carte specială despre înflorirea şi decadenţa statelor). Dl B.-Duică a ştiut să scoată esenţialul din teoriile lui Le Bon, într'o conferenţă de o oră, ascultat de o sală arhiplină, în frunte cu I. P. S. Sa Mitrop. Nicolae şi cu generalitatea (gen. Găvănescul). Publicul a răsplătit cu furtunoase aplauze pe orator.

Teatru. Drama lui Ibsen, *Un duşman al poporului*, jucată de trupa clujană, în seara de 18 l. c., face parte din seria dramelor sociale, scrise de marele dramaturg norvegian. Deşi alcătuită înainte cu 45 de ani, este şi acum actuală în multe locuri. Doctorul Toma Stockmann (dl Petre Sturza, în acelaş timp traducătorul piesei) aduce dovezi că izvoarele vieţii noastre sufleteşti sânt otrăvite şi toată societatea civică stă pe un fundament al minciunii. Ar vrea să îndrepte această societate; dar, din nenorocire doctorul, fiind o individualitate unilaterală, nu nimereşte — cu toată bunăvoinţa sa — mijloacele ducătoare la scop; şi astfel lumea în care trăeşte, îşi păstrează mai departe caracterul. — Piesa s'a jucat cu multă îngrijire şi, în general, actorii au izbutit să-i dea coloritul necesar; în deosebi amintim pe dl *P. Sturza*, în rolul doctorului, şi pe dşoara *Virginia Cronwald*, ca institutoarea Petra, adevărat ideal de faţă. Teatrul a fost plin şi publicul sibian mulţumit.

Solemnitatea depunerii jurământului, de către elevii Şcoalei militare de infanterie din localitate, s'a ţinut în 13 l. c. în curtea şcoalei, unde păr. prot. militar I. Dăncilă, asistat de păr. prof. Gr. Cristescu, în faţa dlui comandant de corp Găvănescu şi a reprezentanţilor autorităţilor civile şi militare, a săvârşit sf. slujbă, după care a rostit tinerimii o cuvântare ocazională tălmăcindu-i însemnătatea jurământului. Au mai cuvântat: dl comandant al şcoalei, colonel Vasilescu şi dl comandant de corp Găvănescu. După depunerea jurământului, conform legilor militare, s'a făcut defilarea tinerilor elevi.

La fondul Victor şi Eugenia Tordăşianu pentru ajutorarea fetelor sărace, dar cu alipire către Reuniune, a colectat vornicul ospeţelor I. Imbăruş dela nuntaşii tinerilor Ioan Barduţiu cu Ana Neamţiu Lei 200. Naşi au fost dl Nicolae Vestemean cu dna; iar dela nuntaşii tinerilor Ioan Mâniţ cu Elena Dan Lei 126·50, naşi fiind dl Elie Magean cu dna. — Pentru prinos mulţumeşte: *Comitetul.*

Intregirea listelor de alegatori pentru camera de agricultura. Toţi cari au dreptul de alegător le camera de agricultură a municipiului, care în listele de alegatori au fost introduşi rău sau peste tot nu au fost induşi, sânt invitaţi în scopul rectificării acestora a se prezenta la primăria municipiului uşa Nr. 28 (consilier Dr. Fograscher) până cel mai târziu la 10 Decemvrie a. c.

Poşta redacţiei

Unor abonaţi. Administraţia ziarului învită pe dnii restanţieri să *achite* abonamentul ce datoresc, pentru a nu le sista trimiterea foii.

(135) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Vecerd**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de 30 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregire dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială 13 jug. parte arător, parte fânaţ necomasat.
3. Dela fiecare familie anual una ferdelă grâu: familii fiind 92.
4. Stola după Tariful stabilit de adunarea protopopească pentru toate parohiile din tract.
5. În lipsa de casă parohială pentru locuinţă se va închiria altă casă.

Se notează că gara de parohie este în depărtare de 2 klm.

Ceice vor reflecta la această parohie îşi vor înainta cererile provăzute cu documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, şi se vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-şi arăta desteritatea în cântare, predicare şi eventual servire, şi a face cunoştinţă cu poporul.

Agnita, 12 Noemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Vecerd.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

Nr. 425/1927. (134) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a **Homorod-Joseni**, protopopiatul Geoagiu, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt următoarele:

1. 17 j. sesiune parohială.
2. Venite stolare obicinuite.
3. O parte de lemne pt. foc, din pădurea comunală.

Parohia e aşezată la 8 klm. de halta Romos-Geoagiu şi la 4 klm. de centrul protopopiatului. Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi se pot prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu poporul.

Geoagiu, la 1 Octomvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Geoagiu, în înţelegere cu Consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

Nr. 392/1927 prot. (133) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Fântâna**, cu filia Hoghiz, protopopiatul Rupeni (Cohalm) se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Întregirea dela stat.
2. Sesiune parohială veche 4½ jug. cat. şi 5 jug. primit din reforma agrară.
3. Locuinţă în casele parohiale şi folosirea curţii, grădinei şi a dependinţelor de acestea.
4. Dela circa 140 familii din parohia Fântâna şi 30 familii din filia Hoghiz, câte una ferdelă nouă (20 lit.) cucuruz. Văduvii şi văduvile plătesc pe jumătate.
5. Stola stabilită şi uzitată în protopresbiteratul Cohalm.
6. Trei stânjini lemne de foc lungi, aduşi în curtea parohială de parohieni.

Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs Oficiului protopopesc ortodox Rupeni (Cohalm) însoţite cu toate documentele necesare, şi, spre a face cunoştinţă cu poporul, să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică pentru de a cânta, predica sau celebra.

Oficiul Protopresbiteral ort. Rupeni (Cohalm) în înţelegere cu Consiliul parohial respectiv.

Ştena, la 10 Octomvrie 1927.

Jeronim Buzea
adm. prot.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Înălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — În post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi bolşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

În celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

---

(130) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa II-a **Criştior**, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Veniturile legate de acest post sânt:

1. Întregire dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială, 10 pământ arător şi 3 jugăre păşune.
3. Stola obişnuită.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt invitaţi să-şi înainteze cererile provăzute cu documentele justificative în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral şi cu prealabila încuviinţare a acestui oficiu să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii, spre a le cânta, cuvânta şi eventual a celebra.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial şi cu adunarea parohială.

Brad, la 18 Octomvrie 1927.

Alex. Fugătă
adm. protopopesc.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile nerespătibile pentru fiecare viticultor. În interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 3—16

Anunţuri şi publicaţii se primesc cu preţuri cumpătate, la administraţia ziarului

Telegraful Român

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu

Preţul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 25 Noemvrie 1927 Nr. 87

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Ion I. C. Brătianu

(1864—1927)

A trecut la veşnicie, în ziua de 24 Noemvrie 1927, marele român şi bărbat de stat, unul dintre eroii înfăptuitori ai unităţii noastre naţionale, *Ion I. C. Brătianu.*

Moartea sa, ca şi a părintelui său de neuitată memorie pentru tot sufletul românesc, este astăzi doliul naţional al ţării întregite prin calităţile şi prin vredniciile lor şi a generaţiilor ce le-au reprezentat.

Jale şi adâncă întristare trebue să se sălăşluească în inimile româneşti, când se răresc şirurile conducătorilor înzestraţi cu multă prevedere şi înţelepciune, cu îndrăzneală şi cumpăt, cu înţelegerea deplină a realităţilor, în munca uriaşă de organizare a statului.

Bărbatul care, în vremuri de grea cumpănă, a presidat guvernul în războiul de întregire a neamului, ear după război a condus cu mână puternică opera constructivă de refacere şi consolidare a ţării, dispare din mijlocul nostru în clipa când aveam mai multă trebuinţă de a-l şti în fruntea trebilor publice ale statului nou român.

Cu evlavie şi creştinească recunoştinţă ne închinăm lângă mormântul aceluia, care a condus soartea ţării în cea mai strălucită epocă din istoria neamului.

Nu este chemarea noastră, a celorce trăim astăzi, să statornicim în chip definitiv figura ilustrului răposat în Domnul. Urmaşii noştri o vor şti, la rândul lor, aşeza în măreţia ce i se cuvine pe dreptate.

Ceice au stat însă în apropierea acestei personalităţi distinse a vieţii politice române, ceice l-au cunoscut şi iubit, ceice i-au fost totdeauna credincioşi colaboratori, aceia cu care a împărţit grijile şi greutăţile, bucuriile şi suferinţele, — se vor închina smeriţi în faţa celui dispărut şi vor slăvi în calde şi luminate cuvinte virtuţile omului care, înainte cu 30 de ani — în April 1897 — fusese chemat în guvernul d'atunci ca ministru al lucrărilor publice, ear de atunci încoace, în nenumărate rânduri, şi-a pus serviciile în interesul prosperităţii şi fericirii ţării noastre.

Om de cultură multilaterală, Ion I. C. Brătianu, în mijlocul pionerilor cărţii şi ai culturii româneşti a avut ocazie, în Martie din anul curent, să-şi desfăşoare ideile în scopul promovării culturii naţionale, spre întărirea şi propăşirea statului.

In cuvântarea sa, rostită la marea întrunire a reprezentanţilor vieţii culturale în capitala ţării, Ion I. C. Brătianu arată, că puterea de muncă trebue astăzi concentrată tot mai mult în *direcţie culturală.* Oratorul continuă: «Astăzi, când, în locul regatului de ieri, trebue să purtăm grija României-Mari, datoria noastră sporeşte în raport cu noua însemnătate, dobândită în lume, de neamul şi de statul nostru şi încă mai mult creşte în raport cu ceeace ţara noastră poate şi trebue să înfiinţeze în viitor. Voim o viaţă de civilizaţiune obştească, puternică şi armonică, întemeiată pe cultura masselor populare, înviorată şi desvoltată de cunoştinţele, concepţiunile şi străduinţele elitei inteligenţei şi a artelor, care, prin ştiinţă şi inspiraţie, constitue pretutindeni programul umanităţii, acel progres, la care voim să participăm, cât mai intens, la care pretindem să contribuim în raport cu facultăţile, de care ştim că dispunem. In această străduinţă, şcoala de toate gradele, trebue să fie ajutată şi completată printr'o atmosferă culturală generală, care să pătrundă cât mai adânc în massele poporului şi să înconjoare viaţa omului muncitor pe toate tărâmurile şi în tot cursul ei. Invăţământul superior de tot felul trebue pus în măsură, ca, prin corpul său profesoral, prin institutele şi laboratoriile, prin bibliotecile, muzeele şi atelierele, prin cercetările şi publicaţiunile sale, să radieze tot mai intens şi mai luminos. El trebue să găsească în toate treptele organismului şcolar puterile de muncă şi de lumină necesare, ca, prin solidarizarea tuturor, opera de educaţiune şi de instrucţiune să fie cât mai rodnică. La această operă trebue să se unească toţi fruntaşii vieţii intelectuale şi artistice, toate instituţiunile, care prin natura lor, pot s'o ajute şi s'o completeze. In această operă de cultură, ne învită, în România-Mare, cu deosebită stăruinţă, şi nevoia trainică a consolidării interne, căci de dânsa depinde soluţiunea deplină şi definitivă a chestiunii minorităţilor. Atunci vor fi cu desăvârşire stabilite raporturile între ele şi neamul nostru, când opera noastră culturală va face să dispară prejudecata, creiată de vrăjmaşi, a vremurilor trecute, care li-a îngăduit să socotească, că se află în faţa unui popor, ce le este inferior prin facultăţile sale de civilizaţie. Când dela o graniţă la cealaltă se va fi făcut, luminoasă şi nediscutabilă, superioritatea culturii naţionale, adevărata viaţă de încredere şi de frăţie va fi asigurată între neamurile chemate de soartă să trăiască şi să se desvolte împreună, contribuind fiecare cu facultăţile şi munca lui la propăşirea obştească». —

*

Biserica noastră naţională ortodoxă română, cler şi popor din mitropolia din Ardeal, Bănat, Crişana şi Maramureş, se învestmântează astăzi în haina doliului şi aduce pioase omagii în faţa sicriului ce cuprinde rămăşiţele pământeşti ale unuia

dintre marii şi glorioşii fii ai României noastre iubite.

Ne rugăm lui Dumnezeu, din curată inimă, ca sufletul neclintitului patriot, Ion I. C. Brătianu, răposat în Domnul, să aibă parte de fericirea veşnică şi de odihna ce nu i-a fost hărăzită în viaţa sa pământească.

*

Câte-va date biografice

Ion I. C. Brătianu s'a născut în 20 August 1864 la Florica. A urmat cursurile liceului St. Sava din Bucureşti. După bacalaureat a plecat la Paris unde a absolvit şcoala Politehnică şi aceea de poduri şi şosele, obţinând titlul de inginer.

A intrat în corpul nostru tehnic şi a lucrat câtva timp, sub conducerea regretatului inginer Anghel Saligny, la construirea marelui pod de peste Dunăre, unde s'a distins, nu numai prin solidele sale cunoştinţe tehnice, dar şi prin spiritul său conştiincios şi camaraderesc, prin puterea sa de muncă, zelul şi devotamentul său.

Dela părintele său, a moştenit însuşirile omului politic, care mai târziu avea să fie chemat să conducă acelaş partid politic şi să prezideze, în calitate de şef de guvern, evenimentele cele mai importante din istoria neamului românesc.

A fost ministru al lucrărilor publice, apoi preşedinte al consiliului şi ministru de război şi de externe, afirmând calităţi de adevărat bărbat de stat.

In 1913, după ce a luat parte la campania din Bulgaria, ca ofiţer de rezervă, având gradul de căpitan, a făcut cunoscut printr'o scrisoare, ţării, că o reformă agrară se impune, pentru împroprietărirea ţăranilor.

Dela Ianuarie 1914 şi până la Septemvrie 1919 — adică în epoca cea mai grea prin care a trecut neamul nostru — neutralitatea, războiul şi tratativele de pace — Ion I. C. Brătianu a condus aproape neîntrerupt destinele ţării, cu multă chibzuinţă, fermitate şi autoritate.

In ziua de 29 Noemvrie 1919, s'a constituit guvernul Brătianu, — cel dintâi guven al României-Mari Ion Brătianu a plecat la Paris, ca să ia parte la tratativele de pace. El a stăruit ca România să obţină Banatul întreg. Dificultăţile ivite, la Paris, cu prilejul acestor negocieri, au nemulţumit pe Ion Brătianu.

In 1919, regimul bolşevic s'a instalat la Budapesta şi armatele roşii maghiare ne-au atacat. I. Brătianu — cu toată opunerea aliaţilor — n'a ezitat să atace Ungaria. România nu putea lăsa partea de vest a ţării în nesiguranţă şi la discreţia trupelor maghiare bolşevice.

Armata noastră a intrat în Ungaria, a distrus trupele vrăjmaşe şi apoi, în ziua de 3—4 August 1919, şi-a făcut intrarea triumfală în Budapesta. România salvase Ungaria de regimul bolşevic şi restabilise ordinea în această ţară.

In ziua de 27 Septemvrie 1919, guvernul Brătianu a demisionat. La 19 Ianuarie 1922 s'a constituit alt guvern, sub preşedinţia lui Brătianu care s'a retras în 1926. Ultimul guvern, prezidat de mult regretatul bărbat de stat, a fost cel constituit în Iunie a. c. —

După moartea lui Ion I. C. Brătianu, Inalta Regenţă a numit pe dl Vintilă I. Bătianu preşedinte al consiliului de miniştri.

Inmormântarea se va face Duminecă.

Corpul lui I. I. C. Brătianu va fi expus două zile Vineri şi Sâmbătă la Ateneu.

Rămăşiţele pământeşti vor fi transportate şi înhumate la Florica în cavoul familiei.

Notificare oficială

Cucernicii preoţi de pe teritorul arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, sânt invitaţi a oficia Duminecă, în 27 Noemvrie a. c., la finea sfintei liturghii, parastas pentru odihna sufletului adormitului în Domnul, marele bărbat de stat al bisericii şi neamului ION I. C. BRĂTIANU; prin cuvinte potrivite vor arăta credincioşilor marea pierdere îndurată de toată suflarea românească prin trecerea din viaţă a ilustrului defunct.

Sibiu, 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Episcop ortodox în Londra

Am amintit într'un număr trecut de vizita Episcopului Nicolae Velimirovici al Ohridei în America şi oprirea sa în Londra. Dumineca trecută, la vecernie a cercetat biserica sf. Luca din Camberwell a distinsului canonic I. A. Douglas, care conducea serviciul. La sfârşitul vecerniei i-a condus la amvon, de unde a ţinut publicului o remarcabilă predică, citând textul din epistoia lui Ioan: «Cele ce am văzut şi auzit înşine — aceia vă vestesc». Religia creştină — zice predicatorul, e întemeiată pe experienţele sfinţilor, bărbaţi şi femei din istorie. Aceste cuvinte le-a spus sf. Ioan, care a supravieţuit pe toţi apostolii Domnului şi pe când se afla pe insu Patmos, i s'a arătat Mântuitorul într'n mărire, înconjurat de cetele îngerilor şi de sufletele celor ce l-au iubit şi au săvârşit poruncile Lui. Prin urmare Sf. Ioan grăieşte din experienţă proprie.

Credinţa noastră nu se bazează pe părerile oamenilor ori ale filozofilor. Sfinţii Părinţi n'au recunoscut nici un amestec între religie şi filozofie.

Apusenii obişnuesc să vadă în Răsăriteni nişte mistici. Misticismul în realitate nu e altceva decât experienţă spirituală. Religia Răsăritenilor nu e metafizică nici ştiinţă. Ei când se întâlnesc, discută despre ce le-a dat Dumnezeu vieţii lor. Răsăriteni nu se îndeletnicesc cu jocuri de cuvinte nici cu subtilităţile speculaţiunei şi ale logicei ci cu simţemintele şi ideile inspirate de Dumnezeu în viaţa lor. Se zice că oamenii de demult erau ignoranţi şi unii dintre apostoli rudimentari, dar ei aveau o experienţă religioasă şi se înfiorau de realităţile spirituale în care trăiau cu toată fiinţa lor.

Episcopul a trecut apoi la momente din viaţa sa. In tinereţe a întâmpinat mari greutăţi cu privire la primirea adevărului religios.

A istorisit cum ajunsese la scepticism studiind felurite sisteme filozofice contradictorii în universităţile germane. Se simţia desperat şi perplex. S'a dus din Germania într'o mănăstire din Palestina, în apropierea Ierihonului. Şi acolo întâlni călugări bătrâni. Unul dintre călugări îl vedea chinuit de gânduri, şi-i zise: De ce cauţi refugiu în filozofie? Intoarce-te la experienţele poporului simplu credincios; ceteşte evangeliile şi viaţa sfinţilor! A urmat sfatul înţelept şi s'a recules.

Oamenii experienţelor religioase nu cugetă că inspiraţia spirituală a lui Dumnezeu e văzută. Dar sufletele lor o văd, o simţesc. Ei percep că Hristos n'a murit ci trăeşte în glorie. Că Hristos nu e singur ci încunjurat de fiinţe spirituale şi de sufletele celor drepţi şi aceştia ne vin într'ajutor cu rugăciunile lor. Că ceice au trecut din această viaţă, continuă să trăească în lumea viilor. Că Dumnezeu va veni să judece lumea.

E cindat când vedem că lumea critică Biserica. Ea e organizaţia experienţelor spirituale ale credincioşilor. Tragedia neamurilor creştine de azi e că orbii deţin puterea şi ceice văd mai departe trebue să fie conduşi de ceilalţi

Predica a fost ascultată cu încordată atenţie.

Banchetul de la Clubul niceean.

Vicarul Dr. Bell, de la arhiepiscopia de Catnerbury a dat un banchet în onoarea prelatului ortodox. Au participat trei episcopi anglicani, diferiţi profesori de teologie şi dignitari bisericeşti. Vicarul a ţinut un toast în chestia unirii bisericilor şi în onoarea oaspelui. La răspuns Episcopul sârbesc descriind impresiile sale din America, pe care a numit o: noua grădină a lui Dumnezeu.

Acolo a întâlnit pe Episcopul Brent şi Manning, care se întorceau de la Congresul din Lausanne. I-a numit profeţii Păcii. In Fericiri făcătorii de pace viu abia în rândul al şaptelea. Până la pace, lumea are să se înzestreze cu celelalte şase virtuţi creştine. Reunirea trebue să ne pasioneze fără rezerve de dragul măririi lui Dumnezeu.

In America — zise Episcopul lumea e tulburată de contraversele fundamentaliştilor. El spune că în sărăcie lumea se mângâe cu credinţa, pe când în prosperitate materială, deviază.

Evoluţionismul e ştiinţă şi ştiinţa nu e credinţă. Mulţumeşte Bisericii anglicane, care în timpul războiului a adăpostit studenţii în teologie şi pe profesorii lor. Contactul acesta şi-a arătat şi până acum efectele sale bune în ce priveşte regenerarea Bisericii sârbeşti.

Episcopul Nicolae în timpul războiului a ţinut predici în garnizoanele engleseşti, alăturea de Episcopul de Southwark, care era de faţă la banchet şi într'o vorbire cu multe reminiscenţe plăcute a mulţumit Prelatului sârbesc de vizita frăţească ce le-a făcut o, rugându-l să i cerceteze cât mai regulat dimpreuna cu clerici şi credincioşi din Sârbia. *T. S.*

FOIŞOARA

Expoziţia de artă poporală românească

— Profesorul Dumitru Comşa ca iniţiator în colectarea artei ţărăneşti —

Din ziarul «Temeswarer Zeitung» Nr. 255 din 11 Noemvrie 1927 publicăm, în traducere, următoarele:

Am publicat un articol la 9 Noemvrie a. c. asupra «Expoziţiei de artă poporală»; dacă revenim încăodată asupra acestei expoziţii o facem din motivul că dăm o atenţie deosebită manifestaţiunii sufletului naţional, a sufletului curat care din punct de vedere estetic e foarte senzibil.

Ca adevărat iniţiator care a făcut temeinice cercetări în domeniul artei româneşti dela sate, putem considera pe dl prof. D. Comşa, teologul de altă dată, secretarul particular al marelui mitropolit Şaguna, şi învăţatul de mai târziu în domeniul economiei.

Prof. D. Comşa trăeşte în Sibiu şi se îndeletniceşte de 35 ani cu cercetări în domeniul artei româneşti dela sate din adevărată şi desinteresată iubire. Ca preşedinte al «Reuniunii de agricultură» din Sibiu, a călătorit la timpul său în toate comunele din Ardeal, mergând din casă în casă ca să afle obiecte de artă populară din cele mai caracteristice, pe care apoi le-a aranjat şi clasificat.

Prof. Comşa care în timpul său şi în domeniul politic a fost activ ca primsecretar al comitetului naţional românesc, a fost implicat în renumitul proces al Memorandului, pentru care fapt el, împreună cu Suciu şi soţii, a fost condamnat la temniţă, — a părăsit politica pentruca să se dedice cu desăvârşire preocupărilor sale predilecte, adecă studiului artei populare atât de desăvârşită şi minunată.

Când colecţiunea prof. Comşa se putea privi ca deplină, a venit la ideea ca modelele şi desemnurile atâtor bucăţi minunate şi variate (ţesături, broderii, incrustări, lucrări cheramice etc.) să fie accesibile şi marelui public, să vadă la ce nivou se află arta populară românească, cât simţ pentru colori şi forme, câtă poezie zace ascunsă în aceste colecţiuni ale oamenilor simpli.

Astfel prof. Comşa a conceput ideea ca nenumăratele modele (s'a folosit de 6—12 colori) să le copieze pe carton pe cale litografică colorată şi să le adune în Album. Astfel a pregătit 4 serii de câte 3 volume, care s'au distribuit în câte un exemplar: Reginei Elisaveta, Academiei române al cărei membru de onoare este şi prof. Comşa, Astrei din Sibiu şi ministerului instrucţiunii publice. Cu totul au fost copiate 600 ex., trimise muzeelor din Europa.

La expoziţia de acum se află un exemplar din acest album, cu titlul «Album artistic» şi conţine 284 modele de ţesături şi broderii după originalele aflate. Rămâi frapat când vezi bogăţia de colori, frumseţa de forme a creaţiunilor ţărăneşti, şi se observă la cea dintâi privire că produsele pe cale industrială sânt mult inferioare în toată privinţa acestor «poezii în colori» isvorâte din sufletul poporului.

Prof. Comşa nu s'a îndestulit nici cu reproducţiuni de natura aceasta, s'a hotărât să facă un album cu originale, astfel ca bucăţi, modele din ţesătorii sau broderii să fie cuprinse în rame de carton, — astfel oferă un tablou

Din isprăvile „pocăiților“

Primim:

Dintr'un raport al primarului din Cetatea de baltă (județul Târnava mică) către prefectura județului, aflu următoarele (citez din cuvânt în cuvânt):

«In ziua de 18 Noemvrie a. c., în comuna Cetatea de baltă, s'au prezentat fără nici-o veste 3 bărbați necunoscuți și pe furiș, cu șoapte, invitau lumea într'o casă, să audă și să vadă minuni... La această invitație s'au și dus câțiva curioși, îndeosebi femei și fete.

«Pocăiții aceștia însă n'au făcut altă minune, decât după-ce și-au gătat poveștile, s'au dat printre femei și fete și cu multe șopteli au amețit capul la 2 fetișcane de 16 ani, cele mai frumoase din sat, Ana Coțop I. Niculiță și Ghenica Tătar I. Nicolae, și le-au făcut să-i petreacă până în Boian.

«Aici ear au intrat ca hoții peste pârlaz și ear chemau lumea la minuni... Firește, nefiind timpul lucrului, au avut și aici câțiva ascultători. Aici unul din șarlatanii credinții, după câteva borboloseli a început a se holba către cei adunați și a se schimonosi în fel și formă, încât una din fetele din Cetatea de baltă, îngrozită de asemenea shimonoseli, a căzut la pământ leșinată.

«Șarlatanul «pocăit» atunci a strigat cât îl lua gura: «lăsați-o că acum iasă din ea diavolul, băgat de preoți, și între Duhul sfânt chemat de noi»...

«După câteva minute, abia trezită cu apă rece, fata a dat să iasă îngrozită și schimbată la față; dar șarlatanul a prins-o de mână și a zis: «de acum vei rămânea cu noi, că ai devenit sora noastră»...

«Fetele însă cu groază se smulgeau din mânile lor și cereau să fie lăsate acasă. Atunci apoi au cedat și au zis, că vor merge împreună ear la Cetatea de baltă.

«Astfel au plecat spre Cetatea de baltă, dar azi e a 5-a zi, și fetele noastre n'au mai ajuns acasă.

«Părinții fetelor îmi cer mie (primarului) socoteală pentru fete; dar, M. On. Dle Prefect, eu nu-s vinovat, că nimic n'am știut de ei când au fost în sat.

«Vă rog să binevoiți a da ordin jandarmilor să-i caute; că dacă nu, bărbații a căror fete au pierit, amenință că își omoară femeile, de ce s'au dus cu fetele la hoții și șarlatanii, cari vin pe furiș și le batjocoresc femeile și fetele cu astfel de crime.

«Cine mai poate spăla rușinea, ce plutește acum asupra lor, deși poate că ele sânt nevinovate, căci au fost seduse și răpite cu forța».

Până aici raportul.

Oare mai trebue comentar? Oare mai trebue dovezi contra astorfel de fapte săvârșite de niște descreerați și dușmani ai neamului?

Cei chiemați ar trebui, din astfel de isprăvuri, să vadă și să înțeleagă, că elementele sectare nu sânt periculoase numai pentru preotime, ci mai ales pentru nevinovatul popor, care este sedus și chinuit cu îndrăzneală ne mai pomenită de către «mieluseii» satanei, susținuți din fonduri străine. *Corespondent.*

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat cu trenul de aseară la București, pentru a lua parte la funeraliile marelui bărbat de stat și ministru președinte al României, Ion I. C. Brătianu.

Comemorare. «Prietenii istoriei literare» din București vor sărbători Duminecă, în 27 l. c., la liceul Mihai Viteazul, comemorarea marelui naționalist și scriitor *Nicolae Bălcescu*, dela moartea căruia se împlinesc în 29 l. c. 75 de ani.

Când vrea omul... Învățatul profesor, dl Upson Clark, care ține acum conferențe interesante în centrele mai însemnate ale țării noastre, a învățat limba română în timpul foarte scurt de când se află în România, — ear unii minoritari spun că «n'o pot învăța», nici în curs de ani de zile... li privește.

«Pocăit» osândit. Soldatul Andrei Baldoc, — refuzând depunerea jurământului de credință pe motiv că-i «nazarinean» și că secta sa îi oprește să jure sau să pună mâna pe armă, — este osândit, de consiliul de războiu al corpului II armată, la un an închisoare. Cu acest prilej, un confrate face nimerita observare, că nazarenismul, adventismul șcl. nu sânt *secte* religioase, ci mai de grabă *insecte* primejdioase, nevrednice de cruțare.

La Palestina. Din statistica publicată de ministerul muncii, aflăm că, în anul 1926, au emigrat dela noi în Palestina 824 de jidani. Dar, în acelaș an, s'au întors 154.

Premiu. Un milionar din Springfeld (America) a instituit un premiu pentru orașul în care s'a născut. Premiul este destinat aceluia, care poate dovedi că a împlinit 21 de ani și n'a înjurat niciodată și nici n'a scos din gură vorbe de ocară. Acela dintre tineri care este lipsit de acest cusur, va fi premiat cu un ceas de aur în seara anului nou.

«Școala» ungurească. Cercul profesorilor secundari din Budapesta, într'o ședință din zilele trecute, s'a ocupat de chestiunea intensificării spiritului iredentist prin școală: s'a propus introducerea unui nou obiect de studiu, care să facă cunoscut elevilor pierderile etnice, economice și culturale suferite de Ungaria în urma tratatului de la Trianon. Președintele cercului a fost însărcinat să studieze mijloacele prin care se poate realiza din punct de vedere pedagogic (!) instrucțiunea iredentistă. Astfel propaganda iredentistă se introduce în mod oficial la toate școalele din Ungaria. «Fericită» țară!

Inaugurarea noului teatru comunal din Timișoara, reclădit după planul și sub supravegherea dlui arhitect Duiliu Marcu, se va face în curând în cadrul unei mari solemnități. Deschiderea teatrului se va face cu *opera* românească *Năpasta*, a dlui Sabin Drăgoi, după piesa cu același nume a lui Caragiale.

Și-au pierdut mintea. Poliția orașului Moscova a aflat, că un zidar în fiecare dimineață, timp de câteva săptămâni, când pleca la lucru, își zidea nevasta până la gât; ear seara, când se înapoia dela lucru, o scotea din zid. Mintea sucită de bolșevic!

Și-a redobândit vederea. La Bratislava un automobil a răsturnat o femee oarbă, care mergea lângă trotuar. Șoferul a oprit automobilul și spre marea lui mirare femeea, care s'a ridicat dela pământ, a început să scoată țipete de bucurie alergând la el să-l cuprindă. Cazul s'a făcut imediat clar: Femeea a fost 11 ani oarbă. La căderea ei sub roțile automobilului a suferit o zguduire de nervi, care i-a întors vederea. Cazul este cercetat la facultatea de medicină din Bratislava.

Alcoolismul și tinerimea. Camera ungurească a votat săptămână trecută proectul de lege, care oprește a se vinde tinerimii băuturi alcoolice. S'a mai primit propunerea, ca guvernul să introducă interzicerea complectă a vânzării de băuturi alcoolice începând de Sâmbăta după ameazi până Luni dimineața.

Arestat. Ungurul ciangău, Balogh Péter dela Deva, spărgător și jăfuitor de odoare bisericești în județul Hunedorii, a fost prins și pus la răcoare. S'a pornit cercetare și împotriva celor ce au cumpărat dela Balogh Péter lucruri furate.

ȘTIRI LOCALE

In loc de cunună pe mormântul nepoatei și verișoarei *Mărioara Todoran*, familia Borcia din Sibiu dăruiește 300 Lei la legatul Dr. Ion Borcia, administrat de Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu.

Comitetul școlar al liceului Gh Lazăr face cunoscut, că adunarea generală extraordinară, în cazul că nu se va putea ține Dumineca, 27 Noemvrie, se va ține cu orișice număr de membri, Dumineca, 11 Dec. a. c. *Comitetul.*

Aviz. Domnii, cari doresc a participa la adunarea generală a «Astrei», în 4 și 5 Dec. a. c., în Sibiu, sânt rugați să se anunțe cel mai târziu până la 1 Decemvrie a. c. biroului «Astrei» Str. Șaguna Nr. 6 pentruca să poată fi luați în considerare la încuartiruire și la masa comună. Pentru cei neanunțați și pentru eventualele nemulțumiri, ce s'ar ivi din această cauză comitetul aranjator își declină orice răspundere. *Comitetul aranjator.*

Poșta redacției

Pr. *A. N.* în *O.* S'a primit cu mulțumiri. Rugăm continuare.

Onoranții restanțieri cu plata abonamentului, pentru anul acesta, sânt stăruitor rugați să o achite fără întârziere.

---

fidel al frumseții și exactității acestei arte țărănești atât de minunate.

Acest album e unic în felul său și are avantajul că Dl prof. Comșa își poate comanda cópii după dorință.

Un al treilea album de crestături în lemn surprinde pe vizitatorul expoziției, care conține 40 file cu sute de furci, unelte de lemn și alte modele.

Prof. Comșa a făcut pentru patria sa lucruri de mare valoare. El merită recunoștința tuturor acelora cari au înțelegere pentru ce este frumos și au inimă pentru popor...

Dela conferențele preoțești

Care este modul și care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolșevistă și propaganda seciară în comunele rurale?

(Urmare).

In mod involuntar se suflă în primejdiosul foc al sectarismului și din partea unor intelectuali români, cari, prin indiferentismul lor religios, pregătesc treceri în tabăra sectarilor. Acei intelectuali aprobă doctrinele sectare, b. o. și prin faptul, că nu cercetează biserica segulat. Poporul vede și rațonează în felul său.

II. După ce indicai, în linii fugare, contururile apariției cu concepții distrugătoare de ordine socială, urmărite de ideologia bolșevico-sectară, voi încerca să arăt unele dintre metodele și mijloacele de combatere.

Recunoaștem, din capul locului, că ideile și curentele bolnave amintite, în primul rând trebue să întâmpine dârza împotrivire a activității preoțimii. Este natural, ca preotul, — dar și toți fiii buni ai neamului, și cu deosebire cei din fruntea treburilor obștești, — să fie apărători aprigi ai intereselor obștești.

Voi încerca a statorî: ce trebue să facă preotul și ce ar trebui să facă administrația noastră românească.

1. In rândul metodelor de activitate a preotului punem întâi *predica.* Să se predice, la ocazii binevenite, cu argumente și citate din sf. Scriptură. Cu deosebire părțile atacate de rătăciți, ca: biserica, preoția, Sf. cruce, Sfintele taine, postul etc. trebue cu îngrijire apărate și susținute prin predici. Are totdeauna bun efect predica, dacă se închee cu o maximă sau sentința scurtă și conținătoare, pe care auditorul o păstrează bine în minte.

In locuri, unde am predicat despre rătăcirile sectare, la încheere spuneam: «I. creștini! Cine fuge de biserică, de cruce și de tămâie, e frate cu satana; căci nici acesta nu poate suferî biserica, crucea și tămâia».

2. Alt mijloc, întru combaterea boalei acesteia, este netăgăduit catehizarea și meditațiile cucernice după vecerniile din Dumineci și sărbători, unde e adunat cu deosebire tineretul. Știm din experiență că tineretul satelor nu vine în număr mare la liturghie înainte de ameaz; după ameazi însă, la vecernie, umple biserica, știind că atunci se face școală de învățături sfinte. Două piedeci ne stau aici în calea doritelor rezultate, ce s'ar putea obține: 1. horele (jocurile) în toată Dumineca, ele împiedecă participarea; 2. lipsa unei programe analitice, corespunzătoare, asupra materialului de desvoltat în aceste conveniri catehetice. Nu e lucru ușor a alege materialul de tratat și a l desvolta cu efect. Să fiu iertat, dar nu toți preoții pot deslega norocos problema aceasta. Un îndrumător — o programă — ni-ar lipsì tuturor. P. V. nostru Consiliu arhiepiscopesc ar face foarte bun lucru, interesându-se de elaborarea și editarea unei programe cu material ales și împărțit.

(Urmează).

Nr. 558/927. (137) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa I-ia **Barcan**, protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.

2. Una ferdelă (25 litri) porum strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.

3. Stola stabilită în şedinţa consiliului parohial din 27 Ianuar a. c. după exigenţele de trai de azi.

4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.

5. Locuinţa parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs of. prot. Cererile întrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţa poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 8 Iunie 1927.

Poiana Sărată, (Oituz) la 3 August 1927.

Ion Rafiroiu
protopop.

---

(139) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Blăjel** din protopresbiteratul Târnava se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat conform coalei B.

2. Sesia parohială de 26 jug. cat.

3. Curtea parohială cu toate supraedificatele în stare bună şi grădina de aproape un jug. cat.

4. Lemne de foc din pădurea comunală date de comuna politică conform uzului, plătite de preot, dar tăiate, făcute şi duse de popor.

5. Stola obişnuită.

Concurenţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor înainta cererile de concurs oficiului prot. în Diciosânmărtin, cu documentele prescrise şi în termin legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral în înţelegere cu consiliul parohial din Blăjel.

Diciosânmărtin, la 12 August 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 542/1927 prot. (138) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Ioan Radu din parohia de clasa a II-a **Alma**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate din toate venitele din parohie.

2. Jumătate din sesia parohială, constătătoare din 22 jugăre arător şi fânaţ.

3. Echivalentul salarului de capelan se va achita din salarul parohului, până când se va întregi dela stat.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile oficiului protopopesc Târnava-mare în Biertan, provăzute cu documentele prescrise, şi în terminul indicat se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a cuvânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc Târnava mare, în înţelegere cu consiliul parohial din Alma.

Biertan, la 14 Noemvrie 1927.

Nicolae Gheaja
adm. protopopesc.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Înălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — In post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi bolşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; însemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

---

(135) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Vecerd**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de 30 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 13 jug. parte arător, parte fânaţ necomasat.

3. Dela fiecare familie anual una ferdelă grâu: familii fiind 92.

4. Stola după Tariful stabilit de adunarea protopopească pentru toate parohiile din tract.

5. In lipsa de casă parohială pentru locuinţă se va închiria altă casă.

Se notează că gara de parohie este în depărtare de 2 klm.

Ceice vor reflecta la această parohie îşi vor înainta cererile provăzute cu documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, şi se vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-şi arăta deseritatea în cântare, predicare şi eventual servire, şi a face cunoştinţă cu poporul.

Agnita, 12 Noemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Vecerd.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

Nr. 425/1927. (134) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a **Homorod-Joseni**, protopopiatul Geoagiu, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt următoarele:

1. 17 j. sesiune parohială.

2. Venite stolare obicinuite.

3. O parte de lemne pt. foc, din pădurea comunală.

Parohia e aşezată la 8 klm. de halta Romos-Geoagiu şi la 4 klm. de centrul protopopiatului. Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi se pot prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu poporul.

Geoagiu, la 1 Octomvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Geoagiu, în înţelegere cu Consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

Nr. 392/1927 prot. (133) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Fântâna**, cu filia Hoghiz, protopopiatul Rupeni (Cohalm) se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile, dela prima apariţie în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Intregirea dela stat.

2. Sesiune parohială veche 4½ jug. cat. şi 5 jug. primit din reforma agrară.

3. Locuinţă în casele parohiale şi folosirea curţii, grădinei şi a dependinţelor de acestea.

4. Dela circa 140 familii din parohia Fântâna şi 30 familii din filia Hoghiz, câte una ferdelă nouă (20 lit.) cucuruz. Văduvii şi văduvile plătesc pe jumătate.

5. Stola stabilită şi uzitată în protopresbiteratul Cohalm.

6. Trei stânjini lemne de foc lungi, aduşi în curtea parohială de parohieni.

Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs Oficiului protopopesc ortodox Rupeni (Cohalm) însoţite cu toate documentele necesare, şi, spre a face cunoştinţă cu poporul, să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică pentru de a cânta, predica sau celebra.

Oficiul Protopresbiteral ort. Rupeni (Cohalm) în înţelegere cu Consiliul parohial respectiv.

Ştena, la 10 Octomvrie 1927.

Jeronim Buzea
adm. prot.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 29 Noemvrie 1927 Nr. 88

Telegraful Român

Organ național-bise

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

La sicriul lui Ion I. C. Brătianu

Cuvântarea rostită de I. P. S. Sa mitropolitul nostru NICOLAE, la Ateneul Român din București, în numele bisericii ort. române

Intristată adunare,

Providința, ale cărei orânduiri rămân de atâtea ori nepătrunse de mintea omenească, a luat din mijlocul nostru pe cel mai ilustru fiu al patriei noastre, pe marele patriot și bărbat de stat, care a fost **Ion I. C. Brătianu.**

Dela o margine a țării până la cealaltă, o durere nemărginită a copleșit, fără de veste, toate inimile românești, și golul rămas în urma celui ce a trecut pragul veșniciei îl resimțim cu atât mai dureros și mai apăsător, cu cât mai mari cresc în fața noastră personalitatea, calitățile extraordinare și mărețele înfăptuiri ale adormitului în Domnul.

Dacă o națiune își găsește expresiunea cea mai superioară în eroii săi, ce au fost în stare să întruchipeze într'un moment dat geniul, aspirațiunile și forțele sale morale cele mai reprezentative, — poporul românesc a avut în persoana celui ce i-a condus destinele politice în clipele culminante ale istoriei sale, un strălucit simbol.

In sufletul lui Ion I. C. Brătianu se uneau într'un admirabil echilibru, în acelaș timp, o minte ageră și bine cumpănită, o inteligență vie și pătrunzătoare, o hotărâre fermă și o energie de fier, înțelepciune și geniu politic, iar mai presus de toate o nețărmurită iubire de țară, de poporul românesc, de această scumpă glie strămoșească, pe care o adora cu tot focul alimentat de cea mai curată tradiție familiară, de această glie pe care a sporit-o, redând patriei-mume, prin supraomenești și subime sacrificii, provinciile românești cari gemeau de veacuri sub stăpâniri străine.

Cu instinctul sigur al omului de rasă superior, sporit și printr'o strălucită moștenire sufletească ce i-a fost lăsată de părintele său, făuritorul regatului român, — Ion I. C. Brătianu a urmărit totdeauna idealul național ce i se încredințase cu liniștea rațiunii precise și bine calculate, dar și cu căldura unei inimi în adâncul căreia clocoteau cele mai nobile simțeminte patriotice. In tradițiunile familiare această fericită sinteză de sentiment și de rațiune era un **credeu neclintit**, *pe care, în acțiunile lor de viguros patriotism nici Ion Brătianu-tatăl și nici Ion Brătianu-fiul nu l'a desmințit nici o singură dată.*

Călăuzit de acest perfect echilibru, care dă măsura completă a bărbatului de stat, în momente extrem de grele Ion I. C. Brătianu a știut să asculte de **glasul inimei,** *în care simțea vibrând aspirațiile unui întreg popor, când a luat asupra conștiinții sale povara răspunderii de soartea și de viitorul lui.*

Nu voi uita nici odată în viața mea cuvintele memorabile cu cari Ion I. C. Brătianu, la Sibiu, în anul 1919, într'o ședință solemnă a Marelui Sfat național își justifica acțiunea sa în vederea realizării idealului național: Tatăl meu — spunea adormitul în Domnul — pe patul său de moarte mi-a dat sfatul ca în lucrurile mărunte ale vieții să mă călăuzească mintea; dar în momentele decisive pentru soartea poporului românesc să ascult fără șovăire **glasul inimei.**

Intristată adunare,

Cu ce i-am putea răspunde acestei iubiri curate și acestei înțelegeri a suferințelor fraților săi, cari gemeau în robie, decât unind la un loc simțirea inimilor milioanelor de români desrobiți într'un acord, într'un imn de nepieritoare și omagială recunoștință? Mai trainice decât bronzul și marmora, aceste simțeminte de recunoștință și iubire vor vesti generațiilor viitoare marea pildă de patriotism creator ce ni o lasă moștenire, și în chipul acesta îl vom simți din generație în generație **viu** *în mijlocul nostru cât neamul românesc unificat pentru totdeauna va dăinui pe acest pământ!*

Ca slujitor al bisericei strămoșești nu pot întrelăsa să aduc cuvântul ei de mulțumită marelui ei fiu sufletesc, care și-a manifestat tot interesul față de problemele ei și n'a pregetat a-i acorda tot sprijinul pentru a i ridica prestigiul și a o pune în situațiunea de a-și realiza misiunea ei sfântă în mijlocul poporului nostru.

Insoțindu-l cu binecuvântările bisericei în această clipă de grea despărțire, ridicăm rugăciuni fierbinți către Tatăl ceresc pentru sufletul lui și cu umilință mulțumim Providinții divine care în nețărmurita ei purtare de grijă s'a milostivit să ni-l dăruiască.

In veci pomenirea lui!

La moartea lui Ion I. C. Brătianu

— Noul guvern depune jurământul. — Doliul parlamentului. — Cuvintele deputaților și senatorilor. — Elogiile bisericii noastre. — Proclamația guvernului către țară. — Membrii Familiei Regale în locuința defunctului. — La Ateneu. — Ceremonia înmormântării. — Comemorarea în Sibiu. —

La depunerea jurământului noului guvern, I. P. S. Sa patriarhul *Miron* a rostit următoarele cuvinte:

După nenorocirea ce țara a avut să îndure prin pierderea celui mai mare rege, Dumnezeu ni-a dat o nouă mare lovitură, luând dintre noi una din cele mai mari figuri politice ale României contimporane. Istoria nepărtinitoare va așeza, alături de marea figură a lui Ion Brătianu, pe fiul lui, care a prezidat întregirea neamului.

Rog pe Dumnezeu ca în aceste momente solemne să coboare asupra conducătorilor țării noastre duhul înțelepciunii și al înțelegerii, pentruca prin eforturi unite să putem în parte împlini golul lăsat prin pierderea lui Ion I. C. Brătianu.

*

Camera deputaților se întrunește la ora 3 și jum., în ziua de 24 Noemvrie 1927. Președintele, dl *N. N. Săveanu*, în cuvinte emoționante vestește încetarea din viață a președintelui consiliului de miniștri: Ion I. C. Brătianu.

Brătianu, — continuă președintele camerei — a avut în întreaga i viață politică, ca stea călăuzitoare, mărirea și înălțarea patriei, căreia zi cu zi i-a închinat toată activitatea.

Intors de pe câmpiile Bulgariei l-am văzut cerând partidului său, cerând țării, ridicarea acelei pături sociale, care a fost și este temelia de toate timpurile a statului nostru, chemând-o, prin dreptul de vot la viața politică, prin expropriere asigurându i un trai mai bun.

Pe el, din copilărie, l-a stăpânit cu putere și nu i a dat liniște dorul de a vedea unitatea țării și a neamului său. De aceea, atunci când Ardealul nu venise încă la patria mamă, cu străduință a adus la Florica biserica dela Abac a lui Horia, și reclădind-o din bârnele bătrâne i-a

dat putința ca ea să se găsească pe pământul liber al regatului, așteptând ziua când și Albacul să fie al României-mari.

Golul ce lasă Brătianu este imens; pierderea lui o resimte întreaga țară; ultimul omagiu ce se cuvine să i-l aducem, e ca viața noastră politică să fie stăpânită de gândul că România are nevoie, acum, mai mult ca ori când, să i se asigure nu numai ziua de azi, dar și cea de mâine. —

In numele guvernului, dl *I. G. Duca*, ministrul de interne, termină vorbirea sa spunând:

In jurul sicriului său, în aceste vremuri grele, cu toții să ne unim într'o patriotică și supremă sforțare.

Adesea în toiul luptelor politice, în vâltoarea patimelor deslanțuite, Ion Brătianu a fost neînțeles și nedreptățit. Senin, el răspundea: — nu-mi pasă de pietrile ce mi se aruncă în viață, îmi pasă de piatra ce se va pune pe mormântul meu.

Pe mormântul lui să punem pecetia dragostei și a unirii frățești. —

Adânc simțit cuvânt rostește dl *Dr. N. Lupu*, ministrul muncii când zice:

Tip reprezentativ al rasei, Ion Brătianu întrunea în el toate calitățile primordiale ale poporului român, altoite pe o individualitate rară, nu numai în istoria noastră, dar și în istoria lumii.

De o înfățișare olimpiană, el închidea în sufletul său o putere de voință magică ce se îmbina cu o bunătate sufletească pe care cei ce l-au cunoscut de aproape, și cei ce au știut să citească în ochii lui, au simțit-o și au înțeles-o.

Un humor sănătos și specific rasei, l-a putut face să treacă prin cele mai grele clipe ce sânt date unei existențe pe pământ, calm, senin și netulburat.

Cu aceste însușiri personale și dintr'o linie de ascendenți iluștri, având tradiția și experiența, era fatal ca el să joace rolul istoric de mare înfăptuitor și legiuitor al poporului său.

Pentru că tot acest complex de însușiri moștenite și căpătate, toată inteligența lui vie și toată cultura generală care îi împodobeau sufletul, erau iluminate de flacăra strălucitoare a patriotismului său arzător.

Copilului, care văzuse înfăptuirea Unirii Principatelor prin munca și patriotismul tatălui, i s'a implântat în suflet, ca un imperativ categoric: realizarea Unirii celei mari.

Câtă comoară de geniu diplomat, câtă voință dârză, câtă pricepere, câtă tenacitate, câte furtuni au trebuit să străbată acest falnic călăuzitor de neam, pentru a ajunge la împlinirea acestui ideal, o știe generația prezentă, o știu toți acei care cu dânsul au lucrat, la el au privit, sau pe el l-au combătut.

Istoricul viitorului va desprinde din lumea uriașilor politici, figura gigantică a lui Ion Brătianu și el va însemna pentru poporul român ceeace marii legislatori antici, Licurg și Solon, au însemnat pentru popoarele lor.

Patriotismul lui nu era abstract. El se confunda cu o iubire adâncă și intensă a poporului și a pământului românesc, acea dragoste plastică, ce l-a făcut ca înainte de unirea cu Ardealul, el să strângă la sânul lui, în frumoasa lui livadă din Florica, simplul și scumpul odor al neamului, Bisericuța de lemn a lui Horia. —

Au luat apoi cuvântul toți șefii celorlalte partide din cameră, după care ședința se ridică în semn de doliu. —

In ședința solemnă din aceeaș zi dela *senat*, după discursurile dlor C. I. Nicolaescu, președintele senatului, I. G. Duca și Dr. N. Lupu, miniștri, a vorbit I. P. S. Sa Mitropolitul *Pimen* al Moldovei și Sucevei. In numele sfintei noastre biserici, înaltul prelat a zis:

Dimineața zilei de azi a adus țării și poporului român cea mai groaznică și dureroasă știre. Moartea lui Ion I. C. Brătianu, președintele Consiliului de miniștri, profund ne-a îndurerat pe toți, uluindu-ne sufletul și amuțindu-ne limba.

Sub stăpânirea unei așa de profunde dureri, care ne încremenește întreaga ființă, nu se poate vorbi despre uriașa personalitate și rolul istoric, epocal, al marelui dispărut.

Neamul românesc știe ce-i datorește: **unitatea lui, visată de veacuri și desrobirea pământului strămoșesc.**

De aceea, neamul nostru, în aceste dureroase clipe, într'o reculegere mută, unește veșnica lui recunoștință, pentru tot ce acest mare bărbat de stat a făcut, cu adâncă durere, pentru neașteptata și prea timpurie a lui plecare dintre noi.

Biserica noastră ortodoxă, în numele căreia am dureroasa sarcină să vorbesc, nu va uita, că ION I. C. BRĂTIANU, cu autoritatea sa mare și cu adâncul său simț politic, a găsit necesar și a îndeplinit unitatea și organizarea ei, ridicând-o la înalta treaptă de patriarhie.

Prin aceasta s'a dovedit, că Ion Brătianu n'a fost numai un mare bărbat politic, dar a fost și un devotat și credincios fiu al bisericii lui ortodoxe strămbune.

In numele acestei biserici, a clerului și a credincioșilor ei, exprim profunda durere pentru marea și irepărabila pierdere a marelui bărbat de stat, Ion I. C. Brătianu, care a știut să-și lege numele său pentru vecie, de țara sa mărită și de biserica sa națională română. —

După vorbirile șefilor de partide, care aduc cu pietate omagii memoriei neperitoare a marelui dispărut, ședința senatului, în semn de doliu, se ridică.

*

Consiliul de miniștri, sub președinția d-lui Vintilă Brătianu, a dat următoarea proclamațiune către țară:

ROMÂNI,

Lovit de boală fulgerătoare Ion I. C. Brătianu s'a stins din viață, în dimineața zilei de 24 Noemvrie.

Țara pierde pe omul care mai mult de un pătrar de veac și a închinat, ca sfetnic al marilor și nemuritorilor Regi Carol și Ferdinand, toată munca și sufletul lui pentru propășirea, înălțarea și întregirea statului român.

Opera vieții lui Ion I. C. Brătianu rămâne pentru vecie legată de cele mai însemnate acte din istoria națională și politică a poporului român.

Prin înțelepciunea și patriotismul lui Ion I. C. Brătianu, destinele neamului românesc au fost conduse la înfăptuirea unității naționale, ear rolul pe care Ion I. C. Brătianu l-a avut în făurirea României întregite, rămâne pagina cea mai glorioasă din viața marelui dispărut.

Poporul român datorește lui Ion I. C. Brătianu reformele democratice, votul obștesc și împroprietărirea sătenilor, precum și întreaga operă de organizare a statului întregit.

Dar opera lui Ion I. C. Brătianu, de care istoria va vorbi întotdeauna cu evlavie și cu recunoștință, înseamnă o muncă uriașă de fiecare zi, depusă cu înțelepciune, cu patriotism și cu energie creatoare neasemuită, în slujba statului întregit și a neamului care-i datorește împlinirea celor mai sfinte năzuinți ale lui.

Moartea lui Ion I. C. Brătianu lasă un gol nemăsurat în viața țării și în sufletul poporului român.

România întregită dela un capăt la altul va plânge pe acela care a avut un rol atât de hotărâtor în înfăptuirea ei.

Dar cu cât pierderea este mai adâncă și durerea mai covârșitoare, cu atât mai vie și mai puternică trebuie să fie în sufletul poporului român hotărârea de a birui durerea ce încearcă, prin simțimântul de dragoste și solidaritate patriotică ce trebuie să apropie și să lege pe toți fiii țării în jurul intereselor superioare ale Românlei întregite, eternă în puterile ei de viață și de continuă înălțare. —

*

M Sa Regina Maria, Regele George și Regina Elisabeta ai Greciei, AA. LL. RR. Principesa Elena și Ileana au fost Joi la 6 și 15 seara, la locuința defunctului și au exprimat membrilor familiei condoleanțe.

M. Sa Regina Maria, adânc impresionată, a depus pe catafalc flori, a îngenunchiat apoi lângă căpătâiul sicriului cu rămășițele pământești ale fostului prim sfetnic al Tronului și s'a rugat pentru odihna sufletului său.

S'a ținut apoi un serviciu religios de preotul Mihălcescu, dela biserica Amzei, în prezența membrilor Familiei Regale și a rudelor.

M. Sa Regina și membrii Familiei Regale au stat o jumătate de oră la locuința defunctului, plecând apoi la palat, conduși până la ieșire de dl prim-ministru Vintilă Brătianu.

După 5 minute a sosit A. S Regală Principele Regent, Nicolae, ear după 10 minute I. P. S. Patriarh Miron, Regent, însoțit de adjutantul său.

Membrii Inaltei Regențe au depus o coroană cu inscripția: «*Marelui patriot și om de stat I. I. C. Brătianu, Regența*».

*

Vineri dimineața au fost transportate la Ateneul Român rămășițele pământești ale mult regretatului fost prim-ministru. La ora 1 s'a dat voie publicului să intre în rotonda Ateneului. Mii de oameni, adânc impresionați, s'au perindat, în jurul catafalcului, în ziua de Vineri și Sâmbătă.

*

Telegrame de condolențe s'au primit din diferite capitale ale Europei, precum și din toate colțurile țării. Numeroase delegațiuni au sosit în capitală pentru a participă la înmormântare.

*

In ziua înmormântării, Duminecă, s'au săvârșit servicii divine în toate bisericile din țară, ținându-se parastase pentru odihna sufletului adormitului în Domnul. Toate spectacolele, din această zi, au fost oprite și autoritățile publice închise, în semn de doliu general.

*

Funerariile s'au început Duminecă, în 27 Noemvrie, ora 8 și jum., la Ateneul Român, cu serviciu religios, săvârșit de înaltul cler.

Primul discurs a fost pronunțat de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* în numele bisericii ortodoxe.

Il publicăm în fruntea foii.

Au mai rostit cuvântări dnii: Dr. Angelescu în numele guvernului, Nicolaescu în numele senatului, Săveanu în numele camerei, Vaida în numele partidului național-țărănesc, general Coandă în numele partidului poporului, Tașcă în numele partidului dlui N. Iorga, Borcea în numele partidului țărănesc; d-nii Lăpedatu, Inculeț, Nistor, Cosma și Moșoiu în numele ținuturilor alipite, N. P. Ștefănescu în numele corpului tehnic și I. Th. Florescu în numele capitalei, și un student.

*

De-a lungul drumului spre Florica erau înșirați mii de oameni, cari în jale mută întâmpinau, în gări și sate, trecerea convoiului mortuar.

La Florica, sicriul ridicat pe umeri de uncheși, cu părul alb, din Rătești, după o scurtă slujbă religioasă, e așezat pe carul tras de șase boi. O flamură îl acopere.

Carul funebru e escortat de săteni îmbrăcați în alb, cu capul gol.

Cortegiul se pune în mișcare. Intâi delegațiile cu drapele, un sobor de preoți în veștminte de fir, coroanele, carul funebru, familia, miniștrii, parlamentarii, norodul.

Lume imensă.

O massă enormă de țărani, cuviincioși ca totdeauna, bărbați, femei și copii, cu lumînări și lacrimi, aducea omagiul îndurerat al poporului român pentru marele dispărut.

In parcul dela Florica, în momentul când M. S. Regina apăru în pridvorul sfintei biserici, şi când glasul rugăciunilor se înălţă spre ceruri, ear dangăt de clopote şi bubuit de tunuri cutremurau văzduhul, părea că sufletul neamului pluteşte d'asupra lăcaşului de veci al celuice ne-a izbăvit de jugul străin...

Când preoţii au intonat «*Veşnica pomenire*», au bubuit salve de tun.

O triplă salvă de onoare a subliniat coborârea sicriului în cavou.

Fostul prim-ministru se odihneşte lângă părintele său şi mama sa...

•

Parastas. La finea Liturghiei s'a oficiat, în biserica noastră catedrală din *Sibiu*, parastas pentru odihna sufletului adormitului în Domnul, Ion I. C. Brătianu. Au asistat, pe lângă mulţimea de credincioşi, şi elevii şcoalelor din localitate, d-nii ofţeri din garnizoană, în frunte cu dl comandant de corp, general Găvănescu, şi autorităţile civile, cu dl prefect Regman. La finea slujbei, Părintele Consilier metropolitan Dr. Vasile Bologa, a rostit o cuvântare ocazională pe care o publicăm în alt loc al ziarului nostru.

•

Comemorarea dela Prefectură. — După ameazi, în mijlocul unei mari afluenţe s'a ţinut conferenţa dlui prefect al jud. Sibiu *Dr. Nic. Regman*, Duminecă, în 27 Noemvrie, ziua înmormântării marelui patriot *Ion I. C. Brătianu.*

Dl Regman a vorbit despre marele dispărut, analizându-i activitatea din toate punctele de vedere, într'o avântată limbă poetică.

Bucăţile corale au fost dirijate de dl prof. *Timotei Popovici*, două cântece bisericeşti pătrunzătoare.

In clipele când şi la Florica duceau la groapă pe mortul neamului — au comemorat şi sibienii clipa, aducându-şi aminte de înaltul bine ce l-a răspândit celce a fost Ion I. C. Brătianu.

Lui Ion I. C. Brătianu

— **Cuvânt rostit în Catedrala din Sibiu, de Dr. V. BOLOGA, Duminecă în 27 Noemvrie 1927.** —

Sânt încă recente durerile neamului nostru, pentru perderea bunului său Rege *Ferdinand I.* Abia s'a alinat o rană adâncă, şi eată, ţara noastră din nou cu faţa cernită, jelind la căpătâiul altui erou al neamului, marele barbat de stat: *Ion I. C. Brattianu.*

Grea încercare pentru noi, grea ispită a sorţii! Să vezi doborâţi la pământ viteji neamului, unul după altul, pe neaşteptate, în cursul operei lor grandioase...

In virtutea misiunii noastre evangelice, sântem cei dintâi meniţi, să împărtăşim durerile ca şi bucuriile lumii. In cazul de faţă, amarul durerii covârşeşte totul, căci plângem pe acela, care întâia dată a buciumat, ca un Arhangel, desrobirea noastră şi care, cu sacrificiul suprem al dorobanţului român, ne-a dus la drept şi libertate.

Noi, ardelenii, am fost o parte integrantă din preocupaţiile sale. Am fost un capitol fundamental în planul său mareţ: întregirea statului român în hotarele sale etnice. Şi Dumnezeu a binecuvântat străduinţele sale, că a fost înţelegătorul vremii, iar dorobanţul a fost înţelegătorul său, şi astfel România nouă s'a înfăptuit, mai mândră şi mai străiucită, decum s'a putut închipui vreodată.

Dar, cate trepte a urcat el, până a ajunge la acest triumf? Nu voi înşira aici, din faptele sale patriotice, tot atatea izoânzi ale poporului român. Aceasta o fac astăzi cei mai de seamă bărbaţi ai vieţii noastre publice, cu care împreună a lucrat şi împreună s'a bucurat sau mâhnit, după fructul ostenelilor lor.

Voi aminti totuş, doar un singur moment, din frământările inimii sale, atât de caracteristic pentru patriotismul său curat.

In 1905, fericitul *Ion I. C. Brătianu* veni'se la Sibiu, cu prietenii săi Morţun ş. a., să cerceteze expoziţia etnografică şi istorică culturală, ce Asociaţia noastră pentru cultura poporului român inaugurase în Sibiu în 19 August 1905. Despre această impunătoare expoziţie organele de publicitate din Bucureşti grăiau în terminii cei mai elogioşi.

Dar fericitul Ion I. C. Brătianu n'a venit la Sibiu numai pentru expoziţie. Din acel prilej a cutreerat colţurile Ardealului şi nu s'a oprit până la casa lui *Horia* în Abac. Aici depune prinosul său memoriei martiriu ui român, apoi cumpără bisericuţa de lemn din comuna lui, în care el din copilărie înălţase rugăciuni, şi o trimite cu iscusinţă, ca un obiect de artă, ca o relicvie sfântă, la moşia sa părintească dela Florica. Acolo reconstrueşte bisericuţa cu evlavie şi o dă din nou meniri sfinte, drept simbolul văzut al cultului său adânc pentru unirea naţională.

Dela acest sanctuar istoric va înălţa rugăciuni de aci încolo, smeritul preot pentru sufletul martirizat a lui *Horia*, ca şi pentru sufletul Marelui *Ion I. C. Brattianu.*

Dar *Ion Brattianu*, nu se opreşte la memoria lui Horia. Munţii Apuseni, cu trecutul lor sbuciumat, i-au vrăjit fiinţa Ş, în 31 August 1924, la anivarsarea centenară dela naşterea eroului Avram Iancu, pregăteşte un drum triumfal pentru străucita Regalitate Română, drept în inima Munţilor Apuseni.

Atunci, înţeleptul Rege al neamului Ferdinand I, însoţit da Augusta Sa Familie, de viteazul amiral Beatty al Angliei, de căpeteniile bisericeşti, mireneşti şi ostăşeşti ale ţării, în frunte cu primul său sfetnic Ion I. C. Brătianu, cercetează mormântul eroului Avram Iancu, sub legendarul gorun al lui Horia dela Ţebea, acolo depun omagiul ţării, st ăbat apoi munţii la Câmpeni, de aici la casa lui natală în Vidra de sus, apoi pe culmile Munţilor Bihorului, unde pe cel mai înalt pisc «Găina», în hurtul de veselie a poporului, înalţă tradiţionala Troiţă românească eroului Avram Iancu.

Celce a săvârşit în viaţă asemenea acte nu poate fi decât un suflet providenţial, în care geniul neamului se manifestă, pentruca lui să-i creeze o nouă moşie, o nouă patrie, mândră, fericită şi bogată.

Acesta a fost Ion I. C. Brătianu, trecut acum la nemurire.

Ca să fim vrednici de opera sa, să ne unim în dragostea de ţară, un gând şi un suflet, pentru veşnica ei prosperitate.

Pas dar, umbră măreaţă, în noianul veşniciei, cu conştiinţa împăcată, că ţi-ai făcut datoria şi ţi-a hărăzit bunul Dumnezeu, să ţi vezi visul cu ochii l...

România întregită, ţara străduinţelor tale, covârşită de durere în ceasul despărţirii, pleacă fruntea cu recunoştinţă virtuosului şi înţeleptului ei făuritor.

Şedinţă festivă

Societatea de lectură «Andrei Şaguna» a studenţilor Academiei teologice «Andreiane» din Sibiu va ţinea Marţi în 29 Noemvrie (oreseara Sf. Andrei) 1927, în memoria patronului ei, în sala cea mare a prefecturii judeţului, **Şedinţa festivă.**

Program:

1. Prof. Dr. Gr. Cristescu: Cuvânt de deschidere.

2. Davidoff: «Cerurile spun», cor bărbătesc.

3 «Personalitatea Sf. Ioan Gură de aur», disertaţie de Tr. Ciocânelea, din curs IV.

4. Möhring: «Victoria», cor bărbatesc.

5. «Răsvrătiţii», poezie de Corneliu Moldovan, recitată de P. Gherman, din curs III.

6. T. R. Triton: «Requiem», cor bărbătesc cu acompaniament de coarde şi harmoniu, în 5 părţi: I. Requiem..., II. Hostias..., III. Agnus..., IV. Benedictus..., V. Sanctus.

Piesele corale vor fi executate sub conducerea prof. N. OANCEA.

Inceputul la ora 6 seara.

Intrarea liberă. Dărnicii cu bani, în scopul sporirii bibliotecii societăţii se primesc cu mulţumită.

Concordatul. A apărut: «Studiul de drept constituţional: Cea mai mare primejdie naţională actuală a României, **Concordatul cu papa,** de *Popescu Tudor*, advocat, prof. de legislaţie la Seminarul central, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor». Conţine proiectul de concordat cu explicarea fiecărui articol. Studiu vrednic de citit şi de respândit. Preţul 50 Lei.

«Divina Comedie». A apărut «Divina Comedie», Vol. II. «Purgatorul» lui Dante, în traducerea lui *G. Coşbuc.* Opera lui Dante, comentată şi ilustrată de dl R. Otz, prof la universitatea din capitală, a fost dată la lumină de «Cartea Românească», în ediţie de lux, împodobită cu numeroase stampe originale.

INFORMAŢIUNI

Darul copiilor pentru M. S. Regele Mihai. Copiii şcolilor primare din Ohio, America, au hotărât să trimită un dar Regelui nostru de o vârstă cu ei, şi anume o cutie cu vopsele şi toate cele trebuitoare pentru pictat, împreună cu o scrisoare scrisă de unii dintre copii. Pentru alegerea scrisorii care va fi trimisă împreună cu darul au fost puşi toţi copiii să scrie câte o scrisoare Regelui Mihai al României; s'au strâns astfel 800 de scrisori, din care s'a ales cea mai bună, care se trimite cu darul.

Presa şi moartea lui I. I. C. Brătianu. Ziarul *Ellenzék* din Cluj scrie: «Ionel Brătianu a fost omul ordinei. Noi, minoritarii, l am judecat totdeauna din acest punct de vedere, deşi răposatul n'a arătat prea multă simpatie faţă de minoritari. Ordinea în ţară a fost şi este însă pentru noi de cel mai mare interes». — Ziarele ungureşti din Cluj şi Oradea au apărut, la moartea lui I. Brătianu, încadrate cu chenar negru — ceea ce n'au făcut ziarele săseşti, nici ale opoziţiei româneşti.

Aviz. Domnii, cari doresc a participa la adunarea generală a «Astrei», în 4 şi 5 Dec. a. c., în Sibiu, sânt rugaţi să se anunţe cel mai târziu până la 1 Decemvrie a. c. biroului «Astrei» Str. Şaguna Nr. 6, pentruca să poată fi luaţi în considerare la încuartiruire şi la masa comună. Pentru cei neanunţaţi şi pentru eventualele nemulţumiri, ce s'ar ivi din această cauză, comitetul aranjator îşi declină orice răspundere. *Comitetul aranjator.*

Rugăminte. Rog pe acei colegi, cari au absolvit în anul 1918 şcoala normală Andrei Şaguna din Sibiu, să binevoiască a-mi comunica adresele, subsemnatului la Regt. 90 Inf. Sibiu, pentru a lua înţelegere în vederea întâlnirii de zece ani şi a comemorării celor căzuţi pentru patrie. Locot. *Berghea Ioan*, Reg. 90 Inf., Sibiu.

Rugare. On. conducători ai oficiilor parohiale ortodoxe române care au primit liste de subscripţii pentru zidirea bisericii din *Târnăviţa*, p. Banişca, jud. Hunedoara, sânt rugaţi să ne restituie listele, cu orice rezultat, până la *23 Dec. 1927*, când va trebui să facem încheerea socotelilor şi darea de seamă publică asupra colectei. *Consiliul parohial ort. român din filia Târnăviţa.*

Postul în Grecia. Pentru a face şi lumea dela oraşe, care se prea îndepărtează de bunele rânduieli ale sfintei credinţe, — între a tele, ne mai ţinând postul, deşi s'a dovedit că e folos tor sănătăţii, — guvernul grecesc, la stăruinţa Arhiereilor, a intervenit cu ordin pentru ţinerea postului: Mercurea şi Vinerea să nu se taie carne, şi restaurantele să nu facă mâncări de dulce, ci numai de post. O măsură care face multă cinste guvernului grecesc.

Numele străine. La Budapesta se iau măsuri pentru înlăturarea numelor străine din viaţa publică ungurească, să nu se mai audă de Kein, Gross, Fuchs, Schwarz, sau de *Roth*, *Weiss* şi *Grün* (deşi ultimele 3 ar putea formă un fel de *tricolor* maghiar). E vorba să se permită ori şi cărui patriot să-şi maghiarizeze numele. Se bucură de măsurile noua în deosebi jidovii aceia cari au interes să-şi tăinuească originea.

Anunţ. Dl *Vasile Meşota* (Braşov, strada Orfanilor, 3) anunţă că are de vânzare earăş *pălăriile* de mătasă, format «*Dr. E. M. Cristea*», pe seama preoţilor. Preţul: 1000 lei bucata, plus porto şi cutie 50 lei. Cei ce comandă, au să arate măsura, în centimetri, a capului.

ŞTIRI LOCALE

Listele alegătorilor pentru cameră, senat şi comună sânt expuse la vedere publică, în timpul dela 1—20 Decemvrie a. c. zilnic, dela ora 11 până la 1 a. m. cu excepţia zilelor de sărbătoare şi Duminecă, la Primăria municipiului Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 2, uşa 17. Amănunte tot acolo.

Consiliul Comunal al municipiului Sibiu este convocat pe Mercuri, 30 Noemvrie 1927, ora 16 (4) d. m. în sala de şedinţe a primăriei. Şedinţa consiliului este publică.

Poşta redacţiei

Şcoala comercială, Dej. N'am primit la redacţie nici un fel de cărţi poştale trimise de Dv.

(129) 1—3

Concurs

In sensul ordinului P. V. C. Arh. Nr. 9346/927 se publică concurs de capelan temporal (cu drept de succesiune) în parohia de clasa III-a **Bobohalma**, din protopopiatul Târnava, pe lângă parohul neputincios Augustin Cheţian.

Terminul de concurs este 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate sesiunea parohială.

2. Jumătate din stolele uzitate.

3. Dotaţia dela stat, al cărei echivalent până la rezolvirea definitivă din partea statului, îl va plăti regulat parohul Augustin Cheţian.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise şi, în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei, în înţelegere cu consiliul şi adunarea parohială din Bobohalma.

Diciosânmărtin, la 30 Octomvrie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 11,205 (136) 1—3

Concurs

In scopul conferirii de stipendii şi ajutoare **pe anul 1928 din fundaţiunea «Andronic»:**

I. Pentru învăţăceii de orice meserie,

II. Pentru sodalii, deveniţi atari în decursul anului 1927,

III. Pentru sodalii, cari au lucrat fără întrerupere 6 ani meseria lor şi au dat dovezi despre dexteritatea de a putea deveni măestri, — prin aceasta se publică concurs, pe.lângă următoarele condiţiuni:

Toţi petenţii la ajutoare şi stipendii să producă:

1. Extras din matricula botezaţilor;

2. Atestat dela comună, despre averea proprie, ori a părinţilor;

3. Atestat familiar, despre familia părinţilor concurentului ori, fiind el căsătorit, despre familia sa, având a se indica în acest atestat, câţi prunci minoreni sânt în familie, câţi cercetează şcoala şi câţi mai sânt la meserii.

Indreptăţiţi a petiţiona sânt numai români ortodocşi născuţi în arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu.

In special au să dovedească:

I. Invăţăceii

a) că au împlinit anul al 12-lea al etăţii;

b) că au cercetat şcoala poporală ori altă şcoală superioară;

c) că au încheiat contractul cu măestrul şi contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură ori magistrat);

d) adeverinţă dela măestru despre sporul ce-l arată în măestrie, despre diligenţa şi purtarea morală; vidimată de catihetul sau parohul local.

Contractul trebue aclus la cerere în original, sau în copie autentică.

II. Sodalii

a) că au terminat anii de învăţăcel, ceeace vor dovedi prin atestatul autorităţii industriale;

b) că au purtare bună şi fac spor mulţumitor, ceeace vor dovedi ori cu carte de lucru, ori cu adeverinţă dela măestru.

III. Sodalii cari sânt în condiţiuni de a deveni măestri

a) să aibă certificat dela măestru;

b) să fi lucrat cel puţin 6 ani fără întrerupere în calitate de calfă, ceeace vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adeverinţe dela măestrii la cari au lucrat;

c) în cerere să arete anume locul unde voiesc să se aşeze ca măestri, ce fel de mijloace mai are pentru a începe meseria pe socoteala lor;

d) să dovedească cu atestat dela oficiul parohial, că cercetează biserica şi e creştin bun şi moral.

Dela toţi concurenţii se cere, ca cererile să fie scrise şi subscrise cu mâna proprie, adresate Consiliului arhiepiscopiei ort. române din Sibiu şi să le înainteze cel mult până la **31 Decemvrie 1927.**

Cererile neinstruite în regulă şi cele intrate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

(135) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Vecerd**, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termin de 30 zile în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Intregire dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 13 jug. parte arător, parte fânaţ necomasat.

3. Dela fiecare familie anual una ferdelă grâu: familii fiind 92.

4. Stola după Tariful stabilit de adunarea protopopească pentru toate parohiile din tract.

5. In lipsa de casă parohială pentru locuinţă se va închiria altă casă.

Se notează că gara de parohie este în depărtare de 2 klm.

Celce vor reflecta la această parohie îşi vor înainta cererile provăzute cu documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, şi se vor prezenta în vr'o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a-şi arăta desteritatea în cântare, predicare şi eventual servire, şi a face cunoştinţă cu poporul.

Agnita, 12 Noemvrie 1927.

Oficiul protopresbiteral al tractului Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Vecerd.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

Nr. 425/1927. (134) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a **Homorod Joseni**, protopopiatul Geoagiu, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt următoarele:

1. 17 j. sesiune parohială.

2. Venite stolare obicinuite.

3. O parte de lemne pt. foc, din pădurea comunală.

Parohia e aşezată la 8 klm. de halta Romos Geoagiu şi la 4 klm. de centrul protopopiatului. Concurenţii să-şi înainteze cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat, şi se pot prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu poporul.

Geoagiu, la 1 Octomvrie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Geoagiu, în înţelegere cu Consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană
de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Nr. 558/927. (137) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa I-ia **Barcan,** protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.

2. Una ferdelă (25 litri) porum strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.

3. Stola stabilită în şedinţa consiliului parohial din 27 Ianuar a. c. după exigenţele de trai de azi.

4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.

5. Locuinţa parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs of. prot. Cererile întrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţa poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 8 Iunie 1927.

Poiana Sărată, (Oituz) la 3 August 1927.

Ion Rafiroiu
protopop.

---

(139) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Blăjel** din protopresbiteratul Târnava se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt

1. Salarul dela stat conform coalei B.

2. Sesia parohială de 26 jug. cat.

3. Curtea parohială cu toate supraedificatele în stare bună şi grădina de aproape un jug. cat.

4. Lemne de foc din pădurea comunală date de comuna politică conform uzului, plătite de preot, dar tăiate, făcute şi duse de popor.

5. Stola obişnuită.

Concurenţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor înainta cererile de concurs oficiului prot. în Diciosânmărtin, cu documentele prescrise şi în termin legal, având a se prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral în înţelegere cu consiliul parohial din Blăjel.

Diciosânmărtin, la 12 August 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 542/1927 prot. (138) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Ioan Radu din parohia de clasa a II-a **Alma,** protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate din toate venitele din parohie.

2. Jumătate din sesia parohială, constătătoare din 22 jugăre arător şi fânaţ.

3. Echivalentul salarului de capelan se va achita din salarul parohului, până când se va întregi dela stat.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile oficiului protopopesc Târnava-mare în Biertan, provăzute cu documentele prescrise, şi în terminul indicat se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a cuvânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc Târnava-mare, în înţelegere cu consiliul parohial din Alma.

Biertan, la 14 Noemvrie 1927.

Nicolae Gheaja
adm. protopopesc.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 2 Decemvrie 1927 Nr. 89

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu

Nr. 10919/1927 Ep.

Circulară

către toate Oficiile protopresbiterale şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In scopul păstrării comorilor noastre artistice şi istorice ce se găsesc în bisericile vechi, cari ameninţând cu ruina nu mai pot servi cultului şi urmează să fie înlocuite cu alte biserici noui, — dispunem ca atunci când va fi cazul de dărâmări de biserici vechi, să se procedeze în modul următor:

Oficiul parohial din parohia unde se află biserica ce urmează să fie dărâmată, va înainta aici prin Oficiul protopresbiteral un raport cuprinzând descrierea amănunţită a bisericii şi a obiectelor vechi ce se află într'însa, arătând între altele, dacă data clădirii bisericii este anterioară sau posterioară anilor 1830—1840.

Consiliul arhiepiscopesc va cere, în baza raportului Oficiului parohial — dela Comisiunea monumentelor istorice trimiterea la faţa locului a unei persoane competente, care împreună cu autorităţile locale va întocmi un proces verbal de obiectele ce trebuiesc păstrate, spre a se trimite Consiliului arhiepiscopesc la Sibiu pentru a se depune în muzeul bisericesc.

On. oficii protopresbiterale şi parohiale se îndatorează a respecta cu stricteţe aceste dispoziţiuni, punându-le în vedere, că de astăzi începând este strict interzisă dărâmarea bisericilor vechi fără îndeplinirea acestei procedări.

Sibiu, din şedinţa Consiliului arhiepiscopesc, ca senat epitropesc, ţinută la 19 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nou şef al partidului naţional-liberal este ales dl Vintilă Brătianu.

Congresul partidului poporului se ţine în 4 şi 5 Decemvrie în sala Sindicatului ziariştilor în Bucureşti. Se va face alegerea, pe o periodă de 4 ani, a preşedintelui. Dl general Al. Averescu va fi, cum se spune, reales.

Fondurile comitetelor şcolare. Ministerul instrucţiunii a fost informat că unele comitete şcolare, depun fondurile, provenite din taxe şcolare, la unele bănci, care n'ar inspira suficientă încredere, numai în vederea unor procente mai mari. Unele dintre aceste bănci, prin operaţiunile lor au ajuns, — au fost semnalate două cazuri, — la faliment, periclitând averea şcoalelor. Ministerul instrucţiunii a pus în vedere tuturor comitetelor şcolare, să depună fondurile numai la casieriile statului şi în contul Casei de depuneri.

„Cercurile religioase"

Aşa se numesc întovărăşirile preoţilor din câte 5—8 parohii, în vederea propagandei religioase în mijlocul poporului, cu grai viu şi prin înfiinţarea de instituţii şi societăţi, menite să susţină această propagandă. Felul de organizare şi activitatea acestor cercuri sânt stabilite în statutele Asociaţiei clerului «Andrei Şaguna» art. 27 şi în Regulamentul de organizare a despărţămintelor şi cercurilor religioase ale Asociaţiei, — art. 10—13.

Practica însă le-a redus la minimul posibil: slujirea sfântului Maslu şi o cuvântare pentru popor, ear şedinţele intime ale preoţilor au pierdut caracterul de reciprocă sfătuire şi ajutorare în misiunea pastorală.

In complexul întreg de organizare a Asociaţiei clerului nostru eu am socotit întotdeauna mai importante *«cercurile religioase»*. De sigur prestigiul Asociaţiei se susţine prin congresele ei anuale, organizate în diferite oraşe.

Tot aşa îşi au importanţa lor adunările pe secţii (eparhii) şi ale despărţămintelor (pe protopopiate). Dar toate acestea privesc numai corpul preoţesc, şi în oarecare măsură pe reprezentanţii oficialităţilor, care onorează cu prezenţa lor întrunirile noastre. Adunările acestea sânt prilejuri de afirmare şi, de sigur, o şcoală de formare a clerului.

Dar rostul mai adânc al Asociaţiei este acţiunea, pe care o poate desfăşura în popor, în mijlocul credincioşilor. Şi aceasta revine «cercurilor religioase».

Eată cum sânt fixate în Regulamentul de organizare mijloacele de lucrare ale cercurilor:

1. întrunirea preoţilor cercului cel puţin odată pe an, în fiecare comună din cerc;

2. slujirea solemnă în sobor a sfintei liturghii, cu predică;

3. combaterea curentelor nefavorabile vieţuirii creştineşti şi încurajarea îndemnurilor religioase; în legătură cu aceasta răspândirea sfintei Scripturi;

4. introducerea misiunilor poporale, cu meditaţii, mărturisirea şi cuminecarea poporului;

5. înfiinţarea instituţiilor caritative, de ajutorare şi îngrijire a neputincioşilor, orfanilor, bolnavilor, readucerea rătăciţilor;

6. înfiinţarea societăţilor de temperanţă;

7. înfiinţarea reuniunilor de înfrumseţare a bisericilor şi de îngrijirea cimitirelor;

8. înfiinţarea caselor culturale, şi

9. introducerea colportajului de cărţi şi broşuri religioase, cărţi de rugăciune, şi icoane sfinte, cruciuliţe, medalioane etc., care se desfac cu prilejul întrunirii cercurilor.

Aşa se prevedea la începutul înfiinţării «Asociaţiei clerului» misiunea religioasă şi de binefacere, pe care noua lege de organizare bisericească o dă în grija *comitetelor parohiale*, menite să ia fiinţă, pe lângă consiliile parohiale.

Ear în ce priveşte pe preoţi, întrunirea cercului religios urmăreşte scopul de a se păstra cât mai des contactul între ei, ca să se poată ajuta reciproc, cu sfatul şi cu experienţa, pentru a se putea introduce o vie lucrare creatoare şi edificatoare pe teren religios şi moral.

Am remprospătat aici prevederile regulamentare pentru lucrul cercurilor religioase. Şi am făcut-o cu gândul de a îndruma atenţiunea fraţilor preoţi spre adevăratul rost al întrunirii cercurilor.

Rostul acestor cercuri nu e numai slujirea unui sf. Maslu, în sobor, şi o cuvântare de caracter general către popor. Ci slujirea *solemnă* a sfintei liturghii în sobor, spre a cuceri sufletele pentru frumuseţile cultului ortodox. Să nu se spună: preoţii trebue să stea fiecare în parohia sa, ca să nu fie lipsiţi credincioşii de slujba sfintei liturghii. Justă observare, dar eu adaug: lipsa preotului din sat, la o sărbătoare de caracter mai mic, e recompensată prin slujirea în sobor de altă dată. Ear predica şi cuvântările către popor nu vor îmbrăţisa subiecte generale, ci anume chestiuni indicate de preotul locului, ca ceea ce se va spune de altul să-i vină în ajutor în strădania lui pastorală.

Conferenţa intimă, la care iau parte numai preoţii, va fi o conştienţioasă revizuire a situaţiei din parohie, a raportului dintre preot şi popor, apoi dintre preot şi preot, unde sânt doi sau mai mulţi. Şi nu numai o revizuire, ci şi o *frăţească intervenţie.* Căci de nu ne vom îndrepta noi unul pe altul, cine ne va scăpa de boala urâtă, ce mistue viaţa preoţească aproape pretutindenea unde sunt doi, şi dărâmă prestigiul nostru şi al bisericii, pe urma stărilor neprielnice dintre preot şi popor. Conferenţa intimă acest scop îl are. *Şi rezultatele se consemnează în proces verbal.* Pentru «teme» şi disertaţii sânt adunările despărţămintelor şi ale secţiilor. Ear, întrucât s'ar angaja totuşi şi pentru conferenţele intime dela cercul religios, ele trebue să se mărginească la problemele pastorale, *proprii respectivului cerc.* Şi nici de cum să nu ia subiecte generale apologetice ca acela al dovedirii dumnezeirii lui Isus, al cul-

tului sfinţilor, al rolului creştinismului... care pot avea rost şi succes într'o adunare publică şi în prezenţa laicilor, dar nu în sfatul intim al unui cerc restrâns de câţiva preoţi, chemaţi să se preocupe de anume probleme locale.

Asemenea nu trebue să servească alte scopuri decât acele de propagandă religioasă *banii* ce se vor strânge la slujbe, cu prilejul cercului. Nu vor întra în buzunarul preoţilor, dar nici în visteria bisericii, şi mai puţin în vreun fond protopopesc. Toată suma se va întrebuinţa pentru procurarea de broşuri, iconiţe, cruciuliţe, medalioane şi alte mijloace de propagandă religioasă, ce se vor împărţi la întruniri. Nu fonduri, ci viaţă activă ne trebue!

Arhim. Policarp.

Maiestatea Sa Regina

despre ION I. C. BRĂTIANU

Dl Mills, dela «Associateds Press of America», a trimis următoarea telegramă agenţiilor ziarelor americane, după convorbirea pe care M. Sa Regina a binevoit să-i acorde, pentru a-i exprima durerea Sa cu prilejul morţii marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu:

«Moartea lui Ion Brătianu este o crudă lovitură pentru ţară. El a fost figura potitică predominantă în domnia Regelui Ferdinand. El a fost adevărata pârghie a tuturor evenimentelor, care s'au succedat în această prea scurtă perioadă de 13 ani, atât de plină în săvârşiri grandioase.

Regele Carol deosebise de mai înainte pe Ion Brătianu ca pe omul viitorului. El era marele favorit din ultimii săi ani, şi ne-a învăţat pe noi, succesorii lui, să ne uităm la el ca la o forţă.

Crescut în cele mai sfinte tradiţii de patriotism de către tatăl său, a consacrat în mod, grandios numele acestui mare şi bătrân ploner. Prea însemnat şi prea puternic pentru a fi atins de critică sau ură, îşi tăia drumul peste evenimentele pe care le întâlnia fără frică şi le stăpânea.

Ion Brătianu era un leader, un şef, un om.

O prietenie inalterabilă ne lega prin mulţi ani de muncă grea. Aveam încredere unul într'altul şi absoluta Mea lealitate pentru idealurile sale ne făcea nişte colaboratori, cari îşi păstrau credinţa.

Stând pe marginea mormântului său deschis, nu Mi-am putut stăpâni lacrămile. Socotesc că am dreptul să-l plâng fiindcă, chiar în momentele de cel mai mare pericol, nu am şovăit niciodată în credinţa Mea, de ceeace el însemna pentru România. Eram destul de puternică pentru ca să Mă bucur de puterea lui. Eu şi Familia Mea îl plângem ca pe un prieten, un patriot, un leal stâlp al Dinastiei.

In singurătatea Noastră, după moartea Regelui, el a fost un puternic sprijin, pe care puteam să ne rezemăm.

A-tot Puternicul l-a rechemat, într'un moment, când toţi aveam nevoie de el. Nu ne rămâne decât să ne înclinăm capetele noastre. Ca un ultim adio către prietenul anilor Mei din tinereţe şi din vârsta matură, aş dori să spun următoarele:

«Atâta timp cât va mai fi suflet în Mine, am să caut, cu ajutorul lui Dumnezeu, să continui şi să susţin opera lui Ferdinand şi a ta. Amin».

Intru amintirea Mitropolitului Andrei

Societatea de lectură «Andrei Şaguna» a studenţilor academiei noastre teologice a ţinut în 29 Noemvrie 1927 în sala cea mare a prefecturii judeţene o reuşită şedinţă festivă, la care a asistat un public ales şi numeros în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*.

Şedinţa a fost deschisă, în absenţa preşedintelui, din partea I. P. C. Arhimandritului *Dr. E. Roşca*, rectorul academiei.

I. P. C. Sa a amintit, că studenţii academiei teologice Andreiane, constituiţi în societate de lectură, pătrunşi de devotamentul faţă de memoria marelui arhiepiscop şi mitropolit Andrei baron de Şaguna, prin prestaţiunile lor culturale, fixate într'un program de şedinţă publică, cu colorit festiv, au în vedere, şi în acest an ca şi în trecut, ca la aniversarea onomasticii în veci neuitatului arhiereu, să justifice, că sunt conştienţi de misiunea lor culturală şi să inspiră şi întăresc în desvoltarea forţelor lor intelectuale prin resuscitarea memoriei acestui *far luminos* al bisericii noastre. Exprimă mulţumită I. P. S. Sale Părintelui Arhiepiscop şi Mitropolit, că prin înalta Sa prezenţă ridică nimbul acestor prestaţiuni ale studenţilor institutului; exprimă mulţumită şi selectului şi numerosului public care a venit la această şedinţă, drept încurajare şi pentru viitor, că prestaţiunile culturale ale viitorilor preoţi sunt apreciate şi urmărite cu interes; şi constată cu plăcere şi prezenţa unui număr considerabil de elevi dela d feritele institute de învăţământ, drept dovadă, că şi ei urmăresc cu interes, prestaţiunile culturale ale colegilor lor, — o declară de deschisă.

S'au executat apoi toate punctele programului, publicate de noi în numărul ultim. Atât cântările, cât şi declamaţiunile şi în special disertaţiunea studentului T. Ciocănelea «Personalitatea Sf. Ioan Gură de aur» care a făcut bună impresie, au fost mult aplaudate.

Şedinţa s'a terminat prin cuvintele I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, ascultate de asistenţă în picioare. I. P. S. Sa accentuiază că a venit să prăsnuiască tradiţionala seară a Sf. Andreiu, cu viitorii slujitori ai altaru'ui. Îşi exprimă bucuria văzând nizuinţa de a păstra contactul sufletesc cu personalităţile mari ale creştinismului. Cercetând voi viaţa acestor personalităţi veţi găsi că taina mărimii lor sufleteşti residă în faptul că au fost ancoraţ, în spiritul Mântuitorului Hristos. Toţi sfinţii şi bărbaţii mari ai bisericii sunt raze trimise în negura veacurilor de către Cel care a fost Soarele dreptăţii şi înaintea căruia ne închinăm noi.

Din această constatare să trageţi o învăţătură pentru voi că nu poate fi decât acela servitor al lui Hristos, care se închină Lui. In aceasta rezidă taina adevăratului preot şi asemenea preoţi ne trebuie azi mai mult decât oricând altădată cari să aducă lumina curată a învăţăturii lui Hristos, să-l propoveduiască poporului prin pilda vieţii celei ce isvoreşte din îndrumările credinţei în Dumnezeu. Sunt mulţumit să constat străduinţele voastre prin cari vă adunaţi comori pe cari cu îmbelşugare să le daţi poporului peste care veţi fi puşi păstori. Mulţumesc şi eu publicului pentru prezenţa atât de numeroasă şi interesul ce-l are faţă de şcoala Teologică, a căror cetăţeni sunteţi voi, şi pentru felul cum v'aţi manifestat serbând pe marele A. Şaguna.

In fine îndemnându-i să urmeze pilda marelui Andrei, le-a împărtăşit binecuvântarea arhierească.

Intreaga asistenţă s'a depărtat dela această şedinţă cu cele mai bune impresii.

Un prieten devotat al românilor: americanul Dr. Ch. Upson Clark

Cutreieră din nou ţinuturile României un englez american, dl Dr. Charles Upson Clark, şi ne vorbeşte — *româneşte*, la inimă, lărgindu ne orizonturile.

Obştea românească va trebui să ţină minte acest nume (se citeşte Clárc), fiindcă purtătorul lui a dat dovezi că ne iubeşte şi că crede în vitalitatea poporului românesc.

Fost director la şcoala de studii clasice, la «Academia americană» din Roma, unde a legat o strânsă prietinie cu Pârvan al nostru, despre care are cuvinte atât de simţite, omagiale, când îşi începe conferenţele, dl Clark este un conferenţiar de forţă.

Despre referinţele dela noi este foarte bine informat. Pentru întâia dată a fost în România, după congresul de pace dela Paris, în 1919. De pe atunci ne-a îndrăgit poporul şi limba. A călătorit prin România, dintr'o provincie într'alta. A fost prin oraşe, dar a fost şi pe sate şi, democratul american, a dormit în case ţărăneşti, la ţăranii noştri (ca prin ţara Făgăraşului, în Avrig d. e.).

Ca roadă a experienţelor câştigate în România a tipărit o voluminoasă carte «*Greater Roumania*» (la Dodd, Medd şi Comp., în America) şi, în anul acesta, un alt volum respectabil, ilustrat: «*Basarabia*» (tot acolo).

Dl Clark e totodată profesor de limba latină şi de limba italiană (a tipărit manuale lăudate în America) — încât dragostea dsale faţă de noi e explicabilă şi în urma studiilor dsale filologice.

Interesul dlui Clark e multiplu — are ochi pentru frumuseţile naturii şi ale lucrărilor artistice româneşti, aude bucuros muzica limbii noastre (exprimând chiar uimitor de bine acele sunete de ă şi î, după care poţi recunoaşte pe un străin), se interesează de cultura noastră, de referinţele politice şi minoritare, şi caută să reliefeze sbuciumul ţării noastre, arătând străinătăţii cât de grea e situaţia noastră şi de câtă energie sântem capabili.

Ca bun patriot american a ţinut să ne vorbească în decurs de trei seri, sub auspiciile «Astrei» din Sibiu, despre viaţa politică-socială, despre viaţa universitară şi despre viaţa intelectuală din Statele Unite.

Ceeace ni-a povestit a fost de deosebit interes. Dela primul moment a subjugat auditorul numeros, care a fost onorat de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae şi de dl general de corp de armată Găvănescu, cu întreg clerul superior şi reprezentanţii armatei.

Dacă este vorba să ne dăm seama ce ne-a captivat mai mult la conferenţele dlui Clark, ne este greu să remarcăm totul, din lipsa de spaţiu. Fiecare s'a ales cu ceva din instructivele şi sugestivele conferenţe: tineretul cu descrierea vieţii tinerimii americane, pline de vânjoşie, dar şi de o cochetare prea mare cu sporturile; cu descrierea colegiilor americane; ascultătorii maturi au reţinut descrierile plastice ale vieţii politice, ale ziarelor şi a felului lor de redactare, ale daniilor grandioase, făcute de bogaţi cu simţ de responsabilitate socială, descrierea literaturii moderne americane, a spiritului de libertate şi a minunatei toleranţe religioase.

Vină dl Clark cât mai des pe la noi şi fie sigur că va fi primit cu braţele deschise, ca un adevărat prieten. De astă dată a plecat din Sibiu, ducând cu sine, pentru conferenţele americane ţesături româneşti, ca să aibă ce arăta, dsa, cel ce se pricepe să vorbească şi despre arta renaşterii italiene...

Rap.

INFORMAŢIUNI

Cimitire pentru adventişti. Din Iaşi vine ştirea, că adventiştii din acest judeţ s'au adresat autorităţilor, cerând terenurile necesare pentru cimitire în care să fie îngropaţi numai membrii acestei secte. Autorităţiie s'au pronunţat contra cererii, motivând, cu drept cuvânt, că nu poate încuraja în niciun fel acţiunea dăunătoare a diferitelor secte.

Ştire ziaristică. In 7 Decemvrie 1927 apare primul număr din *Gazeta Gazetarilor*, organul Sindicatului Presei române ardelene şi bănăţene. Noul confrate anunţă, că nu se pune în serviciul nici unui partid politic, şi că va înfăţişa fără părtinire preocupările de căpetenie ale zilei din lumea politică şi economică de pretutindeni. Gazeta nouă dela Cluj — cum scrie *Naţiunea* — mai promite şi literatură, ca pagină *distractivă*, (greşala culegătorului îi zice «pagină distructivă», — să nu fie de rău augur!)

Din Răhău. Primim: In 27 Noemvrie 1927, o mână de oameni tineri s'a înfăţişat înaintea sătenilor, ca din mult puţinul ce-l au, să-şi arate dragostea faţă de aceia din mijlocul cărora au ieşit. Dl înv. Henţia a dirijat bucăţi de cor cu caracter religios; a recitat dşoara A. Răcătăian versuri alese din poetul Coşbuc; ear dl N. Neaga a împărtăşit sătenilor câteva din impresiile sale culese în călătoria prin Atena şi Sfântul Munte Athos.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuiri mai nouă —

Dela parohiile protopopiatului *Făgăraş:*

a) prin plasare de cărămizi . . 11820
b) prin colectă 3728

Dela harnica **Reuniune** culturală naţională a meseriaşilor români din *Sibiu* 1000

Total Lei: 16,548
Suma de mai 'nainte Lei: 2.822,085
Total general Lei: 2.838,633

Refuzul saşilor. Consiliul comunal al municipiului Sibiu, în şedinţa sa din 23 Noemvrie 1927, a respins, cu voturile săseşti, cererea comitetului şcolar al liceului de fete al statului «Domniţa Ileana», de a i se acorda, în scop de a ridica un edificiu şcolar, terenul de patinaj din strada Carmen Sylva Nr. 1. — Se dovedeşte din nou, că Sibiul are trebuinţă neapărată de *alt* primar.

Primejdia naţională se consideră la naţionaliştii din Austria căsătoriile dintre germani şi jidovi. De aceea naţionaliştii austriaci cer acum să se aducă lege, care să oprească astfel de căsătorii, cu deosebire între funcţionari şi ovreice, sau între ofiţeri şi ovreice.

Scumpirea vieţii. Dela începutul războiului viaţa s'a scumpit an de an. După socotelile făcute, preţurile au ajuns să fie mai scumpe decât în 1916 la hrană de 52 de ori, la îmbrăcămiute de 70 de ori, la alte lucruri trebuincioase omului de 36 de ori. Peste tot viaţa e mai scumpă decât în 1916 de aproape 53 de ori.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Concordatul. A apărut: «Studiul de drept constituţional: Cea mai mare primejdie naţională actuală a României, **Concordatul cu papa,** de *Popescu Tudor*, advocat, prof. de legislaţie la Seminarul central, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureştilor». Conţine proiectul de concordat cu explicarea fiecărui articol. Studiu vrednic de citit şi de respândit. Preţul 50 Lei.

Din publicaţiile Asociaţiunii culturale. Au apărut: Calendarul «Asociaţiunii» (Astra) pe anul 1928, cu nenumărate ilustraţii. Costă 15 Lei. Colaboratori: I. A. Bassarabescu, N. Pora, T. V. Păcăţian, Petre Dulfu, Dr. Gh Cristescu, prof. D. Comşa, Dr. G. Preda, Horia Petra-Petrescu, etc. Calendarul este totodată numărul jubilar (150) al «Bibliotecii poporale a Asociaţiunii».

— Nr. 151 din «Biblioteca poporală a Asociaţiunii»: «*Gheorghe Cârţan*» de A. P. Bănuţ. Schiţe umoristice pline de duh. Costă numai 5 lei. are şi o fotografie reuşită a lui Cârţan. Se află de vânzare la librării, şi la Sibiu, «Astra», Str. Şaguna 6.

Biblioteca Creştinului Ortodox, N-rii 33—36. Presa bisericească dela noi a luat act cu vie plăcere de apariţia numerilor din Biblioteca Creştinului Ortodox, apăruţi până acum.

Broşura Nr. 33 este scrisă de părintele Dr. Ştefan Cioroianu, despre rugăciune, cu scopul ca în familia creştină rugăciunea să fie îndeletnicire zilnică.

— In N rii 34—35, arhimandritul Policarp Moruşca, scrie despre Căsnicia Creştină, cu scopul ca cei ce se pregătesc la căsătorie, să-şi poată da seamă de importanţa pasului ce-l fac prin căsătorie.

— Broşura Nr. 36: «Despre sf. Tradiţie», combate rătăcirea baptistă cu privire la sf. tradiţie.

Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Preţul unui număr 3 lei.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile ne resplătibile pentru fiecare viticultor. In interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul B.hor. Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 4—16

Fixarea datei Paştilor

— De Baron GUSTAV BEDEUS —

(Urmare din Nr. 85 şi sfârşit).

4. Dl Chiricescu zice: fiindcă Paştile trebue să fie sărbate *după* pasha evreească, uneori (d. e. 1940) vor cădea mai târziu de 25 April. Intr'un astfel de caz deci trebue, să renunţăm la amânarea, tocmai pentru a respecta norma niceeană.

Dar înzadar declară dsa şi aici şi în păscălia dsale, că voeşte să se ţină strict de norma niceeană. Căci dsa propune amânarea Paştilor pentru cazul coincidenţei Paştilor cu pasha evreească, dacă prin această amânare nu cad *după 25 April.* Dacă astfel Paştile se amână, adecă nu se sărbează la ziua hotărâtă de norma niceeană, atunci cum mai poate să afirme dsa, că voeşte să observe acea normă?

După norma dsale de a sărba Paştile după pasha evreească, dacă astfel nu cad după 25 April, ele însă vor cădea uneori (ca d. e. în a. 1923, 1934 şi 1948) pe 24 ori 25 April, adecă nu pe Dumineca de după *prima*, ci chiar după a *doua* lună plină de după equinocţiul de primăvară.

Nu este aceasta o călcare a normei niceeane?

Dl Chiricescu are grijă numai, ca Paştile să nu treacă peste 25 April; dar nu, ca să fie ţinută adevărata normă niceeană, după care Paştile trebue sărbate în *Dumineca de după prima lună plină de primăvară:* ci nu în altă zi!

Norma de a sărba Paştile după pasha evreească sigur *în general* este corectă, căci Invierea a fost în ziua *de după* lună plină, adecă după pasha evreească, având să cadă aceasta pe ziua lunei pline.

Dar regula aceasta este numai *în general* corectă. Ea se bazează pe presupunerea, că pasha evreească de fapt cade pe *prima lună plină* de după equinocţiu; aşa dară nu pe ziua *următoare* sau chiar şi pe a *doua* lună plină de după equinocţiu.

Deci este împotriva regulei niceeane a sărba Paştile creştine după o astfel de pashă evreească întârziată, în loc de Dumineca de după *prima* lună plină de primăvară. Paştile creştine aşa dară trebue să fie sărbate nu *totdeauna* după pasha evreească, ci numai în cazul, când aceasta în adevăr cade pe *prima* lună plină. Necondiţionat să ţinem regula niceeană, fie că-şi serbează evreii pasha lor înainte ori nu.

Altcum, în zilele de 22—27 Martie noi nici nu ne am mai putea sărba Paştile, pentru că cea mai de vreme pasha evreească cade pe 27 Martie. (Dar pasha evreească merge tot mai adânc în vară, aşa că va veni un timp, când cea mai de vreme vor fi chiar la 25 April. Atunci după teza sărbării Paştilor după pasha evreească noi nici nu ne-am mai putea sărba vreodată Paştile).

Orice amânare a terminului hotărât de către sinodul niceean este o călcare a acelei hotărâri; înzadar o neagă dl Chiricescu.

5. In Nr. 71/926 a «Tel. Rom.» dsa zice: «Dar eu... nu m'am oprit nici la modalitatea de a urca, fără excepţie cu câte 13 unităţi datele păscăliei spre a le avea deopotrivă cu datele respective ale calendarului de curând îndreptat». Acum zice dsa, că este din domeniul fantaziei, că ar fi zis aceasta; dsa dimpotrivă a declarat în «Aşezarea păscăliei»: «O astfel de urcare ar fi o mare greşală, căci atunci noi nu am mai avea Paştile între 22 Martie şi 25 April, ci între 4 April şi 8 Maiu».

Dl Chiricescu neagă în felul acesta propriile dsale cuvinte şi-mi face imputarea de a fi făcut o afirmare falsă. In adevăr este ciudată o astfel de îndrăzneală.

6. Eu am zis: Sărbarea Paştilor este aniversarea Invierii Domnului; aceasta *în anul morţii Domnului* a fost în Dumineca de după luna plină, în care (lună plină) *în anul morţii Domnului* a fost şi pasha evreească. Pentru aceea a dispus sinodul niceean, să se sărbeze Paştile în Dumineca după luna plină de primăvară. Nu s'a spus: Paştile să se sărbeze după pasha evreească *a fiecărui an,* pentrucă aceasta uneori nu cade pe ziua lunei pline.

Dl Chiricescu însă ţine mai mult la pasha evreească decât la hotărârea sinodului niceean. Dsa zice în lucrarea «Păscălia», (Paştile să nu se sărbeze după norma niceeană, adecă în Dumineca de după luna plină, ca în anul morţii Domnului, ci) Paştile să fie sărbate în Dumineca de *după pasha evreească a fiecărui an,* chiar şi în cazul când aceasta nu cade pe ziua lunei pline sau chiar când cade abia pe a doua lună plină.

Dar dl Chiricescu prezintă ca pe o mare erezie această teză a sinodului niceean de a fi hotărâtoare numai pasha evreească *din anul morţii Domnului.* Oare să nu vadă şi On. cetitori, că erezie este tocmai ceeace spune dl Chiricescu, anume a sărba Paştile după pasha evreească *a fiecărui an,* adecă de multe ori nu în *prima* Duminecă de după luna plină de primăvară.

Eu am mai zis, că sinodul niceean a fixat Invierea pe ziua ei aniversară *după calendarul evreesc,* adecă pe ziua de după luna plină de primăvară, anume după calendarul evreesc pe *16 Nisan* (sau Dumineca următoare). Sinodul a fixat aceasta după calendarul evreesc din motivul, că pe atunci *nu era* încă cunoscută data *creştină* a zilei Invierii, dar astăzi, când aceasta se ştie, ar trebui, ca un sinod ecumenic să fixeze Paştile pe ziua aniversară a lor după calendarul *creştin.*

Am mai accentuat, că acesta este şi punctul de vedere al autorităţilor bisericilor ortodoxei «N'ar trebui deci, să fie nici dl Chiricescu mai ecumenic decât patriarhul ecumenic, congresul panortodox şi decât Sfântul Sinod al bisericii române».

Dl Chiricescu însă totuşi voeşte să fie mai ecumenic, declarându-mă pe mine de eretic pentru aceste vederi. Prin aceasta dsa însă declară deodată de eretic şi toate autorităţile bisericeşti de mai sus. Dsa trece sub tăcere faptul, că şi autorităţile bisericilor ortodoxe au această părere şi că regula niceeană trebue să fie îndreptată, *pentru ca* să putem sărba Invierea în ziua ei aniversară *după calendarul creştin.*

In felul acesta voiţi Dv., Dle Chiricescu, să induceţi în eroare întreagă biserica Dvoastre?

7. Dl Chiricescu zice în Păscălia dsale: «Stă în puterea Sf. Sinod să hotărască aşa cum va crede, că e mai bine». Acum zice, că numai «pentru că Sf. Sinod i-a făcut onoarea a-i cere părerea, bunacuviinţă i-a impus să zică aceasta».

Dar în Nr. 71 al Tel. Rom. a zis: «Eu nu m'am oprit la acel aşazis «expedient» (propunerea dsale); după cum nu m'am oprit nici la modalitatea de a urcà» şi a. m.; apoi întreabă: «S'ar putea face altfel?» şi sfârşeşte: «Repet şi aici ceeace am zis în lucrarea mea «Păscălia»: Stă în puterea Sf. Sinod să hotărască aşa cum va crede, că e mai bine».

Aici, în Tel. Rom., aceasta deci nu este numai o formă de complezanţă, ci aici zice: «Stă în puterea Sf. Sinod să hotărască *şi altă modalitate decât cea recomandată*». Acum negând dsa înţelesul cuvintelor dsale, arată «un spirit de dreptate şi corectitudine, care nu se găseşte pe toate potecile».

8. Dl Ch. găseşte o contrazicere în cuvintele mele de mai înainte: «Biserica ortodoxă n'a adoptat calendarul catolic» şi acelea de acum: «Calendarul îndreptat (ortodox) este *identic* cu cel gregorian». Dar nu este nici o contrazicere. Reprezentanţii Bisericii ortodoxe adunaţi în Constantinopol de fapt au adoptat calendarul catolic; dar Biserica ortodoxă *română* prin primirea propunerii dl Ch. a modificat calendarul îndreptat, chiar în partea lui referitoare la calcularea astronomică a Paştilor, prin care s'ar fi deosebit de cel catolic. L-a modificat în aşa măsură, că şi Paştile cad deodată cu cele catolice (afară de cazul unei amânări, care însă după cum s'a arătat nici nu e admisibilă); cealaltă deosebire cea referitoare la anii bisecţi are loc abia în anul 2300, de acea n'a trebuit să o amintesc acum.

9. Dl Ch. zice, că eu «nu mai vreau, ca Paştile să fie serbate între 22 Martie şi 25 April». Afirmarea aceasta trezeşte presupunerea că eu aş dorì, că fixarea Paştilor să se facă

fără considerare la aceste granițe din vechime obicinuite. La acestea însă a trebuit să mă împotrivesc. Deacea am și zis: *Nu este adevărat*, că eu nu mai vreau, ca Paștile să fie sărbate între 22 Martie și 25 April, ci numai, ca ele să miște într'un interval și mai scurt, sau să cadă totdeauna pe o singură zi, dar între acestea vechi granițe.

La aceasta îndreptare a neadevăratei afirmațiuni, dl Ch. scrie: «Iată cum se recurge la sofismă pentru ca neadevărul să fie prezentat drept adevăr».

Arătați Dle Chiricescu, ce fel de neadevăr a fost prezentat aici drept adevăr? Oare nu chiar Dv. ați prezentat drept adevăr un neadevăr?

10. Dl Ch. zice în primul dsale răspuns, că eu nu aș avea nici un argument pentru schimbarea normei niceeane; iar după ce am arătat atunci, că am argumente, zice, că nu mi le-a cerut. Eu însă pretind, ca dsa să-și retragă afirmația, că eu n'am argumente și ca profesor universitar se o motiveze în cazul când ar găsi nejuste aceste argumente.

11. Față de afirmația mea, că anul 33 este anul morții Domnului, dl Ch. susține că dsa ține anul 30 ca adevăratul an al morții, și se provoacă la unele presupuneri din vechime, cari însă sânt răsturnate prin dovezile mele, *dar nu răstoarnă dovezile aduse de mine în această chestiune.* Este aceasta demn de un profesor universitar?

12. Dl Ch. a întrebat, dacă recunosc, că Sf. Sinod a fixat Paștile pentru anul acesta în mod corect, adecă astronomiceşte; iar eu a trebuit să răspund: Nu, pentru că nu le-a fixat astronomiceşte. La acestea dl Ch. mă învinueşte că am adus ofensă Sf. Sinod. Prin întrebarea dsale m'a constrâns, ca să zic: Sf. Sinod a fixat în mod greșit Paștile, ca atunci să mă învinuească cu aceasta.

Vinovat însă este numai dl Ch. Eu nu am îndrăznit să fac un reproș Sfîlui Sinod, din contră, am recunoscut, că Sf. Sinod a hotărât Paștile anului 1927 pe baza greșitelor cicluri lunare și cu amânare din cauza pashei evreești, *numai pentru a lăsa hotărârea finală asupra regulării Paștilor în seama apropiatului Sinod ecumenic;* iar până atunci a rămas pe lângă cele vechi. Dar dl Ch. reface aceasta și afirmă tocmai, că eu am făcut reproșuri Sf. Sinod.

Deci mă cred mai îndreptățit decât dsa să zic: «Iată, cu cine am fost silit, să stau de vorbă!»

Regularea finală a Paștilor *trebue* însă să fie făcută până în primăvara anului 1928, căci altcum după vechea pascalie *în anul 1929 Paștile ortodoxe* vor cădea abia *după a doua lună plină* adecă pe vechiul 22 April sau 5 Mai din calendarul îndreptat în loc de 31 Martie din calendarul îndreptat, iar postul Sf. Apostol Petru și Pavel să va putea începe abia în 25 Iuni.

Pasha evreească în 1929 cade pe 25 April îndreptat, iar dacă Paștile ortodoxe trebue serbate după aceasta, atunci *contrar normei niceene ele trebue să fie fixate după adevăratul 25 April.*

Tocmai din motivul acesta trebue, ca în timpul cel mai scurt să fie convocat sinod ecumenic chiar și numai pentru regularea unitară a calendarului și a Paștilor pentru toate bisericile ortodoxe, pentru că încă până primăvara 1928 să poată fi fixate Paștile pe 1929 după norma niceeană, anume pe Duminecă:

1. de după *adevărata* lună plină, iar nu după aceea din vechile cicluri, care este cu 5 zile mai târziu;

2. după *prima* lună plină, care cade pe *adevăratul* equinocțiu sau după el, adecă după 21 Martie *îndreptat; iar nu după vechiul* 21 Martie care este cu 13 zile în urma adevăratului equinocțiu.

Faptul, că evreii își serbează pasha abia la *a doua lună plină*, nu poate fi motiv de a serba Paștile împotriva normei niceeane.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu

Prețul: Lei 45·—, plus spese de porto Lei 5·—.

Nr. 10992/1927. (140) 1—1

Concurs

Pentru clădirea unui canton Silvic de lemn în pădurea «Tufari» dela Ciznădie se publică concurs.

Reflectanții să-și înainteze ofertele lor până la 20 Decemvrie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. român din Sibiu, unde se poate vedea planul și devizul, și se dau informațiunile necesare.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre reflectanți.

Sibiu, la 19 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

(129) 2—3

Concurs

In sensul ordinului P. V. C. Arh. Nr. 9346/927 se publică concurs de capelan temporal (cu drept de succesiune) în parohia de clasa III-a **Bobohalma**, din protopopiatul Târnava, pe lângă parohul neputincios Augustin Chețian.

Terminul de concurs este 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate sesiunea parohială.
2. Jumătate din stolele uzitate.
3. Dotația dela stat, al cărei echivalent până la rezolvirea definitivă din partea statului, îl va plăti regulat parohul Augustin Chețian.

Concurenții, îndreptățiți la acest post, își vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise și, în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra și cuvânta.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei, în înțelegere cu consiliul și adunarea parohială din Bobohalma.

Diciosânmărtin, la 30 Octomvrie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 11,205 (136) 2—3

Concurs

In scopul conferirii de stipendii și ajutoare **pe anul 1928 din fundațiunea «Andronic»:**

I. Pentru învățăceii de orice meserie,

II. Pentru sodalii, deveniți atari în decursul anului 1927,

III. Pentru sodalii, cari au lucrat fără întrerupere 6 ani meseria lor și au dat dovezi despre dexteritatea de a putea deveni măestri, — prin aceasta se publică concurs, pe lângă următoarele condițiuni:

Toți petenții la ajutoare și stipendii să producă:

1. Extras din matricula botezaților;

2. Atestat dela comună, despre averea proprie, ori a părinților;

3. Atestat familiar, despre familia părinților concurentului ori, fiind el căsătorit, despre familia sa, având a se indica în acest atestat, câți prunci minoreni sânt în familie, câți cercetează școala și câți mai sânt la meserii.

Indreptățiți a petiționa sânt numai români ortodocși născuți în arhidieceza de Alba Iulia și Sibiu.

In special au să dovedească:

I. Invățăceii

a) că au împlinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat școala poporală ori altă școală superioară;

c) că au încheiat contractul cu măestrul și contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură ori magistrat);

d) adeverință dela măestru despre sporul ce-l arată în măestrie, despre diligența și purtarea morală; vidimată de catihetul sau parohul local.

Contractul trebue aclus la cerere în original, sau în copie autentică.

II. Sodalii

a) că au terminat anii de învățăcel, ceeace vor dovedi prin atestatul autorității industriale;

b) că au purtare bună și fac spor mulțumitor, ceeace vor dovedi ori cu carte de lucru, ori cu adeverință dela măestru.

III. Sodalii cari sânt în condițiuni de a deveni măestri

a) să aibă certificat dela măestru;

b) să fi lucrat cel puțin 6 ani fără întrerupere în calitate de calfă, ceeace vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adeverințe dela măestrii la cari au lucrat;

c) în cerere să arete anume locul unde voiesc să se așeze ca măestri, ce fel de mijloace mai are pentru a începe meseria pe socoteala lor;

d) să dovedească cu atestat dela oficiul parohial, că cercetează biserica și e creștin bun și moral.

Dela toți concurenții se cere, ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna proprie, adresate Consiliului arhiepiscopiei ort. române din Sibiu și să le înainteze cel mult până la **31 Decemvrie 1927.**

Cererile neinstruite în regulă și cele intrate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 1997/1927. (143) 1—1

Publicațiune de licitație

I. Lucrări pe șoselele naționale.

Se scoate la licitație următoarele lucrări împreunate cu aprovizionare de pietriș pe șos. naționale și anume:

1. Aprovizionarea a 130 m. c. pietriș cernut din râurile Sebeș și Gârbova pe șos. națională Turda—Sibiu—Brașov Km. 93+031—104. Suma devizului aprobat este de Lei 33.086.

2. Aprovizionarea a 250 m. c. piatră spartă din cariera Apoldul-mare și Aciliu pe șos. nat. Turda—Sibiu—Brașov Km. 107—119. Suma devizului aprobat este de Lei 77.486.

3. Aprovizionarea a 210 m³ piatră spartă din cariera Cacova pentru împietruirea șos. nat. Turda—Sibiu—Brașov Km. 119—125. Suma devisului aprobat este Lei 57510.

4. Aprovizionarea a 180 m³ piatră spartă din cariera Orlat pe șos. nat. Turda—Sibiu—Brașov Km. 125—132. Suma devizului aprobat este Lei 62.915.

5. Aprovizionarea a 200 m. c. pietriș cernut din râul Cibin necesar pentru împietruirea șos. nat. Turda—Sibiu—Brașov Km. 134—139. Suma devisului aprobat este de Lei 67.630.

II. Lucrări pe șoselele județene.

1. Reconstruirea podețului Nr. 14 de pe șoseaua jud. Nocrich—Alțina—Vecerd între Km. 4—5. Suma devisului aprobat este de Lei 76.000.

2. Continuarea împietruirei șos. jud. Săliște—Alămor Km. 14—18 cu 375 m. c. piatră spartă. Suma devisului aprobat este Lei 375.000.

3. Procurarea, transportul cu carul și încărcatul în vagon la gara Turnișor a pietrișului necesar împietruirei șoselei județene, Slimnic—Mândra Km. 5+950—7+610. Suma devisului aprobat este de Lei 144 000.

4 Construirea șoselei județene Cacova—Săliște Km. 0—2+190 între comunele Cacova și Srbel. Suma devizului aprobat este de Lei 500.000.

Licitația se va ține cu oferte închise în localul Serviciului de poduri și șosele din Sibiu în ziua de 21 Decemvrie 1927 ora 11 a. m.

Domnii concurenți pot lua informațiuni pentru condiții dela Serviciul de poduri și șosele din Sibiu în orele de oficiu.

Sibiu, la 20 Noemvrie 1927.

Șetul Serviciului.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană

Istoria bisericească universală

de EUSEVIU POPOVICI

Vol. II. Prețul Lei 150·—

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 9 Decemvrie 1927 Nr. 90—91

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Episcopul Roman Ciorogariu

In ziua sf. ierarh Nicolae, eparhia Orăzii-Mari a sărbătorit cu multă însuflețire pe P. S. Sa episcopul Roman, care a împlinit 75 ani. A fost o sărbătorire sinceră, la care a participat cu multă spontaneitate toată suflarea românească. Nici nu se putea închipui altfel această sărbătoare, pentrucă P. S. Sa și-a încărcat cei 75 de ani ai vieții cu atâtea merite pentru neamul nostru și sfânta sa biserică, încât este încunjurat cu dragoste și venerațiune nu numai de fiii săi duhovnicești, ci conștiința tuturor românilor este plină de admirație față de P. S. Sa. Timp de 37 ani, cât a fost profesor și director la Seminarul și școala normală ortodoxă din Arad, a fost povățuitorul însuflețit și însuflețitor al tinerilor preoți și învățători pe cari i-a crescut în dragostea lui Dumnezeu, în respectul legii noastre ortodoxe și în nețărmurită încredere în viitorul neamului românesc.

In luptele politice pentru existența și izbândirea drepturilor noastre naționale a fost luptătorul neînfricat și îndrumatorul cu sfat, prin cuvânt și mai ales cu condeiul. Astăzi în sfășierile politice dintre partidele politice este elementul ponderator, care sfătuește înțelepciune și moderațiune.

Ca primul episcop al Orăzii-Mari a ridicat această eparhie la strălucirea ce-i revine pe dreptate ca biserică dominantă. Pe când abia înainte cu un deceniu biserica noastră în Oradea-Mare era o cenușereasă, astăzi este centrul înfloritor al unei vieți spirituale și culturale conștiente, cu Academie Teologică și cu toate organele necesare unui progres rapid și sigur.

In centrul acestei vieți tinere este P. S. Sa episcopul *Roman*, cu înfățișarea sa frumoasă de patriarh, cu caracterul său apostolesc, cu spiritul viu și întreprinzător, cu condeiul ager și încărcat de strălucire prin o activitate semicentenară și cu înțelepciunea sa bătrânească animată de tinerețea iubirii creștinești.

Generația de astăzi îl privește cu admirație și-l încunjoară cu simțeminte de respect și caldă iubire. Din aceste simțeminte alese ce le deșteaptă în sufletul nostru contemplația vieții sale pline de merit, împletim imnul de slavă ce-i închinăm din prilejul sărbătoririi sale aniversare, *arhiereului* și *omului* la vârsta de 75 ani cu sufletul încă tânăr, în care mai înflorește idealismul nobil și entuziasmul generos, plăsmuitoare de fapte mari.

Zilele trăite ale P. S. Sale sunt carte deschisă la îndemâna tuturor. Filele lor ne înșiruie în cascade luminoase fapta, iar din șirele turnate în stil biblic se revarsă în suflete cugetul curat, nobleța simțirii, energia voinții celui ce le-a scris trăindu-le în duhul iubirii de biserică și neam.

Noi dorim, ca zilele *ce le va mai trăi* P. S. Sa să fie multe, să fie frumoase, să fie line, să fie pline și tuturor pildă vrednică de urmat.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Mai multă iubire...

In cuvântul spus zilele acestea, în numele sfintei noastre biserici ortodoxe naționale, de I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului *Nicolae* la sicriul fostului primministru al țării românești, *Ion I. C. Brătianu*, s'a scos la iveală, pe scurt și cuprinzător, de o parte «liniștea *rațiunii* precise și bine calculate», de altă parte «căldura inimii în adâncul căreia clocotesc cele mai nobile *simțeminte* patriotice»; — sinteza norocoasă de rațiune și sentiment — urmează același cuvânt arhieresc — era un *credeu neclintit*, pe care în acțiunile lor, de viguros patriotism, nici *Ion Brătianu-tatăl* și nici *Ion Brătianu-fiul* nu l-a desmințit nici o singură dată.

Ni-a fost dat să vedem astfel, cum în clipele de grea cumpănă, *Ion I. C. Brătianu* a știut să asculte **glasul inimii**, «în care simțea vibrând aspirațiunile unui întreg popor, când a luat asupra conștiinței sale povara răspunderii de soartea și de viitorul lui».

«*Nu voi uita nici odată în viața mea* — a zis I. P. S. Mitropolit al Ardealului — *cuvintele memorabile cu care Ion I. C. Brătianu, la Sibiu, în anul 1919, într'o ședință solemnă a Marelui Sfat național, își justifica acțiunea sa în vederea realizării idealului național: Tatăl meu — spunea adormitul în Domnul — pe patul său de moarte mi-a dat sfatul ca în lucrurile mărunte ale vieții să mă călăuzească mintea; dar în momentele decisive pentru soartea poporului românesc să ascult fără șovăire* **glasul inimii.**

Pe această cale, indicată de mintea oamenilor aleși, cari au fost veritabili bărbați de stat, am izbutit să înfăptuim istoricul act: unitatea națională a românilor.

O dragoste adâncă, moștenită dela marele său părinte a purtat *Ion I. C. Brătianu* în deosebi pentru *Ardeal*. Nimic mai inexact și mai pervertit, decât vorbele, reeditate tocmai acum de un confrate dela Cluj, pasionat pentru mici răutăți, că Brătienii, tatăl și fiul, «*voiau Ardealul*, **dar fără ardeleni,** uitând, desigur cu voia, să-și întregească fraza și să scrie: «fără ardelenii **cei răi**", — căci doar, cine a îmbrățișat mai călduros și a sprijinit mai mult pe ardelenii prigoniți, pe vremuri, decât însuși bătrânul Brătianu!

Brătianu-fiul, la rândul său, în dragostea sa profundă pentru tot ce-i românesc, s'a retras, cum se știe, dela Conferența de pace pe chestiunea *integrității Bănatului*...

A-l nesocoti și a-l grăi de rău și după moarte, n'o fac de cât cel mult aceia, cari n'au putința, poate nici voința, să-și dea seamă de ceea ce a însemnat, *pentru noi toți*, un Brătianu.

Un glas regal a făcut, ca ultim adio, către dispărutul patriot, Ion I. C. Brătianu, fostul leal stâlp al dinastiei, următorul legământ: «*Atâta timp, cât va mai fi suflet în Mine, am să caut, cu ajutorul lui Dumnezeu, să continui și să susțin opera lui Ferdinand și a ta. Amin*».

Recunoștința și cuviința, înăscută inimilor ardelenești, sânt și vor fi destul de vii, ca să plutească d'asupra tuturor răutăților trecătoare, mărturisind pe față și deschis dragostea nestârșită ce a purtat-o omul destoinic să asculte fără șovăire glasul inimii.

Ear acest tainic glas nu cere alt ceva, în deosebi în momente mari și hotărâtoare, decât ***mai multă iubire*** între frați.

Voind să rezolvim probleme de stat, voind să slujim țara și neamul și să ne facem deplin datoria de cetățeni creștini, — n'avem decât să aplicăm în viața noastră principiul ce ni-l desfășoară înțeleptele cuvinte ale bărbatului providențial, care a făurit regatul român.

«*Mai multă iubire*» între voi, frați români, răsună ca îndemn și încurajare din adâncul mormântului aceluia, care și-a legat întreg sufletul cu pietate și arzătoare dragoste pentru pământul și poporul românesc de pretutindeni.

Când sufletele noastre vor îndrăgosti mai puternic ceea ce este bun și frumos, și când vom coborî între noi mai multă blândețe și răbdare și cumințe, înlăturând ura stupidă, numai atunci vom putea contribui de fapt la lucrarea constructivă, pornită de înțelepciunea și energia marilor ctitori clăditori și întregitori de țară.

Multe şi mari — sau, mai des, mărunte — se arată patimile în arena vieţii politice; — dar ele s'ar putea domoli uşor prin calităţile omului ales, care, purtând pe umeri răspunderi, caută să-şi înfrâneze ambiţia cea în senzul rău al cuvântului, şi înrâureşte în acelaş fel şi asupra colaboratorilor şi aderenţilor săi de principiu, luminând şi îndrumând astfel conştiinţa publică.

Unitatea de vederi şi cohesiune ce stăpâneşte un partid, formează tăria lui; dar lipsa unităţii şi cohesiunii între fiii patriei — ne spune istoria d'atâtea ori — înseamnă slăbirea şi, cu vremea, ruina şi moartea patriei.

Mai multă iubire dar, dela toţi ceice lucrează spre împlinirea năzuinţelor de consolidare şi propăşire a statului nostru, care cere întreg devotamentul fiilor săi, pentru a promova ***educaţia naţională şi cetăţenească***, fără de care zădarnic glăsuim mereu de «unificare sufletească» a celor patru ramuri de fraţi, trăiţi despărţiţi şi adeseori şi învrăjbiţi. Această vrajbă, care prea des îşi scoate acum capul, n'are să fie alimentată de fraţi, — când e prea d'ajuns dacă o alimentează duşmanii noştri...

Colaborarea strânsă, a elementului majoritar al ţării, n'o văd bucuroşi vrăjmaşii statului, — lor le convin de minune frământările şi neînţelegerile dintre noi, când distrugem zilnic temeiul de colaborare armonică...

Să nu mai fie!

Ci sfatul bun, lăsat de înaintaşii mari, dragoste şi muncă pentru ţară, să l facem să încolţească în suflete, şi să aducă rodul salvator în viaţa publică, de astăzi şi de mâne, a unui neam viguros, care îşi caută locul de cinste între popoarele lumii.

Adunarea generală a Astrei

Din cauza doliului general în care a fost cufundată întreaga ţară prin moartea marelui nostru rege Ferdinand, adunarea generală a vechei instituţiuni culturale «Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului» român — nu s'a ţinut, precum se hotărâse anul trecut, la Chişineu, ci în zilele de 4 şi 5 Decemvrie s'a ţinut în vechiul ei sediu, în oraşul nostru fiind o adunare comemorativă, în amintirea preşedintelui onorar al ei, a Maiestăţii Sale Regelui Ferdinand, fără obicinuitele serbări, concerte, reprezentaţiuni teatrale, etc.

Serviciul divin

Duminecă în 4 Decemvrie la ora 9½ I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* cu mare asistenţă a celebrat în biserica Catedrală Sf. Liturgie.

Pe lângă publicul nostru din Sibiu, au luat parte la Sf. slujbă, comitetul central al Asociaţiunii în frunte cu domnul preşedinte Vasile Goldiş şi mulţi membri ai ei, sosiţi din toate părţile ţării.

Parastas

La ora 11 după terminarea Sf. liturgii, I. P. S. Sa Mitropolitul, înconjurat de preoţimea celebrantă, a oficiat un parastas solemn pentru odihna sufletului, adormitul în Domnul, marele nostru rege Ferdinand I.

La liturgie a cântat corul mixt al Catedralei, iar la parastas corul studenţilor Academiei Teologice.

După finirea serviciului divin a împărţit celor prezenţi anaforă, apoi în modul în care fusese adus la biserică în procesiune, a fost adus la reşedinţa Sa.

Şedinţa de deschidere

La ora 12 din zi Preşedintele Asociaţiunii Domnul *Vasile Goldiş*, în sala cea mare a prefecturii judeţene, a deschis prima şedinţă a adunării generale.

La masa prezidială, dl Goldiş avea de-a dreapta pe I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, pe vice-preşedintele Dr. Gh. Preda, la stânga pe vice-preşedintele Dr. Octavian Rusu, iar celelalte locuri au fost ocupate de membrii comitetului central.

Domnul Preşedinte Vasile Goldiş a deschis adunarea prin următoarea cuvântare:

Onorată adunare generală!

Nour de jale învesmântă azi toate manifestările bătrânei Asociaţiuni culturale ardeleneşti.

Ne aducem aminte vremile trecute, când părinţii noştri, generaţie de mucenici, întovărăşiţi în această cetăţuie a nădejdilor de mai bine, fără drapeluri şi fără embleme, pe cari le aveau în suflete, nu în afară, în fiecare an spre apus de vară din toate colţurile acestei ţărişoare dulci şi duioase grăbiau să-şi dea întâlnire la Asociaţiune, să vorbească în limbă cifrată, să mângâie durerea anilor lungi de aşteptare cu vraja imaginei visului, ce va să fie împlinit odată.

Cu atât mai viu ne aducem aminte de ziua măreaţă a victoriei, ce am serbat în cetatea lui Mihai, când după noaptea floroasă de optsprezece veacuri s'a făcut lumină şi robilor s'a dăruit libertate.

Iar cetăţuia aceasta, care sub cenuşa suferinţelor seculare păstrase nestins jăraticul nădejdilor fermecătoare, şi-a primit răsplata integrală în ceasul, când Stăpânitorul românilor reuniţi în ţara minunată dela Tisa la Nistru şi dela Hotin la Mare, i-a aninat de parapet colanul recunoştinţei Sale şi a naţiunei pentru statornicie în credinţă şi El însuşi a primit asupra-şi comanda ei supremă declarându-i se patron şi protector. Cât de sinceră l-a fost apreţierea şi recunoştinţa a dovedit-o prin gestul înduioşetor, că în ceasul greu al despărţirii de cele pământeşti încă şi-a adus aminte de scumpa Lui Asociaţiune înştiinţându-o între legatarii testamentului Său.

Azi ne închinăm memoriei Lui şi contemplând pilda vieţii Sale jertfite pe altarul idealului nostru, mai vârtos ne pătrundem de simţământul marilor noastre îndatoriri faţă de neamul de oameni, pentru care s'a născut şi trăieşte această instituţie.

Fiindcă adeseori, în ceasurile de îngrijorare pentru soarta generaţiilor, cari ne vor urma, ne surprinde melancolia decepţiunilor amare. Suntem victorioşi, dar istoria omenirii remarcă victorii, cari s'au dovedit a fi fost începutul definitivelor prăbuşiri.

Ne-am unit politiceşte şi suntem pe cale a ne destrăma sufleteşte. Anodină consolaţiune, că faptul nu este specific românesc: el roade la rădăcinile civilizaţiunei creştine.

Raţionalismul filosofic şi maşinismul veacului din urmă au divorţat educaţiunea de religiune, cele două mari forţe sintetice ale societăţii. Din societate, ele şi-a pierdut eficacitatea, au devenit inoperante, se paralizează. Consecinţa a fost părăsirea intereselor unitare omeneşti. Conştiinţa utilităţii sociale a dispărut şi etica creştină a fost înlocuită prin ideologia utilitarismului materialist.

In viaţa economică s'a consacrat regimul caracterisat prin vânarea implacabilă şi sterilă a maximului profit personal fără absolut nici o altă consideraţiune. Rezultatul a fost concentrarea bunurilor la o singură clasă într'o măsură necunoscută până aci în istorie. Egoismul feroce, alintat printr'o doctrină falşe, a individualităţii, a înveninat raporturile dintre oameni şi dintre clase.

De aici a urmat laxarea tuturor virtuţilor sociale: cinstirea tradiţiei, lăpădarea de sine pentru comunitate şi grija de viitor. Morţii sunt uitaţi, iar viitorul nu mai interesează pe cei care trăiesc.

Năzuinţele mulţimilor de a da legei şi puterii publice îngrădiri, cari să asigure ordinea, dar totuşi să reducă guvernarea la măsură utilă progresului comun şi să frâneze aviditatea firească a guvernanţilor, — toate eforturile de a preface proprietatea în funcţiune socială garantându-i totuşi fiinţarea, de a elimina urmările păgubitoare ale concurenţei desfrânate fără a-i stingheri libertatea: se sfarmă de repacitatea clasei acaparătoare de averi şi de putere. Dreptatea este bunul plac al celor chemaţi s'o efectuiască, libertatea e prezentată ca o jenă pentru prosperitatea societăţii. Ori, fără dreptate şi libertate, solidaritatea rămâne vecinic o chimeră.

Omenirea s'a decivilizat. Ea pare să uite, că societatea solidară este şansa cea mai eficace în lupta pentru existenţă. Vermele ei distrugător însă este egoismul cras şi concentrarea iraţională a bunurilor. In minunata sa carte despe «Principiile Sociologiei» savantul american Giddings constată, că «mai presus de orice îndoială spiritul plutocrat este cauza adevărată a disoluţiei sociale». Plutocraţia a săpat mormântul Romei.

La începuturile ei civilizaţia era ameninţată de barbarii din afară, astăzi o ameninţă bărbarii dinlăuntru. Fiarele răpitoare, spune zoologia, sunt rămăşiţe solitare şi nefericite din vechi societăţi distruse prin hazard prin dispariţia simţului de coheziune.

Repercursiunea acestor stări de lucruri asupra bătrânei noastre Asociaţiuni e un fenomen prea firesc.

Ea era templul unui ideal, solidaritatea naţională. Trista concepţie de viaţă a vremii a rupt baierile acestui ideal. Cine se mai gândeşte azi la solidaritatea naţională? Toate categoriile sociale s'au separat, se privesc chiar cu duşmănie. Apostolii de odinioară ai solidarităţii noastre s'au răznit. Preoţimea într'o parte, divizată şi ca în două tabere ostile, învăţătorimea în altă parte, par'că se disprefuesc, iar restul de intelectuali privesc la toate acestea cu sarcasm, sceptici şi impasibili. Marele dispărut Ion I. C. Brătianu ar fi zis odată, că «primejdia cea mare în societatea românească nu este, că sunt câţiva răi, ci că sunt prea mulţi indiferenţi».

Doctrina individualistă, de altfel foarte apropiată de însaşi firea rasei neolatine, face ravagii. Undeva, un director de şcoală aranjase cu remarcabilă abilitate o expoziţiune de câini; a doua zi a convocat pe intelectualii români din oraş propunându-le înfiinţarea unei societăţi culturale, ca să scape «din bezna inculturii pe bieţii săteni». Nici nu voia să ştie, că în localitate funcţionează despărţământul central judeţean al Astrei, cu local propriu, cu despărţăminte de plase, cu conferinţe regulate şi propagandă la sate. Orice ambiţios mai răsărit îşi întocmeşte o societate culturală a lui, socotind-o cea mai propice trambulină arivismului său sălbatic.

Propagandiştii culturali «de ambe sexe», cum zicea dl Iorga, cei mulţi bine retribuiţi din bugetul ţării, cutreeră satele şi oraşele fără nici un rost, încurcă lumea, zăpăcesc dăscălimea şi răspândesc, asta i adevărata lor misiune, pe bani scumpi literatură proastă.

S'a dat, tot din speculă, lozinca ofensivei culturale. Toată lumea face cultură, fără nici un program, fără nici o înţelegere a rosturilor culturale ale poporului nostru. De mulţimea moaşelor copilul nu se poate naşte. Veţi găsi într'un sat oarecare şepte biblioteci, toate, bineînţeles, pentru popor, una ortodoxă, alta unită, a treia a şcoalei, a patra a comunei politice, — fiindcă domnii prefecţi, mai ales, trebuie să facă cultură, — a cincea a ligii culturale, a şasea a Asociaţiunii «Astra», îşi vâră şi ea nasul unde nu-i fierbe oala, a şaptea a Asociaţiunei bănăţene, deoarece cu ajutorul lui Dumnezeu în Banat avem două Asociaţiuni, una a noastră şi alta nu se ştie a cui, pedeasupra una a treia «Casele naţionale», nu a dlui general Manolescu, ci una «baş» timişoreană.

Par'că niciodată nu s'a verificat în lume adevărul, că în unire rezidă puterea. In loc să clădim cu puteri unite parcul luminos al culturii, fiecare îşi creşte separat cucuta lui şi se

crede minunat. Această nebunească pulverizare a energiilor face aproape imposibilă orice încercare de refacere a sufletului național.

Să desperăm? Am dezerta dela datorie. Ci mai vârtos, noi aceştia, cari am rămas credincioşi tradiţiei şi idealului solidarităţii naţionale, în faţa vrăjmăşiei vremurilor, cu neclintită credinţă în puterea de viaţă a neamului vom încorda puterile noastre prin tăria voinţei.

Năzuinţele anilor din urmă n'au rămas sterile. Centrul se reface, noui energii germinează noui orientări. O nouă secţie femenină, a cărei reprezentantă o salutăm aci pentru primadată, asociază muncei noastre binecuvântata adeziune a tuturor femeilor române din ţară şi majorează astfel suplețea de adaptare a acestei Asociaţiuni la nouile condiţii de viaţă, ear subsecţia educaţiei fizice va organiza munca pentru însănătoşarea satelor noastre. Intocmai ca odinioară aci la Sibiu, astfel la Chişinău anul acesta s'a înfiinţat Astra basarabeană tot cu binecuvântarea şi sub conducerea unui mare Arhiereu, a arhiepiscopului Gurie, constituindu-şi un comitet din tot ce are Basarabia mai bun, mai doritor şi mai capabil de a realiza marea operă a solidarizării sufletelor prin cultura naţională. Despărţământul Sibiului desfăşoară o admirabilă propagandă, sistematică şi inteligentă care invederează deja rod îmbelşugat. Braşovul a reînviat şi în curând vom putea spune, că avem un judeţ, în care fiecare sat îşi are cercul său cultural în cadrele Astrei. Suntem pe cale a ne asocia şi mai strâns pe bunii noştri colaboratori dela Cluj, intensificând munca atât de folositoare a secţiunilor noastre literare şi ştiinţifice, prea veseli de faptul, că floarea intelectualităţii ardeleneşti reprezentată prin tinera noastră universitate, a înţeles rosturile Astrei. Cu ajutorul acestei intelectualităţi principiul prosperităţii fizice, morale şi intelectuale a naţiunei, ce ni se impune prin ritmul istoriei, ca cea mai substanţială îndatorire a iubirei de oameni, va primeni psicologia maselor şi va da astfel nouă putere condiţiilor de existenţă a neamului nostru.

Vom cobori în adâncurile sufletului românesc şi rezervorul nesăcat şi fecund al acestui suflet vom prinde puterea de înviorare a conştiinţei tuturor. In faţa dihoniei ce ne sfâşie, în ciuda indiferentismului ce îngheaţă sufletele, înfruntând mania separatismului care distruge societatea, pe ruinele idealismului ucis de filosofia egoistă a vremii, nu ne dăm robiţi deprimării, ci cu dârză hotărâre vom înălţa tot mai sus şi vom duce la victorie drapelul încrederei naţiunei române în misiunea sa istorică de apărătoare a civilizaţiei creştine. Insufleţiţi de pilda Aceluia, a cărui amintire o serbăm astăzi, vom trezi din adormire conştiinţa naţională şi vom salva astfel însaşi naţiunea, care nu este altceva decât conştiinţa ei. Declar deschisă adunarea generală.

*

După deschiderea adunării d-nul preşedinte dă cuvântul membrului comitetului central *Dr. I. Lupaş*. D-sa a ţinut discursul comemorativ despre Maiestatea Sa Regele Ferdinand.

Ca istoric probat, cu vederi largi, cu memoria i uimitoare, a schiţat contururile personalităţii Majestăţii Sale defuncte cu atâta măiestrie, încât ai fi dorit ca vorbirea, care a fost rostită liber, să pornească la tipar, în forma unei lucrări încheiate.

După enumerarea datelor biografice trebuitoare şi descrierea atmosferei din copilăria Regelui ni-a descris pe larg evoluţia spiritului aceluia, care a stat pe tronul românesc în timpurile cele mai grele. A adăstat mai cu seama, şi pe drept cuvânt, la reforma agrară şi la lărgirea drepturilor politice ale poporului, accentuând caracteristicele de aur ale Suveranului: religiositatea, bunătatea, orizonturile largi, modestia, simţul pronunţat de responsabilitate socială. Cu citate norocoase din *de Flers*, Saint Aulair etc, a ilustrat aserţiunile sale.

Publicul a răsplătit pe conferenţiar cu aplauze furtunoase.

Ziua a II-a

Şedinţa s'a deschis la ora 10 dimineaţa 5 Decemvrie sub preşedinţia dlui *V. Goldiş*. Au asistat de asemeni *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, care urmăreşte cu viu interes activitatea «Astrei».

Dl prof. Dr. Gr. Cristescu, raportor, citeşte raportul comisiunii pentru examinarea şi verificarea activităţii pe anul 1926. După o scurtă introducere, cu caracter general, raportul constată:

Pomenirea pe care «Astra» o face bunului şi milostivului Suveran Ferdinand I, preşedintele ei de onoare.

Lâncezirea idealismului de odinioară, şi nevoia de a îmănunchia din nou toate puterile noastre sufleteşti în jurul acestui străvechi aşezământ.

Statul naţional e dator, în însuşi interesul său, să ajute «Astra» mulţumind tuturor dlor miniştri cari au ajutat-o şi până acum.

Crearea secţiunii biopolitice şi înfiinţarea secţiunii femenine.

Comisiunea propune reactivarea secţiei tehnice care fusese desfiinţată.

la act de înfiinţarea «Astrei» basarabene,

la act de înfiinţarea «Astrei» dobrogene prin râvna dlui general Vlădescu.

Se primeşte instituirea unui secretar literar la Cluj.

Se remarcă activitatea despărţămintelor Braşov, Sibiu, Cluj, cărora li se exprimă mulţumiri.

Se aduc mulţumiri dlui H. P. Petrescu, redactorul «Transilvaniei».

Se ia act, că s'a pregătit Troiţa dela Guruslău şi se pregăteşte cea dela Mirislău.

Comisiunea propune să se studieze mijloacele prin care s'ar putea mai uşor realiza ideia unui monument care va fi înălţat în cinstea Marelui Ierarh Andrei Baron de Şaguna, luminatul conducător şi organizator al «Astrei», firește în asociaţie cu alte instituţii culturale.

Se decide a se trimite publicaţiile «Astrei» fiecărui membru, nominal.

Se decide recompensarea dlui R. Simu — care a împlinit 30 de ani ca secretar al «Astrei».

Se aprobă bugetul şi se complectează comitetul central cu dl I. Pelivan şi cu dl Şt. Pop, direct. liceului Sf. Sava din Bucureşti.

Se aleg de asemeni membrii activi ai secţiilor literare ştiinţifice şi ai secţiei biopolitice.

Dl preşedinte Goldiş mulţumind I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru interesul arătat prin participarea Sa la ambele şedinţe, tuturor donatorilor, tuturor reprezentanţilor societăţilor surori, şi reprezentanţilor presei, închide desbaterile adunării.

*

După amiază la orele 4 au conferenţele dnei Mihaela Catargi şi a dlui I. Agârbiceanu.

Nr. 11,469/927 Epitr.

Notificare oficială

Discul dela Naşterea Domnului pentru internatul arhidiecezan

In baza concluzului Veneratului Sinod arhidiecezan Nr. 34/922 referitor la înfiinţarea Internatului arhidiecezan, pentru ortanii de preoţi, prin aceasta dispunem, ca la sărbătoarea Naşterii Domnului din acest an să se poarte, în toate bisericile din arhidieceza noastră, un disc în favorul acestui internat.

Sumele incassate în singuraticele parohii se vor administra oficiilor protopresbiterale, de unde se vor trimite apoi până la 1 Februarie 1927, Consiliului arhiepiscopesc, pe lângă raport însoţit de-o consemnare întocmită după comunele bisericeşti.

Sibiu, la 5 Decemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 11,470/927 Epitr.

Discul dela Botezul Domnului pentru fondul Mitropolitan

Atragem atenţiunea oficiilor protopresbiterale şi parohiale asupra dispoziţiilor concluzului congresual Nr. 236 din anul 1873, pentru înfiinţarea unui fond mitropolitan, conform căruia în tot anul la sărbătoarea Arătarea Domnului, trebue să se poarte un disc separat în toate bisericile din mitropolia noastră în folosul numitului fond.

Prin urmare oficiile parohiale să dispună purtarea acestui disc, iar sumele ce se vor aduna să se trimită oficiului protopopesc căruia aparţin, până la 15 Februarie 1928, de unde se vor trimite însoţite de-o consemnare oficiului nostru de cassă.

Sibiu, 5 Decemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Ziua sf. Nicolae în Sibiu

Marţi în 6 Decemvrie a. c. fiind sărbătoarea sf. Nicolae, — onomastica I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, ca în fiecare an, aşa şi în anul acesta, s'a prăznuit în centrul mitropoliei noastre cu solemnitatea cuvenită.

In preseara zilei studenţii Academiei noastre teologice l'au felicitat pe I. P. Sfinţitului nostru mitropolit cu cântări religioase iar studentul T. Ciocănelea prin cuvinte bine simţite a prezentat I. P. S. Sale felicitările studenţilor.

Acestei manifestări a tinerimii a răspuns I. P. S. Sa prin părinteşti cuvinte.

In ziua sărbătorii de 6 Decemvrie sfânta Liturghie în biserica catedrală a fost oficiată de părintele consilier mitropolitan Dr. Vasile Bologa cu mare asistenţă, ear predica ocazională a rostit-o părintele protoiereu I. Dăncilă.

După sfânta Liturghie s'au prezentat în salonul cel mare al reşedinţei arhiepiscopiei asesorii consistoriali, profesorii institutelor de învăţământ şi intelectualii mireni între cari am remarcat pe Preşedintele şi vice-preşedinţii Asociaţiunii.

In numele celor prezenţi a vorbit părintele consilier arhiepiscopesc Mateiu Voileanu, asigurând pe I. P. S. Sa de stima, devotamentul şi dragostea credincioşilor săi, dorindu i dela bunul Dumnezeu depline puteri sufleteşti şi trupeşti pentru îndeplinirea înaltei misiuni arhiereşti.

I. P. S. Sa mulţumeşte pentru felicitările aduse asigurând pe cei prezenţi de sincera şi neinteresata iubire ce o nutreşte faţă de biserică şi instituţiile ei, îndemnându-i pe toţi la o frăţească conlucrare pentru înaintarea tuturor instituţiilor noastre bisericeşti şi culturale.

S'a prezentat apoi înaintea I. P. S. Sale domnii ofiţeri superiori din garnizoană conduşi de dl General C. Găvănescu, Comandantul Corpului VII de armată.

Dl Comandant de Corp a prezentat I. P. S. Sale felicitările armatei, iar I. P. S. Sa mulţumind a accentuat legătura intimă dintre biserică şi armată, care este razimul şi chezăşia neamului nostru.

Cu această ocaziune I. P. S. Sa a primit un mare număr de felicitări din întreaga ţară.

Propunerea pentru formarea de guvern naţional. Guvernul actual, partidul naţional-liberal şi colabaratorii săi au făcut partidului naţional ţărănesc propunere de *colaborare* şi de *formarea* unui guvern naţional, sub preşedinţia unei persoane luate în afară de partidele politice; guvernul ar fi compus, după această propunere, din membrii partidului liberal şi colaboratorii săi pe de-o parte, şi din membrii partidului naţional-ţărănesc de altă parte, pe picior de egalitate; privitor la ideea disolvării parlamentului guvernul este de părere să nu se facă în condiţiile actuale, când ţara are nevoie mai ales de linişte, ci îndată ce situaţia politică o va permite.

Partidul naţional-ţărănesc, nemulţumit cu propunerea făcută, cere din nou disolvarea imediată a parlamentului şi efectuarea de alegeri nouă; ear colaborările de guvern, spune răspunsul opoziţiei, să se închee conform indicaţiunii corpului electoral şi pe baza unui program de guvernare cu soluţii precize.

Guvernul actual, răzimat pe majorităţile de care dispune, nu este dispus să primească cererea opoziţiei.

Conferenţe preoţeşti

— Dare de seamă despre conferenţa preoţească a tractului Cohalm —

Convocată, pe 15 Noemvrie 1927, conferenţa preoţească de toamna în Cohalm, preoţimea, aproape în număr complet, a răspuns apelului.

După serviciul divin, la care a predicat frumos şi emoţionant părintele R. Roşca-Ungra, preoţimea s'a adunat în sala de şedinţe unde adm. ppesc, părintele Ienonim Buzea, deschide şedinţa. După constituire, preşedintele pune în discuţie punctul însemnat din program: «Programă analitică de activitate pastorală pentru anotimpul de toamnă şi earnă», — temă care au avut să o lucreze toţi preoţii.

Arătând folosul unei asemenea lucrări în ordonarea muncii pastorale, invită conferenţa a alege din sinul său pe cei ce au să-şi cetească lucrările. Conferenţa desemnează pe preoţii: Dion. Bucur-Crihalma, capelan Aurel Ştefan şi P. Pintea Caţa.

Preotul *Dion. Bucur* ceteşte două programe de activitate pastorală împărţite pe Dumineci şi sărbători, şi adecă:

1. In prima programă împărţeşte pe anotimpul de toamnă şi earnă următorul material: Explicarea vecerniei, utreniei, liturghiei, Tatăl nostru, Tainele şi Faptele apostolilor, cu mici abateri la marile sărbători. In după amezile zilelor de Duminecă şi sărbătoare în cadrul societăţilor de tineri «Sf. Gheorghe», şi de femei, se vor ţinea toamna cântări şi cetiri din cărţi religios-morale. Earna se vor ţinea şedinţele seara. In fiecare lună se va ţinea o conferenţă poporală în după ameaza unei Dumineci sau sărbători, din domeniul de agricultură, cooperaţie, Istoria bisericii române, împletindu-se conferenţele cu cântări corale şi muzică instrumentală, orchestră, cu societatea Sf. Gheorghe spre a atrage lumea. Sâmbăta d. a. catehizaţie cu elevii şcoalei.

2. In a doua, împărţeşte pe Dumineci şi sărbători exegeza evangheliilor zilei, ear pentru după amiazi acelaş material ca la prima programă.

Pr. *A. Ştefan* îşi ceteşte prologul lucrării, care împărţeşte un material vast — pe zilele anului întreg.

Pr. *P. Pintea* repetează lucrarea sa publicată în Telegraful Român Nr. 70, 71 pe 1927 în care, în general, arată ce are să se lucreze, Catehizaţie cu elevii în Dumineci şi sărbători, pe lună o conferenţă poporală.

La discuţie iau parte preoţii Buzea, Morar, Bucur, Pintea, Ştefan, Roşca, — cristalizându-se decisul: Conferenţa primeşte ca programă analitică model şi de urmat în întreg tractul programa preotului Dionisie Bucur, Crihalma şi-l roagă să o înainteze spre publicare în Telegraful Român, spre a fi la îndemâna tuturor preoţilor tractului.

Preoţimea alege o comisie stătătoare din preoţii Pintea, Bucur, Dumitrescu, Morar, Roşca, Ştefan, cari, pentru conferenţa de primăvară, să prezinte un plan analitic de activitate pastorală pentru întreg anul, cuprinzând planul de activitate şi pentru soc. Sf. Gheorghe şi reuniunea femeilor.

La ora 2 redeschizându-se şedinţa, se pune în discuţie: «Care e modul şi care sânt mijloacele prin care preotul poate întâmpina propaganda bolşevistă şi sectară în comunele rurale», — pe care o au lucrat toţi preoţii. Se desemnează de conferenţă preoţii Aurel Ştefan, Dionisie Bucur şi Pintea.

1. Pr. Ştefan îşi ceteşte lucrarea în care face studierea bolşevismului, paralel vorbeşte şi de sectari. Ca mod de combatere indică: conferenţe, şcoala de Duminecă, colportaj de cărţi.

2. Pr. Bucur îşi citeşte lucratea în care arată că comunismul lucrează pe două căi: pe cale socială: prin bolşevism, stricarea familiei, a bisericii, ordinei de stat şi moralei etc.; pe cale religioasă: prin secte, menoniţi, anabaptişti, pocăiţi etc. Arată credinţa greşită a pocăiţilor lăţiţi între români. Ca mod şi mijloace de combatere arată: Predici, conferenţe religioase poporale cu cântări corale, cântarea generală în biserică, activitatea consiliului parohial, a reuniunii femeilor şi a soc. Sf. Gheorge, procesiuni solemne, sistarea beuturii la pomeni, oprirea concubinatelor prin lege, cercetarea bolnavilor, cărţi etc.

3. Pr. Pintea citeşte lucrarea în care arată pe faţă bolşevismul şi sectele. Ca mod de combatere propune: convorbirile cu singuratici, grupuri, conferenţe, ear preoţii să duca o viaţa de model morală, ş. a.

Fiind tema o chestiune de mare actualitate, iau cuvântul aproape toţi preoţii. Conferenţa mulţumeşte conferenţiarilor pentru felul cum au ştiut desfăşura metodele pentru combaterea acestei boale postbelice.

Preşedintele pune la ordinea zilei rapoartele despre cercurile religioase; fac rapoarte preşedinţii cercurilor: Pintea, Roşca, Buzea. Conferenţa cere mai vie activitate în toate cercurile.

Conferenţa primeşte propunerile făcute de

a) Pr. Ştefan: Să se oprească participarea copiilor de şcoală în şezători;

b) Pr. Bucur: De vreme ce conferenţele de la Cohalm au adus multe hotărâri frumoase, dintre care unele au format model pentru arhidieceză, d. ex. Condica activităţii pastorale, propune a se trece hotărârile în un proces verbal.

c) Pr. Ştefan: Cercurile religioase să se ţină cu învaţătorii, spre a-i lega şi mai mult de sfânta biserică.

Preşedintele face unele comunicări oficiale, după care, la ora 4, conferenţa se închide.

Pr. Dionisie Bucur
secretarul despărţământului.

Al doilea concert de colinde din biserica mitropoliei din Sibiu se ţine *Duminecă 18 Dec. d. a.* Doritorii de a asculta vechile şi frumoasele cântece româneşti de Crăciun, sânt rugaţi a şi reţinea bilete în *Librăria arhidiecezană*, cu începere de Luni 12 Decemvrie.

P. S. Sa Episcopul Roman al Oradiei a împlinit vrâsta de 75 de ani

In ziua praznicului marelui Ierarh Nicolae din Mira Lichiei, în 6 Decemvrie 1917, Prea Sfinţitul Episcop *Roman* al Oradiei a împlinit 75 ani de viaţă, din cari 50 de ani i-a închinat unei neobosite activităţi publice, desfăşurate în interesul înalt al bisericii noastre şi alneamului.

Aniversarea a luat proporţiile sărbătorilor naţionale. Pentru această ocaziune s'au întrunit în centrul eparhiei, toţi protopopii şi preoţii P. S. Sale, deputaţii adunării eparhiale şi un mare număr de stimători şi prieteni din toate părţile ţării. Programul festivităţilor, începând cu serviciul festiv din biserica catedrală, s'a executat cu participarea tuturor acestora şi cu concursul activ al autorităţilor militare şi civile. Ministrul cultelor şi artelor, dl Al. Lapedatu i-a adus în persoană felicitările I. P. S. Sale Patriarhului şi ale guvernului. I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului i-a felicitat prin vicarul său arhim. Dr. V. Stan, Episcopul Clujului prin consilierul Dr. Seb. Stanca şi prof. univ. Victor Stanciu. Numeroase delegaţii s'au prezentat cu această ocaziune înaintea P. S. Sale, aducându-i felicitări şi daruri.

Cu acelaş prilej, revista bisericească-culturală din Oradea, *Legea Românească*, a apărut în haină festivă, publicând, în fruntea numărului jubilar, chipul şi cuvântul sărbătoritului Episcop, ear pe paginile următoare articole de seamă, cu amintiri şi caracterizări, scrise în deosebi de ucenicii săi, cari ocupă astăzi posturi însemnate în viaţa publică.

La bucuria dela Oradea participă astfel nu numai credincioşii eparhiei, ci şi credincioşii din celelalte eparhii ale bisericii noastre ortodoxe, rugând pe Părintele ceresc să dăruească sărbătoritului încă mulţi ani cu pace, sănătate şi sufletească mulţumire.

Intâi Decemvrie în Sibiu

Ziua de 1 Decemvrie s'a sărbătorit în Sibiu cu deosebită solemnitate. In urma propagandei întreprinse din partea «Astrei», împreună cu «Asoc. prof. sec. rom.» secţia Sibiu, sala mare dela «Urania» a fost neîncăpătoare pentru afluenţa de public care s'a adunat la ora 5 d. m. la «Festivalul» organizat de susnumitele societăţi. In fruntea publicului se afla I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, membrii consiliului arhiepiscopesc, corpul ofiţeresc, în frunte cu generalitatea (dl gen. comandant al corpului VII armată C. Găvănescu), corpul profesoral şi inspectoratul şcolar, cu elevii şi elevele şcoalelor româneşti din Sibiu, etc.

Conferenţiar a fost dl prof. *Săveanu*, actualul preşedinte al Camerei. Dsa a vorbit timp de o oră despre *«România de odinioară, de azi şi de mâne»*. După ce a trecut per tangentem în revistă figurile măreţe ale trecutului României, din trecutul mai îndepărtat, a insistat asupra epocii din 1848, a celei din 1877—8 şi

---

FOIŞOARA

Putere tainică

Priviţi la crinii câmpului.
(Matei 6, 28).

Noroi. Cu chipul negru. Mai negru decât faţa scrumului. Şi decât păcatul lui Iuda, sau decât fărădelegile lui Varava...

Noroi. Cu miros greu. Mai greu decât mirosul ranelor lui Lazăr, cerşitorul. Mai greu decât în hanul lui Mânjoală al lui Caragiale, sau decât în azilul de noapte al lui Gorki...

Ear din noroiul negru, ca din o vază gingaşă, se înalţă o: floare.

E crinul. Cu chipul alb. Mai alb decât fulgii omătului. Mai alb decât spuma laptelui. Mai alb decât fuiorul inului. Sau decât haina lui Solomon-Înţeleptul. Ori decât petala curăţeniei din sufletul virgin al lui Ioan de la Iordan...

E crinul. Cu miresmele lui dulci. Mai dulci decât ale nardului de mult preţ, în care a scăldat Maria Magdalena cinstite picioarele Domnului. Mai dulci decât parfumul ce-l dau chedrii Libanului. Mai dulci decât miresmele ce le exală maslinii Ierusalimului...

Din noroiul negru: crinul alb.

Din mirosul greu: miresmele dulci.

Şi cum?

Prin puterea tainică pe care a sădit-o Dumnezeu în fiinţa acestei flori încântătoare!

Când admir frumuseţea ei minunată, o rugă smerită pleacă spre ceruri, ruga caldă a sufletului meu:

O Doamne, Părinte milostive, împrumută-mi o fărâmă din iscusinţa-ţi nemărginită, să pot înălţa şi eu din noroiul negru al sufletului de azi crinul alb al virtuţilor... Pr. *A. Nanu.*

De citit. Au apărut în Cluj broşurile, pentru luminarea publicului românesc: «*Scrisoarea* savantului H. St. Chamberlain» şi «*Vasile Alecsandri în luptă cu jidanii*». Le recomandăm spre cumpărare cititorilor. Preţul unei broşuri 5 lei, comande se fac la «Infrăţirea Românească» Cluj, Str. Bob Nr. 7, trimiţând costul broşurilor.

Dela conferenţele preoţeşti

Care este modul şi care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolşevistă şi propaganda sectară în comunele rurale?

(Urmare din Nr. 87).

In aceste conveniri cătehetice, se pot combate cu efect boalele bolşevico-sectare, dat fiind că aici ca ascultători sânt cu deosebire tineri accesibili adevărurilor în desbatere. Ca să se poată face aceste prelegeri, e neapărat să fie închise crâşmele în toate Duminecile şi sărbătorile, ear jocurile să fie limitate.

Observ că, pe lângă tot ordinul dat pentru închiderea crâşmelor, — acelea sânt neîntrerupt deschise, şi câtă vreme va dăinui această anarhie de a nesocoti ordinele, şi câtă vreme crâşmele vor dăinui a rămânea deschise, una din cele mai de căpetenie misiuni ale preotului, catehizarea adulţilor, — va rămânea nesatisfăcută spre paguba sănătăţii spirituale a poporului.

3. Citirea Sf. Scripturi, cu deosebire a T. N., e foarte puternic mijloc de a combate sectarismul. In acest scop trebue să se procure pentru bibliotecile parohiale mai multe exem-

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Contribuiri mai nouă —

Inregistrăm, de astă dată, între zeloşii bisericii noastre cari în deosebi se disting prin colectele făcute sau prin plasarea de cărămizi în favoarea refacerii Sfintei Mănăstiri brâncoveneşti: *Oficiul parohial Sf. Gheorghe*, cu suma de peste şapte mii de lei, şi *Societatea tinerimii adulte «Sfântul Gheorghe»*, dela Hunedoara.

Au contribuit:

Oficiul parohial Sf. Gheorghe, colectând dela *prefectura* judeţului Treiscaune Lei 3000, *funcţionarii* şi *muncitorii* fabricei de tutun Lei 1500, *primăria* oraşului Sfântul Gheorghe Lei 1000, *Şcoala normală* de fete, Lei 200; prin plasare de cărămizi Lei 2000, cu totul 7800

Societatea tinerimii adulte «*Sfântul Gheorghe» din Hunedoara* prin plasare de cărămizi 2200

Primăria municipiului *Sibiu* . . . 2000

Protopopia cerc. III, jud. *Ismail*, a plasat cărămizi în valoare de . 820

Ioan Filip, paroh, Copşa-mare . . 500

Nicolae Olariu, epitrop, Oprea-Cârţişoara 500

Protoieria circ. III, jud. *Teleorman* 140

Total Lei: 13,960

Suma de mai 'nainte Lei: 2.838,633

Total general Lei: 2.852,593

a celei din decursul războiului. In mod plastic a evocat figurile marilor înaintaşi, arătându ne pe un Alecsandri, Russo, Kogălniceanu, Bălcescu, Cuza Vodă, apoi Regele Carol, Regele Ferdinand, I. C. Brătianu, I. I. C. Brătianu, etc. Citate norocoase din operele lor, din ordine de zi, din mesagii, au completat icoanele arătate. Farmecul conferenţei a residat în amănuntele adunate ca într'un mozaic, amănunte, unele trăite de conferenţiar (d. e. în decursul războiului). Apelul la colaborare pentru binele comun, după ce conferenţiarul a arătat ce au fost în trecut generaţiile de români entuziaşti, a stârnit aplauze furtunoase. Conferenţiarul, în cursul vorbirii sale, a citat şi câteva părţi din cuvântarea «La sicriul lui Ion I. C. Brătianu», rostită de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* şi apărută în Nrul 88 al acestui ziar.

Festivalul s'a început cu o cântare a dlui N. Oancea: «Frumoasă eşti, o ţară!», executată de o orchestră de elevi şi de corul mixt al şcolii normale. Dl Oancea, care a fost şi dirigentul plin de bun simţ, poate fi mulţumit cu rezultatul obţinut. Tot aşa de reuşite au fost şi celelalte puncte ale programului. Coriştii şi orchestranţii au fost în număr de 120. Dl Oancea i-a condus cu desteritate şi rutina obişnuită.

Elevul N. Peligrad, din cl. VIII dela Liceul Gh. Lazăr, a declamat cu mult simţ «Ardealul», de M. Rădulescu. Tot aşa şi eleva Silvia Feier cu poezia «Furtuna» de *Z. Bârsan*, a stors meritate aplauze.

La sfârşit corul şi orchestra a executat «Ţara mea» de N. Oancea în aplauzele tuturor.

Toate în tot: o serbare, la care te-ai putut înălţa sufleteşte. De s'ar da prilegiuri de mai multe ori pe an să avem câte un «1 Decemvrie» de reculegere şi să lucrăm conform sfaturilor date la astfel de prilejuri... *Cor.*

INFORMAŢIUNI

Ce se poate în ţara noastră! O seamă de cetăţeni minoritari s'au unit între sine împotriva românilor. Şi anume: conducătorii saşilor au înfiinţat un comitet pentru controlul vânzărilor de pământ şi case, şi au vestit în comune că nici un sas nu are permisiune să şi vândă averea înainte de a da de ştire comitetului conducător, care are să decidă, de se poate vinde, sau că o cumpără însuşi comitetul, — ferind, prin asemenea mijloace, ca pământurile şi casele de vânzare să le cumpere românii! Eată cu cine avem noi de lucru, şi eată oamenii cari cer mereu ajutoare dela guvernele ţării!

Congres sionist. Duminecă s'a ţinut în capitală al 10-lea congres sionist din România. Au asistat la deschidere dnii: I. G. Duca, ministrul de interne, Sir Greeg ministrul Angliei, prof. Dr. Weizman, preşedintele organizaţiei sioniste universale, delegaţi din provincie ş. a. La cuvântul de deschidere şi salutare al dlui Bernard, preşedintele federaţiei sioniste din România, au răspuns dnii miniştri, aducând elogii animatorului mişcării sioniste, profesorului Weizman. Preşedintele organizaţiei sioniste universale relevă marea criză din Palestina, unde se găsesc mii de persoane fără lucru; ear pentru remedierea acestei stări programul de lucru al comitetului executiv prevede: electrificarea ţării, exploatarea Mării moarte, construirea portului Haifa ş. a. Vorbitorul cere sprijinul moral şi material al tuturor evreilor.

Ştiri ziaristice. Dela *Abrud* primim întâiul Număr al noului ziar săptămânal *Glasul Moţilor*, ce apare, începând cu 1 Decemvrie 1927, sub conducerea dlui Ion Micu. Ziarul se numeşte social, economic, cultural, şi promite să fie puternic instrument de apărare a intereselor ţărănimii şi să ţină cititorii în curent cu tot ce se întâmplă în regiunea Munţilor apuseni. Să fie în ceas cu noroc!

— Apariţia gazetei *Apărarea* dela Cluj se amână pentru sărbătorile Naşterii Domnului.

JURĂMÂNTUL TINERIMII. La Oradea s'a întrunit Duminecă tineretul studios din cele patru părţi ale României în al doilea congres general spre a desbate chestiuni proprii studenţimii şi de ordin general naţional. In faţa statuei Regelui Ferdinand I, făuritorului unităţii naţionale, tinerimea s'a închinat cu evlavie, jurând lui Damnezeu, că hotarele ţării le va păstra aşa cum le-a pus el. Studenţimea română — declară prin rostul reprezentantului său — nu va îngădui niciodată ca graniţa ţării să fie atinsă. «JURĂM!» a fost strigătul care a cutremurat văzduhul, ca să se audă până dincolo de hotar... O telegramă s'a adreeat M. S. Regelui Mihai, cu următoarele cuvinte: Studenţimea română creştină, întrunită în al doilea congres general la Oradea, trimite Augustului Suveran expresiunea devotamentului ei necondiţionat pentru Dinastia română.

Anunţ. Serviciul zootehnic din Sibiu face cunoscut că în ziua de 13 Decemvrie 1927, se va ţinea în Sibiu *târg* de animale de reproducţie (fără premii).

Orbiţi de patimă se arată din nou confraţii dela *Unirea*, foaia ce reprezintă mitropolia greco-catolică dela Blaj. In numărul său dela 3 Decemvrie 1927, sub titlul de «*O batjocură*» ţine o straşnică lecţie, de iezuitică inspiraţie, consiliului oraşului Blaj, din motiv că acest consiliu a îndrăznit, (— închipuiţi-vă sacrilegiul!) să tipărească *un necrolog* la moartea lui Ion I. C. Brătianu, care primise a fi trecut, din partea consiliului pomenit, între cetăţenii de onoare ai micului orăşel. Indrăzneala de a tipări necrologul chiar în «oraşul de reşedinţă Blaj» este declarată de către *bisericeasca* foaie blăjană, *batjocură*, «care va rămâne (sic!) o veşnică pată pentru Consiliul care a putut prezida la 1927 destinele administrative ale Blajului nostru»... Aşa sfârşeşte osânda Unirii.

Eată cum se ştie ridica foaia greco-catolică, dirijată de un inconştient, la gradul de cuviinţă şi de respect manifestat de ţara întreagă faţă de memoria celui ce a lucrat atât de mult la făurirea României noastre de azi!

In atenţiunea publicului. Oraşe ardeleneşti şi bănăţene sânt, de câtva timp, împânate cu societăţi şi sucursale, «*pentru ajutorare cu dotă*», sau pentru cazuri de deces. Reprezentanţii acestor instituţii, de obicei *jidani*, făgăduesc să plătească clienţilor în caz de căsătorie (şi chiar dacă nu se căsătoresc) bani în numerar dela 40 mii până la 100 de mii de lei, după clasă, sau să dea un aranjament complet de bucătărie, dormitor şi sufragerie, cam în acelaş preţ. Societăţile acestea de asigurări îşi trimit agenţi în toate oraşele ţării pentru a face înscrieri «în condiţiile cele mai avantajoase». Se pune în vedere b. o. pentru *patru mii* de lei plătiţi să primeşti, când te căsătoreşti, una sută de mii de lei, sau un «aranjament» în valoare şi mai mare. Se găsesc numeroase persoane atât de naive încât «se asigură», ear societatea incasează milioane. Domni şi doamne, din societatea cultă, nu se întreabă: *de unde* şi *cât timp* va fi în stare o asemenea societate «de asigurare» să-şi împlinească angajamentele?

ŞTIRI LOCALE

Şedinţele culturale, la Reuniunea meseriaşilor români din Sibiu, s'au început în 25 Noemvrie 1927. In lipsa conferenţiarului, reţinut în altă parte, preşedintele reuniunii, dl prof. N. Colan, a desvoltat un prea interesant tablou al impresiunilor dobândite în drumul său din vară, făcut în străinătate. A vorbit despre Elveţia, ţară cu popor vrednic, muncitor, cinstit, iubitor de ordine, cu oraşe frumoase şi de o curăţenie exemplară; despre viaţa Parisului şi a Vienei, cu părţile lor bune şi minunate. A fost o conferenţă ascultată de toată asistenţa cu mare interes. Câteva potrivite recitări ale tinerimii, şi sortarea cărticelelor folositoare între asistenţi, au încheiat şedinţa, anunţându-se cea viitoare pentru luna Decemvrie.

---

piare din T. N. Se citesc părţi alese şi acomodate şi se explică în adunările catehetice din Dumineci după vecernie. Se împart apoi acele Testamente la cititori astfel, ca în fiecare parte de sat să vină câte un exemplar; pentru ca vecinii doritori de a asculta să poată fi de faţă şi ei, la timp potrivit pentru cetanie. La cea mai d'aproape întrunire catehetică fiecare spune câte ceva, ce i-a rămas din citirea de acasă, şi acolo, sub conducerea preotului, se explică şi se clarifică cele neînţelese.

4. Al patrulea mijloc, întru combaterea molimei, ar fi organizarea unor *garde de apărare* a credinţei strămoşeşti, cu deosebire din tineretul mai răsărit, în unire cu cântăreţii bisericii. Aceştia, ca paznici treji în comună, vor combate în mod cuminte pe ceice vorbesc neadevărul despre legea şi datinele străbune. Vor lumina pe ceice se arată atraşi spre învăţături rătăcite. Dar, mai cu seamă, vor sta strajă neadormită, ca lupii în piei de oaie să nu poposească în sat cu scop de a amăgi pe credincioşi. De sine înţeles, toţi membrii acestor garde rebue să fie în stare a lua lupta cu rătăciţii în ale ucluirii sfintei Scripturi, de ori câte ori cere trebuinţa. Drept aceea ei trebue să fie instruaţi de către preot în măsură mai mare de a şti căuta şi interpreta citatele sf. Scripturi.

5. *Boicotarea rătăcitului* îndărătnic. Va părea poate imprudent, şi chiar necreştinesc, acest mijloc. Susţin însă că este potrivit. Rătăcitul din sat, persistent în rătăcirea lui îndărătnică, văzându-se lăsat singurel, fără vecini, fără prieten, neprimind dela nimenea nici un ajutor, nici vorbă, — e cu neputinţă să nu se deştepte şi să nu-şi vadă rătăcirea.

Mijloacele de sus le-am întrebuinţat şi le întrebuinţez, căci — atârnă în mare măsură de mine; acest din urmă mijloc însă nu l-am putut pune în practică în întregime, deşi am simţit că ar duce la scopul dorit. Sânt 5—6 inşi în comună, cari menajează rătăcitul cu prietenie. Dacă «poporul acesta care nu ştie legea» ar fi destul de disciplinat, şi dacă ar ţinea strict la tactică, — pocăiţii de prin satele noastre ar dispărea curând. Modul este bun, unde se poate introduce, căci produce rezultat sigur. Nu înţeleg, firește, ca nici preotul să nu stăruе întru a lumină pe rătăcit, de câte ori are ocazie. (Urmează).

Nr. 406—1927. (142) 1—3

Concurs

In bază legilor în vigoare şi în legătură cu ordinul Consiliului arhiepiscopesc din 7 Septemvrie 1927 Nr. 8725 Plen. se publică concurs pentru întregirea postului de protopop al tractului Ilia.

Viitorul protopop va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Ilia.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Venitele parohiei; *a*) întregire dela stat; *b*) folosirea sesiunei parohiale de 27 jug. şi anume 13 jug. sesiune veche şi 14 jug. din reforma agrară, pământ de calitate bună: *c*) venitele stolare uzitate în tract.

2 Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin conclusul Nr. 111 al Congresului naţional bisericesc din anul 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în iermin de 30 zile dela prima publicare în «Tel. Rom.» având a alătura şi o tabelă de calificaţie în înţelesul § lui 12 din Regulament.

Concursele întrate după expirarea terminului nu se vor considera.

Ilia, din şedinţa consiliului protopopesc, ţinută la 11 Noemvrie 1927.

Iosif Morariu, preşedinte. **Longin Goţiu,** notar.

Nr. 10990—1927 Plen.

Se aprobă. Din şedinţa plenară, dela 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 558/927. (137) 3—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de clasa I-ia **Barcan,** protopopiatul Oituz, jud. Braşov, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotaţia dela stat conform coalei B.

2. Una ferdelă (25 litri) porum strujit, sau răscumpărarea în bani după preţul zilei, dela circa 400 familii.

3. Stola stabilită în şedinţa consiliului parohial din 27 Ianuar a. c. după exigenţele de trai de azi.

4. Folosinţa sesiunii parohiale, 5 jug. fânaţ, primit prin reforma agrară şi eventuală întregire ce s'ar mai primi.

5. Locuinţa parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs of. prot. Cererile întrate după expirarea terminului nu se iau în considerare. Concurenţii, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţa poporului.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Barcan la 8 Iunie 1927.

Poiana Sărată, (Oituz) la 3 August 1927.

Ion Rafiroiu
protopop.

Reclama este sufletul comerţului

Anunţ

(141) 1—1

Vă fac cunoscut, că mi-am introdus iarăş **pălăriile** de mătase pentru dnii preoţi drăgălaşul format «*Dr. E. M. Cristea*», material tot aşa de bun şi fin ca înainte de războiu. Preţul: 1000 lei bucata, plus porto şi cutie 50 lei. Ceice comandă, au să arate măsura, în centrimetri, a capului. **VASILE MEŞOTĂ,** Braşov, strada Orfanilor 3.

(129) 3—3

Concurs

In sensul ordinului P. V. C. Arh. Nr. 9346/927 se publică concurs de capelan temporal (cu drept de succesiune) în parohia de clasa III-a **Bobohalma,** din protopopiatul Târnava, pe lângă parohul neputincios Augustin Cheţian.

Terminul de concurs este 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate sesiunea parohială.

2. Jumătate din stolele uzitate.

3. Dotaţia dela stat, al cărei echivalent până la rezolvirea definitivă din partea statului, îi va plăti regulat parohul Augustin Cheţian.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Diciosânmărtin, fiind provăzute cu documentele prescrise şi, în terminul indicat, având a se prezenta în termin legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei, în înţelegere cu consiliul şi adunarea parohială din Bobohalma.

Diciosânmărtin, la 30 Octomvrie 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile neresplătibile pentru fiecare viticultor. In interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 5—16

Nr. 542/1927 prot. (138) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Ioan Radu din parohia de clasa a II-a **Alma,** protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Jumătate din toate venitele din parohie.

2. Jumătate din sesia parohială, constătătoare din 22 jugăre arător şi fânaţ.

3. Echivalentul salarului de capelan se va achita din salarul parohului, până când se va întregi dela stat.

Concurenţii, îndreptăţiţi la acest post, îşi vor înainta cererile oficiului protopopesc Târnava-mare în Biertan, provăzute cu documentele prescrise, şi în terminul indicat se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a cuvânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc Târnava-mare, în înţelegere cu consiliul parohial din Alma.

Biertan, la 14 Noemvrie 1927.

Nicolae Gheaja
adm. protopopesc.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Înălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — In post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi bolşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism **50 Lei,** — fără Şematism **20 Lei**

Plus porto postal **Lei 10,** şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca. Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 13 Decemvrie 1927 Nr. 92

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administaţiei ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele
să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
Sibiu
(Str. Şaguna)

Baptismul în descompunere

De Dr. Grigorie Gh. Comşa
Episcopul Aradului

Baptiştii trec la penticostaliști.

Este ştiut că noi am pornit războiu de apărare a credinţei strămoşeşti faţă de criminalele atacuri ale baptismului. Zi cu zi înregistrăm reveniri la ortodoxie, despre cari baptiştii se fac a nu şti nimic. Ce este şi mai mult, în revista baptistă *Farul Mântuirii* se susţine greşit despre cei reveniţi la noi că nici odată nu ar fi fost baptişti sau că ar fi fost excluşi din organizaţiile baptiste.

Adevărul însă nu se poate ascunde, căci minciuna este cel mult o amânare a biruinţei adevărului. Astfel noi fără a ne lăuda cu revenirile, constatăm că ele există şi că vor exista. Pe de altă parte remarcăm constatarea că deşi baptiştii se laudă mereu cu botezuri, ele se fac numai asupra pruncilor născuţi din părinţi baptişti. Aşa este cel puţin cât priveşte stările din părţile Aradului.

Numărul baptistilor evident că este în descreştere, cu toate că au isbutit să prindă în mod provizor teren pe unele locuri, unde numai din auzite se cunoşteau. La războiu nu întrebi atât: câţi inimici sunt, ci mai ales: unde sunt acei inimici? Ei bine, inimicii bisericei, baptiştii, sunt resfiraţi şi dacă dispar în o comună, apar în alta ca apa în timpul secetei. Nu poate fi vorba de o creştere remarcabilă a baptismului, pentrucă unde existau de mai multă vreme, lumea îi cunoaşte: Ştie că sunt ipocriţi, făţarnici, răutăcioşi şi departe de a iubi pe aproapele lor.

Unde baptiştii sunt oaspeţi noui, acţiunea de deparazitare este mai uşoară. N'avem decât să umblăm în armele luminii, cum zice Sf. Apostol Pavel (Rom. 13, v. 11). Aşa făcând secta aceasta parazitară nu va prinde, mai ales că precum spun chiar baptiştii, — America a cam redus bugetul propagandiştilor subversivi. Să avem adevărată iubire între noi şi atunci baptiştii nu ne pot aduce învinuirea că a trebuit să ne părăsească fiind noi creştini cu numele. Să nu iubim nici cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta şi cu adevărul, precum zice Sf. Evanghelist Ioan (I. 13, v. 18).

Având în vedere asemenea consideraţiuni, putem spune că baptismul este în descompunere. In numărul pe Noemvrie 1927 al foaiei baptiste: «Farul Mântuirii» la pag. 9—10 citim că în această foaie baptistă sunt multe articole plagiate. De câte ori noi spunem ceva despre baptişti, ei se fac a desminţi. Dar chestia plagiatului nu o mai pot desminţi, căci ei înşişi se învinovăţesc unii pe alţii.

Mi-am zis descoperind această josnică apucătură: cei cari scriu la foaia baptistă sunt tocmai fruntaşii baptiştilor. Ei s'au botezat a doua oară, pentruca apoi să fure munca altora! O ruşine mai grozavă nici că se poate.

Preoţii noştri, desvelind aceste adevăruri triste, vor deschide ochii celor pe panta de a cădea. Şi pentruca să aibe material bogat de informaţie, comunicăm aici *un păcat mare*, care va rămânea pe sufletul baptiştilor în descompunere. Este vorba de crima ce o săvârşesc baptiştii desbinând neamul. Căci pe la Arad o parte din baptişti au trecut şi trec la penticostaliști. Dacă nu se făceau baptişti, nu treceau la penticostaliști, căci aceştia din urmă se recrutează exclusiv dintre baptişti. Eată crima voastră baptiştilor: că despărţiţi neamul în tabere.

La Arad dintre baptişti au trecut la penticostaliști mulţi ţărani, de pildă în Cuvin, Păuliş, Micălaca, Măderat, Pâncota, Birchiş. Penticostalismul a trecut şi în alte eparhii. Astfel avem date precise că prin Decemvrie 1926 toţi baptiştii din Bahnea, judeţul Târnava-mică, au trecut la penticostaliști. Falşul predicator Gheorghe Bradin din Păuliş are legături cu un oarecare Gheorghe Radu din Bahnea, cu vopsitorul Dimitrie Căluţ din Sângiorgiul de Pădure, cu femeia Maria Danciu din Cohalm, judeţul Târnava-mare etc.

Falşitatea lui Bradin din Pauliş merge până la extremele cele mai imposibile. El scrie oamenilor săi de legătură din diferite părţi despre anumite vindecări, ca de pildă a unui mut din comuna Jena, jud. Severin, şi câte altele.

Baptiştii poartă răspunderea pentru toate. Dar eată că din toate acestea să desprinde şi adevărul, că baptiştii sunt în plină descompunere. Nu înţelegem deci, care motive ar reclama recunoaşterea baptiştilor din partea statului nostru.

FOIŞOARA

Dela conferenţele preoţeşti

Care este modul şi care sânt mijloacele, prin care preotul poate preîntâmpina propaganda bolşevistă şi propaganda secţiară în comunele rurale?

(Sfârşit)

6. Ar fi apoi de dorit să se înfăptuească ideea, des accentuată, de a se şterge peste tot orce fel de stolă şi a se înlocui pe altă cale. Ar fi de dorit ca guvernul ţării, — cumpănind importanţa chestiunei, — să salarizeze preoţimea aşa, ca aceasta să nu mai primească retribuţii dela credincioşi. Gura sectarilor şi a veninoşilor lor învăţători n'ar mai putea cleveti. Dar, şi până se va lua măsura dorită, — preotul să fie cât se poate cu mult tact în privinţa aceasta, şi să nu poată fi acuzat că din cauza lui s'a rătăcit vreo oaie din turma cuvântătoare.

*

Ajutorul organelor administrative, şi al bunilor fii luminaţi ai neamului:

1. Administraţia are datoria patriotică să pună stavilă vagabondării pescuitorilor în tulbure şi otrăvitorilor de suflete, fie aceia străini, fie convertiţi dintre ai noştri. Adunările lor «serbătoreşti» la care aleargă credincioşi din depărtări să admire «desbotezarea» rătăciţilor, să fie supravegheate, limitate, şi chiar interzise. Organele de administraţie păcătuesc în contra statului, crezându-i inofenzivi, şi deci purtându-se faţă de ei cu părtinire. Ne pot da foarte preţios sprijin aceste órgane administrative la preîntâmpinarea monmei pocăite, dându-ne ajutor în trezirea moralului şi luminarea poporului, care din ignoranţă rătăceşte.

Cerem: să se limiteze licenţele de joc pentru toate Duminecile, — ca să avem putinţa a întruni tineretul la prelegeri şi îndeletniciri culturale şi religioase. Credem şi mărturisim, că inaugurarea caselor culturale, organizarea tineretului, introducerea şcoalelor de adulţi şi analfabeţi, — tot atâtea întocmiri de luminare, ce risipesc bezna, şi împiedecă lăţirea pecinginei pocăiţilor, — ar lua fiinţă şi ar funcţiona mai bine, dacă la acestea s'ar vedea interesul de cauză al *preforelui*, al *notarului* etc. Mai susţinem că ar folosi participarea acestor domni — când şi când — la conferenţele religioase preoţeşti (grupurile pastorale). Predica preotului prin care condamnă rătăcirea sectară, are efect evident, când poporul constată, că ce a auzit este aprobat şi de domni, întărind şi ei cele spuse prin asistare, şi chiar prin cuvinte.

2. Mare sprijin ni se poate da din partea Asociaţiunii culturale. Ar fi de dorit, ca la grupurile preoţeşti să asiste 1—2 membri mireni dela societate. Un discurs cu rost, spus aici de un advocat, un medic, un inginer, profesor etc., — înseamnă proptă puternică dată operei preotului.

3. S'a observat, că sexul femeesc ar fi mai plecat a da ascultare învăţăturilor rătăcite. Faptul constitue o stare primejdioasă, dat fiind că femeile, ca mame şi soţii, pot la rândul lor să ducă în rătăcire mai cu succes pe fii şi pe soţi. Apoi o rătăcită îndupleacă cu uşurinţă pe vecina ei. Aici capacităţile bărbatului ori predicile preotului rămân fără mult folos; mai norocoasă ar fi aici o femee care ar veni cu capacităţi. Constatând

Cârmuitorii statului nostru îşi iubesc ţara fără şovăire, dar alăturea de dânşii o iubim şi noi. Nu iubim numai biserica, ci iubim şi ţara, şi astfel facem un mare serviciu conducătorilor când le arătăm primejdiile care bat la poarta unităţii noastre sufleteşti.

Cinste şi recunoştinţă sufletelor generoase

Indatorirea, de a fi recunoscători binefăcătorilor noştri, precum şi dorinţa de a da şi altor iubitori ai bisericii noastre ortodoxe, îndemn spre fapte de progres, în vederea desvoltării în toate direcţiile a tineretului român ortodox, spre mărirea lui Dumnezeu, spre întărirea patriei şi a bisericii, ne obligă să facem cunoscut în cercuri largi darurile cu care Păr. protopop al Făgăraşului, *Nicolae Borzea*, a cinstit parohia noastră din Viştea de jos. In afară de suma de Lei 55 de mii, bani gata, daţi pentru zidirea bisericii, a înzestrat parohia cu următoarea:

Donaţiune, — Subsemnatul împlinind azi 71 de ani şi dându mi seamă că în cursul vieţii, multe mi s'au arătat a fi rătăciri şi vânări de vânt, ca sărbări de argint, de aur, împreunate cu spese şi vorbe lungi, după ce cu deplină şi adânc simţită cucernicie mulţămesc lui Dumnezeu pentru darul de a ma fi ridicat la acest număr de ani cu sănătate şi mulţumire, împlinindu-mi şi dorul cel mai ascuns din cutele inimii mele — întregirea neamului românesc într'o Mare Românie, — mai văzând apoi cu deosebită bucurie sufletească cum se înalţă în satul meu de naştere Viştea de jos o nouă biserică, dăruiesc parohiei ortodoxe române din Viştea de jos în care am păstorit 20 de ani în loc de orice sărbătorire, pământul meu numit «Dudoiaşul», de 3 jugăre, în valoare de 150.000 de Lei pentru transformarea lui într'un *parc*, în care tinerimea noastră ortodoxă, organizată în societatea Sf. Gheorghe, precum şi elevii şcoalei de meserii, sub controlul bisericii, să şi completeze educaţia fizică, tinzând spre înţelesul proverbului de a avea într'un trup sănătos, minte sănătoasă. Socotesc că Hramul bisericii, Înălţarea Domnului, va fi cea mai binevenită ocazie pentru aranjarea în parc a celor mai înălţătoare de inimi sărbări pentru întregul nostru popor din parohie. Parcul va purta numele «Parcul protopopului Nicolae Borzea şi soţia sa Ana».

Pentru amenajarea terenului dau dreptul bisericii de a vinde locul meu din Valea Hotarului de 1 jugăr şi jumătate. Atât şcoala de meserii cât şi societatea Sf. Gheorghe pot, după plan bine studiat, ridica paviloane, care devin proprietatea parcului, deci a bisericii.

Parohul nostru ortodox român va îngriji ca sub nici o condiţie să nu se schimbe destinaţia acestui teren. In caz de lipsă va cere intervenţia episcopului locului.

Făgăraş, la 26 Aprilie 1927.

Nicolae Borzea m. p.,
protopop ortodox român
fost senator.

Având în vedere aceste, şi alte daruri, precum şi lupta pe care a purtat-o şi o poartă pentru întărirea credinţii ortodoxe române în Valea Oltului, consiliul şi adunarea parohiei Viştea de jos îi aduce şi pe această cale cele mai adânc simţite mulţămiri şi îi doreşte sănătate.

Pr. **Pavel Borzea.**

Mulţumită publică

La şedinţa publică a societăţii de lectură «Andrei Şaguna» a studenţilor academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române, ţinută la 29 Noemvrie 1927, în memoria marelui arhiereu Andrei, au binevoit a contribui la augmentarea bibliotecii societăţii:

I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, arhiepiscop şi mitropolit 1000 lei şi Alexandru Bolotow, fost guvernator în Rusia 1000 lei; Dr. Nicolae Cristea notar public 200 lei. Câte 100 lei: Dr. Vasile Stan vicar arhiepiscopesc, Mateiu Voileanu, Trandafir Scorobeţ, Dr. Andrei Gâlea şi Virgil Nistor consilieri arhiepiscopeşti, Traian Petrişor consilier mitropolitan, Petru Drăghiciu consilier ministerial în pensie, Dr. Nicolae Comşa medic, Dr. Gheorghe Măcelar, advocat, Dr. Nicolae Schiau advocat, Dr. Vasile Lazarescu profesor la academia teologică din Oradea-mare, Dr. Aurel Crăciunescu şi Nicolae Colan profesori la academia teologică din Sibiu, Eugen Todoran director, Timotei Popovici şi Aurel Popovici profesori la şcoala normală «Andrei Şaguna», Candid Popa revizor, Ioan Rebega şef contabil la «Albina», Romul Perian şef-contabil la consistoriul arhidiecezan, Ioan B. Boiu preot, Simeon Teodorescu agronom, Ştefan Moga privatier, Samul Banciu institutor la şcoala normală «Andrei Şaguna». — Elevele şcoalei normale «Andrei Şaguna» 90 lei Câte 60 lei: Dr. Ioan Bunea directorul liceului «Gh. Lazăr», Ilie Beleuţă, Dr. Iosif Hradil şi Dr. Nicolae Terchilă profesori la academia teologică din Sibiu, Trandafir Preda directorul şcoalei comerciale, Gheorghe Maior directorul seminarului teologic din Sibiu, Ioachim Preda econom al ospiciului de alienaţi. Câte 50 lei: Dr. Vasile Bologa consilier mitropolitan, Iosif Trifa redactorul «Lumina Satelor», Domnişoarele: Anicuţa Martin şi Veturia Vidrighin. Câte 40 lei: Dr. Gheorghe Proca consilier arhiepiscopesc, Dr. Gheorghe Preda dir. ospiciului de alienaţi, Lt-colonel St. Stroia, Căpitan Gheţariu, Ieronim Grovu refer. consistorial, Ioan Todea preot, Valeriu Stănilă preot, Ioan Dinu şi Ioan Circov diaconi, Teodor Severean învăţător, Gheorghe Salomie funcţionar, Doamnele: Elvira Cioran, Eliza Anghel şi Maria Ştefănescu; Domnişoarele: Geni şi Lenita Crişan, Ana Işan şi Silvia Petrescu, N. N. (2). Câte 30 lei: Doamnele: Elena Nistor şi A. Odor. Câte 25 lei: Gh. Grigoraş director, Ioan Pria notar în Răşinari, Dşoara Nedelea. Câte 20 lei: Dr. Horia P.-Petrescu secretar lit. al asoc. «Astra», Spiridon Moian cassar la consistoriul arhid., Mihail Neagu prof. la şcoala normală «Andrei Şaguna», Nic. Topolog preot, Gheorghe Poponea conducătorul tipografiei arhidiecezane, Nicolae David cand. la preoţie Nicolae Işan, Ilie Muţiu funcţionar, Gh. Gada pantofar, Valeriu Cantor, Coriolan Coltan şi Ghiţă stud. lic., un locotenent, Doamnele: Lucreţia Maior şi Sabina Savoiu, Domnişoarele: Luci Bolfa, V. Chida, Constantin, Demian, Dorina Dop, L. Florea, E. Flucuş, V. Lupea, C. Manta, Nely, V. Olariu, L. Oltean, Lia Opriş, Ţica Opriş, Alexandra Popa, M. Roşca, Renghea, Solomon, E. Stanciu şi M. Zorca, N. N. (13). Câte 12 lei: N. N. (2). Câte 10 lei: Ambrozie Suciu preot, I. Preda, I. Petraşcu studenţi lic. Doamna Matilda Constantin, Domnişoara Letiţia Turean, N. N. (6). — N. N. 7 lei. Câte 6 lei: N. N. (3). Câte 5 lei: N. N. (4). N. N. 4 lei. N. N. 3 lei.

Sibiu, 29 Noemvrie 1927.

Traian Ciocânelea, vice-preşedinte. **Nicolae N. Oancea,** cassar.

INFORMAŢIUNI

In faţa numeroasele sărbători, oferite de corpul didactic diferitelor organe de control, ministrul instrucţiunii va da în curând o circulară, care opreşte asemenea manifestări.

Regimul debitelor de spirtoase. Ministerul de finanţe va da zilele acestea o circulară administraţiilor financiare, prin care va stabili regimul desfacerii băuturilor spirtoase până la votarea legii spirtoaselor. Deocamdată se prelungesc actualele dispoziţii în ceeace priveşte debitele de vânzare cu amănuntul, avându-se în vedere că s'au învestit capitaluri şi s'au făcut lucrări de către cei ce se bucură de autorizaţii. In sesiunea viitoare a parlamentului din 1928 se va lua în discuţie noua lege a spirtoaselor.

«Glasul Moţilor», este numele ziarului abrudean, din care primim acum primele numere. După numirea sa, de *Glas al Moţilor*, s'ar parea că noul organ de publicitate să glăsuească aşa, ca să fie înţeles uşor şi din partea *massei* poporului de acolo, şi să nu fie numai un fel de glas al moţilor *intelectuali*, cum se prezintă astăzi. Mai mare legătură între gazetă şi între moţii dela *sate*, ar fi poate şi în interesul asigurării viitorului acestui organ, — căruia îi dorim spor şi viaţă lungă.

Donaţiune. Cu prilejul sărbătoarei Sf. Nicolae, credincioşul nostru crâznic şi cântăreţ bisericesc: *Nicolae Olneş* şi soţia *Elisaveta*, din comuna Valea Brad, protopopiatul Zarandului, au dăruit pe seama sf. noastre biserici un stihar frumos, în valoare de 1000 lei, un Triod (500

---

aceasta, credem, că s'ar aduce rezultat bun cauzei, când *Reuniunile de femei ortodoxe dela oraşe*, şi-ar trimite din când în când câte 1—2 membre la sate pentru a grăi sorioarelor lor şi a le arăta greşala şi marele păcat al lăpădării legii strămoşeşti, în care au trăit şi au murit toate înaintaşele noastre.

4. Abandonarea încercărilor criminale de a desbina poporul paşnic dela sate în *partide politice*. Aşa numitele «organizări» de partide politice pe sate, produc prea multă stricăciune. Ideile politice, sămănate în popor, îl desbină, viaţa lui liniştită şi frăţească i-o tulbură, din buni prieteni şi vecini oamenii devin duşman. La asociaţiuni şi acţiuni de importanţă obştească nu mai iau parte unii lângă alţii etc. Tineretul adult, din societăţile culturale, ca b. o. cercul Sfântul Gheorghe, încă ţine seamă de părerile primejdioase de ordin politic, date părinţilor lor, de către domnii, cari îş caută interesele proprii în deosebi.

Organizaţiile politice *la sate*, dacă se vor mai susţinea şi continua, — vor mâna poporul cu siguranţă în apele bolşevismului şi sectarismului. Ce roade minunate şi binefăcătoare s'ar arăta la popor, dacă numai o mică parte din energia depusă de unii intelectuali în cause politice, s'ar consacra pentru combaterea ideilor sectarismului!

Ce fericire ar surîde, pentru neam şi ţară!

Deci, cine e fiu adevărat al acestei ţări, să abandoneze acţiunile politice de felul arătat. La sate e suficient ca, — în faţa alegerilor candidaţii să-şi expună credinţele politice, şi să roage poporul să-i dea votul, atâta tot; — dar nu a vârâ în popor icul veninos al desbinării şi al urei prin *organizaţii de partide politice*. Ar fi de dorit, ca parlamentarii preoţi, să arate în sfatul ţării acest mare pericol; pentruca punându-se capăt unor porniri rătăcite, poporul să rămână aluatul bun în sens moral, cultural şi naţional.

Pr. *George Rain.*

*

Din aceeaş temă (în extras) tratată de Pr. *Dionisie Bucur* în conferenţa de toamnă la Cohalm:

...Pocăiţii noştri apar pe la 1865 în Bănat. Ei nu recunosc tradiţia bisericească, ci numai sfânta Scriptură. Taine admit 4: botezul, cumineçătura, pocăinţa, căsătoria, — dar şi la acestea sânt abateri între ei, după loc şi scop. Nu admit păcatul strămoşesc. Botezul copiilor de asemenea. Fiecare pocăit crede că poate administră tainele.

Principii morale: Ţin cele 10 porunci. Nu sânt sfinţi, îngeri, sfânta Fecioară, cruce, icoane, moaşte. Nu admit biserica. Zi de sărbătoare e Sâmbăta, (unii ţin Dumineca). Sânt păcate şi greşeli. Osândesc armata, luxul, fumatul, băutura, înjurăturile.

Mulţi fricoşi, sau cu idei comuniste, ca să scape de îndatoririle armatei, trec la noua lege.

Mijloacele prin care preotul preîntâmpină propaganda bolşevică şi sectară în sate, se pot cuprinde în următoarele:

1. *Prin predici.* Cu ajutorul predicei preotul lămureşte pe credincioşi despre: dogme, taine, serviciu, liturghie, sfinţi, icoane. E dureros să vezi, cum sectarii atacă biserica şi preoţimea, fără ca bietul ţăran să poată să riposteze pocăitului ce vine cu biblia la brâu.

Trebue începută campania cu predici, conferenţe religioase. — Subscrisul am încercat, cu bun succes, — să ţin d. a. conferenţe în biserică sau şcoală, vorbind despre biserică, taine, explicarea liturghiei, cruce, sfinţi. E cu folos să ţină

lei), două ştergare (100 lei) şi 2500 lei în numerar. — Să fie pilda lor urmată şi darul binecuvântat. *Pr. Il. Felea.*

Muncitori străini. In prima jumătate a anului curent au întrat în ţara noastră cinci mii de muncitori străini, între cari aproape jumătate din Bulgaria. Ei se aşează de obicei în împrejurimea oraşelor, cultivând zarzavaturi, — ca toamna apoi să se înapoeze în ţara lor cu sume însemnate de bani, care ar putea rămânea în punga noastră, dacă am vrea cu toată stăruinţa.

Şoviniştii vecinii dela Budapesta denaturează incidentele petrecute la Oradea cu prilejul congresului studenţesc de acum şi strigă în parlamentul lor — tocmai ei! — că ţara românească este intolerantă, şi că nu numai limba, ci şi viaţa ungurilor (mai exact: a jidovilor) ar fi primejduită la noi. Natural, că domnii şovinişti budapestani nu iau în seamă felul incidentelor, care n'au fost altceva decât mai ales opera unor agenţi provocatori plătiţi de Budapesta.

Umanitarism. S'a înfiinţat în Praga o societate, ai cărei membri se ofer gratuit spre a da din sângele lor pentru transfusiuni şi experienţe necesare în spitalele din toată Cehoslovacia. Se aduc, prin presă, mari laude acestei originale iniţiative.

Numărul oamenilor pe pământ. Azi trăesc pe pământ 1.700.000.000 (un miliard 700 milioane). După religie se împart astfel: 667.416 budişti (41%), 273.500 000 romano-catolici (16%), 218.748.000 mohamedani (13·5%), 218.689.000 ortodocşi (7·5%), 24.533 000 mozaici (1·9%). Ceilalţi (19·3%) sunt de diferite credinţe. Pe continente se împart: Azia 829 milioane, Europa 465 milioane, America 205 milioane, Africa 148 milioane, Australia 69 milioane.

Ce s'a petrecut în Turcia cu prilejul operaţiunii recensământului. — In Constantinopol, la 25 Octomvrie s'a efectuat, şi pe întreg teritoriul Turciei, primul recensământ al populaţiei, care a arătat că numărul sufletelor din noua republică turcească se ridică la 14 milioane, din care aproape un milion revin fostei capitale Constantinopole. La Constantinopole s'a declarat un fel de stare de asediu. Nimeni nu avea voe să iasă din casă în ziua recensământului. Uliţele erau deşerte, numai diplomaţii şi ziariştii beneficiau de învoire de a se arăta în stradă. De dimineaţă, comisiunile de recensământ au început a umbla din casă în casă pentru strângerea datelor, iar pe străzi circulau numai poliţiştii gata să aresteze pe orice pieton suspect. La amiază, când podul care leagă Stambulul cu Galata, mişună de oameni în zilele obişnuite, de data aceasta domnea liniştea. Bărci, automobile, tramvae, toate stăteau pe loc. In schimb acasă fiecare căuta să petreacă pe cât se putea. Toate gramofoanele şi pianele erau în activitate. Se dansa în locuinţe şi se ţineau conversaţii dela o fereastră la alta, abia seara la ora 10 o salvă de tun anunţa că operaţia e terminată, şi peste câteva minute străzile Ţarigradului îşi luară aspectul animat.

ŞTIRI LOCALE

Al doilea concert de colinde din biserica mitropoliei din Sibiu se ţine *Duminecă 18 Dec. d. a.* Doritorii de a asculta vechile şi frumoasele cântece româneşti de Crăciun, sânt rugaţi a şi reţinea bilete în *Librăria arhidiecezană*, cu începere de Luni 12 Decemvrie.

Completarea listelor electorale. Delegaţia permanentă a municipiului Sibiu a ordonat completarea listelor electorale pentru cameră, senat şi comună, pe anul 1928. Listele sânt expuse la vedere publică până la 20 Decemvrie a. c. zilnic, dela ora 11 până la 1 a. m. (cu excepţia zilelor de sărbătoare şi Dumineci) la primăria municipiului Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 2, uşa 17. Cetăţenii români cari până la 31 Decemvrie a. c. împlinesc etatea de 21 ani, acei cari s'au stabilit în oraşul Sibiu înainte de 1 Ianuar 1927 şi toţi acei îndreptăţiţi, cari până acum au fost din *eroare* omişi din liste, sânt învitaţi a pretinde înscrierea lor în listele electorale. Cetăţenii români, cari până la 31 Decemvrie a. c. împlinesc vârsta de 40 ani, sânt îndreptăţiţi a cere înscrierea în lista alegătorilor pentru senat. Indreptăţiţii, cari cer înscrierea lor în una din cele trei liste, trebue se dovedească prin certificat de naţionalitate că sânt cetăţeni români, în cazul dacă nu sânt înscrişi în registrul de naţionalitate română al municipiului Sibiu. Toţi acei alegători cari au schimbat locuinţa sau ocupaţiunea, sau fost înscrişi în listele vechi cu data greşită (numele, anul naşterii etc), sânt învitaţi să însiste necondiţionat ca aceste schimbări sau erori să fie rectificate.

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică, organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronagiul I. P. S. Sale Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. A apărut Nr. 11 din a. c. Cuprinsul: N. Colan: Institutul Biblic. Dr. Gr. Cristescu: ...Şi trebuia să treacă El prin Samaria... I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano catolic devenit preot ortodox. Dr. Gh. Ciuhandu: «Cărţi de afurisenie» sau de blăstem. Pr. M. Bulacu: Din filosofia creştină a şcoalei catehetice patristice. Gheorghe Secaş: Fericirea Crucii. Prof. N. Colan: Zelul culionar sau exegeza unei «fotografii» ortodoxe. Prof. N. Colan şi Gh. Maior: Mişcarea literară: Istoria Creştinismului ca Istorie a culturii. Concordatul cu Papa. Oglinda inimii omului. Neculce: Cronică: In jurul jubileului de 50 de ani al societăţii «Crucea albastră». Congresul Asociaţiei clerului «Andrei Şaguna». Congresul naţional-bisericesc al mitropoliei Ardealului. ⁂ Note şi informaţii. — Redacţia şi administraţia: Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 32.

Nr. 731/927. (145) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a treia de clasa I-a **Zărneşti**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat precum şi 9 jugăre sesiune parohială.

Concurenţii să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, cu prealabila încuviinţare a protopresbiterului se pot prezenta în biserică spre a cânta, oficia şi cuvânta.

Zârneşti, 24 Noemvrie 1927.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 471/1927 prot. (147) 1—3

Concurs

Pentru întregirea a lor două parohii de clasa I, **Ocna de sus**, protopresbiteratul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela cea dintâi apariţie a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele statorite în coala B. pentru întregire dela stat.

Sesiune parohială 20 jug. 1444 □, parte fânaţ, parte arător.

Venitele stolare obicinuite.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 30 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Ocna de sus (Ocna-Sibiului).

Emilian Cioran
protopop.

Prin lumină la fericire. *N. Iorga.*

Loteria Ligii Culturale

Aprobată de On. Minist. de Interne cu Nr. 5570 A.

519 câştiguri

şapte milioane

Lei 7.000,000

1 câştig de		Lei 2.000,000
1 „	„ „	1.000,000
2 câştiguri à	„	500,000
4 „	„ „	200,000
6 „	„ „	100,000

şi multe alte câştiguri mai mici

Tragerea la 1 Ianuar 1928

Câştigurile se plătesc integral.

Se vând la toate secţiunile Ligei Culturale, Bănci, Librării şi la Depozitari de ziare. Unde nu se găsesc lozuri, adresaţi comenzile însoţite de valoarea lor, prin mandat poştal: Biroului Ligei Culturale, Bucureşti, strada Luterană 6, Etaj I. Pentru comenzi mai mici de 5 lozuri se adaugă 20 lei pentru porto-recom. Comenzile mai mari de 5 lozuri se expediază franco de orice cheltueli.

unele dintre conferenţe învăţătorii, medicii sau alţi intelectuali.

La acele conferenţe să se introducă cântări corale religioase cu soc. «Sf. Gheorghe», sau muzică instrumentală (orchestră) cu scopul de a atrage şi pe femei, mai ales pe cele atinse de melancolie pocăită.

2. Prin conferenţe, în cadrul reuniunii femeilor, lămurindu-le asupra datorinţelor lor de creştine şi arătându-le că legea ortopoxă nu permite luxul, desfrâul, beţia, şi jocul deşanţat.

3. Se introduce cântarea universală în biserică. Prin cântări, cu text şi melodii atrăgătoare, se contrabalansează atacul sectar, şi se dredispune sufletul spre o meditaţie religioasă.

4. In cadrul soc. «Sf. Gheorghe» se explică tinerilor pericolul bolşevic pentru ţară. Ce ar fi daca toţi am stà cu mânile în sân şi am lăsà avutul, onoarea şi viaţa noastră la discreţia de aproapelui: rus, ungur sau altă naţie.

5. Consiliul parohial, şi comitetul parohial să fie la timp, şi loc potrivit apostolii laici ai bisericii şi instituţiilor ei.

6. Se vor organizà cu parohienii procesiuni impunătoare: la holde, la cruci, cu pridică în câmp spre a întărì ordinea, şi a face pe ori care enoriaş să se simtă mândru de legea lui.

7. Să se desfiinţeze de urgenţă beutura dela pomeni.

8. Să se pedepsească, prin lege, concubinajul.

9. Cercetarea bolnavilor şi introducerea rugăciunii comune pentru cei greu bolnavi.

Afară d'acestea: Propagandiştii pocăiţi să fie urmăriţi cu mai multă atenţiune din partea autorităţilor civile.

Administraţia să închidă *în realitate* crâşmele în Dumineci şi sărbători, şi nu numai în teorie.

Ministerul de instrucţiune, şi organele sale subalterne, să dea ordin strict, — ca toţi copiii de şcoală, şi tinerimea adultă, să fie obligaţi a lua parte la serviciul divin, şi la conferinţe.

Primăria să fie închisă în zilele de Duminică şi sărbători. Cei ce comit abateri, să se pedepsească ş. a.

Aceste făcându-se, cred că preotul ar reuşì cu un ceas mai de vreme a pune stavilă propagandelor subversive.

Pr. *Dionizie Bucur.*

Nr. 406—1927. (142) 2—3

Concurs

In baza legilor în vigoare şi în legătură cu ordinul Consiliului arhiepiscopesc din 7 Septemvrie 1927 Nr. 8725 Plen. se publică concurs pentru întregirea postului de protopop al tractului Ilia.

Viitorul protopop va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Ilia.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Venitele parohiei; *a*) întregire dela stat; *b*) folosirea sesiunei parohiale de 27 jug. şi anume 13 jug. sesiune veche şi 14 jug. din reforma agrară, pământ de calitate bună: *c*) venitele stolare uzitate în tract.

2 Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin conclusul Nr. 111 al Congresului naţional bisericesc din anul 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în iermin de 30 zile dela prima publicare în «Tel. Rom.» având a alătura şi o tabelă de calificaţie în înţelesul § lui 12 din Regulament.

Concursele întrate după expirarea terminului nu se vor considera.

Ilia, din şedinţa consiliului protopopesc, ţinută la 11 Noemvrie 1927.

Iosif Morariu, preşedinte. **Longin Goţiu,** notar.

Nr. 10990—1927 Plen.

Se aprobă. Din şedinţa plenară, dela 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 8319/927 A. Sp. (114) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

La prefectura judeţului Sibiu, camera Nr. 2 în ziua de **30 Decemvrie 1927,** la ora 11 a. m., va avea loc, pe lângă observarea dispoziţiunilor cuprinse în art. 72—85 al legii contabilităţii, licitaţia publică pentru furnizarea materialelor necesare instalaţiunilor şi conductelor telefonice la comunele cari încă nu sunt racordate la reţeaua telefonică.

Depunerea garanţiei de 4% a sumei oferite se va adeveri prin recipisa anexată ofertei.

Costul materialului va fi aproximativ de Lei 600,000, prefectura îşi rezervă dreptul de a reduce furnitura la aprobare cu circa 40%.

Elaboratorul tehnic, devizul, condiţiunile generale şi speciale se pot vedea zilnic la serviciul podurilor şi şoselelor la orele 8—1.

Ofertele se vor ataşa — întrucât e posibil — şi mostre din articolele oferite.

Sibiu, la 4 Decvmvrie 1927.

p. Prefect: **SCHÖPP.**

Nr. 2848 prot. 1927. (148) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 5258/926 şi Nr. G. II. 1917/1926 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului «Andreiana» Raşinari, reprez. prin advocatul Dr. L. Borcea contra loc. în Raşinari, pentru incassarea creanţei de 2700 lei şi accesorii se fixează termen de licitaţie pe 21 Decemvrie 1927, orele 9½ a. m. la faţa locului în Raşinari, unde se vor vinde prin licitaţiune publica judiciară 20 oi şi 15 mm. fân în valoare de 9500 lei. în caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea care e de incassat face 1810 lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 20 Mai 1924, iar spesele până acum staverite de Lei 1122·40.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost execvate şi de alţii şi aceştia şi ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art. LX: 1881, § 120.

Sibiu, la 2 Decemvrie 1927.

D. Baku, portărel.

Nr. 11,205 (163) 3—3

Concurs

In scopul conferirii de stipendii şi ajutoare **pe anul 1928 din fundaţiunea «Andronic»:**

I. Pentru învăţăceii de orice meserie,

II. Pentru sodalii, deveniţi atari în decursul anului 1927,

III. Pentru sodalii, cari au lucrat fără întrerupere 6 ani meseria lor şi au dat dovezi despre dexteritatea de a putea deveni măestri, — prin aceasta se publică concurs, pe lângă următoarele condiţiuni:

Toţi petenţii la ajutoare şi stipendii să producă:

1. Extras din matricula botezaţilor;

2. Atestat dela comună, despre averea proprie, ori a părinţilor;

3. Atestat familiar, despre familia părinţilor concurentului ori, fiind el căsătorit, despre familia sa, având a se indica în acest atestat, câţi prunci minoreni sânt în familie, câţi cercetează şcoala şi câţi mai sânt la meserii.

Indreptăţiţi a petiţiona sânt numai români ortodocşi născuţi în arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu.

In special au să dovedească:

I. Invăţăceii

a) că au împlinit anul al 12-lea al etăţii;

b) că au cercetat şcoala poporală ori altă şcoală superioară;

c) că au încheiat contractul cu măestrul şi contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură ori magistrat);

d) adeverinţă dela măestru despre sporul ce-l arată în măestrie, despre diligenţa şi purtarea morală; vidimată de catihetul sau parohul local.

Contractul trebue aclus la cerere în original, sau în copie autentică.

II. Sodalii

a) că au terminat anii de învăţăcel, ceeace vor dovedi prin atestatul autorităţii industriale;

b) că au purtare bună şi fac spor mulţumitor, ceeace vor dovedi ori cu carte de lucru, ori cu adeverinţă dela măestru.

III. Sodalii cari sânt în condiţiuni de a deveni măestri

a) să aibă certificat dela măestru;

b) să fi lucrat cel puţin 6 ani fără întrerupere în calitate de calfă, ceeace vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adeverinţe dela măestrii la cari au lucrat;

c) în cerere să arete anume locul unde voiesc să se aşeze ca măestri, ce fel de mijloace mai are pentru a începe meseria pe socoteala lor;

d) să dovedească cu atestat dela oficiul parohial, că cercetează biserica şi e creştin bun şi moral.

Dela toţi concurenţii se cere, ca cererile să fie scrise şi subscrise cu mâna proprie, adresate Consiliului arhiepiscopiei ort. române din Sibiu şi să le înainteze cel mult până la **31 Decemvrie 1927.**

Cererile neinstruite în regulă şi cele intrate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu

---

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului"

Scurte medidaţii pentru preoţi, prelucrate după **A. Huonder,** din limba germană de

Ioan Moşoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Şaguna» din Braşov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Preţul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă şi preţioasă, tuturor preoţilor din arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat şi oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A apărut şi se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creştin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1928

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conţinutul acestui Calendar este următorul:

Jalea ţării. — Repriviri (asupra anului 1927). — Din viaţa Regelui Ferdinand I. — Un mare împărat despre Isus Hristos. — † Dr. Ioan Mihu. — Versuri religioase: Naşterea Domnului, şi Inălţarea. — Peatra. — Lumină în întunerec. — Pace vouă! (versuri). — Curtea de Argeş. — «Şi ne iartă nouă»... (din viaţa voevozilor români). — Căsătoria morţilor. — Obicei la greci. — Gonirea diavolilor. — Preoteasa în mijlocul sătencelor. — Pentru trezirea conştiinţei creştine. — Nou imn. — In post. — La poarta raiului. — Dumnezeu ştie ce face. — Fel de fel: 1. Ce poate rugăciunea! — 2. Ţăranii tot mai cuminte. — 3. Cei trei magi. — 4. Cămaşa fericitului. — 5. Ţăranul şi bolşevicul. — 6. Cum să ne purtăm cu preoţii? — Glume ş. a.

Chipuri: † Regele Ferdinand I. — M. Sa Regina Maria. — M. Sa Regele Mihai I. — Inalta Regenţă: A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, George Buzdugan. — A. S. R. Principesa mamă Elena. — Biserica episcopală dela Curtea de Argeş.

In celelalte părţi ale Calendarului se află: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii; însemnarea târgurilor ş. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu *Şematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia şi Sibiu, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheţi şi învăţători, — şi altă ediţie *fără Şematism.*

Preţul: Ediţia cu Şematism 50 Lei, — fără Şematism 20 Lei

Plus porto postal Lei 10, şi sânt a se trimite înainte prin mandat poştal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Redactor responsabil: Dr. George Proca. Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 16 Decemvrie 1927 Nr. 93

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.
Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român„, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele să se adreseze Redacției „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Invățământul religios în școalele secundare

Atmosfera sufletească, a credincioșilor bisericii noastre de dincoace de munți, au stăpânit-o puternic, în tot trecutul depărtat sau apropiat, două curente paralèle: unul *național*, altul *religios*.

Nu există instituție de seamă, și n'a fost personalitate marcantă la noi, care să nu se fi desvoltat sub influența acestor două curente. Și ele vor să călăuzească mai departe acest colț de țară, cu avântul impetuozității lor tradiționale.

Mă voi ocupa de curentul religios în învățământul școlar.

Curentul religios pornește din adâncul sufletului nostru etnic milenar. Il alimentează misticismul tracic, credința până la jertfirea de sine a dacilor, înfrânarea romană, martirajul prigonirilor antice și noui. L-a hrănit familia. I-a oferit contribuție prețioasă școala. Ear întărirea și desăvârșirea lui sânt darul *bisericii* noastre ortodoxe.

Azi însă izvoarele lui, limpezi și săltărețe de ieri, prind a se subția. In multe familii s'a cuibărit duhul rău al vremii, scepticismul, chiar necredința. Și la țară, și mai ales la orașe. Am avut prilejul să văd părinți intelectuali, de mare răspundere socială, cari s'au plâns că 'n biserică «prea mult stau copiii lor în picioare», — dar n'aveau nimic de spus atunci, când copiii lor n'au ascultat luni de-a rândul lecții de limbă română (căci nu era profesor) sau când, ca elevi de curs superior, nu știau nici rugăciunile elementare, căci acolo, de unde-au venit, nu li s'au cerut.

Este și mai penibilă acțiunea unor liber «cugetători», cari au intervenit la direcția școlară, să dispenzeze odraslele lor de sub obligamentul de a cerceta biserica în Dumineci și sărbători. De altcum, cunosc un director de liceu, care susține că Dumineca e zi liberă a elevului. El merge sau nu merge la biserică, după dispoziție. Ci că e chestiune «particulară» a tinărului...: Căci «legea și regulamentul școlar nu dispun mergerea sa la biserică».

Dar, să privim mai de aproape învățământul religios în școalele secundare:

1. Intâi, constatăm că studiul religiei este desconsiderat. Studii principale se propun în toate *opt* clasele liceului; așa: limba română, franceza, istoria, matematicile. Religia însă e restrânsă la *șase* clase. Elevul, tocmai în ultimele clase ale liceului, își încheagă cultura generală; acolo-și formează concepția despre lume și viață; acolo se hotărește pentru urmarea ordinei morale, — și eata ca tocmai acolo este lipsit total de contribuția cardinală a religiei... De aici provine numărul mare de intelectuali noui cu sufletul tulburat de concepții greșelnice.

2. La noi, în părțile ardelene ale țării, e tolerată încă religia și în cele două clase din urmă. Dar, tolerată fiind, nu i se dă materialul preciz în programa analitică. Fiecare profesor propune ce-i convine: Unul Liturgică. Altul Morală. Altul earăș alt material; — lipsește deci unitatea învățământului religios în aceste două clase. Când trec unii elevi de la un liceu la altul, se întâmplă că învață în două clase același material, ear alt material le rămâne cu totul necunoscut, fiind coincidență de aceleași materii.

3. Elevii particulari nu sânt obligați a da examen din religie în cl. VII și VIII de liceu. Ei nu audiază prelegerile, nu stau sub influența educativă a școalei și nu sânt obligați nici măcar la consolidarea lor sufletească prin religie. — De aici apoi seria infinită a dramelor morale.

4. Lipsesc manualele școlare în numitele clase. Tolerată vremelnic, profesorii de religie nu s'au încumetat a tipări manuale, care azi-mâne puteau deveni de prisos. Așa că am ajuns să trăim în vremea manuscriselor.

Aș dorì să se ocupe, de această stare îngrijorătoare, Venerata noastră superioritate bisericească, luând măsuri pentru a sana răul. Să se stabilească materiile, pe clase, în vederea unității învățământului. Să se intervină la Onor. minister, pentru a trece materia în programa analitică, — declarând religia studiu obligator în *toate* clasele secundare. Să se publice concurs pentru cele mai bune manuale școlare, din materiile fixate ca obiect de învățământ religios.

FOIȘOARA

Schița planului de activitate a preoțimii tractului Mediaș

— Dela conferența preoțească de toamnă —

...Mi a revenit sarcina să lucrez schița acestui plan de activitate, pentru a fi discutat aici în conferență și completat cu eventualele lipsuri ce le-ar avea, ca apoi planul să ne servească tuturor ca îndreptar pentru activitatea din anul viitor.

Mai întâi natura lucrurilor mă face ca activitatea preotului, de peste un an, s'o împart în *două* părți generale: *A. Activitate pastorală propria zisă*, și *B. Activitate administrativă.*

a) Activatea pastorală se subîmparte în:
Predica în legătură cu serviciul public,
Catehizarea,
Mărturisirea și cuminecarea — îngrijirea bolnavilor,
Conducerea diferitelor societăți existente în parohie (Soc. Sf. Gheorghe, Reuniunea femeilor, Astra etc.)

b) Activitatea administrativă:
Conducerea oficiului parohial,
Conducerea consiliului și adunării parohiale,
Reprezentarea bisericii în legătură cu oficiile publice. —

Premerse aceste împărțiri generale, trec la schița de plan împărțit după cele 4 anotimpuri ale anului și având în vedere în deosebi activitatea pastorală și administrativă dela sate.

I. Decemvrie, Ianuar, Februar.

1. *Predica.* Foarte potrivit este timpul acesta de predicat despre «Opera mântuirii prin Nașterea Domnului nostru Isus Hristos», despre botez, despre dragostea și nădejdea creștinească.

2. *Catehizația.* Cu elevii școalei primare se va continua materialul religios-moral, prescris de programa analitică a statului. Pe lângă acest material se pot face deprinderi practice religioase luând materie, care nu se află în susamintita programă-analitică, d. e. rugăciunile înainte și după masă, de dimineața și seara, colindele și cântări bisericești «Nașterea Ta Hristoase».

3. *Societatea Sf. Gheorghe* intră acum în deplină activitate. In fiecare Sâmbătă sau Duminecă seara să fie adunată tinerimea la localul de ședințe, unde pe lângă cetirea Sf. Scripturi din partea parohului, să se învețe cântările liturgice, colindele frumoase, scoțându-se din uz diferite colinde lipsite de frumusețe atât ca fond, cât și ca armonie. Preotul să caute în acest timp de iarnă să îndrume spre bine purtarea tinerimii la șezătoarea cu furca, unde feciorii nefiind supraveghiați fac și lucruri urâte din punct de vedere moral. Să se reglementeze jocul tinerimii la Crăciun, oprindu-se «Butea», aducerea și consumarea de beutură în măsură prea mare.

4. *Casa culturală* să fie deschisă în Dumineci și sărbători, să fie provăzută cu gazete pentru popor. Participarea preotului din când în când este recomandabilă, întrucât contribue cu sfaturile sale.

5. *Biblioteca* să fie deschisă tot a 2-a Duminecă, ear bibliotecarul să fie obligat a împărți cărți noui și a strânge cele cetite.

E consult ca membrii Soc. «Sf. Gheorghe» să fie obligați a ceti, iar în ședințele societății să fie controlați dacă au cetit ceva sau nu. Numai în forma aceasta putem introduce gustul și plăcerea tinerilor de a ceti.

Dacă, pe lângă aceste măsuri, vor pregăti şi buni profesori de religie, — se va contribui în mare grad la înviorarea curentului religios în mijlocul tuturor claselor sociale din ţara noastră iubită.

Pr. *A. Nanu.*

Zece zile în Zarand

— Corespondenţă *) —

Intre anii Domnului 1860 şi 1876, *Zarandul* nostru, condus de aleşi ai neamului şi ai bisericii, şi-a trăit zile de falâ şi de mărire, ear vrăjmaşii noştri milenari porecliseră ţinutul zărăndean de «*Mica Daco Română*», — ca să aibe cu atât mai ales motive de-a o desfiinţa în numele ideii fantastice de «stat unitar» unguresc.

Dintre acei aleşi ai neamului şi ai bisericii, des pomeniţi de bătrânii din partea locului, amintesc numele următorilor: Dr. Iosif Hodoş, organizatorul de frunte al comitatului (judeţului) Zarand, Sigismund Borlea, amândoi deputaţi în parlamentul din Peşta, fraţii Amos şi Ion Francu, G. Secula, Ion Pipoş (în primii ani), I. Moţiu, I. Simionaş, Teodor Pop filantropul, Candrea, preotul şi tribunul erou dela 1848/49 Simeon Groza dela Rovina, preoţii Başa, Mihălţanu ş. a., cari dorm cu toţii somnul cel de veci risipiţi în diferite părţi ale ţării, unde i-a mânat soartea şi puterea aspră a vremilor. Fie ca duhul lor de activitate românească, inspirată de *armonie şi dragoste* frăţească, să învie earăş pe plaiurile zărăndene ale Crişului!

*

Din întâmplări şi fapte mai nouă, vă comunic următoarele:

Când în ziua de *Joi* (24 l. tr.) se respândi vestea morţii marelui bărbat de stat I. I. C. Brătianu, trecut la nemurire, se ridicară drapelele cernite nu numai pe clădirile publice, ci şi pe modestele căsuţe ale zărăndenilor cu puţină dare de mână. Fiul mare, al părintelui mare în istoria neamului, va fi pomenit cu veneraţie şi recunoştinţă din generaţie în generaţie. In ziua următoare *Vineri*, mâni gingaşe culegeau frunze şi ramuri tinere din gorunul lui Horia dela Ţebea, ca împletite în crengi de brad, să împodobească în formă de cunună sicriul celuice a ştiut să sălveze şi să îngrijească atât de minunat bisericuţa de lemn a lui Horia din Albac, ridicându-o din nou, pe moşia sa din ţară liberă. *Sâmbătă* plecară zărăndenii, trimişi cu această cunună, spre Bucureşti şi Fiorica, ear *Duminecă* urmară parastase şi vorbiri potrivite momentelor.

Luni (în 28 l. tr.) îşi ţinu institutul *Crişana* din Brad adunarea generală extraordinară, de faţă fiind: preoţi, profesori, medici, comercianţi, plugari din toată împrejurimea. Condusă cu cinste, prevedere, fără avânturi nesocotite şi fără politica «dividendelor», banca înfloreşte din an în an. In ultimii ani, banca dela Brad, fără a se putea lăudà cu un capital social prea mare, a jertfit totuşi câte 42 mii de lei în scopuri bisericeşti şi şcolare.

Marţi se înscrie, la despărţământul local al Asociaţiunii, un respectabil număr de membri, şi adecă: 4 fundatori, 17 membri pe viaţă, vreo 10 activi, şi cam 100 membri ajutători. La adunarea generală dela Sibiu, din 4 şi 5 Decemvrie, mulţi membri ai despărţământului, doritori să participe, n'au putut veni la Sibiu în lipsa biletelor cu preţ redus pe căile ferate.

Miercuri, în ziua de Sf. Andrei, au răsunat în sfintele lăcaşuri şi în institutele de învăţământ, rugăciuni şi cântări, după care s'au rostit vorbiri comemorative despre cel ce a fost Mitropolitul Andrei Şaguna, a cărui anuală sărbătorire, în cadre cuvenite, dă putere tot mai vie ortodoxiei neamului nostru din aceste părţi.

Joi, în «ziua Astrei», s'a comemorat aniversarea marei adunări naţionale dela Alba-Iulia. Serbarea în Brad a organizato-o «Astra» şi liceul nostru «Avram Iancu». S'a ţinut serviciu divin în biserică, au urmat: vorbire ocazională rostită de un domn profesor, şi recitări spuse de şcolari. La ora 11 s'a ţinut parastas în cimitirul din Brad dela biserica ridicată până la sub coperiş şi s'au rostit rugăciuni pentru fericiţii înaintaşi, foşti membri şi sprijinitori ai Asociaţiunii în părţile acestea. După ameazi, la ora 15, public numeros s'a întrunit în hotelul Naţional să asculte cântări corale, şi alte izbutite producţiuni...

A doua zi, *Vineri*, am primit la Brad invitarea de înscrieri la «*Astra cinegrafică*», S. A. română, cu capital de 40 milioane de lei. Se înscriu mulţi din cei cu dare de mână.

Sâmbătă apoi, în 3 Dec., am plecat câţiva zărăndeni, cu autobusul Brad—Deva, spre Sibiu pentru a reprezenta, la adunarea generală din acest an a Asociaţiunii, despărţămintele: Brad, Baia de Criş, Haimaj, Baiţa. Dorim ca, pe viitor, numărul lor să sporească, şi Zarandul să fie cât mai bine reprezentat. *Coresp.*

*) Din lipsa de spaţiu, o publicăm abea acum. *Red.*

Comemorarea Regelui Ferdinand I. Dl general Coandă, vicepreşedintele *Societăţii Regale Române de Geografie*, în adunarea generală de Duminecă seara, ţinută în aula fundaţiei Carol I din capitală, aduce prinosul omagiilor, din partea societăţii, cârmuitorului viteaz în războiu şi înţelept în timp de pace, Regelui Ferdinand I, fost preşedinte activ al societăţii geografice. Proclamă apoi, potrivit tradiţiei şi şi cu aprobarea Inaltei Regenţe, ca preşedinte al Societăţii Regale de Geografie pe M. Sa Regele *Mihai I;* ear ca vicepreşedinte de onoare pe A. S. R. Principele *Nicolae*. A. Sa, învitat să ocupe scaunul prezidenţial, rosteşte o cuvântare mulţumind pentru distincţia dată, şi amintind numele celor doi Augusti părinţi, Carol I şi Ferdinand I, cari au condus Societatea dela înfiinţarea ei în 1875 şi până în 1927, doreşte ca munca şi activitatea Lor, precum şi iubirea Lor mare de neam, să ne fie şi nouă, generaţiei de astăzi, imbold spre nouă muncă şi activitate binecuvântată, pentru ca sub domnia M. Sale Regelui Mihai să îndeplinim programul fixat de dânşii. — După cuvântarea Principelui Nicolae, au vorbit dnii Al. Tzigara-Samurcaş şi Mehedinţi, comemorând pe fostul preşedinte activ, Regele Ferdinand I.

Bugetul statului, de venituri şi cheltueli, pe anul 1928, se ridică la suma de 38 miliarde 350 milioane lei. Cele mai însemnate venituri care va da ţara în anul 1928 sânt următoarele:

Impozite directe 7,282.000,000; Impozite indirecte (taxe pe mărfuri şi altele 15,297.000,000; taxe de timbru şi imp. pe acte şi acte juridice 3,600.000,000; Monopolurile stat. 7,461.850,000.

Cheltuelile prevăzute pentru anul 1928, împărţite după ministere, sânt următoarele:

Războiu 7,830.500,000; Finanţe 14,736.176.000; din care cifra datoriilor publice reprezintă 5,816.000.000; Instrucţia 4,732.289,000; Cultele şi artele 1,295.976,000; Internele 2,081.300.000; Lucrările publ. 354.869,000; Justiţia 1,077.440,000; Agricultura şi domeniile 1,386.600.000; Industria şi comerţul 510.073.000; Externele 98.165,000; Sănătatea şi ocrotirile 1,191.344,000; Munca şi coop. 240.100,000; Comunicaţiile 712.040,000, şi Preşedinţia consiliului 13.128.000.

Spre unificare. Senatul a votat, după desbateri de două zile, cu aproape unanimitate, legea actelor de stare civilă, aşa că de aici înainte, actele care constată naşterea, căsătoria, moartea locuitorilor ţării, vor fi aceleaşi pentru toate provinciile ei. Unificarea ar fi fost pentru noi mai îmbucurătoare, dacă s'ar fi luat mai mult în seamă, cu acest prilej, vechile drepturi ale bisericii noastre ortodoxe.

Noul primate al Ungariei. La scaunul vacant al primatelui catolicilor din Ungaria a fost numit din partea curiei romane preotul benedictin *Serédy*, despre care se spune că este un harnic om de carte, dar, fără rol mai important în viaţa bisericească a catolicismului din Ungaria. Guvernul din Budapesta ar fi dorit să vadă pe altcineva pe scaunul primaţial, dar Papa ar fi cedat stăruinţelor fostei împărătese *Zita* numind pe pater-ul Serédy, bine cunoscut prin simţemintele sale de loialitate către fosta dinastie de Habsburg. Legitimiştii unguri sperează că noul primate va fi un factor hotărâtor pentru aducerea arhiducelui Otto de Habsburg pe tronul Ungariei, arătând oarecum consimţemântul Papei. Va fi regretând Papa adânc detronarea Habsburgilor şi dismembrarea împărăţiei lor, cu ajutorul cărora ne-au asuprit pe noi, dar... nu mai învie morţii.

---

6. Parte administrativă: Parohul convoacă adunarea parohială în care prezintă preliminarul de buget, încheie socotelile anului etc. Convoacă adunarea generală a celorlalte societăţi: «Reuniunea femeilor ortodoxe», Societatea «Sf. Gheorghe», încheie prin raport şi activitatea anuală a acestora.

II. Martie, April, Mai.

1. *Predica.* Subiect: Despre mărturisire şi cuminecare, despre post, despre Dumineca bolnavilor, despre jertfa pe cruce a Mântuitorului. In legătură cu lucrările agricole de primăvară, dă îndrumări de ordin agricol etc.

2. *Catehizarea.* Elevii vor continua materialul prevăzut în programa analitică, cu adaugerea celor de ştiut despre întrarea Domnului în Ierusalim, patimile, moartea şi învierea. Participarea elevilor la slujbele din săptămâna patimilor e obligatoare. Mărturisirea şi cuminecarea elevilor.

3. *Soc. «Sf. Gheorghe».* Catehizaţie. Explicarea simbolului credinţei. Pregătirea societăţii pentru serbarea festivă cu ocaziunea serbării «Sf. Gheorghe», patronul societăţii, pregătire pentru 10 Mai, Ziua eroilor, — căror serbări să se dea multă importanţă. Participarea membrilor la serviciile din Sf. post. Mărturisirea şi cuminecarea lor.

4. Având în vedere apropierea Sf. Paşti, activitatea pastorală a preotului să intensifică. Participă la conferenţa de primăvară a preoţimii, unde se mărturiseşte şi cuminecă însuşi preotul. Se îngrijeşte de mărturisirea şi cuminecarea credincioşilor. De ajutorarea celor bolnavi şi împărtăşirea lor. Intrucât e posibil, aranjează vre-o conferenţă, fie în legătură cu cercul-cultural, fie cu cercul religios, şi întrucât acestea nu se pot în parohia fiecăruia întruni, aranjează cu intelectualii din comună, unde pe lângă preot să vorbească şi intelectualii ceilalţi.

5. *Casa culturală* să fie deschisă ca şi în anotimpul de iarnă, eventual numai în Dumineci.

6. *Biblioteca* va împărţi cărţi numai din lună în lună câteodată.

III. Iunie, Iulie, August.

1. *Predica.* Subiectul poate fi: Despre muncă şi buna chivernisire a bunurilor câştigate, despre credinţă, despre datoriile faţă de aproapele etc.

2. *Catehizaţia.* Se face repetirea materialului învăţat. Se face examenul în Iunie, care e consult să fie public, cu participarea părinţilor. Urmează apoi vacanţa elevilor, fiind îndrumaţi a nu-şi uita de Sf. Biserică.

3. *Soc. «Sf. Gheorghe».* Membrii fiind ocupaţi cu munca câmpului, nu vor mai ţinea şedinţe, vor rămânea însă obligaţi a cerceta Sf. Liturgie şi Vecernia, unde vor asculta predicile ocazionale. In timpul de vară fiind în unele sate obiceiul ca tinerii să joace pe la crâjme, preotul va lua în acelea măsuri de oprire şi de îndrumare, spre a-i face să vie la casa culturală sau în alt loc potrivit.

4. *Casa culturală* va fi acum închisă, deoarece credincioşii obosiţi de muncă nu pot veni pe la casa culturală.

5. *Biblioteca asemenea.* Bibliotecarul va căuta să adune cărţile nerestituite.

6. Preotul va participa în acest anotimp la diferitele întruniri ale Asociaţiei. Cel care are neapărată lipsă de recreaţie, să se folosească în acest în timp de concediul legal, pentru a-şi putea menţinea sănătatea atât de necesară păstoririi.

IV. Septemvrie, Octomvrie, Noemvrie.

1 *Predica.* Subiect: Despre viaţa familiară, despre credinţă în viaţa veşnică, despre rugăciune ca mijloc de câştigare a celor trebuincioase.

Schimbări în diplomaţie. Problema reformelor în diplomaţia noastră preocupă, se pare, în măsură hotărâtoare actualul guvern şi titularul departamentului internelor. Toată opinia publică este în aşteptarea unor hotărâri cari să aibă darul de a schimba radical în spre mai bine felul cum suntem reprezentaţi în străinătate. Le aşteptăm şi noi. Dar şi până ce ele vor fi luate şi aduse la cunoştinţa ţării, ţinem să spunem că nici un moment nu ne-am putut gândi că un ministru de externe, care are perspicacitatea dlui N. Titulescu, ar fi fost în stare să comită greşala de a trimite ca reprezentant al statului nostru ortodox la Vatican pe dl Ghika, care — aşa se spune — este catolic, împreună cu aproape toată familia sa. Credem că numai rău voitorii D-Sale i-au atribuit asemenea intenţii.

De altfel credem că e vremea să fie suprimat postul de reprezentant al nostru pe lângă Vatican. Din mai multe motive pe cari le vom aminti probabil altă dată mai pe larg. După o experienţă de câţiva ani acest post s'a dovedit nu numai de prisos, dar păgubitor ţării. Plătim bani grei, scoşi de pe biata populaţie ortodoxă a ţării, un reprezentant lângă Vatican, care ori n'are de lucru ori, când lucrează ceva, lucrează rău.

INFORMAŢIUNI

Dar cultural făcut liceului «Andrei Şaguna». Dl Vasile M. Kogălniceanu, fiul marelui Mihail Kogălniceanu, donează vechiului aşezământ de cultură din Braşov întreaga sa bibliotecă de circa 20,000 volume. Fapta grăeşte dela sine. In scrisoarea sa, adresată la această ocazie dlui I. Moşoiu, directorului acestui liceu, dl Vasile M. Kogălniceanu îşi manifestă dragostea caldă pentru pământul ardelenesc, şi arată că singurul nostru apărător în vârful munţilor şi a codrului a fost numai credinţa în Dumnezeu, în Dumnezeul părinţilor noştri. In semnul dragostei sale pentru acest pământ, dl V. M. Kogălniceanu, stabilit acum la bătrâneţe, în Braşov, a dăruit toată biblioteca sa liceului nostru de acolo, ca să fie unul dintre mijloacele de propăşire morală şi de întărire în sentimentele naţionale şi creştineşti ale neamului.

Medalia comemorativă a independenţei. Marele nostru Rege Ferdinand a ţinut să comemoreze printr'o medalie împlinirea a cincizeci de ani dela proclamarea independenţei. Această medalie numită «Medalia Luptătorilor pentru Independenţă» a fost aprobată şi comandată de Regele Ferdinand şi urmează a se distribui zilele acestea. Beneficiarii vor fi: Toţi veteranii războiului 1877—1878; doamnele care au obţinut în timpul aceluiaş război «Crucea Regina Elisabeta»; toţi preşedinţii de consiliu dela războiul independenţei până astăzi.

Director al Şcoalei Române dela Roma ..s, din partea Academiei noastre din Bucureşti, dl *G. G. Mateescu*, profesor universitar în Cluj. Dl Mateescu ocupă astfel locul decedatului savant Vasile Pârvan.

Dare de seamă şi act de mulţămire. La colecta pentru îngrădirea şi terminarea salei de gimnastică dela liceul «Avram Iancu» din Brad şi zidirea unei case naţionale în Brad au contribuit în anul 1927: Pavel şi Eugenia Dr. Oprişa profesor 2000 lei; Dr. Ioan Teleguţ medic, Ioan Oprea director la «Timişana», Emanul Comşa director de bancă, Dr. Cornel T. Albu advocat, toţi câte 500 lei; Petru Penţa notar public 300 lei; Nicolae Stoia director de liceu 250 lei; Dr. Ştefan Nicolici vicar episcopesc, toţi din Timişoara; Dr. Ioan Felea paroh Pecica, Dr. Iosif Traian Bădescu Episcop, Filaret Musta Arhiereu Vicar episcopesc în Caransebeş, Petru Furdui învăţător Deva, Dr. Teodor Băbuţa medic Gurahonţ, Pr. Aron Roman Hurcoiul de sus, toţi câte 200 lei; Pr. M. Stoianovici Nădlac, Nicolae Herţeg funcţionar Pecica, Dănilă Iliţescu revizor şcolar Oraviţa, Ion Fodor director de liceu, Dr. Isaia Popa medic, Gh. Birăescu, toţi din Timişoara şi toţi câte 100 lei; Zenovie Oana învăţător, Aurelia Oana înv. ambii din Deva, câte 50 lei; Emanuil Ungurean advocat, N. Niculescu prot. ambii din Timişoara, câte 40 lei. Suma: 6730. — Generoşilor contribuitori li se aduc mulţumiri.

S'a inaugurat zilele acestea, la Braşov, teatrul «Astra», în fiinţa de faţă a reprezenţilor trimişi de biserici şi de societăţile culturale minoritare invitate să asiste. Au urmat cu toţii invitării, — afară de biserica saşilor şi de societăţile săseşti, care socotesc că prin asemenea atitudine de isolare îşi slujesc mai bine neamul în ţara unde doresc să rămână.

Sectă nouă. La Budapesta s'a întemeiat o sectă religioasă compusă din izraeliţi cari, fără a renunţa la propria lor credinţă, acceptă cultul creştin şi se califică «evrei cari cred în Hristos». Aderenţii săi sânt în majoritate medici, avocaţi, profesori şi elevi ai liceelor rabinice. E vorba de evrei cari, trecând la religia creştină, nu vor să fie acuzaţi că au ţintit scopuri practice. La una din recentele lor întruniri, asistenţii au recitat Tatăl nostru în ebraica!

Pământ expropriat şi plata pământului. După socotelile făcute de ministerul de agricultură şi domenii:

In *Ardeal:* au fost expropriate 3.282,261 ha, şi împărţite la ţărani 1.663,809 ha.

In *Bucovina:* au fost expropriate 349,375 ha, iar ţăranilor li s'au împărţit 75,967 hectare.

In *Basarabia:* au fost expropriate 4271 de moşie cu o întindere totală de 1 milion 491,920 ha, din care au fost împroprietăriţi 357,083 de gospodări.

In *Regatul-vechi:* au fost expropriate 5627 de moşii proprietăreşti, cu o întindere de 1.759.084 ha; dela stat au fost trecute în fondul de expropriere 509,374 ha; s'au expropriat moşiile supuşilor streini în întindere de 51,847 ha şi dela proprietarii cari lipsesc din ţară — 67.662 ha. Total s'a expropriat în vechiul regat 2.776,401 ha. Iar în întreaga Românie au fost expropriate până acuma 6.008,098 hectare de pământ.

In *Dobrogea* nu s'au isprăvit lucrările de expropriere, dar sânt expropriate până acuma 291,852 ha, din care se împroprietăresc atât oamenii localnici, cât şi colonişti.

Cum se ştie, plata pământului expropriat a luat-o statul asupra sa.

Pentru acest pământ, până la începutul lui Noemvrie, statul plătise:

în vechiul regat 4,576.873,300 lei;

în Ardeal 264.814,698 lei;

în Bucovina 304.545,200 lei; şi

în Basarabia 784.101,823 lei.

Peste tot statul a plătit până acuma pentru pământul expropriat 5,930.299 022 lei.

Şi a mai rămas dator pentru tot pământul expropriat 4 miliarde şi jumate de lei.

Ştiri scurte. Universităţile noastre se închid' de sărbători, cu ziua de 16 Decemvrie. Cursurile se redeschid îndată după sărbătorile Crăciunului.

— Lozuri şi prospecte de loterie externe sânt oprite în toată ţara şi vor fi înaintate parchetelor dela tribunale.

— Parlamentul ia vacanţă începând cu ziua de 22 Decemvrie.

— Nu este adevărat că studenţii ar fi rupt un steag englez la Oradea; dimpotrivă, găsind un astfel de steag l-au purtat în strigate de «Trăească marea noastră aliată Anglia!»

ŞTIRI LOCALE

Teatru. Trupa teatrului naţional clujan a a jucat, Miercuri seara, în sala teatrului sibian, una din multele piese datorite scriitorului şi directorului de teatre, dlui *Victor Eftimiu.* In piesa jucată alaltă seară, Dansul Milioanelor, autorul grupează unele slăbiciuni şi păcate postbelice ale societăţii actuale în jurul unui publicist, — bun de inimă, darnic, foarte întreprinzător şi nealegător în mijloacele de a parveni, — şi le biciueşte cu duh şi avânt, uneori — ceea ce ar fi de prisos — în culori prea de farsă şi operetă. Puterile artistice dela Cluj au înregistrat nou şi mare succes prin jocul lor îngrijit şi cu mult temperament. Merită întreg sprijinul publicului.

Poşta redacţiei

Pr. *Pavel* în *B.*, şi *altor buni cititori.* Comunicate, de interes obştesc, din partea locului, sânt bine primite în toată vremea.

Dlui *Dr. E.* în *O.* Chestiunea tratată, cum sântem informaţi, este iniţiată din partea Cons. arhiepiscopesc.

Pr. *I. M.* în *C.* Intrebarea ce ne faceţi, am înaintat-o Ven. Cons. arhiepiscopesc, de unde veţi primi răspunsul dorit.

---

2. *Catehizaţia.* In acest timp (Sept.) se face inaugurarea anului şcolar. Preotul face serviciul prescris şi predică despre însemnătatea culturii. Datorinţele părinţilor de a trimite copiii la şcoală, a copiilor de a asculta pe părinţi şi învăţători etc.

Copiii vor fi conduşi de învăţător la biserică. Materialul catehizaţiei este cel prescris de programa-analitică, şi în combinaţie cu acesta orice material religios necesar formării caracterului religios-moral.

3. *Soc. «Sf. Gheorghe»* îşi va începe din nou activitatea. Se va continua catehizaţia, se vor ţinea şezători culturale, unde permit împrejurările să fie puşi ei înşişi să se manifeste cu declamări, cântări etc.

4. *Casa culturală.* Vezi cap. II. 5.

5. *Biblioteca.* Vezi cap. II. 6.

6. Preotul caută să-şi termine toate agendele administrative şi de birou.

*

Aceasta ar fi schiţa planului de activitate preoţească pe timp de un an de zile. De sine înţeles că, conform acestei schiţe, activitatea preotului se poate desfăşura în anii viitori cu nou colorit, cu învăţături nouă, pornind însă totdeauna dela cele vechi, cu o legătură organică spre cele nouă. In încheere ţin să mai fac unele precizări şi constatări necesare înţelegerii cât mai depline a scestui plan de activitate.

Principiul călăuzitor în ce priveşte predica trebue să fie «non multa, sed multum». Preotul să ţină în fiecare lună cel puţin 2 predici, pe care să le facă şi în scris. In forma aceasta, cu ocaziunea ţinerii cercurilor religioase s'ar putea constata întrucât fiecare preot şi-a făcut această datorie sau nu. Din predicile cele mai bune s'ar putea face apoi o carte de predici a tractului nostru. Am indicat în fiecare anotimp, subiectul despre care se poate predica. Consult ar fi ca cel puţin anul viitor, fiecare preot să se folosească de aceste subiecte, pornind însă dela citate deosebite, fiecare după buna sa chibzueală.

Cât priveşte capitolul catehizaţiei, am indica astfel de material pe care numai preotul l-ar putea preda cu efect. Aceasta am făcut-o în urma diferitelor constatări dureroase pe care suntem siliţi a le face în ziua de azi, după ce atât învăţământul normal, cât şi cel primar sufere de lipsă de educaţie religioasă. Învăţătorii de azi — onoare excepţiilor, — nu mai sunt crescuţi în spirit religios-moral, nu mai cercetează regulat biserica, nu cunosc d'ajuns materialul religios, — deci nici nu-l pot preda. Familia încă nu mai prea pune pond pe acest învăţământ, lăsându-se în nădejdea şcoalei, şi astfel ne trezim cu tinerime care nu ştie de ce e creştină, nu ştie rugăciuni, nu ştie deci să mărească pe Tatăl cel din ceriuri, — tinerime care cu timpul se preface în turma noastră neascultătoare. Mântuitorul nu s'a ferit de copii, ci a zis: «Lăsaţi pruncii să vină la mine», şi prin aceasta ni-a arătat că şi copiii aparţin turmei noastre, activităţii noastre; deci propun ca să facem noi preoţii şi catehizaţia.

In schiţa planului am prevăzut mărturisirea şi cuminecarea numai în postul Paştilor. Aceasta în urma uzului zilelor noastre. Porunca bisericească spune că de patru ori pe an, ear această poruncă a formulat-o Biserica pe vremuri ca o necesitate a vieţii spirituale. Nu viaţa a ieşit din poruncă, ci porunca a isvorât din viaţă. Drept aceea, să căutăm, fraţilor, să administrăm creştinilor, aceste sfinte taine mântuitoare, în toate posturile.

In sfârşit ţin să amintesc, că asupra părţii administrative n'am inzistat decât în treacăt, deoarece aceasta e reglementată de Legea bisericească, precum şi de diferitele regulamente şi circulare.

Pr. *Ion Ştirbeţiu.*

Nr. 732/927. (150) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de **cantor bisericesc** la bisericile ortodoxe române din **Zărneşti**, protopopiatul Bran, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar lunar dela biserica 2000 lei.
2. Stola obişnuită în parohiile din Zărneşti.
3. 3 (trei) stânjini lemne de foc dela biserică.

Cantorul ales se obligă şi a instrua şi conduce cor bisericesc la liturghie şi festivităţi.

Reflectanţii să-şi înainteze cererile însoţite cu toate documentele necesare consiliului parohial ortodox român din Zărneşti în terminul statorit.

Consiliul parohial Zărneşti.

Preşedinte: **Ioan Hamsea** protopop.

Secretar: **Andrei Ciurea.**

Nr. 558/927. (149) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Clugud**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasionate în tabloul B pentru întregirea dela stat, Sesia parohială 17½ jugăre.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a acelebra, eventual a cânta şi cuvânta.

Sebeş, 20 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu consiliul parohial,

Sergiu Medean protopop.

---

(139) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III Blăjel din protopresbiteratul Târnava se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat conform coalei B.
2. Sesia parohială de 26 jug. cat.
3. Curtea parohială cu toate supraedificatele în stare bună şi gradina de aproape un jug. cat.
4. Lemne de foc din pădurea comunală date de comuna politică conform uzului, plătite de preot, dar tăiate, făcute şi duse de popor.
5. Stola obişnuită.

Concurenţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor înainta cererile de concurs oficiului prot. în Diciosânmărtin, cu documentele prescrise şi în termin legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral în înţelegere cu consiliul parohial din Blăjel.

Diciosânmărtin, la 12 August 1927.

Gheorghe Oprean adm. prot.

GRATIS trimit catalogul meu despre **vişe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile nerespătibile pentru fiecare viticultor. În interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi vişe de vie sau vişe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultura.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe lângă provizie mare. (131) 6—16

Nr. 406—1927. (142) 3—3

Concurs

În bază legilor în vigoare şi în legătură cu ordinul Consiliului arhiepiscopesc din 7 Septemvrie 1927 Nr. 8725 Plen. se publică concurs pentru întregirea postului de protopop al tractului **Ilia.**

Viitorul protopop va ocupa şi postul de paroh în parohia centrală Ilia.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Venitele parohiei; *a*) întregire dela stat; *b*) folosirea sesiunei parohiale de 27 jug. şi anume 13 jug. sesiune veche şi 14 jug. din reforma agrară, pământ de calitate bună: *c*) venitele stolare uzitate în tract.

2 Retribuţiile de protopop.

Concurenţii au să documenteze calificaţiunea prescrisă prin conclusul Nr. 111 al Congresului naţional bisericesc din anul 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare se vor înainta P. V. Consiliu arhiepiscopesc în iermin de 30 zile dela prima publicare în «Tel. Rom.» având a alătura şi o tabelă de calificaţie în înţelesul § lui 12 din Regulament.

Concursele întrate după expirarea terminului nu se vor considera.

Ilia, din şedinţa consiliului protopopesc, ţinută la 11 Noemvrie 1927.

Iosif Morariu, preşedinte. **Longin Goţiu,** notar.

Nr. 10990—1927 Plen.

Se aprobă. Din şedinţa plenară, dela 25 Noemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noştri **Gr. Petrov,** tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem.** E o lectură ca şi care alta mai frumoasă şi mai instructivă nu putem recomanda preoţilor noştri. A ieşit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu şi se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu preţul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanţa Hodoş*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la şcoale şi la alte institute de creştere. Preţul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeaş scriitoare, conţine cele mai frumoase povestiri. Preţul 40 lei, şi 5 lei porto.

In **Librăria Arhidiecezană** se află spre vânzare

Din vieţile sfinţilor

de

Mihail Sadoveanu şi D. D. Patraşcanu

I. Spre Emaus

Preţul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Preţul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

Nr. 731/927. (145) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a treia de clasa I a **Zărneşti**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat precum şi 9 jugăre sesiune paroh ală.

Concurenţii să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, cu prealabila încuviinţare a protopresbiterului se pot prezenta în biserică spre a cânta, oficia şi cuvânta.

Zârneşti, 24 Noemvrie 1927.

Ioan Hamsea protopop.

Nr. 471/1927 prot. (147) 2—3

Concurs

Pentru întregirea a lor două parohii de clasa I, **Ocna de sus,** protopresbiteratul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela cea dintâi apariţie a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele statorite în coala B. pentru întregire dela stat.

Sesiune parohială 20 jug. 1444 □, parte fânaţ, parte arător.

Venitele stolare obicinuite.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 30 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Ocna de sus (Ocna-Sibiului).

Emilian Cioran protopop.

Prin lumină la fericire. *N. Iorga.*

Loteria Ligii Culturale

Aprobată de On. Minist. de Interne cu Nr. 5570 A.

519 câştiguri

şapte milioane

Lei 7.000,000

1	câştig de	Lei 2.000,000
1	„ „	„ 1.000,000
2	câştiguri à	„ 500,000
4	„ „	„ 200,000
6	„ „	„ 100,000

şi multe alte câştiguri mai mici

Tragerea la 1 Ianuar 1928

Câştigurile se plătesc integral.

Se vând la toate secţiunile Ligei Culturale, Bănci, Librării şi la Depozitari de ziare. Unde nu se găsesc lozuri, adresaţi comenzile însoţite de valoarea lor, prin mandat poştal: Biroului Ligei Culturale, Bucureşti, strada Luterană 6, Etaj I. Pentru comenzi mai mici de 5 lozuri se adaugă 20 lei pentru porto recom. Comenzile mai mari de 5 lozuri se expediază franco de orice cheltueli.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Anul LXXV Sibiu, 23 Decemvrie 1927 Nr. 94—95

Telegraful D[illegible]

Organ naţional-bisericesc

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Şase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari. Ziarul apare Marţia şi Vinerea

Preţul inserţiunilor: un şir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit. Abonamentele şi inserţiunile să se adreseze Administraţiei ziarului „Telegraful Român", Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondenţele să se adreseze Redacţiei „Telegraful Român", Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociaţiunii
(Str. Şaguna) Sibiu
ROMANIA

Nr. 12.171/1927 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia şi Sibiu şi mitropolit al românilor ortodocşi din Ardeal, Bănat, Crişana şi Maramureş

Iubitului cler şi popor: Har şi milă dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul nostru Isus Hristos.

«Tot celce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisi-l-voiu şi eu pe el înaintea Tatălui meu, care este în ceruri».

Matei 10, 32.

Plină de bucurie, ca întotdeauna, aşa a sosit şi de data aceasta la noi, iubiţii mei fii sufleteşti, sărbătoarea Naşterii celei după trup a Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos. Ea ne chiamă pe toţi la curate gânduri şi simţiri ale sufletului, la cucernice cântări şi la sfinte rugăciuni de înălţare cu inima către Cel ce s'a născut în Vifleemul Iudeei.

Lăsaţi deci la o parte lucrurile Voastre, sloboziţi-vă gândul din cătuşele grijilor şi necazurilor zilnice, de sub povara greutăţilor traiului şi vă înfăţişaţi în ziua de astăzi cu tot ce aveţi mai bun în fiinţa Voastră, înaintea lui Hristos-Domnul. Din mijlocul praznicului El vă primeşte cu acea iubire dumnezeiască care l-a făcut să se coboare din sânul Tatălui şi să se sălăşluiască în peştera din Vifleem, şi cu darul său cel sfinţitor pe care l-a câştigat prin izbăvitoarea sa moarte pe cruce vă sfinţeşte şi vă binecuvintează. Ai Lui sunteţi toţi ceice chemaţi sfânt numele Lui şi primiţi evanghelia Lui. Şi oricât întunerec ar fi pe lumea aceasta, ori câtă răutate ar acoperi pământul şi ori câtă vină şi greşală ar tulbura inimile oamenilor, este totuş un liman de scăpare, la Acela, a cărui lumină nici o clipă nu se întunecă şi a cărui iubire iertătoare nici când nu scade, ci este pentru veşnicie Domnul şi Stăpânul şi Mântuitorul nostru. Atinşi în sufletele noastre de duhul Lui, în această zi de praznic al Naşterii sale celei mai presus de fire, în această zi sfinţită prin sălăşluirea sa cu trupul între oameni, să ne pătrundem de tot ceeace a făcut Hristos-Domnul pentru noi şi pentru a noastră mântuire şi plini de recunoştinţă să zicem împreună cu apostolul: «*Nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele ce sunt acum, nici cele viitoare, nici înălţimea, nici adâncul, nici orice altă făptură nu poate să ne despartă pe noi dela dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus Domnul nostru*» [Romani 8, 28—29].

Noi suntem, iubiţii mei fii sufleteşti, o biserică vie de mărturisitori ai lui Hristos, întru care s'a arătat dragostea cea neţărmurită a lui Dumnezeu, aducându-ne aminte de cuvântul: «*Tot celce mă va mărturisì pe mine înaintea oamenilor, mărturisi-l-voiu şi eu pe el înaintea Tatălui meu, care este în ceriuri*» [Mat. 10, 32]. Din tot cugetul, din toată inima şi din toată virtutea noastră ne mărturisim a fi ai lui Hristos, care este capul bisericii pe care a răscumpărat-o cu scump sângele Său şi pe care, de atunci şi până la sfârşitul veacurilor, o luminează, o încălzeşte şi o povăţueşte cu duhul cel sfânt al [illegible]ău.

Şi nu numai astăzi, în mare zi de praznic, ci în toate zilele vieţii sale, creştinul cel adevărat socoate ca cea mai mare fericire şi mângăiere a sa, să poată mărturisì pe Hristos Mântuitorul cu *credinţa*, cu *cuvântul* şi cu *faptele sale*.

Inainte de toate prin *credinţa* sa dator este să mărturisească tot creştinul drept măritor pe Hristos-Domnul. Aceasta însemnează să creadă din adâncul inimii sale în Hristos ca unul născut Fiu al lui Dumnezeu, în Dumnezeirea Lui, în sfinţenia Lui, în cuvântul Lui, în evanghelia Lui, în tainele pe care El ni le-a lăsat, în biserica care este trupul Lui, să creadă aşa cum El a învăţat pe sfinţii săi învăţăcei şi apostoli şi pe cum dela aceştia biserica noastră dreptmăritoare a primit învăţătura cea sfântă şi mântuitoare ca să o vestească până la sfârşitul veacurilor la toată făptura. Şi nici o îndoială să nu se furişeze în inima ta şi să nu-ţi pleci urechile tale spre trufaşele învăţături ale veacului acestuia, nici să asculţi ademenirile sectarilor cari ca nişte lupi în piele de oaie vreau să pătrundă în staulul lui Hristos, să învrăjbească turma şi să o abată dela păşunea cea hrănitoare spre viaţa de veci. Ci voi, iubiţii mei, pecetea lui Hristos să o purtaţi întreagă în sufletele Voastre şi chipul învăţăturilor Lui să strălucească neîntinat în credinţele Voastre.

Şi din această prisosinţă a inimilor şi a credinţelor Voastre să grăiască gurile Voastre *cuvânt curat* de mărturisire a lui Hristos în auzul tuturora. Cuvânt de înţelepciune, cuvânt de evlavie, cuvânt de iubire, cuvânt de dreptate, cuvânt de care să se bucure şi pe care să-l binecuvinteze Hristos Domnul. Să înceteze şi să amuţească de pe buzele Voastre cuvintele de hulă şi de învrăjbire, cuvintele de pizmă şi de răutate, sudalmele şi toate vorbele necurate, căci — cum zice Domnul: «*Pentru tot cuvântul deşert care vor grăi oamenii, vor să dea seamă de dânsul în ziua judecăţii. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, şi din cuvintele tale te vei osândi*» [Mat. 12, 36—37]. Ca pânea cea bună să fie cuvintele Voastre o hrană de împărţit tuturor acelora cari le vor auzì. Iar dela cuvintele cele rele să Vă întoarceţi urechile şi să nu le daţi ascultare.

In sfârşit cu deosebire *prin fapte* cuvine-se să mărturisească creştinul cel dreptmăritor pe Hristos-Domnul. Pe cum a trebuit ca Cuvântul cel veşnic al lui Dumnezeu la „plinirea vremii" să se *întrupeze*, ca să săvârşească mântuirea oamenilor, tot aşa trebue ca şi credinţa creştinească şi vorbele cari o tălmăcesc să se întrupeze *în fapte*, să nu rămână ascunsă, nici să răsune în văzduh, ci să capete fiinţă arătată şi văzută de toată lumea. A mărturisì pe Hristos cu fapta însemnează ca tot ceeace faci tu zi de zi şi ceas de ceas, toate faptele tale ca tată, ca mamă, ca soră, ca frate, ca vecin, ca om între semenii tăi din sat, ca plugar, ca meseriaş, ca neguţător, ca primar, ca învăţător, mai ales ca preot, ca judecător, ca slujbaş în administraţie dela cel din urmă până la ministru, ca slujitor al lui Dumnezeu şi păstor duhovnicesc al bisericei sale, toate faptele tale, ori cine ai fi şi ori care ar fi locul ce-l ocupi în această viaţă, să fie izvorâte din credinţă şi din dragoste către Hristos, să poarte în ele pecetea lui Hristos, să fie ca nişte mărturii smulse din sufletul tău creştinesc şi mergând dela om la om să vorbească despre Hristos. Ştiţi ce zice apostolul Iacob: «*Ce folos este fraţii mei, de ar zice cineva că are credinţă, iar fapte nu are? Au poate credinţa să-l mântuiască pe dânsul? Că de va fi fratele sau sora goli şi lipsiţi de hrana cea de toate zilele şi va zice lor cineva dintre voi: mergeţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi, şi nu le-ar da lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi? Aşa şi credinţa, dacă nu are fapte, moartă este singură*», iar Domnul adaogă: «*Cela ce are poruncile mele şi le păzeşte pe ele, acela este care mă iubeşte pe mine*» [Ioan 14, 21].

A mărturisì pe Hristos şi cu credinţa şi cu vorba şi cu fapta însemnează ca «*toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm*», ca pe o slujbă închinată Lui, ca pe un prinos de mulţumită Aceluia care ne-a dat-o. O, cum s'ar întări biserica lui Hristos, când fiecare creştin în parte şi cu toţii împreună ar fi purtătorii unei astfel de vieţi închinate lui Hristos! O, cum ar sporì bucuria şi pacea şi mulţumirea şi buna înţelegere şi dragostea frăţească dintre oameni! Şi cum s'ar bucura Hristos Mântuitorul de fiecare creştin, de fiecare fiu al Său pe care l-ar putea mărturisì înaintea Tatălui din ceriuri, după cuvântul Său: «*Tot cel ce mă va mărturisì pe mine înaintea oamenilor, mărturisi-l-voi şi eu pe el înaintea Tatălui meu, care este în ceriuri*».

Această viaţă, care să fie o mărturisire a lui Hristos, am ţinut să Vi-o propovăduesc eu astăzi, în ziua praznicului Naşterii Domnului, iubiţii mei fii sufleteşti, şi cu dinadinsul să Vă îndemn ca să o primiţi în casele Voastre, în familiile Voastre, în credinţele, în vorbele şi în faptele Voastre. Şi eu păstorul şi părintele Vostru sufletesc rog pe Hristos Domnul şi Stăpânul vieţii mele şi a Voastre, ca să Vă stee într'ajutor cu darul şi cu binecuvântările sale, ca prin viaţa Voastră să-L mărturisiţi aici pe pământ şi El să Vă mărturisească înaintea Tatălui din ceriuri.

Cu aceste simţeminte părinteşti legat fiind de Voi, Vă urez din toată inima, ca aceste sfinte sărbători ale Naşterii Domnului, să le petreceţi cu bucurie şi pace şi sănătate şi să Vă învredniciţi a le ajunge încă întru mulţi ani fericiţi.

Impărtăşindu-Vă arhiereasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Naşterii Domnului din anul 1927

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) **Nicolae,**
arhiepiscop şi mitropolit.

„Pe pământ pace"

Luca 2, 14.

Evanghelistul ne transpune prin cuvintele sale în altă lume. Ne face să trăim veacurile de pe vremea Domnului Hristos. Omenirea de atunci trăia în amorţire egală cu moartea. Fiind, pe atunci, scopurile vieţii numai plăcerile, strigătul mulţimii secunda strigătul plebei din Roma ce se concentra în vorba: *Panem et circenses!* Şi cum desfrâul moleşeşte, încetase în multime ori ce tendinţă de spiritualizare şi de avânt nobil sufletesc.

Se iveşte însă steaua dela răsărit, întunerecul de miez de noapte se preface în lumină mai strălucită ca razele soarelui, se asociază vedeniilor acestora corul îngeresc, repetând cântarea nouă: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace şi între oameni bunăvoire!» şi amorţeala dispare. Lumea se trezeşte din somn şi se îndreaptă spre viaţa plină de râvne înalte, cărora nici o putere lumească nu le poate sta împotrivă (Marcu 16, 18).

Venirea lui Isus pentru lumea de atunci a fost mai mult ca o ploaie mănoasă ce aduce întinerire câmpului secătuit de uscăciune. S'a renăscut toată lumea amorţită. Vedeniile dela naşterea lui Hristos au fost motorul principal al renaşterilor pe toate terenele vieţii, pentrucă ele au trezit conştiinţa ce amorţise în public şi ele au îndreptat privirile omeneşti spre zările înalte, unde nu este moarte, nici zbuciume nu sânt, ci toată viaţa se strecoară ca într'o grădină plină de miresme primăvăratice şi aer dulce mişcat de aripile zefirilor.

E dulce idealul. Sufletul, de ideal stăpânit, nici că[illegible]u oboseşte. Nici frica morţii nu o mai are.

Idee mai clară, că astfel lucră idealul asupra celor cuprinşi de el, ni-o dă scena ce s'a petrecut pe munte cu învăţăceii când Isus Hristos s'a schimbat la faţă. Nime nu se mai simţea străin în munte şi singurătatea de acolo pe nime nu speria. Din contră, toţi Apostolii au consimţit cu Petru, când acela fermecat de vedenia ce văzuse în munte strigă: Bine este nouă a fi aici, să facem trei colibi: Ţie una, lui Moise una, şi lui Ilie una (Marcu 9, 5).

Aşa putere are idealul!

Naşterea Domnului Hristos, cu toate minunile ce s'au petrecut atunci, a avut darul a trezì sufletele omeneşti din amorţeală şi a le da avântul trebuincios la împlinirea chemării omeneşti, care nu este alta, decât «desăvârşirea».

Scenele dela Naşterea lui Hristos în tot anul se repetează. Maica noastră Biserică, care are ca problemă trezirea sufletelor şi deprinderea credincioşilor săi cu practicarea virtuţilor creştine, în tot anul întocmeşte deci sărbările Naşterii pentru fiii să sufleteşti, ca să prindă putere aceia la practicarea virtuţilor, între care una din cele mai de căpetenie e *pacea*, care o vestise corul îngeresc la naşterea lui Hristos.

Ne întrebăm: Au serbările Naşterii lui Hristos de azi asupra publicului influinţa ce a avut-o Vifleemul, când Isus Hristos aevea s'a sălăşluit acolo?

Întrebarea e gingaşă, şi gingaş e şi răspunsul, căci poate da motiv la supărări care nu sânt de dorit. Adevărul totuş trebue mărturisit, pentrucă usturimea lui poate să aducă folos binelui obştesc, în serviciul căruia ne aflăm cu toţii. Astfel datoresc şi eu adevărului, când mărturisesc că viaţa noastră publică din timpul de faţă nu ţine seamă de cântarea corului îngeresc: «*Pe pământ pace*».

Mă refer la fapte concrete. Incordările pe teren cetăţenesc sânt o pacoste mare pentru neam şi ţară. Sânt detestate de marele public al nostru, pentrucă în încordări ne vedem cu toţii periclitat viitorul. Lumea noastră cere, deci, cu insistenţă «*destindere*», vorbă ce are înţelesul de *pace pe pământul românesc*, adecă împlinirea scopului pentru care Domnul Isus Hristos s'a umilit pe sine, născându-se în ieslea dobitoacelor. Pretensiunile de pace ale opiniei publice însă nu se împlinesc. Chiar marele Rege, care se numea Ferdinaed I, văzând frământările între conducătorii politici, înainte de moartea Sa iniţiase o mişcare în direcţiunea *destinderilor*. Dorinţa regească, o ştim, nu s'a împlinit. La moartea sfetnicului şi colaboratorului marelui Rege, încercarea de destindere s'a repetat. Nu a succes nici acum. Şi semnele arată, că foarte târziu se va introna *pacea* mult dorită în viaţa noastră publică.

Nu sântem şi noi creştini? Corul îngeresc nu şi nouă ne vesteşte pacea? Vedeniile dela Naştere nu au menirea să ne trezească din letargie? Da, toate se pun la cale de biserică şi pentru noi! Decât

FOIŞOARA

Visul păstorului sufletesc

Se apropiau zilele Naşterii Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Un păstor de suflete, muncitor cu osârdie şi credinţă în parohia sa, avu, într'una din nopţile acelor zile, un vis neobişnuit. I se părea, că în seara ajunului de Crăciun trecea d'alungul străzilor din sat. In toate ferestrile luceau luminile aprinse, ear micii şi marii colindători înveseleau sărbătoarea cu cele mai frumoase cântece de Crăciun. Şi gândì, cu mulţumire, preotul:

— Ce buni credincioşi sânt păstoriţii mei! Câtă cucernicie în sufletele lor!

Atunci i se părù deodată că-i iese în cale îngerul Domnului, zicându-i:

— Pentru ce te bucuri în inima ta atât de mult, părinte?

Şi răspunse părintele:

— Nu vezi tu mulţimea luminilor aprinse? Nu auzi tu cântecele cucernice? Oare, toate acestea nu izvorăsc din inimile cuprinse de bucuria Naşterii Domnului?

Ingerul însă îi zise:

— Părinte, ai să vezi îndată în care din casele acestea sălăşlueşte *adevărata* bucurie de Naşterea Mântuitorului. Ascultă: în tot locul unde cei din casă se bucură numai de darurile — mâncare şi băutură, — ce le aduce Crăciunul, acolo luminile au să se stângă deodată; ear în locul, unde inimile se bucură *de Hristos*, luminile vor strălucì cu atât mai viu.

Şi minune! Pretutindeni, unde mai înainte fu aşa de luminos, se făcù dintr'odată întunerec, şi unde răsunară colindele pline de bucurie, se făcu linişte de mormânt.

Adânc mâhnit, bătrânul slujitor al altarului îşi roti privirile la ferestrile oamenilor: Se poate? Nici o lumină nu mai arde în noaptea de Crăciun?

Atunci, dintr'o ferestruţă de colibă singuratică, la margine de sat, zărì o luminiţă tăind zările şi strălucind ca o singură stea în amurgul cerului de seară.

Acum bagă de seamă visătorul, cât de mare este numărul acelor oameni, cari nu cunosc adevărata bucurie a Crăciunului. Luminiţa din coliba singuratică ardea la o văduvă. Ea era unica fiinţă, care prăznuià cu adevărat praznicul mare al Crăciunului, căci ea n'avea nimic alt ceva, de care să se bucure, decât Copilul din iesle. —

Şi, v'aş întrebà, iubiţi cetitori, oare bucuria voastră *care* va fi?

Legendă cehoslovacă

Legenda aceasta poporală cehoslovacă este tradusă din colecţia: «*De pe vremea lui Isus Hrisios*», poveşti poporale cehoslovace, de Luisa-Denisa Germain (Paris 1922). Face parte dintr'o ediţie de lux, pentru publicul francez şi e tipărită, cu ilustraţii multe, pe hârtie de Olanda. Intâia legendă în colecţie.

Cetind legendele acestea şi cântărindu-le din punct de vedere etno-psihologic, ajungi la aceeaş concluzie, la care ajungi şi în urma lecturii legendelor noastre: poporul dela obârşie este setos de adevăr, dreptate şi frumuseţe. S'ar putea trage interesante paralèle între etica poporului nostru şi aceea a poporului cehoslovac

că nu auzim, căci *nu vrem să auzim*, şi nu vedem, căci *nu vrem* să ne încurce în socoteli vedeniile măreţe care cerul le pune la cale.

Pacea ne place. Bucuros o primim. In internul nostru însă ţinem cu îndărătnicie la părerea păţimaşă: «Vreau să mă împac cu contrarul meu, dar am o condiţie — şi condiţia e: Leg pacea ce *mie* îmi convine, şi nici la un caz nu fac pe voia contrarului meu, căci atunci eu sânt cel compromis, şi ţin mai mult la prestigiul meu, ca la pace»!

Cu resonul acesta se poate trece preste obstacole? E folositor păcii resonul? — Numai duh creştinesc nu transpiră din o astfel de părere.

Care va să zică, pacea să se facă, dar pactanţii înainte de încheierea păcii să ştie până la cele mai din urmă detalii ce primesc. Şi când nu pot primi totul — aruncă pacea, ca şi cel ce a zis: «Ardă-mi casa, dar de şoareci să fiu scăpat»!

Câtă deşertăciune în aşa resonamente! Trebue să se ruşineze de ele, dacă judecă bine, şi cei ce şi le-au pus ca inscripţiuni pe steagurile de luptă.

Pacea adevărată se poate realiza numai dacă la temeiul ei zace principiul: «*Nimic pentru mine, şi totul pentru neam şi ţară!*» Principiul acesta să devină axomă pentru fiecare conducător. Nimic nu mai stă atunci în calea păcii. Pentrucă unde desinteresul personal determină *hotărârile şi faptele, nime nu se însoţeşte cu minciuna, cu vânarea după interese şi cu părtinirea crimelor şi criminalilor numai fiind* că-i sânt aderenţi politici sau personali.

Salvator al Românieî de mâne numai acela va putea fi, care îşi înscrie pe steagul de luptă *curăţirea moravurilor*. Bunii nu se ceartă. Nu numai nu se ceartă, dar consideră pentru sine adevărată pacoste, când nu pot realiza pe de-a întregul programul ce şi-l-au fixat.

Nu persoanele, deci, să le ridicăm pe primul plan, ci cauza mare care vrem să o servim!

Eu cred că Crăciunul nostru din acest an va avea atâta vrajă pentru noi, ca să ne ridicăm sufleteşte din materialismul veacului şi să întâmpinăm cântarea îngerilor cu aceeaş însufleţire cu care au întâmpinat-o păstorii ce-şi hrăneau turmele pe câmpurile din jurul Vifleemului.

Prot. ***Vasile Gan.***

Din pastoralele arhiereşti de Crăciun

PP. SS. LLor, Arhiereii Mitropoliei noastre, au dat şi de Sfintele şi marile sărbători din 1927 ale Naşterii Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, frumoase pastorale, cu bune sfaturi şi învăţăminte pentru credincioşi.

Reţinem, din aceste scrisori pastorale, câteva părţi mai însemnate:

I

...Sfinte Doamne, dă bărbaţilor mele tărie şi glasului meu răsunet, ca să vestească pacea şi bunăvoirea între oameni!

Ţara noastră, în timpul din urmă, a trecut prin mari zguduiri. Dumnezeu a chemat la Sine pe cei doi făuritori ai României Mari: pe marele rege Ferdinand I şi pe credinciosul său sfetnic Ion I. C. Brătianu, ca să-i odihnească în pace după o viaţă plină de jertfe mari aduse de ei pe altarul întregirii neamului românesc. Şi-a închis ochii de veci bunul rege cu rugăciunea păcii pe buze: «Fac apel» — zice El în cuvântul de despărţire de Ţara şi poporul Său — «la toţi bunii şi cinstiţii cetăţeni ai Ţării, să ajute din toate puterile lor, ca să se înlesnească liniştita propăşire a Statului». Aşa s'a despărţit de noi Părintele Patriei cu rugămintea ca noi toţi cetăţenii să lucrăm împreună pentru viaţa paşnică a Ţării. Ce s'ar alege de om, dacă n'ar asculta porunca minţii ochii, mâinile ori picioarele nevrând să împlinească lucrul ce li s'a dat dela natură? De bună seama unul ca acesta s'ar destrăma. Aşa s'ar destrăma şi statul, dacă ochii, mâinile, toate membrele lui, toţi cetăţenii lui n'ar mai vrea să muncească împreună în pace şi în bună înţelegere — fiecare la locul său — în viaţa de stat.

După constituţia Ţării — legea de temelie a statului — coroana regală a moştenit-o după moartea regelui Ferdinand I nepotul Său nevrâstnic, Mihai. Lumea a rămas nedumerită în faţa unui rege copil. Cum va cârmui o ţară acela, care însuşi trebuie cârmuit? Dar Hristos, împăratul ceriului nu ca şi copil a fost trimis în lume? Şi iată îngerii din ceruri îl primesc cu cântări de mărire şi-l poartă pe braţe şi-l ocrotesc până creşte, iar apoi sfinţii apostoli îl înconjoară şi-l însoţesc în lupta vieţii sale până la biruinţa pe cruce. El, copilul din ieslea Vifleemului, a întemeiat împărăţia cerească pe pământ: sfânta Biserică, în care noi aflăm mântuirea sufletului.

Dacă aşa a voit Dumnezeu, ca prin nevinovăţia copilului rege să ridice poporul românesc din păcatele sale la acea stare morală, la care prin nevinovăţia pruncului Isus a ridicat neamul omenesc din păcatul strămoşesc, cuvine-se să ne închinăm în faţa hotărârii Domnului şi să ascultăm glasul Lui, care prin corul îngerilor ne vesteşte pacea pe pământ şi între oameni bunăvoirea. Cel ce a dat apostoli credincioşi Regelui ceriului, va da sfetnici credincioşi şi luminaţi şi copilului Rege, care poartă numele falnic al lui Mihai Viteazul, întâiul descălecător în Ardeal. Să ne rugăm bine pentru Maiestatea Sa Regele nostru Mihai I, pentruca Domnul Dumnezeu să-l facă vas ales al propăşirii paşnice a Ţării, să i dea Lui vitejia lui Mihai Viteazul, iubirea de biserică a lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, înţelepciunea şi spiritul de jertfă ale gloriosului şi Marelui Său bunic, regele de pie memorie Ferdinand I.

Astăzi se împreună cântarea îngerească dela ieslea din Vifleem cu cântarea nevinovaţilor voştri copii, cari umplu casele voastre cu glasul lor îngeresc preamărind pe nounăscutul Hristos. Aceşti copii vor fi mâne soldaţii şi lucrătorii în ogorul dobândit din dragostea de neam a Regelui Ferdinand I şi stăpânit astăzi de Regele Mihai I. Doamne ascultă această împreunare a corului îngeresc din cer şi de pe pământ şi fă ca aceşti mici copii să devie la vremea sa supuşi credincioşi ai Regelui lor Mihai II Isuse Hristoase, care ai zis: «lăsaţi copiii să vină la mine, că a unora ca aceştia este împărăţia ceriurilor», deschide în ziua naşterii Tale împărăţia ceriurilor copiilor noştri şi copilului Rege în fruntea lor şi fă din ei bucuria părinţilor şi a Ţării, ca rai pământesc să fie pentru ei grădina aceasta, pe care dreapta ta a sădit o: România noastră! Să încredinţăm pe copilul Rege şi pe copii noştri în paza şi îngrijirea lui Dumnezeu, care singur îi poate ocroti împotriva duhului răutăţii, ce umblă să otrăvească sufletele.

Nu-i destul să învăţăm copiii rugăciuni şi cântări sfinte, nu-i destul să i trimitem în haine de sărbătoare la sfânta biserică. Trebuie să-i învăţăm şi cum să trăiască sievea după poruncile lui Hristos, ca să fie buni şi să umble în căile Domnului. Aşi vrea ca *Bunătatea* să se facă stăpână peste inimile copiilor de azi, cetăţenii de mâne.

In ziua Naşterii Domnului: praznicul păcii şi bunăvoinţii între oameni rogu-vă pe voi, fiii mei, cu cuvintele apostolului în numele Domnului nostru Isus Hristos «ca toţi aceeaş să vorbiţi şi să nu fie între voi desbinări, ci să fiţi înfrăţiţi în duh şi în cugete» (I. Cor. 1, 10).

(Din pastorala P. S. Sale episcopului Roman al Oradii).

II

«In numele lui Isus, tot genunchele să se plece, ale celor cereşti şi ale celor pământeşti» — ne spune apostolul Pavel în scrisoarea sa către Filipeni, (1, 5) şi tot după cuvântul acestui Apostol: «Domn este Isus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl».

Tâlmăcind acest cuvânt al Apostolului, sub plecarea genunchelor înţelegem şi plecarea inimii spre fapte bune.

Cel păcătos, cel lipsit de bunul simţ, nu-şi pleacă nici genunchele, dar nici urechea ca să audă glasul de suferinţe.

Şi către aceştia ne îndreptăm şi i chemăm azi şi pe ei să-şi plece genunchele şi inima în ziua naşterii Domnului şi să cânte şi ei cu creştinii adevăraţi: «Hristos se naşte, măriţi L». Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria», — o vesteşte dragostea nemărginită ce s'a revărsat asupra neamului omenesc, atunci, când pe pământ a venit Fiul lui Dumnezeu, luând trup omenesc, înfăşat în scutece săracăcioase şi culcat în iesle

---

Dacă suferim în zilele noastre, este a se atribui — în mare parte — faptului, că *etica* poporală, exprimată în produsele poporului român şi cehoslovac (mila, răsplata pentru fapta bună, iubirea) nu este în armonie cu o mare parte din etica *politică* curentă... (Dar aceasta în treacăt, acum, în preajma Crăciunului).

Ascultaţi legenda cehoslovacă. *H. P.-P.*

De pe când umbla Isus cu Sf. Petru...

In vremea aceea străbătea Isus lumea largă, urmat de Petru. Intr'o zi intrară într'un sat, ca să prânzească.

Trecând pe dinaintea unei case sărace, ascultară sunetul unui flaut.

Petru merse să ştiricească şi află că locuitorii colibei acesteia serbau tocmai nunta fetei lor.

— Să intrăm, Stăpâne, zise Petru. Aici au să poată să ne dea de mâncare; la o nuntă e totdeauna mai mult decât trebuie.

Isus se 'nvoi, nevrând să i se împotrivească:

— Să intrăm, zise El. O să dorim binele tinerilor căsătoriţi şi le vom da o cinste. Da, Petre, foarte îţi pun la inimă să ţi păstrezi cumpătul şi să nu primeşti decât pâne şi sare. O să te îmbie, o să stea de tine să primeşti, — să respingi, tot, afară de pâne şi de sare, fiindcă oamenii de aci sânt săraci.

— Bine, Stăpâne, zise Petru, desamăgit.

Au intrat în colibă, tatăl a venit înaintea lor, le-a dorit bun sosit şi i-a poftit la prânzul nunţii.

Au dorit oaspeţii tot binele tinerilor căsătoriţi şi s'au aşezat printre oaspeţi. Petru, căruia îi era foame, mânca cu ochii mâncările de pe masă. Isus n'a primit să mânce decât pâne şi sare: iar Petru, aducându-şi aminte de cele puse lui la inimă din partea Stăpânu-său, îşi conteni pofta, care-i creştea la văzul şi la mirosul mâncărurilor, cari urmau; şi — respingând toate — nu mânca decât pâne şi sare.

La sfârşitul prânzului, pe când Isus se întreţinea în vorbă cu tinerii însuraţei, ziseră părinţii lui Petru:

— Nu fă ca tovarăşul tău şi ia plăcintele astea, că n'are să-ţi fie nimic.

Petru, ne mai putându-se ţinea, lua plăcintele, dar şi le vârâ în buzunar, de teamă să nu-l vadă Isus că mâncă. Şi, îmbiindu-l mereu oamenii aceştia buni, îşi umplu Petru buzunarele, cât puteau ele să ţină.

După ce a dat o cinste Isus tinerilor căsătoriţi, îi salutară, mulţumiră oaspeţilor şi plecară.

Pe drum dădură în vorbă şi Petru nu şi-a putut mânca plăcintele.

La capul satului intrară într'o pădure. Mai apoi, după cum făcea Isus întotdeauna când era linişte şi în singurătate, îşi aduna puterile, gândindu-se la cele sfinte şi — în mers — se ruga şi se gândea.

Petru mergea puţintel la o parte. Incetişor, ducându-şi mâna în buzunar, îşi umplu gura cu o plăcintă.

Dar Isus, întorcându-se, îl întrebă:

— Ce mânci, Petre?

Petru, ducându-şi repede mâna înaintea gurii, dete afară plăcinta, la care mesteca şi, aruncându-o în urma sa, îi răspunse:

— Nimic, Stăpâne.

După o clipă, Petru, încă şi mai incetişor ca mai înainte, smulse o plăcintă şi o duse la gură. Dar Isus îl întrebă pe dată:

— Ce mânci, Petre?

de dobitoace, ca să ne spună în modul cel mai lămurit, că nu în scutece de mătasă, nici în palatele crăeşti sălăşlueşte adevărata fericire, ci în bogăţia inimii şi în curăţenia sufletului oamenilor.

Din bogăţia aceasta a inimii, ne-a împărţit şi nouă Fiul lui Dumnezeu, toate darurile cereşti, cari fac desăvârşirea, ne-a lăsat moştenire învăţăturile Sale cele curate şi mult grăitoare, pe urma cărora, ne întocmim viaţa noastră de creştini adevăraţi.

Inimile voastre să tresară azi de bucurie la glasul îngeresc «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună învoire». Apropiaţi vă cu evlavie, cu smerenia sufletului vostru de lăcaşul ieslelor din Vifleim, de unde «a răsărit soarele dreptăţii şi lumina cunoştinţei».

Să ne însufleţim deci tot mai mult de Domnul Hristos, să-l îmbrăţişăm în sufletul nostru şi să-i facem loc în casele şi colibile noastre, în sufletele şi inimile noastre şi să-l rugăm să nu se despartă de noi până la răsuflarea noastră cea din urmă. Să ne încordăm puterile, ca să cadă de pe ochii noştri păiangenul, care nu ne lasă să vedem binefacerile razelor luminei şi căldura care o răspândesc învăţăturile lui Isus cele vecinice şi neînşelătoare.

Pe apostolii minciunii plătiţi cu bani grei de străini să nu-i lăsaţi să între în casele voastre, iar învăţăturile lor rătăcite să vă găsească gata, de a le alunga din suflet, ca pe o rava care ucide, şi atunci darul Domnului nostru Isus Hristos va fi cu voi cu toţi în toate zilele vieţii voastre şi vă va fi înger păzitor în drumul vieţii în veci.

(Din pastorala P. S. Sale episcopului Nicolae al Clujului).

III

...Neputinţa omenească se svârcoleşte în ţărâna pământului şi se face a uita că odinioară înţelepţii din Răsărit s'au închinat Celui ce în iesle s'a născut. Dar creştinul adevărat trebue să recunoască şi să vadă adevărul. Omul cel drept recunoaşte că numai cel viclean se înverşunează împotriva lui Dumnezeu şi se răsvrăteşte contra semenilor săi. Cel ce s'a născut în iesle a făcut pe omul bun să vadă că fără Mântuitorul mare era puterea păcatului. Căci până când nu se cântau cântecele creştineşti ale Crăciunului, fiinţa omenească era în desnădejde, dar de când se cântă: Naşterea Domnului, de atunci răsărit-a lumii lumina cunoştinţii. De când se cântă: «*Hristos se naşte, măriţi-l*», — toţi cari s'au apropiat de Domnul prin biserică, au fost mângâiaţi şi luminaţi!

Astfel trebue să recunoaştem roadele frumoase şi minunate aduse de învăţătura lui Hristos în lume. Învăţătura lui Isus a însoţit omenirea în strădaniile ei, luminându-i cărările. Ea a învăţat pe cei neştiutori, a liniştit pe cei copleşiţi de patimi, a mângâiat pe cei cari se frământau în vârtejul desamăgirilor. Învăţătura divină a dat lumină orbilor, a făcut pe şchiopi să umble, a dat surzilor auzul, celor îndrăciţi duhul cel bun şi morţilor viaţa.

Mari minuni sânt acestea, şi ele nu se pot nesocoti, precum nu se pot nesocoti şi alte minuni ale învăţăturii mântuitoare. Învăţătura creştină învaţă pe bogat să aibe dragoste; cuvântul lui Isus susţine răbdarea săracului. Cuvântul Domnului liniştește pe creştin în faţa nedreptăţilor pe cari le îndură în viaţă. Blândul Isus îndeamnă la supunere către stăpânire pentru care ne rugăm. Şi dacă toate acestea nu ajung spre a face şi pe cel necredincios să se apropie de Domnul, — atunci privească acel necredincios o căsnicie creştină. Cât înduioşează privirea unei familii, în care soţul cu soţia înconjuraţi de copii, rude şi prieteni, învaţă cuvântul Domnului. Bunătatea şi darul cari se revarsă în acea familie sânt mari, nespus de mari. Câte rele, câte păcate nu amuţesc în o asemenea familie.

(Din pastorala P. S. Sale episcopului Grigorie al Aradului).

Progresele ortodoxiei între rutenii din Cehoslovacia. Rutenii din Cehoslovacia, atât de asupriţi sub regimul unguresc şi de către biserica papistă la care au fost trecuţi cu înşelăciuni şi cu forţa, sub forma hibridă de «uniţi», încep să se trezească şi să se întoarcă iarăşi la credinţa ortodoxă. Pentru organizarea lor a stat câtva timp între ei P. Sf. Episcop *Ireneu* de la Novisad, din Iugoslavia, invitat de guvernul din Praga.

P. Sfinţia Sa ep. Ireneu a declarat că c. 100.000 de ruteni uniaţi s'au întors la biserica ortodoxă şi mişcarea este în progres. Cercurile ortodoxe din Praga, în frunte cu arhiepiscopul Savatti, trebue să găsească drumul la inimile celor ce se întorc la ortodoxie. Agenţii papismului răspândesc tot felul de calomnii — după cum le e obiceiul pretutindenea — în contra mişcării de întoarcere a rutenilor la ortodoxie, dar aceştia nu mai ascultă de glasul celor ce i-au înşelat şi asuprit atâta vreme. —

Campania de lămurire

Ziarul «Naţiunea» din Cluj aduce ştirea că dl Nae Ionescu, conferenţiar la Facultatea de litere din Bucureşti, a fost chemat la Consiliul de răsboi al corpului II de armată pentru a da lămuriri cu privire la nişte articole publicate de dsa în ziarul «Cuvântul», împotriva I. P. S. Patriarh-Regent.

Vestea n'a surprins pe nimeni. Fiindcă dl Nae Ionescu, prin scrisul său, trecuse de mult limitele ce şi le poate îngădui un gazetar şi profesor de logică — în cadrele legii şi ale uzului.

Oricât de serioasă ar fi laturea politică a cazului, noi nu ne ocupăm de ea. Nu putem trece însă peste laturea bisericească a chestiunii, fiindcă ea ne priveşte de aproape.

Dl Nae Ionescu a început a anunţa o acţiune de lămurire ideologică a ortodoxiei. Un lucru util, fără îndoială. Aşa l-a socotit toată lumea. Dar dsa a continuat, de fapt, prin terfelirea Bisericii ortodoxe şi a slujitorilor ei. Căci — după ideologia dlui Nae Ionescu — «ortodoxia este o industrie naţională cu regim protecţionist sprijinită pe bugetul statului şi pe jandarmi», iar biserica ortodoxă este — tot după dl Nae — «leneşe şi funcţionărească». Cât despre slujitorii acestei biserici, ei sunt «iepuri anticoncordatari». Aşa i-a numit dl Ionescu pe cei mici. Pe cei mari i-a «depus» — pur şi simplu — din slujbele lor — cum a păţit-o I. P. S. Patriarh Miron...

Cu cei mici dl Nae Ionescu are obiceiul de a isprăvi scurt. Fiindcă-i tratează dela înălţimi astrale. Se revoltă împotriva insultelor dsale? Le răspunde: Ce, bă... da ştiţi voi ce-i aia ortodoxie? Asta numai eu o ştiu; şi-o să vă spun odată! (Şi de doi ani dl Nae Ionescu nu s'a îndurat să le spună...)

Cu cei mari merge mai greu. De aceea şi dl Ionescu o ia mai domol — chiar după ce i-a «depus». Îi roagă să convoace sf. Sinod, ca să-l judece. Sf. Sinod însă nu se grăbeşte să se adune; şi asta-l supără mult pe dl Ionescu. E ultima haltă a drumului pe care l-a străbătut dsa în «campania de lămurire» pe care-o anunţase cu atâta tămbălău.

Cine câştigă din această campanie? Biserica ortodoxă — de-ocamdată nu. Catolicismul, — aparent, de-ocamdată da. Mai târziu, suntem siguri, nici el. Şi, atunci, lumea are dreptul să caute loc pentru o a treia ipoteză.

Uneltiri papiste Curia papală, fără să se pună în înţelegere cu guvernul Greciei, a înfiinţat o episcopie nouă în Salonic, a numit pe seama ei un episcop şi a dat ordin arhiepiscopului catolic din Atena ca să-l hirotonisească şi introducă în scaun. Populaţia din Salonic a luat atitudine energică în contra acţiunei papiste, iar guvernul din Atena, astfel sesizat, n'a permis instituirea noului episcop, deoarece noua episcopie n'a fost înfiinţată cu încuviinţarea guvernului, aşa cum cer legile. In acelaş timp presa din capitala Greciei cere să fie trecut peste graniţă şi arhiepiscopul papist din Atena, spunând că n'au nevoie de «un organ al Vaticanului, care nici nu-şi trage seama în ce stat trăieşte».

Aşa e politica papistă: cu cât îi laşi libertate mai mare, cu atât îşi ia nasul la purtare şi tulbură liniştea ţărilor, ca să poată pescui ea.

Petru, dând afară repede:

— Nimic, Stăpâne.

Mai apoi îşi încetini Petru paşii, ca să aibă mai mare loc între Isus şi dânsul şi, cu o mişcare domoală de tot, îşi umplu încă odată gura cu o plăcintă.

— Ce mânci, Petre?

Fără ca să fi gustat, a trebuit să dea afară bucătura şi să răspundă repede:

— Nimic, Stăpâne.

A mai încercat odată şi încă odată, până ce i s'au golit buzunarele. Nu mai avea nici atâtica din plăcinte şi abea că le simţise gustul.

Când a fost să iasă din pădure, au dat de un luminiş.

Aşezându-se, zise Isus lui Petru:

— Intoarce-te, Petre, urmează cărarea pe care am umblat-o şi adună toate «nimicurile», pe care le-ai aruncat de-alungul drumului...

Petru se întoarse fără să răspundă, fără să se uite în faţa lui Isus, deoarece vedea el prea bine că El le ştie toate.

Petru se întoarse cu amândouă mânile pline şi zise lui Isus:

— Stăpâne, în locul plăcintei mestecate am găsit aceasta, ce se ţinea de pământ ca o plantă mică.

— Intr'adevăr că e o plantă mică, Petre. A fost făcută în locul plăcintelor *ce te-ai încumetat să le iai dela săraci.*

...Şi şi-au urmat drumul. Au dat de o colibă, au intrat în ea şi Isus a poruncit femeii, care locuia în colibă să-i coacă de cină plantele astea mititele.

— Dar, zise femeia, n'am mai văzut de când sânt aşa ceva şi n'am să mă pricep să le pregătesc.

Isus o învaţă că trebuie să le speli cu oţet şi să le coci în ulei.

...Aşa s'au făcut pentru întâiaşdată bureţii de mâncare. Isus i a binecuvântat şi a spus că bureţii, cari s'au fost plăsmuit din cinstea unui sărac, sânt *banul săracului* şi că vor creşte de seara până dimineaţa. Şi fiindcă Petru n'a fost sătul, nici bureţii să nu te poată nutri.

Trad. **Horia Petra-Petrescu.**

Lumina lumii...

E frig, şi-i vânt, şi-i întunerec în lumea sufletelor: Frigul urei. Vântul lăcomiei. Întunerecul necredinţei.

Şi'n caosul prădalnic al vremii maştere o lumină lină de maiestoasă stea răsare pe cerul înorat al conştiinţelor. E lumina lui Hristos.

In faţa măreţiei ei fără pereche se'nchină smerit tot sufletul curat.

La zarea ei îşi frâng genunchii cu evlavie magii înţelepciunii profunde şi daruri sfinte îi înalţă:

Pasteur: Eu cred. Eu cred adânc. Eu cred ca un ţăran din Bretania. Şi ştiinţa mea profundă îmi determină credinţa. Şi cu cât mă pogor mai adânc în ştiinţă, simt că devin din ce în ce tot mai tare credincios. Eu simt că voi crede ca o tărancă din Bretania.

Lord Byron: Dacă Dumnezeu n'a fost nici odată om şi omul nici odată Dumnezeu, Hristos a fost şi una, şi alta!

Briseux (?): Zădarnic Vă ridicaţi voi, filosofilor. Nime n'a dat lumii o hrană mai dulce decât

Al treilea milion
pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ofranda dela ministerul de finanțe. — Contribuirile parohiilor. — Alte daruri dela evlavioși ortodocși. —

La marele praznic al Naşterii Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, în mijlocul cântărilor de laudă şi preamărire, ce se înalţă astăzi în sfintele noastre biserici şi în toate casele adevăraţilor creştini, vestim cititorilor, că sumele cucernicilor noştri credincioşi, cler şi popor, oferite cu statornică însufleţire pentru refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, au trecut cifra de **trei milioane** de lei.

Vestim, în acelaş timp, că rămâne şi mai departe deschisă colecta pentru restaurarea Sfintei Mănăstiri, menite să aibe: o *tiparniţă* de cărţi pe seama poporului credincios, un *adăpost* al preoţilor bătrâni doritori să-şi trăească restul vieţii în rugăciune şi reculegere la această mănăstire, şi în sfârşit o *şcoală de călugări* devotaţi ştiinţei divine şi idealului de perfecţiune morală.

Nutrim credinţa, că simţemintele nobile, care totdeauna au împodobit inimile credincioşilor sfintei noastre biserici ortodoxe din întreg întinsul ţării, se vor confirma şi de aici încolo în aceeaş măsură ca şi în anul de al cărui sfârşit ne apropiăm. Prin obolul celor mulţi şi buni, sfântul aşezământ brâncovenesc va fi, în scurtă vreme, în stare a răspândi lumină, mângâiere şi cerească binecuvântare tuturor aducătorilor de prinos la altarul Domnului.

Intre ofrandele mai însemnate, scoatem la iveală, cu acest prilej, suma oferită de ministerul de finanţe, când departamentul acesta a fost condus de dl **Ion I. Lapedatu.**

Mai amintim aici şi râvna neobosită întru plasarea de cărămizi în parohiile din protopopiatele: *Jiu, Geoagiu, Agnita, Avrig, Deva* şi *Miercurea*, precum şi a profesorului de religie *Vaşile Necşa* din Orăştie.

Contribuirile sânt următoarele:

Dela Ministerul de finanţe	100,000
Contribuirile parohiilor prin plasare de cărămizi, şi anume din protopopiatele:	
Jiu	25,590
Geoagiu	13,850
Agnita	12 050
Avrig	10,100
Deva	9840
Miercurea	8640
Dl *Vasile Necşa*, prefesor de religie în Orăştie, prin plasare de cărămizi	7000
Ioan Mihăilă, paroh, Dăişoara	500
Stan Bădilă, din Răşinari	200
Total Lei:	**187,770**
Suma de mai 'nainte Lei:	**2.852,593**
Total general Lei:	**3.040,363**

Biserica naţională cehoslovacă. Căpetenia bisericii naţionale cehoslovace, patriarhul Dr. Farsky, a trecut la cele veşnice înainte de aceasta cu câteva luni. A fost un bărbat treaz, hotărât în atitudinile sale şi cu o remarcabilă sensibilitate religioasă. Fără îndoială prin personalitatea lui, mişcarea pentru întemeierea bisericii naţionale cehoslovace a câştigat foarte mulţi aderenţi.

Până la alegerea noului şef al acelei biserici, răspunderea pentru chestiunile duhovniceşti o are episcopul Prochazka din Königgrätz, împreună cu episcopul Stejskal din Olmütz.

In timpul din urmă mişcarea aceasta a trecut din Boemia şi în Slovacia, unde în scurtă vreme au ajuns să-şi organizeze comunităţi puternice, ca cea din Bratislava cu aproape 3000 de suflete, cea din Koşice (Caşovia) şi cea din Liptau ş. a.

Numărul total al credincioşilor bisericii naţionale cehoslovace — după datele statistice oficiale de acum câţiva ani — se urcă la 800,000, după alte informaţiuni a trecut binişor peste un milion, ceeace înseamnă tot atâtea perderi pentru biserica papistă din Cehoslovacia. Conflictele provocate de curia romană cu guvernul cehoslovac au avut darul de a face să treacă multe zeci de mii de suflete de la papism la biserica naţională cehoslovacă.

Nou abonament
la Telegraful Român

Cu ziua de 1 Ianuar 1928 deschidem nou abonament la ziarul *Telegraful Român*.

Intrând, cu ajutorul lui Dumnezeu, în anul 76 lea de apariţie, vom continua, cu râvnă şi după cea mai bună a noastră pricepere, munca de promovare a intereselor mari ale sfintei biserici ort. române.

Rugăm pe bunii cetitori să ne rămână şi mai departe credincioşi şi să-şi înoească din vreme abonamentul prin mandat poştal, să respândească acest organ de publicitate în cercurile cunoştinţelor lor, şi să-i câştige cât mai mulţi noi abonaţi.

Numele abonatului şi domiciliul, (ev. poşta ultimă), să se scrie legibil la adresa:

Administraţia Telegraful Român, Sibiu.

Dorim ca Domnul să dăruească bucurie curată, de sfintele sărbători ale Naşterii Sale, tuturor prietenilor noştri.

Redacţia şi Administraţia.

El, şi nime nu a îmbiat omenirea cu'n izvor mai răcoritor, ca El! De-aproape două mii de ani El stâmpără setea tuturor însetaţilor de pe faţa pământului. Isuse, ne lăsăm cu pace în grija Ta! La Tine sânt cuvintele vieţii de veci! Tu ai promulgat mai întâi legea sfântă a dragostei! Cârmuieşte cu dragostea Ta!

Schiller: Trimite-mi Doamne lumina ta, ca să cunosc pe Isus Hristos, pe care Tu l-ai trimis în lume! Căci el e adevărul! El întăreşte inimile! El înalţă sufletele! E aurul gândirilor, tămâia simţirilor, smirna voirilor sfinte, darurile magilor...

Dar, se ivesc şi glasuri de Irozi, de saducei şi alţi infirmi ai sufletului...

Zadarnic însă!

Vorba lor e vorba crudului Irod. Şi darurile lui: Necredinţă şi moarte trupească şi osândă sufletească.

D'asupra tuturora se înalţă steaua mare, steaua lucitoare, steaua mângâietoare, a lui Isus Hristos:

Lumina lumii. Pr. *A. Nana.*

Florile dalbe

— Colindă din popor —

Rătăceam într'o grădină,
Florile dalbe;
Mă'ntâlnii cu o albină,
Florile dalbe.

Albina strângea din flori,
Florile dalbe;
Ceară pentru sărbători,
Florile dalbe.

Ceara se făcea făclii,
Florile dalbe;
Să le dea Sântei-Marii,
Florile dalbe.

Făcliile s'aprindeau,
Florile dalbe;
Ingerii în rai râdeau
Florile dalbe.

Făcliile se stângeau,
Florile dalbe;
Ingerii în cer plângeau,
Florile dalbe.

St. O Iosif.

Revista Teologică, organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, sub patronagiul I. P. S. Sale Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae. A apărut Nr. 12 din 1927. Cuprinsul: Prof. Dr. Gr. Cristescu: «Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă!» Prof. N. Colan: Fuga în Egipet. I. Beleuţă: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Pr. Ştefan Meteş: Relaţiile bisericii româneşti ortodoxe din Ardeal cu Principatele române în veacul al XVIII-lea. ⁂ Viaţa bisericească în Mitropolia Ardealului. Prof. N. Colan, Gh. M. şi I. B.: Mişcarea literară: Noul Testament. «Ce trebue să ştie mirii». Situaţia actuală de drept bisericesc a Bisericilor răsăritene. Sf. Atanasie. Gh. M.: Cronică: P. S. S. Păr. Ep. Roman al Orăzii a împlinit 75 de ani. Sărbătorirea P. C. S. păr. prot. Dr. Gheorghe Popovici din Lugoj. ⁂ Note şi informaţii. Sumarul «Revistei Teologice» pe anul 1927. — Redacţia şi Administraţia: strada Mitropoliei Nr. 32 Abonamentul: 180 lei pe an.

INFORMAȚIUNI

Colonizarea cu elemente românești în Dobrogea nouă se urmează acum cu mai multă stăruință. Se aduc coloniști și din Oltenia pentru județele Caliacra și Durostor, în apropierea coloniștilor macedoneni. Recolta pe terenurile coloniștilor a fost din cele mai bune. S'au colonizat cu totul în Cadrilater 7 mii de capi de familie; se vor mai colonisa până la împlinirea numărului de 15 mii capi de familie. Așezarea coloniștilor români la granițe este o lucrare căreia trebue să i se dea atențiune deosebită din partea ori cărui guvern, dacă înțelegem să întărim pretutindeni zidul de apărare a patriei împotriva ori cărui vrăjmaș al neamului.

Cehoslovacii și preoțimea noastră. Ziarul din Bratislava, *Slovak* se ocupă pe larg, sub titlul «Opera preoțimii pentru România Mare», de cartea publicată de păr. Dr. Sebastian Stanca: «Preoțimea română din Ardeal în luptă pentru unirea națională». Dovada cea mai bună că preoțimea aceasta și-a înțeles bine menirea, — zice gazeta dela Bratislava — sânt temnițele maghiare pline de preoți în timpul mobilizării din România.

Concurs de colinde se organisează, pentru luna lui Ianuar 1928, și la Brașov. Un program al concursului, cu data definitiv fixată, se va publica la timp. Celor mai bune coruri sau grupuri de colindători li se vor acorda premii. Iau parte la concurs atât școlari, cât și adulți, ear premiile se dau celor ce execută mai artistic o colindă, preferite fiind ariile vechi.

Despre Calendarul nostru arhidiecezan. In numărul acum apărut al revistei Sfântului Sinod, *Biserica Ortodoxă Română*, I. P. C. Sa Arhimandritul Scriban, aprețiind calendarele creștinești tipărite pentru anul 1928, scrie următoarele: «*E foarte bun și cu bogat material, în chip de carte, cel dela Sibiu, Calendarul Bunului Creștin, al Arhiepiscopiei Sibiului; despre el mai avem de scris*».

Un protest al studenților. In legătură cu ultimele manifestații studențești, «Uniunea națională a studenților creștini» dă următorul comunicat: «Uniunea națională a studenților creștini din România, față de acuzațiile calomnioase ce se aduc studențimii române creștine, că studenții și-ar fi însușit obiecte din sinagogi și magazine cu ocazia manifestațiilor din țară, protestează cu toată puterea și indignarea contra acestor asertiuni. Studențimea română nu este borfașă și nu se dedă la acte de vandalism. Devastările au fost făcute de elemente străine de universitate. Uniunea cere guvernului să ia măsuri severe contra celor cari aduc jigniri studențimii române».

Protestul arată, că jefuitorii nu trebuie căutați în rândurile studențimii.

Improprietărire. Din Abrud se anunță, că păr. prot. Petru Popovici a fost împroprietărit cu 20 jug. cat de pământ. Dacă în lipsa de pământ, nu pot fi împroprietăriți toți preoții noștri din Munții apuseni, este echitabil ca salarizarea lor cuvenită să nu mai sufere întârziere.

GLAS DIN PUBLIC. Un vechi cetitor ne scrie: In apropierea sărbătorii de Anul nou, aș socoti, dle redactor, că n'ar fi de prisos să mai aducem aminte intelectualilor noștri bunul obicei ardelenesc de-a răscumpăra felicitările cu ofrande *în scopul de creștinească binefacere.*

Știre ziaristică. Retrăgându-se dela *Cuvântul*, dl Pamfil Șeicariu, ziarist în București (Str. General Berthelot, 59), vestește că va scoate, sub direcția sa, ziarul *Curentul*. Apariția noului ziar e hotărâtă pentru ziua de Marți 10 Ianuar 1928.

Act de mulțămire. Institutele financiare: «Decebal» din Deva a dăruit epitropiei protopopești Băița, suma de 3000 lei, «Crișana» din Brad 2000 lei, ear «Zărândeana» din Băița 450 lei. Pentru aceasta fapță marinimoasă a acestor institute financiare, care totdeauna au promovat interesele bisericești, culturale, economice etc., prin ajutoare bănești, li se exprimă și pe această cale cele mai călduroase mulțămiri. Prot. *Dumitru Secărea.*

Aviz. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român «Astra» Sibiu, distribue pentru anul școlar 1927/28: a) un număr oarecare de Abecedare pe seama neștiutorilor de carte, adulți, lipsiți de mijloace, cari vor să învețe carte în cursul acestui an școlar; b) 40 premii de câte lei 2000 acelora învățători și preoți, cari se vor distinge prin instruirea unui număr mai mare de analfabeți, îndeosebi în vârsta de peste 18 ani, în cursuri aranjate anume spre acest scop; c) pentru premierea celor mai vrednici 5 elevi ai fiecărui curs, anunțat de mai înainte, se vor pune gratuit la dispoziția fiecărui președinte de despărțământ sau de cerc cultural câte 5 broșuri potrivite din Biblioteca poporală.

Profesori la facultatea de teologie în Chișinău. Comisiunea întrunită de curând la Iași, a recomandat ministerului de instrucțiunii, pentru numire de profesori la facultatea teologică din Chișinău, ca titulari, între alții, pe I. P. C. Sa Arhim. Iuliu Scriban, pentru omiletică și pastorală, și pe Pr. Gr. Pișculescu (Gala Galaction) pentru exegeza Noului Testament.

Cine câștigă? Fabricile noastre de zahăr pot *exporta* anual cam 400 de mii vagoane de zahăr, o marfă pe care noi o plătim mai scump decât orce țară. Deși un chilogram de zahăr la fabrică nu costă de cât cam *opt* lei, în comerț se vinde cu 34, ba și mai mult! Negustorii de taliști câștigă un leu la kgr. Câștigul cel mare intră la domnii fabricanți, — pe socoteala mai ales a sărăcimii. Până când?

Ger și zăpadă Temperatura a scăzut, în toată țara, în mod simțitor. Termometrul înregistrează în 22 Dec. minus 29 8 grade în Sibiu. Cantitatea de zăpadă, căzută aproape pretutindeni, este destul de însemnată.

Școala medie de băeți din Sibiu a fost transformată în *gimnaziu* cu data de 1 Septemvrie 1927.

O bandă de țigani ucigași prinsă la Oradea. Poliția din Oradea-mare a reușit să prindă o primejdioasă bandă de țigani, care are la activul său o mulțime de crime și jafuri. Această bandă, nomadă, jăfuia în întreg Ardealul, mutându și preferințele dintr'un loc într'altul, fapt ce a contribuit la salvarea ei până acum. Acum o săptămână, banda fusese prinsă la Arad. A reușit însă să evadeze din arestul poliției. Nenorocul banditilor a fost că plecați dela Arad, de unde au evadat, la Oradea-mare, s'au dus să chefuească într'o tavernă. Poliția, care atunci făcea o razie, i a arestat și pe ei. Ceruți de parchetul Arad, ei au fost înaintați, legați în lanțuri, autorităților.

Criză bolșevică. Congresul comunist din urmă dela Moscova s'a a căutat numai din adepții lui Stalin, cu excluderea grupului opoziționist Trotk Zinoviev. Opoziția e prezentată de staniliști ca un element al luptei antisovietice, congresul stabilind *imcompatibilitate* între rămânerea în partid și a fi membru al opoziției.

S'ar putea oare la noi? Aliații noștri iugoslavi, într'un consiliu de miniștri, au hotărât să reducă numărul ministerelor dela 18, câte au acum, la 12, și astfel țara să facă economii în tot locul unde e nevoie de cruțat.

Tunel între Europa și Africa. Ingineri francezi și spanioli lucrează la planurile unui tunel care ar lega Europa cu Africa la strâmtoarea Gibraltarului. La locul unde strâmtoarea este numai de 14 km. și fundul mării de 1000 m. de adânc, ar urma să se edifice picioarele înalte ca să poată sprijini tunelul, în forma de o țeavă groasă sub apă. Acest tunel ar costa 300 milioane pesetas, vreo 10 miliarde de lei.

Tarif redus. Conform proectului ministerului de comunicație, dela anul nou 1928 se reduc prețurile de călătorie pe căile ferate, și anume:

Dela 1—100 km.: la trenurile accelerate: 135 lei clasa I, 105 lei clasa II, 70 lei clasa III; la trenurile combinate: 85 clasa I, 65 clasa II, 30 lei clasa III; la trenurile de persoane: 30 lei clasa I, 25 lei clasa II, 15 lei clasa III.

Dela 101—200 km.: la trenurile accelerate: 435 lei clasa I, 330 lei clasa II, 225 lei clasa III; la trenurile de persoane: 335 lei clasa I, 250 lei clasa II, 164 lei clasa III.

Dela 201—310 km.: la trenurile accelerate: 980 lei clasa I, 735 lei clasa II 500 lei clasa III; la trenurile de persoane: 800 lei clasa I, 675 lei clasa II, 450 lei clasa III.

Dela 311—520 km.: la trenurile accelerate: clasa I—1335 lei, clasa II—995 lei. clasa III—665 lei; la trenurile de persoane: 1320 lei clasa I, 985 lei clasa II, 665 lei clasa III, și a. m. d.

Știri scurte. Expropierea din Ardeal a dat pământ unui număr de 310.000 țărani: dintre aceștia sânt români 227 mii, unguri 43,700, restul aparține altor naționalități.

— Mare număr de muncitori români, în majoritate ardeleni, rămași fără lucru în America, voiesc să se înapoeze în patrie. In acest scop s'au adresat legației române dela Washington.

— In Ungaria se confiscă pământurile cetățenilor români.

— Societatea experantistă română, de sub președinția de onoare a dlui general C. Găvănescul și a dlui Gr. L. Trancu Iasi, fost ministru, răspunde cu plăcere la orce informațiuni ce i se cer în privința limbii esperanto și a mișcării esperantiste. Sediul Societății: București, strada 11 Iunie Nr. 80.

ȘTIRI LOCALE

Concert religios. Corul Mitropoliei și al școalei normale «Andrei Șaguna» din Sibiu, a dat, Duminecă d. a. în biserica Mitropoliei, după bunul obicei din anul trecut, un concert religios în preajma sărbătorilor Nașterii Domnului. S'au executat, sub conducerea expertă a dlui T. Popovici profesor, aceleași minunate colinde și cântece de stea, simple și expresive, unele de o gingășie cu adevărat mișcătoare (ca b. o. colinda munteană «Coroana de trandafiri»); altele bogate în melodie (b. o. cântecul de stea ardelean «O, ce veste minunată», sau colinda bănățeană «Florile dalbe»), — toate tălmăcind, în imnuri de slavă, ideea creștinismului: a păcii și dragostei între frați. Concertul, la care au fost de față mulți credincioși din toate clasele societății, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, s'a întregit prin cuvântul dlui director al seminarului teologic, Gh. Maior, cu o scurtă aprețiere a felului cântecelor poporale din noaptea de Crăciun.

Asemenea frumoase concerte religioase ar fi cât se poate de potrivite și în alte centre, unde există coruri, ca să înfăptuim cât mai curând: renvierea vechilor cântece de Crăciun și înviorarea sufletului creștin românesc.

Productie școlară. Felul cum s'a prezentat tinerimea școlară dela școalele comerciale superioare din Sibiu, în seara de 21 Decemvrie, când în teatrul orașului a reprezentat *Nașterea Domnului*, face deosebită cinste atât elevilor și elevelor, cât și corpului profesoral dela aceste școale. Premărind Nașterea lui Isus Hristos prin colinde alese și prin înfățișarea magilor dela răsărit, în mod cât se poate de îngrijit, contribue nespus de mult la păstrarea și respândirea minunatelor noastre datini din bătrâni. Dl N. Oancea, conducătorul muzical al producției școlare, s'a distins din nou în conducerea corurilor și a orchestrei tinerimii dela liceul «G. Lazăr», care a acompaniat întreg textul piesei Nașterea Domnului. Auditor mult și deplin mulțumit.

Expoziție interesantă, de țesături, broderii etc. naționale, a deschis în Sibiu, dna văduvă căpitan *Aricescu* (nepoata scriitorului cunoscut, pe vremuri, și la noi, Aricescu) în saloanele *Cercului militar*. Expoziția conține lucrări frumoase, vrednice de văzut, — unele sânt de vânzare și pot servi de cadouri la sărbători. Aviz amatorilor de artă. Expoziția se poate vizita gratuit și e deschisă până la Anul Nou

Intregire. Ca mulțumită la ședința festivă a societății de lectură «Andrei Șaguna» a studenților teologi, ținută în 29 Noemvrie a. c. au mai contribuit dnii Ioan A. de Preda, fiscal consistorial în retragere, 100 lei, Dr. Lucian Borcia, advocat, 100 lei, și Ioan Iordache, învățător pensionat din comuna Săcădate-Sibiu, 60 lei. *Nicolae I. Oancea*, cassier.

Târg. Ni se scrie: Târgul de tauri rasa Pinzgau și de vieri în Sibiu, s'a ținut în 13 Decemvrie 1927, cu rezultat îmbucurător. Dintre 86 tauri și tăurenci, aduși în târg, s'au vândut 77. Atât ofertele, cât și cumpărările au decurs în mod egal. — Acestei împrejurări se poate atribui că mai toți taurii și tăurencii s'au vândut. Dintre 12 vieri s'au vândut 8. Crescătorii noștri, cu toată lipsa mare de bani, au incasat cam 1½ milion lei, semn îmbucurător resultatul în creșterii animalelor.

Telegraful Român în 1927

CUPRINSUL

(Cifrele arată numărul ziarului)

1. Articole

Activitate pastorală — 10
Adunare eparh. — 42 (38)
Anul nou, Sibiu — 3
Arhipăst. între fiii săi — 44
Arta d'a ne ruga — 75
Atit. polit. a sectanților — 52
Baptismul în descompunere — 92
Biserica și ajut. statului — 16 17
Bucurați-vă! — 31
† Brătianu I. I. C. — 87, 90
Bunuri sufletești — 58
Ce ne trebue concordat — 36
Cercurile religioase — 89
Concordatul — 82, (38, 84, 86)
Confer. pastorală — 49
Congr. dela Lausanne — 51
„ nat.-bisericesc, — 76, 78 80
Crucea Domnului — 24
Cruciada sufletelor — 4
Datoria misionară — 38
De ești tu Hristos — 2
Din viața pastorală — 29
Dumineca Floriilor — 30
Dumitrean Aug. — 18
După sărbători — 33
Episcopul Roman Ciorogariu — 90
† *Ferdinand I* — 53, 57 (61)
Regele Ferdinand și școala — 73
Început de an școlar — 74
In fața alegerilor — 48
In fața unei molime — 25
In preajma adun. eparh. — 38
In țara Oltului — 83
Inv. rel. în șc. secundare — 93
In zarea ecumenicității — 61—73
Istoria Uniaților — 46
Mai multă iubire — 91
Mănăstirea Brâncoveanu 1 ș. u.
Milionul prim — 18
Milionul al doilea — 44
Milionul al treilea — 95
Mihai Regele — 55
† Mihu Dr. Ioan — 50 51
Misiunea protopopului — 77
O noapte la Sf. Mormânt — 32
Păreri eronate (conc.) — 86
Pe marg. concord. — 38
Pe pământ pace — 95
Pestalozzi — 14 20
Pog. Duhului Sf. — 45
Politica Blajului — 20
Predicatorii advent. — 39
Preotul conștiențios — 9
Preotul cu viață de model — 5
Preotul predicator — 83
Preoți ne trebue — 47
Prin mărt. la mântuire — 27
Problema moților — 84
Să înceteze privilegiile — 2
Sănătatea satelor și preoțimea — 5
Sărbarea semicentenară a neatârnării — 34
Scrisoarea Principelui B. Brâncoveanu 7
Sectanții — 8
Sectele în România — 26
Seminar teologic — 59 62
Sfințirea bis. Șugag — 68
Situația cultelor — 12
Școală de cântăreți — 69
Tinerimea adultă — 22
Vlăstarele — 15

2. Pastorale, predici, cuvântări, conferențe, meditații

Conf. dlui V. Brătianu — 37
Conf. pastorală — 48
Credința străbună — 29
Cuvântul Suveranului — 3
Cuv. la înmorm. Regelui — 57
La sicriul lui Ion I. C. Brătianu — 88
Meditații — 5—32, 34
Pastorale — 31, 33, 94
Predici 28, 31, 34, 44, 59, 60 (Lupaș), 62 (Munteanu), și în: Foișoare.
Regența (procl.) — 55
Sfinții și oamenii de rând — 49
Situația cultelor (Goldiș) — 12
Vorbire la 10 Mai — 36

3. Antrefileuri

Act de incompetență — 43
Adun. eparh. — 42
Aleg. dep. eparh. — 19
Aleg. parlamentare — 47, 50, 52
Alipire la part. pop. — 22
Aniv. naș. Regelui Mihai — 78
Anumita presă — 49
Au trecut 11 ani — 59
Baptism — 20
Biserica națională cehoslovacă — 94
Biserica și concord. — 38
Biserica ort. polonă — 38
Biserica ort. română — 77
«Bizantin» — 13
Bugetul statului — 93
Comem. lui Gh. Ghica — 74
Com. Reg. Ferdinand (Soc. geogr.) — 93
«Concordatul — 31, 40, 42, 64, 77
Conf. despre Șaguna — 32
Conf. din Lausanne, — 53, 58
Confrații își fac curte — 20
Congresul Asoc. clerului — 83
Congresul clerului basarabean — 67
Congresul internat (școlar) — 46
Consiliul arhiep. (M hu) — 52
Credinc. din M. Ciucului — 26
Crucea Roșie — 83
Cu 2 măsuri — 52
Cum se împart despăgubirile — 46
Cuvânt limpede — 43
(Czernin) — 49
Declar. guv. ceho-slovac — 77
Declar. polit. (Lupu) — 20
Declar. (Jászi) — 69
Dem. dlui I. Lăpedatu — 24
Deputați congresuali — 2
Dreptate (moților) — 33
Episcop (Majlath) — 43
Expoziție (Timișoara) — 85
Fundația Ferdinand I. — 19
Hristos în univers — 39
In același gând — 1
In nota tradiției — 43
Insolenți și ridicoli — 80
In urma întrevederii — 1
Intervențiile — 43
Învăț. secundar — 4
Jubileul Curie — 68
Liga fem. — 43
Liga sașilor — 35
Majláth — 65
Mitrop. Basarab. — 43
Mult. Reg. Maria — 58
Mussolini (și Vatic.) — 78
Nou guvern — 47
Noul primate Ung. — 93
Nu ne amestecăm (sașii) — 40
Nunțiul papal — 49, 77
Ocrotirea credinței — 67
Optanții unguri — 67
Parastas la Ierusalim — 44
Parastas (Șaguna) — 48
Parlamentul — 30, 36, 58, 77
Pastorale (alte) — 1
Patriarh. Const. — 64
Politica în biserică — 27
Președ. Adun. dela Alba-Iulia — 20
Proecte de legi — 84
Progresele ortodoxiei în Cehoslovacia 95
Propaganda culturală — 3
Propunere p. formare de guv. naț. — 91
Record jidovesc — 28
Regele (Ferd.) — 30, 35, 42, 65, 59, 68
Religia în înv. sec. — 1
Religia și cap. biologic — 22
Remanieri — 19, 20
Renașterea sent. ort. — 27
Reun. fem. rom. Sibiu — 25
Românii din Ungaria — 41
Românism — 15
Românul C. — 24
Schimbări în diplomație — 93
Senatul italian — 27
Se osând. naționalismul — 52
Serviciu div. (24 Ian) — 9
Sf. Paști și uniții — 86
Sf. Sinod — 29, 36, 38, 47
Soc. ort. naț. fem. — 32
Spre unificare — 93
«Tageblatt» — 65
Tratat fr.-român — 9
Trecentenar — 40
Turneul cultural — 45, 47
Uneltiri papiste — 95
«Unirea» — 54, 57, 65, 70 ș. a.
Un pas așteptat (Duică) — 29
Ziua de 10 Mai — 31, 34, 36
Ziua de 3/15 Mai — 36, 38
Ziua de Sf. Gheorghe — 31
Ziua eroilor — 40, 42
Ziua onomast. a Reg. Mihai — 82

4. Corespondențe, rapoarte, notițe

Activitatea pastorală — 84
Adun. eparh. — 32, 40, 42, 44—46
Adun. gen. a Astrei — 90
Adun. preoțești — 34
Agitații (în săcuime) — 79
Al 7-lea congres — 61
Al 8-lea congres — 84
America (întâmp.) — 22
America (dela frați) — 77
America (Regina Maria) — 16
Americanii (Sibiu) — 53
Amintirea Mitr. Andrei — 89
Aniv. ocup. Budapestei — 57
Anul școlar — 44, 46, 47
Ardelenii și presa jidovească — 50
Baptiști — 19, 20
Basarabeni la Sibiu — 59
Biserică în S. Mărtin — 27
Botezul Domnului, Sibiu — 3
Brâncoveanu, pentru Sf. Mănăstire 1 și u.
Bust unui preot — 34
Campania de lămurire — 95
Cărți nouă — 5, 8
Catolic preș. al St. U. — 49
«Cin și Poiana», vești — 32
Cinste sufletelor generoase (N. Borzea) 92
Comem. răsb. de indep. — 6
Concordat — 43, 72
Congr. de unif. — 47
Congr. presei latine — 72, 74
Congr. din Chișinău — 39, 40
Consiliul central bis. — 70
Corul «Smetana» — 26, 27
Criza morală — 83
Cronică past. zilnică — 37
Cruce la morm. Mețianu — 41
Csutak Șt. — 36, 44, 47
Culmea îndrăznelii — 76
Cuvânt bun — 52
D'ale minorităților — 39
Declar. min. cult. — 61
Dela Asoc. (Goldiș) — 7
Dela conf. preoțești 29, 47, 74, 91 (și în: Foișoare)
Dela sate — 23, 25, 41, 47, 58, 62
Din alte eparhii, — 9, 22
Din isprăvile pocăiților — 87
D n Hunedoara — 69
Din Orăștie — 39, 67
Din Rod — 69
D n Ruscior — 69
Dl care stă de vorbă — 73
Donațiuni — 42
Două telegrame — 58
Dragostea p. biserică (Bucium) — 79
Duminecа bolnavilor — 26
După aniversare (Oradea) — 52
Episcopia unită din Oradea — 46
Episcop ort. la Londra — 87
Festival — 34
Fondul săracilor Rășinari — 23
Glasuri de presă (Brâncov.), — 7, 8, 9, 17
Golgota ortodoxiei rusești — 74
Hristos și probl. socială — 2
Ierarh sârb în călătorie — 85
Inaug. Semin. (sibian) — 85
Imorm. pr. Oancea — 35
Inst. cehosl.-român — 86
Inst. nouă cult. — 58
Inst. paroh. (V. Brad) — 59
Învăț. rel. în șc. secundare — 21
La 27 August 1926 — 76
La locurile sfinte — 43, 46
La morm. lui Dr. I. Mihu — 74
Lămurire (Dr. Preda) — 71
La 40 de zile — 61, 62
Lausanne — 61
Liga sașilor — 32
Manif. culturală în București — 25
Mijloace de comunicație — 24
(Moian G.) — 58
Monumente la Iași — 43
Mulțumita (soc. A. Șaguna) — 92
Nașterea Domnului — 1
Noul guvern — 44
Oaspeți americani — 52
Parlamentul — 54
Pelerinaje — 70
Pomenirea morților (Viena) — 33
Pop ort. și Ierusalimul — 48
Prăzn. Sf. Paști (Bedeus) — 79, 83—85, 89
Preotul activ — 77
Președ. St. Un. catolic? — 26
Prin biserică (Sofia) — 72
Procesul Manoilescu — 85
Propag. advent. — 33
Puterea ortodoxiei — 27
Rânduеala serv. divin — 30
Ratificarea Basarabiei — 21, 23
Recensământul — 30, 31
Regina despre I. I. C. Brătianu — 89
Religia și controlul bisericii — 10
Rentoarcere la ortod. — 52
Repartiția daunelor — 8
Rolul preot. în igiena socială — 32
Rugăciuni p. Rege — 27
S'a aprins nouă lumină — 78
Sărbăt. gen. Cihoski — 43
Sărbăt. la Orfel. arhid. — 2
Sărbăt. prot. Dr. G. Popovici — 86
Sașii și americanii — 54
Sbuciumări de prisos — 6
Seminar teologic — 65
Sentimentul datoriei — 68
Serviciu divin (la Paști) — 33
Sfințire de capelă — 34
Smeeni, fântâna — 65
Soc. de polit. naț. — 71
Soc. Morm. Eroilor — 38
Soc. ort. la Ocna Sib. — 30
Stan Dr. V., vicar — 65
Studenții în biblie — 28
Șoimușenii (unația) — 33
Știri din lumea creștină — 4, 23
Tendențe clericale maghiare — 58
Trecere la ortodoxie — 37
Uneltiri uniate — 9
«Unirea» (blăjană) — 38, 44, 47, 76
Upson Clark (Sibiu) — 89
Viața culturală în provincie — 39
Zece zile în Zarand — 93
Ziua eroilor (Sibiu) — 43
Ziua de 1 Dec. (Sibiu) — 90
Ziua de Sf. Nicolae (Sibiu) — 91

5. Foișoare

Anuar (al Acad. teol. Andreiane) — 50
Apărarea bisericii — 5
Biblia — 58
Călătoria Sf. Nicolae — 10—12, 14
Ce vrea să ne aducă (concordatul) — 84
Citiți cărți bune — 77
Conf. p. credință și organizație — 25—27
Cuvântare funebrală — 59
Deagul (monogr.) — 72—79
Dela conf. pastorale — 21, 22
Dela conf. preoțești — 83 ș. u. 92
Educația copiilor la evrei — 67 ș. u.
Educația relig. la Pestalozzi — 20
Expoziția (din Timișoara) — 87
Florile dalbe (versuri) — 94
Gepizi și săcui — 64
Impotriva falșelor învățături (Ep. Iacov) 69
Ist. rom., Conc. ist. mediev. — 70
Iubirea pentru sat — 61
La înviere (predică) — 31
La moartea unui preot — 68
Legendă ceh. — 94
Locașuri sfinte în ruină — 63
Lumina lumii — 95
Magdelena (versuri) — 31
Meditație — 29, 50
Minun. unui zidar — 58
Monum. din timpul primilor creștini — 21
Muntele de diamant — 39
Muzică și teatru — 37
Pilde și asemănări — 38, 44
Plan de activitate pastorală — 70, 93
Predici — 28, 34, 44, 54, 63
Procesul Grozăvescu — 52
Putere tainică — 91
Regele Carol — 36
Regulament p. examen preoțesc — 16
Rotarianii (club) — 78
Sârb jubil. în Anglia — 42
Sârb. ortod. (Csutak) — 47
Sfinții și oamenii de rând — 49
Sfințirea bis. Ohaba — 66
Situația biser. ortodoxe — 86
«Tatăl nostru» — 1, 2, 4—9
Tatăl nostru — 32
Titanicul — 9, 10
Trei aniversări — 36
«Veghează» — 19
Visul păst. sufletesc — 94
Z. Sandu (poeme în proză) — 5, 8

6. Circulare, comunicate, convocări, apeluri ș. a.

Apel (Brașov) — 30
Apel (Cluj) — 70
Apel (Sibiu) — 35
Carnete nouă — 33, 34
Circulare, — 26, 34, 44, 45, 53, 72, 86, 89
Concursuri, 16, 17, 47, 48, 50—53, 58, 65, 70, (39 Asoc.).
Convoc. Ad. eparh. — 34
Convoc. (A. Șaguna) — 24
Convoc. (ad. protop.) — 15
Convoc. congresului liturgic — 78
Convoc. congr. naț. bis. — 72
Convoc. soc. de înmorm. — 6, 17
Convoc. (ad. gen. meseriaș) — 46
Notificări oficiale 5, 8, 49, 79, 84, 87, 90
Primire în Acad. «Andreiană» — 49
Primire în școala normală A. Șaguna» 56
Spre luare aminte — 3

7. † Necrologuri

Regele Ferdinand I — 53—57, 71
Brătianu I. I. C. — 87, 88
Babeu Petru — 69
Balca Ion pr. — 47
Bjelik Em. — 39
Brandes G. — 17
Coroianu Iuliu — 27
Cristea Ion pr. — 67
Curcubătă Raveca — 33
Dan Dim. pr. — 44
Doctor Virginia — 55, 57
Duma M. Stăncuța — 28
de Flers — 58
Grozăvescu Traian — 15
Iacob Petre — 74
Jida Ilie pr. — 35
Logojan Nic. — 26
Maior Dr. Gh. — 35
Maniu Dr. A. — 33
Marcu Andrei — 62
Mețianu Dr. Iancu — 68, 72
Mihu Dr. Ion — 50, 51, 52, 61
Mille Const. — 15
Moga Gh. — 80
Morariu C. pr. — 24, 25
Munteanu Nic. — 4
Murafa A. pr. — 30, 34
Oancea A. pr. — 33, 34
Olariu Ion — 65
Pantu I. C. — 72
Pop Ana — 56
Pârvan Vasile — 48
Patachi Ion pr. — 80
Pepa Ion prot. — 43

Perian Ion pr.	67, 68
Petra-Petrescu Ana	33
Popa Ştefan pr.	11
Popa Ion	17
Popovici D.	30
Proca Elena G.	11
Prohászka	30
Sândeanu Iustina	65
Sandu Aldea	25
Sasu Emilia	70
Stanciu Maria	43
Todoran Nic. prot.	19
Tomoiagă Ion pr.	70
Truţa Domniţa	6
Uilăcan Alecs.	17
Verzariu Emil	48

Afară de acest material, în fiecare număr: Informaţiuni, ştiri locale, cărţi şi reviste, concurse şi inserţiuni.

Nr. 11,697. (156) 1—3

CONCURS

Devenind vacantă catedra de religie de la şcoalele medii de stat din Sebeş, prin renunţarea profesorului supl. Tiberiu Moga, se publică concurs cu termin de 15 zile, invitându-se ceice doresc să ocupe această catedră, să şi înainteze cererile de concurs la Consiliul arhiepiscopesc, dimpreună cu documentele despre studiile făcute.

Sibiu, din sedinţa bisericească, ţinută la 13 Decemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 441/1927. (151) 1—3

Concurs

Se publică se concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariţie în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei **Sâncrai** din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

1. 30 litri grâu de fiecare fum.
2. 30 litri cucuruz smicurat de fiecare fum.
3. Una zi de lucru de fiecare fum.
4. Cel puţin 5 (cinci) lei de fiecare fum cu ocaziunea sfinţirii caselor (Botezul Domnului).
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în terminul indicat, şi candidaţii se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către enoriaşi.

Hunedoara, 29 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înţelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 979/1927. (153) 1—1

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Chirpăr**, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termin de 15 zile în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B cu folosirea eclejiei de 24 jug. 1520 stp.

Dela fiecare familie de român câte o ferdelă cucuruz sfărmit şi dela fiecare familie de neorustici câte ½ ferdelă cucuruz.

Lemne de foc din pădurea comunală în proporţia cum se dă şi preoţilor altor confesiuni din loc, folosirea casei parohiale care constă din 4 încăperi şi a curţii parohiale cu supraedificatele, ca şură şi grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiţi a şi trimite petiţiile provăzute cu documentele necesare în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopopesc, şi să se prezinte în parohie spre a face cunoştinţă cu poporul.

Agnita, 27 Noemvrie 1927.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

GRATIS trimit catalogul meu despre **viţe de vie altoite** care cuprinde preţurile cele mai ieftine şi sfaturile neprecepătibile pentru fiecare viticultor. În interesul propriu al Dvoastre nu procuraţi viţe de vie sau viţe altoite, până când nu citiţi călăuza mea de viticultură.

Adresa: **J. SZÜCS,** pepinerie 24, Diosig, judeţul Bihor. Se caută agenţi pe largă provizie mare. (131) 7—16

Nr. 11,983/927 Ep. (154) 1—2

Lemne de stejar de vânzare

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu are de vânzare în pădurea numită «Tufari» situată în hotarul comunei Cisnădie 2094 arbori esenţă stejari, reprezentând un volum de circa 777,336 m³ lemn de lucru şi 1.016,696 steri lemn de foc.

Doritorii de a cumpăra aceste lemne să-şi înainteze ofertele lor până în **15 Ianuar 1928** Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu.

Condiţiunile de vânzare şi exploatare se pot vedea în cancelaria arhidiecezană în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Sibiu, 17 Decemvrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 229/927. (152) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiilor de clasa a III-a **Nucşoara** cu filia **Mălăeşti** şi **Sânta-Maria de peatră**, din protopopiatul Haţeg, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. **Nucşoara** cu filia Mălăeşti, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 32 jug. cat. (arator şi fânaţ, într'o tablă) sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu ciocan şi câte 1 zi de lucru dela 200 familii şi stolele obişnuite, casă parohială în stare bună cu toate supraedificatele.

2 **Sânta Maria de peatră**, cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat, 14 jug. cat. sesiune parohială şi câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenţii îşi vor înainta cererile instruite în regulă subsemnatului oficiu protopopesc în terminul indicat şi se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoştinţă cu poporul.

Haţeg, la 2 Decemvrie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Haţegului în înţelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

„Dacia-România"

Societate generală de asigurare în Bucureşti

Capital soc. **60.000,000 lei** deplin vărsat

Fonduri de garanţie la 31 Decemvrie 1926
Lei 309 454,792

A introdus asigurări populare asupra vieţii, fără examinare medicală cu:

Trageri la sorţi lunare

Adresaţi-vă **Reprezentanţei generale din Sibiu**, strada Regina Maria Nr. 7 (la sediul Banca Românească). (155) 1—2

Nr. 732/927. (150) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de **cantor bisericesc** la bisericile ortodoxe române din **Zarneşti**, protopopiatul Bran, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar lunar dela biserica 2000 lei.
2. Stola obişnuită în parohiile din Zărneşti.
3. 3 (trei) stânjini lemne de foc dela biserică.

Cantorul ales se obligă şi a instrua şi conduce cor bisericesc la liturghie şi festivităţi.

Reflectanţii să-şi înainteze cererile însoţite cu toate documentele necesare consiliului parohial ortodox român din Zărneşti în terminul statorit.

Consiliul parohial Zărneşti.

Preşedinte: **Ioan Hamsea** protopop.

Secretar: **Andrei Ciurea.**

Nr. 558/927. (149) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Clugud** protopopiatul Sebeşului, se publică concurs nou, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasionate în tabloul B pentru întregirea dela stat, Sesia parohială 17½ jugăre.

Concurenţii au să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, şi până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a acelebra, eventual a cânta şi cuvânta.

Sebeş, 20 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc, în înţelegere cu consiliul parohial,

Sergiu Medean
protopop.

---

(139) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Blăjel** din protopresbiteratul Târnava se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat conform coalei B.
2. Sesia parohială de 26 jug. cat.
3. Curtea parohială cu toate supraedificatele în stare bună şi grădina de aproape un jug. cat.
4. Lemne de foc din pădurea comunală date de comuna politică conform uzului, plătite de preot, dar tăiate, făcute şi duse de popor.
5. Stola obişnuită.

Concurenţii îndreptăţiţi la acest post îşi vor înainta cererile de concurs oficiului prot. în Diciosânmărtin, cu documentele prescrise şi în termin legal, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral în înţelegere cu consiliul parohial din Blăjel.

Diciosânmărtin, la 12 August 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 731/927. (145) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a treia de clasa I-a **Zărneşti** protopresbiteratul Branului, se publică concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat precum şi 9 jugăre sesiune parohială.

Concurenţi să-şi înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, cu prealabila încuviinţare a protopresbiterului se pot prezenta în biserică spre a cânta, oficia şi cuvânta.

Zârneşti, 24 Noemvrie 1927.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 471/1927 prot. (147) 3—3

Concurs

Pentru întregirea a lor două parohii de clasa I **Ocna de sus**, protopresbiteratul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela cea dintâi apariţie a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele statorite în coala B. pentru întregire dela stat.

Sesiune parohială 20 jug. 1444 □, parte fânaţ, parte arător.

Venitele stolare obicinuite.

Reflectanţii îndreptăţiţi la acest post sânt poftiţi să-şi trimită petiţiile provăzute cu documentele necesare în termin subsemnatului şi să se prezinte şi în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Sibiu, la 30 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Ocna de sus (Ocna-Sibiului).

Emilian Cioran
protopop.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU